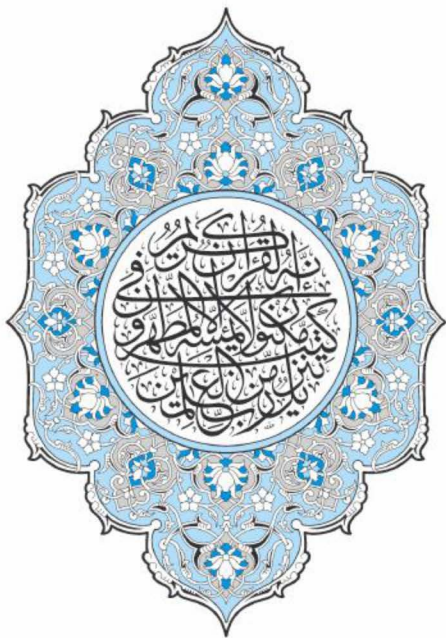

إِنَّا نَحْنُ رَبُّكَ وَإِنَّكَ لَنَا عَبْدٌ
وَمَا كُنَّا بِعَبِيدٍ إِلاَّ لَعَلَّ

(خادم الحرمين الشريفين) شاه سلمان كورتي عهدول عزيز نال سعود
ملكين شاهنشاه عهريستان سعودي شهرهفمنده بووب فرمانا چاهكرنا تورنانا بيرز دهگل ودهگجرانا امانت وني

تذکرہ بالقریباً ہذا الذخیرۃ لغنائی القرآن الکریم
خادم الحرمين الشريفين الملك سلمان بن عبدالعزيز آل سعود
ملك المملكة العربية السعودية

وقف لله تعالى من خادم الحرمين الشريفين
الملك سلمان بن عبدالعزيز آل سعود
ولايجوز بيعه
بسورح مجات

ترجمة معاني القرآن الكريم

إلى اللغة الكردية

(اللهجة الكرمانجية)

إعداد:
الدكتور إسماعيل علي طه

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

بمدينة المنورة

ئەف قورئانا پىرۆز وەققە ژ (خادم الحرمين الشريفين)
شاھ سەلمان كورنى عەبدول عەزىز ئال سەئود
ئابىت بىتە فرۆتن
هەروە دەبىتە بە لافكرن

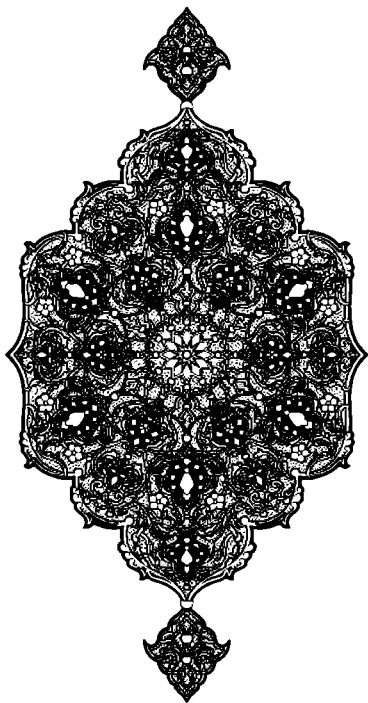
قورئانا پىرۆز د گەل پاڤە كرنا وى ب زمانى كوردى

تامادە كرن دوكتور:

ئىسماعىل عەلى تاها

كۆمەلگەھا مەلك فەھەد يا چاپكرنا قورئانا پىرۆز

ل مەدینە یا مونتەووەر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ الدكتور
عبد اللطيف بن عبد العزيز بن عبد الرحمن آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين، القائل في كتابه الكريم:

﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
القائل: «خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك سلمان بن عبدالعزيز آل سعود - حفظه الله - بالعباية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية، بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم، إلى جميع لغات العالم المهمة؛ تسهلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ، المأمور به في قوله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَلِّغُوا عَنِّي ولو آية».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية)، يطيب
لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة، أن يقدم للقارئ
الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية)، التي قام بها
الدكتور إسماعيل علي طه؛ وراجعها من قبل المجمع الدكتور مصطفى مسلم
محمد، وعمار محمد طاهر محمد.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم، الذي
نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم -مهما بلغت دقتها- ستكون
قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن
المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب
الله الكريم، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية، بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص
أو زيادة؛ للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت
السميع العليم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بیشگو تن

ب بینووسی ریزدار شیخ دوکتور

عبدوله تیف کوری عه بدول عزیز کوری عه بدول رحمان نال شیخ

وه زیری کاروباریت نیلامی و بانگهلدیری

و راسته ریکرنی سهر به رشتی گشتی یی کوری

سو باس هه می بۆ خودایی گشت جیهانان، نه وی د بهرتو کا خو

یا پیروزدا گۆتی:

﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾

و سلاف و سه له وات ل سهر پله بلندترین پیغه مبه ر و هنارتی،

پیغه مبه ری مه موحه مه د، نه وی گۆتی:

«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

نانکو:

باشترینی هه وه نه وه یی فیری قورئانی بووی و خه لك فیر کریی.

ل دو یف رینینت خزمه تکاری هه ردو حه ره میت پله بلند،

شاه سه لمان کوری عه بدول عزیز نال سه وود، خودی پارزیت،

بۆ چا فدیرییا بهرتو کا خودی و کار کرن ل سهر ب ساناهی خستا

وه شاندا وی، و به لافکرنا وی ل سهر موسلمانان، ل رۆژه لات و

رۆژنافینت نه ردی، و رافه کرنا وی، و وه گیرنا رامانیت وی بۆ

جودا جودا زمانیت جیهانی.

ژ باوهرییا وه زاره تا کار و باریت نیسلامی و بانگ هولدیبری و راسته برنکرنی ل شاهنشینا عه ره بی یا سهوودی ب گرنگییا وه رگیزانا رامانیت قورناتا پیروز بۆ هه می زمانیت جیهانی بیت گرنگ ژ بۆ ب ساناهی خستنا تیگه هشتنا وئ بۆ وان موسلمانیت ب غهیری زمانی عه ره بی دناخفن، و ژ بۆ ب جهینانا فه رمانا مه بی هاتییه کرن د گۆزنا پیغه مبه ریدا (سلاقیت خودی ل سه ربن): «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً». نانکو: ژ من بگه هینن خو هه که نایه ته ک بیت.

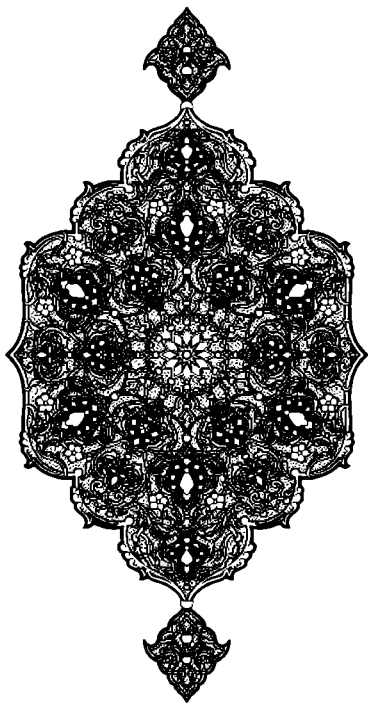
وه ک خزمهت بۆ برایت مه بیت ب زمانی کوردی (شیوازی کرمانجی) دناخفن کۆری شاه فه هه دین چاپکرنا (مصحف) سپروزل مه دینه یا مونه و وه بی خو شه فنی وه رگیزانا بۆ زمانی کوردی (شیوازی کرمانجی) پیشکیش بکهت، نه و دوکتۆر نیسماعیل عه لی تاهاه؛ سگیزی بی رابوویی، و دوکتۆر مسته فامسلم محمه د، و عه مار محمه د تاهر محمه د، لی زفرین ل سه ر کری.

سوپاسییا خودی مه زن دکه یین هاریکاری بۆ ب جهینانا فنی کارئ مه زن کری، هیفیدارین هه می دریکا خودیدا بیت، و خه لک مفایسی ژنی ببینیت.

نهم دزانین وه رگیزانا رامانیت قورناتا مه زن - هندی یا هویر و بنه جه بیت - ناگه هته وان رامانیت مه زن نه ویت دنافا ده فنی قورناتیدا، و نه و رامانیت وه رگیزان نه دا دکهت نه نجامی وئ چه ندیییه یا زانستی وه رگیزانی گه هشتینی د تیگه هشتا بهرتۆکا خودی یا پیروژدا، و هندی ژنی گرت هندی ژ کارئ مرو فان هه میا گرتسی ژ خه له تی و کتیا سیان.

و پاشی داخواری ژ هەر خوانده فانه کنی فنی وه گزانی دکهین ..
هەر خهله تی و کیم و کاسی و زنده بییه کا تیدا بینیت کوری شاه
فهه دینی چاپکرینا (مصحف) کا پیروزل مه دینه یا مونه و وه پئی
ناگه هدار بکهت دا ب نانه هییا خودی د چاپکری و وه شانیت بیتدا
بینه چاره سه رکری و مفایی ژئی بینیت.

هەر خودییه هاریکار، و نه وه رینیشاندهر بزریکا راست،
خودیوو توژ مه فه بویل بکه، ب راستی هەر تویی گوهدار و زانا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگوئنا وەر گێرائیت رامانیت قورنانا پیروز ریخۆشکرن

قورنانا پیروز ناخفتنا خودایی مهزنه یاب بیت و رامانیت
ویقه بۆ پیغه مبهری خۆ موحه مدهی (سلافت خودئی ل سهرین)
هنارتی وهك دلۆفانی بۆ هه می جیهانا، مزگیشین و ناگه هدار کهر و
بانگهلدیسر د ریکا خودیداب ده ستویرا وی، و چرایه کئی رۆنکهر و
گه شه، نه فه ژێ دانه نیاسینه کا کورته بۆ قورنانا پیروز و په یاما وی.

دانه نیاسینه کا گشتی ب قورنانا پیروز

تیک: دانه نیاسینا قورنانا پیروز، و دیار کرنا ناف و سالۆ خه تیت وی:

قورنانا پیروز نه و ناخفتنا خودایی مهزنه نه و اب ریکا وه حییی
بۆ پیغه مبهری خۆ موحه مدهی (سلافت خودئی ل سهرین) ب
بهیفت و رامانیت ویقه هنارتی. نه و اد (مصحف) یدا هاتییه نفیسین،
و ده ست بۆ دهستی هاتییه فه گوهاستن، و خواندنا وی په رسته.

و خودایی - مهزن و سه رده ست - نه وه نافیی وی وه حییا بۆ پیغه مبهری
خۆ موحه مدهی (سلافت خودئی ل سهرین) هنارتی کرییه قورنانا،
خودایی مهزن گوت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ (الإنسان: ۱۲۳)،
چونکی هیژای هندییه بیته خواندن و خوژی دویر نه تیخن.

ههروه سا خودایی مهزن نافیی وی کهره (الکتاب)، خودایی مهزن
گوت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
(الزمر: ۲۴)، چونکی هیژای هندییه بیته نفیسین و پشت گوهر نه تیخن.

و خودایمی مه زن قورئانا پیروز یا سالوخ دایمی کو: راستی و بویچیسی و حلالی و حرامی ژیک فاقیر دکهت، و بیرئینانه، و راسته زبیه، و رزناهیه، و ساخی و سلامه تیه، و حکیمه، و شیره ته، و چندین سالوخه تیت دی بیتت مه زنائتیا قورئانا پیروز و ته مامییا به یاما وی دیار دکه ن.

و به یفا (مصحف) ژ وان بهر به را هاتیه و هر گرتن بیتت قورئانا پیروز ل سر هاتیه نقتین، شه ف نافرکه سه حایبان دانایه سر بؤ دیار کرنا وی بهر توکی شه و ا قورئانا پیروز ل سر بهر بهریت وی هاتیه نقتین.

و قورئانا پیروز و حیه ژ دهف خودایمی مه زن، جبریلی - سلاف ل سر بن - ئینایه خوارتی سر دلی موحمه د پیغه مبهری (سلافت خودی ل سر بن)، خودایمی مه زن گوت: ﴿وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ * نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ * عَلَيَّ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ * بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵].

و موحمه د پیغه مبهری (سلافت خودی ل سر بن) دلی چه ندیدا نهیمی جودایه ژ پیغه مبهریست دی، جبریلی - سلاف ل سر بن - و حیه ژ دهف خودایمی مه زن بؤ همی برایت وی بیت پیغه مبهری (سلاف ل سر وان بن) ئینایه خوارتی، و خودایمی مه زن - یی باک و باقر - بؤ فی تیهان تی مه زن وی هلدبیزریت یی وی بقت، خودایمی مه زن گوت: ﴿اللَّهُ نَضْطِنِي مِنَ الْمَلَكَةِ رُسُلًا وَمِنَ السَّامِيْنَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [الحج: ۷۵]، و شه و جیتر دزائیت کی ب کیر وی چه ندی دتیت و کی ب کیر نائیت، چونکی چیکری چیکریست و شه، خودایمی باک و باقر گوت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ [القصص: ۲۸].

دو: هاتنه خوارا قورئانا پیروز:

رؤزا دوشه نبی ریکه فتی هه فدهی ره مه زانسی سال (۶۱۰ ز) ل شکه فتا حه رایمی - ل تیک ژ چاییتت مه که ها پیروز - هاتنه خوارا

وهی بؤ پیغمبهری خودی (سلافت خودی ل سهر بن) ب فان
 نایه تا دهست پی کر: ﴿ أَفَرَأَىٰ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنسَانَ
 مِنْ عَلَقٍ * أَفَرَأَىٰ رَبُّكَ الْأَكْرَمَ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ ﴾ [العلق: ۱-۵]، و نهفه یتکه مین نایهت بیون ژ قورئانا بیروز بؤ
 پیغمبهری خودی (سلافت خودی ل سهر بن) هاتین خواری.

پیغمبهر (سلافت خودی ل سهر بن) زفری مالا خو و رب
 ربا دلی و بیه پی دلهرزیت ژ ترسیانا ل سهر خو، و سهر هاتیا خو بؤ
 هه فزینا خو دهیکا خودان باوهران خه دیجا کچا خو هیلدی (خودی
 ژئی رازی بیت) گوت، و گوتی: «نهز ژ خو ترسیام»، خه دیجایی گوتی:
 (نه خیز، مزگینی بؤ ته بیت، ب خودی.. خودی چو جاراته
 شه مزار ناکهت، تو سهر اکهس و کاریت خو ددهی، و راستگویی د
 ناخفتیندا، و تو پی خه مخوری، و پینزی ل میفانی دگری، و کار دکهی
 بؤ ب جهینانا حقیقی)، و خه دیجایی نهو دگهل خو بر و چونه
 دهف (وهرقه کورئ نه وفهل)، نهو مروفه کئی شارهزا و یتگه هشتی
 بوو، ئینا خه دیجایی گوتی: (بسام گوهی خو بده برازی پی خو دا
 به حسنی خو بؤ ته بکهت)، نهو تشتی پیغمبهری (سلافت خودی
 ل سهر بن) دینی، بؤ گوت، وهرقه هی گوتی: (نهفه نهو ملیاکه ته^۱)
 پی خودی بؤ مووسا پیغمبهر ئیناییه خوار، خوژی نهز مابامه
 ساخ و شیابام، ده می مله تی ته ته دهر دیتخن بشته فانیا ته بکه م)،
 پیغمبهری (سلافت خودی ل سهر بن) گوتی: «مادی نهو من
 دهر دیتخن؟» گوتی: (بهی.. ههر زه لامه کئی ب وی تشتی هاتی پی
 تو پی هاتی، دژناتییا وی یا هاتیه کرن، نه گهر نهز گه هشتمه وی

۱- سهرم پی جبرله (سلاف ل سهر بن)، نهو ملیاکه نه پی هنارئا وهی بؤ
 پیغمبهران پی هاتیبه سپارتن.

روژئی.. دئی پشته فانییا ته کهم و ته سه رتخیم، پاشی گله که ب سه ر
ئیی چافیکه ئنئی نه چۆ و هره قه مر.

و قورنانا پیروژ هه می پیکفه ب ئیک جاری بۆ پیغه بهرئی
خودئی (سلاقیته خودئی ل سه ر بن) نه هاته خوارئی هه وه کئی
کتییته پیغه بهرئیت بهرئی (سلاف ل سه ر وان بن) هاتین، قورنانا
بیچ بیچه دیست و سنی سالاندا هاته خوار، ئیجا یان دا سۆره ته که
ب نه مامی ئیته خوار، یان هنده که نایه ت ژ سۆره ته کئی.

و حکمه ت ژ بیچ بیچه هاته خوارا قورنانی و نه پیکفه^(۱)
موکو مکرنا دلی موحه مه د پیغه بهرئی (سلاقیته خودئی ل سه ر بن)
و بهیژ کرنا ویه و بشته فانییا ویه ب نویبونا هاتا جبریلی (سلاف ل سه ر
بن) ب وه حیئی، دا بهیژ تر و موکو متر و خۆراگر تر بیته ل بهرام بهر
سه ره قیا هه فوشکچیکه را و بهر هنگاریا وان بۆ وی ل ده می ده سئیکا
هنا رتنا وی، خودایی بک و باقر گۆت: ﴿ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لَوْلَا نَزَلَ عَلَیْهِ الْفُرْقَانُ جُنَّةٌ وَّاحِدَةٌ کَذٰلِکَ لِنُفُوْسٍ یَّسٍ ۚ فَاُوْذٰکُمْ وَّرٰوٰدُکُمْ
تَرْفِیْلًا ﴾ [الفرقان: ۳۲].

هه وه سا هاتنا قورنانا پیروژ بیچه و نه پیکفه حکمه ته کا
دی یا بهر وه ده یی یا مه زن تیدا به نه و ژئی نه وه دا خودان باوه ر
هیندی هیندی و پله پله زانیینی و بهر بگرن و کار ب نه حکامیت ناییینی
بکه ن، داب سانا هیتر بیته بۆ فیز بوون و تیگه هشتنی و ده ره که فتنی ژ
تاریاتییت نه زانیین و گاوری و هه فوشکچیکرنی یا هینگی نه و تیدا
بۆ رۆناهییا باوه ری و تاکه رستی و زانیینی.

سی: نفیسینا قورنانا پیروژ:

ژ گرنگترین رینکیت پاراستنا ده قا نفیسینا وانه، و نه و ناخفتنا
نه ئیته نفیسین یا بهر هنگاره بۆ ژ بیر کرنی، و ماده م قورنانا پیروژ

۱- بهرئی خو بده: نه فیرا (الطبری) ۱۱: ۱۹، و (المشهد الوجیز لأبی شامة المنقسی ص: ۲۸).

هاتيه هنارتن وهك راسته رينى بز ههمى جيهانا، حه تا قيامت
راديت، دقيا يتته نفيسين.

پتغه مبهرى (سلافت خودئى ل سهر بن) گرنگى و پوتنه كسى
باش دابه نفيسينا وئى، پتغه مبهرى (سلافت خودئى ل سهر بن)
فهرمان ل هنده كه سه حاييت خو كر نه فئت نفيسينى دزانن نه و
قورئانا پيروز بنفيسن و نه و كرنه نفيسه ريت وه حيسى و نافدار ترينى
وان زهيد كورئى (ثابت) ئى نه سارى بوو (خودئى ژئى رازى بيت)^(١).

ههر ده مئى وه حى بز پتغه مبهرى خودئى (سلافت خودئى ل
سهر بن) هاتبا دا ژ بهر كهت باشى نه و تشتى بز هاتى دا بو ئيكى
ژ نفيسه ريت وه حيسى بيزيت دا بنفيسيت، و دگوت: «فان نايه تا داننه
دوئى سوره تيدا نه واته فه و نه فه تيدا هاتين»^(٢)، دا نائفى سوره تئى
بز بيزيت، و دا فهرمانئى ل وان كهت نايه تا تيدا بنفيسن، باشى دا
فهرمانئى ل سه حاييان كهت خو فترى وئى تشتى بكه ن يئى ژ قورئانا
پيروز هاتى و ژ بهر بكه ن، فنججا قورئانا پيروز ههمى ل سهر ده مئى
وى (سلافت خودئى ل سهر بن) دهاته نفيسين د (الرقاع)^(٣) دا.

و جبريلى (سلاف ل سهر بن) سالى جاره كئى د گهل پتغه مبهرى
(سلافت خودئى ل سهر بن) لئيز فرين ل قورئانا پيروز دكر، و
سالا پتغه مبهرى (سلافت خودئى ل سهر بن) تيدا مرى دو جارا
لئيز فرين د گهل كى ب ريزه بندكرنا نايه ت و سوره تيت وئى ههر وه كسى
دوئى (مصحف) انوكه دا ههئى نه فا د نواف ده ستيت موسلماناندا

١- تفسير الطبري ٤٨١.

٢- سنن أبي داود رقم الحديث: ٧٨٩، وسنن الترمذي رقم الحديث: ٣٠٨٦، وأخرجه
الحاكم في المستدرک (رقم الحديث: ٣٣٢٥)، وقال (هذا حديث صحيح على شرط
الشيخين ولم يخرجاه).

٣- صحيح البخاري رقم الحديث ٥٥٩٢ و ٥٥٩٣.

وهك ب جهنمان بؤ گوتنا خودايى باك و مه زن: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُمْ
وَقُرْآنَهُ﴾ * فَإِذَا قُرَأَتْهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿[القيامة: ١٧-١٨]، و ﴿سَنُقْرِئُكَ فَلَا
تَنسَى﴾ ﴿[الأعلى: ٦].

چار: کۆمکرنا قورئانا بیروز د بهر په راندا:

بشتی مرنا پیغه مبری (سلافت خودی ل سهر بن) خه لیفه یی
راشد (أبو بکر الصديق) (خودی ژئی رازی بیت) فهران ب
کۆمکرنا قورئانی دا دهندهک بهر په ریت ریکخستیدا، دا چو ژ
قورئانی نه چیت ده می ژ بهر که ریت قورئانی دمرن یان شه و پارچیت
قورئان ل سهر نفیسی (الرفاع) ژ ناف دچن، و نفیهری و ه حی
زهید کوری (ثابت) (خودی ژئی رازی بیت) ب فی نه رکی رابوو،
و بشتی لی زفرین لی کری و پشت راست بووی ژ دانه بهر نکا یال
سهر (الرفاع) نفیسی و شه واد سینگادا (دلاندا) ژ بهر .. شه و بهر په
همی دانانه مالا (أبو بکر الصديق) (خودی ژئی رازی بیت) هتا
چیزه بهر دلوفانییا خودی، باشتی ل مالا خه لیفه یی دووی عومهری
کورئی (خطاب)ی (خودی ژئی رازی بیت) هاتنه پاراستن، و بشتی
مرنا وی ل مالا هه فزینا پیغه مبری دهیکا خودان باوه ران (حفصه)
کچا عومهری خودی ژ ههردووکا رازی بیت هاتنه پاراستن^(١).

و ده می نیسلام به لاف بووی، موسلمان پندفی گه لهک
(مصحف) با بوون لی بخوینن، و هندهک سه حابیا گوته خه لیفه یی
راشد (عثمان)ی کورئی عه فانی (خودی ژئی رازی بیت) پندفییه
تیک (مصحف) هه بیت خه لکی بؤ خواندن لی ل سهر کۆم بکه یین،
و بیته پشه نگ موسلمان د خواندننا خودا ل دو یف بچن. ینا

١- صحیح البخاری رقم الحدیث: ٤٩٨٦، وسنن الترمذی رقم الحدیث: ٣١٠٣
ومسند الإمام أحمد رقم الحدیث: ٧٦.

(عثمان)ی فرمان ل کۆمه کا ژبه رکه ریت قورئانا پیرۆز کر
 نه ویت نفیسینی دزانن ب فی نهرکی رابین، و ل پیشیا وان زهید
 کورپی (ثابت) (خودتی ژئی رازی بیت) و پشتگهرمی وان بهر به را
 بوون نه ویت قورئان تیدال سه ر ده منی (أبو بکر الصدیق)
 (خودتی ژئی رازی بیت) هاتیه کۆمکرن، فینجا نه و بهر بهر هه می د
 (مصحف) سه کیدا کۆمکرن، و چهن دین دانه ژئی کۆپیکرن، و هه ر
 دانه به ک هنارته وه لاته کی ژ وه لاتیت ئیسلامی بیت مه زن، و فرمان
 ل موسلمانا کر چهن دین (مصحف) سا ژئی کۆپی بکه ن.

و هندی (مصحف) سه کا نه فرۆ ل جیهانی ل بهر ده ست، ج ده ست
 خه ت بن نان ل چاپخانا چاپکری .. بنیاتی وان ژ وان (مصحف) سایه
 نه ویت هاتیه کۆپیکرن و هنارتن بۆ وه لاتا، ژئی جو دا نینن نه د
 ده قی واندا نه در پیزه ندییا واندا.

و هه تا نوکه ژئی موسلمان پویته ی دده نه چاپکرنا (مصحف) سا
 پیرۆز و ل دو یف تشتی نوی دچن د ریک و شیواز و ته کنیکیت
 چاپکر نیدا پیخه مه ت ب جهتینانا بلندترین پله بیت باشی و جوانی
 و ریک و بیکییی د نفیسینا ده قی قورئانیدا ب وینه بی وی بی بی
 هاتیه نفیسین ل سه ر ده منی (عثمان) ئی کورپی عه فان (خودتی ژئی
 رازی بیت) یا به ر نیاس ب وینه بی (عثمان) ی.

و کورپی شاه فه هه دی بی چاپکرنا (مصحف) سا پیرۆز ل مه دینا
 پیخه مه ری ئیکه ژ سیما بیت بهر چاپ و به لگه به ل سه ر چاپدنری و
 پویته پیکرنا باش ب قورئانا پیرۆز، و رژدییا کاربده ستال شاهنشینا
 عه ره بی یا سه وودی ل سه ر بهر توکا خودایی مه زن و پویته پیکرنا
 وان ب خزمه تکرنا وی و ب سانا هیتختاب ده سته ئینانا (مصحف) سا
 پیرۆز ژ لایی موسلمانانفه ب باشترین و جوانترین چاپ و بهر گ و
 جوانی و پاراستن و ریک و پیکسی و بنه جهی.

پېنج: رېزبه ندييا (مصحف) نى و جوز نكرنا وى:

قورئانا پيرو زب سؤره تا فاتيحى دهست پى دكەت، و ب سؤره تا نه لناس ب دويهاى دتيت، بېكها تيه ژ (۱۱۴) سؤره تا، و نه ف رېزبه ندييه تموقيفيه، نانكو ژ بېغه مبهرى (سلافت خودى ل سهر بن) و هر گرتيه، نه ل دويش رېزبه ندييا هاته خواريه، چونكى تېكه مين سؤره تا هاتيه خوارى سؤره تا نه لعه لقه بو، به ل رېزبه ندييا وى د (مصحف) ندا (۹۶) ه، و سه حابيان رېزبه ندييا نايه ت و سؤره تا ژ خواندنا بېغه مبهرى (سلافت خودى ل سهر بن) بو قورئانا پيرو زب دزانين^(۱).

نه فرؤ قورئان يا ليكفه كريبه ل سهر سيه جوزئا (پشكا)، و هر جوزئه ك ليكفه كريبه بو دو حزبا، و هر حزبه ك ليكفه كريبه بو چار چار يكا، و بارا بتر ژ قى ليكفه كرنى نجتيهاده ژ ده ف زانايان، پتخه مه ت ب سانا هيكرنا خواندنا قورئانا پيرو زب ل سهر موسلمانان.

شه ش: فير بوونا قورئانا پيرو زب:

موسلمانا بو يتيه كى مهن يى دايبه فير بوونا قورئانا پيرو زب و ژ بهر كرنا ده قى وى و خواندنا وى ههروه كى بو بېغه مبهرى خودى (سلافت خودى ل سهر بن) هاتيه خوارى، و خوانده فاتيت سه حابيان و ژ بهر كه ريت وان نيشا تابعيان دايه و نه و فير كرينه هه تا ده قى وى گرتى و باراستى، و ل سهر هه ر ئايه ته كى راوه ستاندينه هه تا در امانيت وى گه هشتين، فيجا فيرى زانين و كريبارى هه ميسى بووينه، پاشى تابعييت ژ بهر كه ر قوتابخانه بو فير كرنا خواندنا وى دامه ز راندينه، و پيگرى ب وى تى كريبه يى ژ سه حابيان فير

۱- نقله الداني في المقتع (ص: ۸) عن الامام مالك بن انس.

بووبین ژ تالیئت خواندنا وئ و گرتنا ده قئی وئ و هزمارتنا بیت و به یقینت وئ، و ریز به ندیسا سورهت و نایه تیت وئ، و باش خواندنا وئ (ته جوید)، و به جه کرنا ب جهئنا وئ و چه وایسا خواندنا وئ ب دورستی، فئجا قورثانا پیروز و ملن هات بیته فیر کرن و ژ به ر کرن و خواندن، و فیر خواز (قوتابی) ژ شیخی خو ژ یئت قورثان ژ بهر و هر گرتیه ب ده قئی و تیکسر و ب زمانئ عه ره بی یئ په تی زیندی و تهر هه وه کی بو پیغه مبه ری خودئ (سلاقیئت خودئ ل سر بن) هاتیبه خوار چه تا پروژا مه یا نه فرؤ.

و قورثانا پیروز ب چند ریکه کا (خواندنه کا) دتیه خواندن کو چه وایسا خواندنا په یف و تییئت قورثانی و ریکا خواندنا وانه، نه و ا تابعیان ژ خوانده فانیئت ژ بهر کهر ژ سه حاییان و هر گرتی، نه و یئت (نانکو سه حاییان) ژ پیغه مبه ری (سلاقیئت خودئ ل سر بن) و هر گرتیه، نافداترین خواندن د سه رده مئ مه دا خواندنا (عاصم) ژ فه گیزانا قوتابیئی وئ (حفص) کورپی سلیمان، و خواندنا (نافع) ژ فه گیزانا قوتابیئی وئ (عثمان) کورپی سه عید یئ به ریاس ب (وهرش)، و ژ وان فه گیزانا (الدوری) یه ژ نه بی عه مرئی به صری، و فه گیزانا قالسون ژ نافع.

حه فت: رافه کرنا قورثانا پیروز:

رافه کرنا قورثانی نانکو دیار کرنا رامانیئت وئ^(۱)، و نارمانجا ناخفتنی ب جه نانیئت چه تا مروق ل سر نافع مروک و رامانا وئ نه راهه ستیت، و خودایی مهن خوانده فانی قورثانا پیروز هان دابه د رامانیئت وئ بگه هیت، خودایی بک گوت: ﴿کِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ، وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (اض: ۱۲۹)، و هر کرن نانکو: تیگه هشتن.

و بیغه مبهری (سلاقیئت خودئی ل سهر بن) نهو تشتی سه حاجی
 ژ رمانیئت قورئانا پیروز تی نه گه هشتبان بوز رون دکرن^(۱)، بهمن
 شماره زایبیا وان د زمانی عه ره بیدال وی ده می و هاتنا قورئانا پیروز
 ب زمانی وان وهل وان کر گه له ک پندفی بسیار کرنا رمانیئت نایه تیئت
 قورئانا پیروز نه بن، ب بوزینا سالا پندقییا خه لکی بوز رافه کرنی
 زینده بوو.

و نهو تشتی ژ بیغه مبهری خودئی (سلاقیئت خودئی ل سهر بن)
 هاتییه زانین و فه گیزان و ژ سه حاجیئت وی و قوتابیئت وان ژ تابعیان
 سه بارهت رافه کرنا قورئانا پیروز دتیته هژمارتن وهک کاکلک (نافوک)
 بوز زانستی رافه کرنی، گوتسی رافه کرن ب وی تشتی هاتییه فه گیزان
 نه فا دتیته هژمارتن گرنگترین ریک بوز تیگه هشتا قورئانا پیروز،
 چونکی تیگه هشتا بابکی تیکنی بوز نایه تیئت قورئانا پیروز بوز مه
 دیار دکمت، ب رینکا شماره زایبیا وی بابکی د زمانی عه ره بیداء، و زیانا
 وان د گهل پرویدان و سه رو بهرا نه ویئت ل ده می هاتنا قورئانا پیروز
 هاتی پرویدایین.

(۱) جوریت رافه کرنی:

نازاسته بیئت زانایئت رافه کرنی بوونه گه له ک ل دو یف گه له کییا
 بوینه بیکنریئت وان بیئت زانستی، فیجا هنده ک رافه کرن دهر که فتن
 گرنگی ددا دیار کرنا لایئی زمانی یی قورئانا پیروز، و هنده ک
 رافه کرنا گرنگی ددا دیار کرنا حوکمیئت فقهی، و هنده ک بیئت دی
 گرنگی ددا لایئت میژوویسی یان عه قلی یان په فتاری و بیئت وه کی
 وان، و ب نافا کرن ل سهر فی چه ندی زانایان ته فسر بوز دو پشکا
 لیکفه کر:

۱- بهری خو بده: تفسیر المطری ۱: ۳۷، و مقدمه فی اصول التفسیر لابن تیمیة ص: ۳۵.

يا نيكى: ته فسیر کرن ب وی تشتی هاتییه فه گیزان، کونه و
تشته یی هاتییه فه گوهاستن ژ پیغه مبهری خودی (سلاقییت خودی
ل سه ر بن) و سه حابییت وی و تابعیان.

یا دووی: رافه کرن ب بوچونی یان نجههادا نافاکری ل سه ر
شه ننگسته ییت زانستی ییت دورست.

۲) باشترین رینکیت ته فسیری و پیگر کیت وی:

رافه کرن ب وی تشتی هاتییه فه گیزان نه وه پیشه ننگ د رافه کرنا
قورنانا پیروژدا، چونکی ژ پیغه مبهری (سلاقییت خودی ل سه ر بن)
یان ژ سه حابییت وی فه گوهاستییه، و قوتابییت وان ژ تابعیان، و نه و
فی چه ندی ژ هه میان باشتر دزائن، به لی نه گه ر تیگه هشتا نایه ییت
قورنانا پیروژ پیدفی پتر رو نکرنی بسن کو د رافه کرنی ب وی تشتی
هاتییه فه گیزاندا نه ییت... پیدفییه رافه کهر فان پیگر کیت ل خواری
به ر چاف و هه بگریت:

۱- به ر چاف و هه گر تئا وی تشتی هاتییه سه لماندن د رافه کر تیدا
ب وی تشتی هاتییه فه گیزان ژ دیار کرنا ر امانیت نایه تان، و
خود ویر تیخستن ژ وی تشتی هه فلدژ د گه ل.

۲ هه فگو نجینا رافه کرنی بو ر امانیت گشتی ییت قورنانا پیروژ
پی هاتی و سوننه تا پیغه مبهری (سلاقییت خودی ل سه ر بن)
رو نکریسن، فی ناییت رافه کهر رافه کر نه کی بینیت هه فلدژ ییت د
گه ل وان ر امانا، چونکی قورنانا پیروژ هنده هک هنده کی رافه
دکته و د گه ل تیک هه فلدژ نینه، و سوننه تا پیغه مبهری یا
هاتی وهک رو نکهر و رافه کهر بو وی تشتی ب ته فگری د قورنانا
پیروژدا هاتی.

۳- زانینا شه‌نگسته و بنه‌ماییت زمانیی عه‌ره‌بی د‌رامانا په‌یشان و د‌پیکه‌ها پ‌سته‌یان و نالیینت کارنینانیدا، و قورئانا پ‌یروز ب‌ زمانیی عه‌ره‌بی هاتیه‌ خوار، و د‌قیئت ل‌ به‌ر ر‌ؤن‌ها بی‌ا شه‌نگسته و بنه‌ماییت وی ت‌ی ب‌گه‌هن.

۴- زفراندنا نایه‌تیت مه‌خسه‌د فه‌شارتی ب‌ؤ نایه‌تیت ر‌ؤن و ناشکه‌را، چونکی قورئانا پ‌یروز هنده‌ک هنده‌کی ر‌افه‌ده‌ت، و رامانا پ‌تری‌ا نایه‌تیت قورئانا پ‌یروز یا ر‌ؤن و ناشکه‌رایه، و رامانا هنده‌ک نایه‌تان زی یا فه‌شارتییه و باش ر‌ؤن نینه و فی‌دییت هنده‌ک ب‌ دورستی ق‌ نه‌گه‌هن، و زفراندنا وان ب‌ؤ وان نایه‌تیت رامان ر‌ؤن و ناشکه‌را د‌ی بیته‌ هاریکار ب‌ؤ تیگه‌هشتا وان و دیار‌بوونا رامانیت وان، خودایینی پاک و باقر گ‌وت: ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿ آل عمران: ۲۷.﴾

۵- مفاوه‌رگرتن ژ‌ راستیییت زانستی ییت خ‌وجه و نه‌گو‌ه‌ز‌ر ده‌می ر‌افه‌کرنا نایه‌تیت گه‌ردوونی، و خ‌زدویر تیخستن ژ‌ کارنینانا ب‌رد‌ؤزیت زانستی د‌ر‌افه‌کرنا قورئانا پ‌یروز‌دا، دا قورئانا پ‌یروز‌دا ب‌ هنده‌ک رامانیت نه‌ه‌مین ب‌ ک‌وته‌کی ژ‌ی نه‌تیته‌ زانین.

۶- خ‌زدویر تیخستن ژ‌ ر‌افه‌کریتی خ‌راب نه‌قیئت رامانیت ناخفتنا خودایینی مه‌زن دویر د‌تیخن ژ‌ راستیییت شه‌ریعه‌تی پاک و باقر، و ژ‌ شه‌نگسته و بنه‌ماییت زمانیی عه‌ره‌بی ده‌رد‌تیخن، چ‌ ب‌ مه‌ره‌ما لادانی، یان زی ژ‌ نه‌زانینا زمانیی عه‌ره‌بی و رامانیت وی و نالیینت کارنینانا وی، یان ژ‌ نه‌گه‌ری ه‌زرکرنا هنده‌ک رامانیت خ‌راب کو‌ ناخفتنا خودی یا پاک و باقره‌ ژ‌ وان ه‌زرا.

ههشت: ئيعجازا قورئانا پيروژ:

ئيعجاز د ئيديه ميدها: سالو خدانه كا مهز نتره ژ شيانا تينانا تشته كي ژ كاري يان بوچونسي يان ريفه برنسي، و موعجيزه سالوخه تانانا رويدانه كتيه بو ديار كرنا هندهك نيشان و گروقه ميتت قاسد و پيغه مهران (سلاف ل سهر وان بن) و نهف دهر برينه د قورئانا پيروژ دا نه هاتيه، بهلي نيشان (آيه) و گروقه (برهان) و بيت وه كي وان هاتينه.

و قورئانا پيروژ ناخفتنا خودايي مهز نه، و هند نه مامسي د رامانيت ويدا، و جواني د نايهت و بهيف و (مباني) بيت ويدا هه نه، كوژ شيانيت مروفاه مهز نتره و مروف نه شيت بيت وه سا چيكنه، خودايي مهز ن گوت: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا أَكْثَرُ أَلْسِنَةٍ مِّنْ أَلْسِنَةٍ﴾ [هود: ۱].

و هه فاشكي چيكره پيگول كر گزمانسي بيخه ژ يده ري قورئانا پيروژ و خهلكي ژي دوير بيخن ب ريكا چيكرنا درهوا و نازاراندنا گوماننا^(۱)، قيجا خودايي باك و باقر هندهك نايهت تينانه خوار تيدا قهبي وان خواست نه و بشيت قورئانه كا وه كي قورئانا پيروژ ضي كهن، يان دهه سوژه تا ژ قورئانسي، يان سوژه ته كي ب تنسي، نه گهر نه و راست دييژن^(۲)، بهلي نه شيان وي چهندي بكنه، و گه هشته وي باوه ري كو هه رچه نده قورئانا پيروژ ب زمانسي عهه بييه بهلي نه و نه شين خول بهندا وي بافيژن يان تيكاه وه كي وي چيكنه، خودايي مهز ن گوت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَمَن يَدْعُوا مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [يونس: ۳۸].

۱- بهري خو بده فان نايهتان: (الأنعام: ۷ و ۲۵)، و (الأنبياء: ۵)، و (سبأ: ۱۳)، و (بستر: ۶۹) و (الصفات: ۳۶)، و (ض: ۴)، و (الطور: ۳۰).

۲- بهري خو بده فان نايهتان: (البقرة: ۲۳)، و (يونس: ۳۸)، و (هود: ۱۳)، و (الطور: ۳۴).

و قورئانا پیرۆز ب رهنگه کی ناشکرا و دهنگه کی بلند راگه هاند
 کو مروز هه می و نه جنه زی بچه هاری وان نهشین قورئانه کا
 وه کی قورئانا پیرۆز بینن، خو نه گهر هاریکاریا تیکدو زی بکه ن:
 ﴿ قُلْ لَیْسَ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْفَرِّءِ اِنْ لَا یَأْتُوْنَ
 بِمِثْلِهِ . وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا ﴾ [الإسراء: ۸۸].

و قورئانا پیرۆز موعجزه یه چونکی ناخفتنا خودییه و نه وه کی
 ناخفتنا چیکریانه، و شه و نیشان و گروقه به ب په یف و نایهت و زمانی
 خو فه و شه و رهنگیت ره وان بیژیی بیست تیدا، و شه و دهنگ و باس
 و چپروکیت تیدا، و شه و حوکم و یاساییت تیدا، و هینزا کار تیکرنا
 دهروونی و وژدانی، و شه و راستییت زانستی بیست جهتی شانازی
 بیست تیدا.

و چهند زاناییت سروشتی، و ستیزناسیی، و نه ویست کاری د
 بیافی زانستی ژینایی و نوژدارییی و بیست وه کی واندا دکهن ماینه
 حییه تی ژ به حسکرنا قورئانا پیرۆز بو راستییت زانستی و نامازه بیست
 گهردوونی نه ویست په یوهندی ب وان زانسانقه هه ی بیست شه و کار
 تیدا دکهن، ب ده برینه کا زانستی یا هویر، کو نایته هزر کرن
 ده ره قسن ژ پیغه مبه ره کی نه خوانده شان د ناسف نو مه ته کا نه خوانده فاند،
 و د جیهانه کیدا کو چو ژ وان دیارده یان نه دزانی، و بوو نه گهر کو
 هژماره ک ژ وان موسلمان بین، چونکی شه وان زانی کو شه و تشتی
 د قورئانا پیرۆزدا هاتی چی ناییت ناخفتنا مرو فان بیست، به لی شه و
 ناخفتنا ئافرانده ری گهردوونی و مرو فانه.

و چهند نایهت د قورئانا پیرۆزدا هه نه به لگه و گرو فسن ل سه ر
 تیکینا خودایی مه زن و جوانی و داهینانا چیکریییت وی، خودایی
 مه زن گوئ: ﴿ سُرِّیْهِمْ ءَایَاتِنَا فِی الْاَفْصَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰی یَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهٗ
 الْخُبْرُ اَوْلَمْ یَعْصِفْ بِرَبِّکَ اَنَّهٗ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ﴾ [فصلت: ۵۳].

نهه: وهر گیزانا رمانیت قورنانا پیروز:

وهر گیزان فه کوهاستنا زمانه کیسه بۆ زمانه کئی دی^(۱)، و وهر گیزان یا بی زهحهت نینه، چونکی دانه بهرینکا زمانی تیکه ژ بیکهاتیت دهقی، و دبیت یا ب زهحهت بیت پاراستن ل سهر رمانا زمانی بیته کرن بۆ وئی دانه بهرینکی دهمنی دهق دیتته وهر گیزان بۆ زمانه کئی دی^(۲).

فیتجان هه گهر نهفه حال و سهرو بهرئی وهر گیزانی بیت دوان دهقاندایت مرؤف ددهنه بهرینک، چو بی نهفیت زهحهتا وهر گیزانا قورنانا پیروز دئی گهلهک بهر بیت، چونکی شهو ناخفتنا خودییه یا ب زمانی عهره بی ژ دهف خودئی هاتییه خوار، و شهو - قورنانا - ب گۆتن و رمانا خۆفه ب رینکا وهحیی یا ژ دهف خودایی مهز نهفه هاتی، و بۆ چو کهسان نینه بیژیت: شهز رمانا قورنانا پیروز هه مییی دزانم، شان ژ بیژیت: شهز دشنیم بهیفیت وئی ب ئاوا به کئی دی بدهمه بهرینک وهکی دهقی وئی بی عهره بی.

و دگهل زهحهمهتا وهر گیزانا قورنانا پیروز، زاناییت موسلمان دوپات دکهن کو پیدقییه قورنانا پیروز و په یامای وئی بگههتته هه می ئومعهتیت شهردی ب ج زمان باخفن، و شهف چهنده ب جه ناییت ئیلاب رینکا وهر گیزانی^(۳).

و وهر گیزانا قورنانا پیروز بۆ زمانیت دی دئی بیته^(۴):

۱- بهرئی خو بده: لسان العرب لابن منظور (ماده ترجم ورجم).

۲- بهرئی خو بده: دلالة الألفاظ لإبراهيم قيس ص: ۱۷۱-۱۷۵، و فن الترجمة لمحمد عوض محمد ص: ۱۹.

۳- بهرئی خو بده: ابن تیمیه: مجموع الفتاوی ۱۱۱: ۵.

۴- بهرئی خو بده: مجموع الفتاوی لابن تیمیه: ۱۱۵: ۴ و ۵۱۲، و التفسیر والمفسرون، لمحمد حسین الذهبي ۲۴: ۱.

- ۱- نان وەر گیزانا رامانیت قورنانا پیروژه، و نهو وەر گیزانا بسی ته فسیره، و یافه برییه ل سهردیار کرنا گوتیت ده قئی قورنانی.
- ۲- نان ژی وەر گیزانه کا ته فسیریه دتیه زه نگینکرن ب شروفه کون و رو نکرنی، نهو و هکی ته فسیرا قورنانا پیروژه ب زمانه کی نهیی عه ره بسی.

و هندی وەر گیزانا رامانیت قورنانا پیروژ یا هویر و بنه جه بیت، و هندی وەر گیزی شیانیت هه ردو زمانان هه بن، و شاره زایی ب رامانیت نابه تان هه بیت، نهو وەر گیزان نایتیه نافکرن ب قورنان، ژ بهر دو نه گهران^(۱):

نیک: قورنانا پیروژ ناخفتنا خودایی مه زنه، یا ب زمانی عه ره بسی هاتییه خوار، و نهو یال گوپیتکا نه زمان و ناخفتن و نه حکامان، فیتجا دوباره کرنا ب بهر یکه نهینانا نابه تیت وئی ب زمانه کی دی نه بسی عه ره بسی و هناکه ت ب قورنان بیتیه نافکرن.

دو: وەر گیزان ده برینیی ژ تیگه هشتنا وەر گیزی دکه ت بۆ رامانیت قورنانا پیروژ، و نهو ژ قئی نالیفه و هکی ته فسیریه، و کا چاوا ناییزنه ته فسیریی قورنان، هه ره و هسا ناییت بیتنه وەر گیزانی ژی قورنان.

و ژ بۆ کو وەر گیزانا رامانیت قورنانا پیروژ بیتیه قه بویلکرن پیدفیه نهوا زانایان بۆ دانایی ژ پنگر کیت دیار کرنا رامانیت قورنانا پیروژ بیتیه ب جهشینان، د گهل هندی ژی هشیاری و ناگه هی هه بیت نه کو وەر گیز بهر ده یه کی بۆ خو ب کار بینیت کو رامانیت فارپی بۆ قورنانا پیروژ بینیت. نان ژی کریتی و نه شرینی بهر امه ریی و

۱- بهرئی خو بده: المجموع شرح المهذب للنووي ۳/۴۲۳.

رەسمىيەت مۇسۇلمانان و پىرۋوزىيەت وان تىندا بىت. و ئەفەيە گەلەك ژ
 وەرگىرانىت رۇژ ھەلاتناسان شان ئەويت ژ بىتەختى و درە و خۇب
 مۇسۇلمان ددانن شىل كرېن، و وانا ھندەك عەقىدە و پىروباو ەرىت
 رزى و گەنى يىت ل دەف، پىكۇژى دكەن بەما و پىرەيەت دىنى
 ئىسلامەزىن ژ بن بىەن، و عەقىدەيا راست و دورست و شرىعەتى
 وئى بى نافتجى بىرىندار بكەن.

لەوا كورپى شاھفەھەد بى چاپكرنا (مصحف) سا پىرۋوز ل
 مەدینەيا پىغەمبەرى و ەشانان وەرگىرانىت بەجھە و موكوم بىت قورئانا
 پىرۋوز ب ستۇيى خۇفە گرتىيە، وەك خەمخوارن كو پەياما قورئانا
 پىرۋوز يا بلند و پىر بەا بگەھىتە وان بىت ب غەيرى زمانى عەرەبى
 دناخۇن و ب زمانىت وان بىت رەسەن.

و سوپاس ھەمى بۇ خودابى گشت جىھانان، و سلاڤىت خودى
 ل سەر پىغەمبەرى مە موحەمەدى بن و ل سەر مال و سەحابىيەت
 وى ھەميا بن، و تابعيان، و بىت ب قەنجى ب دوى كەفتىن ھەتارۇزا
 قىامەتى.

سُورَةُ فَاتِحَةٍ

ل م ه که من هاتیه خوارِی (۷) نایه ته

۱۶ ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ بِ نَافِی خُودایِی دِلُو فَا ن
وِیِر دِلُو فَا ن. ۲۲ ﴿ سُو بَاسِ هِمِی بِی خُودایِی گِشْت
جِیها نَاسَ ن. ۳۳ ﴿ نِه وِ خُودایِی [دِلُو فَا ن وِیِر دِلُو فَا ن.
۴۴ ﴿ نِه وِ خُودایِی [خُودا سِی رُو زَا جِزاد ا سِی. ۵۵ ﴿
[خُودِی تُو] تَنی شَم نِه دِه رِی سِی، وِ هَارِی کَارِی سِی زُ تِه
بِ تَنی دِخُوا زِی سِی. ۶۶ ﴿ مِه رِاسْتِ رِی بَگِه. ۷۷ ﴿ رِی کَا
وَ ا ن کِه سِی تِ تِه کِه رِه مِ [قِه نَجِی] دِ گِ مَل کَرِی نِ، نِه رِی کَا
وَ ا ن کِه سِی تِ تِه کِه رِه بِ وِ غِه زِه بِ لِی کَرِی، وِ نِه رِی کَا
کِه سِی تِ رِی بِه رِزِه کَرِی.

◆ پیغه بهری (سلافت خورِی ل سهر بن) گزوت: «نه ز ب وی که مه یی روحا مه د دهستی ویدا خورِی نه د ته وراثیدا و نه دنجیلیدا و نه دزه بووریدا و نه د قورناتیدا و هکی سزوره تا فاتیحی نه نیاییه خوار».

◆ دیسا پیغه بهر (سلافت خورِی ل سهر بن) د فهر مووده کا قودسیدا دبیژیت: «خودایِی مِزَن دبیژیت: مَن نَقِیْرُ دِ نَاقِبِه رَا خُو وِ بَه نَدِه یِی خُو زَا بِ نِی قِی یِی زِی کَفِه کَرِی، وِ بَه نَدِه یِی مَن جِ بِخُوا زِی تِ دِی دِه مِی، فِی جَا نِه کِه رِه بَه نَدِه یِی گِزُوت ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴾ خُودِی دِی بِیژِی تِ: بَه نَدِه یِی مَن شُوکُور وِ سُو بَاسِیَا مَن کَرِ، وِ نِه گِه رِ گِزُوت ﴿ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ خُودِی دِی بِیژِی تِ: بَه نَدِه یِی مَن بَه مَن وِ مِه دِحِی تِ مَن کَرِ نِ، وِ نِه گِه رِ گِزُوت: ﴿ مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ﴾ خُودِی دِی بِیژِی تِ: بَه نَدِه یِی مَن نِه زِ مِزَن وِ خُودَا نِ دِه سْتِه لَاتِ دَا نَا مِ. وِ نِه گِه رِ گِزُوت: ﴿ اِنَّا لَنَعْبُدُکَ وَ اِنَّا لَنَسْتَعِیْنُکَ ﴾ خُودِی دِی بِیژِی تِ: نِه قِه دِ نَاقِبِه رَا مَن وِ بَه نَدِه یِی مَن دَا بِه، وِ بَه نَدِه یِی مَن جِ بِخُوا زِی تِ دِی دِه مِی. وِ نِه گِه رِ گِزُوت ﴿ اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ، صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَ لَا الضَّالِّیْنَ ﴾ خُودِی دِی بِیژِی تِ: نِه قِه بِزِ بَه نَدِه یِی مَن، وِ کَا بَه نَدِه یِی مَن جِ بِخُوا زِی تِ تِه زِ دِی دِه مِی.

سوره تا به قهره

ل مده بن هاتيه خوارى (۲۸) تا به

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶ ب فسى رهنگى ديتنه خواندن (نهلف، لام، ميم) و نهغه تماميا تينت عمرهينه كو (۲۸) تين. نيشانن ل سر نبعجازا قورتانى كو عمره بان بن چى ناييت قورتانه كا وهكى فنى چى بكنه، د گهل هندى هر ز وان حرفان بيك هاتيه نهوبت نه و ناخفتنا خو بنى چى دكن. ۲۶ نهغه نه و قورتانه كو گومان تيدانين [ژ دهف خودى هاتيه] و ريكا راسته ريكرتبه بز باريزكاران. ۳۳ [باريزكار] نهون نهوبت باوهريسى ب غيبى [تشتن نهبنى و نهديار] دينن، و بردهوام نقيشان دكن، و ژ تشتن مه داييسى سهدهقيان ژى ددهن. ۴۱ و نهون تينت باوهريسى ب وى دينن

نهو بز نه و بز [بنغه مبريت] بهرى ته هاتى و ژ ناخرهتى ژى بنى گومانن. ۴۶ نهها نهغه نه ل سر راسته ريكرنا خوداينى خو، و هر نهغه نه دسه رفرراز.

• بنغه مبر (سلاقت خودى ل سر بن) دبئريت: «ماليت خو نه كنه گوز، ب راستى نهو مالا سوره تا به قهره تيدا دهنه خواندن شه بان ناچيته نيغه».

• نهبو هوره مبره دبئريت: بنغه مبرى (سلاقت خودى ل سر بن) شانده كنى بيكهاتى ژ چنده كان هنارت، نينا بنغه مبرى بسيارا خواندنا وان كر كا هر نيكي چنده قورتان ژ بهره، هر نيكي گوت كا چنده قورتان ژ بهره، هتا كه هشتيه زه لاهمكى ژ وان همميان بجويكرت گوتى: «فلان كس نه چ قورتان ژ بهره»، نينا گوت: فلان سوره و فلان سوره و سوره تا به قهره ژى. نينا بنغه مبرى گوت: «ته سوره تا به قهره ژ بهره»، گوت: بهلى.. نينا بنغه مبرى گوت: «هره تو ميرى وانى» نينا زه لاهمكى ژ ريسيت وان گوت: نه ز ب خودى كه مه چو نشان نه ز ژ بهر كرنا سوره تا به قهره نه دامه باش تر سا هندى نه نييت نه ز نه شيم پى رابم، نينا بنغه مبرى (سلاقت خودى ل سر بن) گوت: «قورتانى بزائن و بخوينن ب راستى نموونه باوى بنى دخويت و بنى راديت وهكى همبانه كيه با تزي مسك و بيهن خوشى بيت و بيهنا وى بدهته همى جهان، و نموونه باوى بنى ذرايت و بنى نهرايت وهكى همبانه كا تزي مسكه و يا گردياى بيت».

• ديسا بنغه مبرى (سلاقت خودى ل سر بن) گوت: «سوره تا به قهره بخوينن، خواندنا وى بهر كه ته و هيلانا وى به شنيانیه، و سيز به ند نه شينى».

بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَعْتَبْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُعْتَبِهمْ أَنْ تَرْسُدْهُمْ
 لَا تُؤْمِنُونَ ۝ خَشِيَ اللَّهُ عَنِ أُولَئِكَ وَعَلَّ سَمْعَهُمْ وَعَلَّنَ
 أَنْصُدْهُمْ عَشْرَةَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَآلْتُمُوا الْآخِرَ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝
 يُتَخَذُونَ اللَّهُ تَمَتُّوا وَمَا يُتَخَذُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يَتَّكِفُونَ كَيْفَ يُحِبُّونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 يَا أَيُّهَا كُفَرَاءُ إِنَّ النَّاسَ قَالُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّمَا هُمْ
 الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا إِنَّمَا هُمْ قَوْمٌ لِيُتَبَّخَرُوا ۝ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمْ سَمِعُوا قَالُوا إِنَّمَا هُمْ قَوْمٌ لِيُتَبَّخَرُوا ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 سَمِعُوا قَالُوا إِنَّمَا هُمْ قَوْمٌ لِيُتَبَّخَرُوا ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 فِي مَلَفَتِهِمْ يَتَمَتُّونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْشَأَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ
 بِاللَّهِ قَسْرًا بَعَثَ تَجَدُّدَهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

[هشیاری] هر سهون نه قام و بین نوزانن زی. ﴿۱۱﴾ هر دمه کن گه هسته که سبت باوهری نیابین دبیزانن:
 مه زی باوهری نیابیه، و هر وخته کسی د گهل هه فالیت خز بیت شه یان هه دهر بیون [مانه ب تنن] دبیزان:
 نه مه هر د گهل هه وهینه، نه مه بس ترانه یان بقو خز ب وان دکه یسن. ﴿۱۲﴾ خودتی دتی جزاین ترانه بیت وان
 دهتن، و موله تا هندی دهتن هر د خرابیا خودا بزقرن. ﴿۱۳﴾ نه هه شهون بیت بهر زی بیون [تاریاسی] ب
 راسته بیتن کرین، قیجا کرین و فروتا [بازر گانیاسی] وان فایده [قازانسج] نه کریه و شهو ب خو زی ب سهر
 ریسا راست هله بووینه.

﴿۹﴾ راستی شهو که سبت گاور بووین ل دفع وان
 تیکه، سوچ وان برسیبی چ نه ترسیبی، شهو هر
 باوهری نیابین. ﴿۱۰﴾ خودتی موزا ل سهر دل و
 گوهیت وان دانایی و بهر ده یا تیخته بهر چاقت
 وان، و نیزابه کا مه زن بقو وان یا هه ی. ﴿۱۱﴾ و هنده که
 هه نه زو خه لکی دبیزانن: مه باوهری ب خودتی و پژوا
 ناخره تنن [دوباهین] هه به، بهلی ب راستی شهو ب
 خو بی باوهرن. ﴿۱۲﴾ دفتین خودتی و خودان باوهران
 بخابینن، و ز خو پیشتر که سنی ناخابینن و بی
 نوزانن زی. ﴿۱۳﴾ دقل [دهروونن] واندا نه ساسی
 هه به، قیجا خودتی نه ساسیا وان بهتری کر، و ز بهر
 دره کرنا وان بهر هنگاری نیزابه کا ب نیش کرن.
 ﴿۱۴﴾ و هر گاهه کا ز وانرا بیته گوتنن: خرابیسی د
 نه دیدا نه که ن، دبیزانن: نه تنن قه نیچکه و باشی
 خوازیسن. ﴿۱۵﴾ بهلی هر نه هه نه خرابیسی دکه ن، بهلی
 ب خو ناچه سسن. ﴿۱۶﴾ و هر گاهه کا ز وانرا بیته
 گوتنن: دتی هوین زی، وهکی خه لکنی دی باوهریسی
 یسن، دبیزانن: نه مه زی وهکی نه قامان باوهریسی بینن؟!

مَنْظُومَةً كَتَبْنَا الَّذِي اسْتَوْفَدْنَا قَلَمًا أَنشَأْتَ مَا خَوَّلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِ وَزُكْرِهِمْ فِي ظِلْمَتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱﴾ صَدَقَ
 بِكُرْعَتِهِمْ فَمَنْ لَا يُجِيبُونَ ﴿۲﴾ أَوْ كَهَيْتِ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرُجُومٌ يَتَخَلَّوْنَ أَهْلِيهْمُ فِيهَا وَالَّذِينَ هُمْ
 عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 يَتَخَلَّوْنَ أَهْلِيهْمُ فِيهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا لَمَّا بَدَأْنَا أَنصُرْهُمْ بَرَاءً لَّهِ عَلَيَّ
 كُفْرًا هُوَ أَقْبَرُ مِنِّي قَالُوا أَتَىٰ النَّاسَ الْغَيْبُ وَأَنبَأَهُ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَهُمُ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِحُكْمِ اللَّهِ سَبْطًا لِّتُكْفَرُوا
 بِسُورَتِهِمْ يَسْخَرُونَ وَأَذَعُوا شُهَدَاءَهُمْ كَفَرُوا بِذُنُوبِهِمْ لَئِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴﴾ إِن لَّمْ تَعْمَلُوا وَلَئِن تَعْمَلُوا فَاثْقَرُوا النَّارَ
 الَّتِي وُفِّدَ عَلَيْهَا النَّاسُ وَلِيَجْزَا أَعْدَتَ السَّاعِدِينَ ﴿۵﴾

﴿۱۷﴾ مه‌تلا وان وه‌کی مه‌تلا وی ک‌سیه شه‌وی ناگره‌ک هه‌لکری [دورمان‌دوریت خو بیینت] گافا ناگری روناهمی دایسین، چار کنارتیت وی خودایسین مه‌زن روناهیا وان بر و هیلانه د تاریه‌کنیدا کو تیدی شه‌و نه‌یین. ﴿۱۸﴾ نه‌فه د که‌رن، لالین، کوزمه، قینجا شه‌و به‌ر ب رینکار استفه نازقر نه‌فه. ﴿۱۹﴾ ایان مه‌تلا وان وه‌کی مه‌تلا فان که‌سانه [بارانه‌کا ب رینز و ره‌شه‌عموره‌کن تاری تیدا شریفه شریفا عمورانه و برسقین و هه‌دانا بروسیان، و ژ به‌ر بروسیان و ژ ترسا مرین تلیت خو بکه‌نه د گویت خودا [بعل دقیا زانیانه] خودتی ب سه‌ر بن باوره‌اندا [گاوران] سه‌رده‌سه و ژ وان ب ناگه‌هه. ﴿۲۰﴾ نیزیکه [رونه‌ها] بروسیین وان کوره‌بکه‌ت، هه‌ر گافه‌کا روناهمی دا وان دچن، و گافا لی بسو ناری ره‌ق رادوه‌ستن، و هه‌که خودتی حه‌ز که‌ر بابه، دا وان ژ گوه و چاقان که‌ت. ب راستی خودتی ل سه‌ر هه‌می تشتی خودان شبانه. ﴿۲۱﴾ گهل مروقان، خودایسین خو به‌رینسن، شه‌و خودایسین هوسین و بیست به‌ری هه‌وه نافراندین، دا

هوسین بیته‌بارستن. ﴿۲۲﴾ شه‌و خودایسین شه‌رد بز هه‌وه ده‌شت کری [کو ب کیر ژیانن بینت] و نه‌سه‌ان کریه ناهامی، باران بز هه‌وه ژ نه‌سه‌انی [ژ شه‌وران] بیبایسه‌خوارتی، و هه‌می ره‌نگیت فیقی [بز هه‌وه بی شین کر] و ده‌ر تیخستن. تیدی هوسین زی چوه‌ه‌به‌ران بز خودتی [چن نه‌که‌ن] و هوسین ب خو دزانن [خودتی چوه‌ه‌به‌ر نین]. ﴿۲۳﴾ و نه‌گه‌ر هوسین ژ وی [نامه‌یا] مه‌ بز به‌نده‌یسی خو [کو پیته‌مه‌ره] بیبایسه‌خوار ب گومانن [کیم کیم] سوره‌ته‌کن ب تنن وه‌کی وی بینن، و ژ بلی خودتی گازی هه‌می هاریکارتیت خو ژ بی بکه‌ن [بلا بیته‌هاری هه‌وه] نه‌گه‌ر هوسین راست دبیزن. ﴿۲۴﴾ قینجا نه‌گه‌ر هوسین [فی کاری] نه‌که‌ن و هوسین ناکه‌ن زی [چونکی هوسین نه‌شین] تیدی خو ژ وی ناگری به‌اریزن شه‌وی داردوویی وی، مرؤف و به‌ر، و بز گاوران هاتیته به‌ره‌فکرن.

وَيَسِّرَ الْآيَاتِ: اسانوارو عملوارو آيتونو آسانوارو آيتونو
 تجزيه مين تجزيه مين الانهونو كلمانو زوقوا منها مين سزومنا
 زوقا قارواهاذا الذي زوقنا مين قبل وانا ابو. منقسمها
 ولهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها خالدون. ۴۶
 انه لا يستحي ان يضرنا ملاما ملاما فانا زوقنا
 الآيات: اسانوارو آيتونو انه الحق مين زوقنا وانا
 الذين سزومنا وافتخرونا ما اذا الله بهننا امتلا
 بئضل به، كثير وقيدهي به، كثير واما بئضل به
 بالآيات: الذين يتفطرون عهد الله من بعد
 بيثيقه. ونقططون ما امر الله به ان يوصل ويبيدون
 في الارض اولئك هم الخاسرون. ۴۷
 تكفرون بالله وكنتم اممات فاختلتم ثم بيثيق
 ثم يجيبكم الله اليه ترجعون. ۴۸ هو الذي خلق
 لكم ما في الارض جميعا لئلا تستغنى الى الله
 فتؤمنن سميع سمعون وهو بكل شئ عليم. ۴۹

دېرېن، و خرابيېن دهر ديدلا دكهن، نهها نهغه نه بهرزيان و خوشارهت. ﴿۴۸﴾ قيجا چاوا هوين باورين ب خودايي نائين؟ و هوين د مري بوون، هوين زيندي كرن، باشي دئ هوه مرييت، باشي دئ هوه زيندي كه تهغه، و باشي دئ هه بهر ب ويغه زقرن. ﴿۴۹﴾ [نهو خوداين] همي ثنت بز هوه دهر ديدا نافراندي، باشي بهري حق دانه سانوي و كرنه حفت نه سان، و هه ره هوه به همي تستان زانا.

﴿۴۵﴾ مزگيبيېن بده وان كه سبت باومري ثنائين و كار و كرياتت فنج كرين كو بارا وان نهو به حشتن نهويت رويار د بئرا دهر بكن (دچن)، هه ر گاهه كا فيقهه كه زي زي داين، دئ بيژن: نهغه بوو بهري نوكه دايبه مه، و نهو فيقيبي بزو وان دتته دان (بهردست كرن) و هكي تيكه [بهلي تام نه تيكه] و بزو وان [د به حشتندا] هه قهرت پاك و باقر هه نه و نهو هه ر هه ر تيدانه. ﴿۴۶﴾ ب راستي خودئ هه مه له كا بيت شهر من زي ناكهت، قيجا [نهو مه تل] پيشي بيت يان تشنه كن ماستر و پنهلتر بيت، و نهو كه سبت باومري ثنائين دزائن [ئينانا فان مه تل و نمونه بيان] راستيه زي خوداين وان، و هندي شهون بيت گاوروبووين ديژون: خودئ ج ز فان نمونه بيان قيايه؟ [خودئ] گه له كان بين سمر دا دبهت و گومرا دكهت، و گه له كان بين راستري دكهت و كه سني بين گومرا ناكهت نه گهر نهو ب خوز نهو نه بين بيت زي دئ دهر كه قسي. ﴿۴۷﴾ نهو زي دهر كه قسييت به بياننا خودئ پشتمو موكومرني دشكئين، و هه قه ندييت خودئ فرمان بين داين

وَاذْ قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَضَلُّوا سَبِيلَكَ إِنَّا نَحْنُ الْمُضَلُّونَ ﴿١﴾
 فَخَلَّ بِهَا مِنْ بَيْنِهَا وَبَيْنَكَ الزَّيْمَةَ وَخَوَّسُنِيخَ
 بِحَدِيدِكَ وَتَقَدَّسَ لَكَ قَالُوا إِنَّا أَضَلُّوهُمُ اللَّهُ وَعَلَى
 نَادِمًا الْأَسْمَاءُ مَعَهَا لَمْ تَرَ عَرَضَهُمْ عَلَى التَّلْمِيحَةِ فَقَالَ
 يُنْفِرُونَ بِأَسْمَاءَ هَذَا لَمْ يَنْ كُنْزِيَّةً صَدِيقًا ﴿٢﴾ قَالَ مُبْتَلَاةً
 لَا يَمُرُّنَهَا إِلَّا مَارَةً فَانْتَبِهْتُمَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَلِيظُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
 أَدْبَارُكُمْ بِأَسْمَاءَ هَيْهَاتَ مَقَلًا أَنْتُمْ بِأَسْمَاءَ هَيْهَاتَ قَالَ أَرَأَيْتَ
 لَكُمْ إِنِّي أَغْرَقْتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمَ مَا تُشْعُرُونَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالُوا التَّلْمِيحَةُ أَشْجِدُ وَالْأَمَّ
 فَتَجَدُّ بِالْأَيْدِي أَيْنَ وَأَنْتُمْ تَكْتُمُونَ وَكَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا
 يَا قَوْمِ أَمْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَوَدَّيْكَ الْجَنَّةَ وَكَلَّمَا يَنْهَا رَعَا حَيْثُ
 يَشْفِقُوا وَلَا تَقْرَأُ هَذِهِ الْقُرْآنَ فَتَقْرَأُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦﴾ قَالَ لِمَا
 الْفَيْحَلْنَ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقَالُوا أُفْطِرُوا يُشْكِرُ
 لِبَعْضِ عَمَلِهِمْ وَلَكِنَّ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمَتْنًا إِلَى جَنِّهِمْ فَفَلَقُوا
 نَادِمًا مِنْ رَبِّهِمْ كَيْسَتْ قَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٧﴾

﴿٣٠﴾ دهمن خودایس نه گوئییه ملیاکه تان نه ز دی
 جهگره کنی [جهن تیک و دو بگرن] ب سهر نه ردی
 تیخم، ملیاکه تان گوت: نه ری تو دی وی تیخیه سهر
 نه ردی [دنیایی] بسن خرابیسی تیدا بکست، و خوبنی
 بریزیت، و هم ب حمدا نه تمسیح و نه تقدیسا
 نه دکه بسن [نانکو نه ز ههر کتیا میه کنی پاک و باقر
 دکه بسن] [خودایس] گوت: راستیا نه ز دز انم هوین
 نوز انسن. ﴿٣١﴾ [قنجا خودی] همی ناف نیشا تادهم
 دان، و باشی [خودی نهو ناف] تیخسته بهر زو کا [بهر
 چافیت] ملیاکه تان، و گوت: نه گهر هوین راست
 دینون، نافی فان بسن من بیژن. ﴿٣٢﴾ ملیاکه تان گوت:
 ههر تویسی ز همی کتیا سیان پاک و باقر، مه ز وی
 ز انینس بیختر نینه یا نه نیشا مه دایس، ب راستی ههر
 تویسی زانا و کار به جه. ﴿٣٣﴾ [خودی گوت]: همی
 شادم: کا نافت و ان بسن وان بیژه [دا بز انسن کیم ز انینس]،
 دهمن شادم نافت و ان گوتین [نیشا] خودی گوت:
 ما سن نه گوتنه هه وه نه نه نیشت نه رد و نه سانا ان
 دز انسن، و ههروه سا نه ز ناشکرا و نه ناشکرا یا هوین

دکهن زی نه ز دز انسن. ﴿٣٤﴾ دهمن من گوئییه ملیاکه تان سو جده نی [سو جده یا سلاف و ریز گر نسی] بو تادهم
 بیسن هه میان سو جده بر، نیلس تن نه بیت، خو دا باش و خو مه زن دیت [ب فی چندی] بوو تیک ز
 گاوران. ﴿٣٥﴾ و مه گوت: همی تادهم تو و کابانیا خو د به حه شتیدا ناکنجی بسن و ز ههر جهن هه وه بیفت
 بی منهت [بهرفره] ز بی بخون، بهلنی خو نیزیکی فی داری نه کن، هوین دی ز سه مکاران قینه هه ژمارتن.
 ﴿٣٦﴾ [بهلنی باشی شه یانی نه و بی هنگافتن] [د بهر خه له تییزا کرن] و دهر تیخستن [ز به حه شتی] [ز وی یا نه و
 تیدا، مه زی گوتنه وان: زی دهر که فن هه رنه خواری، هنده ک ز هه وه ل هنده کان نه بار و دژمن، و هه تا دهمه کن
 دیار کری [ل دهف خودی] [د نه ردیدا ناکنجی بسن و مقایسی زی و هر گرن. ﴿٣٧﴾ باشی تادهم چهند ناخفته ک
 ز خودایس خو و هر گرتن] [و بسن خو بی هیسیا لینه گرتن ز خودایس خو خواست] خودی لنی خو ش بو، و
 تو بهیا وی قه بویل کر، ب راستی خودییه تو بهر رگر و دلوفان.

لَقَدْ اٰخٰطَلْنَا مِنْهَا جِدًا وَّ اٰمَنًا بَلْ اَيَّدِيْكُمْ بِئِيْ هٰذِيْ فَتَنٍ يَّبْعُ
 هٰذِيْ فَلَاحِقُوْا عَلَيْهِمْ وَلَا تَهْمُوْا بِمَحْرَمُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
 يٰٓبَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْ
 اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاَتٰتِيْ قٰلِقَوْلُوْنَ ۝ وَءَامِنُوْا بِمَا اُنزِلَ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَكَرُوْا وَلَا تَكْفُرُوْا اُوْلٰٓئِكَ اَعْرَابٌ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
 اَيْمٰنٍ قَلِيْلًا وَاَيْمٰنٍ كٰثِرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْاَيْمٰنِ وَتَكْسِبُوْا
 اَلْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ وَءَامِنُوْا بِالصَّلٰوةِ وَءَاَوْفُوا بِالرِّكَوْعَةِ
 وَاَرْكَعُوْا مَعَ الرِّكَعِيْنَ ۝ اِنَّا اَنْزَلْنَا النَّاسَ بِالْبُرْجِ
 وَنَسَبْنَا اَنْسَكُمْ وَاَنْشَرْنَا نِسْلَكُمْ اَلَمْ نَكْتَبِ لَكَ تَقْوِيْلًا ۝
 وَاَنْتُمْ سِيْرًا اَلَمْ نَزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقْلِ الْعَرَبِيِّ ۝
 الَّذِيْنَ يَنْظُرُوْنَ اَنْهَمْ مُنْقَلَبًا رَّجِعًا وَاَنْهَمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۝
 يٰٓبَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ
 عَلَ الْاَيْمٰنِ ۝ وَاَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِيْ فَنَسُ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 وَلَا يُغْنِيْ عَنْهَا شِقَاقَةٌ وَّلَا تُؤَخَّرُ مِنْهَا عٰقَلٌ وَلَا تُهْرَفُ عَنْهَا ۝

الْبُرْجِ

﴿٢٨﴾ مه گوته [وان] هویں همسی ز به حشنتن
 داکهن [بوسه ندری]، هر گاهه کاراسته ریکرنه ک
 ز به ری منفه بز هوه هات [کو کتبا خودیه یان
 هنارتنا بنه مبریه]، فیجا هر که سن ب دویف
 راسته ریکرنه من بکه فیت [روزا قیامه تسی]، نه ترس
 بز همیه و نه خهم دگه هیتن. ﴿٣٩﴾ بدلن نوه که سیت
 گاور بووین و نایه تیت مه دروه دهر تیختسین نوه
 دوزه هینه [جهنمینه] و هره هر دئ دوزه هیدان.
 ﴿٤٠﴾ گهل ئرائیلیان] نوه قه نجیبت من دگهل
 هوهه کریں بیته بیراخو، و به یانا هوهه دگهل من
 دایس ب جهه بگهن، نه زوی دئی نه وی به یانا هوهه
 ب جهه نیسم، و ب تنی ز من برسن [ز من ب تنی
 برسن]. ﴿٤١﴾ باوره یسین ب وی کتبا مه نیایه
 خورائی [کو فورانه] یسن، کو راستیا وان کتیانه
 یبت بهر ده ستن هوهه [کو تنجیل و تورائن]، و نه
 گاوریت بنشسین بن [ب فئی فورانی]، و نایه تیت من
 نهرزان نفروشن، و باریزکاریا من ب تنی بگهن.
 ﴿٤٢﴾ و هه قیس [کو فورانا هنارتیه] تیکه له نه هه قیس

نه کن [و رایسن] هه قیس فه شرن، و هویں زئی ب ناکه هـ [و هویں دزانس کو هویں تیکه لیسن دکهن].
 ﴿٤٣﴾ نفیژان بگهن، زه کاتا مالی خق بدهن [وه کی موسلمانان] و دگهل داچه مایان [اراکمان] داچه من
 [فهرمانا وان ب شه نکسیت نیسلا من هانه کرن، و دگهل موسلمانان نفیژان ب کوم (ب جهه ماعت) بگهن،
 و وه کی وان بجهه رکوو عی، چونکی داچه میان د نفیژا واندا نینه]. ﴿٤٤﴾ هویں جاوا فهرمانا خه لکی ب
 ختری [باشسین] دکهن، و هویں خق ب خق [خق] ز بیر دکهن، و هویں خق ب خق کتیبته بهر ده ستنی خق
 [کو تنجیل و تورائن] دخوینن، فیجا ما هویں ناقله کی بز خق ناگرن. ﴿٤٥﴾ و پشتا خق ب بینفر هعیس و
 نفیژئی گرتی بدهن [قاهیم بگهن]، و نه فه یا گرانه ل سه هر که سه کی، نوه نه بن یبت ز خودی ترس.
 ﴿٤٦﴾ نهو [خوردی ترس] نهون یبت بی گو مان ز هندئی کو دئی هر بهر ده ستن خودایس خق پاره ستن، و
 هر دئی ب بال ویفه زقرن. ﴿٤٧﴾ گهل ئرائیلیان بیرا خق و وان خیر و خوشیبت من دگهل هوهه کریں
 یسن، [ب راستی و هنگی] من قه درئی هوهه ب سه ری همی خه لکی تیختست. ﴿٤٨﴾ و ز روزه کن [روزا
 قیامه تیه] برسن و خق بیاریزن، کو که س تیدا شوینا که سنی نه تته سزا کرن، و مه هدمر و بهر فانی تیدا چو
 ناگرن، و بدهل ز که سنی نایته و هر گرتن، و هاریکاریا که سنی زئی نایته کرن.

﴿٤٩﴾ بینه بیرا خق رزوا مه هویس ز دهمیت
 فیرعه ونیان قورتال کریں، کو [وان] تیزا و نه خوشیه کا
 بیس دبا بهر هه وه، کوریت هه وه سه رزق دکرن، و
 کجیت هه وه [بو خدامینیا خق] دهیلا، و ب راستی
 [تیزا و نه خوشیا هه وه ددیت، و رزگار کرنا خودی
 بۆ هه وه] نه زمونه کا [متیجانه کا] مه ز نه ز خودی.
 ﴿٥٠﴾ [ههروه سا] بیرا خق بین دهمی مه دبریا بۆ هه وه
 کریهه دو قل [و ریلک بۆ هه وه تیختین]، و مه هویس
 دهر باز کریں [قورتال کریں]، و ل پیش چاقیت هه وه مه
 فیرعه ونی خه ندقاندین. ﴿٥١﴾ و بیرا خق بین دهمی
 مه ز فان ب چل شه فان داییه موسایی، [و دپشرا
 هه وه له ز کر]، و پشی هنگی هه وه گولک به راست
 [کره به رستی]، و ب فی رهنگی هه وه ستم ل خق
 کر. ﴿٥٢﴾ [دگهل هندق زی] پاشی مه ل هه وه نه گرت
 وه کی نه فادیره، [بیرا خق بین] دا هویس دو سوسا دار
 بن. ﴿٥٣﴾ ههروه سا بیرا خق بین دهمی مه نه ورانا
 فالیر کر [جودا کهر] [دنافه را هه قیس] و نه هه قیندا
 بۆ موسایی هنارتی، دا هویس [بئ] راسته ری بین.

﴿٥٤﴾ بینه بیرا خق دهمی موسایی گوتیه مله تی خق: مله تی من! هه وه [ب به رستا گولکی] ستم ل خق
 کر، فیجا دقیت هویس توبه بکه و ل خودی بز فر نه فه، و خق بکوزن، نه فه ل دهف خودای هه وه بۆ هه وه
 چیتره [پشی ده ست ب کوشتن کریں] توبه یا هه وه وه گرت، و ب راستی هه ره نه وه توبه وه گر و دلوفان.
 ﴿٥٥﴾ و بیرا خق بین دهمی هه وه گوتیه موسایی: هه تا نه م ب چاقیت خق خودایی ته نه بین، نه م [دبیرا]
 باوه ریس ب ته نانبین، ژ بهر هندق بروسی هویس هنگافتن، و هه وه ب چاقیت خق دبت. ﴿٥٦﴾ پاشی
 مه هویس پشی مرنا هه وه زیندی کرن [ساخ کرن]، به لکی هویس سوسا سیا [خبر و خوشی و که ره میت]
 خودی بکه و. ﴿٥٧﴾ مه عور ل هندافی هه وه کر نه سهوانه [کر سهیل ل هه وه بکه و] و که زو و سه لوا
 [سوسک] مه بۆ هه وه هنارتن، فیجا ژ حه لالی پاک و باقزی م ب رزقی هه وه کری، بخون، و نه وان [ب
 کار و کرپارت خق حیثیت نه دریندا و نه دورست] زیان نه گه هاندییه مه، به لکی هه ر زیان ل خق کریته.

﴿۵۸﴾ [گهل اسرائیلیان] بینه بیرا خو ره وختی مه گوتیه هه وه، هه رنه د قس گوندی [مه قدس] داو ب بهر فرمه ی و ل جهن هه وه بقیث ژنی بخوژن، و چه مانندی [خوشکانندی بؤ خودایسن هویسن ژ بهر زه بوونن پرزگار کرین] بدهنه ژور، و بیژن: خود یوز گونه هیت مه داقوته، دانم زی ل گونه هیت هه وه بیژن و نه هیلین، خیرا قه نجیکاران نم دی پتر لئ کیسن. ﴿۵۹﴾ به لئ ته ویست ستم و زورداری کریسن، نه وه فرمانا خودی لئ کری [کو بیژن گونه هیت مه داقوته] ب نشه کنی دی یسن ژنی نه هاتیه خواستن گوهارت، [قیجا ژ بهر هندی] و ژ بهر نه گوهداری و ژ رندهر که فتنا وان، مه نیز ایهک ژ نه سهانی ب سهر واندا باراند ته ویست ستم کریسن. ﴿۶۰﴾ بینه بیرا خو دهمی موسایی داخوژا تافن [بؤ هه وه] کری [هستی هویسن تینی بوویسن]، نینا مه گوتی: داری خو ل که فری بده [ههر که فره کنی هه بیت]، [هستی موسایی داری خو ل که فری دایی، دوازه کانی ژنی زان [نهمه تنی هه ژمارا نو بیجاختن وان]، و همر نیکی کایا خو زانی [نیاسی]

مائده

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُنُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَأَدْخِلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرَ لَكُمْ حَتَّىٰ تُخْرَجُوا مِنْهَا كَمَا أَنْتُمْ فِيهَا كَاذِبِينَ قُلُوا قَوْلًا عَزِيزًا الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الْبَيْنِ ظِلْمًا يَجُزَّيْنِ السَّمَاءَ بِمَا كُنُوا فَعْسُقِينَ ۝ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا فَذَرِعْنَا لَكَ آيَاتٍ فَشَرِهْتُمْ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَقْسُوا فِي الْآرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ أَنْ نُصِرْ عَلَىٰ عَمَلَيْهِ وَجِدْ كَانُحًا لَنَا رِزْقًا فَخُجِّجْنَا بِمَا كُنَّا بُنِيْنَا الْأَرْضِ مِنْ بَقْلِهِمَا وَقَالَهَا قَوْمُهَا وَعَدَسَهَا وَصَلْبَهَا قَالَ أَنْتُمْ بَدَلُونَ الَّذِي هُوَ أَذَىٰ بِاللَّهِ هُوَ خَيْرٌ أَمْ يَطْلُوا أَمْضًا قَالُوا لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَتَبَّاهُمْ وَقَعْصَبٌ مِنْ أَنفَرٍ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يُكْفِرُونَ بِتِلْكَ آيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

[و مه گوت]، ژ رزقی خودی بخوژن و فه خوژن، و دهر دیدا بهر ب خرابیغه نه چن [و نه بنه ژ خرابان]. ﴿۶۱﴾ و بینه بیرا خو دهمی هه وه گوتیه [بیغه بهر ی خو]: هه ی موسا هم نه شنین بینا خو ل سهر تیک ره گنگی خواری فره بکه ی، بؤ مه داخوژنی ژ خودایی خو بکه، کاج ژ ته ردی دهر ده که قیث: ژ زهر زهوات و خیار و سیر و نیسک و بیجازان، بؤ مه شن بکه ت، [موسایی] گوت: نه ری [هه وه دقیت] یسن باش [ژ خواری] ب یسن بیخیر بگو هورن. هه رنه باژیری [ههر باژیره کنی هه بیت] یسن هه وه خواستی دتی بؤ هه وه تینه جهب خودی رسوایی و بی رویه تنی ب سهر واندا داریتیه، ب که ربا خودیغه فه گه ریان، نه فه هه می ژ بهر هندی چونکی وان باو مری ب نایه تیت خودی نعدنیان، و ب بی بهختی و نه هه قس بیغه بهریت خودی دکوشتن، ههر ژ نه گوهداری و زنده گایا وان.

بِأَنَّ الَّذِينَ نَسُوا مَا آلَيْنُوا مِنْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا
 الصَّغِيرَةَ وَالْكَبِيرَةَ مِنَ الْبَنَاتِ وَأُولَئِكَ سَيُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
 اللَّهُ عَزِيزٌ مُبِينٌ ﴿٦٥﴾ وَبَيْنَهُمْ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَوْا الْحَقَّ وَقِيلَ لَهُمْ عَلَيْكُمْ عَهْدٌ غَيْرُ الْمَعْهُودِ
 فَقَالُوا بَلَىٰ أَدْعَاكُمْ فَاقْبَلُوا الْعَهْدَ وَأْتُوا الْبِلَادَ أَلَمْ نَمُكِّنْكُمْ
 فِي الْمَدِينَةِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا
 إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٦٨﴾ وَبَيْنَهُمْ
 قَوْمٌ يَعْتَدُونَ ﴿٦٩﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ
 يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧١﴾

﴿٦٥﴾ ب راستی نه‌ویت باومری نیایی [کو موسلمانان
 به‌یکه فینیت بیغمه‌بری] و نه‌ویت ب‌ویته جوهری
 [به‌یکه فینیت موسای] و فله‌یان [به‌یکه فینیت
 عیسی] و سانیان [جرینه‌که ژ جوهری و فله‌یان
 فه‌بویته ستیزان دهر‌رینسن، و هنده‌ک دینژن: ملیاکه‌تان
 دهر‌رینسن]. همر که‌سنی ژ فان ب دورستی باوه‌ریی ب
 خودئی و رُوژا قیامه‌تن بییت، و کار و کر باریت چاک
 بکمت، دئی ژ به‌ری خودئی خوفه‌تینه‌خه‌لانکرن [رُوژا
 قیامه‌تن] نه‌ترس بؤ هه‌یه، نه‌زی ب خهم دکه‌فیت.
 ﴿٦٦﴾ و بیننه‌بیرا خؤ دهم‌تن مه‌به‌یانا موکومکرنی
 زه‌هوه‌وه‌رگرتی [کو هوین ل‌سه‌ر نه‌وراتی بچن و
 کار بی بکهن]، و مه‌چیایی (طوور) ل‌هنداف هه‌وه
 بلندکر، و مه‌[گژنه‌هوه] نه‌فا‌مه‌بؤ هه‌وه‌هنارتی
 ب مجده‌هی وهر‌بگرن و لن‌درژد‌ین، و بیننه‌بیرا خؤ
 کاج‌تدایه‌ و خؤ ژ بیرقه‌نه‌کهن، دا بیننه‌پارستن ژ
 نیزایی. ﴿٦٧﴾ به‌لنی به‌شتی فی [دان و وه‌رگرتنا‌به‌یانا
 موکومکر] هه‌وه‌پشتا خؤ دا‌به‌یانی، و نه‌گهر
 نه‌ژ که‌ره‌م و دلوفانییا خودئی بایه، هوین داراست

ژ خوساره‌ت و به‌رزیانان بن. ﴿٦٥﴾ بی گومان هوین دزانن کا‌مه‌ج ب سه‌ری وان نینا [نه‌ویت دایینه
 سه‌ر بربارا خودئی]، و رُوژا‌شه‌نینی ده‌ست درینژی کرین، مه‌گژنه‌وان بیننه‌مهموینکیت رسوا و رمزبل.
 ﴿٦٦﴾ و نه‌ف سزایه‌مه‌کره‌باشه‌فرنه‌ک بؤ خه‌لکسن هنگی و بؤ بییت به‌شتی وان‌زی، و مه‌کره‌جامه‌بؤ
 پارینز کاران. ﴿٦٧﴾ بؤ مله‌تنی خؤ بیژه‌ده‌من موسایی گژنیه‌مله‌تی خؤ: [ب راستی] خودئی فه‌رمانا‌هه‌وه
 دکمت هوین چپله‌کنی سه‌رژیکهن، گژتن: تو‌بؤ خؤ ترانه‌بان ب مه‌دکه‌ی؟! [موسایی] گژت: نه‌ز خؤ
 ب خودئی دپاریزم کو‌شه‌ز ز‌نزانان بم. ﴿٦٨﴾ گژتن: کا‌ژ خودایی خؤ بخوازه‌بؤ مه‌دیار بکمت، کا‌نه‌و
 چ چپله‌؟ [موسایی] گژت: خودئی [دبیزیت: نه‌یا‌بیره‌ونه‌یا‌جوانه‌زی [بچویک] دانایه‌را‌ه‌ر‌دویندایه،
 تبدی وئی بکهن‌یا‌فه‌رمانا‌هه‌وه‌پنی‌هاتیه‌کرن. ﴿٦٩﴾ گژتن: کا‌بیژه‌خودایی خؤ بلا‌بؤ مه‌دیار بکمت،
 ره‌نگنی وئی [چپلی] بی‌جوابه‌؟ [موسایی] گژت خودئی [دبیزیت: نه‌و چپله‌[ره‌نگنی وئی] ز‌ره‌ه‌کنی‌تاریه
 بییت‌به‌ر‌لنی [ب‌دیننا‌وئی] که‌یف‌خزش‌دین.

قَالُوا أَمْحُ الْآنُكَ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْأَبْرَصَةَ تُفْشِي عَيْنًا وَإِنَّمَا
 إِنَّ شَاءَ اللَّهُ لَمُهَيَّبَةٌ ۖ قَالَ إِنَّهُ يُبَدِّلُهَا قَبْرَةً لَّا يُدْرِي
 تُبَدِّلُهَا أَرْضًا وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَدَّدًا لِأَيْسَرَةٍ فِيهَا قَالُوا
 أَكْفَرْتُمْ بِأَلْحَقِي فَذُرِّيَّتُهَا وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۖ وَإِذْ
 قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّأْبَرْتُمْ فِيهَا رَبَّنَا فَمَنْ مَنَعَكَ تَكْفُرًا ۖ
 فَقُلْنَا أَمْشِرُوا بِهَا فَإِنَّهَا تُكْفِرُ بِالَّذِي كَفَرْتُمْ بِهَا وَمَنْ
 دَابَّتْ بِهِ فَمَنْ كَفَرَ بِهَا فَمَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَإِن كُنْتُمْ
 فِيمَنْ كَفَرَ بِالْحِجَابَةِ أَوْ أُنْفُسِهِمْ فَادَّأْبَرْتُمْ فِيهَا لِيُبَيِّنَ
 مِنْهُ الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ وَإِنَّهَا لَآيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۖ وَإِنَّ
 مِنْهَا لَنَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 لَيَسْمِعُونَ مَا كَلَّمْتُمْ ثُمَّ لِيَرْجُوَنَّكُمْ مِنْ تَعَدَّىٰ مَا تَعْمَلُونَ وَلِيُؤْخَذَ
 بِعَلْمَتِكُمْ ۖ وَإِذْ الْفُلُؤُا لَمَّا قَالُوا إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 خَلَقْنَا مِنْ طِينٍ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ لِيَوْمِهِمْ يَسْمَعُونَ ۖ
 عَلَيْهِمْ لِيَحْمِلُوا كُفْرَهُمْ ۖ وَعَذَابُهُمْ أَهْلًا تَقَالُوتُ ۖ

المؤمن

خز بگرن. ﴿۷۱﴾ پشتی فنی [همیسن] دلیت هه وه رهق بسون، وهکی کهفران لسن هاسن، بیژره وهقتر زی، چونکی ب راستی هندهک کهفر یتت همین رو بیار زی دهر دهکفن و هندهک یتت همین دهره زن ناف زی دزیت، و هندهک زی یتت همین ژ تر سا خودی دادکهفن، و خودی ژ وی تشتی هوین دکهن نهی بسن تاگهعه. ﴿۷۵﴾ [گهلی موسلمانان] هه وه جافه [ملهته کن هؤ سا] باوهریین ب هه وه بیسن [موسلمان بین] و دهسته کهک ژ وان هم بیرون گوهداریسا ناخفتنا خودی دکرن، و پشتی تنی دگهشتن قاریی دکرن و بیی زی دزانین کوین فنی دکهن. ﴿۷۶﴾ و نه گهر گههشته خودان باوهران دئی بیژن: مه زی باوهری یتناییه، و نه گهر ب تنی دگهعه تیک و فیک دکهن، دبیژنه [تیکدور] هوین جاوا سوچه تا [به مسن و رهوشا پیغهمبری نهوا د تهور اتیدا هاتی] دگهل وان دکهن، دال دهف خودایی هه وه ل سر هه وه بگه نه مهانه، ما هوین ناقله کنی ناگرن.

﴿۷۰﴾ گوئین: کا ژ خودایی خؤ بخوازه بؤ مه دیار بکته نهو ج چیله؟ [چیل ب فان سالوخته نان گهله کن] ل بهر مه بهرزه بسوو، نه گهر خودی حمز بکته نهم دئی ب سر هه لیین. ﴿۷۱﴾ [موسایی گوئ] خودی دبیژت: نهو چیله نهیا سر نه ره مه نهردی بکلیت، و نه زی چاندنیی ناف ددهت، و یا بسن کنایسه و تیک بهرنگه زی، گوئین: نهها ژ نوی ته راستی بؤ مه گوئ. [پشتی ب دهست خؤ تیخستین] سره ژیکرن و هند نه مابوو وه نه کن. ﴿۷۲﴾ یسنه بیرا خؤ [گهلی نرائیلیان] دهسن هه وه مرفهک کوشتی ول سر کوشتا وی، هه وه جره بر کری و ههر تیک ژ هه وه کوشتا وی دکره دستویین یی دیدا، و خودی دئی ناشکهراکته، بسن هوین فهدشیرن !!! ﴿۷۳﴾ مه گوئ: کا هندهک گوشتی چیلن [چیللا سره ژیکری] و گوشتی وی لیک بدن [دئی ساخ بیت و بؤ هه وه بیژیت: کا کنی کوشته]، نهها هؤ سا و ب فنی رهنگی خودی مریبان زیندی دکه تهغه، و نشایتت [شجانا خؤ] بهر جاف دکته، بهلکی هوین عهقلهکی بؤ

أَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُّوتٌ لَّا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا الْأَمَانَاتِ أَنْ يُؤْتُوا
 الْإِنْفُسُوتَ ﴿٧٨﴾ قَوْلَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَكَ بِهِ. فَسْتَأْذِنُوا لِيَلْذَلَّ
 قَوْلُ لَهُمْ وَمَا كُنْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَقْبَلُ لَهُمْ وَمَا كُنْتُمْ أَيْدِيَهُمْ
 وَقَالُوا لَنْ نَسْتَأْذِنَ النَّاسَ إِلَّا الْأَنْبِيَاءَ مَا مَعَدَّ اللَّهُ قُلْ
 أَتَعْلَمُونَ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ. أَمْ
 تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾ قُلْ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْتَسِبْ بِهِ حَظِيلَتَهُ. فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِنْ نَبِيِّنَا مِيثَاقَهُ أَنْ لَّا تُعْبَدُ إِلَّا اللَّهُ وَآلِئِنَّ مِنْ
 إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ
 لَأَتَّيِبَنَّ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَآلِئِنَّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلنَّبِيِّ
 وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ لَأَتَّيِبَنَّ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَآلِئِنَّ مِنْ

﴿٧٧﴾ قیجا ما نوزانن ۱۴ ج بنی فحشرن و ج بنی
 ناشکرا بکن، خودی بنی ناگهه ۱۴. ﴿٧٨﴾ هندهک
 ز وان نه خواننده وارن، چو ژو کتیبی [تهوراتن] نوزانن
 هیشی تنی نه بن [تقوه درهون نیست وان ژ بیتتیت
 خق و هر گرتین کو دینون: ژ چل پوزان پیغمبر نه و
 نانتنه تیزانان]، و وان ژ بلی هزر و نه خینن چو بنی
 دی [مه خسد راستی و بهلگه نه] نینه. ﴿٧٩﴾ وی
 نه خوشی و تیزا بز وان بیت کتیبی ب دهستیت
 خق دنیسن، و باشی دینون: نهف [کتیبه] ژ دهف
 خودیه، دانه رزان بفروشن، تیزا و نه خوشی بز وان
 بیت، ژ بهر نشتی ب دهستی وان هاتیه نقبتین و ژ بهر
 نشتی ب دهست خوفه ینابین. ﴿٨٠﴾ و گوئن همما
 چهند روزه کان [روژیت تیدا گولک به راستین] دتی
 ناگر ب مه که فیت! بیژوه وان: نه ربی ماهه وه به بیانک
 ب فسی چمندی ژ خودی و هر گرتیه و خودی ل به بیانا
 خق لیغه نایب؟ [هون هو د پشت راست] بیان ژ
 نشتی هوسن ژنی نه بنی ناگهه د ده ره هقی خودیندا
 دینون. ﴿٨١﴾ [نه خیر وهنیه] ب راستی هر که مه کن
 گونه که کن بکته، و گونه ها وی سه ری ژنی بستیت [لسی بیته تک کو ژنی دمر نه که فیت] نه فقه دوزه هبه و
 هر وه هر دتی تیدا بن. ﴿٨٢﴾ بهلی نه ویت باوهری ینابین و کار و کریریت قمنج کرین، نه فقه به حه شتبه و
 هر وه هر دتی تیدا بن. ﴿٨٣﴾ بز ملت نن خق بیژوه دهمن مه به بیانا موکوم ژ شرانیلیان و هر گرتی، کو ژ بلی
 خودی چو نه به رینسن و چاکیبی د ده ره هقی دهیباب و کهس و کار و ستوی و بهلنگازاندا بکن، و ناخفتنا
 خیرتی و شریسن د گمل خه لکی بکن، و بهر دهوام نفیژان بکن و زه کاتن بدن، باشی هه وه کیمهک تنی نه بن
 [به بیانا خق شکاند] و پشتا خق دایب و هوسن هر به بیان شکین.

وَاذْخُلُوا فِيهَا مِنْ اَبْوَابٍ يُسَمَّوْنَ عَلَيْهَا سَمَاءً مُنْقَطِعَةً وَالْاَبْوَابُ
 مُغَشَّوْنَ فِيهَا مِنْ نَضَبٍ اقْرَعٍ وَمِنْ يَمِيْنٍ مَلْمُومٍ ۝۸۱
 لَمَّا اشْتَمَّتْ الْاُمَمُ مِنْ قِبَلِكُمْ لَوْلَا اَنْتُمْ كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۸۲
 وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا مِنْ غَیْبٍ لَیْسَ لَکُمْ مِنْهَا حِسَابٌ ۝۸۳
 وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا الْحَدیْدَ مِنْ سَمَاءٍ مُنْقَطِعَةٍ مُرَجَّغَةً ۝۸۴
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۸۵
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۸۶
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۸۷
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۸۸
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۸۹
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۰
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۱
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۲
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۳
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۴
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۵
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۶
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۷
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۸
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۹۹
 وَاتَّخَذْتُمْ مِنْ ذَاتِ الْحَدیْدِ زُجُجًا ۝۱۰۰

﴿ ۸۱ ﴾ بینہ بپرا حق [گمل نیرا ایلیان] دەمنی مه به یانا موکو مگری ژ ههوه ستاندى، کو خوینا تیکدو نه ریژن و تیکدو ژ سهر جهو و واربت خو ب خو دهر نه تیخن، ههوه ب خو نه فه به سه ندرک، و هوین ب خو شاهدن. ﴿ ۸۲ ﴾ باشی نه ها هوین نه فه نه تیکدو دکورژ و دهسته که کن ژ خو ب خو ژ واری وان دهر دتیخن و ب گو نه ه و دژ منایى لى دادجرن [کژم دین]. [پشته فانییا تیکدو دکه ل سهر دهر تیخستا وان] و نه گهر هنده ک ژ وان ب نالیى دیلاتیسی هاته دهف ههوه، هوین به ده لى پیشفه دهن [کا چاوا حه راه هنده ک ژ ههوه بهینه د تیخسیر ییندا و هوین به ده لى پیشفه بدهن، نه ها و هسا حه راه ژى هوین تیکدو بکوزن یان ژ جهیبت تیکدو دهر تیخن] و ل سهر ههوه یا حه راه بوو دهر تیخستا وان. قیجا هوین باوهریسی ب هنده ک کتیبی دینن و باوهریسی ب هنده کى ناینن. ههه که سه کن ژ ههوه فن چهن دتی بکه ت جزایى وى دنیا ییسا ژ شه رمزاری و رسوایى بئفه تر نینه، و رۆژا رابوونى [رۆژا قیامه تى] ژى دى بهرئى وى که فنه دژوارترین نيزایى، خودى نه یى بى ناگه هه ژ وى یا هوین دکهن. ﴿ ۸۱ ﴾ [ب راستى] نه فه نه بیت ژ یانا دنیا یى ب ناخره تى کرین، و نه نيزال سهر وان سفک دیبت، و نه هاریکاریا وان دتیه کرن. ﴿ ۸۷ ﴾ ب سویند کتیب [کو ته وورانه] مه بؤ مووسایى نینا و مه بئفه مه ر دپشرا هتارتن، و مه موعجیزه و نیشانیت ناشکه رادانه عیسایى و مه پشئا وى ب جانى پیرۆز [جبرائیل] گرت و قاهیم کر. بهرئى ههه جاره کا بئفه مه بهرک ب وى بؤ ههوه هات یانه ب دلئى ههوه هوین دى رابن خو مه زن که ن و دهسته که کن دره وین دهر تیخن [وه کى عیسایى و موحه مه دى]، و دهسته که کن کوزن [وه کى زه که رایى و یه جایى] ۹. ﴿ ۸۸ ﴾ دبیژن دلیت مه ب کاللانکن [د کالفلانکندانه] [ژ بهر هندئى یا موحه مه د، دبیژن: نه م تن ناگه هین] [وهینه وه کى نه و دبیژن] به لکى خودئى ژ بهر گاورییا وان ته و بیت ژ دلوقانییا خو یى بار کرین، و کیمه ک ژ وان [نه گله ک] باوهریسی دینن.

وَلْتَأْتِجَهُمْ جَنَّاتُ مِنْ عَدْنٍ مُمْسِكَاتٍ لِيَأْمُرَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَدْ
 جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُسْتَكْرَمٌ بِآيَاتٍ فَلَقِيَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 بِئْسَ مَا أَشْرَفُوا بِهِمْ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 بَدِيحًا أَنْ يُبَزَّلَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِهِمْ عَنْ نِسَاءِهِمْ مِنْ عِبَادِهِ
 فَتَأْتُوهُمْ غَدَابًا وَعَذَابًا وَاللَّكِنِينَ عَذَابًا مُهِينًا
 وَإِذْ أَيْدِيهِمْ أَيْدِي آبَائِهِمْ أَنْزَلَ اللَّهُ قَوْلًا فُؤُوسًا بِمَا أَنْزَلَ
 عَلَيْنَا وَبِصَفَرٍ وَمَا وَرَاءَهُمْ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
 نُنزِّلُ فَلَمَّا تَفَقَّهتُمُ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ۚ وَوَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ فَأَشْرَفْتُمْ
 أَنْزَلَ اللَّهُ الْبُحْرَانَ وَأَنْشُرَ طَلْحَةَ ۚ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَرَقْنَا وَوَقَفْنَا فَوَقَّعَهُ الطُّورَ خَذُوا
 مَا أَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَنْتُمْ قَالُوا سِيفَاتٌ وَعَصَبَاتٌ
 وَأَشْرُؤُا لِي قَوْلِهِمْ الْبُحْرَانَ بِصَفَرٍ هُمْ قُلُوبًا
 بِمَا أَنْزَلْنَا بِهِ إِنْ كُنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ

سورة

﴿ ۸۹ ﴾ و دهمین کتیب بز وان ژ دهم خودی هاتی
 [کو قورنانه] راستدهر تیخا وان [کتیانه] بیت د گهل
 وان و بری هنگی [بهری هانتا قورناتی] داخو ازا
 سه رکه فتنی بی [ژ خودی] داخو استن ل سر [نه باریت
 خو] بیت گاور، بهلن دهمین نه و کتیا وان ژبی دکوت و
 دنیاسی بز وان هاتی، باومری بی نه نینان و گاور بوون
 و له عننا خودی ل گاوران بیت. ﴿ ۹۰ ﴾ بیسه فروته
 وان خو بی فروتی، و ژ زکری هشی گاور بووین ب وی
 کتیا مه نینایسه خواری، کو خودی ژ که ره ما خو ل
 سر هر بهنده به کنی بقت [وی کتین نینته خواری]،
 فینجا هیژایسه غزه به ک ل سر غزه به کنی فه گه پریان
 [ژ بهر گاوریا وان ب (عیسی و موحه مدی)]،
 و نیزابه کا هه تکبر بز گاوران هه به. ﴿ ۹۱ ﴾ و هر
 دهمه کنی بز وان بیسه گوتن: باومریسن بینن ب نهوا
 خودی نینایسه خواری [کو قورنانه] دبیزن: تم بهس
 باومریسن ب وی دبیزن نهوا بو مه هانیسه هانتن [کو
 نهوراته] و باومریسن ب نهوت دبتر ناینین، و نهو
 [نانکو قورشان] راستدهر تیخا وان کتیانه بیت د گهل

وان، بیژه [وان هه که راسته هورین باومریسن ب نهوراتی دینن] با هه وه بوچی بیته مبریت خودی بهری
 نوکه دکوشتن [وه کسی به حیایی و زه کربایی]. ﴿ ۹۲ ﴾ بی گومان موسا بو هه وه [بهری نوکه] اب موعجیزه و
 نشانیت ناشکرا هات، و پستی هنگی هه وه گوزک به راست [کره بهرستی]، و ب فی رهنگی هه وه ستم ل
 خو کر. ﴿ ۹۳ ﴾ بینته بهرا خو دهمین مه به یانا موکو مگری ژ هه وه ستاندی [کو کار ب نهوراتی بکن]، و مه
 چاییس (طورو) ل هندافا هه وه بلندکر [و مه گوته هه وه] نه قامه بز هه وه هانتی لئی د مدج بن و گوهداریا
 وی بکن، گوتن: مه [ناخشنا نه] بیست بهلن نه هم بی [ب گوتنا نه] ناکه بن، و فیانا گولکی ژ بهر گاوریا
 وان تکمل دلی وان بوویه، بیژه [وان]: بیسه تشه باومریا هه وه، هه وه دبه ررا دکت [کو بهرستا گولکیه]
 نه گهر هورین خودان باومرن.

وَأَنصُرُوا مَا تَتْلُوا الْفَجِرِينَ عَلَىٰ مَنك سَلِيمًا وَمَا حَقَّرَ
 سَلِيمًا وَعَلَىٰ الْفَجِرِينَ كَفَرُوا بِعِلْمِهِمُ النَّاسِ
 أَنصُرُوا وَمَا نُزِّلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا بِالْحَقِّ وَوَرُودًا
 وَمَا يُعْلِمُونَ مِن آيَاتِهِ حَقًّا يَقُولُ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمُرْتَدِ
 وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِهِ بَشِيرًا يَمَنُّ بِهِ مِن آيَاتِ الْآيَاتِ الَّذِينَ
 يَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَّا
 أُنزِلَتْهُ مَا فِيهَا مِن آيَاتٍ لِّمَن حَقَّقُوا مَا حَقَّرُوا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقُوا
 لَنُفُوسِهِمْ مِن بَعْدِ آيَاتِهِمْ خَيْرًا لَّوَكُنُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
 يَتَأْتِيهَا الْبُرُوقُ أَتَمُّوهُ لَا تُغْلِبُوا فِيهَا مِنكُمْ وَأَنْظُرُوا
 وَأَنْصُرُوا وَلِلَّكَفِيرِ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾ مَا يَزِيدُ
 الْآدَمِيَّ كَفْرًا إِلَّا مِنْ أَهْلِ الْكُفْرِ وَلَا لِلْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكَمْ وَأَقْبَلَتْ بِخَشَعِ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَأَقْبَلَتْهُمُ الْقَطِيعَةُ ﴿١٠٧﴾

﴿۱۰۴﴾ [فرانسویل] ب دویف خواندنا شه بتانی که متن
 نهوا ل سهر وه ختن سلیمان [پیغمبه‌ری] ل سهر
 خه لکسی دهاته خواندن، سلیمان ب خو گاور نه بوو بو
 [و کس فبری سزیره ندین نه کرسووا] بهلنی شه بتان
 گاور بوو بوون، و خه لک فبری سزیره ندین دکرن،
 و خودی سزیره ندی ب سهر دو ملیاکه تاندا نه یتاییه
 خوار [بهلنی شه بتانان خه لک فبری سزیره ندین
 دکرن، ژ وان هارووت و مارووت کر ز مروقان دتته
 هه ژمارتن] و فان هه رویان هارووت و مارووت ل
 بابل سزیره ندی نیشا خه لکی ددان، و کس فیر نه دکرن
 هه تا نه گو تبتانی هندی نه مین تم نه زموون و جهر بهینه،
 هشیار به گاور نه به، و وی ژ وان فیر دهن یا بهی ژن و
 میران ژیک دکن، و نشین زبانی بگه هینه کهسه کن
 ته گهر دستورا خودی پی نه هایت [خودی نه قدیر
 نه کربیت] خو فبری وی دکن یا زبانی دگه هینه
 وان، نه مفایس [فایده‌ی]. و راستی نه وی سزیره ندی
 ب کتیبیت خودی کری زانی وی ل ناخه تنی چو بار
 و پشک نین، چ بیه تشه پی وان خو پی فرقتی،
 ته گهر بزانتن. ﴿۱۰۳﴾ ته گهر وان باوه‌ری یتاییه و پاریزکاری کربابه [ژ نیرا و روزا قیامته تن ترسیابانه]، خه لاتنی
 خودی پی وان چیتربوو ته گهر ز زبانه. ﴿۱۰۲﴾ گمل خودان باوه‌ران [دمن هه وه دفتت د گهل پیغمبه‌ری
 باخشن و هه وه دفتت بیژنی خو ل مه بگره، موله تن بده مه] نه بیژنی: [راعنا] [ژ بهر کو جوهی فنی به یغنی
 دبیژن و رمانه کاریت ددهنی] بهلنی بیژن: [انظرنا] خو ل مه بگره و موله تن بده مه [ژ بهر کو فنی به یغنی ژ
 رمانه کنی پیغه تر ژنی ناچیت و جوهی نه نشین رمانه کادی بدهنی] و گوهداریسی بکن، و بو گاوران نیرابه کا
 دژوار هه به. ﴿۱۰۵﴾ ته ویت گاور بووین ژ خودان کتیبان و بو تهر تسان، نه قیبت و پی خو ش نینه، خیر و
 که ره مه ک ژیک خودایی هه وه ب سهر هه وه داییت. و خودی دلوفاییا خو ب سهر ویدا دادریتت پی وی
 دفتت، و ب راستی خودی خودان که ره مه کنی مه زنه.

مترجم

مَا تَسْخَبُونَ مِنْ نَابِيَةٍ أَوْ نُسَيْبَةٍ تَأْتِيكُمْ بِخَبَرٍ مِمَّا تَحِبُّونَ أَوْ مِثْلَ
 الْمَرْكُزَاتِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 اللَّهَ لَهُ مِثْلُ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ تَتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
 كَمَا تَتَّخِذُ الْفُجُورُ وَالْمُنَافِقُونَ فَقَدْ ضَلَّتْ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكُمْ
 لِقَاءَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَامَ يُبَيِّنُ كَلِمَاتِهِ لِلنَّاسِ لِيَذَّبَ عَنْهَا الَّذِينَ يُرِيدُونَ
 الْحِقَاقَ فَاتَّخَفُوا وَأَصْحَابُ الْحَقِّ يَأْتِي اللَّهَ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ جَدُّهُ وَعَدَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصَارًا تِلْكَ أُمَّاتٌ قَدْ خَلَتْ أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ إِيَّاهُنَّ آيَةً كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ مِنْكُمْ فَتَحِمْنَا وُجُوهَهُ بِرَبِّهِ وَهُوَ خَيْرٌ مِمَّنْ
 جَاهَلَ عَنْ رَبِّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

﴿۱۰۶﴾ حوکمن همر نایه ته کا شم ل جهن تیکا دی
 بدانین یان ژ سمر دلن ته بهین [ژ بیرا ته بهین]
 دی ژ وی چیترا، یان وه کسی وی نین، ما نو نوزانی
 خودی ل سهر همی تشتان دسته لاتدار و شیانداره.
 ﴿۱۰۷﴾ ما نو نوزانی مالداریا نورد و نهسانان همر
 یا خودیه، و ژ بیل خودی هوه چو هاریکار و چو
 پشتفان نین. ﴿۱۰۸﴾ یان [گملی موسلمانان] هوه وی
 دفتیت هوین ژ پیغه بهری خۆ بیرسن، هوه وی بهری
 نوکه [ژ بهری جو هیانه] بسیار ژ موسای هانیه
 کرن [ب راستی] نهو که سن باوهریسن ب گاوریسن
 بگو هزریت، [ین گومان] نهوی ریکا راست بهرزه کر.
 ﴿۱۰۹﴾ گله که ژ خودان کنیان [جوهمی و فله یان]
 ژ زکره شی بن خوزه [و دخوازان] پشتی باوهری
 نینان و موسلمانو نا هوه، و پشتی هقی و راستی
 بز وان [ب خۆ ژ] دیبار و ناشکه را بووی، هوه
 فه که پیغه فه سهر گاوریسن، فینجا هوین ل وان بزورن و
 چاقیت خۆ ژ وان بگرن، هتا خودی فهرانا خۆ [ب
 جهادی] دهنیرت. [ب راستی] خودی ل سهر همی

تشتان شیانداری و دسته لاتداره. ﴿۱۱۰﴾ و نغیزان [بهردهوام] بکه ن زه کاتس [یا مالی خۆ] بدهن و [بزنان]
 همر خیره کا هوین ل پیشیا خۆ بیزن، هوین دئی ل دهف خودی [خه لاتی وی] بین، و خودی ب همر کار و
 کریاره کا هوین دکهن ناگه هداره و دبیت. ﴿۱۱۱﴾ و گونن [مه خسه د جوهمی و فله یان]: یی جوهمی، یان فله
 نهیت فه د ناچیت به حه شتی، و نهفه خۆزیکیت وانن. بیژی: نه که هر هوین راست دبیزن کا دهلیل و نشایت
 خۆ بینن. ﴿۱۱۲﴾ [نه وه سایه و کسی نهو دبیزن] یی خۆ سپارته خودی، و نهو ب خۆ ژ یی که نهجیکار بیت،
 وی خه لاتی خۆ ل دهف خودایی خۆ هبه، و نه ترس بز هبه، نه وی ب خهم دکفیت.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنْبَسَ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ سَبِيٍّ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ
لَنْبَسَ الْيَهُودِ عَلَىٰ سَبِيٍّ وَهُمْ يُنَادُونَ الْمَسْئِمَةَ كَذَّابًا
قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهَا يَخْتَلِفُونَ ﴿١٠﴾ وَمَنْ أَظْهَرُ مِنْ
مَنْعَ مَسْجِدِ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَبِيٌّ فِي خِلَابِهَا
أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا أَنْ يَخْبِرَهُمْ لَهْفُ فِي
اللَّيْلِ خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ وَاللَّيْلِ
وَالنَّجْمِ فَاتِنَا قَوْلُوا فَذَرْنَاهُ إِنَّ اللَّهَ رَوَّعَ عَلَيْهِ ﴿١٢﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَلْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا
وَالْأَرْضُ مِثْلُ لَهْفٍ قَبْرٍ ﴿١٣﴾ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا يَشْفَعُ أَمْرًا لَهُمْ إِلَّا بِإِذْنِهِ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ ﴿١٤﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ أَوْ يَرْحَمُنَا لَأَكْبَرْنَا
كَذَّابًا قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَلَظُنَّ بَنَاتٍ
فَلَوْلَاهُمْ فَذَرْنُنَا أَلَا نَبِيٌّ لِقَوْمِهِمْ قَوْلُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

﴿۱۱۳﴾ جو هیان گزوت: فله، نه ل سر هه قینه، و فله بیان گزوت: جو هی نه ل سر هه قینه. [هه ردو جوین باوهریسن ب دینن یتکدو و ب پیغه مبرینت یتکدو ناینسن] و هه ردو زی کتین [تهورات و تهجیلن] دخوینسن، هه روسا ته ویت نهزان و نه خواندهوار زی [کو بوته ریسن] و هکی گوتنا وان [د دهر هه قنن موحمه د پیغه مبریندا] گزوت، فینجا رپوزا قیامه تنی خودی دئی که فینه د ناههرا واندا [دئی ناههرا وان ساقی کهت]، ل سر وی تستنی تهو یتدازنیک جودا. ﴿۱۱۴﴾ ما کی زی سته مکارتره؟ [کمس زی سته مکارتر نینه] تهوی نه هیلیت نافهن خودی ل مزگه نیت خودی بیته نیان و ل بهر دگر بیت کافل و یران بکهت، نهف مرؤفه [ته ویت ل کافلکرن و ویرانکرن مزگه نسان دگر بیتن] دفبا نهف مرؤفه بی ترس نه چنه د مزگه فتانفه، رسوایی و شه رمزاری د دنیا پیدا بو وان هه به، و رپوزا قیامه تنی زی دق بی بهر نیزابه کا دژوار که فنن. ﴿۱۱۵﴾ رپوزه هلات و رپوزانافا [هه ردو] هه ریت خودینه، هه رجه کن هوین بهری

خو بدهنن، خودی لینه، ب راستی [د دلوفانی و که ره ما خزدا] خودی یسن بهر فرهد و زانابه. ﴿۱۱۶﴾ گوتن [مه خسه د جو هی و فله و بوت بهریسن]: خودی زارویه ک بو خنن راکریه، و خودی ژ لئی چهندی یسن پاک و باقره، و هندی دهر د و نه سپاناندا هه به یسن و بیه، و ل بهر فرمانا و بیه [خودی چو هه جو بی ب راکرن زارویسی نینه]. ﴿۱۱۷﴾ دانیه ری تهرد و نه سپانان گافا کار و فرمانه ک قیادی بیژنن هه به دئی بیت. ﴿۱۱۸﴾ و بیت نه زمان و بی ناگه ژ کتیبان [بوت بهریسیته عمره بان] گوتن: بلا خودی دگه ل مه باخفیت، یان نیشانه ک ژ دهف بو مه بیت، [دا بو مه دیاریت موحمه د پیغه مبره و هکی تهو دبیژیت]. هؤسا ته فیت بهری وان زی، و هکی گوتنا وان دگوتن، دلیت وان دچنه سه ریگ [وهکی یتکن]، و ب راستی مه به لگه و نیشان بیت رنوکریسن بو بیت هه قیبی بهمه ند دکن و خو ددنه بهر. ﴿۱۱۹﴾ ب راستی مه توب هه قی یی هناری دا بییه مزگین نین و ناگه هدار کهه، و بسیار دپوزه هیان ژ ته نایته کرن.

وَلَمْ تَرْضَ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبْعَ وَاَتَتْهُمُ قُلُوبُ
 اِنَّمَا هِيَ كَقَوْلِكَ هُوَ الْهَيْئَةُ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْ هُوَا هُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَهُ لَمَنِ الْمُلْكُ مَالَكَ مِنَ اللَّهِ مَنِ وَلِيَ وَلَا تَسْبِرُ ۗ اَلَّذِينَ
 مَا تَيْتَمَّرُوا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ هُنَّ عَلَىٰ يَدَيْهِمْ ۗ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ يَهُدَىٰ
 يَكْفُرُ بِهِ ۗ اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَقَدْ كُفِرْتُمْ ۗ يَتَّبِعُونَ الْاَكْثَرُ وَالَّذِينَ
 اَتَىٰ اَنْتَ لَمَنْعَتْ عَلَيْهِمْ اَنْ يَكُونُوا رَاسًا لِّغَالِبٍ ۗ اَلَّذِينَ لَمْ يَمُنُّوا
 اَلَّذِينَ كَفَرُوا نَفْسًا مِّنْ نَّفْسِكَ ۗ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا غَدَلًا وَلَا تَعَفُّوهَا
 سَفَعَةً ۗ اَلَّذِينَ لَمْ يَضُرُّوهُ ۗ وَاِذَا نَبَأَ الْاَنْبِيَاءَ بِرَبِّهِمْ رَبُّهُمُ يَكْتُمُ
 فَاَنْتُمْ هُمْ قَالِ اِنِّي جَاعِلٌ لِّالَّذِينَ اِيْمَانًا قَالِ وَمَنْ ذُرِّيَّتِي قَالِ
 لَا يَتَّبِعُكَ عَهْدِي اَلَّذِينَ اِيْمَانًا ۗ وَاِذَا جِئْتُمُ الْاَنْبِيَاءَ مَثَابَةً لِّالَّذِينَ
 وَاِنَّا وَاقِعُوْنَ اَمْرًا مِّنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَصَلِّ وَاَعِزَّنَا اِلٰن اِبْرَاهِيْمَ
 وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ ظَلَمْنَا بِنَبِيِّنَا لَقَدْ اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ الْوَجْهَ الشُّرْطِي
 وَاِذَا قَالِ اِبْرٰهِيْمَ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اَيْمٰنًا وَاَرْزُقْ اَهْلَهُ
 مِنَ الْاَنْبِيَاءِ مِّنْ اَمْرٍ مِّنْهُ بِاللّٰهِ الْاَنْبِيَاءِ اَلَّذِينَ كَفَرُوا
 فَاَنْتُمْ هُمْ قَالِ لَقَدْ اَنْظَرْتُمْ اِلٰن عَذَابَ النَّارِ وَاِسْمٰعِيْلَ

نَفْسًا

﴿ ۱۲۰ ﴾ ب راستی جو می و فله ژ ته قابل نابن همتا تو نه جیهه سهر دینن وان، نیزه وان: ب راستی راسته ربیا خودی، نهوه راسته ربیبا دورست، نه گهر تو ب دویف دلخواریا وان بکه می، پشتی [همه فی بؤ ته ناشکهر ابووی] راستی ته زانی، باشی ته چو هاریکار و پشته فان ل دوف خودی نابن. ﴿ ۱۲۱ ﴾ نهوینت مه کتیب بؤ نینابن و دورست [کا جاوا هاتیه خواری و هسا] دخوینن، نهه نهف هه باورهیسن یمن دینن و ههر که سن [باورهیسن یمن نه نیت] و گاوربیت نهو بهر زبان و خوساره من. ﴿ ۱۲۲ ﴾ گهل نرالیلیسان بینه بررا خو نهو که رهم و خو شینت من د گهل ههوه کریمن و [هنگن] من قه درئی ههوه ب سهر یمن هه می خه لکی تیخست. ﴿ ۱۲۳ ﴾ و روزه کن [کو روزه] قیامه تیه [بترسن، و خو پاریزن کو کهس تیدا ژ پیش که سنیغه نائیه جزادان، و بهدل ژ که سن نائیه و مرگرتن، و مه هدر و بهره فانی تیدا چو ناگرن، و هاریکاریا که سن زی نائیه کرن. ﴿ ۱۲۴ ﴾ و بؤ مله تن خؤ [هه می موحه مد] بیژه: دهمن خودی نیراهیم

ب چنده په یفه کان جهرباندی و [نیراهیم] ب دورستی نهو به یف ب جه نینابن و یمن رابووی، خودی گوتی: دئی ته که مه پیشی بؤ خه لکی، نیراهیم گوتی: دوینده ها من زی [بکه پیشی]، خودی گوتی: سؤز و بهیانا من ژ ست مکاران ناگریست. ﴿ ۱۲۵ ﴾ و بؤ مله تن خؤ [هه می موحه مد] بیژه دهمن مه که عه بؤ خه لکی کریبه جهی لی زفرینتی و جهی ته ناهیی. و هوین جهی نیراهیم بؤ خؤ بکه نه جهی نفیزان، و مه فرمان ل نیراهیم و نیساعیل کرن کو مالا من بؤ ته و افکره و نیعتیکافکران [خلو مشنی] و داجه میایی و سوجه بران [نفیز کهران] باقر بکه ن. ﴿ ۱۲۶ ﴾ و بؤ مله تن خؤ بیژه: دهمن نیراهیم [دوعا ژ خودایی خؤ کریمن] گوتی: خودی بؤ تو فی جهی بکه باژیره کن یمن، و خه لکی وی یمن ساوهری ب ته و روزه قیامه تنی نینا، ژ فقیان بدی، [خودی] گوت: یمن گاور بیت زی نه دئی یمن خؤ شکم و باشی نه دئی کیشمه دا گرتی دوزه هیدا [ژ بهر گاوریا وان]، و پیسه نه جهه.

وَأَذِيقَهُمْ آيَاتِنَا مِنَ الْعَذَابِ وَأَسْمِعْهُمْ نَدَائِنَا لَنَنْصَلِحَ
 بِمَا أَتَىكَ مِنْ التَّائِبِينَ الْعَلِيمُونَ ﴿١٠٠﴾ رَبَّنَا وَأَجْعَلْنَا مُسْتَجِيبِينَ
 لَكَ مِنَ دُعَائِنَا إِنَّهُ شَيْئَةٌ لَكَ وَأَرَادْنَا بِكَ وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠١﴾ رَبَّنَا وَأَنْصِرْهُمْ فَمَا يَسْأَلُونَكَ مِنْهُمْ
 يَنْتَهِوا عَنْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَأَغْلِقْ أَلْوَابَكَ وَالْجِنَّةَ
 وَتُرْكِبُهَا مِنَ الْبَنَاتِ أَلْفٌ مِنْهُمْ وَنَحْنُ كَذِبُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ يُرِكَ عَنْ مَلِكٍ
 آيَاتِنَا مِنَ الْأَمْرِ سَفِيهٌ فَتَسْمُوقًا وَقَدْ أَضَلَقْنَا فِي الدُّنْيَا
 وَأَلْفًا فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِعْ
 قَالَ أَسْمِعْتُ رَبِّي الْعَلِيمَ ﴿١٠٤﴾ وَوَعَىٰ بِهَا آيَاتِنَا مِنْهُمْ
 وَتَسْمُوقُ بَيْنِي إِنْ أَنَا أَضَلَقْتُ لَأَكْفُرَنَّ الَّذِينَ فَلَا تُمَوِّنُ
 إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٥﴾ أَنْزَلْنَا سُلْطَانًا إِذْ حَضَرَ تُفُوتُ
 التَّوْتُ إِذْ قَالَ لِيَنِّي مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا أَنعْبُدُ
 إِلَهَكَ وَالْهَلْ هِيَ آيَاتُكَ آيَاتِنَا مِنَ الْعَذَابِ وَأَسْمِعْ لَهُمْ
 وَجَدَاتِنَا لَمْ يُسْمِعُونَ ﴿١٠٦﴾ بَلْ أَنْتَ أَعْدَىٰ لَهُمَا كُنْتَ
 تَلْعَنُهُمَا فَاسْتَنْبَقُوا فَتَلْعَنُوا عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١٠٧﴾

﴿ ۱۰۰ ﴾ و بز مله تین خو بیژه: دهمن نیراهیم و یساعیل
 بنسترا [نافاهین] که عه یمن راد کرن [دگژتن] خودنوؤ
 ژ مه قه بویل بکه، ب راستی همر تویی گوهدار و زانا.
 ﴿ ۱۰۱ ﴾ خودنوؤ تو مه بکه ژ مرؤقیئت خو سپاریه
 ته، و دویندهما مه زی بکه مله ته کنی خو سپاریه ته
 [ل بهر فرماناته راوهستیایی]، و پئی و نیشانتی حه جنی
 نیشا مه بده، و توبیا مه قه بویل بکه، و ب راستی
 تویی یمن همر توبه و هر گر و دلوقان. ﴿ ۱۰۲ ﴾ خودنوؤ
 پیغه مبه ره کی ژ وان بز وان بنیتره، نیشانتی [ناهبتت]
 ته بز وان بخونیت و کتیب و نافلداریی نیشا وان
 بدهت، و دلی وان پاک و هاقؤ بکهت، ب راستی
 همر تویی یمن سردهست و کار بنهجه و فرمانیه وا.
 ﴿ ۱۰۳ ﴾ کسی دئی خوؤ ژ رینکا نیراهیم ده ته هاش نهو
 نه بیت یمن خوؤ بکه ته ساویلکه، و ب راستی ددنیا پیدا
 مه نهو [نانکو نیراهیم] هه لیژارت، و نهو دناخره تیدا
 زی ژ کیره هاتی و سرراستانه. ﴿ ۱۰۴ ﴾ بز وان بیژه:
 دهمن خودئی گوئیسی: خوؤ بسیره من [نانکو ل بهر
 فرمانا من راوهست] گؤت: من خوؤ سپارته خودانی
 هه می جیهانان. ﴿ ۱۰۵ ﴾ و نیراهیم قه واتی [وه میته] ل کوریت خوؤ کرن ب فی دینی، و به عقووب زی
 هه ره و سا [گؤت]: کوریت من بی گومان خودئی نهف دینه بز هه وه هلیژارت، [هشیار بن] نه مرن هوین
 نه موسلمان. ﴿ ۱۰۶ ﴾ گهل جو هیان ما هوین د حازر بیوون دهمن به عقووب ل بهر مرنی [نانکو هوین نه د
 حازر بیوون] گوئیسه زارؤییت خوؤ: پشی من هوین دئی ج به ریسن؟ گؤتن: نه م دئی خودایی ته و خودایی
 باب و باپریت ته نیراهیم و یساعیل و یسحاق به ریسن (عه بدینین)، خودایه کن ب تنیه، و نه م [بهس] ل
 بهر فرمانا وی ب تنیه. ﴿ ۱۰۷ ﴾ نهو مله ته ک بوو جزو، کار و کراریت وان بز وانن، و بیت هه وه بز هه وه نه،
 و هوین ب بهر کار و کراریت وان ناکه فن [بهرسا وان ژ هه وه نایته کرن].

مَسْجِدًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ النَّاسِ مَا رَأَيْتُمْ عَلَيْهِمُ اتِّقَاءَ آلِي كَافِرًا
عَلَيْهَا أَقْلَ قَوْمِ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٤﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ لِّسَانًا وَمَا
شَهِدْنَا عَلَى النَّاسِ وَكَانَ الرَّسُولُ عَلَيْهِمْ حَرِيصًا وَمَا
جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنُعَلِّمَ مَنْ يَرْجِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَبْقَىٰ عَلَىٰ عَیْبَةٍ وَإِنْ كَانَ لِكَلِّمَةٍ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِينَ
هَدَىٰ اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبْرَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ فَذَرْنِي فَعْنَتٍ وَجِهَتِكَ لِكَتَابِكَ
فَلَوْ لَبِثْتُ يَوْمًا مِّنْ يَّوْمِكَ مَا كُنْتُ مَعَكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بَدَّلَ لِي خَيْرًا مِّمَّا كُنْتُ حَاتِبًا وَإِنِّي لَأَكْفُرُ بِالَّذِينَ
دُونَهُ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١٦﴾ وَلَمَّا أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعَهْدَ
بِكُلِّ عَهْدٍ مَّا تَعَاهَدُوا فَوَلَّيْتَهُمْ بَتًا بَيْنَهُمْ
وَمَا يَنْفَعُهُمْ بَتًا قَلِيلًا بَعْضٌ مِّمَّنْ أَتَيْتَ أَهْرَاءَ مَعْرَمٍ
بَعْدَ مَا جَاءَ لَكَ مِنَ الْيَسْرِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١١٧﴾

﴿۱۱۴﴾ ساویلکه و نه‌فامیت خه‌لکی [ژ جوهری و موناغان] نیزیک دئی بیژن: ج به‌ری وان ژ قیله‌با وان، نه‌وا تمول سمر، وهر گنیرا [به‌رستا واندا] بیژه: روزه‌لات و روزه‌نانا [هه‌ردو] بیته خودبینه، هه‌چیی [خودئی] بییته دئی به‌ری وی دهنه رینکا راست [هه‌ق]. ﴿۱۱۵﴾ و هه‌روسا مه‌هوین کره کومه‌کا ناقجی، دا هوین بینه‌شاهدل سمر خه‌لکی، و دا بیته‌بهر زی ل سمر هه‌وه بیته‌شاهد. و مه‌فهرمانا ته‌نکر، به‌ری خو بدینه [به‌یتوله‌فدستی]. باشی به‌ری خوژی وهر گنیریه که‌عه‌بین، بو‌هندی نه‌ییت دا [نه‌م] بزاین کاکی [ل هه‌ر جهه‌کنی هه‌ییت] دئی گوهداریا ته‌که‌ت، و کی دئی باشغه زقریت و گاور بیته‌فه، دییت نه‌ف گوهرزین ل سمر هنده‌کان یا گران بیت، ژ بل وی بین خودی راسته‌ری کریت، ب فنی فهرانی خودی به‌رستا هه‌وه [نفتیزیت هه‌وه] بو‌به‌یتوله‌فدستی [به‌رزه‌ناکه‌ت، ب راستی خودی د راستا خه‌لکیدا گه‌له‌ک یی دلوزانه. ﴿۱۱۶﴾ ب راستی مه‌ددیت ته‌به‌ری خو ل نه‌سه‌انی دگنیرا [ب هیفیا

هندی به‌ری ته‌بیته وهر گنیران بو‌که‌عه‌بین]. [بسی گومان] دئی به‌ری ته‌ده‌ینه قیله‌به‌کا تو‌بینی قایل. به‌ری خو‌بلده راستا که‌عه‌بین، و هه‌ر جهه‌کنی هوین لی بن به‌ری خو بدینه راستا که‌عه‌بین، ب راستی نه‌ویت [به‌ری نوکه] کتیب بو‌هاتین، دزانن کو‌نه‌فه [نه‌فه به‌روهر گنیرانه] هه‌قییه ژ خودایی وان، و خودی نه‌بینی ناگه‌ه ژ وی با‌نه‌مو دکهن. ﴿۱۱۷﴾ خو‌تو بو‌وان که‌سیت کتیب بو‌هاتین، ج نیشانا گومانر بیسی، نه‌وب دویف قیله‌با نه‌ناکه‌فن، [بلا بین هیفی بین] توژی ناییت [سهر ژ نوی] ب دویف قیله‌با وان بکه‌فی، و نه‌وب خوژی [مه‌خسه‌د جوهری و فله‌ه] ب دویف قیله‌با تیکدو ناکه‌فن، و نه‌گهر تو‌ب دویف دلخوزاییا وان بکه‌فی بشتی زاینن بو‌ته‌هاتی، ب راستی وی گامنی توژی دئی ژ سه‌مکاران تییه هه‌ژمارتن.

الَّذِينَ هُمْ يُرْسِلُونَ ۗ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ
 وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْعَنَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِهِ بَنَاتِهِ ۚ لِلنَّسَاءِ مِثْلُ حَقِّ الرَّجَالِ ۗ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ ۚ وَالْحَقُّ يَرَوْنَ ۚ وَاللَّعْنَةُ عَلَى الْفَاسِقِينَ ۚ

﴿۱۱۶﴾ ب راستی نه وقت مه کتیب [تنجیل و نهورات] بز هنارتین، بیان دایین نه وی [بنغمه بری]، وه کی زارویتت خو دنیاسن، ب راستی دهسته کهک ز وان، هه قیس فهدشترن [نانکو سالوخته تبت بنغمه بری] و دزاسن کو هه قیسی فهدشترن. ﴿۱۱۷﴾ [نهف قیله گوهارنه] هه قیسه، ز نک خودایی ته، فینجا ز دودلان نمه. ﴿۱۱۸﴾ و همر تیکی قیله بک هه به بهری خز ددهتی [نانکو همر دینه کی قیله بیا خز هه به]، خودی بز وان ناشکهار کریه، و بهری وان دایینی. فینجا دهست ب خیران بکن و بکنه بهر بهزینک، و همر جهه کنی هویس لی بن، خودی دئی هه وه هه میان نینت [کوم کت، دا همر تیک جزایی خز وه بگریت]، بی گومان خودی ل سر هه می تشی دهسته لانداره. ﴿۱۱۹﴾ و همر جهه کنی تو بنغمه بچی بهری خز بدنه راستا که عه بی، ب راستی هه قی هه نه قیسه، و ب راستی خودی نه بی بی ناگه هه ژوی یا هویس دکن. ﴿۱۲۰﴾ و همر جهه کنی تو ژوی دهر که قتی بهری خز بدنه راستا که عه بی، و همر جهه کنی هویس لی بن بهری خز

بدنه راستا وی، دا خه لکی چو هه جهت ل سر هه وه نه مین، ژ بل وان نه وقت سه مکار، تیدی هویس ز [تاخفتیت] وان نه ترسن و ژ من برسن، دا نه ز که ره ما خول سر هه وه تمام بکم، [بهری هه وه بدنه قیله یا باین هه وه نیراهیم] و دا هویس راسته بی بن. ﴿۱۲۱﴾ له و ما سه بنغمه بهرک هه ر هه وه بز هه وه هنارت، دانیشانیت مه بز هه وه بخوییت، و دل و دهر و ونی هه وه بشوت و باقر بکت، و کتیب [کو فورانه] و سونه تی [رتیکا بنغمه بری] نیشا هه وه بدت، و تشی هه وه نه دزانی نیشا هه وه بدت. ﴿۱۲۲﴾ فینجا [ب گوهداری و بهرستی] من بیته بیرا خو، نه ز ژی [ب خه لانگرن و گونه ژیرنی] دئی هه وه نینه بیرا خز. و هویس سوپاسی و شوکورامن بکن و که ره میت من ژ بیرا خو نه بن [ژ بهر چاییت خو نه بن]. ﴿۱۲۳﴾ گه لی خودان باوره ان، هویس پشتا خز ب بنغمه هیس و نفیژان گری بدن، [هاریکاریان بز خو بخورازن]، و ب راستی خودی دگه ل بنغمه هه وه سه برکشانه.

﴿۱۷۵﴾ و هورین د راستا نهوریت د ریکا خودیندا
 دیتنه کوشتن، نه بیژن: د مرینه [نه] به لکسی نهو د
 ساخن، به لسن ههوه های ژنی نینه. ﴿۱۷۶﴾ [گمل
 خودان باورمان] ب راستی نهم دتی ههوه ب هندهک
 ترسن و برسنی، و کیمکرنا مال و مالدریسن و جان
 و بهر و بهر هه مان، جه بیبین و [تو هه ی موچه مه د]
 مزگینسن بده بیتره هه و سه برکیشان. ﴿۱۷۷﴾ نهو ریت
 ههه گافه کا به لابهک [انافهک] ب سه ری وان هات،
 دبیژن: ب راستی نهم ههه ریت خودیننه [نانکو نهم
 بهنده ریت وینه]، و ههه دتی ب بال و یفه زفرین.
 ﴿۱۷۷﴾ سلاف [لینه گرسن و گونمهه ژیرن] و دلوفانیا
 خودی بز نه فانه، و ههه نه فنهه راسته ری و دورسته ری.
 ﴿۱۷۸﴾ ب راستی سه فا و مهروهه [نافن بز دو چیا کیت
 مه که هه ی] ژ ری و نیسانیت [دینن] خودیننه. قینجا ههه
 که سنی جه جی بکعت بیان عومره یسن، چول سهه
 نینه [نه گهر] د نافهرا ههه دو کاندایست و بهجیت، و
 ههه چیس ژدهف خق باشیسن بکعت [خودی باشیا وی
 بی بهرانه بر ناهیلت]. ب راستی خودی سو پاسدار
 [بهرانه ری تشن کیم گه له کن ددهت] و زانیه. ﴿۱۷۹﴾ ب راستی
 که سیت نیسانیت ناشکه را که ره و راسته رییا
 مه نیسانیه خوارن، پستی مه بز هه لکسی د کینبایندای
 [نانکو د تهورات و تنجیلیندا] ر ژنکری، فهده شیرن، خودی
 له عهه تن ل فان دکعت، و له عهه تکهه ری له عهه نان لسن
 دکهن. ﴿۱۸۰﴾ ژ بل و ان نهو ریت پستی هنگن توبه
 کرین و قهنجی کرین و تشن فهه سارنی ناشکه را کرین،
 نه قیت ههه ی تنه ز دتی توبه یسن دمه سهه وان، و نه زم
 توبه مرگر و دلوفان. ﴿۱۸۱﴾ ب راستی نهو ریت گاور
 بووین، و مرین و تهو گاور، نه وان له عهه تا خودی
 و ملیا که تان و هه می مرو فان ل سهه بیست. ﴿۱۸۲﴾
 ههه وهه ره دتی تیدا [د ناگر و له عهه تیدا] مین،
 نیزال سهه وان سفک نایست، و مؤلهت بز وان نایسته دان.
 ﴿۱۸۳﴾ [گمل خودان باورمان] خوداین ههوه ههه
 ریک خودایه، ژ بل وی چو بهر سنن [خودا] نینن،
 نهوه دلوفانی پر دلوفانی.

إِن فِي حَتْفِ الْأَشْوَثِ وَالْأَرْضِ وَأَخْوَالِفِ الْأَيْلِ وَالْقَهَّارِ
وَالْفَلَكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْخَيْرِ مَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَأَوْثَقَ فِيهَا
مِنَ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسْتَقَرِّ
السَّكَنَةِ وَالْأَرْضِ لِلرِّبِيِّ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ وَصِنَ النَّاسِ
مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَكْثَرُ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ تَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَسْرُوتُ
السَّحَابَ أَنْ تُفْرَقَ بَيْنَهُمْ وَيَسْأَلُونَ اللَّهَ شَرِيدَ الْعَذَابِ ﴿٦﴾
إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّخَفُوا مِنَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
وَقَطَّعْتَ بِهِمُ الْأَسْبَابَ ﴿٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّخَفُوا لَوْ أَنَّ
لَنَا كَهْرٌ أَوْ فَيَّرٌ بِأَمْنِ اللَّهِ لَخَبَرْنَا خَوْلًا ذَلِكَ نُبْرِئُكَ اللَّهُ
أَعْتَدَ لَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَعَمَّاهُمْ بِحَبْرٍ مِنَ النَّارِ ﴿٨﴾
بِأَيِّهَا النَّاسُ كُفُّوا عَنِّي الْأَرْضَ حَقْلًا لِيَسْأَلِيَا بَعْضُهُمَا
أَخْطِئَ الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَأَكْثَرُ عَدُوِّكُمْ ﴿٩﴾ إِنَّهَا يَأْتِيكُمْ
بِالسُّورِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

﴿ ۱۱۶۱ ﴾ ب راستی چیکرنا نهر د و نه سمانان و هاتن و
چو ناسه شرف و پوزان، و گهمینت دهر یابیندا دگهرن،
و مفای دگهمینته خه لکی، و نه و نانا [بارانسان] خودی
ز نه سمانان دادریزیت، و هین نهردی بشتی مرنا وی
[هشکاتین] زیندی دکه تله [شین دکه ت]، و همسی
پرمگنیت جانهرمران تیدا [د نهر دیدا] به لاف کریسن،
و نیشان و برنا بایی و عومریت دانایی د ناقهره نهر د
و نه سماناندا، نه فه همسی نیشان [ل سر همسی و
دهسته لانداریا خودی]، بؤ وان کهنیت ژیر و
ناقلدار. ﴿ ۱۱۶۵ ﴾ [شورینا هزرا خودی نیشایت ناک و
ته نیاییا خودیدا بگهن] هنده ک مروف همنه به فحل و
هه قهره ان بؤ خودی چن دکهن، و کسی حمز نکرنا
خودی حمزنی دکهن، به لسن بیست باومری نینابین پتر
حه ز خودی دکهن، و نه گهر نه ویست ستمکار زانیایه
دهمنی نیزایی دینسن، کو همسی هیز و شیان یا خودیه
[و که سن چو شیان نینه]، و ب راستی نیزایا خودی
گله ک یا دؤاره. ﴿ ۱۱۶۶ ﴾ هنگن کهنکهنه و مگر گره
دهمنی نیزایی دینسن، و ز همسی هه قهن دینان فهدقه تین

و ز خودی بیزار دین، و دهستی خوز دویکه قینت خود بهر ددهن و خوزنی بهری دکهن. ﴿ ۱۱۶۷ ﴾ دویکه قینان
گنوت: خوزنی جاره کادی نهم فه گهر یاباینه سهر دینابن، دامه زی خوز وان شویشتابه همره و کسی وان خوز
مه شویشتی، هؤسا خودی کار و کرباریت وان ددهته رویسن وان، دابینه کول و کوفان و به شینانی و که سهر،
و نه و ز ناگری زی [چوجا] دهر ناکه فن. ﴿ ۱۱۶۸ ﴾ گهلی مروفان ههر نشتی د نهر دیدا باقر و حه لال بخون، و
ب دویف بینگافیت شه پتانی نه که فن. ب راستی نه و دمنه کن ناشکرا به بؤ هه وه. ﴿ ۱۱۶۹ ﴾ [چونکی] نه و
فهرمانا هه وه به س ب هندی دکه ت، هویسن خرابسی و تهر نغین [کرتیسی] بگهن، و دراستا خودیدا وی بیزن
یا هویسن نهران.

وَأَقْبَلْ لَهُمْ تَوْبَتَهُمْ أَنْ يَرْكَبُوا نَارَ اللَّهِ قَالُوا بَلْ لَا يَنْصَحُ مَا آلَيْتُمْ عَلَيْهِ نَبِيَّةٌ نَأَى لَوْ كَانَ نَابِئًا أَوْ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٠﴾ وَتَدَلُّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا كَسَبُوا الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ﴿٤١﴾ بِمَا لَا يَنْصَحُ إِلَّا دَعْوَةٌ تَنْذَرُكُمْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَا يُفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾ يَتَأْتِيهِمُ الْيَقِينُ مَا هُمْ إِلَّا فِي شَكٍّ فَإِنْ تَلَيَّكُم مَّا تُرَفُّونَ فَمَا تُرَفُّونَ وَلَا تُحِطُّ بِأَقْبَلِ بْنِ كَعْبَةَ إِثْمًا تَقْبَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّمَا تَحِبُّوا عَلَيْهِمُ النَّبِيَّةَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَمَا أَهْلُ بَيْتِهِمْ أَنَّهُ قَسِيءٌ أَنْظَرْتُمْ عَنِ النَّجَاحِ وَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيْهِمْ إِنْ يَرْكَبُوا نَارَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ حَرِيمٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ بِهِ عَلَى رُسُلِهِمْ لَكَاذِبٌ وَكَاذِبُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّمَا تَحِبُّوا عَلَيْهِمُ النَّبِيَّةَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَمَا أَهْلُ بَيْتِهِمْ أَنَّهُ قَسِيءٌ أَنْظَرْتُمْ عَنِ النَّجَاحِ وَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيْهِمْ إِنْ يَرْكَبُوا نَارَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ حَرِيمٌ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ بِهِ عَلَى رُسُلِهِمْ لَكَاذِبٌ وَكَاذِبُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّمَا تَحِبُّوا عَلَيْهِمُ النَّبِيَّةَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَمَا أَهْلُ بَيْتِهِمْ أَنَّهُ قَسِيءٌ أَنْظَرْتُمْ عَنِ النَّجَاحِ وَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيْهِمْ إِنْ يَرْكَبُوا نَارَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ حَرِيمٌ ﴿٤٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا اللَّهُ بِهِ عَلَى رُسُلِهِمْ لَكَاذِبٌ وَكَاذِبُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّمَا تَحِبُّوا عَلَيْهِمُ النَّبِيَّةَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَمَا أَهْلُ بَيْتِهِمْ أَنَّهُ قَسِيءٌ أَنْظَرْتُمْ عَنِ النَّجَاحِ وَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيْهِمْ إِنْ يَرْكَبُوا نَارَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ حَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

﴿۱۷۰﴾ و هر گاه که گویایین: [مخسده بوت بهرین] ب دیوف وی بکه فن یا خودی هنارتی، دگوشن: نه خیر شم دی ب دیوف وی که فین شوامه باب و بایریت خزل سر دین، بلا باب و بایریت وان چو نه زانن زی، و که سه کنی زی [بجو هقیقین] راسته بی نه کن؟ ﴿۱۷۱﴾ مه تله نونیت گاور بووین و هکی مه تله وی [شفانی] به یی ل نه رشنی خزل دکته قنبری و نه رش ب خن، ز بل دننگ دور و قنبری چو بی دی نابیست، [نهف گاوره زی و هکی وی نه رشنیه، ناخفتنی دبیسن بهس نی ناگهن]. که بن، لالن، کوره نه، جو ب ناف عه قطن واندا ناجیت. ﴿۱۷۲﴾ گمل خودان باوهران ز وی حالنی مه ب بزقمی هه وه کری بخون، و سوپاسیا خودی بکن، نه گهر [راست] هوبین وی ب تنی دهرینسن. ﴿۱۷۳﴾ ب راستی خودی، بهس مرار و خوین [یا راون] و گوشنی بهرازان و نشتی نه بو خودی هانیسه سه رزیکرن، ل سهر هه وه حهرام کریسه. بهلنی هه که سه کنی نه چار بیته خوارنا نه فان زی، بیی دل تنی هه بیست و بهس

هه جو هیا خودی به تیت، چو گونه هل سهر نیه، ب راستی خودی گونه هزیه ر و دلوقانه. ﴿۱۷۴﴾ ب راستی نه وه که سبت نه و خودی د کیتی دانییه خوار فهدشیرن و نه رزان دفروشن، نه فقه ژ ناگری پیفته تر چو بی دی ناخون، و روزا قیامه تنی خودی [ب دلوقانی] وان ناناخیت، و گونه هیت وان ژنی نابهت، و نزیابه کا دژوار دی دته بهر وان. ﴿۱۷۵﴾ نه فه نه، نه ویت راسته تیی دایینه ب گو مرییی، و گونه هزیرن دایینه ب نزیایی، چهنه بینا وان یا فره هل سهر ناگری، [نانکو چهنه پیفره هه و رکوبینه ل سهر وان کار و کربارتت بهری وان دده ته ناگری دژره هنی]. ﴿۱۷۶﴾ نهف نزیابه ژ بهر هندنیسه، کو خودی کتیب [قورشان] ب هه فی و راستی هنارت [وان باوهری هنی نه نینا]، و ب راستی نه ویت دودل بووین [کو جوهی و فله نه ل سهر کتیبی [قورشانی]، د رکوبیه کا دویری هه قیقین دانه.

هَلْ لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا بُطُوقَهُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 وَالصَّغِيرَاتِ الْفَوَاتِحِ مَعَ الْبُكُولِ وَالْأَخْيَارِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَرَبُّكَ أَسْمَأُ عَلَىٰ حَبِيبِهِ. ذُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالسَّبْيِ وَالْبَنِينَ وَالسَّابِقِينَ وَالسَّابِقِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقْرَبَ
 الصَّلَاةِ وَرَبِّ الرِّسَالَةِ وَالْعُمْرَةِ الْمُعْجَزَةِ بَعْدِ جَمْعِ إِذَا عَمَدُوا
 وَالصَّغِيرَاتِ فِي الْأَنْبَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَجِبْنَ الْأَنْبَاءِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ تِلْكَ الْأَمْثَلُ لِمَنْ حَقَبَتْ
 عَلَيْكَ الْأَمْثَلُ فِي الْقَتْلِ لَمْ يَكُنْ بِالْحَيِّ وَالصَّبْرُ بِالْعَبِيدِ وَالْأَنْبِيَاءِ
 بِالْأَنْبِيَاءِ قَمْنَ عَمِي لَمْ يَمُنْ أَخِيهِمْ قَمْنَ قَاتِلِيهِ بِالْمَشْرُوفِ وَأَدَاءِ
 إِلَيْهِ بِاسْتِئْذِنِ ذَلِكَ تَخْفِيفِ بَيْنَ زَيْبِكَ وَرَحْمَةً قَمْنَ أَعْتَدِي
 تَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابُ الْيَوْمِ وَلِكُلِّ الْفِصَائِحِ حِزْبٌ بِأُولَى
 الْأَلْبَابِ لَمْ تَكُنْ تَشْفُوتِ كَيْتَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ
 أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ إِنْ قَرَأَ حَبْرَ النُّصِيحَةِ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَشْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٧٨﴾ قَمْنَ بَدَلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ
 قَامَتْ أَلْسِنُهُمْ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَلُونَ تَعْدًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

﴿۱۷۷﴾ [چاکس] قهنجیا راست و دورست، نه
 بهس نهوه هومین [دهمن نفیز کرنس] بهری خو بدنه
 بوژهلانسی بان بوژنفاپن، چاکیا راست و دورست
 نهوه مشروف باومریسی ب خودی و بوژا قیامتی و
 ملیاکهتان و کتیبان [نیت نهسانی] و بیغه مهران
 بییت، و مالی دسر حزینکرنا ویرا بدته کهس و کار
 و ستوی و بهلنگاز و ریفتنگ و خواز خوازوک و دیلان
 [و کوله بیان ز بز پرکار کرنا وان]، و نفیزان بهردهوام
 بکمت، و زه کاتی بدت، و نهو به پهبانا دایس ب جه
 بییت، و بیهنا خو ل سسر ترس و تنگانی و مهراری
 و نه ساسییان و دهمن شه ری، بکتیبیت. [خودانیت
 فان سالوخته نان] د راستن و همر نهفته نه قوادار.
 ﴿۱۷۸﴾ گملی خودان باومران، [د دهره فنی کوشتیبا]
 مه تول [قاس] ل سسر هه وه دانا [نانکو گونه هکار
 ب گونه ها خو بیته جزا کرن، و کوژه ک ب تنی بیته
 کوشتن]. مشروفی تازاد ب مشروفی تازاد، یی بنده
 ب یی بنده، و ژن بهر انبه ری ژنی، و دفتت که منی ژ
 بهری برایی خو فقه ب دانا خوینی هانیه عه فو و کرن،

ریکا باش بگریت، و تازه ژبی بخوازیت، دفتت کوژه کی بی کتیبی و بن گیر و کرن خوینا وی بدتی. و
 نهف بپیاره [گوهارتا کوشتن ب دانا خوینی] بارسفکاتی و دلوفانیه ز خودایی هه وه. و همر که منی پشی
 بیکهانتی زیده گالیسی بکمت، نیزا و نه خوشیه کاد ژوار [بوژا قیامتی] بو وی هه وه. ﴿۱۷۹﴾ گملی ناقلداران
 د تولیدا [کوشتا کوژه کی ب تنی] بو هه وه ژبانہ [خو دانه باشا کوژه کی ژبانا وی د گمل یا خه لکی دتی بیته
 بارستن]، به لکی هومین پاریز کاریسی بکمت. ﴿۱۸۰﴾ ل سسر هه وه هاته دانان، ته گمر نیک ژ هه وه که فته بهر
 مرنی، و ماله کنی معزن ب باش خو فقه هتلا، و هسیه تی ب قهنجی بکمت بو دیبابان و کهس و کاران، و نهف
 و هسیه ته هر که ل سسر پاریز کاران. ﴿۱۸۱﴾ قیجا همر که سه کنی پشی بیستی بگو هوزیت، ب راستی گونه ه
 دستزی وانه بیست [وهسیه تی] دگو هوزرن، و ب راستی خودی گوهدیر و زانابه.

﴿١٨٢﴾ [پشتی هنگی] هه چیسین یئ حهسیا وهسه تکه ر
 بهر ب گونه هسین چویه، چ ژ خه له تی بیت [یین دهستی]
 چ ژ ی ژ قهستان، و رایست ناله را وهسه تلیرکیان
 [نانکو میرانخوران] خوش بکته چو گونه دل سهر
 نینه، ب راستی ههر خودنیه بی گونه هان ژ ی دبهت،
 و ههر نه وه بی دلوفان. ﴿١٨٣﴾ گهل خودان باوهران،
 ر ژوی ل سهر هه وه هاته نفیسین، هه وه کی ل سهر
 بیست بهری هه وه ژ ی هاتیه نفیسین، به لکی هوسین
 باریزکاریین بکهن. ﴿١٨٤﴾ چهنه ر ژوه کن [دبار کربنه]
 فینجا هه چیسین ژ هه وه بی نه سناخ بیست [تیدا] یان ل
 سهر وه غه ره کسین بیت، بلا نه مه تی هه ژ مارا ر ژویست
 خوارین بگرته فه، و نه وه کسینت گه له ک زحه مت و
 نه خوشسین ب گرنتا وانفه بدنه، بلا دپیش خوارنا
 ههر ر ژویه کتفه، خوارنا بهلنگازه کی ل سهر خن
 بیخن و بدنه، و هه چیسین پتر ژ ی ل سهر خن بیخیت
 و بدت بز وی گه له ک خیرتره، و ر ژویگرتن بز
 هه وه چیتره نه گهر هوسین بزانش. ﴿١٨٥﴾ [نهف چهنه
 ر ژوه] هه یفا ره معزانیته، نه وه هه یفا فورنان تیدا هاتیه

خوارین، راسته ریه بز خه لکی، و نشانیت راسته ریی و قافارنتیه [ژیک جودا کرنا هه قیس و نه هه قین] فینجا
 ههر کسه ژ هه وه نهف هه یفا ب سهر دا هات [ل مال بیت و نه ل سهر و غه ری بیت] بلا ر ژویان بگریت،
 و هه چیسین [تیدا] یئ نه سناخ بیت، یان ل سهر و غه ره کسین بیت، [بز وی هه یه بخوت] و بلا نه مه تی هه ژ مارا
 ر ژویست خوارین و هه خه کسین دی بگرته فه، خودی دقیت ل سهر هه وه سانا هی بکته، نه قیت ل سهر هه وه
 گران بکته [ب زحه مت بیخیت]، دا هوسین هه یفا ره معزانیته مهام بکهن باشی خودایی، مه زن بکهن [بیزن:
 (الله اکبر)] ل سهر راسته ریکرنا وی بز هه وه، و دا هوسین سوپاسی و شوکورا خودی بکهن. ﴿١٨٦﴾ و نه گهر
 بهنده بیست من، پرسامین ژ نه کرن، شهز یئ تیزیکم، یئ گازی من بکته دئی ده واروی تیم، و بهر سفا گازیبا
 وی دم، فینجا بلا گوهدارییا من بکهن و باوهریسین ب من بیسن، دا راسته ری بین.

﴿۱۸۷﴾ چونا هموه بو نفیسا ژنن شه قیئت هم یفا
 پهمه زانن هاته دورستکرن. نه و کراسن بو هموه و
 هوین کراسن بو وان، خودی زانسی هوین حق ناگرن،
 و دئی خیانه تنی ل خو کهن، تزیه داسر هموه و ل هموه
 بوری، فن گافی [ژ شیره و بیدار] شه قیئت پهمه زانن [
 هدرنه نفیسا هم فسریت خو، و وی بخوازن یا خودی
 بو هموه نفیسی، و [ب شف] بخوئن و فه خوئن هه تا
 سیاتیا رژی بو هموه ژ نارباتیا شه فن جو دادیت
 [دیار دیت]، و رژیسی زی هه تا شه فن [کو بشتی
 رژی ناقابو و تیه] نه صام بکهن، و نه چنه نفیسا خو دمن
 خلوهیسا مزگه فتنی [دهمن هوین دکه فنه دعتیکانیدا ل
 مزگه فتنی] نه فه، نان و هه رژانیت خودبته، خو نیزیک
 نه کهن [و نه دهنه سهر] هوسا خودی نیشانیت خو
 بو خه لکی دیار دکهت، به لکی پاریز کاریسی بکهن.
 ﴿۱۸۸﴾ و مالی تیکدو ب نه هه قسی نه خوئن، و نه کهنه
 بهرنیل بو فرمانبهران، دا بشکه کنی ژ مالی خه لکی
 ب نه هه قسی بخوئن ژ بهرنی دهسته که کنی ژ هه وه فه،
 و هوین دزانن نه هه قیه. ﴿۱۸۹﴾ و پیارا هه یغنن ژ

أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْيَتِيمَ إِلَّا نَفْسٌ بِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 لَهَا بَنِينَ وَالْبَنِينَ كَفَرْتُمْ أَلَيْسَ لَكُمْ عِلْمٌ أَنَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَإِنَّكُمْ
 لِرَبِّكُمْ لَأَنكِرُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ أَبْوَابًا مُبِينًا لِيَخْرُجُوا
 مِنْهَا بِمَالِهِمْ وَلَهُمْ فِيهَا زُكُورٌ كَثِيرٌ
 وَأَمْرٌ إِلَيْهِمْ أَكْبَرُ أُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
 عَظِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَنُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ جُنتَيْنِ خَالِدِينَ فِيهَا
 فِيهَا نَضْرَجُ لَهُمْ رِيحًا قَارِئَةً تَمْشِي فِي
 الْبُحْرِ وَفِيهَا زُكُورٌ كَثِيرٌ وَأَمْرٌ إِلَيْهِمْ
 أَكْبَرُ كُلَّمَا أَضْمُرُوا لِبَعْضِ الْأَشْيَاءِ
 فَلْتَبَيَّنَ لَهَا خَلْقٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُمْ
 فِيهَا سَائِرُونَ وَنَضْرَجُ لَهُمْ رِيحًا غَيْرَتَهُمْ
 فِيهَا رِيحٌ مُغْتَبَاةٌ مِنْ أَسْفَلٍ وَفِيهَا
 جُنتانٌ خَالِدَتَانِ وَالَّذِينَ لَا يَرْضَوْنَ
 مَوَاقِدَ اللَّهِ هُمْ فِيهَا فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ
 وَأُولَئِكَ فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ ﴿۱۸۹﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 جَنَّاتٍ جُنتَيْنِ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا
 أَنْهَارٌ مِنْ تَحْتِهَا يَجْرِي فَالْمَاءُ يَبْضُغُ
 وَأَسْوَدُ كَالسَّمَكِ الْكَلْبِيِّ ﴿۱۹۰﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
 جَنَّاتٍ جُنتَيْنِ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا
 أَنْهَارٌ مِنْ تَحْتِهَا يَجْرِي فَالْمَاءُ يَبْضُغُ
 وَأَسْوَدُ كَالسَّمَكِ الْكَلْبِيِّ ﴿۱۹۰﴾

نه دکهن [بژی دپته گو هورین زراف دیت و باشی بهر بهر ستریر دیت هه تا نه کوز دیت] بیژنه: نه و
 نیشانیت وه خانه بو خه لکی، و بو جه جن [دهمیت بهرستا خو و دهمن کار و باریت خو یمن دیاسن].
 و نه ژ قهنجیه هوین دپشت خانیرا بیته د ژور فه، بهلن قهنجی شه وه پاریز کاریسی بکهن، و ددهر که هانرا
 بیته دمالانقه، و پاریز کاریسا خودی بکهن، دا هوین سهره راز ببن. ﴿۱۹۰﴾ [گهل خودان باوهران] د ریکا
 خودیدا شهرئ وان بکهن بیت شهرئ هموه دکهن، و زنده گافین [سه مکارین] نه کهن، ب راستی خودی
 حه ژ زنده گافان [سه مکاران] ناکهت.

وَأَقْلَمُوا حَيْثُ يَنْقُضُوهُمُ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ وَاللَّهُ يَفْعَلُ
 مَا يَشَاءُ إِنَّ الْقَدْرَ لَآتِيهِمْ وَمَنْعَهُ مِنَ السَّجْدِ الْحَرَامِ حَقٌّ يُقْبَلُ
 بِهِ إِنْ قَضَىٰ كَمَا قَضَىٰ مِنْ كِتَابِ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ ۗ فَإِنْ أَسْتَوْعَا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ وَيَقْبَلُ مَوْحِيًّا لَّا يَكُونُ فِيهِ نَقْرٌ
 الَّذِينَ يَلِيهِ فَإِنْ أَسْتَوْعَا فَلَا حُدُودَ لِأَعْيُنِ الظَّالِمِينَ ۗ وَاللَّهُ يَفْعَلُ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْغُرُفَاتِ مِمَّا صَاحَقَ فِيهِ عَلَيْكَ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا عَتَدْتُمْ عَلَيْهِ ۗ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الصَّادِقِينَ ۗ وَأَقْرَبُوا سَبِيلَ اللَّهِ وَأَقْرَبُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى اللَّهِ كَلِمَةً
 وَأَخْسَرُوا إِنَّ اللَّهَ يُجِبُ الْمُحْسِنِينَ ۗ وَأَسْمُوا الْفَجْرَ وَالْمَغْرِبَ لِلَّهِ
 فَإِنَّ أَحْسَرَ رُفُقًا اسْتَبْرَأَ الْهَدْيَ وَلَا تَغْلُظُوا رُفُقًا حَقٌّ يَلِيهِ
 الْهَدْيُ يَجْلِبُهُ مَنْ كَانَ مَكْرَمًا لَوْ بِهِ أَذَىٰ مِنْ رَأْيِهِ ۗ فَيَذَبُهُ
 مِنْ صِدْقِ أَوْسَةٍ فَهُوَ أَوْشَبُ ۗ هَذَا أَسْمٌ مِّنْ قَسَمِ الْمَغْرِبِ إِلَى الْفَجْرِ
 فَتَأَسْتَبْرَأُ الْهَدْيُ مَنْ لَمْ يَجِدْ صِيَابَةَ قَلْبِهِ فِي الْفَجْرِ
 وَسَبَّهَ إِذْ رَجَعُوا بِلَدِّهِمْ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ لَنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ حَاضِرِي
 السَّجْدِ الْحَرَامِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَدِيدُ الْقَوَابِ ۗ

﴿ ۱۹۱ ﴾ و [گمل خودان باه‌وران]، نه‌وان [بوت به‌ریسان] بکوزن، ل هر جهه کنی ب دست هه‌وه بکه‌فن، و کا چاوا وان هوین [ژ مه‌که‌هی] در تیختن، هویس زی وان در بیخن، ب راستی نه‌وه نخوشیا نه‌وان بز موسلمانان چیکری، دا ژ دینی وان ره‌گرتن، مه‌زنتزه ژ کوشتنی. و شه‌ری وان ل دهف حهره‌می [مه‌که‌هی] نه‌کن، هه‌تا نه‌وه شه‌ری هه‌وه نه‌کن، ته‌گه‌ر وان شه‌ری هه‌وه کر هویس زی شه‌ری وان بکه‌ن، جزاین گواران هوسانه. ﴿ ۱۹۲ ﴾ فینجا ته‌گه‌ر وان ده‌ست ز [نیزادانا موسلمانان و شه‌ری وان] به‌ردا [و موسلمان بوون]، ب راستی خودی بی‌ لینه‌گه‌ر و دلوقانه. ﴿ ۱۹۳ ﴾ و هویس [گمل موسلمانان]، شه‌ری وان بکه‌ن، دا ریکا نیسلامن نه‌نیه‌ گرتن، و دینی خودی بیته‌ سه‌ره‌شکن هه‌می دینان، و ته‌گه‌ر [گاواران] ده‌ست ژ دزمانین و شه‌ری کیشان، شه‌ری وان نه‌کن، شه‌ر و دزمانی به‌س د گمل سه‌مه‌کارانه. ﴿ ۱۹۴ ﴾ و هه‌یقا حهرام [و ب حورمه‌ت] ب هه‌یقا حهرامه [ته‌گه‌ر وان حورمه‌تا هه‌یقی شکاند و شه‌ر

تیدا د گمل هه‌وه کرن، هویس زی بشکینن و شه‌ری د گمل بکه‌ن]، و هه‌ر ته‌تکن نه‌دورست هویس بی‌ لی‌بن، و ده‌ستدیزی ل سه‌ر بکه‌ن، تول (فاس) تیدایه [نانکو تیک د پیش تیکه‌یه و ته‌گه‌ر وان حورمه‌تا هه‌یقت حهرام‌گری شکاند، دتی ب سه‌ری واندا شکیت]. و هه‌چینی ده‌ستدیزی ل سه‌ر هه‌وه کر، هویس زی ته‌مه‌ت ده‌ستدیزی وان، ده‌ستدیزی ل سه‌ر بکه‌ن، و ژ خودی بترسن و بزائن خودی د گمل پاریز کارانه. ﴿ ۱۹۵ ﴾ و دریکا خودیدا [د جهادیندا] مالی خق به‌زیخن، و خو ب ده‌ستت خق نه‌هافیزنه د مالوز اینیدا [خق د هیلاک نه‌بن]، و قه‌نجینی بکه‌ن، ب راستی خودی جه‌ف نه‌نجیکاران دکه‌ت. ﴿ ۱۹۶ ﴾ [گمل موسلمانان] حه‌ج و عومره‌یا خق، ته‌گه‌ر هه‌وه ده‌ست بی‌ کر و نیحرام گرتدان بی‌نه‌سه‌ری، و ته‌گه‌ر هویس ناسن بوون [ج ژ نه‌شیان و ریگرتن، ج ژ نه‌ساختن] ج بی‌ به‌رده‌ست و ساناهی، ژ فوربانان بده‌ن [و ژ نیحرامان و ره‌نه‌ده‌ری] و سه‌ری خق نه‌تراشن هه‌تا فوربانان نه‌گه‌مه‌ جه‌می خق [و سه‌ری سه‌ر زی بکه‌ن، باشی سه‌ری خق بزاشن]، و هه‌چینی ژ هه‌وه بی‌ نه‌ساخت بیت، بیان نه‌زه‌ته‌ک د سه‌ریدا بیت [و نه‌چار بیست سه‌ری خق بزاشیت] بلا تیک ژ فان به‌ده‌لان بده‌ت [سن] [روژیان بگریت، بیان خوازنا [شه‌ش مرز فان] بده‌ت، یان زی به‌زه‌کی بکه‌نه‌خیر، و نه‌گه‌ر هویس تیمن بوون، و تیکی قیا پشتی دو‌بیه‌هانتا عومره‌بی‌ ب خق خو‌ش بیست [ژ نیحرامان بیته‌ده‌ر هه‌تا ده‌می حه‌جی] ج فوربان ساناهی‌تره بلا وی بده‌ت، و نه‌گه‌ر ب ده‌ست نه‌که‌فت، بلا سن روژیان هه‌ر د جه‌تیدا بگریت، و جه‌تان پشتی دفرینه‌فه، نه‌فه بوونه ده‌د روژیست دورست، شه‌ف بریاره (حکم) [خق خو‌شبوون (ژ نیحرام دمه‌که‌فن)]، د ناقه‌را عومره‌می و حه‌جیندا [به‌س بز وانه بیست مالیت وان نه‌ل حهره‌می [مه‌که‌هی]] و ژ خودی بترسن [پاریز کاریا خودی بکه‌ن] و بزائن جزاین خودی [ب راستی] جزایه‌کی دژواره.

لَفُحِّ أَشْمُرْتُمْ قَمَلُومَتْ قَتْنُ قَمَرَضٍ فِيهِمْ لَفُحِّ فَلَا
 رَقَبَ وَلَا مُسَوِّبَ وَلَا جَدَالَ فِي لَفُحِّ وَمَا تَقَعَلُوا مِنْ
 خَيْرٍ يَصْلُهُ اللَّهُ وَسَرَّوْهُ وَأَهَارَتْ خَيْرَ أَوْلَادِ الْقُرُونِ
 وَأَقْوَمُونَ بِأُولَى الْأَلْسِبِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَنْ تَبْتَغُوا أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ قَبْلَ أَنْ أَفْضَلَ مِنْ
 عَرَبَتْ قَدْ كُفِّرُوا اللَّهُ عَنِ الْمُشْكَرِ الْحَسْبُ
 وَأَذْكُرُونَ مَعَا هَذَا نَعْمَ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْمَسْأَلِينَ ۝ ثُمَّ أَوْبَقُوا مَنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 النَّاسُ وَأَسْتَفِيزُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
 فَإِذَا فَضَيْتُمْ تَتَبِعْكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذْكُرْكُمْ
 تَابِئًا كُمْ أَوْلَادُهُ ذِكْرًا قِيمِ الْقَائِمِ مَنْ يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَاقِقٍ ۝
 وَمَنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَئِكَ
 لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

بخوازان، ب پاستی خودیسه گونه هژتیره و دلوفان. ﴿۲۰۰﴾ قیجا نه گهر ههوه پئی و نیشانت خوز بیت چه جئی ب دوپهاهی نیشان، خودی بننه بیرا خوز کا چاوا هوین باب و باهریت خوز دیتنه بیرا خوز، [به حسن باشیت وان دکهن] به لکوو [ژ باب و باهریت خوز] پتر خودی بننه بیرا خوز، هندهک مروف ههه [ب فی رنگی داخوازی دکهن]، دبیزن: خودای من، د دنیایندا چاکییی د گه له مه بکه و د ناخه تیدا وان چو بار و پشک نین و د زربارن. ﴿۲۰۱﴾ و هندهک ژئی [ژ مرفان] ههه [ب فی رنگی داخوازی دکهن] دبیزن: خودای من، تو دنیایندا قهنجیی د گه له مه بکه، و د ناخه تیدا قهنجیی د گه له مه بکه، و مه ژ نیرا و نه خوشیا ناگری دوزههیی بپارنیزه. ﴿۲۰۲﴾ قیجا نه فان ژ بهر کار و کریارت کریس بار و پشکهک ههیه و خودی د حسابایدن دهست سفکه.

﴿۱۹۷﴾ هندی حهجه هه بیئت خوز بیت دیار و ناشکورا ههه، و ههه کهسن [نجیرام گریدان] حه ج ل سهه خوز تیخت، [دقبت بزایت د هه جیدا] چونا نفینا ژنی و ناخفتیتت که شه فریت و جرههس و مه دهه کی د هه جیدا نینه، و نه دورسته. ههه ختر و قهنجیه کا هوین بکهن خودی پی ناگه هه. و کاری خوز بکهن [بزو و ههرا دنیاینی] و ب پاستی چیتین خوز کار کرون [بزو و ههرا قیامه تن] پارنیز کاریه، و گه له ناقلد اران پارنیز کاریه من بکهن. ﴿۱۹۸﴾ چو گو نه هه بزو ههوه تیدا نینه هوین [دهمن حه جی] که رهه و ختران ژ خودای خوز بخوازان [تانکو بازار گاییس بکهن]، قیجا نه گهر هوین ژ عهه فاتی دارژبانه خوارئ زکری خودی ل مه شههرو لخرامی [جههکه کو دبیزن موزده لیه] بکهن و هوین و ههسا زکری وی بکهن، ههروهکی وی [خودی] هوین راسته پئی کریس، و هوین ب خوز بهری نوکه ژ پئی بهرزه یان بوون. ﴿۱۹۹﴾ باشی دارژنه خوارئ ژ [موزده لیه یی]، وی جهی خه لک ژئی دارژنه خوارئ، و داخوازا گونه هژتیرنی ژ خودی

﴿۲۰۳﴾ و هوبن خودی د چمند روزه کبته همژمار تیدا [کو روزا بازدی و دوازدی و سیزدیه ژ زیلحهجه بین] بیته بیرا خؤ [و زمری (الله اکبر) ل دویف نفیژان و د گهل ره جمن بکهن]، و هر که سن له زق ل په جمن بکته و د دور ژاندا ب جه بییت چو گو نه هد بز نینه، و یی گبرو بییت [بؤ هر سن پوزان بپلیت] چو گو نه دل سمر نینه، نه فه بؤ و بیه یی ژ خودی بترسیست، و باریز کاریبا خودی بکته، و بزائن هوبن دی سمر ب و بیته کومکرن. ﴿۲۰۴﴾ ژ مرقان هندک همنه ناخفتنا وان د دنیا پیدا گه لک یاب ب دلی تیه، و خودی دکته شاهد ل سمر یا د دلی خؤ دا، و نه و ب خؤ د ژوارترین دژمنن. ﴿۲۰۵﴾ و هر گاهه کاپشت دا هه وه، و ژ د هف هه وه چؤ د نه ردیدا دگه بیت، دا خرابی بی تیدا بکته، و دهرامت و ره قیژئی پوچ و ویران بکته، و خودی جه ژ پویجاتی و ویران کرنی ناکته. ﴿۲۰۶﴾ و هر دمه کنی بؤ [فی دوپوی] بیته گوتن: ژ خودی بترسه، سهری وی معزن دبیت ب گو نه هئی [ژ خؤ ناگریت بپلیت]، هه ما دؤژهد به سی و بیه، و نه و ج بهه جهه. ﴿۲۰۷﴾ و هندک ژ مرقان ژی همنه، جانن خؤ د بهر رازیوونا خودیدا ددهن، و خودی د گهل بهنده یان دلؤ فانه. ﴿۲۰۸﴾ گه لی خودان باوهران، ب سهر و زار و دلی خؤ فه بیته موسلمان، و نیلامه تین هه مین و هر گرن، و نه دهنه دویف دهوسیت شه پتانی، ب راستی نه و بؤ هه وه دژمه کنی ناشکهره ناشکهرابه. ﴿۲۰۹﴾ و نه گهر بشتی نشانیت ناشکهره بز هه وه هاتین، هوبن ته حسین، و ژ هه قین [کو نیلامه] فاربیرون، بزائن خودی یی سهر دست و کارنه جهه. ﴿۲۱۰﴾ ل هیفا چنه؟! خودی دناف سیه راعه و رانرا و د گهل ملیکا که تان ب سهر و اندا بیت [هاتنه کابی چارایی کوشایی (لانیقی) مهزانتیا خودی بیت]، [دا حساین د گهل هه وه بکته]، و قهرمانا خودی [ب نیزادانا هه وه] دیوهای پن هات، و هه می کارویار هر ب بال خودیغه دژفرن [و نسو هر کاره کسی جزایین وی ددهنی].

سَلِّمْ عَلَيْنَا يَا كَرِيمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ وَمَنْ يُبَدِّلْ بَعْدَهُ
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ ثُمَّ هَانَ اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٥﴾ وَرَبِّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَّةِ الدُّنْيَا وَتَسْمَعُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا قَوْلَهُمْ قَوْلَ الْغَيْبَةِ وَأَنْتَ بَرُّوفٌ مِنْ بَنَاتِكَ بِعَدْرِ حَسَابٍ ﴿١٦﴾
 سَعَانَ النَّاسِ أُمَّةً وَجِدَّةً فَجَعَلَ اللَّهُ الْغَيْبَةَ مَقْبُولَةً
 وَمُذْهِبَةً وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْمَكْتَبَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَمَا يَتَّبِعُهُمْ فَمَهْدَى الَّذِينَ آمَنُوا مَا خُورُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾ أَرْحَبُ نَمْرَانِ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَقَا
 بِأَنْكُمْ حَقْلَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُوا النَّبَاتَاتِ وَالْفُرَاتِ
 وَزُلْزَلُوا حَقًّا بِقَوْلِ الرَّسُولِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ حَقَّ نَصْرِ
 اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾ يَسْتَلْفُونَكَ مَاذَا يُفْعَلُونَ قُلْ
 مَا أَمْرُهُمْ مِنْ خَيْرٍ قَلِيلًا مِنَ الْأَقْرَبِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ
 وَالَّذِينَ السَّبِيلِ وَمَا تَقَعَلُوا مِنْ خَيْرٍ قَلِيلًا اللَّهُ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾

فمن ههفتیدا نهو ژنیک جودابوون، نهویت کتیب بؤ هاتین [دا ژیکجو دابوون نه مینت] نهفه زی پشی نیاشیت ناشکرا کهر گه هشتیه وان، و ژر زکروهشی. نهویت باوهری نیاین خودی ب دهمسوریا خؤ ب سر ههقیبا خودان کتیب تیدا نه تیک، هلکرن. و بین خودی بغیت دئی بهرئی وی دهنه ریکه کاراست [ههق]. ﴿١٥﴾ گهل موسلمانان، ههوه ل بهره هوین بجهه بههشتی، هیژ نهو نه هاتیه سهرئی ههوه یا هاتیه سهرئی ییت بهرئی ههوه. ترس و نهنگافی و نه خوشیان هنگافتن، هنده هه ژیان [هنده نه خوشی و نیزا بؤ وان چیبوو]، ههتا وی پادهیی کر ببنه مبر و ییت باوهری پئی نیایی بیکفه دکؤتن: کا کهنگی هاریکاریا خودی دئی بؤ مه تیت؟ [دوی دهمیدا مزگنیبا خودی بؤ وان هات]. و ب راستی هندی هاریکاری و بشته فانیبا خودییه یا نیزیکه [نهیا دویره]. ﴿١٦﴾ ژ نه دهرسن: کا دئی ج مزینخن [د ریکا خودیدا]؟ بیژه: ههر خیره کا هوین بدهن، بلا بؤ دهیباب و نیزیک (کهس و کار) و سیوی و بهلنگاز و ریغلیگان ییت، و ههر خیره کا هوین بکهن ب راستی خودی پئی ناگهه.

كَيْتَ عَلَيَّكُمْ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرَّةٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْفُرُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
 لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَيَسْأَلُكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْمَكْرُمِ قِتَالٍ فِيهِ قِتَالٌ فِيهِ كَعْبِيرٌ وَصَدْعٌ سَبِيلُ
 آفَعٍ وَكَعْفَرِيَّةٍ، وَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ وَالْحَرَامُ أَهْلِيهِ، مِنْهُ
 أَكْبَرٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّيْلَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يُعْتَبِلُونَكَ حَتَّى يَبْرُؤُوا وَكَرَعَ دِيكِرٌ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ
 يَبْرُدُ مِنْكَ عَنِ دِيكِرِهِ، قَسَمْتُ وَهُوَ كَعْبِيرٌ فَأُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٠﴾ إِنَّ الْكَلْبَ نَسُوا الَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١١﴾ هَيْتَ لَوْلَاكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالنَّبِيرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِشْرَافٌ وَتَمَتُّعٌ لِلنَّاسِ وَأَنْشُهُمَا أَكْبَرٌ
 مِنْ تَقْبِيهِمَا وَيَسْأَلُكَ مَاذَا يُسْأَلُونَ قُلْ أَعْمُودُكَ
 سَبِيلُ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتُ لَمَّا كُنْتُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١٢﴾

مفرد

﴿۱۱۶﴾ شه پرکن [در یتکا خودیدا]، ل سمر هوه هاته
 نقیسین، و شهوب خوق بوق هوه نه خوشه، و ل سمر
 هوه یا گرانه، دبیت هوه تشتهک نه قیت، و شهوب
 خوق باشی بیت بوق هوه، و دبیت هوبن جهز تشتهکی
 بکهن، و شهوب خوق خرابی بیت بوق هوه، و خودی
 دزانیت [کا باشیا هوه ده ج رابه] و هوبن نوزاسن.
 ﴿۱۱۷﴾ پیارا برپارا (حکم) شه پرکنی د هه یقیت
 حهرامکریدا [زیلقبده، زیلیججه، و موچه روم و
 ره جه بی] ز ته دکهن، کا شه پر تیدا هه به؟! بیژه:
 شه پرکن دواندا [گونه هه کا] مه زنه، و ریگرترن ز یتکا
 خودی و نه باوهری نیان بن، و ده رگه گرنا که به بی
 ل سنگی خهلکن، و ده ریختنا خهلکن مه که می
 [کو نهفه همی گاوریت مه که می دکرا]، مه زنه
 ل دهف خودی [ز شه پر] د هه یقیت حهرامکریدا،
 و نیزا و نه خوشیا هوبن ددهنه بهر مه مسلانان، دا به ری
 وان ز دینی وان بیته وهر گپران، ز کوشتنی مه زنه.
 و [بوت بهریس و گاور] دتی هه شه پر د گهل هوه
 کهن، هه تا یتکا هوه ل سه دینی هوه دگر هیزن

- ته گهر شیان- ج بی ز هوه ز دینی خوق وهر گهریت و بهریت و شهوبی گاور نه هه نهفه نه کار و کریاریت وان
 دنیایی و ناخره تیدا بو یج دبن، و نهفه نه دوز هه می و ههرو هه دتی تیدا بن. ﴿۱۱۸﴾ ب راستی نه ویت باوهری
 نیانین، و نه ویت مشه خبو وین، و جهاد در یتکا خودیدا کریب نهفه ل هیقیا دلوقانییا خودینه، و خودی
 لینه گهر و دلوقانه. ﴿۱۱۹﴾ پیارا مهی و قوماری ز ته دکهن، بیژه: زیان و گونه هه کا مه زن یا د ههردو کاند،
 و قازانج زی د ههردو کاند هه به، به لسی زیانا وان پتره ز قازانجی وان، [ههرو مسا] پیاری ز ته دکهن، کا ج
 [ز مالی] خوق بدنه، بیژه: بی ز ههوجهییا هوه زنده. هوسا خودی نشانیت [هه بیب و ز بهر ده ستیا خوق] بز
 هوه دیار دکته، دا هوبن هزارا خوق بکهن.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسَأَلْتَنِيكَ عَنِ ابْتِغَاءِ قُلُوبِ إِسْرَافِلَ لَمْ
 حَسِبْ وَإِن تَحَاظَرْتَهُمْ فَاطُوهُنَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ يَمَازُ الْغَافِلِينَ
 الْمُصَلِّينَ وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ حَسِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
 وَلَا تَسْكَبُوا الْأَسْمَاءَ سَكَتًا يَوْمَ يُؤْمِنُ وَالْآسَاءُ يُؤْمِنُ
 حَسِبْ مَن مُّشْرِكَةٍ وَوَلَّاهُمُ الْمَشْرِكَةَ وَلَا تَسْكَبُوا الْأَسْمَاءَ
 حَسِبْ يَوْمَ تُلَاقَى الْقَوْمُ مِن مِّثْلِهِم مِّنْ أَسْمَاءٍ فَمَلَأَتْ سَمْعَهُمْ
 أُولَئِكَ بِمُدْعَانِ إِلَى النَّارِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْحَسَنَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِإِذْنِهِمْ وَيُسَبِّحُونَ بِحَمْدِهِمْ لِمَا سَلَّمُوا بِهِمْ بِتَدَكُّرٍ ﴿٢٢١﴾
 وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْمَجْحُوبِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ مِمَّا عَتَبْتُم بِهَا وَالنِّسَاءُ فِي
 الْمَجْحُوبِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْفَرْنَ فَإِن أَظْهَرَ قُلُوبُهُنَّ
 مِّنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ يَجِبُ الْقُرْبَانَ وَيَجِبُ الْتَطْفِيرَ ﴿٢٢٢﴾
 إِنَّا أَسْأَلُكُمْ خِزْيَ الْأَسْوَاقِ فَإِذَا خَرَجُوا عَلَىٰ سِلَاحٍ وَوَقَفُوا
 لِلْأَعْيُنِ وَأَنْقَرُوا اللَّهَ وَآعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّكْفَرُونَ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
 وَتَقَرُّوا وَفَضِّلُوا آيَاتِ الْقُرْآنِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

بيرا وان. ﴿۲۲۰﴾ و بسیار ا بنی نفیژیسی [چونما نفیضا ژنی د بنی نفیژیسی] ژ ته دکهن [ههی موحه مد]، بیژه:
 بنی نفیژی [نفیضا ژنی د بنی نفیژیسی] زیان و تزیابه، نه چنه نفیضا ژنان د بنی نفیژیسی، و تزیکی وان نه بن
 [نه چنه نفیضا وان] ههتا باقر نه بن [ژ بنی نفیژیسی خلاص نه بن و خوینا وان رانه و هسیت]، فینجا نه گهر خو
 شویشتن، و خو ب نفیژی تیختن، هه رنه نفیضا وان، ههروه کی خودی گزیتیه ههوه، ب راستی خودی جهژ
 توبه داران دکته، و ههروه سا جهژ باقران ژی دکته. ﴿۲۲۳﴾ ژ نکیت ههوه زه فیه بزه ههوه [جهی شیکرنا
 دوینده هینه]، فینجا کا ههوه چاوا بغیث هه رنه زه فیا خو [هه رنه نفیضا ژنا خو]، و کار و کرباریت باش بده نه
 پیشیا خو [بهری خو بنیرن]، و ژ خودی بترسن و بزنان هوین هه رتی گه هته خودی، و مز گینیی بده
 باوه رداران. ﴿۲۲۴﴾ و سویند خوارینا خو ب خودی نه که نه هه جهت و مهانه، یو نه کرنا باشیی و پاریز کاریی
 و خو شکرنا نافه را خه لکی، و خودی یی گوهدار و زانایه.

لَا يُؤَلِّقُ كُتُبَهُ بِاللَّيْلِ إِذْ يَأْتِي السُّبْحَ وَلَهُ يَلْقَى السُّجُودَ لَمَّا سَكَتَ
 قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يُؤَلِّقُونَ مِنْ شَأْهُمْ مَرْغُصًا
 أَوْ مَصْرَافًا أَشْهَرُ فَإِنْ مَلَاقَهُمْ فَإِنَّهُمْ عَمُونَ رَجِيمٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
 الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالطَّلَاقُ كَلِمَةٌ يَرْفَعُ بِهَا حَيْضَ
 نِسَاءِ مَنْ تَزَوَّجَ وَلَا يُجِزِلُهُمْ أَنْ يَكْفُرًا مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْوَاحِهِمْ
 إِنْ كُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَتَوَلَّوْا أَسْحَبًا رَبِّهِمْ فِي
 ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِسْلَامًا وَلَهُمْ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِمْ بِالْتَّوْبَةِ
 وَالرِّجَالِ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ الطَّلَاقُ مَرْثَى
 فَأَمَّا سَاءَ يَمْشُرُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى وَمَنْ يَمْشُرْ بِكَ لَمْ يَأْخُذْ
 بِمَا تَنْتَشِرُونَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَخَافَ أَنْ أَلْبِسَ أَخِي عُدُوَّ اللَّهِ
 فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَلْبِسَ عُدُوَّ اللَّهِ فَلَا خَافَ عَلَيْكُمْ شَيْءٌ أَنْتُمْ
 بِرَبِّكُمْ عَلِيمُونَ ﴿٣٩﴾ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ وَاللَّهُ فَالِقُ حَبِّ
 الْحَبِّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ ﴿٤٠﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جِلْدَ لَهَا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ شَيْءٌ
 عَزِيمٌ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا خَافَ عَلَيْهَا أَنْ يَتَزَوَّجَ مِنْ غَيْرِهَا
 يَلْبِسَ عُدُوَّ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيقٌ

﴿۳۵﴾ خودی ب سویندا بق تئیت و یا بوویه
 ناخشن ل هوه ناگریت، بهلی دئ وی سویندی ل
 هوه گریت، یا ژ دلی هوه دهردهک فیت، و خودی
 گونه زیهر و بیفرعه [لهزی ل جزا کرن ناکهت].
 ﴿۳۶﴾ نهر زه لامیت سویند دخون کو نه چنه تینا
 زئیت خو، بز وان هبه چار هه پشان خز بگرن، و
 نه گهر لئفه سوون و [سویندا خو شکاندن] دقیت بز ان
 خودی لئنه گر و دلوفانه. ﴿۳۷﴾ [نه گهر لئفه نه بوون]
 و بهردان کر نه دلی خو، [دقیت بز انن] ب راستی
 خودی بی گوهدار و زانابه. ﴿۳۸﴾ و زئیت بهردای
 [شکرا بیت فه گو هاسیه] دقیت بهری شوی بکن،
 سنی ز فاسان [بسی نفیزیان، بان باقریسان] خز بگرن،
 و بز وان نه دورسته نشنی خودی د مالبعویکی و اندا
 چیکری فه شیرن، نه گهر [راست] باورمسی ب خودی
 و روژا قیامهتی دینن. و بز زه لامیت وان [بهری
 زفانیت [بسی نفیزیست] وان ب دوپاهی بین] پتر هق
 هبه وان بز فرینه فه، نه گهر [تئیه تا وان یا خیرتی بیت]
 و پیکهاتن بفتین ب فنجی. و ژنان ژی هه قنی عدهتی
 ل سهر زه لامان هبه هه و هکی زه لامان هه ل سهر وان هه، و زه لامان بهسکهک هبه ده سهر وانرا
 [نه وی ژ بهر مالخوبانی و بهر بیاریا و بیه ژ کاروباریت مالی] و خودی بی سهردهست و کاربه جهه.
 ﴿۳۹﴾ بهردان [بهردانا لئ زفرین تئیدا - الطلاق الرجعی] دو جارانه، [پشنی ههر جاره کن ژ فان] فیجا یان
 دهست دهمانه سهر ب فنجی، یان دهست ژ سهرراکر نه ب فنجی، و نه دورسته بز هوه هوین تشته کی
 ژ مهرا هوه دایبه وان بیه، نهو نه بیت نه گهر ههردو خو ل تخویبت خودی نه گرن، فیجا نه گهر هوین
 ترسیان ههردو خو ل تخویبت خودی ناگرن. گونه هل سهر ههردوکان نیه [ژن بهرانبه بهردانا خو، هندهک
 ژ مهرا خو بز زه لامی خو بیلیت، و زه لام و هه بگریت بهرانبه بهردانا وی] ژن تشته کی د پیش بهردانا
 خو هه بدت، و نه هه بریار و تخویبت خودینه نه ده نه سهر، و بیت دده نه سهر بریار و تخویبت خودی، نهو
 سته مکار ب خونه. ﴿۴۰﴾ فیجا نه گهر [جارا سینی] بهردا، ئیدی ب کتر وی [متری تیکن] نا تئیت، هه تا شوی
 ب میره کتی دی نه کت، فیجا نه گهر متری دوی بی ژی بهردا، چول سهر وان [متری تیکن و ژنکن] نینه جاره کا
 دی لئیک بز فرینه فه، نه گهر دوی هز ریدنا بن کو دی فهرمان و بریاریت [نه حکامیت] خودی ب جه تینن، و
 نه فنهه تخویب و بریاریت خودی، بز وان که سیت دزان و تئ دگه هن، [خودی] دیار دکهت.

وَاِنَّا لَطَّافُونَ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ اَنْ يَّكُوْنَنَّ فَاَبْسَحُوْهُنَّ يَمْشُوْنَ
 اَوْ يَمْشُوْهُنَّ يَمْشُوْنَ وَلَا تُشَبُّوْنَ وَلَا تُشَبُّوْنَ وَلَا تُشَبُّوْنَ وَلَا تُشَبُّوْنَ
 يَمْشُوْنَ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ اَنْ يَّكُوْنَنَّ فَاَبْسَحُوْهُنَّ اَنْ يَّكُوْنَنَّ
 وَاذْكُرْ اَوْ اَمْسَتْ اَللّٰهُ عَلَيْنَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا اَلْكِتٰبَ وَاَلْحِكْمَةَ
 يَتْلُوْكُمْ بِهِمْ وَاتَّقُوا اَللّٰهَ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ يَكُوْنُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا
 طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ فَاَلَا تَعْلَمُوْنَ اَنْ يَّكُوْنَنَّ
 اَوْ اَمْسَتْ اَللّٰهُ عَلَيْنَا اَنْزَلَ عَلَيْنَا اَلْكِتٰبَ وَاَلْحِكْمَةَ يَتْلُوْكُمْ بِهِمْ
 مِكْرًا وَاَللّٰهُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ
 يَتْلُوْكُمْ بِهِمْ وَاَللّٰهُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ
 كَاَمَلِيْنَ لِيْنِ اَرَادَ اَنْ يَّبْرِئَ الرِّسَالَةَ وَعَلَى الْمَرْبُوْلَةِ رَدُّهَا
 وَاَللّٰهُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ
 وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ
 اَرَادَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ اَلْحِكْمَةَ
 اَرَادَ اَنْ يَّبْرِئَ الرِّسَالَةَ وَاَللّٰهُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ
 تَاتِيْتُمْ بِالْمَرْبُوْلَةِ وَاَللّٰهُ عَلِيْمًا عَلِيْمًا وَاَلَا طَلْفُ اَلْبَسَاتِيْنُ اَلَيْسَةَ اَلْبَسَاتِيْنُ اَجْمَلْنَ

﴿۳۳﴾ هەر گافه کا هموه ژى [ب دو ته لاقان (بهركان)] بهردان، و نهو گههشته دوياهيكا دهمن خوگرستن، قيجا يان ب قهنجى دهستن خو دانته سهر وان، يان ژى ب قهنجى دهستن خو ژ سهر وان راكهن (نانكو بهردن)، و ب مهربما تيزادان و دهستدر يژيين دهستن خو نه دانته سهر وان، و ههر كهستى فن بكهت، نهوى [ب پراستى] ستهم ل خو كر، و نيشان و برياريت خودى نه كه نه ترانه و يارى، و نبعهت و كه رهسا خودى د گهل هموه كرى بينه بيرا خو (ژ بير نه كه نه)، و (ههروهسا) نهو كتيب و نافلداريا [پريكا بنههمبهرى] ب سهر هموهدا داريتى، نهوا هموه بين شيرت دهكته، بينه بيرا خو و ژ بير نه كه نه و ژ خودى برسن، و بزائن [بى گومان] خودى ژ همى تشتى ب ناگههه. ﴿۳۴﴾ و ههر گافهكا هموه ژن بهردان، و ژفاننى خو تهمامكرن [و فيان ل زه لاميت خو بزفرن] نه كه فنه دريكا واندا، و نهينه ناستهنگ، كول زه لاميت خو بزفر نه فنه، نه گهر ههردو دنا فبهرا خوداب قهنجى بينك خوژش بيوون. نهفنى نهو بو خو دكهنه دهرس يت

باوهرى ب خودى و بوژا قياهمتنى ههيين، و نهفه [نهف بريار و راسته نيكر نه] بو هموه چينتر و بافتره و خودى دزاييت و هوين نوزائن. ﴿۳۳﴾ و دهيكيت بجويك شير [نهوت به ردايى] دى دو سايته دورست شيرى دهفه بجويكيت خو، نهفه بو يا بقيت شيردانا خو تهمام بكهت، و بابى بجويكى ل دويف شيانا خو، خووارن و فه خووارن و جلگيت ژننى [دهيككا بجويكى] ل سهرن، و ههر تيكي هند ژى دتبه خواستن هندى بشيت، نه دهيك بابى بجويكى تيزا بدهت و بيشيت (هند ژى بخوازيت كو پى چى نهيت)، و نه باب دهيكى ب بجويكى تيزا بدهت و بيشيت (هندى نهدهتنى كو بشيت دبهر خودا بدهت)، و مير انخوزى بجويكى ژى دقيت بين هوسا بيت. و نه گهر وان فيا ب دلخوشى و مشيرت (بهرى و خنى) بجويكى ژ شير فه بكه، چو گونهه ل سهر وان نينه، و نه گهر هموه فيا داينان بو بجويكيت خو بگرن، چو گونهه ل سهر هموه نينه نه گهر هوين ههفن شيرى وان ب دورستى بدهتنى، و ژ خودى برسن و بزائن تشتى هوين دكهن خودى دببيت.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْكُمْ حَتَّىٰ تَمْتَرُوا وَرَبُّكُمْ مُرْتَضٍ وَأَنْتُمْ مُرْتَضُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَخْتَارُ لِمَنْ يَرْضَىٰ
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ عَاظِمٌ ۗ ﴿٢٣٦﴾
 وَجَاءَ مِنْكُمْ فَتَاةٌ فَاحْتَبَاهَا وَكَانَ لَهَا مَتَاعٌ مِمَّا كَفَرْتُمْ ۚ فَسَأَلَتْهُنَّ عَنْ خَيْرِ مَا
 دَرَسْنَ عَلَيْكُمْ ۖ فَسَأَلَتْهُنَّ عَنْهُ ۖ مِنْ حِطَّةِ الْبَنَاتِ
 أَوْ اسْتَفْتَيْنَهُنَّ ۖ وَأَنْصَبَ عَلَيْهِنَّ اللَّهُ الْحُكْمَ فَأَنزَلْنَا مِنْهُنَّ
 حُكْمًا ۚ وَأَنْصَبَ عَلَيْهِنَّ مِنْ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٣٧﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٣٨﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٣٩﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٠﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤١﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٢﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٣﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٤﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٥﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٦﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٧﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٨﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٤٩﴾
 وَأَنْصَبَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا نَزَّلْنَا قَبْلَ هَذَا
 وَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْغَيْبِ ۗ ﴿٢٥٠﴾

﴿ ۲۳۶ ﴾ ژ هوهه نهوئیت دمرون و ژنان ب باش خو ف
 دهیلن، دقتت [نهف ژنه بهری سوی بکن] چار
 هه یف و دهه ر ژان خو بگرن، قنجا نه گهر گه هشته
 دو بهیا هه ده منی خو گر تنی، چو گونه هل سر هوه
 نینه، نهو دو یف عاده منی کاری خو بکن [دا یینه
 خواستن و چاره کار دی شو بکن] و خودی ب کار
 و کر بارنت هوین دکن ناگه هدار و شاره زایه.
 ﴿ ۲۳۷ ﴾ و گونه هل سر هوهه نینه [نه د گونه هکارن]،
 هوین [بیزنی بهری و ژوئیت خو گر تنی ب دو بهیا
 بین] ب رهنگه کی تنی بگه هینن کو هوهه دل بی
 ل سره. یان بیخه د دلی خو دا [چ گا ف و ژوئیت
 خو گر تنی ته مامبوون مار بکن]، [هلنی نایب هوین
 تیکه ر بخوزان] خودی زانی هوین دی سوجه تا
 وان کن [کو هوهه دلی ل سره وان] هلنی چو ژانان
 ب دزیکه ه نه ده نه وان ژ بل هندتی هوین ناخفته کا
 عه ده منی بیژن [بده منی] [وهه کی هینژ تو یال سره خو،
 من دل تنی هه به تیکه وهه کی نه بو خو بینم، کو تنی
 بگه هبت هنی، نه چ ل به ره]، و مار نه کن هه تا ده منی

وئی بی خو گر تنی ب دو بهیا هک نه تیت، و بزائن خودی یا د دلی هوهه دا ذنایت، [قنجا ژ بهر هندتی] خو
 ژنی بارینن [ب کرنا ناعه تان و دانه پاشا گونه هان] و گو هاریا وی بکن، و بزائن بی گو مان خودی
 گونه هه ژیهه ر و بیفره هه ل سره جزا دانی. ﴿ ۲۳۸ ﴾ چو گونه هل سر هوهه نینه، نه گهر هوین ژان بهر ده
 بهری هوین بجه نینا وان، یان مه رهه کن [ماره کن] بو وان فه برن، ده سفر هل دو یف ده سفره هیا خو،
 ده مستهنگ ل دو یف ده مستهنگیا خو، دقتت هه ر تیک متا و بهر گاله کی [نانکو تشه کی بو دلی وان] بده ته
 وان، تشه تک بیت ب وی رهنگی خودی بی رازی و ل دو یف نیجا دا [عورق] خهلکی، نه فه نه ر که ل سره
 قه نجیکاران. ﴿ ۲۳۹ ﴾ و هه که هوهه [ژن] بهر دان بهری هوین بجه نینا وان، و هوهه بهری هنگی مارا وی
 دیار کر بیت. نیفا هوهه فه بری [دقتت هوین بده منی] ژ بل هندتی نهو ب خو وی نیقی بیلیت، یان نهوی
 مار کنر د ده مستهنگ، هه منی [هه منی مه هری] بو ژنی بیلیت. و نه گهر هوین [مه خسه ده بی هردو کن و
 بار ایتر زه لامه] بیلن [وهه منی مارنی بده منی و ب نیقی نه کن]، و هه چینی بی دی نازا بکه ت پتر تیزی
 بارینن کارینیه، و قهنجی و چاکیین د نا فبه را خو دا ژ بر نه کن، ب راستی خودی ب کار و کر بارنت هوین
 دکن ب ناگه هه و دیبیت.

﴿۳۳۸﴾ [گهل موسلمانان] بهر دوام بن ل سر نفیژیت خؤ، و نفیژا تیفاری [ژ بیر نه کن] و ب گوهداری ب بهر خودیغه رابن، و هوین وی ژ دل بهیرسن [نفیژان بکن]. ﴿۳۳۹﴾ فیجا نه گهر هوین [ژ بهر شهری بان ژ بهر همر تشه کن دیترا] ترسیان، [نفیژیت خؤ] بهیاده بان سویار بکن، [و باشی] نه گهر هوین تیمن بیرون، و سا خودی بییرسن [نفیژان بکن] و هکی وی هوین فیژکرین و بهری هنگی ههوه نه دزانسی. ﴿۳۴۰﴾ و ژ ههوه نه ویست دمرن و ژنان ب پاش خؤفه دهیلن، دقیت و هسه تی بؤ هههه ریث خؤ بکن کو ساله کن مالدا بمینن، و بیته خودانکرن و نه تته ده ریختن، [ب وی شهرتی کو مالا هههه ریث خؤ نه هیلن و دئی ده میدا شوی نه کن]، و نه گهر نهو ژ دهف خؤ ده رکفن، چو گونه ه ل سر ههوه نیسه، ج یا نهو ل دویف عهده نی ل خؤ بکن [کو خؤ بکه ملینن و هندمک بیته پیش بؤ دینن] خودی سردهست و کاربه جهه. ﴿۳۴۱﴾ و ژنیث بهر دایی، دقیت منا و خه لاته کنی قهنج بؤ بیته فه برین [ژ بهری

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الَّتِي تَعْلَمُونَ وَقُوا اللَّهَ
قَتِينِينَ ﴿۳۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَرْزُقُنَا فَرَادًا أُنْشُرْ
فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳۹﴾
وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم مَّن بَدَّوْنَهُمْ لِيَرْزُقُنَا
وَصِيَّةً لِّأَرْوَاهِم مَّقْتَبًا إِلَى الْخَوْل عِزًّا إِخْرَاجًا فَإِنْ
خَرَجْنَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا فِي مَقَاعِنَا فِي الْمَدِينِ
مِن مَّغْرُوبٍ وَأَنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴۰﴾ وَاللَّهُ طَلَّقَ مَتَّعٌ
بِالْمَغْرُوبِ حَقًّا عَلَى الْمُشْكِكِينَ ﴿۳۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳۴۲﴾ الرَّسُولُ
إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْعَارِ
فَقَالَ لَهُمْ اللَّهُ مُؤْتَاةً أَخْتَارَ لَكُمْ اللَّهُ لَذُو قَضَلٍ
عَلَى النَّاسِ وَالْحَكِيمُ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۴۳﴾
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴۴﴾
ذَ الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ قَرْمًا حَسَنًا فَيَضَعُهُ لَهُ وَأَضْعَافًا
كَثِيرَةً وَاللَّهُ بِقِيَاسِ وَبِضَلْطٍ وَآيَةٍ شُرْجُورٌ ﴿۳۴۵﴾

زه لامانه بیته دان]، و نهفه ههقه ل سر کسیت نه قوادار و ژ خودی ترس. ﴿۳۴۲﴾ هؤ سا خودی بریار و نیثایت خؤ بؤ ههوه دیار دکهت، بهلکی هوین نه قله کی بؤ خؤ [ژنی] بگرن. ﴿۳۴۳﴾ ما نه چیروکا وان نه بهیثیه نه ویست ژ وار و وه لاتی خؤ ده رکفتین و نهو ب هزارانن ژ مرنی رهقین [ژ ترسا مرنی]، خودی گؤته وان بمرن [مرن] پاشی ساخکر نهفه، ب راستی خودی گهله قهنجی و که رهه ل سر خه لکی هههه، بهلی بارهتر ژ خه لکی [ژ مرؤ فان] ناشو کورینن و سوپاسی ناکه [قهنجی و که رهه ما خودی نایته بهر چا فان]. ﴿۳۴۴﴾ فیجا [گهل خودان باره مران] د ریکا خودی پدا شه ری بکن و بزاسن [بس گومان] خودی گوهدیز و زانیسه. ﴿۳۴۵﴾ فیجا کیه قه ره کنی باش د گهل خودی بکهت [قهنجی بکهت دا خودی خه لات بکهت]، دا خودی هندوی [قهری] و نه مته وی بؤ زنده بکهت، و خودیسه، بی کیم و زنده دکهت، و نهوه بین هوین دئی چنه بهر دهستان و ب بالفه زفرین.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي جَاءَنَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ تَحْتِ مَوْسَى اِذْ
 قَالُوا لِيَسِّرْ لَنَا سَبِيْلًا لِنَا مَلِكًا نَقْتُلَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
 قَالْ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِ كُمْ اَلْقَاتَالَ اَلَّا تَقْتُلُوْا
 قَالُوا وَمَا لَنَا اَلَّا نَقْتُلَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَاؤُنَا قُلْنَا كُنْتُمْ عَلَيْهِمُ الْقَاتِلُوْا قَوْلًا
 بِالْاَعْيَادِ مِنْهُمْ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ لَهُمْ
 رَبُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ نَعَتَ لَكُمْ طَلُوْتَ عَلِيْحًا
 قَالُوْا اَنْ يَّكُوْفَ لَهٗ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَخْرُجْ اَحْقَ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ نُؤْتْ سَعَةً مِنَ السَّمٰلِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ
 اَضَلُّكُمْ عَلٰىكُمْ وَاَزٰدُهٗ تَبٰطُلًا فِي الْوَعْدِ وَالْجَسْمِ
 وَاَللّٰهُ يُؤْتِيْ مَلِكًا مَّن يَّشَآءُ وَاَللّٰهُ وٰسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١﴾
 وَقَالَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ الْمَلِكِ هٗ اَنْ يَّاْتِيَكُمْ
 الْقَابُوتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ اٰلُ مَوْسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ مِمَّا حَمَلَتْهُ اُمَّهَاتُهُمْ
 اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢﴾

﴿۹۱۶﴾ ما ته چیرۆکا که نکه نهیت ئسرائیلیان بشتی
 موسا پیغه مبهه بهیستیه، گافا گۆتینه پیغه مبهه کن
 خو: میره کی یۆ مه راکه [فرینکه دا ئەم دین سه رو کاتیبا
 ویشه] شهیری دینکا خودیدا بکهین، پیغه مبهه ری وان
 گۆت: ئەز دترسم شهیر ل سه ره هوه بینه نغیسن و
 هورین شهیری نه کهن، [خۆ باشفه بکئیشن]. گۆتن:
 فینجا ما بۆج ئەم شهیری دینکا خودیدا ناکهین
 و [بشتی] ئەم ژ نافر وار و کچ و کوربت خۆ
 هاتینه دهر تیخستن!؟ بهلێ دهمن شهیر [جیهاد] ل
 سه ره وان هاتیه نغیسن، هه مییان بشت دا شهیری،
 کیمه که تن نه بن، و خودی ب ناگه هه ژ سته مکاران.
 ﴿۹۱۷﴾ و پیغه مبهه ری وان گۆته وان: خودی طالوت بۆ
 هه وه ب میرینی هئارنیه، گۆتن: [گۆته پیغه مبهه ری
 خو] دق چاوا بیه میری مه و ئەم ژ وی هینا تری
 میرینیه، و نه وه نه گه له کنی ب ماله!؟ [پیغه مبهه ری
 وان] گۆت: خودی نه ول سه ره هوه هلبزارنیه
 [و خودی ژ که ره ما خو] زینده زانین و قه لانه ت
 و گه وده کن باش ژ ی بن دا بن، و خودی ملک و
 مالداریا خو دده ته وی بی وی بقیته، ب راستی [د دلوفانی و که ره ما خودا] خودی بی بهر فره و زانابه.
 ﴿۹۱۸﴾ پیغه مبهه ری وان گۆته وان: نیشانا میرینیا وی نه وه: سندر ویک بۆ هه وه بیت کو دل په حه تی و دلخۆشی
 ژ نك خودایی هه وه و شوینا بیت به ما لا موسا پیغه مبهه ر و هاروونی تیدا بن، و ملیاکه ت هه لگرن. ب
 راستی ئەف چه نده نیشانه کا ناشکه رابه بۆ هه وه، نه گه ره هورین خودان باوه ر بن.

قَلَمًا قَسَدًا لَمْ يُغَيِّرْ لُغَةً وَ قَالَ اِنَّ رَبَّكَ لَمُبْدِي
 بِتَهْنِئَةٍ قَتْنٍ شَرِبَ مِنْهُ قَلْبِي وَمِنْ مَنِي لَمْ يَطْعَمَهُ
 قَلْبُهُ مِنْ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
 اِلَّا قَلِيلاً مِنْهُمْ قَلَمًا جَاوِزُهُ هُوَ وَالَّذِي تَرَى
 مَعَهُ قَالُوا لَا اِلَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
 قَالَ الَّذِي نَظَرَتْ اَنْهَرْتُمْ لَكَ اللهُ كَثْرَةً وَفَتْةً
 فَلَيْسَ عَلَيْكَ فِتْنَةٌ كَعِتْرَةِ ابْنِ اَدَمَ وَاللهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ ﴿١﴾ وَ لَمَّا تَرَوْهُ وَ اِلْجَاوُوتَ وَ جُنُودَهُ قَالُوا
 رَبَّنَا اُنْفِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ تَقْوَى تَقْدَامًا وَ اُنْصِرْنَا
 عَلَي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ فَهَرَمُوهُمْ بِاَذْنِ اللهِ
 وَ قَتَلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَ اَتَقَهُ اللهُ الْمَلَكُ
 وَ الْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَ لَوْلَا دَفَعَهُ اللهُ النَّاسَ
 بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَ لَكِنَّ اللهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَي الْعَالَمِينَ ﴿٣﴾ يَذَلِكَ مَا نَشَأُ اللهُ تَتْلُوهَا
 عَلَيْنِكَ بِالْحَقِّ وَ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾

﴿۲۱۹﴾ فنجبا دهمن طالووتی لهشکهر [ژ باژیری] در تیختی، گزته وان: ب راستی خودی دی هموه ب رویاره کسی جه بیست، فنجبا هه چینی ژئی فه خوار نه ژ [لهشکهری] منه، و بی ژئی نه فه خوت ژ [لهشکهری] منه، ژ بلی هندتی کو تیک مسته کن ژئی فه خوت [دا تینا خوتی ب شکیت] هه میان ژئی فه خوار، که ته کا کیم تنی نه بیست، و دهمن طالووت و نهویست باروهری د گهل نیاین ژ [رویاری] دهر باز بووین گوتن: نه فرو مه شیانا شعر بی جالووت و لهشکهری وی نیه. بهلن نهویست پشت راست کو دنی بهر انبهری خودی بن، گوتن: چهنه جار ان کومه کا بچویک ب نانه هیا خودی ب سهر کومه کا مه زن که فیه ۱۲ و خودی د گهل سه بر کیش و بیتره هانه. ﴿۲۰﴾ دهمن [طالووت و لهشکهری وی] بهر انبهری جالووت و لهشکهری وی بووین، گوتن: خودیوژ بیتره هینی ب سهر مه داد اینزه و مه قاهیم بکه [بیست مه موکوم بکه و راگره]، و مه ب سهر گاوران (جالووت و لهشکهری وی) بیخه. ﴿۲۱﴾ فنجبا نانه هیا خودی [طالووت

و لهشکهری وی]، تهو [جالووت و لهشکهری وی] شکاندن، و داوودی جالووت کوشت، فنجبا خودی میرینی و پیغمبه رانی دانن، و نشتن خودی قیاسی نیشا دا. و نه گهر خودی هنده کاب هنده کان نه دابانه باش، دا نهر د پویج بیت، [خودانیت پویجانیان دا دستنی خن داننه سهر و ویران کنن]. بهلن خودی خودان که ره مه ل سهر هه مس جیهانان. ﴿۲۲﴾ نه فه [نه ف چیرۆکه] ژ نیشانیت خودیته نه م بز ته دخوینن، و نو ب خن ژئی [ب راستی] ژ پیغمبه رانی.

ذَلِكَ الرُّسُلَ فَصَلَّاءُ بَعْضُهُمْ عَنِ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ اللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتُوتَ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْشَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَالْكَافِرُونَ لَقَاتَلُوا
فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْشَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
مَتَارِيقَكُمْ فَمَنْ قَتَلَ ابْنَ آدَمَ لَاتُبِعْ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٠٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الَّذِي الْقُدُورُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَمَا يَلَيْهِ مِنَ الْأَرْضِ مِنَ الْأَلْبَانِ يُسَبِّحُ عِنْدَهُ الْجِبَالُ بِحَمْدِهِ
وَمَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا
بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٠٦﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَيِّ فَمَنْ يَتَخَفْ بِالْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقِينَ قَدْ اتَّخَذَ اللَّهُ
بِالْمُنَافِقَةِ الْوَلُوفَ لَا انْقِصَابَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٧﴾

﴿۲۰۳﴾ نمو پیغمبریت [مه به حسن وان د فنی سوره تیدا کری]، مه هنده ک ز وان ب سهر هنده کان تیختین، هنده ک ز وان [وه کسی موسایی] خودی ناخفتیه و [خودی] هنده ک ز وان بینکا وان بلند کریه [کریه سه روهری همسی پیغمبران کو پیغمبرئی مه به [سلاقت خودی ل سهر بن]]، و مه موعجزه و نیشانت ناشکرا دانه عیسانی کورئی مره بیمن و مه پشتا وی ب جانن برورز [جبرائیل] قاهیم کر، [پشتی هنارتنا پیغمبران و نیشانت ناشکرا ژونیک جزنه پاش و ژونیک جودایی به پیدابوو، و کتسا هندی خه لک تیکدو بکوزن]. و نه گهر خودی قیابابه ینت پشئی وان [پیغمبران] شه پئی تیکدو نه دکرن، پشئی نیشانت ناشکرا بز هاتین، به لئی ژونیک جودابوون. فیجا هنده ک ز وان باوهری ینان و هنده ک زی گاور بوون، و نه گهر خودی قیابابه ب شه نه دکفتن، به لئی خودی وئی دکست یا وی دقتت. ﴿۲۰۴﴾ گهل خودان باوهران، ژ وی رزقی بدهن، بی مه دایبه هه وه، بهری رزوه ک ب سهر هه وهدا ینت، نه کرین و فرورتن تیدایه [هوسن خز بکرن] و نه هه فالینی و نه مه هدر تیدایه [به ره فانی ژ هه وه ینت کرن]، و گاورن [وئی رورزی] سه مکار. ﴿۲۰۵﴾ [گهل خودان باوهران] خودا هه رتیک خودایه، ژ بی وی چو به رستی [خودا] نینن، نه وه ینی چو به رسنیت دورست ژ بیل وی نه یی، نه وه ینی هه روهر مایی و [و د هه می کار وباریت هه بوون تیدا] ریزه، نه دفرورسک دجیت و نه دخه... هندی د نه سناندا و هندی ل سهر روینی نه ردی، هه می یی و بیه، کیه [ژ به نده ینت خودی پشیت] مه هدرئی ل دهف بکعت بیی ده ستوریا وی؟! خودی ژ کار و کریارنت وان کرین و ینت دئی کهن، ب ناگه هه، و [هه] ب سهر چو زانیا وی هلمابن، نه وه نیت یا وی [خودایی] قیایی، [ب رینکا پیغمبریت خز] و کورسیا وی [خودی دزانت کاجیه] نه مرد و نه سپان فه گرتینه، و راگرتتا هه ردوکان زی [نه رد و نه سپانان] لئی [ل خودی] یا گران نینه. و نه وه ینی خودان ریز و مه زناایی و بینکا بلند. ﴿۲۰۶﴾ کزته کسی و خورتنی د دیدانینه [ب خورتنی خه لک ینتیه موسلمانکرن] ب سویند [باوهری ینان] و نه راستی [گاوروی] ژونیک هاتنه قافارتن [ژونیک هاتنه نیاسین]، فیجا که سن پشتا خز بده ته سهرئی گاورویی [نه وی شونیا خودی دیتنه به رستن] و باوهری ینی نه نیشنت، باوهری ین ب خودی ینت، نه وی خز ب جنلین [قولیا] موکومف گرت [نانکو رینکا سه ره رازین] کو فه سپان بز نینه و خودی گو هدیر و زانایه.

اللَّهُ وَكَيْ الْبُرُوتِ ؕ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْهُ فَتَأْتِيهِمْ كَيْدًا مَكْرُومًا ؕ إِلَىٰ الثُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَطْعَمُوا نَجْرًا مِمَّا جَاءَهُمْ مِنْ
 الثُّورِ إِلَىٰ الْأَنْفُسِ ؕ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْرِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ؕ ۞ الَّذِي نَزَّلَ فِي الذِّكْرِ الْحَقَّ الَّذِي يَنْزِعُ فِي رِيقِهِ
 أَنْ يَأْتِيَهُ اللَّهُ الْمَلَكَاتُ إِذْ قَالَ لِتَزْجِرُنَّ فِي الذِّكْرِ بَعْثِي
 وَنَبِيَّتِي قَالَ أَنَا أَنَا ۖ وَأَنْبِيَّتِي قَالَ لِتَزْجِرُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ يُبَاقِي
 بِالْأَنْبِيَّتِينَ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأَتَتْ بِهِنَّ مِنَ الْمَشْرِقِ فَبِئْسَتِ الْوَدَى
 كَفَرًا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ؕ ۞ أَوْ كَالَّذِي
 مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَوَجَدَهَا عَالِيَةً عَلَيْهِ عُرُوشُهَا وَقَالَ آلُ بَنِي
 هَذَا وَاللَّهُ بَعْدَ مَوْتِنَا مَا نَمَاتُهُمْ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنَا
 قَالَ كَفَرْنَا لَيْسْتَ قَالَ لَيْسَتْ يَوْمًا أَنْ تُبْقِضَ يَوْمًا قَالَ بَل
 لَيْسَتْ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَأَبْتَسْتَنَّةً
 وَأَنْظُرْ إِلَىٰ جَنَابِكَ لِتَجْعَلَكَ ؕ آيَةٌ لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ
 الْعِظَامِ كَيْفَ نَبِّشُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُمَا آلِخَامًا قَلْبًا
 جَعَلْتَ لَهُمْ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

گوندی کافل و خانیست وی ب سر دیوار اندا هه را فتی [دمن] گوتی: که نگی خودی دئی فی گوندی بشتی کافلیو ناروی نانا که ته فه؟! فیجا خودی لهو ب خز سه د سالان مراند، باشی ساخره فه، [خودی ب ریکا ملیاکه تی] پسار دئی کر، گوتی: تو چهنه [مری] مایی؟ گوت: رورؤکن بان دانه کنی رورؤی، [خودی ب ریکا ملیاکه تی] گوتی: نه، تو سه د سالان [مری] مایی، بهری خز بده خوارن و فه خوارنا خز، نه هاتیه گوهو زین [هیزل سر نام و رهنگی خز بی بهری ماییه]، و بهری خز بده که ری خز [دا بزانی کا چاوا مری ساخ دبه فه] و دانه بکه به نیشان و دهلیل بز خه لکی، [ل سر ساخو و نا بشتی مرئی]، و بهری خز بده ههستیان ته م چاوا دده به تیک و باشی ب گوشنی کراس دکه بن، فیجا دهمن بز دیار بووسی [و ب سر ری وی ب خز هاتی]، گوت: ته ز دانسم کو خودی خودان شیانه ل سر کرنا همی تشتی.

﴿۲۰۷﴾ خودی هاریکار و بشته فانی وانه بیست باره ری نیابین، وان ژ تارستانان دهر دتیخته رونا هیس، و نهویت گاوربووین، شهبتان و سه ریت گاوربیس، هاریکار و بشته فانیست وانش، وان ژ رونا هیس دهر دتیخته تارستانان، نه فه دوزه هینه و هره هه ری دئی تیدا مین. ﴿۲۰۸﴾ نه ری ماته چیرو کای نه بیسته، نهوی جهر بر د گهل نیراهیم [بنغه مبه ر] د راستا خودیندا کوی، بشتی خودی ب ملک و مال تیختی و معز نکری، [فیجا ب ملک و مالن خؤ خریابی و د سه ردا چؤی] دهمن نیراهیم گوتی: خوداین منه بیی ساخ دکهت و دمرینت، گوت: نه زوی ساخ دکم و دمرینم! [دو سرؤف نینان، تیک به ردا و تیک کوشت] نیراهیم گوت [گوتی]: خودی رورؤی ز ملنی رورؤه لاتیغه دنیست [دهر دتیخت]، [نه گه ر سو راست دینزی] [تو ز ملنی رورؤ نافیغه بینه [دهر بیخه]، زمان ل فی گاوروی شکه ست و گوهسی، و خودی مله تنی سه مکار راسته ری ناکهت. ﴿۲۰۹﴾ دسا ما ته چیرو کای بی د بهر گونده کیرا بزوری نه بیسته، نهو

﴿۲۹۰﴾ و [و بؤ مله نئی خؤ بیژه] ده منی ثیر اهریم گؤتی:
 خودیوؤ، نیشا من بده کا تو جاوا مریشان ساخ
 دکه ی؟ [خودی] گؤت: ماته باوهری [ب شیانا من]
 نه نیایسه؟ گؤت: به لنی [من باوهری هبه]، بهس دا
 دلنی من نهنا بیست، [خودی] گؤتن: چار باله فران
 بیسه، [سه روزیکه] و گؤشتی وان ل دهف خؤ لیک بده
 [دناف تیک هه لکه]، باشی ههر چیا به کسی پارچه به کا
 گؤشتن ههر تیک ز وان دانه سه، باشی گازی بکه
 وان، ب له ز دی تینه دهف ته، و بزانه کو [ب راستی]
 خودی بیقه هتاسی و کار به جهه. ﴿۲۹۱﴾ مه ته لا نهوت
 مالی خؤ د رینکا خودیندا دمه زیتخن وه کی مه ته لا
 دندکه کیسه حهفت گولی دابن، ههر گولیه کی سه د
 دندک تیدا بن، و خودی بؤ یی بیئت هندی دی لی
 دکه ت، و ب راستی [د دلو فانی و کهرما خؤ دا]
 خودی یی بهر فرمه و زانایه. ﴿۲۹۲﴾ نهوت مالی
 خؤ د رینکا خودیندا دمه زیتخن، نه دکه نه منه ت
 نه دکه نه چکی [کو نه زیه نئی بی بکه هینه یی مال
 دایینی و هه رؤ بده نه رویی وان]، نه فان خه لاتنی خؤ

ل دهف خودایینی خؤ هبه، و نه ترس [رؤزأ قیامه تی] بؤ وان هبه و نه زی ب خهم دکه فن. ﴿۲۹۳﴾ ناخفته کا
 خؤش و لینه گرتن [زیی دهه ت بؤ یی دخوازیت] چیتره ژ خیره کی نه زیه ت د دیقرا بیست، و خودی یی
 دهوله منده [منه ت ب مالی هه وه نینه] و له زی ل جزادانی ناکه ت. ﴿۲۹۴﴾ گولی خودان باوهران خیر و
 فه نجیبت [سه دهقه بیست] خؤ ب منه ت و چکیی [نه زیه تی] بویج نه که، وه کی نهوتی مالی خؤ بؤ رویه تی
 دمه زیتخت، و نهو ژ خودی و رؤزأ ناخره تی بی باور، مه ته لای وی وه کی مه ته لا ته حه کیته ناخ ل سهر بیت
 و تاقیه کا بارانی ژ بیگریست [ناخنی ژ بیشت] و رویت و حولی بیلیت، [نه قیبت هؤ سا، نهوت مالی خؤ
 دکه نه منه ت و چکی بؤ یی ددمنی و بی دیشین] مالی وان ههم ژ دهست وان دهردکه فیت [ژ خیرا وی یی
 بارن، نه شین مالی خؤ ژ ی بزفرینه فه، پشی بؤ رویه تی دابن] و خودی مروقیبت گاور راسته تی ناکه.

وَذَا قَالَ ابْرَاهِيمُ رَبِّ اُرِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَةَ قَالْ اُولٰٓئِكَ
 نُوْمِنُ قَالَ بَلٰى وَلٰكِي لِيُظْهِرَ لِقٰى قَالْ فَخُذْ اَرْصَةً مِّنَ
 اَنْطٰقِ فِصْرٍ مِّنْ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جَبْرًا
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰبَنِيْنَكَ سَمِعْنَ اَنْعٰنَ اَنْ لَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ
 فَجٰلَ الْاٰلِيْنَ يُسْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَا كَتَبَ حَتّٰى
 اَنْتَبْتَ سَمِعَ سَمٰٓئِيْلُ فِى كُلِّ مَسْجِدٍ مَّآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ
 يَتَصَدَّقُ لِيْنَ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ
 اَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُغْنُوْنَ عَنْهَا شَيْئًا وَّمَا
 اَدْنٰى لَّهُمْ اٰخِرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَاٰخِرُهَا عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُوْنَ
 يَسْمَعُهَا اَذٰى وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ
 لَا يُطِيْلُوْا صَدَقَتِكَ اِلَّا لِمَنْ وَّالَّذِيْ كٰذَبٰى يُسْفِكْ مَالَهُ
 رِقَابًا وَّالَّذِيْنَ وَّلٰى يُوْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
 صَفْرٰنٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَاصَابُهُ وَاَيْلٌ فَتَرَكَهٗ صَلٰتًا لَا يَخِيْرُوْنَ
 عَلٰى شَيْءٍ مِّنْهَا سَبُوْا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ

وَسَقَلَ الَّذِينَ يُبْعَثُونَ أَمْوَالَهُمْ رَيْبًا أَن يَرْضَاهَا اللَّهُ
 وَتُنْفِئَهُنَّ مِنْ أَنْ يَكُنَّ حِجَابًا عَنْكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 فَتَأْتِيكَ أَهْلُهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُضَيِّقْهَا لِلْأُنثَى لَعَلَّ
 اللَّهُ يَرْزُقَ الْفَقِيرَ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
 حَتَّىٰ تَنْجِلِي لِأَهْلِهَا مِمَّا كَتَبَ اللَّهُ فِيهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
 ضُعْفَاءُ فَأَسَابَهَا بِعَصَاهُ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ إِنَّكَ
 يَسِيبُ اللَّهُ أَهْلَ الْكُفْرِ الْأَتْلَابِ لَأَسْفِرَنَّ عَنْكُمْ كُرُوبَهُمْ ۚ إِنَّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا أَلْفَوْا مِنَ ظُلْمِ رَبِّكَ مَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ وَمَتَى أَلْحَقْنَا
 الْكُفْرَ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا يَتَّبِعُوا الْحَبِيبَ مِنْهُ نُفِقُوا
 وَلَسَوْفَ يَنْبَذُهُ إِلَىٰ أُنْجُشْوَافِهِمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ۚ الَّذِينَ يَبْذُرُونَ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يَعْبُدُكُمْ مَقْضِيَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۚ
 يُؤْتِي الْمُسْتَعْمَةَ مِنْ بَيْتَاءَ وَمَنْ يُؤْتِ الْمُسْتَعْمَةَ فَقَدْ
 أَوْقَىٰ حَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرَأُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ

﴿۲۶۶﴾ و مه تله نه ویت مالی خو ز بو رازیوونا
 خودی و موکومکرن و راگرتنا دلیت خو دمه زینخن
 وهکی مه تله لا باغه کسی [جینکه کن ایله ل سمر گره کسی،
 تافیله کا بارانی لی بدت دوقات بهری خو بگریت،
 نه گهر تافیله بارانی لی نه دوت، هویر بارانه ک لی
 بیت. و خودی ب همر کار و کر باره کا هوین دکهن
 تاگه هداره و دینیت. ﴿۲۶۶﴾ نه ری تیک ز هه وه هه به
 بقتت چه مه ک ز داره سپ و میوان هه بیت، و رو یار
 د بهردا بچن، و هه می قتی تیدا هه بیت، و پیرانی ب
 سردا بیت، و وی لاوازی هه بیت و دوینده هه کا لاواز
 هه بیت، و بابه لیسکه کا ب ناگر ل چه من وی بدت،
 قینجا بسوزیت. وهکی قنی مه تله خو دی نیشانیت
 خو بو هه وه دیار دکهت، بهلکی هوین [راست]
 هزرا خو بکهن. ﴿۲۶۷﴾ گهل خودان باوهران ز حلال
 باشی هه وه ب ده ست خوفه نینایی و به یادگری، و ز
 وی بی مه بو هه وه ز نه ردی ده ریختنی به زینخن
 [دریکا خودیندا بدنه] و بی بیخیر زنی نه که نه خنیر،
 نه وی هوین ب خو، نه گهر نه ز تیکا شهر من بیت

وهر ناگرن و چاقیت خو ز بیخیرتیا وی ناگرن [و بی قابل نابن] و بزائن خودیه دهوله مند و شایس سو باسن.
 ﴿۲۶۸﴾ شه پتان هه وه ز هه زاریبی دترسیت و هه وه د بهر قه لسی و چر و کاتینیرا دکهت، و خودی سوزا
 لیورین و زیده دانس دده ته هه وه، و خودی [د دلوفانی و که ره ما خودا] دمسفره هه و زانابه. ﴿۲۶۹﴾ زیده زانین
 و کار به جهیسی دده ته وی بی وی بقتت، و بی خودی زیده زانین و کار به جهی داین، که ره مه کا مه زن د گهل
 هاته کرن، و ز ناقلداران پنه تر کس هزرا خو د قیندا ناکهت و وهر ناگریت.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝ إِنَّ شِدْرًا
 أَلْبَسْتُمْ فِيهَا بُيُوتًا وَمَا تَعْلَمُونَهَا وَتُؤْتُونَهَا
 الْفَقْرَةَ فَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْكُمْ وَبُيُوتُكُمْ عَنْكُمْ فَمَنْ
 سَتَّانَاكُمْ فَأِنَّ اللَّهَ سَاتِرٌ لَكُمْ خَيْرٌ ۝ أَلَيْسَ
 عَلَيْكُمْ حُدُودٌ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 تُشْفِقُونَ مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفَسِكُمْ وَمَا تُشْفِقُونَ إِلَّا
 أَنْفُسَكُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ مُوقِنٌ بِالْيَوْمِ ۝ أَلَيْسَ
 وَأَنْتُمْ لَا تَنْظُرُونَ ۝ لِلْفَقْرَةِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
 يَحْتَسِبُ لَهُمُ الْجَاهِلُ الْمُغْنِيَاءُ مِنْ الْقَعَقِفِ نَسُوا فَمَهْمُ
 بِسْمِ اللَّهِ لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ الْحَقَاقًا وَمَا تُشْفِقُونَ مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ يُبْغُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِالْأَيْدِي وَالْأَنْهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

مَدِينَةٍ

﴿۲۷۰﴾ هەر تشته کن مزاختن، یئ هه وه مهزاختی و
 هه هر نهزره کن هه وه ل سهر خۆ تیهختی، خودی یئ
 دزانیت، و سته مکاران چو پشته فان و هاریکار نین.
 ﴿۲۷۱﴾ نه گهر هوین خیر و سه دهه بیت خۆ ناشکهره
 کهن، نه فه خۆش شۆله، و نه گهر هوین ب فهشارن
 بدهنه زار و خیزانان، هیژ خیزتر و چیتره بۆ هه وه،
 [ب فی کاری باش خودی] دئی هه وه ژ گو نه هان شۆت،
 و خودی ب کار و کر یاریت هوین دکه ن شماره زابه.
 ﴿۲۷۲﴾ [ههی پینه مەر] راسته ریکرنا وان [ب کۆ نه کی]
 نه ل سهر ته به، به لئی خودیه، یئ وی بقیت راسته ریی
 دکهت، و ج خیزا هوین بدهن و بهمزینخن بۆ هه وه ب
 خزیه، و تشن هوین ب خیر بدهن و بهمزینخن، بلا
 بهس ژ بۆ رویی خودی بیت، و هه هر خیره کا هوین
 بکهن و بهمزینخن دئی [خه لات و جزایی وی ب
 زنده یی] گه هینه هه وه و غمدر (سه م) ل هه وه ناتیته
 کرن. ﴿۲۷۳﴾ [هوین خیرا اخۆ] بدهنه [وان] دهست
 تنگ و زاران، نه ویت درینکا خودیدا هاتینه گردان.
 [نه ویت مایینه ب جهاد یقه و خۆ فرۆتینه خودی] و

نه شین ژ بهر جهادی دهر که فه بازر گانیه کن یان شۆله کی، یئ نه شارهزا هزارا دهوله مه ندان ژ وان دکهت،
 (چونکی) ژ باقرییا خۆ، ل خۆ دهر ناتیخن دهست تنگ و ژاران. نو دئی وان ب رننگ و سیایی وان نیاسی
 [کو دهست تنگ و ژاران] تشی ژ که سنی ناخواژن و خواژوکیی ناکه ن، هه هر تشته کن باشن هوین بدهن
 و بهمزینخن، خودی ژئ ب ناگه هه. ﴿۲۷۴﴾ نه ویت مالی خۆ ب شهف و پۆژ، نه به نی و ناشکهره ددهن و
 دمه زینخن، شهوان خه لاتن خۆ ل دهف خودایی خۆ هه یه و [پۆژا قیامه تن] نه ترس ل سهر وان هه یه و نه ژئ
 ب خه م که فن.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَّا يَكْفُرُوا بِالَّذِي
بَتَّخَطَهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَمَّا اللَّهُ الْبَيْعُ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّخَذَ فَالَهُ مَا نَكَحَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٤﴾ يَتَخَوَّ
اللَّهُ الرِّبَا وَيُزَيِّدُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٦﴾ يَتَأْتِيهَا الرِّبَا مَسْأَلُوا اللَّهَ
وَدَرُوا مَا بَيْنَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٧﴾ إِنْ لَمْ تَقْعَلُوا
فَأُولَئِكَ يَحْزَنُونَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ
أُمُومِكُمْ لَا تَطْلُمُونَ وَلَا تَطْلُمُونَ ﴿٢٧٨﴾ وَإِنْ كَانَ
ذُو عُسْرٍ فَيُطْفَرُ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَإِنْ قَصِدْتُمْ فَوَاحِشٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَأَقْبُوا تَوْمَاتِ رُحْمَيْكُمْ إِلَى
اللَّهِ فَمَنْ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُوَ لَا يَظْلُمُونَ ﴿٢٨٠﴾

مالتی حق دابین، نه فان خه لانس خول دهف خودئی ههیه، و [رؤوزا قیامه تنی] نه ترس ل سه ر وانه و نه زئی ب خهم دکه فن. ﴿٢٧٨﴾ گه لی خودان باوهران ژ خودئی بترسن، و نه سه له فا هوه مایه ل خه لکس بیلین، نه گهر [راست] هوین خودان باوهرن. ﴿٢٧٩﴾ قیجا نه گهر هوه [نه فیه] نه کر، خو بز شه برئی خودئی و پیغه مبرئی وی کار بکن [جونکی ب راستی نه فیه دراستا خودئی و پیغه مبرئی ویدا شه ره هوین دکه ن]. و نه گهر هوین لیغه برون و هوه توبه کر، سه برئی مالتی هوه یین هوه مه [ب فی رهنگی] نه هوین سه من [ل دهینداران] دکه ن [ب وهر گرتنا زیده بیینی] و نه سه م ل هوه دیتیه کرن [ب گیر و کرتنا دانا مالتی هوه ز به برئی وانغه]. ﴿٢٨٠﴾ و نه گهر [دهیندارئی هوه] دهست نهنگ بییت، خو لن بگرن ههنا دهستی خو دگریت، و نه گهر هوین [دهیئی خو] بو بیلین و گهر ده نای نازا بکن، بز هوه چیتره نه گهر هوین بزنان. ﴿٢٨١﴾ و زئی و زئی بترسن یا هوین تیداب بال خودیغه دزقرن، پاشی هه ر تیکل ل دو یف کار و کریاریت وی حبیب دئی د گه ل بیته کرن، و سه م ل که س ز و ان نایته کرن [نه خبزیت و ان کیم دین، نه زئی گونه هیئت و ان پتر لئی دیتن].

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ يَرْتَابُونَ إِذْ أَنْتَ آتِيهِمْ يَتَوَدَّوْنَ إِلَىٰ أَهْلِ مَدْيَنَ
فَاصْبِرْ لَهُمْ وَلَا تُكَلِّبْ يَتَّعِثُ كَأَنْتَ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْتِ
كَأَنْتَ أَنْ يَكُفُّبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكُفُّبَ وَيُنَالِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ مِنْكُمْ مِنْكُمْ أَوْ ضِعْفًا وَلَا يَنْتَظِعْ
أَنْ يُعْطَىٰ هُوَ قَلِيلٌ وَلَا يَكُفُّبَ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُ الشَّاهِدِينَ
مِنْ زَعَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَأَمْرًا كَانَ
مِنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّاهِدِينَ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
بِأُخْرَاهَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْتِ الشَّاهِدَةَ إِذْ مَا دُعُوا وَلَا تَسْتَوُوا
أَنْ تَكُفُّبَهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَهْلِهِ دَلِيلًا فَتَقَطُّ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّاهِدَةِ وَأَذَىٰ الْأَنْتَرَاتِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
بِحِجْرَةٍ حَاضِرَةٍ تُدِيرُونَهَا بَيْتَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُغْنِيكُمْ كَاتِبُ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَقَمُّوا فَلَيْسَ فُرُوقٌ بِكُمْ وَأَنْفُوا
اللَّهُ وَيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٥٥

﴿۲۸۲﴾ گمل که سبیت ههوه باوهری نیشایی، نه گهر ههوه دهینه که ههتا دهمه کن دهستیشانگری و فهیری د گمل نیکدو کر، بنقیسن. و بلا قله مداره که دناقیه را ههوه دا ب وژدان بنقیست، و بلا کهس ز قله مداران خن ناسنی نه کهت کو بنقیست، وه کی خودی نیشادای بنقیست. بلا بنقیست، و یی دهیندار ب خن بلا بوق [یسن دنقیست] بیژت (بوق بخوینیت)، و بلا ز خودای خن برتسیت، و چو [ژ دهینی] کیتم نه کهت، و نه گهر نهوی دهیندار یی کیتم ناقل و نه زان بیت یان یی بن چاره و لاوازیست [چ ز بهرانی یان ژ بچویکاتی]. یان نهو ب خن نه شبت بیژت و بخوینیت، بلا نهوی زنی بهریرس، ب وژدان و دورست بوق [یسن دنقیست] بیژت، و دو زه لاسان، ژ بیست خن، ل سر بکه نه شاهد، و نه گهر دو زه لام نه بن، بلا زه لامه که دو ژن بن، ژ وان بیت هوین زنی یازی، نه گهر نیکنی ژ بهر کر، دایا دی بیینه بهرا وی، و بلا شاهد خن ناسنی نه کن نه گهر هاتنه داخواز کرن، [بوق شاده ییسن]. و زقیتر نه بن [بسی خیرهت نه بن] کو [دهینی] ههتا دهمنی وی یی

دهستیشانگری بنقیسن، چ بچویک بیت چ مه زن. نهفه بوق ههوه دورست ل دهف خودی و بوق شاده ییسی زنی به جهت ره و راستره و نیزیکتره کو هوین [د دان و ههژماریدا] ب گوسان نه که فن، ژ بلی هندتی کو کرین و فروتنه کا دست ب دست بیت هوین دناقیه را خودا بکن، [هنگی] چو گونه دل سر ههوه نینه، هوین نه بنقیسن. و شاهدان بگرن، نه گهر ههوه کرین و فروتن کر، و بلا زیان نه که هیه یی دنقیست و شاهدان، و نه گهر هوین زینسی بکه هیته وان، [کر بارا ههوه] نهفه ژ ری دهر که فن و گونه هکاریه بوق ههوه. و ژ خودی برسن، خودی دنی ههوه تیگه هیست و نیشا ههوه دهت، و خودی ژ ههر تشه کی ب ناگه هه.

لَقَدْ

• وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَعَةٍ مِنَ الْأَرْضِ فَأَنْزَلْنَاهُمْ لَكُمْ مِنْهَا حَبًا وَعُنُقًا وَرَيْبَ لَكُمْ مِنَ الْمُلْكِ الَّتِي كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ
 فَإِنْ أَنْتُمْ تَعْصِمُونَ بَعْضًا مِمَّا آتَيْنَاكُم مِّنَ الذِّكْرِ وَاللَّهُ يَخْتَارُ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا لَهُ إِنَّ اللَّهَ يَكْفُرُ عَنِ الْقَوْمِ لَكِنَّ اللَّهَ لَذِي فَهْمٍ يَعْلَمُ
 سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا لَآ تَكْفُرُوا بِهَا إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَهْمٍ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا لَآ تَكْفُرُوا بِهَا إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَهْمٍ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا لَآ تَكْفُرُوا بِهَا إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَهْمٍ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا لَآ تَكْفُرُوا بِهَا إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَهْمٍ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

﴿۲۸۲﴾ و نه گره هویں ل سهر وه غه ری بس، و کمس نه میت بغنیت، تشه کی بکنه گه ره [اره هینه]، [شوریا نغیسا دهینی] کو پیشفه ینته دان، و نه گره هویں زینک تبمن بوون [خودانن دهینی باوه ری ب دهینداری هات، و دهین ل سهر نه نغیسی و ب گه ره وی رازی بوو]، قیجا بلا نه وی خودانن دهینی باوریا خز دایی [کو دهینداره] دهینی خز بدت، بلا ز خوداین خز بترسیت، و هویں شاده یین (شاده ییسا خز) نه فه شترن، و هه چینی فه شتریت یین گونه هکاره، و خودن ب هه کار و کر باره کا هویں دکنه ناگه هداره.

﴿۲۸۳﴾ هندی د نهر د و نه سساناندا یین خودییه، قیجا تشنن د دلی خودا هویں ج دیار بکنه ج هویں فه شترن، خودن دق هه حسابا وی د گه ل هه وه کت. قیجا یین وی بقت لئی ناگریت و یین بقت دق نیزا دهت، و خودن ل سهر [کرنا] ههمی تشنان خودان شیانه. ﴿۲۸۴﴾ بیغه مبهری باوه ری نیاییه ب تشنن بؤ [وی] ز دهف خودن هاتی، و خودان باوه ران زی، ههمیان باوه ری ب خودن و ملیاکه تیت وی و کتیبت وی و بیغه مبه ریت وی نیاییه [و دیزن] نهم فه رفتی (جوداییین) ناخینه ناهه را چو بیغه مبه ریت وی، و ههمیان تیکدا (بیغه مبه ری و خودان باوه ران) گوت: [خودنیوؤ] مه بیبت و مه گوهداری کر، ل مه بیوره خودنیوؤ، جهن مه هه نوبی [دوبهایکا مه نه وه یال دهف نه]. ﴿۲۸۶﴾ خودن هه کرسه کی ز باری وی زیده تر لئی ناکت، قیجا ج یا بکت [ج فهنج ج خراب] بؤ خز دکت و ل خز دکت، خودنیوؤ ل مه نه گره نه گره مه تشه ک ز بیر کر یان نهم خه له ت بووین، خودنیوؤ باره کن هند گران ل مه نه که و هکی وی یین نه ل ینت به ری مه کری [کو جو هی بوون] خودنیوؤ وی باری ل مه نه که یین شهم نه شینن راکه یین (هلگرسن)، و ل مه بیوره، و گونه عیت مه زنی بیه، و دلوفانیین ب مه بیه، و تپه شت فانی مه یی، و مه ب سهر کز ما گاوران یینه.

سوره ما نالىعمران

ل مەدینە یەن ھاتیە خواری (۲۰۰) نایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [ب فی رەنگی دیتتە خواندن] ئەلف، لام، میم [و ئەفە تەمامیا تیتتە عەرەینە کو (۲۸) نین، و نیشان ل سەر یەعجازا قورئانی کو عەرەبان بێ چنی ناییت قورئانە کا وەکى فێ قورئانی بدانن، ھەر جەندە ژ وان تیان بێک ھاتیە و ناخفتنا خۆ بێ چنی دکەن]. ﴿۲﴾ خودا ھەر تێک خودایە، ژ وى پێشتر جو بەرستى [خودا] نین، ئەو یێ چو بەرستیت دورست ژ وى پێشتر نەبى، ئەو یێ ھەر وەر ما یی و ھەمى کاروباریت ھەبووندا [بەرە]. ﴿۳﴾ ب ھەقی کتیب ب سەر تەدا داربیت [نانکو بۆ ئە نسا خواری] [کو قورئانە] راستدەر تیخا کتیبیت بەرى خۆیە، کو ئەورات و تەجیل ژى [بەرى تە ب سەر مووسایى و عیساى] دا داربیتنە. ﴿۴﴾ بەرى نوکە [نانکو بەرى

قورئانى] راستدەر تیخ بوون بۆ خەلکى و [ئەو کتیب ھنارتن] بێت فاقیر کەر [جو داکەر] [د نابقە راھەقى و نەھە قیبددا] ب راستى تەوینت باوھەرى ب نیشانیت خودى [کتیبیت وى] نەتیا بێن، نيز او نەخۆشە کا دژوار ل پێشیا وانە [بۆ وان ھەبە] و خودى یێ سەر دەست و تۆلفە کەرە. ﴿۵﴾ ب راستى چو نشت ل بەر خودى بەر زە نا بێن، نە ل تەردى و نە ل تەسەانى. ﴿۶﴾ و ئەو یێ ھەو ە ما لچو یکاندا ب وى ناوا بى چێدکەت یێ وى دفتت، چو بەرستى نین ژ بلى وى، و ئەو یێ ھەر زال و کاربە جەھ. ﴿۷﴾ ئەو یێ کتیب [کو قورئانە] ب سەر تەدا تیا بىسە خواری، ھندەک ناییت وى درۆن و ناشکەرانە [مەخسەد و مەرەما وان یا ديار ديارە] و ئەون ھیفین و ماکا کتیب و [بناخە و بناتان ناییت دى]. و ھندە کتیب دى [ھەنە] د مەخسەد قەشارتێ [نانکو مەخسەدا وان نەیا ناشکەرانا ناشکەرراھە] فێجا تەفیت، فار بىوون ژ راستى دلى و اندا ھەى، ب دو یف وان دکەفن [ب وانفە دەینن] تەوینت مەخسەد نە ناشکەررا، ژ بۆ ھلتیختنا فتتە بى یان ژ بۆ فار بیکرنا مەخسەدى [کو وى مەخسەدى بەدەنى یا وان دفتت]. و ژ خودى پێشتر کەس مەخسەدا وان نوزا بێت. و تەفیت زیدە زانا دینۆن: مە باو مەرى ب ھەمى ھەبە، ھەمى ژ دەف خودایى مە ھاتیە، و ژ بلى ناقلداران کەسنى دى ھزارا خز دفتى چە نەیدا ناکەت [و ل خۆ نا زفریت]. ﴿۸﴾ خودى تو دلێت مە پشێ تە ئەم [دراستا ناییت خودا] راستەرى کریسن، خواری نەکە، و ژ کسارى خۆفە دلۆ فانیە کتیب ب سەر مە داربیت، ب راستى ھەر تویى یێ تیر کەرەم. ﴿۹﴾ خودى تو [ب راستى] تویى خەر فە کەرى مرقان بۆ رۆژە کا بىن گۆمان، و خودى ل سۆزا خز لێشە ناییت.

۱۰ ﴿بِ رَاسِئِی تَعُوذُ كَاوَرُ بُووِیِی نَه مَالِئِی وَا نَ،
 نَه زِی عَه یَالِئِی وَا ن فَا بَدِیِی وَا ن نَا كَه تَ، وَا ن زُ
 نِی زَا و نَه خُوشِیَا خُودِئِی نَا بَارِی زِی نَ [بِزَا ن] هَم رَ تَه و ن
 دَا ر د و وِیِی نَا كَرِئِی دُزْهَه مَئِی. ﴿۱۱﴾ تَه و زِی هَم ر و ه كِی
 بِنَه مَالَا فِی رَه عَوْنِی و ینِی ت بَه رِی وِی [كُو مَال و
 عَه یَالِئِی وَا ن چِو مَفا نَه كَه هَا ن دَنَه وَا ن] تَا بَه تِی ت مَه دَر و
 دَه ر تِجَسْتَن، فِئِجَا خُودِئِی زُ بَه ر گُونَه عَیْتِی وَا ن تَه و
 هِن گَا فَن و نِی زَا دَا ن، و خُودِئِی گَه لَه ك یَ نِی زَا دُزْوَارَه.
 ﴿۱۲﴾ بِئِزَه تَه و نِی ت گَا و ر بُووِیِی [و بَا و ه رِی نَه نِی نَا یِی]:
 نِی زِی ك هُوِیِی ن دِئِی كَشِی كَ، و هُوِیِی [رِوُؤَا قِیَا مَه نِئِی]:
 بَه ر ب دُزْهَه مَئِی دِئِی تِی نَه كُزْمَك رَ، و نَه وِج بِی سَه
 جِهَه [فِئِجَا ب سَه ر كَه فُتَا ن و ح دِئِی خُوش نَه بِن].
 ﴿۱۳﴾ و ب سَوی ن د بِئِی هَم و ه دَه ر س و نِشَا ن د هَم ر د و
 جُوبِی نَا ن دَا هَم بُو و ن، دَه مِئِی كَه فِئِی نَه بَه رِی ك [د شَه رِئِی
 بَه دَرِئِی دَا]، كُزْمَه ك [نِی هَك] زُ وَا ن د رِی كَا خُودِئِی دَا
 شَه رِی دَكَه ن، و كُزْمَا دِی گَا و ر ن [سَئِی جَا رَا ن تَه مَه تِی
 مَوسَلِمَا نَا ن بُو و ن د گَه ل هِن دِئِی زِی]، كُزْمَا بَا و ه رِی
 نِی نَا یِی ب دِی تِنَا چَا فَا ن دُوجَا هِن دِی خُوق دِی نِی ن، و

إِنَّ الْبُرْجَ كَفَرُوا أَنْ يُفْعَلَ عَنْهُمْ أَنْزِلُهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّسُولُ كَسَدَابِ الْعَالِ
 فَرَعَوْتِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَسَدَابِ الْعَالِ فَأَعَادَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَخِرَ لَكُمْ وَالْجَنَّةُ وَالْجَنَّةُ إِلَى جَهَنَّمَ وَنَسِ الْيَمَانَاتِ
 فَذَكَاتٍ لَكُمْ مَاتِ فِي فِتْنَتَيْنِ الْفِتْنَةُ أَفْئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَالْآخِرَةُ كَفَاةٌ لِمَنْ وَنَهَرُ فِئِجَا بَدِئِی دَا
 الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُوَدِّعُ الْبَضْرَةَ مَنْ يَكْفُؤُا بِئِی فِي ذَلِكَ
 لَمِيزَةٌ لِأُولَى الْأَنْصَارِ ﴿۱۲﴾ زُيْنِ لِنَاسِ حُبِّ الشَّهَوَاتِ
 مِنَ النِّسَاءِ وَالنِّسِينَ وَالْفَتَطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 وَالْغِصَّةِ وَالْحَبْلِ السُّوسَمَةِ وَالْأَنْفُسِ وَالْحَزْبِ ذَلِكَ
 مَتْنَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْقِتَابِ ﴿۱۳﴾ قُلْ
 أُوذِيْتُكُمْ بَحْرَمِئِی نَ دَالِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
 حَسَنَاتٌ تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدَاتٍ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَصِيمٌ بِالْبَسَاتِ ﴿۱۴﴾

المن

خودئى ب پشته فانيا خق وى ب سهر دتختيت يى وى بغيت، د فنى چه نديدا جام و دهرسه كه هه به بى ناقلدار و ناقلگران. ﴿۱۲﴾ همزى كرنا دلخوازيان ز زمان و كوران، و مالداريا گه لهك و ل سه ريك ز زير و زيفان و هه سپت دوريكرى و تهرش و كه والان و رهن و زه فيان، نهفه هه مى بهر گاليت زيانا دنياينه و د چايفت خه لكيدا هاتينه شرينكرن، و دويهاهيكاباش ته وه يال دهف خودئى. ﴿۱۳﴾ [هه مى موحه مد] بيژه [وان]: تهرئى ته مز هه وه، يا ز فنى خريئ چير بيژم؟ بى وان ته و نيت باريز كارى كرين، ز به رى خودايى وانفه به حشيت رويبار دافرا دچن هه نه و هه روهه ر دئى تداين، و ز نكيت هه فه ريت باقر، و قابليو نا خودئى، هه نه، و خودئى به نده ييت خق ديبيت [كو هه ر تيك شايى چه].

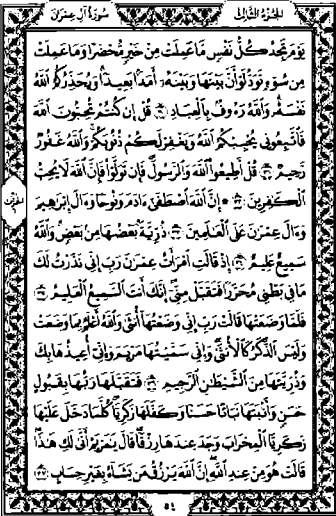

﴿۱۶﴾ شه و پارتر کاریت دبیزن: خودیو ب راستی مه باوه ری نیاپیه، گونه هیت مه زئی بیه، و مه ز نیا و نه خوشیا دوزمه نی بیاریره. ﴿۱۷﴾ نهویت بیتره هه و راستگژ و گوهدار، و ماله مزخ د رینکا خودیدا، و نهویت بهر سپیده بیان (خودی دهر نسن و] داخوازا زبیرنا گونه هان ژ خودی دکهن. ﴿۱۸﴾ ب راستی خودی شاده بی دا و دبار کر کو چو بهرستی نین ز بل وی، و ملیکعت و خودان زانین زئی [عبنی شادیه بی دهن] کونه خودان ترا زیادورست، و زوی بیتره چو بهرستی نین، و نهوه بی سردهست و کار به جهه. ﴿۱۹﴾ ب راستی دینی راست و دورست ل دهف خودی نیلامه، و نهویت کتیب بز هاتین، [د راستا نیلامیدا] هنگن ژینک جو دابوون دهمنی نیساتیت ناشکهره و زانین بز وان هانی، و زکره شی که قیه د ناف واندا. و هه که سن باوه ری بی ب نایه تیت خودی نه نیت، [دقیت بز انیت] ب راستی خودی بی حساب سفکه [د حسابا خودا، گه له کی دهست سفکه]. ﴿۲۰﴾ و نه گهر وان جو بهر [د راستا دینی

خودیدا] د گه له کر شه، تو بیتره [وان]: من بهر ی خذ دا خودی، و من و هندی د گه له من، مه خذ سپارتن، و بیتره نهویت کتیب بز هاتین [جو هی و فه له] و نه خوانده وار ان [بوت بهر نیست مه که من]: هوین زئی موسلیان بوون [هه وه زئی خذ سپارته خودی؟ نا کور هوین زئی موسلیان بین؟] قیجا نه گهر نه و موسلیان بوون، و خذ شه و راسته ری بوون، و نه گهر و بیسی خذ ژ نیلامن و هر گنیر ان [دقیت بز ان] بال سر نه گه هاندنا گزوتنا خودیه، و خودی بهنده هیت خذ هه میان دبیت. ﴿۲۱﴾ ب راستی نهویت بی باوه ژ نایه تیت خودی، و ژ بی به خستی و ب نه هه فی بیتره بهریت خودی دکوزن، و وان دکوزن نهویت داخوازا باشی و راستین دکهن، مز گنیا نیاپیه کا دژ وار بده وان. ﴿۲۲﴾ نه هه نه هه نه نهویت کار و کر بیارت وان د دنیا و ناخره تیدا پویج دین، شه و د بی پشته فان و بی هاریکار.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكَسْبِ فَقَالُوا لَوْلَا أَنزَلُوا عَلَيْنَا مِثْلَ بَعْضِ مَا كَسَبُوا لَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم مَّا كَسَبُوا فَكَذَّبُوا فَأَنزَلْنَا لَهُم مَّا نَزَّلْنَا لَهُم مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي سَكِينٍ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكَسْبِ فَقَالُوا لَوْلَا أَنزَلُوا عَلَيْنَا مِثْلَ بَعْضِ مَا كَسَبُوا لَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم مَّا كَسَبُوا فَكَذَّبُوا فَأَنزَلْنَا لَهُم مَّا نَزَّلْنَا لَهُم مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي سَكِينٍ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكَسْبِ فَقَالُوا لَوْلَا أَنزَلُوا عَلَيْنَا مِثْلَ بَعْضِ مَا كَسَبُوا لَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم مَّا كَسَبُوا فَكَذَّبُوا فَأَنزَلْنَا لَهُم مَّا نَزَّلْنَا لَهُم مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي سَكِينٍ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٣﴾ ما تر نەویت خودی بارەك ژ کسب دایسە وان [کو جوھی و فەلەنە] نابیی؟! بئز کسب خودی [کو تەوراتە] دیتنە داخو از کون، دا حوکمی دانابەرا واندا بکەت، باشی دەستەکەك ژ وان روویی خۆ ژێ وەر دگیرن و ئەو پشەتە پتە. ﴿٤٤﴾ [وان ئەفە کرا] چونکی گۆنن: هەما چەند پۆژە کان [پۆژیت تێدا گۆلک بەراستین] دئی تاگەر ب مە کەیت. و نەو تشنی ئەواب سەر دینی خۆفە زیندە دکر ئەو خەراندن و د سەر دابرن. ﴿٤٥﴾ قیجا ئەو دئی چ کەن دەسن ئەم وان بئز پۆژە کابن گۆمان کۆم دکەین، و هەر کەسەک تێدا دکەیتە وئ یا وی کری (جزایی خۆ دەستیت)، و ستەم ل کەس ژ وان ناقتە کەن. [نە خەزیت وان کیم دین، نە ژێ گونە هیت وان پتر لئ دنین]. ﴿٤٦﴾ بیژە: خودبوو تویی خودانئ ملک و مالداریین: یئ تە بقیئت مال و مالداریین ددەیی، و یئ تە بقیئت ملک و مالداریین ژێ دستنی، و یئ تە بقیئت خو شفی و ب رویمەت دکەئ، و یئ تە بقیئت رسوا دکەئ. خێر هەمی ئەو یا دەست نەدا، چ یا تە بقیئت نو دشی بکەئ و شیاندارئ. ﴿٤٧﴾ شەفئ دکەبە دناف پۆژیدا و پۆژی دکەبە دناف شەفیدا [هەر دوو کان ب فئی چەندئ کورت و درێژ دکەئ]، و نو یئ زیندی ژ یئ مری و یئ مری ژ یئ زیندی دەردیخی، و یئ تە بقیئت [خێر و کەرەما خۆ] یئ کار و یئ هەژمار ددەیی. ﴿٤٨﴾ بلا [خودان باوەر] گاواران [نەویت گاواربووین] شوینا خودان باوەران ئەکنە دەست و پشە فان، و هەچین فئی بکەت نە ژ خودیبه ب جو و رنگان، ژ بلی هندی هوین خۆ ژ وان ب دورستی بیاریزن، خودی هەرە هشیاری [ئیزا] خۆ دکەت [و هەرە ناگەهدار دکەت] و [بزاسن] دو بیا هیك هەر خودیبه هوین لئ بزقر نەفە. ﴿٤٩﴾ بیژە: تشنی دلسی خودا، هوین چ فەشێرن چ دیار کەن، خودی یئ ناگەه [و دزانیت]، دزانیت کاج د نەرد و تە سەیاناندا هەبە، و ب راستی خردی هەمی یئ چنی دیت، و ل سەر هەمی تشنی دەستە لاتدار و خودان شیانە.

﴿۳۰﴾ رُوژا همر تبتک چ خیرا کری بهر جاف دینیت،
 و چ خرابیا کری زی [وهسا دینیت]، [هنگی]
 وی بن خزشه، دمه کن دیور و دریز، و نافهراوی
 و وان کریرارندا هه بایه [و دهفتهرا کار و کریرانیت
 خۆ نه دیتبایه]. و خودی هه ره هشیاری خۆ دکهت
 (ژ خۆ دتر سینیت)، و خودی دراستا به ندهینت خۆدا
 بهر دلوفانه. ﴿۳۱﴾ [ههی موحه مد] بیژه. [وان] نه گهر
 هویس [ب دورستی] حمز خودی دکهن، ل دیوف
 من وهرن [ریکا من بگرن] خودی دتی حمز هه وه
 کهت، و گونه هیت هه وه دتی زی بهت، [و ب راستی]
 خودی گونه هه زی بهر و دلوفانه. ﴿۳۲﴾ [وان]:
 گوهاریا خودی و پیغمه برتی وی بکهن، فینجا
 نه گهر وان دویس خۆ وهر گنیرا، [بلا بزانی] ب راستی
 خودی حمز گاوران ناکهت. ﴿۳۳﴾ ب راستی خودی
 نادهم و نوح و بنه مالا تیراهیم و بنه مالا عمران
 ژ ناف همسی جهانسان لهو هلیزارتن. ﴿۳۴﴾ [نهفه
 همسی] دوینده هکن، هندهک ژ هنده کانه [د تبهت و
 پاریزکاری و موسلمانه تیا خۆدا ژینکن]، [و ب راستی]

خودی گوهدار و زانابه. ﴿۳۵﴾ بینه بیرا خۆ دهمی ژنا عمرانی گۆتی: خودیو [ب راستی] نه فنی دزکن
 خۆدا، خۆ سه مر من گۆری نه کریبه [بۆ ته کریبه نه در]، [ژ بۆ خزمه تا مالا ته بکهت]، [خودیو] ژ من
 وهر گره، ب راستی هه ر تویس گوه دیر و زانا. ﴿۳۶﴾ فینجا دهمی بوویس، گۆت: خودیو، ب راستی من
 کچا بوویس [نانکویس من ب خۆ دفا کور بوو] و خودی جیتر دزانیت کاج بوویسه، و کور نه وه کسی کچینه
 [و وه کسی وی ب کتیر خزمه تا من فیای نایتت]، و ب راستی من نافنی وی کریبه معریه م، و نه ز وی و دوینده ها
 وی ب ته دهاریزم ژ شه بیتانی دیوری دلوفانیسی. ﴿۳۷﴾ فینجا خودایی وی ب ناوایه کن جوان [مه ریهم] ب
 نه در قه بویل کر [وهر گرت]، و لاو بهر وهر ده کر و جوان را کر، و زه که ریایی سه ره گوهی لی کر و خودانی
 ژنی کر، چه ند زه که ریایه جوبایه دهف د جهن بهر ستنا و پدا، فیتی و خوارن ل دهف ددیت، و دگۆت: معریه من،
 نهفه بۆ ته ژ کیهف دتیت؟! گۆت: نهفه ژ نک خودی [بۆ من دتیت]، و خودی یی بیغیت یی هه ژمار کهره م و
 خیران د گهل دکهت و دده تی.

هُنَالِكَ دَعَا صَخْرًا يَا رَبِّهِمْ قَال رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَتَدَاثُرَهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ آفَةَ يَنْبُوتَ فِي بَيْتِهِمْ مُصَدِّقًا لِمَقَايِمِهِ
مِنْ آفَةِ وَسَيِّئَاتِ الْحُورِ وَنِسَاءِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَتَى بَكُونِي لِي غَلْمَةٌ وَقَدْ أَلْمَعْتُ الْمَكْبَرُ وَأَمْزَقِي عَائِقَةَ قَالَ
كَذَلِكَ آفَةُ بَعْقَلٍ مَاتَشَاةٍ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ يَا نِسْكَ الْأَنْصَارِ كَاتِبَاتٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادَّكُرَ
رَبِّكَ كَعَبْرًا وَسَمِخَ بِالْحَيْثِيِّ وَالْإِنْبَكْرَ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ آفَةَ أَنْطَلَقِيكَ وَطَهَّرِيكَ وَأَمْطَلِيكَ
عَلَى نَيْسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُي بِرَبِّكِ وَأَسْمُدِي
وَأَرْضِي مَعَ الرِّزْقِ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْقَبْرِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ بَعْضُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
يَا مَرْيَمُ إِنَّ آفَةَ يَنْبُوتَ لِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ النَّسِيمُ عِيسَى
أَبْنُ مَرْيَمَ وَجِيعَتَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُتَقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

﴿٣٨﴾ هنگی زه که ریایی داخواز ژ خودتی کر، گوت: خودنیو تو ژ نك خخ دویده هه كا باقر بده من، ب راستی نویی دو عاوهر گسر. ﴿٣٩﴾ قیجا ملیا که تان گاز بکری، و نعلول مهر نفیژی بی راوه ستیایی بو د میحر ابییدا، گوتنن: خودتی مز گنیا به حیایی دده ته نه، باوه رییی ب [هاتنا] په یفا خودتی [کو عیسیاه] دنیتت، و سه رومر و خوزاگره و پیغه مبه ره که ژ قهنجان. ﴿٤٠﴾ زه که ریایی گوت: خودنیو چاوادتی من کوره ک هه بییت، و نه ز هوی بی پیر و دانعه مهر، و ژنا من ژی یا خرش [ژاړوک نابن] گوت: وه سایه ههر کاره کن خودتی بقیث دتی که ت. ﴿٤١﴾ [زه که رییا] گوت: خودنیو تشته کی بو من بکه نیشان، [خودتی] گوت: نیشانا ته نه وه سنی رۆژان [تو نه شتی] د گهل خه لکی باخضی، ب نیشاره تان نه بییت، و گله ک ناهن خودای خخ بیه [گله ک به ریسه]، و سیته و نیشاران خودای خخ ژ کنیا سیان باقر بکه. ﴿٤٢﴾ بیته بیرا خخ دهمی ملیا که تان گوتی مهریه من: ب راستی خودتی تو یا هلیژارتی [وژ کار و کرباریت نه دورست] یا باقر کری

و قه دری نه ب سه ری ههمی ژیتت جیهانتی تیخشیه. ﴿٤٣﴾ مهریه منی [به رابه ر فان که ره مان] به ره دوام خودای خخ به ریسه، و ل به ره فرمانا وی به، و د گهل نفیژ که ران نفیژان بکه. ﴿٤٤﴾ نه فه (نه فه به حه) ژ سالو خیت غه بیته، ب وه حی شم بز ته دهنیزین، تو نه ل ده ف وان بووی دهمی قه له میت خخ [بو پشک کیشانی] ددانان، کا کسی دتی سه ره گو هییا مهریه من که ت، هه ره و سا تو نه ل ده ف وان بووی دهمی وان [ل سه ر فن سه ره گو هیی] [چره بر دکر. ﴿٤٥﴾ دوی گافیندا ملیا که تان گوت: مهریه من ب راستی خودتی مز گنیا ب په یقه کا خخ [کو عیسا بوو] دده ته ته، نافی وی مه سیحه [نانکو بی پیرۆزه، یان ده سنی وی بی پیرۆزه ههر که سنی ب ده سنی خخ قه مالی نه خو شیا وی نه ما، یان جبریل نه وه قه مالییه ژ بهر هندتی دیتیزن مه سیح، یان ژ بهر هندتی بی گه رۆک بوو و ل چو جهان ناکجی نه بوویه، یان بیسیت وی د حولی بوون و گوزه که نه بوون] عیسیاه کوربی مهریه من، د دنیا و ناخره تیدا خودان رومیه ته و ژ نیزیکانه ژی [بزو خودتی].

﴿۱۶﴾ [هیز] د لاندکیدا و ب پیرانی زی د گهل خه لکی دناخیت و ژ چاکانه [زی]. ﴿۱۷﴾ [مه ریه من] گوت: خودیو دئی چاوا من کور هه بیت، و که سنی خن نه که هاندیه من و نیزیکی من نه بوویسی؟! [خودی] گوت: هوسابه، نهوی خودی بقتی چنی دکهت، و گاغا کار و فه رمانه ک فیما [بس] دئی بیژت من بیه، دئی بیت. ﴿۱۸﴾ خودی دئی وی [نانکو عیسی] فبری نفیسین و زانین و تهورات و تنجیلن کت. ﴿۱۹﴾ دئی که ته بیخه مبه رکه بز نیرالیلیان، [هه ی عیسا بیژه وان] من نیشانه ک ژ نک خودایی هه وه فه بز هه وه نیاییسه، نه ز بز هه وه ژ ته قنی تشنی ل سه ر به نگی باله فران چنی دکه م و بف دکه من، ب ده ستورای خودی دیتسه باله فر، و کوره یین د زکما کدا کوره و یین لهش به له ک نه ز ساخ دکه م، و مرییان نه ز زیندی دکه م ب ده ستورای خودی، و دزاسم کا هوین چ دمالدا دخون و چ هلد گرن. ب راستی نه فه هه می نیشانه کا ناشکه رایه بز هه وه، نه که ر هوین خودان باوهر یین. ﴿۲۰﴾ و نه زی هاتیم کتیا به ری خن کو تهوراته راست دهر بیخم

(کو نه وی مز گنیا هانتا من دابو و هه وه و سالوخته تیت من دابورونه هه وه)، و داهنده ک ژ وان تشیت بز هه وه هاتنه جه امرکن، بز هه وه جه لال بکه م، و من نیشانه ک ژ نک خودایی هه وه فه بز هه وه نیاییسه، فیجا پاریز کاریا خودی بکه ن و گوئی خن بدنه من. ﴿۲۱﴾ ب راستی خودی خودایی من و هه وه یه، فیجا وی به ریسن، ریکا راست نه فه یه. ﴿۲۲﴾ ده می عیسی زانی کو نه و باوهر یین پی نانیسن، گوت: کی د ریکا خودیدا هاریکار و پشته فانیته؟ سه رپشک و سه رپژاوهمان گوت: نه م هاریکار و پشته فانیته [دین] خودینه، مه باوهری ب خودی نیاییسه، و تو شاهد به [رژوا قیامه تن] کو نه م [ب راستی] موسلمانین.

رَبَّنَا بِنَا مَا أُنزِلَتْ وَأَقْبَلْنَا رَسُوْلًا فَاسْمِعْنَا مَعَ
 الشَّاهِدِيْنَ ۝ وَكُرُوا وَمَكْرًا لَّهٗ وَاللّٰهُ خَيْرٌ الْمَكْرِيْنَ ۝
 اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَرَاعِلَكَ اِنَّ مَطْلُوْبَكَ
 مِنَ اللّٰبِيْنَ كَعَقْرُوْا وَجَاعِلِ اللّٰبِيْنَ اَتَّبِعُوْكَ فَوَقَّ اللّٰبِيْنَ
 كَعَقْرُوْا اِلٰى نُوْرٍ اَلِيْقِيْتَهُ ثُمَّ اِنَّ عَزْمَ طَعْنِكَ فَاَنْحَكَ
 بِيْنِكَ رِيْسًا كَعَضْبِهِ فَمَتَّلَفُوْنَ ۝ فَاَتَا اللّٰبِيْنَ كَعَقْرُوْا
 فَاَعْدُوْهُنَّ عَدُوًّا شَدِيْدًا فِى الْاَلْحُسَا وَالْاٰخِرَةَ وَمَا لَهُمْ
 فِيْهَا نَصِيْرِيْنَ ۝ وَاَمَّا اللّٰبِيْنَ فَاَمْرُوْا وَعَمَلُوْا الصّٰلِحٰتِ
 فَيُوْبِقُوْهُنَّ اٰخِرَتُهُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ
 عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَاللّٰغِيْرُ لِمَنْ كَبُرَ ۝ اِنَّ مَثَل
 عِيْسَى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ فُوْقَ اَللّٰهِ
 كُنْ فَيَكُوْنُ ۝ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُوْنُ مِنَ الْمُنْكَرِيْنَ ۝
 فَمَنْ سَآءَ مَا جَاءَ فِيْهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ لَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ اَلْحَقُّ
 تَدْمُ اٰيٰتُنَا وَنَا اٰيٰتُكُمْ وَنَسَاؤُنَا وَمَنْ اَتَى كُرْهُ اَنْفُسُنَا
 وَاَنْفُسُكُمْ فَسَمْعُكُمْ فَيَجْعَلُ لِنَفْسِكَ اَللّٰهُ عَلٰى الْكٰذِبِيْنَ ۝

﴿ ۵۷ ﴾ خوددیتو ره باوهری ب یا ته داریتی و نیاییه
 خوارتی نیسا، و نه م ب دویف بیغه مبری که تین [و مه
 ریکاری گرت]، فینجا تو مه د گهل شاهدان بنقیسه
 [شاهدنت باوهری بی ب نه و کتیب و بیغه مبریت
 ته دینن، و شاده بیسی بز په کایسیا ته ددهن].
 ﴿ ۵۸ ﴾ [جوهیسان بو کوشتا عیسی] بیلان و تویین
 گنیران، و خودتی بهر سنگن وان گرت، و تویینت
 خز دانان، و خودتی چتیرین تویینگنیر و نه خشکیتسه.
 ﴿ ۵۹ ﴾ و بز ملتین خوز بیژه ده من خودتی گوتی: هه ی
 عیسا نه ز دئی ته پارنیزم ز وان هه تا دویهاکیا ته دیت، و
 دئی ته کیتسه دهف خو، و دئی ته قورتال که م [ز خرابیان و
 ز خرابیا] نه ویست گاوروبوویین. و نه ویست ب دویف
 ته که تین دئی وان ب سهر وان نه ویست گاوروبوویین
 تیخم هه تا روژا قیامه تی، باشی زقرینا هه وه هه میان
 ب بال منفهیه، و نه ز دئی حوکمی دنا فیه را هه ودا
 که م، ل سهر تشتق هویین تیدا نه تیک. ﴿ ۶۰ ﴾ فینجا
 نه ویست گاوروبوویین، ب راستی نه ز دئی وان د دنیا بی
 و ناخره تیدا ب بهر نیزیه کا دژوار تیخم، و نه وان

چو هاریکار و بسته فان زی نینن. ﴿ ۶۱ ﴾ و نه ویست باوهری نیابین و کار و کریارنت چاک کریین، خودتی دئی
 خه لاتتی وان ب دورستی ده ته وان، و خودتی حه ژ سه مکاران ناکهت. ﴿ ۶۲ ﴾ هه ی موحه مه د [نه فا تم بز
 ته دبیزین ز نشان و بر نیایتیت به جهه [قورنانه]. ﴿ ۶۳ ﴾ ب راستی مه ته لا عیسی ل دهف خودتی وه کسی
 مه ته لا ناده مه، [خودتی] ناده م ز ناخس چیکر، باشی گوتی: به [مرؤف]، بوو [مرؤف]. ﴿ ۶۴ ﴾ نه فه هه فیه
 [د دهره قا بوونا عیایدا] ز دهف خودایی ته، فینجا سو [تیدا] نه ب ز دودلان. ﴿ ۶۵ ﴾ هه چینی جرمه برتی د
 دهره قن ویدا [د دهره قن عیایدا] د گهل ته بکه ت بهشتی راستی [د دهره قا ویدا] بز ته هانی، بیژه
 [وان]: وهرن [کوزم بین] دا کوریت خوز و بیت هه وه، ژ نکیت خوز و بیت هه وه، و خوز و هه وه فه خوینین، و
 باشی فیکرا نغرینان بکه بین، و له عه تان ل دره وینان بیارینین [بیزین له عه ت ل دره وینان بن].

إِنْ هَذَا لَكُلُّهُ لَافْتَصَحُ لِحَقِّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنْ أَنْتَ اللَّهُ لَمَوْ
 الْقَرْنَ بِالْحَكِيمِ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالْمُفْرِدِينَ ۝
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَالُوا إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا
 وَأَطِيعُوا أَمْرًا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَسَيَكْفُرُوا بِكُمْ فَأُجِبُوا اللَّهَ
 بِمَا نَسَبْتُمْ لِحَقِّهِ وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

﴿ ۶۲ ﴾ ب راستی تهنه تهنه نهو سهرهاتیا دورست و راست، [ددرهه قن عیابیدا هاتیه گزتن] و چو بهرستی ژ بیل خودی نینن، و ب راستی خودیه بینی سردهست و کاربه جهه ﴿ ۶۳ ﴾ قیجا نه گهر رویی خو [ژ قن راستین] و مرگنیران، ب راستی خودی ز خرابکاران ب ناگههه. ﴿ ۶۴ ﴾ [ههی موحهه مد] بیژنه [وان]: گمل خودان کتیبان (جوهی و فهله نه)، و مرنه سر وی ناخفتنی یا نه م و هوین تیدا تک، کو نه م و هوین ژ خودی پیغه تر چو نه بهرینین، و چو هه قفال و هه فیشکان بؤ چنی نه کهین، و هنده ک ز مه هنده کان نه دانه جهن خودی [و بؤ داچه من]، قیجا نه گهر رویی خو و مرگنیران و پشت تن کرن، بیژنه وان: نهفه هوین شاهد کو نه م موسلمانین [و مه سهری گوهدارییی بؤ خودی چه ماند]. ﴿ ۶۵ ﴾ گمل خودان کتیبان بؤچ هوین جر بهرئی ل سره نیراهیم دکهن [ههر تیک ژ هه وه دبیزیت: نیراهیم ژ مهیه]، و نه وورات و تنجیل پشتی وی بیت هاتینه خواری، ما هوین ناقلی خو نائینه سهری خو؟! ﴿ ۶۶ ﴾ [گمل جوهی و فهله بیان] نهها نهفه هوین بینی جر بهرئی دکهن ل سره وی تشتن هوین ژئی دزانن [ههر چهنده هوین ب جه ژئی نائینن]، قیجا ما بؤچ هوین دئی جر بهرئی ل سره وی کهه بینی هوین چو ژئی نه زانن؟! خودی دزانیست [کا نیراهیم ج بو] و هوین نوزانن. ﴿ ۶۷ ﴾ نیراهیم نه جوهی بو و نه فهله. بهلکی نیراهیم ژ هه می نه راستی و خواریان بینی فدهر بوو، و سهری گوهدارییی بؤ خودی چه ماند بوو، و نه ژ وان بوو بیت هه قفال و هه فیشکان بؤ خودی چنی دکهن. ﴿ ۶۸ ﴾ ب راستی بیت ژ هه می مرزقان پتر نیزیکی نیراهیم نه و بوون بیت رنیکا وی گرتین، و نهف پیغه مبه رهیه و بیت باوهری هنی نیابین، و خودی هاریکار و پشته فانی خودان باوهرانه. ﴿ ۶۹ ﴾ دهسته که کن ژ خودان کتیبان، قیا هه وه دسه ردا بیهن، و بخینن، بهلین نهو ژ بیل خو که سنی دیر دسه ردا بیهن، و هنی نوزانن ژئی [ب خو ژئی ناچه سن کو خو دسه ردا بیهن]. ﴿ ۷۰ ﴾ گمل خودان کتیبان (جوهی و فهله بیان): هوین بؤچ باوهرییی ب قورثانی نائینن، و هوین [ب خو] دزانن کو ههفه.

يَأْتَاهُمُ الْمَكْتُوبُ لِيُرْسِلُوا نَجْمًا بِالْأَصْبَلِ وَيَكْفُرُوا أَعْمَى
 وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٦٧﴾ وَقَالَ طَالِقٌ مِنْ أَهْلِ الْمَكْتَبِ ؕ آمِنُوا
 بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ رَبِّهِمْ وَأَكْفُرُوا ؕ اجْتَرَمُوا
 لَمَّا هُمْ رَجَعُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَا تَقْرَأُوا الْآيَاتِ حَتَّىٰ يَخْرُجَ إِلَيْكُمْ
 الْقُرْآنُ هُدًى لِّلَّذِينَ آمَنُوا يُوقِيهِمْ ظُلْمًا تَارِكًا وَتَيَحُّرًا
 عِنْدَ رَبِّهِمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَخْتَصِمُونَ بِرَحْمَتِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
 الْعَظِيمِ ﴿٧٠﴾ وَمَنْ أَهْلُ الْمَكْتَبِ ۗ مَنْ أَنْشَأَهُ بِعِنَابِكُمْ
 يُؤْتِيهِ مِنَ الْبَيْتِ وَيَنْشُرُ مِنْ أَنْتَاهُ بِيَدَيْهِ لَا يُؤْذِيهِ الْبَيْتُ
 وَلَا مَأْمُرَاتُ عَلَيْهِ قَالِبًا ؕ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَيْدُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾
 بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٢﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يُشْرِكُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ هِزْزَةً قَلِيلًا
 أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۗ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
 إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَا يُرْسِلُهُمْ فِيهِمْ رَسُولًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

نحلته

﴿۶۷﴾ گملى خودان كتيبان بئوج هويين هه قيسى [كو قورنانا هتارنيسه] تيكه ل نهه قيسى دكهن، و [رادين] هه قيسى فه دشترين، و هويين دزانن [كو هويين تيكه لكرنن دكهن]. ﴿۶۸﴾ دهسته كه كنى ژ خودان كتيبان [كو جوهرى بيرون] گوت: سحارنى باوه ريسى ب وى بينن، نه و بائ نه ويت باوه رى ئينايين هاتنى، و تيفارى جاره كا دى پشتا خو بدنه نى، دا هه وى ليشه بين، [و گومان بگفته د دلى و اتندا بهر انبه رى نيسلامن]. ﴿۶۹﴾ و بهس ژ وى باوهر بكه ن يى ل سهر دينى هه وه [باوهر يسا خو ب كه سى ديت نه ئينن]. [ناخفتن يا جوهر يانه، پشتى بيلانا مو سلمانبونا سهرى ر و ژى و گاوو بوونا دو بها يسا وى دانايين]. بيئوه [وان]: ب راستى راسته رينى، راسته ريسا خودتسه. ئيجا نه و يا مايسى تشتهك بئو بينت، وهكى يا بئ هه وه هاتنى، و ل دهف خودى هه وه شهر مزار ده رينخيت، و ناخفتنا وى ب سهر يا هه وه بگه ئيست. [هه مى موحه مه د] تو بيئوه [وان]: دان و كه رهم ب دهستى خودينه ددهته وى يى وى بئيت، و خودى [د كه رهم و دانا خودا] يى

دهستفهره و پر زانايه. ﴿۷۰﴾ و دلوفانيسا خو ب سهر ويدا داد رينويت يى وى بئيت، و ب راستى خودى خودان كه رهمه كا مه زنه. ﴿۷۱﴾ هندهك ژ خودان كتيبان [نانكو جوهرى] هه نه، نه گهر تو ماله كسى مه زن ب نه مانته بدبه قى، دى ل نه زفر بينت، و هندهك ژى هه نه نه گهر تو ديناره كسى ب نه مانته بدبه قى نه گهر تو ب دويطه نه بسى و داخو ازا هه قى خو ژى نه كه سى ل نه ناز فر بينت، چونكى ديئون: خو ارنا مالى نه خوانده واران [نانكو عه ره بان]، نه گو نه هه بئو مه، و دره وى ژ كيسى خودى دكهن، و نه و دزانن نه فانه وه دكهن دره وه. ﴿۷۲﴾ [نه فانه و ديئون كو مالى نه خوانده واران بئو وان دورسته] و مسانينه، هه كه سى سوز و به بيانا خو ب جه بينت و باريز كاريسا خودى بكه ت [بلا بزانيت] خودى ژى جه ژ نه قه داران دكه ت. ﴿۷۳﴾ ب راستى نه وه كه سيت سوز و به بيانيت داينه خودى و سويديت خو نه رزان دفر ورسن، نه فان چو بار و پشك داخو هه تيدا نينه، و خودى [ب دلوفانى] وان ناخاخيت، و وژا قيامه نى به رى خو ناده ته وان، و گو نه هت وان ژى نابه ت، و نيزايه كا دژوار دى دته بهر وان.

﴿۷۸﴾ و دهسته كهك ز وان همه [گافا كتبا خودى دخوين] نه زمانن خخ خوار ومار دكهن، دا هوين هرز بكن نهو [غار پكرنا (تحريف) وان كرى و شهو خواندنا نهو دخوين] ز كتيبه [وز كه لاسن خوديه] و نهو ب خخ نهو ز كتيبه [و نهو كه لاسن خوديه] دبيزان: (مه خسهد خواندنا شهو دخوين): نهفه ز نهك خودى هاتيه، و شهو ب خخ، نه ز دهف خودى هاتيه، و درهوان ز كيسى خودى دكهن، و شهو دزاسن كو درهون زى.

﴿۷۹﴾ بؤ چو مرؤفان دورست نينه، خودى كتيب و ناقلدارى و پتغه مبرائيسى بدهتن، باشى بيژه نه خهلكى: بينه بهنده بيت من، نه بيت خودى (من پهرين شويانا خودى)، بهلكسى دئ بيژه نه وان: مرؤفيت خودى بن ديشادانا خخو يا كتيبىدا، [د خواندنا خخو دا دهمن هوين كتبا خودى دخوين]. ﴿۸۰﴾ و نابيژه شهوه ملياكهت و پتغه مبران بكنه خودى، ما دئ بهرى شهوه دهنه گاويرى پشى هوين موسلمان بووين؟! ﴿۸۱﴾ بينه بيرا خخ [ههى خودانيت كتيبان (مه خسهد جوهى و فهله)]، دهمن خودى پهبانانا موكومكرى ز

پتغه مبران ستاندى، نه گهر من كتيب و پتغه مبرائيهك دا شهوه، باشى پتغه مبرهك بؤ شهوه هات، نهو تىشتى من داييه شهوه راست دهر تپخت، هوين دئ باومرئى پى نين، و پشته قانيا وى كهن. خودى گوتنه وان: شهوه پهسند كره [نهفان من گوتى] و شهوه ل سهر هندئى پهبانانا من قه بويه؟ گوتن: [بهلن] مه پهسند كره، [خودى] گوتن: با شاهد بن نه ز زى دگهل شهوه [ل سهر پهسند كرن و قابليبو ونا شهوه و شاده ييبا شهوه] ز شاهدانم. ﴿۸۲﴾ فيجا هه چين باشى رويى خخ [ز فنى پهباننى] وهر گيرت [و پهباننى بشكيتت و باومرئى ب ته نعتيت]، ب راستى شهو ز ريندر كه فنى و پشته ريبانه. ﴿۸۳﴾ نهوى ما شهو دينه كنى دى ز بلى دينى خودى دخوازن؟! و خودى شهوه پى هندى دشرده و نه سساناندا [ز ملياكهت و مرؤف و نه چنه ييان] ج ب فيان ج ب نه فيان سهرئى گوه داريسى بؤ چه ماندن و خخ سپار تينى، و هه مى زى ههر دئ ب بال ويژه زرفن.

قُلْ مَا نَسَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ نَبِيِّهِ
 وَأَسْمِعِ لِمَنْ يُرِيدُ وَأَسْمِعِ لِمَنْ يُرِيدُ وَأَسْمِعِ لِمَنْ يُرِيدُ
 وَعَسَىٰ أَنْ يَكْفُرُوا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ لَكُنْ عَدُوًّا
 وَخَشِيئَةً لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ كَذَّبَ
 بِهَدْيِ اللَّهِ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِسْمَائِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
 الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْيَقِينُ ۝ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ ۝ أُولَئِكَ جَزَاءُكُمْ أَنْ عَدَيْتُمْ اللَّهَ
 وَالسَّلَامَةَ وَالنَّاسَ أَجْمَعِينَ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأُصْلِحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِسْمَائِهِمْ ثُمَّ أَدَّوْا كُفْرًا لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلٌّ مِنَ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
 أَقْدَسُ مِنْ ذَهَبٍ ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

﴿۸۱﴾ [هدی موحه مد] تو بیظه وان: مه باره ری
 ب خودی و تشن ب سر مه دا هاتیه خواری
 [کو قورانه] و بی ب سر تیراهیم و یساعیل
 و به عقروب و دوینده ها وی و بی بز موسایی و
 عیاسی و پیغه مبه ران ز نك خودی هاتی، هه به، و نه م
 جو داییین ناتیخینه دنا فیه را کس ز و اندا، و نه م ل بهر
 قهر مانا وینه، و سه ری گوهداریین بز دجه مین و خز
 دسپزین. ﴿۸۵﴾ چ کس ز بل یسلا م دینه کن دی
 بگریت، زئی ناتیته قه بولمکرن، و [دقیقت بز انس] کو
 نمو دناخره تیدا ز خوشاره تانه. ﴿۸۶﴾ چاوا خودی دئی
 مله تکسی راسته ری کت، کو پشتی باوه ری نیابین،
 و شاده یی دایین کو پیغه مبه ر راست پیغه مبه ره و
 نیسایت ناشکه را [و موعجزه] بز وان هاتین [ز نوی]
 گاور بووین؟! و خودی مله تنی ستمکار راسته ری
 ناکت. ﴿۸۷﴾ نه فان جزایی وان نه فیه: له عنه تا
 خودی و یا ملیاکه تان و یا هه می مرقان دئی ل سر
 وان بیت. ﴿۸۸﴾ ههروهه ر دئی [د ناگر و له عنه تیدا]
 مین، و نیزا و نه خوشی ل سر وان سفک ناییت،

و ناتیته مؤله تدان زی. ﴿۸۹﴾ ز بی وان نه ویست پشتی هنگی توبه کریین و قه نجی کریین، [کار و کریاریت
 باش کریین] ب راستی خودیه گونه زبیره و دلوفان. ﴿۹۰﴾ نه فیت پشتی باوه رینانا خو گاور بووین،
 و پاشی زیده تر گاور بووین، توبه یا وان [ل بهر مرین] ناتیته وهر گرتن، و نه هه نه فنه به رزه و گو مرآ.
 ﴿۹۱﴾ ب راستی نه فیت گاور بووین، و مرین و نه و گاور، نه گه ر تیک ز وان روین شه ری تزی زیر به ده لن
 بدهت، زئی ناتیته وهر گرتن، و نه فان نیزایه کا زیده دژوار بز هه به، و وان چو پسته فان و هاریکار نین.

اَنْ تَقُولُوا لِمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْقَوْلُ عَدُوٌّ كَمَا عَلَّمْنَا مِنْ قَبْلِهِ
 فَاَنْ يَكُونَ مِنَ الْعَدُوِّ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِنَا فَلْيَحْمِلْ غُرْبَةَ مَا كَفَرَ بِهِ إِنَّ اللَّهَ يَكْفُرُ عَنِ
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
 مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿١٠٢﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَتَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ جَمَعَ السُّبُلَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ
 اللَّهُ مُخْلِصُ السُّبُلِ مَا جَمَعَ اللَّهُ السُّبُلَ إِلَّا
 لِيُفَرِّقَ بَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 قُلْ اللَّهُ مُخْلِصُ السُّبُلِ مَا جَمَعَ اللَّهُ السُّبُلَ إِلَّا
 لِيُفَرِّقَ بَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 قُلْ اللَّهُ مُخْلِصُ السُّبُلِ مَا جَمَعَ اللَّهُ السُّبُلَ إِلَّا
 لِيُفَرِّقَ بَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا

﴿۹۲﴾ ب راستی، هویس ناگهانه راستیا قهنجیس،
 ههتا هویس وی نهمهزیسن [د ریکا خودیندا]
 یس هویس گهله جهزی دکهن، و ج تشتن هویس
 بیهزیسن خودی بن ذنابست. ﴿۹۳﴾ ههسی خوارن
 بس نرائیلیان یا دورست بسو [حلال بسو]، نهو
 تنی نمیت یا نرائیل [یه عقوب بپنغه بسو] ل سهر
 خو دورست نه کری [حرام کری] بهری تهورات
 یته خوارتی، [موحهمد] بیژه [ران]: نه گهر هویس
 راست دینژن [د راستن] تهوراتی یسن و بخوین [کا
 تهوراتی ج د دهره قن هه ودا گوتیه]. ﴿۹۴﴾ فیجا
 بستی قم هه چینی درهوان ز کیسی خودی بکته،
 ب راستی هر نهون یتت سته مکار. ﴿۹۵﴾ ههسی
 موحهمد] بیژه: خودی راست گوتیه [کا ج د
 دهره قن نیرایمدا گوتیه، و کا ج بسو ته دقور نانیندا
 نیناییه]، فیجا ب دویف دینی نیرایم بگهن، کو
 دینه کنی فدهره ز خواری و خرابی، و نهو ب خو زی
 (نیرایم بپنغه بسو) نه ز وانه یتت هه فال و هو گران
 بسو خودی چنی دکهن. ﴿۹۶﴾ ب راستی نافاهیس یتکن
 یس بسو خه لکی [و بهرستا خودی] هانیبه دانان، نهو یس ل مه که هن [هانیبه دانان] کو [جهه کنی] پرورزه
 (و نیر خنیر و بیره)، و جهی راسته ریکرتیه بسو هه می خه لکی. ﴿۹۷﴾ و نیشانت ناشکرا لی هه نه، [و هکی
 چیاکی سه فا و مهروا و هه می ری و نیشانت جهجی، و ژوان هر که سس خرابی کریه ددلی خودا د راستا
 ویندا، بسو نه مایه]، و بنهجا نیرایم و هه چینی ب ژور که قته، یتسن بسو، و خودی ل سهر خه لکی هه به،
 هه چینی بشتی [نانکو یس چنی بیت] هه قست بکته تنی [بسو جهینانا کار و کریاریت جهجی]، و هه چینی گاور
 [زی] بیت [باوهریسی ب خودی نه نیشنت]، فیجا ب راستی خودی باکی (منهت) ب خه لکی هه میس نیه.
 ﴿۹۸﴾ بیژه: گهلی خودان کتیان بسو چ هویس خو یی باوهر دکهن ز نایه یتت خودی [کو قور تانه]، ب راستی
 کار و کریاریت هویس دکهن خودی دینیت و یس ناگه هه. ﴿۹۹﴾ بیژه گهلی خودان کتیان: بسو چ هه چینی
 باوهری نینایی، هویس ریکا خودی لی دگران، هه وه دقت یا خوار و فیج بیت [ول بهر دلی خه لکی رهش
 دکهن]، و هویس ب خو زی دینسن [و دزن ریکا راست و دورست هه نه وه]، تنی خودی نه یس نایه گه
 ژوی یا هویس دکهن. ﴿۱۰۰﴾ گهلی مرژ قیت هه وه باوهری نینایی، نه گهر هویس گوهن خو بدنه دسه که کنی ز
 وان یتت کتیب بسو هاتین، جاره کا دی بستی باوهری نینانا هه وه دتی هه وه که نه گاور.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِقُونَ عَلَيْهِمْ مِمَّا آتَاكُمْ اللَّهُ وَقَدْ كُنْتُمْ
رَسُولَهُ وَمَنْ يَقْتَصِمِ بِاللَّهِ فَتَدْعُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَتَّبِعُوا إِلَّا مَا
كُنْتُمْ تُسَلِّمُونَ ۝ وَأَعْيُضِلْ لِبِحْلِ اللَّهِ جِبَعًا وَلَا تَقْرَأُوا وَلَا تَكْرُوا
بِهِنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۝ إِذْ كُنْتُمْ أَقْدَاءَ قَالَفَ بَرَّتْ قَلْبُكَ
فَأَصْحَبُكُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ تَخْفَى ۝ سَقَا حُمْرَ وَمِنَ
النَّارِ فَأَنْتُمْ كَذَّبْتُمْ عَنْهَا كَذَّبَ بَيْنَ اللَّهِ لَعْنَةُ رَبِّهِ. لَمَّا كُنْتُمْ
فَهْتَدُونَ ۝ وَلَنْ كُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَنْذِرُونَ إِلَى التَّوْبَةِ وَمَا كُنْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَتَّبِعُونَ عَنِ الْمَكْرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
وَلَا تَكْرُوا كَمَا كُنْتُمْ تُكْرَفُونَ وَأَخْتَلَفْتُمْ بَيْنَ أَعْيُنِكُمْ قَالَفَ
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَنْبُضُ أُولُوهُ وَتَسْتَوَى
وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْرَدَتْ وَجُوهَهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِسْتِكْرَامِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْطَأَتْ
وَجُوهَهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُبْدِي ظِلْمًا لِلْمُتَّقِينَ ۝

بگه، و خه لکی ژ خرابیی بدهنه باش، و هه ره نهفته دسه رههراز. ﴿۱۰۵﴾ و وهکی وان نهن نهوینت ژیکفه بووین و به لاف بووین. پستی نیسانیت خودئی یت ناشکرا بز هاتین، نهها نیزایه کاهه زن بو نهفانه. ﴿۱۰۶﴾ رۆژا هندهک روی [ب گوهداریی و په رستا خودئی] سبی دین، و هندهک ژئی [ب گاوریی و گونه هان] رهش دین، نه ئیت روییت وان رهش بووین دئی بیژنی: هوین گاور بوون هشتی ههوه باومری نیبایی؟ دئی قینجا نامکنه نیزایا گاوروبوونا خو. ﴿۱۰۷﴾ و هندی نهون نهوینت روی سبی بووین نهو ددلو قانییا خودئی دانه، [د به حشناوی دانه]، و ههروهه دئی تیدا بسن. ﴿۱۰۸﴾ نهغه نایهت و نیسانیت خودیته، تم ب راست و دورستی ل سه ره دخوینین و خودئی نه نهوه یی سه من ل بهنده بیان بگهت [خخیرا وان کیم بگهت یان گونه هیت وان زیده بگهت، یان تیکی شوینا تیکن دی جزا بگهت].

﴿۱۰۹﴾ هندی د نورد و نسماناندا، همسی بی
خودیه، و همسی کاروبار دی هه ب بال و یفه زفرین.
﴿۱۱۰﴾ هویس [گمل موسلمانان] باسترین مله تن بی
خه لکسی هاتین، چونکی هویس فه رمانتی ب کرنا
قهنجین دکهن و ریگی ل خرابییی دگرن، و هویس
باومریسی زی ب خودی دینن، و نه گهر خودان کتیان
باوهری نیابابه، بی وان باستریوو، هندک ژ وان
(ژ خودان کتیان) خودان باومرن [نانکو باوهری یا
ب پیغه مبری نیایی] و باراهتر ژ زی دهر که فیسه.
﴿۱۱۱﴾ جو زبانی ناگهینه هموه، نه زیهت [ب دهی،
و ب بن به خیین] تن نه بیست. و نه گهر شه ری دگمل
هموه بکهن، [دی شکین و خز ناگرن] و دی بازدهن،
و باشی هاریکاریا وان زی نایته کورن. ﴿۱۱۲﴾ هه
جهه کنی نهو لی بن، خودی رسوایی و بی رومی تی
ب سهر واندا گرنیه [داریتیه]، نابیزم خز ب وهریسی
خودیه بگرن [موسلمان بن] و خز ب وهریسی
[عهدهتی] موسلمانانفه بگرن. و ب که رب و کینا
خودیه زفرین، و رسوایی ل وان هاته تیک، نه فه
همی ژ بهر هندی، چونکی وان باومری ب نایه تیته خودی نه دنیا و ژ بی به ختی و ب نه هقی پیغه مبریت
خودی دکوشتن، نه فه زی هه ب نه گوهداریا خز و زنده گافی زی [دسهر را] دکرن. ﴿۱۱۳﴾ همی [خودان
کتیب مه خسه د جو هی] او هکی تیک نین، هندک ژ وان هه نه دورستن، و له بهر فه رمانا خودی دراومستابنه،
و ب شه ف نایه تیته خودی [کو قورنانه] دخوینن، و بی خودی نه نیا خز ددانه ناخی [ب شه ف قورنانی
ل سهر نقیژان دخوینن]. ﴿۱۱۴﴾ باومریسی ب خودی و روژا ناخره تی دینن، و فه رمانتی باشی دکهن و
ری ل خرابییی دگرن، و له زی ل قهنجیان دکهن، و نه فه [نانکو خودایته تی فان سالو خه تان] ژ کیز هانی و
سهر راستانه. ﴿۱۱۵﴾ و ج قهنجیا شه و بکهن، زی بی بار نابین و خودی ژ پارینز کاران ب ناگه هه.

بیشتر

اِنَّا لَنَرُّوْكَ كَوَالِدٍ عَلٰى عَصْرٍ ۝۱۱۶
 اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ يَّخْفُوْا عَنْهُمۡ اَمۡوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِّنۡ
 اَللّٰهِ شَيْئًا وَّ اُوْلٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمۡ فِيْهَا كٰخِدُوْنَ ۝۱۱۷
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِي هٰذِهِ لَنُحِیۡوُهٗ الدُّنْيَا كَمَا كَسَبَتْ لَیۡلِیۡمًا
 مِثۡرًا مَّسَابِتِ حَرَّتِ قَمَرٍ عَلٰی اَرْضٍ لَّمَّا اَنْفَسْتُمْ فَاَعۡلَمۡتُمْ سَفٰنَهَا
 وَ تَاۡتٰهَا اَلَّذِیۡنَ ظَلَمُوْا اَللّٰهُ وَلٰكِنۡ اَنْفُسُهُمْ یَظۡلِمُوْنَ ۝۱۱۸
 اِنۡتُمۡ لَا تَشۡعُرُوْنَ بِاٰمَنَاتِنَا مِنۡ دُوۡرِكِرَالۡ اِنۡتُمۡ لَا تَعۡتَرِفُوْنَ
 وَ اِنۡتُمۡ لَا تَعۡتَرِفُوۡنَ بِذُنُوۡبِنَا اَللّٰهُ یَاۡتِیۡنَا بِمَا نَشَآءُ اَنۡ
 نُفۡعِلَ بِۤیۡتِنَا مِمَّا نَشَآءُ وَ لَا یَسۡتَظۡلِمُنَا شَیۡءٌ ۝۱۱۹
 هٰذَا نَصۡرُ اللّٰهِ وَ اٰیٰتُ اللّٰهِ لَیۡسَ یَسۡتَظۡلِمُ اَیۡمٰنُ اللّٰهِ
 اَلَّذِیۡنَ اٰتٰنَا مِنْ قَبۡلِ ۝۱۲۰ اِنۡتُمۡ لَا تَعۡتَرِفُوۡنَ
 بِذُنُوۡبِنَا اَللّٰهُ یَاۡتِیۡنَا بِمَا نَشَآءُ اَنۡ نُفۡعِلَ بِۤیۡتِنَا
 مِمَّا نَشَآءُ وَ لَا یَسۡتَظۡلِمُنَا شَیۡءٌ ۝۱۲۱
 اِنۡتُمۡ لَا تَعۡتَرِفُوۡنَ بِذُنُوۡبِنَا اَللّٰهُ یَاۡتِیۡنَا
 بِمَا نَشَآءُ اَنۡ نُفۡعِلَ بِۤیۡتِنَا مِمَّا نَشَآءُ وَ لَا یَسۡتَظۡلِمُنَا
 شَیۡءٌ ۝۱۲۲

﴿۱۱۶﴾ ب راستی تو میت گاور بووین، مال و زارو کیت وان مفاپی وان ناکت، و نیزا با خودی ژ وان ناده ته باش، و نهف دوزه هینه و همروهه دئی تیدا بن. ﴿۱۱۷﴾ معنه لا کسن مالی خو ب رومیته دئی دنیا پیدا دمه زینخت وهکی معنه لا بایه کن ب سر و سه قعه ب سر چاندنیا مله ته کی ستمکار دا بیت و بویج بکت، [و جو مفاپی یو خو ژ و ورنه گرن، هوسا گاور ژ، مفاپی ژ کاریت خو زینت قننج ناکه ن]. خودی ستم ل وان نه کر یه بلس وان [ب کار و کر یازینت خو زینت نه در پیدا و نه دورست] ستم و زیان ل خو کر یه. ﴿۱۱۸﴾ گمل خودان باوهران ژ بل خو [موسلمانان] کسن دبر [شوینا خودان باوهران] نه کته دؤست و بزارتییت خو، شو ته خسر یسی د نه زیه تگه هاندنسا هه ودا ناکه ن، هیفیان دکه ن [و دخوازن] بهر ته نگسی و ومستیان بؤ هه وه چی بیت، کین و نه فیان ژ ده فنی وان دیار بسو [و دباریت]، و یا د دلس واندا هیژ مه زینتیه ژ. ب راستی مه بؤ هه وه، نایهت و نشان [ل سر پندقییا دلسوزیین د

دیندا و دؤستییا موسلمانان و نه دؤستییا گاوران] ناشکهر اکر ن، نه گهر ناقله ک دسه ری هه ودا هه بیت. ﴿۱۱۹﴾ نه ها نه فه هوینی جه ژ وان دکه ن، و نه وه جه ژ هه وه ناکه ن، و هوین باوهر یسی ب کیتییت هاتیه خوارتی هه بیان دینن [دگمل هندئ زی نه وه هر جه ژ هه وه ناکه ن]. و نه گهر گه هشته هه وه و هوین دینن دئی بیژن: مه ژ ی باوهری ئینا، و نه گهر فه دهر بسوون و مانه ب تنن، و پشنا هه وه کته فنه، ژ کهر باند با هه وه تلان دگه زن و دکریین، بیژه: ب کهر ب و کیتییت خو فه بمرن، ب راستی خودی ژ و بی ب ناگه هه یا د سینگاندا [فه شارتی]. ﴿۱۲۰﴾ نه گهر خو شیه ک بگه هیته هه وه، بی نه خو ش دین، و نه گهر نه خو شیه ک بگه هیته هه وه، که یفا وان بی دتیت، و نه گهر هوین بینا خو [ل سر تمزیه تا وان بکیشن] و بار یژ کاریسی بکه ن، قند و قیالییت [نه خشکیشانا] وان جو زیانی ناگه هینه هه وه، ب راستی شو کاریت شو دکه ن خودی بی ناگه هه. ﴿۱۲۱﴾ [بیینه بیرا خو] وی دهمی سیلئی زوی تو ژ سال دهر که قش، دا چه یه ران یو خودان باوهران کار بکی، و خودی بی گوهدار و زانایه.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾ وَقَدْ نَصَّرَكُمُ اللَّهُ وَأَنْتُمْ أُولُو
أَلْبَابٍ إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّانٌ ﴿١١٣﴾ ﴿١١٤﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
أَلَنْ يُكْفِيَكُمُ اللَّهُ يُدْرِكُ لَكُمْ يَمَانَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
مُذَلِّينَ ﴿١١٥﴾ بَلْ لَنْ نُصِيبَهُمْ وَأُوتُوا عُرْفًا وَأَنْ يُصِيبَهُمْ فِرَارُهُمْ
هَذَا يُبَدِّلُ اللَّهُ لِكُلِّ يَمِينٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَسْرَبُوا
وَمَا حَسَدَ اللَّهُ إِلَّا لِلَّذِينَ كَفَرُوا يُنظَّمُونَ قُلْ لَكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْغَيْبُ لِلَّهِ كَيْفَ يُظَنُّ لَكُمْ
مِنْ الْآيِينَ كَفَرُوا أَوْ كَفَرْتُمْ فَتَقَبَّلُوا عَابِدِينَ ﴿١١٦﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَلْزَمْتَهُ عَلَيْهِمْ وَوَعَدْتُهُمْ فَأَنَّهُمْ
ظَالِمُونَ ﴿١١٧﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ﴿١١٨﴾ بَلَاءُ
الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا تَوَلَّوْا الْكُفْرَ الْأَضْعَاقُ مُضْعَفَةٌ
وَأَقْبَرُوا اللَّهُ لَمَّا كَفَرُوا فَيُحْرَقُونَ ﴿١١٩﴾ وَأَنْتُمْ أَلْتَأْتُوا زَانِيًا
لِلْكَافِرِينَ ﴿١٢٠﴾ وَأَلْبَسُوا اللَّهُ وَالرَّسُولَ لَمَّا كَفَرُوا كَثُرَتْ
بِهِت.

﴿۱۱۲﴾ دهمنی دو دستک ژ هوه، نزیک بو دا
شکین و ژ هوه هوبن [و زفر نهفه] و مست بن، و
خودی پشته فانی وانه [ژ بهر هندی پارسن و نهیلا
ست بین و د گهل دورویان بزقرن]. و بلا
خودان باور پشتا خز ب خودی موکوم بکن.
﴿۱۱۳﴾ ب سوبند خودی شه بری بهدری، هوبن ب
سه رتختسن و هاریکاریا هوه کر، و هوبن بیچهک.
فینجا پارنز کاریا خودی بکن، دا هوبن سوهاسیا
[خیز و خوشی و کهرمیت] اوی بکن. ﴿۱۱۴﴾ بینه بیرا
خو [پوزا بهدری] دهمنی نه گزنیه خودان باومران،
ما نه بسی هوه به خودی بز هاریکاریا هوه سن
هزار ملیاکه تان بینه خواری. ﴿۱۱۵﴾ بهلنی، نه گهر
هوبن بینا خو [ل سر شه بری] فرهه بکن و خو
پارنزن، دقنی گانفیدا [دوسن] بینه هوه و ب سر
هوه و دا بگرن، خودی دق پشته فانی هوه ب هنارتنا
پنچ هزار ملیاکه تیت نشانگری کهت. ﴿۱۱۶﴾ خودی
[نهف هاریکاریه] نه دگر نه گهر ژ بهر هندی نه بایه دا
بینه مز گنیهک بز هوه [کو هوبن دق ب سر کهفن]

و دا دلیت هوه هوبن نه ناین [و ترسا دهنی ژ بهر بیچهکیا هه زمارا هوه، ژ دلنی هوه دهر که فیت] و هندی
سر که فته ژ نلک خودایی سردهست و کار به جهه. ﴿۱۱۷﴾ [و خودی نهف پشته فانی و هاریکاریه کریه]
دا گو هه کی [نالیه کی] ژ بهر گاوران که کهت و ژ ناف بیته، بان دادنی وان ب کول و خیم بیخت، و وان
[وسا] شه مزار بکهت کو سر شوپ و بن هیفی بزفر نهفه. ﴿۱۱۸﴾ [ههی مو حمه سد، بزانه] ته چو دست د
قی کار و باریدا نینه [همهی ددهست خودی دایه ج یا وی بقیته دق ل وان کهت]، ج توبه بی بدته سر وان
[پشتی به شنیان دین] و ج زی وان نیزا بدته [نه گهر هر ل سر گونه نمان]. و ب راستی نهو سته مکارن.
﴿۱۱۹﴾ چ دشر د و نه سماناندا هبه، همی بی خودینه، فینجا بی وی بقیته لنی ناگریست و دق گونه نیت وی
ژی بهت، و بی بقیته دق نیزا دته، و خودی گونه نیتیه و دلوفانه. ﴿۱۲۰﴾ گهل خودان باومران، سه له فی
ب زیده یا گله جارکی نه خون [مه خسه د سه له فی بهیلن و سه ری مالی خز ب تنس و هر گرن بی زیده یی]، و
پارنز کاریا خودی بکن، هیفیا هندی دا هوبن سه رفراز بین. ﴿۱۲۱﴾ و خز پاریزن ژ ناگری [دوزه ها] بز
گاوران هانیه به ره فکرن. ﴿۱۲۲﴾ و گو هدریا خودی و پیغه مبهری بکن، دا خودی دلوفانیی ب هوه
بهت.

﴿۱۳۳﴾ [گملی خوددان باوهران] لعل ل زُیَرنا گونَه‌هان زُ بهری خودایی خوفه و ل به‌حه‌شتا فره‌هیا وی فره‌هیا شهرد و نه‌سمانان بکه‌ن، نمو به‌حه‌شتا بؤ باریزکاران هاتیه به‌ره‌فکرن. ﴿۱۳۴﴾ [نهو باریزکاریت] اد به‌رفره‌هی و نه‌نگافییدا [ددهوله‌مندی و ده‌ستگورییتیدا] مالی خق دمه‌زخ، و که‌ریبا خق دادعویرن و فه‌شترین [سته‌م زُ که‌ریبانا ل که‌سی ناکه‌ن] و دراستا خودا خه‌لکی شازا دکه‌ن، و خودی زُ جه‌ز قه‌نجیکاران دکه‌ت. ﴿۱۳۵﴾ و نه‌ویت (باریزکاریت) نه‌گه‌ر گونَه‌ه‌کن دکه‌ن بان زُی‌سته‌م ل خق دکه‌ن، نافنی خودایی خق دینین و خودی دینه بیرا خق، و داخوازا گونَه‌ز زُیرنی زُ خودی دخوازان، سا کی زُ بیل خودی گونَه‌هان زُی‌ده‌ت، و دکمانی ل سه‌ر گونَه‌ها کریین ناکه‌ن (هه‌ر نامینه ل سه‌ر و ده‌یلن و شه‌تالی نه‌ز فریننی دکه‌نه‌دلی خق). و نه‌و دزانن [وان خه‌له‌تی کر و ناییت هه‌ر ل سه‌ر بعینن، و دقیت توبه بکه‌ن، و دزانن که‌س زُ خودی بیته گونَه‌هیت وان زُی‌نایه‌ت]. ﴿۱۳۶﴾ نه‌فان خه‌لاتنی وان

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۳﴾ الَّذِينَ يُعْطُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالسَّكِيمِينَ الْقَنِيطَ وَالضَّاوِينَ عَنِ النَّائِبِ وَأَقْرَبِهِ الْمَخْسِرِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصْلَحُوا قَالَُوا مَنَّا أَفْطَرْنَا أَنفُسَهُمْ رَجَعُوا إِلَىٰ اللَّهِ وَلَهُ يَرْجِعُونَ ﴿۱۳۵﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ذُنُوبِهِمْ يَفْخَرُونَ ﴿۱۳۶﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَعْزِرَةٍ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٍ يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ أَجْرَ الْمُكَذِبِينَ ﴿۱۳۷﴾ قَدْ خَلَّكَ مِن قَبْلِهِمْ صَفَاتٍ قَبِيحًا فِي الْأَرْضِ فَانظُرْ وَأَصْحَفَكَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۱۳۸﴾ هَذَا بَشَرًا لَّيْسَ لَهُ دَعَىٰ وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۹﴾ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّيِّبِ ﴿۱۴۰﴾ إِن تَسْتَكْفِرُوا فَمَا يَكْفِرُ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ فَانظُرُوا نَتِجَةَ أَعْمَالِكُمْ ﴿۱۴۱﴾ إِن تَسْتَكْفِرُوا فَمَا يَكْفِرُ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ فَانظُرُوا نَتِجَةَ أَعْمَالِكُمْ ﴿۱۴۲﴾ إِن تَسْتَكْفِرُوا فَمَا يَكْفِرُ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ فَانظُرُوا نَتِجَةَ أَعْمَالِكُمْ ﴿۱۴۳﴾ إِن تَسْتَكْفِرُوا فَمَا يَكْفِرُ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ فَانظُرُوا نَتِجَةَ أَعْمَالِكُمْ ﴿۱۴۴﴾

زُیرنا گونَه‌هان زُ بهری خودایی وانفه و به‌حه‌شتیت رویار د بئرا ده‌رکن و دجن، و هه‌روهه‌ر دنی تیدا بن، و به‌حه‌شت ج خوش خه‌لاته بؤ کریار که‌ریت فه‌نج. ﴿۱۳۷﴾ [گملی خوددان باوهران] بئی گومان به‌ری هه‌وه رویدا نیت بوزین [ریکا (سونه‌تا) خودی دراستا نه‌ویت نایه‌تیت وی ده‌ریخستین و باومری ب پیغه‌مه‌ریت وی نه‌نیاین]. فینجا هوین د نه‌ر دیدا بگه‌رن به‌ری خق به‌منی و بزنان کا دویا هیکه‌نه‌ویت [نایه‌تیت خودی] ده‌وه ده‌ریخستین یا چاوا برو و ج بوو؟ ﴿۱۳۸﴾ نه‌ف فورانه به‌یانه بؤ هه‌می خه‌لکی و راسته‌ریکرن و چاهمه به‌ری باریزکاران. ﴿۱۳۹﴾ و هوین [گملی خوددان باوهران] سته‌ن بن و ب خه‌م نه‌که‌فن، و هوین د سه‌ر وانرانه، نه‌گه‌ر هوین خوددان باوه‌رن [نه‌سته‌ن بن و نه‌ب خه‌م بکه‌فن]. ﴿۱۴۰﴾ نه‌گه‌ر هوین [د نو‌حه‌دنا] بریندار بووین [و بووت به‌ریسان شایه‌هه‌وه]، ب راستی و هکی فن ب سه‌ری وان زُی هاتیبو [روژا به‌دری، به‌لنی سته‌ن نه‌بوون و ده‌سیتت خق د به‌ر خۆ‌دا نه‌به‌ردان، و جاره‌ه‌کا دی زُفرینه شه‌ری هه‌وه، فینجا یا باش نه‌وه هوین زُ وان چیتر بن، د بئی هیفی نه‌بوون و سته‌ن نه‌بوونیدا]. و فنان روژان [جار شکه‌ستن و جار سه‌ر که‌فتن] د نافه‌را خه‌لکیدا دکترینین [ته‌زموونه بؤ خه‌لکی]، دا خودی نه‌ویت باومری نیاین [و سه‌بری دکیشن] بنیاسیت، و هنده‌کان زُ هه‌وه ب شه‌هیدبوونی خه‌لات بکه‌ت، و ب راستی خودی جه‌ز سه‌مه‌کاران ناکه‌ت.

وَلِيَّ حِجْصَ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَمَحَّقَ الْكَافِرِينَ ﴿١١٤﴾
 حَيْبُ شَرِّانٍ تَدْعُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَسِرَّ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَلُوا
 مَسْجِدًا وَبَعَثَ الْفَرِيقَيْنِ ﴿١١٥﴾ وَقَدْ كَفَرْنَا تَنْزِيلَ التَّوْرَةِ مِنَ
 قَبْلِ أَنْ نُلْقِيَ هَذِهِ آيَاتِنَا وَأَشْرَقْنَا نَبِيًّا ﴿١١٦﴾ وَمَا مَحْمُودٌ
 إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١١٧﴾ أَوْ قِيلَ
 أَتَفْتَنُونَنَا عَلَىٰ أَعْيُنِنَا مَنْ يَتَقَلَّبَ عَلَىٰ عَقِبَتَيْهِ قَلْبًا يَضُرُّ
 اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا صَدَقَتْ
 نَفْسِي أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُرُوجًا وَمَنْ يُرِيدُ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا فُلْيُوتِهِ وَمِنْ ثَمَرِ ثَوَابِ الْآخِرَةِ فُلْيُوتِهِ وَمَنْهَا
 وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَسَكَرَيْنَ مِنْ لَبَنٍ فَتَنَلَّ مَعَهُ
 بَيْتُونَ كَثِيرًا وَهَوَّلْنَا أَسْهَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
 وَمَا أَكْفَرُوا فَأَنَّهُمْ يُبْحَثُ الضَّالِّينَ ﴿١٢٠﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ نَافِثًا فِي أَرْضِنَا وَقَدْ آمَنَّا
 وَأَضْرَبْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٢١﴾ فَتَأْتَاهُمْ اللَّهُ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا وَخَيْرُ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَوَاللَّهُ يُبْحَثُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

﴿۱۱۴﴾ و دا خودی نهویت باوهری یابینین ز گوننهان
 بشوت و گاوران زی قبر بکعت. ﴿۱۱۴﴾ گمل
 موسلمانان] هویس هزر دکهن بچنه بهحشش بیی
 خودی بزائیت کانهویت جیهاد کرین و سهبر کیشاین
 ز ههوه، کی بیوون؟! ﴿۱۱۴﴾ ب سویند بهری هویس
 مرئی بیین ههوه مرن دخواست [ههوه حهز دکر
 شهههک چئی بیست، دا هویس تیداشههید بیی]، و ب
 راستی ههوه مرن دبت [و هویس ب خوزی نیزیکی
 مرئی بیوون و ههفالیئت ههوه ل پیش چاقیئت ههوه
 هاننه شههید کرن]. و ههوه ددبت [وهخنی ههفالیئت
 ههوه دهاننه کوشتن]. ﴿۱۱۴﴾ و موحهمد بیئنه مبهره که
 ز بیئنه مبهران، و گلههک بیئنه مبهره بی وی هانینه و
 جزیننه، فینجا نه گهر مر، یان هاننه کوشتن، هویس دئی
 ب باشفه زفرن، [و هلگهههه سهر گاور بیی] و ههچین
 ز ههوه ب باشفه بزفرینهفه [و گاور بیی] چو زیانی
 ناگه هیننه خودی، و خودی دئی خه لائین سو باسداران
 [نهویت خوز راگرتین و ب باشفه نه زفرین] دهئین.
 ﴿۱۱۵﴾ نینه کهسهک بهریت بیی دهستورا خودی

[نانکو بیی دهستورا خودی کس نامریت] [مرن] ب روزا خوز نشته کن نفیسی بیی دیار کریه [نانکو
 نفیسیه، نه پیش دکه فبت و نه باش دکه فبت]، و ههچین [ب کار و کریاریت خوز] دنیا بقیئت نه م دئی زی
 ده بیی و بیی [ب کار و کریاریت خوز] خیرا ناخرهتی بقیئت دئی زی ده بیی، و سو باسداران دئی خه لات که بین.
 ﴿۱۱۶﴾ چه مند بیئنه مبهره هه بیوون، گلههک مروقیئت خودی [ز زانا و چاکان] د گمل وان شهه [دریکا خودیدا]
 کریته، و سست نه بیوون ز بهر شهه وادریکا خودیدا دیتین، و بیی هیز و لاواز نه بیوون و سستی خوز خوار نه کرن
 [سهریت خوز نه چه ماندن]. و خودی زی حهز بیئنه ههان دکعت. ﴿۱۱۷﴾ و ناخفتنا وان زی ههه نهفه بیوون:
 خودیوول گوننه بیت مه و زیده گافیا مه بیوره، و مه فاهیم بکه [بییست مه موکم بکه و رابگره] و مه ب
 سهر مله تنی گاور بیئنه. ﴿۱۱۸﴾ فینجا خودی خیرا دنیا و ناخره تنی دا وان [سهره کفن و دهسته کفن دانن] و
 خودی حهز نهنجیکه مران دکعت.

﴿۱۱۹﴾ [گمل موسلمانان] نه گهر هوین ب گوتسا نهویت گاور بووین بکن دق هه وه خربین و زفرینته سر گاوریین، قیجا هوین دق فه گه برنه فه، زیاندار و خوسارعت. ﴿۱۲۰﴾ [نهو نه دوستیت هه وه نه، گوهداریا وان نه کنه] به لکسی خودی هاریکار و پشته فانی هه وه به و نهو باشترین هاریکار و پشته فانه. ﴿۱۲۱﴾ [نهم تیزیک دق ترس و لهرزی تیخینه دناف دلی گاوراندا، ز بهر شرکا وان دکور نه هقی و بن نشتهک بز هه بیت، و جهی وان دوژهه و ج بیسه جهه جهی سه مکاران. ﴿۱۲۲﴾ ب سویند گاغا هه وه نه باری خو ب دهستویر و نر نهها خودی [تیخینه پشیا خو] و شکاندی و قوتیر کری [ب کوشتی] خودی نهو به پمانا دایسه هه وه [کو هه وه ب سرربنخیت] ب جهه نینا. به لسی پستی خودی نهوا هه وه دقیا نیشا هه وه دایسی، دوی گافیندا هوین سست بوون و زیکفه بوون و هه وه نه گوهداری کر [نهو جهیت پیغه مبهری بز هه وه دانایین، هه وه هیلان]. هنده کان ز هه وه دنیا [دهسکه فتی] دقیا [جهیت خو بهردان و هیلان]، و

بِتَأْتِيهِمُ الْيَزِيدُ مِمَّا مَتَرُوا أَن يُطَبِّعُوا أَلْيَدِ كَذَّبُوا
 بِرُؤُوسِهِمْ عَلَٰنَ أُعْتَبِ كُفْرَهُمْ فَتَقَبَّلُوهُمْ خَيْرِينَ ﴿١١٩﴾
 بِإِذْنِ اللَّهِ مَوْلَانَهُمْ هُوَ عَزِيزٌ أَتَّصِرَتِ ﴿١٢٠﴾ سَلَفِي
 فِي قُلُوبِ الْيَزِيدِ كَفَرُوا أَزْهَبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللهِ
 مَا لَهُمْ يَنْزِلُ بِهِ، سُلْطَانًا وَمَا وَنَهْمُ الْكَاذِبِينَ
 مَثْوًى الظَّالِمِينَ ﴿١٢١﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَكُمُ اللهُ
 وَعْدَهُ إِذْ أَخْبَرْتُمُوهُ بِآذِينِهِ، حَقًّا إِذْ أَمَّا شَرُّهُ
 وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْبُهُمْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَهُمْ
 مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ قَنُ يُرِيدُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْكُمْ
 يُرِيدُ الْأَخِيْرَةَ لَمْ يَصْرَفْكُمْ عَنْهُمْ لِنَبِيٍّ كُفْرًا
 وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَأَنَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَٰلِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾
 إِذْ أَفْضَيْتُمْ وَلَا تَلْوُونَ عَلَٰلِ أَحَدٍ
 وَالرَّسُولُ يَدْعُكُمْ مِنْ أُخْرَىٰ كُفْرًا قَاتِبَهُ كُفْرًا
 عَمَّا يَخْرُجُ إِلَيْكُمْ فَخَرُّوا عَلَٰلِ مَا قَاتَبَهُمْ وَلَا
 مَا أَصَابَهُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَقْسُمُونَ ﴿١٢٣﴾

نیزین

هنده کان ز هه وه ناخرهت دقیا [ل جهیت خو مان و بهر نه دان]، باشی [خودی] هوین ز وان رزگار کرن [ب شکهستی] دا هه وه بجه ربینت، و خودی هوین نازا کرن [پشی هوین به شیان بووین]، و خودی خودان که رم و منته ل سر خودان باورهان. ﴿۱۲۳﴾ [بینه بیرا خو] [گمل موسلمانان] [دهم هوین ل دویف سرئی خو دره فین و ل کهستی نه دز فرین]، و پیغه مبهری ل پشت هه وه د گمل نه فینت مایی گازی هه وه دکر [به لسی هوین ل پشاش خو نه دز فرین و هوین هه دره فین]، و خودی کوفان ل سر کوفانی ب سر هه وه دا داریت، دا هوین خمی ز وی تشنی نه خون یی ز دهست هه وه چویی [کو سر کهفتن بوو]، و خمی ز وی نه خون یی هوین هنگافتین [کو شکهستن بوو]، و خودی ب ناگه هه ز وی یی هوین دکهن.

لَقَدْ أُنزِلَ عَلَيْنَا مِمَّا نَسَا يُنْفِقُ عَلَيْهِ
 بِنُكْرٍ وَعَاطِفَةً قَدْ أَهْمَتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَنْظُرُونَ بِأَنَّهُ عَزَّ
 لَنُنْفِخَنَّ بِالسُّيُوفِ بِتَقْوَى هَلْ أَتَاكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَوِّفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَمْلِكُونَ لَقَدْ
 يَخْلِفُونَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءًا مَّا فِيهَا هُمْ مُشَاوِرُونَ
 فِي يَوْمِهِمْ وَلَئِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ كَيْبَ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِذْ لَمْ يَصْحَبِهِمْ
 وَلِيُنْفِخَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِهِمْ وَيُخَيِّضَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِصْرَ
 يَوْمَ أُتِيَ الْبَيْتَ الْمَعَامِ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ الْفَيْضَ لِيَضْحَكُوا
 مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ لَقَدْ عَمَّا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا
 أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ أَتَوَقَّاهُمْ فَذَكَرُوا قَوْلَهُمْ
 ضَرْبًا مِنَ الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا عَرَفَى لَوْ كُنْتُمْ إِعْدَاءً
 وَمَا فَجِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ نَجِيمُ
 يُؤْمِنُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قِيلَ لَكَ سَبِيلُ
 اللَّهِ أَوْ مُشْرِكُكُمْ أَحَبُّ إِلَيْكُمْ وَإِنَّكَ لَتَلْمِزُومٌ ۝

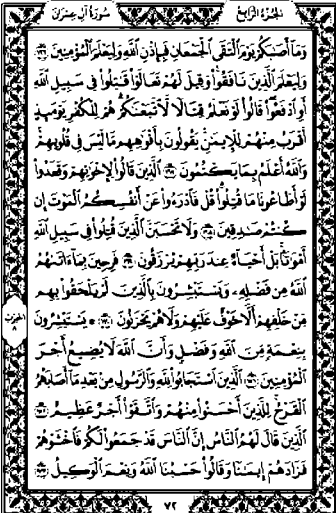
﴿ ۱۵۴ ﴾ باشی خودی پستی کز فائز تیمانسی و تمنای
 و هیزین [خو و جافگرتن] ب سهر هه و هدا داریت،
 دهسته که ک ز هوه د نفر و سک دجن [پستی و مستیانی
 نه ناسدین] و دهسته که زی که نبونه دده ردی خودا و
 بهس د خما خودا بیون [ز ترساندا خو و ژ جافان
 فه ره فی] و هزارانه د ریدا [کو خودی بیغه مه بری خز
 سهر نایخت] ز خودی دکرن، وه کی نه زانان، دبیژن:
 سا کار و باره ک ب دهستن مه هیه؟ [ز سهر که فتی یان
 شکهستن] بیژه: [هه می موحه مد] هه می کاروبار ب
 خودینه [چاوا بفتی دئی و مسا بیت]، وی د سینگ
 خودا فه دشترین با بز ته ناشکهرا نه کن، دبیژن:
 نه گهر کاروباره ک دهست مه ا هه بایه، تم ل فیزی
 نه دهاتنه کوشتن، بیژه: نه گهر هوین خز د خانیست
 خزه زی بانه، دیسا نه ویت کوشتن ل سهر وان هاتیه
 نئین، دا بز کوشتا خز دهر که فن، دا خودی نهوا
 د سینگ هه و هدا هه بیجه بیست، دا یا د دلی
 هه و هدا [ز بانگ و ناوازیست شهتانی] باقر بکت.
 و خودی ناگه هه داره ز وی یا د سینگ و دلاندا.

﴿ ۱۵۵ ﴾ ب راستی نه ویت و ژوا هه ردو کوم فیک که فین [و ژوا توحیدی] و پشت داینه شه ری و ره فین، ب
 راستی شهتانی شه و د سه ردا برن و نه حساندن ز بهر گونه هیت وان کرین، ب راستی خودی ل وان بزوری
 و نازاکرن. و ب راستی خودی گونه هه ژیه ر و بیفروه هه ل سهر جزادانسی. ﴿ ۱۵۶ ﴾ گهل خودان باوهران،
 هوین زی وه کی وان نه بن، نه ویت گاورد بووین و بز برایست خز [چ بیت بابی یان بیت دورویاتیسی]
 دگوتن ج گاها دهر که فبانه بازار گایه کی یان وه غره کنی، یان زی خه زا گه ربانه [مربان یان زی هاتبانه
 کوشتن]: نه گهر ل دهف مه بانه نه دمرون و نه دهاتنه کوشتن، دا خودی فن باوهره وان بکته کول و کز فان د
 دلی و اندا. و خودیه ساخ دکمت و دمربیت، و خودی ناگه هه داره ب کار و کرباریت هوین دکهن و دینیت.
 ﴿ ۱۵۷ ﴾ و نه گهر هوین د ریکا خودیدا هاته کوشتن یان زی مرن، ب راستی لیژورینا خودی و دلوقاییا وی بز
 هه و هه ز وان شتستان نه ویت هوین [بوزین و ژبارادنیاس] کوم دکهن چیره.

وَلَيْبَسُوا لُحُوفًا يُفْتَلَتُ لَدَى اللَّهِ حُجُورُهُمْ ۗ قَبَسًا رَّجَعًا مِّنَ اللَّهِ
 لَيْتَ لَهُمْ وَرُوٰكِبًا فَتَطَا لِقَابُ الْعَذَابِ لَآ تَقْضُوا مِن حَزَنٍ
 قَاتَعْتُمْ عَنَّهُمْ وَاسْتَغْفِرُوا لَهُمْ وَسَآءَ رِزْقُ الْآلَمِ قَاتَا عَزَمَتْ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِثُّ الشُّرَكَاءَ ۗ إِنَّ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمُ اللَّهُ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ فَتَنَآلَهُ يَنْصُرْكُمْ فَيُنَازِلْ
 بِصَدَقَةٍ ۗ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ عَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا كَانَ لِيَجِيَّ أَنْ
 يَجْعَلَ وَمَنْ يَجْعَلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّمَ فَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۗ لَمْ تَقُولُوا
 قَبْلَ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ
 كَمَا نَبَأْتُمْ بِحَقِّ طَبَقِ اللَّهِ وَمَا وَدَّ اللَّهُ جَهَنَّمَ وَبَشَرَ الصَّابِرِينَ ۗ
 هُمْ ذُرِّيَّتُ عِبَادِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصَبْرِهِمْ بِمَا يَصْلَحُونَ ۗ لَقَدْ
 مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ ۗ وَرُكَّعًا مُّصَوِّفًا مِّمَّا كُتِبَ
 عَلَيْهِمْ وَأَنَّ كَمَا نَزَّلْنَا مِن قَبْلُ لَيْسَ صُلْبًا لِّشِينِ ۗ أَوْلَا مَا
 أَصْنَعْنَاكَ مِصْبَةً قَدْ أَصْنَعْنَا تِلْكَ لِقَابًا فَتُحْرَأَنَّ هَٰذَا
 قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثْنَاكَ عَلَى اللَّهِ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّبِينٍ ۗ

﴿۱۵۸﴾ و نه گهر هویسن مرن بیان هاتنه کوشتن
 [بزائن] هویسن دئی همر بهر ب خودیغه تینه کو مکر ن.
 ﴿۱۵۹﴾ [همی موحه مد] ژ بهر وی دلوفانییا خودی ب
 ته بری نویز وان نهرم بسوی، و هه که نو مروفه کن
 هشکن دلریق بایی دا ژ دوزیت ته فه هفن، [ژ بهر
 هندئ] ل وان بسوره و داخووازا گونه زیرنن بؤ وان
 ژ خودی بخوازه، و مشیوره تا وان د کاروباراندا بکه
 [د وان کاروبارنیت وهی بی نه هانی] و نه گهر ته
 [پشتی مشیوره تن] خو تیک دل کر و بریارا خو دا
 [و په نیا خو فه بری]، پشنا خو ب خودی راست بکه،
 و ب راستی خودی حه ژ وان دکته بیت پشنا خو ب
 خودی راست دکهن. ﴿۱۶۰﴾ نه گهر خودی هاریکاری
 و پشته فانییا هموه بگهت [و هموه سه ریخت]
 شکستن بؤ هموه نینه، و کسه ل سه هموه زال
 ناییت، و نه گهر هاریکاری و پشته فانییا هموه نه کهت
 و هموه بشکنیت، کسی همیه ژ خودی پیغه هاریکارییا
 هموه بگهت؟ و بلا خودادان باوهر پشنا خو ب خودی
 گهرم بگهن. ﴿۱۶۱﴾ چو پیغه بهران [نه و صاف نینه]

خیانه تن بگهن و به خشن خو خراب بگهن، و ههر کهستی خیانه تن بگهت، و رؤوا قیامه تن، نه و ب خیانه تا
 خوقه دئی تینه حازر کرن، پاشی همر تیکی ل دویف کار و کر بارنیت وی حبیب دئی دگهل تینه کرن. و ستم
 ل کسه ژ وان نایته کرن [نه خیریت وان کیم دبن، نه ژی گونه هیت وان بهر لسن دئین]. ﴿۱۶۲﴾ نه ری ما
 نه وی قالیبون و رازیبون خودی ل بهر، و دخوازیت وهکی ویه، یب ب نه رازیبون خودیغه فه گهریایی،
 و جهی وی دوزهمه [کو] ج بیسه جهه. ﴿۱۶۳﴾ [نه، همدو جوین نه وهکی تیکن ل دهف خودی] همر تیک
 ژ وان ل دهف خودی په یسکه که، و خودی دبیت کاشه وچ دکهن [خودی ژ کر بارنیت وان ب ناگه هه].
 ﴿۱۶۴﴾ خودی خیر و کهره دگهل باوهری نیاییان کر، دهمن پیغه بهره که همر ژ وان بز وان هنارتی،
 نشانیت مه بؤ وان بخوینیت [نانکو فورناتن نیشا وان بدت] و دل و هنافیت وان بشوت و فه شوت و
 بافر بگهت. و کتب [کو فورنانه] و سونه تن [کو ریکا پیغه بهریه] نیشا وان بدت، ههر چهنده بهری
 نوکه دهر زه برون و گومراییسه کانه شکه ارادا بسون. ﴿۱۶۵﴾ نه ری [گهل موسلمانان] دهمن هویسن بهر هنگاری
 ناتافه کن برویین [کو رؤوا نو حدئی حه فنن ژ هره هاته کوشتن] و درجا هندئ وی هموه ب سه ری وان نینا
 [رؤوا به درئ هموه حه فنن ژئ کوشتن و حه فنن ژئ نیخسر و دبیل کرن]، و هویسن دیتن نهف [به لایه] چاوا
 و ژ کیفه هات؟! بیژه [وان: مه خسه دین موسلمانن] نهف [نهف به لایه] ژ هره ب خزیه [دهمن هموه جیبت
 خو بهردایین و نه گوهدارییا فهر مانا پیغه بهری کری]. ب راستی خودی خودان شیان له سهر همی تشتی.

﴿ ۱۲۹ ﴾ و با هاتیه سرخی هه وه، دهمنی هه ردو کوزم که فتنه بهر انبهری تیک [مه خسه د زئی موسلمان و گاوریت قوره بشیان روزا نوحدی] ب دستورا خودی بوو، و دا خوردان باور ناشکهار بین [ته ویت بین ل سر نه خوشین کیشاین و خو راگرتین].
 ﴿ ۱۳۰ ﴾ [او دیسا] دا ته ویت دورویاتی کرین یننه نیاسین و [ناشکهار بین]. گوتنه وان [مه خسه د بن دوروینه]: ورن د رینکا خودیدا شه ری [جهادی] بکن، بیان زئی [ته گهر هویس د رینکا خودیدا نه کهن] بهر گویی ز خو بکن، گوتن: نه گهر مه زانیابه دئی یننه شه ری، نه م دا خو دهینه د گهل هه وه [و شه ری که بین]، نه و [ب فن گوتسا خو] وئی روزی هند نیزیکی باور یسین نین هندی نیزیکی گاورین، وئی ب نه زماننی خو دینون یا نه ل سر دلی وان، و خودی چتر دزانیست کا نه و ج [د دلی خو] فده شیرن.
 ﴿ ۱۳۱ ﴾ ته ویت روینشتین [شه ری نه کریس] و گوتینه برایت خو، نه گهر ب یا مه کوبانه [و دهر نه کتبانه شه ری و هر ژ مالیت خو دهر نه کتبانه] نه دهاتنه

کوشتن، بیژه [وان] نه گهر هویس راست دینون مرنی ز خو بدمنه باش. ﴿ ۱۳۲ ﴾ هرز نه کهن ته ویت د رینکا خودیدا هاتنه کوشتن دمرینه [وه کی همر تیک دمریت]، [نه] [به لکسی شه و ل دوف خودایی خو دساخن روزنی خو دخون]. ﴿ ۱۳۳ ﴾ دلخوشن ب ته و خودی ب که ره ما خو دایسه وان و د گهل وان کری، و ته و مز گینیی ددمنه یتت ب پشت خو فه هیلایین، و هیژ نه گه هشتینه وان [و شه هد نه بووین] [کو ترس ل سر وان نینه [ژ تیزایی روزا قیامه تنی] و ب خه م زئی ناکه فن [ب هیلانا دنیایی]. ﴿ ۱۳۴ ﴾ و ته و ب وئی خیر و که ره ما خودی د گهل وان کری دلخوش دین و مز گینیی ددمن کو ب راستی خودی خیرا باور هیناییان بهر زه ناکه ت. ﴿ ۱۳۵ ﴾ [باور هینایی شه و ن] ته ویت پشٹی برینداری و نه خوشیا نوحدی زئی ب سر د هاتی هه ر ژ گوهاریسا خودی و پیغه مبه ری دهر نه کتین، [و د گهل پیغه مبه ری ل دویف ته بو سو فیان و له شکه ری وئی هاتن پشٹی ز نوحدی زفرین]، بز وان ته ویت قهنجی کریس و پاریز کاری کریس خه لاته کن مه زن هه به.
 ﴿ ۱۳۶ ﴾ ته ویت خه لکی [مه خسه د بن مرقه ک بوو، ته بو سو فیان هنارت کو بیژته وان] گوتینی: خه لکی [نه یاریت هه وه] له شکه ری بز هه وه [بز بتر کرنا هه وه] کومکری، [خو بترسن و هشیار بن، [شوینا بترسن] باور یسا وان پتر لی هات و [ژ بهر هندنی] گوتن: خودی بهسی مه به و پشته فان هه ما هه خودیته.

فَأَنبَأُوا بِيَمِينِهِ مَنَ اللَّهِ وَقَصَلَ لِرَبِّتْسَةِ خِرْمُسَ وَأَنْبَأُوا
 بِرَضْوَنِ اللَّهِ وَأَلْفَهُ ذُوْقَصَلَ عَظِيمٍ ۞ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
 يُخَوِّفُ أَوْلِيَآئَهُ فَرَفَلَاخًا فَوَهْرًا وَعَاوُنَ إِنْ كَشَفَهُ فَوَ مِيْنَ ۞
 وَلَا يُخَوِّفُكَ الَّذِينَ يَسْتَرْعُونَ فِي الْكُفْرِ الْهَمُّ لِمَن يَبْصُرُوا اللَّهَ
 سِتْرًا يَرِيدهُ اللَّهُ أَلَا يَجْمَلُ لَهُمْ سَخْلًا فِي الْأَخْرَجَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ۞ إِنْ الَّذِينَ أَنْعَمْنَا لَكَ الْإِسْلَامَ بِنِجْرَةٍ أَنْبَأُوا اللَّهَ
 سِتْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَلَا يَخْتَفُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
 أُخْبِلُ لَهُمْ خَيْبًا لِأَفْئِسَتْ لَهُمُ الْأَرْضَانِ لَهُمَا الدُّوَا إِيَّانَا وَلَهُنَّ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ۞ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتَ
 عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَيْرَاتِ مِمَّنَ الطَّيِّبَاتِ وَتَأْسَأَنَّ اللَّهُ يُلَظِّنَكُمْ
 عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَخْتَفِي مِمَّنْ ذُنِبُهُمْ مِنْ قِبَلِهِ فَتَأْسَأُوا اللَّهَ
 ذُرِّيَّةً ۞ وَإِنْ تُوْهُبُوا تُنْفَرُوا فَلَكَ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞ وَلَا يَخْتَفُونَ
 الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنشَأَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ
 نَبَأُ هُوَسْأَ لَهُمْ سَخْلًا فَوَإِنْ مَا أَبْجَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَفَهُ
 مِيزَتْ الْأَسْتَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞

مزلهتا [بیندانا] نهم ددهینه وان [چ ژی درینژی بیت ج خوشحالی] بؤ باشیا وان، نو بینا نهم ل وان فرهه
 دکهین ژ بؤ هندیه گو گونهنیت وان زیده بین، و نیزایه کا هه تکبهر بؤ ژ وان ههیه. ﴿۱۷۸﴾ [ههی موحه معد]
 خودی خودان باومران [موسلمانان] ل سهرفی دستوداری هوین تیدنا [تیکه ل] ناهیلبت، ههنا فنجج و
 خرابان ژتیک نه فاقیربت. و خودی ههوه ب سهرفی تشتت نه ل بهر چاقان و بیننی هلناکات [کو غمیه]،
 بهلنی خودی ژ ناه فینه مبرنت خودی بقییت دئی ههلبژیربت و [ناگهدار کات، ههروهکی پیغه مبرنتی خو
 موحه معد] سلافیت خودی ل سهرف بن] ب سهرف دورویان هلگری، فیجا باومری بی ب خودی و پیغه مبرنت
 وی بینن، و نه گهر هوین باومری بی بینن و پاریز کاری بی بکهن خه لات کی سهرفن بؤ ههوه ههیه. ﴿۱۷۹﴾ و بلا
 نهویت قهلسی دی تشیدنا دکهن بین خودی ژ کهر ما خو دایسه وان، هز نه کهن نهفه باشیه بؤ وان،
 بهلکی نهفه بؤ وان خرابیه، رۇژا قیامت نیف چریکی و قهلسایه دئی ل وان تیته تیک [تاکو دئی بهی تیته
 نیزادان] و میراتی نه رد و نهسپانان هه بؤ خودیته، و خودی ب هه کار و کرباره کا هوین دکهن ناگهدار.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْبُرْتِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَبِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَةٌ
 سَتَكُنُّنَّ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمْ الْأَنْبِيَاءَ بِعَدْرٍ حَقٍّ وَتَعْمُلُ
 ذُؤُوقًا عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آلِيكُمْ
 وَرَأَيْتُمُ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْمُجْرِمِينَ ۝ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
 عَمَدٌ الْبُنْيَانِ الْأَعْمُودُ لَرَسُولٌ حَقٌّ بَاتِيئَاتٍ يَفْرِئُونَ
 تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِ يَأْتِيئَاتٍ
 وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِقُلُوبِكُمْ فَتَلْمِزُوهُمْ أَنْ كَسَبْتُمْ سُدُودًا ۝
 فَإِنْ كَسَبْتُمْ ذُنُوبًا فَقَدْ كَسَبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا
 بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ
 ذَائِقَةُ الْعَذَابِ وَالَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ يُوزَعُونَ الْقَبِيضَةَ
 فَتَنْزِيحًا عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ قَدَقًا وَمَا
 كُنْتُمْ مِنَ الَّذِينَ إِلَّا تَمْتَعُوا بِالنَّفْسِ ۝ وَكُنْتُمْ فِي
 أَنْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَلَيْسَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَأَنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝

﴿۱۸۱﴾ ب سویند خودی گوتتا وان نهویت گوتین
 خودی یمن هه زاره (فه قیره) و نهم دوه له مهن دین،
 بهیسه. ب راستی نه فوا وان گوتی [د راستا خود بند] و
 کوشتا وان ز بی به خستی بو پیغه مهران [بهری نوکه]
 نهم دق نغینین، [و وان دق لی سمر جزا که بین] و
 دق بیژنه وان تامکه نه نیازا دوزمه نی. ﴿۱۸۲﴾ [نهف
 نیازه] ز بسر ویبه یا هه وه ب دستیت خن بسر
 نوکه کری. و خودی ب راستی د راستا به ندهیت
 خودا نه نین سه سکاره. ﴿۱۸۳﴾ نهو نهون بیت گوتین
 خودی بهیمان ز مه وه رگریه کو نهم باوهرین ب
 چو پیغه مهران نه نین، هه تا نهو پیغه مهران قوربانه کی
 بز مه نه نیت و ناگرمک [ژوردا نه نیت] بسوزیت،
 [هه می موحه مد] بیژه [وان] نن پیغه مهران بهری من
 ب نشایت ناشکرا و ب وی تشتی هوین دینین
 هاتبون، یا هه وه بوچی کوشتن، هه که هوین راست
 دینین؟! ﴿۱۸۴﴾ فیجا نه گهر وان تو دره وین دانایی
 [باوهر ز ته نه کرن] [خه من نه خن]، ب راستی گه له که
 پیغه مهران بهری ته زی ب نشایت ناشکرا و ب

کنیت نه سانی و ب کتیا رونکه هاتبون، [دگه له هندی زی] دره وین هاته دانان. ﴿۱۸۵﴾ ههر جانداره کن
 هه بیت دق تامکه ته مرئی [و دق شه به تا مرئی فه خوت]، و ب راستی رزوا قیامه تنی هوین [هه می] دق
 جزایی خن وه رگرن. فیجا ههر که سن ز ناگری دوبر که فت و چو د به حشتیدا، نه ها تهو ب سه رکه فت و
 سه رفه راز سووه و هندی ژیا نا دنیایه ز خه مل و خیر و بهرتالی خاباندنی پیغه تر نینه. ﴿۱۸۶﴾ ب سویند هوین
 دق ب مال و حال و جاننی خن تینه جه رباندن، و هوین دق گه له که نیازا و نه خوشی ز وان بینن بیت بهری
 هه وه کتیب بز هاتین و ز وان بیت هه فال و هوگر بو خودی چیکرین، فیجا نه گهر هوین بیتا خن فرمه بکن
 و پاریز کاری بیکن، [بز ان] که نه فه [پیغه هه می و پاریز کاری] ز وان کارانه بیت دقیت مروف ل سهر یمن
 هشیار و رزد بیت.

وَأَذَاعَدَ اللَّهُ بَيْنَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْعَهْدَ لَنَيْبَتِنَا لِمَا نَقِيسُ
 وَلَا تَكْفُرْتُمْ. فَتَبَدُّوْا وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَأَشْرَفُوا بِهِ. فَتَنَا
 فِيلًا لَيْسَ مَا يَشْرَتُ رُبْرُوتَ ۖ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْرَحُونَ بِهَا
 أَنْتُمْ أَوْ يُحْسِنُونَ أَنْ يَخْتَمُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُم
 بِمَقَادِرِ مِنَ الْعَذَابِ ۖ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ وَبِاللَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ إِنَّ فِي
 عِلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ
 لِأَوَّلِي الْأَلْبَابِ ۖ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ اللَّهُ يَتَنَا وَفَعُولَنَا
 وَعَلَّ جُنُوبَهُمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي عِلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا لِنْبَلَّغُ سُبْحَانَكَ فَبِمَا عَذَابِ النَّارِ ۖ
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ۖ رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَمْلُوكَاتِنَا إِنَّا بِلَاغِي الْإِبْرَاهِيمَ أَنْ
 نَأْمُرَ بِرَبِّكَ فَتَنَا فَغَيْرْنَا فَذُنُوبَنَا وَرَكْعَتَنَا عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقْنَا مَعَ الْأَنْبِيَاءِ ۖ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَنِ
 رَسُولِكَ وَلَا نُخْفِرُ تَابُوتَ الْيَقِينَةِ إِنَّكَ لَأَخْلِفُ الْيَقِيْنَ ۖ

﴿ ۱۸۷ ﴾ و بڑھلے تھی حق بیڑہ: دمیں خودی زوان تویت
 کتیب بڑھانیں سوز و بہ بیان ستاندی [و گوتیہ وان]
 کو ہو میں بن گومان دئی قیں کتیبی بڑھلے لکی روں و
 ناشکرہ اکہ و چوینی زئی نافہ شیرن، [بہلے نہو سوز
 و بہ بیان وان دایی] ب پشت خو فہ ہیلان [نانکو ہشتا
 خن دانس]۔ [و سوز و بہ بیان خن] ب ہایہ کسی کیم
 فروتن، و نہ چو بازار ہو وان کری۔ ﴿ ۱۸۸ ﴾ [ہے
 موحمہد] ہزر نہ کہ تویت ب کر باریت خو دختوش
 دبن [کو نہو جوہینہ یت نیشائیت موحمہد پیغہ مہر
 تویت د تو رابتدا ہاتین فہ شار تین ب فی کاری خو
 دختوش ہووین دئی ژ نیا خا خود دئی رزگار بن] و دغین
 دستخوشیا وان یتہ کرن ل سہر وی یا نہ کریں۔ ہزر
 نہ کہ نہ فہ دئی ژ نیا یس فور تال بن، نیا و نہ خوشیہ کا
 دزوار بڑھان ہہیہ۔ ﴿ ۱۸۹ ﴾ و سہر و سامان نہرد و
 نساہان ہہر یں خودیہ، و خودی ب خو زئی ل سہر
 ہمی نشان دستہ لاتدار و خودان شیانہ۔ ﴿ ۱۹۰ ﴾ ب
 راستی چیکرنا نہرد و نساہان، و ہانن و چونا شہف
 و پوزان نشانن [ل سہر ہہوون و دستہ لاتداریا

خودی] بڑھکسیت ژیر و ناقلدار۔ ﴿ ۱۹۱ ﴾ [کہسیت ژیر و ناقلدار] تویت راوہستایی [ل سہر ہہیان] و
 رویشتی و ل سہر نہ نشتی [کیلہ کئی] دیرز کری، خودی دینہ ہیرا خو و زکری خودی دکہن و ہزرا خو
 د چیکرنا نہرد و نساہاندا دکہن، [و دینیون]: خودیو [نہف جیہانہ] تہ ژ فستا چن نہ کریہ۔ باکی [ژ
 ہمی کتیا سیان] ہہر بڑھنہ، [و نہم تہ ژ کتیا سیان و تہ ژ چیکرنا ژ فستا و ہویج ہاقز دکہین]۔ تیدی
 تو مہ ژ ناگری دوزہمی ہاریزہ۔ ﴿ ۱۹۲ ﴾ خودیو، ب راستی کہسی تو بکہہ د ناگریدا تہ رسوا و شہرمزار
 کر، و ستہ مکاران چو ہشتہ فان و ہاریکار نینن۔ ﴿ ۱۹۳ ﴾ خودیو، ب راستی مہ گولس ہوو، بانگہلدیز ملک یو
 باوہرینانسی یں گازی دکہت [باوہر یسین ب خودی و پیغہ مہری بنن]، فیجا مہ باوہری نینا، خودیو ل مہ
 بیورہ و دانگن ل سہر گونہیت مہ بگرہ (نانکو زئی بہ)، و خہلہتی و خرابیست مہ زئی بہ و مہ دگہل
 فہنجیکاران ہمرینہ [نانکو مہ زئی ژ وان حسیب بکہ، و مہ ب ہہ فالیبیا وان شایس بکہ]۔ ﴿ ۱۹۴ ﴾ خودیو، ج
 بہ بیان تہ ل سہر زمانی پیغہ مہران دایی ہدہ مہ [کو بہ شستہ و بن یں ژ گو ہداریسا ہرمانا تہ دہر نہ کہ فیت]،
 [و خودیو] مہ رسوا و شہرمزار نہ کہ پوزا قیامہ تہ، ب راستی تو ز سوزا خو لیغہ نایی۔

فَأَسْمَاءُ تَقُولُ لَا بَحْرَ لِي وَلَا أَصْلَ عَمَلٍ وَعَمَلٌ يَتَكْرَهُ
 ذَكَرُوا أَنَّ بَعْضَهُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمُوا هَاجِرًا
 وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَارُدُّوا فِي سَبِيلِ وَقَتَلُوا وَقَتَلُوا
 لَأَكْفُرْنَ عَنْهُمْ وَسَيُجَنَّبُهَا الْمُتَّقُونَ وَلَا تَحْزَنْهُمْ حَبَشٌ
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَإِنِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
 حُسْنُ الْقَوَابِلِ ۖ لَا يُغْنِيكَ تَقَالُفُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
 الْيَلْدِ ۖ مَتَّعَ قَلِيلًا فَمَمَّا لَمْ يَنْجِئْهُمُ رَبُّهُمْ إِذْ
 لَمْ يَكُنِ الْيَوْمَ أَنْقَاؤُا وَرَبُّهُمْ لَمْ يَجْعَلْ لِكُفْرِهِمْ
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارَ حَتَّىٰ لَمَاتَ فِيهَا شُرَآئِلُ مِنْ عِندِ
 اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرِينَ ۖ وَإِنِ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ
 إِلَيْهِمْ مِنْ خَلْقِ جَمِيعٍ ۖ إِنَّهُ لَا يُشْرِكُ بِشَيْءٍ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا ۚ لَمْ يَجْعَلْهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا اللَّهُ
 سَرِيعَ الْحِسَابِ ۖ تَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأُ
 وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَأُتُوا اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ

﴿۱۹۵﴾ قَبِجَا خُودِي دُو عَابَا اِن وَهَر گِمرَت [ب گزتا
 خق]: نهز کار و کر یاریت چو کر یار که ران ز هوه به رزه
 ناکم چ مریج زن، هر هندک ز هوه ز هندک کانن
 [نانکو زنده ری هوه زن و ميران هر تیکه و فرف و
 جو دایس د نایه را هوه اینه]. قَبِجَا نه ویت مشهخت
 بووین و ز وه لاتی خق هاتنه دهر تیختن، و دریا
 مندا هاتنه تیختندن و شهر [شهری دزمینت خودی]
 کرین و شهری وان [ژ نالیسی نیارنت خودیغه] هاتیه
 کرن، ب راستی نهز دی گونه هیت وان راکم و زویم،
 نه وان دی که مه دوان به حشانداندا نه ویت رویار د
 بندا دهر کن (دجن). [نهف خه لاتی همنی] که ره معک
 و خه لاته که ز خودی [ددهته وان]، و نی خودی
 با شترین خه لات و جزا ل دهف هیه. ﴿۱۹۶﴾ گه ریان
 و هاتن و چونا نه ویت گاور بووین د باژیر اندا، بلا
 ته نه خابینت. ﴿۱۹۷﴾ خوشی و هر گاله کاکیمه [یا
 دنیایی برانبری یا ناخه تی]، باشی دو یاهی و جهی
 وان هر دوزه هه و نهو چ بیسه جهه. ﴿۱۹۸﴾ به لنی
 نه ویت باریز کاریا خودایس خق کرین، به حشیت

رویار د بندا دهر کن بو وان هه نه، و هر وه هر دی تیدا بن، تیورگه که ز نک خودی، و یی ل نک خودی
 هه ی بو فنجیکاران جیره [ژ وی خوشی و هر گالاب ریکا گه ریا نا دنیایی دتت]. ﴿۱۹۹﴾ ب راستی هندک
 ز خودایت کتیا ن هه نه کو باوهر یس ب خودی دتین و ب نهو ابو هوه هاتی [ژ نک خودی کو قورنانه]،
 و ب وی باق وان هاتی، و ز خودی دتر سن [ل بهر فرمانا وی دراوه ستایه] و نیشانیت خودی ب بهایه کن
 کیم نافر وشن [نانکو سالو خیت پیغه مه ران د کتینیت خودا فارنی ناکه ن برانبری بهایه کن کیم]. نه فان
 خه لاتی خق ل نک خودی هیه و خودی د حسابندایی سفکه. ﴿۲۰۰﴾ گمل نه ویت هوه باوهری نینایی بینا
 خق [ل سر گوه رادری] فر هه بکن و [ل سر جهادا گاوران] پیغره بن و خق رابگرن، دل و دهر وونی خق
 ب خودی گری بدن، و باریز کاریا خودی بکن، هییه ب فی چهنندی هوین سره فر ازیبن.

﴿٧٧﴾ زه لاسان د وی (مالن) دهیاب و کس و کاران ب پاش خوفه هیلابی، بار و بشکهک ههیه، و زسان زی ژ وی (مالن) دهیابان و کس و کاران ب پاش خوفه هیلابی، بار و بشکه ههیه، چ کیم چ زنده، بشکهکه [ژ بهری خودیفه] هاتیبه دانان. ﴿٧٨﴾ و نه گهر دهمن لیکنه کرنی، کس و کار و سیزی و بهلنگاز ناماده بیون، شسته کی ژ وی میراتی بدهه وان، و ناخفته کابن نه زیهت بیژنه وان. ﴿٧٩﴾ و نه ویست ژ هندنی بترسن، نه گهر ب پاش خوفه دویندهه کابن چاره بهیلن، ستم لئی بیته کرن [دقیقت هه ب وی چافی بهری خو بدمه سیوبیت نهو خودانیسی ژی دکهن، و پانه گهر نه فرژ نهو یی مریابه، کاوی دفا چاوا سهره گو هیا زاړوکیت وی هاتیابه کرن، نهما دقیت نهو ژی یی و مساییت د گهل سیوبیت نهو سهره گو هیا وان دکهت،] فیجا بلا ژ خودی بترسن و ناخفتنا راست د گهل وان بکهن [نانکو چاوا د گهل زاړوکیت خو دناخفن، و دبیزنی: کوری من، کچا من، هه فری ناخفتنی د گهل سیوبیان ژی بکهن].

﴿١٠﴾ نه ویست مالی سیوبیان ژ یی بهختی و ب نه هقی دخون، ب راستی تنی نهو یی ناگری تنی زکی خو دکهن و دخون، و زوی دئی چنه د ناگری دوزه هیدا. ﴿١١﴾ د دهه هقی زاړوکیت هه وه دا خودی [ب فی رهنگی] هه مانا هه وه دکهت، کو بارا کوری نه متهنی بازار دو کچانه، و نه گهر زاړوکیت هه وه کچ بن و ژ دویان بترسن، دوسیکا میراتی بزو انه، و نه گهر [میراخوژ] کچهک ب تنی بیت، نیف [یا میراتی] بزو ویه، و دهیابیت وئ [یی مری] هه تیکی شه شیک دگه هیتی، نه گهر [نه وی مری] زاړوک هه بیت [چ کور بن، چ کچ] و نه گهر چو زاړوک [چ کور، چ کچ] نه بن و دهیابیت وی بوونه میراخوژیت وی، سیک بز دهیکا ویه، و نه گهر [نه وی مری] برا هه بن [خویشک و بره، دویان بتر]، شه شیک بزو دهیکا ویه، [نه ف] پشک و باره دئی یتنه لیکنه کرن [پشتی جهینانا و هسه تا مری کری بیان ژی [دهر تیختنا] هه ران [ده بیان]. بابیت هه وه و زاړوکیت هه وه، هو بن نوزان کی ژ وان بتر د ختیرا هه و دایه [ژ بهر هندنی خودی هه تیکی پشک و باریت وی دبار کرن،] نه ف نه که ژ بهری خودیفه ل سهر هه وه هاته دانان، ب راستی خودی یی زانا و کار به چهه.

﴿۱۲﴾ و نیشا میراتنی زنتیت [هه فسریت] هه وه هیلایس
بزو هه وه به [بشتی مرسن] نه گهر وان چو زارووک
[کور یان کچ] نه بن [نه ز هه وه، و نه ز چو زه لامیت دی]
و نه گهر وان زارووک هه به بیت، چاریک هک ز میراتن وان
هیلایس بزو هه وه به [هه لبیت] بشتی جهینانا و هسه تا
کری و [دهر تیختنا] قهران [ده بنان] و نه گهر هه وه
چو زارووک نه بن [کور یان کچ، ز وی یان ز تیکا
دی]، چاریکا میراتنی هه وه بزو هه فسریت هه وه به،
و نه گهر هه وه زارووک هه به بیت هه شتیکا میراتنی
هه وه بزو وانه، بشتی جهینانا و هسه تا هه وه کری و
دهر تیختنا قهران، و نه گهر زه لامه ک یان زنه ک بن
عیال و بن باب [مه خسه د یابن دوینده هه و باب و
بابیر بیت] امر، و برابره ک یان خویشکه کا [ز ده یکن]
هه بیت شه شتیک بزو هه ر تیکیه و نه گهر ز تیکی بتر بن
هه می د سیکیدا ده هه فوشکن، بشتی جهینانا و هسه تا
بن زیان و دهر تیختنا قهران، نه فه فرمانه ز خودنی،
و خودنی زانا و هه لیمه [نانکو له زنی ل جزادانی
ناکت]. ﴿۱۳﴾ نه فه فرمان و تحویبیت خودنی، و هه

﴿۱۴﴾ وَ لَكُمْ يَصْفُ مَا تَرَكُوا لَكُمْ مِنْ بَنَاتِكُمْ لَكُمْ
لَهُنَّ وَاللَّاتُ قَاتِ كَاتِ لَهُنَّ وَاللَّاتُ كَاتِ لَكُمْ
تَرَكْتُمْ مِنْ بَنَاتِكُمْ وَصِيَّةٌ يَوْصِيَتْ بِهَا أَوْلِيَاتُ
وَلَهُنَّ الْكُلُّ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
فَإِنْ كُنَّ كَاتِ لَكُمْ وَاللَّاتُ كَاتِ لَهُنَّ مِمَّا تَرَكْتُمْ
مِنْ بَنَاتِكُمْ وَصِيَّةٌ يَوْصِيَتْ بِهَا أَوْلِيَاتُ وَإِنْ كُنَّ
رَجُلٌ يُوْرَثُ كَتَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَةً أَخٍ أَوْ أُخْتٍ فَلِكُلِّ
وَصِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ الْفَرَسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَهَرَسْرَكَةٌ فِي الْأَنْفِ مِنْ بَيْنِ بَنَاتِكُمْ يَوْصِيَتْ
بِهَا أَوْلِيَاتُ غَيْرَ مُمْسِكَاتٍ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ خَلِيبٌ ﴿۱۵﴾ نَلَفْتُ خَدُّهُ وَاللَّهُ وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿۱۶﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ
يُدْخِلْهُ مِمَّا يَشَاءُ فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِمٌ ﴿۱۷﴾

تیکنی گوهداریسا خودنی و بیغه مبرتی وی بکت، دنی تیخته د به حه شاندا نه ویت رویار د به را و د نافر
دهه رکن، و هه وه هر دنی تیدا بن، و نه فه به سرکه فتا مه زن. ﴿۱۴﴾ و بن گوهداریسا خودنی و بیغه مبرتی وی
نه کت و بده ته سر تحویبیت وی [قهرمانیت وی ب جهه نه نیت] دنی تیخته د نافر ناگریدا کو هه وه هر
تیدا بیت، و نیرابه کاب رسوا و رمزهات بزو ویه.

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّكَ الْفِتْنَةَ مِنْ بَنِيكُمْ فَأَنْشُدُوا عَالِيَهُمْ
 اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ تَشَدُّوا فَأَمَّا كُوفٌ فِي الَّذِينَ
 حَقَّ بَتُّوْفُهُمْ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْمَوْتِىَ إِذْ يُجْعَلُ لَهُ الْعَرْسُ مِنْ عِبَادِكِ
 وَآلِدَانُ يَأْتِيْنَ بِهَا مِنْكُمْ فَهَذَا هُوَ مَا تَتْلُو تَابًا وَأُصْحَابًا
 فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّا وَجَدْنَاهُمْ آتِيْنَ سَعَاتٍ أَوْ تَابًا وَرَجِيْنَا
 إِنَّا الْغَفُوْرَةُ عَلَى الَّذِينَ يَأْتِيْنَ بِتُجْرِبَةٍ أَوْ مَوْتٍ وَنَجِيْنَا
 لِمَنْ يَتُوبُ مِنْ قُرْبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۱۰۰ وَبَسَّطْنَا لَكَ الْوَسْطَةَ الْاَلْيَسَى
 بِمَا كُنْتَ تَتُوبُ حَقِّ اِذَا حَضَرَ اَحَدُهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ اِنِّىْ تَابْتُ لِلَّهِ وَاللَّيْلِ وَمَا كُنْتُ
 اُولَئِكَ اَتَّخِذُ اَلْاَلْفَاكِ اَلْبِسَا۟تِۙ بِتَابِهَا الَّذِيْنَ
 اَمْسُوْا لَا يَجِدُ لِكُنُفَرٍ اَلْوَسْطَةَ الْاَلْيَسَى وَلَا تَضْلُوْا
 اِنِّىْذَرُكُمْ بِمَا تَعْصُوْنَ مَاۤ اَنْتُمْ مُّوْفُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاتِيَنَّ بِقَضِيَّةٍ
 مُّسَيِّئَةٍ وَّعَايُرُوهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ اِنَّ كُرْهًا مِّنْهُمْ مَّقْصُوْرٌ
 اَنْ يَّكُوْنُوْا قِيْنًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيْهِ خَبْرًا كَثِيْرًا ۝۱۰۱

﴿ ۱۰۰ ﴾ و توبت زانین دکن ز ژنکیت هموه، چار شاهدان ز خو ل سهر بگرن، قیجا نه گهر شاده بی ل سهر دان، د مالیت وانته ناسن بکن هه تا دسرن، یان زی هه تا خودی ریکه کا فور تالیوونی بز قه فدکته و ددانیت [هه لبت نهف فرمانه یا دهستیکا نیلامن بیوه، باشی هاته پراکرن]. ﴿ ۱۰۱ ﴾ و توبت دکنه د زانیندا ژ هموه [چ ژن چ منیر] بیتشین، و نه گهر توبه کرن و خو باشکرن، ژنی بگهرن، ب راستی خودی بین توبه و مرگر و دلوفانه. ﴿ ۱۰۲ ﴾ ب راستی توبه یا وان ب تن دیتته و مرگرن و قه بویل کرن نه ویت ز نزانین گونه هن دکن، باشی ز نزیک و زوی [ژ و بی کرنن به شتیان دین] ل خو دزفرن و توبه دکن، قیجا خودی توبه یا لسان قه بویل دکت [و توبه بین ددنه سر] و خودی زانا و کار به جهه. ﴿ ۱۰۳ ﴾ و توبه بز وان نینه، نه ویت کار و کریاریت خراب و گونه هه تا دکن [دمینه د گونه هیندا، و ل خو نازفرن] هه تا تیک ز وان دکنه فیه بهر مرسن [ژ نوی] بیژیت: نه ها ژ نوی من توبه به [و نه ز به شتیانم]، [توبه] بز وان ژنی نینه بیست دسرن، و نه و گاور، نیزایه کا ب دهر د و ذوار مه بز فان به ره فکریه. ﴿ ۱۰۴ ﴾ گهل نه ویت هموه باومری نینابین نه دورسته هوین ب کوته کی بینه میرا تخوریت ژنان [فانکو وه کی ههر میراته کی بگه هینه خو و دهستی خو داننه سر]، و بز هموه نه دورسته هوین ریکا وان بگرن و نه هیلن سوری بکن، دانه کئی ژوی مالی هموه دایسه وان [ژ مهراوان] ژنی و مرگرن، ژ بیل و بی، نه گهر خه له تیهه کا ناشکرا بکته، و ب باشی و قه نجسی دگهلدا بن و سهر دهره بی دگهل بکن. و نه گهر هموه نه فیان [بنا خو لسن فرمه کن و بهر نه دهن] چونکی دبیت هوین ژ تشته کی بیزار بین و هه ره نه قیبت، و خودی خیره کا مه زن تیخستیته تیدا.

وَإِذْ نَسِيْنَا آلَ زَوْجٍ مَّعَا وَ زَوْجٍ وَ آتَيْنَاهُ
 إِعْتِدَارَ فَقَالَا فَلَا تُخْذُوا مِنَّا شَيْئًا أَنَا خُذُوهُ
 نَهْنَتَا وَ أَلْمَأْمِيْنَا ۖ وَ كَتَبْنَا لَهُ وَ هُ وَ قَدْ أَفْضَى
 تَعْتَضُكُمْ ۖ إِلَى تَعْضٍ وَأَخَذْنَا مِنْكُمْ بَيْتًا عَلِيْقًا ۖ
 وَلَا تَنْسَوْا مَا كُنْتُمْ بِآبَائِكُمْ مِنْ آلِئْسَاءِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشًّا وَ مَفْتًا وَ سَاءَ
 سَبِيلًا ۖ خِيَرْتُمْ عَلَيْهِمْ لَمَّا كُنْتُمْ رِيسًا لَهُمْ
 وَأَخَوْنَهُمْ وَ عَمَلْتُمْ لَهُمْ وَ خَلَقْتُمْ لَهُمْ وَ بَنَاتِ
 الْأَجْرِ وَ بَنَاتِ الْأَخْبِ وَأَمْنَهُمْ الَّتِي أَرْضَعْتُمْ
 وَأَخَوْتُمْ مِنْ الرِّضْعَةِ وَأَمْنَهُنَّ نِسَاءَهُمْ
 وَ زَيْبَهُنَّ الَّتِي فِي حُجُرِهِمْ مِنْ نِسَاءِهِمْ
 الَّتِي دَخَلْتُمْ بَيْنَ قُلُوبِ أَرْضَعُوا دَخَلْتُمْ بَيْنَ قُلُوبِ
 حُجْرٍ عَلَيْهِمْ وَ حَلَلْتُمْ أَيْتَاهُمْ مِنَ الذَّرِيَّةِ مِنْ
 نَسَبِهِمْ وَأَنْ تَحْتَمُوا بَنَاتِ الْأَخْتَيْنِ إِلَّا
 مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا وَ حَكِيمًا ۖ

﴿۴۰﴾ و نه گهر هموه فیا زنه کن شوبنا زنه کا دی [بهشتی
 بهردانن] بینن، و تبتک ز وان هموه ماله کنی مه زن
 [ب نافی میهری] دابیتن، چو زوی [مال] زئی نه ستین
 [هوین ری مال] چاوا دی زین بهختی و ب گونه هکا
 مه زن زئی ستین. ﴿۴۱﴾ نه ری چاوا هوین دی وی مالی
 زئی ستین و هوین چوینه دهف تیکدو [و هوین ب تنن
 مابینه د گه لیک] و [وهختن میهر کرن] وان به بیانا
 موکوم ز هموه ستاندیه. ﴿۴۲﴾ و هوین وان ژنان
 مار نه کنه نه ویت باینیت هموه مار کرن، ز بل وی
 نهوا هموه بهری فنن فهرانن ینایت، ب راستی نه
 کاره کنی زنده کریت بوو، و پسه کار و پسه ریک بوو.
 ﴿۴۳﴾ ل سر هموه هاته حهرام کرن و نه دور ست کرن
 [مار کرنا] ده بکیت هموه، و کچیت هموه، و
 خویشکیت هموه، و مه تیت هموه، و خاله تیت هموه، و
 بر ازایت هموه، و خوارزایت هموه، و ده بکیت هموه
 ییت شیری [دابیتت هموه]، و خویشکیت هموه
 ییت شیری، و خه سو ییت هموه، و نه فیت هموه
 ییت د مالا هموه و دامه زن بووین، ژ وان ژنیت نفین د

نافه را هموه و واندا چپو ویسی، و نه گهر نفین نه ییت دنافه را هموه و واندا چو گونه ه بو هموه تیدانیه هوین
 وان نه فسیان مار بکن. و بو یکت هموه ییت کوریت هموه ییت دور ست، و [دسا حهرامه] هوین دنافه را
 دو خویشکان د مار کریندا کوم بکن، نهو نه ییت نهوا هموه بهری فنن فهرانن ینایت، ب راستی خودی
 گونه ه ژبیه ر دلوفانه.

وَالْمُحْسِنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ الْأَمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَانَتْ لَكُمْ وَأَجَلٌ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَنْتَهَى
 بِأَمْوَالِكُمْ غَيْرِ مَحْضِينَ فَمَا اسْتَفْتَيْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَتَأْوَهُنَّ أُولَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَزَوَّجْتُمْ بِهِ مِنْ تَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ۖ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
 الْمُحْسِنَاتِ الْمَوْضِعَ فَمَنْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمِنْ
 قَبْلِكُمْ الْمَوْضِعَ وَاللَّهُ أَغْلَرُ بِأَيْمَانِكُمْ يَعْضُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ فَادْكُوهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَالْأُولَىٰ الْأَجْرُ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٌ غَيْرٌ مُسَفِهَاتٍ وَلَا مُتَجَدِّدَاتٍ
 أَغْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَادْكُوهُنَّ بِضَرْفِ
 مَاعِطِ الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَايِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ اللَّهَ
 يَنْكُرُ وَأَنْ تَضْرِبُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي
 فِيكُمْ وَيُطَهِّرَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ

﴿۲۱﴾ و [مارکونا] زینت شو بکری و ب سیر [بؤ هوه
 حهرامه] ز بیل وان بیست [ب خه زابن بوویسه]
 جیزیست هوه [و نه گهر جیزی یا شو بکری بیت بؤ
 خودانی (سهرکاری وی) دورست نینه هه تا زه لامی
 وی دمیریت بیان دئسته بهردان] نهغه فرماننا خودینه
 ل سهر هوه هاته دانان و نفیسین [بؤ که سنی نایب
 بدهته سهر] و ز بیل شان بیست بوزین، هه که هوسین
 مارا وان بدهنی و ده همن باقؤ بن و زنا کهر نه بن، بز
 هوه دورست و حه لالن، فینجا هه چیبیا هوه خوشی
 ب نفینا وان دیت [نانکو مار کر] مارا وان [سهر هوه
 دناف خودا دیار کری] ب تهرک بدهنی، و گونه هل
 سهر هوه نینه پستی هوه مه مهر دیار کری د گه لیک
 پینک بین [نانکو ز وی مارا دیار کری ب قایلپونا
 هوه هردوکان، کیمتری بدهنه وان، بیان ژ وی
 ماری پتر بدهنه وان] ب راستی خودی بی زانا و
 کاربنه جهه. ﴿۲۵﴾ و هه چینی ژ هوه نشیا [ب مالی
 حق] ژنه کاتا زاد و خودان باوهر و ده همن باقؤ مار
 بکهت [و بز خو بیست] فینجا بلا جیزیست حق ژ

کجیت موسلمان مار بکهت [ته گهر شیان همن یا نازاد مار بکهن، نهدورسته یا جیزی مار بکهن، و دیسا
 نهدورسته جیزیسه نموسلمان مار بکهن]، و خودی ب باوهریسه هوه چیتز دزانیست [نانکو دیت باوهریسه
 هنده جیزیان ب هینز و موکو متری بیت ژ یا نازاد کری] هوسین ژ تیکن [نانکو هوسین ههردو موقن ج
 هوسین بهنده بن ج هوسین نازاد کری بن هوسین د مرقفانیسیدا تیکن]. تبدی ب دستورا سهرکاریت وان مار
 بکهن، و مههراوان ب فهنجی [ب ناوابه کئی دورست و شهرعی و گونجایی د گه ل سهروهری] بدهنه وان
 [نهغه جیزیسه بؤ هوه دورسته مار بکهن ب وی شهرتی] د ده همن باقؤ بن و زنا کهریت ناشکرا نه بن، و
 خودانیت یاریت نه بن، فینجا وهختی شو بکرن و کهفته د کر پیسیدا [نانکو دزانیسیدا] نیفا جزاین زینت
 نازادل سهر وان، نهغه فرماننا [مارکونا جیزیان] بؤ وی دورسته، بی ز خو بترسیت [ته گهر ژنی نه نیبیت]
 دتی که فیتد د گونه هیدا [نانکو دزانیسیدا] و نه گهر خؤز رابگرن [و جیزیسی مار نه کهن] بؤ هوه باشتره، و
 خودی گونه زبهر و دلؤ فانه. ﴿۲۶﴾ خودی [ب فان فرمانان] دئیت بؤ هوه دیار کهت [کاج ل سهر هوه
 حه لاله و ج حهرامه]، و بهری ههرد بدهته بی و بهوشیتت بیست بهری هوه [ژ پیغه مبر و چاکان]، و توبه بی
 بدهته سهر هوه، و خودی زانا و کاربنه جهه.

وَأَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُثَوِّبَ عَلَيْكُمْ وَبُرْهَانَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ يَسْبُلُوا أُمَّيَلًا عَظِيمًا ۖ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ سَمِيعًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالطَّبِيلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 بَيْعَةً عَنْ تَرَاضٍ مِمَّا كُنْتُمْ وَلَا تَقْسَمُوا أَنَّهُ كُنْتُمْ
 إِذْ كُنْتُمْ كَاتِبِينَ ۖ كُنْتُمْ يَوْمَ يَخْلَعُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 عَظِيمًا ۖ إِنَّ كَيْدَ بَنِي آدَمَ أَكْبَرُ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدِ الَّذِي فِي يَدَيْكُمْ
 حَتَّىٰ تَكُونَ أَعْيُنُكُمْ حَاظِرَةً لِذَلِكَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْهِ يَوْمَ ذَٰلِكَ عَلَىٰ الْوَالِدِ
 يُبْرَأُ ۖ إِنَّ كَيْدَ بَنِي آدَمَ أَكْبَرُ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدِ الَّذِي فِي يَدَيْكُمْ
 حَتَّىٰ تَكُونَ أَعْيُنُكُمْ حَاظِرَةً لِذَلِكَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْهِ يَوْمَ
 ذَٰلِكَ عَلَىٰ الْوَالِدِ يُبْرَأُ ۖ إِنَّ كَيْدَ بَنِي آدَمَ
 أَكْبَرُ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ
 الْوَالِدِ الَّذِي فِي يَدَيْكُمْ حَتَّىٰ تَكُونَ أَعْيُنُكُمْ
 حَاظِرَةً لِذَلِكَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْهِ يَوْمَ ذَٰلِكَ عَلَىٰ
 الْوَالِدِ يُبْرَأُ ۖ إِنَّ كَيْدَ بَنِي آدَمَ أَكْبَرُ ۖ

فمن بکعت، دئی وی کهینه داگسرتی دوزمهئیدا، و نهف ب خزل دهف خودئی ب ساناهیبه. ﴿۳۱﴾ نه گهر هورین خوز ژ گونهئیت معزنا [شرکی و کوشتی و دزیسی و سیزه بندیی ... هند] بدهنه باش، گونهئیت ههوه بیت بجویک دئی بهردههوش کهین و ژیهین و فهشترین، و ههوه دئی بهینه جبهه کئی دلخوش و باش. ﴿۳۲﴾ و هورین دلخوایسیا وی تشتتی کو خودئی هندهک ژ ههوه بی ب سهر هنده کیت دی تیخستین، نه کهن [نانکو خوزسیا هندئی بکهی خودئی ژ وی بستیت و بدهنه ته]، و زه لاما ن پشک و بار ژ کار و کریاریت کریین ههنه، و ژنان پشک و بار ژ کار و کریاریت کریین ههنه، و داخووازا کهرما خودئی بکهن، ب راستی خودئی ب ههمی تشتی ناگه هداره. ﴿۳۳﴾ و مه میرانگر بزه هر تیکی داناینه ژ میراتی دهیباب و کهس و کاران هیلابی، و نهوئیت ههوه په بیان دایینی [کو بیته میرانگریت ههوه] پشک و باریت و ان بدهنی [ههلبهت نهف فهرمانه ل دستیککا نیسلامن بوو، باشی هاته پارکن ب گونتا خودئی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ ب راستی خودئی ل سهر ههمی تشتان بهر ههف و شاهده.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا قَضَى اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي يَحْكُمُونَ بِهِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ وَإِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَبِيًّا ۚ وَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا رَسُولَهُ لَا تَخْلُوا سَبِيلَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَظِيمًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَأَحْسَنُوا وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِقَوْلِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَبِيًّا ۚ وَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا رَسُولَهُ لَا تَخْلُوا سَبِيلَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَبِيًّا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَأَحْسَنُوا وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِقَوْلِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَبِيًّا ۚ وَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا رَسُولَهُ لَا تَخْلُوا سَبِيلَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَبِيًّا ۚ

مَنْ

﴿۳۶﴾ زهلام سرکار و سر بهر شصیت کاروباریت
 زانه [نانکو دقت نهول بر خزمه تا وان بن و ب
 کاروباریت وان را بن] ز بر کو خودی هنده ک ب
 سر هنده کان تیخته، و ز بر کو [زهلام] مالی
 خؤ [د بر واندا] دمیزخن، قینجا زیت چاک
 [کارباست] گوهداریت خودی و زهلامیت خونه
 [و ب تهرکن خؤ رادین دراستا خودیندا، باشی دراستا
 زهلامیت خؤدا] و بز مال و نامویسا [زهلامیت خؤ]
 دشت ویرا، ب هاریکاریسا خودی باریزرن، و نهو
 زیت هویسن زئی دترسن کو گوهداریسا هموه نهکن
 [خؤ ل سر زهلامی خؤ مهزن بکن و ماقیت وان
 نهمن] شیره تان ل وان بکن [و ز خودی و نیزایا
 روزا قیامه منی بر سین] [و نهگر هاشفه چون باشه،
 و نایب چو پیکت دی بگری، و نهگر نه] خؤ ز
 نغنا وان بدمنه باش [نانکو ل سر نغنا وی بی، بهلی
 پشنا خؤ بدهی و پویه پی نه کی، و هه که ب فی
 چهنده زئی نه هاته پی] قینجا لی بدن [به لی لیدانه کا
 بی تیش] قینجا نهگر گوهی خؤ دانه هموه، هویسن

چو هنجه تان هلنه تیخن [کو هویسن خورتی و ستمی لی بکن]، ب راستی خودی پی بلند و مهزنه
 [نانکو پشی گوهداریسا هموه کرین، نهگر ستمی لی بکن، بزانتن خودی ز هه میان مهزتره و ل سر هموه
 دهسته لانداره همروه کی هویسن ل سر وان دهسته لانداره، و بز هموه ناهلیت]. ﴿۳۷﴾ و نهگر هویسن ترسیان
 ناقبه را وان نه خؤش بیت و زینک نه گرن، دادومره کی ز مروقیبت زهلامی و دادومره کی دی ز مروقیبت زئی
 ههلیزین [و فریکنه دهف تیک، داپنکفه بهری خؤ بدمنه ناریشه پی و چارمه بر بکن] قینجا هه که ب راستی
 وان [همردو دادوران] بقین وان بیک بینن و ناقبه را وان خؤش بکن، خودی دق وان تیخته بهریک، ب
 راستی خودی زانا و شاره زایه. ﴿۳۸﴾ و هویسن خودی بهریسن و چو هوگر و ههلیه ران بز چنی نهکن، و د
 گهل دهیبان د چاک بین [دیسا] و د گهل کس و کار و سیوی و بهلنگاز و جیرانیت دینه مروقیبت هموه، و
 جیرانیت چو مروقانی د گهل هموه نه پی و هه قالی ریکن یان هه فسه را خؤ و ریقینگ و بهنده بیست هموه، ب
 راستی خودی حه ز قه بی پی بهسه ندره ناکت [نهوی که سی ز خؤ مهزتر و بلندتر نه بیست و بیست نهول
 سر غهیری خؤدایه]. ﴿۳۹﴾ نهویست [نانکو قه به و دفن بلند] چرویکی دکن [دراستا فرمانا خودیندا و د
 راستا دهیباب و کس و کاراندا... هند]، و فرمانا خهلکی زئی ب چرویکی دکن، و وی که ره ما خودی د
 گهل کری قدشترن، و خودی نیزه یاکا هه نکبه بز گاوران بهر هه فکر به.

وَالَّذِينَ يُضْفَعُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَةً لِلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّقِيظَ لِمَا قَسَا،
 قَرِيْبًا ۖ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ قَوْلًا مَّا أَوَّلُوا الْآخِرَ وَالْأَوَّلَ
 مَسَارِقَهُمُ اللَّهُ كَانَ اللَّهُ بِهِمْ غَيْبًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ
 شَيْئًا ۚ ذَرْوَانِ تَكُ حَسَنَةً يُضْفَعُهَا وَيُؤْتِي مَن لَّدُنَّ
 أَجْرًا عَظِيمًا ۖ كَيْفَ إِذْ اجْتَمَعْنَا مَعْلَمَ أُمَّةٍ يَنْهَوِي
 رِجْلَهَا عَنِ غَلَبِ هَيْزَلِهِمْ شَهِيدًا ۖ يَوْمَ ذِي الْقُرْبَىٰ
 كَفَرُوا وَعَصَوُا الرُّسُلَ لَوْ شِئُوا بِهِنَّ الْأَرْضَ وَلَا يَكْفُرُونَ
 اللَّهُ حَدِيْقًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ
 سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَسْمَعُوا آثَارَ الْبُحْرِ وَلَا جُنْحًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَقْتَدِلُوا وَإِن كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِبِ فَلْيُؤْمَرْ بِالرِّجَالِ وَلَا تُؤْمَرْ
 بِالنِّسَاءِ فَلْيُؤْمَرْ بِالرِّجَالِ أَوْ فِيمَا بَيْنَهُمَا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۖ الرَّسُولُ الَّذِي أَوْفَىٰ أَوْفَىٰ مِمَّن
 أَلْفَضَلُوا ۚ يَنْفَرُونَ الْمَلَائِكَةُ يُرْهِدُونَ أُنْفُسَهُمُ إِلَىٰ سَبِيلِ
 الْكِتَابِ ۚ يَنْفَرُونَ الْمَلَائِكَةُ يُرْهِدُونَ أُنْفُسَهُمُ إِلَىٰ سَبِيلِ

﴿۲۳۸﴾ و نه ویت مالی خبز ب رویه تیا مرؤفان
 دمه زینخن، و باوه ریسین نه ب خودی دینن و نه ب
 رۆژا قیامه تن، و هر که سن شه پشان هه فالنی وی بیت
 [ب یا وی بکته و ل دویف وی بجیت] بیسه هه فاله
 [چونکی دئی به ری وی دمه خرابیسن و هکی قه به یسی
 و خومه ز نکرین و چر و یکی و رویه نیسن... هند].
 ﴿۲۳۹﴾ ما ج زبان دا گه هینه وان نه گهر باومری ب
 خودی و رۆژا قیامه تن نینابانه، و ژ تستنی خودی دایسه
 وان سه ده هه ژنی دابانه، و خودی ب وان ناگه همداره
 [کا هه ر تیکی نیه تا وی جیه]. ﴿۲۴۰﴾ بن گو مان خودی
 نه مه ت دنده کن [نه و ا دناف تیرۆژکا رۆژیدا] ستمن
 ل که سن ناگه ت، نه گهر [نه و دندک] باشی بیت
 [خودی] چه ند جارکی لمن دکه ت، و دئی خه لانه کنی
 مه زن دهنن. ﴿۲۴۱﴾ فینجا نه و دئی دج کر اسدا بن دهنن
 نه م بۆ هه ر مله نه کی شاهده کی دینین [بتهغه مبه ریت
 وان شاده بیسن ل سه ر وان دهنن] و نه م ته ژنی ل سه ر
 فان دکه پنه شاهد. ﴿۲۴۲﴾ وی رۆژی [رۆژا قیامه تن]
 نه ویت گاور بووین و گوهداریا بتهغه مبه ری نه کرین،

حزه دکه ن نه رد بته که لاشتن، و تیدا بچن و د گهل ناخنی بینه تیک، [وی رۆژی] نه نشین چو ناخفتنان ژ
 خودی فه شیرن. ﴿۲۴۳﴾ گهل خودان باوه ران، نژیکی نفیژی نه بن دهنن هوین سه رخوش هه تا هوین بزرنن
 کا هوین ج دپیژن، دیسا دهنن له ش دبی نفیژی سیدا [جه نابه تیدا] ژ بل کو هوین ریبار بن هه تا خۆ دشون،
 و نه گهر هوین نه خوش بن [نه نشین ناخنی ب کار بین] یان ژنی ریغینگ و ریبار بن [دسه فه ریدا بن] یان تیک
 ژ هه وه ژ ده ستا فنی هات یان چۆبته نفینا ژنن، و نواف [بۆ ده ستفیز و له ش باقر کر نی] ب ده ست هه وه
 نه که فیت، ته به مومین ب ناخه کا باقر بکه ن، سه ر و جاف و ده ستان فه عالن، ب راستی خودی گونه د ژبیه ر
 و دلزوانه. ﴿۲۴۴﴾ ما نه نه ددیت نه ویت [خودی] باره ک ژ زانینا کتیین [کو ته وراته] دابیس، گو مریسی و
 به رزیسی بیسن هنی دکرن، و وان دقیت هوین ژنی دسه ردا بچن.

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ فَأُولَٰئِكَ لَنِيعُونَ ﴿۱۵﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا لِحُجْرَتِهِمْ عَنِ صِرَاطِهِمْ وَأَنذَرُونَا
 سِغَاتًا وَعَصَبْنَا وَأَسْمَعْنَا غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَعْنَا لَيْثًا بِالسَّبِيحِ
 وَطَلَعْنَا فِي الَّذِينَ هُمْ قَالُوا أَسْمَعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعْنَا وَأَطَعْنَا
 لَكَانَ حَقِيرًا لَهُمْ وَأَقْوَرٌ لَكِنَّ لَمَنَّهُمْ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلَسْتُمْ بَيْنَ أَيْدِي عَنَّا تَأْتِلُ
 مُصَدِّقَاتِنَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقُولَ مِنْ وَجْهِ قَوْلِنَا أَنَّهَا
 عَنَّا أَدْبَارُهَا أُولَٰئِكَ هُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبِيحِ وَكَانَ أَمْرٌ
 اللَّهُ مَعْفُولًا ﴿۱۷﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَن يَشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرُ لِمَن يَدُونَ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿۱۸﴾
 الرَّسُولُ مِنَ الَّذِينَ يَرْكُوبُونَ أَنفُسَهُمْ يَلَىٰ اللَّهُ يَرْكُوبُ مَن يَشَاءُ
 وَلَا يَظُنُّونَ قِيلًا ﴿۱۹﴾ أَظُنُّوا كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَىٰ آلِهِ الْكُذُوبَ
 وَكَتَبَ لَهُمْ إِثْمًا مِّمَّنَّا ﴿۲۰﴾ الرَّسُولُ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا نَقِصَتِ
 مِنَ السَّكِّتِ يَرْمُؤُونَ بِالْجَبْتِ وَالظُّغُورِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَهْزَلُوا أَحَدَهُمْ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سِيلًا ﴿۲۱﴾

﴿۱۵﴾ و خودی چیر دژمنت همه ره دیاسیت ژئی
 ب ناکه هسن، و بهسی ههویه خودی [بز ههوه]
 سه میان و بهسی ههویه خودی [بز ههوه] پشته فان.
 ﴿۱۶﴾ جوهری ناخفتنی فاری دکهن [نانکو دگوهورن]
 و دبیژن: ب نه زمان خواری یان ب تان هافتنی ل دینی
 مه ناخفتنا ته بیست، بهلنی نهم بهن ناکه یسن، و گولنی
 بیه و نه گولنی نه بیست [مه خسهدا وان نغرینه نانکو
 بمری یان کهر بیسی] و [دبیژن] [راعنا] [مه خسهدا
 وان ژئی رمانه کانه یا جوانه] و نه گهر وان گز تابه، مه
 [گزناسه] [بیست و نهم ب گزناسه دکهن، و [انظرنا]
 [شوینا] [راعنا] نانکو خو ل مه بگره و مؤله تنی بده مه]
 بز وان باشر و دورستر بوو، بهلنی ژ بهر گاورسیا وان
 خودی نهو دویری دلوفانیسیا خو تیخستن، فیجا ژ بل
 باومره کاکیم باومریسی نائینن [نهو ژئی باومریسه کاک
 لاوازه ب هندهک پیخه مبر و کتیبان]. ﴿۱۷﴾ هه
 گهل نهوینت کتیب بز هاتین [نانکو جوهری و فله]
 باومریسی ب وی کتیبا مه ناییسه خواری [کو قورنانه]
 بیسن کو ب راستی ژ وان کتیبا نه بیست بهر دهستی

ههوه [کو تنجیل و تهوراتن] بهری نهم هنده سهروچافان بهره فازی بکه یسن و لیک بز فرینن یان ژئی دویری
 دلوفانیسیا خودی تیخین، ههروه کس نهوینت دایبسه سهرو بریارا خودی رزوا شه بیسی مه دویری دلوفانیسیا
 خو تیخستین و له عنته لئی کریسن، و ب راستی فه مانا خودی هه ره دتی تته جه [نانکو لیقه بوون بز نیه].
 ﴿۱۸﴾ ب راستی خودی گونه ها چیکرنا هه قال و هز گران بز خودی ژئی نابهت و گونه هیت دیتر نهوینت
 مایین [ژ بل شرکتی] ژئی دیت بز یی بغیت، و ب راستی هه ره که سنی هه فاله کی بز خودی چیکهت، ب
 سویندی گونه هه کاهه زن کر. ﴿۱۹﴾ ما تو وان نایی و ناییسی نهوینت خو پاک و باقر [ژ گونه هان] دبیسن و
 ددانن [کو جوهری و فله نه دمی دبیژن: نهم مرؤفیت خودینه و نهم بیست بنی گونه هین]، خودینه یی بغیت ژ
 گونه هان پاک و باقر دکهت، و نهوینت دهزیسی بهر کن فه سینی ژئی ستم لئی نائیه کرن. ﴿۲۰﴾ بهری خو بدی
 کاجاوا شهو درهوان ب ناقی خودی دکهن؟ و بهسی وانه نهف گونه هه مزین و ناشکه را. ﴿۲۱﴾ نهوینت تو دینی
 نهوینت باره ک ژانبان بز هاتی، باومریسی ب بوت و شه بنانی دینن، و دبیژنه نهوینت گاوربووین [مه خسهدا
 ژئی قوریهیسه] نهفه ژ وان بیست باومری ناییین [کو موسلمانن] باشر و راسترن.

﴿۵۴﴾ هغه تهون نه ویت خودتی له عنعت لئی کرین [دویری دلو فانیسا خو تیختین]، و هر بیکن خودتی دویری دلو فانیسا حق بیخت، ب راستی نو چو هاریکاران بز نابینی [دهستی وی بگریت و راسته پی بکعت]، ﴿۵۵﴾ یان زوی وان بارهک د خودایینیندا هیهه [نانکو وان چو بشک و بار د خودایینیندا نینن، و نه گهر هه بانه زوی ژ چرویکسی و قهلسی] نومت تیقلی بمرکن قهسین زوی نه ددانه خه لکی. ﴿۵۶﴾ یان حه سویدیس ب خه لکی [ب پیغه مبری و موسلمانان] دهن، زوی کهره ما خودتی د گهل کری [بوی چو حه سویدیس ب موحه مدی دهن و نه و نه کسینی تیکتیه خودتی کهره م د گهل کری و کریه پیغه مبر]، و ب سویند [ببری وی] مه پیغه مبرانی و کتیب دابوونه بنه مالا تیراهمی [نانکو مه پیغه مبر ز دینده ها نیراهمی زوی هنارتن ز بنی نرانلیلیان]، و مه مالداری و سرداریه که مه زن دابوو وان. ﴿۵۷﴾ [دگهل هندتی زوی کو پیغه مبر هه ز وان بوون] به لئی هنده کان باوهری پی نیشان، و هنده کان زوی پشنا

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنَ اللَّهُ فَمَا لَهُ نَجاةٌ لَهُ فَأَصْبَرًا ۖ
 أَمْ لَهُمْ نَجِيبٌ مِنَ الْمَلِكِ فَإِنَّا لَا نَقُولُ لِلنَّاسِ أَعْيَابًا ۖ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۖ
 فَتَهَمُّونَ بِمَتْنٍ بِهِمْ وَهُمْ قَوْمٌ سَادَةٌ وَكُنْتُمْ أَجْزَاءً
 مِنْ دُونِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ اتَّيَمْنَا سَوَاقِ فُضِيلِهِمْ تَالَا كَلِمًا تَضَحَّتْ
 بِجُلُودِهِمْ بِذَلِكَ تَهْمٌ جَلُودًا عَرَبًا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَزِيزًا حَكِيمًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَلِيمِينَ فِيهَا أَنْبَاءُ لَمْ يَفِيضُوا
 أَرْوَاحَ مُطَهَّرَةً وَتُتَوَلَّى سُرُورًا لِلْأَعْيُنِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِأَعْمَارِكُمْ
 لَآتٍ نَزُومًا الْأَمْثَلُ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَآكْفِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 سَمِيعًا ۖ حَسْبُكَ اللَّهُ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ بِغِيظِهِمْ أَقْرَبُ
 إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ
 بِغِيظِهِمْ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَالَّذِينَ هُمْ بِغِيظِهِمْ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ ۖ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ بِغِيظِهِمْ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ ۖ

خو دانن و باوهری پی نه نیشان [فیجا چارادتی باوهریسی ب ته تینن؟!]، ناگر و سووتا دوزه همن بهسی وانه. ﴿۵۶﴾ ب راستی نه ویت باوهری ب نیشان و نایه تیت مه نه نیا بین، تم دتی وان هافیزینه د نانا ف ناگریدا، همر گافه کا چهر منی وان سووت و هاته براشتن، تم دتی چهر منی وان ب هندهک چهر منی دی گوهوزین دا تامکه نه نیزایی، ب راستی خودتی بی زال و کارنه جهه. ﴿۵۷﴾ و نه ویت باوهری نیا بین و کار و کریاریت قنچ کرین، تم دتی وان که بنه د به حه شاندا، نه ویت رویار د بنرا دچن، و ههروهر تیدانه، و بز وان [د به حه شیندا] هه قهسهریت پاک و باقر هه نه و دتی وان تیختنه بن سیه ره کا دریز و تیز سیهر. ﴿۵۸﴾ ب راستی خودتی فرمانا هه وه دکعت هوین نه مانه تی بدنه خودانیت وان، و هه گافه کا هوین دادوهریسی د نانه را خه لکیدا بکن، ب دادقانی دادوهریسی بکن، ب راستی هغه باشترین شیرته خودتی ل هه وه دکعت، ب راستی خودتی گوهذیر و بینره. ﴿۵۹﴾ گهل نه ویت هه وه باوهری نیا بین، گوهذاریسا خودتی بکن، و گوهذاریسا پیغه مبری بکن، و کار ب ده ستیت خو. فیجا ته گهر هوین ل سهر تشته کی ژیکه بوون و ب هه قه ل چوون، هوین ل خودتی و پیغه مبری بز فرین ته گهر هه وه باوهری ب خودتی و روژا قیامه تنی هه بیت، هغه کاری هه وه [تشتنی هوین ل سهر ب هه قه ل چیزین بز فریته خودتی و پیغه مبری]، بز هه وه چیتره و دوپاهیک خیز تره.

﴿ ۶۰ ﴾ نه ری تو [حیه تی نامینی] نابینی نه وی ت ل نک
 خق هزر دکهن، وان باوهری ب وی [فورنانی] نه وا
 بز ته هاتیه خواروی و ب وان بیت بز بیت بهری
 ته زی هاتینه خواروی ینابیه، و دفتن بز دادوهری
 بجه دهف وی یی دادیسی ب فرمانا خودی نه کت،
 و نهو ب خق زی فرمانا وان با هاتیه کرن باوهری
 بی نه نین، و ب راستی شه پتانی دفتت وان بیس
 بیس سه ردا بهت [کو باش دوری راسینی بین].
 ﴿ ۶۱ ﴾ و گافا بز وان یتنه گونن: هویس ل بهر وان
 بریاران و عون بیت خودی هنارتین و وهرنه دهف
 پیغه بهری، نو دق دورویسیان بیی، روسی خق ز
 ته وهر دگیرن. ﴿ ۶۲ ﴾ قیجا دق دج کراسدا بن دق
 چ کهن، دهمن نانافهک ب سهر واندا دتیت، ههر ز
 وی یا وان ب دهستت خق ب سهری خق ینایی
 [کو بریارا (حوکمی) ته هیلابیه و ب یا ناغوسی
 رازیبوینه]، باشی دتینه دهف ته، ب خودی سویند
 دخون و [دیتین]: ز قهنجی و چاکسی و پیکینانی
 پیغه تر مه نه فایه. ﴿ ۶۳ ﴾ نهو [دوروی دروان دکهن]

خودتی دزانت کاج دلسی و اندایه، سزا کرنا وان بهیله، و شیر هتان ل وان بکه [ژ دوریهایکا دورویاتیسی
 برتسینه] و شیر هته کا کار لیکر و ناشکه را د نایهرا خق و واندا بز [وان] بیژه. ﴿ ۶۴ ﴾ و مه چو پیغه بهر
 نه هنارتیه نه گهر ز بهر هندی نه بیت داب ده ستور خودی گوهداریسیا وی بیته کرن، و هه که گافا وان ستم
 ل خق کری [تو هیلابی و ب بریارا ته رازی نه بووسین]، هانبانه دهف نه و داخوازا گونه زبیرنی ژ خودی
 کربانه، و پیغه بهری زی داخوازا گونه زبیرنی بز وان کرپایه، دا زانن خودی گه له کی تزه وهر گر و دلوفانه.
 ﴿ ۶۵ ﴾ و مسانینه، ب خودایی ته سویند دخوم نهو نابنه خودان باوهر [باوهریسی نائین] هه تا ههر تشته کن
 نه و هه فر کیسی ل سهر دکهن، ته نه که نه که کم ل سهر، باشی بهر انبه بریارا ته چو دلته نگییسی دلی خق دا
 نه بین، باشی ب دورستی خق هله ستر نه ته [نانکو ب دورستی گوهداریسیا ته بکهن و فهرمان و بریاریت ته
 ب جه بین].

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا إِلَيْكَ
 وَمَا نَزَّلْنَا مِنْ قَبْلِكَ لِيُذَكَّرَ أَنْ يَنْتَكِبُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ، وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَنْ يُضِلُّهُمْ
 ضَلَالًا بَعِيدًا، وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَقَالُوبًا إِلَى مَا نَزَّلْنَا
 اللَّهُ وَآيَاتِ الرَّسُولِ أَرَأَيْتُ الْمُتَنَفِّعِينَ يَأْتُونَكَ
 ضُرُوبًا، فَكَذِيبُوا إِذَا ضَلَبْتُمْ فَضَلَبْتُمْ بِمَا
 كَفَرْتُمْ بِهِمْ نَسْفَةً يَكُفِّرُونَ بِالَّذِينَ أُنزِلَ إِلَّا
 لِيُخْذَلُوا وَيُفَسِّحُوا، أُولَئِكَ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ اللَّهُ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ قَاعٌ غَارٍ عَنَّهُمْ وَعِظَّمُوا وَقُلْ لَهُمْ فِي
 أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا، وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 لَرَجَدُوا إِلَى اللَّهِ وَرَأَيْتَ رَجْعَنَا، فَلَا وَرَيْكَ لَا يَزِيدُونَ
 حَتَّى يَحْكُمُوا لِكَيْفَا شَاءَ يَنْتَهِنَهُمْ ثُمَّ لَا يَاجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسْأَلُوكَ آيَاتِنَا

وَلَوْلَا فَتَنَّا عَلَيْهِمْ لِأَنْ قَالُوا إِنَّمَا فَتَنَّاهُمْ وَأَخْرَجُوا مِنْ
 دِينِكُمْ مَا قَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْلَا إِتْمَانُهُمْ لَعَلَّوْا مَا لَوْ عَصَوْنَ
 بِهِ لَسَكَانَ خَيْرٌ لَهُمْ وَأَشَدُّ تَنبِيْهًا ۝ وَإِلَّا لَأَنبَتْهُمْ
 مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ مُتَقَابِلَاتٌ ۝
 وَمَنْ يُبِيعِ أَهْلَهُ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسُنَ أُولَئِكَ رِجَالًا ۝ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَانَ
 بِاللَّهِ عَظِيمًا ۝ تَبَّأْتُمُ الَّذِينَ آمَنُوا تَتَّبِعُوا أَجْرَهُمْ وَاحْتَدُوا
 فَانْتَبِهُوا شَرَابًا وَاقْتَرِبُوا أَجْرَهُمْ ۝ وَإِنْ مَكَرْتُمْ لَن يُبْدِلَنَّ
 فَإِنْ أَسْنَدْتُمْ مَصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ
 مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝ وَلَئِنْ أَسْبَغْتُمْ فَنُضِّلْ مِنْ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَانَ
 لَكُمْ نَيْتُكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَوَدَّةٌ بَيْنَتِي سَكُنْتُمْ مَعَهُمْ
 فَأَلْوَتْ قُرْآنًا عَظِيمًا ۝ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۝ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَمُوتْ لَنَرْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

﴿۶۶﴾ و ب راستی همه که مه ل سهر وان فتیبایه
 خنوخ کوژن، یان ز وه لاتی خنوخ دهر که فن ب فهرمانا
 مه نه دکرن ز بل کیمه کن ز وان، و نه گهر وان ب
 شیره تیت ل وان دهاتنه کرن کربایه، بق وان جیتر و
 بنه جهرت بوو [مه خسه د بق دنیا و ناخره متا وان جیتر
 بوو، و باوره یسیا وان دا جیتر و پتر بنه جه و موکوم
 بیت]. ﴿۶۷﴾ و ب راستی هنگی نم دا خه لانه کنی
 مه زن دهینه وان. ﴿۶۸﴾ و نعم دا وان راسته پری که یسن.
 ﴿۶۹﴾ [ز خنوخ وه سایه] همر که سنی گوهدار یسیا خودی
 و پیغه بهری بکه ت، فینجا نه ره قالیبت وانن بیت
 خودی قه نجی د گهل کریسن ز پیغه بهر و راستگو
 و شهید و قهنجیکاران، و نه فله چ خنوخ هه فالسن.
 ﴿۷۰﴾ نه ف خنیکه [نیعمه نه] ز خودی ز بهر وانن، و
 بهس خودی دزانت کا کی هیژای کهره م و خنیکا و یسه.
 ﴿۷۱﴾ گهل خودان باوهران [هوین بهر انبهری نه یاریت
 خنوخ ناماده بن] و هشیار و کارگری بن، دهست دهست
 یان زی ب هه فیرا و پیکفه هیر شنی به نه سهر نه یاران.
 ﴿۷۲﴾ و ب راستی هندهک ز هه وه بیت هه یسن خنوخ
 فهدینلن و گیرؤ دکهن، فینجا [بهری خنوخ ددهنی] نه گهر ناتافهک [ز کوشتن و شکهستن] ب سهر هه و مداهات،
 دبیژن: ب سویند خودی قه نجی د گهل مه کر [خیرا مه فیا]، نم د گهل وان نه بوو یسن. ﴿۷۳﴾ و نه گهر کهره مه ک
 ز خودی گه هشته هه وه [ز سهر که فتن و دهستکه فنیان] دنی بیژن: ههروه کی بهری نوکه چو فیان و نیاسین د
 نایبه راهه وه و ویدا نه بی: خنوزی نه ز د گهل وان بامه، دانه ز زی ب سهر فهرار یسه کا مه زن سهر فهرارز بامه.
 ﴿۷۴﴾ فینجا بلا نه تویت ژبانان ناخره متی ب ژبانان دنیایی کریسن، د ریکا خودیدا جهادی [شهری] بکه ن، و ههر
 که سنی د ریکا خودیندا جهادی بکه ت، فینجا بیته کوشتن یان سهر فهرارز سهر بکه فیت، ب راستی نم دنی
 خه لانه کنی مه زن دهینی.

﴿۷۵﴾ هـ وه خیره؟ بچی هومین د ریکا خودیدا شهری
 ناکه ز بهر ته به سمر و بین دسته لانا ز زه لام و زن و
 بچویکان، نه ویت [گمازی دکهن] دبیزن: خودیو ز تو
 مه ز فی گوندی خه لک ستمکار ده ریخه، و بز مه
 هاریکاره کی ز دوف خو بهنیره، و بز مه پشت قانه کی ز
 دوف خو بهنیره. ﴿۷۶﴾ نه ویت باوهری نیابین، د ریکا
 خودیدا شهری دکهن، و نه ویت گاوربو وین د ریکا
 سهری گاوربیتدا [نه وی شوینا خودی دتیه بهرستن]
 شهری دکهن، فینجا [گمل خودان باوهران] هومین
 شهری دوست و یاریت شهبانی بکه، ب راستی
 کاری شهبانی [بهر انبهر بین خودی] یی بی هیز بوو.
 ﴿۷۷﴾ نهری ما ته نو نه دیش نه ویت [ل مه که من]
 بز دهانه گوتن، هومین دستی خو بکیشن [و شهری
 نه که ن] و نفیژان بکه ن زه کانا مالی خو بدنه، فینجا
 گافا [ل مه دینه یی] شهر [د ریکا خودیدا] ل سهر
 وان هاتیه نفیین، د وی گافیدا دهسته که ک ز وان ز
 مرزفان دترسیان وه کی ترسا وان ز خودی، بلکه بهر
 ز مرزفان دترسیان، و گوتن: خودیو بچی ته شهر
 ل سهر مه نفیسی، بلا ته تف شهره ب پاش تیخستایه و دهره تف دابایه مه [مه خوشی ب خو بریایه و
 هم ب مرن چوباینه]، بیژه: خوشبیا دنیاین یا کیمه و ناخرمت بو یی باریز کاری بی بکه ت چیره، و تمه مت
 دهریسی نیفا بهر کی فمسی ستم ل هوه نانتیه کرن [نه خیرت هوه کیم دبن و نه گونه هیت هوه دتیه
 زنده کرن]. ﴿۷۸﴾ هومین ل کیه بن [ل ویزی بن]، خو هومین د که لیت ناسیفه ز بی، ههر مرن دتی که هیت
 هوه، و نه گهر قمنجی و خیره که گه هشته وان، دبیزن: نه فه ز خودیه، و نه گهر نه خوشبیه که ب سهری وان
 هات، دبیزن: تف نه خوشبیه [ز بی و ههر بیا] ته به، بیژه [نه وه سایه وه کی هومین دبیزن] هم می تشت
 [خوشی و نه خوشی و دان و چیکرن] ز خودیه، فینجا فان مرزفان خیره چو ناخفتان تینا گه من [کو چو بی
 خودی نایب]. ﴿۷۹﴾ ههر خیره که بگه هیت ته ز خودیه، و ههر نه خوشبیه کاب سهری ته بیت ز ته به [نانکو
 نه فه نه وه یا ده ستیت ته کری و ته ب کار و کریاریت خو ب سهری خو نیایی] و مه تو ب پیغه مبه ری
 بو خه لکی هنارتی [و فقه دره خودی ز بهر تنگی و بهر فرهی و خوشی و نه خوشیسی نه ب دستتیه] و
 شاده بیا خودی [ل سهر فی چمندی] به سه.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فِتْنًا وَأَسَانَاكَ
 عَلَيْهِمْ حَقِيقًا ۚ وَيُحَرِّمُونَ طَاعَةَ أَزْوَاجِهِنَّ مِنْ عِنْدِكَ
 بَيْنَ مَا بَيْنَهُنَّ مِنْهُنَّ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْهِنُونَ
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ ذُكُورًا وَعُنْفُورًا عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۚ
 أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ عِنْدِكَ عَذَابُ اللَّهِ
 لَمَّا كَفَرَ الْأَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَلَمَّا كَفَرَ الْغَافِرُونَ الَّذِينَ
 أُولُوا الْأَرْوَاحَ أَدْعَاؤُهُمْ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَرْوَاحِ
 مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَشْطِرُونَ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَآتَمَنَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۚ
 فَتَنَّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمَّا كَفَرَ الْأَنْفُسُكَ وَجَرِيحِ التَّوْبِينِ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ لَكُمْ الْيُسْرَى كَذَرْتُمْ وَاللَّهُ أَكْبَرُ مَا نَسَا
 وَأَنْشَأَ تَكْوِيلًا ۗ مَنْ شَقَّ شِقَاقَ حَسَنَةٍ فَحَسَنَةٌ يَكُونُ لَهُ
 مِنْهَا وَبِئْسَ مَا يَشْتَعِلُ وَمَنْ يَشَقَّ شِقَاقَ سَيِّئَةٍ يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۚ وَإِذْ أَخْبَيْتُمْ بِنَجْوَى قَحِيحٍ
 بِأَسْحَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا إِلَى اللَّهِ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝

﴿۸۰﴾ همر که سن گوهاریا پیغمبری بکته، ب راستی نهوی گوهاریا خودتی کر بیسه، و یسن رویسن خو [ز پیغمبریهی] و هر گریست او گوهاریا وی نه کت، مه تو نه نهارنی کول ل سر وان پار بز فسان بی [ب کوزه کی بمرئی وان بدیهه باشی و باو مریسی].
 ﴿۸۱﴾ [بهرانبه ری نه] دبیژن: [همر مانا ته ل سر چافیت مه] نه م دتی گوهاریا بته که یمن، همر گافه کا نهو ز دفت ته چوژن، دهسته که ک ز وان د شه قیدا وی دکن و وی دبیژن نه نه واته گوئی، و کاج ب شهف دبیژن و دکن خودتی دقتیست، تیدی تو دست ز وان بهره ده و پوخته بی نه که و خو ب خودتی پشت گهر م بکه، و به سی تیه به خودتی پشته فانی نه بیت.
 ﴿۸۲﴾ قیجا تو بچی هزارا خو [باش] د فور نانیسا ناکه، و نه گهر فور تان ز دهف تیکی دی هانبا به ز بل خودتی، دا گه لک تشیت فیکنه که فنی و نهوه که هف تیدا بینن او وه کی فنی تیدا نه بینن، بلا بزاسن بی گومان ز دهف خودتی و موحمه د پیغمبره. ﴿۸۳﴾ و نه گهر خبه ره ک ز سر که فنی یان شکه سنی گه هشته وان

[فانکو دورویسان] دتی به لافکن، و نه گهر وان نهو خبه هر گه هاندبا به پیغمبریهی [بسیار زنی کرانه] یان زی [گه هاندبا به] سر کارت خو، نهویت فان خبه ران ژیک دنیا سن، و راستی ژ نه راستی جو دا دکن، و نه گهر کرهم و دلوفانیسا خودتی ل سر هه وه نه بایه کیسه ک تن نه بن بیت دی ههمی داب دو یف شه یانی که فن. ﴿۸۱﴾ قیجا تو دریکا خودیدا شه ری بکه، خو هه که نویسی ب تنی زی بی، نو دتی ز کار و کویاریت خو ب تنی به برسر بی، و خودان باوهران سر گهر م بکه [بالده بو شه کر کن]، بی گومان خودتی خرابی و زیانسا نهویت بوویسه گاور دتی ز هه وه دته پاش و فه گریت، و خودتی ب هیز تره و جزا دانسا وی دزوار تره. ﴿۸۲﴾ همر که سن بهر فانیسه کا خیری بکته [مه هده را قه نجیسی بکته] وی باره ک ز وی مه هده ری هه به، و همر که سن بهر فانیسیا خرابیسی بکته، باره ک ز گونه ها وی بهر فانیسی بوویسه، و خودتی ل سر ههمی تشتان دهسته ل اندار و شاهده [جزایی بهرانبه هرهمی تشتان ددهت]. ﴿۸۳﴾ همر گافه کا سلاف ل هه وه هانه کرسن، هوین چیتر بهر سفا وی بدهن یان زی وه کی وی فه گریتن، ب راستی خودتی ل سر ههمی تشتان حسینداره.

﴿۸۷﴾ [گمل مروغان] خودی شهوه یی ز وی پیغه تر جو بهرستی [خودی] نهیی، بی گومان دئی هه وه همیبیان روژا قیامتی کو چو گومان دوی روژیدا نینه دئی کوم کت، و کس ز خودی ناخفتن راستر هیه [نانکو کس نینه]!؟. ﴿۸۸﴾ هه وه خیره هوین هژ د راستنا دورویاندا بوویسه دو جو بی؟ و خودی شهو ز بهر کار و کرباریت کریس فه گه برانده فه [گاوریین]. شیری هه وه دقیت بی خودی گو مرا و بهرزه کری راستری بکهن؟ و هه چس خودی گو مرا و بهرزه کری تیدی نو چو رینکان بز نایی [کو تیک بز بیته راستری کمر]. ﴿۸۹﴾ [وان دورویان] این خوشه و حمز دکهن هوین زی گاور بین، ههروه کی شهو گاور بوویس، دا هوین و شهو هکی تیک لی هین، فینجا هوین چو دوست و پشته فانان ز وان نه گرن، هه مانه و ب دورستی باوهریسی ب نارمانجا مشه ختیبونا دریکا خودیدا نه نینس، فینجا نه گهر وان پشته خو دایی، بگرن و بکوزن، هه ر جهن لی بن و ب دهست هه وه بکهن، و هوین قعت چو دوست و هاریکاران ژبی نه گرن.

﴿۹۰﴾ شهو نه بن شهویت خو بگه هینه هنده کان [نانکو خو دناقینه به خستی وان] کو به بیان دانایه راهه وه و واندا هیه [دهستی خو نه کهنه فان و نه کوژن] یان شهویت دقینه دهف هه وه و دلی وان نه گریت [و بهر تنگ بیت] نه شیری هه وه بکهن و نه شیری مله تی خو .. و نه گهر خودی قیابیه [دلنگ نه دبون] دال سهر هه وه زال و دهسته لانداری کت و شیری هه وه کهن. فینجا نه گهر بهر هنگاری هه وه نه بون، و شیری هه وه نه کهن، و ناشی قیاب و دهستی دوستینی و ناشی بی هه وه دریز کر، [بزاسن] خودی بز شیری وان چو بی نه داینه هه وه. ﴿۹۱﴾ ب راستی هوین دئی جوینه کئی دی [ژ دورویان] بین، دقین ز هه وه [ب دورویان بین] پشت راست و تیمن بین و هه ر گافه کا هاته داخوژ کرن بز گاورییی و بز شیری هه وه، لی دز فین. فینجا نه گهر شهو دهستی خو ز شهو و بهر هنگاریسی هه وه نه کیشن و ناشی بی ز هه وه نه خووان، بگرن و بکوزن ل کیشه بینس، نه هه مه بی هه وه ل سهر فان هیهجه ته کا ناشکهر اژی دا [کو هوین ز بهر دز متسیا وان یا ناشکهر باکوزن].

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِتًا إِلَّا خَطَاؤًا وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِتًا خَطَاؤًا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِتَةً وَوَيْبَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
 لَكُمْ وَهُمْ مُؤْمِنُونَ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِتَةٍ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ بَيْتٌ قُودَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
 أَهْلِهَا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِتَةٍ مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَالًا
 شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَسَكَتَ اللَّهُ
 عَلَيْكَ بِمَا كُنتَ تَعْبُدُ ۖ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِتًا مُّتَعَمِّدًا
 فَجَزَاءُ لَهُ جَهَنَّمُ حَتَّىٰ يُخْلَقَ جَسَدًا غَيْرَهُ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَبُّوا أَوْلَاتُ تَقُولُوا
 لِمَنْ أَلْفَقْنَا بِنِكَاحِكُمْ تُسَلِّمُوا إِلَيْنَا فَتَمْتَعُوا
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا قِسْمَ اللَّهِ مَعَ الْبِرِّ كَثِيرَةً
 مِّنَ ذَلِكَ لَكُمْ ۗ قِيلَ قُلْ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰكُمْ
 فَتَيَبُّوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۖ

تیدا مینت، و خودتی که رب زنی را کریمه و دویری دلز فانیبا حق تیختیه، و خودتی بؤ وی نیزایه کا معزن
 بهر هه فکریه. ﴿۹۱﴾ گعل خودان باو مران ههر گافه کا هوین درینکا خودیدا بؤ جهادتی دهر که فن، [له زنی
 ل شعری نه که ن] و موسلمان و گاوران ژیک نبیاسن، و نه وی سلاف [یا موسلمانه تیسی] ال ههوه کر، نه بیژنی
 تو نه موسلمان، بؤ مشا و بهر تاله کی ژیا نا دنیا سی، و ل دهف خودتی دسته فیتیت مز ن هه، [ژ بر نه که ن]
 هوین ژی بهری نوکه و مسا بیون، فیجا خودتی که ره م د گه ل ههوه کر [و هوین راسته ری کرن] [له زنی ل
 کوشتی نه که ن] و ب دورستی بزانی و ژیک نبیاسن، ب راستی خودتی ب ششتی هوین دکه ن بی ناگه هداره.

﴿۹۱﴾ بؤ چو باوهریدار و موسلمانان نابت و نه دورسته
 باوهریداره کسی بکوژیت، ب بنی دهستی نه بیت، و
 ههر که سنی باوهریداره کسی ب بنی دهستی بکوژیت،
 دفتت [جزایی حق] و بنده به کن موسلمان نازا بکهت،
 و خوینتی بدهته مروقتت وی، ژ بل هندتی هه که نه و
 خوینتی بی بیلسن، و هه که نه و [کوشتی] از مله ته کن
 دژمن بیت بؤ ههوه، و نه و [کوشتی] این موسلمان بیت،
 دفتت بهس بنده به کن موسلمان نازا بکهت، و نه گه
 نه و [کوشتی] از مله ته کسی بیت به بیان د نابه راههوه
 و واندا هه بیت، تیدی [جزایی وی نه فیه] خوینا وی
 بدهته مروقتت وی، و بنده به کن موسلمان نازا بکهت.
 فیجا بی بنده به دست نه که فیت [یان شبان نه بن
 ب دهست حق بیخیت] توبه یا وی [نهوه]: دو هه یقان
 ل سهرتیک [بسی قه برین نهوه نه بیت بی دستویری
 هه بیت، وه کی نه ساخیسی، ژقان و چلکان و...] ب
 روژی بیت، ب راستی خودتی بی زانا و کار به جهه.
 ﴿۹۲﴾ و ههر که سنی موسلمانه کی، بی غالی و غه ره ز و
 ژ قه منا بکوژیت، جزایی وی دؤزه هه، ههروه ره دتی

﴿۹۵﴾ موسلمانیت روینشی [ژ جهادی] نو نهن بیت زبان بی کهفتی، نهوهکی وان، بیتب بخو و مالی خو جهادی دریکا خودیدا دکهن، ب راستی خودی نهویت ب خو و مالی خو جهادی دریکا خودیدا دکهن، بهسیکه کنی ب سهر نهویت روینشی [و عوزرا خو هی] تیختینه، و خودی زفانی چاکیتی ب همیبیان دایسه، و خودی مواجد (جهادکر) ب خهلاتکتی معزن ب سهر روینشیان تیختینه.

﴿۹۶﴾ بله و پایه و گونه‌زیرن و دلوفانی ل دلف خودینه، و خودی بی گونه‌زیره و دلوفانه. ﴿۹۷﴾ ب راستی نهویت ستم ل خو کریس [مشخت نه‌بووین و مایینه دناف گاوراندا] ملیاکت جانی وان دکیشن و دبیزن: هوسن ل سهر ج بوون؟ دق بیژن: ب راستی شم د نردیدا به‌لگاز و بیچاره بووین [شم نه‌دشیاین مشخت بیین و شم نه‌دشیاین موسلمانه تسیا خو زی ناشکرا بکه‌یسن] ملیاکت دق بیژن: تهری ما نهردی خودی بی به‌رفره نه‌بوو هوسن مشخت بیسی؟ فیتجا نه‌فان جهی وان دژزهه و ج بیسه دوپاهیکه.

﴿۹۸﴾ ژ بل وان بیت [ب دورستی] به‌لگاز و نه‌چار، ژ زه‌لام و ژن و بجویکان، نهویت بی ریک و نه‌شین ریکه‌کا دهر کهفتنی بگرن. ﴿۹۹﴾ فیتجا نه‌فان خودی دق لی بورت، و ژ خو خودی لیور و گونه‌زیره. ﴿۱۰۰﴾ و ههر که‌سی بو ریکا خودی مشخت بییت، دق ل سهر دفنا ملتجی خو، جهی بو خو د نردیدا کت، و به‌رفره هیی درزقیدا بییت. و ههر که‌سی بو خودی و بیغه‌مهری وی ب مشخت ژ مالا خو دهر که‌فیت، باشی [درنیکیدا به‌ری بگه‌هته جهی فیایی] به‌ریت، بی شک ختیرا وی [ته‌مام] ل سهر خودی که‌فت [بو بنفیتست]، و خودی ب خو بی گونه‌زیره و دلوفانه. ﴿۱۰۱﴾ نه‌گهر هوهه ره‌غره‌ک [نانکو سه‌فهره‌ک] د نردیدا کر، چو گونه‌هدل سهر هوهه نینه، هوسن نفیژا [چار رکاعت] کورت بکن، نه‌گهر هوسن ترسیان نهویت گاور هوهه نه‌زیه‌ت بدهن، ب راستی گاور بو هوهه دژمیت ناشکرا نه.

لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْعِلْمِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالَهُنَّ لِمَنْ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُولُو الْأَرْحَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيُّونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَخْرَاجًا ۖ وَرَجَبٌ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَكْثَرُ ظَالِمِينَ ۚ أَنْفُسُهُمْ قَالُوا فِيمَ كَفَرُوا قَالُوا مَا كُنَّا مُتَضَمِّنِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا لَنْ نُرْثَكُنَّ الْأَرْضَ وَبِعَاقِبَتِهَا وَأَنْفُسَنَا مَا نَدْرُسُهَا ۚ وَتِلْكَ الْأَنْفُسُ ظَالِمَةٌ لِرِجَالٍ وَالنَّسَاءِ وَالْوَالِدِينَ لَا يُنصِّطُهُمْ جِلَّةٌ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۚ قَالُوا بَلْ عَسَى أَنْ يَتَوَفَّوْا عَنْكَ وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ غَفِيرٌ ۚ وَمَنْ يُعَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْتَعًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مَهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ مُرْتَدًّا كَثِيرًا فَذَلِكُمْ كَيْدٌ ظَالِمٌ ۚ وَقَدْ أَخْرَجْنَا عَنْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَغَرَّبُوا ۚ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الْوَأْتِئَاتِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْأَكْثَرِينَ كَانُوا أَعْمَارًا ضَالِّينَ ۚ

وَأَذْهَبَ اللَّهُ فِيهِمُ الْفِتْنَةَ فَكُنْتُمْ لَهُمْ صَلاةً فَلْتَضْمَنْ طَائِفَةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ فَمَا اسْتَوْجَبُوا قِتْوًا
 مِنْ رَبِّكَ وَلَئِنِ طَائِفَةٌ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلِّوا
 عَلَيْكُمْ وَقَدْ خُذُوا حِزْبَهُمْ وَأَنْسِلْهُمْ فِئَةً مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَاتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تَكْفُرُ الْأَمْوَالُ
 بِمَا كَسَبَتْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ فَالَّذِينَ
 سَفَعُوا آيَاتِنَا بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُمْ قَدْ كَفَرُوا
 إِنَّ كَيْدَ الْفَاسِقِينَ إِتْرَاقٌ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
 هُمُ الْمَكِيدُونَ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ مِنَ اللَّهِ
 فَسَادًا لِمَنْ آوَى إِلَيْهِمْ وَيَبْتَغُونَ الْجَنَّةَ
 الَّتِي وَعَدَ اللَّهُ لِمَنِ اتَّبَعُوا لِيُدْخِلَهُمْ فِيهَا
 بِمَنْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ
 مَكِيدًا فَالَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ مَكِيدًا فَالَّذِينَ
 كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ
 مِنَ اللَّهِ فَسَادًا لِمَنْ آوَى إِلَيْهِمْ وَيَبْتَغُونَ
 الْجَنَّةَ الَّتِي وَعَدَ اللَّهُ لِمَنِ اتَّبَعُوا لِيُدْخِلَهُمْ
 فِيهَا بِمَنْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ وَالَّذِينَ هُمْ
 يُرِيدُونَ مَكِيدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ
 الْمَكِيدُونَ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ مِنَ اللَّهِ فَسَادًا
 لِمَنْ آوَى إِلَيْهِمْ وَيَبْتَغُونَ الْجَنَّةَ الَّتِي
 وَعَدَ اللَّهُ لِمَنِ اتَّبَعُوا لِيُدْخِلَهُمْ فِيهَا بِمَنْ
 حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُرِيدُونَ
 مَكِيدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

راستی خودی نیزایه که اه تکبر بزرگواران بهره فکریه. ﴿۱۰۳﴾ فینجا هر گاه که [ب ناوایی بوری] ههوه
 نفیض احو کر، تیدی هوین ل سر پسیان و رویشنی و ل سر کینه کان در بزرگری زرگری خوددی بکن و خوددی
 بیته بپرا احو، فینجا ته گهر هوین ژ دژمنی تیمن بسوون [کو چو هیزشان نانتیه سر هه وه] هوین نفیض احو
 [ب وی رنگی، نه ویی خوددی فهرمانا هه وه بی کری و دده منی دم تیشان کریدا] بکن، ب راستی نفیض ل
 سر باوهریداران هر که و دهمداره [نانکو دهمی خوی بی دم تیشان کری بی هه ی]. ﴿۱۰۴﴾ [گمل خوردان
 باوهران] هوین ب دویف گهر بیان و داخواز کرنا نه باران سست و بیزار نه بن، [چونکی] ته گهر هوین
 [ب دویف وانفه و دشه ری و اندا] دتیشن، ب راستی کا جاوا هوین دتیشن نه ویی دتیشن [و ته گهر نه ویی
 خول سر نه هه قیسیا خوی فهد دکن و خول بهر فان تیش و نه خوی شیبان دگرن، دفتی هوین ژ وان جیتر خوی
 راگرن چونکی] نه وه هیشیا هوین ژ خوددی دخوازن [ژ خه لاتی مزمن و خیری] نه وه ناخوازن، ب راستی
 خوددی یسن زانا و کاربه جهه. ﴿۱۰۵﴾ ب راستی مه نه ف کتیه [کو فورانه] ب هه فی و پراستی بسو ته تینا
 خوار، دا تو حوکمی دا نابهرا و اندا ب وی بکی یا خوددی نیشا ته دلی، و بسو خائیشان پشته فان نه به.

وَأَسْتَغْفِرُكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَلَا تُجِدُ
عَنِ اللَّهِ مَن يَخْتَلِفُ أُنْفُسَهُ إِنَّ اللَّهَ لَاجْتِبُ مِنْ كَلِمَاتٍ
خَرَاتِنَا أَيْسًا ۝ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُتَمَشُّونَ مَا لَا يَخْتَصِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ فَاتَّخَذُوا
جَدَائِدَهُمْ عَنُودًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجِدِ اللَّهَ غَنَمًا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ لَيْسَ بِكَافِرًا كَبِيرًا ۝ وَمَنْ يَسْتَلِ
سُوءًا أَوْ يَطْغَرْ نَفْسَهُ لَمْ يَسْتَغْفِرْ لَهُ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْتُمْ بِالْإِيمَانِ إِكْبَامَهُ عَنِ نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْتُمِ خَبْرًا أَوْ إِتْمَانًا
لَمْ يَكْمُلْ بِهِ إِيمَانًا فَكَيْفَ يُحْتَمَلُ لَهُتَا وَإِنَّمَا نُحْيِيهَا
وَلَوْ لَا قَضَى اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ لِقَابُكَ مِنْهُنَّ
أَنْ يُسْأَلَكَ وَمَا يُسْأَلُكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

﴿۱۰۶﴾ و داخو ازا گونه ه ژیرنی بکه لژ بهر شهوا
ته کریسه دلنی خو، کو تو بهره فانیسی ز طوعمنی
کورنی ییریقی و دهسته کا وی بکی ی یان بی جوی
سزایده ی، ب راستی خودی گونه ه ژیه ر و
دلوزافانه. ﴿۱۰۷﴾ هه فرکی و جریمیری ز پیش وانفه
نه که، نه ریت [ب گونه هان] خیانه تن ل خو دکهن. ب
راستی خودی حه ز زنده خانیسن گونه هکار ناکهت.
﴿۱۰۸﴾ [ته ریت دوروی.. خیانه تا خو] ز مرؤفان
[ژ ترس و شه رمان] قه دشترین و ژ خودی نانه شیرن،
و خودی د گهل واندا بو و هختن ب شهف وان
به نیست، خودی بن نه خو ش و بن نه رازی، د گهل
تیک دگیران. و ب راستی خودی ب وی نشنی
نه و دکهن باش ناگه هداره. ﴿۱۰۹﴾ ته ها نه فه هه وه
پشته فانی و بهره فانی د زبانا دنیا سیدا ژ وان کو، فینجا
کی دنی رؤزا قیامه تنی برانه بری خودی بهره فانیسی ز
وان کهت؟! یان کی دنی خو دهته بهر وان و کریارا
وان ب سترن خو فه گریت [کو وان ژ نیا با دؤزه می
ره ها بکهت]. ﴿۱۱۰﴾ و هه ر که سنی کاره کنی خراب

بکهت [کو نه ز به تا وی بگه میته هنده کیت دی و پی بپشن] یان سه من ل خو بکهت [نانکو گونه هان
بکهت] باشی داخو ازا گونه ه ژیرنی ز خودی بخو ازیست، دنی بیست خودی بی گونه ه ژیه ر و دلوزافانه.
﴿۱۱۱﴾ و هه ر که سنی گونه هه کنی بکهت، زبانی ل خو دکهت، ب راستی خودی بی زانا و کار به جهه.
﴿۱۱۲﴾ و هه ر که سنی گونه هه کا بجویک یان یا مه زن [یان خه له تیه کن] بکهت باشی ب تیکن بی غالیغه رز
فه نیت، ب راستی وی بی به خستی و گونه هه کا ناشکه را تیخته سه ر خو. ﴿۱۱۳﴾ [هه ی موحه مه د] نه گه ر
که ره م و دلوز فانیسی خودی ل سه ر ته نه بایه، دهسته که ک ژ وان ل بهر بو و ته د سه ردا بهن، به لن شه و ژ خو پیغه تر
که سنی د سه ردا نایه ن [چونکی سه ر نه جامن کاری وان هه ر ل وان د ز فریت] و شه ف هت نه شین چو زبانی
بگه هیسته نه، ژ لاین خو فه خودی فوران و سونهت بو ته هنارتن [فینجا دنی جاواشین زیانه کنی گه هیسته نه،
خودی دنی ته هاریزیت شه و چند بزافنی بکن] و نشتن ته چو زنی نه دزانی ب ته دا زاین، ب راستی خودی
که ره مه کا مه زن د گهل ته کریسه.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ
حَقًّا وَمَنْ أَضَدُّ مِنْ اللَّهِ قِيلَ يَا رَبِّ لِمَ ابْتِغَايْتُمْ
وَلَا آمَنَ أَهْلَ الْكِتَابِ مَنْ يَقُولُ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
وَلَا يَتَذَكَّرُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَيَّا وَلَا تَصْبِرَا ۖ وَمَنْ
يَقْتُلْ مِنَ الصَّالِحِينَ مَنْ ذَكَرْنَا فِي الْكِتَابِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ أَلْجَنَّةَ وَلَا يَدْخُلُونَهَا قَبْرًا ۖ وَمَنْ
أَخْسَنُ دِينًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ رَجُلًا وَهُوَ مُحْسِنٌ وَأَتَمَّ
عِلْمًا بِزَهْرَةِ حَبِيبًا وَأَتَمَّ اللَّهُ ابْنَ زَهْرَةَ حَبِيبًا ۖ وَفِيهِ
مَا فِي التَّحْرِيكِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي كُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا ۖ وَتَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلْ اللَّهُ يُفَرِّقُكُمْ
فِيهِمْ وَمَا بَيْنِي وَعَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي بَيْتِ النِّسَاءِ
الَّتِي لَا تَقُولُونَ مَا كُنْتُمْ لَهَا وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَكْفُرُوا
وَالْمُتَضَمِّنِينَ مِنَ الرِّوَالَةِ وَأَنْ تَقُولُوا لِنِسَائِنَا بِالنِّسْبِ
وَمَا تَقُولُوا مِنْ خَيْرٍ قَالَتْ اللَّهُ سَكَانَ بِهِ عَالِيَا ۖ

﴿۱۲۲﴾ و ثبوت باومری نینابین و کار و کرباریت قننج
کرین، ب راستی ستم دی وان بهینه دوان بهه شتاند
ثبوت ربویار د بندا دهر بکن (دچن) و ثبو هروهر
دی تیدا مینن، نهفه سوز و بهیانه کار راسته ز خودی، و
ما کی ز خودی راستگوتر هه به؟ ﴿۱۲۳﴾ گه لی ثبوت
هه وه باومری نینابین، و گه لی خودانیت کتیان [جزا
و خه لاتی خودی]، نه ب هقیقت هه وه به و نه ب
هقیقت خودانیت کتیانه [کو جو هی و فله نه]،
هه ره که سن [ز هه وه بان ز وان] خرابی و گو نه هه کن
بکه ت، دی بن تیشه جزادان، و ز خودی پنه تر چو
هاریکار و پشته فانان بز خن نایبیت. ﴿۱۲۴﴾ و هه ره
که سن کار و کرباریت قننج بکه ت چ ز ن چ منیر، و
نهو خودان باوهر بیت، نهها نهفه دی چنه بهه شتن،
و نه ممت خیجا بهر کنن فسه بن ستم لن نایته کرن
[نانکو کیمترین ستم لن نایته کرن]. ﴿۱۲۵﴾ ما دینی
کی ز بی وی چیره ثبوتی ب دورستی خن سپار تیه
خودی و ثبو کار راست و قننج زی، و بوویه
دو بکه قیسی دینی نیراهیمی، کو دینه کنن فه دهره

ز خواری و خرابی، و خودی زی نیراهیم کره زنده خو شقی بن خن. ﴿۱۲۶﴾ هندی د نهر د و تهسا ناندا
هه می بی خودیه، و خودی زی ب هه ره نشته کی [چ بجویک چ معزن] باش بی ناگه هداره. ﴿۱۲۷﴾ [هه
موجهه د] نهوا دهره قنن ژیندا [کاج بریار و نه حکام دهره قنن و نندا هه نه] ز ته دهر سن، بیژه: خودی
دی بز هه وه قنن جهندی رزن که ت، و نهوا بز هه وه ژ فورنانی دیته خواندن رزن کرن و بهر سقه، [نیشاره ته
بز نایه تا سینی ز سوره نساء]، و امانا وی زی نهفه به [نه گهر هوین ترسیان د راستا کجیت سنیویدا
ثبوت هوین خودانیه بی زی دکن، نه گهر مار بکن، دادگه رسی نه که نه، و مافیت وان ب دورستی نه دهنی،
وان بهیلن، و ژنیت دی بیت هه وه بن خن ز مار بکن]، [خودی دی بز هه وه دیار که ت و نهوا ژ فورنانی
بز هه وه دیته خواندن]، کاج د راستا سنیویدا هه به نهوا هوین میراتی خودی بز فو بری نه دهنی، و هه وه
دقیت مار بکن [ژ بهر جوانیا وی، دامه را شو هه زی نه دهنی، یان زی هه سا هه نه هیلن شوی بکه ت، دا
مالی وان بز هه وه بعینیت] [نانکو خودی بز هه وه دیار دکه ت، هوین چو ژ فان د راستا سنیویدا نه که نه، و
ستمه لن نه که نه ز نیکا میرانیه نه ز نیکا مهر و شو بکرنا ونقه] و خودی بز هه وه بریارا کوریت بجویک دی
بز هه وه دیار که ت [صاف و میراتی وان بدهنی و بی بار نه که نه] و خودی بز هه وه بریارا سنیویان [چ کورچ
کچ] [دیار دکه ت کو هوین دادوهری د هه می کار و باریت و اندا بکن، هه ره خیر و فنجییا هوین بکن ب
راستی خودی بی بی ناگه هه.

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتِنَا أَنْزِلْنَاهَا نُزُلًا مِّن مَّا بَيْنَ يَدَيْهِ لَعَلَّكُمْ تُرْجَوْنَ
 عَلَيْهِمْ وَأَنْ يُّصَلِّحُوا بَيْنَهُمَا مَصْلِحًا وَأَصْلَحَ خَيْرٌ
 وَأَخْيَرٌ لِّلْأَنْفُسِ الشَّحْ وَالْأَنفُسُ الشَّحْ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ أَنَّ نَدْبُوا
 بَيْنَ النَّسَاءِ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ أَنَّ نَدْبُوا سَأَلَ النَّسَاءِ فَتَدْرُوهُمَا
 سَأَلَ لِمَعْلُوقَةٍ وَإِنْ تُصَلِّحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَإِنْ يَسْفِرْقَا فِي اللَّهِ عَدْلًا لَّنْ سَعِينَا
 وَكَانَ اللَّهُ وَرِثَةً لِّمَا كَانَ اللَّهُ ۝ وَاللَّهُ مَالِي السَّمَوَاتِ
 وَمَالِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُورُوا لِكِتَابِهِمْ
 قَبْلَ عِمْرَانَ وَإِنَّهُمَا لَأَنفَرَا اللَّهُ وَإِنْ تَسْفُرَا فَإِنَّ اللَّهَ
 مَالِي السَّمَوَاتِ وَمَالِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا رَّحِيمًا ۝
 وَاللَّهُ مَالِي السَّمَوَاتِ وَمَالِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا رَّحِيمًا ۝
 إِنْ يَتَسَاءَلُوا أَجْرًا لِّمَا أَنزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ وَتَأْتِي بِتَاخِرِينَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا ذَكِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدِ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَيَلْقِنَا اللَّهُ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا لَّا نُجْزِيهِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيمًا بَصِيرًا ۝

آیه اولی همواره ل سه نهایمی است تیکجاری بهرئی خوئی وهر نه گبرن، قیجا هوین وئی وهکی یا هه لا وینسی
 بپلین [نسیاب زه لامه، و نهیابی زه لامه]، و نه گهر هوین خهله تییت خوئی چیکه [و فهورق و جودایی
 نه کنه] و پاریز کارییا خودئی بکنه [ژ همی کار و کرباریت خودئی ژئی نه رازی، وهکی: ستم و فهورق و
 جودایییا دنایه راناندا] ب راستی خودئی گونه دژبیه ر دلوفانه. ۱۳۰ و نه گهر نه ههردو [ژن و متر]
 ژیکفه بسوون [ژن هاته بهردان] خودئی وان ههردو وکان دئی ژ که ره مسا خوئی زهنگین و بیی منته کهت [نانکو
 وان هه جو هیی تیکدو ناکهت] ب راستی خودئی [د دلوفانی و که ره مسا خودا] بیی بهر فوره و کاربه جهه.
 ۱۳۱ هندی د نهرد و نهساناندا بیی خودییه، ب راستی مه فهرمانا، نه وئوت بهری ههوه مه کتیب دایینتی،
 کبر و یا ههوه ژئی دکه بیی کو پاریز کارییا خودئی بکنه، و نه گهر هوین گارو بوون ب راستی هندی د نهرد
 و نهساناندا بیی خودییه، [و هوین جو زیانی ناگه هیته خودئی] خودئی بیی بی منته و میژایی سو بایینه.
 ۱۳۲ هندی د نهرد و نهساناندا بیی خودییه، و خودئی به سه پشته فان بیست. ۱۳۳ و نه گهر خودئی بقیت دئی
 ههوه بهر ناتاناکهت [ههوه مرینیت و قرکهت] گهل مرؤفان، و هنده کیت دی [شونیا ههوه] دئی نیتیت، و ب
 راستی خودئی ل سه ر فی کاری بیی دهسته لانداره. ۱۳۴ و هه که سئی خیر ادایایی [ب تنی بهر انبه کار و
 کرباریت خوئی] بقیت، [بلا بران] خودئی خیر ادایا و ناخره تنی ل دهه [قیجا بوچی هوین خوئییا کیم دده نه
 ب یا گه لهک و بوچی هوین ب دنیا بیی ب تنی د رازینه]، و خودئی ب وی کاری هوین دکه بیسه ر بینه ره.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ هُنَادٍ بَلِّغُوا
 عَلَى الْأَنْفُسِ كَرَاهًا أَلَّا تَكُونَ لَهَا فُجُورًا وَبُغْيًا وَأَوْفُوا
 بِالْعَهْدِ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ وَالْأَكْفَرِينَ إِن يَسْكُنْ غَيْبًا أَوْفُوا
 فَإِنَّهُ أُولَىٰ بِهَذَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَقْدُوا أُولَئِكَ تَكُونُوا
 أَوْفُوا بِضَوَائِقِ اللَّهِ كَمَا كَانَ يَمَاقِلُكُمْ خَيْرًا إِنَّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا فَأَمْشُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكَعْبُ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكَعْبُ الَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلِ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِاللَّهِ وَعَلَىٰ كَيْفِهِ وَرُكُوبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا كَفَرُوا لَمَّا كَانُوا آمِنًا
 كَفَرُوا لَمَّا آتَاكُمُ الرَّسُولُ أَنْ اللَّهُ يَبْتَغِي لَكُمْ دِينًا
 سَيِّئًا يَتَّبِعُونَ الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَلْمِزُوا أَلْسِنَتَهُمُ اللَّهُ
 يَتَّبِعُونَ الْكَعْبُ الَّذِي أُولَىٰ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَيْسَتْ
 عِنْدَهُمُ الْحِزْبُ مِنَ الْهَرَّةِ فَالْحِزْبُ جَمِيعًا وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكَ فِي
 الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ فِي دِينِكُمْ وَأَنْتُمْ تَبْتَغُونَ فَلَا
 تَتَّقُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْ دِينِكُمْ وَتَكُونُوا مِلَّةً
 بَلَّغُوا جَمِيعَ الْمُتَّقِينَ وَالْكَعْبُ الَّذِي فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

﴿۱۳۵﴾ گمل خوردان باوهران ب دادوهریسی رابسن
 [خو ژئی نمدنه باش و دینیراسته من نه کن] و شاده بیسی
 بسو خودی بدنه، نه گهر خو ل سر ههوه و دیباب و
 کهس و کاران زی بیست. نه گهر نهو د زمانگین بن یان د
 هه ژار بسن، خودی ژوان ههردوکان هه زیتره [هویس
 خاتری بسو بگرن] قیجا ب دیوف دلخواریسیا خو
 نه کفن، کس هویس دادوهریسی نه کن. و نه گهر هویس
 نه زمانی خو تک بدنه [و شاده بیسی بگو هوزرن] یان
 زی نمدن [و فهشیرن] بزاسن خودی ب نشستی هویس
 دکنه ناگه همداره. **﴿۱۳۶﴾** گمل خوردان باوهران، خو
 ل سر باوهریسیا ب خودی و پیغه مبری و کتیبای
 ب سر پیغه مبری خودا یناییه خواری و کتیبیت
 بهری نوکه هانرین، راگرن و بیسن، و هه کهسن
 باوهریسی ب خودی و ملیاکه تیت وی و کتیبیت وی
 و پیغه مبریت وی و روزا قیامه تنی نه نیت، ب سویند
 نهو کویر و دوسر برزه سوو. **﴿۱۳۷﴾** ب راستی نه ویت
 باوهری ینابین، هاشی گاوروبوین، هاشی دیسا
 باوهری ینابین، هاشی دویفرا دیسا گاوروبوین،

هاشی گاوریبا وان زیده بووسی و ل سر گاوریسی مرین، تیدی خودی وان نازا ناکت، و گونه هیت وان
 ژئی نایمت و راسته بری ناکت. **﴿۱۳۸﴾** [هه می موحه مه د] مز گیتیسی بده دورویبان کو ب راستی نیرایه کاب
 ژان بو وان هه به. **﴿۱۳۹﴾** نه ویت گاوران شوینا خوردان باوهران بو خو دکنه دؤست و پشته فان، تهری وان
 ریز و سه رفه رازی ژوان دقتت !؟ ب راستی ریز و سه رفه رازی هه یا خودیبه [نانکو ریز و سه رفه رازیسی
 بهس ژ خودی بخوازن]. **﴿۱۴۰﴾** ب راستی خودی د فور تانیدا بسو ههوه یناییه خواری، و هه گافه کا ههوه
 بهیست ترانه یان گاوری ب نایه تیت خودی دپته کرن، د گمل وان [نانکو ترانه کهران] نهروینه خواری ههتا
 سوچه تکهادی دکنه [نانکو ههتا سوچه تا خو دگو هوزرن]. و نه گهر هویس ری گافنی د گمل روینشتن،
 هویس زی دق و کی وان لن نین، بن گوسان خودی دورویبان و گاوران پیکفه د دؤزه میندا دق کومکت.

الَّذِينَ يَتَذَكَّرُونَ يَكْرَهُمْ إِنْ كَانَ لَشَيْءٍ قَدْرٌ مِنَ اللَّهِ فَأَلْوَا
 أَنْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ فَأَلْوَا
 أَنْ يَسْتَعِزُّوا عَلَيْكُمْ وَتَسْتَعِزُّوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 سَبِيلًا ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ لَنَجْعَلُنَّ لَهُمْ جُزْءًا مِمَّا
 قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا سَعَاتٍ لِيُزَكَّوْا مِنَ النَّاسِ وَلَا يَلْزَمُوْنَ
 اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا ۚ فَمَنْ يُؤْمَرْ بِإِن كَانَ ذَلِكَ لَا إِيَّاهُ هَدَى اللَّهُ
 هَذَا وَمَنْ يُضِلَّهُ اللَّهُ فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ سَبِيلًا ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أُولَئِكَ يَدْعُونَ أَنْ تُجْعَلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۚ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي ذَلِكَ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ سَبِيلًا
 إِلَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَأُولَئِكَ سَاءُ مَا يَحْكُمُونَ وَأَخْلَاصُ
 دِينِهِمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۚ

﴿۱۱۱﴾ نه وقت حق دگران و زیره فانیسا هموه دکهن
 [کا دئی ج ب سهرئ هموه تیت] فیجا نه گهر سر کهفتهک
 و خیرک ز دهم خودئ بؤ هموه هات، دئی بیژن ما
 هم زى دگهل هموه نه بوویسن؟ [مه زى دههستهک فتیدا
 بشکدار بکهن] و نه گهر سر کهفتن بارا گاوران بیت،
 دئی بیژن: ما تم بیئت ب سر هموه دا دزال نه بوویسن؟
 [به لئ مه هوین نه کوشتن و نه تیخسیر کرن و دناف
 واندا مه هاریکاریسا هموه نه کمر؟] و ما مه هوین ز
 موسلمانان نه پارستن [فیجا کابا ار مه بدنه مه] روزا
 قیامتن خودئ دئی فرمانن و حوکمی د نایهرا
 واندا کهت، و ز خؤ خودئ چوجا ری و فرسه تن
 نادهه گاوران، موسلمانان قر بکهن. ﴿۱۱۲﴾ ب راستی
 دورویسان [دقین] خودئ بخابینن، و خودئ ب
 خؤ وان رادکیشته سهردا چونا وان، و گافا رابوونه
 نفیژئی، ب مستی رادبن و بنش چافیت خهلکی
 نفیژئی دکهن، کیم جار نه بن خودئ نائینه بیرا خؤ
 [مه خسه د نفیژندا، چونکی ز بهر خهلکی دکهن و
 ترما خودئ تیدا ناکهن]. ﴿۱۱۳﴾ نهو [دوروی د نایهرا

موسلمان و گاوراندا بیئت مابین] نه ز وان و نه ز وانن، و ب راستی نه وی خودئ بهرزه کر، نو چو ریکان
 بؤ نایسنی فه گه ریته فه. ﴿۱۱۴﴾ گهل خودان باوهران، گاوران شوینا موسلمانان دؤست و پشه فان نه گرن،
 نه ری هموه دقیت [ب لئ کاری خؤ] نیشانه کاب هیز و ناشکهار بدنه خودئ [همره ز بهر نیزا بدت].
 ﴿۱۱۵﴾ ب راستی دوروی د بنن دؤزه مدانه، و چو هاریکار بؤ وان نین [وان ز نیزا با دؤزه هم قورتال بکهن].
 ﴿۱۱۶﴾ ز بل وان بیئت بهشتیان بوویسن و توبه کریسن، و کاروباریت خؤ دورست و چاک کریسن، و خؤ ب کتیا
 خودئ و سونه تا پنه مه ریفه گرتین و ب کار و کرباریت خؤ رازبوویسن و رویسن خودئ ب تنس قیابین.
 تیدی نه فه [روزا قیامتن] دئی دگهل خودان باوهران بن، و ب راستی خودئ دئی خه لاته کنی مه زن دهمه
 خودان باوهران. ﴿۱۱۷﴾ ما خودئ چ هوجیسی و منعت ب نیزادانا هموه همیه، نه گهر هوین سوهایسی و
 شوکورا خودئ بکهن و باوهریسن پسن بیسن؟ [نه فه چو ز گهنجخانه یا خودئ زنده ناکت، دیسا نیزادانا وی
 بؤ هموه چو ز گهنجخانه یا وی کیم ناکت]. و خودئ ب خؤ زى سوهایسگوزاری زانایه [نانکو بهنده بیئت
 خؤل سر گرهاریسیا خؤ خه لات دکت].

﴿۱۱۸﴾ خودی حمز دیار کرنا ناختستیت کریت ناکهت، ز وی نهیت یی ستملیکری [نهو زی دا بهره فانیسی ژ خز بکته]. و خودی گوهدیر و زانابه. ﴿۱۱۹﴾ نه گهر هویس قهنجی و ختیری ناشکهر ا بکنه یان زی قهشترین یان زی ژ خرایسه کن بیژن، قیجاب راستی خودی لینه گر و خودان شبانه. ﴿۱۲۰﴾ ب راستی نهویت باوهریسی ب خودی و پیغه مبریت وی نهین و دفتین فمرق و جوداهیسی بیخنه دانقهر ا خودی و پیغه مبریت وسدا، و دیتیزن هم باوهریسی ب هندک پیغه مبران دینین و ب هنده کان نائین، و دفتین بز خق ریکه کا ناقجی دانقهر ا [باوهری و گاوریسیدا] بگرن. ﴿۱۲۱﴾ بنی گزمان نهفه ب دورسی گاورن، و مه نزیابه کا هه تکبر بز گاوران بهر هه فکریبه. ﴿۱۲۲﴾ و نهویت باوهری ب خودی و پیغه مبریت وی نیایین و فمرق و جوداهی دانقهر ا واندا نه کریس، [و باوهری ب همی پیغه مبران نیایسی] نهها نهفان خودی دتی خه لانی وان دهتی، و خودی ب خق زی گوته هژیر و دلزفانه. ﴿۱۲۳﴾ خودانیت کتیان ژ نه

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْفُتُورَ بِأَشْوَى مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿۱۱۸﴾ إِنَّ بُدَّ وَأَخْبَرًا وَتُخَفَّوهُ أَوْ تَعْلَمُوا عَن سُورَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَاقِبَةُ دَرَجَاتٍ ﴿۱۱۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ وَيُرْسِلُونَ رُسُلًا يَأْتُونَ بِبَعْضِ بَعْضٍ وَرِيدُوا أَن يَخَذُوا مِنَّا ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۲۰﴾ أَلَيْسَ هَذَا كَذِبًا أَفَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِمًّا ﴿۱۲۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُقَرَّبُوا بِهِنَّ أَحَدٌ مِنْهُنَّ أُولَئِكَ سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَاقِبَةُ أَلْحَمًا ﴿۱۲۲﴾ إِنَّ نَزْلَ عِلْمِهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِن ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَأَيْتَ إِذْ جَاءَهُمْ الضُّعُفَةُ يَطْلُبُونَ لِمَ نَحْنُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ النَّبِيُّ قَدْ جَاءَنَا عَن ذَلِكَ وَأَنبَأَنَا مُوسَى سَأَلْنَا مُوسَى وَرَفَعْنَا كُفْرَهُمُ الْكُفُورَ يَمْتَسِحُونَ وَقُلْنَا لَهُمْ أَدْخُلُوا الْآيَاتِ سَخِرْنَا وَكُنَّا لَهُمْ لَاقِدْرًا ﴿۱۲۳﴾ أَلَيْسَ تِلْكَ آيَاتِنَا مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ لَئِن لَّمْ يَنتَهِوا لَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا غَلِيظًا ﴿۱۲۴﴾

دخوازن، تو کتیبه کنی بز وان ژ نهسانی بیبیه خوارتی ب سویند وان ژ فنی مهزتر ژ موسایی خواست، گوته [موسایی] کا خودی ب ناشکهرایی نیشامه بده، و ژ بهر ستمکاریسی وان بروسیبیا ناگری ل نهسانا نهو گرتن، و پشی نیسانیت ناشکهر ا که زی بز هاتین، دیسا گولک بز خق گرتن و بهرستن، پاشی هم لسی بزورین، و مه نیسانیت ناشکهر ا که دانه موسایی. ﴿۱۲۴﴾ ژ بهر کو دا پهپانسا وان یا موکوم بیت، مه [چیایی] [طوور] راکره هندان سهری وان و مه فهرانا وان کر: داچه میایی [و خزشکاندی بز خودایی نهو ژ بهرزه بونسی بز گار کریس] دهره گهی قودستیرا بدهنه ژور، و مه فهرانا وان کر زیده گالیسی دشه نیبیتدا نهکن [و نه دهنه سهر بریارا خودی] و مه پهپانسا موکومگری ژ وان ستانندن.

فَمَا تَقْضِيهِمْ فَيَرْسِلْهُمْ فَيَرْكَبْهُمْ فَيَقْتُلُهُمْ اللَّهُ وَقَتْلُهُمْ الْأَيْبَةُ
 بِعَرِيضَةٍ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِكُفْرِهِمْ
 فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قِلِيلًا ۝ وَكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْثَمٍ مُّتَسْتَنِّتِينَ
 عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
 اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سَجَّوْا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُخْتَفَوْا فِيهِ لِيَشْفِيَنَّ لِلَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَقِّ بَدِيلًا
 وَمَا قَوْلُهُمْ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝
 وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْأَلْبَانِ الَّذِينَ آمَنُوا قَبْلَ مَوْلَاهُ وَكَلَّمَ
 اللَّهُ آلَ إِسْمَاعِيلَ وَكَلَّمَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ إِذِ ابْتَلَىٰ خَلْقَهُمْ إِذْ
 جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ فَأَظَاهَرَهُمْ نَبَاتٍ خَلَقَ مِنْ تَلْحَمِ الْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
 عَدَاوَاتٍ أَلْبَانًا ۝ لَكِنَّ الْأَكْثَرَ مِنَ الْأَلْبَانِ الَّذِينَ آمَنُوا قَبْلَ
 مَوْلَاهُ وَكَلَّمَ اللَّهُ آلَ إِسْمَاعِيلَ وَكَلَّمَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ إِذِ
 ابْتَلَىٰ خَلْقَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ فَأَظَاهَرَهُمْ نَبَاتٍ خَلَقَ مِنْ
 تَلْحَمِ الْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَدَاوَاتٍ أَلْبَانًا ۝ لَكِنَّ الْأَكْثَرَ مِنَ
 الْأَلْبَانِ الَّذِينَ آمَنُوا قَبْلَ مَوْلَاهُ وَكَلَّمَ اللَّهُ آلَ إِسْمَاعِيلَ
 وَكَلَّمَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ إِذِ ابْتَلَىٰ خَلْقَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ
 فَأَظَاهَرَهُمْ نَبَاتٍ خَلَقَ مِنْ تَلْحَمِ الْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَدَاوَاتٍ
 أَلْبَانًا ۝

﴿۱۵۵﴾ فَيُجَاؤُا بِعَرِيضَةٍ بِمِثْرَةٍ شَكَانِدُنْ وَبَارْمَرِي نَهْيَانَا
 وَأَنْبِيَانِ نِيْشَانِ وَنَابِيْتِيْتِ خُوْدِي، وَكُوْشْتَانِ وَأَنْبِيَانِ
 بِخُتِي وَنَهْمَقِي بِسُوْ بِنَهْمَبِرَانِ، وَگُوْتَانِ وَأَنْبِيَانِ
 مَهْ بِكَافِلَانِكُنْ (زُبُرِ هَنْدِي نَسْنِ نَاگَهِيْنِ) [وَمِنْهُ
 وَهَكَى تَمُو دِيئِيْزُنْ] بِهَلِكِي خُوْدِي زُبُرِ گَاوَرِييَا وَأَنْبِيَانِ
 يِيْتِ بِهَرْدَهَسَرِ كَرِيْنِ، فَيُجَاؤُا كِيْتَمَهْكَ زُوَانِ [نَهْ گَهْهَكْ]
 بَاوَمَرِيْسِي بِيْنِ دِيئِيْنِ. ﴿۱۵۶﴾ دِيْسَاؤُا بِعَرِيضَةٍ نَهْمَاوَمَرِيْشَانَا
 وَأَنْبِيَانِ عِيْسَايِي وَگُوْتَانِ وَأَنْبِيَانِ زِيْنْدَهْ بِيْنِ بِخُتِ لِ سَهَرِ
 مَهْرِيْمِيْنِ. ﴿۱۵۷﴾ دِيْسَاؤُا بِعَرِيضَةٍ گُوْتَانِ وَأَنْبِيَانِ پَرَسْتِي
 مَهْ عِيْسَايِي كُوْرِي مَهْرِيْمِيْنِ كُوْ بِنَهْمَبِرِي خُوْدِيَهْ،
 مَهْ بِيْنِ كُوْشْتِي، وَوَانِ بِخُوْزِي نَهْ عِيْسَا كُوْشْتِيَهْ
 وَنَهْ لِ دَارِ دَايِيَهْ [نَانِكُوْ لِ سَهَرِ دَارَانِ نَهْ كُوْشْتِيَهْ
 وَهَلَاوِيْسِيَهْ] بِهَلِي لِ بِعَرِيضَةٍ وَأَنْبِيَانِ كُوْشْتِي وَ
 عِيْسَا [وَهَكَى تِيْكَ لِيْ هَاتِنِ، وَتَمُوْ بِخُوْزِي لِ سَهَرِ
 كُوْشْتَانِ عِيْسَايِي بِگُوْمَانِنِ، وَچُوْ زَانِيْنِ بِيْنِ نِيْزُنْ زُبُرِ
 دُوِيكَهْ قَتْنَا گُوْمَانِي، وَبِپَرَسْتِي وَأَنْبِيَانِ نَهْ كُوْشْتِيَهْ.
 ﴿۱۵۸﴾ بِهَلِي خُوْدِي تَمُوْ بِبَالِ خُوْقَهْ بِلَنْدَكْرِيَهْ،
 وَخُوْدِي بِخُوْزِي مَهْرْدَهَسْتِ وَكَارِبَهْ جَهْ وَ

فَهَرْمَانِيَهْ وَوَايَهْ. ﴿۱۵۹﴾ چُوْ كَهْ سُوْ خُوْدَانِيْتِ كَتِيْبَانِ [مَهْ خَمَدِ جُوْهِي وَفَهْلَهْ] نَامِيْنِ بَاوَمَرِيْسِي بِعِيْسَايِي
 نَهْيِيْنِ بِهَرِي مَرْنَا وَيِ [دَهْمِي دِيْتَهْ خُوَارِي بِسُوْ كُوْشْتَانِ دَهْجَالِي]، وَرُوْژَا قِيَامَهْ تِي لِ سَهَرِ هَمِيْبِيَانِ دِي بِيَهْ
 شَاهِدِ [كُرُوِي بِيْنِ گَهْهَانْدِي تَمُوْ بِهَنْدِي خُوْدِيَهْ وَبِنَهْمَبِرَهْ]. ﴿۱۶۰﴾ فَيُجَاؤُا بِعَرِيضَةٍ مَهْ جُوْهِيْبِيَانِ دَكْرِ
 وَزُبُرِ رِيْگَرْتَانِ وَأَنْبِيَانِ گَهْهَلَهْكَ بِسُوْ رِيْكََا خُوْدِي، مَهْ زِي هَنْدَهْكَ تَشْتِيْتِ بِهَاتَرِ وَبُوْ وَأَنْبِيَانِ دُوْرَسْتِ وَحَهْ لَالِ، لِ
 سَهَرِ نَهْ دُوْرَسْتِ كَرِنِ. ﴿۱۶۱﴾ وَدِيْسَاؤُا بِعَرِيضَةٍ وَهَرِگَرْتِنِ وَخُوَارِنَا وَأَنْبِيَانِ بُوْ سَهْلَهْ قُ وَتَمُوْ بِخُوْ قَهْرْمَانَا وَأَنْبِيَانِ هَاتِيُوْ
 كَرِنِ وَنَهْ كَهْنِ، وَزُبُرِ خُوَارِنَا وَأَنْبِيَانِ خَهْلِكِي زُبُرِ بِخُتِي وَنَهْمَقِي [مَنْ زِي تَشْتِيْتِ بِسُوْ وَأَنْبِيَانِ هَاتِيُوْ
 دُوْرَسْتِ، نَهْ دُوْرَسْتِ كَرِنِ]. وَبِپَرَسْتِي مَهْ نِيْزِيَهْ كَابِ زُوَانِ گَاوَرَانِ زُوَانِ بِهَرَهْ فِكْرِيَهْ. ﴿۱۶۲﴾ بِهَلِي زُوَانِ
 يِيْتِ رَهْوَرَانِ وَشَارَهْ زَا دَزَانِيْتِيْدَا [وَهَكَى عَهْدِلَوْلَايِيْنِ كُوْرِي سَهْ لَامِي وَنَهْ سَهْ دِي كُوْرِي عُوْبَهْ يِيْدِي وَنَهْ سَهْ دِي
 كُوْرِي مَهْ عِيَهْ] وَبِيْتِ بَاوَمَرِي نِيْشَانِي، بَاوَمَرِيْسِي بِتَمُوْ بُوْ تَهْ وَبِسُوْ بِنَهْمَبِرِيْتِ] بِهَرِي تَهْ هَاتِي دِيئِيْنِ، وَ
 بِهَرْدَهْوَامِ نَفِيْزَانِ دَكَهْ وَزَهْ كَاتِي دَهْدِنِ، وَبَاوَمَرِيْسِي بِخُوْدِي وَرُوْژَا قِيَامَهْ تِي دِيئِيْنِ، بِپَرَسْتِي تَمُوْ فَاَنْ دِي
 خَهْلَهْ تَهْ كِي مَهْ زَنْ دَهْيِيْنِ.

﴿۱۶۳﴾ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ. وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ۖ وَرُسُلًا قَدْ قَضَيْتُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِ وَرُسُلًا لَمْ تَقْضُضْ عَلَيْهِمْ ۖ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكَلِيمًا ۖ وَرُسُلًا مُبْتَلِينَ وَنُذِيرِينَ لِيَتْلُوا لِقَابِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ حُجَّةً بِمَا أُرْسِلُوا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۖ لَيْكِنِ اللَّهُ يُشْهِدُ بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ أَنْزِلَهُ رِعْدًا وَعِلْمًا ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُونَ ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا عَظِيمًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْا أَوْعَلُّوا لِرَبِّكَ ۖ اللَّهُ لَيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۖ الْأَطْرِيقَ جَهَنَّمَ خَلِيلَاتٍ فِيهَا أُنزِلَ آسَافُ مِنْ قَبْلِكَ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُبَدِّلُ الْأَنْفُسَ كَيْفَ يَشَاءُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُبَدِّلُ الْأَنْفُسَ كَيْفَ يَشَاءُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُبَدِّلُ الْأَنْفُسَ كَيْفَ يَشَاءُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُبَدِّلُ الْأَنْفُسَ كَيْفَ يَشَاءُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ۖ

﴿۱۶۳﴾ ب راستی مه وحی بؤ ته هنارت مهره وحی مه وه وحی بؤ نوح و پیغه بهریت پستی وی هاتین هنارتی. و مه وحی بؤ ئبراهیمی و ئسماعیل و ئسحاق و یه عقوب و کوریت وی و عبا و ئیسویوب و یوونس و هارون و سوله بیان، و [مه کتیب نافی] زه بور دا داودی. ﴿۱۶۴﴾ و پیغه بهر مه هنارتن ز وان بیت مه بهری نوکه سه راهتیا وان بؤ ته فه گتیرای و هندک پیغه بهریت دی زی مه هنارتن، و به حسن وان مه بؤ ته نه کریسه، و ب راستی خودی د گهل مووسا ناخفیه. ﴿۱۶۵﴾ نو پیغه بهر مز گتین و ناگه هدار کر بوون، دا مرؤقان بهر ابهری خودی پستی هنارتنا پیغه بهران، چو هنجت نه مین، و خودی ب خؤ زی بی زالکر و کار به جهه. ﴿۱۶۶﴾ بهلی خودی شاده بیسی ب وی کتیب زانیا خؤ بؤ ته ئنیایه خواری ددهت [کو نه ف قور تانه ز دهف خودیسه و تو پیغه بهری] و ملیاکت زی شاده بیسی ددهن، و شاده بیسی خودی بهسه. ﴿۱۶۷﴾ نهویت گاور بوویین و مرؤقان زی ز ریکا خودی ددهنه باش، ب راستی شهو بهرزه بوونه کا دوبر بهرزه بوونه. ﴿۱۶۸﴾ ب راستی نهویت گاور بوویین و سه م کرین، ب راستی خودی لی نابوریت و بهری وان نادهت چو ریکت [سه رفه رازین]. ﴿۱۶۹﴾ ز بیلی ریکا دؤر هه کن هو هروه ر دتی تیدا مین، و نهفه ب خؤ ل دهف خودی ب سانابهه. ﴿۱۷۰﴾ گهل مرؤقان ب راستی پیغه بهر مک ز لاین خوداین هوه وهه ب دینه کن هه ق و راست هات، فینجا باوه رسیسی بی بین بؤ هوه چیتره، و نه گهر باوه رسیسی بی نه نین و بینه گاور [بزائن] هه ر تشتن د نه رده و نه سه اناندا هه ی بؤ خودیسه، و خودی ب خؤ بی زانا و کار به جهه.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلِبُوْا اُولٰٓئِیۡهٖۤا وَبِعَضۡنِهٖۤا وَلَا تَتَّبِعُوْا اَعۡلٰی
 اٰتِهٖۤا اِلَّا الْحَقَّ بِمَا عَلَّمَنِیۡمُوحِیُّۤا اَنۡزَلَ مِنَ رَبِّهٖۤا رَسُوْلًاۙ
 وَكَرِهَتْهُۤا اَلْقَسَمَۃُ اَلۡیٰسَۃُ اَلۡیٰسَۃُ اَلۡیٰسَۃُ اَلۡیٰسَۃُ اَلۡیٰسَۃُ
 وَرُوْسُلِهٖۤا وَلَا تَقُولُوْا اَنۡتُمۡۤا حَسْبُۤا لَنَا اِنَّ اِلٰهَۤا اَللّٰهُ
 اِلٰهَۤا وَحِدٌۙ سُبْحٰنَهٗۤا اَنۡ یَّسُوْرَۤا لَهٗۤا وَلِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
 وَمَا فِی الْاَرْضِ وَكَفٰنَۤا بِاللّٰهِ وَكَسٰیۤا ۙ اَنۡ یَّشٰكُفَ
 اَلۡمَسِیۡحَۤا اَنۡ یَّكُوْنَ عِبۡدًاۙ لِلّٰهِ وَلَا اَلۡمَلَکَۃُۤا اَلۡمَعۡرُوۡنَۤا
 وَمَنْ یَّشٰكُفۡكُمۡ عَنِ عِبَادَتِهٖۤا وَیَسْتَكۡفِرۡ فَرۡسَۃُۤا خُمُرٍ
 اِلَیۡهٖۤا حَبِیۡمًا ۙ فَاَمَّا الَّذِیۡنَۤا اٰتَمُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ
 فَبُرُوۡۤا بِهِنَّۤا اَحۡسَنَۤا وَبَرَّیۡدُهُمۡۤا مِنْ فَرۡسُلِهٖۤا ۙ وَآمَّا الَّذِیۡنَۤا
 اَسۡتَكۡفَرُوْا وَاسۡتَكۡفَرُوْا فَبُرَّۤا بِهِنَّۤا عَذَابَ الْاِیۡمٰنِ وَلَا
 یَعۡدُوۡنَۤا لَهُمۡۤا مِنْ دُوۡنِ اَللّٰهِ وَلِیۡتَاۤوُلٰۤا قَصِیۡرًا ۙ یٰۤاٰیُّهَا النَّاسُ
 قَدْ جَآءَۤا كُمۡ بُرۡهٰنٌۙ مِنْ رَّبِّكُمۡۙ وَاَنۡزَلۡنَاۤا اِلَیۡكُمۡۤا كِتٰبًاۙ
 فَاَمَّا الَّذِیۡنَۤا اٰتَمُوْا بِاللّٰهِ وَآتَمَّصَلُوْۤا بِهٖۤا فَسَیۡدُۤا جَاهَهُمۡۤا لِي
 رَحِمۡةٍۤا مِّنۡهُۤا وَفَضْلِۤا وَیَهۡدِیۡهِمۡۤا اِلَیۡهِۤا صِرَاطًاۙ سَبِیۡطًا ۙ

﴿ ۱۷۱ ﴾ هے خودانیت کنیان [مخسده فهله نه] هوبن
 توندیس ددین خودانه کن [کادین هوهه ین جاویه
 وهسا وهربرن، عیسا پیغه مبره و بهنده یی خودیه، و
 حاشا نه کورئ خودیه]. و ژ راستی و هه قیس پیغه تر
 د راستا خودیندا نه ییژن، ب راستی هندئ عیسا به
 مه سیح کورئ مهربه من، پیغه مبرئ خودیه و ب
 به بقا حق [یسه] چیکریسه، کو ناراستی مهربه من
 کریوو، و نهو جانکه ژ خودئ. فیجا باوهریس ب
 خودئ و پیغه مبریت وی بینن، و هوبن [د دهره قئ
 خودیندا نه ییژن] [خودئ] سینه، فن ناخفتنی بیلن،
 بؤ هوهه چیره. ب راستی خودئ بهر سنبه کن نه ک و
 تنیه، ین پاک و باقر و بلند ژ هندئ کو زار و که ک بؤ
 هه بیت. و کاج دهره د و نه ساناندا هه به ین خودیه و
 بهسه کو راگر و پیغه مبرئ [نرد و نه سانانه و هه چئ
 تیدا هه]. ﴿ ۱۷۲ ﴾ عیسا حق معزن ناکهت کو بهنده یی
 خودئ بیت و ملیاکه تیت نیزیکت خودئ زی، و ههر
 که سئ حق ژ بهر ستا وی بلند تر لی بکهت و حق معزن
 بکهت، ب راستی خودئ دئ وان هه میان ل دهف حق

کزمکهت. ﴿ ۱۷۳ ﴾ فیجا نه ویت باوهری ینابین و کار و کریاریت فنج کرین، نه فانه خودئ دئ کریسا وان
 دهئ، و ژ که ره سا حق هیز پتر دئ دهئ، بهلئ نه ویت حق بلند دین و حق مزنگرین، تیدی خودئ دئ
 وان ب بهر نیزیه کاب زان تیخت. و ژ بلی خودئ چو هاریکار و پشه فانان بؤ حق نابین. ﴿ ۱۷۴ ﴾ گهلی
 مرؤ فان ب راستی نشان و بهلگه به ک گومانبر ژ لایی خودایی هوهه ف بؤ هوهه هات [کو پیغه مبره و چو
 هیجه تان بؤ هوهه نه هیلت، هه می تستان بؤ هوهه راست و دورست دیار بکهت]، و مه رؤناهیسه کار و نکهر
 [کو فورنانه] بؤ هوهه هنارت. ﴿ ۱۷۵ ﴾ فیجا نه ویت باوهری ب خودئ ینابین و حق ب وی باوهریس و
 فورناتیغه گرتین. خودئ وان دئ گه هیته دلؤ فانی [به حشتا] و که ره سا حق و دئ وان راسته ربی کهت.

﴿۱۷۶﴾ [همی موحه مد] بسیار میراتنی وی مرئی
 نهوی نه باب و باهری و نه کور و نه نفس ههین، ز
 نه دکهن [کا چوانه] بیژنه: ژ خز خودی دئی بز هموه
 میراتنی وی دیار کت، نه گهر مرزفه ک مر و چو زاروک
 و نه نفس [دوبنده هسا] نه بن و چو باب و باهری ژی نمین و
 خویشکه کا [دهیابی یان یا باین] نه یا ده یکنی ب تن
 هه بیست، نیفا میراتنی وی بز خویشکا و یسه، و نه گهر
 خویشک مر و چو دوبنده ه و باب و باهری نمین، برا
 دیتنه میراخوزی وی، و نه گهر ژ دو خویشکان و پتر
 بن، دوسینکا میراتی بز وانه، و نه گهر خویشک و برا
 ده گ لیک بن، بارا برای تمهتی بارادو خویشکانه. دا
 هورین مانی کسین نه خون و دسه ردا نه چن، خودی بز
 هموه رزون دکته، و ب راستی خودی ب همی نشنان
 یین زانا و تاگه هداره.

سوره تا مائده

ل مدینه بن هاتیه خوارنی (۱۴۰) نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ گهلی نه ویت هموه باوهری نیاین، سوز و په بیانیت خودی ز هموه و هرگرتین، ب جه بیسن، گیانداریت
 راگرتنی بیست گیاخوز [وه کسی که ولی و حیشران و چیلان] بز هموه دورست بوون، ژ بیل نه ییت دئی بز
 هموه تینه خواندن، و دیساژ بیل تیچیر کرنا وان و هورین دتیحراماندا [بزو جه جنی یان عومره بی] و تیچیری
 بز خز دورست نه کهن و هورین دتیحراماندا. ب راستی خودی ج بقیث دئی بریاری یین دت و حوکمی
 پی کت. ﴿۲﴾ گهلی نه ویت هموه باوهری نیاین، نهدمه سه ری و نیسانیت دیشن خودی، و حورمه تا
 هه بیثیت حه رامگری و ب پریمت [کو (زی القعد)، و (زی الحج)، و موچه پرهم، و په جه بن] نه شکیتن
 [و شه ری تیدا نه کهن] و رینکا قوربانان و تهرشیت رستک دستویدا [کو دیارینه بز که بهین] نه گرن، و بز
 خز دورست نه کهن، و بز خز دورست نه کهن هورین رینکا وان بگرن، نه ویت ژ بهر دسته نیانا کهرهم و
 رازیبوونا خودایی خق قه ستامالا خودی دکهن. هه ره ختن هورین ژ تیحرامان دهر که قثن تیجا تیچیرا خز
 بکهن. و بیلان فیانا هموه بز دسته که کنی کو [ساللا خوده بییه] رینکا که بهین ل هموه گرتوو وه ل هموه
 نه کت هورین ده مستریزی بی بکهن، و ل سه باشی و پاریز کاریا خودی هاریکارت تیگ بن. و ل سه
 گونه ه و ده مستریزی بی هاریکارت تیگ نه بن. و پاریز کاریا خودی بکهن، و ب راستی جزایی خودی
 جزایه کنی دواره.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْمَسْئَلَةِ إِنْ تَمَرُّوا هَلَكَتْ
 لَيْسَ لَهُ وَلَا لِقَوْمِهِ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ بِهَا إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَنْثَىٰ فَلَهَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِيسًا لَا وِيسَاءَ فَلِلَّذَكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَىٰ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

سورة التواضع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ تَمَرُّوا أَوْلَادًا فَالَّذَكَرِ لَكُمْ مِثْلُ الْأُنثَىٰ
 إِلَّا مَا نَقَلَ عَلَيْكُمْ بَعْدَ مَا نَقَلَ مِنَ الْمَرْثَةِ وَالشَّرْكَاءُ بِنِ اللَّهِ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ
 وَلَا الْقَهْرُ وَالْغَرَرُ وَلَا الْهَدْيُ وَلَا الْفَالِغَةُ وَلَا تَأْيِينَ الْبَيْتِ
 أَمْزَامٍ يُبَيِّنُونَ فَضْلًا مِنْ بَيْنِهِمْ وَرِيسًا وَلَا سَلْطَةً فَاَمْطَادُوا
 وَلَا يَجْرِمُكُمْ كَيْفَتَانِ قَوْمٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
 تَعْبُدُوا فِيهَا لِلَّهِ وَالنَّبِيِّ وَالْآلِ الْأَشْرَفِ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا

عَزَمْتَ عَلَيْكَ الْيَتِيمَ وَالذَّمَّ وَالنَّهْيَ وَالْحَيْزِرَ وَمَا أَمَّلَ لِقَبْرِ اللَّهِ بِهِ
 وَالنَّشِيقَةَ وَالْمَرْوَةَ وَالْمَرْوَةَ وَالطَّلِيحَةَ وَمَا أَصْلَ
 السَّمْعِ إِلَّا مَا دَسَّكَ وَمَا دَبَّحَ عَلَى النَّصْبِ أَنْ تَنْتَفِسُوا
 بِالْأَنْزِلِ ذِكْرُ هُنَّ الْيَوْمِ بِسِ الْيَوْمِ كَفَرُوا مِنْ بِيكُمُ فَلَ
 تَحْسَبُوهُمُ وَأَنْتُمْ لِنُؤْمَانِكُمْ لِكُرْبِيكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْكُمْ
 يَمِينِي وَرَضِيَتْ لِكُلِّ الْأُمَّةِ رِيئًا تَمُنُّ بِأَنْظُرِي وَمَخْصُصَةٌ
 غَيْرُ مُتَجَانِبٍ لِإِلَهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَنْعَلُونَ مَاذَا
 أُعِيلَ لَهُمْ قُلْ لَيْلُ لَعْنَةِ الظَّالِمِينَ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْغُرُوحِ
 مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمَرَكُمْ عَلَيْكُمْ
 وَأَذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ وَأَنْتُمْ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 الْيَوْمَ أُعِيلَ لِكُلِّ الظَّالِمِينَ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُورُوا الْكَيْبَ حِلٌّ لِكُلِّ
 وَطَعَامُ كُرْحِلٍ لَهُمْ وَالْمُحْسَنَاتُ مِنَ النُّسُوبِ وَالْمُحْسَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُورُوا الْكَيْبَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُخْرُوهنَّ
 مُخْصِيصِينَ غَيْرِ مُتَجَانِبِينَ وَلَا مُمْسِكِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي آخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

جابه كادی كیشیت، و كار تینانا فنی گونه هنی دهر كه فته ژ دینكار راست، نه فرؤ نهویت گاورو بووین بیست بی
 هبئی بووین دینی هه وهه پو یچ بکه، نه هه وهه ژئی دهر بیخن، قیجا هوین ژ وان نه تر سن و ژ من بتر سن، نه فرؤ
 من دینی هه وهه نه تمام کر (کیناسی تیدا نه مایه ژ بهر هندئی ناییت چو ژئی بیته کیمکر و چو لن زبده بییت) و
 من خیتک و که ره میت خو ژ هه وهه نه کووز کرن. (بگره ژ راسته یتکرنی و نه کووز کرنا دینی و فه کرنا مه که هنی
 و بی هیفکرنا گاوران ژ دینی هه وهه کو بیستین پو یچکه ن و نه هیلن) و من دینی نیلامی بو هه وهه له لیزارت و
 نهو دینه ل دهف خودئی و چیت دی نه، به لن هه که سنی ژ برساندا نه چار بیته [خوارانا مراری و نه دورستکری
 بیته ددو یفدا] بینی کو دل ل سرر گونه هنی هه بیته [و بخزرت گونه هل سر نیه] ب راستی خودئی گونه ه
 ژیهر و دلؤ فانه. ﴿۱۰۶﴾ [ههی موحه مه ده] نهو ژ نه دهر سن کاج بز وان هانیسه دورستکرن [حه لالکرن] بیته:
 تشتی باقر بز هه وهه هاته دورستکرن، و نه و نیچیرا جانه وهر میت جه رباندی [غیر کری وکی سه و شاهینی] ب
 وی شه رتی کو هوین فتری وی بکه ن یا خودئی نیشا هه وهه دایس، [نانکو نه گهر گوئن هه ره، بیجیت، نه گهر
 گوئنی و مره بیجیت، و نه گهر گرت بز خودانی خو بگریت، نه بز خو، و نه گهر گوئنی بهیله، بهیلیت]. فنیجا
 نهو نیچیرا بز هه وهه دگرن، ناقی خودی ل سرر بیسن [وه ختی هوین ده تیرنی، بیان قیرا دگه من و فه کوژن]
 و بخزون، و پاریز کار یسا خودئی بکه ن، ب راستی خودئی د حسابنداین دست سفکه. ﴿۱۰۷﴾ نه فرؤ تشتی باک
 و باقر بز هه وهه هاته دورستکرن، و ده ستکوژی خودان کتیمان [نانکو جو هی و فه له بان] بز هه وهه دورسته، و
 بی هه وهه زی بز وان بی دورسته، و کچیت شه ریف و باک و باقر و نازاد ژ موسلمانان، و کچیت ده همن باقر ژ
 نهو یست بهری هه وهه کتیب بز هاتین [کو جو هی و فه له نه] بز هه وهه دورسته سار بکه ن، نه گهر هوین مهه راوان
 بهدنی، و دده همن باقر سن، و زنا که نه بن، و وان ب دزیفه بز خو نه که نه یار، و هه که سنی شوینا باور میسن
 بیست گاورو بیست، بی گومان وی کار و کر پارتت خو پو یچ کر ن، و رؤژا قیامه منی زی نهو بی بهر زیانه.

﴿۹۶﴾ گمل خوردان باوهران، نه گهر ههوه فیا رابین
 نفیژی بکن [و هوین بیست بی دهستقی بن]
 تیدی هوین سرروچافیت خز و دهستیت خز ههتا
 نه نیشکا بشون، و سه ری خز فهمالن، و بیست خز
 ههتا گوزه کان بشون، و نه گهر هوین دبن نفیژی بن
 [ب جه نابهت بن] خز بشون، و نه گهر هوین د نه ساخ بن،
 یان ل سر و هه ری بن، یان تیک ژ ههوه ژ تاره منی
 [ده ستافن] هات، یان هوین چوبه نفیژا زنی، و
 ناف ب دهست ههوه نه که فلت [کو تیرا ههوه بکته
 دهستقی بی بگرن یان سه ری خز بی بشون]، ب
 ناخه کا باقر نه به مومن بکن، و سرروچاف و دهستیت
 خز بی فهمالن، خودی [ب فنی فرمانی کو هوین
 ب نافنی یان ب ناخنی خز باقر بکن، و هختی ههوه
 دقتیت نفیژان بکن یان ب هه می فرمانیت خز]
 نه قیت بهر نه نگی و زه هه تنی بؤ ههوه چیکته، بهلن
 دقتیت ههوه ژ گونه هان باقر بکته و خنیکیت خز
 ل سر ههوه نه سام بکته، دا هوین سویا سبیا وی
 بکن. ﴿۹۷﴾ [گمل خوردان باوهران] خنیک و کره میت

خودتی و بی بهیانا خودتی د گله ههوه گریدایی بینه بیرا خز [کو بهیانا عهقه بهیه] و هختی ههوه گوتی
 مه بیست و مه گوهداری کر، و پاریزکاریبا خودتی بکن، بی گومان خودتی ب ناگهه ژ و بی یاد سنگ
 و دلاندا فهشارتی. ﴿۹۸﴾ گمل خوردان باوهران ل بهر فرمانا خودتی دراوستایی بن [و هه می تشنان ژ بؤ
 خودتی بی رابن]، و ب راستی شاده بیی بدن، و بلا نه فیانا ههوه بؤ دهست که کن، ههوه بال نه دعت هوین
 دادوهریسی [عمداله تن] نه کن، [بلا ههوه نه فین ژی] و دادوهریسی بکن نه و نیزیکتره بؤ پاریزکاریسی، و
 پاریزکاریبا خودتی بکن، ب راستی کاری هوین دکن خودتی بی ناگهه هه. ﴿۹۹﴾ خودتی بهیانا دایسه نه ویت
 باوهری بی نیابین و کار و کراریت قهنج کرین، کو گونه هژ زینرن و خاله تنی مه زن بارا وانه.

بَيِّنَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ أَقْسَمُوا إِلَى اللَّهِ أَن لَوْ أَنفَعْنَا
 لِنُفْسِنَا وَنُفْسِكُمْ وَأَيُّكُمْ إِلَى الْمَرْغَبِ وَأَمَّا خُورِثُكُمْ وَبِكُمْ
 وَأَزْوَاجَكُمْ إِلَى الْكُفْرَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْفُكُوا
 وَإِنْ كُنْتُمْ نَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَعْيِ أَوْجَاهِ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ
 الْغَافِلِينَ أُولَئِكَ أَلَسْنَا لَكُمْ قَهْرًا مَا تَقْتَضِي أَعْيُنُكُمْ
 عَلَيْنَا فَاذْكُرُوا لِلَّهِ وَأَيُّكُمْ وَتَأْمُرُوا اللَّهَ
 لِيَتَّخِذَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَا يَكُونَ مِنْكُمْ
 وَيُؤَيِّدُ بِنِعْمَتِهِ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
 وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِنَعَهُ الَّذِي وَفَّقَكُمْ
 بِهِ إِذْ كُنْتُمْ سَافِلِينَ وَأَعْلَمْنَا وَأَنْفَعُوا اللَّهَ إِنْ اللَّهُ عَلَيْهِ
 بِذَاتِ الضُّدُورِ بَيِّنَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا سُوِّغُوا قَوْمِي
 بِنِعْمَةِ اللَّهِ بِالْفَيْضِ وَلَا يَجِيرُ مِنْكُمْ شَتَانٌ قَوْمٍ عَلَى
 أَنْ يَتَّقُوا أَنْ يَعْبُدُوا أَوْ أَرْبَابَ لِلشَّفَقِ وَأَنْفَعُوا اللَّهَ إِنْ
 اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَكْفُرُونَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

﴿۱۰﴾ به لئی تو که سیت گاوریو بین و نایبیت مه دره و در تیختین، نه و دوز هینه [جهه مینه]. ﴿۱۱﴾ گهل خودان باوره ان قنجیبا خوردی د گهل هموه کروی بینه بیرا خق، وه خستی دهسته که کن فیایی دهستیت خق ب خرابیسی دریتز بکه نه هموه، دهستیت وان ژ هموه دانه باش، و پاریزکاریبا خوردی بکه، و بلا خودان باوره پشتا خق ب خوردی موکوم بکه. ﴿۱۲﴾ بنی گومان خوردی به یانا موکوم ژ نرانیلیان وهر گرت، و دوازه شاهد و به بررس نافدار کرن و بیو هنارتن، و خوردی گوته وان ب راستی نهمز پشته فان و هاریکاری همومه، نه گهر هوسن نقیژان ب دورستانی بکه، و زه کاتا مالی خق بدنه، و باورسیسی ب پیغمه برنت من بینن و پشته فانیبا وان بکه و قعدری وان بگرن، و قهره کسی باش د گهل خوردی بکه [نانکو خیر و خیر اتان د ریکا خودیندا بکه]. ب راستی نهمز دئی گونه هیت هموه ژئی بهم و دئی هموه تیخمه د وان به حشاندانده ویت رویار د بنرا دهر کرن، فیجا هه چینی پشی قن گاوریو بیت بنی گومان وی ریکا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَعَسَدُوا فِي آيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿۱۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا بَعَثتْ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ آدَمَ قَوْمًا مِّنْ نَّبَطُوا إِلَيْكُمْ آيَاتِهِمْ
فَكَفَرُوا بِهَا فَوَدَّ اللَّهُ لَوِ كَانُوا يَشْعُرُونَ
أَلَمْ يَسْمَعُوا أَلَمْ يَسْمَعُوا أَلَمْ يَسْمَعُوا أَلَمْ يَسْمَعُوا
وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَقَسَمْنَا لَمِنْهُمْ قَوْلًا أَلَمْ نَقِمْسَا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي
مَعَكُمْ لَئِنْ أَقْسَمْتُمْ لَأَسْأَلَنَّ عَنْ أَلْسِنَتِكُمْ
وَأَعْيُنِكُمْ وَأَنْتُمْ تَارِكُونَ ﴿۱۱﴾ وَأَمَّا
حَسَنُ الْأَعْمَرُ فَعَرَّزْشُوهُ وَأَقْرَضْتَهُ اللَّهُ قَرْضًا
حَسَنًا الْأَعْمَرُ عَنْكَ كَسِبَتَا يَوْمَ كُنْتُمْ
جَنَّتْ عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَتَن كَفَرْتُمْ بِذَلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ صَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۲﴾ فِيمَا نَقُصِيهِمْ
فَيَتَّخِذُهُمْ قُتَاتًا وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
بِهِمْ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّا اللَّهُ بِحُبِّ الْمُخْسِرِينَ ﴿۱۳﴾

راست به رزه کر. ﴿۱۳﴾ و ژ بهر شکاندانان بو سوز و به بیانیته خق، مه له عنته ل وان کر [مه ژ دلوفانیبا خق دوبر تیختن] و مه دلئی وان رهق کر، ته وراتن فاربی دکهن و دگوهوزرن، و پشکه کا باش [ژی] کو فهرانا وان بنی دهاته کرن، هیلان و ژ بیرا خق برن، [همی موحه مه د] کیمه ک ژ وان نهن [نه و زی نه ون بیت موسلیان بوویسن] بیت دی به رده وام دئی خیانه تن [وشکاندانان سوز و به بیانیان ههتا روژا قیامه تن] ژئی بینی، فیجالئی بیوره و چاقیت خق ژئی بگره. ب راستی خودی حه ژ قنجیکاران دکته.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَحْنُ الْمَشْقُوعُونَ قُلْنَا
 حَقًّا وَمَا أَكْذِبُ وَلَا يَوْمَ فَاعْرَبْنَا بِآيَاتِنَا الْعَادَاتِ
 وَأَلْفَيْتُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
 جَاءَكُمْ عُذْرُنَا وَسَمِعْتُمْ آيَاتِنَا
 فَكُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَمَعْلُومٍ كَثِيرٍ
 قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١١١﴾
 يُهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ بِضِرَاحِ رِجْلِهِ
 وَلِيُخْرِجَهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
 وَتَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ قَسَىٰ قَلْبُكُمْ إِذْ قَالَ اللَّهُ مَن آتَاكَ
 الْكِتَابَ أَن تَشْكُرَ لِلَّهِ الَّذِي آتَاكَ مِنْ فَوْقِ السَّمَاءِ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنَّمَا
 يَخْتَلِفُ فِي مَا بَيْنَهُمْ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١١٤﴾

﴿۱۱۰﴾ ز وان زى نهويت گوتين، هم هاريكار و
 پشته فانيت عيابه، مه بهيان و هر گرت، پشكه كا
 باش زى نهفا بهيان ل سر هاتيه ستادن ب پشت
 گوهمى خوفه هاتين و ز بر كرن، (و ز بهر هندى)
 مه دزمانتى و نه ثيان تيخته دناف واندا هتا هر زوا
 قيامه تنى، و خودى دى وان ب كار و كرياتيت وان
 كرين تاگه مدار كهت (و دى جزاين شكاندنا بهيانا
 خو خون). ﴿۱۱۱﴾ گهل خودان كتيان ب راستى
 پتفه مبرئى مه (موحه مه د) بز هوه هات، دا گله كا
 هوه ز كتييت خو له شارنى (وه كى سالوخيت
 پتفه مبرى، بر بارا ره جنى، سر هاتيا خودانيت
 شعيى ... هند. [ناشكرا بكهت، و ز گله كنى زى
 دبورت (نه و ا هوين ز تهورات و تنجلىنى فعدشترن،
 ناشكرا ناكهت). ب سويند ز دهف خودايى هوه
 روزناهيبك (كو پتفه مبره) و كتبه كا ناشكرا كه
 (كو فورانه) بز هوه هات. ﴿۱۱۲﴾ خودى ب وى
 [كتيى] نهويت ب دويف رازيپونا خودى دكه فن
 راسته رى دكه نه ريكاسلامه تيى و رزگار بوونى، و

وان ب ده ستورا خو ز تارستانان دهر دتيخته به روزناهيبى، و وان راسته رى دكهت. ﴿۱۱۳﴾ ب راستى نهويت
 گوتين: مه مسيحن كورئى مبره مئى خوديه نه و گاويربوون (ز بهر فن گوتنى). [هه موحه مه د] بيژه وان:
 نه رى نه گهر خودى بقت، عيائى كورئى مبره مئى و دهيكايى، و هندى د نه ريدا هه بين به رزيان و ويران
 بكهت، كى دشيت نه هيليت و خو بدته بهر بر بارا خودى؟ و سر و سامانى نه رد و نه سامان و نشتن د
 ناقه را هه رد و كاندا هه رى خوديه، ج با بقت دى چيكهت. نى خودى ل سر هه مئى تشان دهسته له لاتدار
 و خودان شبانه.

وَقَالَ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُنَّ قُلْ
 لِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ إِنَّا نَحْنُ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ خَلَقْنَا قَوْمَكَ مِن
 تِلْكَ الْأَرْضِ وَنُعَذِّبُكَ مِمَّنْ يَشَاءُ وَنُعْظِئُكَ بِمَا تَشَاءُ
 وَمَا يَهْتَمُّنَا بِهِ إِلَهِنَا وَمَا نَحْنُ بِعَبِيدِهِ قَدْ جَاءَكَ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكَ كَثِيرًا مِّنَ الْآيَاتِ لَعَلَّكَ أَتَىٰ مَآجِدًا
 مِّنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَلَا تُخَيِّرُ قَوْمًا عَلَىٰ آخَرٍ وَأَنْتَ
 عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَإِن قَالُوا مُوسَىٰ لَقَوْمِهِ إِنَّا عَدُوٌّ
 لَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ إِكْرَاهٌ فَجَاءَتْهُمُ الْمَائِدَةُ وَجَمَلُكُمْ
 وَأَنْتُمْ كَمَا تَرْتَوُونَ أَعْمَاءُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ يَدْعُوهُمْ
 أَنْ يَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبْنَا لِلَّذِينَ
 دَخَلُوهَا مِن قَبْلِكَ لِيُحْيُوا فِيهَا أُمَّمَاتَهُمْ لَكُمْ فِيهَا
 مَسَاجِدُ وَذِكْرُ اللَّهِ يُذَكِّرُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِيُتَبَأُوا يَوْمَ يُنْفَخُ
 الْكَوْكَبُ إِنَّ إِلَهًا لَّهُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَّا يُشْرِكُ بِهِ
 شَيْئًا وَلَئِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ مَا نُنزِّلُ بِالْقُرْآنِ
 فَاذْكُرُوا مَا كُنْتُمْ يُوعَىٰ بِذِكْرِهِ الْكَبِيرِ وَإِن تَرَوْهُ
 كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَقُلْ أَعْيُنِي لَا تَحْسِبُونِي أَكْفُرًا
 أَن قُلْتُ بِاللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَكْفُرٌ أَن يَقُولَ بِاللَّهِ
 حَقًّا وَهُوَ بِاللَّهِ يَكْفُرُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ مَا
 نُنزِّلُ بِالْقُرْآنِ فَاذْكُرُوا أَن نَّحْمِلُ الْأَوْثَانَ
 بِالنَّجْمِ فَتُلَاقُوا السَّمَاءَ بِهَا فَتُنزَّلُ بِاللَّهِ
 حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿۱۸﴾ جوہی و فہلہ دبیزن: ہم زار تو کیت خردی و خز شفیعت وینہ، بیڑہ: [تہ گہر وہیہ وہ کی ہویں دبیزن] یا بوجی ہہوہ ب گونہ ہیت ہہوہ نیزا دہتہ، بہلن ہویں مرؤفن وہ کی ہمی مرؤفت خردی چکرین۔ فیجا یی وی یثیت لن ناگریت، و یس یثیت دی نیزا دہت. و سہر و سامان ہرد و نہسانان و تشنی د ناقبہرا و اندا ہہر یی خودیہ، و [بزائن] دو بہا ہیک ہہر خودیہ ہویں لن بز فر نہ فہ. ﴿۱۹﴾ گہل خودان کتبیان: دا ہویں نہ بیژن [پشتی فہر پنا پیٹہ بہران] چو مز گیشین و ناگہ ہدار کہر بؤ مہ ہاتینہ، پیٹہ بہری مہ، پشتی فہر پین و سستبونا ہارتنا پیٹہ بہران بؤ ہہوہ ہات دا کار و باریت دینی بؤ ہہوہ ناشکہرا بکہت، یں گومان مز گیشین و ناگہ ہدار کہر بؤ ہہوہ ہات، و خودی ل سہر ہمی نشان دہستہ لاندارہ. ﴿۲۰﴾ [گہل نسرانیلیان] یبتہ ہرا حق دہم موسای گونہیہ ملہ تنی حق: ملہ تنی من ہرا حق ل وان خیر و خز شفیعت خودی د گہل ہہوہ کریں یسن، و ہختی پیٹہ بہر ز ہہوہ را کریں، و ہندہک ز ہہوہ کریںہ میر

و مہلک [یان ہویں خانہ دان و حالخزش کرن، ب ژن و مال و خدام و خولام تیختسن]، و تہو ہقدر دا ہہوہ یں نہ دایہ کہ سن ز دنیا یں ہمی یں. ﴿۲۱﴾ ملہ تنی من ہہر نہ سہر نہ ردی بیروز [کو قودسہ] نہ وی خودی بؤ ہہوہ نفیسی [نہ فہ ہندی تہو و چاک و باش بیون، بہلن و ہختی خراب بوویں زئی ہانہ دہر تیختسن]، و ب ہاشدا نہ بز فر ن ترساندا، ہویں دی خوسارہت بن. ﴿۲۲﴾ گوتن: یا موسا ب راستی ہندہک کہ سیت ب ہیز و ز ہر دہست تیدانہ، و تہم ناچہ تیدا ہہتا تہو زئی دہر نہ کہ فن، و تہ گہر نہ تہو زئی دہر کہ فن تہم دی چیہ تیدا. ﴿۲۳﴾ دو زہ لامان ز وان تہوت ز خودی دترسن، و خودی کہرم د گہل کری گوتن: [ژ ہیز و کہلخ و مہزنیسا وان تہر سن] ب سہر و اندا بگرن دہر گہیدا، فیجا تہ گہر ہویں چو تہ تیدا دی تہو شکین و ہویں دی ب سہر کہ فن. و پشتا حق ب خودی موکوم بکہن تہ گہر ہویں خودان باوہر بن.

﴿۴۱﴾ گوتن: همی موساب راستی هندی شهو تبتدا
بن، هم قهت ناچینه تبتدا [مه خسه د بازیری قودسینه]
ترو و خودایین خز هه رن شه ری بکه ن هم دئی ل فیرئی
د رویشتی بین [نانکو تو و خودایین خزو وان دهر بیخن،
مه تافته وان نینه]. ﴿۴۲﴾ [موسایی گوت: خودتورق
بهس من سزوله ب خزو و برایین خزو هه به، فینجا
نافه را مه و فی مله تنی ز ری دهر که فنی نافی بکه.
﴿۴۳﴾ [خودئی] گوت: شهو تهر د همتا چل سالان ل وان
حه رانه و نه دورسته، دهر دیدا بز فرن و نه که فنه ل سهر
چورینکان [نانکو همتا چل سالیبت دی شهو دئی ل وی
دهشتی مینس به رزه و ناچه د بازیری قودسیندا]. فینجا
خه منی بز مله تنی گاور نه خو. ﴿۴۴﴾ سالوخن کوربت
شادهم ب دورستی ل سهر وان بخوینه، ههر تیکی ز
وان قوربانسه ک دابوو، ز تیکی هاته وهر گرتن و ز یی
دی نه هاته وهر گرتن، [شهوی قوربانسی وی نه هاتیه
وهر گرتن] گوت: بی گومان شه دئی شه کورم.
[برایین وی شهوی قوربانسی وی هاتیه وهر گرتن]
گوت: هندی خوددیه ب راستی بهس ز بازیرکاران

وهر د گرت. ﴿۴۵﴾ نه گه ترو دهشتی خزو دریز که به من، دامن بکوزی، نه ز دهشتی خزو دریز ناکه مه ته داته
بکوزم، ب راستی شه ز خودایین همسی جیهانی دترسم. ﴿۴۶﴾ و من دقبت تو گونه ها من و خزو هه لگری،
و بیبه دوزه همسی. نن ههر نه که به جزایی سته مکاران. ﴿۴۷﴾ دلن وی گرت برایین خزو بکوزبت و گوهداریسا
دلن خزو کرو و برایین خزو کوشت. فینجا بووز وان بیبت خوشارهت. ﴿۴۸﴾ تبتدی خودئی قوه ک هنارت و ب
دهشتی خزو تهر دکولا، دانیشا بدهت کا دئی چاوا تهر منی برایین خزو هه شیریت، گوت: خولی ب سه ری من، من
نه شیا شه و هکی فنن قیری ژئ بسم تهر منی برایین خزو هه شیریم، فینجا بووز هه شیتیانان.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَنَّهُمْ مَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ قَاتِلًا فِي الْأَرْضِ فَكَفَّ أَنْتُمْ قَتَلَ
 النَّاسِ حَيْثُمَا وَرَجَعْتُمْ إِلَيْهَا فَكَفَّ أَنْتُمْ النَّاسِ
 حَيْثُمَا وَلَقَدْ جَاءتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ تَعَدَّى ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَئِيْلَ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
 الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُنَطَّقَ أَبْهِيمَةً
 وَأُزْلِمَهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْقَرُوا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ جِزَاءُ فِي الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي الْأَجْرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ الْقَوْلَ فَمَنْ
 أَرَادَ اللَّهُ عَفْوَ وَجِئْتُمْ بِإِيمَانٍ أَن تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ وَأَنْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ وَأَنْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ
 لَمَّا كُنْتُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَاقِلٌ لَّهُمْ
 مَا فِي الْأَرْضِ حَيْثُمَا وَرَسُولُهُ مَعَهُمْ لِيُفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

﴿۳۱﴾ ژ بهر فن [کوشتا کوریت نادهمی بز نیکدو] مه ل سهر ئسرائیلیان نغیبیه، ب راستی ههر که سن مروفه کی بین بهر انهر یان زی ژ بو خرایسین د نهر دیدا بکوزیت، ههروه کی وی ههمی مروف کوشتن، و ههر که سن بیته نه گهری ژ یانا تیکی ههروه کی بوویه نه گهری ژ یانا ههمی مروفان، ب راستی پیغه مبریت مه بو وان ب نیشانیت ناشکه را که هاتن، باشی ب راستی هشتی هاتنا وان زی [یا پیغه مبران زی] گه له ک ژ وان زنده خرایسین د نهر دیدا دکهن.

﴿۳۲﴾ ب راستی نهوینت دژاتی و شه ری د گهل خودی و پیغه مبرئی وی دکهن، و د نهر دیدا دگهرن دا خرایسین تیدا بگهن، جزایس وان نهوه بینه کوشتن یان ب دارانسه بینه هلاویستن، یان زی دهست و بیست وان چهپ و راست بینه ژیفه کرن، یان زی ژ وهلاتی خو بینه دور تیخستن، نهف جزابه دنیا سیندا بز وان هه تکبهریسه، و د روژا قیامه تیدا نیزایه کا معزن بز وان هه به. ﴿۳۳﴾ ژ بلی وان نهوینت ل خو زفرین و توبه کریسن، بهری هوین بشین بگرن [و جزا بگهن]،

بزاسن ب راستی خودی لینه گر و دلوفانه. ﴿۳۴﴾ گهل خودان باوه ران، باریژ کاربیا خودی بگهن، دا هوین بگه هه رازیوونا وی ل رینکان بگهرن، [نانکو ویکیت رازیوونا وی بگرن و لس بگهرن] و جیهادی دریکا خودیدا بگهن، دا هوین سهه راز بین. ﴿۳۵﴾ ب راستی نهوینت گاورو بووین، نه گهر هندی د نهر دیدا بین وان بیت و هندی دی زی دکهل، دا پیش خو فیه بدهن، و ژ نیزایا روژا قیامه تنی رزگار بین، ژ وان نایتیه وهر گر تن [و نهو ژ وی نیزایس ره هسان بن] و نیزایه کا ب ژان بارا وانسه.

﴿۳۷﴾ وان دفتت [روژا قیامتین] ژ ناگری دهر که فن، به لسن شو ژئ دهر ناکه فن و بق وان نیزایه کاب ب دووم و بهرد موام هه به. ﴿۳۸﴾ و زه لاسی دز و ژنا دز دستت وان [د گر نیچکیرا] بربن، جزاین کاری وان کری، و نهفه باشقه بر نه که ژ خودی [دا نه ب باشقه بچن و دزیسی نه کن و خه لک وان بق خو بکنه چامه]، و خودی ب خو ژئ سردست و کار به جهه. ﴿۳۹﴾ قینجا ههر که سنی [دزه کی] بشتی [ب دزیسیا خو] استم ل خو کری، به شیان بیت و ل خو بز قریست و توبه بکعت و خو چیکعت و باش بکعت، ب راستی خودی دئی توبه یسن دهه سر، ب راستی خودی گونه زبیره و دلز فانه. ﴿۴۰﴾ مانو نوزانی کو ب راستی سر و سامانی نهد و نه سامانان یسن خودییه، یسن بفتی دئی ب بهر نیزایی تیخت، یسن بفتی دئی نازاکت، و خودی ب خو ژئ ل سر همی نشتان یسن دهسته لاتداره. ﴿۴۱﴾ هه یبنغه بهر، بلا ته ب خهم نه تیخن نه ویت خزش ب بهر گاور یبنغه دچن [ژ دورویسان] نه ویت سردهف دبیزن: باوهری مه نیاییه، و شو ب خو

هیز دلیت وان دین باوهرن، و دیسا [بلا ته ب خهم نه تیخن] نه ویت بو یبینه جوهری، زنده گوهداریسیا درهوان دکهن، و گوهداریسیی بو دهسته که کادی دکهن کو [ژ مه زانسی] نه هاتیه دهف ته، ناخفتنان فاربی دکهن و ژ جهن وان دین، دبیزنه [هه فالیت خو]: نه گهر موحه مد ب وئی هاتیه هه وه یا مه فاربی کری ژئ وهر گرن، و نه گهر ب وئی نه هاتیه هه وه، هشیار بن [باوهر ژئ نه کن] و یسن خودی بهرز بهوون و گاوروی بق قیایی، قینجا تو نابینی تیک هه بیت تشن خودی قیایی نه هیلت چنی بیت. نهفه نهون بیت خودی نه قیایی دلیت وان باقر بکعت، روی رهشی و شهر مزاری بق وان بیت دنیاییدا و نیزایه کاهه زن دناخره تن زیدا بق وان هه به.

سَمِعْتُمْ لِّلصَّادِقِ اَلَّذِي تَلَمَّحْتُمْ اَنۡ يَّجَاهِدَ فِي سَبۡطِكُمۡ بَيْنَهُمۡ اَوْ اَعۡرَضَ عَنْهُمۡ فَاِنَّ مَرۡضَ عَنۡدِهِمۡ فَلَا يَصۡرُوكَ شَيْئًا وَاِنۡ حَكَمْتَ فَاَحۡكُمۡ بَيْنَهُمۡ بِالْقِسۡطِ اِنَّ اُمَّةً يَّحِبُّ اَلۡغَيۡبَاطَ ۗ وَكَعِيفٌ يَّحۡكُمُوكَ وَعِنۡدَ هٰذِهِ الْقَوۡرَةِ فِيهَا حُكُومٌ مِّنۡ تَوَلَّوۡتُمۡ مِّنۡ تَعۡدِیۡ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤۡمِنِیۡنَ ۗ اِنَّا اَنۡزَلۡنَا الْقَوۡرَةَ فِيهَا هَدًى وَّوَرۡثًا يَّحۡكُمُوكَ بِهَا النَّبِیُّوۡتُ الَّذِیۡنَ اٰتَمَّوۡا لِلَّذِیۡنَ هَادُوا وَاٰزۡنَبِیۡوۡنَ وَاَلۡحَبَّارِ بِمَا اٰتَمَّخَطُّوۡا مِنۡ كِتٰبِ اللّٰهِ وَصَاوۡا عَلَیۡهِ شُهَدَآءُ فَلَا تَخۡفَۡوُا النَّاسَ وَاخۡشَیۡوۡا وَلَا تَتَّبِعُوا بِمَا اِنۡتَبٰی تَمَتًّا قَلِیۡلًا وَمَنۡ لَّمۡ یَحۡكُمۡ بِمَا اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّٰكِرُوۡنَ ۗ وَكَتَبۡنَا عَلَیۡهِمۡ فِيهَا اَلۡنَفۡسَ بِالنَّفۡسِ وَالْعَیۡنِ بِالْعَیۡنِ وَاَلۡاَیۡمَ بِالۡاَیۡمِ وَاَلۡاُذُنَ بِالۡاُذُنِ وَاَلۡسِنَ بِالۡلِسَنِ وَاَلۡجُرۡمَ بِالۡجُرۡمِ فَاَصۡحٰۤءٌ فَمَنۡ قَصَدَۡقَ بِهِ فَعَرۡضَۡقَاۡرَةً لَّمۡ یَمۡرُ وَمَنۡ لَّمۡ یَحۡكُمۡ بِمَا اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّٰلِمُوۡنَ ۗ

نه تیتسه گوهری، [گمل زانا و پیرمیت جو هیان] ز مر وفان نه ترسن [کو نه گهر هوین رامینسی بیژن، دی زبانی گهیننه هه وه]، و هوین ز من برسن، و نایه تیت من نه رزان نه فروشن، و هه که سنی حوکمی ب وی نه کهت یا من نیاییه خوارئ نهو ز گاورانه. ﴿۱۱۵﴾ و هه دوی [کتبیدا کو نه ورانه] هه ل سه نرانیلیان نفیسی، جانئ کوشئ [نه فسا هاتیبه کوشن] ب نه فسا کو زه کبیه، و چاف ب چاقیه، و دفن ب دفنیه و گو ه ب گو هیه، و ددان ب ددانیبه، و برینان تول یا تیدا [نانکو برین ب برینیبه و به رابه ری تیکن]، و هه که سنی [مسانی خض هینلیت، و ل گو نه هکاری] بیوزیت [و تولئ لسن فه نه کهت]، نهو لیوزین دی بوی به گونه هه راکه ر. و هه که سنی حوکمی ب نهو امه نیاییه خوارئ نه کهت، نهو ز زوردرانه.

﴿۱۱۴﴾ گوهداریسا درهوان دکهن، و بهرتیل و مانی جهرام و نه دورست دخون، فینجا نه گهر شه هاتنه دهف ته [دا حوکمی د نایهرا و اندا بکه ی] فینجا ته دقیت حوکمی د نایهرا و اندا بکه و یان پرویسن خض زئی و هر گنیه. د بنیرا نه نشین زبانه کنی بگه هیننه ته، و نه گهر ته حوکم د نایهرا و اندا کر، فینجا حوکمی ب دادوهری د نایهرا و اندا بکه، ب راستی خودی جهو دادوهه ران [عادلان] دکهت. ﴿۱۱۳﴾ و چاوانه وه قهستانه دکهن و حوکمی نه دخوازن؟! و نه ورات ل دهف وانه، بریازا خودی تیدایه [کا حوکمی زناکهری چبیه] و پاشی پشتا خض ددهنه حوکمی ته [نهوئی وه کی بین نه وراتئ]، و ب راستی فان باوهری نه نیاییه و نه ز خودان باوه رانن. ﴿۱۱۲﴾ ب راستی مه نه ورات نیاییه خوار، راستی برنی و رزناهی تیدایه، و پیغه بهرنت خض سپارتینه خودی ل دویف نه وراتئ حوکم بؤ جو هیان دکرن، دیسا خودیناس و زانیان زئی حوکم ب وی دکر شهو زئی هاتیبه خواستن کو بیارینزن ز گوهریسن و فاریکرنئ، و نهو زیره فان بوون ل سه ر وان [ل سه ر جو هیان، دا

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ نَارِكُمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُمَدَّدًا فَأُلَاقِيَنَّ بِهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ وَهُوَ الثَّابِتُ الْبَاقِي فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾
 وَلِيَحْكُرَ أُمَّةَ الْيَاجُوتِ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيهِ وَنَ لِيَحْكُرَ
 بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فَالْوَالِئِكَ هُمُ الْغَافِقُونَ ﴿١٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
 عَنَّا جَاةٍ مِّن لَّدُنِّي لِكُلِّ جَمَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاةٌ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْبِغُوا الْغُفْرَانَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنشِئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم
 بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَخَذَ زُهْرَانُ بِغَيْثِهَا عَنَّا
 نَحِيصًا مَا أُنزِلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَن لَّوَلَا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا فِيهَا أَنَّهُ لِيُصِيبَهُمْ
 بِنِعْمِ اللَّهِ يُؤْمِنُونَ وَأَن كُفِرُوا مِن النَّاسِ لَيْسَ فَرِحُونَ ﴿١٩﴾ فَاحْكُم
 لِّلْمُهَيِّبَةِ يُتَّقُونَ وَمَن أَعْتَصَمَ مِنَ اللَّهِ حَكْمًا لِّقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ ﴿٢٠﴾

﴿۱۶﴾ و د دویف وانرا [بنغمه بریت لسرائیلیان]، مه
 عیسا بن کوری مهریه من هنارت، کو راسته در تیخی
 کتیا بهری خویه کو توراته، و مه تنجیل دایس،
 راسته بری و زواهی تدایه، و راسته در تیخا کتیا
 بهری خویه، کو توراته، و راسته بری و شیره ته بز
 پاریز کاران. ﴿۱۷﴾ و خودانیت تنجیل، بلا حوکمی
 ب وئی بکن نهوا خودی د تنجیلندا ثناییه خوار،
 و هر که منی حوکمی ب وئی نه کهت نهوا خودی
 ثناییه خوار، نهو ز ریکا راست و باور بری فهدرن.
 ﴿۱۸﴾ [هه می موجه مد] مه کتیب [کو قورثانه] ب
 هه قیس بز ته هنارت، راسته در تیخا کتیب بهری
 خویه و شاهده ل سر وان [کاج راسته و ج نه، و کاج
 زئی هانیه گوهریز]، فینجا حوکمی ب نهوا خودی
 ثناییه خوار د نایهرا واندا بکه، و هه قیسا بز ته هانی
 کو قورثانه نه نیله، و ب دویف دلخواریا وان نه کهفه.
 مه هر تیک ز هه وه [مه خسه د بن جوهری و فله و
 موسلمان] ریکهک و بهر نامه بک یس دایس، و نه گهر
 خودی فیابایه، دا هه میان که ته تیک ملهت [تیک دین

و تیک بهر نامه] دا هه و ب نهوا داییه هه وه [کو هوین کرینه گلهک دین] بجه بریبت، فینجا ده ست ب
 خیران بکن، و بکنه بهر بهرینک. ز فرینا هه وه هه میان ب بال خود بقیه، فینجا [وئی رژی، رژی قیامه تن]
 نهو دتی هه وه ب وی تشنی هوین تیدانه تیک و جودا ناگه هدار کم. ﴿۱۹﴾ [و مه نف قورثانه ب هه قیس بز
 ته هنارتیه] دا تو حوکمی ب نهوا خودی بز ته ثناییه خوار د نایهرا واندا بکی، و ب دویف دلخواریا
 وان نه کهفه، هشیار به، نه کو نهو بهری ته ز هنده کا خودی بز ته ثناییه خوار و هر گترن، فینجا نه گهر وان
 بروسی خز [حوکمی] ته و هر گترن، بزانه خودی دقیت وان ب هندهک گونه هیت وان، نیز ابدهت. ب
 راستی گلهک خه لک ز ریکا راست د فهدرن. ﴿۲۰﴾ نهری وان حوکمی غه بری خودی دقیت؟! ما حوکمی
 کن ز یس خودی چیره، و نه ویت موموم باوهری ثنایس باش قی دزان.

المقید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَتَوَلَّوْنَ كَمَا فَاكَّرُوا أَنَّهُمْ يُغْفَرُ لَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُغْفِرُ لَأَهْلِ
 الظِّلِّمِينَ ۗ قَتَلَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْغَبٌ مِّنْ يَّبْسُورِينَ فِيهِمْ يَتَوَلَّوْنَ
 عَنقَتِي ۗ أَنْ حَصِيصًا ذَرَأَ غَضِي اللَّهُ أَنْ يَقُولُ يَتَّبِعْ أَهْلَ عَرَبِ بْنِ عَدِيٍّ
 فَصِيَخًا عَلَىٰ مَا آسَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ فَرِيدِينَ ۗ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَتَوْلَّوْا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ فَهُمْ لَكُمْ حَبِطَتْ ۗ يَقَالُهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَنِي
 عَدُوِّكَ عَنِ دِينِهِ غَفْوَةً يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ عَدُوٌّ لَّكُمْ هُوَ أَهْلُ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَبَ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَقَاتُونَ لَوْمَةً لِّأَنَّ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
 عَلِيمٌ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا زَكَّوْا أَنفُسَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَتَّبِعُونَ
 أَمْرًا وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَحُضُّونَ عَلَىٰ قَوْلِ اللَّهِ وَيَرْسُلُوهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ حَرْبٍ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّونَ ۗ يَقَالُهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ آمَنُوا دُؤُبَنًا وَبَنِي شَكْرَةَ هُرُزًا وَأَوْلِيَاءَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرِينَ أَتَقُولُوا اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ ۗ

۴۵۱] گهلی خودان باو مران، جو هی و فه لمیان بو خو نه که نه دوست و بشته فان، و نهو خو بو خو بشته فانیت یئکدونه، و هه جیژن ژ هه وه وان بو خو بکه ته دوست و بشته فان. فیجاسته پستی نهو ژ وانه، و خودئی مله تن زوردار راسته برئی ناکست. ۴۵۲] فیجاسته دینی نهوئت نه ساختی ددل و دهروئتی واندا هه هی، بو دوستینی و هاریکارسیا وان ب لهن، [د دلی خوژا] دینیژن: نه م دتر سین نه خوژی که بو مه چئی بیت [کو هه وه هی وان بیین]. فیجاسته هیقی هه به، خودئی سهر که فته کن بیان ژئی فه مرمانه کنی ژ دهق خو [ب باشقه برن و شکه ستا جو هیسان و دیار کرنا نه بیستییت دوروییان] بده ته هه وه، فیجاسته [دوروی] ل سهر شهو ادلی خوژا فه شار تین [کو دوستینی و هاریکاریسیا جو هیسانه، ژ تر سا کو روژ ل موسلمانان بقولیت] به شیان بیسن. ۴۵۳] و نهوئت باوه ری نیایین دئی بیژنه وان [جو هیسان]: نهوئت هه منئی بوون ژ هه منئی دلئی خو سویند خوارین کور گه ل هه وه نه، کار و کیریاریت وان بو یج بوون و نهو ب خو ژئی خو سارهت بوون. ۴۵۴] گهلی خودان باوه ران

هه چینی ژ هه وه، ژ دینی خو دهر که فیست، [زیانیی ناکه هینته خودئی] خودئی دئی هنده کیت دی شوینا وان نیست، کو خودئی جه ژ وان دکته، و نهو ژئی جه ژئی دکهن، د راستا موسلماناندا خو دککیتن و به ران بهر گواران خورت و سهر بلندن، جیهادئی درینکا خودیدا دکهن، و بو خودئی ژ لومه میا که سنی ناترسن و باکی یسن نینه، و نهفه که ره ما خودییه، دده ته وی یی بقییت، و خودئی [د دلو فانی و که ره ما خوژا] یق بهر فه وه و زانییه. ۴۵۵] ب راستی بشته فانی هه وه بهس خودییه، و پیغه مبهری وی، و نهوئت باوه ری نیایین، شهون ییت بهر دعوام نفتیزان دکهن، و زه کاتی ددهن و خو بو خودئی دجه مینن و دککیتن و ل بهر فه مرمانا وی د راهه ستیایی. ۴۵۶] و ههر که سنی خودئی و پیغه مبهری وی و موسلمانان بو خو بکه ته بشته فان و هاریکار، [بلا بزانیی] ب راستی هاریکاریت دینی خودئی و کژما وی دسهر که فنیته. ۴۵۷] گهلی خودان باوه ران هوین وان نهوئت دینی هه وه دکه نه ترانه و یاری، ژ نهوئت بهری نوکه کتیب بو هاتین [مه خسه د جو هی و فه له نه] و گواران بو خو نه که نه دوست و هاریکار، و پاریز کاریسیا خودئی بکن [نانکو هشیار بن وان نه که نه بشته فان و هاریکار و خو شئی] نه که ره هوین خودان باوه ر بن.

وَأَن تَأْتِيَهُمُ الْجُنُودُ فَأَلْقَوْهَا عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ذَلِكُمْ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يُوعَىٰ
لَا يَقُولُونَ ۚ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ كُلٌّ لِّمَنْ لَّهُمْ آيَاتٌ مَّا لَكُمْ آيَاتُكُمْ
بِأَمْرِ رَبِّهِ وَمَا أَرْسِلُ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا رَدَّيْنَاهُمْ أَوْ أَصَلَّيْنَاهُمْ ۚ
قُلْ كُلٌّ يَرْجِعُ بَيْنَ يَدَيْ رَبِّهِ ۚ ذَلِكُمْ يَوْمَئِذٍ لِّمَنْ لَّهُمْ آيَاتٌ مَّا لَكُمْ آيَاتُكُمْ
عَلَيْهِمْ وَسَجَّلَ مِنْهُمْ الْغُرُوبَ وَالْحَقَائِرَ وَعَبْدَ الظُّلُمِ وَأُولَئِكَ سُرُّ
مَكَانًا وَأَسْخَلُ عَنْ سِرِّهِ السَّبِيلَ ۚ وَلَا تَعْلَمُ أَرْكَانَ قُلُوبِهِمْ إِلَّا مَن
شَاءَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ وَاللَّهُ أَغْنَىٰ عَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ
وَرَفَىٰ كَيْدًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَمْرِ وَالْعُدْوَانِ وَأَصْلَهُمُ
الْأَشْجَثُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَلَا يَنْتَهِي عَنْ الرِّيشِيِّنَ
وَالْأَخْيَارِ عَنْ قُرْبِهِمْ إِلَّا الَّذِينَ أَصْلَبَهُمُ الشَّجَثُ لَيْسَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۚ وَقَالِ الْيَهُودُ يُدْعُوا اللَّهُ مُقْبَلَةٌ عَلَتْ لِيُؤَيِّمَهُمْ وَلَمَّا
بِمَا كَانُوا أَعْمَلُوا مِنْهُمُ مَا أَرْسِلُ إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ كَيْدًا
وَالْبَغْيَةَ إِلَىٰ نَوْمِ الْيَمِينَةِ كَمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
اللَّهُ وَيَسْتَوِنَ فِي الْأَرْضِ فَسَاءَ مَا وَجَّهَ اللَّهُ لَاجِبِ السُّفِيِّينَ ۚ

﴿۵۸﴾ و ده ختن هوبن بانگن نغزتی ددهن، نهو ترانه و
بارسیان بق خق بی دکهن، چونکی نهو مله تکن نه فام
و بی نه قلن. ﴿۵۹﴾ بیژه: خودان کینیئو [مه خسه د
جوهی و فه له نه] هوبن چو کیم و کاسیابن ل سه ر مه
ناگرن، نهو نهیت کو مه باومری ب خودی نیاییه،
و ب وی یا بز مه هاتیبه خواروی کو قورئانه، و ب
وی یا بهری نوکه [بزو پیغه مبران] هاتیبه خواروی،
نهفه و بارابرت ز هه وه ژ ری دهر که قینه. ﴿۶۰﴾ [ههی
موحه مه] بیژه وان: نه ری نه بز بق هه وه بیژم کاکی
ل دهف خودی عمیبدارتر و نیزا خرابتره؟! نه وه
بی خودی له عنمت لی کری، و ژ دلوقانیبا خن
دوبر تیختی، و خودی [ژ بهر گونه هیت وی] لی
که ربگری بووی، و هنده ک ژ وان کرینه مه میمونک
و بهراز و کوره کوله بیست سه ر گاوران، نه فام [بوژا
قیامه تن] خرابترین جه بق وان، و ری بهر زترن زی.
﴿۶۱﴾ نه گه ر بیته دهف هه وه دتی بیژن: مه باومری
یا ههی [و نهو ب خن نه وه سایه] ب راستی نهو ب
گاوری بیغه هاتن و هه ر ب گاوری بی ژبغه دهر که قتن.

و خودی چیت دزانیست کاج فه دشارتن. ﴿۶۲﴾ و تودی بینی گه له ک ژ وان له زقی ل گونه وه ده ستریزی و
نه یاری و خوارنا سه رامی دکهن. ج بیسه کاره نهو دکهن. ﴿۶۳﴾ بلا خودیناس و زانایان، نهو ژ گو تیت
وان بیست ب گونه ه و ژ خوارنا سه رامی، دابانه باش، و ج بیسه کاره نهو دکهن. ﴿۶۴﴾ و جو هیان گو ت:
ده مستی خودی بی گرتیبه، ده مستی وان بیته گریدان [نفرینه ل وان دیتنه کرن، ب چرویکی، بان زی ب
هندی ده ستیت وان ب زنجیریت دوز هستی بیته گریدان]، و ژ دلوقانیبا خودی دوبر که قتن ژ بهر گو تنا کرین،
به لی سه رده ده ستیت وی [نانکو بیست خودی] دغه کرینه، چاوا بغیت و مسادمه ز یختیت. و ب راستی نهف
قورئان بق ته هاتیبه خواروی، گاوری و زنده کافی و خرابییا وان پتر لی دکته، و مه که رب و کین و دژماتی
تیختیبه دانقه را و اندا هه تا بوژا قیامه تن، هه ر گافه کافیان ناگه کن شه ری [ل سه ر پیغه مبره ی] له ه لکه ن،
خودی ده فرمیست، و دهر دیدا دگر ب خرابییا بکه ن، و خودی حه ز خرابکاران ناکه ت.

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا ضَلُّوا سَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ فَمَا أَضَلُّوا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۶۵﴾
 وَتِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَالْحِكْمِ وَالْذِّكْرِ الْمَنبُوتِ ﴿۶۶﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ
 الْمُنزَّلَةِ الْغَايِبِ لَمْ يَلْقَ أَهْلُهَا الْغَايِبَ إِلَّا الَّذِينَ يَدْعُونَ لَهَا بِغَيْرِ حُجَّةٍ
 فَأَكْثَرُهُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۷﴾ وَأَنَّ أَوْلَى الْأَهْلِ لِلْإِثْمِ
 إِنِ انْفَضَّتْ مِنْهُمْ الْحُجُوجُ أَنَّهُمْ أَخْرَجُوهُمُ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ
 فِيهَا شَيْئًا وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۶۸﴾ وَالْحِكْمُ وَالزُّكْرُ
 الْمُنبُوتُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَعَلَّ أَهْلَ الذِّكْرِ يَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ
 الْمُنزَّلَةِ الْغَايِبِ لَمْ يَلْقَ أَهْلُهَا الْغَايِبَ إِلَّا الَّذِينَ يَدْعُونَ لَهَا بِغَيْرِ حُجَّةٍ
 فَأَكْثَرُهُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۰﴾ وَأَنَّ أَوْلَى الْأَهْلِ لِلْإِثْمِ
 إِنِ انْفَضَّتْ مِنْهُمْ الْحُجُوجُ أَنَّهُمْ أَخْرَجُوهُمُ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ
 فِيهَا شَيْئًا وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾ وَالْحِكْمُ وَالزُّكْرُ
 الْمُنبُوتُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَعَلَّ أَهْلَ الذِّكْرِ يَتَّقُونَ ﴿۷۲﴾

نور

[کو شف قورئانه یه] بؤ هه وه هاتیه خواری، رانه گرن و کار بی نه کهن، و ب راستی شف قورئانا بؤ ته هاتیه خواری گاوری و زیده کافی و خرابیا وان پتر لی دکته. قیجا بؤ مروفت گاور ب خمه که فه. ﴿۶۵﴾ ب راستی تهویت باوهری نیاین [کو موسلمانن دویکه قبیئت پیغه مبه ری] و بیئت بوینه جوهری [دویکه قبیئت موسایی] و فهله [دویکه قبیئت عیایی] و سایی [جویکه ته، ژ جوهری و فهله یان فه بووبینه، ستیزان دهر نیسن، و هندهک دبیزن ملپاکه تان دهر نیسن] هه که سنی ژ فان ب دورستی باوهری بی ب خودتی و رورژا قیامه تنی بیئت، و کار و کرباریت چاک بکته [دتی ژ به ری خودیغه پیته خه لانکرن، و رورژا قیامه تنی] نه ترس بؤ هیه، و نه زی ب خم دکهن. ﴿۷۰﴾ ب راستی مه به یبانا موکومری ژ نرانیلییان و هر گرت، و مه پیغه مبه بؤ هنارتن، و هر گافه کا پیغه مبه رهک بؤ وان ب وتی یانه ب دلی وان دهات، دهسته کهک دره وین دهر دپتختن [وهکی عیسا و موحه مد،] و دهسته کهک دکوشتن [وهکی زه کربا و به حیایی].

﴿۶۸﴾ وان هرز دکر کو چو نیزا و به لا ب سهری
 وان نائین [ز به وی یا وان ب سهری پیغمبران
 دینا، و نه و همیانتیت وان ددان و شکاندن]، فیجا
 [ز ههقی و راسته بیسی] کزوره و کهر بوون، [پاشی
 بهشتیان بوون و ل خوز زفرین] پاشی خودی توبه
 داسهر وان، پاشی گهلهک ز وان کزوره و کهر بوون.
 و خودی دبیبت کا نهوج دکهن. ﴿۶۹﴾ ب راستی
 نهویت گوتین: خودی مسیحی کوری مهربانیه
 گاوربوون [بوونه گاور]، و مسیحی ب خوزی
 گوتیه: گهل شرانبلیمان خودی پهرین کو خودای
 من و خوداین ههویه، و ب راستی ههر کهسی
 ههفشکان بز خودی چیکهت، ب سویند خودی
 بهحشت ل سهر وی حرام کریه و جهنی وی ناگر
 و دوزمهه، نی سه مکاران قهت چو هاریکار بو نین.
 ﴿۷۰﴾ ب راستی نهویت گوتین: خودی تیکه ز
 ستیان گاوربوون [بوونه گاور]، و چو پهرستی نین
 ز خودی پیغمبر و نه گهر نهوا دبیزن بهس نه کهن و
 نه هیلن، بی گومان دی نیزایه کاب زان ز وان نهویت

گاوربووین گریهت. ﴿۷۱﴾ فیجا سانهو [ز فان ناخفتیت هویج و نه هق دهره قن خودی و پیغمبر وی
 عیسی کوری مهربانی] توبه ناکهن و داخوازا گونه زبیرنی ناکهن؟ ب راستی خودی لینه گر و دلوفانه.
 ﴿۷۲﴾ مسیحی کوری مهربانی ز پیغمبر وی پیغمبر نینه، و بهری وی پیغمبریت هاتین و چوبین، و دهیکا
 وی زی زنده یار استگوسو، ههردو وکان زی خوارین دخوار، بهری خوز بدی چاوانه م نشانان بز وان
 ناشکرا دکهن [ل سهر نهوهیا گوتتا وان دهره قن عیسی و دهیکا ویدا] و بهری خوز بدی کا چاوا
 [ز هه قیسی و نشانیت ناشکرا ل سهر راستیا عیسی] دیتنه فاریکرن. ﴿۷۳﴾ [ههی موحه مد] بیژه:
 هوبن چاوا وی شوینا خودی دهرینسن نهوی نه مفایی دگه هیهته ههوه نه زیانسی. و خودیه گوهدنر و زانا.
 ﴿۷۴﴾ بیژه گهل خودان کتیبان زنده گاقیسی د دینی خوزدا و ددیغوز نا هه قیبتیدا نه کهن [فیجا هوبن تشتی،
 ز جهنی وی بلندتر لنی بکن، ههروه کس ههوه عیسا- ز زنده گاقی- ز پیغمبرایتیسی بلندتر لنی کری] و ب
 ذویف دلخواریسیا هندمک مروشان [نهویت بهری ههوه] نه که فن، ب راستی بهری نوکه بیست بهرزه بووین. و
 زریکارا است دهره کفتین، و گهلهک زی د گهل خوز بیست بهرزه کرین و سهردابرین، و ریکارا است بهرزه کرن.

لَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
 دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
 يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُسْكَرَاتِ
 الْغَيْبِ إِذْ يَخْبَوْنَ مِنَ الرَّسُولِ وَقَالُوا غَدَاءُ
 أَنتَ يَا مُحَمَّدُ أَتَىٰكَ الْوَيْلُ مِنَ اللَّهِ وَرَبِّكَ
 الْعَظِيمِ ﴿٧٩﴾ وَكَانُوا يُعَذِّبُونَ النَّفْسَ الَّتِي
 حَلَّتْ فِي صَافَرٍ إِنَّ مَقْدَرَهُمْ لَشَدِيدٌ ﴿٨٠﴾
 وَأَنذَرْتُ لَهُمُ الْعَذَابَ الَّذِي لَمْ يَرْجُوا
 وَكَانُوا فِيهِ يَكْفُرُونَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُعَذِّبُونَ
 النَّفْسَ الَّتِي حَلَّتْ فِي صَافَرٍ إِنَّ مَقْدَرَهُمْ
 لَشَدِيدٌ ﴿٨٢﴾ وَأَنذَرْتُ لَهُمُ الْعَذَابَ الَّذِي
 لَمْ يَرْجُوا وَكَانُوا فِيهِ يَكْفُرُونَ ﴿٨٣﴾
 وَأَنذَرْتُ لَهُمُ الْعَذَابَ الَّذِي لَمْ يَرْجُوا
 وَكَانُوا فِيهِ يَكْفُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَأَنذَرْتُ لَهُمُ
 الْعَذَابَ الَّذِي لَمْ يَرْجُوا وَكَانُوا فِيهِ
 يَكْفُرُونَ ﴿٨٥﴾ وَأَنذَرْتُ لَهُمُ الْعَذَابَ
 الَّذِي لَمْ يَرْجُوا وَكَانُوا فِيهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٨٦﴾ وَأَنذَرْتُ لَهُمُ الْعَذَابَ الَّذِي لَمْ
 يَرْجُوا وَكَانُوا فِيهِ يَكْفُرُونَ ﴿٨٧﴾

﴿۷۸﴾ له عذبت ل وان شرابیلیان هاته کرن، نه ویت
 گاوریوویسین، ل سهر نه زمانن داودی و عیاسین
 کورپی مریمن، ژ بهر نه گوهداریسا وان، و زیده کافی
 زی دکرن. ﴿۷۹﴾ وان [جو هیبان] تیکدو ژ چو
 خرابییت دکرن، نهددانه باش. چ پیسه کار بوو وان
 دکر. ﴿۸۰﴾ [ههی موحه مه] تو گه لکه ژ وان دئی بینی
 [ژ کهریت موسلماناندا] دؤستی و پشته فانیسا نه ویت
 گاوریوویسین [ژ موشرکان] دکرن. ب راستی نه فه پیسه
 شؤله وان دایسه بهری خو، که رب و غزما خودئی
 ل سهر وان بیست، و نمو دئی ههر د دؤزه هیندا مینن.
 ﴿۸۱﴾ نه گهر وان باوهری ب خودئی و پیغه بهری و وان
 نایه تیت بؤ پیغه بهری هاتین ینابابه، وان دؤستی
 و پشته فانیسا وان [موشرکان] نه دکر، بهلنی بارابتر ژ
 وان ژ ری دهر که فتنه. ﴿۸۲﴾ ب راستی دئی بینی یی ژ
 همعیان دؤمنتر بؤ نه ویت باوهری ینابین، جو هینه و
 نه ویت هه فئشک بؤ خودئی چیکرین. و ب راستی دئی
 بینی یی جه ژنکرنا وی پتر بؤ نه ویت باوهری ینابین،
 نه ون نه ویت دینژن نم هاریکارین [دویکه فنیست

عیاسینه]، [نه ف نایه ته دهر هعقی نه جاشیدا هاتبوو خوارئی] چونکی زانا و خوردیناس د نافع واندا
 هه بوون، و وان ب خؤ زی خؤ معزن نه دکر. ﴿۸۳﴾ ههر وهخته کنی نه و نایه تیت بؤ پیغه بهری هاتین دبیستن،
 چاقیت وان نژی رؤنلک دیبون ژ بهر وی هه قیبا وان دزانی، دبیژن: خودیو قومه باوهری ب نه نینا، فینجا تو
 مه ژ شاهدان بنغیسه، [شاهدیت باوهری بی ب ته و کتب و پیغه بهریت نه دینن، و شاهده بی بؤ به کنایسا
 ته ددن].

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْخَبَرِ وَقُلْ لِمَ لَا يُدْعَى
 رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٤﴾ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ بِمَا قَالُوا حَتَّى
 يُخْرِجَ مِنْكُمْ فِيهَا الْآيَاتُ الْخَلِيدَةَ فِيهَا أَوْلَافٌ حَرَامَةٌ
 الْمُخْسِرِينَ ﴿١٠٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَسَعَوْا بِمَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
 أَمْضَتْ مَا أَهْلُ اللَّهِ لَكُمْ وَلَا تَمْتَدُّ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُتَمَتِّعِينَ ﴿١٠٦﴾ وَسَعَوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَتَّى تَلْبَسُوا
 وَأَنْفِرُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْشَأَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّغْوِ أَلَيْسَ كَذَلِكَ كُنْتُمْ بِمَاعْقَدْتُمُ الْآيَاتِ
 فَكُنْتُمْ تُرْمَوْنَ بِطَعْنٍ عَشْرَةَ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا ظَلَمْتُمْ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كُفْرَهُمْ أَوْ غَيْرُ ذَلِكَ فَتَنْزِيلُكُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَيْتَارُ ذَلِكَ كَثْرَةُ آيَاتِكُمْ إِذَا حَفَظْتُمْ وَخُذُوا
 آيَاتِكُمْ كَذَلِكَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٠٨﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا لِقَمْتُمْ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَكْلَامُ
 بَعْضٌ مِنْ عَمَلِ النَّبِيِّينَ فَاجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٩﴾

﴿۱۰۴﴾ و ما بۆچی ئەم بارەرسىن ب خودى و ب
 هەقىيا بۆ مە هانى نائىن، و ئەم دخوازين خودايى
 مە، مە بىخىتە دگەل مرؤفیت چاك و باش [نانكو مە
 بکەتە هەفالىت بىنەبەرى و خودنئاسان، و مە بىتە
 بەحەشتىن]. ﴿۱۰۵﴾ فىجا خودى بەرانبەرى ئەوا گۆزىن،
 ب بەحەشتىت روىبار دىنبار دچن خە لاتىكرن، كو
 هەروەسەر دى تىدا بن، و ئەقەبە خە لاتىن قەنجىكاران.
 ﴿۱۰۶﴾ و ئەوئىت گاوبووبىن، و ئايەتت مە دەرە
 داناىىن، ئەو دۆزەهينە. ﴿۱۰۷﴾ گەل خودان باومران،
 ئەو نشتىت خۆش ئەوئىت خودى بۆ هەوە حەلال
 كرىن ل خۆ حەرام نەكەن، و زىدە گاڤىيان نەكەن، ب
 راستى خودى حەز زىدە گاڤان ناكەت [ئەف ئايەتە
 دەرەهەقى ئەندەك مە حاىبىياندا هاتە خوارى، ل بەر
 بوون ز رستىت خودىندا گۆشى و زىنان و نشتىت
 خۆش بىلنن و ل خۆ حەرام بکەن]. ﴿۱۰۸﴾ [گەل
 خودان باومران] ئەو نشتى مە داىبە هەوە حەلال و
 باقر بخۆن، و پارىز كارىيا خودى بکەن، ئەو خودايى
 هەوە باومرى بى هەى. ﴿۱۰۹﴾ خودى ب سويندا بى

ئىتە و ئەوا بووبىيە ناخفتن، ل هەوە ناگرىت، بەلى دى وئى سويندى ل هەوە گرىت ئەوا ز دلىن هەوە
 دەرەدە فیت. فىجا [ئەگەر ب قى رەنگى هەوە سويند خوار و هەوە شكاند، يان هەوە قىا بشكىتن] جزاىى
 وئى [و زىبىرنا گونەها سويندى] زادادانا دەف مرؤفیت بەلنگازە ز زادى ناڤجى، ئەوئى [رۆزانه] هوين ددەنە
 مالا خۆ، يان زى ب جلك تىخستنا وانە [وان دەهان هەرتىكىن جلكەك] يان زى نازادكرنا بەندەبەكەبە،
 فىجا هەچىنى چو ز قان نەدبىت [و بى چىن نەبوو] دڤىت سى رۆزىبىيان بگرىت، ئەقەبە راكرنا [كە فارەنا]
 سويندا هەوە، ئەگەر هەوە شكاند. و سويندبىت خۆ بيارىزن [ئە لەزى ل سويندخوارى بکەن، و ئە لەزى
 ل شكاندنا وئى بکەن، و بىن كە فارەت نەهەلن ئەگەر هەوە شكاند]. ب قى رەنگى خودى ئايەتت خۆ بۆ
 هەوە ناشكەرا دكەت، دا هوين سواىسىيا وى بکەن. ﴿۱۰۹﴾ گەل خودان باومران، ب راستى مەى و قومار و
 بوئىت چىكلاندى و داناىى [ل دۆر كە عەبى و تىدا] هەرمى و بىسن، ز كار و عەمەلن شەبىتانبەن، فىجا هوين
 خۆ زى بەدەنە باش و خۆ زى دوىر بىخىن، دا هوين سەرفەراز بىن.

أَنسَأُ بِهِمُ الْمُضِلِّينَ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدُوَّةَ وَالْخِصَامَةَ
 فِي الْحَرَمِ وَالْمَنَاسِكِ وَتَضَعُكُمْ عَنْ دِينِكُمْ وَأَنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ ثُمَّ نُحِثُّ بِكُمْ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ وَتَلَاوَنَّا أَنْتُمْ وَاللَّيْلُ بِالنَّجْمِ
 أَتَلْبَحُثُ اللَّيْلِ إِنَّ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 تُذَرُّوا قُنُوقًا وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَأَنْتُمْ لَا تُحِبُّونَ
 الْمُخْسِرِينَ إِنَّ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا قَلِيلًا وَعَكُوفًا إِنَّهُمْ
 مِنَ الْمُضِلِّينَ وَمِمَّا كُنَّا نَعْتَدُ اللَّهُ مِنْ جَهَنَّمَ
 بِالْقَيْبِ قَمِينَ أَتَعْتَدِي بِمَدَدِكَ قَلْبَهُ عَذَابُ الْيَوْمِ إِنَّهَا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ وَالَّذِينَ
 يَسْكُرُونَ كَيْدًا فَعَجَزًا لَمَّا قَاتَلُوا مِنَ الْعَمَلِ يَحْكُمُ بِهِمْ
 وَأَنْتُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَوْ كَقَتْلِهِ طَعَامًا مَسْكُونًا
 أَوْ عَذْلًا ذَلِكَ صِغَارًا يُدْرَقُ وَيُنَالُ أَمْرُهُ عِنْدَ اللَّهِ عَمَّا
 سَلَفَ وَمَنْ عَادَ يَشْفَعُ اللَّهُ بَيْنَهُ وَاللَّهُ غَرِيبٌ ذُو الْبُقَاعِ

پان شکرش با راستی، و باوهری ب خودی ثنابت و کار و کرباریت قنح کربن، باشی خنؤ ژ وی حهرامی دابنه باش بنی وان باوهری بنی ثنابن، و باشی بهر دهوام بووین ل سهر خق بارستی و کار و کرباریت قنح کربن، و خودی ب خنؤ ژ حهؤ قنحیکاران دکهت. ﴿۹۱﴾ گمل خودان باوهران، ب راستی خوداین ههوه [وه ختنس هوین دئیراماندا] ب وی نیجیرا هوین ب دهست و رویت خق دکه ن ههوه دجه ربیت، دا خودی دیار بکته کا کی نه بنی ژ خودی دترسیت، قنجا ههر که سنی پستی فن [نانکو پستی هاتیه دیار کون، کاج حهرامه ل سهر وان که سیت دئیراماندا] زیده کاقیس بکته [بلا بزانت] ب راستی نیرابه کاب زان و دؤوار بز هیه. ﴿۹۲﴾ گمل خودان باوهران، نیجیری نه کوزن، و هوین دئیراماندا [ههتا هوین ژنی دهر نه که فن]، و هه چینی ژ ههوه ژ قهستا [نیجیری] بکوزیت، جزاین وی تهر شه کن وه کسی نیجیرا کوشتیه، [بکته قوربان شوبنا نیجیرا کوشتی] [دو هرؤ قنیت دادوهر برپاری بنی بدهن، دیاریه که [نه و قوربان] بگه هیت که عه بنی [نانکو دقنیت نه و قوربان] ل مه که هنی بیته سه رزیکرن] پان شوبنا قوربانی [ته منی هابنی نیجیری] بکته خوارنا به لنگازان پان بهر انیه [وی خوارن] ب روژی بیست، دا تامکه ته جزاین کاری خنؤ، و خودی ل یا بهری نوکه بزوری [بهری نهف ثابته د دهره قن نیجیرامکه ریدا بیته خوارن]. به لن ههر که سنی لن بز فریت هه خودی دئی تولنی لن قه کهت، و نن خودی دهسته لانتدار و تولفه که ره.

﴿۹۱﴾ ب راستی شه بنانی دقنیت دزمانی و نه فیانسی ب مهی و قوماری بیخیه دنا فیرا هه وهدا، و ههوه ژ برینانا خودی و نیجیری بدهنه باش، قنجا سا ههوه نه بهسه؟! [نانکو بهسه پیلن]. ﴿۹۲﴾ و گوهداریسا خودی بکهن، و گوهداریسا بیغه بهری بکهن، و هشبار بن [ژ وی بنی نه مرسی یا هوین بنی ژ فهرمانا خودی و بیغه بهری دهر که فن]، و هه که ههوه بهری خنؤ وهر گنرا و نه گوهداری کربزانت ب راستی بهسه گه هاندنا فن به پامنا ناشکه راکه ل سهر بیغه بهری مهیه. ﴿۹۳﴾ [هنده ک ز سه حایبیت بیغه بهری (سلا قنیت خودی ل سهر بیغه بهری بن) مر بوون بهری حهرامکرنا مهی و قوماری، قنجا هنده ک سه حایبان گنؤت: نه ری پانه قنیت بهری نوکه مرین، بهری مهی و قومار حهرام بین، حوکمن وان چیه؟! نینا نهف نایه ته هاته خوارن] چو گو نه ه ل سهر وان نینه، نه ریت باوهری ثنابن و کار و کرباریت چاک کربن ل سهر نهوا وان کری [ژ قه خوارنا مهی و کرنا قوماری بهری حهرام بین]. نه که بهری هنگی خنؤ ژ حهرامی

أَمَل لَكَ صَبْرًا وَظَعْمَانَهُ تَمَثَّلَ لَكَ سَعِيرًا
 وَحَرَّمَ عَلَيْكَ صَبْرَ الْبَرِّ مَا تَنْصُرُ حُرْمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي
 إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٠٠﴾ جَعَلَ اللَّهُ الصَّعْمَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 مَقَامًا لِلنَّاسِ وَالْقَهْرَ الْحَقِيرَ وَالْقَهْرَ وَالْقَهْرَ ذَلِكَ لِيَتَفَكَّرُوا
 أَنَّهُ اللَّهُ تَعَالَى مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ أَتَقُونَ اللَّهَ شَدِيدَ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 عَزُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَسْمَعُ
 يُدْرِكُ وَمَا تَكْفُرُونَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ لَا تَتَّبِعُوا الْحَيْثُ وَالْقَلْبُ
 وَلَوْ أَحْبَبْتُمْ صَعْمَةَ الْحَبِيبِ فَأَتَقُوا اللَّهَ تَعَالَى الْأَلْبَابِ
 لَأَسْكَنَهُمْ قُلُوبَهُمْ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا عَن
 أَشْيَاءِ إِنْ شِئْتُمْ لَكُمْ شُرُوكُ وَإِنْ تَسْتَأْذِنُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
 الْقُرْآنُ إِنَّ شِئْتُمْ لَكُمْ عِقَابَ اللَّهِ عَنْهَا وَاللَّهُ عَزُوفٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾
 قَدْ تَلَّهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ فَاصْبِرُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٦﴾ مَا جَعَلَ
 اللَّهُ مِنْ بَيْتٍ مَجِيدٍ وَلَا سَابِقَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِلَةٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَأَسْمُهُمْ يُنْفَخُونَ ﴿١٠٧﴾

﴿۹۹﴾ تیجرا دهر بیان و خوارنا وان بز هوه دورست
 بسور، دابز هوه ناکنجی و پریشان بیته متا، و مفای
 زئی و مرگرن، بهلن هندی هوین د تیجراماندا بن
 تیجرا کویفی و چولی ل سر هوه هاتیسه حرامکرن،
 و باریز کاریسا خودی بکن، نهوی هوین ل دهف دیته
 کومکرن. ﴿۱۰۰﴾ خودی که عبه، نهواب بهیتو لخرام
 دیته ناکمرن، بز مرفقان کره جهن سه رو بهر کرنا
 کاروباران، و هه بیئت حرامکری کره نه گهرا
 بهر دهوامیسا تیناهمی و زیانن، و قوربانیت [دباری
 بز که عبهی] یشانکری و بیست نه نشانکری کره
 نه گهرا قه تانندا هوجیهیسا هه ژاران، دا بز انن خودی
 نهواد نهرد و نهساناندا دزانیست، و هندی خودی ب
 راستی ب همی نشان زانا و ناگه هداره. ﴿۱۰۱﴾ و
 بز انن جزایی خودی ب راستی جزایه کی دزواره، و ب
 راستی خودی لینه گمر و دلوفانه. ﴿۱۰۲﴾ یا پیغه مبری ژ
 گه هاندنا بهیماسا خودی پیغه تر نینه، و خودی ب خز
 ناشکرا و نه ناشکرا یا هوین دکهن، دزانیست و بی
 ناگه هه. ﴿۱۰۳﴾ [ههی موحه مدد] بیژه وان: بیس و باقر

[نانکو حرام و حه لال، یان گاور و موسلمان، یان گونه هکار و گوهدار] وهکی تیک نین، خو هه که توب
 گه له کی و بز شانیسا بیاتیسی عه جیگرسی ژی بی، قیجا گمل ناقلداران پاریز کاریسا خودی بکن دا هوین
 سه ر هه از بین. ﴿۱۰۱﴾ گمل خودان باوهران پرسا وان نشان [ژ پیغه مبری] نه که نه ویت نه گه بز هوه
 ناشکرا بین هوین بی نه خوش بین، و نه گه هوین د و هختی هانتا قورنایدا پرسا وان بکن، دتی بز هوه
 ناشکرا بن، خودی هوین ژهرس و بیاریت بزوری نازا کرن. و خودی ب خز ژی گونه هژیهه و دلوفانه
 و سزا له زلینه کرهه. ﴿۱۰۲﴾ ب راستی مبری هوه هنده که ملتان نهف پرسه [ژ پیغه مبری] خق [کرن، باشی
 کار بی نه کرن و بی گاور بسورن. ﴿۱۰۳﴾ خودی دورست نه کر بیسه و قهرمان بی نه دابیسه نهف کاره بیته کرن،
 حیشترا بیته جار ان زابیت و جارا بیته بی نیر نیابیت، گوهمی وی بیته درویکرن و بیته بهردان بز بوتان، و
 حیشترا بیته نازا دکرن بز بوتان چونکی خودان بی ژر گرفتاریسه کی دمر که فتی، و حیشترا جهمه که کی نیر و می
 بیست دگوتن: من و نیر گه هشته تیک و ههردو [بز بوتان بیته نازا دکرن، و حیشترا نیرا دهه سالان دهاته
 بهردان د نواف حیشترا نازا دکرن بز بوتان. بهلن نه ویت گاور بوو بین درهوان ب ناقی خودی دکهن، و
 بارهتر ژ وان نوزانن ژی [کمو درهوان دکهن].

وَذَا قِيلَ لَهُمْ قَالُوا إِلَىٰ مَا تُنذِرُ اللَّهُ إِلَىٰ مَا تُنذِرُ قَالَ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِاللَّهِ وَسَوَاءٌ أُنذِرُهُمْ أَمْ لَا يَأْمُرُهُمْ إِلَّا بِتِلْكَ الْأَشْيَاءِ الَّتِي نُنذِرُهُمْ بِهَا وَاللَّهُ حَكِيمٌ غَلِيظٌ
 لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ الْفٰكِرِيْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسِكُمْ لَا تَضُرُّوهُم مِّنْ حَرْبٍ إِذَا أَنفَضْتُمْ إِلَى اللَّهِ مِمَّا حَرَّمَ جَمِيعًا
 قَسَبَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَقْسَوْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَشْهَدُكُمْ
 بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَنْ تَشَانِ دَوًّا
 عَدْلٍ مِّمَّا كُرِهْتُمْ خِرَافًا مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ حَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحْتُمْ كَفِيْسِيَّةَ الْعَرَبِ يَحْسِبُونَ كَلِمَاتِمْ كَلِمَاتِكُمْ وَاللَّهُ
 يَفِيْسَانُ بِأَنَّهُ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَأَنْتُمْ بِرِيءٍ بِهِمْ وَسَوَاءٌ لَّوْكَانَ دَا
 قِرِينَ وَلَا تَكْفُرْ أَشْهَدُكُمْ أَنَّهُ إِنَّا إِنَّا الْإِنْسَانَ الْأَلْمِيْنَ ۝ إِنْ غَيْرَ
 عَلَيْنَا سَأَلْتُمُونَا لَمَا فَتَحْنَا مِنَ الْبُحْرَيْنِ مِمَّا مَتَّعْتُمَا مِنَ الْيَمِينِ
 أَنْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِ الْأَرْضِ قَسَبْتُمْ عَلَى اللَّهِ أَشْهَدْتُكُمْ أَنَّكُمْ
 شَهِدْتُمْ بِمَا وَهَمْتُمْ بِهَا إِنَّا إِذْ لَمِنَ الظَّالِمِيْنَ ۝ ذَلِكَ الَّذِي
 أَنْ يَأْتُوا بِالْأَشْهَادِ وَعَلَىٰ وُجُوْهِهَا أَنْ تُشْرَفُوا أَنْ تَشْرَفُوا أَنْ تَشْرَفُوا
 يُتَّبِعُهُمْ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

که سیت دی نه ز هه وه بگرن [بکه نه شاهد]، و نه گهر هوین ل وان شاهدان ب گو مان که فتن [کو راستی بیژن]، هوین وان هه ردو شاهدان بشی نفیژی [نانکو نفیژی ایتغاری، یان هه نفیژی که ههیت]، بینن، و بلا هه ردو [هوسا] سویند بخون [ب خودی]، نه م ز دره و برابه رتته کی سویند ب خودی ناخوین خۆ هه که مرفقی مه زی بیت، و نه م شاده بیا خودی ناهه شیرین، نه گهر مه شاده بیا خۆ فه شاروت وی گافی نه م ز گونه هکارانین. ۱۷۵] فیجا نه گهر بز هه وه دیار بوو کو هه ردو شاهد هه زی گونه هه بی بووین [و شاده بیا خۆ دورست نه دابینه]، بلا دو میرا خۆور، یان دوییت ز هه میان نیزیکتر بو مری ل جهی وان هه ردو شاهدان رابین، و ب خودی سویند بخون، کو شاده بیا وان ز شاده بیا بیت دی راستره، و نه م [ب سویند خۆ] ز راستی دهر نه که فینه، نه گهر مه [ز بی بختی] شاده بی ل سهر وان دا هنگی نه م دق ز هه مکاران بین. ۱۷۸] نه ف شاده بیا ب فی رهنگی بز هه وه چیره دا شاده بی وه کی خۆ بیته دان [نانکو ب دورستی بیته دان]، یان برسن [نانکو شاهد] سویند بیت وان ب هه سویند بیت دی زی بیته فه گیران [و دره وان ناشکه را بییت و شه مزار بین]، و پارز کار بیا خودی بکه ن و گوهدار بین. و نی خودی مرفقیبت ز بی دهر که فنی راسته ری ناکه ت.

هَيَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِزَّ لَنَا
 إِلَهَكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْغُيُوبَ ۖ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِمُوسَىٰ أَنْ مَرِّمْ
 ذِكْرَ فَتْحِي عَلَيْهِ وَعَلَّ لِلدَّيْنِ إِذْ أَنْتَ بِرُوحِ
 الْقُدْسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْنَا
 الْكَتَبَ وَالْحِسَابَ وَالْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِنَ الطَّيِّبِينَ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِ مَسْفُوحٍ فَيُهَا فَتَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُفَرِّقِي الْأُكْحَمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِنَ النَّوْفِيِّ بِإِذْنِي وَإِذْ كَتَفَفْتُ بَيْنَ إِسْرَائِيلَ وَبَلْعَمَ إِذْ
 جَسَّتْهُمُ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
 إِلَّا إِسْحَارٌ مُبِينٌ ۖ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَأْتُوا
 بِنِزَارٍ فَسُورِ قَالُوا يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 إِذْ قَالَ الْمُؤْمِنُونَ لِمُوسَىٰ أَنْ مَرِّمْ هَذَا تَسْلِيمًا وَإِنَّكَ
 أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْنَا مَاءٌ دَرِيءٌ مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْرَأُونَ أَن كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ۖ قَالُوا لَا نُزِيلُكَ إِلَّا نَكَلًا مِنْهَا وَظَنَّمُوا قُلُوبَنَا
 وَقَفَرْنَا أَنْ قَدْ صَدَفْنَا وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ

﴿۱۰۹﴾ [هشیار بن] رُوژا خودی پیغه مهران کوم
 دکهت، دی بیژنه وان: چاوا بهرسفا هوه [ژ بهری
 مله تیت هوه وهه] هاته دان؟ دی بیژن: هم نوزاین،
 ب راستی هه نوبی زاناین نیسیان [تانکو نو چیت
 دزانی]. ﴿۱۱۰﴾ و بؤ مله تنی خو بیژه دهمن خودی
 گوتی: عیسای کوربی مهربمن، نهو نیمهت و
 کهره نیت من د گهل نه و دهیکاته کرین یینه بیرا خو،
 یینه بیرا خو وهختن مه ب جانن پیروژ [ب جبریل]
 پشته فانیسا ته کری، وهختن د لاندکیدا و پشتی
 نو معزن بووسی [وهکی تیک] نو د گهل خه لکی
 دناختی، و یینه بیرا خو وهختن من تو فیری نقیسن
 و تیگه هشتن و کاربه جهیسن و تهراتنی و تنجیلن
 کری، و یینه بیرا خو وهختن ته ب دهستوریا من ژ
 تهنسی بهیکمری بالنده میان چیدکر، و ته هف دکری
 و ب دهستوریا من دبوو بالنده مکه، و ب دهستوریا
 من ته یست دز کماکدا کوره و بهله که بی ساخ دکرن،
 یینه بیرا خو وهختن ته مری ب دهستوریا من زندی
 دکرن، و یینه بیرا خو وهختن من نه زینه تا نرا نیلیسیان

ژ ته داییه باش، وهختن توب نیشایت ناشکهراکه ر بؤ وان هاتی، و ته ویت گاور بووین ژ وان، گوت:
 نهغه ژ ستره ندیبه کاشکهر پیغه تر نینه. ﴿۱۱۱﴾ بؤ مله تنی خو بیژه دهمن مه نیلهام داییه هاریکاریت
 عیسای [و تیخچه سه دلن وان] کوباوهریسی ب من یسن و ب پیغه مبری من، گوتن: مه باوهری
 نینا، و تو شاهده کوب راستی هم موسلمانین. ﴿۱۱۲﴾ بؤ مله تنی خو بیژه دهمن هاریکاران (حوارسیان)
 گوتیه عیسای کوربی مهربمن: نه ری خودایی ته دشیت سفره یه کا خوارنی بؤ مه ژ نه سیانان یینه
 خوارنی! [عیسای] گوت: ژ خودی برسن [تانکو ئنی نه بیژن و نه کن] نه گهر هوین خودان باوهرن.
 ﴿۱۱۳﴾ گوتن: مه دفتت هم ژنی بخوین و دلنی مه تیمن بیست، و بزاین تو راست بؤ مه راستی دیژی، و
 دانهم ژ ل سهر یینه شاهد.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۵﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلْنَا عَلَيْكَ مَائِدَةً
 مِنْكَ فَإِنِّي أَخَذْتُهَا مِنْكَ لَأَعَذِّبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَعَلْتُكَ لِقَابًا غَنِيًّا
 وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ مَائِدَةً تَأْكُلُهَا رَغَدًا
 وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَجَعَلْنَا قُلُوبَنَا فَهْمًا
 وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۱۱۶﴾ قَالَ اللَّهُ لِمُوسَى إِنِّي جَعَلْتُكَ
 لِقَابًا غَنِيًّا وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ مَائِدَةً
 تَأْكُلُهَا رَغَدًا وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ
 وَجَعَلْنَا قُلُوبَنَا فَهْمًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ
 ﴿۱۱۷﴾ قَالَ اللَّهُ لِمُوسَى إِنِّي جَعَلْتُكَ لِقَابًا
 غَنِيًّا وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ مَائِدَةً
 تَأْكُلُهَا رَغَدًا وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ
 وَجَعَلْنَا قُلُوبَنَا فَهْمًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

فرمانها من بی گری، چوینی دی من نه گوتیه وان، خودی، خودایی من و خو بهریسن، و نهز شاهد
 بووم ل سمر وان هندی نهز د ناف واندا، بعلی وهختی نه نهز ژ ناف وان پاکرم، نو زیره فان بووی ل سمر
 وان، و تو ب خو ژی همی تستان دینی و ل سمر شاهدی. ﴿۱۱۵﴾ نه گهر نو وان نیزا بدهی نهو بهنده بیست
 نه، و نه گهر تو ل وان نه گری ب راستی تو بی دسته لاتدار و کارینه جهی. ﴿۱۱۶﴾ خودی گوت: نه فه
 نهو روزه یا راستی مغایی ژ راستی رازیبیا خو دینن، به حشیت روبرار د برادرچن بز وانن، همر وهردی
 تیدا بن، خودی ژ وان رازیبیه، و نهو ژی ب خه لاتی خودی د قایلن، و سرفه رازیبیا مهن نهها نه فه به.
 ﴿۱۱۷﴾ ملک و مالداریبیا نرد و نهسانان و هندی تیدا بی خودییه، و خودی ب خو ژی ل سمر همی تستان
 بی دسته لاتداره.

سُورَةُ نَعْمَانِ

ل م ه كه هن هاتيه خورای (۱۶۵) نایمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هسن و سوباسی بز وی خودایی نه وی نه ورد
 نه سان دابین و تاریاتی و رزناهی [یان شرف و رز
 یان باومری و گاوری] چیکرین، پشتی فن هه میسی
 نه ویست باومری ب خودایی خو نه نیانیین هه قبه ران
 بز [خودایی خو] ددان، و به ری خو زئی و مرد گیزن.
 ﴿۲﴾ خودیه [نه وه] بی هویین ز نه قنی چیکرین،
 یاشی و هخته کنی نه دیار بز مرنی دانا، و هختی دیار
 ل دهف و یسه، و پشتی فن هویین ز فه زینی دودل
 دین ۱۹. ﴿۳﴾ و هر نه و خودیه هه زی بهرستن د
 نه رد و نه ساناندا، و نه وه نیسی و ناشکه رایسیا هه وه
 دزانیست، و هر نشتی هویین دکهن بی ناگه هه.
 ﴿۴﴾ و چو نشان ز نشانبت خودایی وان ز قورتانی بز
 وان نائین نه گهر نه و به ری خو زئی و مرنه گیزن و بانکا

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَجْعَلْ لَّهِ عِلْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَحَمْلَ الْقُلُوبِ
 وَالْقُرْآنِ فَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ يَجْعَلُونَ ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ وَأَنْتُمْ كَافِرُونَ ﴿۲﴾ أَفَلَمْ نَجْعَلْ لَّكُمْ
 آيَاتٍ نَّظُرُونَ ﴿۳﴾ وَنُوحِيَ إِلَيْنَا أَنْ نَحْنُ فِي الْأَرْضِ
 وَنَجْعَلَكُمْ أَتَمًا ﴿۴﴾ وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
 آيَاتِنَا إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۵﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْشَاءُ مَا كَانُوا يَلْعَنُونَ ﴿۶﴾
 أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ نَفْسِهِمْ ذُرِّيَةً
 فَاحْتَمِلُوا الْعَذَابَ ﴿۷﴾ لَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَسَىٰ أَنتُمْ كَافِرُونَ ﴿۸﴾
 أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَمْلَ الْقُلُوبِ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا يَرَوْنَ مِنَ الْحَدِيثِ مِنَ الْقُرْآنِ مُشْتَرِكًا
 بَيْنَ أَقْسَامِهِمْ فَسَوْفَ يَكْفُلُونَ كَلِمَتَهُمْ
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَوْفَ يَحْمِلُونَ كَلِمَتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹﴾
 أَفَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَكُمْ لَبِيسًا
 وَالنَّجْمَ لِلْكَافِرِينَ لُبَّكَاتٍ ﴿۱۰﴾ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ
 لَكُمْ إِنَّهُ كَانَ لَشَدِيدًا ﴿۱۱﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
 جَعَلْنَا الْوَالِدَ الْعَقِيمَ ذَكَرًا وَأَنْتُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۲﴾
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَالَّذِينَ هُمْ
 يَحْمِلُونَ كَلِمَتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳﴾ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَالَّذِينَ هُمْ يَحْمِلُونَ
 كَلِمَتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَالَّذِينَ هُمْ يَحْمِلُونَ
 كَلِمَتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۵﴾

خو نه دمنی. ﴿۵﴾ فینجا ب راستی دهمنی نهف راستیه [کو قورتانه] بز وان هاتی، وان دره و در تیخت،
 نینزیک به حس و خبه ریست وان ترانه بی دکرن دنی بینن [دهمنی نیزایا خودی رززا قیامه تنی ب سهر واندا
 دتیت]. ﴿۶﴾ ما ناینین جهند ملهت بهری وان مه بهر ناتاف کرینه، و مه نه و هیز و شبان دابسو وان د نه ردیدا،
 یا مه نه داییه هه وه، و مه بارانیت ب ریز و بوش ب سهر واندا بارانندن، و مه رویار د ناف دارو باری وانرا
 و دین وانرا برن، بهلن ز بهر گوهیت وان، مه نه و بهر ناتاف کفرن، و شوینا وان مه هنده ملهتیت دی تیان.
 ﴿۷﴾ هه ی موحه مد [نه گهر نه م کتیه کا وه ساب سهر ته دایینه خورای] وه کی نه و دیتون [و ه کی نه و دیتون]
 د کاغز اندا، نه و ب خو دهستن خو بگهنی، دیسا نه ویست گاوری و بیسن هه دایین، نه ف ز سیز بهندیه کا
 ناشکه را بیغه ترینه. ﴿۸﴾ گوتن: دنی بلا ملیاکه ته ک دگه ل [موحه مدی] هاتیه هه نارتن [دا مه زی باوه
 زی کربایه] و نه گهر مه ملیاکه ته ک هارتبایه [وه کی نه و دخوازن] نی دایینه دو بایهیکا وان، پاشی نه دهاتنه
 گیر و کزن زی.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَسَكًا لَجَمَلْتَهُ نَجْلًا وَلَلْتَسَاءَلَنَّهُمْ مَنَا
 بَلِيْشَرًا ۝ وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئُوْا بِرُسُلِكَ فَقَاَتِ بِالَّذِيْنَ
 سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَا سَخَّرْنَاوَابِهِمْ يَسْتَهْزِئُوْنَ ۝ قُلْ يَسِرُوْا
 فِي الْاَرْضِ ثُمَّ اَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْفِرِيْنَ ۝
 قُلْ لَيْسَ مَنَّا فِي السَّحَابِ وَالْاَرْضِ قُلْ لَلّٰهُ سَعَتٌ عِزٌّ
 نَفْسِهِ الْاَرْحَمَةُ لِيَجْعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ اٰلًا ۝
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ خَيْرًا اَنْفُسُهُمْ فَهَمَّرُوْا لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَقَدْ
 مَا سَكَنَ فِي الْبَلَدِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّيِّعُ الْاَلْبِيْبُ ۝ قُلْ
 اَعَزَّ اِلٰهُنَّ اَنْجِدُوْا لِيَا قَوْمِ السَّحَابِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ
 يُطْعِمُهُمْ وَلَا يَطْعَمُوْنَ قُلْ اِنِّيْ اَمْرٌ اَنْ اَسْكُنَ اَوَّلَ مَنْ اَسَدَ
 وَلَا اَكُوْنُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ
 رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ مَنْ يُضْرَفْ عَنْهُ يَوْمَ يَّقْدَرُ عَلَيْهِ
 وَذٰلِكَ الْقُوْرُ الْاَلْبِيْبُ ۝ وَاَنْ يَّتَسَنَّكَ اَللّٰهُ بِضَرْفٍ فَلَا كَآيْفَ
 لَهُ بِالْاَهْوَى وَاَنْ يَّتَسَنَّكَ بِخَيْرٍ فَعُوْا عَلٰى سَكَلِ خَيْرٍ وَقِيْرٍ ۝
 وَهُوَ الَّذِيْ هُوَ فَوْقَ عِبَادِهِ ۝ وَهُوَ الْاَحْسَبُ الْاَلْحَبِيْرُ ۝

تفصیل

دهدت و نه و ناخوژت (هه و جه می ب هندی نینه که س خواری بده تنی) بیژه: ب راستی فرمانا من هانیبه
 کرن نه ز موسلمانن تیکن بی، و نه به ز وان یبیت هه فیشکان بو خودی چی دکهن. ﴿۱۵﴾ بیژه ب راستی نه ز
 ز نیز ایسا رورژا مه زن دترسم، نه گهر نه ز نه گوهداریسیا خود ایسی خق بکه م. ﴿۱۶﴾ و ههر که سنی وی رورژنی نیزا
 ژنی نه گریت و ژنی هانه وهر گتیران، ب راستی [خودی] دلوفانی بی بر، و نه ها نه فه به سه ره فتننا ناشکه مر.
 ﴿۱۷﴾ و نه گهر خودی زیانه کنی بکه هینیته ته، که س نینه راکهت، نه و نه بیت، و نه گهر باشیبه کنی بکه هینیته ته
 [ژ ختیر و به رفره هسی و سلامه تیبی... هند که س نینه ل ته فه گریت]، نن ههر نه وه دهسته لاند دار ل سه ر
 ههمی تشنان. ﴿۱۸﴾ و ههر نه وه یسی سه رده ست ل سه ر بهنده بیت خق، و ههر نه وه بی کار به جه و شاره زا.

﴿۹﴾ و نه گهر نه و پیغه بهر مه کریابه ملیاکهت، دا
 که بنه زه لام، و دا ههر جلکن نه و [پیغه بهر] دکهنه
 بهر خق که بنه بهر وان. ﴿۱۰﴾ [ههی موحه مد] ب
 سویند نه و پیغه بهر بیت بهری نه زی هاتین، ترانه ب
 وان زی هاتیرونه کرن، فوجا نه و وان ترانه بی ذکر
 نه و هنگافتن و بهر تاتاف کرن. ﴿۱۱﴾ [ههی موحه مد]
 بیژه [وان]: د نه ریددا بگه رن، باشی بهری خق بدهنی
 کا دو بهیها یکا دره و ده ر تیخان [نه ویت نیشایت خودی
 دره و دانابین] بسو ج. ﴿۱۲﴾ بیژه: نه ری هندی د نه رد و
 نه سماناندا ههی، بی کینه؟ [نه نشین بهر سفنی بدهن و دنی
 بی دهنگ مینن] بیژه: بی خودیبه، نه وی دلوفانی ل
 سه ر خق نفیسی. ب راستی نه وی هه وه رورژا قیامه تن
 کوزمکهت، چو کوزمان تبدا [د هاننا وندا] نینه. نه ویت
 خق خو سارهت کریسن نه ون بیت باوهری نه تینابین.
 ﴿۱۳﴾ و کا ج دشهف و رورژاندا هه به، ههر بی و سبه، و
 نه و ب خق ژنی بی گوهدیز و زانابه. ﴿۱۴﴾ بیژه: نه ری
 نه ز هاریکار و بسته فانه کی ژ بی خودی بگرم؟ و نه و
 [نانکو خودی] چیکه ری نه رد و نه سمانانه، و نه و رزقی

﴿۱۹﴾ [هـی موحه مد] بیژه: نهری چ شادیمی
 ز هه میان مهنره؟! [بشنی وان خواستی تیک
 شاده بسین بز پیته مبری بدت]، [و نه گهر وان خن
 بین دهنگ کرا بیژه: خودی شاهده د ناهه را من و
 هه ودها، کوشف قورانه بز من هاتیه هنارتن، دا نه ز
 هه وه و هه چینی دگه هینن بی بدمه ناگه هدار کرن و بی
 بتر سینم، نهری هوین شاده بسین ددهن کو بهر سنیبه کنی
 دی د گهل خودی هه به؟! بیژه: نه ز ب خن وی
 شاده بسین نادهم، تو بیژه: ب راستی نه و بهر سنیبه،
 خودایه کنی تالک و تهبابه و نه ز بی بهریمه ز وی شرکا
 هوین دکهن، [یان نه ز بی بهریمه ز وان نه ویت هوین
 بز خودی دکهن هه فُشک]. ﴿۲۰﴾ نه ویت مه کتیب
 دابینی [مه خسد زئی جوهمی و فه لهنه] بیژه مبری
 دیا سن [ز سالوخت وی بیث د کتیب و اندا
 هانین] ههروه کی زاروکت خن دیا سن، و نه ویت
 خن خواسارهت کرین، نه ون بیث باوهری نه نین.
 ﴿۲۱﴾ نهری ما کی ز وی سته مکار تره نه ویت دروه کنی
 ز کبسی خودی بگهت یان زئی نشان و نابه تیت

وی دروه و بدایتی؟ ب راستی سته مکار سهر فراه ناین. ﴿۲۲﴾ [هـی موحه مدینه بیرا وان] روژا تم وان
 هه میان کوم دکهن [کو روژا قیامه تیه]، باشی نهم دتی بیژنه هه فُشک چیکه ران، کانه و هه فُشکیت هه وه،
 بیت هه وه ز دروه دگرتن [کال کیفه نه؟]. ﴿۲۳﴾ باشی بهر سف و دو بیا هیکا گاوربیا وان [د وی روژندا دتی
 تیه سهر هندی] دتی بیژن: ب خودی کو خوداین مه به، تم نه ز هه فُشک چیکه ران [موشرکان] بووسین.
 ﴿۲۴﴾ بهرئی خن بلیت کا چاوا نه و دروه بی ل خن دکهن، و نه و هه ران وان دکر [ز مه هدهر و بهر فانبیا بونان]
 ل وان بهرزه بسوو. ﴿۲۵﴾ و ز وان هندک هه نه [وه ختی تو قورانی دخیسی] گوهدار بیا ته دکهن، و دا جو
 [ز فورناتی] آتی نه گهن، مه بهر ده تیختینه سهر دلیت وان، و گرانی تیختیه د گو هیت واندا، و نه گهر
 نه و هه سی نیشانان زی بیین، هه باوهری بی ناین. و نه گهر هاته دهف ته مه دهر کبسی د گهل ته دکهن، و
 نه ویت گاوربووسین دبیژن: نه فه ز چیفانوکت بهرئی پیقه تر نینه. ﴿۲۶﴾ و نه و خه لکی ز قورناتی دهنه باش
 و نه و ب خن زئی دوسر دکهن، و نه و ز خن پیقه تر که سنی بهر فانتاف ناگهن و نه و ب خن ناحه سن زئی.
 ﴿۲۷﴾ و نه گهر تو وان بیینی وه ختی [روژا قیامه تی] ل سهر ناگری دتینه واره ستاندن [دا دیمه کنی ب ترس
 بیسی]، قیجا دبیژن: خوزی نهم فه گهر اندابینه [دینایی]، و مه نشان و نابه تیت خوداین خن دروه نه دانابانه، و
 نهم بووبانه ز وان بیث باوهری نیناین.

بَلْ يَدْعُهُمْ إِنَّمَا يَكُونُ خُفْيُونَ مِنْ قَبْلِ وَرُؤْدُ أَعْيَانِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٠﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٣﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٤﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٥﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٦﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٧﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٨﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩٩﴾ وَهِيَ كَيْفَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٠٠﴾

گفتن: وای بوفتی بهشتیانسی ل سهر تخسیری و سنییا مه کری، وهی چ باره کنی بهه ل سهر پشنا وان.
 ﴿۳۲﴾ ب راستی ژینا دنیایی ژ ترانه و دلخوازیسی پیغه تر نینه، و ب راستی ناخرهت بؤ نهوتت باریز کارسی
 دکهن چشیره، ماهوین ناقلی خؤ نایته سهری خؤ؟! ﴿۳۳﴾ ب راستی هم دلزاین نهوا نهو دبیژن: [کو تو
 ستره بندی یان خیزگر انکی یان هله مستغانی یان دینی] نه ب خهم دتیخت، نس نهو نه، ته درهوین ددانن،
 بهلکی سته مکار باوه رسیسی ب نشان و نایه تیت خودتی ناینن. ﴿۳۴﴾ ب راستی بهری ته ژی [خلکی] هنده ک
 پیغه مهیر بییت ب درهوین نافکرین و دانایین، بهلئی بیئا خؤل سهر درهو دانا نا خؤ فره هکرون و هاتنه تیشاندن،
 ههتا هاریکارییا مه بؤ وان هانی، و چو گوهورین بؤ بهیانتت خودتی نیه [کو دئی ههر هاریکارییا خودان
 باوه ران کهت]، و ب راستی ژ بهحس و خهمه ریست پیغه مهیران بؤ ته هاتن [نهو پیغه مهیریت باوه ری بهی
 نه هاتیبه تیشان، و هاتیبه تیشاندن، و کا چاوا مه نهو رزگار کرن و هاریکارییا وان کر]. ﴿۳۵﴾ و نه گهر روی
 وهر گترانوا [ژ فی دینی] ل سهر ته یا گران بیست، فیجا نه گهر ته بهی چنی بییت کو بنیقه کنی [نهفه کهتی]
 د نهردیدا چیکه ی یان بیستر که کنی ب نهساینیفه بهی، دا نیشانه کنی [د نهردیدا یان د نهساینیدا] بؤ وان بیی،
 بکه، [بهلئی تو نه نشنی، فیجا خؤ هند ب خهم نه تیخه، و بلا هاندل سهر ته یا گران نهییت] و نه گهر خودتی
 قیابیه دا وان هه مییان ل سهر راسته ریسیسی کؤم کهت، فیجا نه به ژ نه زانان.

سُورَةُ النَّامِ الْاِسْمَاءِ
سُورَةُ النَّامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَجْتَهِدُ وَالنَّوْصَىٰ وَبِحَسْبِ اللَّهِ الْاِسْمَاءِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ اِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ آيَاتَهُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ تُحْيِي الْمَيِّتَاتِ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ مَا تَرٰظُنَّ فِي الْعَسْكَبِ مِنْ شَيْءٍ لَّمْ اِنَّا رَهْمُوهُ بِخَيْرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سُمْرٌ وَكُفْرٌ بِالْاَلْفَلَّاقِ مِنْ يَشَاءُ اللّٰهُ يَنْفِضُهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلُهُ عَلٰٓى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ اَرَبَيْتُمْ كُرْحَانَ اَنْتُمْ كَرَّمْتُمْ اَللّٰهَ اَوْ اَنْتُمْ كَرَّمْتُمْ السَّمْعَةَ اَعْبَدْتُمْ اللّٰهَ تَدْعُونَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلْ اِنَّا تَدْعُوْنَ فَيْضِيْفٌ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَاءَ وَنَحْنُ مَا نَشْرُكُكُمْ ۝ وَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اَمْرِئٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَا مِنْهُم بِالْاَسْبَاطِ وَالصَّرَافِ لَسَلَّمُوْهُ بِتَضَرُّعٍ ۝ قُلُوْا اِذْ جَاءَهُمْ اَنْتُمْ اَقْرَبُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ۝ فَلَمَّا تَسَاءَلُوْا مَا كُنْتُمْ اٰوِيْدُوْا مَخْتَلِفًا عَلَيْهِمُ الْاَوْرَاقُ كُلٌّ حِيْحَقٌ اِذْ اَقْرَبُوْا بَمَا اُوْرُوْا اَلْعُدُوْهُمُ بَعَثَ فَاِذَا هُمْ مُنْبِتُوْرٌ ۝

۱۳۲

﴿۳۶﴾ ب راستی نهو دتی باومرستی نین نهویت
[ب گوهر و دلان] دهبسن، و نهویت دلری [فانکو
گاور] خودی دتی وان پستی مرنی [روژا قیامتین]
ساخکه نهفه، پاشی هر دتی ب بال وبقه [ب بال
خودبقه] تینه زفراندن. ﴿۳۷﴾ و گوتن: کا بلا نیشانهک
ز خودایسی وی بز مه هاتیابه [وهکی ملیاکه نان، یان
چیا بز بلند یانه، دامه باومر زی کرابه]. بیژه وان:
ب راستی خودی دشیت نیشانهکن یینت، [کو وان
بئیت نه قیت باومرستی بین، بهلن خودی نهو د گهل
هارتا پیغه مهران سر بهست و نازاد هیلابینه بز
جهرباندن]، بهلن باهرا بز وان نوزان [پستی نیشانی
دی ج ب سه ری وان نیت]. ﴿۳۸﴾ نینه جانه وهر مک ل
سهر روسی نهردی بهجیت یان باله فیهک ب چه نکیت
خو، بغریت، ههکه نهو زی [دزین، و مرن، و چیکرن،
و نهزین و ههوجه یسیا خودا] وهکی ههوه کوم نهبن،
ومه جو [ز ههوجه یسیت ههوه] ادکنیندا [مه خسد
پس دهسی باراسیبه] نه هیلایه و ز بیر نه کر به، فیجا
پاشی نهو دتی ب بال خودایسی خوزه تینه کومکرن.

﴿۳۹﴾ و نهویت نیشان و نایه تیت مه دره دانایین نهو کهر و لالن د تارستانیدا، و هر که سنی خودی بغیت
دی گومرا کهت و هر که سنی بغیت دتی راسته ری کهت. ﴿۴۰﴾ [ههی موجهه مد بیژه وان]: کا بز من بیژن:
نه گهر نیزایا خودی ب سهر هه ودها هات، یان روژا قیامتین، نه ری هوین [دقی کر اسیدا] ز خودی پیغه تر
دی هه وارا خو هه هینه تیکی دی؟! نه گهر هوین راست دبیژن. ﴿۴۱﴾ نهه، هوین ز وی پیغه تر گازی که سنی
دی ناکه ن [نه گهر وی بغیت] نه وارهوین بز لافلاین دکهن، دی ز سه هر هه ورا کهت، و نهویت هه وه کر به
هه فیشک، هوین دی ز بیر که ن [نه هه وارا خو دگه هینن و نه هوین ل هیلیتنه نیزایسی ز هه وه بدمه باش،
چونکی دی بز هه وه دیبار بیت جو مفا نه فرقد و اندا نینه]. ﴿۴۲﴾ ب راستی مه پیغه مبر بز مله تیت بهری
ته هنار تینه [چونکی دزی وان راهه ستیایینه، و نه گو هدرایسیا وان کرینه]، فیجا مه زی نهو ب هه زاری و
نه ساخیبان هنگافتن، بهلکی [ل خو بز فرن] خو بز خودی بشکینن و لافلاین زی بکه ن. ﴿۴۳﴾ بلا وه خنی
نیزایا مه گه هشتیبه وان خو شکاندان و لافلای کر بان، بهلن دلیت وان رمق بوون، و نهو کاری وان دکر
شه یثانی بز دهمه ملاند و ل بهر چافیت وان جوان دکر. ﴿۴۴﴾ فیجا و هختی وان چام بز خو ز تشتی هاتیبه
سه ری وان وهر نه گرتی و ز بیرا خو بری، مه زی دهر گه هیت ههمی تشتان بز وان فیهکرن [ز خیر و کهر همان]،
ههتا که یفا وان هانی ب نهقا بز وان هاتیبه دان، ز نشکه کتفه مه هنگافتن و بهر ناتاف کرن، فیجا ز نوی بی
هیفی بوون.

قَطْعَ ذَابِقُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَسْبُ لِلَّهِ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سِتْرَهُ مِنْكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَشَعَتِ أَعْيُنُكُمْ
 تَرَى إِلَهَ عِزِّ اللَّهِ بِأَيْمُكُمْ بِهِ أَنْظَرَكُمْ صَبْرًا تَصْرِفُ الْأَعْيُنَ
 ثُمَّ هُمْ يَصْذِقُونَ ﴿١٥٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ عَذَابَ اللَّهِ
 بِبَنَاتِكُمْ أُوحِشَكُمْ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٧﴾ وَمَا
 تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ تَأْمَنُ وَأَسْلَمَ
 فَلَا حُزْنَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٥٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَتَسَاءَلُونَ الْعَذَابَ إِمَّا كَانُوا يَفْشِقُونَ ﴿١٥٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِندِي حِزَابٌ لِلَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنْ تَأْتِي
 الْبُرْجَانُ إِلَّا مَا يُرْسِلُ اللَّهُ فَخُذُوا حِزَابَكُمْ مِنَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَكُونَ ﴿١٦٠﴾ وَلَا تَذْكُرُوا الْبُرْجَانَ أَنْ يَحْشُرُوا إِلَى
 رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ دُوبَةٌ فَإِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ وَلَا تَنْظُرُوا
 الَّذِينَ يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ وَالْقُدُوهُ وَالْعِشْيَاءُ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُمْ مَا عَيْتُكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكْشِفُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦٢﴾

﴿١٥٥﴾ قیجا رهد و رویشالیت وی مله تنی ستم کسری،
 هانته برین، و همی به سن و سوپاسی بز خودایسن
 همی جیهانان. ﴿١٥٦﴾ [همی موحه مد] بیژه وان:
 بیژنه من نه گهر خودی هوین ز جاف و گوهان
 کرن، و دلیت هموه مژکرن [تاری و کوزه کرن] ج
 به رستی ز خودی پیفته ر دشینت [ببستن و دینتا هموه]
 بز هموه بیفته؟ بهری خو بدی کا هم ب چند
 رمنگان نشانان [بز وان] دینین، و نهو هر باتکا
 خز دده سن. ﴿١٥٧﴾ بیژه وان کا بز من بیژن نه گهر نیزایا
 خودی ز نشکه کتفه بان ناشکرا بگه هینه هموه، نه ری
 ما ز مله تنی ستمکار پیفته همیه بهر ناتاف بیست؟!
 ﴿١٥٨﴾ و ستم پیفته بهر ان ناهنرین نه گهر مزگینین
 و ناگه هدار کمر نه بن، قیجا یی باروری نینا و کار و
 کریارنیت قه نچ کرن، [پرزوا قیامه تنی] نه ترس ل سهر
 وان همیه و نه زی ب خهم دکه فن. ﴿١٥٩﴾ و نهویست
 نشان و نایه تیت مه دره دانایین، نیز ادی وان گریست
 ژ بهر زوی دهر که فنا وان. ﴿١٦٠﴾ بیژه: نه ز نایژه هموه
 من خزینه بیست [گه نجه بیست] خودی بیست هه یین، و

نه ز غه یی [فه شار تیان] نوزانم، و نه ز نایژه هموه و زی نه ز ملیا که تم، ژ و هجیا بز من هاتی پیفته تر، ل دویف
 چو یی دی ناچم، بیژه [وان]: نه ری یی کوره و یی ب جاف وه کی تیکس؟! ما هوین همزرا خز ناکه ن.
 ﴿١٥٦﴾ و تو، نهویست دتر سن ل دهف خودایسن خز بیته کژمکرن ب فن قورناتی ناگه هدار و هشیار بکه، وان
 ز وی پیفته تر چو هاریکار و بهر فان و مه هدرچی نین، دا نه و باریز کاریسا خودی بکه ن. ﴿١٥٧﴾ [همی
 موحه مد] سو نهویست سینه و تیفارن گازی خودایسن خز دکهن [و خودی دهر نسن] [و ب بهرستن و گازبیا
 خو] قایلپوون و رازیوونا خودی دخوازن، دهر نه تیخه، نه چو حسینا وان ل سهر تبه و نه چو حسینا ته ل
 سهر وانه، قیجا نه گهر تو وان دهر یخس، دتی بیسه ز زورداران.

وَسَكَتَ لَكَ قَتْلًا بِمَقْتِهِمْ يَتَحَرَّوْا أَهْلَؤَهُمْ مِنَ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنَتِنَا آلِ اللَّهِ بَاعِلَةٌ بِاللَّهِ كَيْفَ تَصِفُ
حَالَهُ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ وَعَلَيْتُمَا تَقْفُل سَاعَةَ عَلَيْكَ كَسَبْتَ
رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرِّحْمَةَ أَنْتُمْ مَنْ عَمِلْتُمْ مِنْكُمْ مَوْتًا
بِحَسَبِ لُزْمَةِ تَابٍ مِنْ تَعْبُوهُ. وَأَضْمَعُ فَأَنْتُمْ عَقُورٌ رَجِيمٌ ۝
وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَنْبِيَاءَ وَإِنْ تَبَيْتَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ۝
قُلْ إِيَّاهُ نُحْيِيهِمْ وَأَنْعَمُهُم بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝
لَا أُضِيعُ أَعْوَابُكُمْ قَدْ خَلَّكَ إِلَهًا وَمَا أَتَانِ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝
قُلْ إِيَّاهُ عَمِلْتُمْ فِي زَمَانِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْبُدُونَ مَا
تَشْتَعِلُونَ بِهِ إِنْ لَكُمْ مِنْهُ إِلَّا بِقَوْلِ بَعْضِ أَلْحِقْ وَفَو
خَيْرًا الْفَصِيلِينَ ۝ قُلْ لَوْ أَنَّ عِبْدِي مَا شَاءُوا لَجَاءُوا بِكَ
الْحُرِّيَّةَ مِنْ يَدِي وَيَتَسَكَّرُوا بِاللَّهِ الْعَلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَعَسَى أَنْ
مَقَابِلِ الْعُقُبِ لَا يَأْتِيَنَّهَا الْأَمْحُورُ وَتَكَلَّمَ مَا فِي الْبَيْتِ
وَالْبَعْرُ وَمَا تَنْقُطُ مِنْ رِقْعَةٍ إِلَّا يَأْتِيَنَّهَا وَأَلْحِقْ فِي طَلَبِ
الْأَرْضِ وَلَا تَرْجُ وَلَا تَأْتِيهِ إِلَّا فِي كَسْبٍ عَجِيبٍ ۝

مؤمن

۱۷۱

﴿ ۵۳ ﴾ [ب فی رنگی] مه هنده ک ز وان ب هنده کیت
دی جهرباندن، دا [گره گر و که نکه نه] بیزن: نه ری
نه فنه بیت خودی دناف مه‌دا کهرم د گدل کری؟
﴿ ۵۴ ﴾ و گافا نهویت باهری ب نیشان و نایه‌تیت
مه نینابن هانته دهف ته، بیژه: [وان] سلاف ل سهر
ههوه بن، خودابن ههوه دلوفانی ل سهر خف نغیبیه،
کوب راستی هه‌چینی ژ ههوه ژ نه‌زانی خرابیه‌کی
بکعت، باشی تویه بکعت و قه‌جیسی بکعت [خودی
دی وی نازاکت، ب راستی خودی لینه‌گر و دلوفانه.
﴿ ۵۵ ﴾ و ب فی ناوایی نهم نیشانان باش و ب دریزی
ناشکرا دکه‌بن، دا رینکا گونه‌هکاران [گاوران]
ناشکرا بیت. ﴿ ۵۶ ﴾ [هه‌ی موحه‌مه‌د] بیژه وان: ب
راستی نه‌ز به‌رستا وان، نه‌ویت هوین ژ بل خودی
ده‌ریسن، بس هاتیمه باشه‌فله‌اندان [نانکو پست
راست بن نه‌ز وان ناه‌ریسم] بیژه: ب راستی نه‌ز ب
دویف دلخوازیسا هه‌وه ناکه‌فم [نه‌گر نه‌ز ب دویف
دلخوازیسا هه‌وه که‌فتم]، وی گافنی نه‌ز دی دسه‌ردا

چم، و نه‌ز ژ وان نامم نه‌ویت هاتیمه راسته‌ریکر. ﴿ ۵۷ ﴾ [هه‌ی موحه‌مه‌د] بیژه [وان] ب راستی من نیشانه‌کا
گومانیز ژ خودابنی خف هه‌به [کوب ب راستی نه‌زی ل سهر رینکا راست] و هوین دره و ددانن. [و باوه‌ریسی بی
ناینن] و نه‌وا [نیزایا] هوین له‌زی لی دکهن، نه‌ل دهف منه. بریار بسم یا خودیه، و نه‌وه راستیسی دینزیت
و رزن دکت، و نه‌وه چیرتین حاکم. ﴿ ۵۸ ﴾ بیژه: نه‌گر شه‌و نیزایا هوین له‌زی لی دکهن، ب من بایه، نوکه
نه‌وا دناجه‌را من و هه‌وه‌دا سافی بیا. نن خودی سته‌مکاران چیرت دنیا‌سیت. ﴿ ۵۹ ﴾ و کلیت [خزینه‌بیت]
غه‌یسی [نه‌په‌نی و قه‌شارت‌بیان] ل دهف وینه و ژ وی بیغه‌تر [ژ خودی بیغه‌تر] کس بی نوزانیت و [خودی]
تشتنی ل سهر نه‌ردی و دنا‌فیندا هه‌ی دزانیت، و به‌لگه‌ک [ژ جهنی خف] ناکه‌فیت نه‌گر هه‌ی نه‌زایت، و چو
دندک دناف نه‌ردیدا نینن، و چو‌ته‌ر و هسک نیشن نه‌گر شه‌و نه‌زایت، و دده‌ی پارتیدای نغیبی نه‌بیت.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَّدْتُمْ مِنَ التَّهَارُثِ
يَتَعَسَّبُكُمْ فِيهِ الْفَضْلُ أَجَلٌ تُسَمَّى ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
يَتَّبِعُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ وَهُوَ الْفَاحِشُ قَرِيبٌ
وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّقَهُ
رُسُلُنَا وَمَنْ لَا يُؤْمَرْ فَلْيُؤْمَرْ ۖ ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ تَوَلَّاهُ الْخَلْقُ
أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَهُوَ أَسْرِعُ الْتَعْسِبِ ۖ قُلْ مَنْ يَتَّبِعْكُمْ مِنْ
عَذَابِ النَّارِ وَالْخَيْرِ تَدْعُوهُ تَضَرَّعًا وَخُضْعًا وَإِن كُنْتُمْ مِنْ
عِندِهِ لَتَكُونُنَّ مِنَ الْفَاقِرِينَ ۖ قُلْ أَفَلَا تَتَّبِعُونَ مِمَّنْ كَرِهَ
لَكُمْ لَقَدْ نَسَخْنَا كُنُوزَهُمْ أَن بَدَأَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ
قَوْلِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ مِنْ سَمَاءِكُمْ سِحْرًا وَبَدَأَ بَيْنَ
يَدَيْكُمْ سِحْرًا أَنْظَرِكُمْ مَضْرِبَ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَفُونَ ۖ وَكَذَّبَ
بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَسِيكَ ۖ لِكُلِّ قَبِيلٍ
مُسْتَفْرَضٌ وَسَوْفَ يُعْطَوْنَ ۖ وَإِذْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ يُحَوِّضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَأَعْرَضَ عَنْهَا هَتَفَ الَّذِينَ يُحَوِّضُونَ فِي حَرْبٍ عَرَبِيَّةٍ وَآيَاتُنَا بِسَبْحَتِكَ
الْقَلْبِ لَنْ نَقْتُلَهُمْ إِنَّمَا لَكُمْ فِي الْأَعْيُنِ مَعَ الْقَوْلِ الظُّلُمِينَ ۖ

هوه ژ وان هممی تنگانی و نه خوشی و کوفتاران بزگار دکات، و هوین [هیز] هه فیشکان بو چی دکان!!
﴿۶۵﴾ بیژ: نهو [خوردی] دشیت هندافی هوه یان دین بییت هوه‌دا نیز ایه کی ب سر هوه‌دا بییت، یان
ژی هوه ژیکفه کت و بگهت دستک دهسته ک، و هنده کان ژ هوه ب هنده کان بیشیت، به ری خو بدی کا
نم چاروا نیشانان ب همی رهنگان ناشکرا دکه یین، داتی بگه من [خوابیسا خو بیین و بو خو توبه بکن].
﴿۶۶﴾ و ملتئی ته فورشان دره و دانا [و باوهری بی نهینا]، و راستی و هه قی هه شهوه. بیژ: نهز نه بهر بهرسم
ژ هوه. ﴿۶۷﴾ هه سالوچه کی (خه بهر کی) دوبیاهیکه کا هه ی [کاراسته نان نه]، و باشی هوین ب خو ژ ی
دی زانن [کاشه و قورشان راسته شان نه]. ﴿۶۸﴾ و هه ر گافه کا نه ته ویشتن نه ویشتن تره انیان بو خو ب نشان
و نایه بییت مه دکهن، و رویشی خو ژ وان و مرگتیره [و دگهل نه روینه] هه تا نم و نه چنه سوجه ته کا دی، فینجا
نه گهر شه پتانی ژ بیرانه بر [کو دقت تود گهل وان نه روینی و باتکا خو بده یین]، پستی بیره اتئی تود دلف
سته مکاران نه روینه.

وَمَا عَلَّمْنَا الْقُرْيَانَ بِمَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ مِن تَمَتُّعٍ وَلَا مَبِئَاتٍ
 وَكُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ وَلَهُمُ الْآيَاتُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
 لِبْسَاتٍ لِّغُلَامِهِمْ وَأَعْرَفْتُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بَعْضُهُمْ
 أُنثَىٰ فَكَرِهَ اللَّهُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَكُنَّا بِأَسْفَهَاتِهِمْ مُّقْتَدِرِينَ ﴿٦٧﴾
 وَتَسْتَلْتُمْ مِمَّا كَسَبَتْ بَأْسَآءُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن قَوْلِ اللَّهِ وَقَدْ
 جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَأَنزِلَتْ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَكِيدَةِ
 وَاللَّهُ مَالِكُ الْيَوْمِ الْعَاقِبَةِ إِنَّ اللَّهَ لَهُ عِلْمٌ غَيْبٍ ﴿٦٨﴾ وَتَسْتَلْتُمْ
 مِمَّا كَسَبَتْ بَأْسَآءُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن قَوْلِ اللَّهِ وَقَدْ جَاءَهُمْ
 بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَأَنزِلَتْ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَكِيدَةِ
 وَاللَّهُ مَالِكُ الْيَوْمِ الْعَاقِبَةِ إِنَّ اللَّهَ لَهُ عِلْمٌ غَيْبٍ ﴿٦٩﴾
 وَتَسْتَلْتُمْ مِمَّا كَسَبَتْ بَأْسَآءُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن قَوْلِ اللَّهِ وَقَدْ
 جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَأَنزِلَتْ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَكِيدَةِ
 وَاللَّهُ مَالِكُ الْيَوْمِ الْعَاقِبَةِ إِنَّ اللَّهَ لَهُ عِلْمٌ غَيْبٍ ﴿٧٠﴾
 وَتَسْتَلْتُمْ مِمَّا كَسَبَتْ بَأْسَآءُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن قَوْلِ اللَّهِ وَقَدْ
 جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَأَنزِلَتْ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَكِيدَةِ
 وَاللَّهُ مَالِكُ الْيَوْمِ الْعَاقِبَةِ إِنَّ اللَّهَ لَهُ عِلْمٌ غَيْبٍ ﴿٧١﴾

﴿٦٦﴾ و چو حسیب و گونہ‌هاوان [نوریت ترانہ‌یمان
 بز خو ب تاہنیت خودی دکھن] ناکہفته سہر
 نوریت ہاریزکاریسا خودی دکھن [نہگہر خن ز
 وان ہاراستن و ل جفاتیت وان نہروینشتن] ہلسی
 شیرہنکرن و ناگہمدارکرن و ہرینسان ل سہر وانہ
 [نانکو ہاریزکاران]، دال خو بزقین و ترانہ‌یمان بز
 خو ب تاہنیت خودی نہگہن. ﴿٧٠﴾ نو [ہمی
 موحمہد] دست ز وان بہرہ نہوت دینن خن
 کرینہ ترانہ و مزیلاسی و زیانا دنیابنی نہو دسہردا
 ہرین، و نو ب قورنائی وان شیرت بکہ و بینہ ہیرا
 وان، داکار و کریاریت کہہسی خودانی خو ب بہر
 نیزایی نہتیخت، و وی ز خودی ہیفہتر چو بہرفان و
 ہاریکار و مہمدہر جی نینن، [و دا ز فی نیزایی رزگار
 بیست] ہندی ب ہش خو فہ [مالی] بدت زئی ناقتہ
 و ہرگرنن، نہفہ نہون سینت کہفتینہ بہر نیزایی ز بہر
 کار و کریاریت وان دکرن، فہخوارنا نافہ کا کھل و
 شاریایی و نیزایہ کاب ژان و دژوار بز وان ہہیہ ز بہر
 گاورسیا وان دکر. ﴿٧١﴾ [ہمی موحمہد] بیژہ: نہری

نہم دئی چاوانسکی ژ بل خودی بہرینین، نہ مفای دگہہینتہ مہ و نہ زی زیانن...؟ و جارہ کادی ہاشداکیش
 بین [مہمخسد فہگہرینہ تاریائی و گاوریین]، ہشتی خودی نہم راستہ ہتی کرین، و ہکی وی بی شہبتانی
 راکیشایی و ژریکا راست دہرتیختی، و بہریشان کری، و ہندک ہہقال ہہین فہخوین بز راستہ وییین؟!
 بیژہ ب راستی، راستہ ہتی، راستہ رینیسا خودیہ [نانکو نیسلامہ] و فہرمانا مہ یا ہانیہ کرن نہم خو ہسپترینہ
 خودایی ہمی جہانان. ﴿٧٣﴾ و [دیسافہرمانا مہ ہانیہ کرن] نہم بہردہوام نقیزان بکہین و ہاریزکاریسا
 خودی بکہین، و ہمر نہوہ بین ہوین ہمی [رورزا قیامہ تن] ل دہف کزم دین. ﴿٧٣﴾ و ہمر نہوہ نہرد و
 نہسبان ب راستی چیکرین، و رورزا بیژیت ہہبہ دئی بیست، گوتنا وی راستہ. و خودانی و سہرہوری باویسہ
 رورزا ہسوق دنیستہ ہفکرن، نہوہ زانییی بہرچاف و نہبہرچافان، و ہمر نہوہ شمارما و کاربہجہ۔

هَٰذَا قَوْلُ ابْنِ عَبَّاسٍ لِأَجْلِ مَا وَرَدَ أَنْتَجِدُ أَسْمَاءَ، إِلَهَةَ ابْنِ
 أَبِي رَبِيْعٍ وَوَمَلَكَ فِي صَلَاتِكَ مُبِينٍ ۝ وَصَلَّكَ لِكُرْبَى ابْنِ رَبِيْعٍ
 مَلَكَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَيَسْخَرُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
 فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَا أَجِدُ لَأَهْلِي ۝ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَبْنِ لُرَيْثٍ رَبِّي لِأَسْكُونَ مَرَّتَ الْقَوْمِ
 الْكُفَّارِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَسْعَى فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ يَا قَوْمِ ابْنِ رَبِيْعٍ وَمَا تُشْرِكُونَ ۝
 ابْنِ وَجْهَتِكَ وَجْهَتِ اللَّيْلِ فَطَرَّتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَبِيْبًا وَمَا أَتَانِي مِنَ الشَّمْسِ رَبِّي ۝ رَجَعَهُ قَوْمُهُ قَالَ
 أَتُخَاوِفُونَ فِي أَمْرِ وَقَدْ هَدَيْنَا وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ وَعِلْمًا أَلَّا
 تَتَّخِذُونَ ۝ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
 أَنَّكُمْ تُشْرِكُونَ بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ شَيْئًا
 فَأَتَى الْقُرَيْشَ مِنْ أَحْسَبِ بَنِي لَامٍ إِنْ كُنْتُمْ تَقْسِمُونَ ۝

نه‌ویت هوین دکنه هه‌فیشک [بۆ خودی]. ﴿۷۶﴾ ب راستی من به‌ری خۆ داوی [نانکو من خۆ ب گیان و
 به‌رستنه سهاره خودی] نه‌وی نه‌رد و نه‌سهان چیکرین، به‌ری خۆ ژ هه‌می تستان وهر دگیزم بۆ نیلام، و
 ب راستی نه‌ز نه‌ ژ وانم بیست هه‌فیشکان چن دکن. ﴿۸۰﴾ و مله‌تی وی [د راستا خودیدا] جر هه‌ر و گه‌نگه‌شه
 د گه‌لدا کر، نیئا گۆت: نه‌ری هوین چاوا جر به‌ری د ده‌ره‌قن خودیدا د گه‌ل من دکن، و بی شک وی نه‌ز
 بی راسته‌ری کریم؟. و نه‌ز ژ وان ناترسم نه‌ویت هوین [بۆ خودی] دکنه هه‌فیشک [کو ز مه‌ره‌کس بگه‌هینه
 من]، شه‌و نه‌بیست یا خودی چه‌ز کری. زانیا خودی هند یا به‌ر فره‌ه هه‌می تستان دگریت [و بیستی زانیا وی
 چو زیان و مفا ناگه‌نه‌ه‌کسی]. فیجا ما هوین بۆ خۆ چه‌ر دهرس و جامه‌یان ناگرن. ﴿۸۱﴾ و نه‌ز چاوا ژ
 وان تستان نه‌ویت هوین دکنه هه‌فیشک بترسم؟! و هوین بی نرس و بی هه‌وه‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌ک هه‌میت
 هه‌فیشکان بۆ خودی چن دکن، نه‌ری کی ژ مه‌ هیزاسری تیمینیسه‌ نه‌ گهر هوین شه‌و بن بیست دزان؟!

﴿۷۶﴾ و گافا تیراهمی گۆتیه‌ باین خۆ نازهر: چاوا
 تو بوتان دکه‌به‌ به‌رستی، ب راستی نه‌ز نه‌ و مله‌تی
 نه‌ د به‌رزهبوونه‌کا ناشکه‌رادا دینم. ﴿۷۵﴾ و هۆسامه
 مه‌ز ناتیبا نه‌رد و نه‌سهانان ب تیراهم دا دین، دا بیته
 ژ وان بیست ژ دل باوره‌سی دینن. ﴿۷۶﴾ فیجا وه‌ختی
 شه‌ف ب سه‌رده‌هاتی و تاری بووی، ستیرمک دیت،
 گۆت: نه‌فه‌ خودایی منه [نه‌فه‌ دا به‌ر سفا وان به‌ده‌ و
 بیچ بیچه‌ وان ب نلک خۆقه‌ بیست، و بۆ وان نه‌ز انین
 و خه‌له‌نییا وان دیار بکته‌ ده‌من شه‌و تیکن دی ژ
 بلی خودی دبه‌رتین]. به‌لن ده‌من شه‌و [ستیر] نایا
 بووی، [تیراهمی] گۆت: ب راستی من شه‌و نه‌فین
 بیست نایا دین. ﴿۷۷﴾ فیجا گافا وی دینی هه‌یف
 ده‌رکفت، گۆت: نه‌فه‌ خودایی منه، به‌لن وه‌ختی
 نایا بووی گۆت: ب راستی نه‌گهر خودایی من، من
 راسته‌ری نه‌کته‌، نه‌ز دی ژ مله‌تی به‌رزهبووی بم.
 ﴿۷۸﴾ و گافا وی دینی رۆژ ده‌رکفت، گۆت: نه‌فه‌
 خودایی منه، نه‌فه‌ مه‌ز نته‌، به‌لن وه‌ختی نایا بووی،
 گۆت: گه‌لی مله‌تی من ب راستی نه‌ز ژ وان بی به‌ریمه

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا سُحُوفًا مُنْمِرًا
قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ نُورًا وَهُدًى
لِلنَّاسِ يَحْمَلُونَ فِيهِ أَخْبَارًا لِمَنْ رَزَقْنَاهُمْ مِنْهُ
وَمَنْ لَمْ نُؤْتِ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ لِيُحِيطُوا بِمَا رَزَقْنَاهُمْ
فِي سَعْيِهِمْ وَهُمْ يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾ وَهَذَا كَيْدُ الَّذِينَ
الَّذِينَ أُفْتِنُوا فَاسْتَحْسَبُوا أَنَّ اللَّهَ مُؤْتِي السَّيِّئَاتِ
أَنْزِلًا قَوْلًا لِيُؤْمِنُوا بِهِ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَهُمْ عَمَلٌ سَلِيمٌ فَاسْتَلْظَمُوا مِنْهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
الَّذِي عَلَى اللَّهِ كَيْدًا أَوْ قَالَ أَوْجِبْ إِلَيَّ قَوْلًا لِيُؤْمِنُوا
بِهِ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِنْ أَنْزَلِ اللَّهُ وَتَوَضَّعُوا لِلْظُّلْمِ
فِي عَمَلِهِمْ وَالْمَوْتِ وَالْمَلَأْتَهُمْ نَابِطًا أَلْبِيدًا أَخْرَجُوا
الْأَنْبِيَاءَ مِنْ دِيَارِهِمْ وَعَذَّبَ الْهَلُونَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَالْحَقُّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا تَصَدِّقُونَ ﴿١٠٢﴾ وَهَذَا جُنْحُونَا
فَرَزَقْنَا كَمَا نَخْلُقُكُمْ وَأُولَئِكَ أَنْزَلْنَا لَهُمْ أَنْزِلًا
ظُهُورًا وَمَنْ أَمْرًا مَعَكُمْ شِقَاقَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاءُ اللَّهُ يَقْلَعُ بَيْنَكُمْ وَقُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٣﴾

۱۳۹

﴿۹۱﴾ و ب راستی و سختی وان گوتی: خودی جو نشت بز جو مرقان نه هارتیه، وان [نانکو شرانیلیسان] ب دورستی و هک بیدفی ریزل خودی نه گرتیه، [و ب دورستی و هک بیدفی وان خودی نه نیاسیه]، [همی موحه مد] بیژه: نه ری کن نه و کتیا موسا بی هاتی، کو رزواهی و راسته رییه بز خه لکی هنارتیه، نهوا کو هوین پارچه پارچه ل سهر به ان دنفتسن، [یا همه بی خوش] ناشکه راکه [بز خه لکی دبیژن] و گه له کن [ز یا همه بی نه خوش] هوین فه دشترین، و همه [ب وی کتینی کو نه ورانه] نهو زانی با نه همه و نه ده بیانیت همه زانی؟ بیژه: خودیه [بی نیاسیه خوارئ]، باشی وان بیله بلا د نهه قیبا خزدا بله یزن. ﴿۹۲﴾ و نهف [نهف قورانه] کتیه که مه نیاسیه خوارئ، یا بهروز و بهم خیر و بهر که نه [بز خه لکی] و راسته ریخا کتینیت بهری خویه، دا تو خه لکی مه که می و دهو رو بهریت وی بی ناگه مدار بکهی و بر سینی، و نهویت باوه ریسی ب رزوا قیامه تن دینن، باوه ریسی بی (ب قورانی) دینن و نهو نظیرا خز دهار یزن. ﴿۹۳﴾ ما کی ز وی سه مکار تره بی درهوی ز کیسی خودی بکهت، یان بیژت: و هجیا بز من هاتی و جو و هی بز نهاتییه، یان زی نهوی بیژت: له ز ری و هی وی یا خودی نیاسیه خوارئ دی نیجه خوارئ. فیجا هه که تو سه مکاران بینی و سختی نهو دسه که رانا مرتیدا، و ملیکات دمستیت خو دریز دکهن [دا جانی وان بکشن دا دیمه نه کن عه جیب و ب ترس بیسی] [فیجا دبیژن]: خو خلاس بکهن [خو ز فن سه که راتی دهریخن، یان زی خو ز دمستیت مه رز گار بکهن یان زی جانی خو ب دمست مه فه بهر نه دن]، نه فر و هوین ب نزیایه کاب زان و هه تکبه ری تیه جزا کرن، ز بهر نهوا همه و به نه هقی دراستا خودیندا دگوت، و همه خو ل سهر نیسانیت خودی مه زن دکر [و همه باوه ری پی نه دنیا]. ﴿۹۴﴾ ب سویند هوین همی دی تیک تیکه بهر ب مه نین، ههرو کی مه جارا تیکن هوین دابین. و همه دهست ز وی بهردا و پشت داوی یا مه دابیه همه [ز مال و سامان و خو زی و کهل و په لیت دنیایی]، و کا مه دهر چیست همه، نهویت همه دگوتن نهفه هه فال و هه فیکتیت خودینه، کا تم د گهل همه ناینین؟ ب سویند نهوا د ناقه را هه رده تا سه، و نهویت همه مه دهر چی و پشته فان بز خو ددانان ل همه بهرزه بوون.

﴿۹۵﴾ ب راستی خودیبه دندک و بهرکان دبه قیبت [نانکو شوه دندک و بهرکان کمر دکهت و بستیک و کیزیکسی ژئی دهر دتیخت د اشنین بییت]، زیندیبان ژ مریبان دهر دتیخت و ژ مریبان زیندیبان دهر دتیخت، نه قیبه خوردی، قیجا چاوا هورین خوز ژ هه قیسی ددهنه باش. ﴿۹۶﴾ شه سینه دهر تیخ و شه شف کریبه جهی بینفهدانن (تیورینن)، و پوز و هه یف کریبه جهی حیسان [کو خه لک وه ختیت خوز بن بزنان]، نه قیبت هه ننن ژ دانانا خوداین سه رده ست و پوز انا به. ﴿۹۷﴾ و ههر شه ستنر بز هه وه دابین [تیختینه نهسانی] دا هورین بزکا خوز داریستانتت هسکاتی و دهر یاباندا بن بزنان، ب راستی مه نشان باش و ب دریزی ناشکرا کرن بز وان بیست دزانن. ﴿۹۸﴾ و شه هورین ژ تیک جان دابین، باشی هورین د پشنا باباندا بنه جه بیون و کهفته د مالبجویکاندا، ب راستی مه نایهت و نشان باش و ب دریزی ناشکرا کرن بز بیست تن دگه نن. ﴿۹۹﴾ و شه باران ژ نهسانی (ژ عه وران) نیناییه خوار، و مه ب وی نافی زیلک و بستیکا هه می

نشتان دهر تیختینه، و مه شینکاتی ژئی دا، و ژ وی شینکاتی دندکیت پیکفه و ل سه رنک دهر دتیختین، و مه [ب وی نافی] دارق سه ژئی دهر تیختینه، و ژ گولیا وی، نویسی بیست پندا شور و بهر ده ست دهر دتیختین، و مه [ب وی نافی] ریز و باغ ژئی دهر تیختینه، ژ تری و زهیتوین و هناران، بیست وه کی تیک و شه وه کی تیک [نه مه تنی تیک و تیک رنگ و نه تیک نام]، بهرئی خوز بدمنه بهرئی وی وه کی دهر دکه قیبت و دگه هیت [کا چاوا دهر دکه قیبت، بشکوژ که کا بجویک و هه تا معزن دیت و دگه هیت]. ب راستی د فاندا نیشانتت هه بن بز بیست باوه ری هه بن. ﴿۱۰۰﴾ و وان نه جهن، کو خودی چیکرینه، کرینه هه قیشک بز خوردی و ژ نه زاین کور و کچ [ژ بن به ختی] بز داناییه، خودی پاک و باقر و بلند ه ژ سالوخهت و نیشانتت شه دپیژن. ﴿۱۰۱﴾ بی نهرد و نهسانی چیکرین چاوا ادی کور و کچ هه بن و وی چوژن نه بی؟! و وی ب خق هه می تشت بیست چیکرین، و شه ب هه می نشتان ناگه هداره.

ذِكْرُكُمْ أَنتُمْ لَكُمْ إِلَى اللَّهِ الْآخِرَةُ كُنْ عَنِّي وَأَقْبِدُوا
 وَفَوْعَلْ كُنْ عَنِّي وَوَسَّيْلٌ ۞ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ
 يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۞ قَدْ جَاءَ كُفْرًا
 تَصَابُرُ مِنْ رَبِّكَ فَتَنَ أَبْصَرَ فَتَقَبَّرْهُ ۞ وَمَنْ عَنِ ضَالِّينَ
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۞ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَبْصَارَ
 وَيُفَعِّلُوا أَذْرَسْتَ وَرَبُّكَ يَتَنَبَّأُ بِغُورٍ يُضْمَرُونَ ۞ أَشْجَعُ
 مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْكُفْرِ كَيْفَ يَكُنُ
 لِرَبِّكَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا أَفْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
 وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۞ وَلَا تَسْئَلُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ قَسِمٌ بِاللَّهِ عَذَابٌ يُعَذِّبُكَ عَلَىٰ ذَلِكَ وَمَنْ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 عَمَلَةٌ فَتَمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَرَجَلْنَاهُمْ فَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۞
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْسِنَتِهِمْ لَنْ جَاءَهُنَّ أَتَانَةٌ لَوْلَا أَنَّهُمْ
 بَدَأُوا فَلِئْسَ الْأَلْبَتُّ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْمِرُ كُفْرَهُمْ إِلَّا أَجَادَتُ
 لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَتَقَلَّبَ أَقْبِدْتُمْ وَأَبْصَرْتُمْ كَمَا تَرَى
 يُؤْمِنُوا بِهِمْ أُولَئِكَ مَرَوُّا وَوَدَّعْتُمْ فِي طُلُوعِ سَمَاءٍ تَضَعُونَ ۞

﴿۱۰۲﴾ [هوتی به سگری ب سالوخته و نیشایت بوری] نهو خوداین ههویه، ژ وی پیفته تر چو بهرستی [خودئی] نین، نهوه چیکه ری ههسی تشنان، وی بهرینسن، و نهوه جاقدیر ل سهر ههسی تشنان. ﴿۱۰۳﴾ جاف ناگه هنی [ب دورستی نابین، بعلی ناخره تی باوریدار دئی بینن ههروه کی وی ب خو ژفان پی دایی ﴿وَجُودٌ یُوْجِبُ شَاجِرَةً﴾ إلی رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿﴾، و نهو ب خو باش دبیت، و راستیا جافان ل بهر بهرزه نابیت، و نهو هورین و شارزابه. ﴿۱۰۴﴾ ب راستی بهلگه و نیشایت بهر جاف [کو وه حی و فورنانه] ژ بهرئ خودایی هه رفه بۆ ههوه هاتن، فیجا هه که سی راستی دیت [باومری پی نینا] بۆ خویه، و هه که سی ژ دینا راستیی کوره بیست زینتی ل خو دکت، و نهز نه زیروه فام ل سهر ههوه [نهز بهس پیغه بهر و بانگهلدیرم]. ﴿۱۰۵﴾ و هوسا نه بهلگه و نیشانان ب دیرئی ناشکرا دکین، و نهو دیتون [مه خسد موشرکن دهمی گولئی دبن]، ته نهفه یا خواندی [فانکو ته نهفه یا دکنیته فهله و جو هیاندا خواندی]

و دابو نهویت دزانن ناشکرا بگین. ﴿۱۰۶﴾ ل دویف وی ههوه باب و وه حی بو ته هاتی ژ بهرئ خوداین تهفه، ژ وی پیفته تر چو بهرستی [خودئی] نین، و ژ موشرکان بگه ره [ههلبت تهفه بهرئ نابه ناشه ری بیته خواری]. ﴿۱۰۷﴾ و نهگه ر خودئی فیابابه وان هه ژشک بۆ چی نه دکرن. و مه تول سهر وان نه کریهه زیروه فان، و تول سهر وان نه جاقدیری. ﴿۱۰۸﴾ و خه بهرانه بیژنه وان نهویت شوینا خودئی دینه بهرستن [ژ بوت و بهرستیان]، نهگه ر نهو ژئی ژ زنده گافی و ژ نه زانی و نه یاره تی دئی خه بهرانه بیژنه خودئی. ب فی رهنگی مه کار و کریاریت هه ره مله ت کنی د چاقیت و اندا خه ملاندینه [هه ر تیک ب کار و کریاریت خو پی شایی و رازیه]، باشی زفرینا وان ب بال خوداین و انغه به. فیجا دئی وان ب کار و کریاریت وان کرین ناگه هدارکت. ﴿۱۰۹﴾ و ب خودئی سویند خووان سویندیت خو بیست معزن. نهگه ر نابه تک و موعجزیه بهک بۆ وان بیت دئی باوریمی پی نین، بیژه: [مه خسد پیغه بهره] ب راستی نشان و موعجزیه ل دفع خودینه. ما هورین چ دزانن نهگه ر نشان و موعجزیه بۆ بین دئی باوریمی نین [نانکو نهگه ر موعجزیه و نیشانان ب چافی سه ری خو بینن هه ر باوریمی نابین]. ﴿۱۱۰﴾ و نهو دل و چاقیت وان دئی و هر گتیرین [کو هه قیسی تی نهگه رن و نه بینن، هه که موعجزیه بۆ بین زئی] ههروه کی جارا تیکنی باومری پی نه نیابین، و نهو دئی وان هیلین د خرابیسا خودا بزفرن.

هَٰذَا نَزَّلْنَا بِاللَّيْلِ بِالسَّجْدَةِ وَسَجَدَ لَهُمُ النَّوَىٰ وَخَتَرْنَا
 عَلَيْهِمْ لَعْنًا قٰتِلًا مَا كَانُوا يَشْعُرُونَ اَلَا اِنَّ يَتَاءَتَاكَ
 وَاللَّيْلِ اُكْرَهًا يَجْتَلُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا شٰطِرِيْنَ اَلَمْ يَسْخَرِ اِلٰهِيْنَ وَاللَّيْلِ يُوْحٰى بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ
 فَخَرَفُوْا لِقَوْلِ غُرُوْرًا وَّلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا هٰتُوْهُمۡ قَدَرًا وَّهَمَّ
 يَفْتَرُوْنَ ۝ اَلَمْ يَخْضَقِ اِلٰهِيْهِمْ اَفِيْدَةً اَلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
 وَبِالْاَوَّلَةِ وَيُفْتَرُوْنَ اَمَّا هُمۡ فَمَا هُمْ بِمُعْتَرِفِيْنَ ۝ اَفَعَبَّرَ اَللّٰهُ اَنْبِيٰى
 حَصْحَمًا وَّهُوَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْبُرْجَانَ السَّكَبَةَ مَقْصَلًا
 وَالَّذِيْنَ اَخْبَرْتَهُمۡ اَلْكَسْبَ يَقْلَمُوْنَ اَنَّهُمۡ مُّزَلُّوْنَ مِنْ رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنُ مِنَ الْمُنْتَهِيْنَ ۝ وَنَسْتَ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِيْهِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝
 وَاَنْ يَطَّعَ اَكْثَرُ مَنْ فِي الْاَرْضِ بِحُكْمِكَ عَنْ سَمِيْعِ اَللّٰهِ اِنْ
 يَشَاءُوْنَ اِلَّا اَطْعَمَ وَاَنْ هُمْ اِلَّا يَخْتَضِرُوْنَ ۝ اِنْ رَبُّكَ هُوَ
 اَعْلَمُ مَنْ يَبْسُلُ عَنْ سَمِيْعِيْهِ وَاَلَمْ اَعْلَمِ بِالْمُهْتَدِيْنَ ۝ فَكَلِمًا
 مَّتَّكِرًا نَسْرًا اَللّٰهُ عَلَيْهِ اِنْ سَطَمْتُمْ فَلَتَاتِهِ مُؤْمِنِيْنَ ۝

﴿ ۱۱۱ ﴾ و نه‌گهر مه‌ملياکهت بؤ وان هتارتابنه، و مری
 زى د گهل وان ناخفتابنه، و مه همسى تئت ل بهر
 چافسان کؤ مکرابنه، همر باوهرى نه‌دئبان، نهو نه‌بن
 نه‌ويت خودئ قبابى باوهرسى بنسن، به‌لنى بارابتر ز
 وان نوزانسن [کؤ راسته‌ريکون ز خودئيه]. ﴿ ۱۱۲ ﴾ و ب
 قى رهنكى مه بؤ همر بيغه‌مبه‌رکى شه‌بنائيت مروف
 و نه‌جه‌بان کرينه دژمن، ز بؤ سه‌ردابرنى ناخفتنيت
 شه‌ملاندى و جوانکرى د گوهن تیکردا دئيزن.
 و نه‌گهر خودابنى نه‌قيابابه وان و منه‌دکر [نانکؤ
 دژمنيا بيغه‌مبه‌ران نه‌دکر]. قئجا [ز بهر هندى] وان
 و دره‌ويت وان بيته. ﴿ ۱۱۳ ﴾ و دال دلى وان بيت،
 نه‌ويت بن باوهر ز رؤزا قيامه‌تنن، و دا ب دويف
 بکه‌فن و بن [ب نه‌ه‌قيسن] قابيل بين، و دا وى بکن
 نه‌وا دکهن. ﴿ ۱۱۴ ﴾ [هه‌ى موحمه‌د بيژه:] نه‌رى نه‌ز
 خودئ بيغه‌تر حاکمه‌کى [دادومره‌کى] دى بخوازم!
 وى نه‌ف کئيه [کؤ قورئانه] يا کؤ ب دويسر و دربؤزى
 تئشان ديار دکهت بؤ هه‌وه ئنابيه‌ خوارئى. و نه‌ويت
 مه کئيب بؤ ئنابين دزانن کؤ شه‌ف [قورئانه] يا هه‌ه،

ز به‌رى خودابنى نه‌فه هانيبه، قئجا ز گؤمانداران نه‌به [کؤ نه‌و قى راستى دزانن]. ﴿ ۱۱۵ ﴾ و ب راستى
 په‌قيت خودابنى نه‌ [به‌پاناس خودئ داييه بيغه‌مبه‌رى خؤ ب سه‌رکه‌فتن] راست و دورست هاتن، و چو
 گوهورين بؤ فه‌رمانيت خودئ نينه، و نه‌ه [خودئ] بنى گوهدير و زانابه. ﴿ ۱۱۶ ﴾ و نه‌گهر نو گوهن خؤ
 بده‌به بارابتر ز نه‌ويت د نه‌رديدا، دئ ته ز ريکا خودئ دهر تيخن و به‌رزه‌کهن، نه‌و به‌س ل دويف گؤمانى
 دچن، و ز دره‌وان بيغه‌تر ناکهن. ﴿ ۱۱۷ ﴾ ب راستى خودابنى ته نه‌ويت ز ريکا وى دهرکه‌فتن ز وان چئتر
 دنياست، و نه‌و راسته‌ريکريان زى چئتر دنياست. ﴿ ۱۱۸ ﴾ قئجا ز وى بن ناقى خودئ ل سه‌ر هاتى بخؤن،
 نه‌گهر هه‌وه باوهرى ب نيشان و نايه‌تيت وى هه‌نه.

﴿۱۱۲﴾ فَبِجَا هُوَيْنِ بِرُجُيْ زِي [گوشی] بِنِ نَافِي خُودِي ل سِر هَاتِيه تِيَان نَاقُونَ؟ وَ ب سُوِيْد تَشْتِي بُو هَمُو نَدُوْرِسْت ب دِرِيْزِي دِيَار كَرِيهه، [نابيت بدنه سر] زُ بِل كُو هُوِيْن نَهْجَار بِيْنِي. وَ ب رَاسْتِي گَهْلَك خَهْلَك زُ نَهْزَانِيْن ب دُوِيْف دَلخُوَازِيَا خُو دَكُهْفِي وَ خَهْلَكِي زِي سَهْرَدَا دِيَهْن. وَ ب رَاسْتِي خُودِيْ بِي نَه، نَهْوِيْت زِيْدَه گَافِيْسِيْن دَكُهْن، چِيْئَر دِنِيَا سِيْت. ﴿۱۱۳﴾ وَ هُوِيْن دَهْسْت زُ گُوْنَه هَا بِيْشْجَاف وَ نَهْ بِيْشْجَاف بَهْرَدَهْن وَ بِيْئَلْن. ب رَاسْتِي نَهْوِيْت گُوْنَه هَا ن دَكُهْن، دِي ب وَ اِن گُوْنَه نِيْت كَرِيْن تِيْنَه جَزَا كَرْن. ﴿۱۱۴﴾ وَ هُوِيْن زُ وِي [گوشی] بِنِ نَافِي خُودِي [زُ قَسْتَا وِيْن زُ بِيْر كَرْن] ل سِر نَهْ هَاتِيه تِيَان، نَهْ خُوْن، وَ ب رَاسْتِي [خُورَا نَا گُوشْتِي فَا ن تَهْر شَان] دَهْر كَه فَتْنَه زُ رِيْنكَا خُودِي. وَ ب رَاسْتِي شَهْ يَتَان نِيْشَا هَه قَالِيْت خُو دَدَهْن [د گُوْمِي وَ اِنْدَا بَانْگ دَدَهْن، وَ گُوْمَانَان نِيْشَا وَ اِن دَدَهْن] دَا جِرَه بِيْرِي د گَهْل هَمُوَه بَكُهْن، وَ نَهْ گَهْر هُوِيْن گُوْمِي خُو بَدَهْنه وَ اِن، ب رَاسْتِي هُوِيْن زِي دِي بَنَه زُ مَوْشَر كَان. ﴿۱۱۵﴾ مَا نَهْوِي [دَلِي وِي ب

وَمَا لَكُمُ الْاَلْمَانَا كُورًا مِمَّا ذُحِرْنَا سِرَ اَللّٰهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَصَّلْ لَكُمَا حَزْمٌ عَلَيْهِمْ اَلَا مَا اَضْرَطُّ رُؤْمُ الْاِيْتِ وَ اِنَّ كَثِيْرًا لِّيُضِلُّوْنَ يَا هُوْرَا بِيْم بَقَرِ عَلِمُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُنْفِيْرِيْنَ ۝ وَ ذُرُوْا عَلَيْهِمُ الْاَذِيْمَ وَ تَابِلَتُمْ اِنَّ الْاَلِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاَذِيْمَ سِيْجَرُوْنَ مِمَّا سَاكَنُوْا بِغَيْرِ رُوْمٍ ۝ وَ لَا تَأْتَسُّوْا مِمَّا لَمْ يَدْخُرْ اَسْرَ اَللّٰهِ عَلَيْهِ وَ اِنَّهٗ لَيَسْقُ وَ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَيُرِيْضُنْ اِلَّا اَوْلِيَّ اِيْمِهٖ لِيَجِدُوْا سُرَّتْ وَ اِن اَطْفَلُ مَهْرًا اِنْ كَرِهْتُمْ كُرْن ۝ اَوْ تَمَّ كَسَانٌ مِمَّا قَدْ اَخْبِيْتَهٗ وَ جَعَلْنَا لَهٗ نُورًا وَ نَشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ تَقَلَّهٗ فِي الْاَفْئَانِ لَيْسَ بِجَارِحٍ مِمَّنْهَا كَذٰلِكَ رُوْمٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِمَّا سَاكَنُوْا بِسَمُوْرَتٍ ۝ وَ سَعَدَ لَكَ جَعَلْنَا فِي سَعْلٍ قَرِيْبًا اَكْثَرُ مَجْرِيْمِيْمَا يَسْتَكْفُرُوْنَ وَاَيْهَا وَمَا يَتَذَكَّرُوْنَ اَلَا الْاَنْفِيْرُ وَ مَا يُشْعُرُوْنَ ۝ وَ اِذَا سَاةُ فَهْمٍ هٰبِيَةٌ قَالُوْا اِنِّيْ نُؤْمِرُ حَتّٰى نُوْقَّ مِثْلَ مَا اُوْتِ رُسُلُ اَللّٰهِ اَنْفَعَلُوْا حَيْثُ يَجْتَمِعُ رِسَالَتُهٗ سَيُصِيْبُ الْاَلِيْنَ اَنْجُرُوْا صَقَارًا عِنْدَ اَللّٰهِ وَ عَذَابٌ شَدِيْدٌ مِمَّا سَاكَنُوْا بِسَمُوْرَتٍ ۝

گاوریسی] مری بیت، و پاشی مه نه و [ب باوریسی] زیندی کریست، و مه رؤنایهك بؤ چی کریست، بن دناف خه لكيدا بچیت، ما وهکی ویه یی د تاریساتندا [تاریساتنا گاوریسی] کوفت ژئی دهرنه که فیت؟! [شهرئ وهکی تیکن؟ قمت وهکی تیک ناین]، نهها هؤسا تهوئی گاوران دکر بؤ هاتیه خه ملاندن. ﴿۱۱۳﴾ و ههر ب ئی رهنگی مه ده می گونداندا که نکه نه و گره گریست وان گونه هکار دانایینه، دانه و [مهمزن] خاپاندن و خرابیسی تیدا بگریسن، و ز خو پیغمتر که سی ناخابین، و ب خو ناحسن زی. ﴿۱۱۴﴾ گاغا نایهت و نیشانهك بؤ وان هات، [تهو که نکه نه] دبیزن: تم باوریهی نایین ههتا بؤ مه زی [نایهت و نیشان ز خودی] نه نین، ههر وهکی بؤ پیغمه بریت خودی هاتین. و خودی ب خو چتر ذناییت کا دی پیغمه برایتا خو دهنه کن. نهویتی گونه ه کریسن دی ز خودی بهر هنگاری سفکی و رهزهالت و تیزبایه کا دزوار بن، ژ بهر خرابیا وان دکر.

فَمَنْ يُؤْمَرْ أَنَّهُ يَهُودِيٌّ يُنْسَخِ صَدْرَهُ إِلَى الْبِلَدِ وَمَنْ
 يُرْدَأْ يُجْلَسْهُ يُجْعَلْ صَدْرَهُ صَبَقًا حَرِيحًا كَمَا
 يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يُجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا فَذَقْنَا
 الْآلِيَةَ لِقَوْمٍ يُذَكَّرُونَ ﴿١٤٦﴾ لَهْمُ دَارِ السَّلَامِ عِدَّةٌ
 زِينَةٌ وَفَوْزٌ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٤٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ الْمُفْرَجَ
 حَيْثَمَا يَنْتَفِرُ الْجَنَّةِ فَذَائِقُوا الْعَذَابَ مِنَ الْآلِيِّينَ وَقَالَ
 أُولَئِكَ أَهْمُ مِنَ الْآلِيِّينَ رَبَّنَا أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾ وَذُوقُوا
 الْعَذَابَ الَّذِي أُجِّلْتُمْ عَنْهُ قَالَ أَلَمْ نَقُلْ لَكَ خَلِيلِينَ فِيهَا
 بِالْمَأْمُونَةِ إِنَّ اللَّهَ إِنْ يَرَوْكَ كَاشِحًا عَلَيْهِمْ ﴿١٤٩﴾ وَكَذَلِكَ نُفِيءُ
 بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥٠﴾
 يَنْتَفِرُ الْجَنَّةِ وَالْآلِيِّينَ الَّذِينَ أَيْمَنُوا بِكُمْ رُسُلًا يَنْصُرُوكُمْ
 بِبُشْرَى وَعَلَيْكُمْ بِإِذْنِي وَيُنذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّضْنَا لِحَيَاتِنَا الَّذِينَ
 وَشَهِدُوا عَلَيْنَا أَنْفُسُهُمْ فَكَفَرُوا بِمَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

﴿۱۴۵﴾ فینجا هر که سن خودی بقتی راسته ری
 بکمت، دئی سنگن وی بز و هر گرتا نیسلامی فه‌کمت،
 و هر که سن بقتی گومرا بکمت، دئی سنگن وی
 و مسا تنگ کمت [و هختی دئیونن موسلمان به]
 هر وه کی سر نه‌فراز دیته نه‌سانی، ب فی رهنگی،
 خودی بیسانی و نیزیانی ددایته سر وان، نه‌ویت
 باورمی نی‌نشین. ﴿۱۴۶﴾ و نه‌قه [دینی تول سر،
 هه‌ی موحه‌مد] رینکا خودایی نه‌یه و یاراسته، و ب
 سویند مه ب دریزی نایه و نشان ناشکه را کرن بز
 که سبت چام و هر گمر. ﴿۱۴۷﴾ به‌حشتا تنه و نینم بز
 وانه ز به‌ری خودایی وانه، و نه‌وه بشته فانی وان، ز
 به‌ر کار و کرباریت وان دکرن. ﴿۱۴۸﴾ و نه‌و رزوا کو
 هم‌میان کوم دکمت [دئی بیژنه وان] گمل نه‌جه‌میان
 [مه‌خسه‌دین شه‌تان] هه‌وه گله‌ک ز مرزفان کیشانه
 تایی خزو د سردا برن، و هه‌فال و دؤسیتت وان ز
 مرزفان گوتن [دئی بیژن]: خودیو مه هه‌ردو و کان مفا
 بز خوز تیکدو و هر گرت [مرزفان رینکیت دلخوایی
 ز وان و هر گرتن، و شه‌تان زی گه‌هسته مرادا خوز،
 ده‌من مرزفان گوهداریا وان کری، و بووینه هه‌فال و دؤسیتت وان] و نه‌م گه‌هشتیه وی و هختی ته بز
 مه دانایی و ناشکه را کری، [خودی] دئی بیژت: ناگر جهن هه‌وه‌یه، دئی هه‌روهر تیدا بن، هندی خودی
 بقتی. ب راستی خودایی ته کارنه‌جه و پرزانیه. ﴿۱۴۹﴾ و نه‌هاب فی رهنگی هنده‌کسته مکاران دئی ب
 سر هنده‌کیت دی تیخین، ز به‌ر کار و کرباریت خراب نه‌ویت وان دکرن. ﴿۱۵۰﴾ گمل نه‌جه‌میان و مرزفان
 نه‌ری ما بیغه‌مهر ز هه‌وه ب خوز بو هه‌وه نه‌هاتن، نشان و نایه‌تیت من بو هه‌وه بیژن، و هه‌وه ز فی رزوی
 برسین؟ گوتن [دئی بیژن]: به‌لنی نه‌م شاده‌یین ل سر خوز دده‌بن [کو بیغه‌مهر هاتبوون]، به‌لنی زیانا ندیاین
 نه‌و خاهاندن و د سردا برن، و شاده‌یین ل سر خوز دان کو ب راستی نه‌و د گاور بوون.

وَقَالُوا هَذِهِ أَهْلُكُمْ وَقَدْ أَخَذْنَا مَالَهُمْ ثَمَرًا يَكْفِيهِمْ وَأَخَذْنَا آلَهُم مِّنْ ثَمَرِهِمْ فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْحِينَ يَمُوتُونَ وَخُرَابًا جَدِيدًا وَأَنزَلْنَا أَمْطًا غَيْرَ مَعْدُودٍ فَاغْرَبُوا وَأَنزَلْنَا سَيْحِينَ مَّزِيدًا فَاغْرَبُوا مَنزِلًا غَيْرَ مَعْدُودٍ وَأَنزَلْنَا حُمْرَ مَقْتَدٍ وَمَدِجَانٍ حُمْرًا مُّتَبَدِّلًا وَأَنزَلْنَا سَيَّاحِينَ مُّزَيَّنَّاتٍ مَّوَدَّعِينَ حُمْرًا مُّتَبَدِّلًا وَأَنزَلْنَا جِبَالًا سَاطِئَةً مِّمَّا يَصِفُونَ وَأَنزَلْنَا السَّمَاءَ رِجًّا وَطَرًا جَدِيدًا وَأَنزَلْنَا حُمْرَ مَقْتَدٍ وَأَنزَلْنَا سَيْحِينَ مَّزِيدًا فَاغْرَبُوا مَنزِلًا غَيْرَ مَعْدُودٍ وَأَنزَلْنَا حُمْرَ مَقْتَدٍ وَأَنزَلْنَا سَيْحِينَ مَّزِيدًا فَاغْرَبُوا مَنزِلًا غَيْرَ مَعْدُودٍ وَأَنزَلْنَا حُمْرَ مَقْتَدٍ وَأَنزَلْنَا سَيْحِينَ مَّزِيدًا فَاغْرَبُوا مَنزِلًا غَيْرَ مَعْدُودٍ

مَدِينَةٍ

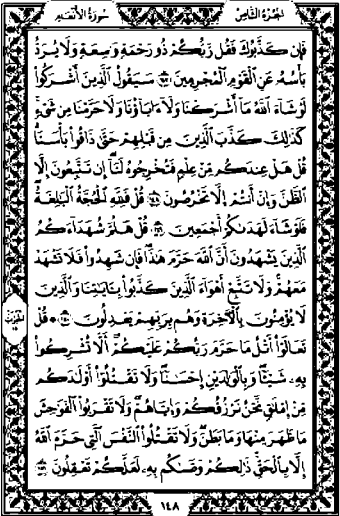
﴿۱۷۸﴾ [ز دهف خوز] گوتن شهف تهرش و چاندنه د فدهغه کرینه [نانکو نایبست کهس دهستی خوز بکهتن، چونکی بشکا بوتانه] نایبست کهس زئی بخوت، ز بل وی یمن مه بشیت [ز خولام و خز مه تکاربت بوتان]، [و گوتن]: نهفه هندک تهرشن سویار بوونا وان نه دورسه و حرماه، و هندک تهرشان زئی [دگهل سهرزیکرتن] نافتن خودئی ل سهر نایتن، و فنی کریاری ز دره و ب بال خودیغه لئی دهن، خودئی دئی وان ب درهوا وان دکر، جزاکت. ﴿۱۷۹﴾ و وان [موشرکان] گوت: نشتن دکزکی فان تهرشاندا همی بسس بزوه لامبت مهبه، و حرماه ل سهر ژنبت مه، بهلن نهگه برور، یمن مری، همی [ژن و منیر] تیدا بشکدارن، تیزیک خودئی دئی وان ب سالو خه کرنا وان جزاکت [ز بهر حال لکرن و حرماکرنا یمن دهلیل و بی نشان]. ب راستی خودئی یمن کاربه جه و زانابه. ﴿۱۸۰﴾ ب سویند، نهوتت بجویکیت خوز ز نهفامی و خشیمی کوشتن بهر زیان و خوسارمت بیون، و نهوتت نهو رزقنی خودئی دایسن، ز دره و ز کیسن

خودئی ل سهر خوز حرماکرین، بهر زیان و خوسارمت بیون، نهغه گومرا بیون، و قعت نه د راسته برئی بیون. ﴿۱۸۱﴾ و هره شهو جنیک و باغ [ز گلهک جوینان] داین، سهر نرد [وهکی میوتی و گوندوری و شتی و کولندی... و هتدا] و بلندل سهر بنی خوز، [وهکی داریت فیقی] و دار فهسب و شیکانی کو فیقی وان رهنگ و رهنگه، و زهیتوبین و هنار بیت دایین، وهکی تیک و نهوهکی تیک [دبیت نه مه تی تیک بن، و نه تیک تام بن، و نه نه مه تی تیک بن]، فلیجا و هختی نهو دار هاتنه بهری و فیقی دان، زئی بخون و زه کاتا وان روزا چینی بدن، و دهریزیی [یسراف] نه کهن، ب راستی خودئی حه زده سنلریابان ناکت. ﴿۱۸۲﴾ و تهرش [گلهک جوین] داینه ههوه، هندک بز باری [و هنده کان زئی فه کوژن، و شیری زئی بدوشن، و مفای ز موی و هریسا وان و هر گرن] و نغیان زئی چیکه، و زوئی یا خودئی کریمه برزقن ههوه بخون، و ب دویف پینگانیت شه پتانی نه که فن، ب راستی شه پتان بز ههوه دژمه کنی ناشکرا و دیاره.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِ إِذِ انبأَتْ نَارُ الْبَيْتِ إِذْ أَسْتَأْذَنُ مِنْهُ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ
 قُلْ وَاللَّكَّيْنِ حَرَّ رَأْيِ الْأَكْمَنِ إِذَا أَسْتَأْذَنُ عَلَيْهِ
 أَرْحَمُ الْأَكْمَنِ يُبْشِرُ بِعِلْمِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٤﴾
 وَمِنَ الْأَمْثَلِ الْبَقْرَةُ إِذْ أَسْتَأْذَنُ قُلْ وَاللَّكَّيْنِ
 حَرَّ رَأْيِ الْأَكْمَنِ إِذَا أَسْتَأْذَنُ عَلَيْهِ أَرْحَمُ الْأَكْمَنِ
 أَرْحَمُ شُهُودَهُ إِذْ وَصَّكَهُ اللَّهُ بِهَذَا قَمَرْتِ
 أَظْلَمَ مَنِّي أَقْرَبِي عَلَى اللَّهِ كَذَّبَ الْبَعْضُ النَّاسَ بِمَنِّي
 عَلِمَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٥﴾ قُلْ لَا أُجِدُ
 فِي مَا أُرْوَى إِلَيْكَ مُخْتَرَاتٍ عَلَى طَائِعٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 نَيْبَةً أَوْ دَمًا تُسْفَرُوهَا أَوْ لَحْمَ خَيْرٍ فَإِنَّهُ يَبْشِرُ أَوْ
 فِئْتًا أَهْلَ لَيْسَرٍ اللَّهُ بِهِ فَتَنَ اضْطَرَّ عَلَيْهِ تَبَاعُ وَلَا عَادُ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَفْنَا
 كُفْرَ ذِي ظُلْفَرٍ وَمِنَ الْأَمْثَلِ الْبَقْرَةُ إِذْ أَسْتَأْذَنُ عَلَيْهِمْ
 شُحْرُوهُمْ إِلَّا مَا حَسَبْتَ ظُهُورَهُمْ أَوْ الْحَوَارِثَ أَوْ مَا تَلْتَظُ
 بَطْنُهُ ذَلِكَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا بِهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ

﴿۱۱۴﴾ و ژ تهرشان ههشت جزوت [گوشت حه لال] [دایینه]، ژ بهزی سبی نیر و من، و ژ بزنی نیر و من. بیژوه: نه ری خودی ژ فان بنی نیر حرام کریه؟ یان ژ وان بنی من؟ یان زی یا (تیو کا) د مالجو یکی میاندا؟ کا ژ زانین بق من بیژون، نه گهر هوین راستگونه. ﴿۱۱۵﴾ و ژ چیشتران جزوتک (نیر و من) و ژ چیلان جزوتک (نیر و من)، [مه دایینه هه وه]. بیژوه: نه ری خودی ژ فان بنی نیر حرام کریه؟ یان ژ وان بنی من؟ یان زی یا (تیو کا) د مالجو یکی میاندا؟ یان زی هوین بیست ناماده و حازر بوون و هختن خودی فرمان ب من چه ندی داییه هه وه؟! فینجا ما کی ژ وی سته مکارتره نه وی دره وی ژ کیسی خودی بکعت، دا ژ نه زانین خه لکی د سهردا بیعت؟ و ب راستی خودی مروفتی سته مکار راستی ناکعت. ﴿۱۱۵﴾ [ههی موحه مه د] بیژوه: [گاوریست مه که هن] نه ز د وی وه حیینه یا بق من هاتی [کو قورنانه] تشته کن حرام و نه دورست ل سهر هه ریکی هه بیست نایینم، ژ بل مراری یان زی خوبنه کا بق یان زی گوشتی بهرازی، نی نه وی بیسه، یان زی ژ گونه نافلی غه بری خودی ل سهر نیسایت، فینجا هه که منی نه چار بیست [ژ برساندا ژ حهرامنی بقوی بخوت] به لسنی کودل ل سهر هه بیست و زینده بده نه بهر [چو گونه هل سهر نینه]، ب راستی خوداینی ته گونه دژ بیهر و دلوفانه. ﴿۱۱۶﴾ و مه هه می جانه وهریت ب بهنج ل سهر جو هیان حهرام و نه دورست کن، و ژ چیل و په زان، مه به زنی وان ژ بل بنی ب پشتا وانفه ژ لایق ز کیفه و ب عویسر و رویشکانفه، یان بنی تیکهل ههستی، مه ل سهر وان حهرامکر، و نه ف جزایه ژ بهر سته م و خرابیا وان، مه دابه ر وان، و بنی گوسان هم راستیژین.

بهرازی، نی نه وی بیسه، یان زی ژ گونه نافلی غه بری خودی ل سهر نیسایت، فینجا هه که منی نه چار بیست [ژ برساندا ژ حهرامنی بقوی بخوت] به لسنی کودل ل سهر هه بیست و زینده بده نه بهر [چو گونه هل سهر نینه]، ب راستی خوداینی ته گونه دژ بیهر و دلوفانه. ﴿۱۱۶﴾ و مه هه می جانه وهریت ب بهنج ل سهر جو هیان حهرام و نه دورست کن، و ژ چیل و په زان، مه به زنی وان ژ بل بنی ب پشتا وانفه ژ لایق ز کیفه و ب عویسر و رویشکانفه، یان بنی تیکهل ههستی، مه ل سهر وان حهرامکر، و نه ف جزایه ژ بهر سته م و خرابیا وان، مه دابه ر وان، و بنی گوسان هم راستیژین.

﴿۱۱۷﴾ قیجا نه گهر باور ز ته نه کرن، و ان تو دره وین دانایی، بیژنه: خودایی هموه خودان دلوفانیه کا بهرفرهه [له زج ل جزادانا هموه ناکمت، بهلن د گهل دلوفانیای وی یا بهرفرههسا، نزیابا وی ز مرؤفیت گونه هکار نانیته وهر گپران. ﴿۱۱۸﴾ نه ویت هه فال و هه فیشک بز خودی چیکرین دتی بیژن: نه گهر خودی فیابایه، نه مه و نه باب و باهریت مه، هه فیشک چی نه دکرن، و مه چو تشت [ل دهف خؤ] حرام نه دکره، هه هؤسا نه ویت بهری وان ژی بنهغه بهریت خؤ دره وین دانان و باوهری پی نه نیشان، هه تا نامکرینه نزیابا مه، بیژنه: نه ری هموه دهلیل و زانینه [ل سه ری گوتسا هورین دکن] هه میه؟ [نیشا مه بدن] ب راستی هورین ز گومانن بنهغه تر ل دو یف چو بی دی ناچن، و هورین ز بلی دره ری چو بی دی نابیزن. ﴿۱۱۹﴾ بیژنه: نی ده لیلی ب هیز و گومانر بی خودیبه، نه گهر فیابایه [هموه راسته ری بکمت] دا هموه همه میبان راسته ری کمت. ﴿۱۲۰﴾ بیژنه: کا شاهدیت خؤ بینن، نه ویت [وئی] شاده بیسی ددهن کو خودی نهغه ییت

حرامکرین [مه خسه ده و جوینیت حیشرانن نه ویت وان حرامکرین، و تشتت دی [بزقره] نایه تا (۱۳) ز سوره تا مانیده]، قیجا نه گهر [ز نه هه قی] شاده بی دان، تو شاده بیسی دگهل وان نه ده. و ب دو یف دلخوازییا وان نه کفه، نه ویت نایه ت و نیشانت مه دره و داناین، و نه ویت باوهری بی قیامه تی نه یین، و هه قبه ران بز خودایی خؤ ددانن، و بهری خؤ ژی وهر دگپران. ﴿۱۲۱﴾ بیژنه وهرن دا نه وئی خودی ل سه ره هموه حرامکری بز هموه بخوینم، و بیژم: چو تشتان بز خودی نه کهنه هه فیشک، و دگهل ده بیبان دقنح بن، و زارؤ کیت خؤ ژ تر سا برسنی نه کوژن، نه م رزقی هموه و بی وان ددهین، و نیزیکی گونه هان نه بین ج ییت ناشکرا و ج ییت نه پنی، و نه و نفسا خودی کوشتا وئی حرامکری، نه کوژن ز بز توله کورنی [به رابه ر کوشت کن] نه ییت. نه ها نه قبه خودی فه رمانا هه وه پی کری، دا هورین نه قله کی بز خؤ بگرن [و بهر هنگاری گونه هان نه بن].

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْحَسَنِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بِالْقُرْبَىٰ لَا تُصَلِّ عَلَىٰ مَنْ مَاتَ إِلَّا
 وَبِحَسَنٍ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْبُدُوا وَلَا تَكْفُرُوا ۚ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الَّذِي
 أَنْعَمَ عَلَيْكُمْ وَهُوَ كَرِيمٌ ۖ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٤﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٠٥﴾ ثُمَّ تَأْتِيْنَا مَوْسَىٰ الْعَسِيبَ ۖ فَمَتَّاعًا عَلَّ الَّذِي
 أَنْعَمَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَلَّكُمْ يَلْقَاةَ
 رَبِّكُمْ ۖ تَوَكَّلُونَ ﴿١٠٦﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠٧﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ
 طَاهِرِينَ مِنْ قَبْلِنَا وَأَنْ كُنَّا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ مُسْتَعْذِلِينَ ﴿١٠٨﴾
 أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ
 مِنْهُ ۗ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَتْ آيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَتْ عَنْهَا أُمَّةً آتِينَ
 بَيِّنَاتٍ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٠٩﴾

﴿۱۰۴﴾ و نیز یکی مالم سبوی نه‌بن، نه‌گه ربو خیرا
 وی نه‌بیت [کو بوق باریزن و بوق شوق بن بکن]، هه‌تا
 ب دورستی تن نه‌گه‌بیت و بالحق نه‌بیت، و هوین ب
 دورستی بیقان و کنشانی [د کرین و فروق‌تبت خزدا]
 بکن، و هم کسسن ژ شیانا وی زیده‌تر ژنی ناخو‌زین، و
 نه‌گه‌ر هوین ناخفتن، راستی بیژن، خز هه‌که‌ته‌وی
 هوین د‌د‌ره‌م‌ق‌ن ویدا د‌نا‌خ‌ف‌ن مرؤف‌ن هه‌وه‌ زی بیت،
 و به‌یانا هه‌وه‌ د‌گ‌ل خودی دایب ب‌جه‌ بینن، نه‌فه‌به
 خودی نه‌سری هه‌وه‌ بی‌کری، دا هوین بی‌ه‌ب‌جن و
 توبه‌بیته‌ بیرا هه‌وه‌. ﴿۱۰۵﴾ و ب‌راستی نه‌فه‌به‌ ری‌کا
 سن، کو ری‌که‌کا‌راست و دورسته، فیتجا بگرن و ل
 دویف‌ه‌رن، و چو ری‌کیت دی نه‌گرن، دتی هه‌وه‌ ژ
 ری‌کا خودی دهر تیخن و هه‌وه‌ ژیک‌فه‌کن. نه‌ها نه‌فه‌به
 خودی فه‌رمانا هه‌وه‌ بی‌دکته، دا هوین باریز‌کاری‌سیا
 خودی بکن. ﴿۱۰۶﴾ و مه‌نه‌ورات دا مووسایی، کو
 نه‌مامکرنا فه‌نجی‌سه‌ل‌سه‌ر وی بی‌فه‌نجی‌کری، و
 ناشکهاره‌که‌رب‌دریژی بو‌ههمی‌نشان [نه‌و‌برباریت
 نه‌و‌دینی‌خز‌دا‌هه‌وجه‌دینی]، و راسته‌ری‌که‌ر [ری‌کا

راسته‌ری‌کرتیه] و دلوفانیسه، دا‌نه‌و‌باو‌موسی‌ب‌دیدارا [لیقانا] خودایی‌خو‌بینن. ﴿۱۰۷﴾ و‌ه‌ف‌قورنانه
 کتیه‌کا‌پیر‌وزه‌مه‌بو‌ته‌نیاییه‌خواری، فیتجا‌ل‌دویف‌ه‌رن، و‌ه‌شیار‌بن‌ژی‌دهر‌نه‌که‌فن، دا‌هوین‌ب
 به‌ر‌دلوفانیسیا‌خودی‌بکه‌فن. ﴿۱۰۸﴾ [و‌نه‌ف‌قورنانا‌پیر‌وزه‌نیاییه‌خواری] دا‌هوین‌نه‌بیژن: [گه‌لی
 قوره‌یشیان] کتیب‌به‌س‌بو‌هه‌ردو‌ده‌سته‌کنت‌به‌ری‌مه‌[جو‌هی‌و‌فه‌لی‌یان] بی‌ت‌هاتیه‌خواری، و‌هم‌ب
 خو‌ژی‌چو‌ژ‌خو‌اندنا‌کتیبت‌وان‌نوزانین، و‌ژی‌بی‌ناگه‌هین. ﴿۱۰۷﴾ و‌دا‌هوین‌نه‌بیژن: ب‌راستی‌نه‌گه‌ر
 کتیب‌بو‌مه‌هاتیا‌به، نه‌م‌دا‌ژ‌وان‌[ژ‌جو‌هی‌و‌فه‌لی‌یان] راسته‌ری‌تر‌بین، فیتجا‌ب‌راستی‌نشان‌و‌ده‌لیله‌ک‌ژ
 خودایی‌هه‌وه‌[کو‌قورنانه] بو‌هه‌وه‌هات، کو‌ری‌کا‌راسته‌رنی‌و‌دلوفانیسه، فیتجا‌ما‌کی‌ژی‌وی‌سه‌م‌کار‌تره
 بی‌تابه‌تیت‌خودی‌دهره‌دانایی‌ن‌[و‌دانیات]، و‌رویس‌خو‌ژی‌و‌مرد‌گیزیت‌و‌خه‌لکی‌ژی‌ژی‌دده‌ته‌باش؟
 نه‌ویت‌رویس‌خو‌ژ‌قورنانا‌مه‌مرد‌گیزین، و‌خه‌لکی‌ژی‌ژی‌دده‌نه‌باش، نه‌م‌دتی‌وان‌ب‌ژی‌بیه‌کا‌د‌زوار‌نیزا
 دهین‌ژ‌به‌ر‌روی‌و‌هر‌گیزانا‌وان.

هَلْ نَحْطِرُونَ اَلْاَنۡ يَأْتِيَهُمُ السَّلٰطَةُ اَوْ يَأْتِيَنَّكَ اَوْ يَأْتِيَنَّكَ مُمْسِرًا
 اٰتِيَتْ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيَاتِكَ لِيَلْبَسَنَّهُ فَنَفَسَا بَيْنَهُمَا
 لَوْلَا كُنَّا فَاكِنًا مِّنۡ جَهَنَّمَ فَاِذَا نَسَخْنَا اٰتِيَتْهُمُ اَنْظُرُوا
 اِنَّمَا تُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنَ الْاَلْبٰبِ فَتَرْوٰهُمۡ مِّنۡ حَاوِيٍّ عَلِمْتَ خَبْرَهُم
 فِي حَقِّهِ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَىٰ اَهۡلِهِمْ يَتَّبِعُهُمۡ مَّا كَلِمًا يُفَعَّلُونَ
 مِّنۡ جِهَةِ اِلٰهِهِمْ فَلَهُۥ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنۡ جَاءَهُ اِلٰتِيۡفَةٌ
 فَلَا يَحْجِزۡهُنَّ اِلٰهِيۡنَهُمَا وَلَا يَحۡزَنُهُنَّ وَلَا يَفۡتِنُهُنَّ ۗ قُلۡ اِنِّيۡ هَدَيْتُ رَبِّيۡ
 اِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيۡمٍ وَنَايِبَةُ اِيۡمَانٍ لِّهٖمۡ رِجۡوٰةٌ حَسِيۡبَةٌ وَّمَا كَلِمٰتُ
 مِّنَ الشُّرَكِيَۡنَ ۗ قُلۡ اِلٰهِيۡ سَلٰمٌ وَّسَلٰمٌ وَّوَسِيۡلِيۡ وَوَسِيۡلِيۡ اِلَيْهِ
 رَبِّ الْعٰلَمِيۡنَ ۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ وَبِذٰلِكَ اُبَيِّنُ اٰتَاۡءَ اَوَّلِ الشُّرَكِيَۡمِ ۗ
 قُلۡ اَفِيۡرَ اِلٰهَةِ اٰنۡبِيَآءِ وَرَاۡهُمۡ رَبُّهُمۡ صَلٰوۡتِيۡ ۗ وَلَا تَكۡسِبُ سَعۡلًا
 فَنَسِيۡ اِلٰهِيۡنَهُمَا وَلَا تَرۡوٰهُمۡ اِلٰهِيۡنَهُمَا وَلَا تَرۡوٰهُمۡ اِلٰهِيۡنَهُمَا
 مَرۡجُوۡمًا كَرِيۡمًا كَمَا كُنْتُمْ فِيۡهِ تَخۡطِفُوۡنَ ۗ وَهُوَ الَّذِيۡ جَعَلَ لَكُمُ
 خَلۡقَ الْاَرۡضِ رَوۡقًا مَّشۡكُوۡمًا فَفَوۡقَ بَعۡضِ رَوۡقِهَا سَبۡطُكُمۡ وَفِيۡ
 مَآۡئِنۡكُمْ اٰنۡ زَبۡكُۙ سَرِيۡعَ الْيَقَابِ وَاِنَّهُ لَعَسَۗوۡرٌ حَسِيۡبٌ ۗ

﴿۱۰۸﴾ ل هیبیا چنه؟ نهر ل هیبیتنه ملیکته
 [روح کیشان] بو وان بیت (اوروحاوان بکشیت)،
 یان زی ل هیبیا هاتنا خودایسن تنه [رؤزا قیامهتن،
 دا حوکمی د ناهرا واندا بکته]، یان زی نهر
 ل هیبیا هندک نشان و نابهتیت خودایسن تنه
 [بست رؤزا قیامهتن، و ز نوی باورهیسن بینن]. رؤزا
 نیشانتت قیامهتن دتین نیدی باره برینسانا کهسن مفاهی
 ناگهبنسن، نه گهر بهری هنگی باورهی نهنابیت،
 یان زی باشی و فهنسی د باورهیسا خودا نه کربیت.
 بیژه: ل هیبیا وئی رززی بن، ب راستی شم ب خن
 زی بی ل هیبسی. ﴿۱۰۹﴾ ب راستی نهویت دینن خن
 بارچه بارچه کریسن و ل سهر زیک جودا بوویسن [کو
 هندهکنی وهردگرن و هندهکنی دهیلن، و باورهیسن ب
 هندهک بیغه مهران دینسن و ب هندهکان ناینن، و هکی
 جوھی و فله یان]، و نهو ب خن زی بوویسه دهمتهک
 دهمتهک، ته سوله ژ وان نینه [کا خودی دئی چ سزا
 دهنه بهر وان، و تروژ وان نهوهرسی]، و حسابا وان
 بهسر ل دهف خودییه، باشی نهو دئی وان ب کار و

کریاریت وان ناگهدارکته. ﴿۱۱۰﴾ ههر کهسن [رؤزا قیامهتن] ب خیزه کنی بیت، خودی دئی دهف جار
 وهکی وئی خنیری دهمتی [وئی بغیت دئی بو پترلی کته همتا حافت سه د قاتان و پتر]، و ههر کهسن
 ب گونه هکنی بیت، ب گونه هکا وهکی وئی بیغه تر نایته جزا کرن، و ستم لئی نایته کرن [نه خیزیت
 وی کیم دبن و نه گونه دل سهر زنده دبن]. ﴿۱۱۱﴾ [ههی موحه مد] بیژه [وان]: ب راستی خودایسن من
 نهویتی راسته ری کریمه ریکه کا [دینه کن] راست و بی خواریه، دینی تیراهیمیه، کو دینه کنی فهدره ژ
 خواری و خرایسی، و نهو ب خن زی [نانکو تیراهیم] نه ژ موشرکان بوو. ﴿۱۱۲﴾ [ههی موحه مد] بیژه
 [وان]: ب راستی نفیزا من، و ههر تشتنی شهز فه کوژم، یان بهرستن و عیادهتن من، و زیانا من و مران من،
 خهرک بو خودایسن ههمی جهانانه. ﴿۱۱۳﴾ هه فال و هه فوشک بو نینن، و فهرانا من ب فی هاتییه کرن، و
 شهز ب خن موسلمانن تیکیمه. ﴿۱۱۴﴾ [ههی موحه مد] بیژه [وان]: شهز چاواژ بیل خودی خودایکی دی
 بو خن بگرم، و نهو ب خن خودایسن ههمی تشتانه؟! و کهمس نایته نیزادان ب وئی گونه نهنیبت یاوی
 کری، و کهمس گونه ها کهسن ههلناگرت، باشی زفرینا ههوه ههر ب بال خودایسن ههوه فهیه، فینچا [وئی
 رززی کو رؤزا قیامهتیه] دئی [خودی] ههوه ب وی تشتنی هوین تیدا اژیک جودا و نه تیک، ناگهدارکته.
 ﴿۱۱۵﴾ و نهوه هوین دهر دیدا کرینه جهگرتی [بشتی مله تیتت بوزی قه بریاین]، و هندهک ژ ههوه ب پیک و
 بهیسیکان ب سهر هنده کیت دی نیخستن، دا ههوه ب وی تشتنی دایسیه ههوه بجهو بیبت، ب راستی خودایسن
 ته زوی نیزایی ددهته بهر وان بستت جه براندی، و ب راستی نهو گونه هژنیه و دلز فانه.

سُورَةُ مَعْرَافٍ

ل م ه كه من هاتيه خوارى (۲۰۶) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب فى رهنكى ديتنه خوانندن: تلف، لام، ميم، صاد، و نهفه ژ تينت عهريينه كو همى تيكدا (۲۸) نيين، نيشان ل سهر نيمجازا فورئانى رامان ژى نهفهيه كو عهريهان بى چى ناييت فورئانه كا وهكى فى فورئانى بدانن، ههر چمنده زمانى وان ههر ژ فان حهرفان بىك هاتيه. ﴿۲﴾ نهف فورئانه كتبه كه بى ته هاتيه خوارى، فيجا بلا سيگى ته نهنگ نبيت [ژ بهر ههلوستى موشركان ژ ته و فن كتبى]، دا تو وان ب فى فورئانى بترسىنى و هشيار بكى، و دا بيته بىريشان بو خودان باوه ران. ﴿۳﴾ [گملى مورسلهانان] ل دويف وئى هه بىن نهواژ دهف خودايىن هه وه بىزه هه هه هاتيه خوارى [كو فورئانه] و ژ بل خودى ب دويف چو هاريكار و دؤستان نه كه فن [چ بوت و چ خيفزانك

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَنْعُ ﴿۱﴾ كَيْسَ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكْفِي فِي صَدْرِكَ حِجَابٌ نَبْتُهُ لَشَيْخٍ بِهِ، وَذَكَرَ فِي الْقُرْآنِ مَعْرُوفٌ ﴿۲﴾ أَنْبِئُوا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۳﴾ وَصَدْرُكَ مِنْ رَبِّكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ قَائِلُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿۴﴾ فَاسْكَنْ ذُرِّيَّتَهُمْ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ لِيُحْسِنُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ وَأَلْجِئُوا الْفِتْنَةَ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَنْ يَشَاءُ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ مَا يَشَاءُ ﴿۵﴾ وَتَمَّامًا كَمَا بَدَأْتُمْ ﴿۶﴾ وَأَلْزَمُوا نَبِيَّكُمْ مَنْ قُلْتُمْ مَرْبُّنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۷﴾ وَمَنْ خَلَقَ مَرْبُّنَا قُلُوبَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَلْفُظُونَ ﴿۸﴾ وَوَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْرُوفِينَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۹﴾ وَوَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ رِجَالًا وَرَكُنَّا الْعُلُقُوبَةَ أَسْجُدًا وَأَلَمَّا لَمْ تَسْجُدُوا وَكُنْتُمْ رَكُوعًا فَخَلَقْنَا لِلنَّاسِ كَيْفَ هُمْ

وچ سه ره گاور، و هوين کيم بئغه دچن و ديتنه بيرا خؤ. ﴿۱﴾ و گه له گوند و بازيه مه ويرا نكرن، نيزايا مه ب شعف و نهو نفتى [وهكى مله تنى (لووط) بئغه مه ر] يان ژى د نيفار رؤژ نيدا و ده خه وانيفرؤ دا [وهكى مله تنى شو عيب بئغه مه ر] ب سهر واندا هات. ﴿۲﴾ فيجا وه خنى نيزايا مه ب سهر واندا هاتى، وان چو ناخفن نه بوو، ژ بىل كو گؤتن: ب راستى نه م سته مكار يوويين [له وه نهفه هاته سه رى مه، و چو ستم ل مه نه هاتيه كرن]. ﴿۳﴾ بى گؤمان نه م دى پسيارا وان [مله تان] كه بىن، نه ويئت بئغه مه بى چؤ بىن [كا وان چواو پيشوازييا وان كر، و چواو بهر سفا وان دا؟] و دى پسيارا بئغه مه ران ژى كه بىن [نه ويئت بى وان هاتيه هنارتن كا وان مله تان گوهى خؤ دا بيه وان يان نه؟]. ﴿۴﴾ بى گؤمان نه م دى ژ زانين بى وان بئؤين كا چ د نابهرا واندا چيو بيه، و نه كو نه م نبيت حازر و ديار بوويين [هه تاشته ك ل بهر مه بهرزه بيت]. ﴿۵﴾ وئى رؤژى كيشان و سه ننگ ياراست و دورسته [بى كيم و كاسيه] فيجا ههر كه سى ترازيا وى گران بوو، [و سه رى ترازيا كار و كريارت وى بيت فمئج ژ بيت خراب گرانتر لى هات] نهفه نهون بيت سه رفراز. ﴿۶﴾ و ههر كه سى ترازيا وى سفك بوو [و سه رى ترازيا كار و كريارت وى بيت خراب ژ بيت فمئج گرانتر لى هات]، نهفه نهون بيت وان خؤ خوساره ت كرين، ژ بهر وئى گاورى و باوه رى نه نيانا وان ب نيشان و نايه تيت مه دكر. ﴿۷﴾ و مه هوين د نه رديدا به جهكرن، و همى نه گهرنت ژينى ژ خوارن و فه خوارنى مه بىزه هه كرنه تيدا، [دگه ل هندى ژى] كيه ك ژ هه وه شو كورا خودى دكه ن. ﴿۸﴾ و ب سويند مه هوين چيكرنه [ناده م باين همى مرؤ فان مه ژ هه ريسى چيكره] باشى مه [ناده م] ب وينه و شكل تبخست، باشى مه گؤته مليه تان سوجه بىنى [سوجه يا سلاف و ريز گرتن] بو ناده م بيه ن، هه ميان سوجه بر، نيلس تنى نبيت، نه ژ سوجه بران بوو.

﴿۴۳﴾ و ہر دو دوکان [نادمہ و حسہ و این] گزت: خود این
 مہ، مہ ستم ل خق کر، و نہ گہر تول مہ نبوری و
 گو نہیت مہ زئی نبہی و دلوفانیسی ب مہ نبہی،
 ب سویندم دئی ژ خوشارہ تان بین. ﴿۴۴﴾ مہ گزت
 [وان]: ہوین ہمی ژ بہہشتی داکہ فن، ہر نہ
 خواری، ہندہک ژ ہوہ ل ہندہ کان نیار و دژمن، و
 ہتا دمہ کن دیار کری [ل دہف خودی]، د نہریددا
 تاکنجی بین، و مفاہی زئی و ہر گرن. ﴿۴۵﴾ [خودی]
 گزت: ہوین دئی تیندا (د نہریددا) زین و تیندا مرن،
 و ہوین دئی زئی دہر فتن [بؤ قیامہ تن]. ﴿۴۶﴾ گہل
 دیندہ ہا نادہمی ب راستی مہ جلکہ بق ہوہ ہنارت
 [تانکو مہ نیشا ہوہ دا کو ہوین ہمی رہنگیت
 بہرؤک و جلکان جتی بکن] کو شہر مگہن ہوہ
 فہشیریت، و جلکہک ہوہ جوان بکت و بخہ ملیبت،
 و جلکی تہقواداری و باوہر یسی باشترہ، تہفہ ژ نیشان
 و کمرہ میت خودینہ بہ لکی بینہ ہرا خق. ﴿۴۷﴾ گہل
 دیندہ ہا نادہمی: [ہشیاری خق بن] شہ بیان ہوہ د
 سہر دانہبت، و ہر و ہکی دہیابیت ہوہ ژ بہہشتی

قَالَ رَبُّنَا طَلَعْنَا نَرَاهُ فَنَرَاهُ رِجَالًا سَوِيًّا
 مِنْ الْخَيْرِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ أَهَيْلُوا لِعُصَاكَ لِبَعْضِ عُدُوِّكَ وَسَخَّرْنَا
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمُنْعًا لِيَوْمِ هَذَا ﴿٤٤﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 تَكْمُلُونَ وَمِنْهَا لَعَنُوهُ ﴿٤٥﴾ يَتَّبِعُ بَدَأَهُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 لِبَاسَاتٍ لِيُحِيطَ بِكِ وَرَبُّكَ وَرَبُّنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ ذَلِكَ خَبْرٌ
 ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٤٧﴾ يَتَّبِعُ بَدَأَهُ لَا يَفِيئُكُمْ
 الْأَنْظِلُكُمْ كَمَا أَخْرَجَ آبَاءَكُمْ مِنْ الْأَحْسَنِ يَتَّبِعُ عَنْهُمْ
 لِبَاسَاتٍ لِيُحِيطَ بِكُمْ وَرَبُّكُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾ يَتَّبِعُ بَدَأَهُ
 خَبْرٌ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٤٩﴾ يَتَّبِعُ بَدَأَهُ لَا يَفِيئُكُمْ
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنجِئْهُم بِالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْقَوْلُ عَلَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾
 قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٥١﴾
 فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٥٢﴾

دہر تیختین، جلکی وان ژ بہر وان دکہت، دا شہر مگہن وان نیشا وان بدہت، ب راستی تہو (شہ بیان)
 و دہمت کا خق ہوہ دینن و ہوین وان نایشن. ب راستی مہ شہ بیان کرینہ دؤست و ہہ فال بق وان بیت
 باوہر یسی نینن. ﴿۴۸﴾ و [نہوت باوہر یسی نینن] ہر گاہہ کا کر یارہ کا کریت و پس کرن [وہکی شرکی
 بیان زفرین ب رووسی ل دؤر کہ عہیسی... ہند] دہیژن: مہ باب و باہریت خق بیت ل سہر [قی کاری]
 دینن و خودی ب خق فرمانا مہ یا پیکری. بیژہ: ب راستی خودی فرمانن ب کر یاریت کریت ناکہت،
 ہوین وئی ژ کیس خودی دہیژن یا ہوین نہ زانن !!! ﴿۴۹﴾ بیژہ: خود این من فرمان ب راستی و ہہ قیس
 کریسہ، و ہوین ہمی دہوختی ہر نفیژہ کیندا و ل ہر جہہ کیس ہہیت ہری خق بدہنہ خودی، و ژ دل وی
 ب تنی بہرینسن، و کا جاوا وی جارا تیکسی ہوین چیکرینہ، دئی جارہ کا دی و ہسا ہوہ ساخکہ تہفہ [دئی
 زفرینہفہ]. ﴿۵۰﴾ دہستہ کہک [خودی] راستہ ریکرن [کو موسلمان]، دہستہ کہک زئی ہیزایی گورماہوونن
 ہوون [کو گارون]، وان شہ بیان شوینا خودی ہشتہ فان و ہاریکار بق خق گرتن و ہزر دکہن زئی کو نہو د
 راستہ ریکرینہ.

﴿۳۱﴾ گهلی دوندمهها نادهمی، د گهل همر نغیژه کنی
 یان ته و افه کنی جلکیت خق بیست جوان بکنه بهر
 خق و بخون و فه خون و دهر بیژیسی و دستدریانی
 نه کنه، ب راستی خودی جه ژ دستدریایان ناکت.
 ﴿۳۲﴾ [ههی موحه مه د] بیژه: [وان نهویت رویس ل
 دوز که عه بیسی دزقن و تشتی خودی بز وان دورست
 کری ژ خوارنان ل سهر خق حهرام دکهن] کنی ل
 سهر هه وه حهرام کریهه، ب وان جلکیت خودی
 دایینه هه وه هوبین خق جوان بکنه، یان خوشیسی
 ب وان خوارتیت خوشش بیهن، نهویت خودی دایینه
 بهنده بیست خق؟ بیژه: نه فه دزیانا دنیا بییدا بز وان
 بیست باوهری نیباین [و گاوری ژ د گهل هه فپشکن]،
 بهلسی روزا قیامه تنی خوشه بز وان ب تنبسه، [نانکو
 بز خودان باوهران]، هوسا هم نشان و نایه تیت
 خق وون و ناشکه را دکه یین بز وان بیست دزانن و تی
 دکه من. ﴿۳۳﴾ بیژه: ب راستی خوداین من گونه هیت
 مه زن، بیست ناشکه را و بیست نه بهنی و ههمی رهنگیت
 گونه هان د گهل زورداریسا ژ بی به خنی حهرام کریه

و [دیسا حهرام کریه] هوبین هه فال و هه فپشکان بی دلایل و نیشانه ک بی هایتیت بز خودی چیکه ن
 [دیسا حهرام کریه]، هوبین وی ژ کیسی خودی بیژن یا هوبین نه زانن. ﴿۳۴﴾ و همر مله ته کی وخته کنی
 دیار کری بی ههی، فیجا همر گافه کا و هختن وان هات نه بیسته کنی پهاش دکهن و نه بیسته کنی پیش دکهن.
 ﴿۳۵﴾ گهلی دوندمهها نادهمی نه گهر پیغمبر ژ هه وه بز هه وه هاتن نایهت و نیشایت مه ل سهر هه وه خواندن
 [کتیبا من بز هه وه خواندن و نه حکامیت من بز هه وه دیار کرن، گوهداریسا وان بکنه و ریکا وان بگرن]،
 فیجا همر که سنی باریز کاریسا خودی بکته و کار و کریاریت قمنج بکته، نه ترس ل سهر وان هه مه و نه ب
 خهم ژی دکهن [ژ بهر ته واد دنیا بییدا بهر هنگاری وان بروسی]. ﴿۳۶﴾ و نهویت نایهت و نیشایت مه دره و
 دانابین و خق ژی مزنر دبین، نه فه دوز هینه و هره وهر دتی ناگرتی دوز مهیدا بن. ﴿۳۷﴾ فیجا ما کی ژ
 وی سته مکار تره نه وی دره وی ژ کیسی خودی دکته، یان ژی نشان و نایه تیت وی دره و بدانیت؟ نه فه دتی
 گه هه بارا خق نه و ا بز وان هاتیه نفیسین [ژ دبیاین]، هه تا ملیاکه تیت مه دیننه وان و جانی وان دستین، و
 دبیژن: کا نهویت هه وه شوینا خودی دهر استن؟ دتی بیژن: نهول ل مه بهرز بوون، و شاده می ل سهر خق دان
 کو ب راستی نه و د گاوری بوون.

قَالَ ادْخُلُوا فِي اٰمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِبِّ وَالْاَیْنِ
 فِي النَّارِ سَكَنَّا ذٰلِكَ اِنَّهٗ لَمُنْتَهٰی حَقٌّ اِذَا اَدْرَاكُمَا
 فِيهَا جِبًّا قَالَتْ اٰخِرُ زَمْرٍ وَاُولٰٓئِیْمٌ رَبَّنَا هَٰذَا الَّذِیْ اَنْشَرْنَا
 فَتَمِیْنْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلٰكِنْ لَا تُفَعِّلُوْنَ
 وَقَالَ اُولٰٓئِیْمٌ لَّاخِرَةُ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَیْنَا مِنْ فَضْلِ
 فَذُرُّوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱﴾ اِنَّ الْاٰیةَ
 كَذٰبًا بِمَا یُنۡتَظَرُ اَنْتُمْ تَنْتَظِرُوْنَ اَلَا تَنْفَعُ لَكُمْ اٰیَةُ الْاَنْبِیَآءِ
 وَلَا یَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰی یُخَلِّصَ فِی سَیْرِ لَیْلِیْطٍ وَكَذٰلِكَ
 نَجۡزِی الْمُشۡكِرِیْنَ ﴿۲﴾ اَلَمْ یَرَوْا جَهَنَّمَ مِمَّا لَمْ یَرَوْا مِنْ قَبْلِ هَٰذِهِمْ
 وَكَذٰلِكَ نَجۡزِی الْمُظَلِّمِیْنَ ﴿۳﴾ وَالَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ
 لَا نُغَلِّبُ لِمَنْ یَّشَآءُ اِلَّا رِضۡتَہَا اُولٰٓئِکَ اَسۡحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
 فِيهَا یُحَلِّیۡوْنَ ﴿۴﴾ وَتَرَوۡنَهَا مِمَّا فِی صُدُوۡرِهِمْ عَلٰی نَجۡزِی
 مِنْ تَحْتِہَا اَلَا تَنْتَظِرُوْنَ وَقَالُوْا الْحَسَنَةُ فَاَلَّذِیۡ هَدٰنَا لِہَا وَنَاكَرًا
 لِّہِۡنَتۡنِیۡ فَاَلَا اَنَّ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَعَلَتْ رِیۡبًا بِالْمَلٰٓئِکَۃِ
 وَوَدُوۡرًا اَنْ یَّکُوۡرَ الْجَنَّةُ اَوْ رِیۡبُہَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵﴾

﴿۲۸﴾ [و خودی نه] گوت [وان]، هوس د گمل
 ملتیت بهری هه و بوری ز نهجنه و مرزوان هه رنه
 د ناس ناگریدا، هه و هتخی کوم و دهسته که ک چونه
 تیدا، له عه تان ل یی بهری خج دکدهن [چونکی وان
 ددانن نه گه بچ سرداجونا خج] هه تا هه می تیدا
 دگه هه تیک، بیئت باشیین [هویت دو بیاهیا هه میان
 چوبینه تیدا دو بکه فیئیت گره گر و که نکه تانه] د راستا
 بیئت بینشیدا دئی بیژن: خودایی مه، نه ها نه هه نه هم
 گو مررا کریین و د سه راد برین، فیجا تو دو قات نیزایی
 بده بهر وان، [خودی] دئی بیژیت: بچ هه تیکی ز
 هه وه نیزا دو قاته، به لئی هوسین بی ناهه سن [نانکو
 چو کوم و دهسته ک نوزانن کا نیزایا کوم و دهسته کا دی
 چهنده]. ﴿۲۹﴾ بینشیت وان دئی بیژنه دو بکه فیئیت
 خج [بیئت دو یف خج را] هوس ز مه چیت نین، فیجا
 نیزایی بخون و نامکه نن [ههروه کی مه خواری] ز بهر
 کار و کریاریت هه وه دکرن [ژ گونه هه و خرابیایان].
 ﴿۳۰﴾ ب راستی نهویت باوهری ب نشان و نایه تیت
 مه نه ثیابین و دره و دانابین و خول سه مرهن دبتین،

دهر گه هیت نه سانی بچ وان نایته هه کرون [کو جانن وان یان دو عایبت وان یان کار بی وان سه ر بکه فیت]
 و نه و ناچه به هه شتی هه تا حیشر د کونا دهر زیکترانه چیت، و نه هه هه سا گونه هه کاران نیزا ددهین.
 ﴿۱۱﴾ دوشه کا باین وان و لیخال سه ر وان دئی ژ جه هه منی بن، و ب فی رهنگی هم سه مکاران نیزا ددهین.
 ﴿۱۲﴾ و نهویت باوهری ثیابین و کار و کریاریت هه نج کریین، هم که سه کی ژ باری وی زیده هه رتی ناخوازین،
 نه وه به هه شتی، و ههروه هه دئی د به هه شتی دین. ﴿۱۳﴾ و مه که رب و نه فیان ژ دلیت وان نیساده، ر و بیارد
 بین وانرا دچن، و گوتن سو پاسی هه می بچ خودی، نه وی هم بچ فی راسته بری کریین [و نه هه کریهه برقی
 مه] و نه گه ر خودی هم راسته بری نه کریاینه، نه راسته بری نه دیووبین [و نه هه نه دیووبین برقی مه]، ب سویند
 بیته مه بریت خودایی مه ب هه قیقن هه تیبون، و گازی وان هه تکرن: نه [نه هه به هه شتانو که هوسین تیدا]
 نه وه به هه شته نه واهه وه ب کار و کریاریت خج گه هاندیبه خج.

تفصیلاً

﴿۱۱﴾ به‌حششیان گازی دۆزه‌بیان کر: [گمل جهته‌مبیان] ب راستی نهم گه‌هشتیه وی به‌بیانا خودایسن مه‌دایسه مه و مه‌دیت، نهری هموه‌زی نهر به‌بیانا خودایسن هموه‌دایسه هموه ب دورستی دیت؟ گۆتن: به‌لسن [مه‌دیت] باشی بانگه‌لنبره‌کی دناف واندا گازی کر: ب راستی له‌عنه‌تا خودی ل سهر سه‌مکاران بیت. ﴿۱۰﴾ نه‌ویت دکه‌فه د رینکا خودیتدا [و خه‌لکی زئی دده‌نه باش] و دفین یا خوارو‌فج بیت [و ل سهر دلنی خه‌لکی ره‌ش دکهن و دزاسن زئی رینکا راست و دورست ههر نه‌وه]، و نه‌وب ب خوز زئی باوهریسن ب رۆزا ناخره‌تی نانیسن. ﴿۱۱﴾ و دنا‌بهره‌ا ههر دوکاندا [جهته‌می و به‌حششیان] نافرکه‌هه‌به، و ل سهر نافرچی هنده‌ک زه‌لام هه‌نه [نه‌ون بیست خبز و گونه‌هیت وان هندی تیک لسن هاتین، نه‌خیزت وان پترن کو بجه‌نه به‌حشستی، و نه‌گونه‌هیت وان پترن کو بجه‌نه دۆزه‌همنی، ل و قیرتی بیست هاتینه‌پاره‌ه‌ستادن هه‌تا خودی فرمانسن د دهره‌ه‌قی واندا دده‌ت] نه‌وب ههر دوکان [جهته‌می و به‌حششیان] ب سیا و

سهر و چاقیت وان دیاسن، گازی خه‌لکسن به‌حشستن دکهن: سلاف ل هموه‌بین، نه‌وب خوز هیژ نه‌چۆبینه به‌حشستی به‌لسن حه‌ز دکهن و ل وی هیقبینه. ﴿۱۲﴾ ههر وه‌خته‌کسی به‌رئی وان بۆ ره‌خنی جهته‌مبیان هاته وهر گنبران، دبیژن: خودایسن مه‌تومه‌نه‌به‌د گمل مروقیبت سه‌مکار. ﴿۱۳﴾ و خودانیت نافرچی (نه‌رافیبان) گازی هنده‌ک زه‌لامان [بیست دۆزه‌همنی] کر، ب سهر و چاقان دیاسین، گۆتن: کۆمکرن [یا مالی و خزمه‌تکاران] و خۆمه‌ز نکرنا هموه‌ج مفا گه‌هانده‌هه‌وه. ﴿۱۴﴾ نهری نه‌فه [به‌حشستی] نه‌ون نه‌ویت هموه‌سویند دخوار خودی دلوقانیسن ب وان نابه‌ت [و ناچنه به‌حشستی]؟ ههر نه‌به‌حشستی، نه‌ترس بۆ هموه‌هه‌به‌و نه‌هوین ب خه‌م دکهن. ﴿۱۵﴾ و دۆزه‌هی گازی دکهن به‌حششیان، هنده‌ک ژ نافیق یان ژ نه‌وا خودی دایسه‌هه‌وه ب سهر مه‌دا داریژن، دتی بیژن: ب راستی خودی نه‌فه ههر دو بیس ل سهر گاوران ههرامکرین. ﴿۱۶﴾ نه‌ویت دینی خوز کرینه‌مژ و یلاهی و ترانه، و ژبانا دنیایین نه‌ود سه‌ردا برین. فیجا نه‌فرۆ [رۆزا قیامه‌تن] نهم زئی دتی وان برسوی و تبتسی هیلینه‌د فاگریدا، ههر وه‌کی وان زئی دینتا قنی رۆزی ژ بیرا خوزی، و باوهری ب نابه‌ت و نیشانیته‌مه‌نه‌نیاسی.

﴿۵۴﴾ ب راستى مە كىشەك [كو قورئانە] بۇ وان
 [قورەيشيان] ئىنا، و مە ئەحكامت وئى ژ زانين ب
 درىژى ديار كىرن، و بۇ وان بىت باوهرىسى دىئىن
 راستە پرېكەرە [و رىنكا ھىدايە تىبە] و دلۇفانىبە.
 ﴿۵۵﴾ ئەرى خۇ دىگرن كا دوياھىيا وئى دى چىنە سەر
 چ؟ ئەو ل ھىڧىيا چو نىن ناشكە رابوونا دوياھىيا فۇ
 نەيت [ئانكول ھىڧىيا ھىندىنە ژ فان و گە فىت دىنى
 كىنىندا ھاتىن ژ خەلات و جزايان دى راست دەركە فۇ
 يان نە؟]. فېجا و خىنى دوياھىيا وئى دىتت [كو رۇژا
 قىامە تىبە] ئە وئىت بەرى نو كە پىشا خۇ دايىنى و ژ بىرا
 خۇ برىن، دى بىژون: ب سويند بىڧە مەرىت خوداين
 مە ب ھە فېسىن بۇ مە ھاتبوون، ئەرى فېجا نە فرۇ
 مە ھەدر چى ھەنە ل مە ھەدرا مە بىن [ئانكو خۇزى
 ئە فرۇ تىلك بۇ مە بىياە بەرە فان و مە ھەدر چى] يان زى
 [بۇ دىيانى] ھاتباينە ژ فراندن، دا مە ئەو كارە كر بايە
 نە ئەوئى مە دكر؟ ب سويند وان خۇ خوسارەت كر،
 و ئەو درەوا وان دكر [بەرە فانى و مە ھەدرا بوتان] ل
 وان بەرزەبوو. ﴿۵۶﴾ ب راستى خودانئى ھەمە خودىنە

وَأَلَدِجَنَّهُمْ بِحَبْرٍ قَلِيلٍ فَصَلَّاتٌ عَلَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ وَأَرْحَمَةٌ
 لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ الْيَوْمُ بِالْحَقِّ
 يَظُولُونَ ۝ قَوْلَ الَّذِينَ سُبُوهُ مِن قَبْلِ قَدَاجَاتٍ رَّسُلَ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 قَهْلَ لَنَا مِن شَقِيئَةٍ فَنَشَقُّهُمُ انْتَأَؤْتِرُدَّ فَتَمْسُلْ عِزَّ الَّذِي
 سَكُنَّا تَمَسَّلَ فَدَحْرِيًّا وَأَنفُسَهُمْ وَرَسُولَهُمْ وَأَصْأَانَا
 بِغَفْرَتٍ ۝ إِنَّ رَبَّنَا لَأَعْلَمُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُبْشِرُ الْبَيْتَ الْقُدْسَ
 بِظِلْمِهِ ۝ حَيْثُ وَالْفَسْ وَالْقَصْرَ وَأَلْجُومَةَ مَسْحَرَتِ
 بِأَمْرِهِ ۝ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَنْزِلَاتُ إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝
 ادْعُوا رَبَّكُمْ هَضْرَةً وَّخُفْيَةً أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ الْغَفُورُ
 وَلَا تَقْسِمْ دَأْفِ الْأَرْضِ بِنَدَائِهِمْ وَأَنْعُرُوهُمْ وَأَطْعَمَهُمْ
 إِنَّ رَبَّكُمْ لَأَعْلَمُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُصْحِحِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ لِيُغْشِيَ بِهَا رُءُوسَ رِحْمَتِهِ ۝ وَإِذَا أَفْكَتَ سَحَابًا فَقَالَ
 سُبْحٰنَهُ يَسْبِغُ يَتِيَّبٌ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِن كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ ۝ كَذٰلِكَ نُفْرِجُ السُّوءَ لِمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ۝

ئەرى ئەرد و ئەسمان د شەش رۇژاندا دايىن، پاشى بلند بوو سەر عەرشى [بلندبوونە كا ھىزايى خودى، و بىن
 چاوايى] شە فۇ ب سەر رۇژى داددەت [و رۇناھىيا وئى ھلدچىت] ب لەز ب دويف دكە فىت، و رۇژ و ھەيف
 و ستېر زى بىت دايىن، و ئەو ل بەر فەرمانا وى دراو ھستايىبە. بزنان: دان و دانە كار [يا گەردوونى] ب رىبە،
 پاكى و بلندى و پىر خىتر و بەرە كەت بوو خودانئى ھەمە جىھانان. ﴿۵۵﴾ ھوین خۇ شكاندى و ب تىرس و ب
 ناشكەرايى و بەرزەبىس دوغا ژ خودايى خۇ بگەن، ب راستى خودى دى خۇ زىدە گافان ناكەت [ئە وئىت زىدە
 ددەنە بەر دوغا پاندا، و دنگى خۇ گەلەك بلند دكەن]. ﴿۵۶﴾ و خرابيىنى د نەردىدا نەكەن پىشى چاككرنا
 وى [ب ھاتنا بىڧە مەران و ديار كرنا بەرنامە بىن خودى] و ب تىرس و ھىڧى دوغا ژ خودى بگەن، ب راستى
 دلۇفانىيا خودى تىزىكى قەنجىخواز ھە. ﴿۵۷﴾ و ھەر ئەو ھە باي بەرى رەما خۇ [ئانكو بارانى] ب مزگىنى
 ھەنزىت، گافا ھە وئىت گران [باي] ب ئافى ھەلگرتن، ئەم بەرى وان ددەبىنە و لەتە كىن ھىك، و بىن ئاف
 ددەبىن، و ئەم ئافى بۇ وان ژ ھەوران دىئىن، و ب وئى ئافى ھەمە رەنگىت فېقى مە دەر تىخستن، و ھۇسا [كا
 چاوا ئەردى مرى و ھىك مە ساخ و شىن كر] مرىيان زى [رۇژا قىامەتنى] دى زىندى كەنە فە [و ژ گۇوران
 دى راکەنە فە] دا ھوین دەرسان زى وەر گىرن [و بزنان چو فەرى د نافیە راساخكرنا نەردى و مریياندا نینە].

﴿۵۸﴾ نهردی ب خزیویر و باش، دهرامتنی وی
 ب دهستویرا خودی [باش] دتیت (نمونونه بز
 مرفونی بیاندار هاتیبه گوتن، کو نه وی باشه و کار
 و کریرایت وی زی دی د باش بن) و نهردی بیس
 و کترنه هاتی، ز دهرامتنی بیخیر بیقهتر زی نایت
 [نمونونه بز مرفونی گاور هاتیبه گوتن، کو نه وی
 کترنه هاتیبه و کار و کریرایت وی زی کترنه هاتی دتین]،
 و نه م هوسا و ب همی ره نگان نشانان بز بیت
 سوباسیا خودی دکنه ناشکه رادکه بن. ﴿۵۹﴾ و ب
 سویند مه نوح [ب بیغه مبراتی] بز مله تنی وی
 هنارت، گوت: گمل مله تنی من، خودی ب تنی
 پهرینسن، ب راستی هه وه ژ وی بیغه تر چو خودی
 نینسن، ب راستی [نه گهر هویسن تیکن دی ز وی بیغه تر
 پهرینسن] نه ز ژ نیرایا ورزه کا مزن [پورژا قیامه تنی،
 یان توفانی] ل سهر هه وه دتر سم. ﴿۶۰﴾ که نکمه نیست
 مله تنی وی گوتن: ب راستی شه م [ب فنی داخوازاته
 کو شه خودیه کنی ب تنی پهرینسن] نه د گومرایی
 بهرز هه وه کا ناشکه رادا دینین. ﴿۶۱﴾ نوو حی گوت:

گمل مله تنی من، چو گومرایی و بهرز هه وه ل دهف من نینه، بهلنی نه ز بیغه مبرم [بز هه وه] ژ نک خودانی
 هه می جیهانان. ﴿۶۲﴾ بهیامیت خودایی خز دگه مینه هه وه، و هه وه شیرت دکم، و یانه ز خودی
 دزاسم هویسن نوزاسن. ﴿۶۳﴾ نه ری هویسن حیته تنی دین و دوسر ددانن کتیه ک ژ خودایی هه وه ل سهر نه زمانی
 زه لاهه کی ژ هه وه بز هه وه بیت؟ دا هه وه [ژ دویا هیا هه وه] برتسیت، و دا هویسن پاریز کاربیا خودی
 بکن، داب بهر دلوقانییا خودی بکه فن. ﴿۶۴﴾ باومری بی نینان و دره ویسن دانان، قیجا مه نهو [نانکو
 نوح] و بیت د گمل دگه مینیدا، رزگار کرن، و نه ویست باومری نیناییین، و نیشان و ناپه تیت مه دره
 داناییین، مه [د نایفیدا] خه ندانندن. و ب راستی شه، مله تنه کنی کور هویسن [هه قی نه ددیتن و دل بیت زی
 تاری بوون]. ﴿۶۵﴾ بز مله تنی عادی هه ز وان ب خز مه هه وه [ب بیغه مبراتی] هنارت، گوت: گمل
 مله تنی من، خودی پهرینسن، ب راستی هه وه ژ وی بیغه تر چو خودی نینسن، نه ری ما هویسن ژ نیرایا وی
 ناترسن. ﴿۶۶﴾ که نکمه نیست مله تنی وی نه ویست گاور بوویین گوتن: نه ته دینین توین عقل سفکی، و ب
 راستی شه ته ز دره ویسن ددانین. ﴿۶۷﴾ گوت: گمل مله تنی من، چو عقل سفکی ل دهف من نینه، بهلنی نه ز
 بیغه مبرم ژ نک خودانی هه می جیهانان.

أَلَمْ نَكْرُمْكَ رَبَّنَا وَقُنَّ رَبَّنَا الْقُرْآنَ مُخْلِطِينَ ۖ أَوْ تَعْبُدُونَ
 آيَةً كَرِيمًا ۖ لَوْ كَانَ مِنْ دُونِ آلِهَةٍ آلِهَةٌ أُخْرَىٰ لَآتَيْنَهُمْ
 آيَاتِنَا وَلَآءِ كَرِيمًا ۚ وَإِن نَّرَاهُ لَآتِيَةً نُّنزِّلُهَا سُورًا ۖ وَالسُّورَةُ
 فِي الْخَلْقِ بَيِّنَةٌ ۖ فَاذْكُرُوا أَنَاءَ آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ
 قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْبَيِّنَاتِ ۖ وَأَنَا نَسُوا وَعَدْنَا رَبَّنَا مَا كَانُوا
 فِيهَا رَبِّانًا فَأَيُّ آيَاتِنَا مَا تُعِدُّونَ ۚ إِنَّكَ كَذِيبٌ مُّتَّبِعٌ ۖ
 فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فِيهِ يَأْتِيهِمْ
 السُّيُوفُ فَجَاءُوا قَتْلًا ذَمِيمًا ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ
 فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فِيهِ يَأْتِيهِمْ
 السُّيُوفُ فَجَاءُوا قَتْلًا ذَمِيمًا ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ
 فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فِيهِ يَأْتِيهِمْ
 السُّيُوفُ فَجَاءُوا قَتْلًا ذَمِيمًا ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ
 فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فِيهِ يَأْتِيهِمْ
 السُّيُوفُ فَجَاءُوا قَتْلًا ذَمِيمًا ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ
 فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فِيهِ يَأْتِيهِمْ
 السُّيُوفُ فَجَاءُوا قَتْلًا ذَمِيمًا ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ

﴿ ۶۸ ﴾ نهم په پيام و برياريت خودايي خو دگه هيمه هه وه، و نه ز يو هه وه شيره تکراره کن دلسوز و دليشم.

﴿ ۶۹ ﴾ نه رتي هوين حيه تنی دین و دویر ددانن کتبه ک ز خودايي هه وه ل سه ر نه زمانی زه لاهه کسی ز هه وه یو هه وه بهیت؟ دا هه وه [ز نيزا و دیدارا خودی] بترسه بیت. و بینه بیا خو وه ختی خودی هوین کرینه نا کجیبت نه ردی پستی د هیلا کرنا مله تن نووخی، و هینز و قه لاهت ز وان پتر دا هه وه، قینجا نیعمه ت و که ره میت خودی بینه بیا خو دا هوین سه ره فراز بپس.

﴿ ۷۰ ﴾ گوئن: نه رتی تو یو مه هاتی دا نه م خودی ب تنی په رینسین؟! و نه ویت باب و باهریت مه دهرستن بهیلین؟! قینجا وئی نيزایا تو بهی که فان ل مه دکهی و درمسی، یو مه بینه نه کهر تو ز راستیزانی.

﴿ ۷۱ ﴾ [هه وود بیغه بهر] گوئن: هوین هه زی جزا و که ربا خودی بوون، هوین چاوا جر به رتی د هنده ک نا لاند ا د گه ل من دکه ن کو هه وه و باب و باهریت هه وه [ز نک خو] بیت دانایین؟ خودی چو ده لیل و نیشان بهی نه نیایینه خواری، خو [ل هیغیا ز فان و نيزایا خودی نه و هوین دخوازن] بگرن، نه ز زی د گه ل هه وه دی ز چا فه رینان بس.

﴿ ۷۲ ﴾ قینجا [وه ختی نيزا ب سه ر واندا هاتی] مه هه وود و بیت د گه ل ب دلؤ فانیا خو زرگار کرن، و نه ویت باوه ری ب نابه تیت مه نه دینان و دره و ددانان، مه بپرکرن و هه که هیلابان زی هه ر باوه ری نه دینان.

﴿ ۷۳ ﴾ و یو [نه مود] براین وان صالح مه [ب بیغه بهرانی] هنارت، گوئن: گه لی مله تن من، خودی په رینس، ب راستی هه وه ز وی بیغه تر چو خودی نین. ب راستی نیشانه کا ناشکه را [مه خسه د مو عجیزه به کا مه زن، نه و زی دهر که فتننا حیشرته ز به ری] ز خودايي هه وه، یو هه وه هات. نه ل ه حیشرتا خودیبه مو عجیزه به که یو هه وه [ل سه ر راستیا من]، قینجا بهیلن دسه رتی خودیتدا بهریت، و ده ستی خو ب خرابی نه گه هینتی، نه کهر دبی بهرنگاری نيزایه کا ب ژان و دژوار بس.

﴿۷۶﴾ و بینتہ ببرا خض و هختی خودی خودی هوسن ینابین و د نوردیدا ناکنجی کریں پستی خودی عیلا عاد بهر ناتاف کری. ل دهشتیت وی [هوسن] قه سران ناقا دکهن و چیاپان دکولن دکهنه خانی، فیجا قنجمی و کهره میت خودی بینتہ ببرا خض، و د نوردیدا بهر ب خرایستیه نه چن. ﴿۷۵﴾ کهنکه نه بیست مله تن وی نه ویست خض مهزن کریں، گزوتنه وان نه ویست هاتینه ته به سه رکن، ژ وان نه ویست باوهری ینابین. نه بری هوسن ل وی باوهرینه کو (صالح) ژ بهری خودایس خضفه [ب پیغه مبراتی] هاتیه هارتن. [ته به سه ران] گزوت: بهلن [وه سانه] ب راستی نهو نشتی نهو بی هانی نه م ژ ب باوهرین. ﴿۷۶﴾ بهلن نه ویست خض مهزن کریں گزوتن: ب راستی نه م ب وی بی هوه باوهری بی ینابی، بی باوهر و گاورین. ﴿۷۷﴾ فیجا وان حیشر کوشت، و ژ فه رمانا خودایس خض دهر که فتن [خض ل سهر مه زن دیتن و رکانسا فه رمانا خودی کرن] و گزوتن: یا (صالح)، هه که راست نو ژ پیغه مبراتی، وی ژقانا تو گه فن بی ل مه دکهی بو مه بینه.

﴿۷۸﴾ فیجا بیغه له رزا ب هنیز نه و هنگافتن [ههروه کی وان داخواز دکر] فیجا نهو ل سهر چوکان دخانیست خودا مسری و بی بزاف سان. ﴿۷۹﴾ فیجا [صالحی] پشتا خض داوان و گزوت: گه ل مله تن من، ب سویند من په یاما خودایس خض گه هانده هوه [و من هوسن ژ نیز یابا وی ترساندن] و من شیرت ل هه وه کرن، بهلن یا هوسن حمز شیرت نکاران ناکهن. ﴿۸۰﴾ و (مه (لر و ط) ژ ب پیغه مبرینی بق مله تن وی هنارت] وهختی (لر و ط) ی گزوتیه مله تن خض: نه بری هوسن چاواوی بویجابتیی دکهن، یا که سنی ل چو جیهانسان بهری هوه نه کری!!! ﴿۸۱﴾ ب راستی هوسن همر ژ حیزاتی دچنه دهف زه لاما ن شوبنا ژنان، بهلن هوسن نقشه کن زنده گاقیابان دکهن.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلُقًا مِنْ تَحْتِ عَادٍ وَتَوَّاسِعُهُ
فِي الْأَرْضِ تَتَّجِدُونَ مِنْ شُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِدُونَ
لِلْجِبَالِ نُبُوتًا فَأَذْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَمْرُقُوا فِي
الْأَرْضِ مُمْسِكِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ السُّلَيْمِيُّ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ بِالَّذِينَ أَسْتَضَعُوا الْإِسْلَامَ دَامَتْ مِنْهُمْ أَعْدَابُ اللَّهِ
أَنْ صَلَّيْنَا مُرْسَلًا مِنْ رَبِّنَا قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلُوا بِهِ
مُرْسَلُونَ ﴿٧٧﴾ قَالَ الْبُرَيْدِيُّ أَسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِينَ
أَسْتَضَعُوا بِهِ كَفَرُوا بِهٖ فَتَقَرُّوا وَالنَّاقَةُ وَعَتَمُوا عَنْ
أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ إِنِّي بِمَا تَصَدَّقْنَا بِنُكْتٍ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾ فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ الزُّجَافَ فَأَضْمَحُوا فِي دَاهِي
جَنِينِينَ ﴿٧٩﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحَ ﴿٨٠﴾
وَأُولَئِكَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا أَتَاؤُنَ الْعَجِثَةَ مَا تَسْتَعْمَرُ
بِهَآئِنَ أَحَدٍ مِنَ الْعَلَمِيَّةِ ﴿٨١﴾ إِذْ كَفَرْنَا أَنْوَاعَ الْجِبَالِ
شَهْوَةً مِنْ ذَوِي السَّيِّئَاتِ بَلْ أَسْرَقُوا نَسْرَ مُرْسَلُونَ ﴿٨٢﴾

وَمَا سَكَتَ جَبَابٌ قَوْمِهِ إِلَّا أُنْتِ قَالَُوا أَخْبِرْهُمْ هُمْ يَنْقِرُونَ
 قَرَّبْتُمْ كَعْبَرًا مُمْرَاتًا سَبَّحْتَ رُوحَ قَوْمِهِ قَالَتْ هَيْبَتُهُ
 وَأَهْلُهُ إِلَّا أَمْرَاتُهُ سَكَتَتْ مِنَ الْغَيْرِ يَوْمَ قَوْمِ قَارُونَ
 عَلَيْهِمْ قَطْرًا فَظَنُّوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ
 وَإِنْ مَدَرْتَ أَيْمَانَهُمْ سَبِيحًا قَالَ يَنْفِرُونَ أَفَبَدَأَ اللَّهُ
 مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ غَبْرَةً قَدْ جَاءَ شُكْرَ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكُمْ
 فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَنْفُسَهُمْ هُمْ لَا يُفْسِدُونَ وَلَا تَسْرِبْ أَرْبَابَ الْأَرْضِ بَعْدَ إِضْلَاجِهَا
 ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا تَقْعُدُوا بِعُقُلِ صِرَاطِ نُوحٍ ذُرْوَتٍ وَتَصُدُّوا عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُضُوا عِزَّاجًا وَأَنْتُمْ أُولُوا
 بِإِخْتِنَانٍ فَلَا تَكْفُرْ كَعْبَرًا وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ
 عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ
 آمَنُوا بِالَّذِي أَرْسَلْنَا بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِرُوا فَأَسْرِوا
 حَتَّىٰ يَخْشِعَ اللَّهُ بَيْتَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ

﴿۸۴﴾ و مله تنی وی چو بهر سف نه بوون ژ بیل کر
 گو تن [لووط]ی و بیت باوهری بن نیابین: فان ژ
 گوندی خو دهرینخ، ب راستی نه و خو باقر ددان.
 ﴿۸۳﴾ فیجا مه نه و مرؤ فیت وی [نه ویت باوهری
 بن نیابین] رزگار کرن، ژنا وی تنی نهیت، ژ بیت
 مایی بوو [دناف عزابندا]. ﴿۸۱﴾ و مه بارانه ک ب
 سر واندا داریت [بارانه کا نمتیکه، بهریت سوتی ب
 سر واندا باراندا]، فیجا بهری خو بدی کا دوپاهیبا
 گونه هسکاران بوو ج. ﴿۸۵﴾ و مه بژ خه لکن مدهین
 برایی وان شوعه یب پیغه بهر هنارت، گوت: گملی
 مله تنی من، خودی [ب تنی] بهرینسن، ب راستی
 هه وه ژ وی پیغه تر چو خودایت دی نین، ب راستی
 نیشانه ک و موعجیزه به ک ژ خودایی هه وه بژ هه وه
 هات، فیجا ب دورستی کیشان و بیفانسی بکن، و
 تشتت خه لکی [د کیشان و بیفاندا] کیم نه کن،
 و خرابیی نه دهریدا نه کن پستی دورست کرنا وی
 [ب هنارتنا پیغه بهران و نیشانه خوارا کتیبان]. نه فه
 [کیشان و بیفانا دورست] بژ هه وه چیتره نه گهر هوین

باوهر [ژ من] بکن. ﴿۸۶﴾ و ل سر هه می ریکان نه روینسن، و خودان باوهران ب کوشتن برتسین، وین
 باوهری ب خودی نیایی هوین ژ ریکان دمنه باش و هه وه [ریکا خودی] خوار و فیج دقیت [ول بهر دلنی
 خه لکی رهش دکن]، و بیننه بیرا خو [نانکو سوهایبا خودی بکن]، و هختن هوین د کیم [خودی] هوین
 زیده کرن، و بهری خو بدنی کا دوپاهیبا خرابکاران بوو ج. ﴿۸۷﴾ و نه گهر دسته که کنی ژ هه وه باوهری ب
 وی نیشا پانه بنی هاتیم هنارتسن، و دسته که کنی باوهری نه نیشا، بینا خو فره ه بکن هه هات خودی حوکمی د
 نالبهرا مه دادکته و نه و جیتین حاکمه.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْاَرْضِ بَانُوا وَاَقْرَبُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِنْ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَفَرُوْا فَاَعَدَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
 كَافُرًا ﴿۹۶﴾ اَمَّا يَوْمَ اَهْلُ الْقُرَىٰ اَنْ يَّاتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 سَيِّئًا وَّهُمْ مُّكْبِرُوْنَ ﴿۹۷﴾ اَوَلَمْ يَأْتِ اَهْلَ الْقُرَىٰ اَنْ يَّاتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا مِنْ سَمَوٰتِنَا فَاَعْبَدُوْا مَا كَفَرُوْا بِاللّٰهِ
 فَلَا يَأْتِيَنَّهُمْ تَحْسُرًا بِاللّٰهِ اَلَا الْقُرْءَانُ الْخَبِيْرُوْنَ ﴿۹۸﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ
 لِّلَّذِيْنَ يَّبْرُؤْنَ اِلَآءَ الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَا اَنْ اَوْثَقَهُ
 سَبِيْرُهُمْ بِسُوْبِهِمْ وَاَتْلُوْا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَمَا لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۹۹﴾
 تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبِيَآئِهَا وَاَقْدَمَ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كُنُوْا مِنْ
 قَبْلُ كَذٰلِكَ يَبْلُغُ اللّٰهُ عَنِ الْقُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۰﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَّانْ وَجَدْنَا اَكْثَرَهُمْ لَفِيْ شَكٍّ ﴿۱۰۱﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مَّوْسٰى بِآيٰتِنَا اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِكِهِ
 فَقَالُوْا يَا هٰذَا الَّذِيْ كَانُ وَعِيْبَةً اَلْمَغِيْبِيْنَ ﴿۱۰۲﴾
 وَقَالَ مَوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

دی وان ب گونه هیت وان هنگین و نژادمین [هروه کسی مه بیت بهری وان هنگتین]، و دلیت وان دی
 مزرکهین [نه هقی بجته تیدا و نه هقی ژبی دهر که فیت]، کو وان گول هه قیسی نهیت. ﴿۹۶﴾ گوندیت
 بزورین [ژ مله تی نووح پیغه بهر بگره هتا یی شو عیب پیغه بهر] [نهفه] چنده بهحس و خه بهر کهیت وانه
 هم بؤ ته دینژین [کاچ ب سه ری وان هات و کار کهانا وان بووچ؟] ب راستی پیغه بهریت وان ب نیساتیت
 ناشکهرا و معجزیه بان بؤ وان هاتن، بهلی نهو، نهو نه بوون باوره یسی بین [چ بهری هاتنا موعجزیه بان، چ
 بشتی هاتنا وان] چونکی وان نهو [پیغه بهر] بهری هنگی دره وین دانابوون، و هؤسا خودی دلیت گاوران
 موزر دکهت. ﴿۱۰۲﴾ و بارهتر ژ وان مه خودان سوز و به بیان نه دین [نانکو کاری وان شکاندنا بهیانا نان بوو]،
 و مه بارهتر ژ وان ژ ری دهر که قتی دین. ﴿۱۰۳﴾ بشتی فان [پیغه بهریت بزورین] مه مووسا ب نشان و
 موعجزیه بیت خؤ بؤ فیرعونی و دهسته کاوی هشارت، فوجا وان باوهری بن نهینا، کارینش دو بیا هیسا
 خرابکاران بووچ؟ ﴿۱۰۴﴾ مووسایی گزت: فیرعونؤ ب راستی شه پیغه بهری خودانی همسی جیهانانم
 [ب پیغه بهری بؤ هه و هاتمه].

﴿۱۰۵﴾ بدقیسه ل سهر من، ز راستی و هوقیسی بیغه تر
 د راستا خودیندا نه بیژم. ب راستی من موعجیزه و
 نیشانه کاشکه را ژ دوف خودایین هه وه بس هه وه
 ئناییه [کو راستیا بیغه مه راستیا من دیار بکهت]
 ئیجا ئرائیلیان د گهل من بهنیره. ﴿۱۰۶﴾ [ئیجا
 فیره ونی به رسفا مووسایی دا و گوت]: نه گهر
 راست تو ب موعجیزه یکن هانی کاینه نه گهر تو
 ز راستگویان بی. ﴿۱۰۷﴾ ئیجا داری خو هاقبت،
 بوو ماره کن مه زن و دورست. ﴿۱۰۸﴾ و دهستی
 خو ز باخلا خو دهر نیخت، سی دهر کهفت بس
 نه ماشه فانان. ﴿۱۰۹﴾ که نکه بیان ژ مله تنی فیره ونی
 گوتن: ب راستی نه فیره بهنده کن زنده زانابه.
 ﴿۱۱۰﴾ دقت هه وه ژ نه ردی هه وه [کو (مصر) که ب
 سیره به ندیسا خو] دهر نیخت، ئیجا کا هوین چ دبیزن،
 و کا چ فرمانن دهن. ﴿۱۱۱﴾ گوتن: وی و برایی وی
 فن گاشن گبرو که، و تو کز مفعه که ران بهنیره بائیران.
 ﴿۱۱۲﴾ بلا همی سیره به ندیت زنده زانابه تو ته بین.
 ﴿۱۱۳﴾ [هنارته د دیوف همی سیره به ندانرا] ئیجا

وهختی هانیه دهف فیره ونی، گوتن: نه ری مه خه لاتی خو هه یه نه گهر نه م سر که فتن؟ ﴿۱۱۴﴾ [فیره ونی]
 گوت: به لئ... [هه وه خه لاتی خو یی هه ی] و هوین دئی ژ نیزیکت من زی بن [نانکو به نندامیت جفانا
 من]. ﴿۱۱۵﴾ سیره به ندان گوت: هه ی مووسا، بیان تو دئی نافیژی [نوکه] بیان هم دئی نافیژین [نانکو بس
 خو هه لبیژیره ته دقتت دهستیکنی تو داری خو بافیژه، ته دقتت هم دئی نافیژین]. ﴿۱۱۶﴾ مووسایی گوت:
 هوین بافیژن، ئیجا وهختی وان وهریس و داریت خو نافیژین، سیره ل جاقبت خه لکی کرن و ترساندن
 [و هزر کرن نه فیه ب دورستی مارن نه کو سیره یه]، و سیره به ندیبه کا مه زن نشان و کرن. ﴿۱۱۷﴾ و مه وحی
 بو مووسایی هنارت، داری خو بافیژه [ئیجا وهختی داری خو نافیژی]، وی داری وهریس و داریت وان ب
 نیکجاری داعویران. ﴿۱۱۸﴾ و ب راستی هه قی ناشکه را بسوو و کاری وان [سیره به ندان] کری، پویج بوو.
 ﴿۱۱۹﴾ و سیره به ندل ویری شکهستن و رهزیل و رسوا فه گه بیان. ﴿۱۲۰﴾ و سیره به ند کهفتن و سوجه یرن.

قَالُوا يَا نَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۲﴾ رَبِّ مَوْسَى وَهَارُونَ ﴿۱۱۳﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ اَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اَدَّكَ لِعٰصِمِيْنَ هٰذَا لَنْ كُنَّا
 نَكْفُرُ بِكَ فِي الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا مَنْزِلَ مَلٰٓئِكَةٍ ﴿۱۱۴﴾
 لَا تَقِيْلَنَّ اَنْ يَدْبُرُوْا سَكْرًا وَاَرْسَلُوْا مِنْ خَلْبٍ فَاُولٰٓئِكَ كُوْنُوْا
 اَنْجَمِيْنَ ﴿۱۱۵﴾ قَالُوْا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُسْقٰطُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ وَمَا نَعْبُدُ اِلَّا
 اِلٰهًا اَوْ اَمَّا يَتَّبِعُوْنَ رَبَّنَا لَمَّا جَاءَنَا فَاَنْرِئْنَا فَرِحْنَا غَلْبًا وَاَصْرًا
 وَتَوَقَّاسْمِيْنَ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الْمَلٰٓئِكُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَدْرِكُوْنَ
 وَقَوْمَهُ يَنْفُسُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَدْرَكَ رَبِّنَا اَلَيْسَ لَكَ سَمْعٌ ﴿۱۱۸﴾
 بِنْتَا هُمْ وَنَسْتَعِيْجُ اِنَّا هُمْ وَاِنَّا وَقَوْمَهُ قَهْرُوْنَ ﴿۱۱۹﴾
 قَالَ مَوْسٰى لِقَوْمِهِ اَسْتَسِيْءُوْا بِاللّٰهِ وَاَصْحٰبِ رَآءِ الْاَرْضِ
 فَيَقُوْلُوْا لَهَا مَنْ يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّهَا وَاَلَمْ تَكُنْ لِّلشَّكٰوِيْنَ ﴿۱۲۰﴾
 قَالُوْا اَوْ يَوْمَ اَيْنَ قَدِرْ اَنْ تَاْتِيَا وَاَمْرًا تَعْدُ مَا جِئْتَنَا قَالَ
 عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَذُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ فِي الْاَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ يَنْصَلُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ وَقَدْ اَخَذْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ
 بِالْاَيْمِيْنَ وَنَقِصْ مِنْهُ الْقَمْرٰتِ لَمَّا هَمَّ يَدْخُلُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

و پهرین بیت نه چهلن؟ [فیرعونسی] گزوت: کوریت وان [نانکو زه لامیت وان] دئی کوزین، و زینت وان
 دئی هیلنه ساخ [دا خدا مینیا مه بکنن]، و شم سردهستی واتین و شهو بن دهستی معنه. ﴿۱۱۸﴾ مووسایی
 گزوته ملتئی خق: پشتا خق ب خودی گزیدهن، و هاریکارییی ژ وی بخوازن، و بینا خق فرهه بکن و خق
 راگرون، ب راستی نهردیی خودییه ددهته وی بندهیی ژ بهنده بیست خق یی وی بغیت، و دوپهاهیک هر بو
 پاریز کارانه. ﴿۱۱۹﴾ گزوتن: بهری تو بیی شم بیت هاتنه تیشاندن، و پشی تو هاتی ژی شم بیت دینه
 تیشاندن [قیجانوزا کنگی دئی رزگار بین؟] [مووسایی] گزوت: هیغییا من نهوه خودایی ههوه دزمئی ههوه
 د هیلاک بهت، و ههوه شوینا وان د نهردیدا ناکنجی بکت، قیجا دئی بهری خق دهتن کا هوین دئی جی کهن.
 ﴿۱۲۰﴾ و ب سوینده فیرعون و ملتئی وی ب هشکه سالان و کیم دهرامه تیسی هنگافتن، دال خق بزقون.

مَا جَاءَهُمْ مُّسْتَسْقِئًا قَالُوا إِنَّا هَدَيْنَاهُ وَإِنْ ضَلُّوا لَمُضِلِّيهِ
 يُطِئُونَ بِأُيُوتِهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِآيَاتِهِمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 أَلْسُنُ مَنْزُورَةٌ وَأَعْيُنُهُمْ لَوَّاهَةٌ وَمَنْ أَعَدَّ لَهُمْ
 مِنْ آيَاتِهِ لَنُحْزِنَهُنَّ فَإِنَّمَا تَحْنُوكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْجَمَّ
 نَابِتِ مِصْرَ قَدْ قَاتَى كِرَامَهُمْ وَعَسَاوَاهُمْ فَأَخْرَجَهُمْ
 وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّيحُ قَالُوا لِمَ لَمْ يَأْتِنَا رَيْحُهَا
 عِندَ الَّذِي لَهَا كِسْفٌ مِنَ الرِّيحِ قُدِّمَتْ لَكُفَّ
 وَالرِّيحُ لَكُفَّ بِئِنَّهَا بِلَئِيْلٍ ﴿١١٦﴾ فَلَمَّا كَسَفْنَا عَنْهُمْ
 الرِّيحَ إِذَا أَحْبَلُ هُمْ يَتَلَوُّهُ إِذَا هُمْ يَنْكُحُونَ ﴿١١٧﴾ فَأَنْتَقَسْنَا
 مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بَأْتُنُهُمْ كَذُّبًا يُعْتَابُوا وَكَانُوا عَنْهَا
 غَافِلِينَ ﴿١١٨﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
 مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَتَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
 رَبِّكَ الْأَخْسَنُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا سَبَّوْا وَدَمَرْنَا
 مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١١٩﴾ وَفَوَقَهُمْ وَكَانُوا هَارِبِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿۱۱۵﴾ قیجا هم گافه کا باشی و کهرمه ک گه هشتابیه وان، دگوتن: نهفه ژ بهر مهیه، و نه گهر نه خوشیه کن [ژ بهر هشکه سالان] هنگافیان، موسا و سینت د گهل دکرنه نه گهرا بن و هغریسا خو، بزاسن ب راستی، همر تشنی ژ خوشی و نه خوشی بیگه هینه وان ژ خودتیه، هلسی بسا بارابتر ژ وان نوزانس [کو هر نه خوشیه کا ب سه ری وان هاتنی ژ بهر گونه میت وانه، و نه ژ بهر موساییه]. ﴿۱۱۶﴾ گوتن [ههی موسا]: همر موعجزیه به کا توبؤ مه بینی، دامه ژ سه ری دینی بهی نه وی تم ل سهر، تم باوهریسی ب ته نانبین. ﴿۱۱۷﴾ قیجا مه زی بارانه کا دژوار و کولی و سیه و بهق و خوین ب سهر واندا نیشان کو نهفه نیشانت گله رهنگن، قیجا [پشتی هاتنا فان نیشانان زی] خو مه زن کرن [و باوهری نه نیشان]، ب راستی نهو مله ته کنی گونه هکار بوون. ﴿۱۱۸﴾ قیجا دهمنی نیزا و عه زاب ب سهر واندا هاتنی، گوتن: ههی موسا، توبؤ مه ب وی فه درتی خودتی داییه ته [کو پیغه بهر اتیه] داخواز بکه، هه که توفتی نیزا و به لاین

ژ سهر مه راکه ی، ب راستی تم دی باوهریسی ب ته تینین، و ب راستی تم دی نرائیلیسان د گهل ته هنترین. ﴿۱۱۹﴾ قیجا و هختنی مه نه به لا و نیزا ژ سهر وان راکری، ههتا و هخته کنی دیار کری، کو دی گه هنن، به یانسا خو شکاندن [و ل ناخفتنا خو لیفه بوون]. ﴿۱۲۰﴾ قیجا مه تؤل ژ وان فه کر و مه نهو دهریابیندا خه ندقاندن، چونکی وان نایهت و نیشانت مه دره و دانان و ژئی دین ناگه هسبون. ﴿۱۲۱﴾ و مه نهو مله تنی هاتیبه ته به سهر کرن، کسه میرانگری نه دردی شامن ب روزه هلات و روزه نافاه، نهو نهردی مه پیروز کری [تیز خیر و بیر کری]. و ژفانسی خوداین ته [کو دی وی نهردی] بس نرائیلیسان [هنلیت] ب جه هات، ژ بهر سهرا وان کیشایی، و نهو افبره ونسی و مله تنی وی دکره، و نهو وان ناقدا دکره مه ههرا فت.

وَجَوْنَانِ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَسْرَافَ وَالْقَوَاعِ عَلَى قَوْمٍ يَمْشُونَ
عَلَىٰ أَسْفَلَ الْأَرْضِ قَالُوا لَنْ نَمُوتَ وَأَنْجَعَلْنَا لَنَا لَكَ كَسَا
لَهُمْ، اللَّهُ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْحَلُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ هَذَا لَمَنْ تَرَى
قَامَهُ فِيهِ وَيَطْلُقُ مَا سَعَىٰ أَنْ يَمْشِيَ قَوْلًا ﴿١٠١﴾ قَالَ أَغْرَبَ اللَّهُ
أَنْجِعُكَ يَا رَبِّ وَأَهْرَضَ لَكَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَا تُجِزِكَ
مِنْ الْعَالَمِينَ قَوْلُهُمْ لَكُمْ سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ
أَبْنَاءَ سُلَيْمَانَ وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَعْلَمُونَ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمًا ﴿١٠٤﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ إِذْ أَخْبَرَهُ
أَنْفُسَهَا بِمَا يَمْشُرُ قَالَ لِمَنْ يَمْشُرُ قَالَ لِمَنْ يَمْشُرُ قَالَ لِمَنْ
مُوسَىٰ أَخْبَرَهُ هَرُونَ أَخْلَفَنِي فِي قَوْمِي فَأَصْبَحُوا لَا تَعْلَمُونَ
سَبِيلَ الْمُنْجِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي آلَافَ آيَاتِكَ قَالَ لَنْ أَرِيكَ مِنْكُمْ
أَنْظُرُ إِلَى الْآيَاتِ فَإِنْ أَنْتَقَرْتُمْ عَنْهَا فَتَقَرَّبُوا إِلَيْنَا
مَجْمَلًا رَبُّهُ لِلْجِبِلِّ حَصَلَةً رَسَمًا وَحَرَّمَ مُوسَىٰ سَمِعًا فَلَمَّا
أَقْبَلَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَهِكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿۱۰۰﴾ و مه سرائیل ژ دهر یابین دهر باز کون، که هشتنه دهف مله ته کسی ب بوتیت خو فیه بوون، دهرستن. تینا گوتن: هدی مووسا تو زی بوم هه پهرستیبه کی بدانه ههروه کی فان پهرستی هه یین. [مووسایی] گوت: ب راستی هوین مله ته کن نه زانن. ﴿۱۰۱﴾ ب راستی نه فیه د هیلاک چو یینه و کاری نهو دکهن [کو پهرستنا بو تانه] یین پریجه. ﴿۱۰۲﴾ [مووسایی] گوت: نه ری نه ز خودی پیغه تر پهرستیبه کی دبتر بز ههوه بخوازم؟! و وی قه درئی ههوه ب سه ری همی خه لکی تیختیبه. ﴿۱۰۳﴾ یینه بیرا خو دهمنی مه هوین ژ دهستیت فیرعه ونیسیان قور تال کریسه، کو وان نیزا و نه خو شیبیه کا پیس و دزوار ددا بهر ههوه، کو ریت ههوه دکوشتن، و کجیت ههوه [بزو خدایمیسی] دهیلان، و ب راستی نهها د فیدا [نیزا و نه خو شیبیا ههوه ددیت، و بزگار کرنا ههوه ژ به ری خود پیغه] نه زموونه کا [نهیجانه کا] مه زن بوو ژ خوداینی ههوه. ﴿۱۰۴﴾ و مه سیبه شه فان ژ فان دا مووسایی، و مه ده میت دی زی لسن زنده کرن، فینجا وهختی [دبدراری دکهل] خوداینی

وی بوونه چل شه قیت دورست، و مووسایی گوته براین خو هاروونی جهی من بگره دناف مله تن مندا، و قه نجیسن بکه و رینکا خرابکاران نه گره. ﴿۱۰۳﴾ فینجا وهختی مووسال دیوف وهختی مه دانایس هاتی، و خوداینی وی دکهل ناخفتی [یینی کو تیک دنافیه را واندا هه بیت]، [مووسایی] گوت: خودیو ژ خو نیشا من بده، ته بیسنم، [خودی] گوت: ب راستی نو قهت من نابینی، بهلی به ری خو بده چپایی، نه گهر ل جهی خو ما، ددیت تو من بیسی، فینجا وهختی خوداینی وی بزو چپایی دبار بووی [دبار بوونه کا هتزابی وی و یابین چاوابی]، فینجا چپا پرت پرت بوو، و دکهل نه ردی راست بوو. و مووسا کفت و های ژ خو نه ما، فینجا دهمنی ب سهر خو فیه هاتی و هشیار بووی، گوت: نه ز ته ژ هه می کینسیان باقر دکهم، من تو به به جاره کا دی فی داخوازی بکه م و نه ز خودان باوهری تیکنمه.

﴿۱۶۱﴾ [خودتی] گزوت: همی موسا، ب راستی من
 ب پیغمبر اتیسا خن و ب ناخفتنا خن، نول سهر
 خه لکسی هه لیزارتی و کریسه سهر بشک، قیجا نه‌فا
 من دابسه نه لژ تیگه هشتن و پیغمبر اتیسن! بگره، و
 ژ شوکور داران به. ﴿۱۶۲﴾ و مه بق موسایی ل سهر
 ده‌بیت تهوراتن همی تشت ژ شیرت و نه حکامان
 ب دربتی نفیسه. قیجا ب هینز و ژ دل وهر بگره، و
 فەر مانا مله‌تی خن ژ ی بکه یا چیتز وهر بگرن [وه‌کی
 لن بوریس و توفله کرن، نانکو وئ بکه‌ن یا بتر خیز
 بق وان بن دیتنه نفیسن]، و ب راستی نیزیك نه‌ز
 دتی خان‌بیت ژ بی دهر که فیلیان [وه‌کی فیر عمونی و
 مله‌تی وی] نیشا هموه دم [کاج ل واری وان هاتیسه].
 ﴿۱۶۳﴾ نه‌ز ناهیلیم نه‌زیت ژ بن به‌ختی و ژ نه‌هقی
 خن د نه‌ریدلا مهن دکهن، د نشان و نایه‌تیت من
 بگه‌هن، و نه‌گهر همی نشان و نایه‌تان ژ بیسن،
 دیسا باوه‌ریسی بن نایسن، و نه‌گهر ریکاهیدایه‌تی
 و راستی بیسن ژ ناگرن، و ناکه‌نه ریکاه‌تی
 نه‌گهر ریکاه‌ریسی و به‌رزه‌بونتی بیسن دتی بق خن

که‌نه ریک، چونکی نایه‌ت و نیشانت مه‌درو ددانان، و ژ بی‌ناکه‌ه‌بون. ﴿۱۶۴﴾ و نه‌وتیت نشان و
 نایه‌تیت مه و دیتنا ناخه‌رتی دره و ددانان، کار و کربارت و ان [بیت چاک] بویج بون، مانه و دتی ژ جزایی
 کاری خن پیغمبر بین! ﴿۱۶۵﴾ و مله‌تی موسایی، پستی [چونا] وی، [پستی موسا چزیسه ژفانن خودایسی
 خن] ژ چه‌کیت خن [ژ زیر و زبانه‌تی دگه‌ل و ان] گولکه‌ک چیکرن، له‌شه‌کی بن گیان بسو و ده‌نگی چیلن
 هه‌بسو، مانه‌ددیتن وی [گولکی] نه‌و نه‌داخفتن و به‌ری و ان نه‌ددا چو ریکان، [و گولک] ب به‌رستی بق
 خن کرنه به‌رستی، و نه‌و ب خن دسته‌مکاران بون. ﴿۱۶۶﴾ قیجا و هختی به‌شیمان بوویسن و زانین بیئت
 گومرا بوویسن، گزتن: نه‌گهر خوداین مه‌دلوقاییسن ب مه‌نهب‌ت، و گونه‌تیت مه‌ژتی نهب‌ت، ب راستی تم
 دتی ژ خساره‌تان بین.

قَالَ يَمْشُونَ عَلَى الْمَسْجِدِ عَلَى الثَّالِثِ يُرْسَلْنَ وَيَكْفُونَ
 فَخَذُوا مَا أَتَيْتُكَ وَكُن مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦١﴾ وَكَذَّبْنَا
 لَهُمْ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ مَوْعِظَةً وَتَضْمِينًا لِكُلِّ
 عَمَلٍ فَخَذُوا بِقُرُونِ الْأَنْفُسِ يَلْعَنُونَ ﴿١٦٢﴾ وَأَبَتْ سَائِرُ بَنِي
 دَاوُدَ الَّذِينَ يَنْتَضِرُونَ ﴿١٦٣﴾ وَأَسْرَفَ عَمْرُؤُا ابْنِ الْعَدْنِ يَنْتَضِرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِقَدْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُفْلًا يَقُولُ لَا يُؤْمِنُ إِنَّمَا
 جَاءَهُمْ بِرَأْسِهِمْ لِيَنْجِذَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلِيُوَفِّيَهُمْ
 أَلْفًا يَنْجِذُهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٦٤﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَالَّذِينَ الْأَخِرَةَ حَظِطُوا عَلَيْهَا هَلْ يَمْزُجُونَ الْأَمَّاكِلَ
 بِمَثَلِهَا ﴿١٦٥﴾ وَأَخَذَ قَوْمُ لُوطٍ مِنْ قَدْحِهِمْ مِنْ مَغْنَمِهِمْ
 عِجْلًا كَيْدًا لَهُمْ فُجُورًا أَلَيْسَ لَهُمْ لَبْسٌ فَبَدَّلَ اللَّهُ
 وَجْهَهُمْ سَيِّئًا فَنَعَوْهُ وَكَانُوا عَلَيْهِمْ ﴿١٦٦﴾ وَلَمَّا سَقَطَ فِي
 أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا لَأُولَئِكَ
 لَأَرْبَابٌ حَسَابًا ﴿١٦٧﴾ وَتَغَيَّرْنَا لَنَا لَكُونُوا مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦٨﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
 مِن بَعْدِي أَتَيْتُمُونِي زُرْعًا وَاللَّيْلِ الْأَلْوَنُ بِأَعْدَاءِ بَرِّيسٍ
 لَّيْسِي يَجْرِيهِ وَالْبَهْمِ الْإِنْسَانِ الْأَعْمَىٰ أَنْتُمْ أَنْتُمْ صَعْلَوْنَ وَكَانُوا
 يَسْأَلُونَنِي فَلَا تَنْفَعُكُمْ فِي الْأَعْمَاءِ وَلَا تَجْعَلُنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً وَأَدْخِلْ فِي رَحْمَتِكَ
 وَأُمَّتِي الْأَنْعَامَ الْرَحِيمِينَ ﴿١٠١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الصُّجُورَ سِتَانًا لِّلَّهِ
 غَشَبَ مِن بَيْنِ رِجْلَيْهِمْ ذُؤَلَفًا فَالْحَيَّةُ الَّتِي ادَّخَرُوا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُكْفُرِينَ ﴿١٠٢﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا الصُّجُورَ سِتَانًا لِّمَوَاطِنَ
 بَعْدَهَا وَأَمْتُوا بِهَا رَبَّنَا مِن بَعْدِهَا لَمَعْلُومٌ ﴿١٠٣﴾ وَكَانَ
 سَكَنَ عَن قَوْمِي الْأَعْرَابِ وَالَّذِينَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
 هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٠٤﴾ وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ
 قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِّضِينَا فَلَمَّا أَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ
 رَبِّ ارْجِعْنِي أَهْلَكَ كَثْرَةً مِّن قَبْلُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَتَاعًا
 السُّعْفَةَ لَمَّا إِنَّا مِن آلِ فِرْعَانَ نَضِلُّ فِيهَا مَن تَنَاهَىٰ وَيَهْدِي
 مَن تَنَاهَىٰ أَنْتَ وَرَبُّنَا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٠٥﴾

﴿۱۰۰﴾ و ههختن موسا [ژ ژفانا خوداین خو] ب سه ر
 ملتني خوزدا فه گه برپايي، زنده كهر بگرتي و خه مگين
 فه گه ربا، گوت: بيه شول بوو ههوه بهشتي من
 كرى [دهمني ههوه گولك بهرستي] نه رتي ههوه له ز
 ل فه رمانا خودتي كر [ههوه ج بوو؟ ههوه گولك
 بهرست، و ههوه خو نه گرت ههنا نه ز ژ زفانتي خودتي
 دز قرم، و فه رمانا خودتي بو ههوه دبترم] و موسايي
 ده بپنت تهوراتني نافيتن، و دهست نافته سه رتي براي
 خو، گرت و ب بهر خو فه كيشا، [هارووني] گوت:
 هه ي كورتي دهيكامن، ب راستي ملتني نه ز بيزاركرم
 و نيزيك بوو من بكوژن، فينجا تو كه يفا نه ياران
 ب من نه ينه، و من نه ده د گهل ملتني سه مكار
 [و من ژ وان حسيب نه كه]. ﴿۱۰۱﴾ [موسايي] گوت:
 خودتيوز، گونه هيت من و برايي من ژي بيه و مه
 هه مردوكان ب بهر دلوفانيسا خو بينخه، و تويي ژ هه مي
 دلوفانسان دلوفانتر. ﴿۱۰۲﴾ ب راستي ته وبت گولك
 بهرستين نيزيك دتي كه ربا خودايي وان و رسوايي د
 ژيانا دنيا بيته و وان گريت، و هوسا هم دره و نسان نيزا

دههين. ﴿۱۰۳﴾ و ته وبت كار و كيراريت خراب كرين، باشي توبه كرين، و دلينسي و دلسوزي دباوه ربا
 خوزدا كرين، ب راستي خودايي ته بهشتي في توبه يي، گونه ه ژيه ر و دلوفانه. ﴿۱۰۴﴾ فينجا دهمني كه ربا
 موسايي داهاتي، ده بپنت تهوراتني راكرن، نه وا [تهوراتنا] ريكاراسته يي و دلوفانيسن تيدا نفيسي، بو وان
 بيت ژ خودايي خو دترسن. ﴿۱۰۵﴾ و موسايي ژ ملتني خو حه فتني زه لام ژي گرتن بو و هختن مه دانايي
 [دا داخوازا ليوريني و لينه گرتني ژ خه له تيبا خو يا مه زن بكن، و هختن گولك بهرستين]، فينجا دهمني
 بيه له رزا ب هيت ته و گرتين [كه فتن و نه هشيون]، نينا [موسايي] گوت: خودتيوز ته گه ر ته قبايايه بهري
 نوكه دا من و وان ده يلاك به ي، مادي مه ب كيرارا ساويلكه بان ده يلاك به ي؟ ته فه ژ جه رياندن و نه زمونا
 ته بيه تر نينه، يي ته بيفت ب وني جه رياندنن گومرا ده ي، و يي ته بيفت هني راسته رتي ده ي، تويي
 سه ميان و هاريكارتي مه، فينجا ل گونه هيت مه بيزره و دلوفانيسن ب مه به، و ب راستي تو چترين لينه گري.

وَأَنْصَبْنَا فِي هَذِهِ الْأَنْبَاءِ حَسَنَةً وَفِي الْأَخْرَجَةِ
 بِأَنَّ هَذَا النَّبِيَّ قَالَ عَمَّا بِي أُصِيبَ بِهِ مِنْ آسَاءَةٍ وَنَحَمِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ قَسَا عَشْبُهَا الَّذِينَ يَشْفُونَ وَيُؤْتُونَ
 الرِّسْوََةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِمَاتَرَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمِينُ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَإِذْ يُخَالِفُونَ مَا أُوْتُوا بِهِ وَعَزَّوْا وَتَسْتَوُوا
 أَلْتَأْتُوا الَّذِينَ أُوتُوا مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُ بِالْحَقِّ
 لَكُمْ وَلَكُمْ النَّصِيحَاتُ وَالْأَرْضُ لِلَّهِ أَجْمَعِ وَالْحَيَاتُ
 فَتَأْتُوا بِأَيِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَمَنْ
 قَرِهَ مَوْتًا إِنَّهُ يَهْدِيهِ بِالْحَقِّ وَيَهْدِيهِ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

﴿۱۵۹﴾ و تودئی جیهانیدا قمنجیسی بز مه بیغیسه [ز]
 زیانه کا خوش، و دوپهایکه کا باش، و سه رفه رازی بز
 کاری باش] و ل ناخره تنی زی قمنجیسی بده مه [کو
 به حاشته]، ب راستی مه ب بال نهغه توبه کریسه.
 [خودئی] گوت: هدر که سنن من بیئت دئی ب نزیایا
 خنق هنگیقم، و دلوقانیسا من ههمی نشتان فدرگریت،
 فیجا نهز دئی [فنن دلوقانیسی] سبه می و خو سه ر
 [رؤزا قیامه تنن] بز وان ننیسم نهوینت باریز کارسیا
 من دکهن، و زه کاتا خنق ددهن، و باور بیسی ب ههمی
 کتیب و پیغه بهرینت مه دینن. ﴿۱۵۷﴾ و نهوینت ل
 دوید هتارتی و پیغه بهرئی نه خواندهوار دجن، نهوئی
 سالوخهت و نیسانیت وی ل دهف خنق د نهورات و
 ننجیلیدا دینن، فەرمانا وان ب قمنجیسی دکهت، و وان
 ز خرابیسی ددهته باش، و نشتی باقر بز وان دورست
 دکهت، و نشتی بیس ل سه ر وان حهرام دکهت، و
 باری وان بیس گران ل سه ر وان رادکتهت، و قه بدیت
 وان خنق بیس گریندایی ل سه ر وان رادکتهت [نانکو وی
 باری وان، ز وان نه حکامیتت وان خنق بیس گریندایی ز]
 نه دورست کرنا هندهک خوارنان و ژیفه کرنا جهی بیس ز جلکی وان و سوتنا دهسته قیسان (الغنائم)... هند،
 سفک کری، فیجا نهوینت باور می پی نیابین، و ریز لی گرتین، و هاریکاریا وی ل سه ر نیاران کری، و ب
 دوید وی رؤزانیسی که فنن نهواد گهل وی هاتی [کو قورتانه]، نهغه نهون بیت سه رفه راز. ﴿۱۵۸﴾ بیژه:
 گهل مروقمان، ب راستی شهز پیغه بهرئی خودیمه بز هه وه همعیان، شهو خوداییسی ملکی نهرد و نه سانیان بیس
 وی، چو بهرستی نینن ز وی پیغه فتر، نهوه ژیانسی ددهت، و دبهت، فیجا باور بیسی ب خودئی و پیغه بهرئی وی
 بیسن، شهو پیغه بهرئی نه خواندهوار، نهوئی (نهو پیغه بهرئی) باور بیسی ب خودئی و کتیبیتت وی دینیت، و ل
 دوید وی هه رن، دا هویسن راسته برئی بیسن. ﴿۱۵۹﴾ و دهسته کهک ژمله تنن موسایسی هه به، بهرئی خه لکی ب
 راستی و هه قیسی ددهنه ریکا راست، و ب هه قیسی و راستیسی زی فەرمانداریسی و حوکمی دکهن.

وَقَطَعْنَهُمْ أَشْقَىٰ عَشْرَةَ أَصْفًا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ
 مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْكَافِرَ
 فَأَتَيْنَهُ مِنَ الْأُنثَىٰ عَشْرَةَ عَذَابًا قَدْرًا كُلًّا فَأَتَيْنَ
 عَشْرَهُمْ وَعَظَّمْنَا عَلَيْهِمُ الْقَسَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
 السَّمَاءَ السَّائِغَةَ كَالَّذِينَ تَلَيْبُتُ مَارِزَةً عَطْرًا وَمَا
 ظَلَمْتُمْ أَشْجِنًا وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ طَلْمُوتًا ۝
 وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُفُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُحْقًا
 يُعَذِّبُ لَكُمْ فَتَلْمِزْتُمْ عَصَا رَبِّ الْمُنَافِقِينَ ۝
 فَبَدَّلَ الْأَقْرِبَ عَلَّمُوا يَمْنَهُمْ فَوَلَّاعِيَ الْأَعْيُنِ فَبَدَّلَ
 لَهُمْ قَارِئَاتِنَا عَلَيْهِمْ رَجَزًا فَمِنَ السَّمَاءِ يَمَا كَانُوا
 يُظَلِّمُونَ ۝ وَنَسُوا لَهُمْ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَامِيَةً الْبَيْتَ إِذْ يُعَذِّبُونَ فِي الْأَسْبَابِ وَإِذْ آتَيْنَهُمْ
 جِبَاؤَهُمْ فَمِنْ سَتِينَةٍ أَسْرَعُوا وَمِنْ لَآئِنِ بَشِيرٍ لَّا تَأْتِيهِمْ
 كَذَلِكَ تَلْوَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

فنجیکاران پسر لئ که بن. ﴿۱۷۲﴾ بهلئ نهوتت ستم و زور داری کریں، شو و فرمانا خود دل و ان کری [کو بیژن گونه هیت مه ژ مه داقوته]، ب تشه کن دی بی ژئی نه هاتیه خواستن، گوهارتن [فینجا ژ بهر هندی]، و ژ بهر نه گوهداری و ستمه وان دکر مه تیزایه ک ژ نهسانی ب سهر واندا هنارت. ﴿۱۷۳﴾ و تو [همی موحه مد] بسیار وی گوندی تیزیکی ده رایین [ژ سرائیلیان] بکه، و هختن وان در ژا شه نییندا ده سندر بیژی کریں، و هختن رورژا شه نیین مابیت وان سهر ناف دبوون، و رورژا نه شنین [کو یابو وان دورست تیدا بگرن] نه دهاتن، مه هوسا و ژ بهر ژ بی دمرکه فتنا وان ب فی به لایین جهریاندن [کو رورژا بو وان نه دورست ماسیان بگرن، مابیت ناشکرا سه ناف بین، و رورژا بسو وان دورست بگرن، ماسی نه نین و دیار نه بن].

وَأَذَانًا أَنَّهُمْ يُشْفِقُونَ فَمَا أَصْبَرْتُمْ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِصَدْرِهِمْ وَالْمُهَاجِرِينَ تَتْتَبُؤْنَ وَعَسَىٰ أَن يَكُونَ لَكُم مِّنْ مَّوَدَّةٍ وَاسْمَاءٌ كَذَلِكَ نَبِّئُ الْمُؤْمِنِينَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذُوا آلَ الْاِنْسَانِ مُدْرِكِينَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذُوا آلَ الْاِنْسَانِ مُدْرِكِينَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذُوا آلَ الْاِنْسَانِ مُدْرِكِينَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذُوا آلَ الْاِنْسَانِ مُدْرِكِينَ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لَوِ اتَّخَذُوا آلَ الْاِنْسَانِ مُدْرِكِينَ

﴿۱۷۱﴾ و وهختی دسته‌دهسته که کن ز وان گزنی [گهی دسته‌کاشیره تکاران] هوین بوج خله که کی شیرت دکن، کو خودی دئی وان د هیلاک بت، بیان زی دئی وان ب بهر نیزیابه کا دژوار تبخت، [کژما شیر تکار] گوت: بز هندیه دا بز مه ل ددف خودایی هموه بیته هه جعت (مهانه)، و بهلکی نه ول خت بز فرین و خت یارینزن. ﴿۱۷۰﴾ فیجا وهختی وان، نو شیرتیت ل وان دهاتنه کرن، ز ببرا خت برین و پوینه بی نه کرین، مه نویت بهر گهریان دکرن کو خرای نیته کرن روزگار کرن، و مه نویت ستم دکرن [بیت د نزمونا ختو دکه فتین و بیت خول سهر خرایسی بن دنگ کرین] ب نزیابه کاب ژان و دژوار هنگافتن، ز بهر ز بی دهر که فتنا وان. ﴿۱۶۹﴾ فیجا وهختی وان خت معزن کرین ل سهر تشتی نه هیبا وان ژئی هاتبیه کرن، و زنده گافیبا خت نه هیلابین، مه گزته وان: بیته مهبوینکتب رسوا و رهزبل. ﴿۱۶۷﴾ و بز مله تنی خت بیژه: وهختی خودایی ته [بشیت نسرانیلیبان] ناگه هدار کرین، کو خودایی ته هندهک مروفتت وهسا

ب سهر واندا دئی هنزیت، کو هه‌تا روزا قیامت تن نیزا و نه‌خوشیه کاب ژان و دژوار بدنه بهر وان، و ب راستی خودایی ته جزا ب له‌زه [نانکو جزا کرنا وی یاب له‌زه]، و خودایی ته ب راستی گونه‌ه‌ژیه‌ر و دلوفانه. ﴿۱۶۸﴾ و مه نهو (سرائیل) د نه‌دیدا کر نه کوزم کوزم [و مه ژیکه کرن]، هندهک ژ وان د قنج و کبر هاتی بیون [ته‌فتت باومری ب موحه‌مه پنغه‌مه‌ر تیناین، و بیت بهری هاتنا وی مرین]، و هندهک ژ وان دوه‌سا نه‌بورن، فیجا مه نهو ب خوشی و نه‌خوشیبا چهر باندن، دال خت بز فرین. ﴿۱۶۹﴾ و ددویف فانرا [ته‌فتت تیکه، قنج و خراب] دهسته که هات جو خیر تیدانه، بوونه ویرسبت توراتی [دخوینسن، به‌لی کار پس ناگه‌ن] و له‌زی ل ته‌فانزیزیک و کیم دکن [کو دنیا به، و پشنا خت ددهنه هه‌قیس] و دبیزن: دئی خودی مه‌فازاگه‌ت و ل مه‌ناگریت، و ته‌گه‌ر مه‌ابه‌کی دئی زی وه‌کی وی ب دهست وان بکه‌فیت دئی راکه‌ن [ل نک نه‌خه‌مه، حه‌لاله بیان حه‌رامه ۱۴] ته‌رقی ما به‌بان د توراتیدا ژ وان نه‌هاتبوو ستاندن، کو نه‌و ژ راستیی پیغه‌تر چو بی دی ل سهر ناقی خودی نه‌بیزن؟ [فیجا چساوا حه‌رامی دخون و دبیزن: خودی ل مه‌ناگریت] و وان ته‌ورات یا خواندی کا ج تیدابه. و ناخره‌ت بز وان، بیت پاریز کاریبا خودی دکن چیره، فیجا ما هوین ناقلی خت نایته سهری خت. ﴿۱۷۰﴾ و نویت توراتی دگرن و کار بی دکن، و نفیژان [کا چساوا هه‌رمانا وان بی هاتبیه کرن] به‌ردوام دکن، ب راستی تم خیرا قه‌نجیکاران به‌رزه‌ناگه‌ین.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الْحَبْلَ الْوَحِيدَ كَمَا نَهَىٰ عَنْ طُلُقِهَا وَأَنْزَلَ الْأَنْجِيلَ لِعِيسَىٰ
 ابْنِ مَرْيَمَ وَأَنْزَلَ الْإِنْجِيلَ لِمُوسَىٰ إِذْ أَخَذَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَهْدَ أَنَّ هُوَ
 اللَّهُ إِلَهُهُمْ وَأَنْزَلَ الْغُرْثَانَ لِقَوْمِ لُوطٍ إِذْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْغُرْثَانُ
 فَاسْتَوْتَرُوا بِهِمْ ثُمَّ نَجَّىٰ لُوطَ بْنَ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذُوا صُلْحًا آلِ الْأَيْمَنِ
 الْأَيْمُنَةُ إِنَّهُمْ كَانُوا إِتْرَافِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 الْعَرَبِيَّةِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿١٧٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٧٥﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٧٦﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٧٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٧٨﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٠﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨١﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٦﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٠﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩١﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٢﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٥﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٦﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٨﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٩٩﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ الْقُرْآنَ الْعَرَبِيَّ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٠٠﴾

[پروچیا نعل ل سهر بیئل] بزقرن [بو هه قیسی]. ﴿۱۷۵﴾ هه می محمه مد] بو تو وان [نانکو شر ایلیان]،
 سه راهتیا وی مرقوی بیژه و بخوبینه، نه وی مه زانینا نشان و نایه تیت خو دایبیس، باشی نه و زانینا وان
 نایه تان دهر که فت و خو ژئی کیشا [ههروه کی مار ژ که فلن خو دهر که فیت]، قیجا شه پتان ب دویف که فت و
 خو گه هاندئی، و بوو ژ وان بیت زنده گو مرآ و به رزه. ﴿۱۷۶﴾ و نه گهر مه قیابایه نه م دا وی ب وی زانینا مه
 دایبیس بلند که بین و قه دری ده یینی، به لن نه و ما ب دنیا بیته، و ب دویف دلخوا یسیا خو که فت، قیجا مه ته لا
 وی [د خرابی سیندا] وه کی مه ته لا سه بیسه نه گهر لن بخوری و دهر بیخی، دئی حلکه حلکن که ت [نانکو دئی
 نه زمانس خو دهر تیخت] و نه گهر بیئل و دهر نه تیخی زی، هه دئی حلکه حلکن که ت، و نه ف مه ته له مه ته لا
 وانه بیت نیشانتت مه دره دانابین و باوهری پس نه نیشابین [نانکو نه وی وه کی سه بیسه ج شیر هان ل وان
 بکه ی یان لن نه کی، وه کی تیکه، نایته سهر ریکرا است]. قیجا فان چیرۆکان بو فه گبیره، دا هه را خو تدا
 بکه ن. ﴿۱۷۷﴾ چ مه ته له کاپسه وان که سان هه ی، نه وی ت نشان و نایه تیت مه دره دانابین، و نه وان ستم ل
 خو ب خو کریه [نه ل که سدی]. ﴿۱۷۸﴾ نه وی خودی راسته یی بکه ت هه نه وه راسته یی کری، و هه
 که سنی [ز به کار و کرباریت وی] گو مرآ و به رزه بکه ت، نن هه نه ون بیت خوشاره ت.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّارِ وَالَّذِينَ هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
 بِهَا وَلَهُمْ فِيهَا لَبِيسٌ مِّنْهَا وَلَهُمْ فِيهَا مَا أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاقِقُونَ ۝ وَيَلَهُ
 الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدُوا اللَّهَ وَارْتَضُوا إِلَيْهِ يَلِجُ فِي السَّمَاءِ
 سُبُحًا وَمَا كَانَ يُنظَرُونَ ۝ وَمَنْ مَنَّ عَلَيْنَا فَأَنَّا لَهُمْ بِأَمْرِ
 رَبِّنَا يَبَدِّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأَمْلَى لَهُمُ الْأَجْدَادَ كَيْدِي مَبِينٌ ۝ أُولَئِكَ
 يَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لِّمَنْ هُمْ ۝
 أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
 مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَوْلًا أَقْرَبَ إِلَيْهِمْ فَأَيُّ صِدْقٍ
 يَدْعُونَ يَوْمَهُمْ ۝ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
 فِي مَلَكُوتِهِمْ يَتَعَمَّوْنَ ۝ يَتَفَوَّكُونَ عَنِ السَّاعَةِ إِنْ مَرَسْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا عَلَّمْتُهَا عِدَّتِي لِأَجَلِهَا لَوْ كُنْتُ فِيهَا أَلْهُو قُلْتُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَنبِئَنَّ بِسُوءِ مَا كَانَتْ تَعْمَلُنَّ إِنَّمَا
 قُلْ إِنَّمَا عَلَّمْتُهَا عِدَّةَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

﴿ ۱۷۶ ﴾ ب سویند مه گه لک نهجنه و مرقوف بو دوزه همن
 بیست چیکرین، وان دل بیست ههین، هه قیسی بی تی
 ناگه همن، و جاف بیست ههین، بی نابین، و گوهد بیست
 ههین بی گولنی نابین (نا بیسن)، نهفه وهکی نهرش و
 که والاته [مغای بس خوز نه ندمایت هه سکر نی نابین]
 به لکی هیژ به رزه و گو مر اترن، نهفه نه بیست ناگه هز
 خوز نه بی. ﴿ ۱۷۶ ﴾ و [ههم] باشناف بو خودینه، فنجبا
 ب وان دو عایان ژنی بکه، و هورین وان هیلین نه ویت
 ده سکارین د نا قیبت ویدا (بیست خودی) دکهن،
 دئی شهو گه هنه جزایی کاری خوز. ﴿ ۱۷۶ ﴾ و ژ وان
 نه ویت مه چیکرین (دهسته کهک) ههیه، ب هه قیسی
 راسته رینی دکهن و بی [ب هه قیسی] دادو مرین
 دکهن. ﴿ ۱۷۶ ﴾ و نه ویت نشان و نایه تیت مه دره و
 دانابین، دئی موله تی دهینی، بیچ بیچه دئی وان نیز یکی
 وی نشتی کههین بی وان بهر تاناف بکه ت بی ب خوز
 بحه سن. ﴿ ۱۷۶ ﴾ نه ز دئی موله تی ده می [و جزا کرنا
 وان ب پاش تیخم]، ب راستی گرتن و نیزیا من یا
 ب هیژ و دژاره. ﴿ ۱۷۶ ﴾ نه رتی ما ناده نه هزارا خوز

کو چو دیناسی ل دهف هه فالنی وان (کو پیغه مبره) نینه؟ به لنی شهو ژ ناگه هدار که ره کی ناشکره پیغه تر نینه.
 ﴿ ۱۷۶ ﴾ نه ری ما شهو هزارا خوز دمه ز ناتیسا نورد و نه سانان و دتشتی خودی چیکریدا ناگهن، و دیت وه ختی
 مرنا وان [یان نیزادانا وان ژ بهر گاوریسا وان] نیزیک بو ویت، فنجبا ما نهو پشی فور تانی باوه رینی ب کیژ
 ناخفتنی دینن؟ ﴿ ۱۷۶ ﴾ و هه که سنی خودی [ب کار و کریاریت وی بیست خراب] گو مر او به رزه بکه ت،
 نی که س نینه وی راسته ری بکه ت، و دئی وان هیلین هه ر د خرابیسا خودا بز فرن. ﴿ ۱۷۶ ﴾ [ههی موحه مد]
 پیسارا بوژا قیامه تی ژ شه دکهن، کا که نگیه و که نگی دئی تیت؟ بیژه: ب راستی زانیا وه ختی هاتنا وی بهس
 ل دهف خودایی منه، که س نه شیت و ختی وی بده ته ناشکره اکرن خودی نه بیت، ژ نورد و نه سانان مه ز نه
 بزاسن [یان بوژا دتیت یا گره ل سمر نورد و نه سانان] ب سهر هه وه دانا تیت ژ نشکه کیفه نه بیت، پیسارا
 وی ژ شه دکهن، هه ره وهکی تو دزانی و لن دگه ری، بیژه: ب راستی زانیا [هاتنا] وی [بوژنی] ب سه ل دهف
 خودینه، به لنی بار اهر ژ خه لکی [فی راستیسی] نوزانن.

﴿۱۷۶﴾ ب راستی پشته‌شان و هاریکاری من خودتیه، نه‌وی قورشان نیناییه خوارئ، و نه‌وه هاریکاریا فنجیکاران دکمت. ﴿۱۷۷﴾ و نه‌ویت هویس ز بلی خودئ دهرتسن، نه‌شین هاریکاریا همه‌وه بکنه، و نه‌شین هاریکاریا خو زئ بکنه. ﴿۱۷۸﴾ و نه‌گه هویس گازی وان [بوتان] بکنه بؤ ریکا راست، گول همه‌وه نابن، و نو دینیس به‌ری وان بسن ل ته، به‌لسن شو ب خو نابینن. ﴿۱۷۹﴾ لینه‌گرتسن و کار و نالیسن ساناهی بگروه، و فرمانسن ب کار و کرباریت فنج بکه، و رویسن خو ز نه‌فامان وهرگنره. ﴿۱۸۰﴾ و ههر وه‌خته‌کن وه‌سواسهک ز شه‌بتانی بگه‌میت ته، خو ب خودئ پارنزه، ب راستی نه‌ویت پارنزه‌کاری کریسن، و زانایه. ﴿۱۸۱﴾ ب راستی نه‌ویت پارنزه‌کاری کریسن، ههر وه‌خته‌کن وه‌سواسهک ز شه‌بتانی گه‌هسته وان، [فرمانا خودئ] هاته بپرا وان، فنج ب خو دحسسن، و چاقیت وان باش بؤن دسن، [و دزائن نه‌ف وه‌سواسا شه‌بتانیسه، خو ز گونه‌هنی فه‌دکیشن و گوهنی خو ناده‌نه شه‌بتانی]. ﴿۱۸۲﴾ و برایت

وان [ز شه‌بتانان] هاریکاریا وان [گاوران] دکنه د خرابیتدا، و باشی ده‌ست ز خرابیا وان به‌رناده‌ن. ﴿۱۸۳﴾ و نه‌گه‌ر نو بؤ وان چو مو عجز میان نه‌نسی، دئی بیژن: بلاته تیک ز ده‌ف خو نینابیه [بؤ ترانه]، بیژه: نه‌م ل دیوف وی تشی دچم بسن کو وه‌ی بو من بسن هاتیت ز به‌ری خوداین منغه، نه‌ف قورثانه نشان و ده‌لبلیت ناشکه‌رانه ز خوداین همه‌وه، و ریکا هیدایه‌تنی و دلؤ فانیسه بؤ مله‌تن باهر بسن بیت. ﴿۱۸۴﴾ و نه‌گه‌ر قورشان هاته خو‌اندن [د نفیزیدا و ز دهر‌هی نفیزئ زئ] گوهنی خو بدمنی و بسن دنگ بین، دادلؤ فانیس ب همه‌وه بیته برن. ﴿۱۸۵﴾ و خودایسن خو ب ترس و ناشکه‌رایسه و ب نه‌نی و ناقجیقه [ناقیه‌را ده‌نگن نزم و بسن بلند] سینده و تیشاران بینه بپرا خو، و ز بین تاگه‌هان نه‌به. ﴿۱۸۶﴾ ب راستی نه‌ویت ل ده‌ف خودایسن نه [کو ملیاکه‌تن] خو ل سه‌ر به‌رستنا خودئ مه‌زن ناگه‌ن و خودئ [ز همی کتابسیان] باقر دکنه، و ههر بؤ خودئ سوجه‌یان دپهن.

سُورَةُ نَمَلٍ

ل م مدینه منیٰ ہاتھیہ خوارق (۷۵) نایہ تہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ پیارا دستکے فیتیٹ (خہ زایسی) ز تہ دکہن
 [کا دئی جاوا نیتہ بہ لافکرن، نہ خاصمہ ہستی ژنک
 جو دا بوون ل سہر دستکے فیتیٹ بہ درئی بہیدا بووی]،
 بیژہ: دستکے فئی بز خودی و پیغہ مہرینہ [نانکو
 بہ لافکرنا وان ب ہیشیا پیغہ مہرینہ]، فینجا
 ہاریز کاربیا خودی بکھن [ل سہر دستکے فیان
 ژیکہ نہ بن، و ل بہر فرمانا خودی پاورہستن]، و
 نالہرا خج دورست بکھن، و گوہداریسا خودی و
 پیغہ مہرئی وی بکھن نہ گہر ہوین خودان باوہر بن.
 ﴿۲﴾ ب راستی خودان باوہر بہس شعون، نہ ویت
 نہ گہر نافسی خودی ہاتہ نینان، دلنیت وان ژ ترساندا
 خج دقوتن، و نہ گہر قورٹان ل سہر وان ہاتہ خواندا،
 باوہر بیا وان پتر لن دتیت، و ہشتا خج ب خودی

موسوم و گہرم دکھن. ﴿۳﴾ نہ ویت بہر دہوام [و ب رہنگی بندفی] نغیزان دکھن، و ژ نستی مہ دایسی
 خیران ددہن. ﴿۴﴾ نہ ہا نہ فہ نہ خودان باوہر ت راست و دورست، وان ل دہف خودایسی خج ہینک و پایہ و
 گونہہ ژیرن و رزقہ کئی بہر فرہ ہہیہ. ﴿۵﴾ [حوکمی ژیکہ کرنا دستکے فنیبان ب دویا ہیک ہات، دئی ب
 وی رہنگی بیت بسی خودی بقیت، د گہل ہندی کوب دلئی ہندہ کان نینہ ژئی] ہر وہ کی خودایسی تہ تو ژ
 مدینہ منیٰ دہر تیختی بز بہدری [بز کارہ کی تہ قدیرا وی ل سہر بوو]، و ہندہ ژ خودان باوہر ان تہ فہ ہن
 نہ خجوش بوو. ﴿۶﴾ ہستی بز وان راستی دیار بووی کو دئی سہر کھن، جہرہ برئی [د دہرہ فئی شہریدا] د گہل
 تہ دکھن، [و وان شہر ہن نہ خجوش] دئی بیژئی بز کرشتن دتینہ ہاز و سن، و کرشتن ب چاقیت خج دینن.
 ﴿۷﴾ و بیستہ بیرا خج و خج خودی ژ فان ب تیک ژ دویان دایسیہ ہوہ [کاروانی فورہ بنیسیان، یان سہر کہ فتن
 ل سہر لہ شکرئی وان]، بہلن ہوین حہز دکھن یا بس شہر بگہیتہ ہوہ [کو کاروان]، و خودی دتیت
 ب نایہ تیت خج نہ ویت ہاتینہ خوارق ل سہر شہری، ہہ قیسی بنجہ بکھت، و گاواران بنر بکھت. ﴿۸﴾
 و دا ہہ قیسی [کو نیسلامہ] بنجہ بکھت، و ہویجانسی پویج بکھت، چہند نہ ب دلئی گونہ ہکاران [بوت
 بہر نینان] ژئی بیت.

سُورَةُ النَّمْلِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْاَنْهَالِ قُلِ الْاَنْهَالُ لِي وَارْسُولِي مَا نَسُوا اللّٰهَ
 وَاَسْلَبُوا ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿۱﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ
 قُلُوبُهُمْ وَاذْاُنُّوْا عَلَيْنَهُمُ اَنْ يُنۡشَرُوْا رَاۡدۡفُهُمْ اِبۡتِغَاءَ رِزۡقٍ وَّوَجَّهٍ
 يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۲﴾ الَّذِيْنَ يُعۡسِرُوْنَ الضَّلٰوَةَ وَاِمۡمَارًا رَّفَقَهُمْ
 يُضَيِّقُوْنَ ﴿۳﴾ اَوَلَيْكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَمَّا دَرَجَتْ عِنۡدَ
 رَبِّهِمْ وَاَتَعَفَّفُوْهُ وَّرَزَقُوْا سَعِيۡرًا ﴿۴﴾ سَعۡمَاۗ اَخۡرَجۡكَ رَبُّكَ
 مِنْ بَنِيۡكَ بِالْحَقِّ وَاَنْ فَرَّقَاۤ اِمۡرَ الْمُؤۡمِنِيۡنَ لَعَنَ رُحُوۡمُهُمْ ﴿۵﴾
 يَجۡرِلُوۡنَ وَاِنَّ لَكَ فِيۡ لَقۡنِيۡ بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ حَسَبًاۙ نَاسًا فَاُوۡنِ اِلَى النَّوۡتِ
 وَهُمْ يَخۡطَرُوْنَ ﴿۶﴾ وَاذۡيَعۡبُدُ اللّٰهَ اِخۡدٰى اَلۡعَاقِبَتِيۡنِ اِنَّمَا
 اَسۡأَلُكَ وَتَوَدُّوۡنَ اَنَّ عِبَادَكَ الشُّرَكَةَ تَكُوۡنَ لَكَ وَاُوۡهَبُ
 اللّٰهُ اَنْ يُّحۡقِ الْحَقَّ بِسَعۡيۡتِيۡوِ وَيَقۡطَعُ دَاۡبِرَ الْكٰفِرِيۡنَ ﴿۷﴾
 لِيُحۡقِ الْحَقَّ وَيَجۡبِلَ الْبَطِيۡلَ وَاَلُوۡ سَعِيۡرَ الْمُجۡرِمُوۡتِ ﴿۸﴾

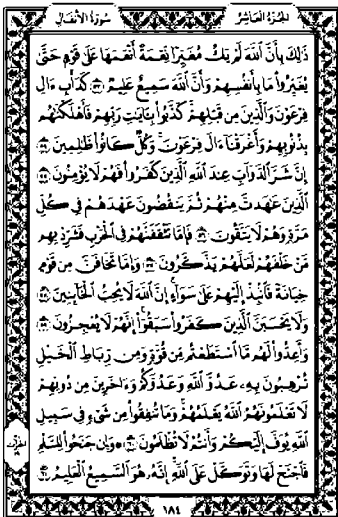
﴿۹﴾ یبینه ببرا خق ره‌ختن [د‌شهری به‌دریدا] لافلاف
 و‌ه‌وار ه‌وارا ه‌وه: ه‌وه س‌ر که‌فتن و‌ه‌اری‌کاری
 ز‌خودایی خق دخ‌واست، نینا به‌رسقا ه‌وه دا، ب
 راستی نه‌ز دی ب‌ه‌زار ملیاکه‌تیت ل‌دویف تیک
 یشته‌فانیسیا ه‌وه کم. ﴿۱۰﴾ و‌نه‌ف ه‌اری‌کاریسه‌ ب‌ز
 ه‌وه کر، دا‌ب‌ز ه‌وه بیته‌م‌رگینی ز‌به‌ری خودیغه، و
 دادلیت ه‌وه بی‌نه‌ما بین [کو‌ه‌وب دی‌س‌ر که‌فن]،
 و‌ب‌راستی س‌ر که‌فتن به‌س ب‌دهستی خودیسه،
 ب‌راستی خودی بی‌س‌ره‌دمت و‌کاربه‌جهه.
 ﴿۱۱﴾ و‌بیننه‌بیرا خق ده‌من‌خه‌وه‌کاس‌ک دلن‌ه‌وه
 گرتی، و‌خودی ز‌نک‌خق ه‌وبین‌بن‌دلنه‌نا‌ک‌ربن و
 باران‌ب‌ز ه‌وه ز‌نه‌سانی باراندی، دا‌ه‌وه‌بن‌باقر
 بک‌ت [شویشتن‌ل‌س‌ر خق‌را‌کن، و‌ده‌ست‌فیزیت
 خق‌بگرن و‌نفیزیت‌خق‌بکن]، و‌دا‌ناوازیست
 شه‌بنانی ز‌ده‌ف ه‌وه بیته [ه‌وبین‌نه‌بیزن‌ن‌م‌دکیمین
 و‌نه‌وه‌گله‌کن]، و‌دا‌دلیت ه‌وه ب‌بینره‌ه‌بی
 موکوم‌بک‌ت، و‌بیان‌بن‌رابگ‌ریت [ول‌بن‌ب‌سیت
 ه‌وه‌گ‌ز‌ر بک‌ت و‌نه‌به‌نه‌فن]. ﴿۱۲﴾ یبینه‌بیرا

خق‌ده‌من‌خودایی‌ته‌وحی‌ب‌ز ملیاکه‌نان‌هنارتی، ب‌راستی‌نه‌ز بی‌د‌گ‌له‌ه‌وه، قینجا‌مز‌گینسی‌ب
 س‌ر که‌فتنی‌بدنه‌نه‌ویت‌با‌وه‌ری‌نینابین‌و‌ان‌را‌گرن، نه‌ز دی‌ترس‌و‌له‌ر‌زی‌تیخمه‌د‌دلیت‌واندا‌نه‌ویت
 گا‌ور بو‌وبین، قینجا‌ه‌وبین‌دربان‌دانه‌ست‌و‌س‌ر‌تلیت‌وان. ﴿۱۳﴾ چونکی‌وان‌دزاتیسیا‌خودی‌و‌پیغه‌به‌ری
 وی‌دکر، و‌ه‌ه‌ر که‌سی‌دزاتیسیا‌خودی‌و‌پیغه‌به‌ری‌وی‌بک‌ت [بلا‌بزانیست] هندی‌جزایی‌خودیته، ب
 راستی‌جزایه‌کن‌د‌واره. ﴿۱۴﴾ نه‌فه‌نیزایا‌ه‌وه‌به‌قینجا‌نام‌که‌نن، [و‌بزآن] ب‌راستی [رو‌ز‌ایام‌تن] نا‌گ‌رن
 د‌و‌زه‌من‌ب‌ز گا‌وران. ﴿۱۵﴾ گ‌له‌نه‌ویت‌ه‌وه‌با‌وه‌ری‌نینابین، نه‌گ‌ره‌وبین [د‌شه‌ریدا] که‌فته‌به‌ر‌سینگی
 گا‌وران، پشتا‌خق‌نه‌ده‌نه‌وان‌و‌ز‌وان‌ن‌ره‌فن. ﴿۱۶﴾ و‌ه‌ه‌ر که‌سی‌وی‌رو‌زی‌پشتا‌خق‌بده‌نه‌وان‌و‌ز‌وان
 بره‌فیت، ز‌بل‌وی‌بی‌ل‌به‌ر‌بیت‌به‌جیت‌چه‌نگ‌که‌دی‌بی‌ش‌ش‌ه‌ری‌یان‌خق‌فه‌کیشیت، دا‌ج‌اره‌کا‌دی‌ب‌هیز‌تر
 بز‌فریغه، بیان‌خق‌بده‌نه‌د‌گ‌له‌ده‌سته‌که‌کا‌دی، قینجا‌ب‌راستی‌نه‌وی‌پشتا‌خق‌بده‌نه‌وان‌و‌ز‌وان‌بره‌فیت
 [ز‌بل‌نه‌ویت‌مه‌به‌ستا‌وان‌هاتینه‌دیاری‌کن] هی‌زایی‌غ‌زه‌با‌خودی‌بو، و‌جهنی‌وی‌د‌و‌زه‌و‌ب‌سه‌جهه.

وَأَذِّنْ صَوْرًا أُذُنًا قَلِيلًا مُسْتَضْفَرِينَ فِي الْأَرْضِ نَحْنُ أُولُو
 أَنْ يَحْكُمَ لَكُمْ النَّاسُ فَأَوْبِعْنَهُ وَأَيُّكُمْ يَتَّبِعُهُ وَيَرْفَعُ
 مِنَ الظُّلُمَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَخْفَوْا اللَّهَ وَارْتَوْا اللَّهَ وَتَخَفُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَنُوا بِكُمْ وَأُوتُوا لَكُمْ مِنْ فَتْنَةٍ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَشْفَعُوا
 أَنْ يَحْتَمِلَ لَكُمْ كُفْرًا فَانْصَرُوا وَمَنْ يَنْصَرْ لَكُمْ سِيئَاتِهِ كُفْرًا
 وَيَقْبَلْ لَكُمْ وَأَنَّ ذُو الْقُرْبَى الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾ وَأَذِّنْ لَكُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْفِرُونَ أَوْ يَفْتَكِرُوا أَوْ يَخْرُجُوا وَيَتَكَبَّرُونَ
 وَيَمْكُرُونَ وَاللَّهُ خَبِيرٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾ وَإِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِمْ
 نَائِبَاتًا قَالُوا قَدْ سَوَّيْنَا لَكُمْ لِقَاءَ بَيْنَ هَذَا إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسْطِيزٌ الْأُولَى ﴿٣٢﴾ وَأَذِّنْ لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنْ السَّمَاءِ
 أَوْ أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَاءً بَاسِرًا ﴿٣٣﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

﴿۲۶﴾ و بینته بیرا خض و هخنی هوین ل مه‌که‌هن د کتیم و بنده‌ست، هوین دترسیان خه‌لک [نانکو موشرکت مه‌که‌هن] ب ل‌مز هه‌وه بگرن، قئبجا [خودئی] هوین چه‌واندن [و مه‌دینه بز هه‌وه کره تیور گه‌هو پ‌ه‌ناگه‌هد]، و ب هاریکاریسا خض [رؤزا به‌دئی] پشته‌فاتیسا هه‌وه کر، و بزقنی پاک و باقر دا هه‌وه، دا هوین سو‌بایسیا خودئی بکه‌ن. ﴿۲۷﴾ گمل خودان باوهران: خیانه‌تنی ل خودئی و پیغه‌مبه‌ری نه‌که‌ن [کو هوین قهرمانیت وان پینلن و ریکان وان نه‌گرن، و گونه‌هان بکه‌ن]، و خیانه‌تنی ده‌مانه‌تیت خودانه‌که‌ن، و هوین دزائن نه‌قا هه‌وه دراستانه‌مانه‌نیدا کری خیانه‌ته. ﴿۲۸﴾ و بزائن ب راستی زاروک و مالنی هه‌وه، چه‌ریباندنه بز هه‌وه، و [بزائن] ب راستی خودئی خه‌لاته‌کنی مه‌زن ل ده‌قه [قئبجا خه‌می ز وی خه‌لاتی بخضن، و بلا زاروک و مالنی هه‌وه وی خه‌لاتی ز ده‌ست هه‌وه نه‌که‌ن]. ﴿۲۹﴾ گمل خودان باوهران ته‌گهر هوین باریزکاریسا خودئی بکه‌ن، دئی فافتیری ده‌ته هه‌وه [کو هوین راستی و پویجیی زئیک قافرن و ژئیک جودا بکه‌ن]،

و گونه‌هیت هه‌وه دئی پویجکته و دئی ل هه‌وه بزریته، و نئی خوددیه خودانی که‌رهما‌مه‌زن. ﴿۳۰﴾ و بینته بیرا خض و هخنی نه‌وتت گاور بوووسین، توبیین و نه‌خشه‌بقو ته‌ددانان، داته‌زندان بکه‌ن و گری بدنه‌یان ته‌بکوژن، بیان ته [ژ مه‌که‌هن] ده‌ریخن، و فند و فیلان دکهن و نه‌خشه‌یان ددانن، و خودئی ژی نه‌خشه‌یان ددانیت [ته‌کبیری دکته]، و خودئی چتیرین ته‌کبیر که‌ره. ﴿۳۱﴾ و هخنی نایه‌تیت مه‌ب سه‌ر واندا ده‌اتنه خواندن، دکوتن: مه‌بستن، ته‌گهر مه‌قیابابه، شه‌م ژی دا وه‌کی فان نایه‌تان بیژین، و نه‌قه‌ژ نه‌فسانه‌بیت پیشیان بیغه‌ترینه. ﴿۳۲﴾ و بینته بیرا خض ده‌منی وان گوتی: خوددیور ته‌گهر نه‌قه [ته‌قا موچه‌مده‌پنی هانی] هه‌قی بیت ژ نک ته‌هائیت، تو به‌رانه‌ک ژ که‌فران ژ ته‌سه‌مانی ب سه‌ر مه‌دا بیارینه، بیان نیزابه‌کاب ب ژان و دژوار بز مه‌بینه. ﴿۳۳﴾ و خودئی وان نیزا ناده‌ت [هه‌مسیان ب گشتی ب به‌ر نیزا نایختی] و تو [هه‌می موچه‌مده‌د] دناف واندا... و خودئی وان ب به‌ر نیزایی نایختی، و شه‌ر داخوواز گونه‌هد ژبیرنی بکه‌ن.

﴿۵۳﴾ نهف خودی ب سرئی وان نینا، چونکی ب راستی شو قمنجی و کهرما خودی د گهل مله تکی کری، خودی وی قمنجین ناگو هوزیت (ژی ناستیت و وان نیزا نادهت) همتا شو ملهت خخ ب خخ، خخ نه گوهزن (سویاسیا وی بیتلن و فرمانیت وی ب پشت گوهری خزه باقیزن)، و ب راستی خودی یس گوهدتر و زانابه. ﴿۵۴﴾ و وان زی وهکی بنه مالا فیرعونی و یسیت بهری وان [ب دستیت خخ شو قمنجی و کهرم ز خخ کرن، ز بیر کرن کاکن نهف خیر و کهرمه د گهل وان کرن] نیشان و موعجیز یسیت خودایس خخ درمو دانان، قینجا مه زی ز بهر گونه نیت وان شو د هیلاک برن، و مه بنه مالا فیرعونی [د ناقینا] خه ندرقاندن، و ب راستی شو ههمی [بنه مالا فیرعونی و یسیت د گهل خه ندرقین و کوشیتیت قورمه یسیان] د سته مکار بوون. ﴿۵۵﴾ ب راستی خرابترین جاندار ل د هف خودی شوون، نه ویت ل سر گاورویی گاور بوویسین و رزد بوویسین، و د بشیرا شو باوهویسین نایشن. ﴿۵۶﴾ نه ویت ته سوز و بهیسان ژئی ستاندرین،

پاشی همر جار سوز و بهیسان خخ دشکیتن، و نهو خخ ژ ترس و شه رما دویا هی کافش شکاندن ناپاریزن. ﴿۵۷﴾ [همی موحه مد] همر دمه کی تول سر وان سردهست و دهسته لاتدار بیسی، تو وی بریندار کرن و کوشتن ب سرئی وان یبه کو بز یسیت پشت خخ یبه جام و عبیرهت [و تیدی جورتهت نه کنه شه ری د گهل ته بکن، ژ ترسا نه قاب سرئی هه فالیت وان هاتی]، دا بپغه بجن. ﴿۵۸﴾ و همر وهخته کی تو ترسیایی کو هنده که بهیسان خخ د گهل ته بشکیتن و خیانه تنی د گهل ته بکن، قینجا وان ناگه هدار بکه کو بهیسان د ناقهرا هه و مدانه ما، وهکی وان ل بهر، ب راستی خودی جه ژ خانیسان ناکهت. ﴿۵۹﴾ و بلا نه ویت گاوربوویسین [و روزا بهدی ژ کوشتن و تیخیر یسین رز گاوربوویسین] وی هزری نه کنه شو ژ نیزایا خودی قور تالیوون، نهو مه نه جار ناکهت [نم وان ب بهر نیزا نه تیخین]. ﴿۶۰﴾ و هوین زی [گهل خودان باوه وان] هندی هه وه یی چی یسیت ژ هیزئی و هه یسیت گرتدایی بز وان بهر هف بکنه کو هوین یس [ب وی هیزئی] د زمیت خودی و د زمیت خخ و هنده کیت ژ یل فان هوین نانیاسن، خودی وان دنیا سیت، چا فرساندی بکن و همر تشته کنی هوین د ریکا خودیندا بهم زینخن، دتی خیرا وی ل هه وه ب خخ ز فریت، یی ستم ل هه وه یسه کرن [خیریت هه وه یسه کیم کرن بیان یسه ز بیر کرن]. ﴿۶۱﴾ و نه گهر شو [دمن] بهر ب ناشیتیفه هاتن، قینجا تو زی بهر ب ناشیتیفه هه وه، و پشنا خخ ب خودی گهرم و موکوم بکه، ب راستی شو یس گوهدتر و زیدمانا.

وَأَنْ يُهَيَّأَ لَكُمْ مِمَّا فِي بَيْتِكُمْ مَوَدَّةٌ ۚ فَإِنَّ حَسْبَكُمْ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يُدْعَىٰ
بِقُدْرِهِ ۚ وَالْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَمَّتْ قُلُوبُهُمْ
لِقَوْلِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ أَعْتَدَ اللَّهُ لِمَنْ آمَنَ مِنْكُمْ أَجْرًا
كَبِيرًا ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ لَهُمْ أَجْرٌ
كَلِيلٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضِلُّونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَأَقْرَبُوا بِاللَّهِ مَوَدَّةً ۚ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ ۚ وَأَنزِلَنَّهُمْ فِيهَا
غُرُفًا مُّتَفَاوِتًا وَمِنْ تَحْتِهَا نَافِثَاتٌ آتِلَاتٌ ۚ لَنُزِيلَنَّ
عَنَّا فِيهَا غُرُفًا مَّزِينَةً لِّمَنْ كَانَ يَتَّقِي ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۚ

﴿ ۶۲ ﴾ و نه گهر وان [ب وی ناشیبورونی] فیما نه بخا پین
[موله تنی بقو خو چیکه، دا کاری خو باش بکن،]
[خومی نه خو] فیجا ب راستی خودی بهسی تیه،
نهوه یسی نو ب پشته فانیبا خو و یا مسلمانان ب هنر
تیختی. ﴿ ۶۳ ﴾ و نهوه یسی دلینت وان [بیتت نهوس
و خه زه جیان] گه هاندینه تیک، و نه گهر هندی د
نهردیدا هه ی، ههسی نه دابیه، نه نه دشیانو دلینت
وان بگه هینیبه تیک، بهلنی خودی گه هاندینه تیک،
ب راستی خودی یسی سه رده ست و کار به جهه.
﴿ ۶۴ ﴾ هه ی پیغه مبر، خودی بهسی تیه و بهسی
وانه زی نهویت رینکا ته گرتین ژ خودان باوهران.
﴿ ۶۵ ﴾ هه ی پیغه مبر نو تافی ل خودان باوهران بده و
وان گهرم بکل سهر شهری، نه گهر بیستیت سهر کیش
ژ ههوه ههین، دئی شینه دوسه دان، و نه گهر سه دکس
ژ ههوه ههین دئی شینه هزاران ژ گاوران، چونکی نهو
مله ته کن [هه قیسی] نن ناگه سن [فیجا بهر هه مبری
خودان باوهران خو رانا گرن]. ﴿ ۶۶ ﴾ نه هه قی گافی
خودی ل سهر ههوه سفک کر، و زانی لاوازیبه کال

دده ههوه هه ی، فیجا نه گهر سه دینت سهر کیش و چه سیان ژ ههوه ههین، دئی شینه دوسه دان، و نه گهر هزار
ژ ههوه ههین، ب ده ستور خودی دئی شینه دو هزاران، و ب راستی خودی دگه ل پیغه هه و سهر کیشانه.
﴿ ۶۷ ﴾ بقو چو پیغه مبران دور ست نینه تیخیر ههین [و به ده لنی بهر ابهر و مر گرن]، هه تا کوشته کا زیده د
نهردیدا نه گهن [دا گاور رسوا بین و پشته فانیت وان کیم بین] و ههوه [و بهر گر تننا به ده لنی بهر ابهر ناژا کرنا
وان]، بهر تال و منایس دنیا یس دقینت، و خودی خیرا ناخه هنی بقو ههوه دقینت، و خودی ب خو سه رده ست و
کار به جهه. ﴿ ۶۸ ﴾ و نه گهر ژ بهر حوکمی خودی یسی بهری نوکه نه بایه [کو خودی ژ بهر نجیته ادا خه لمت
که سنی نیزا نادهت]، دا نیزا به کا مهن ژ بهر به ده لا ههوه و مر گرتی، ههوه هنگیبت. ﴿ ۶۹ ﴾ فیجا ژ وی مالن ب
ده ست ههوه که قتی [کو غه نیمه یه] بخون، حه لال و بافزه، [و ژ نوکه ویغه] ژ خودی بر سن [و نه ده نه سهر
وی تشتی یسی خودی ده ستور یسی نه دایی] و خودی گونه هژ بهر و زیده دلنفا نه.

﴿۷۰﴾ همی بینهمبهر، بیژده وان تیخسیرت د ناسف دهسنتت هه‌و‌دا، نه‌گهر خودئی بزانتت ختیراد هه‌و‌دا هه‌می و ئیه‌تا هه‌وه یا دورسته، دئی ژ وئی چیتیر ده‌ته هه‌وه یا ژ هه‌وه هاتیبه وهر گرتن، و دئی ل گونه‌هیتت هه‌وه بوزیت، و خودئی گونه‌ه ژیه‌ر و دلوقاته.

﴿۷۱﴾ و نه‌گهر وان بقیتت خیانه‌تن ل ته‌بکه‌ن، ب راستی وان به‌ری نو‌که خیانه‌نال خودئی کری، فینجا تو ب سهر وان تیختئی [و نه‌گهر نه‌و جاره‌کا دی بزفر نه‌ه سهر خیانه‌تا خن، جاره‌کا دی خودئی دئی نه‌ه ب سهر وان تیختت]، و خودئی زنده‌زانا و کاربه‌جهه.

﴿۷۲﴾ ب راستی نه‌و‌یتت باوهری نیابین و مشه‌ختت بووسین، و ب سهر و مالی خن جهاد درینکا خودیدا کرین، و نه‌و‌یتت موسلمان فه‌حواندین و هاریکاریا وان کرین، نه‌فه هه‌می هاریکار و میراتخوزیتت یتکن، و نه‌و‌یتت باوهری نیابین و مشه‌ختت نه‌بووسین، ل سهر هه‌وه نه‌واجبه هوسین هاریکاریا وان بکه‌ن، و میراتخوزی د نایه‌را هه‌و‌دا نینه، هه‌تا مشه‌ختت نهن، و نه‌گهر هاریکاری ژ هه‌وه خواستن، هاریکاریا وان

بکه‌ن، ژ بلی هندئ هاریکاریا هه‌وه ل سهر مله‌ته‌کی بخوازن د نایه‌را هه‌وه و واندا به‌یانه‌ک هه‌بیت، و کاری هوسین دکهن خودئی دینیت. ﴿۷۳﴾ و نه‌و‌یتت گاوربووسین هنده‌ک هاریکارتت هنده‌کانه [نانکو هاریکار و پشته‌فانیتت یتکن]، و نه‌گهر هوسین ژی هاریکاری و پشته‌فانیا یتکدو نه‌کهن، دئی به‌لا و خرابیه‌کا مه‌زن د نه‌ریددا چیبیت. ﴿۷۴﴾ و نه‌و‌یتت باوهری نیابین و مشه‌ختت بووسین، و جهاد درینکا خودیدا کرین، و نه‌و‌یتت مشه‌ختت فه‌حواندین و هاریکاریا وان کرین، نه‌ها ته‌فهنه خودان باوهریتت راست و دورست. گونه‌ه ژیه‌رن و دانه‌کاب رینز و ب قه‌در بو وان هه‌به. ﴿۷۵﴾ و نه‌و‌یتت پشئی هنگی باوهری نیابین و مشه‌ختت بووسین، و جهاد د گه‌ل هه‌وه کرین، نه‌ها ته‌فه ژ هه‌ونه. و د به‌رنامه و حوکم خودیدا مرو‌یتت یتک ژ بیابان هه‌ه‌زیرن بینه میراتخوزیتت یتکدو. ب راستی خودئی ناگه‌ه‌ژ هه‌می تشئی هه‌به.

سورنا توبه

ل مددینین هاتیبه خوارنی (۱۲۹) نایه ته

﴿۱﴾ نهفه بهرانه ته [ژ بهیانی دهرکهفته] ژ خودئی و بیغه مبهری وی، بق وان توییت هه وه بهیان د گهل دایین ژ موشرکان. ﴿۲﴾ فیجا [گهل گاوران] چار هه یشان [مهخسه ده بیفتت حه رامکرینه کوشه بیتدا بیته کرن: (رجب، زی القعدة، زی الحجه، محرم)] بی ترس و تیمن د نه ریددا بگهرن، و بزانشن هوین نه شین خودئی نه چار بکه ن [کو هه وه ب بهر نیزایسن نه تیغیت]، و ب راستی خودئی رسواکهرئی گاورانه. ﴿۳﴾ و نهفه ناگه هدارکر نه ژ بهری خودئی و بیغه مبهری و یغه، د پوژا جه ژنا حه جیاند، بق هه می خهلکی، کو خودئی و بیغه مبهری وی د بهرینه ژ موشرکان [نه ویت به یانا خنژ دشکینن]، فیجا نه گهر توبه بکه ن، نهفه د خنیرا هه ودابه و نه گهر هوین رویسن خنژ وهرگیرن [ول ل سهر شرکا خنژ بیمنن] فیجا بزانشن هویسن نه

بَرَآةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
فَیَسْأَلُوا فِی الْأَرْضِ آرْمَةَ اشْهُرٍ وَاعْلَمُوا الْكُفْرَ بَعَثْنَا نَبِیًّا
أَنبَأَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَمُطَبِّئُ الْمُعْصِرِينَ ۝ وَأَذَّنَ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى النَّاسِ یَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِئٌ مِّنَ الْمُشْرِكِیْنَ
وَرَسُولُهُ إِنَّمَا بُنِیَ فَهُوَ حَرِّمٌ لِّكُفْرٍ وَإِن تَوَلَّیْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ كُفْرَكُمْ عِندَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ كُفْرٌ وَبَغْضَابٌ لِّیْلٍ ۝
إِلَّا لِلَّذِیْنَ عَاهَدُوا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ لَمَّا قَوْلُهُمْ كُفْرًا
وَلَمْ یُظْهِرُوا أَعْیُنُكُمْ أَنَّمَا فَعَلْتُمْ إِنَّمَا كُفْرُكُمْ إِلَىٰ مُدْبِرِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ مُجِیْبُ الْمُتَّقِیْنَ ۝ فَإِذَا سَلَخُوا الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ
فَأَثَرُوا لِلْمُشْرِكِیْنَ حَتَّىٰ وَجَدُوا سُورَةً حُذِرُوا وَأخْشَرُوا مِنْهَا
وَاقْعَدُوا فَرْجًا لِّمَنْ سَلَخَهَا وَإِنَّ قُلُوبَهُمْ لَلْأَسْوَدَ وَآقَاؤُهُمْ
لِلْأَسْوَدَ فَخَلَوْا نَسِیَاتَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ
مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ لَأَسْتَحْزَاكٌ فَأَجِرُهُمْ حَتَّىٰ یَسْتَعِصَمَهُ اللَّهُ
لَهُمْ لُغْلُغٌ مَّا مَنَعَهُ ۝ وَكَذَٰلِكَ بَأْسُهُمْ لَبِئْسَ جُودًا ۝

نه چارکه ریت خودیننه، [کرو ولن بکه ن نه شینت هه وه نیزا بدمت] و [تو هه می موحه مدد] مز گینسن ب نیزا به کا ب ژان و دژوار بده نه ویت گاور بوویسن. ﴿۱﴾ و ژ بیل وان [موشرکان] نه ویت هه وه به یان دایسن باشی وان چوژ به یانا خنژ کیم نه کریت و نه بوویسه پشته فان و هاریکارتت که سه کن ل سهر هه وه، به یانا وان بگه هیننه وختنی وئی یسن دیارکری، ب راستی خودئی حه ژ پاریز کاران دکه ت [نه ویت پاریز کاریبا خودئی د وی تشتیدا دکه ن نه وئی ل سهر وان حه رامکرری و به یانا خنژ ب جه دینسن]، ﴿۲﴾ فیجا نه گهر هه بیفتت ب رویصه ت و حه رامکرری بوزین و دهرکهفتن، هه می موشرکان بکوژن، ل ههر جهه کنی هوین لئی بیسن و ب دهست هه وه بکهفتن، و بگرن و تیغسیر بکه ن و ل دؤر بزفرن و هه می زیره فانگه هان لئی بگرن، فیجا نه گهر توبه کرن و نفیز کرن و زه کاتنا مالی خنژ دان، فیجا ریکا وان بهر ده ن، ب راستی خودئی گونه هه ژبهر و دلوفانه. ﴿۳﴾ و نه گهر نیک ژ موشرکان خنژ هایتت بهختن ته، بهه وینه دا که لاسن خودئی گولئی بیست [و فورنانن بو بخویننه]، باشی بگه هینه وی جهی یسن لئی تیمن بیست، چونکی ب راستی شه و مله ته کنی نه زانن.

كَتَبَتْ بِكُونَ لِلشَّرِكِينَ عَهْدًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا
 لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَاسْتَحْيُوا لَهُمُ الْبُيُوتَ الَّتِي فِيهَا كَانُوا يُسْكِنُونَ ﴿١٠﴾
 كَيْفَ وَإِنْ يَتَضَرَّعُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبَلُوا مِنْكُمْ وَلَا
 ذِمَّةَ يُؤْثِرُونَ بِكُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتُواكُم مِّنْ قَوْلِهِمْ
 فَاسْتَفْتُوا بِهِمْ وَلَا تَجِدُوا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا تَجِدُوا
 فِي مِثْلِهِمْ إِلَّا عِتْقَ النَّفْسِ وَلَا تَجِدُوا فِي
 تَابُوتٍ وَلَا فِي صُلْبِ النَّبِيِّ وَلَا فِي جَنْبِ الْمُرْتَدِ
 الْإِيمَانُ وَالْقُرْآنُ وَالْآيَاتُ يُعْرَبُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ
 لَعَنُوا أَيْمَانَهُمْ فَمَا عَاهَدُوا بِكُمْ وَعَدُوا فِي دِينِكُمْ
 فَتَعَلَّوْا أَيْمَانَهُمْ كَمَا لَعَنُوا أَيْمَانَهُمْ لَعَانَهُمْ
 يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ أَلَمْ تَجِدُوا أَنَّهُمْ إِثْمًا كَفَرُوا أَيْمَانَهُمْ
 وَعَهَدُوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّ سَخِرَ أَوْلَىٰ مَرَّةً
 لَّعَنُوا قَوْمَهُ فَأَتَتْنِي لَحْيٌ أَنَّ تَعْتَقُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿۷﴾ چاوا موشرکان دئی بهیمان ل دهف خودئی و
 پیغه مبهری وی ههبن، ز بلی وان نهوینت ههوه بهیمان
 ل که بهیمن دایبسن، هندی نهر د گهل ههوه دراست
 بن، هوین زئی د گهل وان دراست بن، ب راستی
 خودئی حمز باریزکاران دکمت [جهننانا بهیمنی ز]
 باریزکاریینه. ﴿۸﴾ چاوا [دئی وان بهیمانا خودئی و
 پیغه مبهری هه بیت] ته گهر نهر ب سهر ههوه بکهفن،
 مروفانی و بهیمنی بهر چاف ناگرن، ب دهفنی خو ههوه
 رازی دکهن [نانکو دههفر میسن د گهل ههوه دکهن، و
 دلنی وان ل سهر ههوه تزی کهرب و کینه، و دلنی وان
 ناگریت [نهر شهو اد گهل ههوه دپیژن ب جه بیت]، و
 باراهتر ز وان ری دهر که نینه. ﴿۹﴾ نایهت و نیشانت
 خودئی ب بهابه کئی کیم فروتن، و ریکا خودئی ل
 خه لکی گرتن، ب راستی نهفا نهو دکهن گه لهک
 کرتسه. ﴿۱۰﴾ [نه بهس دراستا ته ب نیندا وهسانه]
 نهو دراستا جو خودان باوهراندا بهیمان و مروفانیسی
 بهر چاف ناگرن، و نهها نهفهنه، زیده گالیکه ر [بیت
 ددهنه سهر تان و پهزانی خودئی]. ﴿۱۱﴾ نه گهر

توبه کرن و نفیژ کرن و زهکات دان، فیجا برابینت ههوه نه ددیندا، و نهم ب دریزی و ب هممی رهنگان نشان
 و نایهتیت خو بیق وان دیار دکهن، نهوینت دزانتن. ﴿۱۲﴾ و نه گهر بهیمنتیت خو نهوینت ب سویند موکوم
 کریسن، پشی د گهل ههوه دایبسن بشکینن، و نه زماندریزی دراستا دینی ههوه دا کرن [تان تی قوتان]، فیجا
 سهریت گاورسی بکوژن، ب راستی وان جو سویند و بهیمان نینن، به لکی بهس بکهن و ب باشفه بچن.
 ﴿۱۳﴾ نهر تی ما هوین [گهل موسلانان] شه ری وان ناکهن، نهوینت سویند و بهیمنتیت خو شکاندین، و ل بهر
 سوون پیغه مبهری دهر بیخن، و دهمستیکی وان شه ر د گهل ههوه کربوو، ما هوین ز وان دترسن [لهوا هوین
 شه ری وان ناکهن]؟ خودئی هه زیره هوین زئی برسن نه گهر هوین خودان باوهر بن.

فَقُولُوا لِمَن يُعَذِّبُهُ اللَّهُ يَا أَبَدِئْتُمْ بِغُرُزِهِمْ يُعَذِّبُهُمْ وَيَخِزُّهُمْ
 عَلَيْهِمْ وَخِشْيَهُمْ وَسَوَافِرَ الَّذِينَ تُؤْمِنُونَ ﴿١١٦﴾ وَأَلْهَبَ عَظْمَ
 قُلُوبِهِمْ وَتُوبُوا لِمَن يُعَذِّبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٧﴾
 ثُمَّ حَسِبْنَاهُ أَن نُّذَكِّرَ آلَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي جَعَلَهُ أُمَّةً
 وَتُوحِيدًا وَمَن دُونِ اللَّهِ وَلَا تَرْسُولَهُ وَلَا الْفُؤَادِ مِنَ رِجَالِهِ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ كَيْفَ أَن يَتَمَرَّ وَأَمَّا جِدَّةُ
 اللَّهِ شَهِيدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ بِاللَّسْفِ وَأُوتِيَهُكَ حَيْطَلٌ
 فَخَسِبْنَا لِمُكْرِمٍ فِي النَّارِ هُمْ حَقُّوا ﴿١٢٠﴾ إِنَّمَا يَسْمُرُ مَسْجِدَ
 اللَّهِ مَن آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
 الزَّكَاةَ وَآمَنَ بِمَا نُزِّلَ فِي الْحَقِّ وَاللَّهُ فَتَنُ أَوْلِيَاءَهُ أَن يَكُونُوا مِنَ
 الْمُفْتَرِينَ ﴿١٢١﴾ أَجَعَلْتُم مَّسَاجِدَ النَّجَاحِ وَعِمَارَةَ الْبُنْيَانِ
 الْحُرَّامَاتِ مَسْجِدَ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَئِن سَأَلْتُمُوهُ عَنَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢٢﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا وَهَابُوا وَجْهَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ أَغْلظَهُمْ رَجْمَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُوتِيَهُكَ هَذَا الْقُرْآنُ ﴿١٢٣﴾

﴿۱۱۶﴾ شہری وان بکہن، خودی دئی وان ب دستت
 ہوہ [ب کوشتن] نیزادہت و [ب تیخیر کرن] رسوا
 کہت، و ہوہ ب سمر وان تیخت و دلیت دستہ کہ کا
 مرسلمانان ہین کہت. ﴿۱۱۷﴾ دئی کہربا دلیت وان
 [موسلمانان] داریزیت، و خودی توبہ یسی ددہنہ سہر
 وی یسی بغیت، و خودی ب خو یسی زانا و کاربہ جہہ.
 ﴿۱۱۸﴾ نہری ہوین ل وی ہزرنہ [ہوسا یسی جہرباندن]
 ینہ ہیلان، و خودی نہزانیست کن ژ ہوہ جہاد
 کریبہ و کن ژ ہوہ ژ بل خودی و ینہغہ سہری وی و
 موسلمانان، کہسہک یو خو نہ کریبہ نیزیک و خو شستی،
 و خودی ژ ہہر کارہ کن ہوین دکہن ناگہ ہدارہ [نانکو
 ہوین ل وی ہزرنہ ینہ ہیلان، بی کو جہادی بکہن
 و خو ژ موشرکان بشون]. ﴿۱۱۹﴾ بو موشرکان نایست
 و نہ دورستہ، و نہو ب خو شادہ بیسی ب گاوریسی
 ل سہر خو ددہن، کو نہو مزگہ فیتت خودی نافا
 بکہن، کار و کریاریت فان [نہوینت شانازیسی ہی
 دہن] بویج بوون، و ہرورہہر دئی دناگریدا مینس.
 ﴿۱۲۰﴾ ب راستی بہس نہو دئی مزگہ فیتت خودی

نافاکتہ، نہوی باوہری ب خودی و ب رقرزا ناخرہتی نیایس، و نفیژی بکہت و زہ کاتن بدہت، و ژ خودی
 پیغہ ژ کہسی نہ ترست، فیجا ہیغہبہ نہفہ ژ راستہ ریکریبان بن. ﴿۱۱۶﴾ نہری ہوین [کاری] نافادانا حہ جیبیان
 و نافاکرنا [سہخیرکنا نافاہیسی] کہعہ یسن، وہ کسی [کاری] وی ددانن نہوی باوہری ب خودی و رقرزا
 قیامہتی نیایس و جہاد ریکا خودیدا کری، نہفہ ل دہف خودی نہوہ کسی تیکن، و خودی ب خو ملہتن
 ستہ مکار راستہری ناکتہ. ﴿۱۲۰﴾ نہوینت باوہری نیایسین و مشہخت بوویسین و جہاد ب خو و مالی خو
 د ریکا خودیدا کریس، ل دہف خودی پایہ و بہ بیسکت و ان بلندترن، [نانکو قہدہری و ان مہزترہ]. و نہعا
 نہفہ نہ بیٹ سہر فہراز.

﴿۲۱﴾ خودایستی وان مزگیبیتی ب دلوفابینتی ژ ددف
 خوق، و ب رازیبونتی و بهحشنتیت بق وان خوقسی
 تیتدا بهردهوام، ددهتنی. ﴿۲۲﴾ ههروهردتی تیتدابن،
 ب ریاستی خهلاتنی مهزن تهوه تهوبتی ل ددف خودتی.
 ﴿۲۳﴾ گهلی خودان باومهران، باب و بابیر و برابیتیت
 خوق نههه لگرن ههفال و خوقشفتی، نه گهر وان گاوری
 شوینا باومریسن ههلیزارت، و ههر کهسنی ژ ههوه وان
 بق خوق بکهته خوقشفتی [هشتی گاورتی ههلیزارتی]،
 نهفه نهو ژ سه مکارانه. ﴿۲۴﴾ بیژده: نه گهر بابیت ههوه
 و زاروقیت ههوه و برابیتیت ههوه و ژتیت ههوه، و
 عهشیرهنا ههوه و مالنی ههوه ب دهست خوقفه نینایی،
 و بازار گانیا هویسن ژتی برسن بشکتیت و نهچیت، و
 خانیتیت ههوه پهن خوقش، ل ددف ههوه شریستر و
 خوقشفتیت بن ژ خودتی و بیغهمبرتی وی و ژ جهادا
 ددینکا خودیتدا، قیجا خوق بگرن ههتا فرمانا خودتی
 دتیت، و خودتی ب خوق ملهتنی ژ بتی دهرکهفتی
 راستهتی ناکهت. ﴿۲۵﴾ ب سویند خودتی هویسن ل
 گهلهک جهان ب سهرتیختسن، و هاریکاریا ههوه کر

[وهکی بهدتی و حودهیبینی و خهیبهرتی و فهکرنا مهکههتی]، و دوزا خونینتی ژتی [هاریکاریا ههوه کر]،
 گهلهکیبا ههوه هویسن گهر مکران [و ههوه گوت: نهفرؤ گهلهک بهرامبر کیجه کانا شکتین] و فن گهلهکیبی
 چو فایده ژتی نهگه هانده ههوه، و چو ژ ههوه نهدا پاش، و نهردب بهرفره میبا خوقفه ل ههوه بهرتنگ بوو،
 پاشی ههوه بهرتی خوق وهر گتیرا و هویسن رهفین. ﴿۲۶﴾ پاشی خودتی [هشتی هویسن رهفین] دلخوشیبا خوق ب
 سهر بیغهمبرتی خوق و خودان باومراندنا نینا خوارتی، و لهشکههک [بؤ پشته قانیا ههوه] نینا خوارتی، ههوه
 نهددیتسن، و تهویت گاوروبویسن لهشکهه نهجدان و نهقهیه جزایسن گاوران.

لَمْ يُؤْتِبْ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ ذِكْرُهُ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْفِئْتَابُ
 نَحْسٌ فَلَا يَفْتَرُونَ السَّجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَجَلَةَ سُؤْفَىٰ بُغِيضِكُمْ اللَّهُ مِنْ قَضِيَّةٍ
 إِيَّاهُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْتُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَدِّثُونَ
 سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَأُوَّاءُ الْكُفْرَةِ هُمْ يُعْطَوْنَ الْوَحْيَ عَنْ يَدٍ
 وَعَلَىٰ صُورَةٍ ﴿٣٠﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرَاتُنَّ اللَّهُ
 وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ السَّمِيعُ أَلْفُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 فَكُفِّرُوا بِلِقَائِهِ إِنَّهُمْ يُوقَعُونَ ﴿٣١﴾ اخْتَارَهُ
 وَرَعَيْتُمْ هَؤُلَاءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالسَّمِيعُ أَلْفُ
 مَرْبِيعَةٍ وَمَا أَسْرُوا إِلَّا لِيُجَنَّبُوا السَّبَّاءَ وَرِجْدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَتْ سُدَّتُهُ عَمَّا فِي سُدَّتِهِ ﴿٣٢﴾

﴿۲۷﴾ باسی خودی پستی فی توبه پس ددهمه سر
 وی پس وی بغیت و خودی ب خنر گو نه زبیر و
 دلوفانه. ﴿۲۸﴾ گمل خودان باوهران، ب راستی هندی
 مورشکن دبسن [پستیا و ان با شرکی و سالوخت
 و هزر بیرانه]، فینجا بلا پستی فی سالی [کو سالا
 نه می مشختی بسوا] نیز یکی مزگفتا که عیسی نه بن،
 [و نایب ز نوک و پیغه بینه که عیسی بؤ ح جی و
 عمر عیسی] و نه گهر هوین [ژ نه هانتا و ان بؤ مزگفتی]
 ژ خیزانیسی [هه ژاریسی] بترسن [چونکی ب هانتا و ان
 رمواجهک دکه فینه کریسن و فرژتسا هه ره]، فینجا نه گهر
 خودی بپست دی هه وه ژ که ره ما خنر دوه له مهنده کهت.
 ب راستی خودی پس زانا و کارینه جهه. ﴿۲۹﴾ [گمل
 خودان باوهران] شهری د گمل و ان بکه نه نویست
 باوهریسی ب خودی و پوژا قیامه تنی نه نین، و نه و
 خودی و پیغه مبرئی وی حرام کری، حرام نه کهن، و
 دینی راست بؤ خنر نه که نه دین، ژ و ان نه ویست کتیب بؤ
 هانتی [جو هی و فله] هه تا ب دمست خنر زبیره سرئی
 ددهن و نه و پست شکهستی. ﴿۳۰﴾ و جو هیان گوت:

عوزیسر کورئی خودیه، و فله بان گوت: عیسا کورئی خودیه، نه فله گوتتا وانه نه و ب ده فی خنر [فی] دبیزن
 [بسی نشان و بی به لگه و گوتسه]، چافل و ان دکه ن بیت به ری و ان گاور بوویسن [د جه رخ و سرده میت
 بؤریدا و هکی یونان و رومانان]، خودی و ان بکوزیت [له عن تنان ل و ان بکهت]، چاوا نه و به ری خنر ژ هه قیسی
 و هر دگنیرن بؤ پویچیسی؟! ﴿۳۱﴾ نه و ان [مه خسه د جو هی و فله] زانا و عیاده مکریت خنر و عیاسی کورئی
 مریه می بؤ خنر خودا داناییسه، و فهرانا و ان نه هاتیبه کرن ژ خودایه کی زیده تر به ریسن، کو ژ وی پیغه تر
 چو خودایست دی نین، و ب راستی نه و بیس باک و باقره ژ وی سالوخی نه وی مورشکن ددهن.

أَنْصِرُوا أَخِيحًا مَا وَقَالَ لِتَجِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْكَبِيرُ خَيْرٌ لِّكَ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾
 لَوْ كُنْتُمْ عَرَفْتُمْ قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَأَسْتَوِيكُمْ
 وَلَئِنْ مَدَدْتُمْ عَلَيْهِمُ الشُّعْبَةَ وَسَخَّرْتُمْ لَهُمُ الْبُلُوكَ
 لَأَسْتَوْلُوا لَمَنْ خَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠١﴾ عَمَّا اللَّهُ عَمَلْتَ لِأَرْأَيْتَ لَهُمْ
 حَقِّي بِبَنِيكَ إِنَّكَ الْبَرُّ صَدَقُوا وَتَرَاهُمُ الْمَكِيدِينَ ﴿١٠٢﴾
 لَأَسْتَفِدَّنَكَ الْبَرُّ بِؤْمُورِهِمْ وَالنُّورُ الْآخِرُونَ
 يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٠٣﴾
 إِنَّمَا يَسْتَفِدَّنَكَ الْبَرُّ بِؤْمُورِهِمْ وَاللَّهُ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ
 وَأَرْزَأْتِ قُلُوبَهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿١٠٤﴾ وَالْوَلِيُّ
 أَرَادُوا الْمَرْجُوحَ لَأَعُدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَئِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِيَأْتِيَهُمْ
 قَتْلُهُمْ يَقْبَلُ اللَّهُ لَهُمْ وَأَمَّا الْقَائِمِينَ ﴿١٠٥﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكَ
 مَا زَادَ صَعْمًا إِلَّا خَيْبًا وَلَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكُمْ بَيِّنَاتٍ
 الْفِتْنَةَ وَيَكْفُرُوا سَفَرًا لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿۱۰۰﴾ و هومین [گمل خودان باوهران] ب دخوازی
 و دلنه خوازی و ب گنج و پیرمترقه و ب سوار و
 په‌یاده‌شه و دخوشی و نه‌خوشی‌باند و ب زاروک و
 بسن زاروکفه و ب بارسفکی و ب بارگرنیسه و ب
 مال و جانسن خوزه، جیهادی دیتکا خودیندا بکن،
 تفه بز هموه چیتره نه‌گهر هومین بزاتسن. ﴿۱۰۱﴾ نه‌گهر
 [گازیکرنا ته‌هی موحه‌مد بز شه‌ری نه‌بایه] و بز
 ده‌سکه‌قیسه‌کن نیزیک بایه یان زی بز و غه‌ره‌کا
 نافجی بایه [نه‌یا دویر و نه‌یا نیزیک بایه]، ب
 راستی دال دویرف ته‌نبن، به‌لسن ب راستی زهمه‌ت
 و مه‌ستاندن شه و دویر تیخستن و له‌شگران کرن، و
 دئی ب خودئی سویند خوزن [و دئی بیژن]: [نه‌گهر تم
 شیبایه، ب راستی داد گمل هموه دمرکه‌فین] [ب فه‌مانا
 خوز جیهادی] خوز به‌راناف دکهن، و خودئی ب خوز
 دزانیست شه و دره‌وینسن. ﴿۱۰۲﴾ خودئی ل ته‌نه‌گریست و
 ته‌نازاکت [همی موحه‌مد]، بزجی ته‌ده‌ستوریاوان
 دا، به‌ری نه‌ویست راستی گوتین، بز ته‌دیار بسن و تو
 دره‌ویسان نیاسی. ﴿۱۰۳﴾ نه‌ویست باوهریسن ب خودئی

و روزا قیامه‌تنی دینسن، ده‌ستورییسی ژ ته‌ناخوازن کو شه و ب خوز و مالی خوز جیهادی دیتکا خودیندا بکن،
 و خودئی ناگه‌هژ باریزکاران همیه. ﴿۱۰۴﴾ به‌لسن به‌س شه و ده‌ستورییسی ژ ته‌دخوازن [ژ جیهادی فه‌مین]
 نه‌ویست باوهری ب خودئی و روزا قیامه‌تنی نه‌ی، و دلیت وان ب گومان، فینجا شه و د گومان و دودلیبا خودا
 دزفرن. ﴿۱۰۵﴾ و نه‌گهر [راست دبیژن] وان قیابایه دمرکه‌فن [بوز جیهادی] [داکاری بز کهن، به‌لسن خودئی
 رابورنا وان نه‌فیا، فینجال به‌ر وان گران کر، و گوتنه‌تیکدو د گمل رویشیان [بجویک و پیرمتر و ژنان]
 بروینسن. ﴿۱۰۶﴾ و نه‌گهر شه و د گمل هموه دمرکه‌فتبانه‌زی، ژ خرابیسن بیفته‌نرل هموه زیده‌نه‌دکرن، و داد ناف
 همومدانین و چن و خرابیسن هله‌نیخن، سرگیزیسن بز هموه دخوازن، و د ناف همومدانیتت هه‌ین [است
 و لاوا] گله‌مداریبا وان دکهن، و خودئی ناگه‌هژ سته‌مکاران همیه.

﴿۵۵﴾ فَبِجَا بِلَا مَالٍ وَ زَارٍ وَ كَيْتٍ وَ ان [بیت گمراه] ته عه جیگرستی نه کن، خودی دفتت در یانا دنیابیندا وان بن نهزیت بدت، و باشی وان بمرینت و شو گاور. ﴿۵۶﴾ [دوروی] ب خودی سربند دخون کر شو و هوه و بیت دگمل هوه، و شو ب خو نه ز هوه، به لن شو دسته که کن درس [ته اها تیبیه سمری گاوران ب سمری وان زی بیت، ژ بمر هندی ژ دره بو هوه سربند دخون، کو موسلمانن و خودان باورن وهکی هوه، و شو ب خو وهما نینه]. ﴿۵۷﴾ و نه گمر وان ناسینگمهک [کو تیدا هاتبانه بارستن]، بان شکه فتهک [کو تیدا نه هاتبانه دینن]، بان زیزه مینهک [کو چیزانه تیدا] دنیبیه، داب لهز بهری خو دهنن [ژ ترساندا]. ﴿۵۸﴾ و هندهک ژ وان د لیکه کرنا دستکه فینادا، ته له که دار دکن، و ناسان دهافیزنه ته، فینجا نه گمر ژ وی مالی گه شته وان رازی بوون، و نه گمر نه گه شته وان عیجز و نه رازی دبسن. ﴿۵۹﴾ و نه گمر ب وی نشنی کو خودی و بنغمه بهری وی داییه وان [ژ دهسکه فنی و غه نیمه یان] رازی بانه،

و گو تابه: خودی بهسی مبه، خودی دنی ژ که ره ما خو دته مه و بنغمه بهری وی زی [ژ که ره ما خودی دنی دته مه]، و ب راستی هم ل هیفیا خودایسن خویته [نهفه دا بز وان چتر بیت]. ﴿۶۰﴾ ب راستی زه کات بهس بق وانته نهویت هه ژار و بهلنگاز، و نهویت ل سمر شول دکن [بزو کومکرنا زه کاتن]، و نهویت دلن وان بهر ب نیلامیغه دینته کیشان [ژ که سیت موسلمان بووسین و هیژ موکوم نه بووسین، بان گره گرتت گاوران داژ زیانا وان بیته باشه برن و دلن وان بو نیلامی بیته نه مکرن]، و بو نازا دکرنا بهنده یان و بو دهنداران، و بز بیبا خودی [جهادی ب همی بهنگانفه] و ریفتگان، نهفه فه رزه ژ دهف خودی، و خودی ب خو یسن زانا و کارته جهه. ﴿۶۱﴾ و ژ وان [دورویان] هه نه نهزیتن دگه هینه بنغمه بهری و دینن: شو گو هنی خو دته همی تشنان و همی بس باورم دکت، بیزه: به لن شو گو هدارسیا همی نشنی دکت، به لن گو هدارسیا وی بز ختیرا هوه یه، باور سبب ب خودی دینیت و باورم ژ خودان باورمان دکت، و دلز فانیسه بو نهویت باورم ی نیابین ژ هوه، و نهویت نهزیتن دگه هینه بنغمه بهری خودی، نیزایه کاب ژان و دژوار بز وان هبه.

يَخْلِفُونَ بِآيَةِ لَعْنَةِ رَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَجْعَلْنَا اللَّهُ مِنْ
 يَحْدِيدٍ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ قَالَتْ لَمْ تَجْعَلْنَا حَبِيدًا فِيمَا
 ذَلَلْتِ الْخِزْيَانِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْكُفْرَ فَيَقُولُ أَنْ
 نُنْزَلَ عَلَيْهِ سُورَةٌ تُنْفِثُهُمْ مِنِّي فَيُطِيعُونِ أَمْ أَنُفِثَهُ وَأُ
 بَرَأَ اللَّهُ مَخْرُجًا مِمَّا تَحَدَّرْتِ ﴿٦٤﴾ وَلَيْسَ سَأَلْتَهُ
 لِيُقُولَ إِنَّا كُنَّا نَحْمُسُ وَنَقْتَبُ قُلُوبَنَا وَهَاتَيْنَا
 وَرَسُولَهُ كَسْبُهُمْ قَسَمُهُمْ ﴿٦٥﴾ لَا تَقْدِرُوا قُدْرَتَهُ
 بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَرَفْتُمْ عِلْمَهُ فَكُلُّكُمْ قَائِلَةٌ
 بِأَنَّهُ سَكَّانًا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ تَقُولُوا لَنْ نَكْفُرَ
 بِمَا كُفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَّلَ اللَّهُ الْقَلْبَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَالِمُ
 غَيْبِكُمْ ﴿٦٧﴾ أَلَمْ تَقُولُوا لَنْ نَكْفُرَ بِمَا كُفَرْنَا بِكُمْ
 وَبَدَّلَ اللَّهُ الْقَلْبَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَالِمُ غَيْبِكُمْ ﴿٦٨﴾

﴿٦٢﴾ بقره هموه ب خودتی سویند دخون، دا هموه
 بازی بکن، و خودتی و پیغمبرتی وی هیژا تنر شو
 بازی بکن، نه گهر راست شو ز خودان باورمان
 بن. ﴿٦٣﴾ نهرتی ماوان نهزانیسه، ههر که سنی دزانی
 و دژمناتیسا خودتی و پیغمبرتی وی بکعت، نی ب
 راستی ناگرتی دوزهمنی بز ویسه و دتی ههروهه
 تبتدا بیت، نه قه به رسواتی و شهر مزاریسا مه زن.
 ﴿٦٤﴾ دوروی دترسن سوره تک دهره هقن واندا [نان
 ل سهر وان] پتسه خوارتی، یا ددلی واندا [قه شارتی]
 بز وان بیژیت، [ههی موحه مهد] بیژه [وان]: ترانه یان
 بکن، نی نه واهوین زئی دترسن، خودتی دتی ناشکهر
 کعت. ﴿٦٥﴾ و نه گهر تو پسبارا وان بکهی [زوی
 تشنی وان گزنی] دتی سویند خون و بیژن مه بهس
 ترانه دناقبهرا خوزدا دکرن و بهس ناخفتن بوو، و
 مه چو مخصه دپی نه بوون. بیژه: نهرتی هموه ترانه
 ب خودتی و نایه تیت وی و پیغمبرتی وی دکرن!؟
 ﴿٦٦﴾ [ههی موحه مهد بیژه دورویسیان]: مهانه و
 ههجه تان نه گرن (عوززان نه خوزان) [ژ هموه ناتیسه

وهر گرتن]، ب راستی هوین گاوربوون پشنی هموه باوه ری ینیسی، نه گهر شم ل دهسته که کنی ژ هموه
 بیژین و نازا بکهیسن [نه ویت دورویاتیسا خوز هیلایین] دهسته که کنی دتی بیژا دهین، چونکی نه و ب راستی
 گو نه کار بوون. ﴿٦٧﴾ دوروی ژ زن و میزان ژ تیکن [نانکو همی وه کی تیکن دورویاتیسیندا]، هه رمانی
 ب خرایسی دکهن و ری ل باشیسی دکرن، و ده ستیت خوز دکرن (دمچینن) و قه لاتیسی دکهن، خودتی ژ
 بیر کرن [هه رمانا وی ب پشت گوهمی خوز هه هایتین] خودتی ژی نه و هیلان [و دلوفانی و کهره ما خوز وان
 بری]، ب راستی دوروی شون بیت ژ ری دهر که فتین. ﴿٦٨﴾ خودتی بز دورویسیان ژ زن و میزان و گاوران
 ناگرتی دوزهمنی به ره هف کریسه، و ههروهه ر دتی تبتدا بن و نهو بهسی وانسه، و خودتی نهو بیت ژ دلوفانیسا
 خوز دوبر تیخستین، و بیژیها که ههروهه ر بز وان هه به.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا جَاهِدُوا الْكُفْرَ وَالشُّرُوكَ وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا يُؤْمِنُ بِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
 وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بِأَنفُسِهِمْ وَهُمْ
 بِمَا كَرِهُوا لَهَا وَإِنَّا لَنَعْلَمُهَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 مِن قَوْلِهِمْ إِنَّا نَعْلَمُهَا بِك خَيْرَ لَعْنَةٍ وَإِن يَتُوبُوا
 لَنَنُفِثَنَّ اللَّهُ عَذَابَنَا إِلَيْكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَمَا لَكُمْ فِي آلِهَتِكُمْ مِن وَّلِيٍّ وَلَا شَيْءٍ
 مِّن قَوْلِهِمْ إِنَّهُمْ لَمُؤْمِنُونَ ۗ وَمِنْهُمْ مَّن عٰهَدَ
 اللَّهُ لَئِن آتَيْنَاهُم مِّن فَضْلِهِ لَيَسْفِكْنَ دِمَاجَهُمْ
 فَنَنفِثُهُمْ فِي مَآءٍ حَارٍّ فَيَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيَتُوبُوا
 وَأَمْرُهُمْ شُرُكُوتُ أَقَابِقٍ فَلَوْ عَسَىٰ أَن يَرَوْنَ
 بَأْسَ أَخْلَافِنَا لَأَنفَعَهُم مَّا وَعَدَدُوهُ وَمَا كَانَ
 لَكُمْ بِأَن تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ غَدَابَتَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ الْغُيُوبِ ۗ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
 فِي جَنَّتِهِمْ مِن نَّوْمٍ فَخَرُوا اللَّهَ وَمَنُوعَهُ
 لِيَكْفُرُوا بِهِ ۗ

توبه

﴿۷۳﴾ هدی پیغمبر جیهادی د گهل گاور و دورویان بکه، و ل سهر وان بشدینه، و جهن وان جهنمه و پیسه دورویا بکه. ﴿۷۴﴾ [دوروی] ب خودی سویند دخون، وان نه گوتیسه [نه گهر راست مورحمه د پیغمبر بیت، ثم ز که ران زی خرابترین] و ب راستی وان بهیضا گاورویسی گوت، و پشتی موسلمان بوویسن گاور بوونه ف، و نه و کر نه دلن خز یا ب دهست وانفه نه هاتی [کو کوشتا پیغمبریه]، و چو کتایسی و پر خنل سهر [پیغمبریه] نه بوون، نه و نه بیت خودی و پیغمبریه وی نه و ز که ره ما خودی بن منعت کرن. ئیجا نه گهر نه تو به بکه، توبه بز وان چیره و نه گهر نه و رووسی خز [توبه و باوروسی] و هر گیزن، ب راستی خودی دئی وان دنیا و ناخره تیدا ب بهر نیزایه کاب ژان و دژوار تیخت، و وان د نریددا چو هه فال و پشته فان و هاریکار نابن [وان ز نیزایسی رزگار بکن]. ﴿۷۵﴾ و ژوان [دورویان] هه نه بهمانی د گهل خودی دهن، نه گهر [خودی] ز که ره ما خز مالی بدهته مه، ب راستی و ب سویند نه م دئی خیر

و سه ده قه بان دهین، و نه م دئی بین ز مرؤئیت قهنجیکار. ﴿۷۶﴾ ئیجا و هختی [خودی] ز که ره ما خز مال دایسی، [وان دورویان] قلسی و چرویکی کرن [و چو خیر نه دان، و هکی سویند خوارین]، و پشنا خز دانن [دانه بهیانا خز] و نه و دروی و هر گیزانا خز دا رکه شک. ﴿۷۷﴾ ئیجا [چرویکی] دورویانیه کا بهرده وام هیلا ددلی و اندا، هه تا روزا دگه هه خودی، ز بهر جهن نیانا بهیانا وان دایسی، و ز بهر دره ویت وان دکرن. ﴿۷۸﴾ نه ری ما وان نه زانیسه، خودی نبی و پسته وان دزانیته، و ب راستی خودی زیده زانایسی نبیانه. ﴿۷۹﴾ نه و [دوروییت] چکیان دهنه خودان باورین، ژ دل و گیان [گهل ک] سه ده قه بان دهن [دبیزن: نه فیه بز رومیه نیسیه نه ژ بز رازیوونا خودیه]، و [ژ خودان باوران] نه ویت چو نه بین بدن ژ بل پیچیوونا خز، [دوروی] ترانه بان بز خز بی دکه ن [و دبیزن: خودی چو باکی ب فن کیتی نینه]، خودی نه و جزادان ل سهر ترانه بیت وان، و نیزایه کاب ژان و دژوار بز وان هه به.

اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ اُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ اِسْمٌ فَرَىٰ
 فَاَنْ تَعْبُرَ اِنَّهُ لَهٗمُ الَّذِي كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضّٰلِّينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمَلٰٓئِكُونَ بِمَعْرَدِهِمْ
 خَلَّفَ رَسُولُ اللّٰهِ وَكَرِهَ اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَعْرُوفُ اِنَّا لَمُرُوۡفُونَ نَارَ جَهَنَّمَ اَشَدَّ حَرًّا
 لَّوْ كَاۡنُوا يَفْقَهُوۡنَ ﴿٨١﴾ لَلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا قَلِيۡلًا وَّلِيۡسَ كَوٰكِبُهُمْ اَجْرًا
 بِمَا كَسَبُوۡا يَكْتُمُوۡنَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعْتَ اِلَآءَ اِلٰنَا بِقَدَرٍ
 مِّنْهُنَّ مَا اسْتَدْرَكْتَ لِلْخُرُوۡجِ فَقُلْ لَنْ نُّخْرِجُوۡا مِنْ اِيۡنَا وَاَنْ
 نَّقْتُلَ اَمۡرِيۡنَ عَدُوًّا اِنْ كَرِهۡنَا بِسَبۡحِۡمِ بِاللَّغُوۡبِ اَوَّلَ مَرَّةٍ قَاعِدًا
 مَعَ الْمُتَلَيِّبِيۡنَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصِلْ عَلٰۤى اَسۡدِيۡفِهِمْ مَّاتَ اِيۡنَا وَلَا تَقۡمُ
 عَلٰۤى قَرۡبِهِۦ اِنَّهُمۡ كَفَرُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا وَهُمْ كٰفِرِيۡنَ ﴿٨٤﴾
 وَلَا تُفۡجِكْ اَمْوَالَهُمْ وَاَوۡلَادَهُمْ اِلَآئِنَا بِذُنُوۡبِهِۦمْ اَلۡبَدِيۡنَ
 بِمَا فِى الدُّنْيَا وَتَرۡجُوۡنَ اَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوۡنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا
 اُنۡزِلَتْ سُوۡرَةٌ اَنْ اَمۡسَاۡ بِاَلۡهٰٓئِهِۦ وَجٰهَدۡ وَاَمۡرُ رَسُوۡلِهِۦ اَسۡتَدۡتَكَ
 اَوۡلَاۤى اَلۡقُلُوۡبِ مِنْهُنَّ وَقَالُوۡا اِنَّا نَرٰنَا تَكۡسِبُ مَعَ الْقٰهِدِيۡنَ ﴿٨٦﴾

﴿ ۸۰ ﴾ چ تو داخوازا گونهد زيرنى بؤ وان [دورويسان] بکەى، بان زى داخوازا گونهد زيرنى بؤ وان نه کەى، خىژ نه گەر چهفتى جاران داخوازا گونهد زيرنى بؤ وان بکەى، همر خودى گونهيت وان زى نابهت، چونکى ب راستى وان باوهرى ب خودى و پينغه مبهرى وى نه نيشا، و خودى ب خىژ ملهتنى ز رى دهر کهفتى، راسته رى ناکهت. ﴿ ۸۱ ﴾ نهفتت فهمايين [ز دورويست دهستور خواستن، و نه چۆنه نه بووکى] ب روينشتا خىژ [د ماليت خىژ دا]، پهنى پينغه مبهرى خودى چۆيسى، خوشبوون، و نه قبان ب خىژ و مالى خىژ جهادى دريکا خوديدا بکهن، و گوژنه [خه لکى] د گهريندا دهر نه کهفن، بيژه: ناگرى جهه منى گهر مته، نه گهر نهو تنى بگه من. ﴿ ۸۲ ﴾ فنجبا بلا بپچهک بکهنن، و گه لهک بکهنه گرى، جزايسى کار و کربارىست وان کريسن. ﴿ ۸۳ ﴾ فنجبا نه گهر خودى تو [ز ته بووکى] فه گهر انديسه مه ديه بين ل نك دهسته که کنى ز وان [زى بست فه مايسى]، و دهستور ز ته خواستن بؤ دهر کهفتى [بؤ خه زابه کا دى ز بلى نه بووکى].

بيژه: هوين چو جاران د گهل من دهر ناکهفن، و هوين چو جاران د گهل من شه رى چو دژمان ناکهن، ب راستى هوين جارا تيکى ب روينشتا خىژ د خوش يوون، فنجبا هوين زى د گهل فه مايسىان بعينه روينشى. ﴿ ۸۵ ﴾ [ههى موحه مه د] ههه کهنس ز وان بعريت نفيزى ل سهه نه کەى، و ل سهه گزورنى وى [د وهختى فه شار تيدا] رانه وهسته، ب راستى وان باوهرى ب خودى و پينغه مبهرى وى نه نيشا، و مران و شهو ز رى دهر کهفتى. ﴿ ۸۶ ﴾ ب مال و زار و کيت وان عه جيگر تنى نه به، ب راستى خودى دفتت د دنيا بيندا وان پنى تيزا بدهت، و وان بعريست و شهو گاور. ﴿ ۸۶ ﴾ و نه گهر سؤره ته که هاته خواري، و تيدا هاتيت باوهريسى ب خودى بينن، و د گهل پينغه مبهرى وى جهادى بکهن، نه ویت دهوله مند دهستوريسى ز ته دخوازان و ديژن: بيلنن هم زى د گهل روينشتيان بعينى.

رَضُوا بِأَن يَصُورُوا مَعَ الْكُفْرَانِ وَطَمَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهَذِهِ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكُمْ لَهُمْ الْخَيْرَاتُ
 وَالَّذِينَ هُمْ يُغْلِبُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
 وَجَاءَ الْمُعَذَّبُونَ مِنَ الْأَشْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُخْسِرِينَ مِنَ سَبِيلِ اللَّهِ عَمَلُهُمْ ذَرِيرٌ ﴿٩١﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لِيْتَخِطَّهُمْ قُلْتُ لَا أُجِدُ
 مَا أَخْلُقُكُمْ عَلَيْهِ قَوْلُوا وَأَنْصِبْ لَهُمْ نَقِيضٌ مِنَ الْأَمْثَلِ
 حَزَنًا أَلْيَجِدُ أَمْ لَا يُفْقَهُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَمْتَدِنُونَكُمْ وَهَذَا غُنْيَاكُمْ رَضُوا بِأَن يَصُورُوا
 مَعَ الْكُفْرَانِ وَطَمَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهَذِهِ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٩٣﴾

﴿۸۷﴾ شو را زی برون د گهل ژنان بعین، و خودی
 دلن وان مژکر، قیجا شو ژ بهر هندی تن ناگهمن
 [کاج سه رکعتن و خوشی د جهاد پدایه، ج نه زیست
 و نه خوشی د روینشتدایه]. ﴿۸۸﴾ بهلن بیغه مبری
 و نهویت باوهری د گهل نینابین، ب خض و مالی
 خض جهاد کرن، خیر و یریت دنیا یس و ناخره تن
 بز و اتن، و نهون بیت سه رفاز. ﴿۸۹﴾ خودی
 به حشیت رویار دنبرا دچن بز وان بهر هفکرینه،
 هر وهره دی تیدا مین، و نه فیه سه رکعتنا مهن.
 ﴿۹۰﴾ و کچهریت عه ربان [نهویت ل دهشتی
 ناکنجی] نهویت هه جهت گرین، داده ستوری بز وان
 بیته دان [کو بعین و بشکدار یس د نه بو کیدا نه کن]،
 و نهویت خودی و بیغه مبری وی دره یس دانابین،
 شو روینشتن [هه نه هاتن عوزری زی بخوازن]،
 نهویت گاور بو یس ژ وان، نزیک دی نزیابه کا ب
 ژان و دزوار وان گریست. ﴿۹۱﴾ گونه هل سه لاواز و
 نه ساخ و نهویت چو نه یس [بز جهادی] خهرج بکن
 نینه [نه گهر بشکدار یس د جهاد پیدا نه کن]، نه گهر

شو باوهر یس ب خودی و بیغه مبری یس، و گوهداریا وان بکن، چو گونه هل سه خودان عوزران
 نینه و گازنده ژنی نایته کرن، خودی ب خض گونه ژیهه و دلوفانه. ﴿۹۲﴾ و چو گونه هل سه وان نینه
 نهویت وه ختی بیته دهف نه داتو وان سویار بکی، نه گوت: من چو نینه هه وه فی سویار بکم، بهری خق
 وهر گپران و چاقیت وان تژی رونک د بون ژ خه ماندا، چونکی وان چو نه ددیت د ریکا خودیدا بهر یسخن.
 ﴿۹۳﴾ ب راستی ریکا جزادانی و ژنی و هره گرتن و گونه کار کرن، بهس ل سه وان نهویت ده ستوری یس ژ
 ته دخوازن [کو نه قیبه جهادی]، و شو ب خق بیت دهوله مهن، رازی برون د گهل ژنان [روینشتی] بعین،
 و خودی دلن وان مژکر یس، قیجا ژ بهر هندی شو نوزان.

يَسْتَدْرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَضِعْتُمْ الْبُرْءَ قُلْ لَمْ أَتَدْرُوا
 لَنْ تُوْتِرَ لَكُمْ قَدَرَاتِنَا إِنَّ اللَّهَ مِنْ لَدُنْهَا يَكْتُمُ وَبَسْرَى
 اللَّهُ عَمَّا كُفِّرُوا وَرَسُولَهُ فَوُتِرُوا لِلَّهِ عَلَيْهِ التَّوْبَةُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 لَكُمْ إِذَا نَفَلْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُفْرِغُوا عَنْهُمْ فَاغْرَضُوا
 عَنْهُمْ الْبُرْءَ يَتَسَوَّوْنَ وَمَا أُنْفِرْ جَهَنَّمَ بِمَا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ ﴿٩٢﴾ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن
 تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٣﴾
 الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَافٍ أَجْدَرُ أَلَا يَعْلَمُوا خُذُوا
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ تَوَلَّىٰ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ مُضِرًّا وَمَنْ بَشُرًا يَكْفُرُ
 اللَّهُ بِالَّذِينَ تَوَلَّوْا الشِّرْكَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٥﴾ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتَوَلَّىٰ مَا بَيْنَ
 قُرْبَيْهِ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَّىٰ عَلَىٰ رَسُولٍ أَلَا إِنَّهَا فُورَةٌ لَّهُمْ
 سَخِرَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ ﴿٩٦﴾

﴿۹۱﴾ [همی پیغمبر] دهنی هوین ز جهادی
 نه دگر بن، [دوروی] دی تین داخووا لیورین ز هوه
 کن، بیوه: داخووا لیورین نه کن [چو عوزران
 نه خوزان]، تم باور ز هوه ناکه بن، ب راستی خودی
 تم ب سر سالتوخت هوه هلکریس، و خودی و
 پیغمبری وی دی کر باریت هوه بینن [کادی خرابی
 و دورویاتیسا خو هین، یان دی هر ل سر مین]،
 باشی دی زقرنه دف زانیس نه بهنی و ناشکه رایان،
 و دی هوه ناگهداری کار و کر باریت هوه کهت
 [دی هوه ل دیوف کر باریت هوه نیزادهت].

﴿۹۵﴾ گافا هوین زقرنه دف وان، دی بز هوه ب
 خودی سویند خوون، دا هوین ل وان بیورن و لن
 نه گرن، فبجا هوین روینس خو ز وان و هر گنیرن، ب
 راستی نه د بیسن و جهنی وان دوژمهه، جزایس
 کر باریت وان کریس. ﴿۹۶﴾ بز هوه سویند دخون،
 دا هوین ز وان رازی بسن، و نه گهر هوین ز وان رازی
 زی بسن. ب راستی خودی ز مله نی ز پی دهر کهفتی
 رازی نایب. ﴿۹۷﴾ گاوری و دورویاتیسا کز چه ریت

عهربان [عهربان] پتره [ز باخه لکن باژیران]، و شایترین، نو بریار و نه حکامیت خودی ل سر پیغمبری
 خو نیبینه خواری نه زمان [بیدیسه بزانی زنده گاوری و دورویاتیسا وان یا هدنیه نو ل دیوف سهری
 خو بیبت رابوین، و کهس نه بو وان شرمت بکهت و ز زانیان ددویر بوون، و چو ز کتیا خودی و سونه تا
 پیغمبری وی نو زانن]. و خودی ب خو یس زانا و کارینه جهه. ﴿۹۸﴾ و ز وان نه عربان، همنه تشتن دکنه
 خیر ب خوسارتمی ددانن، و ل هلیبته به لا و ناتاف بینه سهری هوه، به لا و ناتاف ب سهری وان بیبن و
 خودی ب خو یس گوهدیز و زانیسه. ﴿۹۹﴾ و ز نه عربان زی همنه باورینس ب خودی و رورز اقیامه نی دینن،
 و تشتنی دمنسخن، نیزیکوون ز خودی دینن، و [ز مزاختا خو] دو عابیت پیغمبری و داخووا گونهد
 زبیرنی دینن. بلا ب ناگهد بن کونف مزاخته نیزیکوونه بز وان [وان نیزیکی رازیبوون و دلوفانیسا
 خودی دکته]، خودی دی وان تیخته بهر دلوفانیسا خو [نانکو دبه حه شیندا]، ب راستی خودی گونهد
 زبیر و دلوفانه.

وَأَلْبِيتَ أَخَذُوا مِجْمَعًا بِنَارٍ وَنُفِرًا تَفَرُّقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِنصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلِيُخْلِفَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْخُسْفَانَ وَاللَّهُ بِشَهَادَاتِهِمْ
 لَسْعَادِينَ ۚ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُيَسِّرَ عَلَى الصَّوْتِ
 مِنَ الْأُولَى يَوْمَ أُنزِلَ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْسِنُونَ
 بِنُطْقِهِمْ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ۝ أَفَمَنْ أَسْسَ بُيُوتَهُ
 عَلَى الصَّوْتِ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسْسَ بُيُوتَهُ
 عَلَى شَاخِطٍ هَارٍ فَآتَهِمْ بِهِ فِي مُارِحَتِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاطِلِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
 ۱۰ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَفَقِهُوا لَوْ
 وَفَقِهُوا لَوْ وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِحْسَانِ
 وَالْفَرَى أَنْ وَمَنْ أَزْفَ بِهَدْيِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَشِرُوا
 بَيْنَكُمْ الَّذِي بَاتَسْرُؤً بِهِ، وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ۝

﴿۱۰۷﴾ و نهویت [ز وان دورویان نهویت فهامین
 ز ته بوکن] مزگه قسهك بز زیان گه هاندنن
 [ب موسلمانان]، و ب هیز کرنا گاوریی و زیکفه کرنا
 خودان باوهران، و بز خویره سه فکرن و خز گرتنی ل
 هیسیا وی یسن بهری نوکه شه ری خودی و بیغه بهری
 وی کسری، نافاکرین، و سویند زی دخون کو مه ز
 قه نجیسی بیغه تر [ز نافاکرنا مزگه فتنی] چو یسن دی
 نه فیاییسه، و خودی شاده بیسن ددهت کو نهو ب راستی
 [د فنی سویند خوارنا خودا] درهویسن. ﴿۱۰۸﴾ چو جا
 لسن رانه وسته و نیشی تیدا نه که، نهو مزگه فنا جارا
 تیکنی ل سهر نه قوا و ترسا خودی هانیسه نافاکرن،
 ههزیره تو نیشی تیدا بکه می، هنده زه لام بیست تیدا
 ههین دفتن خو باقر بکه [ب ده ستغیز گرتنی و
 خوشویشتنی و دوبر که فنا گونه هان]، و خودی ب
 خو زی حهز خو باقر که ران دکه ت. ﴿۱۰۹﴾ نهوی نهوی
 خیم و بنیاتی (بستری) [نافاهیسن دین] خو ل سهر
 باریزکاری و رازیبونا خودی نافاکری چیره، یان
 زی نهوی خیمنی [نافاهیسن دین] خو ل سهر ایضا

کندهاله کس هه رفته نافاکری، فیجا [نافاهیسن وان یسن ل سهر لیفا که ندالی] نهو هه رفاندنه د ناگری دوزه هیدا،
 و خودی ب خو لمه تنی سهه مکار راسته ری ناکه ت. ﴿۱۱۰﴾ نهو نافاهیسن وان نافاکری دتی هه ربینت، گومان
 و دودی دلنی واندا، هه تا دلنی وان زیکفه دیت و دمرن [نانکو هندی دساخن دتی نهو نافاهی گومانی
 دلنیت واندا هیلیت]، و خودی ب خو زانا و کاربنه جهه. ﴿۱۱۱﴾ ب راستی خودی جان و مالی خودان
 باوهران، ز وان کر بیسه بهر انبهری هندی به حه شتی بدهنه وان، نهفه چونکی نهو دریکا خودیدا جیهادی دکه،
 فیجا نهو [گاوران] دکورن و دیتنه کوشتن زی، نهفه به بیانیه کا بنه جهه ل سهر وی [خودی] دتهورات و
 تنجیل و فورنایند، و کسی هه به وه کی خودی به یانا خو ب جه بیست؟ فیجا هویسن ب وی کرینا خو با هویسن
 هنی هانیسه فروتنی [کو به حه شته] شاد و که بفخوش بن، نسن سهر هه رازیسیا مه زن نه هه تا نهفه به.

وَقَالُوا كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَسَاقِطًا إِذْ سَأَلْتَهُمْ خُذُوا حُرْمَةَ اللَّهِ الَّتِي كَفَرْتُمْ سَمِعْتُمْ وَأَبَىٰ أُولَٰئِكَ مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ بِشَيْءٍ مَّا كُنْتُمْ لَآتِيهِ سَابِقًا وَإِن يَسْأَلُواكُمْ عَن دِينِكُمْ قُلُوا إِنَّمَا نَسَبُنَا لَبِيبًا وَأَنَّا نَحْنُ مُسْلِمُونَ وَإِن يَسْأَلُواكُمْ عَن دِينِكُمْ قُلُوا إِنَّمَا نَسَبُنَا لَبِيبًا وَأَنَّا نَحْنُ مُسْلِمُونَ وَإِن يَسْأَلُواكُمْ عَن دِينِكُمْ قُلُوا إِنَّمَا نَسَبُنَا لَبِيبًا وَأَنَّا نَحْنُ مُسْلِمُونَ وَإِن يَسْأَلُواكُمْ عَن دِينِكُمْ قُلُوا إِنَّمَا نَسَبُنَا لَبِيبًا وَأَنَّا نَحْنُ مُسْلِمُونَ

بقره

﴿۱۱۸﴾ [همروهسا] توبه دا سر وان هر سببیت
 [ل مدینه یس مابین و ژ نه بوو کن] فه مابین، [هاتنه
 جزا کرن ب فه برینا په یو هندیان، و ب تکمل نه کرنا
 وان و ژ فه مانا خو و مسا په شیان بوون، هتا نرد
 ب بهر رهیا خو فله ل وان تنگ بووی و بینا وان
 چک بووی و وان زانی، چو هتا و بارینزر ژ نزیایا
 خودی نین ژ بل نه و بز فرنه خودی [ب توبه کرنی
 و ب داخوازا گونه هت زینرن]، باشی خودی توبه
 دا سر وان، دا خو ل سر توبه یا خو وراگرن و دا ژ
 توبه داران بن، ب راستی خودی زنده توبه و هر گر
 و دلوفانه. ﴿۱۱۹﴾ گمل خودان باوهران پاریزکاریسا
 خودی بکن و د گمل راستگویان بن. ﴿۱۲۰﴾ نایب
 بو خه لکن مدینه یس و نه عربیت [کو چره عه رب]
 ل دوریت مدینه یس خو ژ پیغمبری خودی فهیلن
 [و خو نهدنه د گمل د جهادیندا]، و جانی خو ژ گیانی
 پیغمبری خو شتر بغین [کو ل خو هسیار بن، و خو
 پاریزن، و پیغمبری نه.] چونکی چو تیناسی و
 وهستیان، و چو برساتی د ریکا خودیندا ناگهینه وان،
 و ناچنه چو جهان [ب بیست خو بان ب سویت دهوارت خو] کو پی که ریت گاوران فه کن و دلیت
 وان بنیشین و زیانه کن ناگهینه دژ منی [ب کوشتن یا تبخیر کرن یا بریندار کرن]، نه گهر خودی پی
 کاره کن چاک بو وان نه نفیست، ب راستی خودی خیرا قه نجیخوازان بهرزه ناکهت. ﴿۱۲۱﴾ و چو مالی نادهن،
 چ کتیم چ گه له ک، و چو هالان نابرن نه گهر خودی بو وان ب خیر نه نفیست، دا خودی ژ کراریست وان
 چیرت، وان خه لات بکته [قان کاران ب خیر بو وان دنفیست]. ﴿۱۲۲﴾ نایب خودان باوهر همی بیکفه
 دهر که فنه جهادی، قینجا بلا ژ هر تیه کن ژ وان کیمه ک بچن و دهر که فن، دا خو د دیندا شمارهزا بکن، و دا
 مله تنی خو [نوریت چو یسه جهادی] ناگه هدار بکن و هختی دز فرنه دهف وان، دا نمو [مله تنی] خو پاریزن
 ژ وی تشتی دفت خو ژ ی پاریزن.

بَنَاتِنَا الَّذِينَ: اَسْمُوا قَبِيْلُو الْاَلِيْمِيْنَ بَلُوْنَهُمْ مِّنَ
 الْكُفْرَانِ وَلِيَجِدُوْا فِيْكُمْ عِلْمًا وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ
 مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٧﴾ وَاِذَا مَا اُنزِلَتْ سُوْرَةٌ قَمِيْنَتْهُم مِّنْ
 سَعُوْرٍ اُنْزِلَتْ رَاٰفَةٌ هٰذِهِ اِيْمَانًا اَلَّذِيْنَ
 اَسْمُوا قَرَادَتُهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ يَسْتَشِيْرُوْنَ ﴿١٢٨﴾
 وَاِنَّا الْاَلِيْمِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرْمِيْنَ قَرَادَتُهُمْ رِيْحًا اِلَى
 رِيْحِيْهِمْ وَمَا فَا وَاَهْمُ كَعِيْرُوْنَ ﴿١٢٩﴾ اَوْلَا يَسْتَوْنَ
 اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَابِدٍ قَرَةٌ اَوْ مَرَّتَيْنِ فَسَهْ
 لَا يَسْتَوِيْنَ وَلَا هُمْ يَدْعُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَاِذَا مَا اُنزِلَتْ
 سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ مَّا يَلْعَنُوْنَ ﴿١٣١﴾
 اَحَدُهُمْ اَنْصَرَفُوْا صَرَفَ اَللّٰهِ قُلُوْبُهُمْ يَأْتِيَهُمْ قَوْلٌ
 لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣٢﴾ لَقَدْ جَاءَكَ كُفْرًا رَّسُوْلٌ مِّنْ اَنْفِكَ
 عَرِيْبٌ عَلَيْهِ مَا تَحْنُتُ حَرِيْبٌ عَلَيَّكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ
 رَهْ وَاَوْفَ رَحِيْبٌ ﴿١٣٣﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ حَسْبِيَ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَاَوْفَرُبَّ النَّصِيْرِ النَّصِيْرُ ﴿١٣٤﴾

﴿۱۲۷﴾ [دورویان] بهرئی خوّدنه هندهکان [و دبیژن: نه‌رئی کهس (ژ خودان باوهران] هه‌وه دینیست؟
 [دال فتری بچین] باشی فه‌ره‌فین، خودئی دلّیت وان [ژ هه‌قیی و راسته‌پنیی] وهر گتیران، چونکی ب
 راستی شه ومله‌ته‌کن بی فامن و هه‌قیی تن ناگه‌هن. ﴿۱۲۸﴾ ب راستی بیخه‌به‌ره‌کی و سایی ژ هه‌وه بز
 هه‌وه هاتی، وه‌ستایانا هه‌وه ل سه‌ر وی یا گرانه [نانکو وی بی نه‌خوشه‌هوین زه‌مه‌تن بکیشن و نیزا بگه‌هینه
 هه‌وه]، ل سه‌ر راسته‌ریک‌نا هه‌وه بیی رّده [و بیی هشیاره‌ل سه‌ر باوهریبا هه‌وه]، و بز خودان باوهران زیده
 دل‌سوژ و ب ره‌مه. ﴿۱۲۹﴾ فینجا ته‌گهر وان رویی خوژ باوهریسی [و هه‌قیی] وهر گتیرا، بیزه. نه‌و خودایی
 کوژ بیل وی چو خودا و چو به‌رستی نه‌ی، به‌سی منه، ب راستی من پش‌تا خوژ وی گهرم و موکوم کر،
 و نه‌وه خودانی عهر شی معزّن.

سوره مائده

ل مەكەھن ھاتبە خواری (۱۰۹) ئایەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب ئىسىمى دىتتە خوانىد (ئەلف، لام، را) سى تىن ز (۲۸) تىتت زماڭن عەرەبى، نىشانى ل سەر نىعجازا قورئانى كىو عەرەبان پى چىتايىت قورئانەكا وەكى قى بدانىن، ھەرچەندە ئەف قورئانە ئۇ عەينى وان تىيان پىكھاتبىيە ئەوئىت ئەو ناخۇشتا خۇ پى چى دكەن. ئەقەنە ئايەتت كىتبا پىرۇز و بەجھ و دوىر ئۇ گۇمانىن. ﴿۲﴾ ئەرى ئەفە بۇ خەلكى جەھن عەجىبىيە مە بۇ زەلامەكى ئۇ وان وەحى ھىنارت. [مە وەحى بۇ وى ھىنارت و مە گۇتتىن:] خەلكى ناگەھدار بگە [و ئۇرۇزا قىامەتنى بترسىە]، مەزگىنىيى بدە ئەوئىت باوھرى ئىنايىن، كىو ب راستى بۇ وان ل دەف خودايىنى وان بەراھىيەكا كەرەمى و خەلات و پىنكەكا بىلدە ھەبە، گاواران گۇت: ب راستى ئەفە [ئەفە پىنخەبەرە]

سەبەبەندەكى ئاشكەرايە. ﴿۳﴾ ب راستى خودايىنى ھەو ئەو خودايەبە پىن ئەرد و ئەسمان د شەش رۇزاندان چىكىرىن، پاشى بىلدە بو سەر عەرشى خۇ [بىلدە بوئەكا ھىزايى وى، و پىن چاواپى]، ئەكبىرا كاروباران دكەت، چو مەھدەرچى نىنن، پىشى دەستىردانا وى ئەيىت، ئەو [خودايىنى ب قان سالىۇخەنان دىتتە سالىۇخەنان] خودايىنى ھەوئەبە، ئىجا وى بەرىنن، ما ھوئىن بۇ خۇ چامەكىن ناگىرن. ﴿۴﴾ ئەفە گەريانا ھەو ھەمىيان ب بال وەقەبە، [و ئەفە] ب راستى پەيمانا خودىيە و راستە، ب راستى ئەو جارائىكى دەست ب ئافراندىن دكەت، پاشى [پىشى مرنى] دى ئۇرۇننەفە، دا ئەوئىت باوھرى ئىنايىن و كار و كىرارتى قەنج كرىن ب دادى و ب عدالەت خەلات بگەت، ئەوئىت گاويوويىن بۇ وان قەخوارنەكا زىدە كەلىيى و ئىزاىەكا ب ئان و دۇزار ھەبە، ئۇ بەر وى گاورييا دكەن. ﴿۵﴾ ئەوئى [خودى]، رۇز بۇ ھەو كرىبە چراو ھەبەف كرىبە رۇناھى، و كىرە قويناخ قويناخ دا ھوئىن ھەزمارا سالان و ھىتيا خۇ بزانن، و خودى ئۇ قەستا ئەفە چى ئەكرىبە ئەگەر بۇ ھەقىقەت ئەيىت [ھەقىقەت] راستى پىن ئىشە زانىن ئەم بەگەھىنە مەزنا ئىيا خودى و وى بەرىنن. نىشان و ئايەتان ب درىزى [خودى] بۇ وان ئاشكەرا دكەت ئەوئىت دزانن. ﴿۶﴾ ب راستى د ھاتىن و چۇنا شەف و رۇزاندان، د ھەر تىشتى خودى ئەرد و ئەسماناندا چىكىرى، نىشان و بەلگەنە بۇ وان پىت بارىز كارىيى دكەن، و ئۇ خودى دترىنن.

بِإِنِّ الَّذِينَ لَا يَزِيدُونَ لِقَاءَ دَاوُدَ وَرُسُلًا الْحَيَّةَ الَّذِينَ أَوَّلُوا
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ
 مِنَ النَّارِ مَا كَانَ لَكُمْ يَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَتَذَكَّرُ فِيهِمْ بِأَيَاتِنَا فَهُمْ يَخْشَوْنَ
 اللَّهَ فِي حَيَاتِهِمْ فِي حَيَاتِهِمْ ﴿١١﴾ وَغَوَّضْنَا فِيهَا سَنَكَةَ
 الْأَنْهَارِ وَجَعَلْنَاهُمْ فِيهَا سَلَاسِلًا وَأَجْرًا وَمَا كَانُوا مُخْتَلِفِينَ
 فِيهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ ﴿١٢﴾ وَلَوْ يَفْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَلْسِنَةً
 سَمِعُوا لَمْ يَكْفُرْ لِقَضَى إِلَهُهِمْ أَجَلُهُمْ قَدْ أَتَى الَّذِينَ
 لَا يَزِيدُونَ لِقَاءَ تَالِي طَفَاتِهِمْ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٥﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٨﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٩﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَا إِلَى اللَّهِ أَوْ إِلَى مَا يَتَّبِعُونَ ﴿٢٠﴾

تَمِيمٌ

خرابییا خودا بز فرن. ﴿۱۲﴾ و هر وهختی نه خوشیهک بگههت مرؤفی، ل سهر ته نشنا خن [فانکو دریز کری] بیان رویشی یان باوهستیایی گازی و ههوارا خن دگههینه مه، قیجا وهختی مه نه خوشییا وی باکر، و مسا دجیت [ژ بیر دکعت] ههروهکی چو نه خوشی ب سهری نه هاتین و ههوارا خن نه گه هاندیبه مه، هوسا بز زیده خرابان کار و کریاریت وان هاتینه خه ملاندن و جوان کرن. ﴿۱۳﴾ ب سوینه مه خه لکنی چهر خیت بهری ههوه د هیلاک برن و نیزادان وهختی وان [ب شرک و گاوریسی] ستم کری، و پیغه مبریت وان ب بهلگه و نیشان و موعجزاتیت ناشکراکر بز وان هاتین [دا باوهریسی بی یسن، و باوهری بی نیشان]، و نهوه نه هه بوون باوهریسی بیسن [نه گهر هیلابانه، و د هیلاک نه بریانه]، و هوسا هم نهویت گونه هکار جزا دکهن. ﴿۱۴﴾ باشی، پستی وان، مه هورین کر نه جهنشینیت وان د نهر دیدا، دا بیسین کا هورین دتی چ کار و کریاران کن.

وَأَنذَرْتَنِي عَلَيْهِمْ وَأَنَا نَسِيتُ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا إِنَّا بُعِثْنَا مِنْ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ أَفَلَا تَمَعُورُونَ
 لِيُنزِلَ اللَّهُ مِن سَمَائِهِ عَذَابَ يُومِ عَظِيمٍ ۝ عَل
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْهِمْ وَلَا أَذْرَنْتُهُمْ
 فَقَدْ أَيَسَّرْتُ لَهُمْ إِعْرَافِي مَنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
 قُلْ إِنِّي أَخَذْتُ مِنَ اللَّهِ عَهْدًا أَنَا وَلَكُم مَّا تَدْعُونَ
 إِنَّمَا لَا يَخْلُقُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَمَن يَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَيَقُولُوا هَذَا لَشِعْرُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلِ إِنِّي أَخَذْتُ مِنَ اللَّهِ عَهْدًا أَنَا وَلَكُم مَّا تَدْعُونَ
 وَلَا فِي الْأَرْضِ سَبْعُ سَمَوَاتٍ وَمَنْ عَمَّا يَشْرِكُونَ ۝ وَمَا
 سَكَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةٌ وَجِدَّةٌ فَاتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَ مِمَّنْ
 سَبَقَتْ مِنْ ذُرِّيَّتِكُمْ يُحِبُّونَهُمْ فَيمَتَابِهِمْ يَجْعَلُونَ ۝
 وَيَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
 أَنزَلْتُ إِلَيْهِ كِتَابًا فَاتَّبِعُوا إِنِّي أَخَافُ أَن يُكْفِّرُوا

﴿۱۵﴾ و وہ سخن نیشان و ناپہنیت مہ بسیت ناشکر اکر ہ
 ب سہر واندا دیتہ خواندن، تہویت نہ ل ہیشیا دیتنا
 مہ [و باہری ب روروا قیامتہ تی نہی، دبیژن:] کا
 فورانہ کا دی ژ بل قن بینہ، یان زی قن [فورانن]
 بگو ہوزہ۔ بیژہ: تہز نہ نشیم و من ہعق نہہ نہز ژ دہف
 خق بگو ہوزم، تہز ل دویف چو ناچم ژ وی بیفہ تر یا
 ب و ہسی بؤ من دیتہ، ب راستی تہز ژ نیز ایسا روروا کا
 مہزن دترسم، تہ گہر نہ گو ہداریسا خود ایسن خق بکہم۔
 ﴿۱۶﴾ بیژہ: تہ گہر خودی قیاباہ [تہف فورانن] من بؤ
 ہموہ نہ خواند و ہموہ ہہر ہہن نہ دزانی زی [نانکو
 خودی تہف فورانن ل سہر زمانن من نیشا ہموہ
 نہ ددا]۔ نن [ہوین ب خق زی دزائن] من ہبری نوکہ
 ژسینکی دناف ہموہدا ہبری، [تہ گہر تہز تہو باہہ یسن
 ژسک خق فورانن چیکہم، دا ہبری نوکہ زی چیکہم]
 تہری ما ہوین نہ قلسن خق نائینہ سہری خق [بزائن
 تہف فورانن ژ دہف خودیہ و پیغہ مہری ژ دہف خق
 نہ نیابیہ ہہ تا بسیت بگو ہزریت]۔ ﴿۱۷﴾ فیجا ما
 کسی ژ وی سہہ مکار تہہ تہویت دہروان ب نافی خودی
 دکہت، یان زی ناپہنیت خودی دہرو ددانیت، ب راستی
 گونہ ہکار سہر فرہ از ناین۔ ﴿۱۸﴾ و ژ بل خودی وی
 دہرینسن یسن نہ زبانی دگہ ہیشہ وان نہ مفایس۔۔ و دبیژن:
 تہفہ مہدہر چیسیت مہنہ ل دہف خودی، [ہعی
 موچہ مہدا بیژہ: تہری ما ہوین دی وی تشی نیشا خودی
 دہن یسن کو نہزایت یسن دتہرد و تہسماناندا
 ہعی؟] و ب راستی خودی یسن ہاک و باقرہ ژ وی شرکا تہو
 دکہن۔ ﴿۱۹﴾ و دہستیکن خہلک ہعی ملہ تہک
 ہوون، ہاشی ژیک جودا ہوون و تہ گہر ژ ہہر فہر مانا
 خودی نہ پایہ [کو وان بیکفہ نیزا نادہت]، دا حوکمی
 و داد گہریسن دی تشیدا کت تہویت تہول سہر ژیک
 جودا۔ ﴿۲۰﴾ و دبیژن: بلا مو عجیزہ یک و نیشانہک
 ژ خود ایسن وی بؤ ہاتبایہ [دامہ زی باہری ہہن
 نیابایہ] بیژہ: غہبب کاری خودیہ و مو عجیزہ
 ب فہر مانا و سنہ، فیجا چاہہری بن ب راستی تہز زی دگہل
 ہموہ ژ چاہہری نیمان۔

وَأَذَقْنَا النَّاسَ حَمَاقَةَ مَسْئَلِهِمْ إِذْ أَلَّهُمْ حَمَاقَةً
 فِي نَهَابَاتِهَا قُلْ لَقَدْ أَسْرَعُ مَكْرًا رَبُّنَا لِنَسْأَلَنَّ بِكُنُوزِ مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢١٥﴾
 هُوَ الَّذِي يَسْتَعْرِفُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْمَلَائِكِ
 وَحَقِّقَ بِهِمْ يَرْجِعُ تِلْكَ لِقَوْلِهِمْ خُذُوا بِهَا حِمْلَهَا بِأَيْ حَمْلَيْفٍ
 وَحِمْلًا هَهُنَا الصَّوْحُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ لِحَيْطٍ بِهِمْ
 دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَبِنَ أُخْبِتْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢١٦﴾ فَلَمَّا أَتَيْنَاهَا إِذِ الْأَرْضُ تُخْفَىٰ فِي
 الْحُفَىٰ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْسَاءً بَيْنَهُمْ كَرَاهِيَةً فَتَنْتَعِبُ الْحَيَاةَ
 الَّتِي نَسُوا فِي السَّمَاءِ مَجْمُوعَةً فَتُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾
 إِنْسَاءً مَقْلُ الْمَيُوتِ وَالَّذِينَ سَعَمُوا أَرْزَلَتْهُ مِنَ السَّلَامِ وَأَخْبَتَا
 بِهِ تَبَاتِ الْأَرْضِ مَتَابَسْئَلِ النَّاسِ وَالْأَرْضِ حَتَّىٰ إِذَا
 أَحْدَبَ الْأَرْضُ رُخْرُفًا وَأَرْزَلَتْ وَظَلَمَ أَهْلُهَا أَنْفُسَهُمْ قِيَدُونَ
 عَلَيْهَا أَنْفُسَهُمْ أَمْرًا تَلِيًّا أَوْ تَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَوُحِقْنَ
 بِالْأَشْيِ كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْأَنْبِيَاءَ لِقَوْمٍ يَعْقُرُونَ ﴿٢١٨﴾ وَاللَّهُ دَاعِي
 إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَنَهَىٰ عَنِ الْبَغْيِ إِنَّ بَصِيرَتَنَا لَشَدِيدَةٌ ﴿٢١٩﴾

﴿۲۱۵﴾ وروختن هم به رفرمه‌ی کن دده‌ی خه لکی
 [نانکو خه لکن مه که هن] بستی نه نگافی و هشکاتیسی
 هنگافین، دئی بینی نایهت و نیشانیت مه دره در دانن، و
 تانان تنی دقوتن و نه خسه بان بز دکشبن، بیژره: خودئی
 د جزایسن خجوداب له زتره، ب راستی نهو فعد و فیلا
 هویسن دکهن، ملیکا که تیت مه دفتسن. ﴿۲۱۶﴾ نهوه هوه
 د هشکاتی و نافیندا دگتر بیت [نانکو نهوه شبانی
 ددهته هوه، هویسن ب بیسان و دهواران و گه مییان و
 نالافیت دی قوینا خبت دریز برون]. ههتا هویسن دجه
 د گه مییندا، و پایه کن نهرم گه میسن دبهت و [نه قیت
 تبدل] یسن که یف خجوش بوون، وی وه خشی پایه کن ب
 بارؤفه بهر ب گه میینه بیت و بتلیت نافی ز هه می
 ره خسان ل وان بینه تیلک، و نهو هزر بز وان چیبو و کو
 دژرماندژوری وان هانه گرتن و مانه د ناف بیلانرا،
 دوعا ز دل و میلک ز خودئی کرن، نه گهر ته نه
 ز فنی نه نگافین رزگار کرین، ب راستی نه دئی ز
 شوکور داران بین. ﴿۲۱۷﴾ قیجا وه ختی نهو رزگار کرین،
 [جباره کا دی] بینی کو وان صاف هه بیت ستمی د

نهر دیدا دکهن، گه لی مرؤ فان ب راستی ستهما هوه هه ل سهر هوه ب خزیه [نانکو زیانا ستمی هه دئی
 ل هوه ز فیت]، نهفه خز شیتت زیانا دنیا بیهته، باشی زفرینا هوه هه مییان بز دده میه [ب بال مه قه به]،
 قیجا ته م دئی هوه ناگه هداری وی که یسن یا هوه دنیا بیدا دکر. ﴿۲۱۵﴾ ب راستی هندی زیانا دنیا بینه وه کی
 ناهه کینه مه ز نه سمائی باران دی، قیجا ب فنی نافی نهو شیکاتیسی گه له رنگ و تیکه له دهر که فت یسن کو
 مرؤ ف و جان هومر [ههردو] دخزون، گالفا کو نهر دب شیکاتیسیا خج د خه ملیت و جوان دیت، و خودانیت
 وی [خه لکنی نهردی] هزر دکهن نهو دشین بچین و مفایس زئی و هر گرن، [هنگی] قهر مانا مه ب شهف بان
 ب رؤ ز ب سهر داهات، قیجا مه وه کی زه فیبا دوری لسن کر، ههروه کی بهری نوکه نهو شیکاتیسی نهی.
 نههاب فنی رهنگی نه م نایهت و نیشانیت خج ب دریزئی ناشکهرا دکهن بز وان بیت هزر خج دکهن.
 ﴿۲۱۶﴾ و خودئی بز ناهه میسن ناشتی و نه ناهه میسن [کو به حه شه] بانگ و گاز یسن هلددیریت، و یسن وی بقیت
 دئی بهری وی ددهته ریکا راست.

﴿۲۶﴾ بَرَّ نَفْسِي جَاكِي وَ قَنْجِي كَرِين [تَانكو ب جيترين ناوا فەرمانا خودی ب جه نیتابین]. قَنْجِي وَ جِهْنِي بِاش وَ هِيژ [بتر کو دیتنا خودیبه] د بهحه شیتدا هه به، و سه روچاقیت وان نه تۆزهوی دین و نه زی برسا دین، نهفه بهحه شیتنه و ههروهه دتی تیدا مین.

﴿۲۷﴾ وَ نَفْسِي كَار وَ كَرِبَارِيْت خِرَاب كَرِين جَزَائِي وَ ان تهمتی گونه هیت وان، و پروره شی و برسوی سه روچاقیت وان دگریت، و وان چو پاریزقان نین، وان ژ نیازا خودی پاریزن، سه روچاقیت وان ههروهه کی که رهکی شهفا رهش و ناری گرتین، نهفه دۆزهینه و ههروهه ره نو دتی تیدا مین.

﴿۲۸﴾ وَ رَوْزَا نَهْم هَهْمِيَان كُؤْم دَكَمِين، هَاشِي دَتِي بِيژِيْنَه وَ ان نَفْسِي هَهْفَال وَ هُو كَرِي بُو خُودِي چِيكَرِين، هُوِيْن وَ بَهْرَسِيْت خُوَل جِهْنِي خُو بِن، فَيَجَا مَه نَهو ژِيكفَه كَرِن وَ مَه نَاقِبَه رَا وَ ان بَرِي، وَ بَهْرَسِيْتِي وَ ان كُوْتَه وَ ان: هَهوَه نَه بَهس نَهْم ب نَسِي بَهْرَسِيْن [تَانكو نه مه فەرمانا ههوه كری به هوين مه پهرستن بهلی ههوه ب دلخوازیسا خو شه پتان بهرست، وهختی

هوين دسه ردا برین و فەرمانا ههوه كری هوين مه پهرستن]. ﴿۲۹﴾ وَ هَهْر نَهْفَه بَهسه كُو خُودِي دَاقِبَه رَا مَه وَ هَهوَه دَا شَاهِدِيْت، كُو نَهْم ژ بَهْرَسْتَا هَهوَه دَبِي نَاگَه بُووِيْن. ﴿۳۰﴾ وَ يِي رَوْزِي [رَوْزَا قِيَامَه تِي] هَهْر نَهْفَه ك دَتِي كَار وَ كَرِبَارِيْت خُو بِيْت وَ تَامَكَه تِي، وَ هَهْمِي ب بَال خُودَايِي خُوْفَه، بَهْرَسِيْتِي رَاسْت وَ دُورَسْت، دَتِي تِيْنَه فَه گَه رَانْدِن، وَ نَهو دَهوَه وَ ان دَكْر ل وَ ان بَهْرَه بُوو. ﴿۳۱﴾ بِيژَه: كِيَه رَزَقِي هَهوَه ل نَهردِي [ب شيكاي] وَ نَه سَمَانَان [ب باراني] دَهده؟ يَان زِي كِي بِي چِي دَبِيْت، گُوَه وَ چَالفَان بَدَهْت [وژ ناتافان بپاريزيت د گهل نازكيا وان]، وَ كِيَه سَاخِي ژ مَرِي دَهردِيخِيْت وَ مَرِي ژ سَاخِي دَهردِيخِيْت، وَ كِيَه كَارو بَارِيْت دَنِيَايِي ب رِيْفَه دَبَهْت؟ دَتِي بِيژَن خُودِيْه، بِيژَه: بَا بُوچ هُوِيْن پَارِيْزَا كَرِيَايَا خُودِي نَاكَه ن؟! ﴿۳۲﴾ فَيَجَا [نَهوِي نَهْفِي هَهْمِيِيْن دَكَهْت] نَهوَه خُودِي، خُودَايِي هَهوَه يِي رَاسْت وَ هَهْق، فَيَجَا مَاشْتَه ك پَشْتِي هَه قِيِي هَه بَه ژ گُومَرَايِي وَ بَهْرَه بُووِيْن بِيْفَه تَر [تَانكو پَشْتِي هَه قِيِي، بَهْرَه بُووِن، فَيَجَا جَاوَا هُوِيْن رُوِيِي خُو ز هَه قِيِي وَ مَهرد گِيْرِن بُو گُومَرَايِي. ﴿۳۳﴾ نَه هَا هُو سَا فَهْرَمَانَا تِيْزَايَا خُودَايِي تَه بُو ز رِي دَه كه فَيْتِيَان وَ اجِب بُوو، چُونكِي ب رَاسْتِي نَهو بَاوَه رِيِي نَانِيْن.

قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَاكُمْ مَنْ يَبْدُؤُا الْحَيَاةَ ثُمَّ يُعِيدُهَا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 لَخَلْقُهَا ثُمَّ يُعِيدُهَا ثُمَّ يَنْزِلُهَا إِلَى الْأَرْضِ قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَاكُمْ مَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ
 أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ قُلْ كَيْفَ تُكْفِرُونَ ۝
 وَمَا يَتَّبِعُ أَصْحَابُهُ إِلَّا الظَّنَّ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي عَنْ النَّاسِ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ مَقْصُودٌ لِقَوْمٍ يُدْبِرُونَ وَيَقْصِلُ الْكُتُبَ
 لَا رَيْبَ فِيهِمْ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ أَفَنُوحًا وَقُلُوبًا وَهُمْ
 يَشْكُرُونَ ۝ وَأَعْرَافًا سَتَحْفِلُ مِنْ دُونِ الْهَوَىٰ كَمَا كُفِّرُوا سَعْدًا ۝
 بَلْ سَعْدًا يُؤَيِّسُ الْبِاطِلَ يُجْطَلِ وَيُجْلَبُ وَيُؤَيِّسُ لِقَوْمٍ يُكْفِرُونَ ۝
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝
 وَهُمْ مِمَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۝ وَهُمْ مِمَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۝ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوا فَقُلْ لِي عَسَلِيٌّ وَالْكَافِرُ مَثَلُهُ
 يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۝ وَمَا عَسَلِيٌّ إِلَّا قَوْمٌ يَمُوتُونَ ۝ وَمَنْ يَمُوتْ
 يَسْتَعِينُ إِلَيْكَ فَوَاقِتٌ تَسْمِعُ الْأَلْمُومِينَ وَرَأُوهُ لَآئِمٌ ۝

﴿۳۱﴾ بیژہ: شەڕی تێک ژ وان ئەوێت ھەوہ کرێنە
 ھەفشک بۆ خودی ھەبە دەست ب نافراندنی بکەت؟
 ھاشی جارە کا دی [پشتی مرئی] بزفرینتە؟! بیژہ:
 بەس خودیە جار تێکن نشتی چنی دکەت ھاشی
 [پشتی مرئی] دزفرینتە، فێجا چاوا ھوین بەری
 خۆ ژ یتکا راست وەر دگیرن. ﴿۳۲﴾ بیژہ: شەڕی تێک
 ژ بوت و بەرستییت ھەوہ ھەبە راستەریکرێن بۆ
 راستی و ھەقیستی بکەت؟! بیژہ: خودی راستەریکرێن
 بۆ راستی و ھەقیستی دکەت، فێجا یێن راستەریکرێن
 بۆ راستی و ھەقیستی دکەت ھێژا تەرە دویفچۆن بۆ
 یێتە کەرن، یان یێن خۆ راستەری نە کەت نە گەر نە تێتە
 راستەریکرێن؟ فێجا ھەوہ خەزەرە ھوین چاوا وان و
 خودی دێتە ریزە کئی؟! ﴿۳۳﴾ بارابتر ژ وان ژ گومانێ
 پتە تر ل دویف چو یێن دی ناچن [ل وئی ھزری کودی
 بویت وان بەرە فانیستی ژێ کەن یان راست بەرستیە،]
 ب راستی گومان مرزوسی ژ ھەقیستی یێ مەت ناکەت
 [نانکو گومان جەمی ھەقیستی ناگریت]، و ب راستی
 خودی ب ئەوا نەو دکەن ناگە ھدارە. ﴿۳۴﴾ نە دورست

و نایبیت ئەف قورنانه ناخفتنا غەیری خودی بیت، بەلێ راستەری تێخا کیتییت بەری خۆیە [نانکو تەورات
 و تەجیلی]، و ناشکەر اکەرە ب درێژی بۆ بریار و ئەحکامیت خودی، گومان تێدا نیە ژ دەف خودانی ھەمی
 جیھانانە. ﴿۲۸﴾ یان ژێ دبیژن: [موحەمەدی ئەف قورنانه] ژ دەف خۆ تێناییە [نانکو وی داناییە و ب بال
 خودی ئەف دەت] بیژہ: ھا کا [ئەگەر ھوین راست دبیژن، و وەکی ھەوہ بیت] سۆرەتە کئی وەکی وئی بیژن،
 و ھەر کەسە کئی ھوین بشین ژێ ژ بلی خودی، ھاریکاریستی ژێ بخوازن، نەگەر ھوین راست دبیژن [ئەف
 قورنانه ژ چیکرنا موحەمەدە]. ﴿۳۹﴾ بەلکسی وان قورشان درەو داننا و بارویری یێ نەیننا، بەری تێ بگەن و
 راستیا وئی بزائن، و ھێژ بۆ وان راستی و ھەقیبا تێدا، ناشکەر نەبووی. وەسا بییت بەری وان ژێ [کتیب
 و پتە مەریت مە] درەو ددانان، فێجا بەری خۆ بدتی کا دویماسی کاستە مکاران بوو! ﴿۱۰﴾ و ھندەک ژ
 وان [ئەوێت تو بێ ھاتیە ھاترن، ھەمی موحەمەد] باویریستی ب فن قورنانی دین، و ھندەک باویریستی یێ
 نائین، و خوداییستی تە جیتر خرابکاران دنیا سیت. ﴿۱۱﴾ و نەگەر وان تو درەوین دانایی و بارویری ب تە نەیننا،
 بیژہ: کریاریستی مین بۆ مین و کریاریستی ھەوہ بۆ ھەوہ [نانکو جزاییستی کاری مین بۆ مین و جزاییستی کاری ھەوہ
 بۆ ھەوہیە]، ھوین بەرینە ژ وئی یا نەز دکەم و نەز ژێ یستی بەرینە ژ وئی یا ھوین دکەن [ھەر تێک دی جزاییستی
 کار و کریاریستی خۆ خۆت]. ﴿۱۲﴾ و ھندەک ژ وان گوھن خۆ ددەن تە [رەختنی تو قورنانی دخوینی]، [بەلێ
 نەگەر نەو دکەن بێن]، نەری تو دشتی کەری وەلێ بەکی کو گولێ بییت خۆ نەگەر دبی ناقل ژ ی بن.

وَأَنْزَلْنَا لِكُلِّ لُجْجٍ قَلْبًا مَلَأْنَا مَوَاقِي الْأَرْضِ لَاقِدَاتٍ بَوَّاءً وَأَنْزَلْنَا
 الْقَدَمَةَ لِنَارِأَوَّالِ الْعَذَابِ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْفَنَاطِ وَهُنَا
 لَا يُظَلَّمُونَ ﴿٥٨﴾ الْآيَاتُ لِلَّهِ مَبَاقِي السَّمَرِ وَالْأَرْضُ لِلْآيَاتِ
 وَعَدَّ اللَّهُ عَقْلًا وَلَكِنْ أَسْفَرُوا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ هُوَ يُجِيءُ وَيُسِيءُ
 وَيَأْتِيهِ فَتْرَةٌ مِّنْ يَوْمٍ إِلَىٰ يَوْمٍ لَّا تَأْتِي النَّاسَ قَدْحًا تَهْجُرُونَ عِظَةً
 مِّنْ زَيْكُرٍ وَشِقَاقَةٍ لِّبَاقِي الصُّدُورِ وَهَلُمِّي رِزْقَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٠﴾
 قُلْ يَقْبَلُ اللَّهُ تَوْبَتَكُمْ وَأَنَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾ قَدْ لَبَّيْكَ اللَّهُ فَمَنْ حَرَمُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْعَلُونَ ﴿٦٢﴾ قُلْ أَنَا نَسِيتُ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لِعِبَادِهِمْ مِنْ رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ بَيْنَهُمْ حُرْمًا مَّا حَلَاحَ قُلْ بِاللَّهِ أَيْدِي أَسْفَرُوا عَلَىٰ
 اللَّهِ تَقَرُّونَ ﴿٦٣﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَسْفَرُوا
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَقْرَأُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا سَعَيْنَا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْحَابٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَسْفَرُوا إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٥﴾

﴿۵۸﴾ و نه گهر همر که سمن ستم [گاوروی] کروی،
 هندی د نهر دیدا بسن وی بیت، دئی [رؤزا قیامتین]
 پیش خوقه دمت [سدم داژ نیزایا وی رؤزی قورنال
 بیبت]، به شیمانیسیا خوقه دشترین دهم نیزایسی دبین
 [دا که یفا موسلمانان بین نه بیت، به لن و هختی دکه فنه
 تبتدا نه شتیه خوق، و ب دهنگن بلند به شیمانیسیا خوق
 ناشکرا دکهن]، و ب دادگوری فرمان و حوکم د
 ناهیرا واندا هاته کرن، و ستم ل وان نایتیه کرن.
 ﴿۵۹﴾ ناگهدار بسن [هشیار بسن]، ب راستی هندی د
 نورد و نه سماناندا بسن خودتیه، هشیار بسن ب راستی
 به میمانا خودتی یا راسته [و همر دئی تبت]، به لن
 بارابتر ژ وان فن نوزانن. ﴿۶۰﴾ و همر نه وه بسن زیندی
 دکعت و دمربیت، و ب راستی هوبن همر دئی ب بال
 و یقه زقرن. ﴿۶۱﴾ گهل مرؤفان ب راستی شیره تک
 بس هه وه ژ بهرئی خودایسن هه وه هه هات [کو قورثانه]،
 و نه وه درمان و سلامه تیه بس یا ددل و سینگاندا،
 و راسته ربیسی و دلوقانیسه بس خودان باوهران.
 ﴿۶۲﴾ [ههی موحمه د] بیژه: بلا ب کهرم و دلوقانیسیا

خودتی شاد بین [بلا شاد بسن ب وی قورثانا خودتی ب رزقی وان کری و بهرئی وان دایسه راسته ربیسی،
 نانکو هیدایه تین]، فیتجا بلا نه و ب فن شاد بین، چونکی [کهرم و دلوقانیسیا خودتی، نانکو هیدایه ت] بؤ وان
 چیتره ژ یا نه و کؤم دکهن و بزاقی بؤ دکهن. ﴿۶۳﴾ [ههی موحمه د] بیژه: کا بؤ من بیژن نه و رزقی خودتی
 دایسه هه وه [و هوبن پارچه پارچه دکهن]، هنده کن ژ دهف خوق حه لال دکهن و هنده کن حهرام دکهن، بیژه:
 نهرئی خودتی دستتیرا هه وه ب فن چهندی دایسه؟! یان هوبن دره وان ب نانی خودتی دکهن. ﴿۶۴﴾ نه و ج
 هزر دکهن نه ویت دره وان ژ کیس خودتی دکهن کارؤزا قیامت خوق دئی ج نیزا دته بهر وان، ب راستی
 خودتی خودان کهرمه ل سهر مرؤفان [و هختی بیغه مبه ریت خوق بس وان هنارتین و راستی و نه راستی بؤ وان
 دیار کروی]، به لن د گهل هندی ژ ی بارابتر ژ وان سوهایسیا خودتی ناکهن. ﴿۶۵﴾ [ههی موحمه د] همر کار و
 کراسه کن تبتدا بسی و همر پهشکه کا قورثانس یا تو بهخوشی، و همر کار و کریاره کا هوبن بکهن، نه گهر تم ل
 سهر زیره فان و شاهد نه بین دهمی هوبن دچنه دنافدا [هه میسان نه م دهمز مبین و دنقبسین]، و چو تشت د
 نورد و نه سماناندا ل بهر خودایسن نه بهرزه نایت، ژ دندکا تئوزی بگره، و ج بجوبکتر و ج معزتر، نه هه همی
 بیبت د کتیه کا ناشکرا کهردا [کو ده بن پارستیه].

الْآبَاتِ أُولَئِكَ اللَّهُ لَاحِقٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٤﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَذَكَّرُ لِمَكَّنَ لَهُ
 اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٦﴾ وَلَا يَحْزَنُونَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٧﴾ الْآبَاتِ لِلَّهِ
 مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الَّذِينَ
 يَتَّبِعُونَ مَن دُونِ اللَّهِ سُحْرًا هَٰذَا بَشِيرٌ أَلَّا تَتَّقُوا
 وَإِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٨﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَنْفُسَ تَلَكُّنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُنْجِئًا لَّكُمْ فِي ذَلِكَ
 كَلِمَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَتَأْتِنَا اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْفَعْلَى لِمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِن نَّعْبُدُكُمْ مِن سُلْطٰنٍ يَهْتَدُونَ يَهْتَدُوا قَوْلُكَ عَلَى اللَّهِ
 مَا لَا تَقْلُبُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ إِنَّا لَنَزَّلْنَا نِعْمًا مِّن سَمٰوٰتٍ
 لَّا تَبْلُغُونَ ﴿٧١﴾ مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا نِعْمًا لِّئِنَّا نَمُزِّجُهُمْ قُرْ
 بٰنًا يَهْتَدُونَ ﴿٧٢﴾ الْآبَاتِ كَفَرُوا

﴿ ۶۴ ﴾ ناگه همدار بن، مروفت خودی نه ترس بؤ وان هعب [کو خودی وان ب بهر نزیاسی بیخت]، و نه ب خعم دکهن [ل سر هیلانا دنیاسی و نشتی ز وان جزوی]. ﴿ ۶۵ ﴾ [مروفت خودی] نوبت [ژ دل] باومری یتاسین، و [باشی راست و درست] پاریزکاریسا خودی کرین. ﴿ ۶۶ ﴾ د زیانا دنیاسی و ناخره تیدا مزگینی بؤ وان هعب [مزگینیا دنیاسی نه وه یا ملیاکت ددهن د گه ل رو حکیشانی، بیان زی خه و نا چاکه یا تمو دینن، بیان زی یا ب وانفه دبتیه دبتن، مزگینیا ناخره تی به حه شته]، و قمت چو گوهرین بؤ په یمانا خودی نینه، و نه قبه سرفه رازیا س مزن. ﴿ ۶۷ ﴾ و ناخفتنا وان بلا نه ب خعم نه بیخت [کو دبیزنه نه تونه بیته به بری، و نانان ل نه و په یاما نه دقوتن]، ب راستی سردهستی و دهمسته لانداری هه می یا خودییه [فنجما ما دئی چاوا شتین ریکئی ل په یاماته گرن، هه تا تو خه می ژ گوتنا وان بخوی]، و هه ر نه وه گوهدبیری زیده زانا. ﴿ ۶۸ ﴾ بزاسن و ناگه همدار بن، ب راستی هه چیی د نهره و نه سماناندا یی

خودییه، [فنجما چاوا دئی شین نه زیه تاته کهن، ب تشه کئی خودی حه ز نه کری] و نه ویت غه بری خودی دبه رینسن تمو هه فال و هه قشکیت تمو بؤ خودی چئی دکهن، نه هه فال و هه قشکن بؤ خودی [چونکی خودی چو هه فال و هه قشک نین]، و ب راستی تمو ژ گومانئ پیغه تر ل دیوف چو بی دی ناچن، و نه و ب راستی ژ دره وان پیغه تر ناگهن. ﴿ ۶۹ ﴾ نه وه [خودییه] یی شه ف بؤ هه وه دابی، دا هوین تیدا هه هسن، و روژ بؤ هه وه رو نکری [دا هوین بهر گاریسا خز تیدا بکن، و کاروباریت خز تیدا ب سهر و بهر بکن]، ب راستی د فان نشتاناندا نیشان گه له ک هه نه، بؤ وان بیتت گوهداریسا دورست دکهن. ﴿ ۷۰ ﴾ گوتن خودی بؤ خز کوره کئی گرتی [وه سانیه] خودی ژ فان گوتنیت تمو دکهن یی باقره، تمو یی دهره له مند و بی منه ته، هندی د نهره و نه سماناندا هه بی، یی وسیه، و هه وه چو به لگه و نیشان ب فن چهن دئی نین، چاوا نشتی هه وه چو ناگه هین نه می د دره ه فن خودیدا دبیزن؟! ﴿ ۷۱ ﴾ بیژه: ب راستی نه ویت دره وئی د راستا خودیدا دکهن سرفه راز نابن. ﴿ ۷۲ ﴾ [ب فن دره وئی نه گه مغایه کئی کیم د دنیا یستیدا گه هاندنه خز] مغایه کئی کیمی دنیاسینیه، باشی زفرینا وان ب بال هه قبه، باشی دئی نزیابه کا دژوار دینه بهر وان، ژ بهر گاوریا وان دکر.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَنشؤني بكلِّ سحرٍ عليهم ۝ لَمَّا جَاءَ الْكَافِرُونَ
 قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقَوْمَ إِنَّمَا أَنتم مَلْفُوتُونَ ۝ لَمَّا الْفِرْعَوَانِ
 مُوسَى مَا جئتموه به إِلَهٌ خَيْرٌ إِنَّ اللَّهَ سَبَّحَهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصَلِّحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيَحْيَى أَنه لَمَحَى بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُشْرِكُونَ ۝ فَصَا وَامَنَ لِمُوسَى الْأَرْضَ وَمِن قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِم أَن يُغَيِّبَهُمْ وَأَن فِرْعَوْنُ لَقَال
 فِي الْأَرْضِ وَبَلَدِ لَيْمَ الْأَعْرَابِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَى نِعْمَ إِنْ
 كُنتُمْ تَأْمَنُونَ بِاللَّهِ فَاصْبِرْ لَهُ وَقَوْمَكُم إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
 فَقَالَ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ إِنَّا لَجُنُودًا فِئْتَةٌ بِقَدَرِ الْعَظِيمِينَ ۝
 وَجِئْتَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْعَصِيِّينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
 وَأَخْبِرْهُ أَن نَّبَاتًا لِقَوْمِ مَدْيَنَ بِمِضْرٍ ثَمَرًا وَأَن جَعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ رِبَّةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُنَّ سَبِيلَكَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ
 الْأَرْضِ ذَلَّتْ قُلُوبُهُمْ فَلَا يَرَوْنَ سُبُلَ الْعَذَابِ إِلَّا أَلْبَامًا ۝

﴿۴۷﴾ و فرعونى گوت: کا همر ستره بنده کن زیدمزانا بز من بینن. ﴿۸۰﴾ فیجا وهختن ستره بند هاتین، موسایى گوته وان: کا بائزون با هوه دفتت بائزون [ز رستک و ورهسیت خو]، سحراهوه دفتت بکن، بکن. ﴿۸۱﴾ فیجا وهختن وان [وهرسیت خو] هائیتین [و سحراهو کرین]، موسایى گوت: نهو تشتن هوهه کرى و ینایس سحره، ب راستى خودى زوى دى بویچکته، ب راستى خودى کارى خرابان راست نایبیت. ﴿۸۲﴾ و خودى دى ب که لامى خو [هوى ب وهى بز وان ینایى] هه قیسى ناشکرهراکت و سهرتخت، خو نه گهر گونمهکار و خرابان نهفت زى. ﴿۸۳﴾ فیجا [دگهل دبتا فان موعجیزه و نایهتان زى] که سى باوهرى ب موسایى نهینا، کیمه کا دویندهها نرانلیبان نهیست، و دلى وان زى ینى ب ترس بوو ز فرعونى و کهنکهنه ینست وى، نه کو ب خورنى وان ز دینى وان فه کهن و نه زیست بدهن، ب راستى فرعون ینى زال و دهسته لانداری بوو د نهر دیدا، و ب راستى نهو ز گونمهکاریت زیده خراب

بوو. ﴿۸۴﴾ و موسایى گوت: ملهتن من، نه گهر هوهه راست باوهرى ب خودى ینایسه، با خو هله سترنى و پشنا خو ینى گریدهن، نه گهر هوین نهو بن بیت هوهه خو سبارتیه خودى. ﴿۸۵﴾ ینا گوتن: ب راستى مه خو هله سارته خودى، و مه پشنا خو ینى موکوم کر، خودایى مه تو مه ب دهسیت گاور و سته مکاران جهربه نه کهى [و مه نه تخیبه دبن نیزا و نه زیه تا وان، کومه ز دینى مه فه کهن]. ﴿۸۶﴾ و ب رهها خو مه ز ملهتن گاور بز گار بکه. ﴿۸۷﴾ و مه وهسى بز موسایى و برایس وى هنارت، هوین هه رود دسریدا هنده خانیاپان بز ملهتن خو تاماده بکن، و خانیتت خو بکنه مزگفت و بهرقیله بکن [و هوساب نهینى] آغیژان دوان خانیاپانه بکن، و مزگینى [ب سهرکهفتن] بده خردان باوهران. ﴿۸۸﴾ و موسایى گوت: ههى خودایى مه، ب راستى ته دژبانا دنایبیدا زینت و گله که جوییت مالى بیت دابنه فرعونى و کهنکهنه ینست وى، و خودایى مه نهفه زى یا بوویه نه گهرا هندى بنده ینست ته ز ریکا ته دهرینخن و بهرزه بکن، خودایى مه، تو مالنى وان ینى سهروشوین بکه و دلیتت وان رهق بکه، نى ههتا نهو نیزایا ب ژان و دژوار نه بینن، باوهرسى نایتن.

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ أَسْتَجِيبُ لَكُمْ وَأَنَا تَوَّابٌ سَبَّحَ
 الَّذِينَ لَا يَمْلِكُونَ ﴿٩٠﴾ وَجَزَّوْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ إِلَهَ الْبَرِّ فَاسْتَعِزُّوا
 بِرُحْمَتِهِ وَيُخَوِّدُهُمْ تَبَاوَعَهُ وَأَخْرَجَ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَزْفُ
 قَالَ هَامَتْ أَنفُسُهُمْ إِلَىٰ آلِهِ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا هُمْ يُؤْتُونَ بَدَلًا
 وَأَنَا مِنَ الْمُنْجِيِينَ ﴿٩١﴾ وَالَّذِينَ وَقَدِّعْتُمْ قَبْلَ وَكُنْتُمْ
 مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ فَأَلْوَمُوا نَجِيَّتَكُمْ بِدِينِكُمْ لِتَسْكُنُوا لِمَنْ
 خَلَقَكُمْ بَابَةً وَإِنَّ كَيْدَ الْإِنْسَانِ لَشَدِيدٌ فَإِنَّمَا أَتَيْنَا الْقُلُوبَ
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِزْرًا يُصَدِّقُ وَرَدَّ قُلُوبَهُمْ
 الْفَاطِيَتِ قَمَاتَا اخْتَلَفُوا حَقَّ جَاءَهُمْ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يُضَيِّقُ
 لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ رِزْقِهِ وَإِنَّمَا يَجْعَلُونَ كَيْدًا
 مِمَّا أُنزِلْنَا إِلَيْكَ فَخَلَّ الَّذِينَ أَفْرَأُوا الْكَذِبِ مِنَ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْكَلِمُوتُ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْهَرِيْنَ ﴿٩٣﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَكَانُوا مِنَ الْكَافِرِيْنَ ﴿٩٤﴾
 إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ سَعَاتُكَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٥﴾
 وَلَوْ جَاءَهُمْ نَجْدٌ مِنْ رَبِّكَ حَتَّىٰ يَسْأَلُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

﴿۹۰﴾ [خودئ] گزته وان [تانکو مرووسای
 و هارووسى]: ب راستى دوعایا هوه هاته
 قهوبلکرن، فئجها هوبن همر دو حقو راگرن [بمینه
 ل سر باوهریسا حقو]، و رینکا نهوئت نه زان نه گرن.
 ﴿۹۱﴾ و مه نسرانیل ژ دهریایى دهر باز کرن، و فیرعهون
 ولهشکهرى حقو ژ نهه قى و زبى نه خنى دانه دویف
 وان، همتا فیرعهون که فئبیه بهر خه مند قاندننى گزت:
 من باوهرى ئینا کو ب راستى ژ بلى وى خودایى
 نسرانیلیسان باوهرى بن ئینایى، چو خودایىت دى
 نینن، و نه زو خودان باوهر انم. ﴿۹۲﴾ ژ نوی ته باوهرى
 ئینا [ژ نوی تو باوهریى دئى، پهنى تو ژ زیانى بن
 هئى بووسى]؟، و ته بهرى نوکه نه گوهدارى دکو، و
 تو ژ خرابکاران بووسى! ﴿۹۳﴾ نه فرقه هم دئى که له خنى
 ته ژ نافی دهر تیخین، دانو بو بیست د دویف حقو دا بیسه
 چام و عبیرهت. ب راستى گه له ک ژ خه لکى ژ نشان
 و نایه تیت مه، د بنى ناگه هن. ﴿۹۴﴾ و مه نسرانیل ل
 جهه کنى باش ناکنجى کرن، و مه بزقه کنى باقر دا
 وان، و نهو ل سر دئى حقو ژنک جوودا نه بوون همتا
 ته ورات بقو وان نه هانى، ب راستى خودایى نه رزوا قیامه تن دئى حوکمى دنا فیرا واندا کهت، ل سر وى
 تشتى نهو تیدا ژنک جوودا. ﴿۹۵﴾ فئجها نه گهر توب وى تشتى مه بقو ته ئینایسه خواری یس دول، هسارا
 وان بکه نهوئت بهرى ته کئیت نه سمانى [ته وراتى و ئنجیلن] دخوینن، ب سویند هه قبه ژ خودایى نه
 بز ته هانى، فئجها هساربه ژ دودلان نه به. ﴿۹۶﴾ و نه ب ژ وان نهوئت نشان و نایه تیت خودئى دهره دانایىن،
 نه گهر تو ژى دئى ژ زیانکاران بى. ﴿۹۷﴾ ب راستى نهوئت عه زابا خودئى ل سر واجب بووسى، باوهریى
 ناینن [تانکو دئى مرن و نهو گاوار]. ﴿۹۸﴾ و نه گهر هه مى نشان و نایه تیت خودئى بگه هه وان، باوهریى
 ناینن همتا ئیزایا ب زان و دژوار نه بنین [هنگى ژ نوی دئى باوهریى ئینن وهکى فیرعهونى، بهلى هنگى
 باوهریسا وان فایده دى وان ناگهت].

فَلَوْلَا سَعَتْ أَيْدِيهِمْ أَن تَلْتَمِذًا لَّاتَّبَعُوا لَكُمْ تَلْمِذِينَ ﴿١﴾
 لَئِن كَانُوا يَكْفُرُونَ لَأَزِيدَنَّكُمْ سَعَةً وَسَخَرْنَا مَقَدِّرِمْ ذُرِّيَّتِكُمْ وَمَن ذُرِّيَّتِهِ لَمُتَدِينٌ ﴿٢﴾
 وَجَعَلْنَا الْفُلَّ مَنَابِتَ الْوُجُوهِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَجَعَلْنَاهُمْ عِجَابًا لِّقَوْمِهِمْ ﴿٣﴾
 وَإِن يَدْعُنِ الْمُشْرِكِينَ لَا تَسْمَعُ لَهُمْ دَعْوَةً وَهِيَ فِي آذَانِهِمْ عِجَابٌ ﴿٤﴾
 وَجَعَلْنَا الْفُلَّ مَنَابِتَ الْوُجُوهِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَجَعَلْنَاهُمْ عِجَابًا لِّقَوْمِهِمْ ﴿٥﴾
 وَإِن يَدْعُنِ الْمُشْرِكِينَ لَا تَسْمَعُ لَهُمْ دَعْوَةً وَهِيَ فِي آذَانِهِمْ عِجَابٌ ﴿٦﴾
 وَجَعَلْنَا الْفُلَّ مَنَابِتَ الْوُجُوهِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَجَعَلْنَاهُمْ عِجَابًا لِّقَوْمِهِمْ ﴿٧﴾
 وَإِن يَدْعُنِ الْمُشْرِكِينَ لَا تَسْمَعُ لَهُمْ دَعْوَةً وَهِيَ فِي آذَانِهِمْ عِجَابٌ ﴿٨﴾
 وَجَعَلْنَا الْفُلَّ مَنَابِتَ الْوُجُوهِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَجَعَلْنَاهُمْ عِجَابًا لِّقَوْمِهِمْ ﴿٩﴾
 وَإِن يَدْعُنِ الْمُشْرِكِينَ لَا تَسْمَعُ لَهُمْ دَعْوَةً وَهِيَ فِي آذَانِهِمْ عِجَابٌ ﴿١٠﴾

﴿ ۹۸ ﴾ قیجا بلا گونده کسی ز وان گوندیت مه برینه
 هیلاکسی باوهری تینابابه بهری مه نیزاب سهری وان
 دینا، دا باوهریسا وان مفاگه هاندبایه وان، وه کی مله تی
 یونس پیغمبر [نانکو ز بل مله تی یونس پیغمبر
 چو گوند و بازیران بهری هانتا عزابن باوهری
 نه تینابیه کو باوهریسا وان فایدهی وان کریت، قیجا
 وهختی مله تی یونس پیغمبر [بهری هانتا عزابن]
 باوهری تینابی، مه زی عذاب و نیزایا هه تکبر د
 زیانا دنیاسندا ل سهر وان راکر، و مه هتا دهه کن
 دیارگری [نانکو دهمن مرنی] خوشی و چاکسی بی
 دانه وان. ﴿ ۹۹ ﴾ و نه گهر خودایستی ته قیابابه، دا هندی
 ل سهر رویی نهردی همی باوهریسی نین، قیجا ما
 تو دئی خورنیسی ل خه لکی کهای دا باوهریسی بین؟! ﴿ ۱۰۰ ﴾
 و کس نهشیت باوهریسی بییت شهو نهیت
 یسی خودی دهستورای دایی [نانکو ز بل وان بیست
 خودی دهستورای باوهریسانا وان دایی، کتسی دیتر
 نهشیت ز دهف خو باوهریسی بییت]، و خودی دئی نیزا
 و رسواییی ب سهر واندا تینیت، نه ویت عه قلی خو د

نشان و نایه تیت خودیدا ب کار نه نین. ﴿ ۱۰۱ ﴾ بیژه: [گمل گاوران] کا بهری خو بدنه نهر د و ته مسانان کا
 چ تیدا هه به؟ بهلی نشان و نایه ت و تر ساندن دئی چ گه هیته وان ته ویت باوهریسی نه نین. ﴿ ۱۰۲ ﴾ قیجا بهری
 نه و ل هبیا وان روزانه نه ویت بو بیست بهری وان هاتین [باوهری ب پیغمبران نه دینان و ژ بهر هندق
 خودی نیزادان]، [ههی موحه مد] بیژه: خو بگرن نه ز زی د گهل هه وه دئی خو گرم [دئی ژ چاهه ریان بهم].
 ﴿ ۱۰۳ ﴾ باشی شه [وهختی هانتا نیزایی و ناتاق] پیغمبریت خو و بیست باوهری ب وان تینابین رزگار
 دکهین، و هوسا حقی و راستی ل سهر مه دکه فیت، شه خودان باوهران رزگار بکهین. ﴿ ۱۰۴ ﴾ [ههی
 موحه مد] بیژه: گمل مرفقان نه گهر هوین ددین مندا بیست دودل و ب گو مان بن، نه ز نه ویت هوین ز بل
 خودی دهریسن، نابه ریسم، بهلی شه وی خودایی ب تنی دهریسم شه وی هه وه دهریست، و فرمانا من یا
 هاتیه کرن شه ز خودان باوهران بم. ﴿ ۱۰۵ ﴾ و [فرمانا من یا هاتیه کرن] نه ز خو راست و دورست بگم
 بو دینن راست و دویر ژ خواری و نه هه قیسی، و شه ز موشرکان نه بم. ﴿ ۱۰۶ ﴾ و ژ بل خودی شه ز گازی و
 هه وارا خو نه گه هینمه وی، یسی نه مفایی دگه هیته من و نه زبانی [و هوسا فرمانا من یا هاتیه کرن]، قیجا
 نه گهر ته نهف [نه گه دارسیا خودی] کر، ب راستی وی وهختی دئی ز شه مکاران بی.

وَأَنْ يَسْتَنْسِكَ أَفْتَهُ يَهْرَجُ فَالَكَا بَيْفُ لَهْدٍ الْاَهُوَانِ يُرِيدُ
 بِهَ خَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَعْلِهِ ۗ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْاَحْتِ
 مِن رَّبِّكُمْ فَمَن آتَىٰهُ مِنِّي فَمَا يَمْتَدِّ ي لِقَابِهِ ۗ وَمَن سَلَّ
 فَمَا يَصِلْ إِلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِمَكِيدٍ ۝ وَأَتَّبِعْ مَا وَصَىٰ
 إِلَيْكَ ۗ وَأَصِرْ بِخَيْقِ بَحْضَةِ اَللَّهِ ۗ وَهُوَ خَيْرُ اَلْحَاكِمِينَ ۝

سورة احدى

بِسْمِ اَللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّكِیْمَ اَخْتَمَتْ بِاٰیٰتِهِ فُرُوْقًا ۗ لَمَّا لَمَسَتْ مِنْ اَلْمَدَنِ حَبِیْرٌ ۝
 اَلْاَشْتَمُذًا اِلَّا اَللَّهَ اِنِّیْ لَكْرٰهَمَ نَبِیْرٌ ۝ وَاَنْ اَسْتَفِیْرًا
 رَدَّكَ فُرُوْقًا اِلَیْهِ یَسْتَعْمُرُ مَنَاصِحًا ۗ اِلَیْ اَسْمٰی وَفُوْقَ
 كَلِّ ذِی فَضْلِ فَضْلًا ۗ وَاَنْ تَوَلَّوْا فَاِنِ اَخْفٰی عَلَیْكُمْ عَدَابُ رَبِّهِ
 كَبِیْرٌ ۝ اِلَیْ اَللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَیْ كُلِّ شَیْءٍ اَلْاَدْبَعُ
 یُنشِئُوْنَ صُدُوْرًا لِّیَسْتَفْهَمُوْا ۗ اَلْاَحْمِیْنَ یَسْتَنْشُرُوْنَ ۗ یَا اٰهَانَ
 یَعْلَمُوْنَ مَا یُبْیْرُوْنَ وَمَا یُخْلِیُوْنَ ۗ اَلْمَدِّ عَلَیْمٌ بِذٰلِ اَلْمُضْلَعِ ۝

﴿۱۷﴾ و نه گهر خودی [بـ] جهر باندنا ته [زبانی
 بگه هینته نه، کس نینه راکت، نه و نه بیت، و نه گهر
 خودی خیره ک بـ ته فیما، کس نینه بشیت ریکن ل
 کهر ما وی بگریت، خودی کهر ما خـ دده نه وی،
 ژ بهنده بیت خـ، یس وی بغیت، و هر نه ره گونه
 ژیره و دلوفان. ﴿۱۸﴾ بیژه: گهل مرغان ب سویند
 هعی ژ بهری خودیغه بـ هه ره هات [کو لهف
 فور تانه یه]، فیجا هر کسـ راسته ری بوو، نهو بز
 خـ راسته ری بوو، و هر کسـ ژ ری دهر کفت و
 سه رداچو، ب راستی زیان ل خـ کر، و نهز ل سه
 هه ره پاریز فان نیسم [نانکو نهز نه پاریز فانی هه وهه].
 ﴿۱۹﴾ و ل دوی وی وه حبیبی هه ره یا بـ ته دتیت، و
 یینا خـ فرهه بگه هتا خودی حوکمی [د ناهیره اته و
 ملتئی ته دا] دکت، و هر نه وه چتیرین حاکم.

سورة ناهود

ل مده که هنی هاتیبه خوارئی (۱۴۳) ثابته

بِسْمِ اَللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ [نه لاف لام را، نهفه سنی تیین ژ (۲۸) تیبت زمانی عه ره می، نیشان ل سه ر نیعجازا هنی فور تانی کو
 عه ره بان پی چتیبیت فور تانه کا وه کس فی بدانن، هر چه نده زمانی وان ژ عه نی تیان پیک هاتیبه]، نهفه
 کتیه که نایه تیبت وی ب ریک و پیک و موکومی هاتیبه دارینن، باشی هاته جو داگرن [نایه تیبت نه حکامان
 جو دا، و شیرت و چیرۆک جو دا... هتا] ژ بهری خودایی کارنه جهه و شار مزاله. ﴿۲﴾ [نانکو ناهه رۆکا
 وان نایه تیبت هاتیبه موکومکرن و جو داگرن نهفه به] ژ بی خودی کسـ دی نه به ریسن، ب راستی نهز ژ نک
 خودیغه بـ هه وه مزگشتین و ناگه دار کهر م. ﴿۳﴾ و داخوازا گونه ه ژیره ن ژ خودایی خـ بکن، باشی
 ژ کریاریت خـ به شتیان بیس، و تویه بکن و ل خودی بز فرن، دا نهو ژ ریانا هه وه ب جاکس هتا دهه کن
 ناشکهر اگری خـ ش بکت، و دا کهره ما خـ د گهل هر خودان ناعت و کاره کنی فنج بکت، و نه گهر
 بهری خـ [ژ فنی فه مرمانی] و هر گپرن، فیجا ب راستی تر سا من ژ نیز ایار وژه کا معز نه ب سه ره وه دا بیبت
 کو رۆزا قیامه تیه. ﴿۴﴾ [بز انن] از فریسا هه وه ب بال خودیغه، و هه ب خـ زی ل سه ره می شتاتن یس
 دهسته لانداره. ﴿۵﴾ ناگه هدار بن و هشیار بن، نهو سینگی خـ ب دژمنیی دینچن [نانکو دوروبنه] دا خـ
 ژ پینه بهری فه شیرن، هشیار بن دهمی نهو جلکیت خـ ل خـ دینچن، خودی ب ناگه هه ژ وی یا نهو نه نه نی
 و ناشکهر، دکن. ب راستی نهو یس ب ناگه هه ژ وی د دلان و سینگاندا فه شارتی.

﴿۶﴾ چو جاندار د نوردیدا نیشن نه گهر رزقنی وان ل
سهر خودی نه بیت، و دزانت جهن نمو لن [د نوردیدا
یان د پشاندا بهری هه بیت]، و جهن لن خوجه دیت
[د مالچریکاندا یان د گوراند، و جهن لن دمیرت]،
نهفه هه می د کتیه کا ناشکرا دانه کو دهبین پارستیبه.
﴿۷﴾ و نهو نهوه یسن نهرد و نهسان د شمش پورژاندا
چینگری، و عورشن وی ل سهر نافی بوو [بهری نهرد
و نهسان یننه چینکرن] دا ههوه بجهرینیت کا کاری
کس ز ههوه باشتره [ز بی کن]، و نه گهر بیژی، ب
راستی هوبین پشنی مرئی دئی ساخ بنهغه، نهویت
گاوربووین دئی بیژن: نهغه ز سبز مه ندیبه کا ناشکرا
پینه نر نینه. ﴿۸﴾ و نه گهر هم نیزا و جزا کرنا وان ههتا
دمه کنی ناشکرا گیرؤ بکهین، [نهویت گاور] دئی
بیژن: کا نهو نیزایا دا بو مه تیت، چ ری لن گر تیه؟
هشیار بس! رزوا نهو نیزا بو وان دتیت، ژ وان نایتنه
فه گرتن، و نهو نیزایا وان ترانه سن دکر و له ز لن دکر،
دور ماندوریت وان گرتن. ﴿۹﴾ و نه گهر هم ژ رهخی
خزفه نیعمت و دلؤ فانیبه کنی بگه هینه مرؤفی باشی

مه ژنی فه گرت، نهو [ژ دلؤ فانیبا مه] زوی بن هیفی دیت، و نهو قه نجییت بهری، مه د گهل کرین ژ ببرا
خو دبهت. ﴿۱۰﴾ و ب راستی نه گهر هم پشنی نهنگافی و نه خز شیبی نیعمه تان د گهل بکهین و بگه هینتی دئی
بیژیت: نن نهنگافی و نه خوشی ل سهر من نمان [چون]، فینجا یسی به تران و قه بهیه. ﴿۱۱﴾ ژ بیل وان مرؤقان
سیت بیئا خو فرهد کرین و کار و کرباریت قهنج کرین [نهغه د ههردو کراساندال بهر خو رادوهستن، و
نه گهر خودی ختیر و کهر هه مک د گهل وان کر، سوباسبیا خودی دکه و نه گهر ناتافهک یان نه خز شیهک
ب سهری وان هات، ژ رهها خودی بن هیفی نابین] بو شان گور نهه ژیرن، و خه لاته کس معزن هه بهیه.
﴿۱۲﴾ نن هه بهیه تو هندمک ژ وهجیبا بو ته هانی، بیبل و دلنی ته نهنگ بیت، چونکی دبیژن: بلا گه نهجخانه یهک
بو هاتابه خورای، یان ملیاکه مک د گهل هاتابه شادمی بو دابایه، [دا مه زی باورای پی ئینابایه] نو بهس
ناگه هدار کمری، و خودی به ل سهر همی تششان پاریزشان و چاقدیز.

اَمْ يَتَّبِعُونَ آلَ فِرْعَوْنَ مَلِكًا قَاتِلًا يُسْرِفُونَ عَلَيْهِمْ مُضْرِبَتِ
 وَاذْعُوْنَ اَمْ سَمِعْتُمْ مِرْنَ دُوْنَ اللَّهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٠﴾
 فَاَلَمْ يَسْتَجِبُوْا اَلْعَسْكَرَ فَاَقْبَلُوْا اَنْتُمْ اَنْزِلْ بِرَأْسِ اللَّهِ وَاَنْ
 لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿١١﴾ مَن كَانَ يَرْجِدُ لِقَاءَ
 اَللّٰهِ تَوْبَتَهَا يُؤْتِيْ اِلَيْهِنَّ اَعْمَالَهِنَّ فِيهَا وَهَدَىٰ فِيهَا
 لَا يُخْسِرُوْنَ ﴿١٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
 النَّارُ وَحِطَّ مَا سَعَوْا فِيهَا وَاَبْطَلْ مَا كَانُوْا يَسْعَوْنَ ﴿١٣﴾
 اَتَمَنَ كَانَ عَلٰى بَيْتَتَيْنِ مِّنْ رَبِّهٖ وَيَسْأَلُوْهُ شَاهِدَةً وَّمِنْ قَبْلِهٖ
 كَتَبَ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَّمَن يَكْفُرْ
 بِهٖ مِنْ الْاٰخِرٰتِ فَاَلَا نَارٌ مُّوْعَدَةٌ فَلَا تُكْفِرُ مِنْ رَبِّهٖ شَيْئًا
 اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّا اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٤﴾ وَّمَن
 اَطَاعَ مِنّٰى اَمْرًا مِّنْ اَمْرِىْ عَلٰى اَللّٰهِ كَذٰبًا اُولٰٓئِكَ يَفْرَضُوْنَ عَلٰى
 رَبِّهٖمْ وَيَقُوْلُوْنَ اَلَا شَهِدْنَا هٰٓؤُلَاءِ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا عَلٰى رَبِّهٖمْ
 اَلَا لِنَسْتَعِذَّ بِاللّٰهِ عَلٰى الظُّلُمٰتِ ﴿١٥﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَن سَبِيْلِ
 اَللّٰهِ وَيَبْغُرُوْنَهَا عِزًّا وَّهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٦﴾

﴿۱۳﴾ یان زى دبیژن: [موحه مدی شف قورئانه] ژ نک
 خؤ با چیکری [و ژ دروب بال خودیغه لن ددهت] [
 بیژه: نه گهر هوین راست دبیژن: کا ددهف سؤره بیت
 وه کی وی ژ ددهف خؤ بینن، نه گهر راسته شه ژ نک
 خؤ چی دکهم. و بز فم چهندی و بز هاریکاریسا
 خؤ، همر که سنی هوین بشین ژ بل خودی داخوازی
 زى بکهن، داخوازی زى بکهن. ﴿۱۴﴾ فیجا نه گهر
 وان بهر سفا هموه نه دا [و نه چار بوون و نه شیان وی
 بکهن یا هوین زى دخوازان]، بز انب ب راستی شف
 قورئانه ب زانینا خودی ب تنن هاتیه خوارى، چو
 بهر سنی ژ خودی بیغه تر نینن، فیجا ما هوین موسلمان
 ناین. ﴿۱۵﴾ همر که سنی زبان و خه ملا دنیاسی بیغت،
 نهم دق بی کتیا سی بهر انبهر کاری وان دینه وان و
 د دنیاسیدا چو ژ وان نایتیه کیمکرن. ﴿۱۶﴾ نه فان د
 ناخره تیدا ژ ناگری بیغه تر چو سی دی بز نینه، و کار
 و کریارینت وان د دنیاسیدا کریین، د ناخره تیدا بویج
 بوون، و کارى وان دکر هممی بی بویجه [چونکی
 بز خودی نه هانیه کرن]. ﴿۱۷﴾ نه ری بی بهلگه و

نیشانه کاشکه را [و نه خنی خودیغه هه بییت، و شاهدک زى ژ بهری خودیغه د گهل هه بییت و ب هیز بیخت
 [کو قورئانه]، و بهری قورئانی زى کتیا مووسایى کو پیشی و دلؤفانی بوو، شاده بیسی بز بدته، نه قیت
 هه نی [نه قیت ب فان سالؤ خه تان هانیه به سنکرن کو بهلگه و نیشان د گهل، و شاهد ل دویف شاهدهی،
 شاده بیسی بز ددهن] باوهریسی ب بیغه بهری و قورئانی دینن، و ههر که سنی ژ خه لکن مه که هنی و هممی
 خودانیت دینان، باوهریسی ب بیغه بهری و قورئانی نه نییت و گاوری بیت، ب راستی ناگر جهی ویسه، فیجا
 بلا بز چو گو زمان ددهر هه قا قورئانیدا چی نه بیت، ب راستی شف قورئانه ژ خودایسی ته به، بهلن بارابتر ژ
 مرو فان باوهریسی ناینن. ﴿۱۸﴾ نه ری سا کی ژ وی سته مکار تره نه وی دره وان ژ کیسی خودایسی خؤ دکته،
 نه قیت هؤ سائی بهر انبهری خودی تینه را وه ستانن، و شاهد [ژ ملیکاته و بیغه بهر ان] دق بیژن: نه قه نه
 دره و ژ کیسی خودی دکرن، بز انب! ب راستی له عه تا خودی ل سته مکاران بیت. ﴿۱۹﴾ نه [سته مکار] بییت
 رینکا خودی ژ خه لکی دگرن و دقین یا خوار و فیج بیت [داخه لکی زى بدنه پاش]، و وان ب خؤ باوهری
 ب پروزا قیامه تن نه ی.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ قِسْماً قِسْماً لِمَنْ لَمْ يَأْتِنَا بِهَدًى وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٨﴾
 فَالْإِنشَاءُ لِمَنْ لَمْ يَأْتِنَا بِهَدًى وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٩﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٠﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣١﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٢﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٣﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٤﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٥﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٦﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٧﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٨﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٣٩﴾
 فَتَوَقَّ عُذْرًا قَلِيلًا وَمِثْلَ بَعْضِ عَذَابِ
 أَنفُسِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولُو عَذَابٍ مُّتَبَعِينَ ﴿٤٠﴾

﴿۲۸﴾ نروح بینہمبہری گہمی چنی دکہر، و ہر گافہ کا گرہ گرت ملہتنی وی دہہرا بوزیربانہ، ترانہ بو خذ ہی دکہرن، نووحی گوتہ وان نہ گہر ہوین [ژ ہر چیکرنا گہمیں ل سہر ناخنی] ترانہیان ب مہ دکہن، نن تہم زی [وہ ختنی لیزا و توفانی] کا چاروا ہوین [تہ فرؤ] ترانہیان ب مہ دکہن، تہم زی و ہما دئی ترانہیان ب ہہوہ کہین۔ ﴿۲۹﴾ فنجبا نیزیک ہوین دئی زانن، کا نیزادی بڑ کئی تیت کو وی رسوا و شہر مزار بکعت؟ و نیزاہہ کا ہر و ہر [کو یارؤزا قیامہ تیبہ] ب سہردا بیت؟ ﴿۳۰﴾ و [نووحی گہمیبا خذ چنی دکہر، و ملہتنی وی دہہردہوام ہوون د ترانہ پیکرنا خودا] ہنا و ہختی فہرمانا مہ ہاتی، و نیزایا مہ ب سہر واندا ہاتی، و ناف د تہ نویری زایمی و ہلافتی، مہ گوتہ نووحی ز ہر نبر و مہ کی [ژ جانہ و ہریت د تہردید] و کہس و کاریت خذ، تہو نین تہویت فہرمانا مہ ب نیزادانا وان بؤری، و تہویت باومری تینایین د گہمیںبدا بہلگرہ و سوارکہ، و ژ ہہڑمارہ کا کیم پتہ فتر باوہری ہی تہنیا ہو۔ ﴿۳۱﴾ گوت [نووحی گوتہ

ہہ فالیت خذ] ب نافنی خودی سوار ی گہمیں بین، و نافنی خودی بین و ہختی گہمی دجیت و و ہختی رادہوستیت، ب راستی خودایسی من گونہ ہڑنبر و دلؤ فانہ [فنجبا نہ ترسن، خودی دئی ہہوہ رزگار کعت]۔ ﴿۳۲﴾ و گہمیں تہو دناف ہندک پیلاندا دیرن و ہکی چیاہان ہوون، وی و ہختی نووحی گازی کوری خذ کر، و کوری وی یسی ژی دویس و تہدہر ہوو: کوری من، د گہل مہ سوار بیہ و تہمیتہ د گہل گاوران و [ژ گاوران نہ بہ تہ فرؤ تہو بیت خہندقیہ]۔ ﴿۳۳﴾ کوری وی گوت: تہم زی خذ دہمہ چیاہہ کی من ژ خہندقیہ بیاریزیت، [نووحی] گوت: تہ فرؤ [بؤ کہستی] چو ہاریزی بہرانبہر فہرمانا خودی نینہ، تہو تہیت یسی خودی دلؤ فانی ہی ہری، [تہ فرؤ کہس ژ نیزایا خودی نا تیبہ ہارسن]، و پیلانا فنی کہتہ د ناقہہرا واندا، فنجبا تہو زی ہوو ژ وان بیت خہندقیہ۔ ﴿۳۴﴾ [ہشتی ملہتنی نووح پتہمبہر ب توفانی چزیین، ژ پل وان تہویت د گہمیںبدا] فہرمانا ہاتہ دان، تہردؤ نافا خذ فہخو، و تہسمائز توژی نافا خذ رایگرہ و ہسکہ، و ناف غہوری، و فہرمانا خودی ب جہ ہات [نووح و بیت باومری د گہل تینایین رزگار ہوون و بیت دی ب توفانی خہندقیہ]، و گہمی ل سہر چیاہی جوودی راومستیا [چیاہہ کہ قیتہ کوردستانا بہ ہستی نورکیا] و ہاتہ گوتن [ملیاکہ تان گوت]: ہیلک و ہنبری بڑ ملہتنی مہکار بیت۔ ﴿۳۵﴾ و نووحی گازی خودایسی خذ کر و گوت: خودیو ب راستی کوری من ژ مالا مہ، و ب راستی پھیانا تہ با ہہ فہ [کو دی مالا من رزگار کہی]، و توڑ ہمی حاکمان زانا و دادہر و ہرتری۔

﴿ ۵۱ ﴾ و نام ز من ناخفتنی پیغمبر نابینیه ته [چونکی تو دژمانتیا بهرستییت مه دکهی،] هندهک بهرستییت مه تو یسن هنگافتی وزیانا گه هاندیسه ته، و توفان ناخفتشان ز دف خق دبیزی، [هوودی] گوت: ب راستی نهز خودی دکمه شاهد، و هوین زی شاهدین کو ب راستی نهز ز وان بییت هوین ز بل خودی بز خودی دکمه هه پیشک، یسی بهریمه. ﴿ ۵۵ ﴾ قیجا هوین همی پیکشه بیلان و تویسان بز من بگپرنس، پاشی قهت مؤله تنی نهدمه من [به لنی د گهل هندئی زی چو ز هوه نانتبت]. ﴿ ۵۶ ﴾ ب راستی من پشتا خق ب خودی گریدا، نهو خودایسن منه و خودایسن هوه به زی، جاندارهک ل سر پویسن نهردی نینه، نه سرتی وی د دهست خودیدا نهییت و دین دهسته لاناویفه نهییت، و ب راستی خودایسن من د گهل هه قیینه [و هوه ل سر من زال ناکهت]. ﴿ ۵۷ ﴾ قیجا نه گهر هوین پویسن خق ز باوهریسن وهر گپرن، ب راستی نهوا نهز یسن هانیم، من گه هانده هوه [و ز بهر قن پارهوستانیانا

هوه، خودی دئی هوه د هبلاک بهت]، و دئی مله ته کنی دبترل شوینا هوه نهییت، و هوین چو زیانی زی ناگه هینتی. ب راستی خودایسن من باریز قانه ل سر همی نستان. ﴿ ۵۸ ﴾ قیجا وهختی نیزایا مه هانی، مه هوود ویست د گهل باوهری نیباین ب ره ما خق رزگار کرن، و مه نهو ز نیزایه کا گران و دژوار قودتالکرن. ﴿ ۵۹ ﴾ و نهفه عادی [نانکو نهفه گزور و شویواریت وانس، بهری خق بدفنی کاج ب سهری وان هات و ز بهر ج ؟] باوهری ب نشان و نایبت و موعجیز هییت خودی نه نینان، و نه گو هدرایسا پیغمبریت وی کر [یسن پیغمبره کی درهوین بدانیت، وهیه هه چکو وی همی پیغمبر درهوین دانابین]، و ب دویف فه رمانا هه خزمه ز نکهه رکس زینده خراب و ههق دژمن، که قسن. ﴿ ۶۰ ﴾ دقن دنیاسیدا و رورزا قیامه تنی زی له عهت ب دویف هانیه تیختسن، مله تنی عاد باوهری ب خودایسن خق نه نینا، قیجا هیلاک بز عاد بن، مله تنی هوودی. ﴿ ۶۱ ﴾ و بز مله تنی [سه موودی]، مه برایسن وان صالح پیغمبر بز وان هنارت، گوت: ههی مله تنی من خودی بهرینسن، هوه و ز وی پیغمبر چو خودا و بهرستی نین، نهوی هوین بییت ز ناخن چیکرین [بابی هوه نادم یسن ز ناخی چیکری و هوین دوینده ما وینه]، و هوین کرنه نالفاکهه و ناکنجییت نهردی، قیجا داخوازا گونه هدییرنن و لیویرنن زئی بکهن، پاشی لسن بز فرن و توبه بکهن، ب راستی خودایسن من یسن نیزیک و بهر سفدهمه. ﴿ ۶۲ ﴾ گوتن [مله تنی وی گوت]: ههی صالح ب راستی تو بهری نوکه جهی هیسیا مه بووی [کو تو بیسه سه روهری مه]، نهری تو چاوا مه ز بهرستانا وان بهرستیانا ددیه پاش، نهویت باب و باهریت مه بهرستانا وان دکره، و ب راستی تم ب خق ز وی نشتی تو گازیسا مه بز دکهی [کو بهرستانا خودی ب تنیه و هیلانا بهرستییت مه به] ب شک و دودلین.

قَالَ يَقَوْمِ اَؤْتِيْتُمْ اِيَّاهُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَهُمْ اَسْنُوْا
 مِنْهُ رِيْحَةً فَمَنْ يُّضْرَبْ مِنْ اِنَّهُ اِنْ عَصَيْتُمْ لَمَّا تَرْتَدُّوْا
 عَنْ تَحِيْرٍ ۗ وَيَتَوَقَّرُ هٰذِهِ نَاقَةٌ اِنَّهٗ اَكْبَرُ اٰتٍ
 فَذَرَوْهَا تَأْسُلُ فِيْ اَرْضِ اِنَّهٗ وَلَا تَسْمُوْا بِاَسْوِءِ فِئَاةٍ كُذِّبَتْ
 عَذَابَ قَوْمٍ ۗ فَذَمُّوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِيْ دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ۗ ذٰلِكَ وَعَدُوْكُمْ كَعَدُوْبِ ۗ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا
 بِجَنَّتَيْنَا سٰلِحًا وَالَّذِيْنَ اَسْمَاوُا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ
 خِزْيِ اَنْفُسِهِنَّ اِنَّ رَبَّنَا هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۗ وَالَّذِيْنَ اَلَيْنِ
 ظَلَمُوْا اَلْتَبِيْحَةَ فَلَمْ يَخُوفِ وَيَتَوَقَّرُ جَنِيْتٍ ۗ
 كَانَ لَرَبِّكَ تَوْبَةٌ اِيْمًا اَلَا اِنَّ كُفْرًا كَعَمْرًا يَوْمَ اَلَا
 يَتَذَكَّرُوْنَ ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَيِّنٰتِ اَلَا
 سَلَّمَ قَالَ سَلِّمْ فَلَمَّا لَبَّىٰ اَنْ جَاءَهُ بِجَلِيْحٍ خَيْرٍ ۗ فَلَمَّا رَاَ
 اٰيٰتِنَا لَا يَخْفٰ اِلَيْهٖ تَكْوِيْنًا وَاُوْحٰسَ مِنْهُنَّ خِيْفَةً
 اَلَا اَلَّا تَخْفٰ اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْكَ قَوْمًا لَطِيْفًا ۗ وَاَمْرًا نَّهٗ قَابَسَةً
 فَضَجِكَ فَيَسْرُدُنَّهَا بِاَسْحٰقٍ وَمِنْ وَّرَءِهٖ اِسْحٰقُ يَتَقَرَّبُ ۗ

و که یف، د مالیت خودا بڑین، باشی هویں دئی تیزیا خودی بین، ب راستی نهفه ژفان و بهیانهکاراسته،
 بی دروه. ﴿۶۶﴾ فیجا وهختن تیزیا مه هاتی، مه صالح و بیت باومری د گهل نیابین، ب رهما خوز
 تیزا و شهر مزاری و رسواییا وی روزئی بزگار کرن، ب راستی خودایی نه بیس ب هیز و دهسته لانداره.
 ﴿۶۷﴾ فیجا دهنه گئی ب هیز [ژ نه سانیفه هات] شه و هنگافتن، فیجا نهول ل سهر چوکان د خانییت خودا
 سرن، و بی بزاف مان. ﴿۶۸﴾ [نهفه ب سهری وان هات و بی سهروشوین بسون] ههروهه کس نهول و قیری
 ناکنجی نه بووسین و چو ناقهی ل جهی وان نهی، و مهتن (سه موود) باوهری ب خودایی خوز نه بینا، فیجا
 هیلاک و دوسری ژ دلو فانییا خودی بئ مز مهتن (سه موود). ﴿۶۹﴾ و ب راستی هنارتییت مه [کو ملیاکه تن]
 ب مز گنیفه هاتنه دهن تیراهیسی و گوتن: نه م سلافان ل ته دکه بین، تیراهیسی گوت: سلاف ل سهر
 ههوه بین، فیجا گهلهک پیفه نه چوه هتا تیراهیسی، گولکه کن ل سهر بهران براشتی، بئ نیایی. ﴿۷۰﴾ فیجا
 گافا تیراهیسی دیتی دمستییت وان ناگهنتی [نانکو دمستییت خوز دیرژ ناکه نه گوتن گولگی بئ خوارتی]
 نه نیاسین، و د دلی خوزدا ژ وان ترسیا، بینا ملیاکه تان گوت: نه ترسه نه م بئ مهتن (لووطی) بیسیت هاتیته
 هنارتن. ﴿۷۱﴾ و کابانییا تیراهیسی ژ پیفه یا پراههستیایی بسو، بینا کهنی [ژ که یفا نه مانا ترسا تیراهیسی، یان
 زی ژ که یفا هندی کوه ملهتن (لووطی) دئی گه هته جزایی خوز، فیجا مه مز گئی ب بوونا نیسحافی دایی،
 و مه مز گئی دایی دئی نیسحافی کوره که هیت کو به عقوبه.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَنِيتَهَا اسْتِغَاثًا وَمَطْلَبًا عَلَيْنَا
 حِجَابًا وَمِن بَعْضِ عَمَلِهِمْ هُوَ يُسَوِّمُ عَنْدَ رَبِّكَ
 وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِمَعِيٍّ هُوَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 لَمَّا جَاءَهُمُ الْغَوْصُ وَاللَّهُ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ عَزِيزٌ
 وَلَا تَتَّبِعُوا الْأَعْيَابَ وَالْغِيْبَاتِ إِنَّ أَرْضَكُمْ بِحَيْرٍ
 وَإِنَّ أَخْفَىٰ عَيْنَيْكُمْ عَنَّا بِحَيْرٍ وَيَتَقَوَّيْ
 أَرْوَاقَ الْأَعْيَابِ وَالْغِيْبَاتِ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ
 أَهْوَاءَهُمْ وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُسِيئِينَ هُوَ بَعِيْثُ
 اللَّهُ حَزْبَ لَكُمْ إِنَّ كَثْرَةَ قَوْمِيْنَ هُوَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيظٍ هُوَ قَالَ أَيْنَ تُشْعِبُهُ أَسْأَلُكَ تَأْتِرُكَ أَنْ تَنْزِلَ
 مَا بَيْنَهُمَا تَأْتِرُنَا أَوْ أَنْ نَقْعَلَ فِي أَمْرِنَا مَا تَشْتَوِي إِنَّكَ
 لَأَنْتَ الْخَلِيْفَةُ الرَّشِيْدُ هُوَ قَالَ يَقَوِّمُ أَرْضَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أَمْلَأَ لَكَ كُنْفَ بَلْ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِعَدُوٍّ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِسْلَامَ
 مَا تَنَزَّلَتْ وَمَا تَوَقَّيْ بَلْ إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَاللَّهُ لَبِيبٌ هُوَ

کیشان و پیمانان دگه‌هیت هه‌وه، نه‌گه‌ر هویین ب راستی خودان باوهرین، و نه‌ز ب خو‌ نه‌زیره‌فانم ل سهر هه‌وه [دا‌حسیا هه‌وه بکه‌م، به‌لن نه‌ز به‌س ناگه‌هدار‌که‌رم]. ﴿۸۷﴾ [مله‌تنی وی] گوتن: هه‌ی شره‌عب، نه‌ری نغزیت ته‌ نه‌ری ته‌ دکه‌ن نه‌م ده‌ست ژ وان به‌رستیان به‌رده‌ین نه‌ویت باب و باهریت مه‌ ده‌رستن، یان نه‌م ب که‌یفخا خو‌ و هه‌کی مه‌ دفتت ده‌ستکاری بی‌ دمالن خو‌دا نه‌که‌ین [ژ دان و وهرگرتن و کیمکرن و زنده‌کرتن] ب راستی تو‌ مرزفه‌کنی نه‌رم و چه‌لیم و شاره‌زایی !! ﴿۸۸﴾ گوت: هه‌ی مله‌تنی من‌ کایزه‌ نه‌ من، نه‌ری نه‌گه‌ر من‌ نیشان و به‌لگه‌بیت ناشکه‌راژ خودایس خو‌ هه‌بن [ل سهر وی نشتی نه‌ز داخو‌ازا هه‌وه یز دکه‌م]، و رزقه‌کنی باش [کو‌ پیغه‌مه‌راتیبه‌ یان ده‌وله‌مه‌ندیه‌] ژ ده‌ف خو‌ دایبه‌ من [نه‌ری ما نه‌ز دئی شیره‌ه‌کرنا هه‌وه هیلیم، نه‌گه‌ر هویین شیره‌ه‌تی ژ من وهر نه‌گرن]، و من ب خو‌ دینرا نه‌فتت نه‌ز هه‌وه ژ تشه‌کی بده‌مه‌ پشاش، و نه‌ز ب خو‌ بکه‌م، ژ چاکه‌خو‌ازیس پیغه‌تر هندی بشین من‌ جو‌یس دی بو‌ هه‌وه نه‌فتت [ژ فی نشتی نه‌ز بو‌ هه‌وه دبیزم]، و ب سهره‌لبو‌ونا من‌ به‌س ب خودایبه‌، من‌ په‌شتاخو‌ بی‌ گریندا، و ده‌می کارو‌باریت خو‌دا نه‌ز به‌س ل وی دزقرم.

بِقَدَمِ قَوْمِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
 الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَنْبِئْهُمْ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
 الرِّقْدُ الْمَرْقُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَابُ رِجْحِيَّةٍ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَالسُّعْتَرُ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ تَحْتِ الْأَشْجَارِ أَنْزِلْنَا عَلَيْكَ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَتَابَعُتْ
 وَكَذَلِكَ أَخَذْنَا مِنَ النَّاسِ مَا نَشَاءُ إِنَّ أَخَذَهُمْ
 لَيْدٌ شَدِيدٌ ﴿١٠١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ كَانَ مِنَ الْآخِرِينَ
 ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمَعُ لِهَذَا النَّاسِ وَذَلِكَ يَوْمَ تُنْفَسُ
 وَمَا تُؤَخِّرُونَ ﴿١٠٢﴾ إِلَّا لِأَجَلٍ مُقَدَّرٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكْفُرُ لَكُمْ
 بِالْآبَاءِ ذُنُوبُهُمْ فَبِمَنْ شِئْتُمْ مَشِيئَةٌ ﴿١٠٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَشَقِيقٌ ﴿١٠٤﴾ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَقَالُ لِمَا تُرِيدُ ﴿١٠٥﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي السَّاعَةِ خَلِيلَيْنِ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَقْدُورٍ ﴿١٠٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گوندان دگریت وهختن نه و سه مکار، ب راستی نيزادانا خودایسن نه زنده ب ژان و گرانه. ﴿۱۰۳﴾ ب راستی نهغه [سه هاتیت بژین] نشان و دهر سن بژ وان نه ویت ژ نيزایا رۆزا قیامتت دتر سن، و نه و رۆزه که ههمی مروف دئی بۆ تینه کز مکر و دئی بینن. ﴿۱۰۴﴾ و نه م [وئی رۆزئی] گبر و ناکه بین، و ب پاش نا تخین، نه گهر بژ رۆزه کا دیار کری نه بیت. ﴿۱۰۵﴾ رۆزا دتیت که سن نا ناخعت ب دسویرا خودی نه بیت، قیجا هندک ژ وان بهخت رهش و بهر نيزانه، و هندک ژئی بهخته وهر و که بفخوشن. ﴿۱۰۶﴾ قیجا هندی نه و ن نه ویت بهخت رمش بووین، نه و دناگریدانه، و وان تیدا بین بهردان و بین هلکیشانه کا ب کول و کوفان ههیه. ﴿۱۰۷﴾ و هروهر دئی تیدا بن، هندی نهد و نه سپان ههین [نهد و نه سپانیت قیامتت]، ژ بلی گونه هکارتت موسلمانان، نه ممت گونه هیت خذ دئی نيزایی خوز، و ب حمز کرنا خودی دئی ژئی دهر که فن، ب راستی خودایسن ته ج با بقیت دئی که م. ﴿۱۰۸﴾ و هندی نه و ن نه ویت بهخته وهر بووین د به حشیتدانه، هروهر دئی تیدا بن، هندی نهد و نه سپان ههین، ژ بلی هندی نه گهر خودی بقیت وان دهر بیخیت، و نهغه خه لانه کن بی قهر و سن دیوهایکه.

فَلَا تُكَلِّمُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَبْغُؤُهُمْ هَذَا أَذًا مَّا يَبْغُؤُونَ وَلَا تُكَلِّمُهُمْ
 وَأَبَا أَوْهَيْبٍ مِّن قَبْلِ وَابْنِ الْمُؤَدَّبِ وَهُمْ تَصِيبُهُمْ عَذَابُ مَثْوًى ﴿١١٠﴾
 وَقَدْ هَاتَيْنَا مِثْلَ مَا كَسَبَتْ فَانْتَحَبْتُمْ فِيهِ وَلَا تَحْكُمُونَ
 سَبَّحْتَ مِن رَّبِّكَ فَهِيَ سَبَّحَتْ وَأَنْتُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿١١١﴾
 وَإِنْ سَخَّرْنَا لِقَابَ رَبِّكَ لِقَابًا فَهُوَ مِمَّا يَتَمَتَّلُونَ
 حَبِيرٌ ﴿١١٢﴾ فَانْتَقِرْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ نَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَلَّعْ
 بِأَنفَرٍ مِمَّا تَحْتَمُونَ تَصِيرُ ﴿١١٣﴾ وَلَا تَرْكَبُوا آلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَتَكُونَ لَهُمْ عِدَاةً وَأَنْتُمْ بَعْدَ اللَّهِ مِنْ ذُوِي أُولِيَاءٍ فَذُرُّوا
 لَأَنْصُرُوكُمْ ﴿١١٤﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرَاقِلًا مِّنَ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِنَاتِ ذَٰلِكَ فَصِرْ إِلَى
 آلِكَ كِرِينَ ﴿١١٥﴾ وَأَصْبِرْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿١١٦﴾
 فَلَوْلَا حَقَّانِ مِنَ الْفُرُونِ مِّن قَبْلِكَ أَوْ لَوْلَا بَقِيَّةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْ أُمَّتِنَا ظَنَنَّا أَنَّهَا
 كَرِيمَةٌ ﴿١١٧﴾ ظَلَمُوا مَا آتَوْا بِهِمْ وَسَكَتُوا مَعْجَمِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا
 حَقَّانِ رَبُّكَ لِيُنْهَكَ الْقُرْآنُ بِظُلْمِ وَأَهْلَاهَا مُمْسِكُونَ ﴿١١٩﴾

﴿۱۰۹﴾ [همی موحه مد] قیجا تو ژ پوجیسیا په رستا
 وان ب گومان نه به، نه فقه هه ر وان دهر نسن نه ویست
 باب و باپریت وان بهری نوکه دهرستن، و ب
 راستی تم دق هه قن وان و بارا وان ژ نزیایی بنی
 کتیاسی دینه وان. ﴿۱۱۰﴾ و ب راستی مه تهورات
 بؤ مووسایی نینا و دابن، باشی مله تنی وی ل سهر
 فنی کتیی زینک جو دابوون [هنده کان باوهری بنی
 نینا، و هنده کان باوهری بنی نه نینا]، و تگه ر په بیانا
 باشیختن نزیایا وان [بؤ رزوا قیامه تنی] ژ خودایی ته
 نه بایه، دا حوکمی د ناچه راواندا کمت، و ب راستی
 نه ویست ته دره وین ددانن، دراستا فنی قور نانیدا یان د
 راستا نزیاییدا ب گومانن. ﴿۱۱۱﴾ و ب راستی خودایی
 ته بن کیم و کاسی جزایی کار و کریاریت هه ر
 که سه کی ددهت، ب راستی خودایی ته ب کاری نه و
 دکه ن ناگه هدار و شار مزایه. ﴿۱۱۲﴾ قیجا رینکا خودی
 بگه ر و خن سهر راست بکه، هه روه کی نه مرئی ته و
 نه ویست توبه کریسن د گه ل نه هاتیبه کرن، و نه دمه سهر
 نحو بیست خودی، و ب راستی نه و ب کار و کریاریت

هوین دکه ن بینه ر. ﴿۱۱۳﴾ و ب چو رننگان مهیلا سته مکاران نه کن، نه گه ر ناگر دق هه وه هنگیفت
 [و دق دناگری و اندا سوزن]. و هه وه ژ خودی بینه چو پشته فان نینن، و هاریکاریسا هه وه ژی نانیته کرن.
 ﴿۱۱۴﴾ [همی موحه مد] تو د هه روه روخیت ر وژیندا [سیندی و تیغاری] و پشه کن ژ شه فنی، نفیژی بکه،
 ب راستی ختیر و جاسی گونه هان بوچ دکه ن، و نه فقه دهرس و چامه به بؤ وی بنی بینه بجیت. ﴿۱۱۵﴾ و بینا
 خن فره بکه [ل سهر وی خنر اگر تسانه مرئی ته بنی هاتیبه کرن، و مهیل نه گرتا سته مکاران و کرنا نفیژان]،
 ب راستی خودی خه لانی قه نجیکاران به رزه ناکه ت. ﴿۱۱۶﴾ بلا چهر خیت به ری هه وه زاناییست خودان هزر
 و نه قل و ب دین بانه، و نه هیبا خرابیسی د نه ریددا کرپانه، دامه هه می ب بهر نزیایی نه تیختنانه، بهلنی
 کیمه ک ژ وان نه و بوون نه ویست زانا و خودان هزر و نه قل و دین، و نه هیبا خرابیسی دکرن، و نه و نه و بوون
 نه ویست مه بزگار کرین، و هندی نه ویست سته مکار بوون، ب دویف وی خوشیسی که قن یان تیدا، و نه ویست
 گونه هکار بوون. ﴿۱۱۷﴾ و خودایی ته نه و بوویسی گوند ب ستم و نه هه قی د هیلاک برپانه، و خه لکن وان
 ب خن وی قه نجیکار.

وَأَنبَأَهُ وَرَبُّكَ لِخَلْقِ النَّاسِ أُمَّةً وَجِدَةً وَالْزُّبُرُونَ الْمُخَلَّفِينَ ﴿١١٨﴾
 بِالْأَمْرِ رَجَعُ رَبُّكَ وَإِلَازِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لِأَنَّكَ جَهَنَّمِ مِنَ الْبَشَرِ وَالنَّاسِ أُمَّةً ﴿١١٩﴾ وَلَا تَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَقِضْتَهُمْ فَوَازَكَ وَجَاهَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَيَاةِ وَتَوَعُّدًا وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْتَدُوا لَكُمْ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٢١﴾ وَأَنَا مُنظَرُونَ ﴿١٢٢﴾
 وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَرِيعُ الْآخِرِينَ ﴿١٢٣﴾
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَنَّا فَتَمَتَّلُوا ﴿١٢٤﴾

سورة ناهود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّبِّ إِنَّكَ رَأَيْتَ الْجَحِيمَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٢٦﴾ عَجَبٌ قَدْ قَصَّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٢٧﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَخِيهِ يَا أَبَتِ إِنَّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالْقَمَرَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ زَائِبِينَ ﴿١٢٨﴾

۳۳۵

۱۱۸ ﴿ ونگه‌ر خودایسن ته قیابابه [جودایس نه‌بایه]، دا هم‌س مرقوفان که‌ته تیک مله‌ت، و ل سهر تیک ریکن کزوم که‌ت [وه‌کی ملبا‌ه‌تان]، و [سروزف] به‌رده‌وام دی دزیک جودا بن [ه‌سهر تیک ل دویف دلنی خز دی رییکا خز بؤ خز ه‌لیزیریت]، ۱۱۹ ﴿ نه‌و نه‌بیت یسی خودی دلوقانی بی بری [کو نه‌و زی نه‌هلنی سوننه‌تن و جه‌ماعه‌تینه]، و ژ به‌ر هندی [دا دلوقانی بی بی‌بیت] بی‌بیت دایسن، و فه‌مانا خودایسی ته بؤری [نه‌وا دبی‌بیت] اب راستی نه‌ز دی جه‌هنه‌من ژ مروزف و نه‌جه‌نیان تزی کم، ۱۲۰ ﴿ و هم‌س ده‌نگ و باسیت بی‌فه‌مبه‌ران بؤ نه‌فدگیرین [ب چیروک دبی‌بیت]، دا دلنی ته‌بی موموم بکه‌مین، و دقنی سوره‌تیدا، ه‌ه‌قی، بؤ نه‌هات [کو چیروکیت بی‌فه‌مبه‌رانس، و کاج ب سهری وان هات] و جامه و شیرت و برینانه، بؤ خودان باره‌ران، ۱۲۱ ﴿ و [ه‌هی موحه‌مه‌د] بی‌زه نه‌ویت باوریسکی نه‌نسن: ل سهر کاری خز بن، و ل سهر رییکا خز بعینس، نه‌م زی ل سهر کار و رییکا خزینه، ۱۲۲ ﴿ و چافه‌ری بن ب راستی نه‌م زی چافه‌رینه [و دی هوین زانن کا دویا‌هیک بؤ کیه؟]، ۱۲۳ ﴿ و زانسا غه‌بیا نه‌رد و نه‌سپانان ل ده‌ف خودیبه، و هم‌س کاروبار دی ب بال ویغه زفرن، فنجاری به‌ریسه و خز هله‌سیره وی، و پشنا خوب وی گری بد، و خودایسی ته ژ کار و کرایت هوین دکهن نه‌یسی بن ناگه‌هه.

سوره ناهود

ل مه‌که‌هن هاتیبه خورای (۱۱۱) نایته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۱ ﴿ هؤسا دیتنه خواندن ه‌لف، لام، را، نه‌فه سنی تین ژ (۴۸) نیتت زمانی عهرمی، نیشان ل سهر بی‌عجازا فن قورناتی کو عهره‌بان بی چن ناییت قورنانه‌کا وه‌کی فن بدانن، ه‌هر چنده‌ زمانی وان ژ عه‌نی تیان بی‌کهاییه و نه‌ف نایته‌ت قورناتا رؤنکهرن، ۱۲ ﴿ ب راستی مه‌نه‌ف قورنانه ب زمانی عهرمی نیشا خورای، دا هوین ننی بگه‌من، ۱۳ ﴿ نه‌م باشترین چیروک و سهره‌اتیان [بیت مله‌تیت به‌ری] بؤ نه‌فه‌دگیرین، ب رییکا وه‌حیامه بؤ ته‌نیشا ژ فن قورناتی، ه‌هر چنده‌ به‌ری نه‌ف قورنانه بؤ ته‌بیت، توزی ژ بی ناگه‌هان بووی [ژ چیروکا بووسی و چیروکیت دی زی]، ۱۴ ﴿ وه‌ختی بووسی گوزیبه بایی خز: بابؤ... من دخونا خز دا دبیت یازده ستر و روز و ه‌ه‌یف بؤ من دسوجه‌بیتدا بوون.

﴿۱۵﴾ فَيَجَا وَهَخَىٰ وَأَنْتَ دَاوُدُ بْنُ بَرِّي، هَمِيَانُ خَزْرَنِي تَيْكُ وَيُ بِيخَن دَبْنِي بَرِيدَا [و هه ختن وان تهف نه خشه به بؤ دگر بانيژنه د بيريذا]، مه وهسي بؤ يوسفي هنارت، دئ ئي كاري وان بؤ وان ييزي، وان هاي ژ خؤ نه. ﴿۱۶﴾ و ب شهف هانته دهف بابي خؤ و دكرنه گري. ﴿۱۷﴾ گؤتن: ب راستي نم چؤ يوسين مه بهريكانه دكر، و مه يوسف هيلابوول دهف تشيت خؤ، و گورگي نهو خوار، و توهف ژ مه باومر ناكاي، خؤ نه گهر نم دراستگؤ زي بين. ﴿۱۸﴾ و خوينه كا ژ درهل قهيسي وي دابوون [و قهيسي ب خوينفه بؤ بابي خؤ تيان، دا باومر ژ وان بكت كو گورگي يوسف يسي خواري]. يه عقروبي گؤت: [نه خبز ونيه چو گورگان يوسف نه خوراييه، و نه قه خوينه كا ژ درهه هوهول قهيسي وي دايي] ب هلي دلخوازيا هوهه كاره كئي مه زن د درهه قئي يوسفيدا بؤ هوهه خه ملاندييه، و ل بهر هوهه ب ساناهي تيخشييه، فيجا بينفره هيسا من بينفره هيهه كا جوانه، گازنده تيدا بهس بؤ خوديه، و

نه ز هاريكار يسي ژ خودي دخوازم ل سهرفي يا هوين ديتون. ﴿۱۹﴾ و كاروانهك هات [ل سهرفي بيرى دانا] و ئافگن پري خؤ هنارتن [دابؤ وان نافي ژ بيرى هه لكيشيت]، فيجا وي زي مه تلا خؤ داهيلا بيرى [يوسفي خؤ ب سه تلكتي و هوريسفه گرت و بي دهر كهفت] نينا گؤت: وهي في مز گييسي، نهفه لا وهه، و ئافگن پريان يوسف ژ ههفالييت خؤ فهشارت و نه گؤته وان مه يسي ژ بيرى نيبايه دهه، و بؤ فروتنس د گهه خؤ برون، و خودي ب خؤ ب نهوا نهو دكهن [براييت يوسفي و يسي نهو كري] ب ناگه هرو زانايه. ﴿۲۰﴾ و براييت وي نهو ب بهايه كئي كيم، ب جهن دهه هه مه كان فروته وان، ل دهف وان هند يسي ب بها نه بو [و هند دل ل سهرفي نه بوون، لهوا ب بهايه كئي كيم فروتنس]. ﴿۲۱﴾ و نهوي يوسف ل مسرفي كري گؤته ژ نا خؤ: قه درقي وي بگره، و جهني وي خؤ شؤ بكه، بهلكي ب كير مه بهييت بان زي بكهينه كوري خؤ، و هؤسا [مه نهو ژ براييت وي رزگار كرو و بيرى نينا دهرفي و بره د ماله كا زه ننگندا كو هؤئي بكهن، و حسيب بكهن كوري خؤ] مه نهو خؤ جه كر دهرفي مسرفي [و بسو خوداني نه مر و نه هيسان]، و داره افكرنا خه و نوان نيشا بدهين و خودي ل سهرفي خؤ يسي زاله [نانكو چاوا بيت دئ و هسا كهت]، بهلي بارايتر ژ خهلكي في نوزانن. ﴿۲۲﴾ فيجا وهختي يوسف هه هشتيهه كاملا خؤ [ژ نه قلى و هزي نهفه]، مه بينه به راستي و زانين دايين، و هؤسا نم قه نهجيكاران خه لات دكهين.

قَلَمًا دَهْمًا بَهْ وَأَجْمَرًا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي عَيْتٍ لَّكَبْرٍ وَأَنْتَ بِنَا إِلَيْهِ لَكَيْتَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَزْمًا زَمْنَا لَا تَشْعُرُونَ ۝ وَجَاءَهُ أَنْبَاءُ عَشْرَةِ آيَاتٍ يَبْحَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ قُبُورًا حَقِيقًا ۝ وَإِنِّي لَأُبْرِكُ بِكُلِّ غُلَامٍ آتَانِي فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِتَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا يُرْسِلُ عَلَيْهِمْ صَفِيرًا ۝ وَجَاءَهُ وَعَلَى قَبِيلِهِ يَدْعُبُ كَذِبًا ۝ قَالَ يَا قُلِ اسْمِعُوا إِسْرَارًا وَكَلِمَاتٍ عَرَبِيَّةً يُعْذِرُ بِهَا وَاللَّهُ أَلْفٌ بِأَلْفٍ عَلِيمٌ ۝ وَمَا يَصِفُونَ ۝ وَجَاءَهُ نَسِيخَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْبَرَ دُونَهُ قَالَ يَنْتَشِرُ هَذَا غُلَامًا وَأَسْرُوهُ بِضَعْفَةٍ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَشَرُّ رُؤْيَا بَشَرٍ نَفْسٌ دَرَّاهِمٌ مَعْدُودَةٌ ۝ وَسَاءَ مَا يَأْتِي مِنَ الرِّهْدِيَّتِ ۝ وَقَالَ الَّذِي أُشْرِكُهُ مِنْ قَبْلِ الْأَمْرُؤِيِّ: أَلَمْ يَكُنْ مِنْ مَثْوِيهِ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْفَعَهُ ۝ وَلَمَّا وَصَلَكَا مَكَانًا لِيُوسِفَ فِي الْأَرْضِ وَوَلِعَلَّهُمْ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ غَلِيظٌ ۝ أَمْرُؤِيُّ ۝ وَلَكِنَّ الْأَخْشَرَ الْأَبْلَسَ ۝ وَلَمَّا نَلَقَهُ أَشَدَّهُ ۝ فَأَنْفَسَتْهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۝ وَسَعَدَ ذَلِكَ نَجْوَى الْأَخْيَرِيِّ ۝

﴿۴۳﴾ و نهوا یووسف د مالا ویدا [کابانیا سروروی مسری] بو دستیفه دانا خو [بو نشیا خو] ب فندوفیل داخووازا یووسف کر، و دهر گه هه می گرتن، و گزته یووسف: دئ ب لهز پششفه وهره [یووسفی] گزوت: نهز خو ب خودی دهاریزم ژ وی تشتی توژ من دخووازی، ب راستی ماخووسن مالی [سروروی مسری] سروروی منه، وی قهنجی بیئت د گهل من کرین و جهن من یسن خوشکری، ب راستی خودی خائین و ستمکاران سره فرارز ناکهت. ﴿۴۴﴾ ب راستی وی نهو کره و دلن خوژدا و قهستا وی کر، و نه گهر یووسف ژ ی نشان و بهلگه بیئت خودایسن خو نه دینبان، دا که ته دلن خوژد به کی دانتنی، یان دا بهر ب و بقیه چیت، و مساهه نشانا خودایسن وی نیشادا، دا خیانهت و دههم نیسیی ژ ی بدینه هاش، ب راستی نهو ژ بنده بیئت مه بیئت هه لبر اتیه. ﴿۴۵﴾ و ههر دو بهزینه دهر گه می [یووسفی دفا دهر گه می فه کت و بره فیت، و ژنا سروروی دفا د بهر را بکته، دا نه هیلت دهر گه فیت]، و قه میسن وی ژ پششفه گرت

و کیشا و دراند، و هه رودو کان زه لاسن ژسنی د دهر گه میدا دیت، نینا ژنی گزوت: جزایسن وی که سی چیه یسن خرابی بز مالا نه بیئت و خیانهتن ل ته بکته، ژ هندنی بیفته تر بیته زیندان کورن یان ب نیا یاه کا دژوار بیته نيزادان. ﴿۴۶﴾ [یووسف] گزوت: وی ب خورتنی نهز داخوواز کره مه دهم خو [نهز ژ بهر وی ره فیم دا دهر که قم، تو هانیه دهر گه میدا] و دوی و هخیدا شاهده کی ژ مالا وی شاده می دا [و گزوت]: نه گهر قه میسن وی [یسن یووسفی] ژ بهر قه دریابیت، ژنا ته راست دبیزیت، و نهو [یووسف] ژ دره وینانه. ﴿۴۷﴾ و نه گهر قه میسن یووسف ژ پششفه دریابیت [نهو وی] دره و کر و [یووسف] ژ راستگو یانه. ﴿۴۸﴾ قیجا و هختن دیتی قه میسن وی ژ پششفه یسن هانیه دراندن، نینا گزوت: ب راستی نهه ژ فندوفیلنت هه و منه، ب راستی فندوفیلنت هه و هه ژنان د موزنن. ﴿۴۹﴾ [زه لاسن ژسن] (سروروی مسری) گزوت: هه می یووسف چافن خوژ فی نشتی بگره، و بز که سسن نه بیژوه [گزته ژنی] تو ژ ی داخووازا نینورینن ژ گونه هاخو بکه، ب راستی توژ مرز فیت خه لهت بووی. ﴿۵۰﴾ و کز مه کا ژنان د بازیریدا گزوتن: ژنا سروروی مسری بهر ده مستکن خو داخوواز دکه ته دهم خو، ب راستی فیانا وی بهر دای دلن وی هنگافنیسه، ب راستی هم وی د خه له نیسه کا ناشکه رادا دبیتن.

قَالُوا أَفَتَحْتُمِنَ اللَّهُ وَمَا نَحْنُ بِتَائِبِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا بِعَلِيمٍ ۝
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا إِذْ هُودَا أَتَى اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ قَالُوا مَا لَنَا
 قَارِئِينَ ۝ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ مَبَارِجٍ
 سِتْرَانِ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ مُبَارِجٍ خَضِرٍ
 وَأَخْرَجْتَنِي لَعْنِي إِلَى الْبَلَدِ فَأَعْلَمْتُهَا قَوْلَهُ ۝ قَالَ
 نَزَّوْنُ سَبْعَ سَبْعِينَ نَجْمًا فَرَّقَهُمْ فِي سُبُلِهِ ۝ أَلَا
 قِيلَ لَنَا نَافَا كُلُّونَ ۝ ثُمَّ تَأْتِي مِن بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ مَبَارِجٍ
 مَا قَدَّ مَنُورُهُنَّ إِلَّا قِيلًا وَمَا نَحْضُونَهُ ۝ ثُمَّ تَأْتِي مِن بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامِيَّةٌ يُعَاكِلُهَا النَّاسُ وَيُفِدُّهَا بَعَصْرُونَ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْتَنِي
 بِهَذَا فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْتَلِمَهُ مَا تَبَالُ
 الْبَسْوَةِ أَلَمْ تَقَطْعَنَّ أَزْدِيَّتَهُمْ إِنْ رَفِي بِكَ سَيِّدِيهِمْ عَلَيْهِ ۝
 قَالَ مَا حَظُّكَ لِي إِذْ نَزَّوْنُ يُوَسِّفُ عَن نَّفْسِيهِ فَنَحْنُ حَافِظُونَ
 لَهُ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْمُؤْمِنِينَ خَصَّصَ
 لَنَا لِي أَنَا وَرَوْحٌ مِّنْ نَّفْسِيهِ ۝ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ۝ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَنَّ أَنَّهُ رَاحِمٌ بِالْقَائِمِينَ ۝

﴿۴۱﴾ گزوتن: نهفه تیکه له خه ونن، نهف چو ژ
 رافه کرنا تیکه له خه ونان نوزانین. ﴿۴۵﴾ و شهوی ژ وان
 ههردو رکان [هغویت د گهل یووسفی د زیندانیفه]
 هاتیبه بهردان، و بهشتی دمه کن دریز ژ نوی یووسف
 هاتیبه بیرئ، گزوت: نهف دئ بز ههوه رافه کرنا فی
 خه ونن بیژم، کا من بیژنه زیندانی د هف یووسفی.
 ﴿۴۶﴾ [فینجا وه ختن چویه د هف یووسفی د زیندانیفه]
 گزوت: یووسف ههوی مروقی زنده راستگو، کا بز مه
 فی خه ونن رافه بکه، هفت چیلیت لاواز هفت
 چیلیت هله و دخوارن، و هفت گولیت هسک خز
 ب سه هفتت که سک دادابوو، دا نهف بز فرمه ناف
 خه لکی، و رافه کرنا فی خه ونن بز ان، و قد دئ ته
 زی بز انن، و ته ژ زیندانی د هربخن. ﴿۴۷﴾ [یووسفی]
 گزوت: هفت سالان ل سه رتیک و بین فبرین، وهکی
 ههرجار چاندنا خو بکن، فینجا یئ ههوه دروی بیلنه
 د گولیا ویدلا، نهو کیم نه بیت نهوا هوین دخون.
 ﴿۴۸﴾ پاشی بهشتی هنگی [فان سالان] دئ هفت
 هسکه سالت گران هین نهفا ههوه بز هلگرتی و

دانابه سه رتیک، هه می دئ خون، نهو کیم نه بیت یئ ههوه بو توفی راکری. ﴿۴۹﴾ پاشی فان سالان،
 ساله ک دئ بیت، باران دئ ب خه لکیرا که همن [دئ یته بهر فرمه یئ]، دئ بز خو تیدا دوشافی و شه ربه تن
 و روینی هه گرن. ﴿۵۰﴾ و خوندکاری گزوت: کا یووسفی بز من بینن، فینجا وه ختن نیلچیی خوندکاری
 هاتیبه د هف، [یووسفی] گزوتن: بز فرمه د هف خوندکاری خو، و بیژئ [ب ساری ژئ بکه] وان ژنان چ سوو
 نهویت ده ستیت خو بزین؟ ب راستی خودایسن من نا که هژ فندوفیلیت وان ههیه. ﴿۵۱﴾ [خوندکاری گازی
 وان ژنان کر] و گزوتن: ههوه چ یوو وه ختن ههوه یووسف داخواز کر بیسه د هف خز [نه رتی ههوه خرابیه ک
 ژئ دیتوو] گزوتن: حاشایی خودئ [نهو خرابیه کن بکهت] مه جو خرابی ژئ نه دیتیبه [وئ گافی] ژنا
 سه رو هری گزوت: نه هه افن گافی راستی دیار بوو، من نهو یئ داخواز کری و نهو یئ بهر بیسه، و نهو ب راستی
 ژ راستگو یانه. ﴿۵۲﴾ یووسف گزوت: من نهف داخوازه کر [کو خوندکار بسیار] وان ژنان بکهت، کا وان چ
 سوو، بهری شه ژ زیندانی د هه که فم] دا سه رو ه [هه یزی مسرت] بز انیت من د بهر شراخینه ات لی نه کر بیسه،
 ب راستی خودئ فندوفیلیت خائیشان ب سهر ناتیخت.

• وَمَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا الْقُرْآنَ كَلِمَاتٍ بِلُغَةٍ أَوَّلَىٰ بِأَلْسِنَةٍ أَرْبَعٍ ۗ وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا فِي قُرْآنٍ مَّجِيدٍ
 • إِنَّ رَبِّي عَزِيزٌ ذُو جَبَرٍ ۗ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْتَنِي بِهَذِهِ أُسْتَعْظِمُ
 لِقَائِي فَلَمَّا كَلَّمْتَهُ قَالَ إِنَّكَ الْبُؤْسُ الْأَخْسَرُ لَمَّا كُنْتُ مِنَ الْآمِينَ ۗ
 قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا ۗ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتِمَّتْ رِزْقُهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۗ وَالْآخِرُ
 الْآخِرُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ۗ وَجَاءَ
 بِخُورٍ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفُوهُ وَهَمُّوا لَهُ ۗ فَكُرُونِ ۗ
 وَلَمَّا جَهَّزْتَهُمْ بِجَاهِهِمْ قَالَ أَتُنْتَنِي بَأَجَلٍ مُّسَمًّى مِنْ أَيْمُونِ الْأُولَىٰ
 أَنْ أُولَىٰ الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۗ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۗ
 يَا قُلُوبِ الْبَشَرِ لَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ أَسْرَوْنَ بِنْتَكُمْ آلِهَةً
 وَإِنَّمَا هِيَ إِلَهَةُ الْبَشَرِ ۗ وَقَالَ الْيَتِيمِ اجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ رِسَالَةً
 فَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا إِنَّا أَنهَلْنَاهُمْ غُلَامًا يَرْجُونَ ۗ
 فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَيْمُونِ قَالُوا ابْنَاهُ ابْنُ ذُنُوبٍ وَسَاءَ الْمَكِيدِ
 فَأَرْسَلْنَا مَتَانًا نَحْنُ نَعْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۗ

﴿۵۳﴾ و نەز ب راستی خۆ بەری ناکەم کو چو
 خە لە نیسان ناکەم [یوسفی ئەف ناخفتنە ژ جوامێزیسا
 خۆ گۆت]، ب راستی ئەفس زێدە خرایخوازە،
 ئەو [ئەفس] تێ نەیت یا خودی دلو فانی سێ بری
 و بارستی، ب راستی خودایسێ من گوتەه زێبەر و
 دلو فانه. ﴿۵۴﴾ و خوندکاری گۆت: وی [یوسفی]
 بۆ من بینن، ئەز دێ وی بۆ خۆ ب تێن گرم [ئێجا
 وەختی یوسف هاتیبە دەف خوندکاری] د گەل
 ناخفت و گۆتن: تۆ ئەفرۆ ل دەف مە خودان جە و
 خودان دەستەهلات و نەمبنداری ل سەر هەمی
 نشتان. ﴿۵۵﴾ یوسفی گۆت: تۆ من دانە سەر
 گەنجخانەیبنت مسرئ [گەنجخانەیبنت پاره و خوارن
 تێدا، دا ب عدالەت بە لاف بکەت و بکەتە ریکەک
 سێ بگەهیشە خەلکی مسرئ، دا بەرستا بوتان بێنن
 و باوەریس ب خودی بێنن]، ب راستی ئەز یس
 ئەمب و پارێزەرم، و زانامە ب ریکبیت بە لافکرنا وان.
 ﴿۵۶﴾ و هوسا [مە ئەو ژ زێندان دەر تێخست و تێخستە
 دسێ خوندکاری، دا بدانیسە سەر گەنجخانەیبنت

مسرئ] مە یوسف د مسرئدا ب جە کر کو خودان شیان و ئەمر بیت، هەر جەمی بقیئت ل مسرئ بۆ خۆ
 بکەتە جە و خانی، و ئەم ب دلو فانیسا خۆ قەنجی و کەرەمان دگەهینە وی یس مە بقیئت، و ئەم خە لاتن
 قەنجکاران بەر زە ناکەین. ﴿۵۷﴾ و خە لاتن ناخەفتن بۆ وان، ئەوینت باوەری تێباین و ژ خودی دترسیان،
 چیتەر. ﴿۵۸﴾ و برابیت یوسف هاتن و چۆنە دەف، وی ئەو نیاسین، و وان ئەو نەدیاسی. ﴿۵۹﴾ ئێجا وەختی
 یوسف باری وان داگرئس، گۆت: ئەگەر هوین جاره کا دی هاتن برابیت خۆ یسێ بابن بۆ من بینن، ما هوین
 نابین ئەز ب دورستی دەبم، و ئەز چیتەر قەدر گرم بۆ مێفانان. ﴿۶۰﴾ ئێجا ئەگەر هوین وی برابیت خۆ بۆ
 مە نەبینن، هەوە چو بار ل دەف من نینن، و نیزیکی من ژێ نەبن. ﴿۶۱﴾ گۆتن: ب راستی ئەم دێ داخوازی
 ژ بابن وی کەین و دەبەررا کەین، و ئەم دێ کەین و یس تەفسیری. ﴿۶۲﴾ و یوسفی گۆتە خەم تەکاریت خۆ:
 متایس وان بێخەندە دساف باربت و اندا، بەلکی وەختی دفرێنە ناف مرزقیت خۆ بێن بەسەن [وان خوارن بێ
 بەرانبەر یا ژ مسرئ نیاسی]، و بەلکی جاره کا دی بفرێنە هە. ﴿۶۳﴾ ئێجا وەختی دفرێنە دەف بابن خۆ، گۆتن:
 بابز ژ بقیانسی [ژ تیرە و بقیس] ئەم هاتیبە سێ بارکرن [ئەگەر تۆ برابیت مە دگەل مە نەهتیری]، ئێجا برابیت
 مە دگەل مە بێتەر دا نشتن مە بقیئت بۆ مە بێتە بقیان، هەیت، و ب راستی ئەم دێ چافن خۆ باش دەبین.

قَالَ هَلْ نَأْتِيكَ عَلَيْهِ إِلَّا عَمَّا يُشْكُرُ عَلَىٰ أَحْسَبِ مِنْ
 قَبْلِ اللَّهِ خَيْرٌ حَقِيقًا وَمَا أَرَادَ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا قَتَلُوا
 مَيْمُونَةَ وَجِدُوا بَصَدْمَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بِنَا أَنَا
 مَا تَبِيُّ هَذِهِ بَصَدْمَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيرُ أَهْلِنَا وَخَفَلْنَا
 أَعْيُنًا وَتَرَدَّدَ كَيْدُكَ بَعِيرٌ ذَلِكَ كَيْدُكَ يَسِيرٌ ﴿٦٨﴾ قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُمْ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مِنِّي مِثْقَالَ أُتْرُجَةٍ لَنْ أُرْسِلَهُمْ
 مَعَكُمْ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْعِدَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
 نَقُولُ وَكَيْدٌ ﴿٦٩﴾ وَقَالَ رَبِّي لَأَمْتَحِلُوا مِنْ بَابٍ وَجِدِهِ
 وَأَدْخَلُوا مِنْ أَيْتَابٍ مُتَفَرِّقِينَ وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ وَإِنْ لَأَفْكَرُ إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمَا كَانِ
 يَحْفَىٰ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ وَإِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا وَأَنَّهُ لَدُوٌّ غَلِيظٌ لَمَّا عَلَّمْتَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ
 قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَشْ بِسَاسِئَةِ أَخَوَاتِكَ تَسْلُونَ ﴿٧٢﴾

﴿۶۷﴾ گزوت: نه ری شه ز هوه تیمن بیسم ل سهر، ههروه کسی بهری نوکه نه ز هوه تیمن بوویسم ل سهر برایی وی بووسف او هویس دزانن کاج ب سهری وی هات، و خودی چتیرین پاریزانه، و دلوفاترین دلوفانه [نانکو من شه ویتلا ب هیفیا خودیغه شه پاریزی بی بو من لی بکته، و ل من بز فریته شه، نه گه بهنله ب هیفیا هه وه، شه زی دی د ریگا بووسفیا چیت]. ﴿۶۸﴾ فیتجا وهختی باریت خو فه کرین، منایسی خو دیتن بیس ل وان هاتیبه زفراندن، گزوتن: بابو ما مه ج بیس دی دقتی، نه فه منایسی مه بیس ل مه هاتیبه زفراندن [فیتجا برایی مه د گهل مه بهنیره]، شه دم دی خوارسی بو مروقت خو نین، و برایی خو پاریزین و باری جیشتره کن دی ل خو زیده کهن، و نهف باره ل سهر خوندکاری نه گه له که. ﴿۶۹﴾ [به عقووی] گزوت: ههتا هویس بو من نه هد نه که ب خودی، کو هویس دی بو من نیننه شه، ژ بلی هندی دفر ماندوریت هه وه بینه گرتن و هویس نه چار بیس [نه گه ر نه، شه د گهل هه وه ناهنیرم]، فیتجا وهختی وان نه هد [به بیان]

داییسی، گزوت: خودی ل سهر شه او هویس دیتن ناگهدار و زیره فانه. ﴿۶۷﴾ و [به عقووی] گزوت: کوریت من دهر گه هه کسی ب تنیرا نه چنه زور، و د گه له که دهر گه هانرا هه رنه زور، و شه نه شیم شه نشتی خودی بو هه وه نفیسی ژ هه وه بده مه باش، و حوکم و فهران بهس بیت خودیته، من پستا خو بیس گریده، و بیت بشین پستا خو قاهیم بکه، بلا پستا خو ب خودی قاهیم بکه. [نه ویست خو دهینله ب هیفیه کیتفه بلا خو بهینله ب هیفیا خودیغه]. ﴿۶۸﴾ فیتجا وهختی شه بو زور که نفین وهکی بابی وان گزوتیه وان، و وی [به عقووی] نه دشیا شتی خودی بز وان قیایی [نفیسی] فه گریت بیان ژ بی بده ته باش، بهلی تشته که دلی ویدا بو وی ژ دلی خو دهر تیخت ادلیا کوریت وی پیکفه نه بیته دیتن و کهس جافان ل وان نه دته، له وا گزوته وان: پیکفه دتیک دهر گه هیرا نه چنه زور، و ب راستی شه [به عقووی] بیس خودان زانیه [دزانت فه دهر خودی دی هه رتیت و کهس نه شیت خو بده ته بهر و فه گریت] ژ وی زانیا مه نیشا دایی، بهلی با رابتر ژ مرقان فی نوزان. ﴿۶۹﴾ فیتجا وهختی چوبسینه دهف بووسف، [بووسف] برایی خو نیشا دهف خو، گزوتن: شه برایی شه مه [بیس ده بیایی]، فیتجا تو ژ بهر شه وان دکر ب خه م نه که شه.

﴿۷۹﴾ [یوسف] گوت: خودی نه کهت، هم تیکی ژ وی پتفه تر بگرین، بسن مه متاین خو ل دهم گرتی [خودی مه ژ من پاریزیست]، ب راستی [نه گهر هم وه بکهین]، وی وهختی هم دق ژ ستهمکاران بین.

﴿۸۰﴾ قیجا وهختی شو ژ بی هیسی بوویسن، خو فهده کرن و بوو بست پستان د گهل تک، برایی وان بی ژ همیسان مهنتر گوت: نهوی ما هوین نوزانن بابی هموه په یمانا ژ هموه وهر گرتی [کو هوین کوری وی پاریزن، و بز بز فرینه فه]، و ما هوین نوزانن هموه بهری نوکه چ سستی یا د دهره قن بووسندا گری. قیجا نه ژ خودی مسری ناهلم هتا بابی من دستوریسا من نه دهم، یان خودی بریارا خو د دهره قن مندا بدهت [کو ژق دهره قن یان بمرم، یان شیان بلده من نهز برایی خو ژ وان بستیم]، و نهو چتریس حاکمه. ﴿۸۱﴾ بز فرینه فه دهم بابی خو و بیژنی: بابو... کووی ته دزی کر، و مه شادهی ل سر نه داییه ب وی نه بیست بسن مه [ژ شه ریعتن ته] زانی [کو بی دزیی بکهت، دق پتشفه تته گرتن]، و مه

قال معاذ الله ان تأخذ الامم وحدها متصاعبة هذابنا
 اذ الظالمون ﴿٧٩﴾ قلما استبشروا منه خلاصا تاجبا
 قال كبيرهم ارتسلوا ان اباسم قد اخذت عليكم
 مؤثقات من الله ومن قبل ما ذرطش في يوسف فلن ابرج
 الا من حق يا دن لي ان اذبحكم الله له وهو خير لكم كبر
 ارجعوا ان اباسم فقولوا ان ابان ان ابناك سرق
 وما شهدنا الا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين ﴿٨٠﴾
 وسئل القرية التي كفا فيها والبر التي اقسنا فيها
 وانا اصدرون ﴿٨١﴾ قال بل سرتك اسفرا انفسكم امرا
 فصبر حيل عسى الله ان ياتيكم بهتم جيما انه هو
 العزيز الحكيم ﴿٨٢﴾ وتولى عنهم وقال يا اسقن على
 يوسف وابيقت عينا من الخزن فهو كظيم ﴿٨٣﴾
 قالوا لله تقفوا انذكم يوسف حق تكرون حرما
 اوتسكون من الهليكس ﴿٨٤﴾ قال انما انشروا في
 وخرقوا الى الله وانعلم من الله ما لا تعلمون ﴿٨٥﴾

چو ژ غه بی نه دزانی [وهختی مه په یمان داییه ته، مه نه دزانی دق دزیی کهت و تته گرتن]، ﴿۸۲﴾ [و ته گهر تو باوهر نه کهی]، پسارا خهلکی وی گوندی بکه نهوی هم چویسین [مه خسه دکی بپنره مسری و پسارا خهلکی وی بکه]، دیسا پسارا وی کاروانی بکه نهوی هم د گهل هاتین، و ب راستی هم راست دبیزین.

﴿۸۳﴾ [پشتی شو و زفرینه دهم بابی خو و ناخفتنا برایی مهن بز گوتی]، نینا [یه عقوبی] گوت: بلق دلن هموه کاره ل بهر هموه جوان کر و هموه کر، قیجا پتفره هیسا من پتفره هیسه کا جوانه و یا بسن گازندهیه، هیسی دکهم خودی همیسان ل من بز فرینت [یوسف و برایی وی و نه قن دی نهوی ماییه ل مسری]، ب راستی خودی بسن زانابه [ب روشا من]، و کاربه جهه [دقن جهه باراندن یا بز من]، ﴿۸۴﴾ و به عقوبی بهری خو ژ وان وهر گتیرا، و گوت: ناخ بکو و کوفانیت یوسف، و همردو چانیت وی ژ خمیت یوسفیدا سهی سوون [هندی روندک باراندن]، و بسن تیر و تزی سوو ژ کهرین، و کهر یا خو دادعویرا، ﴿۸۵﴾ گوتن: ب خودی تر همر دق مینی هزارا یوسفی کهی، همتا تو بهر ب هیلاکیتفه دچی یان ژی دمری، ﴿۸۶﴾ گوت: ب راستی شهز کول و کوفانیت خو بس حواله ی خودی دکهم، و یا شهز ژ خودی دزانه، هوین نوزانن [خهونا یوسف خهونه کاراسته و دق همر چی بیت].

يَتَّبِعْ أَزْهُرًا فَتَحَسُرُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِي سُلَيْمَانَ
 مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِي شَيْءَ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا أَنْتُمْ
 أَلَمْ تَكْفُرُوا ۚ فَلَمَّا تَخَلَّوْا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 مَنَّا وَأَهْلَنَا الْعُشْرُ وَجَنَّتَا بِمِصْرَةَ فُرْجَانَةَ قَالُوا لَنَا
 الْحِكْمُ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۚ
 قَالَ مَلَأَ عَيْنُهُمَا دُمًّا فَلَقَاهُ يُونُسَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
 جَاهِلُونَ ۚ قَالُوا يَا نَكَ لَا نَبْتَكَ يُونُسَ قَالَ أَنَا يُونُسُ
 وَقَدْ آجَى قَدَمِي اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ فَجَاءَنَا
 اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۚ قَالُوا يَا نَكَ لَقَدْ
 آتَاكَ اللَّهُ حِكْمًا وَآيَاتٍ كَثِيرًا لِيُظَاهِرَ ۚ قَالَ لَا تَأْتِيهِمْ
 عَلَيْهِمْ أَجْرٌ يَنْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ
 أَذْهَبُوا بِقِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَنِ ظَهْرِ الْوَيْدِ أَنِ
 يَصِيرَ وَأَوْفِ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۚ وَلَمَّا صَلَّى
 الْعِيسَى قَالَ أَيُّوشُفَ إِلَى لَأَجْدُرِيحَ يُونُسَ لَوْلَا أَن
 تَقْرَبُونِ ۚ قَالُوا يَا نَكَ لَيْسَ مَكَاتِكَ الْقَدِيرُ ۚ

﴿ ۸۷ ﴾ کوریت من، هه‌رن ل یوسف و برایی
 وی بگه‌رن و ژ ره‌ها خودی بی هیسی نه‌بن، و ب
 راستی ژ بیل گاوران که‌سن دی ژ ره‌ها خودی بی
 هیسی نایب. ﴿ ۸۸ ﴾ فیجا وه‌ختی نه‌و چزیسه دهف
 یوسفی، گوتن: هه‌ی وه‌زیر، ب راستی نه‌م و
 مروفتیت خو بیست بی چاره بووین [ژ برساندا]، و
 مه‌ متایه‌ کس بی سه‌روبه‌ر و بی جهایی نیایی، فیجا
 [ب قس متاییسه‌ مه‌ یسی بی سه‌روبه‌ر] بیان تمام بز مه‌
 بیسه‌ و ختیرا خو د گه‌ل مه‌ بگه‌ [ل مه‌ نه‌ گره‌ ژ به‌ر بی
 سه‌روبه‌ریا متاییسه‌ مه‌، یان زیده‌ی متاییسه‌ مه‌ بده‌ مه‌،
 یان برایی مه‌ ژ که‌ره‌ما خو به‌رده‌]، ب راستی خودی
 دی خه‌لاتی ختیر که‌ران ده‌نی. ﴿ ۸۹ ﴾ [یوسفی]
 گوت: نه‌ری هوین دزانن هه‌وه‌ ج ب سه‌ری یوسف
 و برایی وی نیاییسه‌، ده‌منی هوین بیست نه‌زان؟!
 ﴿ ۹۰ ﴾ گوتن: نه‌ری نو یوسف ب خزیسی، گوت:
 نه‌ری نه‌ز یوسفم و نه‌فه‌ زی برایی منه‌ [یسی
 ده‌یایی]، ب راستی خودی که‌رمه‌م د گه‌ل مه‌ کر، ب
 راستی هه‌ر که‌سن پاریز کاربیا خودی بکه‌ت، و بیئا
 خو فره‌ه‌ بکه‌ت، خودی ختیرا [جو] که‌نجکاران به‌رزه‌ ناکه‌ت. ﴿ ۹۱ ﴾ گوتن: ب خودی، خودی نو ب سه‌ر
 مه‌ تیختی، و ب قه‌درتر و بلندتر لئ کری، و ب راستی نه‌م ب خو د خه‌لت بووین. ﴿ ۹۲ ﴾ [یوسفی]
 گوت: نه‌فر ژ نه‌ز ل هه‌وه‌ ناگرم، و گازنده‌ ل سه‌ر هه‌وه‌ نینه‌ [ماده‌م هه‌وه‌ خه‌له‌تی ل سه‌ر خو ناشکه‌را کر،
 نه‌ز ل هه‌وه‌ ناگرم]، خودی ل هه‌وه‌ ناگربت یان خودی ل هه‌وه‌ نه‌گربت [و گونه‌هیت هه‌وه‌ بغه‌فر بیت]، و
 شه‌و ژ هه‌می دلوفانان دلوفانتره‌. ﴿ ۹۳ ﴾ نه‌قی قه‌مبسی من بیه‌ن، بدانه‌ سه‌ر سه‌روچاقیت بابی من، چاقیت
 وی دی روژ بن، و هوین هه‌می مالیت خو بیته‌ ده‌ف من. ﴿ ۹۴ ﴾ فیجا وه‌ختی کاروان ژ مسری ده‌ره‌ که‌فتی،
 بابی وان گوت [بزو حازریت ل ده‌ف جهی خو ل نه‌ردی که‌نعان]: بیئا یوسفی یا دبتیه‌ من، و نه‌گه‌ر هه‌وه‌
 شه‌ز بی هه‌وش و بیر خه‌رفتی نه‌دانیم، داژ من باوهر که‌من. ﴿ ۹۵ ﴾ گوتن: ب خودی هیژ تو یسی ل سه‌ر تیک و
 دوپا خو یا که‌فن [زنده‌ حه‌ژیکرنا یوسفی].

قَدْ أَنْجَاكَ اللَّهُ مِنْ غَمٍّ عَظِيمٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَنَسْفَةٍ ۝ فَاتَّقِ اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

﴿۹۶﴾ قیجا وهختی مزگیتین هاتی، فهیسی بووسنی نافیته سهر سهوچافیت وی، چافیت وی رزون بوونهفه، گوت: من نه دگوته ههوه [بنا بووسنی یا دتته من، یان من نه دگوته ههوه ههرون لئ بگهرون ژ رهها خودی بن هیسی نهبن]، و یا نه ز خودی دزانم، هوین نوزانم. ﴿۹۷﴾ گوتن: بابو... داخووازایته گرتن و گونهه زپرینن بومه [ژ خودی] بکه، ب راستی تم بیت گونههکار بوویین. ﴿۹۸﴾ [یه عقوبی] گوت: باشی نه ز دی بزو ههوه داخووازا گونهه زپرینن ژ خودایسی خو کهم، ب راستی ههر نهوه یسی گونهه زبهر و دلوفان. ﴿۹۹﴾ قیجا وهختی چزیسه دهف بووسف، دهیبایت خو برنه دهف خو، و گوت: خودی چه ز کهت، ب پشت راستی و تیمنی وهرنه مرئی. ﴿۱۰۰﴾ و بووسف، دهیبایت خو بلندکرن و دانانه سهر تهختی، و ههمی [دهیباب و برایت وی پیکفه] بزو چونه سوجهیسی [و نهف سوجههه ل دهف وان یا دورست بوو، و ل جهی سلافی و فهدر گرتنی بوو، وهکی دیشفهرا بوونی

و ماچکرنا دهستی]، و [بووسنی] گوت: بابو... نهفه راهه کرنا خهونامنه یا من بهری نوکه دینی، خودایسی من نهو کره راستی، و قنجی و کهرهم د گهل من کر، وهختی نه ز ژ زیندانی رزگار کریم و هوین ژ دهستی و کز جهراتی نیایه فترتی، پشتی شهتانی ناقیه را من و برایت من نه خوش [خراب] کری، ب راستی خودایسی من چ بغیت، هویرک دهکته، ب راستی نهویسی زاننا و کارنه جهه. ﴿۱۰۱﴾ خودیو ژ... ته ژ ملک و مالدارسی دا من، و ته راهه کرنا خهونان نیشا من دا، تویی ههی چیکه رتی نهرد و نهسهانان، تویی پشته فان و هاریکاری من د دنیا یسی و ناخهه تیدا، من موسلمان بمرینه، و من بگههینه راستکاران. ﴿۱۰۲﴾ [ههی موحههه ده] نهفه [چیروکا بووسف پیغه مهه و برایت وی] ژ به حسن و سالوختی نه دیارن، ب وهی تم بزو ته دبیزین، و تول دهف وان [برایتی بووسنی] نه بووسی وهختی خو کرینه تیک [دا بووسف پایزنه د بیریندا]، و وان بیلان بزو دگتیرا. ﴿۱۰۳﴾ بارهتر ژ مرزفان باوهریسی نایشین، خو تول سهویسی رزوی بی.

سُورَتَا پَرِهَمَد

ل مَعْدِنَتَيْنِ هَاتِيَه خَوَارِي (۱۳) نَاهَتَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ ب فنی رننگی دیتنه خواندن نلف لام، میم، راء، و نلف تیه یشاره من ل سهر نیمجازا قورناتنی، و نلف نایه تیت فنی سوزمتی نایه تیت قورناتننه، قورناتا زدهف خودایسن ته بؤ ته هاتیه خوارئ، کو قورنانه کا هفق و دورسته، بهلنی باربارتر ز مروشان باومریسن ب فنی هه فیسن نانتین، نهفه [سوزمه] نایه تیت کتیا (قورناتا) رۆنکهرن. ﴿۲﴾ نو خودایسن نه سیان وهکی هویسن دیتن بنی ستوین بلندکرین، باشی بلندبوو سهر عهرشی بلندبوونه کا بی جاوایی و لانقی وی] و رۆز و هه یف بن نه مرئ خو کرن [تیخته ده بر ژوه مندیا به نیساندا]، و هه می دتین و دچن هه تا رۆز مه کا دیار کری ل دهف خودئی [کو رۆزا قیامه تیه] و کارو بارنت نافراندنی ب ریفه دیهت و نایهت و نشانان بؤ هه وه

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۙ اِنَّكَ اَكْبَرُ ۚ وَالَّذِیْ اَرْسَلَ اِلَیْكَ مِنْ ذٰلِكَ الْحَقِّ ۚ وَ لَیْكَ اَسْمٰتُ السَّمٰوٰتِ ۚ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۙ اِنَّ اللّٰهَ الَّذِیْ رَزَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ بِغَیْرِ حِسَابٍ ۚ لَیْسَ لَكَ سُوْدٌ عَلَی الْعَرِیْنِ ۚ وَ سَعْرَ الْفَسَسِ ۚ وَ الْغَمْرَ ۚ كُلُّ یَجْرِیْ اِلَیْهِ اَنْجٰمٌ ۚ یَبِیْنُ اَلْاَقْمَرُ ۚ یَقْبَلُ الْاَبْتِیْمَ لَمَّا كَفَرَ ۚ یُلَاقِ ۙ اَبْنٰهٗ ۚ وَ یَكْفُرُوْنَ ۚ فِیْ ۙ وَ هُوَ الَّذِیْ مَدَّ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ فِیْهَا رَوٰدِی ۙ وَ اَنْهٰرًا ۚ وَ مَن فِی الْاَنْهٰرِ ۚ جَمَلَ فِیْهَا رُجُوْمٍ ۚ لَنْ یَنْزِلَ عَلَیْهِ الْبَلَدُ ۚ اَلْاَنْهٰرُ ۚ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَتَفَكَّرُوْنَ ۚ وَ فِی الْاَرْضِ ۙ قَطَعْنَا مَشَاطِرَ ۙ وَ حَشَّتْ ۙ مِنْ اَعْیُنِ ۙ وَ رَزَقْنَا ۙ وَ جَعَلْنَا ۙ صَوٰنًا ۙ وَ عَرَبًا ۙ صَوٰنًا ۙ یَسْتَفِیْ بِسَمِیٍّ وَ جِیدٍ ۙ وَ یَقْبَلُ ۙ بَعْضَهَا ۙ عَلٰی ۙ بَعْضِ ۙ فِی الْاَرْضِ ۚ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَعْقِلُوْنَ ۚ ۙ وَ اِنْ تَقَبَّحْ ۙ فَجَعَلَتْ ۙ قَوْلُهُمْ ۙ اَمْ اَنَا ۙ اَمْ اَنْ اَللّٰهُ ۙ خَلَقَ ۙ حَبِیْبُ ۙ اَوْلٰئِكَ ۙ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ۙ بِرَبِّهِمْ ۙ وَ اَوْلٰئِكَ ۙ الْاَضْلٰلُ ۙ فِی ۙ اَعْنَآفِهِمْ ۙ وَ اَوْلٰئِكَ ۙ اَصْحٰبُ ۙ الْاَنْرٰهٖمْ ۙ فِیْهَا ۙ حٰخِلِیْمُوْنَ ۚ

رۆن دکهت [دا هویسن بن بگه هه تاك و نه نیاسیا خودئی و دهسته لانداریسا وی بن بناسن]، بهلکی هویسن بن گومان باومریسن ب ژفانی خودایسن خو بین کو رۆزا قیامه تیه. ﴿۳﴾ و نو خودایسن نه رد ز بهرئک کیشایی و دهشتکری [کو ب کتیر ژبانئ بیت]، و چیا بیت به جه [کو بؤ نه ردی بیه سنگ و نه هیلن ز بهرئک بجیت]، و رویبار تیخته تیدا، و ژ هه می رهنگیت فیقی جۆت جۆته دان [تیز و من، بجویک و موزن، ترش و تهل، تیز و شرین... هند] شه فنی ب سهر رۆزئ داددهت، و ب راستی نهفه [نه فیت بۆرین ز بهرئک کیشانا نه ردی، هه تا دان و چیکرنا فیقیسن رننگ رننگ] نشان و بهلگه نه بؤ وان نه ویت هزارا خو تیدا دکهن. ﴿۴﴾ و د نه ردیدا هنده پارچه بیت ب پره خیکفه و تیزیکئ تیک [بهلنی نه وهکی تیکن، نهفه یسن قله وه و نهفه نه] و جیکیت تری و چاندنی و داره سینت وهکی تیک [دو تا ز تیک بنی دهره فنی] بیت هه یسن نه وهکی تیک [ههر تیک ل سهر بنی خو]، بیت هه یسن هه می ب تیک ناف دیتنه ناقدان، و نم خوارنا هنده کان ب سهر هنده کان دتخین، ب راستی نهفه هه می [کو نه رد ب سهر یکفه می و نه وهکی تیکه، و تیک نه رد چه ند رهنگیت شیکاتی ژئ دهره فنی، و گه له رهنگیت فیقی ل سهر ناخه کن شین دین، و ب نافه کن دیتنه ناقدان بهلنی تام و رهنگیت وان ژئک جودانه]، نشان و بهلگه نه بؤ وان نه ویت تن دگهن و نهقلی خو دهنه سؤلی. ﴿۵﴾ و نه گهر تو بؤ نشته کی عه جیگر تی بی، ناخفتنا وان جهی عه جیگر تیه و عه جیه، دهمن دیتن نه رتی پشتی نه م دینه ناخ، جاره کا دی دئی ساخ بیه فه! نهفه نه ون بیت باومری ب هیز و شیانا خودئی نه ی، و نهفه نه ون بیت زنجیر و فیدد دستزیاندا، و نهفه دۆزه یه و هه روهه ر دئی دۆزه یه یاندا.

وَيَسْجُدُونَكَ بِالْحَمْدِ قَبْلَ الْحَمْدِ وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الشُّكُوكُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَغْفِرٌ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ نَزِيرٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا نَسْتَأْذِنُكَ وَسَلْمٌ تُرِيحُ هَذِهِ ۝ اللَّهُ يَسْمُرُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْقٍ وَمَا تَقِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَذَابُ الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَكْبِيرُ الْمُنْتَقِلُ ۝ سِوَاهُ مَنَعَكُمْ مِنْ أَسْرِ الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِيحٍ بِالنَّهَارِ ۝ لَكُمْ مَعْصِيَتٌ مِّن بَيْنَ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَيْهِ يُخَفِّطُونَهُ ۝ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بِخَبْرٍ مَّا يَكُونُ لَكُمْ مَنَافِعُهَا وَمَا أَنْفَسْتُمْ وَإِذْ أَنْزَلَهُ بِقَوْلِهِ سِوَاهُ أَفَلَا تَمْرُقُونَ ۝ وَمَا لَكُمْ مِنْ ذُرِيَةٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَاقٍ حَقِيقًا وَطَعْمًا وَنَبِيئِ السَّحَابِ الْإِنْقَالِ ۝ وَسَخِيبُ الرِّيحِ لَمَّا يَجْمَعُهُ وَالسَّلْبُكَةُ مِنْ حَبِيبِيهِ ۝ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ قَلِيلًا يَلْبِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ لَا يَخْتَارُونَ ۝ وَاللَّهُ وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

﴿۹﴾ و نمو له از جزا کرتی ل تہ دکہن بہری باشیسی
 [ژ لہ کہ فہ دگڑن کا نیرایا تو مہ بن دترسیسی، بڑچی
 بڑ مہ نایتی ۹]، و ب راستی بہری وان جزا بیست بڑرین،
 نوہ جزا بیست بہ سہری بیست وہکی وان ہاتین، تہ ویت
 نایست و پیغہ بہریت خؤ درہ وین دانایین، ب راستی
 خودایسی تہ بڑ مرؤفان د سہر سہ ما و انرا لیتہ گر و
 گونہ ہڑنیرہ، و ب راستی خودایسی تہ بی نیرا گرانہ.
 ﴿۱۰﴾ و تہ ویت گاوریو وین دینژن: بلا موعجیز بہک
 ز دہف خودایسی وی بڑ ہاتبا خوارئی [بنی کو چو بڑ
 فن قورنائی و موعجیز بہیت دی بیست دیتین و ہکی
 کہ ربوونا ہمبھی و زانا نافی د ناسف تلاندا... ہند،
 بدانسن] ب راستی ہس تو ناگہ ہدار کہری [نانکو تو
 بی ہاتیہ ہنارنن، دا وان ہشیار بہکی و بترسیسی]
 و ہر ملنہ تکی پیغہ بہری خؤ بی ہی [نانکو ہر
 پیغہ بہرہکی دق رنہگہ کو موعجیز ہیان دہیسی].
 ﴿۱۱﴾ و ب راستی خودی دزائیت کا ہر مٹیک ب چ
 ناسف و نافا دیت و کا مال بچویک ب چ کیم دیت
 [ب بوونا بچویکی] و کا ب چ زیدہ دیت [ب چپیوونا

بچویکی]، و ہر تشہ کی ہمیت ل دہف وی [ل دہف خودی]، و ہختی خؤ بی دہشتبانگری بی ہی،
 نہ دجیتہ باش و نہ دتتہ بنش. ﴿۹﴾ زانایسی تشتی فہشارتی [غیبی] و تشتی بہر چافہ، بی مہزنہ ہم ہی تشت د
 بن ویدانہ، و بی بلندہ د سہر ہم ہی تشتا بڑاہ ب خؤیاتی و سالوخ و کریاریت خؤفہ. ﴿۱۰﴾ ل دہف وی تیکہ،
 چ تیک ژ ہموہ د دلس خؤدا ناخفتنا خؤ بیزیت بان ناشکہرا... و چ تیک ژ ہموہ خؤ ب شہ فی فہشیریت، و
 چ رؤژی ب ریکا خؤ بچیت، ہر دزائیت. ﴿۱۱﴾ بؤ فان [مہخسہ د بی ناخفتنا خؤ د دلی خؤدا دیزیت بان
 ناشکہرا دکت، و بی خؤ ب شہ فی فہشیریت و رؤژی ب ریکا خؤ دجیت] ملیاکہ تیت ہین ل دویف
 تیک و د دور و ہر دین، و وان ب ہمرئی خودی ژ سینگی و پشیتفہ دہارینژن، ب راستی خودی سہر و بہری
 چو ملنہ تان ناگہ و ہریت و خیر و کہرہ میت خؤ ژ وان نابریت، ہنا تہو ژ دہف خؤ نہ گہ و ہرین، و تہ گہر
 خودی بہ لاہیک و تانافہک بؤ ملنہ تکی فی، چو فہ گرن بؤ نینہ، و وان ژ بی خودی چو پشہ فان نینن [ہوارا
 خؤ بگہ ہینتی]. ﴿۱۲﴾ و تہوہ بروسیبان بؤ ترسی و تہ مایسی [تہ مایسیا ہاتبا بارانی] نیشا ہوہ دہت، و
 ہر تہوہ عہریت گرائیت بارانی چنی دکت. ﴿۱۳﴾ و ہر تہوہ بروسی تہ سیح و پہستا وی دکن، و
 ژ کتیا سیبان باقر دکن، و ملیاکت زی ژ ترسا نیرایا وی تہ سیحا وی دکن، و بروسیبان دہنیزت ہر
 کہسی بقت دی بی ہنگبیت [دگہل فن ژی ہن] تہو ب خؤ جہر ہی ددہرہ فی خودیدا دکن، و ل شہبانا
 خودی ب شکن، و ب راستی خودی بی تہ کبیر موکومہ بؤ نہ یاریت خؤ.

﴿۱۱﴾ کہلیما تموحیدتی (لا إله إلا الله) با ویسہ و داخوازا دوعایا راست ز ویسہ، و نعتیت گازیبا غمیری خودی دکھن گازیبا وان ب تشتہ کی نایتیہ و ہرگرتن، و نغہ و ہکی ویسہ یسن ہمدو مستیت خن دویژ کرینہ نافی دا شاف بگہینہ دہئی وی، و شاف ب خن ناگہینتی، و دوعا و عبادہتی گاوران بز یوتان، ز گو مریسی و ہرزہ بونسن بیغہ نرینہ۔

﴿۱۲﴾ و کا ج د نورد و نساہاندا ہعیہ، و سیہرا وان زی سیندہ و تیاران بشین نعتین سوجدہ یسن بز خودی دہن [نانکو دین بریار و فرمانا خودیغہ نہ]۔

﴿۱۳﴾ [ہمی موحمد] بیژہ: خودیہ، [ہاشی] بیژہ: نعتی چاوا ہموہ ز بل خودی ہشتہ فان و ہرستی گرینہ، نعتین مفایہ کی یان زیانہ کنی بگہینہ خن ب خن؟ [ہاشی] بیژہ: نعتی مروئی کوزہ [گاور] و ب چاف [موسلمان] و ہکی تیکن، یان زی تاریانی و رزنامی و ہکی تیکن [گاور] و باوہری، یان زی وان ہندہ ہہ فٹک بز خودی دانایینہ، چیکری و ہکی چیکریست وی

لَمْ يَخْرُجْ لِقَائِي وَالَّذِينَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لِمَدْعَائِهِمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۖ وَبِهِ يَسْجُدُونَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلْوًا وَرُكُوعًا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ بِالْقُدْرَةِ وَالْإِصْطِقَالِ ۖ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يُضِلُّهُمْ نِعْمًا وَلَا ضَرًّا قُلْ مَنْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَ لَمَّا هَلَكَ سَمَوِيُّ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ أَمْ جَعَلُوا لَهُمْ شُرَكَاءَ ظُلْمًا فَكُلُّوا مِنْهُ ۚ قَسْبَ الْخَلْقِ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلِّي نَفْسٍ وَهُوَ الْوَسِيءُ الْقَهَّارُ ۚ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَاكَ أَوْبَةً يَخْرُجُهَا فَاخْتَلَّ السَّيْلُ نَبْهًا زَارِبًا وَمَا يَرْمُونَ عَلَيْهِ فِي الْكُفْرِ أَتَيْتَهُمْ جَلِيلًا أَوْ مَتَّعَ رَبُّهُمْ وَمَنْ يَنْزِلُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِقَائِي وَالْبَيْطِلِ فَأَنَا الرَّزْمُ فَيَذْهَبُ جَفَاءً وَأَنَا مَا يَبْقَى النَّاسِ فَيَسْجُدُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۚ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِقَوْلِهِ الْحَسَنُ وَالَّذِينَ لَا يَنْبَغِيهِمْ لِقَائِي أُولَئِكَ لَمْ يَأْتُوا فِي الْأَرْضِ حَيْجًا وَمَنْعًا لَمْ يَلْمِزُوا أُمَّةً

نافراندینہ؟! فیجا چیکری ل دہف وان و ہکی ٹیک لی ہاتینہ، ڈیک نایاسن؟! بیژہ: خودی چیکہرتی ہمی تشبیہ، و ہو یسن تاک و نعبا و سہر دت و دہستہ لاندارہ ل سہر ہمی نشان۔ ﴿۱۳﴾ [مہ تہ لا ہعیسنی و ہویجیسنی و ہرستا خودی و ہرستا ہویج و بوتان و ہکی فیہ] خودی باران ز نساہان داریت، فیجا ہہر شیف و نہالہ کنی تمہمتی وئی شاف تیرا چن [ہا لاجویک کیم شاف تیرا چن، و یا مہ زن گہ لک]، فیجا لہبی و لیشت چن و کہفہ کا بلند د گہل خن راکر [نہفہ تہ و مہ تہ لا ہ خودی گزتی، ددہر ہقی ہعیسنی و ہویجیسنی، مہ تہ لا ہعیسنی دہن جھیا خن دہا، و ہویجیسنی دہن مانا خن دہا، و ہکی بارانیہ ز نساہان بیتہ سہر نعدی و بیتہ لہبی و لیشت و کہف د گہل خن راکت، ہندی ہعیہ تہو شافا سیہ تہو د نعدیدا دمیت، و ہندی ہویجیہ تہو کہفہ تہو اب کیز جو نعتیت و کہس مفای زئی نکتہ]، [و مہ تہ لا دی] و ہکی وی تشبیہ تہو وی ہورین ناگری ل سہر ہلدکن، دا بز خن بگہنہ چہ کہ کنی زنان و ہکی زیری و زعی، یان دا بگہنہ متایہ کنی دی و ہکی رساسی و سفری، نہفہ زی و ہکی وئی نافی کہفہ ب سہر دکہفت، و ب فی رمنگی خودی بز دیار کرنا ہعیسنی و ہویجیسنی مہ تہ لان دثیت، فیجا تہو کہف ب سہر دکہفت [ج ب سہر نافی و ج ب سہر حالاندنا مہ عدہ ننان و ہکی زیری و زعی و سفری و رساسی] ب مفا دجیت و نامیت، بہلن تہو مفای دگہ ہینتہ خعلکی و ب کثیر دتیت [و ہکی نافی و مہ عدہ ننی باقر] د نعدیدا دمیت [نانکو ہعیسنی ہوسا دتی میت و ہویجی دتی چیت و ب کثیر نایتیت]، ہوسا خودی مہ تہ لان دثیت۔ ﴿۱۴﴾ بیت ہر سفا خودایسنی خن دایسن ہمہ شت بز وانہ، و نعتیت ہر سفا خودایسنی خن نہ دایسن [رؤؤا قیامت] تہ گہر ہندی د نعدیدا ہمی یسن وان بابہ، و ہندی دی زی دگہل، دا دہننن خن ہفہ دن [بہلن ز وان نایتیہ و ہرگرتن، و ز زبایسنی رزگار نابن]، نہا فان حسابہ کا ہر ش یا ہمی، و جہنی وان دوزہ و ہیسہ جہہ۔

مَا أَقْرَبَهُ أَنْ نَأْتِيَهُ بِرَبِّكَ الْخَلْقُ كَمَا هُوَ فُتْرٌ مِمَّا يَتَذَكَّرُ
 أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَدْوِ اللَّهِ وَأَلَّا يَخْلُصَنَّ إِلَيْتَهُ ۝
 وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَنَحْنُ نَسْمَعُ سَوَاءَ الْحِسَابِ ۝ وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْعُونَ
 بِالْحَسَنَةِ أُولَئِكَ لَمْ نُغْفِرْ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ حَتَّىٰ تَخُذُوا
 وَأَنْ تَصَلِحَ مِنْ مَا جَاءَهُمْ وَأُولَئِكَ رَجَعُوا إِلَى اللَّهِ لِيَسْأَلُوهُنَّ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ نَابٍ ۝ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ مَا صَلَّيْتُ فَرَفِعْتُمْ عَنِّي الذَّارِ ۝
 وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَمْ
 نُغْفِرْ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ أُولَئِكَ الذَّارِ ۝ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَعْدِرُ وَيُرِيهِمْ خُورًا بِالْخُورِ الَّذِي تَأْتِيهِ مِنَ السَّمَاءِ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 مَنَعَهُ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝

﴿۱۹﴾ شهری شوی درانیت نه قابو ته ژ داف خودایسی
 ته هاتبه خورای وهجیه وراسته، وهکی ویهه یسی
 کزوره و لمن نهزایت (کو نهفه راسته و ههقه)، و
 ب راستی تهو ب تنی دئی بؤ حق بیغه چن نهویت
 تیگههستی و ناقلدار. ﴿۲۰﴾ [و ناقلدار] نهون نهویت
 بهیانا خودی ب جه دینن، و نهو بهیانا وان دایسه
 خودی ناشکینن. ﴿۲۱﴾ و نهون نهویت یا خودی
 فرمان یی دایس ب گههیننه تیک، دگههیننه تیک
 [وهکی مرؤفایسی و چافدنریبا نیتیم و ههزاران]،
 و ژ خودایسی حق دترسن و پاریز کاریبا وی دکهن، و
 سههمن ژ حسابا روزه کارمش دکهن. ﴿۲۲﴾ و نهون
 بیت بؤ نکاری (رازیبونا) خودی یسنا حق فرهم
 دکهن [ل سهر گوهداریبا خودی، و ل سهر نشنی
 حهرام، و ل سهر قهدرها خودی]، و نقیژیت حق
 وهکی خودی ژئی فیایسی دکهن، و ناشکرا و نههسی
 ژ وی رزقی مه دایسی ددهن و دکهنه خیر، و باشیسی
 شوینا خرابیسی ددانن، و خرابیسی ب باشیسی ددهنه
 باش، نهفان خه لاتی وان بهحهشته. ﴿۲۳﴾ بهحهشتیت

ناکنجیرونی، نهویت تهو و نهویت قمنج ژ دهیباب و ههقهسر و دویندها حق دچنه تیتدا، و ملیاکت دههمی
 دهر گههانراب سهر وانفه دچن [سهر وان ددهن]. ﴿۲۱﴾ [دبیزنن] سلاف ل ههوه بن ژ بهر وی بیغرههیا
 ههوه ل سهر باریز کاریبا خودی کسری، ههوه پیروز بیت نهف دویهایکا هوسا یا جوان. ﴿۲۰﴾ و نهویت
 بهیانا خودی هشتی موکومکرنی دشکینن، و نهو تشتی خودی فرمان یی کسری بگههسته تیک دیرن، و
 خرابیسی دهر دیدا دکهن، نهفان لهعنت و دویر کهفتن ژ دلو فایبیا خودی بؤ وان بیت، و دویهایکه کا خراب
 ژی بؤ وان یا هسی. ﴿۲۲﴾ خودی بؤ یسی بقیثت رزقی بهر فرهم و کیم دکهن، و نهو ب ژینا دنیایسی [نهو
 تشتی خودی دایسیس] شایسی بوون، و ژینا دنیایسی ل بهر ناخرهتین ژ متایه کن کیم بیغهتر نینه. ﴿۲۳﴾ و نهویت
 گاوربوویسن دبیزنن: دئی بلا موعجزیه که بؤ وی [ژی] ژ داف خودایسی وی هاتبیه [وهکی موعجزیه بیت
 مووسا بیغهمهبر و عیسا بیغهمهبری]، بیژنه: [تهو کاره که ب دهستی خودییه، فیجا یسی خودی راسته پری
 نهکری، موعجزیه ژی فایدهی وی ناکنن]، خودی ههر کهستی بقیثت دئی بهر زه کهت، و ههر کهستی ب
 تهو بهیسی ب بالفه بز فریت، دئی راسته ری کهت. ﴿۲۸﴾ [تهویت ب بیال خودیغه زفرین و هاتبیه راسته ریکنن]
 نهون نهویت باومری ئیناسین و دلی وان ب بیرئینان و زکری خودی قدههسیت و تهنا دبیت، [باش] برانن
 دل ب برئینان و زکری خودی قدههسن و تهنا دینن.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا فِي
 كِتَابِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مِنَ الْقَلْبِ الْمُنْتَهِنِينَ
 عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْعَدْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا بِالْآخِرَةِ قُلْ هُوَ رَبِّي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِعُ ۗ وَلَوْلَا فُرْقَانُ
 سَيِّئَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَفَسَدَتِ بِهِ الْأَرْضُ أَجْمَعَةٌ وَهُوَ السَّوْغُورُ
 بِاللَّهِ الْأَكْبَرِ جَعَلْنَا الْقُرْآنَ آيَاتٍ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا
 أَهْلِي ۗ اللَّهُ يَهْدِي الْقَاسِمَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِنُصِيحَتِهِمْ
 يَسْتَصَفِرُوا فَرِيقًا ۗ أُوْحِلُّوا فِيهَا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْعَهْدَ وَإِنَّهُ غَافِلٌ بِمَا يُعْمَلُونَ
 قَبْلَكَ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتُنَا بِالْبَيِّنَاتِ سَكَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَتْ
 عِقَابُ ۗ أَمَّا هُوَ فَاقْبَلْهُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ قَدِيرٌ بِمَا يَفْعَلُونَ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا يَتَّبِعُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْلَهُمْ يَحْتَضِرْ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 السَّبِيلِ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الصَّالِحِينَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۗ

نهگو سهر شه قیت وان اب سهر واندا بیته خوارتی بیان وان جهنگیفت [ههتا ژفانسی خودی دیتت (بزو وان،
 بمرن بیان قیامت ل وان رایت]، خودی ژ بهیانا خو لیفه نایست. ﴿۴۲۲﴾ ب راستی ترانه ب پیغمبریت
 بهری نه زی بیته هاتینه کرن، فیجا مه دهلیفه و مولعت دا وان بیته باوهری نه نیناسین [و مه ل دویف وان
 بهردا]، پاشی مه نهو ب نیزایا خو هنگافتن، فیجا بهرتی خو بدتی کا جزا و نیزایا من بزو وان یا چاوا بوو.
 ﴿۴۲۳﴾ بهرتی تهوی زیره فان و شاهدل سهر ههمی کهسان و ناگه هدار ب ههمی کار و کراریت وان، اج قهنج
 چ خراب، و هسر تیکسی جزایسی وی ل دویف کاری وی بدهتی، وهکی ویسه یسی نه فه ههمی نهیی، کو بوت
 و سه نه میت هه وهنه [نانکو نهو خودایسی ب ناگه هژ ههمی تشنان و پیقه بهرتی جهانی، نه وهکی وان بوتانه
 نه ریت مشرکان بزو کرینه هه فیشک] و [گاوران] هه فیشک بزو خودی چیکرینه، [ههی موحه مد] بیژه: کا
 ناف و سالوخی وان هه فیشکیت هه وهه بزو خودی چیکرین بیژن [وان ج سالوخی همنه هپی هیزایی بهرستی
 بین]، بیان زی هوین خودی ناگه هداری وی دکهن یا نهو دتهر دیدا ژبی بی ناگه هه ۱۹ [کو نه وهه - ب دیتنا هه وهه
 - هه فیشک هه نه هپی نوزایت]، بیان زی هوین ناخفته کا بی بیبات و نه راست دکهن... [نه خیز وهینه یا نهو
 دیژن و دکهن، خودی جو هه فیشک نینن]، بهلکی فند و فیلنت وان [شه بتانی و گاوری و دژمنیبا وان بزو
 یسلامی و چیکرنا هه فیشکان بزو خودی] بزو وان هاتینه خه ملاندن، و ژرپکا خودی بیته هاتینه باشقه برن،
 و همر کهسی خودی گومرا و بهرزه بکهت، راسته ریکه بزو نینه. ﴿۴۲۴﴾ د دنیا یسنادی فان گاوران هه قنوشی
 نیزایه کی کهین [ب کوشتی و تیخسیر کرنی و ههمی رهنگیت ناتافان]، و ب راستی نیزایا ناخره تی ل سهر
 وان گرانتر و معزتره، و وان جو باریز فان نینن وان ژ نیزایا خودی بیاریزن.

﴿۳۵﴾ رهوشا وئی به حششتن هئوا ژفان بؤ پاریز کاران
 ین هاتیسه دان، رویار دنبر ادرچن و فیقی و سیهرا وئی
 بهرده وامن [نه فیقی خلاص دیت و هکی یسی دنیا یسن،
 و نه سیهر کیم دیت و دجیت]، و نه فیه دویا هیکا
 وان تهویت پاریز کاری کرین، و دویا هیکا گاوران
 زی ناگهه. ﴿۳۶﴾ و تهویت کتیب بؤ هاتین [جوهی و
 فهله بیت موسلمان بوویین و هکی عه بدولایی کوربی
 سهلامی و نه جاشی ... هند] که یفا وان ب وئی دتیت
 یا بؤ ته هاتی [کو نهف فورنانه به، چونکی دکتیتت
 واندا شاهد و مزگیسی یه هه نه]، و هندک دهسته ک و
 کترم بیت ههین [ژ جوهی و فهله بان تهویت باوهری
 ب موحهمدی نه نیابین] باوهر یسن ب هندک فورنانی
 نایشن، بیژه: ب راستی فرمانا من یا ب هندتی هاتیسه
 کرن، نهز خودتی ب تنی بهر یسم و چو هه فیشکان بؤ
 چنی نه که م، و نهز خه لکی بهس بؤ ریک و بهر سنا
 وی تنی فخور یسم، و زفرینا من هه ب بال و یقه یه.
 ﴿۳۷﴾ [کا چاوا مه کتیب بهری ته ب زمانی وان
 مله تان هنارتنه بیئت پیغه مبه بؤ چو یسن] و هسا مه

نهف فورنانه بؤ ته ب زمانی عه بهری نیابیسه خواری، و نه گهه تور ب دویف دلخوازیسا وان بکھی پستی وئی
 زانینا بؤ ته هاتی [ته گهه پستی فن تو گو هئی خؤ بده به دلخوازیسا وان]، فینجا ته ژیل خودتی چو هاریکار
 و پاریز فان نینن [ته ژیریا خودتی پاریزنن]. ﴿۳۸﴾ و ب راستی مه بهری ته پیغه مبهر بیئت هنارتین [تهو
 زی و هکی ته مروق بوون] و مه ب ژن و دویندهد تیختیوون، و بؤ چو پیغه مبهران بهری ته چنی نه دبوو
 مو عجز به کی بیئت، نه گهه ب دستورا خودتی نه بایه، ههز تشه کن هه بیت و هختی خؤ یسن دیار کری
 و کتیب خؤ یا تیدا نفیسی هه به [نه دتیه پیش و نه دچیه باش]. ﴿۳۹﴾ [و دقن کتیبیدا] هه چیا خودتی
 بغیت ژنی دبهت، و هه چیا بغیت دهنلیت، و کتیب سه ره کی و نه سل [کو دهبی پارسیبه] ل دهف و یسه.
 ﴿۴۰﴾ و ب راستی نه گهه شهم هندک ژ وئی ژیریا مه ژفان و به بیان یی دایسه وان، ب سه ری وان بینن [هئو تو
 یسن ساخ] و نیشا ته بدهین، بان ژی [هئو مه نیشا ته ندایی] تم ته برینن، فینجا ب راستی بهس گه هاندنا
 فنی به یامسن ل سهه ته به، و حساب و جزایی وان ل سهه مه یه [نه ل سهه ته به]. ﴿۴۱﴾ ته ری ماتهو نایشن
 شهم شهردی ل دورماندوریت وان کیم دکه یسن، [و شهردی وان بهر بهر کیم دکه یسن، و موسلمانان ل سهه وان
 سهه دست دکه یسن، و ب دست موسلمانان هه بهر ددهین]، و خودتی حوکمی دکهت و کس نیه حوکمی وی
 فه گریت، و شهو ب خؤ یسن حنیب سفکه. ﴿۴۲﴾ و ب راستی گاوریت بهری وان [بهری خه لکن مه که هئی]
 پیلان و قو یسن ب خرابی بؤ پیغه مبهریت خؤ گبران، و خودتی ب هه می پیلان و قو یسنان یسن ناگه هداره
 [نانکو نه خه کیشانا که سی بهر ابهری نه خه کیشانا خودتی نینه]، دزانت کا هه که سه ک چ دکهت، و گاور
 دئی زانن کا دویا هیکا کن [یا وان یان یا موسلمانان] دئی یا باش بیت.

وَقُلْ الَّذِينَ كَفَرُوا آتَتْهُمُ آيَاتُنَا لَمَّا كَفَرُوا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِلَى الْآخِرَةِ يَا ذُنُوبَكُمْ وَإِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَدَّ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَصْدَقْتَهُمْ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَيَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا فِي ضَلَالٍ عَمِيقٍ ۝ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيَتَّبِعُوا لَهْمَ
قَوْمِهِمْ اللَّهُ مِنْ يَدَيْهِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ۝ وَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا
اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

سُورَةُ تِيسٍ

ل م ه ک م ن هاتیه خوارق (۵۲) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ب فی ر مگی دنتیه خواندن، نلف، لام، راه،
نهف قور تانه کتیه که مه بز ته نیاییه خوارق دا
مرفقان ژ تارستانق [تاریستانا شرک و گاوریسق]
ب ده ستور یسیا خودق دهر بیخیبه رونا هییا باوهر یسی،
رینکا خودایسق سردهست و هیزایی شوکور و
سوپاسیسق. ﴿۲﴾ نهو خودایسق هندی د نورد و
نمساناندا هه یی یی وی، و هیلاک و نه خوشی

بز گاوران بیت ژ نیزیاه کا دژوار و گران. ﴿۳﴾ نهویت ژ یانا دنیایسق ب سر یا ناخره تنق دتیخن، و رینکا
خودق ل بهر خه لکی دگرن، و خوار و فیج دخوازان، دا خه لکی ژق بدمنه باش، نهفه بیت د گومراییه کا
دویر و ناشکه رادا. ﴿۴﴾ مه چو پیغهمبر نه هارتیه نه گهر ب زمانتی وی مله تی نهیت یسق مه بز هارتی
[دا فهران و بهر نامه یسق خودق] بز وان دیار بکته، [بشتی پیغهمبر یق وان دیار دکته، نهو نه شیت که سنی
راسته رتی بکته]، فینجا یسق خودق بقیت دتی گومرا و بهرزه کته، و یسق بقیت ژق دتی راسته رتی کته، و
نهوه یسق سردهست و کاربه جهه. ﴿۵﴾ ب سویند مه موساب موعجیزه بیت خق [کو نهه موعجیزه
بوون] هنارت، [و مه گونق] مله تی خق نسرانیلیسان [نهویت که فینه دین عه بدنییا فیر عه ونیدا] ژ تاریستانا
گاوریسق دهر بیخه رونا هییا باوهر یسق، و رویدان و فومیتت خودق [نهویت ب سر تی مله تان هاتین و بی
د هیلاک چوسین] بیته ببرا وان، ب راستی دئیانه بیرا فان رویداناندا نیشان و بله گه بیت [مه زن] بیت هه
[ل سر شیان و دهسته لانداریسیا خودق] بز هه ر نیکس گه له ک سر بکیش و زیده سوپاسدار بیت.

﴿۱۹﴾ نهری ما ته نوزانیسه خودتی نورد و نهسان
ب زانیسی و حکمت چیکرینه [کو ب ریکا وان
بگه هسه دسته لاداریسا خودتی]، نه گمر بیئت دئی
هه وه بهت و مرینیت، و هندهک مروقتت نوی دئی
نیست. ﴿۲۰﴾ و نهقل بهر خودتی نیاب زمه حته.
﴿۲۱﴾ و [رؤزا قیامه تنی] نه وه می [ب کار و کربایت
خوفه] دئی بهر انبهری خودتی ناشکرا بن، [فیجا وی
وه خشی] بندهست و بهلنگاز دئی بیژنه وان بیست نه و
ته به سه رکین و خو مز نکرین [نه ویت نه و سه ردا برین
و نه هیلا سین باو مرسی بین]، تم دو بکه قیبت هه وه
بووین، نهری هوین دشین تشه کی ژ نیز ابا خودتی ژ
سه بدنه هاش، دئی بیژن: نه گمر خودتی تم راست بری
کرباینه تم زی دا هه وه راست بری که سین، وه کی تیکه
بؤ مه، ج تم نالالی بکه سین، و ج تم بینا خو فره
بکه سین، رزگار بوونا مه نینه. ﴿۲۲﴾ [فیجا وه ختی حق
و حساب ب دو بیهیک دیتت، و به حششی دچنه د
به حششیدا، و دؤر هه می دچنه د دؤر هیدئا] شه بان دئی
بیژیت: ب راستی خودتی به بیان ب دورستی دابوو

هه وه، و من زی به بیان دابوو هه وه [کو چو حساب و به حشست و دؤر هه نین]، فیجا من دره ل هه وه
کره، و من چو دسته لات ل سه ر هه وه نه بوو [تعز ب خورتی و کؤنه کی پی بهری هه وه بدمه گاوریی و
گونه هان]، ژیل هندتی من گازی هه وه کره، و هوین زی ل دو یف گازیسا من هان [هه وه گو هی خو دامن و
بوونه گاور]، فیجا گازنده بیان ژ من نه کنه، و گازنده بیان ژ خو بکنه، نه ز نه شیم ده وار ا هه وه بیتم و هه وه
ژ نیز ایسی رزگار بکه م، و هوین زی نه شین ده وار امن بیژن و من ژ نیز ایسی رزگار بکنه. ب راستی نه زی سی
به ریمه ژ کربار ا هه وه ته ز دنیایندا پی کریمه هه فیشک بؤ خودتی، بی گو مان بؤ سه مکاران نیز ایه کاب
ژان و دؤراره هبه. ﴿۲۳﴾ و نه ویت باوهری نیابین و کار و کربایت قنچ کرین، په وان هی وان به حششان کرن
نه ویت رویبار د بشر ادچن، و ب دستویرسیبا خود ایسی خو دئی هه ره وه بر تیدا مین، و ملیاکه ت سلالی وان
دکهن. ﴿۲۴﴾ نهری ساته نه دیت کا چاوا خودتی مه نه لهک نینا و رونکر، په یقا پاک و باقر [لا إله إلا الله] ه
وه کی داره کا باقره، بی وی و به و رویالشیت وی بیست د نهر دیدا چو سین، و یا بنه جهه و تایینت وی بیست ل
بهر نهسانی.

تترجم

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ كَلَّ جِبِينِ يَأْتِي زَيْدًا وَيُضَرِّبُ اللَّهُ الْأُمْتَالَ
 لِلنَّاسِ لَمْ يُهْدِنَا رَبَّنَا سُبُلَ كَثِيرٍ ۝ وَتَمَثَّلَ كَبَابًا حَسْبِيَّةً
 سَكَّتْ جَرَّةٌ حَسْبِيَّةٌ أَحْسَنَتْ مِنْ قَوْلِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
 قَرَارٍ ۝ يَبْقِيَتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُخَذُ اللَّهُ الْعُقُوبَةَ وَيَقَعُ اللَّهُ
 مَا يَشَاءُ ۝ ۱۰ الرُّسُلَ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
 وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝ جَهَنَّمَ تَصَوَّرْنَهَا وَعَبَسَ
 الْقَرَارِ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ آدَاءَ الْيَتَامَىٰ وَعَسَىٰ لَهُمْ
 تَمَتُّوعًا فَآثَمُوا ۝ مَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ ۝ قُلْ لِيَسَاءَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَيُحْسِنُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَلَا جِئِلَ لَهُمُ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ
 الْفَسْنَ وَالْقَمَرَ ذَاتَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝

﴿۴۵۹﴾ همی و هخسان ب ده ستیر بیا خود ایستی خؤ بهر و فیقیس خؤ ددهت، و خودی مه تلان بز مرفضان دثبیت به لکی [هزرا خؤ تیدا بکن] بز خؤ بیغه بجن. ﴿۴۶۰﴾ و مه تلایه بیغا بیس [بهیغا گاوری و بهرز بهیونن] و هکی داره کا بیسه ب ره و پویشالغه ژ نه ردی هاتبته هلیکشان، چو راهه ستیان و خزجهی بز نینه [ههروسا بهیغا گاوریسی خؤ راگرتن و بهر هکته نینه]. ﴿۴۶۱﴾ خودی نهوت باوری نینایسن ب ناخفتنا بنجه رادگریت [کو بهیغا (لا اله الا الله)] د ژیا نا دنیاسیدا [تانکو و ختنی د گوژیدا بسپار ژی دتته کرن] و د قیامهتی ژیدا و ل بهر سته مکاران بهرزه دکته [نه شبن بهر سفا خؤ د گوژیدا بدنه، و بن بهر سفن زی رؤژا حسب دکته دتته کرن]، و خودی ج بقیته وی دکته. ﴿۴۶۲﴾ نه ری ماته نه دیت، نه ونیت نیعمهت و کهره سا خودی ژ چافکوزیسی گوهارتی، و مهنی خؤ [ب سهر ره قیسا خؤ] کیشابه خانسی بنیری و هیلاکن. ﴿۴۶۳﴾ نهو خانسی دؤزه هه دتی چنه تیدا، و دتی تامکنه گهرما وی، و ج بیسه بنهجهه. ﴿۴۶۴﴾ و ان هه فال

و هه فئشک بز خودی چیکرینه، دا خه لکی ژ ریکا خودی دهر تیخن [ههی موحه مد] بیزه [وان]: ل سهر خؤ نیت خؤ بن، دویا هیکا هه وه هه ناگره. ﴿۴۶۵﴾ [ههی موحه مد] بیزه بهنده بیت من نه ونیت باوهری نینایسن: [کا چاوامه فهرمانا وان کریسه] بلا نفیزان بکن و ژ رقتی مه دایسه وان، بلا ژ نه بنی و ناشکهره، ختیران ژی بدنه، بهری هانتا وی رؤژئی، نه وانه کرین و نه فروتن و نه دوستی و نه هه فالسی، تیدا ههی. ﴿۴۶۶﴾ خودی شه وه یسن شهرد و نه سنان چیکرین و باران ژ نه سانی نینایسه خوارئی، قیجا [ب وی باران] فیقیسیت رهنگ رهنگ بیت بز هه وه دهر تیختین و کرینه رقتی هه وه، و گه می بز هه وه بیت سه رنرم کرین و ب ساناهی تیختین، داب نه مرئی خودی دهر ریاسیدا بجن، [وه هه وه و تشیت هه وه ژ جهه کی بیهنه جهه کن دی]. و رویار بز هه وه ساناهی و بهر ده ست کرن [دا هوین ژی فه خؤن و توفجیسیا خؤ بن بکن]. ﴿۴۶۷﴾ و رؤژ و هه بیف ژی بیت ب بهر خزه ماته هه وه تیختین، و بهر ده وامن د راستکر تیدا (اصلاح) یان بهر ده وامن د چوتیدا بن راهه ستیان، و شهف و رؤژ ژی بیت بز هه وه ساناهی کرین [دا هوین د شه قیدا فه هسن و د رؤژ تیدا بو خؤ شؤل بکن].

وَاتَّقُوا اللَّهَ كَمَا تَقَدُّوا أَنْ تُحْمَلَ ذُنُوبَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَأَنْتُمْ عَلِيمُونَ ﴿٢٩﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٠﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي
 قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣١﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ
 ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٢﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٣﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٤﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٥﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٦﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٧﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٨﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٣٩﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٠﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤١﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٢﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٣﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٤﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٥﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٦﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٧﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٨﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٤٩﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٠﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥١﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٢﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٣﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٤﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٥﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٦﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٧﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٨﴾ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ
 الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٥٩﴾
 وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُ الَّتِي قَبَلْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ وَبَدَّلْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 بِآيَاتِنَا كِبْرًا ﴿٦٠﴾

﴿۲۸﴾ و هر تشنگی هموه زنی خوراستی یسی دایسه هموه،
 و نه گهر هوین نیعمت و کهره میت خوددی بهز مبرن
 هوین نه نشین بهز مبرن [چونکی هندسی گمده کن ب
 دوپاهیک ناتین]، ب راستی مرؤف زنده ستمکار و
 زنده جافقه. ﴿۲۹﴾ و یسینه بیرا خض و هختی نبراهیم
 پیغه مبر گوتی: خودیو تو فی بازبری [مه که من]
 تیمن بکه و بکه جهی تیمین، و من و زاو زکیت من
 ز بهرستا بوتان دوبریخه. ﴿۳۰﴾ خودیو ز راستی
 وان بوتان گمدهک مرؤف سینت دسه دابرین، فیجا
 هه چیس ل دویف من هات و رینکا من گرت تو ز
 منه، و یسی گوهری خق نه دا من، ب راستی نویسی
 گونه هز زبهر و دلز فانی. ﴿۳۱﴾ خودایسی مه ب راستی
 من هندهک ز دویندها خض [نیساعیل و بجویکیت
 وی]، بیت ل نهاله کابی شینکاتی ل دهف مالا نه یا
 موحرهم [که عبه یسی] ناکنجی کرین، خودایسی مه، دا
 نقیژان [تیدا] بکه، فیجا دلنی هندهک مرؤفان ب نک
 وانقه به [بچنه دهف وان، و نه و ب تنق نه مین]، و
 فیقیبیت رهنگ رهنگ ب رزقی وان بکه، دا سوباسیا
 نه بکه. ﴿۳۲﴾ خودایسی مه ب راستی نه وانهم فه دشترین و نه فه شترین نو دزانی، و چو تشت د نورد و
 نه سنانیدال بهر خوددی بهرزه نابن. ﴿۳۳﴾ همی شوکور و سوباسی بز وی خودایسی نه وی ب پراتی
 نیساعیل و نیسحاق دایسه من، ب راستی خودایسی من یسی گوهدیز و دوعا فه بویلکهره. ﴿۳۴﴾ خودیو تو
 من و هندهکان ز دویندها من ز نقیژکهران [ب رهنگی بیدی] دانه، خودایسی مه، و دوعایا مه فه بویل بکه.
 ﴿۳۵﴾ خودایسی مه گونه هیت من و دهیبانیت من و خودان باوهران، روژا حقی و حساب دیتته کرن، زنی به
 [دوعا بز دهیبانیت خق کرن بهری بزایت نه و دزمنتیت خودپنه]. ﴿۳۶﴾ و هزر نه که خودی یسی بی ناگه مه
 ز وی یا ستمکار دکهن، نی [ب تن] حسیب و جزایی وان بز روژه کن ب پاش دیتخت، چاف تیدا بق
 دین و ز ترساندا نانقن.

مُهَاجِرِينَ مُغَنِّي زِينَتِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
 وَأَقْبَدَ نُفُوسَهُمْ وَأَعْدَى النَّاسِ يُؤْمِنُ بِآيَاتِهِ الْعَدَابِ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا مِنَّا أَجَل قَرِيبٍ يَخْت
 دَعْوَتِكَ وَتَشِيع الرُّسُلُ أُولَئِكَ تُصَوِّرُوا أَلْسِنَهُمْ مِمَّن قَبِل
 مَا أَلْكُمُومِينَ زُوالاً ۞ وَسَكَتُهُمْ فِي مَسْجِدِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَهْشَمَةٌ وَيَسْتَنُّونَ لَكَ كَيْفَ جَعَلْنَا آيَاتِهِمْ قُرْآنًا كُفْرًا
 الْأَمْثَالَ ۞ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لَمُرَادًا ۞ وَإِنَّ الْجِبَالَ لَبِئْسَ
 مَا كُنَّ حَافِيَةً لَّهُ مُخْلِطٍ وَعَدُوٍّ ۞ رُسُلُهُمْ أَرْسَلَ اللَّهُ
 ذُوالنِّعَمِ ۞ يَوْمَ يُسْأَلُ الْأَرْضُ عَنَّا الْأَرْضُ وَأَنْتُمْ
 وَمَنْ رُؤُوفَةٌ الرَّجُلِ الْأَقْبَرِ ۞ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞ سَرَّابِلُهُمْ مِن قِطْرَانٍ وَقَفْسِي
 رُجُومُهُمْ النَّارُ ۞ يَبْخَرُونَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَأْكُتُ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞ هَذَا بَلَّغُ الْغَنَائِبِ وَالْمُسْتَرُوبِ
 وَبَلَّغُوا أَلْسَانَهُمْ إِلَهُ رَبِّهِمْ وَيَذَرُوا الْأَلْبَابَ ۞

﴿۱۳﴾ وی روزی شو ب له زن اول که سنی ناز قرن، و
 سعرت وان سه نه فرازان (ز ترساندا که سه بهری خز
 ناده ته که سنی، و چافیت همه میان سه نه فرازان کا دی
 حبیا وی جاوا بیت، و چافیت وان زیت دینین و
 ناکه فه سه رنیک، و دلیت وان فالادین ز یتکه هشتن
 (ز ترس و گوشتین). ﴿۱۴﴾ [همی موجه مد]
 مروغان ز وی روزا نیزا بز وان دتیت [کو روزا
 قیامه تیه] بز سینه، فینجا نهویت سه مکاری کرین
 دی بیژن: خودایسن مه، هه تا وخته کن یتیک مه
 بهنله، دانم بهر سفا بانگ و گازیا ته بدهین، و پیکا
 پیته مبهران بگرین و ل دیوف وان بچین [و ملیاکت
 دی بیژن]، ما هوه بهری نوکه سویند نه خوار سوو
 هوسن دی د نه دیدا مینن و چو قیامت نینن.
 ﴿۱۵﴾ و ما هوسن نه نهو سوون، نهویت هوسن ل جهن
 وان ناکنجی برویسن نهویت ستم ل خز کرین؟ و
 بز هوه دیار سوو کا مه چ ل وان کر، و مه بز هوه
 مه تل دیار کرن و نینان [به سن هوه بز خز جو زی
 نه گرت]. ﴿۱۶﴾ ب راستی وان [موشرکت مه که هنی]

بیان و قوسین [بز هوچکونا نیلامن و بهر سینگرتا هه قوسن و کوشتا پیته مبهری] گوران، و جزایسن
 بیلانگریان بی ل دهف خودی، و خودی بی ناگه هه، و هه چمنده ته و بیلاتیت نه وان گوران، دا جیاان ز
 جه بهن [و بیلاتیت وان نهو نهوون بیت بشین چیاان (کو نیلام و بانگ و گازیا نیلامیه) ز ین بکن
 و ز جه بهن]. ﴿۱۷﴾ هزر نه که نهو به یانا خودی دایسه پیته مبهرت خز لیته بیت و ب جه نه نیت، ب
 راستی خودی یسن سه رده ست و تولفه که ره. ﴿۱۸﴾ روزا نهف نه رده ب نه رده کن دی، و نه مسان ب هندک
 نه مسانیت دی دیتنه گوهورین، و هه می ز گوران بز خودایسن ب تنن و سنو جه مین دهر ده که فن. ﴿۱۹﴾ و دوی
 روزیدا [روزا قیامه تن] دی بیسی گاور و موشرک پیکفه بیت هانیه قید و زنجیر کرن [یان ده ست و بیست
 وان ده قید و زنجیر اندا بیت گه هاندینه تیک]. ﴿۲۰﴾ جلکت وان زه قترانته [قتران دونه که ز داره کن دیتنه
 و هر گرتن دیتونی (نه بهل) و دیتنه که لاندن، خیشترا گوری بی دیتنه دوزن کرن، و نهو ب خز یا نویسه ک و
 بیهن بیس و نیز و ناگر گره، جه هه می روزا قیامه تن دی بی تینه هونین، هه تا و هکی جلکان لسن دتیت ل بهر
 وان، دا نیزی و گه نیاتی و گه زتن و زوی ناگر گرتن ل سهر وان کوم بین]. و ناگر ل سهر سهر و چافیت وان
 بلند دیتت و هه میسنی قه دگریت. ﴿۲۱﴾ دا خودی جزایسن هه مروقه کی کاچ کار و کریار کرنه [ز باشی و
 خرابیسان] بده تی، و ب راستی خودی دحق و حسابیدا یسن ده ست سقکه. ﴿۲۲﴾ نهف نور فانه راگه هاندنه که
 بز هه می مروغان، و دایسن یته شیره تکران و ترساندن و ناگه هدار کرن، و دایزنان [ب وان بهلگه و نیشانیت
 روزن و ناشکه را تیدا] ب راستی نهو [یسن هیژایی بهر ستن] خودایه کنی تانک و نه نیابه، و دا خودان ناقل و
 ناقلدار بز خز چام و غیره تان زی و هر گرتن.

سوره تا حيجر

ل مه که من هاتيه خوارى (۹۹) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب قى رنگى ديتيه خواندن، نه لف، لام، را،
نشانه من بى نيمجازا قورنانى [نه ف نه نايه تيت كتيب و
قورنانا رونه كرن. ﴿۲﴾ نه ویت گاوربووین [وه خنى
سه كه فتا موسلمانان دينن يان وه خنى بى وان ديار
ديت نه و ده خلهت بوون، و دين ل دهف خودى
بهس موسلمانان تيه]، تن هه به خوزيان بخوازن
كو د موسلمانانه. ﴿۳﴾ بيله بخون و فه خون و
خز شيان بيهن، و هفى و نوميده، وان ژ بيره بكن،
دى زانن [كا دويماسه يكا كار و كرپاريت وان دى يته
ج ۱۹]. ﴿۴﴾ و مه خه لكى چو گوندان د هيكلا نه برسيه
نه گهر [هيكلا جونا وان] وه خنه كى دبار كرى نه ييت.
﴿۵﴾ و چو ملهت د بهرى وه خنى خوزوا [وه خنى
مرنى و تيجونى] ناكهن، و ژ وه خنى خو ژى نايته

گير و كرن. ﴿۶﴾ و [گاوران] گوزن، هه ي نه و كه سى قورنان بى هاتيه خوارى، ب راستى نويى دينى.
﴿۷﴾ كا بلا ته مليكهت بى مه نيابانه [كو مه ديسان و شاده يى بى ته دابانه، يان نه م جزا كراينه ل سه ر
دروين دانانا مه بى ته]، نه گهر تو راست ديژى [و تو بيه مبهرى]. ﴿۸﴾ و نه م مليكه تان نايته خوارى
نه گهر بى حيكه ته كى نه يت، نيابا وان بخوازيست، و نه گهر مه مليكهت نيابانه خوارى [وه كى نه و پيشيار
دكهن]، ده رفمت بى وان نه دهاته دان. ﴿۹﴾ ب راستى مه قورنان با نيابيه خوارى و ب راستى نه م ب
خو ژى بى پاريز فانين و دى پاريزين. ﴿۱۰﴾ ب سويند مه بيه مبه ر بى مله تيت بهرى ته ژى بيت هنار تين.
﴿۱۱﴾ و چو بيه مبه ر بى وان نه دچون، نه گهر وان [نه و يت بى هاتين] ترانه بى نه كرابانه. ﴿۱۲﴾ و ره سا تم
به رزه بوونى دتبخينه د دلئت گونه هكاراندا. ﴿۱۳﴾ باوره يى ب قورنانى نايتن، و ريكه خودى د مله تيت
بزيده هوسا يا جوى [هه ر مله ته كى بيه مبه ر دروين دانايى، خودى بيت د هيكلا برين]. ﴿۱۴﴾ و نه گهر
مه دهر گه هك بى وان ل نه مسانى فه كرابيه و تيرا سه ر كه فتبانه. ﴿۱۵﴾ [ديسا] دا بيژن: چا نيت مه بيت هاتيه
گرندان و گرنن، به لكى ستره (سحر) يال مه هاتيه كرن.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ مِّنْهَا مِيزَانَ ۖ وَالَّذِينَ اَسْرَفُوا عَنْهَا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ عَذَابًا ۙ
 وَحَقِيقَتُنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ رَّحِيمٌ ۝۱۶۱ ۙ اَلَا مَن اَسْرَفَ فَتَكْتُمُ
 فَاَتَّبِعُهٗ يَتَّبِعُهٗ اَشْرَافٌ ۙ وَالْاَرْضُ مَدَدُ ذَرْبِهَا وَاللَّهُ بَاطِنُهَا
 رَؤُوسٌ ۙ وَاُنشَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مِّثْرًا ۙ وَنُوزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ
 بِمَاءٍ مُّسَبِّحٍ ۙ وَمَن لَّسْتُ لَمْ يَزَلْ يَازِقُهٗ ۙ وَاَن يَّمُنَّ ۙ وَالْاَرْضُ
 عِنْدَنَا حِزَابٌ ۙ وَمَا نُنزِلُهٗ اِلَّا بِالْقَدْرِ ۙ وَقُلُوبُهُمْ ۙ وَارْتَلَا
 اَنْ يَّحْمِلَ لَوْحٍ فَاُنزِلْنَا مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَالْتَمِسْتُمْ كُفُوهُ ۙ وَمَا اَنْشُرْ
 لَمْ يَحْمِلُوهُ ۙ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْعَزِيزُ ۙ وَنُحْيِي ۙ وَنُحْيِي ۙ وَنُحْيِي ۙ وَنُحْيِي ۙ
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ مِّثْرًا ۙ وَلَقَدْ عَلِمْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ حَقِيرًا ۙ
 وَاَن رَّبُّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۙ اِنَّهٗ سَكِيمٌ عَلِيمٌ ۙ وَلَقَدْ جَعَلْنَا
 الْاِنْسَانَ مِنْ سُلْطٰنٍ مِّنْ حَمَلٍ ۙ فَاَسْمٰنٍ ۙ وَاَلْحٰنَ ۙ سَلَفًا ۙ مِّنْ
 قَبْلُ ۙ مِّنْ نَّارِ السَّمُومِ ۙ وَاذْ قَالُ رَبُّكَ لِمَلٰئِكِهٖ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِىْهَا
 مِّنْ سُلْطٰنٍ مِّنْ حَمَلٍ ۙ فَاَسْمٰنٍ ۙ وَاَلْحٰنَ ۙ سَلَفًا ۙ فَاذْ اَسْمٰنُهُمْ وَتَفَخَّتْ فِيْهِ
 مِنْ رُّوحٍ فَقَعُوْا لِمَلٰئِكِهٖ ۙ فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ
 اٰجْمَعِيْنَ ۙ اِلَّا اِبْلِيسَ اِنَّهٗ اَبْكُرُ مِنَ السَّاجِدِيْنَ ۙ

نمسانی داریت و مه هویس بنی ناهدان [هویس و نورد و جان و هویت هوه]، و هوه ب خز نهدشیا هویس فه گرن [نه گهر مه بزه هوه فنه گرتابه]، ﴿۴۳۲﴾ و ب راستی هم نام تنی زیانی ددهین و دمربین، و میرانگر [یس دنیایس هه میس] نه مین، ﴿۴۳۱﴾ و ب راستی هم نام دزاین پیشیت هوه [ژ دویندها ناهمی] کی بوویسه و کی مریه، و کی مایسه و کی دئی بیت هه ناروژا قیامه تن، ﴿۴۳۰﴾ و ب راستی خودایس نه دئی وان هم میان [روژا قیامه تن] کوم گهت، ب راستی خودی یس کارنه جه و زانابه، ﴿۴۲۹﴾ و ب راستی مه مروف ژ نه فکا رمشا گه نیبا کزرا وینه کری یس چیکری، ﴿۴۲۸﴾ و بهری وان مه نهجه بیت ژ ناگره کن سنجر ی چیکری، ﴿۴۲۷﴾ و هخس خودایس ته گوتیه ملیاکه تان: ب راستی نه ز دئی مروف کی ژ نه فکا رمشا گه نیبا کزرا وینه کری چی کی هم، ﴿۴۲۶﴾ و نه گهر من دورست کر و من روح دایس، فینجا هویس همی بز هه رنه سوجه یس، ﴿۴۲۵﴾ و ملیاکهت همی بز چونه سوجه یس، ﴿۴۲۴﴾ تبیس (شه بتان) تن نه بیت، نه فیاد گه ل وان بیت نهویت چزینه سوجه یس.

﴿۳۲﴾ [خودى] گوت: هى نبيس ته چيه، بؤ چى تو د گمل سوجهده بران نه بويسى. ﴿۳۳﴾ گوت: نه ز نه نوم [نه لائيسى منه] يى بؤ مرقه كى كو نه ز ته قه كا رها گه نيا كزرا و ته كرى چي كرى، بجمه سوجهده يى. ﴿۳۴﴾ [خودى] گوت: فيجا تو زى [ز ناف مليا كه تان، يان ز به حشنى، يان ز نه سمانى، يان ز ناف كه ره نيست من] دهر كه ف، ب راستى تو يى زربارى ز دلوقانيسا من. ﴿۳۵﴾ و له عنيت ل نه بن هتا و زوزا قيامتى. ﴿۳۶﴾ [شه ينانى] گوت: خودا يى من هتا و زوزا قيامتى و رابوونى، خزل من بگره [و من نه مرينه]. ﴿۳۷﴾ [خودى] گوت: تو ز خولىگر تيبانى. ﴿۳۸﴾ هتا و هختى ديار كرى [و هختى بفرنا بؤفا تيكن، كو همى دمردن و كهم ناميت]. ﴿۳۹﴾ [شه ينانى] گوت: خودى تو چونكى نه نه ز [بؤ خاترا وان] گومرا و بهرزه كرم، ب سويند نه ز دى گونه هان بؤ وان د دنيا ييدا خه مليم [و وان د بهر خرابييزا كه م]، و هم بيان دى د سردا بهم [د بهر گومرايى و بهرزه بوونيرا كه م]. ﴿۴۰﴾ ز بىل وان

بهنده نيست ته، نه ويست بزاره و سه ريشك. ﴿۴۱﴾ [خودى] گوت: [نه ف ناخفتا تو ديترى كو تو نه شتى بهنده نيست من بيت بزاره و سه ريشك د سردا بيهى] نه فه ريكه كه ل سه ر منه نه ز رابگرم و بپاريزم. ﴿۴۲﴾ ب راستى ته ده سته لات ل سه ر بهنده نيست من نينه، و ز بىل وان نه ويست ب دويف ته دكه فن ز سردا چويبيان. ﴿۴۳﴾ و ب راستى دوزمه زفان و جهن وان هم بيانه [سردا چويبيان]. ﴿۴۴﴾ [دوزمه من] حهفت دهر گه هيت همين، و همر دهر گه كه يشكه كا ديار كرى يا بؤ هى. ﴿۴۵﴾ ب راستى پاريزكار دناف باغ و كانياندا نه. ﴿۴۶﴾ [ملياكه تى بيژنى] ب سلامتى و تيمنى همر نه دناف وان باغ و كانياندا. ﴿۴۷﴾ و مه نه و كه رب و كينا دلويت و اندا هى نينادر، فيجا نه بر [او هكى برا يىست تيك] ل سه ر ته ختان بهر انبه رى تيكن. ﴿۴۸﴾ تيدا [د به حشنتيدا] ناوه ستن، و نه و زى نائته دهر تيخستن. ﴿۴۹﴾ [هه مى موحه مد] بهنده نيست من ناگهدار بكه، كو ب راستى شه زم گونه ه زيبه ر و دلوقان. ﴿۵۰﴾ و ب راستى تيزايان ته تيزايا دوزاره. ﴿۵۱﴾ و به حشنى ميغانيت تيزايه مى بؤ وان بكه.

۵۲ ﴿ وَهَخَّتْ جَوْبِيهِ دَهْفٌ، وَكَوَّتُنْ: سَلَافٌ لَهَا، بِنِ
 [تيراهمى] گوت: ب راستى هم ز هوه دترسين.
 ۵۳ ﴿ گوتن: نه ترسه ب راستى هم مز گينيا كوره كن
 زانا ددهنه ته. ﴿ ۵۴ ﴿ گوت: نه رى پشتى نه ز پيروويم
 هوين مز گينين ددهنه من؟ قيجا ب ج مز گينين ددهنه
 من؟! ﴿ ۵۵ ﴿ وان گوت: مه مز گينيا راست و دوست
 داته، قيجا ز بن هيشيان نهه. ﴿ ۵۶ ﴿ تيراهمى
 گوت: ماسكى ز دلوقانيسا خودى بن هيشى دبيت، ز
 بل ز رنده كه قتيبان. ﴿ ۵۷ ﴿ پشتى تيراهمى زانى
 مليا كه تن] گوت: گمل هنارتيسان هوه ختيره [هوين
 بوج هاتينه هنارتن]؟! ﴿ ۵۸ ﴿ گوتن: هم ب نيزايه كا
 دزوارفه، بؤ مله ته كن گونه هكار بيت هاتينه هنارتن
 [كو مله تن] [لووط] بيه. ﴿ ۵۹ ﴿ بى مالا [لووطى]، ب
 راستى هم وان هم ميان دى رزگار كه ين. ﴿ ۶۰ ﴿ زناوى
 تن نه بيت، ب راستى مه نه و يا دانايى، ز وان نه و يت
 دناف نيزا ييدا دميسن. ﴿ ۶۱ ﴿ قيجا وهختى نهو هنارتى،
 هاتينه دهف بنه مالا [لووطى]. ﴿ ۶۲ ﴿ [لووطى] گوت:
 هوين مله ته كن ينانى و نه نياسن. ﴿ ۶۳ ﴿ گوتن: [نه ب

چو نشتنى و مسانه هاتينه كو تو مه نه نياسى، هم قاسديت خودينه] هم ب وى نيزا ييغه بؤ نه بيت هاتين،
 يا مله تنى ته دهاتنا و تداب شك. ﴿ ۶۴ ﴿ مه راستيا بؤ ته نينايى [كو نيزا دانا وانه]، و ب راستى هم
 راستييزين. ﴿ ۶۵ ﴿ قيجا دوهخته كن شه فندا، مرؤ قيت خؤ دهرينخه و تول دويف وان ههوه [نه كو تيك
 ز وان بعينيت يان ب پاش خؤفه بز فريت، و دنيزا يان و اندا بكه ليت]، و بلا كه س ز هوه ب پاش خؤفه
 نه فريت [و به رى خؤ نه ده تنى كاج ب سه رى وان ديت]، و هه رنه وى جهى ين فرمانا هوهه بن هاتيه
 كرن. ﴿ ۶۶ ﴿ مه وه حى بؤ [لووطى] هنارت، كو نه فان هم ميان وهختى سيده ب سه ر و اندا ديت، دق
 تينه قوتير كرن. ﴿ ۶۷ ﴿ و خه لكى بازيرى هاتن ب كه به خؤشى مز گينى ددانه تيك و دو [بؤ كرنا خرايى].
 ﴿ ۶۸ ﴿ [لووطى] گوت: نهغه ميقاتيت من، من شه رمار نه كن. ﴿ ۶۹ ﴿ و ژ خودى برسن [ددهرهه قاميقاتيت
 مندا]، و هه تنكا من نه بن. ﴿ ۷۰ ﴿ [خه لكى بازيرى] گوتن: ما مه تو ز ميقاتكرنا بيانيسان نه دابوويه پاش.

﴿۹۱﴾ نعویت فوران پارچه پارچه کرین [باوهریسن ب هنده کن دینن، و ژ هنده کن سن باوهرن. ﴿۹۲﴾ فیجا ب خودایسن ته کهم، ثم دی بسیاری ژ وان هه میان کهین [تیک تیک]. ﴿۹۳﴾ ژ کار و کراریت وان دکرن. ﴿۹۴﴾ فیجا شه او فرمانا ته بی دتته کرن ناشکه را بکه، و پرویس خؤ ژ موشرکان وهر گنیه، و پویتی ب وان نه که. ﴿۹۵﴾ ب راستی مه به لا نرانه کران ژ ته فه کر [کو پتتج کهس بوون: و هلیدی کوړی موغیره ی و عاسن] کوړی و ایل و نه سوودی کوړی [موتلی] و نه سوودی کوړی [عبد بغوسی] و [حارسن] کوړی قهسی، خودی ب تانافه کن برن و به لا وان ژ بیغه مبری فه کر. ﴿۹۶﴾ نعویت بهر سینه کن دی د گدل خودی بهرستی ددانن، فیجا شه دی زانن [کا دوپا هیا وان ل ناخره تنی دی یا چاوا بیت]. ﴿۹۷﴾ و ب راستی ثم هزانین کو دلن نه، ب شه او دیژن، تنگ دیت. ﴿۹۸﴾ فیجا تو ب په سندرکنا خودایسن خؤ، خودایسن خؤ ژ کیم و کاسیان باقو بکه، و ژ سر جده بهران به [نانکو ههر نه خؤ شیهه کا بگه هیه ته، تهمیحات و زکری خودی و نفیژ، دی ل سر نه سفک کهن]. ﴿۹۹﴾ و هتا دمری [نانکو هندی یسن ساخی] خودایسن خؤ بهرینه.

الذیبت جعلوا القرآن عضیت ۞ ووزیلت لسنفانهم
أحسین ۞ عساکا کوا یضولون ۞ فاصنع بما نؤمر وأعرض
عن المشرکین ۞ إننا سنفتک التسنه من ۞ الذین
یتحلون مع الله بالهاتخر فتوف یسئلون ۞ ولقد نعلم
أنک یصی صدک بما یقولون ۞ فتسبح یحمو ذک وکن
من التسنجین ۞ وأخذ ذک حق ۞ یأیک الیقین ۞

سورة النحل

بسم الله الرحمن الرحيم

أنا أمر الله فلا تستعجلوا سنحنه، وتعل عقابنکون
یزل الملمکة بالروح من أمره، عل من تشاء من
عباده، أن اندروا الله، إلا أنا فاقول ۞ خلق
السوت والأرض بالحق، تعل عقابنکون ۞ خلق
الإنسن من نطفه، فإذا هورخصه ثمین ۞ والأنمه
خالقها لکم فیما یفاد، ومنتفع ومینا تاسلون ۞
ولکم فیما جمال حین فیحورت وحیرت سنخرن ۞

نحل

سوره نوح

ل مه که هنی هاتیبه خواری (۱۴۸) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نه مری خودی هات [نانکو قیامت نزیل بوو]، فیجا له زی لی نه کهن، ب راستی خودی ژ وی شرکا نهو دکه ن یسن باقو و بلند. ﴿۲﴾ [خودی] ملیاکه تان [جبریل و نعویت د گلد ژ پاریز فانیت و هحیی] ب و هحیی و ب نه مری خؤ ل سر وی بهنده یسن خؤ یسن وی بغیت دتیته خواری [دا مرفان هشیار بکه ن و]، دانیشا مرفان بدنه: کو ب راستی چو خودی نین ژ بل من، فیجا ژ من برسن و پاریز کاریسا من بکه ن. ﴿۳﴾ نه رد و نه سپان ب هه قیسی و بو حیکمه ته کنی [نه گو تره] چیکرینه، فیجا خودی دسه وی شرکیزایه یا نهو دکه ن [حاشای خودی ژ وی شرکا نهو دکه ن]. ﴿۴﴾ مرفو یسن ژ چیکه کن چیکری، فیجا [پسنی نافراندنا وی تمام بووی] نهو وکی هه لکه کن ناشکه رایه [بو خودایسن خؤ نهوی ته و ژ نافه کا کیم چیکری]. ﴿۵﴾ و تهرش [حیشر و چنل و بهز و بز] زی یست چیکرین، بو هه ره گهرمانی یا تیدا [نانکو نهو جلکیت هوین خؤ یسن گهرم دکه ن ژ هری و مویس و وان چن دکه ن]، و هنده ک فاید یست دی زی بو ههوه یست تیدا ههین، و هوین دخؤن زی. ﴿۶﴾ و بو ههوه جوانی یا د هاتا واندا ههی [وه خن تیغاری ژ چه ری فه دگهرن]، و د بهر دانا واندا زی [وه خن سینه یسن بهر دده نه چه ری].

وَتَجْمَلُ أُنْثَى الْعَسْفَرِ إِذَا تَلَوَتْ كُرْسِيًّا تَلْفِيهِ بِالْإِسْفِ
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكَ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٧﴾ وَالْقَلْبُ وَالْقَالُ
 وَالْحَمِيرُ لَبْرَكُوهَا وَرِمَّةٌ وَيَحْلِقُ مَا لَا تَقْلَمُونَ ﴿١٠٨﴾
 وَعَلَى أُنْثَى الْعَسْفَرِ التَّجْمِيلُ وَمِنْهَا جَابِرٌ وَنَوْشَاءُ لَهْدٌ نَكْرٌ
 أُخْتِمِعَتْ ﴿١٠٩﴾ هُوَ الرَّبِّيُّ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَعَسَّ
 مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١٠﴾ بَيْتٌ لَعَسَّ
 بِهِ الزَّرْعُ وَالزُّيْتُونَ وَالزَّجْجِيلُ وَالْأَعْتَابُ وَمِنَ كُلِّ
 الْأَعْرَابِ بِإِذْنِ فِي ذَلِكَ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١١١﴾
 وَسَحَّرَ لَعَسَّ الْبَيْدَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 وَالشُّجُومَ مُسَحَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ ﴿١١٢﴾ فِي ذَلِكَ آيَاتٌ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا ذَرَأَ لَعَسَّ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهُ بِإِذْنِ فِي ذَلِكَ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١١٤﴾
 وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ آسَافًا يَتَّخِذُهَا
 بَحْرًا وَتَسَخَّرَ بِهَا مِنْهُ جَبَلٌ تَلْبَسُونَهَا وَرَبِّيَ الْغَالِقُ الْوَالِغُ
 فِيهِ وَلَيْتَ تَتَّقُونَ ﴿١١٥﴾ وَاللَّعَسَّ تَلْكَ كُرُونُ ﴿١١٦﴾

﴿۷۷﴾ و باریت هموه بیست گران بز بائیره کی هلدگرن،
 کو هوبین نه‌دگه‌هشتت ب زمه‌ته‌کا زحه‌مت نه‌بایه،
 ب راستی خودایسن هموه بیسی میهره‌بان و دلوفانه.
 ﴿۷۸﴾ و هه‌سپ و حیشتتر و کهر بیست بز هموه چیکرین
 دا هوبین لی سوارا بین [و باریت خز بی فو گوه‌زین]،
 و جوانیسه زی بز هموه [و هختن هوبین لی سوارا دین
 و ب سواریا خز شامی دین]، و ز نشتن هموه زاین
 بی نه‌سی زی دئی چن کت [و هکی تالانیت هاتن و
 جزئی]. ﴿۷۹﴾ و ل سهر خودیه رینکا راست [نیشا
 به‌نده‌بیست خز بدت و بز رزن بکت] و هندملک ری
 هه‌نه بیست خوار و فیچن [نه‌و زی رینکت به‌رز مپوون
 و گاوریسین و رینکت خه‌لکیت سه‌ردا جزیبه، نه‌ویت
 ب دویف دلخوازیسان که‌فتین]، و نه‌گهر خودی
 فیابایه دا هموه هه‌مبیا راسته‌ری کت. ﴿۸۰﴾ نه‌و
 نه‌وه بیس تاف بز هموه ز عه‌وران نیناییه خوار،
 هوبین زئی فهدخون، و ز وی نافی شینکاتی و دارویار
 شین دبیت، و هوبین نه‌رشیت خز لی دجه‌رین.
 ﴿۸۱﴾ و خودی بز هموه بی [ب وی نافی] چاندن و

زه‌نبوسن و دارقه‌سپ و تری و هه‌می ره‌نگیت فیقی شین دکت، ب راستی دفس چهن‌دیدا به‌لگه و نشان
 بز وان بیست هه‌بین نه‌ویت هزارا خز دکن. ﴿۸۲﴾ و خودی شهف و رزوز، و هه‌یف و رزوز بیست تیختسبه د
 به‌رز مه‌ندیبا هه‌ودا، و ستر زی ب نه‌مرئی وی سه‌رنه‌رم و موه‌خه‌رن. ب راستی نه‌فه نشان و به‌لگه‌نه
 بز وان نه‌ویت عه‌فلن خز دده‌نه شولی. ﴿۸۳﴾ و هه‌ر تشته‌کن ره‌نگ ره‌نگی د نه‌ردیدا بز هموه چیکری
 [ز جانه‌ومر و شینکاتی و مه‌عه‌ندان]، ب راستی نه‌فه نشان و به‌لگه‌نه بز وان نه‌ویت بز خز چام و عبیره‌تان
 و هر دگرن. ﴿۸۴﴾ و هه‌ر نه‌وه ده‌ریا تیختسبه دین خز مه‌تا هه‌ودا، دا هوبین گوشتن نوی و ته‌ر زی بخون و
 دا هوبین لولوز و مه‌رجانان زئی ده‌ریخن و بکه‌نه به‌ر خز، و تو گه‌مبیت مه‌زن تیدا دبیتی نافی شهف دکن و
 دچن، و دا هوبین ب رینکا ده‌ریایی باز گانیسی بکه‌ن و دا هوبین سو‌بایسیا وی بکه‌ن.

﴿۲۷﴾ باسی روزا قیامتت خردتی دتی وان رسوا و ره زبیل کت، و دتی بیژته وان: کانهو هه فیشکیت من نویت هه ول سهر خاترا وان هه فرکی و دژمنی [یا بیغه مهر و موسلمانان] دکر، [د وی وختیدا] دتی نویت خردتی زاین دایستی [ژ زانا و بانگهلدیران] دتی بیژن: ب راستی نه فری [کو برژوا قیامتیه] شه مرزاری و برسوایی و نیزابو گاورانه. ﴿۲۸﴾ نویت ستم ل خو کریس، وه خشن ملیاکت روحیت وان دکیشن دهست ز هه فرکی و دژمنیستی بهردان و نه سلیمی نه مرئی خودتی بوون، دتی بیژن: مه جو خرابی نه دکر. بهلن [کاری هه وه خرابی بوو] ب راستی خودتی دزانیث کا هه وه ج دکر. ﴿۲۹﴾ فیجا د دهر گه هیت جه هه منیرا هه رنه ژور، هه روهه ر تیدا (د جه هه منیدا) بهمن، فیجا جهنن خمه مزنگه روان چمندی پیسه. ﴿۳۰﴾ و گوتنه پاریز کاران: خودایستی هه وه ج نینایسه خواری؟ گوتن: قهنجی. بیت قهنجی دتی دنیا بییدا کریس دتی قهنجی بز وان هه بیت و خیر و خه لاتنی ناخره تی [بز وان ژ قهنجیبا د دنیا بییدا گه هشتیبه وان]

چتر و پتره، و ب راستی باشرین نافاهستی پاریز کاران نافاهستی ناخره تیه. ﴿۳۱﴾ [نه و نافاهی] به حه شیت خو جو هیسته دتی چنه تیدا، ریبسار د بسرا دچن و وان چ بقیتت یستی تیدا هه ی، و هوسا خودتی پاریز کاران خه لات دکت. ﴿۳۲﴾ نویت ملیاکت روحیت وان دکیشن، و نهو بیت پاک و باقرژ و شرک و گونه هان، ملیاکت سلاف دکه نه وان و دبیژنی (السلام علیکم) سلاف ل سهر هه وه بن [د خوشبیتدا بهمن] و ژ بهر کار و کریاریت هه وه کریس هه رنه د به حه شیتدا. ﴿۳۳﴾ نه تی نهو ل هیغیا چنه، نهو ل هیغیسته ملیاکت [بیت روحکشان]، بز وان بین [روحا وان بستین]، یان ژ ی ل هیغیسته نه مرئی خودایستی ته [ب نیزادانا وان] بیت، هوسا نهویت بهری وان زی جزوبین وه کسی وان دکر [و ژ بهر کار و کریاریت وان، خودتی دیبلاک برن]، و خودتی ستم ل وان نه کریسه بهلن وان ب خو ستم ل خو کر. ﴿۳۴﴾ فیجا جزایستی کریاریت وان شه و هنگافتن، و شه وان ترانه بسز خو پی دکر [کو نیزایا خودییه] ب سهر واندا هات و دژماند قریت وان گرتن.

﴿١﴾ و ما بهری نه کس نه شانديسه، هم وه جیسی بؤ
بهترین، نه گهر زه لام نه بن [نانکو همر بیغه بهر کن
هاتیسه هنارتن زه لاسه و مرزفه و نه ملیاکه ته]، قیجا
نه گهر هویس [فن] نه زانن ز زانسا و خودان زانسان
بیرسن [نانکو گهل قوره بیشیان نه گهر هویس فن
نه زانن بسبارا خودان کتیان [جوهی و فله بیان]
بکهن، دا بؤ هوه بیژن کو همی بیغه بهر مرزف
بیون، نه ملیاکه... ﴿١١﴾ مه [نه و بیغه بهر] ب
نیسان و بهلگه بیته ناشکهرا کهر [کو بیسه نیسانیت
رؤن ل سهر راسییا وان] و ب کتیان هنارتن، و مه
قورسان بؤ نه تینا خوار، دا بؤ بؤ مرزفان شهوا بؤ وان
هانی، ناشکهرا بکهی، و بهلکی هزرا خو بکهن ول
خو بزفن. ﴿١٥﴾ نه ری ما نه وت بیلان و توبییت
خرایسی گزیاسین [دا خهلکی د سهردا بیه یان داته
ب دربی زه لامه کی بکوژن]، پشت راست بوویسه
کو خودی وان دته ردیدا نابه ته خوارئ، یان نیزا ز
وی ره خیفه بؤ وان ناییت یس وان هزر ژئی نه دکو!
﴿١٦﴾ یان ژئی نیزا د وه غهر و کار و چوژ و هاتن و

بازر گانیسا وان بهکیفت، قیجا نه بشین ژئی بره فن و نه بشین ژ خو بدنه باش. ﴿١٧﴾ یان ژئی ده می
شه ب ترس [کو ژ بن بجن و یا ب سه ری بیته بهری وان هاتی بیته سه ری وان ژئی] وان بهنگیفت و
تیزیسی بدته وان، ب راستی خوداییسه هوه مه ربیان و دلوقانه. ﴿١٨﴾ نه ری ما نه وه به ری خو نادهن وان
تشتیت خودی چیکرن، کا جاوا سیبهر وان راست و چه ب دیتسه فه گو هاستن و خوار دیت، و خو شکاندی
سوجهیسی بؤ خودی دبهن. ﴿١٩﴾ و هندی د نه رد و نه سماناندا هه، ز جانه وه ران و ملیاکه ژئی همی
سوجهیسی بؤ خودی دبهن و خو مهن ناکه. ﴿٢٠﴾ نه و ژ خوداییسی خو یسی د سهر خو رادترسن، و نه مرئی
وان ب ج هاتیسه کرن وی دکهن. ﴿٢١﴾ و خودی نه مر کر: دو بهرستیان نه گرن [بهرستا دو خودایان نه کهن]،
ب راستی خوداییسه هوه ب تنن تیکه، و ژ من ب تنن برسن. ﴿٢٢﴾ و ج د نه رد و نه سماناندا هه بی بؤ ویسه،
و تاعهت و گوهداری و بهرستن و دلینیشیا بهر دهوام بؤ ویسه، نه ری قیجا هویس خو ب تیکئی دی ز بل
خودی دباریزن و دترسن. ﴿٢٣﴾ و همر نیعمهت و کهر مه کا هویس تیدا بن ز خودیسه، باشی همر زه خه کنی
نه خو شیهک گه هشته هوه، قیجا دئی هویس لافلافا خو ب هوار و دمنگن بلند گه هیته وی. ﴿٢٤﴾ باشی
همر وخته کنی نه و نه خو شسی ل سهر هوه پاکر، دهسته کهک ژ هوه هه فشکان بؤ خوداییسی خو چنی دکهن.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَإِنَّهُمْ كَانُوا أَفْكَرًا أَفْكَرًا ۝ وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَفْعَلُونَ نَسْبًا وَإِنَّا زَعَمُنَا أَنَّهُ لَشَتَّىٰ غَمًّا أُكْمِرُ
 تَعْتَرُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ عَنَّا شَهْرُونَ ۝
 وَإِذَا بُرُءُكُمْ عَنْهُم بِالْأَقْبِقِ طَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطِمٌ يَكْتُمُ
 يُتَوَخَّئُ مِنَ الْعُزْمِ مِنْ شَوْءِ مَا يُبْرِئُ بِهِ ۝ أَلَيْسَ كَلِمَةً عَلَىٰ هَوْنٍ
 أَمْ يَشْهَرُونَ ۝ الْفَرَابُ الْأَسَاةُ مَا يَجْعَلُونَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْاَئْتِخَانُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝
 وَلَوْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفِتْنَةَ الْكُلَّاسِ لَطَعَلَهُمْ مَا تَرْتَبَكُوا فَعَلِمَ مَنْ دَانَهُ
 وَلَكِنْ بُوخُخُوا لَوْلَا أَعْيُنُ مَسْعَىٰ إِذْ أَنبَأَهُمْ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَعْمِلُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَعْدِمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَكْفُرُونَ نَسْبًا
 أَلَيْسَتْهُمُ الْأَعْيُنُ ۝ أَن لَّهُمُ الْخُسْفَىٰ لِأَجْرِهِمْ أَن لَّهُمُ الْقَارُ
 وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۝ نَاقَهُ لَعْدُ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
 فَرَبَّنَّ لَّهُمْ أَشْجَلُونَ ۝ أَعْمَلْتُمْ ذَقْفًا وَإِنَّمَا الْآيَةُ وَاللَّهُ
 عَدْلٌ أَلِيمٌ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْأَنْبِيَاءَ لَأُفْسِحَ لَهُمُ
 الَّذِي اسْتَفْتَوْا بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ رِجْسٍ مَعْشُورٍ ۝

و کوران ب بال خوفه لى ددهن. ﴿ ۶۰ ﴾ نه ویت باوهریسى ب ناخره نى نه نین سالوخته ن بیس و خراب بؤ وانه، و سالوخته نى پاک و بلند بؤ خودیه و نه وه یس سردهست و کارنه جهه. ﴿ ۶۱ ﴾ و نه گهر خودی مروغان ب سته ما وان نیزا بدهت [نانکو ز بهر سته ما وان نیزا بؤ وان نیاباه]، شتى ل سهر روسی نه ردی بلطفیت نه دهیلا، به لى وان بؤ وخته کن دیار کرى گیرؤ دکهت [کو روؤزا قیامه تیه]، قیجا نه گهر و هختى وان هات، نه بیسته کن ل پاش و نه بیسته کن پیش دکه فن. ﴿ ۶۲ ﴾ و وى بؤ خودی ددان یا وان بؤ خو نه قیت [نانکو کچان بؤ خودی ددان، و وان ب خو کچ نه نین] و ز دره و دینون: ب راستى به حشست بؤ ميه [نه گهر قیامت زى هه بیت]، ب راستى ناگر بؤ وانه و نه و دى ل پيشى بن، و دى تیدا تیه هیلان و تیه ز بیر کون. ﴿ ۶۳ ﴾ ب خودی بهرى ته مه بؤ گله گله مله تان پیغمه بهر هنارتیه، قیجا شه یانی کربارتى وان بیست خراب بؤ وان خعملاندن، قیجا نه فرؤ [کو روؤزا قیامه تیه] شه یان سهرکار و نه کن وانه [قیجا بلال هبیسى بن کا شه یان دى ج هاریکاریا وان که ت]، و نیزایه کا دژوار بؤ وان هه به. ﴿ ۶۴ ﴾ و مه نه ف قورانه بؤ نه نیابیه خوارى، دا تهر بؤ وان دیار بکى نه وانه تیدا ب گوسمان و دودل و [مه نه ف قورانه بؤ نه نیابیه خوارى]، دا بیته ریکار پسته برنى و دلوقانی بؤ وان نه ویت باوهریسى دینن.

وَقَدْ جَاءتْكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا تَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا تَسْطِيطُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَا تَحْزَنْ وَأَنْتَ مِنَ الْأَمْثَالِ
إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ لَنَا طَائِفًا مِّنْهُ ﴿٧٧﴾ وَحَزَبَ اللَّهُ مَثَلًا عِنْدَنَا
تَسْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُعْطِيهِ مِنَّا سِرًّا وَجَهْلًا أَهْلُ بَيْتِنَا مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
بَلْ أَسْأَلُكُمْ لِأَنْ تَتَّقُونَ ﴿٧٩﴾ وَحَزَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّجَلِيلِ
أَعْدَائِكُمْ لِيَعْلَمَ أَتَى بِعَذَابِكُمْ شَيْءًا وَمَوْجِلٌ عَلَى مَوْلَىٰ
يَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُم لِبَعْضٍ أَن كَسْبُوا حُرُومًا مِّنَ اللَّهِ
بِالْقَبْلِ وَالْمُؤَلَّاتِ سِرًّا فَاسْتَعْتَمُوا ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
الْحَسْبُ وَالْأَرْضُ وَمَا أُنشِئْنَا بِحَدِّ الْوَعْدِ
الْبَصِيرُ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْنَا أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨١﴾
وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بِلْدَانٍ مَّهْنُونَ لَأَنْ تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾ وَالْزُّبُرُ وَالْإِنشَاءُ فِي حَوَائِجِنَا
مَائِسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٨٣﴾

چیکه، و بهرینت نه و دهرینسن نه و کسی تیکن، و حمد و سنا همی بز خودینه بهن باره اتر ژ وان نوزانن. ﴿۷۶﴾ و خودی نمونه بهک نینا و دیار کر، دوزه لامان، تیک ژ وان یسن کهر بیت و نه شیت چو بکعت [چونکی یسن بنی فامه و نه شیت باخپیت]، و نه و خو ب خو باره ل سر خودانی خو و سر کارئی خو [چونکی نه شیت ب کاری خو راییت]، هر جهن بهرئی وی بدهتی سر فرزاز نایت و خیر ژئی چی نایت. فیجا نه رئی نه ف و [یسن دورست و ژیر و ژیناتی] نه رئی فرمانتی ب داد بهر وهریسی دکعت و نه و ب خو ژئی ل سر رینکا راست و دورست بیت و هرکی تیکن [مه خسه دژ نینا فسی نمونه یی شه و کو نه و بوتیت هسک و بئی نه زمان نه ویت نه و بز خو دکعت هه فیشک و هرکی خودی ناین]. ﴿۷۷﴾ و زاین اغیبا شهرد و نه سانان یا خودینه [و کس د گهل بشکدار نینه]، و کاری روزا قیامه تن ل دهف خودی [دهانن و له زوبهز و ساناهیر و نا خودا] و هرکی گرتن و فه کرنا چاقیبه یان هیز بیگزته، و ب راستی خودی ل سر همی تشتان یسن دهسته لانداره. ﴿۷۸﴾ و خودی هورین ژ زکیت دهیکیت هه و دهر تیخستن [بچویک و لاواژ] هه و چو نه دزانی، و گوهو و چاف و دل دانه هه و، دا هورین سوپاسی و شوکور ا خودی بکن [دا هورین هر نه ندانه کی ژ فان دجهن وی یسن دورستد ب کار یسن]. ﴿۷۹﴾ نه رئی ما نه و بهرئی خو ناده نه بالنده یان، و ساسیت هاتیه چیکرن کو ب ساناهی ل نه سانای فرین، و کس وان رانا گریب و نهاریزیت خودی نه ییت، ب راستی نه فه بهلگه و نیشانن [ل سر دهسته لاتاریسا خودی] بز وان نه ویت باوهریسی دینن.

وَالَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْنُفٍ مَّا وَرَأَيْتُم مِّنَ الْأَنْعَامِ إِنَّمَا عَلَّمَنَا وَإِنَّا لَكُنَّا بِحِينٍ ﴿١٤﴾
وَالَّذِي جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْجِبَالِ الْكِبَرِ وَالْجَعَلَ لَكُم مِّنْ سَرَابٍ مُّثًى لِّقَوْمٍ يُضِلُّهُم
بِغَيْرِ مُبِينٍ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ إِنَّ كَيْدَكَ لَبِئْسَ لَمُتَّبِعَةً
عَلَيْكَ لَعْنَةُ كُفْرٍ مُّسْتَبِينٍ ﴿١٥﴾ قَالُوا نَرْوَاهَا إِنَّمَا عَلَّمَنَا
الْبَلْعُ الْعَبِيدُ ﴿١٦﴾ يُعَذِّبُهُمْ ذُنُوبُهُمْ لِيَكُونَ لَهُمْ مِثْقَلٌ ذَرَّةٍ
فِي الْمِيزَانِ ﴿١٧﴾ وَتَوَدَّ أَحَدُهُم تَوَدُّهُم مِّنْ كَيْدِ اللَّهِ
فِي تَرْوَاهُ الْكُفْرُ وَهُوَ قَوْمٌ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿١٨﴾ وَتَوَدَّ أَحَدُهُم
تَوَدُّهُم مِّنْ كَيْدِ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَلْهَمَهُمُ الشَّيْطَانُ
وَيَا قَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ﴿١٩﴾ وَإِذَا زَاوَا الَّذِينَ آمَنُوا شَرَعْنَا لَهُمُ الْغُورَىٰ
رَبَّاتٍ مَّهْرًا لَّكُم مِّنَ اللَّهِ وَمِنَ النَّبِيِّ مَّا كُنْتُمْ تُرِيدُونَ
فَالْقَوْلُ أَلِيمٌ ﴿٢٠﴾ إِنَّا لَكَاذِبُونَ ﴿٢١﴾ وَالْقَوْلُ أَلِيمٌ
أَلِيمٌ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ مِمَّا رَزَقَهُمْ مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٢﴾

﴿ ۸۰ ﴾ و خودی خانیت همه بڑ همه کرینه جهی
ناکنجیونی، و ژ بیست تهرشان بڑ همه خانی
چیکرینه [وهکی کویں و رهشالان] کو پوڑا هویں
ناکنجی دین و کوبیت خق فهددهن، و پوڑا هویں
رهغبری دکهن د سفکن بڑ همه و ژ هریسا بهزی و
لغایا خیشتران و مویسی بزنان نافهالی بڑ همه چنی
کریسه، مغایسی بڑ خق زئی و مرگرن ههنا دمهکی [ههنا
وهختی مرنس]. ﴿ ۸۱ ﴾ و خودی بڑ همه ژ وی نشنی
وی چیکری سیمر و سه دایسین [داژ گهوما پوڑی بینه
بارستن] و بڑ همه شکهفت نیخسینه د چپاباندا، و
جلك [ز هریسین] بڑ همه چیکرین، همه و ژ گهوما
پوڑی پاریزن و دیسا هنده جلك بیت دایسینه همه
[وهکی زری کومزریسان] همه و ژ دزواریا شهری
پاریزن، و هزسا کهرم و فنجیست خق ل سر همه
تمام دکهت، دا هویں ب دورستی خق سپترنه خودی
[ل بهر نهمرتی وی راوهستن]. ﴿ ۸۲ ﴾ فینجا نهگه وان
روسی خق وهر گتیرا [و موسلمان نهپوون هشی فان
نیشان و بهلگه بیان زی، چول سر ته نینه و نو چو

خوسارته ناسی] یال سر ته، ب راستی بهس راگه هاندنا ناشکهرایه. ﴿ ۸۳ ﴾ نهو نیعمهت و کهرمهیت
خودی [ب دهسی] دزاسن، باشی [ب کریاریت خق] ینکار دکهن [وهختی نهو تیکی دی ژ بیل خودانی فان
نیعمهتان دبهریسن] و باراهتر ژ و چاقفن، و نیعمهتیت خودی ینکار دکهن. ﴿ ۸۴ ﴾ پوڑا نهو ژ ههر
مله نهکی شاهدهکی [کو پیغه مبرتی وان] بڑ دینین، باشی دهستوری بڑ گاوران نایته دان کو عوزرا خق
بخوازن و ژ وان نایته خواستن نهو ژ خراییا خق بزفرن، و ژ نوی خودایسین خق ب گوتنه کنی یان ب کریاره کنی
رازی بکن [چونکی پوڑا قیامهتس نه پوڑا کاریسه، بهلسی پوڑا جزا کرن و خهلاتانه ل سر کار و کریاریت
دنایسین]. ﴿ ۸۵ ﴾ و هختی سه مکار نیزا و عزایسین دینین، فینجا نیزایا وان نه ل سر وان سلق دبیت، و نه
زی مؤلهت و دهرهت بڑ وان دیتنه دان [سر ز نوی توبه بکن]. ﴿ ۸۶ ﴾ وهختی موشرك نهوتت بڑ خودی
کرینه هه فیشک [کو بهر سنیت وانس] دینین، دتی بیژن: خودیو فقهته نهو هه فیشکت منه نهوتت مه بڑ
ته چیکرین و مه شوینا ته دبهرستن [فینجا هه قس مه ژ وان چیکه، وان نهو دسه رادیرین]، فینجا بهر سنییان
ناخفتنا وان ل وان زفراند، ب راستی هویں درهوشن [مه چوجا نه گوتیه همه مه بهریسن]. ﴿ ۸۷ ﴾ دوی
پوڑی نیدا نهوتت سه مکار و گاور ته سلیمی حوکمی خودی دین، و نهو هزرا وان دکر [کو بوت و بهر سنیت
وان دتی مهدهر و بهر فانیسین بڑ کهن] ل وان بهرزه بوو.

الَّذِينَ سَكَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَذَنَّبُوا فَعَدَا
 قَوْمُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٩٠﴾ وَيَوْمَ نَبُذُ فِي
 سَحَابٍ مُمِدَّةٍ إِلَيْهِمْ مِنَ الْعَذَابِ غِطَاتٍ مُبِينَةٍ ﴿٩١﴾
 نَسِيتُمْ آلَ فَتْوَالَةٍ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِمَنْ
 حَقَّ وَوَهَّدَىٰ لِلرَّحْمَةِ وَأَنْزَلْنَا لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾ إِنَّ اللَّهَ
 بِأُمْرٍ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِبْرَاهِيمَ ذِي الْفُرْقَانِ وَتَبَّ عَنْ
 الْقَحْشَاءِ وَالشُّكْرِ وَالْبَيْتِ يُعْطِرُكُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَدْعُرُونَ ﴿٩٣﴾
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضَحُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا إِنَّ
 اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونُوا مِثْلَ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَيْسَ لَكُمْ عَذَابٌ يُعَذِّبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّكُمْ لَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا إِنَّمَا يُلَاحِظُ اللَّهُ
 بِكُمْ وَلِيُخَيِّطَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَئِنْ يَشَاءُ مِنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَكِنَّ عَصَاكُمْ تَهْتَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و بهیمانیت خو ب جه پین گافا هوه سووز و بهیمان دا، و سونیدت خو بشتی ههوه، خودی ل سهر
 خو کریه شاهد و زیره فان و موکوم کریس نه شکین، ب راستی تشن هویس دکهن خودی ذرانیت و یس
 یس ناگه هه. ﴿۹۲﴾ فینجا هویس زی وه کی وی [ژنی] نهوا هر یسا خو بشتی موکوم ریسای کریه هریفه
 [نانکو سووز و بهیمانان نهدهن و موکوم کهن باشی بشکین، وه کی وی ژنی نهوا ریسای خو کریه هریفه، و
 سونید خوارنا خو بکهنه حله و حمواله و ریکا خاباندنی دناقهرا خو ب خودا، چونکی هویس دین هندهک
 [کو قوره یسینه] ب مال و مرو فان پترن ژ هنده کیت دی [موسلمانان]، ب راستی خودی ههوه ب فان سووز
 و بهیمانان دجه رییت [کا سووز و بهیمانان ههوه دایسه پیغه بهری هویس دی ب جه پین یان دتی شکین
 چونکی قوره یسی بتر و بهیز ترن ژ موسلمانان] و [خودی] دتی ورژا قیامه تنی نهو تشن هویس تپدا ژیک
 جودا، بز ههوه ناشکهراکهت [و ههر یتکی دتی جزایس وی ده تن]. ﴿۹۳﴾ و گه گه خودی حمز کریابه دا ههوه
 هه میبان پیکفه که ته یتک ملهت و یتک دین، بهلن یس خودی بقیت دتی ژ ریکا راست بهرزه کهت و یس
 بقیت دتی راسته ری کهت، و ب راستی بسیار ژ ههوه دتی تته کرن ل سهر وان کریاران یسیت ههوه دکرن.

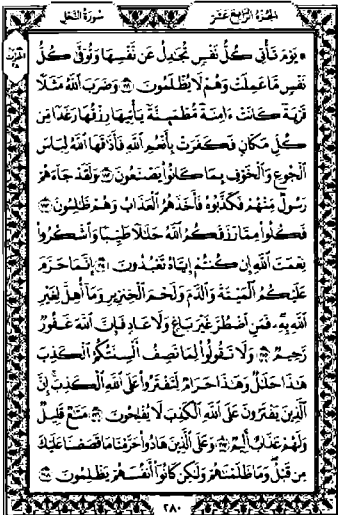
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٤﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٥﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٧﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٨﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٩٩﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ عَتَقَنِي اللَّهُ مِنْهُمَا فَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ لَسْنَ لَكُمْ إِعْرَابًا وَأَنْتُمْ بِعَرَابِهِمْ أَهْوَاءُ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٠﴾

﴿۹۴﴾ و هویں [گمل موسلمانان] سویندیت خؤ نه کهنه رینکا حبله و جهواله و غهدر و خیانه تنی د نالیهرا خؤدا، فیجا ژ بهر هندی بنی ل سمر رینکا راست به حسن و ژ هه قیسن دهر که فن پستی به جهه بوویسن، و نیزا و عذاب [ل دنیا سن] هه وه پنگیفتی ژ بهر دانه باشا خه لکی ژ دینی خودی [ب سویند و به بیانیت ژ دره] [و رؤزا قیامه تنی] بسو هه وه نیزا به کا مه زن هه به. ﴿۹۵﴾ و به یانا هه وه د گمل خودی دای [کو هویسن پشته فانی و هاریکاریسیا پیغه مبری بکن و رینکا وی بگرن و بهرنه دنن]، ب بهایه کنی کیم نه گوهورن و نه فروشن، ب راستی نه و ال ددف خودی بسو هه وه چیتره نه گهر هویسن بزاسن. ﴿۹۶﴾ [چونکی] نه و ال ددف هه وه [ژ سامان و زیر و زینه تانان] نامینیت [چهند گله که زی بیت]، بهلی نه و ال ددف خودی ددی مینیت، و ب راستی نه ویت [ژ بهر مه هاینه نیزادان و نه خوشی گه هشتی] و سمبر کیشایسن، ب راستی نه م دتی ژ کار و کریاریت وان چیتره وان خه لات که یسن. ﴿۹۷﴾ ههر که سنی کارنی قهنج بکهت

و خودان باوهر زی بیت ژ ژن و میران، دتی زیانه کا سمر فزاز و باقر د فنی دنیا سندا ده بنی و [رؤزا قیامه تنی] نه م دتی ژ کار و کریاریت وان چیتره وان خه لات که یسن. ﴿۹۸﴾ فیجا نه گهر ته قیا فورانی بغوینی، ژ خودی بخوازه ته ژ هه سواس و ناوازیت شه بتانی له عن تنی و ژ ره ها خودی دهر تیختی بیاریزیت [نانکو بیزه (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) داشه بتان ته ژ تیگه هشتا فورانی و کاریکرنا وی دویر نه تیخت]. ﴿۹۹﴾ ب راستی وی چو دسته لات ل سمر وان نینه نه ویت باوهری ثیابسن، و پشتا خؤ ب خودایی خؤ گهر م دکن. ﴿۱۰۰﴾ ب راستی دسته لاتنداریسیا وی بهس ل سمر و انه نه ویت ب دویف وی که فتنن، و وی دکنه دؤستی خؤ و بسو خؤ دکنه سمر کار و رینه، و نه ویت بسو خودی هه پشکان چنی دکن. ﴿۱۰۱﴾ و نه گهر نه م نایه ته کنی ل جهی نایه ته کا دی بیین [نانکو فرمانا نایه ته کنی ب فرمانا نایه ته کا دی براهین و نه سخ که یسن]، و خودی چیتره دزانیت کا نه و ج دینینه خواری [نانکو خودی چیتره دزانیت کا ج ب کتر مرفشان دتیت و ج پتر د خیرا و اندایه] دتی بیژن: تو [ههی موچه مد] دره وان ب نافی خودی دکهی، به لکی بارابتر ژ وان [چو ژ حکمهت و نه بیسیا نه سخکر نی] نوزاسن. ﴿۱۰۲﴾ [ههی موچه مد] بیزه وان: ب راستی جبریل نه ف فورانه ژ ددف خودایی ته ب هه قیفته [این خه لتی و گردنایی ب حکمه تیغه] ثیابیسه خواری، دا نه ویت باوهری ثیابسن موکوم بکهت، و دا بیته مزگینی و راسته ریتی بو موسلمانان.

وَلَقَدْ صَلَّاهُ أَهْلُهُ بِأَنْفُسِهِمْ يَوْمَئِذٍ إِنَّهُمْ لَمُتَّعُونَ
 أَلَيْسَ لِيُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ الْأَجْنَاسَ وَعَهْدَ الْبِئْسَ عَمَّ تَتَّبِعُونَ
 إِنَّكَ الْأَبْتَرُ لَا تَزْمُونُ لَنَا رَبَّكَ وَالَّذِينَ يُشْرِكُونَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ إِنَّكَ تَقْرَى الْقُرْآنَ كَقِرْتَهُ الْكَافِرُونَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِتِلْكَ آيَاتِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
 مُطْمَئِنٌّ بِالْإِسْلَامِ وَالْحَسْبُ مَنْ شَرَحَ بِالْكَافِرِ
 صَدْرًا فَتَلَّاهُمْ عَضْبًا مِنْ أَلْفٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَرُوا الْحَيْرَةَ الَّتِي نَسَّاعِلُ
 الْأَخْيَرَةَ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ تَلَعَّ اللَّهُ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعُوا
 وَأَنْصَرَفُوا وَالَّذِينَ هُمْ يَلْمَعُونَ لِأَجْرَةِ
 أَنَّهُمْ فِي الْأَخْيَرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا لَشَرًّا جَهْدًا
 وَصَرُّوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَلُّوا لَوَرَجِيحًا

دلنی وی بؤ گاوریسی فہیبیت و بین خوش بیت، غمزہ و کہو با خودی ل سہر وان بیت، و نیزاہہ کامزن بز وان ہبہ۔ ﴿۱۷۷﴾ تہفہ [نیزایا ژنگونی] چونکی وان ژبانا دنیا یسی ہعلیارات و ب سہر ناخرہتی تیخت و پتر قیسا، و ب راستی خودی تہویت گاوریبوسین راستہری ناکتہ۔ ﴿۱۷۸﴾ تہفہ تہون تہویت خودی موز ل سہر دل و گوہر و چاقیت وان دانایی، و تہفہ تہ بیت بن ناگہن۔ ﴿۱۷۹﴾ ب راستی و بین شک تہفہ تہ بیت خوشارت رزؤا قیامتہن۔ ﴿۱۸۰﴾ ہاشی ب راستی خودایسی تہ بز تہویت مشخت بووسین [ژ مہ کہن] ہشی ہاتہ تیزادان، ہاشی [ہشتی مشختبوون] جہاد کرین، و سہر [ل سہر جہادتی] کشایین، ب راستی خودایسی تہ ہشتی فن [مشختبوون و جہاد و سہر کشانن] یسی گونہ ہژیمہر و لیتہ گر و دلنفاہن۔

﴿۱۱۳﴾ [بینه بیره خن] رُوژا هر که سه ک دیتت [کو رُوژا قیامه تیه] و د بهر خو ب تیتدا چیره بری دکهت، و جزایسن کاری هر که سه کی دتی تیه دان و ستم ل وان نایته کرن [نه خیریت وان کیم دین، نه زی خرابی ل سهر وان زیده دین]. ﴿۱۱۴﴾ و خودی [خه لکن] گونده کی دکته نموننه، زین و زیارا خو تننا و تهسه ل دبورانندن، و ژ همی په خانفه بزقه کنی بهر فرمه بسز وان دهات، بهلئ شوینا شوکور و سوپامیبا خودی بکهن، نیعمت و کهره میت وی [بست خودی] نه نیشانه بهر چائیت خو و نه شوکوراندن. خودی زی کراسن برسن و نرسن کره بهر وان زار و زیر کرن، ژ بهر وان کار و کرباریت نه وان دکون. ﴿۱۱۵﴾ ب سویند پنځه مبره که هر ژ وان ب خو بسز وان هات، باومری پی نه نیشان و دره وین دانان، فیجا تیزایستی ته و هنگاقتن و نمو یست ستمکار. ﴿۱۱۶﴾ فیجا هوین [گهل مروقان] ژ وی رزق خودی دایسه هوه ب دورستی [ب حه لالی] و باقری بخون، و سوپامیبا نیعمه تا خودی بکهن نه گهر هوین راست

وی ب تنی دهرتسن. ﴿۱۱۷﴾ ب تنی [گوشتن] مراد و خوین [یا رن] و گوشتنی به رازی، و یستی نه بسز خودی هانیه سه رزیکرن، ل سهر هوه هانیه هرامکرن، بهلئ یستی نه چار و مه جوور بیت [نه قیت بوری بخوت]، ب وی شه رتی دل ل سهر نه بیت و ژ ههوجه یستی نه بوزییت [خودی لسن ناگریت چونکی]، ب راستی خودی گونه هه ژتیر و دلوقانه. ﴿۱۱۸﴾ نه کو هوین ژ دره و [بستی بهلگه و نیشان] فی حه لالکهن و فی حه رامکهن و بیژن: نه فقه دورسه [حاله] و نه فقه نه دورسه [حرامه]، دا هوین پی دره وان ژ کیستی خودی بکهن. ب راستی نه ویت دره وان ب نالستی خودی دکهن سهره راز نابن. ﴿۱۱۹﴾ دقن دنیا یییدا دتی خوشبیه کا کیم بهن، و رُوژا قیامه تنی دتی کفه د تیزایه کا زیده ب ژاندا. ﴿۱۲۰﴾ و ل سهر جو هیان زی، نهو تشتی بهری نوکه مه بسز نه گوتی [کو حه رامه] مه حه رام کریمه. و مه ب قن [حرامکرن] ستم ل وان نه کریمه، بهلئ وان ب خو ستم ل خو دکر.

لَمَّا إِذْ يَبُوءُ بِرِجْلَيْهِ فَعَجَلًا قَدِ ابْتِغَاءَ لَمَمٍ ﴿۱۱۸﴾
 ذَٰلِكَ الَّذِي كَفَرَ بِرَبِّهِ إِذْ يُبْعَثُ ﴿۱۱۹﴾
 إِذْ يُؤْتِي السَّمَاءَ بِسُحُبٍ مُّجْتَمِعَةٍ يَبْتَهِمُ فِيهَا غَمَامًا غَدِيرًا ﴿۱۲۰﴾
 فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا حَافِيَ أَنْ يَتَنَبَّأَ بِخَبْرِكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ ﴿۱۲۱﴾
 وَإِنَّا لَنَاقِلُنَّ الْكُفْرَانَ كُقُورًا فَخِيرًا ﴿۱۲۲﴾
 لَمَّا إِذْ يَبُوءُ بِرِجْلَيْهِ فَعَجَلًا قَدِ ابْتِغَاءَ لَمَمٍ ﴿۱۲۳﴾
 ذَٰلِكَ الَّذِي كَفَرَ بِرَبِّهِ إِذْ يُبْعَثُ ﴿۱۲۴﴾
 إِذْ يُؤْتِي السَّمَاءَ بِسُحُبٍ مُّجْتَمِعَةٍ يَبْتَهِمُ فِيهَا غَمَامًا غَدِيرًا ﴿۱۲۵﴾
 فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا حَافِيَ أَنْ يَتَنَبَّأَ بِخَبْرِكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ ﴿۱۲۶﴾
 وَإِنَّا لَنَاقِلُنَّ الْكُفْرَانَ كُقُورًا فَخِيرًا ﴿۱۲۷﴾
 لَمَّا إِذْ يَبُوءُ بِرِجْلَيْهِ فَعَجَلًا قَدِ ابْتِغَاءَ لَمَمٍ ﴿۱۲۸﴾
 ذَٰلِكَ الَّذِي كَفَرَ بِرَبِّهِ إِذْ يُبْعَثُ ﴿۱۲۹﴾
 إِذْ يُؤْتِي السَّمَاءَ بِسُحُبٍ مُّجْتَمِعَةٍ يَبْتَهِمُ فِيهَا غَمَامًا غَدِيرًا ﴿۱۳۰﴾
 فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا حَافِيَ أَنْ يَتَنَبَّأَ بِخَبْرِكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ ﴿۱۳۱﴾
 وَإِنَّا لَنَاقِلُنَّ الْكُفْرَانَ كُقُورًا فَخِيرًا ﴿۱۳۲﴾

معه دهمی هم دیزین: (کا صلیت علی ابراهیم)) و ب راستی نه د ناخره تیدا ز به حمشیان. ﴿۱۲۳﴾ پاشی
 (همی موجه مد) مه وه حی بؤ نه ه نارت [و مه گوته ته] دینی نیر ایمی بگره، دینه کنی فه دهره ژ خواری
 و هوچیسی، و نهوب بخوژی نه ژ موشرکان بوو. ﴿۱۲۴﴾ ب راستی شه نی ل سره وان ب تنق هانه دانان
 [کو یزنی لی بگرن و شؤل تیدا نه کن] نه ویت تیدا ژیک جودا بووین، و ب راستی رورژا قیامت خودایسی
 ته دئی حوکمی و بریاری د ناچه را و اندا کت ل سره وی نشتی نهوب تیدا ژیک جودا. ﴿۱۲۵﴾ و ب حکمت
 [تاکو ب ناخفتنا بنه جهد و موکوم و ب دلیل و نشان و ب نهرمی و ب ناوایه کن کار لیکه ر] و شیرنا قهنج
 [کو پی بزانش ته ب وان شیره تان خیرا وان دقیت، و ته چو مهره میت دی نیش بان ژی ب فورانی شه و
 کو نهوب بخو حکمت و شیره تکاره کا قهنج]، بانگله دیره بؤ ریکا خودایسی خو [کو نیسلامه]، و ب
 وی ریکن دان و ستاندنن د گهل وان بکه باژ هم میان چیر. ب راستی خودایسی ته چیر دزانیست کا کینه
 ریکا وی بهره کریس، و کا کینه راسته پی بووین [تاکو خودی چیر وان دیاسیت، یسی خیر تیدا بیت دئی
 راسته پی کت، و یسی گومرپا بیت راسته برسیا وی نه ب تیه]. ﴿۱۲۶﴾ و نه گهر هوهه تولفه کرن فیا فیجا
 هندی (نهمه تی) نهوا ب سه ری هوهه هاتی تولی بستین، و نه گهر هوین سه ری بکتشن [وسی به رابه ری
 خو نازا بکن و تولی ژغه نه کن، پشتی هوین سه رده مستی وی دین]، ن نه ف بؤ بیفره مان باشر و چیر.
 ﴿۱۲۷﴾ و سه برا خو بکتشه [ل سره وی نه زیه تا بؤ ته چی دیست] و نه گهر سه برانه ژ خودی نه یست، بی
 هاریکاریا وی سه برانه سه ناگریت، و خه ما وان نه خو [گاها باوهری نه نیشان] و دلنه نگ نه به ژ به پلان
 و تو بیست نه و ددان. ﴿۱۲۸﴾ ب راستی خودی یسی د گهل وان نه ویت پاریز کار و قهنجیکار و قهنجخواز
 [ب پشته فانی و هاریکاریا خو].

سورة نبراه

ل مه كهمن هاتبه خوارى (۱۱) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

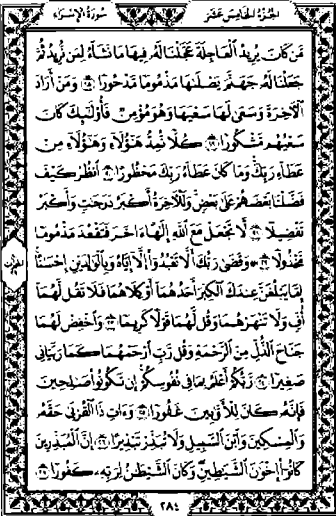
﴿۱﴾ ز هه مى كنياسيان پاك و باقره، نهوى بنده بى خو د شهفه كيدا ز مزگه فنا مه مسجد و له و حرام بز مزگه فنا نه فنا [كو قودسه] ب شهف برى، نهوا مه دوزماندورى وى ب خير و بهر كهت تيخستى [ب رويار و فيقى تيخستى و كريبه جهى چهنده بيغه مهران]، دا نه م نشان و نايه يت خو [ل سهر دهسته لانداریا خو] نيشا [بيغه مهربى] بده بن، ب راستى نهو ب خو بى گوهدير و بينه ره. ﴿۲﴾ و مه نه ورات داموسايى، و مه بز نر ايلييان كره ريكه هدايه تى، [و مه گوته وان] ز بلى خودى چو بهر نسيان نه گرن كو كاروبار يت خو ب هيشيغه بيلن. ﴿۳﴾ دوينده ها نه ویت مه د گهل نووحى هه لگرتين [و پرزگار كرين، مه بايئت هه وه ز نوفانى

رزگار كرن، فينجا سوهاسيا نيمعنا خودى بكن] ب راستى نووح بنده به كنى زنده شو كوردار بوو. ﴿۴﴾ و مه نر ايلي د نه وراتيدا، ناگه هدار كرن كو ب راستى هوين دى دوجا خرايى د نه رديدا كهن، و ب راستى [ب خرابى و سته ماخ] هوين دى ب سهر خه لكسى كه فن سهر كه فته كا گه لك مه زن. ﴿۵﴾ فينجا گاغا وه خستى جزادانا جارا نيكن هات، نه م دى هندك بنده به يت خو بى يت خودان هيز و شيان دشه راندا ب سهر هه وهدا هيزين، كو دناف وه لاتى هه وهدا بين و بچن و كوشتن بيخه ناف هه وه، و نه فه ز فانه كنى راست و دورست و ههر دى يت. ﴿۶﴾ باشى [هستى هه وه توبه كرى و هوين به شيان بويين] مه هيزا هه وه جاره كا دى زفرانده فه، دا هوين ل سهر وان زال بين و سهر بكه فن، و مه هوين ب مال و كوران ب هيز تيخستن، و مه له شكه رى هه وه ز بى نه باريته هه وه پتر لى كره. ﴿۷﴾ و نه گره هوين قه نجى [چ گوئن چ كريار] بكن، هوين دى ل خو كهن، و نه گره هوين خرايى [چ گوئن چ كريار] بكن، هوين دى [زيانى] ل خو كهن. فينجا گاغا ز فاني جزادانا دووى هات [و هه وه دهست ب خرايىان كره، ديسا نه م دى وان بنده به يت خورت و ب هيز ب سهر هه وهدا هيزين وه كى جارا نيكن]، دا [وى نيزا و نه زيه تى بن] بده نه بهر هه وه [سهر وچا فنت هه وه ب كول و كو فان بيخن و دا بچنه د مزگه فته [مزگه فنا قودسى]، هه ره وه كى جارا نيكن چزي نه بيغه [و كه فته دناف وه لاتى هه وهدا و كوشتن تيخسيه ناف هه وه و ب خورسى هوين دهر تيخستن]، و دا ههر نشتى نهو ل سهر زال بين كافل و ويران بكن و ز بن بهن.

عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُنْ وَإِنْ عُدَّتْ أَعْيُنُنَا وَبَدَّلْتَ بِهَا لَكُمبِيعًا
 خَصِيمَانِ ۚ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنُ لَأَنْ يُعَذِّبَ لَنَّا مِنْ أَلَمٍ أَوْ يَنْبِئُنَا
 الْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْوَحْيَ سَبَّحْنَا أَنْ لَمْ نُحِمْ كَيْدًا ۚ
 وَأَنَّ الْوَيْلَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَنْعَدْنَا لَهَا عَذَابًا أَلِيمًا ۚ
 وَنَعْمَ الْإِنْسَانُ الَّذِي بَخِلَ رَعَايَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۚ
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ الْيَتِيمَ فَصَبْرًا ۖ وَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّنَا
 أَنْتَارُ مُبْصِرَةً لِيَتَّبِعُوا أَفْعَالَ مِمَّنْ رَضِعُوا مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتْلَمَّوْا عَدَدَ
 الْيَسِينِ وَوَلَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَوَلَّيْنَا نَحْلًا ۚ وَكُلَّ إِنْسَانٍ
 أَلْفُ مِائَةٍ أَلْفٌ مَرَّةً ۖ وَنُحْيِي لَهُ يَوْمَ الْيَوْمِ كِتَابًا يُقَدِّمُهُ
 مَسْئُورًا ۚ أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ كَفَىٰ بِعَذَابِكِ أَلِيمًا عَذَابًا حَسْبًا ۚ
 مِمَّنْ أَهْمْتُنَا فَاتَّبَعْنَاهُمْ لِنَتَّبِعَهُمْ ۖ وَمَنْ خَلَّ فَإِنَّمَا يَبْئُتُ
 عَذَابَهَا وَالْأَنْزِلُ وَالزَّوَارِءُ وَرَزَّ الْخُرَىٰ وَمَا كَانَتْ مَعْدِيَةٌ حَقًّا تَعْتَدُ
 رَسُولًا ۚ وَإِنَّا أَلْفُؤْنَا أَنْ نَهْبِكَ فَرَبِّهِ أَمْرًا مُرْفِعًا أَفْعَالَ ۚ إِنَّمَا
 نَحْنُ عَذَابُ الْقَوْلِ فَصَبْرًا تَدْمِيرًا ۚ وَكُلُّ أَلْمَلِكِ مِنَ الْقُرُونِ
 مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكُلُّ بَرَكَةٍ بِذُنُوبٍ عَسَاوَةٍ ۚ خَيْرًا نَبِيرًا ۚ

هر یس ب لعه (وژ بر وی له زئی کا چاروا داخو ازا
 خیرتی دکهت، و هسا داخو ازا خرابیی زئی بو خو دکهت). ﴿۱۲﴾ و شرف و روز (دو یف تیک هاتنا وان و د
 نافی کدا چژنا وان، کورتی و دریزیبا وان) مه کر نه دو دلیل و نشان (ل سمر دهسته لانداریبا خودی)، فیجا
 مه نشان شه فنی کره تازی و مه نشاننا رژی کره روناھی، دا هوین (ب روناھیبا رژی و ب کاری تیدا
 دکه) (ژ کره سا خودایی خو بخوازان، و دا هوین هم مارا سالان (و هه یقان) و حسین بزانت، و هه می تشت
 (ژ دینی و دنیایی) مه یس ب به رفره هی ناشکه را کری (مه دویر و درژی یس دیار کری). ﴿۱۳﴾ و هر مرؤفه کی
 مه کاری وی یس تیخصیبه ستویس وی، و رژا قیامه تنی ده فراه کار و کریاریت وی دئی بو در تیخین، دئی
 فه کری بییت. ﴿۱۴﴾ [ته فه ده فراه کار و کریاریت ته یه] ده فراه خو بخونه، فیجا تو ب خو ته فرز به سی
 خزی حسین د گم خو بگی. ﴿۱۵﴾ هر که سنی راسته تی بووی، ب راستی بو خو یس راسته تی بووی،
 و هر که سنی گومرا و بهرزه بووی زبانی بهس ل خو دکهت، و کهس گونه ها که سنی راناکهت، و هه تا هم
 پیشه میران نه نترین نیزادان و عزا یس ناده یس. ﴿۱۶﴾ و نه گره مه قیامه (خه لکن) گونده کسی دیلاک به یس،
 هم دئی فراه مانس ب گره داری و تا عتی دهینه دهوله مند و سه رکار و سه ورعیت وان، فیجا ژ ریکا راست
 دهر که فتن و فراه مانس به جب نه نشان، فیجا هژیایی ژفان و گه فی بیون و مه گوند کافل و ویران کر و مه ژ
 سن کر. ﴿۱۷﴾ و مه چنده (نانکو گه لکه) ملت ژ چهر خیت بوری سینت پستی نوحی دیلاک برینه (و هکی
 (سه موود) و عادی، و بهسه کو خودایی ته ناگه هدار و بهر تی گونه هیت بهنده سینت خو یس.

﴿۱۸﴾ و هەر که سنی [ب کریارنت خو] دنیا بقیست،
 نهم د دنیا بئیدا بۆ وی تشتن مه بقیست [نه بی وی
 بقیست و دخوازیت] ب ل هز دئی دهینن، باشی [پروژا
 قیامه تن] دوز هه مه یا بۆ تیخستی و ناماده کیری، دئی
 ره زیل و دویر تیخستی ژ دلوقانیسا خوددئ چینه تیدا.
 ﴿۱۹﴾ و هەر که سنی [ب کار و کریارنت خو] ناخهت
 بقیست و کاری ناخهتن بکمت و بسن خودان نیسان زی
 یست، نه فان کاری وان دئی ژئی تینه و هر گرتن و قه بویل
 کرن. ﴿۲۰﴾ نهم ژ دانا خودایسن ته ددهبته هه مییان
 که سنی ژئی بن بار ناکه بن، چ بیست زیانا دنیایی قیابین
 و چ نهویست زیانا ناخهتن قیابین، و چ نهویت هه ردو
 قیابین و چ کافر و چ خودان باوهر، و دانا خودایسن ته
 ژ که سنی یا فه گرتی نینه. ﴿۲۱﴾ [ههی موحه مه] بهری
 خو بدیسنی کامه چاوا هنده ک ژ وان ب سهر هنده کیت
 دئی تیخسته [ب مالی و قهدری و ساخله میسنی ...
 هند]، و دهره جه بیست ناخهتنی مه ز نترن و فهر قترن.
 ﴿۲۲﴾ و چو هه فیکسان بۆ خوددئ چنی نه که، و ژ بیل
 وی که سنی دئی نه پهرینه نه گهر دئی یسن رسوا و لۆمه دار

و بسن هاریکار بی. ﴿۲۳﴾ و خودایسن ته فهر مانا دایی هوین په رستا وی ب تنی بکهن، و د گهل ده بیابان د
 قهنج بسن، و نه گهر نیشک ژ وان یان هه ردول دهف ته بیر بوون، سو [د خزمه تکرنا و اندا] نه بیژه وان [توف] ژئی
 [کو تو و مستیان و بیزاریسا خو] ژ وان دیار بکه سی، ل وان نه خو ره و وان باشقه نهمه و [شوبنا توف توفی] [
 ناخفته کانهرم و جوان د گهل وان بکه. ﴿۲۴﴾ و خو زنده بۆ وان بشکینه و زنده دلوقانیسنی دراستا و اندا بکه
 [زنده خو بۆ وان نهرم بکه و خو بشکینه، و وان بیسه دهف خو و خودان بکه، هه وره کی وان ب بجویکاتی
 تو ب بهر خو فیه نییسی و خودان کیری] و بیژه: خودیوژ دلوقانیسنی ب وان بیسه هه وره کی وان ب بجویکاتی
 دلوقانیسی ب من بری، و نه ز مه زن کریم. ﴿۲۵﴾ خودایسنی هه وه نهوا دلئیت هه وه دا ههی چینه ز دانیست، و
 نه گهر هوین د باش بن و توبه بکهن [دئی ل هه وه بۆریت چو نیکی]، خوددئ بۆ وان نهویست زنده ل خو
 دز قترن گو نه ژیه ره. ﴿۲۶﴾ و ماف و هه عقی کهس و کاران [ژ سه ردهان و حه زیکرن و هاریکاریسنی ... هند]،
 و بهلنگاز و ریفتگان بدیسنی، و ده مستدریایی ده مستدریانی [د مالی خو دا] نه که [ده مستدریان نه وه مرؤف مالی
 خو د نه گو هدراریسا خودیدا بمه ز یخیت یان یخینه نه د جهنی هه ژیدا]. ﴿۲۷﴾ ب راستی سینت دستدریایی
 برابینت شه یاتنیه، و شه یان د نیعمه تیت خودایسن خو دایسنی چافئ بوو [و براییسیا وان د فتر ندایه شه یتنای
 شو کوور و سو پایسیا نیعمه تا خوددئ نه کهر، نه فه ژئی و ختنی مالی خو د گو هدراریسا خودیدا نه مه ز یخن، نه فه
 وان سو پایسیا خوددئ نه کهر، و نه و شه یان بوونه برابینت نیک].

وَإِنَّا نُحَرِّصُكَ عَلَيْهِمْ أَبْنَاءَ نَحْوِكَ تَرْتَجِعُهُمْ أَهْلَ أَهْلِهِمْ وَلَا
 قَيْشُوا زَادًا ۖ وَلَا تَحْمِلْ يَدَكَ مَغْلُوبًا إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَمْنُطْهَا
 عَلَىٰ النَّسِيطِ تَقَعَّدَ مَلُومًا تَحْسُرُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ يَسْتَأْذِنُ الرُّزُقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ الَّذِينَ كَانُوا يَسْتَأْذِنُوا خَيْرًا نَّصِيرًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْتِئَانٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ هُوَ أَوْلَا لَكُم بِالْعَهْدِ كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَيْدُكُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا أَلْوَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ تَعْلَمُونَ
 سَبِيلًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مُضْطَرًّا ۖ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُمْ وَأُولُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ۖ وَأُولُوا الْكِبَالِ إِنَّا كُنَّا نُرَوِّدُهَا لِنَقْتُلَنَّهَا لَئِن لَّمْ يَكُنْ
 ذَلِكَ حَرًّا وَأَحْسَنَ تَأْوِيلًا ۖ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عِنْدَ مَنْشُورًا ۖ
 وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَاتًا إِنَّكَ لَن تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَن تَسْبُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ۖ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُمْ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُومًا ۖ

غم‌ر‌ز ب‌یت‌ه ک‌وش‌ش‌ن، ق‌ی‌ج‌ا ب ر‌اس‌ت‌ی م‌ه د‌ه‌س‌ت‌ه ل‌ا‌ت‌ا د‌ای‌ی‌ه خ‌وی‌ن‌ه‌ر گ‌ری‌ی و‌ی، ق‌ی‌ج‌ا ب‌ل‌ا ز ن‌خ‌وی‌ب‌ان ن‌ه‌ب‌و‌ر‌یت
 [ک‌و ت‌ی‌ک‌ی د‌ی ب‌ک‌و‌ر‌یت ب‌ان پ‌ش‌ت‌ی ک‌وش‌ش‌ن‌ی ک‌اره ک‌ی د‌ی ل‌ی ب‌ک‌م‌ت‌]، و‌خ‌ود‌ی ت‌ه د‌ه‌س‌ت‌ه ل‌ا‌ت د‌ای‌ی‌ی و
 ه‌ار‌ی‌ک‌ار‌ی ب‌و‌ ک‌ری. ﴿۳۶﴾ و‌ ن‌یز‌ی‌ک‌ی م‌ال‌ن‌ س‌ی‌و‌ی ن‌ه‌ب‌ن، ن‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌ ب‌ا‌ش‌ت‌ر‌ی‌ن ر‌ی‌ک ن‌ه‌ی‌ت [ک‌و ب‌ی م‌ال‌ی و‌ی
 ب‌پ‌ار‌ی‌ز‌ی و‌ ش‌و‌ل ب‌ی ب‌ک‌ی] ه‌ه‌ت‌ا ب‌ا‌ل‌غ و‌ ن‌ا‌ق‌ل ن‌ه‌ب‌ن، و‌ه‌ی‌ب‌ان‌ا خ‌و‌ب ج‌ه‌د‌ب‌ی‌ن، ب ر‌اس‌ت‌ی ب‌س‌ی‌ار‌ا ه‌ه‌ب‌ان‌ی د‌ی ز
 ه‌ه‌ه‌ه ت‌ی‌ه ک‌ر‌ن. ﴿۳۷﴾ و‌ ب‌ی‌ف‌ان‌ی ب د‌ور‌س‌ت‌ی [ب‌ی‌ن ک‌ی‌م‌اس‌ی] ب‌ی‌ف‌ن ن‌ه‌گ‌ه‌ر ه‌ه‌ه‌ه ب‌ی‌ف‌ان ک‌ر، و‌ ب ت‌ر‌از‌ی‌ا ر‌اس‌ت
 و د‌ور‌س‌ت ب‌ک‌ی‌ش‌ن، ن‌ه‌ف‌ه ب‌و‌ ه‌ه‌ه‌ه ج‌ی‌ت‌ر‌ه و د‌و‌ب‌ه‌ای‌ک‌ه ک‌ا ب‌ا‌ش‌ت‌ر‌ه. ﴿۳۸﴾ و‌ ت‌ش‌ش‌ن ت‌و ج‌و‌ر‌ث‌ی ن‌ه‌ز‌ان‌ی ل د‌و‌ی‌ف
 ن‌ه‌ج‌ه، ب ر‌اس‌ت‌ی م‌ر‌و‌ف ز گ‌ر‌ه‌د و‌ج‌ا‌ف و د‌ل‌ی خ‌ز ب‌ه‌ر‌ب‌ر‌س‌ه. ﴿۳۹﴾ ب ش‌ا‌ه‌ی و‌م‌ز‌ن‌ان‌ی ل س‌ه‌ر ن‌ه‌رد‌ی ب
 ر‌ی‌ق‌ه ن‌ه‌ج‌ه، ب ر‌اس‌ت‌ی ت‌وب ب ج‌و‌ن‌ا خ‌ز ن‌ه‌ش‌ن‌ی ن‌ه‌رد‌ی ک‌ون ب‌ک‌ی و‌ ب‌ک‌ه ل‌ی‌ش‌ی، و‌ ت‌وب ب د‌و‌ی‌ز‌ی‌س‌ی ز‌ی ن‌ا‌گ‌ه‌ه‌ی‌س‌ه
 چ‌ی‌ای‌ان. ﴿۴۰﴾ ن‌ه‌ف‌ه ه‌م‌س‌ی [ک‌ی‌ار‌ی‌ت ب‌و‌ر‌ی ب‌ی‌ت‌ خ‌ود‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ا م‌ه ب ن‌ک‌ر‌ن‌ا و‌ان ک‌ری]، ک‌ر‌ن‌ا و‌ان ه‌م‌ی‌ب‌ان
 ل د‌ه‌ف خ‌ود‌ای‌ی‌ی ت‌ه گ‌و‌ن‌ه‌ه.

﴿ ۳۹ ﴾ نهف [مه‌خسده شو برپاریت بژرسن ژ گوتسا خودی] ﴿ وَلَا تَجْمَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴾ هه‌تا فن تابه‌تن [هنده‌ک ژ وان حکیمه‌تانه نه‌ویت خودایسن ته ب وهی بز ته هنارتین، و چو به‌رستیان د گهل خودی نه‌گره [نه‌گهر و بکه‌ی،] دئی شه‌رمزار و دویر تیخسی ژ دلوفانیسا خودی بو جه‌ه‌من تیبیه‌هافتسن. ﴿ ۴۰ ﴾ تیجا نه‌ری خودایسن هه‌وه‌ کوپ خوسه‌ر بو هه‌وه‌ تیخسن، و بز خسز ژ ملیکا‌ه‌تان کچ دانان؟! ب راستی هوین ناخفته‌کا گه‌له‌ک مه‌زن [د کر تیی و نه‌جوانیسا خودا] دکه‌ن، [وه‌ختی هوین خوب ب قه‌دتر دینسن و کوپان بز خسز ددانسن، و نه‌ویت هه‌وه‌ نه‌فین کو کچن بز خودی دتیخن]. ﴿ ۴۱ ﴾ ب راستی مه‌ دوباره و ب دریزی و ب گه‌له‌ر هنگان [به‌لگه و نمونه] د فن فور تانیدا نیایسنه، دا بیره‌ا خسز بین، به‌لئی [دوباره‌کرن و دریزی تینانا فان نیشانان] ژ بل دویر که‌فتسن ژ هه‌قبسن چو بسن دی ل وان زنده‌ناکته. ﴿ ۴۲ ﴾ بیژه‌ نه‌گهر د گهل خودی هنده‌ک به‌رستییت دی هه‌بانه‌ هه‌روه‌کی شو دبیژن، دا بزاقی گهن ب ریکه‌کی خسز نیژیکی خودانی عهرشی

بکه‌ن [یان ژی دا بزاقی گهن ل سه‌ر خودانی عهرشی زال بین هه‌روه‌کی هه‌می خویندکار د دنیا بییدا فی کاری دکه‌ن]. ﴿ ۴۳ ﴾ خودی بسن پاک و باقر و زنده‌بلنده ژ وی یا نه‌و دبیژن. ﴿ ۴۴ ﴾ و هه‌ر حه‌قت ته‌سمان و شه‌رد و هندی تیدا هه‌می خودی ژ کیناسیان باقر دکه‌ن، و چو تشت نینن سوپاسیا خودی ب باقری نه‌کهن، به‌لئی هوین ته‌سبیحا وان تینا گهن، ب راستی خودی له‌زی ل جزای ناکته و بسن گوه‌ه‌ژیبه‌ره. ﴿ ۴۵ ﴾ و هه‌ر وه‌ختی تو فور تانی دخوینی، شه‌م به‌رده‌یه‌کن د نافیبه‌را ته و نه‌ویت باوهریسن ب ناخره‌تی نه‌نین ددانین [کو فور تانی تینه‌گهن]. ﴿ ۴۶ ﴾ و مه‌ به‌رده‌ل سه‌ر دلیت وان بییت دانایسن دا فور تانی تینه‌گهن، و مه‌ گرانس یا تیخسیبه‌ د گو هیت واندا [کو گول فور تانی نه‌بن،] و هه‌ر وه‌ختی د فور تانیدا ته‌ نافی خودایسن خسز ب هه‌کتایس نیشا [ته‌ گوت خودایسن من تاک و نه‌نایه، و بسن هه‌فال و هوگر و هه‌فیشکه]، پشتا خسز ددنه‌ته و دره‌فن [دا گولس نه‌بن خودی تیکه]. ﴿ ۴۷ ﴾ شه‌م چیتر دزاین کا بوچی نه‌و گو هدارسیا ته‌ دکه‌ن وه‌ختی نه‌و گو هدارسیا ته‌ دکه‌ن، [گو هدارسیا ته‌ دکه‌ن بو ترانه‌کرنی ب ته و فور تانی] و [دبسا] مه‌ چیتر ناگه‌ه‌ژی هه‌یه‌ وه‌ختی به‌سته‌بستی دکه‌ن، و ده‌فی خسز دبه‌نه‌ به‌ر گو هیت تیکلو، وه‌ختی سه‌مه‌کار دبیژن: شه‌وی هوین ل دویف دچن مرؤفه‌کی سیره‌لیکری و عه‌فلجی بیغه‌تر نینه. ﴿ ۴۸ ﴾ به‌ری خسز بدی کا چاوانه‌و نمونه‌یان بو ته‌ دینن [دبیژن: ساهره، شاعر و هه‌له‌سفته‌نه، دینه... هتد،] و شه‌و [ب فان بسن به‌خسیان] گو مرؤا به‌رز به‌یوون، و نه‌شتین رینکا هه‌قیسن بگرن [یان ب سه‌ر چو رینکان هه‌لنابن د به‌ره‌نقل بن، کو بشین پی تانان د ته‌ بقتسن]. ﴿ ۴۹ ﴾ و گوتسن شه‌ری نه‌گهر شه‌م بووینه‌هستی و هه‌لوهریاسن و به‌رت و به‌لا هه‌ بووین، جاره‌کا دی دئی زیندی بیغه‌ه‌ و بیسه‌ مرؤفه‌کی نوی.

هـ قُلْ كُونُوا حِجَابًا أَوْ حُدُودًا ۚ أَنْ خَلَقْنَا إِنْسَانَ عَضًا
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مِمَّنْ بَعْدُئَاتٍ ۗ أَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ بِأُولَئِكَ مَرَّةً
 تَعْلَمُونَ إِلَيْكَ رُجُوعَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قَوْلُ عَسَىٰ أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَسْبِهِمْ وَيَقُولُونَ
 إِن لَّيْسَ لَنَا إِلَّا حُلَاهُ ۚ وَقُلْ لِيَسْأَلِيكُمْ فَعَلُوا أَلَيْسَ هُنَّ أَحْسَنُ
 مِنَ الْمَخْلُوقَاتِ إِذْ يُبْتَلَيْنَ فِيهِنَّ ۚ إِنَّ الْمَسْئِلِينَ كَانَ لَلْإِنْسَانِ عَذَابًا
 مُّهِينًا ۚ وَذَكَرْنَا عِلْمَ بِحَقِّكَ إِن يَسْأَلْكَ أَحَدًا ۚ وَذَكَرْنَا
 عِلْمَ بِحَقِّكَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۚ وَذَكَرْنَا عِلْمَ
 بِسَمِّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الْقَبِيحِ عَلَى
 بَعْضٍ وَتَوَاتَرْنَا أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ ۚ فَبِأَعْيُنِنَا رَعِيفُ الْبَيْنِ
 دُونَهِ ۚ فَلَا تَسْتَلْجِرُنَّ كَيْفَ الظُّلُمَاتُ وَلَا تَحْمِلُوا ۚ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَلُونَ ۚ إِلَىٰ رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ ۚ إِنَّهُمْ أَقْرَبُ
 وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُنْذِرًا ۚ وَإِنْ مِنْ قَوْمٍ فَأَخَذْنَاهُمَا قَتْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مَعَهُمَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْئُورًا ۚ

﴿۴۸۶﴾ خودایسی هه وه، هه وه چتر دباست، نه گهر بقیث دئی دلوقانیسی ب هه وه بهت، و نه گهر بقیث دئی هه وه نیز ادمت، و مه تو نه نهارتی داتول سر وان بییه زیره فان و بهر برس (کوب ب کونه کی وان بییه سر نیسانی). ﴿۴۸۵﴾ و خودایسی نه ب وان بییت د نهر د و نهماناندا هه ب زاناره (کا کینه و کا چاروان و ههرتیک هتیزیسی چیه ؟) و ب راستی مه هندهک بینه مه بر بییت ب قعدتر بتخستین ژ هندهکیت دی، و زه بور مه یا دابییه داوودی. ﴿۴۸۶﴾ هه وه موحه مد [بیژه [موشرکان] کا گازی وان بکهان نه ویت هه وه هزر دکر کر نه خودیتنه ژ بیل خودی [بلا هاریکاریسیا هه وه بکهان]، ن نه نه نشین جو زبانی ل سر هه وه راکهان یان ژ هه وه فه گوهیزن بژ هندهکیت دی. ﴿۴۸۷﴾ نه ویت نهو [موشرک] دهر یسن (و بژ خخ خودا حبیب کریس وه کی ملیکاهت و مروف و نهجه یان)، کا کی ژ وان پتر نیز یکی خودییه، نه ها نهو دا بگه هه رازیوونا خودایسی خخ بژ خخ ل رینکان دگهرن، و ب بهر ستنا خودی دلوقانیسیا وی دخوازن و ژ نیزایا وی دترسن، ب راستی نیزایا خودایسی نه گه له کا گرانه، ههمی ژئی دترسن و خخ ژئی دباریزن. ﴿۴۸۸﴾ نینه گوندهک (ژ گوندهت گاوران یان گورنه هکاران) نه گهر تم بهری پوزا قیامه تی د هیلاک نه بهین یان زی بهر هنگاری نیزایه کا دژوار نه کهین، نه فه دکتینیدا [ددهبی پارستیدا (له وحی محفوظوز)] با نقیسیه.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ سَعَدَتْ بِهِ الْأَوَّلُونَ
 وَآتَيْنَاهُمُ الْقَائِلَةَ نَصْرًا لِمَنْ هُمْ قَوْمُ الظَّالِمِينَ وَأَنزَلْنَا بِهِ الْآيَاتِ
 بِالْأَعْيُنِ ۚ وَأَذَقْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِهَا عَذَابَ الْآلَمِينَ وَمَا جَعَلْنَا
 الْقُرْآنَ آتِيًا مِنْ رَبِّكَ إِلَّا رِيشَةً لِنَفْسٍ وَالشَّجَرَةَ الَّتِي تَلْفُوتُ
 فِي الْغُرِّ ۚ إِنَّ وَعْدَهُمْ قَدِ اتَّبَعْنَاهُمْ إِلَّا ظَلَمْنَا كَثِيرًا ۚ
 وَأَذَقْنَا لِلْمُتَلَبِّثِينَ أَذْجَارًا مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ إِلَّا الَّذِينَ
 قَالُوا مَا نَجْعُدُ لِمَنْ خَلَقَ طِينًا ۚ قَالَ أَرَأَيْتُمْ هَذَا الَّذِي
 كَفَرْتُمْ عَنْ رَبِّكُمْ ۚ إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَأَخْتَبُكُمْ
 ذُرِّيَّتَهُمْ إِلَّا تَوَلَّوْا ۚ قَالَ أَأَنْتُمْ مَن يَعْبُدُ مِنْهُمْ قَبْلَ
 هَذَا ۚ فَجَزَاءٌ لِمَنْ أَكْرَهَ أَنْ يُؤْمَرَ بِهِ ۚ وَأَسْتَفْرِزَ مِنْ أَسْتَفْرَفَتْ
 مِنْهُمْ بِصُنُوفِكُمْ وَأَنْجَلِبَ عَلَيْهِمْ بِحَبْلِكَ وَرَجِيكَ وَرَجِيَّتَهُ
 فِي الْأَنْزَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَذَابُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ إِلَّا
 الَّذِينَ هُمْ آيَاتُ لِمَنْ يَعْبَادُ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَرَكِبُوا
 فِي بَرْزَخٍ مِثْلَ نَارٍ ۚ وَذُكِّرُوا بِالَّذِي يُرَى لَسَعْرُ الْفَلَاحِ فِي
 الْخَيْبِ لِيَسْتَفْزِعُوا مِنْ قَضِيَّتِهِ ۚ إِنَّهُ كَلَّمَ بِعَفْرِ رَجِيمًا ۚ

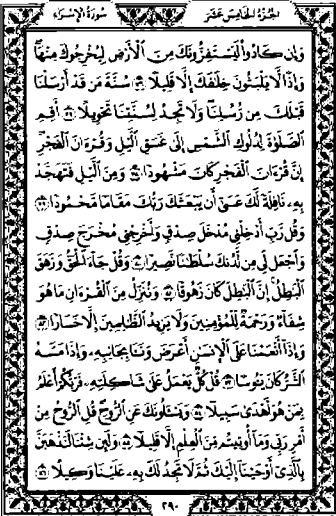
﴿۵۹﴾ چو توست نه بود بنگر نهم موعجزیه بیان
 [هروه کسی خه لکن مه که من ز ته دخوازان کو تو
 سه فایستی بز بکه به زیر و چپایستی مه که من ز وان
 دور بیخی] بهترین، نهو نهیت، بیست بهری وان
 موعجزیه سه بز هنارتن و باومری بی نهیشان و دره
 دانان [قیجا سه بهر ناتاف کرن، نه کو نه ف ز و هکی
 وان بکه و وهکی وان هیزایی ناتاف کن بین] و مه
 حیشر دا [سه مورد] [مله تن صالح بیغه بهر وه
 موعجزیه بهک] نیشانه کار و نیکه، قیجا وان ستم ل
 خو کر [و خو بهر هنگاری نیزایی کر چونکی وان
 گوهرن خو نه دا صالحی و حیشر کوشت] و نه م
 موعجزیه بیان ناهترین نه گهر بز ترساندن نبس.
 ﴿۶۰﴾ و بینه بیرا خو وهختن مه گوژیسه ته، ب راستی
 خودایی ته ب دورستی دسته هلات ل سهر همی
 مرزوان همیه [و همی بیست د بن دهستی و فیه]،
 و نهو دینا سه ب ته [سه فامیراجی] [چوننا ته بز
 نه مسانان] [داییه دبتن]، مه ب ته نه ددا دبتن نه گهر
 بز جهر باندنا خه لکن نه بابه [کادتی چاوا سهر دهر بی

د گهل فن رویدانا عتبه که ن]. و دارا له عنته لئ کری د فور ناتیدا هاتی [کو دارا زه قورومیه] مه نه نیاییه
 نه گهر ز بهر جهر باندنا مرزوان نهیت. و نه م وان [ب بهلگه و نیشان و موعجزیه بیست ناشکه را کو وان
 راوستین و باشغه بین] [دترسین، بهلئ نه ف ترساندن چول وان زیده ناکه ت ژ بل زیده سهر داجونن].
 ﴿۶۱﴾ و وهختن مه گوژیسه ملیکا که نان بز نادمی هه رنه سوجه بیسی [سوجه باریز گرتن نه بیه برستن] هه مییان
 سوجه بر [نبلیس] تن نهیت، گوت: نه ز چاوا سوجه بیسی بز وی بیه م، نه وی ته ژ هه ریسی چیکری؟!
 ﴿۶۲﴾ [سه بیانی] گوت: کا بز من بیزه، نه فن ته قدرتی وی ب سه ریسی من تیختی، و نه ز ب خو ژ وی ب
 قدر تر، ب راستی نه گهر تو من هه تا روزا قیامه تن بیلی دتی ب سهر دوینده ها ویدا گرم، و د سهردا به م و
 دتی ره و رویشالیت باشیسی ژ ناف وان هه لکتیشم، کیمه ک ژ وان تن نه بن [تهو زی نه ون بیست خودی پارسین
 ب گوتنا خو [ان عبادی لیس لک علیهم سلطن]، نانکو ب راستی بنده بیست من ته چو دسته هلات ل
 سهر وان نینه]. ﴿۶۳﴾ [خودتی] گوت: هه ره [ته فیه مه تو هیلاسی و یانه بی چن بیست بکه]، قیجا هه
 که سنی گوهرنی خو بدهنه نه و ب دورف نه بکه فیست، دژ وه جزاییسه هوه هه مییانه کو جزایه کنی تمامه.
 ﴿۶۴﴾ هه چینی ته شپایی ژ وان، ب گازیبیا خو بنارینه و د سهردا به، و ب سویار و به پایستی خو فه گازی
 وان بکه، و د مسال و زار و کتیت واندا بشکدار به، و سوز و بهیامان بده وان، و شه پتان ژ خاپاندنی بیفته چو
 نادمه وان. ﴿۶۵﴾ ب راستی بنده بیست من [بیست هاریز کار و راستکار] ته چو دسته هلات ل سهر وان نینه،
 بهسی وان هه خودایی ته بز وان زیره فان و پشته فان بیست. ﴿۶۶﴾ [گهل مرزوان] خوداییسه هوه نه وه بیست ب
 ساناهی و هندی گه مییان د هریاناندا دبهت، دا هویس ل دویف خیر و کهر ما وی بگی هر ن [نانکو دا هویس
 داخوازا قازانجی بازار گانیسی بکه ن]، ب راستی خودتی بز هوه بیس دلوقانه.

﴿۶۷﴾ و نه گهر نه خوشبیه که دهر یابیدا بگه هیه هموه،
 قیجا نه ویست هوین ژ بیل خودی دهر نرسن و هه وار ی
 بز دهن، ژ بیرا هموه دچن و خودی ب تنی دمیته
 ل بیرا هموه [ژ خودی بیفته تر هوین که سنی نایسن
 د هانا هموه بهیت، و هموه بزگار بکته]، قیجا
 وه ختن هوین بزگار کرن و بر نه دیمی هموه برویی
 خنژ ژ باور بیسن وهر گتیرا [او دزقرنه سهر تیک و دویا
 خنژ کو بهر سستا بوتانه]، و ب راستی مرؤف یسن نه
 شو کور داره، بز نیمه تیت خودی نایسته بهر چافیت
 خنژ. ﴿۶۸﴾ نه ری هوین پشت راست بوون کو خودی
 هموه ل بهر خنی دیمی د نه ریددا نابه ته خواری، یان زی
 هور به بایه کنی ب بهر هیشک ب سهر هموه نایستیت،
 پاشی هوین که سنی نه یسن خنژ ل هموه بکته خودان،
 و ب کار و باریت هموه راپیست و هموه ژ نیرایا خودی
 پباریزیت. ﴿۶۹﴾ یان زی هوین تیمن بوون کو جاره کا
 دی خودی هموه نازقر نیت هه دهر یایی و بایه کنی ب هیز
 کو همر تشنی بکفته بهر بیته و بائیزیت ب سهر
 هموه نایستیت، ژ بهر گاوریا هموه [یان چافقیبا

وَإِذَا مَكَرَ الْعَرُوفُ لَا تُخَافُ مِنْهُ الْعِيسَاءُ وَرَأَيْنَاكَ
 تَمَنَّاكَ إِلَىٰ تَلْوَاهٍ مُّسْتَضْفَرًا وَكَانَ الرَّحْمَنُ كَغُفْرَانٍ ۚ أَفَأَمْسِرُ
 لَنْ حَيْفٍ لِّكَ يَا حَبِيبَ الْأَبْرَارِ أَوْ نُرْسِلَ عَلَيْكَ حَاصِبًا لَا
 تَتَذَكَّرُ لَكُمْ وَرَسُولًا ۚ أَلَمْ نَشْرِكْ لَكَ فِيهِ شِرْكًَا
 أُخْرَىٰ فَنُرْسِلْ عَلَيْكَ قَلْبًا مِّنَ السَّمَاءِ فَيُفَرِّقَ كَمَا كُنْتَ تُفَرِّقُ
 لَنَا لِحْجَدًا وَلَئِنْ كُنَّا عَلَيْكَ يَا حَبِيبًا ۚ مَا لَنَلْقَىٰكَ سِوَانِ
 نَادِيٍّ وَوَحْلَتٍ مِّنَ النَّارِ وَالنَّخْرِ وَرَدَّ قَهْمَرٍ مِّنَ الظُّلُمَاتِ
 وَهَلَلْنَاكَ مَعْرَافًا كَثِيرًا مِّنْ خَلْقِكَ أَتَقْبِلُهَا ۚ يَوْمَ نَدْعُوا
 كُلَّ نَأْسٍ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ فَمَنْ أَوْفَىٰ بِوَعْدِهِمْ فِي سِيبِهِ ۚ أَفَأُولَئِكَ
 يُقَرَّبُونَ كَثِيرًا وَلَا نُظْمَرُونَ قَلِيلًا ۚ وَمَنْ سَكَانَ
 فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۚ وَإِن
 سَكَدُوا لِغَيْبَتِكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْتَ إِلَيْكَ لِغَيْبَتِكَ
 عَلَيْكَ غَيْبَةٌ ۚ وَإِنَّا لَأَتَّخِذُوكَ حَلِيلًا ۚ وَإِنَّا لَنُفْتِنُكَ
 لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَتًّا قَلِيلًا ۚ إِنَّا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ
 الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ وَإِنَّا لَجَمْعُ لَكَ عَلَيْكَ ضَعْفًا ۚ

هموه] هه وه بخه ندفقیبت، پاشی هوین که سنی نه یسن نؤ لا هموه ژ مه بخوازیت. ﴿۷۰﴾ و ب راستی مه
 دیرنده ها ناده می یست ب ریز و رویمت تیختسن، و مه تهو ددیمی و نایفیدا یست هه لگرتین و گتیراندین
 [تانکو مه شیانا دابیه هموه، هوین ب پییان و دهواران و گه مییان و ناله تیت دی فویناخیت درین بیرن]،
 و رزقی پاک و باقر مه داوان، و مه تهو ب سهر گه لهک چنکریست خنژ تیختسن و ب هه درتر لسن کرن.
 ﴿۷۱﴾ [بؤ مله تنی خنژ بیژه:] روزانه می گازی هم می مرؤفان دکمین ههر تیک ب پیشینی خنژ هه [خودانیت
 تهوراتنی ب تهوراتنی، و یست تنجیلی ب تنجیلی، و یست قورنانی ب قورنانی، یان زی ب بیغه مه بریت
 خنژ هه یان زی ب کتیا کار و باریت خنژ هه]، قیجا ههر که سنی کتیا وی ب دهستن راستی بز یته دان، نه هه
 دی کتیا خنژ خوین و ته منی دهزیسی پشتا بهر کنی هه سنی ستم ل وان نایته کرن [کو خیره کا وان کیم بیت
 یان گونه هه ک ل سهر وان زیده بیت]. ﴿۷۲﴾ تهوی د فی دنیا یبیدا یسن کوره بیت [دلناری بیت و هه قیسق
 نه بیست]، تهو د ناخره تیدا زی یسن کوریه و گور پاره زی [و نایته راسته پیکرن بزو رینکا زرگار بوون].
 ﴿۷۳﴾ و چو نه مایو و هه فیشک چیکه (موشک) داته د سهر دایه، و ته خایسن ژوی و هه جیبا مه بز نه
 هنارتی، داتو ژیلی وی ره جیبا مه بز نه هنارتی ب سهر مه هه نسی، نه ها هنگی، داته بز خنژ که نه دوست
 و هه قال. ﴿۷۴﴾ و نه گهر مه تو پاره گرتایی و نه پارسنایی، تیزیک بوو تو دایچه کنی ب ره خنژ و افه چی.
 ﴿۷۵﴾ قیجا نه گهر ته وهر کرایه [و ته گوین خنژ دابیه وان]، هم داته دو قات دنیا یسن و ناخره تیدا ب بهر لیزا
 تیخن، پاشی ته بز خنژ که س نه ددیت پشته قانیبا ته بکته، و دهستان بز ته ل سهر مه به لیت.

﴿۷۶﴾ و چو نه مابو و داب در زمانیا حق ته عیجز و
 نه نگاف کن، دانه ز مه که هن در بیخن لو نه گهر وان
 نه ف کربابه و وان تو در تختستایی، هنگی بستی
 ته، تو ز دمه کنی کیم پیفته تر ندمان. ﴿۷۷﴾ نه ف
 ربکا مه به د گهل پیفته به ربست مه، نویت مه به ری
 ته هنارتین [کو هم وی ملهتی به راناف کهین نه وی
 پیفته به ری حق ز ناف حق در دیتختت]، و تو چو
 گوهری بنی بز ربکا مه [فن] نایبی. ﴿۷۸﴾ وه خنی
 روژ ل نیفا له سانی و مرد گه ربست هه تا شه فتاریستی نو
 نشیزان بکه، و نفیزا اسپیدی ز بیر نه که [نفیزا اسپیدی
 ب فورناتی هاته ب نافکرن چونکی فورنات ب دریزی
 ل سر دتته خواندن]، چونکی ب راستی نفیزا
 سیده بیان ملیاکت ل سر شاهدن [ب شف و
 روژ تیدا حازر دین، و حق تیدا بیک دگو هوژن، فیجا
 هه ردو جوین ل سر دینه شاهد]. ﴿۷۹﴾ و هخته کنی
 ز شه فن، رابه نفیزان ب فورناتی بکه [نانکو فورناتی
 تیدا بخونه] کو فه زه کا زیده به [ل سر هه ر
 پینج نفیزان] بو ته ب تن، دا خودایستی ته ب وان
 نفیزان ته بگه هینه جهی به سگری [ته و جهن سو باسیبا ته تیدا دتته کرن روژا مه هده را مزه ن دکه ی].
 ﴿۸۰﴾ بیژه: خودیو هه ر کاروباره کن هه بیت ب رهنگه کنی تو بی رازی، ب من بده کرن و من بکه د نافدا،
 و هه ر کاروباره کن هه بیت ب رهنگه کنی تو بی رازی من زئی در بیخه، و تو ز دهف حق من ب هیز بیخه
 و هاریکاریبا من بکه. ﴿۸۱﴾ و بیژه: هه فی و نیسلام و نهو زفانی خودتی ب سه رکه فتنا وان دایی هات، و
 پویچی و شیرک چز نهما، ب راستی پویچی و شیرک هه ر یا چویسه. ﴿۸۲﴾ و تم هنده ک نایه ت و سوره اتان
 ز فورناتی دتینه خوارتی، دهرمان و دلوقانیه بو خودان باهران، و ز زیانی پیفته تر ل سته مکاران زیده ناکه ن.
 ﴿۸۳﴾ و هه ر هخته کنی مه که ره م و نیعمه ت د گهل مرقفی کر، روپیستی حق و هر گنرا [از برینان و سو باسیبا
 خودتی]، و ز مزناتی حق [زه] دور تیختست، و هه ر هخته کنی نه خوشیه کنی هگافت گه له کنی بی هیستی
 دیبت. ﴿۸۴﴾ [هه ی موحه معد] بیژه: هه ر تیک و هکی حق [ک یستی چاویه و مسا] کار دکت، فیجا خودایستی
 هه وه چیتز دزانیست کا کی راسته برتیره. ﴿۸۵﴾ و نهو پسپارا روحی ز ته دکه ن [کا چه]؟ بیژه: روح ز کاری
 خودایستی منه [نانکو ته ب تن و ب دور ستاهی دزانیست کا چه]، و ز کیمه کا زانیستی پیفته تر بو هه وه نه هاتیسه
 دان. ﴿۸۶﴾ و ب سویند نه گهر مه قیابیه، نهو فورناتا مه بو ته هنارتی دا ز سر دلنی ته به بین، و پاشی ته بو
 حق که س نه ددیت پشته قانیبا ته بکته ت.

بِالرَّحْمَةِ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ نَصْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ سَيِّئًا بِهِ قُل
 لِّبِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۚ
 وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَلَّا أَكْثَرَ
 النَّاسِ إِلَّا كُفْرًا ۚ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ
 لَنَا مِنَ السَّمَاءِ بَيِّنَاتٌ ۖ أَوْ تَنْزِيلٌ لَكَ حِجَابٌ مِنَ السَّمَاءِ
 وَتَجِبَ فَتَعْمِرْنَا بِآيَاتِكَ ۖ فَاتَّخِذْنَا لَكَ نَسَمَةً
 كَمَا تَوَعَّظْنَا عَلَيْنَا كَيْتَا أُوْتَاخِي يَا اللَّهُ وَالْمَلَكُوتُ
 قَبِيلًا ۚ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ ذُرِّيَّتِي أَوْ تَنْزِيلٌ فِي السَّمَاءِ
 وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرَبِّكَ حَتَّىٰ نُنزَلَ عَلَيْكَ نَسَمَةً تَفَرَّقُوهُ قُل
 سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مَرْسُومًا ۚ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
 أَنْ يُؤْمِرُوا بِإِجَابَةِ هَذَا الْقُرْآنِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَمَّتْ اللَّهُ بَشَرًا
 رَسُولًا ۚ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُحْسِنُونَ الْعِلْمَ
 لَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكَتًا رَسُولًا ۚ قُلْ كَلَّا يَا
 سَمْعِيَّةُ النَّبِيُّ وَبَشَرٌ إِنْ مَا كَانَ بِإِسْرَائِيلَ ۚ خَيْرًا بَصِيرًا ۚ

﴿۸۷﴾ بهای من مه نهغه، ژ دلو فانیسا خودایسی ته، بو ته
 نه فایسیه [کو نه تم ژ سهر دلین ته راکه بین و ژ بیرا ته
 به بین]، ب راستی که ره ما خودی ل سهر ته گه لکه.
 ﴿۸۸﴾ بیژه: ب سویند نه گهر مرؤف و نه جنه همسی
 بینگه کوم بین کو نهو فورانه کا وه کسی فن فورثانی
 بینن، نه شین وه کسی وئی بینن خو نه گهر همسی بز
 تیکو بسته فان و هاریکار زی بن. ﴿۸۹﴾ و ب راستی
 مه بز مرؤفان همسی نمورنه، و گه لکه جاران و ب
 ریکتی جودا جودا، دفن فورانیدا بیت ثنایین، بهای
 بارهتر ژ مرؤفان رینکا رازی نه بوون و تینکاری گرتن.
 ﴿۹۰﴾ و گوتن: قهدهم باوریسین ب نه ناینین هه تا تو
 کانیسه کن بز مه ژ نه ردی دهر نه تیخی. ﴿۹۱﴾ یان زی
 جیکه کا داره سپان و میویت نری ته هه بیت، فینجا
 تو روپساران دناقره دهر بیخی و دبرایسهی. ﴿۹۲﴾ یان
 زی نه سانی هرت هرت ب سهر مه دا بینس ههروه کسی
 تو دیشی، یان زی تو خودی و ملیاکه تان بینس و نه م
 بینین. ﴿۹۳﴾ یان زی ته خانیه ک ژ زیری هه بیت،
 یان زی بیجه نه سنانان، خو تو بیجه نه سنانان زی

دیسانه م باوره یسین ب ته ناینین، هه تا تو کتیه کن بز مه نه تینی کو نه م بخوینین [و بیته شاهد و به لکه ل
 سهر پیغه مبراتیسا ته]، بیژه: پاک و باقزی بو خودایسی من بیت، ما نه ز چه م مرؤفه کسی پیغه مبر پیغه تر.
 ﴿۹۱﴾ و چو تستان مرؤف [مه خه د لکن مه که هی] پستی هاتنا راسته ریسی ژ باوریسین نه دا هاش، نهو
 نه بیت [ژ نه زانین] دگوتن: نه ری خودی مرؤفه ک، پیغه مبر هه رتیه ؟ ﴿۹۰﴾ بیژه: نه گهر خه لکن نه ردی
 ملیاکه تیان، و وه کسی هه وه ب ساناهی ل سهر نه ردی هاتن و چو ز کرانه، دا نه م زی ملیاکه ته کسی پیغه مبر ژ
 نه سنانان بو وان هترین. ﴿۹۶﴾ بیژه: بهسی منه خودی دناقره من و هه ودا شاده یسین ل سهر پیغه مبرینیا
 من بدهت، ب راستی نهو شارهزا و بیهری بهنده بیت خویه.

﴿۹۷﴾ و نهوی خودی راسته بری بکته، نهوه یسی
 راسته پیکری، و همر کهمسی خودی [ژ بهر کار و
 کرباریت وی] وی گومرا و بهرزه بکته، فیجا ژ
 بیل خودی تو جو هاریکاران بو نایینی، و نهم پوژا
 قیامت سی دئی وان ل سهر سهر و چافان کوزره و کهر و
 لال کومکهمین، و جهنی وان دوژههه و ههر وهختی
 گوریسی وین داهات، نهم گوبوی و سوتنی لسی زنده
 دکهمین. ﴿۹۸﴾ نهف جزایینی وانه چونکی وان باوهری
 ب نیشان و بهلگه بیست مه نه دینشان [و باوهر نه دکرن
 دئی وانهفه] و دکوتن: نهری نه گمر نهم بوونه
 همستی و شاخ، جاره کا دی دئی زندی بیتهفه کو
 بیته چیکریسه کن نوی. ﴿۹۹﴾ نهری مانه و نایین ب
 راستی نهم خودایینی نهره و نه مسلمان چیکرین [نه فی
 بشیت فان نهره و نه مسلمان چیکته]، دشیت وه کی
 وان [ژ مرو فان] چیکته، و وه ختهک بو وان [مرونا وان
 و رابوونا وان ژ گوران] یسی دانایسی شک تیدانینه،
 به لسی سته مکاران ژ ریکا گاوروسی بیته تر نه گرت.
 ﴿۱۰۰﴾ [هسی موحه مه د] بیژه: نه گهر هوین خودانیت

گهنجینه و گهنجخانه بیست کهره ما خودایینی من بانه، هوین دا قه لیمی کن [و هوهه نه ددا کهمسی] ژ ترسا
 خلا سبوونا وی، نسی مروف گهله کنی چرویک و چافتر سیاییه. ﴿۱۰۱﴾ و ب راستی مه نهف مو عجزیه بیست
 ناشکهره دانه موسای، فیجا پسار اسرائیلیان بکه وهختی نهف مو عجزیه بو هاتین [دا بو ههمی جو هییان
 راستیا فی نشتن بیته مبهری گوتنی دبار بیست، و ل سهر خو بیته شاهد]، فیجا فیر عهونی گوتنی: ههی
 موسا نهز و هسازر دکهم نوی سیره لیکری و نه قلعژیسی. ﴿۱۰۲﴾ [موسای] گوت: ب راستی تو دزانی
 نهف مو عجزیه بیست بو من هاتین کونیشان و بهلگه بیست ناشکهرانه، ژ خودایینی نهره و نه مسلمانان بیته تر
 کهمسی دی نه نیاییه خوارئی، و ب راستی ههی فیر عهون نهز ته هیلاکجویی دینیم. ﴿۱۰۳﴾ و فیر عهونی فیا
 [اسرائیلیان] ژ مرسی دهریخیت و وان نه نگاف بکته، فیجا مه نهو و هندی دگه ل، ههمی [ددر باییندا]
 خه نه قاندن. ﴿۱۰۴﴾ و پشتی فی مه گوت ته اسرائیلیان ل وی نهردی ناکنجین بین [نه وی فیر عهونی دفا هوه
 ژبی دهریخیت]، فیجا نه گهر وهختی روژا قیامت سی هات، هوهه هیسیان بیکنه دئی نینن [ژ گوران راکهین،
 دا حوکوم دنا بیره ا هوهه دایته کرن].

وَالْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ وَتَمَّتْ آيَاتُكِتَابِكِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الْحَمْدُ ۝ إِنَّ رَبَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
 وَقَوْلُهُ إِنَّا نَعْبُدُكَ أَفْعَلُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْرٍ وَقَوْلُهُ تَعَالَى
 قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي أَوْلَىٰ دَعْوَانِي إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَشْرِكُونَ ۝ وَإِنِّي
 عَلَيْهِمْ بِحُجْرَتٍ لَّأَلَدَدَانٍ مِّنْجَمًا ۝ وَيَقُولُونَ شَيْءٌ مِّنْ رَبِّنَا إِن كَانَ
 وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَحْزَنُونَ لَأَلَّا يَأْتِيَ بِبَنَاتٍ لَّهُمْ وَبِغَيْرِ
 حُسْنِ عَالَمٍ ۝ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَدْعَاؤَهُمْ وَإِنِّي أَنَا مَدْعُودٌ مِّنْهُمْ
 الْأُنثَىٰ الْمُنْثَىٰ وَلَا يَحْتَمِلُنَّ حِمْلًا وَلَا يَحْمِلُنَّ حِمْلًا ۝ وَإِنِّي
 بَيْنَٰكَ وَسَيِّدَاتِكَ وَأَهْلِ الْبَيْتِ الْمُدَّةِ الَّذِي لَمْ يَخُذْ لِقَدْرٍ لِّرَبِّكَ
 لَمْ يَشْرِكْ فِي الْمَلِكِ لِقَدْرِكَ لَمْ يَكُنْ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَرِهُوا كَيْدًا ۝

سورة الناس
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِمْيَالًا
 وَيَسْتَأْذِنُ بَأْسًا كَدِيمًا مِّنْ أَذْنِهِ وَيُنشِئُ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ يَتَمَلَّوْنَ الصَّلَاةَ أَن لَّمْ يَذُكُرُوا حَسَنَاتِهِمْ
 فَتَكُونَ فِيهِمْ أَهْلًا ۝ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝

ههین، و تونقیژا اخۆ ب دهنگی بلند نه که و ددلی خودا زی نه که (کو که منی گول دهنگی نه نهیت)، و
 ریکه کنی بگره دنا براهه دوکاندا بیت. ﴿۱۱۳﴾ و بیژه: په من و سوباسی هه می بز وی خودایی نه وی جو
 زارۆک بز خو نه گرتین، و چوهه فیشک دمالداریندا بز نهی، و یسن چوهه ریکار و پسته فان ژ هه وجهی بز
 نهی، و وی ژ هه می کیم و کاسیان مه نتر لئ بکه (کو زارۆک یان هه فیشک یان پسته فان و هاریکار هه من).

سورة كهف

ل مه که من هاتیه خواری (۱۱۰) نابهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سوباس و په من هه می بز وی خودایی، نه وی خوړنان بز بهنده یسن خو نیا یسه خواری، و چو خواری
 و کیماسی نه کریهه تیدا. ﴿۲﴾ کتیهه کا راست و بنی جو داییه و پاریز قاناس کتینیت بهری خو به، دا گا ور و
 گو نه هکاران ژ نیا یه کا دژوار بر سینیت و مز گینیی بدته خودان باوهران، نه وینت کار و کریاریت قنچ دکهن،
 کو ب راستی خه لاته کنی باش بز وان هه به کو به حه شته. ﴿۳﴾ و ههروهمه دق دنا فدا (دناک به حه شنیدا)
 مینن. ﴿۴﴾ و [دیسا] دانسه وان، نه وینت گوزین خودی زارۆکه کنی بز خو گرتی (ژ نیا یسن) بتر سینیت.

﴿۵﴾ نه نمو و نه باب و باهریت وان چو ژ هندئ نوزانن، نهفه ناخفته کا مزنه ژ دهفئ وان دهردهکفیت، و شو ژ درهوی بیفته تر نایژئن. ﴿۶﴾ فیجائتی ههیه توژ خهم و کوفانان خو بکوژی، نهگه ره باوه ریسئ ب قئ فورئانی نهینن. ﴿۷﴾ ب راستئ تشئئ ل سمر نهردئ ههئ، مه یئ بز کریسه خهمل و جوانئ، دا وان (مرفان) بجه ربیبئ کا کی ژ وان یئ کار باشته. ﴿۸﴾ ب راستئ هندئ ل سمر نهردئ [ژ خهمل و جوانیسئ و همر تشئ تیداروژا دویماسهیکا دنیاسئ]، دئ کینه ناخه کا رویت و رهوال و بسئ شیکتائی. ﴿۹﴾ نهردئ ته هزر کر (ههئ موحه مه د) کو خه لکن شکفتئ و ره قیسئ [ره قیس بیان نائفئ وی چایه یسئ شکفت لئ]، بیان نهو نهاله نهفما شکفت تیدا، بیان نائفئ گوندئ وان، بیان نائفئ وی ته حته بهری بوویسئ نائفئ وان ل سمر نفیسئ، و باراهتر ژ نهفسیرزانان ل سمر نهفا دویماسهینه] ژ نشان و موعجیزه یسئت مه یسئت عه جیبیسئ [نانکو هزر نهکه نهفه ژ ههمئ نشان و موعجیزه یسئت مه عه جیبیره]. ﴿۱۰﴾ بیژره وان، دهمن

وان گهنج و لاوان خو گه هاندیسه شکفتئ، و وان گوت: خودبوؤ، تو دلؤ فانیسه کن ژ دهف خو ب مه به [ل ناخره تنئ ل مه بیژره، و مه یمن بکه ژ نهیاران، و رزقئ ل قئ دنیاسئ بده مه]، و قئ کارئ مه راست بکه و ب ساناهئ بیخه. ﴿۱۱﴾ و دشکه فیتدا چهند قهدهر سال و زمانان، مه بهردا خه وئ ب سمر گوهئ وان دادا [کو وان گول چو نهیبت و همر نفئئ بیمن]. ﴿۱۲﴾ باشئ مه نهو ژ خه وئ هشیار کرن، دابزانئ کا کی ژ هردو جوانان دزانبت، کانعو چهند مایسئ [نهفه یشاره ته کو نهو ل سمر وه خئئ مانا خه لکن شکفتئ د شکه فیتدا، دژئک جودا بوون]. ﴿۱۳﴾ تم سمر هاتیسا وان ب دورسئ بؤ ته فهد گزین، ب راستئ نهو هندهک خورت و لاو بوون باومری ب خودایسئ خو ئینابوون، و مه ژئ پتر راسته ریتگرن [و مه راگرتن و دلفئ وان موکومت لئ کر، کو خو ل بهر همر نه خو شیهه کا هه یبت بگرن]. ﴿۱۴﴾ و مه دلئت وان [ب سه بر و راستئ و راگرتن] قاهیم کرن، وه خئئ [بهرا بهری خوندکاری] رابوویسئ، و گوئین: خودایسئ مه، خودایسئ نهرد و تهسهانانه، ژ بئل وی نهم چو خودایسئت دی نابه ریسئ [و نه گهر مه ژ بئل وی تیکئ دی بهرست] هنگئ ب راستئ نهم ناخفته کا دوسر ژ هه قیسئ دیژئین. ﴿۱۵﴾ نه قیبت هه، مله تنئ مه [خه لکن باژیری مه] شوینا خودئ، چهند بهرستیهه کیت دی دهر یسئ. کا بلا نیشانه کا ناشکه رال سمر خودایسئیا وان بیسن، ما کی ژ وی ستمه مکارتره یسئ درهوان ب نائفئ خودئ بکه ت؟

﴿۱۶﴾ و گافا هموه خوز وان و بیت نمو شوینا خودئی دهر یسن [ژ بوتان]، دوبر تیخت و خوزئی دا باش، فینجا خوز بگمهینه [همه رنه] شکهفتی، خودایسن هموه دئی بروبیا فی دلوفانیا خوز ل سهر هموه فرمه کمت، و کاروباری هوین تیدا و تشتی هوین مفاپی ژئی وهر دگر، ژ خووان و فه خووانی، دئی بز هموه ب ساناهی تیخت. ﴿۱۷﴾ و تودئی یسنی وهختی رورژ ده لیت تیروزکیت وی بریکا خوز ل سهر برهخی راستی یسن شکهفتی دگو هیزیت، و وهختی نافا دبیت ژ ملی چه پیغه ل وان نادهت، و ژ وان دپوزیت و نمو د نیفا شکه فیتفه بوون [نانکو نه هه لانتی و نه نافابوونی، رورژی ل وان نه ددا ههر چنده دهری شکهفتی یسن فه کری ژئی بوو، و نمو د نیفا ویندا بوون]، نه فه ژ نیشانت [دهسته لاتناریسیا] خودینه، و ههر کسین خودئی راسته ری بکمت، نن نه وه راسته رینگری، و ههر کسین گومرا و بهرزه بکمت، نن نو جو هاریکار و ریهر و ریسانان بو نایینی. ﴿۱۸﴾ و یاز نه فه د هسیارن و نمو ب خوز د نفستیه [چونکی چاقیت وان د فه کری

و اذ اعترت لشمسهما وما یبصرون و اذ الله قالوا ایل الکفین
 نبشرا لکرم بکر من نعبه. و نهنی لکرم من امرکم فزلفا
 و نترى الشمس اذ اطلقت فزوعن کمهینه ذات
 الیمین و اذ اعترت ففرصهن ذات الیسالی و من فی فجوة
 منه ذلک من ایت الله من ینهد الله فهو المهتد و من
 یضلل قلن لهد و لیتا من یشد ابین و تحسبهن ایتانا
 و هن زورق و نقریهن ذات الیمین و ذات الیسالی و کلهم
 بکلف و اذ اعترت بالوصید لیا اطلقت عتیبه لولیت منهن
 فزارا و املیت منهن رغبتا و کذلک یفتنهن
 ایسا اذ ایتنهن قال قابل منهن سخر لیشتر قالوا لیتنا
 یومنا و یوم حق قالوا و نه سخر اعلم یتا لیشتر فانتخا
 احدکم یورک سخر هذیه الی المدیة فلیسظر ایتها اذک
 طعاما فلیتا بکرم برقی منه و لیتا کلف و لا یسمر
 بکر احدان ایتهم ان یظمروا علیه سخر یزخمو کر
 اویسید و سخر فی مینهن و لن یفلیحوا اذ ایتنا

بوون و نمو ب خوز د نفستی بوون]، و مه نهو ل سهر ته نشتا راستی و چه یسن دفر لاندن و دزفر اندن، و سه یسن وان ژئی هه ردو ده ستیت وی ل بهر ده رازینکا شکهفتی ددر یزکری بوون، و نه گره ته نهو دینانه [ل سهر وی حال] دا [دلی ته] تژی ترس بیت و دا ژئی ره فی. ﴿۱۹﴾ [و مه چاوا نمو نافا دیبون] و هه سامه نهو هسیار ژئی کرن، دا د نابه را خودا پسیار بکن [کا نهو چنده مایینه د شکه فیتفه]، تیکی ژ وان کوژت: نه بری هوین چنده مایینه؟ گوژن: رورژه کئی یان دانه کئی رورژی [و ته ویت بز وان نه دیار کا چنده مایینه نفسی] گوژن: خودئی دز انیت کا هوین چنده مایینه، فینجا کا تیکی ژ خوز ب فان باره بیت خوز بهتیره باژی ری، بلا بهری خوز بدتئی کاج خووان ژ هه میان جه لالتر و بافوتره بلا بز هموه بیت، بهلن بلا یسن هسیار بیت [هویر بهری خوز بدتئی، دانه تیشه نیاسین و دا کس دسه رانه بت و نه خبابیت]، کسین ب هموه نهحه سینت. ﴿۲۰﴾ ب راستی نه گره نمو ب سهر هموه هه لسن دئی هموه ب که فرمان کوژن، یان دئی هموه زفر پیته سهر دینی خوز [و نه گره هوین زفر پیته سهر دینی وان]، هوین وی وهختی چوجا سهه رافراز نابن.

وَأَسْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْقُدُورَةِ وَالشَّيْءِ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُمْ وَلَا تَقْضُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تَطْلُعْ مِنْ أَغْفُلَاتِكَ عَنْهُمْ يُدْعُونَ رَبَّهُمْ أَلْمِينِينَ
أَنْزَلَهُمْ فُرْقَانًا ۖ وَقُلْ لَغْفُلٍ مِنَ زَكْرٍ فَمَا فَتَنَ شَأْنَهُ لِلَّذِينَ
أَلْمَنُوا بِشَأْنِهِمْ فَمِنْ شَأْنِهِمْ نَارُ الْعَذَابِ يُحْمَلُونَ بِهَا
وَأَنْ تَسْتَعِينُوا بِقُلُوبِكُمْ كَمَا لَمَّ الَّذِينَ يُبْشِرُونَ بِالنَّارِ
الْعَذَابِ ۖ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّزْتَفَاةٌ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَمْثَرَ مِنْ أَنْتُمْ مَحْسَبًا ۖ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
فَلَمَّا رَجَعْتُمْ عَدَبْنَا عَجْرَةَ مِنَ تَحْتِهِمْ أَنْ أَظْهَرْنَا لَكُمْ هَاهُنَ أَسْوَابَ
مِنْ ذَهَبٍ ۖ وَالَّذِينَ لَا يَأْتِيهِمْ الْخَبْرُ مِنْ شَيْءٍ فَاصْبِرُوا حَتَّى
يُنْفَخَ عَنْكُمْ الْأَفْئِدَةُ مِمَّا فَتَمَّ الْقُرْآنُ وَخَشَعَتِ الْمُؤْمِنَاتُ
أَصْوَابَهُمْ وَقَلَلْنَ زَعْمَهُنَّ لَأَخْبِرَهُنَّ جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْتَابٍ وَحَقَّقْنَاهُمْ
بِخَلْقِ وَجْهَاتِنَا بَيْنَهُمَا زَنْجًا ۖ كَذَلِكَ أَمْكَلْنَا لَهُمْ
تَقْلِيدَهُمْ مِنْ شَيْءٍ وَقَصَّارًا بَدَلْنَاهُمْ أَهْرَارًا ۖ وَكَانَ لَهُمْ شُرَكَاءُ
لِصَلَاتِهِمْ ۖ وَهُمْ يَحْمَلُونَ ۖ إِنَّا نَحْنُ مُرْتَبِدُونَ ۖ وَأَعْرَضْنَا عَنْ

نقبت

جهه لى خو جهد دبن. ﴿۲۰﴾ ب راستى نه ویت باومرى یتیبین و کار و کرباریت راست و قنح کرین، ب راستی هم خه لاتن وی پس کارى راست و قمنج کرى بهرزه ناکه پس. ﴿۲۱﴾ نه فان به حه شنتیت ناکه جیرونن بز وانن، کو رویار دبرا دجن، نهو دوتی به حه شنتیداب بازیت زیری دیتنه خه ملاندنن، و جلکیت که سکت تارمیشی نه نک و ستور دئی که نه بهر خو، و د بالدا بیسه ل سهر ته خیت چار چه فکری، چ خه لاته کن باشه و چ خو شى جهه لى خو جهد و ناکنجی. ﴿۲۲﴾ و نموونه با دوزه لاما ن بز وان بیزه، مه تیک ز وان دو جینکیت همسى جویتت تری تیدا دابو پس، و مه دوز ماندوزیت همردو جینکان ب داره سبان گرتیبو، و ناهه را همردو جینکان زى کربو و چاندن. ﴿۲۳﴾ همردو جینک که قتیونه بهرى، و چو [چو سالان] زى کیم نه دبوو [همردم بهرى وان پس تمام بوو]، و مه رویار یتیبستبوو د ناهه را همردو و کاندان. ﴿۲۴﴾ و [خودانن همردو جینکان] هندکه مالنن دى زى هه بوو، قیجا دان و ستاندن د گهل هه فالنن خو کر، و گوتن: نه ز ز ته ب مالترم، و نه ز ز ته ب هیزتر و ب پشته فانترم.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُمْ وَهَؤُلَاءِ لَمْ يَفْقَهُوا قَوْلَ مَا أَقْرَأُ مِنْ رَبِّهِ هَذِهِ
 آيَاتُهَا وَمَا أَقْرَأُ السَّاعَةَ قَالِمَةً وَلَيْسَ لِرَبِّي لَأَجْدَدَ
 خَيْرًا مِنْهَا مُقْتَاتًا ۖ قَالَ لَمْ يَصَابِرُوا وَهُمْ يُخَاوِرُونَ أَكْفَرْتَن
 بِالَّذِي عَخَّرْتُكَ مِنْ رَبِّكَ مِنْ تَرْبٍ ثُمَّ سَوَّيْتُكَ رَجُلًا ۖ
 لَيْسَ أَهْلُهَا اللَّهُ رَبِّي وَلَا أَشْرَكَ بِرَبِّي أَحَدًا ۖ وَلَا لِأَبِي إِذْ فَخَرْتُكَ
 جَنَّتِكَ قَوْلٌ مَا سَاءَ اللَّهُ لَا قَوْلَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرِينَ أَنَا أَقْلُ مِنْكَ
 مَا لَا وَوَلَدًا ۖ فَهَتَّى رَفِئَ أَنْ يُؤَيِّدَ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَرَبِّسَ
 عَلَيْهِ خَيْسًا سَائِرًا مِنَ السَّمَاءِ فَخَضِبَ صَعِيدًا زَلَقًا ۖ وَأَوْضَحَ
 مَا زُفَا غُورًا فَلَنْ تَشْتَطِيعَ لَمْ نَطْلُبْنَا ۖ وَأُحْجِطَ بِحَسْرَةٍ
 فَالْحَسْبُ لِقَابِكَ كَعَقِبِهِ عَلَ مَا أَتَقُّ فِيهَا وَمِنْ عَابِرَةٍ عَلَ
 غُرُوبِهَا وَأَنْقُولُ بِتَيْتِي لِرَأْسِكَ بِرَبِّي أَحَدًا ۖ وَلَا تَنْكُرْ لَمْ
 يَفْتَهُ بَضْرُوفَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُسْتَضِيرًا ۖ هَذَاكَ أَرْزَلِيَّةُ
 بَلَدِ لَحْيٍ هُوَ غَيْرُ فَرَاغٍ وَغَيْرُ غَفْبَا ۖ وَأَقْرَبُ لِهَرْمِ مَقَلُ لَقِينِ
 اللَّهُ يَا كَمَلَهُ أَرْزَلْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ فَالْحَقْلَطُ بِهِ نَيْتُ الْأَرْضِ
 فَالْحَسْبُ هَيْبَتَا تَذَرُوهُ أَرْزَلْتَهُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَ كُلِّ شَيْءٍ مُفْتَدِرًا ۖ

﴿۳۵﴾ و جز دناف جنیکا خودا، د گهل وئ سته من
 نه او وی ل خن کری، گوت: نهز باوره ناکم پرورک
 هه بیته ناه جنیکه نه مینیت، و دویماهی که بئ
 هه بیته. ﴿۳۶﴾ و نهز باوره ناکم قیامت زی هه بیته،
 و نه گهر [هه بیته زی و نهز خودانی فی رهن و باغ و
 مالیسه تی و] نهز نیمه زفراندن ب بال خودایسی خو ف،
 ب پراسی نهز دئی جنیکه کار ف جنیتر و جهه کن چیتر
 بئ خو بنیم. ﴿۳۷﴾ هه فالئی وی لن زفراند و گوتن:
 نه ری ته خو بنی باوره کر ز وی خودایسی، نه وی نو
 جارا تیکن ز ناخن، باشی ز چکه کافنی چیتری،
 باشی نو کریسه زه لاهه کن دورست و بن کیم و
 کاسی. ﴿۳۸﴾ به لنی نهز مرز فکم باوره بیسی دینم کو
 خودی خودانی منه، و نهز جو هه فیشکان بئ خودایسی
 خو چیتاکم. ﴿۳۹﴾ بلا وهختی تو دچویه دناف جنیکا
 خودا، نه گوتباه: نه فه نهوه یا خودی چه ز کری، بی
 خودی چوه هیز و شیان نینن، و نه گهر تو من بیسی
 مال و زارو کیت من ز بیته ته کیعترن. ﴿۴۰﴾ نهز
 هقی دکم خودایسی من جنیکه کار یا ته چیتر بدهته
 من، و ناته فه کن ز نهسانی [وه کی بروسیبان] ب سهر جنیکا نه دا بیته، و بکه ته نه رده کن رویت و
 ره وال و حولی. ﴿۴۱﴾ یان زی ناه او د نه ریددا بیه ته خواری، کو تو نه نشی ل دویف بجی و بزفرینه ف.
 ﴿۴۲﴾ و فیقیسی وی هه می پویج بوو، نه ما، قیجا ده سبت خو [لیکدان]، به رویشت کرن [ز په شیمانسی] ل
 سهر وی مالی لن مهز اختی، و جنیک هه می ب سهر نکدا هانبوو خواری، نیا گوت: خوزی من جو شریک
 بئ خودایسی خو چن نه کر بانه. ﴿۴۳﴾ وی چوه ده سته که نه بوون ز بل خودی، ده وهاری بین و هاریکاریسیا
 وی بکه ن، و وی ب خو زی بی چن نه دیبوو بهر فانیسی ز خو بکه ت. ﴿۴۴﴾ نه ها د فی کراسیدا هاریکاری
 بهس ز خودییه [که سی دی نه شیت هاریکاریسی بکه ت]، چیترن خه لات نهوه یسی نهوه ددهت، و چیترن
 دویماهی که نهوه یا نهوه ددهت. ﴿۴۵﴾ بیزه وان هندی دنیا به وه کی ناهه کیه مه ز ته سماتان نیا بیته خواری،
 و ب فی نافی گل و گیایی نه ردی هه می تی کراشین بوو، و باشی بوو پویش و به له خ و بی به لاهه کر و
 ته رابه را کر، و خودی ل سهر هه می تشنان خودان ده سته لاته.

﴿۱۶﴾ مال و زاروک رموشا ژيانا دنبايته، و کار و کرياريت قهنج و گوهداريسا خودئ، بۆ هه وه ل دهف خودايسئ ته ب خبتر تر و ب هببترن. ﴿۱۷﴾ و بيزه وان روژا نهم جبايسان ژ بن دکهبن، و نو شهردئ ناشکهر [بسن گر و چيا و کهند و کوز] ديبسئ، و نهم وان هه ميبان کۆم دکهبن، که سئ ژ وان ناهيلين. ﴿۱۸﴾ و هه مئ يئکفه بهرانبهري خودايسئ ته ب ريزه هانته پاره مستان دن، ب راستئ کا جارا تیکئ مه هوين چاوا دابوون [رويس و بئخواس و سه رکۆل و بن مال و زارۆک]، هوين وه سا جاره کا دی هانته بهر دهستئ مه، هه وه هزر دکر نهم چو ژ فانان بۆ هه وه نادانين [هه وه هزر دکر قيامت نينه]. ﴿۱۹﴾ و کتب [بئيت کار و کرياريت وان] هانته دانان [نانکو هه ر تیک ب سهر کار و کرياريت خۆ ههلبوو]، فبجا وئ روژئ دئ گونه هکاران بئسئ، وه خئئ شهو کرياريت خۆ د کتبيلا ديبسئ ژئ دتر سن، و دبببببب: وهی خۆئ ب سهري مه، نه فه ج کتبه؟ چو هوپر و گر نئسن هيلابن و تئ بۆري بيت و نه نقيبين، و هه ر گونه هه کا وان د دنبايسندا کري

أَتَأْتِ الْبُنُونَ بِمِثْلِ الْحَرْثِ وَالْجَبَلِ وَالْيَاقُوتِ الْكَلْبِ
 حَبْرٍ عَذْرَبِكَ قَوْمًا يَخْتَرُونَ أَمْ لَمْ يَكُنْ لِي جَبَلٌ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَسْرَتُهُمْ فَلَمْ يَأْتُوا بِمِثْلِهَا ۖ وَعَسْرًا
 عَلَى رَبِّكَ صَبْرًا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا جِئْتُمْ قَوْمَ لُوطٍ ۖ
 أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ قَوَاعِدًا ۖ وَرَوْضًا يُكْتَبُ لِقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ يَتَفَاءَهُ وَيُقَرُّونَ بِقَوْلِنَا مَا لِي هَذَا الْعَسْرُ
 لَا يَخْدَرُ حُضْرًا وَلَا يَكْرَهُونَ إِلَّا أَنْحَسْنَا وَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاسِرًا وَلَا يَنْظُرُونَ إِلَيْنَا ۖ وَإِلَّا لِنَأْتِيَنَّهُمْ كَمَا جِئْتُمُو
 لَأَنَّهُمْ فَسَّخَدُوا ۖ إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَسْتَجِدُّونَهُ وَرَبُّنَاهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ لَئِن لَّمْ يَكْفُرْ
 عَدُوًّا لِّبَشَرِ الْغَالِبِينَ ۖ بَدَأَ ۖ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَلَا خَلْقِ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُخْلِجِينَ الْعِصَابَ عِضًّا
 وَتَوْمًا يَتَقُولُونَ نَاوًا لِّشُرَكَائِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَدْ
 كَفَرُوا بِسُبْحَانَ اللَّهِ وَجَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ فَمَا يَرَوْنَ إِلَّا
 النَّارَ تَلْقَوْنَ أَهْمًا مِمَّا قَالُوا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا ۖ

دبسن يا نفتييه، و خودايسئ ته ستم ل که سئ ناکهت. ﴿۲۰﴾ و بيزه وان، ده مئ مه گۆتبه مليا که تان بۆ ناده مئ هه ر نه سو جده بئسئ [سو جده يا ريز گر تئسئ نه يا بهر سئئ]، فبجا هه مئ چۆنه سو جده بئسئ [نبليس] تئ نه بئت، نه و ژ نه جنه بيان بوو، و ژ نه مرئئ خودايسئ خۆ دهر کهفت، نه رئئ هوين وئ و دوينده ها وئ شوينا من بۆ خۆ دکه نه بشته فان، و نه و دژ منبت هه وه، ج پبه گو هۆر بئنه سه مکار دکه ن [وه خئئ خودئ دهيلن و شه يئانئ بۆ خۆ دکه نه بشته فان]. ﴿۲۱﴾ من شهو [نبليس و دوينده ها وئ] ل سهر چيکرونا نهم و نه سمانان نه حازر کوبوون، و نه ل سهر چيکرونا وان ب خۆ ژئ، و نه مژ نه نهم بئسئ نه وئت خه لکئ د سهردا دبهن، بۆ خۆ بکه مه هاريکار. ﴿۲۲﴾ و روژا [خودئ] دبببببب: کا گا زئ وان هه فبشکان بکه ن نه وئت هه وه دکره نه هه فبشک بۆ سن [کا دئ فابدهی هه وه که ن و دئ شين مه هده رئ بۆ هه وه بکه ن!]، بئنا هه وار کر نه وان، به لن بهر سفا وان نه دان، و مه جهئ هيلاکئ [کرو دۆزه هه] تبخسته د ناههرا واندا. ﴿۲۳﴾ و گونه هکاران ناگر ديت و ل دهف وان بوو تبقيين و گرمان نه سا، شه دئ که فه تیدا و چو چاره بۆ خۆ نه دبسن کور وان ژئ [ژ ناگرئ] بده ته باش.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَرًّا وَجَدَلًا ۖ وَإِنَّمَا تَأْمُرُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَتَنْهَوهُمْ عَنْ رَهْمِهِمْ لِأَنَّ فِيهِمْ سَفْسَةَ
 الْأَلْبَابِ ۖ أُوِّيَاتِيَهُمُ الْعَذَابَ لَمَّا كَانُوا فِي غِلَابٍ ۖ وَالْمُرْسَلَاتُ
 بِأَلْمُتَّبِعِينَ ۖ وَمُنذِرِينَ وَمُجِدِلِينَ ۖ فَتَقَرَّبُوا بِالْبُطِيلِ
 لِيُنْجِسُوا بِهِ الْحَقَّ وَتَأْتُوا رَبَّنَا وَمَا كُنَّا بِأَهْوَىٰ ۖ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِنَا رَبَّهُ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
 مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَسْفَةً ۖ أَنْ يَتَفَقَّهُوْا
 فِي مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ وَقَدْ آتَيْنَاهُمْ الْهُدَىٰ فَمَنْ يَتَّبِعُوا إِذَا
 كُنَّا بِهِيَ ۖ وَرَبُّكَ الْعَزِيزُ ذُو الرِّزْقِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
 لَسَجَلُ لَهُمْ الْعَذَابُ ۖ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّيْسَ بِذُوْنِهِ ۖ
 مُؤَبَّلًا ۖ وَبِذَلِكَ الْفُرْقَانِ أَهْلَكَ سَفَهَهُمْ لَمَّا ظَنَّمُوا وَجَعَلْنَا
 لِيَتَّبِعُوا كَمَوْعِدًا ۖ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ رَبِّي حَسْبُ
 بَيْنِهِمَا سَابِغًا خَرُّهُمَا فَلَا يَخُذُ سَيْلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۖ

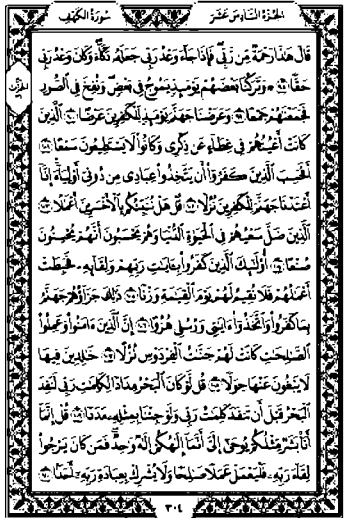
﴿۵۱﴾ و ب راستی مه بز مرفوفان دفن قورنایان از همی
 رهنگان نمونه ثنایینه، بهلن مرفوف ز همی نشستان
 پتر یسی مه دهرک و قاویش کتسه. ﴿۵۲﴾ و چو نشتی
 مرفوف ز هندی قدانه باش کو باوره یسی بینن،
 و داخووازا لیورینن ز خودایسن خبز بکهن، پستی
 راسته یسی بیغمه بر و قورنان [بز وان هانی، نمو
 نه بیت دویمه ایسا نهوت بهری ب سهری وان بیت،
 بیان زی همی رمنگیت نیزایی ب ناشکهرایی بز
 وان یسین. ﴿۵۳﴾ و هم بیغمه بران ناهنرین تگهر
 بز هندی نه بیت دا بینه مزگیشین و ناگه همدار کهر، و
 نهوت گاوربووسین ب بوچیسی جره بری دکهن، دا
 هه قیسی یی بن هیز بکهن و نه هیلن و بیهن، و بدلگه و
 نشانیت من [کو قورنانه] و نیزایا یی هانیه ترساندن
 ب ترانه و مردگرن. ﴿۵۴﴾ و ما کی ز وی سه مکار تره
 یسی ب نشان و نایه تیت خودی بیته شیره تکرن،
 باشی پشا خنز بدهنی [هزرا خو تیدا نه کت و خنز
 تن نه گه هیت]، و کریارنت ب دهسن خنز کریسن
 [ز خرابی و گونه هان] ز بیر بکت [هزرا خنز د

دویمه ایکا و اندانه کت]. و دا د قورنای نه گهن، مه پهرده بیت تیخته سه ر دلیت وان، و مه کهراتی و
 گرانسی یا تیخته سه د گو هیت و اندا، و تگهر داخووازا وان بکی بز راسته یسی زی [باوره یسی و قورنای]
 نهو چو جا راسته بری ناین [چونکی نه هه قیسی دبینن، و نه گولنی دبن، و نه تن دگهن]. ﴿۵۸﴾ و خودایسی
 ته گونه هزیره و خودان دلوفانیسه، تگهر خودی ل وان گرتبایه ز بهر ته و وان کری، داله زقی ل نیزادانا وان
 کت، بهلن وان زفانه ک یسی همی [گافا هات]، وان چو جه نینن وان لهجه یسیت. ﴿۵۹﴾ نه فقه نهو گوندن
 نهوت مه د هیلاک برین دهمن وان ستم کری، و مه بز د هیلاک برنا وان زفانه کنی ناشکهرادانا بسو [گملی
 قوره یسیان دوسر نه دانن شه و اب سهری وان هانی، ب سهری هه وه زی بیت]. ﴿۶۰﴾ و بیزه وان وهختی
 مووسایی گوتیسه خزمه تکاری خنز شه ذی هنگی راوه ستم هه تا دگمه جهن تیکه لبورنا هه ردو دهر یایان،
 بیان زی وهخته کنی دریز، ب سالان شه ذی جم [هه تا بگه مه وی جسی]. ﴿۶۱﴾ فیجا وهختی گه هشتیسه جهن
 تیکه لبورنا هه ردو دهر یایان، ماسیسی خنز ز بیر کرن، فیجا [ماسیسی وان] رنکا خنز د ناف دهر یایندا گرت و

قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ بَيْنَكَ وَتَسْتَلِيعَ مَعِي صَبْرًا ۚ قَالَ بَلَىٰ
 سَأَلْتُكَ عَنْ نَبِيٍّ بَعْدَهُ هَذَا فَصَبْرًا قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي
 عَذَابًا ۚ فَأَنْطَلِقُ خَيْرًا يَا أَيُّهَا أَهْلُ قُرَيْبَةٍ أَنْتُمْ طَعْمًا أَهْلًا فَأَنَا
 أَنْ بَعْضُهُمْ وَمَا قَرَّبًا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ فَأَقَامَهُ
 قَالَ لَوْ بَدِئْتُ لَخَدْتُ عَلَيْهِ أُخْرًا ۚ قَالَ هَذَا فَرَأَيْتَ مَعِي
 وَبَيْنَكَ سَأَلْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ إِنَّمَا
 الْكَيْفِيَّةُ كَلِمَاتٌ لِيَسْتَكْبِرَ بِفَسْلُوتٍ فِي الْبَحْرِ فَأَرَادَ أَنْ
 لَيْسَ بِهَا وَكَانَ وَرَاءَهُ مَرْتِلًا يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيحَةٍ عَسْبًا ۚ وَأَمَّا
 الْفَلَاكُ فَكَانَ أَوَّلًا مُؤَمِّتِينَ تَعْبِدُنَا أَنْ يَرْهَقَهُمَا طَلْفَتِنَا
 وَكُنَّا ۚ فَأَرَادَ أَنْ يُبِيدَ لِهَذَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
 رَحْمَةً ۚ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
 وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّهُ أَنْ
 يَبْلُغَهُمَا الْأَشْهُمَا وَيُنْفِخَنَّاهُ عَنْهُمَا رِجْمًا مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا قَالَهُمَا عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ
 وَتَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْبَيْنِ قُلْ سَأَلْتُكُمْ عَنْ كَرْمِي ذِكْرًا ۚ

﴿۷۵﴾ [یسر] موساد دگهل] گزوت: ما من نه گزوته
 ته تو نه شتی بیهنا خو د گهل من فرهد بکهی؟
 ﴿۷۶﴾ [موسایی] گزوت: نه گهر من پشتی لبی،
 بسبارا تشته کن دی ژ ته کر، هه فالینیا من نه که،
 و ب راستی تو ژ به خنی منفه یسن ده مستوریدایی.
 ﴿۷۷﴾ نینا جاره کا دی هه ردوکان، دار پی هه تا گه شنبه
 گونده کی، خوارن ژ خهلکن گوندی خواستن، به لبی
 خهلکن گوندی خوارن نه دا وان و میفان نه کبرن.
 دیوار کم ل وی گوندی دیشن نیزیگ بسو به رفیت و
 ب سه رنکدا بهیت، نینا [یسر] موساد دگهل] نه و دیوار
 راکر و دور سکر، [موسایی] گزوت: نه دشیبا تو
 باله تسیا خو و مر گری [نانکو بلا نه تشته که به رابه ری
 دور سکرنا دیواری و مر گرتیابه، دا مه زی خوارنه که
 بسو خو بی کربیا به، ژ خهلکن فی گوندنی نان نه داییه
 مه و نه م میفان نه کبرین]، ﴿۷۸﴾ [خدری] گزوت: ته ها
 نه فه و هختی ژیکفه بووسا من و نه به، [ژ نوی] نه ز دی
 بسو ته راهه کرنا وان تشنان بیژم، نه ویست ته نه شبایی
 بیهنا خو ل سه ر فرهد بکهی. ﴿۷۹﴾ هندی گمی بوو

یا هندک به لنگازان بوو و دره یابیندا بو خو شول دکرن، من قیا نه ز ب عیب بیخم چونکی خوندکاره که
 دینکا و اندا بووو، هه رگه مبه که دورست و بین عیب هه بایه ب خورستی ژ خودانان دستاند [قیجا من قیا
 نه ز کون بکه م، دا ببیت یا کونه و ب کتر ناهیت]، ﴿۸۰﴾ و هندی بجویک بسو، ده بیا بیت وی د خودان
 باوهر بسون، نه م ترسیان [وه ختن مه زن دیت] ده بیا بیت خو ب خرابیا خو بهر ب گاوری و سه رادچو نیقه
 بهت [هندی هند چه ژنی دکرن]، ﴿۸۱﴾ قیجا مه قیا، خودایی وان، شوینا وی بجویکی، بجویکه کنی چیتر
 و پافو تر و دلوفانتر بده ته وان. ﴿۸۲﴾ و هندی دیوار بووو، یسن دو بجویکت سبوی بوو ژ خهلکن باژیری، و
 گه نجخانه به که وان هه ردو سبویان دبن وی دیوار یقه بسوو، و بایی وان زی یسن راستکار و قهنج بسوو، قیجا
 خودایی ته قیا [نه ز دیواری وان دورست بکه م] هه ردو بجویک بگه هه تمامبیا عه قلی خو، و گه نجخانه یا
 خو دره بیخن، نه فه دلوفانیبه که ژ خودایی نه ب وان بری، و من نه ف تشته ژ ده ف خو نه کبرینه، و نه فه به
 راهه کرنا تشتن من کبری و ته نه شبایی بیهنا خو ل سه ر فرهد بکهی. ﴿۸۳﴾ [ههی موحه مه د] نه و بسبارا
 خودانی روژ هه لات و روژ نانا فاسن [زیلقه ره نیسی] [ژ نه دکهن [کا کی بوو، و چیروژ کا وی چاوا بوو]؟، بیژه
 نه ز دی بسو هه و دراستنا ویدا قورنانی خوینم.

﴿ ۹۸ ﴾ [زلیقه رهنیسی] گزوت: نهفه [مه خسه مد شف
نافره] دلوقانبسه که ز خودایسن من، گافا وهختن زفانی
خودایسن من [ب هرفتنا وئ] هات، خودایسن من دی
د گهل نهردی دهشت گهت، ب راستی زفانی خودایسن
من [ب هرفتنا فن نافری و] دهرکه فتسا بهنجووج و
مهنجووجان [ب راسته و همر دی تیت. ﴿ ۹۹ ﴾ و د وی
رؤزندا [رؤزا دهرکه فتسا بهنجووج و مهنجووجان یان
رؤزا قیامه تنی] هم دی هیلین مرزف وهکی بیلیت
دهریاسن ب نواف تک بکه فن، و بوقا دووی هانه لیدان
[مه همسی ساخرن] و مه همسی بیکفه کومکرن.
﴿ ۱۰۰ ﴾ و د وی رؤزندا [رؤزا هم وان همبیان کزوم
دکهین، کو رؤزا قیامه تنیه] دی دزوه همی بز گاوران
بهرفچافکین و نیشا وان دهین. ﴿ ۱۰۱ ﴾ نهوئت چافیت
وان، ز بیریشان و تیگه هشتا بهلگه و نیشانیت من،
گرتی و پهرده ل سهر، و نهدشیا گوهدریسا قورثانی
بکهن. ﴿ ۱۰۲ ﴾ نهردی نهوئت گاوروبووسین هزرکرن
کو شه دی شین بنده بیئت من [ملیاکهت و عیسا
پینغه مبهردی و شه پتانان] شوینا من کهنه پشته فان بز

خو، ب راستی مه دزوه همی بز گاوران یا کریسه وار گهه. ﴿ ۱۰۳ ﴾ [همی موحه مه د] بیژه: نهردی بیژمه هوه
[گهل مرزفان] کا کسی ز همبیان پتر د کریاریت خودا د خوساره تنی؟ ﴿ ۱۰۴ ﴾ [نهو نهون] نهوئت کار و
کریاریت وان د زیانا دنیا پیدا [ب گاوروسین] بوئج بووسین، و شهول وی هزری بوون کو قهنجی بوو وان
دکر. ﴿ ۱۰۵ ﴾ نهفه شهون نهوئت باوهری ب نیشان و بهرهمه ربوونا خودی نه نیبایسن، فینجا [ز بهر هندی] کار
و کریاریت وان بوئج بوون، [دیساز بهر فی چهندی] رؤزا قیامه تنی هم چو قدر و قیمة تنی بوو وان نادانین.
﴿ ۱۰۶ ﴾ نهفه جزایسن وان دزوه همی ز بهر باوهری نه نیبانا وان، و یاریتکرنا وان ب نیشان و بهلگه و پینغه مبهردیت
من. ﴿ ۱۰۷ ﴾ ب راستی نهوئت باوهری نیبایسن و کار و کریاریت قهنج کرین، بهحشنا فیردهوس بز وان
وار گهه. ﴿ ۱۰۸ ﴾ همر وههردی تیدا بسن، و نهفین زئی دهرکه فته جهه کنی دی. ﴿ ۱۰۹ ﴾ بیژه: نه گهر دهریا بسنه
حوسر بز به یقیئت خودایسن من [و بی بیته نفیسین]، دی نایفا دهریایان ب دویهای تیت بهری به یقیئت خودایسن
من ب دویساهی بیتن، و نه گهر هندی وان زی بیته سهر هردی ب دویساهی تنین، و به یقیئت خودایسن من
ب دویساهی نانتین. ﴿ ۱۱۰ ﴾ [همی موحه مه د] بیژه: همز زی مرزفهم وهکی هه وه، وهی بز من دتیت، کو ب
راستی خودایسن هه وه خودایه کنی ب تنیه، فینجا ههر که سنی خه لاتنی خودی بقیئت و ز نیا وای وتریست و
ل هیقیسا بهرهمه ربوونا خودی بیت، بلا کار و کریاریت قهنج بکهت، و که سنی نه که ته هه فیشک دهرستنا
خودایسن خودا.

سوره ناهیه

ل مه کهن هاتیه خواری (۹۸) ناهیه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دیتیه خواندن: کاف، ها، یا، عین، صاد، و راه کرنا شان رهنگه نیان د سوره تیت بوزیدا هاتیه دیار کرن. ﴿۲﴾ (نه فابؤ ته دیتیه خواندن) بیرینانا دلؤ فانیبا خودایسن نه یه ب به نده یسن خؤ زه کهریا (نهم یؤ ته فهدگیزین). ﴿۳﴾ وهختن ب دهنگه کنی نزم گازی خودایسن خؤ کری. ﴿۴﴾ گؤت: خودیوؤ ب راستی ههستیسن من (ز بیراتی) یسن ست و خاف بووی، و سه ری متنی سسی بووی، خودیوؤ نه ز چوجا ژ دو عاکرنا ته بی هیفی نه بوویمه، و چوجا هیفییان ژ ته نابرم. ﴿۵﴾ (خودیوؤ) ب راستی نه ز مرؤ قیست خؤ بیت خوینن (پسام و کهمس و کاریت خؤ) دترسم، (کو پستی من ب دورستی ب کاری فی دینی نه رابن، و نه مانه نی نه پارینن و ب دنیا یسنه مژویل یسن، و فی

سورة ناهیه
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
سَعْتَمِمْص ۞ ذِکْرٌ رَّحْمٰتِ رَبِّکَ عِندَ مَنْ رَّکِبَ ۞ اِذْ
کَادَى رَبُّهُ یَذَّبُهَا سَیِّئًا ۞ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَمَّ اَلْمَطْلُومِ ۞
وَأَشْتَعَلَ اَکْرَاسَ سَیِّئًا ۞ لَمَّا رَاکُنْ بِمُدْعَاکَ رَبِّ سَیِّئًا ۞
وَاِذْ حَفَّتَ الشَّمٰلُکَ مِنْ وَّرَآءِیْ ۞ وَکَسَّابَتْ اَمْرًا ۞
عَاقِرًا قَهْتِ ۞ مِنْ لَدُنْکَ ۞ لَیْسَ ۞ بِرَبِّیْ ۞ وَقَرَّبَ مِنْ
هَآلِ یَغْفُوبٍ ۞ وَجَعَلَهُ رَبِّیْ رَضِیًّا ۞ یَنْزِکُکَ رَبَّآ اِنَّا
نُبَشِّرُکَ بِمَلِئِکَ اَنْسَمُ ۞ یَحْیٰی لَمْ یَجْعَلْ لَکَ مِنْ قَبْلِ سَیِّئًا ۞
قَالَ رَبِّ اِنِّیْ بِسُوءِ لِیْ غَلَطٍ ۞ وَکَسَّابَتْ اَمْرًا ۞ عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ اَلْحَیْرِ عِجْبًا ۞ قَالَ سَدَّلَکَ قَالَ
رَبُّکَ ۞ هُوَ عَلَیْ هَدًی ۞ وَقَدْ خَلَقْتُکَ مِنْ قَبْلِ لَمَّا کَانَ
سَیِّئًا ۞ قَالَ رَبِّ اَجْعَلْ لِّیْ نَآئَةً ۞ قَالَ ۞ اِنَّکَ الْاَلَمَّ
تُکْسِرُ الْاَنْفَاسَ لَمَّا لَسَا لَسَوَاتٍ ۞ فَخَرَجَ عَلَی قَوْمِیْ مِنْ
اَلْیَحْرَبِ ۞ قَاوِحٍ ۞ اَلْیَهْرَآنَ ۞ سَیَّحُوا بِسُوءَ عَیِّتًا ۞

دینی بهرزه بکهن) و (تو دزانی) کابانیسیا (ژنا) من زی بچویک نابن، فینجا تو ز دهف خؤ (ژ کهره ما خؤ) کوره کی بده من. ﴿۶﴾ دابیته ویرسی من و ویرسی به سالایه عقووی (ویرسییا زابن و پیغه مبراتیسی نه یا مالی)، و خودیوؤ بکه ژ وان تهویت تو ژئی رازی. ﴿۷﴾ هه ی زه کهریباب راستی نهم مز گینبیا کوره کی ددهینه ته، نافی وی به حیایه، مه بهری نوکه کهمس ب فی نافی ب ناف نه کهریه. ﴿۸﴾ (زه کهریبایی) گؤت: خودیوؤ چاوادئ من کوره ک هه بیت؟ و ژنا من بچویک نابن، و نه ز ب خؤ ژئی هندئ هریبوویسیم، نه زئی که قییم. ﴿۹﴾ (خودئ) گؤت: هؤسا خودایسن ته حه ز کریسه، و گؤت: نه فله ل بهر من یاب ساما هییه، و بهری وی من، تو ب خؤ ژئی یسن چیکری و تو چو نه بووی. ﴿۱۰﴾ (زه کهریبایی) گؤت: خودیوؤ، نیشانه کن بده من (نه ز یسن برانم کابانیسیا من یا گرانه یه)، (خودئ) گؤت: نیشانا ته نه فقه به تو نه شستی سن شاف و پرؤزان، و تو یسن دورست، دگهل خهلکی باخفی. ﴿۱۱﴾ (ینال سهر میحرابن به رابهری مله تن خؤ راوهستیا [نه شیا د گهل وان باخفیت])، فینجا ب نیشاره تان گؤته وان سیده و تیفاران خودایسن خؤ ژ کتیا سیان بافؤ بکهن.

فَلْيُؤْمَرُوا وَفَلْيُنْزَعُوا وَأَفْهَمُوا
 إِنْ نَزَّزْنَا لِلْإِنْسَانِ مِنْ سَمَوَاتٍ لَنْ نُكَلِّمَهُ إِلَّا نَفْسًا ۖ فَأَنْتَ
 بِهِ قَوْمًا غِيْبَةً ۖ قَالُوا إِنَّمَا نَسْمَعُ قَوْلَ جِنَّةٍ غَلِيظٍ قَوْلًا ۖ
 تَأْتِيهِمْ هُرُوفٌ مِمَّا سَمِعُوا لَكُنْ أَمْرًا تُسْمَعُ وَمَا كَانَ
 مِنْكُم مِّن شَيْءٍ ۖ فَأَشَارَتْ إِلَيْهَا قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
 الْأُخْرَىٰ صَوْتًا ۖ قَالَ إِنْ عِنْدَ اللَّهِ لَإِنشَاءٌ لِّكَلِمَةٍ وَجَعَلَنِي
 نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارِكًا ۖ لِّمَن مَّأْكُتٌ وَأَوْصَانِي بِالْحَقِّ
 وَالرَّصْدِ ۖ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدِي فِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
 جَنَانًا غَيِّبًا ۖ وَاللَّسْتُ عَلَىٰ قَوْلٍ ۖ وَلَهُمْ أَلْمُؤْتُ
 وَيَوْمَ أُنقَضَتْ حَيَاتِي ۖ ذَلِكَ يَوْمَ يَكْفُرُ الْبَشَرُ بِقَوْلِ الْغَيِّ
 الَّذِي فِيهِ يَبْعَثُونَ ۖ مَا كَانَ لَكُم مِّن شَيْءٍ مِّنْهُ
 إِذْ أَنْصَبْتُمْ أَمْرَ الْقَوْمِ لِكُلِّ مَلَكٍ لِّكُلِّ قَوْمٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَبَرُّوْكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ فَالْتَفَتْنَا الْأَخْرَابَ مِنْ
 بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ تَشْهَرِهِمْ عَطِيرٌ ۖ أَسْمِعْ بِهِمْ
 وَأَبْصِرْ يَوْمَ تَأْتُوا نَارَ الْكَلْبِ الْهَامِ ۖ وَاللَّيْلُ مِنَ اللَّيْلِ ۖ فَسَمِعْنَا لَهُمْ

من یسئ ب نغیژ و زه کانتی کری، هندی نوز یسئ ساخ بم. ﴿۳۲﴾ [دیسنا مریئ من یسئ کری] نوز بؤ دهیکا خؤ یسئ باش بم [و فهدری وئ بگرم]، و نوز نه کریمه خؤ مز نکسر و نه گوهدار، و نوز ژ ره ما خؤ یسئ هیقی نه کریمه. ﴿۳۳﴾ سلاف ل سره من یسئ، پوژا نوز بوویسم و پوژا نوز دمرم، و پوژا پشٹی مریئ زیندی دیمه فه. ﴿۳۴﴾ نه فه به راستیا عیاسی کوری مریه منی [نه نه اوفله دیتون]، و نه اوشو تیداب گوتمان. ﴿۳۵﴾ نه شایئ [لاضی] خودیبه کوره ک همیبت [وی پاکئ ب که سنی نه]، نه و [ژ شان گوتمان] یسئ باقره، نه گهر کار و فهرانه ک فیا، دی بیژیستی هبه دی بیت. ﴿۳۶﴾ ب راستی خودی خودانی من و هه وه به، فیجا وی به ریسن، نه فه به ریکار راست. ﴿۳۷﴾ بهلئ پشٹی عیاسی، ده مستک و کومیت [سرائیلیان] دراستا ریداء، ژیک جودا بیرون [ههر ینیکی تشته ک دکؤت، هنده کان کره خودی ب خؤ، و هنده کان کره کورنی خودی، و هنده کان کره تیک ژ سنی خودیان، هنده کان دهیکا وی ب دهه من پیسیق گوهکار کر، فیجا نیرا و نه خؤسی بؤ وان بیست نه ویت یسئ باور ژ دیتا پوژه کا مهزن [کور پوژا قیامتیبه]. ﴿۳۸﴾ پوژا دیتنه دهف مه [کور پوژا قیامتیبه] چه ند باش گولئی دین و چه ند باش دیتن، بهلئ ستمکار نه فرؤ [دفی دیابیدا] د بهرز به و نه کا ناشکه رادانه.

وَأَذْرَهُمْ بِمَوَاقِبِ الْخُسْفَىٰ إِذْ مَنَّ الْأَمْرُ هُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّا نَحْنُ نُزِّلُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿١٠٧﴾
 وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ بَرزهمَ أَنَّهُمْ كَانُوا صِدْقًا نَبِيًّا ﴿١٠٨﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا
 بَنَاتِي لِمَ تَعْبُدُنَّ مَا لَا تَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿١٠٩﴾
 يَا أَيُّهَا ابْنِي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا أَلَيْكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِيكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿١١٠﴾ يَا أَيُّهَا ابْنَتِي أَلَسْتُ بِأَنَّ الْفَيْضَانَ إِنَّا الْفَيْضَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عِصْيَانًا ﴿١١١﴾ يَا أَيُّهَا ابْنِي أَفَأَنْتَ تَسْتَكْبِرُ عَنْ عَذَابِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونُ لِلنَّاسِ عِجَابًا ﴿١١٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنَّا يَا هَبْطَى
 يَا بَنِي زُهَيْرِمْ لِمَ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْارْحَمِينَ ﴿١١٣﴾ وَأَعْرَضَ بَنِي مَلِيحًا ﴿١١٤﴾ قَالَ
 سَأَلْتُ عَلَيْكَ سَأَلْتُكُمْ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ سَكَنَ فِي حَبَاتِي ﴿١١٥﴾
 وَأَقْبَرُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ الْأَلْفَاكُ
 سَكْرَةٌ يَذَّكَّرُ بِهَا رَبِّي شَيْئًا ﴿١١٦﴾ فَلَمَّا أَهْرَأْتَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَقَالُوا لَهُمْ إِنَّا نَحْنُ بِالْحَقِّ وَتَعَفُّوهُمْ وَلَا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿١١٧﴾
 وَوَعَدْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿١١٨﴾
 وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَوْسَىٰ أَنَّهُ كَانَ مُنْجَسًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿١١٩﴾

﴿۱۰۶﴾ [همی موحه‌مه‌د] تو وان ژ پروزا که‌سه‌ری و زیده‌به‌شیتان‌بسی برت‌سینه [پروزا خراب ل‌سه‌ر خرابیسا خن‌به‌شیتان‌دیت، و‌باش ل‌سه‌ر کتیبیا باشیسا خن‌به‌شیتان‌دیت]، پروزا حسیب ب‌دوبی‌هایک‌دیت [پروزا به‌حش‌تی‌دچنه‌به‌حش‌تی و‌دوژه‌همی‌دچنه‌دوژه‌همی]، و‌به‌لس‌تی‌هو [ژ‌فنی‌پروزی] د‌بسی‌ناگه‌من، و‌باوهریسی‌بسی‌ناینسن. ﴿۱۰۷﴾ ب‌راستی‌نهم‌دی‌بینه‌و‌ترسیت‌نهردی و‌هندی‌ل‌سه‌ر‌نهردی، [و‌ژ‌بلی‌مه‌کس‌نامینیت]، و‌همی‌دی‌ب‌بال‌مه‌فه‌زفرن. ﴿۱۰۸﴾ [همی موحه‌مه‌د] تو د‌فنی‌فورناتیدا‌به‌حسی‌سه‌رهاتیبیا‌نی‌راهیمی‌بکه، ب‌راستی‌هو‌پنغه‌میره‌خن‌زیده‌راستیژ‌ببو [یمان‌زیده‌باوهری‌ب‌نایه‌تیت‌خودتی‌ه‌ب‌بووا]. ﴿۱۰۹﴾ دهم‌گوتیبیه‌بابی‌خن، بابو‌نو‌بوچی‌وی‌د‌بهریسی، یسی‌نه‌گول‌دی‌ت و‌نه‌دینیت، و‌نه‌شیت‌ته‌ژ‌چو‌نشتی‌بسی‌منه‌ت‌بکمت [نانکو‌نه‌شیت‌چو‌ژ‌ته‌ده‌ته‌باش]! ﴿۱۱۰﴾ بابو، ب‌راستی‌نه‌و‌زاین‌یا‌بو‌من‌هاتی [کو‌وه‌حیبه] بو‌ته‌نه‌هاتیبه، فیجا‌گوهی‌خن‌بده‌من‌و‌ل‌دویف‌من‌وه‌ره، نه‌ژ‌دی

به‌ری‌ته‌دعه‌رنکه‌کا‌راست‌یا‌بسی‌کتیاسی. ﴿۱۱۱﴾ بابو‌گوهی‌خن‌نده‌شه‌بتانی، و‌بوتان‌ن‌بهریسه، ب‌راستی‌شه‌بتان‌ن‌وه‌یسی‌نه‌گوهداریسا‌خودایسی‌دلوفان‌کری. ﴿۱۱۲﴾ بابو‌ب‌راستی‌نه‌ژ‌دترسم‌ژی‌ب‌ایه‌ک‌ژ‌نک‌خودایسی‌دلوفان، ته‌به‌نگیفت، فیجا‌ژ‌به‌ر‌هندی‌بیسه‌ه‌فال‌و‌تاگرتی‌شه‌بتانی. ﴿۱۱۳﴾ [بابی‌وی‌گوتی]: همی‌نی‌راهیم‌نهری‌تو‌به‌ری‌خن‌ژ‌به‌ر‌مستینت‌من‌و‌هر‌دگرتی‌؟! نه‌گه‌نه‌فا‌نو‌دیژی‌تو‌نه‌هیل، نه‌ژ‌دی‌ته‌ب‌به‌ران‌کوژم، و‌ه‌خته‌کتی‌لینه‌گرتسی‌بو‌ته‌ژ‌خودایسی‌خن‌کم، خودایسی‌من‌زیده‌خیر و‌که‌ره‌م، یسیت‌د‌گه‌ل‌من‌کریسن، و‌زیده‌چافندریسا‌من‌یا‌کری. ﴿۱۱۴﴾ و‌نه‌ژ‌دی‌خن‌ژ‌ه‌وه‌و‌یسیت‌هوین‌ژ‌بلی‌خودتی‌د‌بهریسن، د‌ویرتبخم‌و‌دعه‌باش، و‌نه‌ژ‌دی‌دوعایسی‌ژ‌خودایسی‌خن‌ب‌تنی‌کم [و‌وی‌ب‌تنی‌به‌ریسم]، هیفی‌د‌کم‌نه‌ژ‌ب‌گازیکرنا‌خودایسی‌خن‌بسی‌هیفی‌نه‌بم. ﴿۱۱۵﴾ فیجا‌دهمی‌نی‌راهیم، نه‌و‌نه‌وینت‌وان‌ژ‌بلی‌خودتی‌د‌بهرستن‌هیلا‌بسی، مه‌ن‌سحاق [کوربی‌وی] و‌به‌عقوب [نه‌قیسی‌وی] دانن، و‌مه‌همی‌ژی‌کرنه‌پنغه‌میر. ﴿۱۱۶﴾ و‌مه‌ژ‌دلوفاتیسا‌خن‌خیریت‌دنیا‌سی‌و‌ناخه‌تسی‌دانه‌وان، و‌مه‌ناقی‌وان‌ب‌قنچی‌و‌سه‌ره‌ف‌رازی‌د‌ناف‌خه‌لکیدا‌هیلا [کو‌همی‌نایسین‌ب‌باشی‌به‌حسی‌وان‌دکن]. ﴿۱۱۷﴾ و‌د‌فنی‌فورناتیدا‌به‌حسی‌موسایی‌بکه، ب‌راستی‌نه‌و‌یسی‌بزاره‌بووا، و‌نه‌و‌ژ‌پنغه‌میریت‌مه‌زن‌بوو.

تیس

وَتَدْنِيهِ مِنْ حَلِيبِ الظُّرَى وَالْأَمْنِ وَقَرْنَيْ عَيْنِي ۖ وَوَعَدْنَا الْمُؤْمِنِينَ
 وَعَهْمَنَا آمَنَاءَ هُرُونَ نَبِيًّا ۖ وَأَذْكُرُ الْكِتَابَ إِسْمَاعِيلَ ۖ إِنَّهُ كَانَ
 صَادِقَ الرَّعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ بِأَمْرِ آلِهِد بِالْقِسْوَةِ
 وَأَذْكُرُ الْوَكْرَةَ وَكَانَ عِدَّةَ رِيحٍ مَرْصِيًّا ۖ وَأَذْكُرُ الْكِتَابَ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ
 كَانَ صِدْقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَا مَكَانًا عَلِيًّا ۖ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُلِّ آلِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمَّا مَعَ نَجْمٍ وَوَعَدْنَا مَعَ نَجْمٍ
 ذُرِّيَّةَ إِبْرَاهِيمَ وَأَسْرَى بِلَ وَرَمَنَ هَدْيًا وَنَبِيًّا نَبِيًّا ۖ إِنَّا نَحْنُ عَلَيْهِمْ
 نَائِبَتِ الرَّحْمَى خُرُوجًا مَعْدًا وَبِكِنَا ۖ ۖ قَتَلْتُمْ مِنْ بُدَيْدٍ
 عَمَلٌ أَشْمَلُ الْقِسْوَةِ وَأَتَّبَعُوا الْكُفْرَ وَتَمَرَّتْ بِقَلْبِنَ عِيًّا ۖ
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظَلَّمُونَ شَيْئًا ۖ حَبَّتْ عَدْنُ أَبِي وَعَدَا الرَّحْمَى عِيَادَهُ
 بِالْقَتْبِ ۖ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ لَا يَسْتَعْتَبُ فِيهَا لِقَاءُ الْآلِ
 سَلَامًا وَهَمُّ رِزْقُهُمْ فِيهَا بَكْرَةٌ وَعِيًّا ۖ بِتِلْكَ الْجَنَّةِ الَّتِي
 قُورُوا مِنْ عِيَادَتَا مَنْ كَانَ نَبِيًّا ۖ وَمَا تَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرٍ رَبِّكَ لَهُ
 مَا يَنْ أَيْدِيَنَا وَمَا نَحْنُ وَمَا يَنْ ذَالِكُمْ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَبِيًّا ۖ

سهر وان دتیه خواندن [ژ ترسا خودی] دکه فن و ب گریقه دجنه سرجده یسی. ﴿۵۹﴾ فیجا پستی وان [باشان] دوینده سه کا خراب هات، نغیژ هیلان و ب دویف دلخوازی بیان که فن، فیجا نه و دق نه خوشی و تیزایی بین. ﴿۶۰﴾ ژ بلی وان نه ویت تزه کرین [ژ کراریت حق به شنیان بووین]، و باوه ری تیباین و کار و کراریت باش کرین، فیجا نه هه دق چنه به حشتم و چو ستم ل وان نایته کرن [چو ژ خه لاسن وان نایته کیم کرن]. ﴿۶۱﴾ نه و به حشتم به حشیت تاکنجیروینه نه ویت خودایی دلوزان ژ فان بی داییه بهنده بیت حق، و وان باوه ری یس تیبایی یسی بیسن، و ژفانس خودی هه دق ب جه تیت. ﴿۶۲﴾ د به حشتم و وان گول ناخفتنا بو یچ و به لاج نایست، ژ سلافی پیغه تر، و سینه و تیشاران [بهره دوام و بی قهرین] برزقمی وان دتیه بهر وان. ﴿۶۳﴾ نه هه نه و به حشتم نه وانه دکنه برزقمی وان بهنده بیت حق، نه ویت پاریزگار. ﴿۶۴﴾ اوه ختن جبریل ل پیغه بهری گیر ژبووی و پیغه بهر ژ بهر هندقی نه خوش بووی، خودی نه سر دا جبریل بیژت: و نه م ملیاکت نایتنه خوارتی نه گهر ب تهرتی خودایی نه و ب ده ستوریسا وی نه بیت، هندی بهری مه و هندی پستی مه و هندی دناقه را ههردو باندا، هه می یس خوییه و ب تهرتی و سه، و خودایی ته [چو ژ کاروباریت بهنده بیان] ژ بیر ناگهت [فیجا تو ژ بیر نه کریسه].

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاسْطَجِرْ لِعِزَّتِهِ
 هَلْ تَقْتُلُهُ سُبْحَانَ وَبِقَوْلِ الْإِنْسَانِ أَمْ مَا مَثَلُ لَسَوْفَ
 أَخْرِجُ حَتَّىٰ أَقُولَ لَا يَدْعُرُ الْإِنْسَانَ إِذَا عَلَفَتْهُ مِنْ قَبْلِ
 وَلَرَبِّكَ شَيْئًا ۚ فَرَبِّكَ لَسَخَّرْتَهُمْ وَالْفَلْأُصْلَبُ لَمَنْ
 لَسَخَّرْتَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۚ فَمَنْ لَمَّا نَزَعَ مِنْ حُكْلِ
 شَيْعَةٍ أُنْهَرَتْ لَأَسَدٌ عَلَى الْإِنْسَانِ عِيًّا ۚ فَمَنْ لَمَّا عَلِمَ بِاللِّئِيمِ
 هُمْ أَوْلَىٰ بِمَا صِلَتْهُ ۚ وَإِنْ يَسْكُرُوا لَا وَارِعًا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
 حَسْبًا فَتَقِيَّتِي ۚ فَمَنْ نَسِيَتْ الْآيَاتِ أَتَقْرَأُونَ وَالظَّالِمِينَ
 فِيهَا جِثِيًّا ۚ وَإِذَا نَزَلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِحُكْمِ آيَاتِنَا فَكَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي الْفَرِيقِينَ خَيْرٌ مِّنْ أُمَّتِهِمْ وَأَحْسَنُ دِينًا ۚ
 وَكَرَّهْنَا لَمَّا قَبِلْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ هُمْ أَحْسَنُ أُمَّتًا وَرَبِّيَ ۚ
 قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَسُدَّهُ الْإِنْسَانُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا زُلَّ
 مَا يُوْعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَمِنَّا السَّاعَةُ فَتَسْتَعْمَلُونَ مِنْ هَرَبَتِهِ
 مَكَاثِرًا وَأَضَلُّ جُنْدًا ۚ وَيَوْمَ يُدْعَىٰ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى
 وَالْبَقِيَّةَ الَّذِينَ صَلَّيْخَتْ حَقْرًا وَعَدُّ رَبِّكَ أَوْثَانًا وَخَوَّعْتَنَا ۚ

﴿۶۵﴾ خودایستی نبرد و نه سسانان و [خودایستی] هندی د
 نالیه را واندا [مهر نه وه]، فئجا وی بهرینه، و خول
 سهر بهرستا وی را بگره، نه ری ما تو هه فکوفه کی
 یز دینی [ما تیک همه هه فیه ری وی بیست؟!].
 ﴿۶۶﴾ و مروق [یسن گاور] دینیزیت: نه ری ما نه گور
 نهز سرم، جباره کا دی دئی زیندی بهمه. ﴿۶۷﴾ نه ری
 ما مروقسی بپر نائیت، مه بهری نوکه نه ویسن دایی،
 و نه و چو نه بوو. ﴿۶۸﴾ ب خودایستی نه کمه دئی وان
 و شه ینانان بیکفه کومکین، باشی نه م دئی وان ل
 سهر جزکان ل دوز دوزهمی خرکه یسن. ﴿۶۹﴾ باشی
 نه م دئی ز ههر کومکین [ز کومیت ل سهر خه له تیسی
 بیکهاتین]، وی دهر تیخین یسی ز همیبیان ب جور نه ت
 و ب ویز تر ل سهر نه گو هدرایسی خودی [کو سهرور
 و سهر داریت وانن د خرابییدا، تیک تیکه دئی هافیزینه
 د ناگریدا]. ﴿۷۰﴾ باشی نه م چیتر دزاینن کا کی ز وان
 هیژا سهر ل پیشیسی بافتیزینه د دوز هیندا، و تامکه نه
 نیزایا وی. ﴿۷۱﴾ و کهس ز هوهه نینه د سهر [د سهر
 دوز هینرا] نه چیت [خودان باوهر دئی د سهر را بوزنه

به حشنتی، و گاور دئی که فنه تیدا] نه هه فهرمانه کافه بریسه ز خودایستی نه. ﴿۷۲﴾ باشی نه ویته باریز کار یسی
 خودی کریسن نه م دئی وان رز گار که یسن، و نه م دئی ستمکاران ل سهر چوکان تیدا هیلین. ﴿۷۳﴾ و ههر دهمی
 نابه تیبت مه بیست راون و ناشکرها یسو وان (موشرکان) دهاتنه خوانندن، نه ویته گاور بوویسن دگوزنه ته ویته
 باوهری نیابین [گهل خودان باوهران کا بهری حق بدهنی]، ز مه فان ههر دو جوینان [خودان باوهریت
 هه ژار و گاوریت زهنگین]، جهن کی ز مه چیتره، و دیوانا کی ز مه خوشتره؟! ﴿۷۴﴾ و مه چهنده ملت
 بهری وان د هیلاک برینه، مال و نالیه ایسا وان ز یا وان چیتره بوو، و سهر و خولکن وان ز یسی وان خوشتر
 بوو. ﴿۷۵﴾ [هه می موحه مه د] بیژنه [وان نه ویته هزر دکهن شه و چیترن و نه ویست ل سهر هه قیسی]: ز مه و
 هه وه کا کی د تارباتی و بهرزه بوونیاده، بلا خودایستی دلزقان ل دویف بهر دهه ت، و بیلیشه د نه وان نه تیدا،
 هه تا وی دینسن یا خودی ز فان یسن دایی، فئجا یان نیزایا فی دنیایسن دئی بین بیان زی نیزایا ناخره هسن دئی بین،
 نی وی روزی دئی زانسن کا جهن کی خرابتره و لهشکه ری کی لاوا تره؟ ﴿۷۶﴾ و نه ویته راسته ری بوویسن،
 خودی راسته ریسیا وان دئی بتر لی کت، و کار و کریارینت قمنج نه ویته یق مروق ل دهف خودی دمین،
 ل دهف خودایستی ته ب خیز ترن و دویا هیکا وان باشتره [ز وان نشنان نه ویته شه و حق یسن مزن دکهن ز مال
 و مالدارین].

اَمْرًا رَبِّتَ الَّذِي كَفَّرَ بَيْنَنَا وَقَالَ لَأُرْوِيَنَّ مَالًا وَاَوْلَادًا
 اَطْلَعَ الْعَيْبُ اَمْ اَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝ سَفَلًا
 سَنَكُتُ مَا يَتَوَلَّوْنَ وَتَشُدُّ لَمْ مِنْ الْعَذَابِ مَذًا ۝ وَرَفِئُهُ
 مَا يَتَوَلَّوْنَ هَآئِنًا قَرًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ ذُوبِ اَقْوَمِ الْاَلِهَةِ
 لِيَكُوْنُوْا لَهُمْ عَزَآءٌ ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُوْنَ بِمَا اتَّهَمُوْا وَيَكُوْنُوْنَ
 عَلَيْهِمْ حِسَابًا ۝ اَلْوَرَثَةُ اَرْسَلْنَا النَّاصِبِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ
 نُوْزُْمًا اَرَا ۝ فَلَا تَجْعَلْ عَلَيْهِمْ اِنْسَانًا نَفْذًا لَهُمْ عَذَابًا ۝
 يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَقَدَّآءُ ۝ وَتُسَوِّقُ النَّجْمِيْنَ
 اِلَى جَهَنَّمَ وَرِزْدًا ۝ اَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ اَلْسِنَةٌ اَلَمْ يَخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝ وَقَالُوْا اَلْقَدْ اَلَّرَحْمٰنِ وَاَلَّذَا ۝ اَلْقَدْ
 جَعَلُوْا شَيْئًا اِذَا ۝ فَصَادَ السَّمَوَاتُ يَنْقَطِرُنَّ مِنْهُ
 وَتَنسَقُ الْاَرْضُ وَجَحْرِ لِحَالِ هٰذَا ۝ اَنْ دَعَا لِّلرَّحْمٰنِ وَاَلَّذَا ۝
 وَمَا يَنْتَقِي لِّلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَاَلَّذَا ۝ اِنْ كُنَّ لَمْ يَنْ
 السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا اَدْوَانِ الرَّحْمٰنِ عِبَادًا ۝ اَلْقَدْ اَحْسَنَهُ
 وَعَدَّهُمْ عَذَابًا ۝ وَسَكَّاهُمْ اَبِيَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ قَرًا ۝

دهبين،] و نهو ب تنق تک زه لام دئی تینه دهف مه. ﴿۸۱﴾ و نهوان غه بری خودئی بق خو کر نه بهرستی، دا بو
 وان بینه هیز و بشته فانی. ﴿۸۲﴾ نهخبر و مسانیه [بلا وی هزری نه گهن]، بهرستبیت وان رزوا قیامهتی دئی
 نینکارا بهرستا وان گهن، و دئی بق وان بنه دژ. ﴿۸۳﴾ نهری ما تو نایستی، مه شه بنایت سردهستی گاوران
 کریسن، داوان بزخینن و ب نارینن و دبر گونه هانرا بگهن. ﴿۸۴﴾ فینجا تو [ل هیلاکا وان] یس ب لهز نه به،
 نه م رزویت وان [بان کریاریت وان] بق وان دهه ژمیرین [رورژ و کریاریت وان ل سر وان ب حسین].
 ﴿۸۵﴾ رزوا [قیامهتن] نه م پاریز کاران دهسته ک دهسته ک ل دهف خودایسن دلوفان [ب ریز و رومیهت] کوم
 دکه یسن. ﴿۸۶﴾ و رزوا نه م گونه هکاران زئی ب تنن [وهکی حیشتر ایتتی نهوا قه ستا نافی دکهت] دهازوبه
 دوزه می. ﴿۸۷﴾ [وی رزوی] نه کس مه هدرئی دکهت و نه مه هدر بق کسئی دتیه کرون، بق وی نه بیت یس
 خودایسن دلوفان به بیان ب [لا اله الا الله] داییتی. ﴿۸۸﴾ [و گاوران] گوتن: خودایسن دلوفان زاروک کس
 بق خو دایس [و نهفه گوتتا جوهمی و فهله وان عه ربانه نهویت دگوتن: ملیاکهت کجیت خودتیه].
 ﴿۸۹﴾ ب سوبند [گهلی موشرکان] هه وه ناخفته کا زنده کریت و زنده مزهن کریه. ﴿۹۰﴾ [ناخفتنا هه وه هند
 یا مزهنه] و هخته نه سان ز بهر تیک نیک بین، و نه رد بکله شیت و کهر کهر بییت، و جیا ب سه ریکدا بهر فن.
 ﴿۹۱﴾ چونکی هه وه زاروک بق خودایسن دلوفان دانان. ﴿۹۲﴾ و نه شایس [لافی] خودایسن دلوفانه زاروکان
 بق خو بدانیت. ﴿۹۳﴾ تشهک تیه دهر د و نه ساناندا ب بهنده یس نه تیه دهف خودایسن دلوفان [فینجا خودئی
 ج پاکسی ب زاروکان هه وه]؟ ﴿۹۴﴾ ب سوبند [خودئی نه وه همسی] ب حسیب بییت زه بیت کریسن، و هویر
 هویر بییت هه زمارتین [کس بهرزه ناییت و کس گیر و ناییت، هه می دئی ل بهر دستبیت وی بهر ههف بز].
 ﴿۹۵﴾ و رزوا قیامهتن هه می کنکه و ب تنن، دئی تینه بهر دهستی خودئی.

وَأَنَا خَيْرٌ لَّكَ فَاسْتَجِبْ لِمَا يَوْجِبُ ۖ إِنَّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۖ فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكْبَرُ وَأَحْسَبُهَا النَّجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ فَلَا يَسُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَأَتَّعَ هَوْنَهُ فَتَرَدَّى ۚ وَمَا يَلْتَمَسُ يَسِيكَ يَتْلُوهُ ۚ قَالَ هِيَ عَصَائِرُ أَتْرُسٍ ۖ وَعَلَيْهَا وَأَهْلُهَا بِمَا عَشَىٰ ۚ قَالَ هِيَ مَنَابِتُ أَخْرَىٰ ۚ قَالَ أَلَمْهَا يَتْلُوهُ ۚ قَالَ هِيَ مَنَابِتُ أَخْرَىٰ ۚ قَالَ خُدَّهَا وَلَا تَحْفَظْ سَخِيحَهُ هَابِرِيهَا الْأُولَىٰ ۚ وَأَضْمُكَ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَابِكَ تَخْرُجُ يَتَّعَهُ مِنْ عَرَبِيَّةٍ ۖ أَيْةُ أَخْرَىٰ ۚ إِنَّكَ مِنْ أَلْبَانِ الْكُفْرَىٰ ۚ أَذْهَبَ إِلَىٰ رِعْرَعٍ ۖ إِنَّكَ طَلِقٌ ۚ قَالَ رَبِّ انشُرْ لِي صَدْرِي ۚ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۚ وَأَطْلُقْ عَقْدَتَيْنِ لَسَانِي ۚ وَيَقْفُوهُ أَقُولُ ۚ وَأَجْعَلْ لِي وَرِثَةً مِّنْ أَهْلِي ۚ فَهَرُونَ أَحْسَنُ ۚ أَتَدْرِيهِ هَارِي ۚ وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي ۚ كَيْ تَسْبِيحَكَ كَيْلًا ۚ وَتَدْرِكُهُ كَيْلًا ۚ إِنَّكَ كُنْتَ بِمَا بَصِيرًا ۚ قَالَ قَدْ أَرَدَيْتَ سُؤْلَكَ يَتْلُوهُ ۚ وَقَدْ مَنَّكَ عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۚ

﴿۱۳﴾ و من تو [بؤ پیغه مبراتبین] بسن هلبزارتی، قیجا تو گوهداریسا وئی بکه باب ووحی بو ته دیت. ﴿۱۴﴾ ب راستی نهم خودی [فانکو همن گازی ته دکت، نهم خودی]، و چو بهرستی ز بل من هژیایی بهرستی نین، قیجا من ب تنن بهرینه و نفیژی بکه، دا نزل بیرا ته بم [بان زی ل رهختی بیرینانا من (کو نفیژه) نفیژی بکه]. ﴿۱۵﴾ ب راستی قیامت دی هدر تیت، نهم کس سن بناحه سیم [کا کنگی دی تیت، قیجا کس نوزانیت کا کنگی دی تیت]، دا همر کس ب کار و کربار تیت دکت، یتنه جزا کرن. ﴿۱۶﴾ قیجا بلا نهوینت باوره سینی پی [ب هانتا رۆژا قیامتین] نه نین، و ب دویف دلخواریسا خؤ کفتین، بهرئی ته زئی وهره نگیرن [و نه ز باوریشنان و خؤ کارکنی بو وی رۆژی سارنه کهن]، نه گهر نو زی دئی د هیلاک چی. ﴿۱۷﴾ همی موسا نهو چه دهستی نه پی راستیدا [دا موسا بزایت داری ویه، نه تشه کنی دیبه دهستی ویدا]. ﴿۱۸﴾ [موسایی] گؤت: نو داری من، نهم دهمه بهر

خؤ، و نهم بلگیت داران بو بهزی خؤ پی دوره نیم، و هندک ههوجی بیت دی زی من بیت پی ههین. ﴿۱۹﴾ [خودی] گؤت: همی موسای داری [ژ دهستی خؤ] با فیژه. ﴿۲۰﴾ قیجا موسایی [دار] هاقیت، هند دیت [ب قودره تا خودی] بسو مارک، ب لهز و سفک دچؤ. ﴿۲۱﴾ [خودی] گؤت: راکه و نه ترسه، جاره کا دی نهم دئی و هکی بهرئی زفرینه هه. ﴿۲۲﴾ و دهستی خؤ بیبه سن کهنس خؤ، دئی پی نساخی و پی تیش، سبی و برستی دهر کفیت [ههر چنده دهستیت وی د هوش نهمه بهون]، نهمه زی موعجیزیه کا دیبه [ژ بل یا داری]. ﴿۲۳﴾ [فن موعجیزه بیستی زی د گهل یا دی وهر گره] دا نهم هندک نشان و موعجیزه بیت خؤ بیت مهزن نیشا ته بدین [ل سهر دهمته لانداریسا خؤ ل سهر همی نشان]. ﴿۲۴﴾ ههره دلف فیرهونی، ب راستی نهو زیده پی دسه ردا چؤی. ﴿۲۵﴾ گؤت: خودیو بیبنا من فره بکه [دا بیبیم خؤ ل بهر باری پیغه مبراتبین بگرم، و سه برئی ل سهر نه زبته و ناخفتیت فیرهونی و دهسته کا وی بکنیم]. ﴿۲۶﴾ و کاروباری من، بؤ من ب ساناهی بیخه. ﴿۲۷﴾ و [خودیو] گر بکه کا نهمانی من هه. ﴿۲۸﴾ دا ناخفتنا من تن بگه من. ﴿۲۹﴾ و تیکی ژ مالا من، بؤ من بکه بشته فان و هاریکار. ﴿۳۰﴾ و بلا نهو زی هاروونی برایی من بیت. ﴿۳۱﴾ بشتا من پی قاییم بکه، و پی ب هیز بیخه. ﴿۳۲﴾ و نو وی بکه هه قال و هه فیشکن من د پیغه مبراتبینیدا. ﴿۳۳﴾ دا نهم پیکفه و گه لهک، ته ژ کیم و کامیسان باقر بکه یین. ﴿۳۴﴾ و دا پیکفه و گه لهک زکرتی ته بکه یین، و ته بدوعایی و بهرستی بینه بیرا خؤ. ﴿۳۵﴾ ب راستی ته ناگه هژ مه هیه. ﴿۳۶﴾ [خودی] گؤت: همی موسا با ته دقبا و ته دخواست، بو ته هات. ﴿۳۷﴾ ب سوبند جاره کا دی زی مه کهرم و نیعمت د گهل ته کربوو [رۆژا مه تو ژ دهستیت فیرهونی رزگار کری، دهمی کور د ناف نر اتیلیساندا بووبانه دکوشن].

﴿ ۵۰۴ ﴾ [مووسایی] گوت: زانینا کار و کریار و حالنی وان ل دهف خودایسن من د دهبن بارسیدا نقیبیه، خودایسن من د چو شتاندا خهلمت نایبت، و چو ژ بیر ناکهت. ﴿ ۵۰۳ ﴾ نهوئی نهر د بز هه وه خوشکری و دهشتکری او بهره فکری بز ژ بانا هه وه، و رینک بز هه وه تیخستیه تیدا، و باران ز نه سانی (ژ نهوران) بز هه وه باران دین، فیجا مه هه می رهنگ و جوینت گل و گیایی و شینکائی، نهویت نه وه کی تیک و ژینک جو دا [د فایده سن خودا و دره نگنی خودا و د تاما خودا و د یسنا خودا] پی دهر تیخستن. ﴿ ۵۰۲ ﴾ ژنی بخون و تهرش و کهوالی خون ل پیچه رینن، و ب راستی نه فه نشان و نایه تیت ر ژسن بز ناقلداران. ﴿ ۵۰۱ ﴾ مه هوین بیت ژ ناخنی چیکرین و دئی هه وه ز فرینه فه تیدا [پشی هوین درن]، و جاره کا دی دئی هه وه ژی دهر تیخه فه. ﴿ ۵۰۰ ﴾ ب سونید مه هه می موعجیز بیست خو [ههر نهه] نیشا فیر عونی دان [تیخسته بهر جافان]، بهلن هه می دره دانان، و رازی نه بو باوهری بیبت و رینکا هه قیسی بگریت. ﴿ ۵۰۷ ﴾ [فیر عونی] گوت: هه

قال علمنا عند ربی فی کتاب لا یصل ربی ولا ینسئ الذی جعل لکم الارض مهتدا و سئلکم فیها سئلوا و انزل من السماء ماء فاخرجا به ارضا زراعا من ثبات سقی و کفوا و ازرعوا انتم کما ان فی ذلک لآیات لاولی البصائر و منها خلقکم و فیها افسدکم و منها اخراکم فانه انما خلقکم ان یثاب و انیتنا لکما نکتب و انی قال اینتما لشرکتنا من ارضنا یشخر لکم یشمونی قلنا ینتک یشخر لیه فانتقل ینتک و ینتک موعدا لا نخلفه عنک و لا انت مکلفا نسوی قال موعدا حکمنا لانه و ان یختر القاس طعی فقولک فیرعوت فجمع کعبه شران قال لهر مونی و ینتک لانتقرا و علی الله کربا فیسجدکم بعد ان و قد خاب من اقرنی فقتلوا انهم ینتهدر و استرا العجری قالوا ان هذین لسن حرن یهدان ان یخرجا کمن ارضکم یشخر هتا و ینتهدر یطر بکم الفشل فایجر ایدکم و انشوا صفا و قد اطلع الیوم من استعمل

ببین

مووسا نهری تو بز مه هانی، دامه ب ستر بهندیبا خو ژ نهر دئی مه دهر یخی. ﴿ ۵۰۸ ﴾ فیجا [ژ بهر هندئ] نه م ژی دئی ب ستر بهندیبه کا وه کی یا ته تینه ته، فیجا ژ فانه کی بز مه و خو بدانه ل جهه کنی دهشت، کهس ژ مه پشنا خو نه ده ته فی ژ فانی، نه نه م، نه تو. ﴿ ۵۰۹ ﴾ [مووسایی] گوت: ژ فانی هه وه [کو نه م و هوین تیدا بگه هینه تیک] بلا ر ژا جه ژسن [ر ژا خو خه ملاندن] بیت [د هه می تاماده بین]، و خه لک تیشه گه هنی کژم بین. ﴿ ۶۰ ﴾ فیجا فیر عونی پشنا خو دا مووسایی و چو، و هه می فند و فیل و ستر بهندیبت خو کو مکرن، باشی [ر ژا جه ژسن] هات. ﴿ ۶۱ ﴾ مووسایی گوت ه وان، وهی نیزا و نه خوشی بز هه وه بیت، دره وان ب نافی خودئی نه که نه [نه بیژن موعجیز بیبت وی سحرن]، نه گهر دئی هه وه ب نیزا یه کنی بتر کهت، و ب راستی نه و خوسارهت بسو، نهوئی دره وان ب نافی خودئی بکهت. ﴿ ۶۲ ﴾ [ستر بهند، پشی مووسا بز وان ناخشی] ژینک جو دا بوون [هنده کان گوت: نهوژی وه کی مه ستر بهنده، و هنده کان گوت: نه فه نه ناخشنا ستر بهندانه]، و خو خلوه کرن و بسو و پسته وان. ﴿ ۶۳ ﴾ گوتن: نه فه هه ردو ستر بهندن، دفتن هه وه ب ستر بهندیبا خو ژ نهر دئی هه وه دهر تیخن، و دفتن دینن هه وه یسی ژ هه میان چیتر نه هیلن. ﴿ ۶۴ ﴾ فیجا هیز و نه خسه بیبت خو کو مکه نه سه رینک و کاری خو باش بکهن، باشی تیک رینز [بیز ژ فانی] و هر ن، و ب سونید نه فر ژ نهوئی سه رفه رازه نهوئی سه ریه کفیت.

﴿۷۷﴾ ب سریند مه وهی بقر موسایی هنارت: ب شرف بنده بیست مه [سرائیلیان] ز [سمری] دهر بیخه، و پیکه کارو هژا دهریایی بقر وان بگره [نانکو داری خزل دهریایی] بده، داریکه کارو هژا بقر وان قه بیست و تیرا بچن، نه هورین برترسن [فیرعون و قولبا وی] بگه هته ههوه، و نه هورین ز خه ندقاندنی برترسن. ﴿۷۸﴾ قنبجا فیرعون ب لهشکری خرف ب دویف وان کهفتن، و دهریایی تیدا نهو ب سمری وان هات یا ب سمری وان هاتی [دهریا ل وان هاته تیک و ههمی خه ندقاندن]. ﴿۷۹﴾ [ب فی کاری خزل] فیرعه ونی مله تنی خزل گومرا و بهرزه کمر، و بهری وان نه داریکا راست. ﴿۸۰﴾ گهل سرائیلیان، ب راستی مه هورین ز دژمنی ههوه رزگار کرون، و مه ژقان ل رهغنی راستی یسن چیا یسن (طور)، دا ههوه [کو خودی نورانی بده ته ههوه پستی موسا حفتی ز سرائیلیان بقر وی ژقانی هه لده بزیرت]، و مه گمزو و سویسک [باله فره که] بو ههوه نینانه خواری. ﴿۸۱﴾ قنبجا ز خه لالی پاک و باقری م ب پرزنی ههوه کری بخون، و یسن دسه ردا نه چن، دا که ریا من ههوه نه گریت، و ههر که سنی که ربا من ژنی گرت، [نهو] کهفته دنا گریدا. ﴿۸۲﴾ ب راستی نه ز، بو ههر که سنی توبه بکته و باوه ریسی بیست و کار و کرباریت قهنج بکته، باشی خزل سهر فنی جهندی رایگریت هه تا دمریت، گونه هژیمرم. ﴿۸۳﴾ [پستی سرائیل ل دهشتا سنیاسی ناکنجیویو یسن، موسایی هاروون هیلا د ناف واندا، و چو چیا یسن (طور) د گهل حفتی زه لامیت ژنیگرتی، ل دویف ژقانا خودی دایی یسن کو تهوراتی بده تنی، و موسا هند یسن ب لهز بوو ههر حفتی هیلانه ل پشت خزل، و دهری وانرا کمر، و گژنه وان: د دویف منرا وهرن، ههی موسا [نهو] چ بوو تول مله تنی ب لهز تیختی [کو تو وان بییل و د بهری وانرا بکه ی]. ﴿۸۴﴾ [موسایی] گژت: نهو بیست د دویف منرا ادین، و من لهز کمر، دا تو ز من رازی بیسی. ﴿۸۵﴾ [خودی] گژت: ب راستی پستی تو هاتی، مه مله تنی به یسن جهربانندی، و سامری نهو بیست د سه ردا برین. ﴿۸۶﴾ نینا موسا زینده که ربگری و خهمگین زه پری ناف مله تنی خزل، و گژت: مله تنی من، ما خودایسن ههوه به بیانه کا قهنج نه دابوو ههوه [کمر تهوراتی بده ته ههوه] نه ری ما وختن وی [به بیانی] هندل ههوه دریز بوویسو؟ [هورین ب فی کاری رابین] بیان ژی ههوه دقبا ب فی کرباری که ره بک ز خودایسن ههوه [تیزایه که] ههوه بگریت، قنبجا ههوه نهو به بیانا دایسه من [کول سهر فی دینی بیسن و چو خه له نیسان نه کهن، ههتا نه ز دژ فرمه ف] شکاند و ب جه نه نینا. ﴿۸۷﴾ گژتن: ب راستی مه نه ب که یفا خو به بیانا ته شکاندیسه، بهلی هندک زیز و زینه تیت فیرعه ونی ل دهف مه بوون، مه هافتنن [مه هافتنه دناف ناگریدا داژ گو نه منی رزگار بین]، و ههروه سا سامری ژی کاچ د گهل بوو هافتن [و قالین گژلکه کی دناختیدا چنکر، و ناگر تینا هه لکر، و نهو زینر هافتنه تیدا، هوسا گژلکه ک ز زینری چنکر].

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَىٰ آلِ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِأَسَدٍ فَأَسْرَبْنَا لَهُمُوعًا
فِي الْبَحْرِ مِمَّا أَلْحَقْنَا وَرَكًا وَلَا تَخَفُ خَافًا نَبَهُمْ وَبَرَزُوا
بِحُورِهِمْ فَفَتِنَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا تَشَاءُونَ وَأَسْلَبْنَا عَنْكَ
وَمَا هَمَّتْ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَفْلَحْنَا مِنْكَ وَعَدُوُّكَ وَوَعَدْنَاكَ
جَنَابَ الظُّلُمَاتِ أَنْ يَتُرَّقَ عَلَيْكَ الْمَوْتُ وَالْأَنفُسُ يَخْلُؤُا مِنْ
عَلَيْتِكَ مَا زُرْنَاكَ وَلَا تَلْعَبُوا بِهِ فَيَحْجِلْ عَلَيْكُمْ غَشَقِي
وَمَنْ يَحْجِلْ عَلَيْهِ غَشَقِي فَقَدْ هَوَىٰ ۖ وَالَّذِي لَقْنَا لَمَنْ تَابَ
وَمَنْ وَعَدْنَاهُ صَاحِبًا ثُمَّ نَلَّيْنَا ۚ وَمَا كُنَّا لِنَعْلَمَ عَنْ
قَوْلِكَ شَيْئًا ۚ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَهْرِي وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۚ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا رَبَّكَ مِنْ بَدَاةِ وَالصَّلَامَةَ
الْأَسْرَابِي ۚ فَفَرَجْنَا مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ أَبْعَدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَفَا حَسْبًا أَهْلًا عَلَيْكُمْ أَنفَعُهُ
أَفَرَأَيْتُمْ أَن يُجَلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
مَنْعِي ۚ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَبْعَدَكَ بَعْلًا وَلَا مَنَاجِيًا
أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ زَمِنَ الْفُلُومُ فَقَدْ فَعَلْنَا فَعَلْتُمْ كَذٰلِكَ أَلْقَىٰ الْأَسْرَابِي ۚ

فَأَنزَجْنَا لَهُمْ جَلادًا أَلْفًا مِّنْ قَوْمٍ لَّدُنَّا هَذَا الْيَوْمِ نَخِفُّ
 قَوْلَهُ مُوسَىٰ نَقِيًّا ۖ أَفَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
 وَلَا يَتَذَكَّرُ لَهُمْ سِرًّا وَلَا نِقَابًا ۖ وَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونَ
 مِن قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
 وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ ۖ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِيبَ حَتَّىٰ يُرْجِعَ
 إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۖ قَالَ يَثْرِوؤُنَّ مَا مَنَّكُم بِذِي قُرْبَىٰ مَضَلُّوا ۖ
 أَلَا تَسْمَعُونَ أَنصَبْتُ أَمْرِي ۖ قَالَ يَثْرِوؤُنَّ لَا تَأْمُرُوا بِالْخُرْقِيِّ
 وَلَا يُرَامِي ۖ إِنِّي أَخِيفْتُكُمْ أَن تَقُولُوا قَوْلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَأَنْتُمْ قَوْمِي ۖ قَالَ قَمَا تَحْتَلِمُونَ بِسُكْمِي ۖ قَالَ
 بَضْرُؤُا بِمَا لَمْ يُبْصَرُوا بِهِ ۖ قَعَبْتُ قِصَّةَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 الرَّسُولِ فَتَسَدَّنَّهَا وَكَذَّبْتَكَ سَوْتًا لِي نَقِيًّا ۖ قَالَ
 فَأَذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ مِنَ الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا يَمَسُّنَّ ۖ وَإِنَّ لَكَ
 مَرْحَمًا لِّنُحْلِفُهُ ۖ وَأَنْظُرُكَ إِلَيْهِ لَأَذِيَّتَ عَلَيهِ
 غَاسِقًا لَّنُحْرِقَهُ ۖ ثُمَّ لَنَنْبِقَهُ فِي الْآخِرَةِ نِقَابًا ۖ إِنَّمَا
 إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رِيسٌ كُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ

﴿۸۸﴾ قیجا [سامری] بز وان [بهیکره کنی] له نشی
 گز لکه کنی بن گیان جیکر، دهنگن جیلن هه بوو، تینا
 گزتن: نه فه به خودایسن هه وه و خودایسن موسایس،
 وی (موسایس) یسی ز بیر کری [کو خودایسن وی
 نه فه به ل قبری، و یسی جزیه چیاسن (طوور) لسی
 دگه ریت]. ﴿۸۹﴾ قیجا ما نه ر نایسن [نهو گز لک]
 چو ناخفتنان ل وان ناز فرینیت و چو زیان و مفایس
 ل وان ناکهت؟ ﴿۹۰﴾ ب سویند بهری موسا
 بز فریته فه، هاروونی ب خز زی گزته وان: مله تنی
 من، ب راستی هویس ب فی گز لکی بیت هاینه
 جه راندن و یسی بز هه وه بوویه فتنه، و ب راستی
 خودایسن هه وه، خودایسن دلوفانه، قیجال دویف من
 و مرن و گوهی خز بدنه من. ﴿۹۱﴾ نهوان گزوت:
 نه م دئی هه ر مینه ل سه ر بهرستا گز لکی، هه نا
 موسا دز فریته فه دهف مه. ﴿۹۲-۹۳﴾ [بشتی موسا
 ز زفانا خردی دایسن زفریته فه، و هوسا مله تنی خز
 دبسی، گزوت: [ههی هاروون چ ول ته کر، تو وه کی
 من نه که ی [وه کی من که ربیت ته فه نه بن]، و بهری

وان ز سه ر داجوتنی و هه ر نه گبری و هختنی ته دینین د سه ر داجون، نه ری ته فه رمانا من ب بشت گوهی خو فه
 هافیت؟! ﴿۹۴﴾ [هاروونی] گزوت: ههی کو ربی دهیکا من، سه ر و رهیت من نه کیشه، نه ز دتر سیام [نه که ر
 من خود تسیه ل وان کر بابه، و ز کر بارا وان کری دابانه پاش، نه باره تی دنا فه را و اندا چن بابه، و ب ناف
 تیک که قیانه و]، تو بیژی ته تر ایلی ژیکفه کرن، و ته خز ل هیبیا من نه گرت [ژ بهر هندتی من هیلان
 هه نا تو بز فری]. ﴿۹۵﴾ [موسا ل سامری زفری و] گزوتی: ههی سامری ته بزچی نه فه کهر و ژ بهر چ؟
 ﴿۹۶﴾ [سامری] گزوت: من نهو دیت یا وان نه دیتی [من دیت و هختن جبرائیل هاتیبیه دهف ته و چوینی]، قیجا
 من سه کا ناخنی ز شوین بن هه سبن جبرائیل را کر، و هافیته دناف ناگریدا [دگه ل وی زیر و زینتی]، و
 هوسا نه فسا من نهف کاره بز من خه ملاند و جوان کر. ﴿۹۷﴾ [موسایس] گزوت: هه ره ز ناف مه دهر که فه،
 و جزایی ته دهف دنیا بییدا [هندی تو تیدا بزی] نه وه، نه تو دهستی خز بکه یه که سی، و نه کهس دهستی
 خز بکه ته [نانکو نه تو بشتی تیکه لیبیا که سی بکه ی، و نه کهس بشتی تیکه لیبیا ته بکه ت]، و ته زفانه کنی
 ههی ورژا قیامه تنی تو ژنی ناهیه فه گرتن. و بهری خز بده بهر سبتی خز نهوئی تو ماییه ل سه ر بهرستا
 وی، ب سویند ته م دتی سوژین، پاشی خز لیبیا وی دتی به لاقه کنی، و هافیتیه دهر بایبیدا. ﴿۹۸﴾ ب راستی
 بهر سبتی هه وه، یسی راست و دورست، بهس خودتیه و ژ بلی وی چو بهر سبتیت راست و دورست نینن،
 و زانسا وی هند یا بهر فره هه همی تستان فه دگرت.

فَمَنْ قَاتَلَ أَهْلَ الْكُفَالِ أَتَىٰ وَلَا يَحْتَسِبُ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يُفَضِّلَ إِلَيْكَ وَخِيَمَهُ وَقَالَ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَقَدْ عَاهَدْنَا
إِنَّ مَادَّةَ مِنْ قَبْلِ قَسَمِي وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَكِ كُنْ أَنْجِدُوا الْأُمَّةَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَنْ ۖ
فَقُلْنَا اقْبَلْهُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرِجَالِكَ فَلَا يُخْرِجُكَ كُنَّا
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْتَبِي ۖ إِنَّ لَكَ الْأَجْرَ فِيهَا وَلَا تَحْزَنْ ۖ
وَأَنَّكَ لَا تَظُنُّوْنَ أَيْمَانًا وَلَا تَضْمَانًا ۖ قَوْمُوسُ أَيْمَانِهِ
الْكُفْلُ قَالَ يَتَذَكَّرُ هَلْ أَدْرَأْتُ عَلَىٰ سَجْرَةَ الْخُلْدِ وَمَلِكِي
لَأَيُّبِلَ ۖ فَأَكْثَرْنَا مَهَابَتَهُ لَهَا سَوَاءٌ لَهَا وَطَيْفًا
يَتَضَمَّنَانِ عَلَيْهَا مِنْ وَرَىٰ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمَ وَرَبَّهُ فَقَرَىٰ ۖ
ثُمَّ أَحْبَبْتُهُ وَرَبُّهُ قَاتَبَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ قَالَ أَطِيعِيهَا
جِيئًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّا بَيْنَ يَدَيْكَ فَتَىٰ هَدَىٰ
فَمَنْ أَتَّبَعْتِ هَذَا فَمَا تَعْبَلُ وَلَا تَشْفِي ۖ وَمَنْ أَعْرَضَ
عَنْ وَصِيي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا يَخْمَرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَعْمَىٰ ۖ قَالَ رَبِّ لِي خَيْرٌ مِمَّنْ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۖ

﴿ ۱۱۱ ﴾ فَيُجَا خُودَائِي رَاسْت و خُونْدَكَر [بِسِي
هه می خوندکار هه وجهی وی]، بَسِ [و ژ بی شرک و
سالزخمی موشرک دهنن] بلند و باقره، و له زنی ل
[خواندننا] قورناتن نه که، ههتا وه حسیبا خودی بو ته ب
دوبیا هیلک نهیت، و بیژنه: خودیو ژ زانینا سن زنده بکه.
﴿ ۱۱۵ ﴾ و ب سویند بهری نوکه مه فهرمان ل ناده می
کربوو [کو ژ داره کن نه خوت]، فَيُجَا وِی [قہو یانی
و فہرمانا مه] ژ بیرکر، و مه سہر و خوزراگرتن
[ژ نه خوارنا وِی داری] ل دہف نه دیت. ﴿ ۱۱۶ ﴾ و بیژنه وان:
وہختن مه گوژیبه ملیاکه تان سوجدهیسی بو ناده می
بیہن [سوجدهیا سلاف و ریزگرتنی] نه سوجدهیا
ہرستنی]، نَبِیْس تَن نہیبت، بیت دی هه می
[بو ناده می] چژنه سوجدهیسی. ﴿ ۱۱۷ ﴾ فَيُجَا مه گوت:
هہی نادم، ب راستی نه فہ دژمنی ته و ژنا تہبہ، فَيُجَا
[ہشیار بن] هه و ژ بہحشتن دہر نہ تیخت، نه گہر دئی
زہحمت و ہوسنیانی بیسی [ب زبانا ختو یا دنیاییتہ].
﴿ ۱۱۸ ﴾ تہ نہو بیت، نہ تو تیدا [د بہحشتیدا] برس می
بسی، و نہ ژ تیدا رویس بیسی. ﴿ ۱۱۹ ﴾ و نہ تیدا تینی

دسی، و نہ ژ گہرما هه تافن ل تہ دہت. ﴿ ۱۲۰ ﴾ فَيُجَا شہینانی و ہوسواس و گومان تیختہ دلنی وی [و دہر
خہلہ تہیبرا کر]، گوت: هہی نادم تہز دارا ہہرمانی و ملکنی بیی فہرین، نیشا تہ بدہم؟ ﴿ ۱۲۱ ﴾ فَيُجَا ب
فندوقیلن خاہاندن و دہر خہلہ تہیبرا کرن] وان ژ وِی داری خوار [نہو دارا خودی نہ ہیبیا وان ژئی کری،
فَيُجَا وہختن خوارین] شہر مگہا وان [عہورہتا وان] بو وان دیار بوو، و دہست ہاقتینی بہ لگیت بہحشتی
ژبفہ کرن و دانانہ سہر، و نادمہ نہ گوہداریبیا خودایسی ختو کر، فَيُجَا نہ گہ ہشتہ نارمانجا ختو [بیان ژئی زبانا
وی نہ ختوش بیوو، ب ہاتہ خوار وی بو دنیاییسی]. ﴿ ۱۲۲ ﴾ ہاشی [نادمہ ژ کر یارا ختو ہشتیان بیوو، و توبہ کر
و خودایسی وی نہو بو بیفہ ہہرمانیسی ہہ لژارت، و توبہ ژئی قہوبیل کر و ل سہر قابم کر. ﴿ ۱۲۳ ﴾ [خودی]
گوت: ہوین ہہر دو ژ بہحشتن داکہ فن [بو سہر نہردی] ہندہک ژ ہمہ ل ہندہکان نہ یار و دژمن، و ہہر
گافا راستہر یکر نہک ژ بہرئی منفہ بو ہو ہہات [کو کتیبیا خودیبہ بیان ہارنتا بیفہ ہہر کیبہ]، فَيُجَا ہہر
کہسی ریبکا راستہر یکرنا من بگریت، نہ بہر زہ دیت و نہ بہر ہنگاری نہ ختوشیسی دیت. ﴿ ۱۲۴ ﴾ و ہہر
کہسی رویسی ختو ژ من و کتیبیا من [کو قورناتن] و ہر گیزیت [و باوہریسی بیی نہ نیبت]، ب راستی دئی
دنیاییتدا بازار وی زبانا کاتہنگ و تاریبہ، و روزا قیامہ تہن نہم دئی وی کوزہ کو مکہ بین. ﴿ ۱۲۵ ﴾ دئی بیژست:
خونديوو بوچی تہ نہز کوزہ ئینیاسیمہ مہیدانا حہشرئی؟ و نہز ب ختو [د دنیاییتدا] بیی ب چاف بووم.

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَمَا نَسِيَ الْيَوْمَ نَسِيًّا ۝
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَوْ ظَنَّ يَأْتِيهِ بِالْبُرْهَانِ وَلَئِن أَكْثَرَ
 أَتَتْهُ وَأَتَتْهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي لَكُمُ الْبُرْهَانَ مِنَ الْغُرُوبِ
 يَسْتَوُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ إِذْ لَيْسَ لَكُمُ اللَّيْلُ لِأُولَى النَّعْمِ ۝
 وَلَوْلَا كِتَابٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَجْهِكَ سُتًى ۝
 فَأَنْصَرِعَ عَلَى مَا يُنْفَرُونَ وَسَخَّرْنَا رَجْمَكَ فِي الْعِلْمِ وَقَدَحًا لِنَارِ
 وَقَدَحًا لِنَارِهَا وَمِن نَّهَائِي اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَانظُرْ إِلَيْهَا إِنَّهَا
 تُرْفَعُ ۝ وَلَا تَسْتَكْبِرْ تَكْبِيرًا إِلَى مَا تُنْفَعُ بِهَا وَأَوْسَاهَا بِهِنَّ زَعْفَرًا
 الْحَيُّ الَّذِي فَلَيْسَ يُغْرَبُ وَيُرْفَعُ رَبُّكَ غَيْرُ الْغَايِبِ ۝ وَالْمُرْتَدِّ
 بِالْأَسْفَلِ وَأَسْفَلَ عِلِّيَّهَا لَا تَسْتَكْبِرُ رِجَالًا تَحْتِ زُرُوقِهَا وَالصَّبِيحَةَ
 لِلشُّقْرِ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا يَا أَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ رَبِّهِمْ أَوَّلَمَ تَأْتِيهِمْ
 بَيِّنَاتٌ مِمَّا فِي الْأَشْجَفِ الْأُولَى ۝ وَلَوْلَا أَنَّا لَكُنَّاكُمْ عِبَادًا
 مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَتُنَجِّحَ
 آيَاتِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقْدَلَ وَنَحْمَرِي ۝ قُلْ كُلٌّ مِمَّنْ قَدْ خَلَّأْنَا
 فَمَا تَعْلَمُونَ مِنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ امْتَحَنِي ۝

﴿۱۳۶﴾ [خوددئی] گزوت: هوسا نشان و نایه تیت
 مه یو نه هاتن، و نه خو لسن کوره دکمر، و نه ددانه
 پشت خق، و نه فرۆ تو زی و هسا دئ [دا نگریدبا]
 تیه هیلان و زی بیکرن. ﴿۱۳۷﴾ و هوسا هم نهویت
 زیده دناف گونهیدا چوین، و باوهری ب نشان و
 نایه تیت خودایسن خق نه تیناسین، جزا دکهین، و نیزایا
 ناخره تی دژوارسو و بهره و امتره. ﴿۱۳۸﴾ نه ری مانه و
 دبی ناگه بسوون، و خودی یو وان دیار نه کربوو کا
 مه چند [مله ت] بهری وان د هیلاک برسوون؟ و نه و
 دناف کافله خانیست و انرا دچن [و ب چافنی خق وان
 کافله خانیسان دینسن]، ب راستی نه فه [خسینواریت
 مله تیت د هیلاکچوسی] نایه ت و نیشان، یو مرزیت
 خودان نه قل. ﴿۱۳۹﴾ و نه گهر بهیانا باشیخستنا
 نیزادانا وان [یو رۆزا قیامه تن] ژ خودایسن نه نه هاتیه
 دان، و نه گهر و هخته کن دیار کرسی [کو رۆزا قیامه تیه]
 وان نه بایه، دا نیزادانا وان یا پیدفی بیت. ﴿۱۴۰﴾ فیجا
 سبرما خق ل سر نهوا نهو دینسون بکنشه، و بهری
 رۆژه لاتنی [نقیژا سیندی] و بهری رۆژنا قابوونی
 [نقیژا تیغاری]، و هنده ک ژ و هختت شه فن [نقیژا عه یشا]، و سه رو بیت رۆژی [نقیژا عه غره ب و نفرۆ]،
 خودی پاک و باقر بکه، و حمداوی بکه، دا بگه هیه وئی یا هنی رازی بیسی. ﴿۱۴۱﴾ و سو چاییت خق نه به
 وان خق شیسان، ژ خه مل و جوانیسا دنیاسن، نه فیت مه دایسه هنده ک گاوران، دا وان هنی بجه ربینن، و بزقن
 خودایسن ته [کا جهند ژ دنیاسن دایسه ته، و نهو خه لاسن ناخره تی شهوی دئی ده ته نه کو به هخته شه] جیتر و
 دژمدریزتره. ﴿۱۴۲﴾ و فهرمانا سالا خق [مله تن خق] ب نقیژی بکه، و تو زی ل سر یسن بهره دوام به، نه م چو
 بزقی ژ ته ناخوارزین [کو سو بزقن خق یان یسن مالا خق بدهی]، نه م یسن بزقن ته ددهین، و دو بیا هیکا ب
 خیر یا پاریز کارانه. ﴿۱۴۳﴾ و گوئسن: بلاوی معجزیه ک ژ دهف خودایسن خق یو مه فیابایه [ادامه باوهر ژنی
 کربایه]، نه ری ما ز گیتیسا هانتا پیغه مبهری دکینیت بهری نو که دا سو وان نه هاتبوو؟! ﴿۱۴۴﴾ و نه گهر مه نهو،
 بهری هانتا پیغه مبهری و نیناه خوارا قورناتنی، ب نیزایه کنی د هیلاک بریانه، دا نیزون خودیو تو بلا ته پیغه مبهری
 یو مه هانتا بایه، دا نه م ل دویف نایه ت و نیشانیت ته چو بایسه، بهری نه م [ب نیزایا دنیاسن] بیسه رسوا کرن،
 و [ب نیزایا ناخره تی] بیسه شه مرزار کرن. ﴿۱۴۵﴾ [ههی موحه مد] بیژه: نه م همی [نه م و هوسن] دچا فهرتیه
 [کا دو بیا هیسا مه و ههوه دئی بیته ج؟] فیجا هوسن خق بگرن و بهری خق بدهن، دئی زانن کاسنی کینه خودانیت
 ریکبا راست و یسنت راسته تی.. [کا نه مین بیان هوسن].

سوره‌ها ثمنیاء

ل مه که من هاتیبه خوارچی (۱۱۴) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ و هخسئ حسیئا خهلکی [ل سه ر کار و کرباریت وان کریس کورژا قیامه تیه] نیزیک بسور، و نه و ب خخو بیت د بسئ ناگه هیه کا تمامدا و [ب دنیاسئ و دلخواریت دنیایفه] د مژویلن. ﴿۲﴾ و نینه چو یسئ نسوی ژ قورناتسئ، ژ دهف خودایسئ ته، بسز وان نه یسئ، و نه و ب ترانه فه گوهداریسئ بؤ نه کهن. ﴿۳﴾ دلایت وان د مژویل و بسئ ناگه من، و نه و یسئ سته مکار پسته بسئ د نایه ر اخژدا دکهن، و دبیزن: نه ری ما موچه مه دؤی نه مرقفه وه کی هه وه؟ فیجا هوین چا و ل دو یف سحرئ دچن و هوین ب خخو دبیسن [کو سحره]. ﴿۴﴾ [پنغه بهری] گوئ: ب راستی خودایسئ من هه ر گوئته کا د نه رد و نه سساناندا دیتنه کرن، ژ بی ب ناگه هه [فیجا چا و پسته هه وه دئی ل بهر بهرزه بیست]، و

نه و ب خخو گوهدیر و زنده زانایه [ناگه هژ هه می گوئن و پسته ستان هه به، و چول بهر بهرزه نایت]. ﴿۵﴾ و گوئن [نه فا موچه مه د دبیزیت نه وه حیه]: تیکه له خه ون و خه ونر ژوژکن، و دبیت هه ما ژ دهف خخو [نه ف قورنانه] چنکریبیت، و ژ دره و ب بال خودیفه لیدایت، و دبیت هه له سفان بیت [و ته گهر و هسانیه] پا بلا وه کی وان پنغه بهریت بهری وی هاتینه هنارتسن، مو عجزیه مه کن بؤ مه بییت. ﴿۶﴾ خه لکی چو ژ وان گوندان، نه و یسئ بهری قوره هیشیان مه د هیلک برین، باوهری ب وان مو عجزیه هیان نه فی نایسیه، نه و یسئ وان ژ پنغه بهریت خخو خواستین، فیجا نه و دئی باوهریسئ بی نین؟ [ته گهر بیین، نه... نه و بیین ژ بی باوهریسئ بی ناینسن]. ﴿۷﴾ و مه بهری ته چو پنغه بهر نه هنارتینه، و وهی بسز هنارتیت ته گهر زه لام نه بنسن [نانکو مرقف بوون، نه ملیاکت بوون]، فیجا ته گهر هوین فنی نه زانسن پسپارا زاننا و خودان کینیان بکه ن [کا پنغه بهر هاتیبه، ته گهر مرقف نه بیست و زه لام نه بیست]. ﴿۸﴾ و مه نه و پنغه بهر نه کربوونه له شه کن و هسا، کو خوارنی نه خزون و مرن بسز وان نه بیست [نه و ژ وی وه کی هه مرقفه کن هه بیست دمرن]. ﴿۹﴾ پاشی نه و بهیانا مه دایسه وان [کو نه م وان رزگار بکه یسئ، و نه پاریت وان بهر ناتاف بکه یسئ]، مه ب جه کر و راست ده رتبخست، فیجا نه و و نه و یسئ مه بقیسن، مه رزگار کرن، و نه و یسئ زنده د گاووری و بهرزه بویندا چو یسئ، مه بهر ناتاف کرن. ﴿۱۰﴾ ب سویند [گه ل مرقفان] مه کتیه ک بؤ هه وه نینایسه خوارچی، سه ر بلندیا هه وه با تیدا، نه ری ما هوین تنی ناگه من؟

﴿۲۵﴾ و مه چو پیغمبر بهری ته نه هاترینه، ته گهر مه وه حی بز نه هاتریت، و مه نه گزیتین چو بهر سیتت راست و دورست ژ من پیغمتر نین، قیجا من ب تن بهریسن. ﴿۲۶﴾ و گوتن: خودایسن دلوقان زار و کیت بز خض چیکرین، و شو ب خض بسن باک و باقره ژ فنی چهندی، و (تهویت نهو دکهنه زار و ک بز خودی کو ملیاکه تن) بهنده سیت وی سیت ب ریز و رومه تن. ﴿۲۷﴾ و شو (ملیاکته) چو ناخشنان ناکه ن بهری ناخشنای خودی (هاتمه خودی نه بیسیت و فرمانی نه دهت، ناخشن)، و شو ب خض ل بهر ته صری وی د راهه سبایه و بنی نهریسا وی ناکه. ﴿۲۸﴾ و خودی دزایت کا وان چ کریمه و کا دتی چ کهن (شو چو کار و گوتنای بنی خودی ناکه)، و مههدری بز کهنی ناکه، بز وی نهیت یسی خودی بسن خض و بز بغیت (تهو زی خودانیت خض و فنی گزیتنه (لا اله الا الله))، و شو (ملیاکته) بهردهوام د ترسا خودیدانه. ﴿۲۹﴾ و هر تیکنی (ژ ملیاکه نان) بیسیت: نهز بهر سیتمه شرینا خودی، شم دتی دوز هنی

کهنه جزایسی وی، و هوسا هم سته مکاران جزا دکهن. ﴿۳۰﴾ نهری ما نهویت گاوریویسن، نه ددیتن و هزرا خض ناکه ن کو ب راستی نهره و نهسان بیگفه بیون، قیجا مه ژیکفه کرن، و هر تشه کنی خودان روح مه یسی ژ نافی چیکری، نهری د گهل فنی ژی هنیژ نهو باوهریسن ناینس؟! ﴿۳۱﴾ و مه چیبایت نه جهد سیت تیخسیتنه د نهر دیدا، دا نه تیت و نه چیت (ژ جهد نه چیت)، و مه ریکیت فرهد سیت تیخسیتنه تیدا، دا نهو ب سهر کار و باریت خض هلبسن. ﴿۳۲﴾ و مه نهسان یسی کریمه بانه کنی بهارستی (ژ که فتن)، و نهو ژ نشان و بهلگه سیت مه کریمه تیدا (وه کسی روزی و هه یغنی و ستران) بسن ناگه ن. ﴿۳۳﴾ و خودی نهو، یسی شهف و روز، و روز و هه یغف دابین، و هر تیک د چهر خا خض دا دچیت و دگهریت. ﴿۳۴﴾ و مه بز کهنی بهری ته، نهری (ههروهه ساخی) نه اداییسه، نهری ته گهر تو مری نهو نامرن؟ (تشف نایه نه دهره هفی و اندا هاته خورای نهویت دگوتن: شم دتی خض لکی گزین هاتمه دهریت، و وان هزر نهو دکهر نهو زی دتی مرن). ﴿۳۵﴾ ب راستی هه نهو فسه کا ههیت دتی مریت، و شم ههوه ب قهنجی و خرابیسان دجه بیسن، و هر هوبن دتی ب بال مهفه زفرن.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَا يَسْمَعُ الضُّعْفُ الْأَعْمَىٰ إِنَّمَا
 مَا يُبَدِّدُ زَوْتًا ۖ وَلَئِن مَّسَّخَرْتُمْ نَفْسًا مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَتَعْمَلُنَّ يَوْمَ تَبْرَأُونَ إِنَّمَا نَحْنُ قَائِلُونَ ۖ وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ
 الْبَاطِلَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظَاهَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 بِمِقْوَالِ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَسِيبِينَ ۖ
 وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَسَبَّحَةَ وَدَعْنَا
 لِلشَّقِيئِينَ ۖ الَّذِينَ يَجْحَدُونَ بِرُحْمِ الْغَيْبِ وَهُمْ لِنَاظِرَةٍ
 مُّشْفِقُونَ ۖ وَهَذَا وَصَرَّفْنَا بِرَبِّكَ أَنْزَلْنَا لَهُ
 مُّكْرَمُونَ ۖ وَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 بِهِ عَالِمِينَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
 أَنْتَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَا تَدْعُنَا إِلَّا تَلَاهَا عِبَادِينَ ۖ قَالَ
 لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْرَكَ مِن قَبْلُ وَأَنَا زَاهِدٌ فِي مَا تَدْعُونَ
 بِالْحَقِّ أَرَأَيْتُمْ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا بَلْ نَحْنُ مُشْرِكُونَ
 وَالْأَرْضُ الَّتِي قَطَرْتُمْ مِمَّا وَعَدْنَاهُمْ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ
 وَقَاتِلَهُمْ أَكْبَدًا وَاصْتِكْمَلَهُمْ أَنْ يُقُولُوا مَدْيُونَةٌ

﴿۱۵﴾ [هه ی موچه مه د] بیژه: نهز بهس ب و رهحیی
 ههوه هشیار دکهم و بی دترسینم، بهلن یس
 کهر (نه بهس) گول گازسی نایب دمنی دینه
 ناگه هدار کون [نانکو گهلی موشرکان هوین وهکی
 مرؤفیت کهرن، هوین چو فابدهیسی ژ فنی هشیار کرنی
 نایسن]. ﴿۱۶﴾ و نه گهر بهچه کا نیزایا خودایسن نه
 وان بگریست، دی بیژن: وهی بسو نیزا و نه خو شیباه مه،
 ب راستی نه مه بیست ستمکار بووسین. ﴿۱۷﴾ و نه مه
 نهراز ویسیت راست و دورست بسو رؤزا قیامهتی دنی
 دانین، قیجا کهسن کیترین ستم زی لی نایته کون
 [نه خیرت وی کیم دین، و نه زی گونه هیت وی زنده
 دین]، خو نه گهر [خرابی یان باشیبا وی] نهمهتی
 دندکه کا توفی خنده لکنی زی بیت، نه مه دنی نینین
 [و بسو کیشین]، ژ خو بسو حسینب و ههژمارتنی، نه مه
 بهسی خوینه. ﴿۱۸﴾ و ب سویند مه کتیباه جوداکهر
 [د ناقهرا هعی و نه هه قیید] و راسته بریکهر، و یا
 ب بیرتین بسو بارتنز کاران، دا مووسایی و هاروونی.
 ﴿۱۹﴾ [بارتنز کار نهون] نه ویت دمنی ب تنی [کو کهس

وان نه بیست زی] ژ خودایسن خو دترسن، و نه خو ژ رؤزا قیامهتی زی دترسن. ﴿۲۰﴾ و نه ف قورنانه شیرت
 و بیرنیانه کا پیروزه، مه نیاییه خوارئی، قیجا چاوا هوین باومر ناکه ن یاژ دهف خودئی هاتی [ههر چنده
 هوین دهقینن، کو نه ورات یاژ دهف خودئی هاتی]. ﴿۲۱﴾ ب سویند مه تیگه هشتن و راسته بریکون ههر ژ
 بجوکیاسی دابوو نیراهیمس، و ب راستی مه دزانی نهو هیزایی دانا مهیه. ﴿۲۲﴾ و هختن گوتیبه باین خو و
 ملهتی خو، نه هه ج بوت و بهیکهرن هوین بنهه سیاییین و دهر یسن. ﴿۲۳﴾ گوتن: ب راستی مه ددیت باب
 و باهریت مه نهو دهرستن [نه مه زی ژ بهر فنی چهندهتی وان دهر یسن]. ﴿۲۴﴾ گوت: ب راستی هوین ب
 باب و باهریت خو فیه بیت دهرزه بوونه کا ناشکه رادا. ﴿۲۵﴾ گوتن: نه تی ته راستی بسو مه نیاییه [نانکو تو
 یسن جمعی]، یان زی تو ترانه یان بسو خو ب مه دکهی. ﴿۲۶﴾ گوت: [نه خیر نهو نه خودایست هه وهه] بهلن
 خودایسن هه وه خودایسن نهرد و نه سسانانه، نهوی نهرد و نه سسان چیکرین، و نه زل سهه فنی چهندهتی [کو خودا
 خودایسن هه وهیه، و چیکه تی نهرد و نه سسانانه] ژ شاهداهه. ﴿۲۷﴾ و سویند ب خودئی نهز دنی بوتیت هه وه
 شکینم، پشتی هوین ژ دهف دچن.

﴿۷۳﴾ و مه نهو کرنه پنیشی، ب فه رمانا مه راسته پیکرنن دکهن، و مه وه حی بز وان هنارت کور کاریت چاک بکهن، و نغیوان بکهن، و زه کاتنی بدهن، و هم مییان نم دهرستین. ﴿۷۴﴾ و (لویط) زئی مه کربوو پنیشی، و مه بیغه مبراتی و تیگه هشتن و زانین دابووین، و مه نهو زئی گوندی پویجاتی دکرن [کو زه لام تالوقی زه لاسی دبوو] رزگار کر، ب راستی نهو مله تکی خراب و زئی دهرکه فستی بوون. ﴿۷۵﴾ و مه نهو (لویط) بیغه مبر [تیخسه دناف دلوقابیا خردا، ب راستی نهو زقنجان بوو. ﴿۷۶﴾ و بهری فان بیغه مبران، نووحی زئی گازی خودایستی خنز کر [کونم وی رزگار بکین و مله تنی وی دهبلاک بهین، پستی بن هیفی بووی نهو باوهریسی بین]، فیجا مه دوعایا وی قه بویل کر، و مه نهو و مالا وی ز توفانی، و کوفانه کا مه زن رزگار کرن. ﴿۷۷﴾ و مه نهو زئی مله تنی نشان و نایه تیت مه دهره ددانان، پاراست و به رفانی زئی کر [کو نه شین چو نه زیه تنی بگه مینتی]، ب راستی نهو مله تکی خراب بوون،

فیجا ژ بهر هندی مه نهو همی [بجویک و مه زن] د ناییدا خه ندانندن [چونکی بیت بهر دهره وام بوون ل سهر گونه هی]. ﴿۷۸﴾ و به حسن داوود و سوله یانی بکه وه خنی ههر دووکان حوکم دهره حق زه فیجا چاندیدا کری، وه خنی به زئی هنده کان ب شهف که فنیبه د نافدا [و پویج کری] [و ههر دووکان شریعت د نایه را ههره جو بناندا دکر، خودانیت بهزی و بیت زه فیسی]، و نم ل سهر حوکمی ههر دوکان شاهد بووین، و مه ناگه هژی بهه بوو [و داوودی گوت: دفت خودانی بهزی، بهزی خو شوینا زایانا (زه مره) گه هشتیبه زه فیجا چاندی، بده ته خودانی زه فیسی]. ﴿۷۹﴾ و مه سوله یان ب فی حوکمی تیگه هاند [و گوت: دفت بهزی بدهینه ف خودانی زه فیسی، مفای بز خنز زئی و هرگرت و زه فیسی بدهینه ف خودانی بهزی، و چافی خنز بدهته زه فیسی همتا وهکی وی شه فی لسن دکهن، نهو شه فا بهزی وی که فیسی، باشی نهو (خودانی بهزی) زه فیسی بز بنبلیت و یسی دی زئی بهزی وی بز بنبلیت، فیجا داوودی گوت دتی حوکم نهو بیت یسی ته گوتی]، و مه بیغه مبراتی و زانین و تیگه هشتن دابوونه ههر دوکان، و مه چیا و تهر و تهوال بز داوودی سهرنرم کربوون، د گهل وی حمد و تسیح خردی دکرن، و نم فان تشنان دشتین بکین، و نم دکهن زئی. ﴿۸۰﴾ و مه چیکرنا زری و کومزریان نیشا داوودی دابوو، دا هره ژه چکی دژمنی ههوه پیاریزیت، نهری هوین سوپاسیا فان نیعمه تان دکهن؟ [نانکو سوپاسیا فان نیعمه تان بکهن]. ﴿۸۱﴾ و مه هور بهایز سوله یانی سهرنرم کربوو، ب نه مری وی بیجه وی جهن مه پیروز کری، و تزی خیر و بهرکه ت کری [کو نه ردی شامیه]، و ب راستی مه ناگه هژی ههمی تشتی هه بوو [نانکو ههمی تشت ب زانین و ب نه مری مه چن دبوو].

وَمِنَ الَّذِينَ يَمُنُّونَ بِالْغَيْبِ لَمْ يُعْطُوا مَتَاعَهُمْ فَهُمْ يَوَدُّونَ أَنْ يُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَيَقْتُلُوا بِحَقِّ اللَّهِ وَأَلَّا يُؤْتُوا مَتَاعَهُمْ فَهُمْ يَرْتَابُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَرْتَابُونَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٨٢﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٣﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٤﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٥﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٦﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٧﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٨﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٨٩﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَقَصِدَاتٍ مِّنَ الرِّسَالِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بَعَثْنَا فِي هَذِهِ أُمَّمًا مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّ يُفْهَمُونَ ۚ ﴿٩٠﴾

﴿ ۸۲ ﴾ و ژ شه پانان، مه هندمك بسه سرنهرم كربون، خؤ بؤ نفؤم دكرنه بنن دهر پيان، دا بؤ لؤلؤ و مهر جانان دهر بنخن، و ژ بلى فى زى، شؤله كى دى زى بؤ دكر [وه كى نافرنا باؤيران، و نافر هيبنت بلند، بيت كورؤف نه نشين پى رابين]، و شم بؤ وان بازيزقان بوويين [دانو خرابيى نه كنه، و ژ نهرى سوله پيانى دهر نه كه فن]. ﴿ ۸۳ ﴾ و نه سيوب و رختى نساخ بووى گازى خودايسى خؤ كر، خودنؤوب رباستى دهرده كنى گران نه زى بؤ گريم، و نوؤ ههمى دلؤفانان دلؤفانترى. ﴿ ۸۴ ﴾ ينسا مه دوعايبا وى قه بويل كر، و نهو دهر دى گرتى، مه زى داباش، و مه كور و كچنبت وى، و جاره كا دى ته مئى وان ژ دلؤفان پيا خؤ دانن، دا عباده نكهر بيرا خؤ بنن، و بينا خؤ فرمه بگنه، ههروه كى نه سيويى بينا خؤ فرمه كرى. ﴿ ۸۵ ﴾ و به حسنى نيساعيل و ندريس و [ذا الكفل] بكه، كو ههمى ژ دهسته كا سهركيشان بوون. ﴿ ۸۶ ﴾ مه زى نهو تيخته د نافع دلؤفان پيا خؤ دا [د نافع پيغهمه راتبيى يان به حاشيتدا]، ب راستى نهو

ژ باشان بوون. ﴿ ۸۷ ﴾ و به حسنى خوداننى نه هنگى بكه، وه خشن كه ريكرتى دهر كه فسى، و هزر كر نه م چو جزا پيان وى نه نگاف ناكه بين [قيجا نهو ژ كه مئى هانه هافتن، و نه هنگى داعويرا]، نينا د ناريساناندا [تار پيا شه فن، تار پيا دهر پياى و تار پيا زكن نه هنگى] هه وار كر. خودنؤوب راستى ژ بلى ته چو به رستى نين، باكى و باقزى [ژ ههمى كيا سيبان] هه ر بؤ ته به، ب راستى [نه ز هيزاى فى جزا بيمه و]، من ستم ل خؤ كر. ﴿ ۸۸ ﴾ قيجا مه دوعايبا وى قه بويل كر، و مه نهوؤ كؤفان و نه نگا قيسى رزگار كر، و هؤسا نه م خودان باوه ران [ژ نه نگا پيان] رزگار دكه بين [ته گهر هه وارا خؤ بگه هيته مه]. ﴿ ۸۹ ﴾ و به حسنى [پيغهمه رى مه] زه كه ريباى بكه، وه خشن گازى خودايسى خؤ كرى، خودنؤوب، من نه هيله ب تنى [بين كور]. كو نهو كور بيه و ترسى من و جهن من بگريت، و ته گهر تو نه دهبه من زى، نه ز ب خهم ناكه قم]، ب راستى نو باشترين و ترسى. ﴿ ۹۰ ﴾ مه دوعايبا وى قه بويل كر و مه به چا دايى، و مه ژنا وى ب بچويك تيخت [كو به رى هنگى بچويك نه دبوون]، [مه دوعايبنت وان پيغهمه ران قه بويل كرن] چونكى ب راستى وان له زل خيران دكرن، و ژ ترسا نيزا يسه، و ته مابى بؤ نيعمه تيتت مه دوعاؤ مه دكرن، و وان بهس بؤ مه خؤ دشكاندن، و ل بهر فرمانا مه د پاره ستياى بوون.

وَالَّذِينَ أَحْسَنَ مَقْرَنَهُمْ فَفَعَلْنَا فِيهَا مِمَّا رَوْحًا
 وَجَعَلْنَاهَا رِجْتًا وَأَنبَأَهُم بِالْمَقْرَنَاتِ ۚ إِنَّ هَذِهِ
 أَتَنُكُمْ وَأَنَّهُ وَجِيدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوا رَبَّ ۚ
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كَمَا إِنَّا تَرَجَعْتُمْ ۚ
 فَمَنْ يَسْتَلِمِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسُلُوبِهِ ۚ وَأَنبَأَهُمْ كَمَا تَبَيَّنْتُ ۚ وَحَسْرَةً عَلَى قَوْمِهِ
 أَهْلَكْنَاهُمْ أَنفُسَهُمْ لَآ يَزْجَعُونَ ۚ حَقٌّ إِذَا فُيْحَتْ
 بِأَجْرٍ وَمَأْجُوجٍ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۚ
 وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرَتِ
 كُفْرًا وَابْتِغَاءً لِقَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ۚ إِنَّا كُنَّا وَمَا تَشْهَدُونَ مِنْ ذُوبٍ اللَّهُ
 حَقَّ جَهَنَّمَ أَنفُسَهُمْ وَأَزْدُونَ ۚ تَوْصَاتٍ
 هَذُلًا ۚ إِلَهًا مَا وَرَدَهَا وَكُلَّ فِيهَا كَلْدًا ۚ
 لَهْمٌ فِيهَا فَهَرَمٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۚ إِنَّا الْذَّيْبُ
 سَمَّيْنَا لَهُمُ مَنَّا لُكَّيًّا ۚ أُولَئِكَ غَنَاهُمْ شِعْرُوتُ ۚ

﴿ ۹۱ ﴾ و به حسن معریه منی بکه، نمو او خورده من باقر
 را گرتی و پارسستی، و مه فرمانا جبریل کر بفکته
 سینگی وی [و مه عیاستیخته زکنی وی]، و مه نور
 و کوری وی، کر نه نشانه ک [ل سر دسته لاداریسا
 خودی] بز همی خه لکی. ﴿ ۹۲ ﴾ ب پاستی نه ف
 دینه، دینی نیلانی [دینی نه وحیدیه، و دینی همی
 پیغمبرانه] دینه کن ب نینه، فانکو تیک دینه و
 نه وه یس همی پیغمبره یس هاتین] و نه ز خودایس
 هوممه، قیجا [گهل موسلمانان] پهرستا من ب
 تنی بکن. ﴿ ۹۳ ﴾ [نه ف پیغمبره وه کی خه لکیت
 زنجبران ل دویف تیک هاتینه، و همی تیک دین
 بوون، دینی وان دینی نه وحیدی بوو] اوریکه قبیت
 وان ل سر دینی خوریک هه قنیان، و بوونه دستک
 دستک و ژنک جودا بوون، و همی دی هر ب بال
 مه ف زفرن. ﴿ ۹۴ ﴾ قیجا هر که سی کار و کیریست
 باش بکته و باومری زی هه بیت، بزاقا وی به رزه
 نایب، و نعم همی کار و کیریست وی بو دفقیسین.
 ﴿ ۹۵ ﴾ و ل خه لکی وی گوندی نه وی مه [ژ بهر خرابیسا

وان] د هیلاک بری، حمرام بیت نه و جاره کا دی بزفرنه دنیایس. ﴿ ۹۶ ﴾ هتا ره خنی سکرکی به نجووج و
 مه نجووجان هه دیت، و نه و ژ همی جهیت بلند ب له ز دادکه فن [فانکو هندی هند گله کن، ژ همی ریگان
 دنین، دا خرابیسی بکن]. ﴿ ۹۷ ﴾ و هختی رابونا پشی مرنی نیریک بوو [چونکی دهرکه فتنا به نجووج
 و مه نجووجان ژ نشانتت قیامه تینه]، قیجا وی وه خنی جاقیت ته ویت گاوربوویسین، هه کری و به ق دین
 [و ژ ترساندا ناکه فته سه رتک و دینژن]: وهی نیزا و نه خوشی بز مه بیت، ب پاستی هم ژ فی بیت بی
 ناگه بوویسین [و مه کاری خور بز فی نه کر بوو]، به لکی هم بیت سته مکار بوویسین. ﴿ ۹۸ ﴾ ب پاستی هوین
 و نه ویت هوین شوینا خور دی دهر یسن، نار دووک و داروویسی جه هه مینه، هوین [دگهل وان] دی چنه
 تیدا. ﴿ ۹۹ ﴾ و ته گه نه ف [بوتیت هوین دهر یسن] بهر سبیت دورست بانه، نه دچر نه د جه هه میدا، و نه
 همی زی تیکدا [بوت و بوته ریس] دی هره وهر تیدا مینن. ﴿ ۱۰۰ ﴾ دیتسه ناله نال و خرخر استیگی وان د
 دوز ههیدا [ژ بهر دزوارسیا نیزایا دوز هه]، نه و چویسی دی ناهیسن. ﴿ ۱۰۱ ﴾ نه ویت بهری نوکه سوز و
 په یپانیا بز گار بوونی، مه ب رزقی وان کری [وه کی عوزه بری و عیسی و ملیاکه تان]، نه و ژ [ژ دوز هه]
 د دورن.

سُورَةُ تَائِبٍ حَجَّ

ل مَعْدِنِيْن هَاتِيْبِيْهِ خَوَارِيْ (۷۸) نَابِيْهِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿۱﴾ گمل مروفان پاريزو كاريا خودايسن خو بكن،
ب راسني ييفله رزا پوزا قيامتنى نشته كن موزنه.
﴿۲﴾ پوزا هويسن [وئى ييفله روزنى] دينسن، همسى
دايبن و ماك، سافاشيرئى خو، ژ بير دكهن و دهيلن،
و همسى نائس و گرانه، بمردهايتزون، و دئى مروفان
بينى سه خوشن، و شه و ب خو نه دسه خوشن، بهلنى
تيزايا خودايسن تى سا گرانه. ﴿۳﴾ و هندهك مروف هه نه
[وه كسى (نه ضرئى) ئى كورئى (حارئى) و موشركان]
گهنگه شىسن د دهرهه قنى خوديدا دكهن، بىنى كو
زائينهك هه بىت [و هوزر دكهن خودئى نه شىتت چاره كا
دى، پشنى مرئى وان ساخكه ته فه]، و ب دويف هه
شه پنهان كنى خويابىسى و خويابوز دكه فن. ﴿۴﴾ ل سهه
وى شه پنهان بىنى هاتيبه نقيسين، كو ب راستى نه وئى

ب دويف وى بكه فيت و دينكا وى بگريست، نه و دئى وى به روزه و گو ميرا كهت، و بهرئى وى دئى دهته تيزايا
ناگري. ﴿۵﴾ گمل مروفان نه گهر هويسن ژ رابوونا پشنى مرئى ب گو مان و دودلن [هويسن بهرئى خو بدنه
چينكرنا خو با جارا تيكن]، ب راستى مه هويسن [نانكو باين هه وه نادهم] جارا تيكن بىتت ژ ناخى چينكرين،
باشى ژ چپكه كنى، باشى ژ خويباريه، باشى ژ گؤشباريه كايى كنياسى و ته كووز، و ژ تيكانه ته كووز، دا
بق هه وه ديار بكه مين [نه خودان شىانين ل سهه همسى نشتان]، و شه وئى دمالچويكاندا خوچه دكهن و
رادگريسن، هه تا وه خته كنى ديار كرى، بىنى مه بفيئت، باشى دئى هه وه بچريك ديهين [بچ بچه دئى هه وه موزن
كه مين] داب دورستى تنى بگه من و بالغ بىسن، و هندهك ژ هه وه [به رى بالغ بىسن] دسرن، و هندهك ژ هه وه
دمينن هه تا زنده بهر و بىن چاره دىسن، دا چو نشتان پشنى دزانى نه زانيت، و تو نه ردى دىبى هشك و بى
شيكنا نيبه، گافا مه باران ب سهه ردا نسا، نه و نه ردى هشك ب شيكناى دهه زينت و دهرميت، و ژ همسى
رمنگيئت جوان بىتت شيكناى، شين دكهن.

﴿۹۶﴾ نهغه [دانا مرؤفان، و شیکرنا نهر دئی هشک و رویت و رهوال، ب ههمی رهنگیت شیکاتیسن] دا بزائن، ب راستی هه بوونا خودی یا به جهه [نانکو چو گوژمان تیدا نینه]، و نهوه مریمان ساخ دکمت، و بن گوژمان نهول سهه ههمی نشتان یسن دهسته لانداره.

﴿۹۷﴾ [و دا بزائن] یسن گوژمان رۆژا قیامتهن هه ر دئی تیت، و چو گوژمان و دودلی د هاتنا و تیدا نینه، و یسن گوژمان هندی د گوژراندنا، خودی دئی وان ههمیمان ساخکت و راکه نهغه. ﴿۹۸﴾ و ژ مرؤفان هندهک یسیت ههمین بئی زانین و بئی رینشاندره، و بئی وهسی و بئی کتیهکا رۆنکهر [ههیت]، مده ر کبیسن د دره هه قس خودیدا دکن. ﴿۹۹﴾ نهو ستویسن خۆ ژ مه زانسی و ژ روی وهر گبران ژ هه قیسن یاددهن، دا مرؤفان ژ رینکا خودی دویریخن، رسوایی و شه زمزاری د دنیا یسندا یز وانه، و رۆژا قیامتهن ژی دئی وان کهینه د نیزابا دۆزه مئی یا مرؤفۆژدا. ﴿۱۰۰﴾ نهف نیزابه ژ بهر وینه یا ته ب دهستیت خۆ بهری نوکه کری، و خودی ب راستی دراستا بنده یسیت خۆدا نه یسن سته مکاره.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اَللّٰهَ هُوَ اَلْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۹۶﴾ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اَللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْاَنْبُوْبِ ﴿۹۷﴾ وَاَنَّ النَّاسَ مِنْ جُدُلٍ فَاَنَّهُ يَغْفِرُ غَيْرُهُ وَلَا هُدٰى وَلَا يَكْسِبُ اَشِيْرٌ ﴿۹۸﴾ فَاِنِّيْ عَطِيْفٌ عَلِيْمٌ عَنِ سَبِيْلِ اَللّٰهِ لَمُرِيْ اَلَّذِيْنَ جَحَدُوْا وَاَنْذِيْعُهُمْ مِّنْ اَلْبَيْتَةِ عَذَابِ الْاٰخِرَةِ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ بِيْدِ اَللّٰهِ وَاَنَّ اَللّٰهَ لَيْسَ بِظَلِيْمٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۰﴾ وَاَنَّ النَّاسَ مِنْ بَعْدِكَ عَلٰى عَرْشِ اَللّٰهِ اَنْصَابُهُمْ خَيْرٌ اَوْ اَسْفَلٰنٌ يَّوْمَ وَاَنَّ اَصَابَتَهُمْ فَضْلًا مِّنْ اَللّٰهِ عَلٰى سَبِيْلِهِمْ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اَلَّاخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ الْاَخْسَرُ اَلْعٰمِلِيْنَ ﴿۱۰۱﴾ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ مَا لَا يَصْرِفُهُ وَاَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذٰلِكَ هُوَ الْاَضْلُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۱۰۲﴾ يَدْعُوْا لَنْ يَخْرُجُوْا اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِمْ لَيْسَ الْمَوْتٰى وَاَلَيْسَ الْعَشِيْرُ ﴿۱۰۳﴾ اِنَّ اَللّٰهَ يَدْخُلُ الْاٰيٰتِ يَتَمَوَّجُوْنَ وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ جَعَلْتُمْ جَبْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَهْنَ اَلَّذِيْنَ اَللّٰهُ يَعْمَلُ مَا يَرِيْدُ ﴿۱۰۴﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَخْرُجَ مِنْهُ فَاَلَّذِيْنَ اَلَّاخِرَةَ فَلْيَتَذَكَّرْ اِلَى الْاَسْمٰءِ فَلْيُصَلِّعْ فَلْيَسْتَزَلِّعْ لَنْ يَدْخُلُوْا حَتِيْمَةً مَّا يَلِيْقُ ﴿۱۰۵﴾

﴿۱۰۱﴾ و ژ مرؤفان هندهک یسیت هه یسن ل هه جهتن [نه د به جهن، و ب گوژمانن] د بهرستا خودیدا، فینجا نه گهر قهنجیهک گه هشتن، دئی ل سهه ر دینن خۆ مینت، و نه گهر نه خۆ شیههک [ههه ر نه خۆ شیههک هه میت یز جهه ر باندنا وی] گه هشتن، دئی چاره کا دی زفرینهغه سهه ر گاوریسن، [و هۆسا] دنیا و ناخرهت ژ دهست خۆ کرن، نن خوساره تیبیا بهر چاف و ناشکهره نهها نهغه به. ﴿۱۰۲﴾ [نهفن هۆسا زفریه سهه ر گاوریسن] وی شوبنا خودی دهر یسیت، یسن کو نه فایده یسی دگه هینتن نه ژی زیانن، نهها نهغه به بهر زه بوون و گو مرابیا کویر و دویر. ﴿۱۰۳﴾ نهغه وی دهر یسیت یسن کو زیانا وی [د دنیا یسن و ناخره تیدا] ژ مفایسن وی [یسن نهو یز ددانن] نیزیکتر، نهو چ پهسه پهسته قانه، و چ پهسه هه قاله [بۆ خۆ گرتی]. ﴿۱۰۴﴾ ب راستی خودی دئی وان نهوینت باوهری ئینایسن و کار و کریاریت راست و قهنج کریسن، به ته وان بهه شتانه نهوینت رویار دنا فلدا دئین و دچن، ب راستی خودی وی دکمت یا وی بئیت. ﴿۱۰۵﴾ ههه که سنی هزر بکعت، خودی هاریکاریسیا پیغه مبهری خۆ د دنیا یسن و ناخره تیدا ناکهت و وی ب سهه ر ناتخیخت، بلا [ژ که ربینت خۆدا] وهر یسه کی پیخته بانسی و ستویسن خۆ تن دایت و خۆ یخه ند قییت، و بلا بهری خۆ بدهتن کا نهفا وی کری، سهه ر کهفتنا خودی بۆ پیغه مبهری، نهوا [گاور] بۆ که ربگرتی بووسی، دئی بهت.

وَهَذَا إِلَى الْغَلَبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَذَا إِلَى حَرْطِ الْحَيْدِ ۞
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَتَوَدَّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ سَجِدُوا
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَرَاءَ الْعُكْبِ فِيهِ وَالَّذِينَ
 وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحِرَامِ يُظَاهِرْ فُدْفَةً مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ۞
 وَذُرِّيَّتَنَا لِإِثْرِهِمْ مَعَنَا الْكَيْفَ أَنْ لَا نُشْرِكَ
 فِي شَيْئًا وَظَهَرَ بَيْنِي لِلظَّالِمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالزَّكَّيْنَ
 الشُّجُورِ ۞ وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
 كُلِّ مَسْجِدٍ مَأْتِيَةٌ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۞ يُنْفِثُهُمْ
 مَتَّعِمْ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّهُ اللَّهُ فِي آيَاتِهِ مَقْلُوبَةٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْمَاتِهِ الْأَنْفُسُ فَسَكَلُوا مِنْهَا
 وَأَعْلَمُوا أَنَّنَا الْفَقِيرُ ۞ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
 وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ لِيَتَزَكَّرُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۞
 ذَلِكُمْ وَمَنْ يُعْلِمْ خُرْمَاتِ اللَّهِ فَهَرَّجَتْ لَهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ ۞ وَأَجَلَتْ أَعْمَارَهُمْ إِلَّا مَا تَبَقِيَ عَلَيْهِمْ
 فَلْيَحْتَسِبُوا الرَّيْحَ مِنْ الْأَوْثَانِ وَلْيَحْتَسِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۞

بز حجی، قنجا په یاده و سویاری حیشرت لاوز و همتیایی، ژ ههمی روخ و روی و کناریت دنیا یس،
 دئی قهست که نن. ﴿۲۸﴾ دا بز حج مغایان [بیت دینی و دنیا یی] بیسن، و زکری خودی ل سره فه کوشتا
 قوربانان، ژ به زی و چیلان و حیشران، بکه ن [نانکو ناقی خودی یسن]، دهنده ک ووژیت ناشکهرادا [کو
 ووژا قوربانیه و هه رسن ووژیت دو یغرا] ل سره وی رزق خودی دایسه وان ژ گیانداریت راگرتن بیت
 گیاخوژ [وهکی که والی و حیشران و چیلان]، قنجا هوین ژئ [قوربانان] بخون، و ژئ بدهنه ژاری دست
 تنگ. ﴿۲۹﴾ باشی [بشی فه کوشتا قوربانان، و ره جاتیکی] بلا قویژا حج راکن و باقیژن [نه فاژ بهر
 نحرمان نه دشیان ژ حق فه کن، قنجا بلا سهری حج کورت بکه بیان تراشن، و مویبت دی ژغه کن، و
 نیژکان تراشن]، و بلا قوربانیت بیخسته سهر حج، بدهن، و بلا توافا مالا بیروژ بکه [نانکو بلا توافا
 افاضه] یس بکه ن. ﴿۳۰﴾ کارواریت حجی نه فه نه تویبت مه نهره پی کریسن، و هه که سنی نه توشتی
 خودی نهره پی کری بکه ت، و نه وی حهرامکری نه دهنه سهر و مه زن بدانیت، و بیژنی لبی بگریت، نن ته فه
 ل دهف خودایس وی بز چیتره، [گملی مروقان] ههمی نهرش [ژ به زی و حیشران و چیلان] بز هه هه هه
 حه لاکرن و دورستگرن، ژ بل وان، تویبت حهرامیسا وان، بز هه وه دنا یه تا حهرامکرتیدا هه تنه خواندن
 [بزرگنه نایه تا (۳) ژ سوژر هتا مایده]، قنجا حج ژ بیسی [نانکو بوتان] بیاریزن، و حج ژ گوژتا بو یج و دروی
 و شه هه دژویسی بیاریزن، و حج ژئ دویر بیخن.

حَقَّاهُ يَدَّعُوهُ شَرِكًا إِنَّ يَدَّعَاؤَهُمْ لَبُرِّحَاءٍ ۚ وَمَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطُّيُورُ لَوْ تَفَرَّقَ فِي مَكَانٍ سَجَدٍ ۗ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعِيرَاتَهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَفْوَى الْقُلُوبِ ۗ لَنْ نُغْنِيَ عَنْهَا مَنَافِعَ آلِهَةٍ أَلْبَنِي ۚ أَجَلٌ مُسْتَقَرٌّ ثُمَّ يَعْبُدُ آلِي الْأَبْنِيِّ ۚ وَإِلَّا فَمَنْ جَعَلْنَا مَنَتَكَ إِيذًا كَرُوا أَسْرَأَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَا زُرْتُمُوهُ مِنْ تَيْبَسَةٍ إِلَّا أُنْفِقُوا إِلَيْكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ وَجِدَ قَدَّاهُ ۗ أَسْلَمُوا وَيَتَّيَّرُ الْمُنَجِّبِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَسْكُرُوا اللَّهُ وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالضَّالِّينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقْبِلِينَ الصَّلَاةَ وَمَنَارَ زُقَّتُهُمْ يُنْفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ جَعَلْنَا لِكُلِّ مِّنْ شَعْبِيرٍ اللَّهُ لِكُفْرِيهَا عَذَابًا ذَٰكُرُوا أَسْرَأَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَسْرَأَ إِذَا وَجِلَّتْ جُنُوبُهُمْ أَكْفَرُوا مَتَّوًّا وَأَطْلُبُوا الْقِتَابَ وَاللَّعْنُ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ مِّنْكُمْ لِكُرْبِكُمْ ۚ إِنَّ يَتَّالَ اللَّهُ لِعُومَتِهَا وَلَا يَمَّاؤَهَا وَلَكِنْ يَتَّالَهُ الْتَفْوَىٰ مَنَكُ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَا لِكُفْرِكُمْ أَلَّ اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَيَتَّيَّرُ الْمُنَجِّبِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَدِيعَ عَنَ الْأَبْنِيِّ مَاتُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَجِيثُ كُلَّ حَوَانٍ كُفُورٍ ۚ

﴿۳۱﴾ بهری خو ز همی دینت پویج وهر گتیرن، و بهری خو بدنه دینی راست و دورست، و هه فیشکان بز خودی چی نه کنن، ب راستی هه که سنی هه فیشکان بز خودی چی که ت، هه روه کی ز بلندایسن زوردا که تنی [تانکو ز بلندایسیا تیانن زوردا که تیه نزمانتیا گاوریسن]، فینجا بالندیه ک هنزل لهوا خو لن بدت، یان زی با وی با فیتزه جهه کنی دوبر و کویر. ﴿۳۲﴾ نهف نه مره خودی بز هه وه ناشکراکر و هه که سنی نه مریت خودی [زی و نیشانیت دینی وی ز وان، قوریان و ری و نیشانیت جهنی] مهزن بدایت، وه کی نه مر بین هاتی، ب جه بگت، ب راستی نهفه [تانکو مهزن وهر گرتا نه مریت خودی یان قوریانی] نیشانان ترسیانا دلانه ز خودی. ﴿۳۳﴾ و فایده و مغابو هه وه، دوان قوریاناندا، یبت هه یسن [سواربو یوان وان و شبر و سوی و هریسیا وان] هه تا وه خته کنی دیار کری [تانکو هه تا ریزو قوریانی ب خو]، باشی جهنی فه کوشتا وان مالا پیروزه. ﴿۳۴﴾ و بز هه مرله کنی، مه قوریانگه هک [جهنی سه رزیکرنا قوریانان] یا

دانایی، دانایی خودی ل سه ر وان قوریانان، ز ترشیت مه ب رزقی وان کرین، یسن، فینجا خودایسن هه وه [نهوی هه می دینت نه سسانی نیایسه خواری] تیک خودایه، فینجا خو هه له سترنه وی ب تنن، و مز گینسیی بده وان نهویت خو بز خودی دشکینن، و بهر دهوام بهر نه مری وی یسن. ﴿۳۵﴾ نهویت گافا نافی خودی دیتنه نیسان، دلن وان ز ترساندا دله مرزیت، و گافا نه خو شیه ک گه هشته وان، سه بری خو ل سه ر دکیشن، و بهر دهوام نفی شان ب په رنگی پیدایس دکهن، و ز تشتی مه ب رزقی وان کری، دکهن خیر. ﴿۳۶﴾ و مه چیل و حیشر بییت دایسن و دور سترکرین، بز هه وه بنه قوریان، و بز هه وه هندک مفاییت دی زی بییت تیدا هه یسن [وه کی سواربو یون و شیرری و... هندا]، فینجا گافا هه وه دهست و بییت وان ب ریز گریدان [تانکو هه وه فه کوشتن]، نافی خودی ل سه ر یسن، و وه ختن دکهن سه ر نه نشتا خو [هشتی دیتنه فه کوشتن] زی بخونن، و زی بدنه هه ژاری رازی ب رزقی خو [ل مالا خو]، و یسن خو نیشا هه وه ددهت، دا هویسن زی بدنه بیی ز هه وه بخوازیت، و هؤسا نهفه [جانه و مریت مه زن] مه بز هه وه بییت سه ر نه م کرین، دا هویسن سوپاسی و شوکورا خودی بگهن. ﴿۳۷﴾ د بنیرا نه گوشتن وان [قوریانان] و نه خوینا وان ناگه هینه خودی، بهلنی ترسیان و گوهداریسیا هه وه بز خودی، دتی گه هیتن، و هؤسا مه بز هه وه بییت سه ر نه م کرین، دا هویسن خودی مه زن بنیاسن [نانکو بیژن (الله اکبر)]، چونکی وی هویسن بییت راسته ریزیکریته نه حکامیت دینی خو، و مز گینسیی بده شزل بنه جهان. ﴿۳۸﴾ ب راستی خودی زنده زنده بهر فانیسی ز وان دکت، نهویت باوهری نیایسن، ب راستی خودی حمز هه می خائین [نهویت خیانه تنن د نه مانه تنی خودیدا دکهن] و نیعمه ت ز بیر که ران ناکت.

اِنْ لِّلَّيْتِ بَقِيَّتُونَ بِأَهْلِهِمْ نَارًا وَاِنَّ اِلَهَ عَقْلٍ تَصْرِهَ
 لَقَدِيرٌ ﴿١١٢﴾ الَّذِينَ اٰخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّا اَنْ يَقُولُوا
 رَبَّنَا اِنَّهٗ وَلَوْلَا دَفْعُ اِلٰهِنَا لَفَسَدَتْ اَنْفُسُنَا اِنَّهٗ عَلِيمٌ
 صَوْمِعٌ وَبِيعَ وَصَلَاتٍ وَمَسَّ جَذْبُ سَكْرٍ بِهَا اَسْمُ اِلٰهٍ
 سَعِيدًا وَاَيْضًا اِنَّهٗ تَرَى بَصُرَةً اِنْ اِنَّهٗ لَقَوِيٌّ
 عَزِيْزٌ ﴿١١٣﴾ اَللّٰمُ اِنْ عَمَّكَ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الْاَصْلٰةَ
 وَانْفَرُوا لِرَحْمٰتِكَ وَاَسْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَتَهَوَّعِي لِنَسْكَرٍ
 وَرَهْ عَقِبَةَ الْاُمُوْرِ ﴿١١٤﴾ وَاِنْ يَكْفُرْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُّوحٌ وَعَادٌ وَتَمُوْدٌ ﴿١١٥﴾ وَقَوْمٌ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمٌ
 لُوْطٌ ﴿١١٦﴾ وَاَصْحٰبَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسٰى قَاٰمِلَيْتَ لِنَكْرِيْنَ
 ثُمَّ اَسَدْنٰهُمُ فِكْرِيْكَ كَاتٍ ذِكْرِيْ ﴿١١٧﴾ فَكُلِّمْ مَنْ قَرَّبَهُ
 اَهْلًا سَخِنَا وَهِيَ ظَلٰلَةٌ قَبِيْ اَعَاوَهُ عَقْلٍ غُرُوْبِيْهَا وَبَرِّ
 مُعْطَلَةٌ وَقَصْرٍ مَّسِيْدٍ ﴿١١٨﴾ اَللّٰمُ يَسِّرْ وَاِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنُ
 لَهٗمُ قَلُوْبٌ يَّضِقُوْنَ بِهَا اَوْ اَذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا اِنَّهَا
 لَا تَمْسِي الْاَرْضَ وَاَلَيْكِن تَمْسِي الْغُلُوْبُ اَلَّتِي فِي السُّدُوْرِ ﴿١١٩﴾

ب دهستی خودیبه [نانگو دینی خو هر دئی ب سرتیخت]. ﴿١١٢﴾ و (همی موحده مد) نه گهر [قوره بیسی] ته دره وین بدانن [نه ف نه نشه کنی نویسه]، ب راستی بهری وان، مله تنی نوح و عاد و (سه مودو) زی، پیغه بهریت خو دره وین بیئت دانایین. ﴿١١٣﴾ هر و مسا مله تنی ثیر اهریم پیغه بهر و مله تنی (لوط) پیغه بهر زی... ﴿١١٤﴾ و هر و مسا خه لکن مه دیه تنی زی [مله تنی شوعه ب پیغه بهری زی، پیغه بهری خو شوعه ب دره وین دانان]، و موسای [ژ بهری فیرعه ونسیانغه] دره وین هانه دانان، فیجا مه دره فت و مؤلمت دا گاوران [و مه تولغه کرن ل وان گیر و کر]، باشی مه تهو ب تیرایسی هنگافتن، فیجا بهری خو بده سی، کا نه رازیبوننا من و گوهر پینا من ل سه ر وان، یا چاوا بسو. ﴿١١٥﴾ فیجا گه له گه گوند، مه بیئت د هیلاک برین و نه و بیئت سه مکار بیون، فیجا خان بیئت وان کافلن و دیوار ب سه ر یکدا هانینه، و بر بیی خودان، و قهریت ب گیتی ناکاری، فالامایینه. ﴿١١٦﴾ نه ری ما نه و د نه ریددا نه گه رپاینه [بیینن کا مه چند ملت بهری وان بهر ناتاف کرینه، و کافلیت وان پیش چاقن]، دا بز خو پیغه بچن، و دل هه بن ناقله کی بز خو بی بگرن، و گو هه بن شیر هان گولنی بین، نی نه چاقیت وان د کورمه [کو هه قیسی نه بین]، بهلنی دلیت وان نهویت د سینگن واندا د کورمه.

سُورَةُ التَّوْبَةِ
سُورَةُ التَّوْبَةِ

وَسْتَخْلِفُونَكَ بِالْعَدَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِندَ رَبِّكَ كَأَلْبَابٍ مُسْتَوِيَةٍ مَتَاعِدُونَ ۝ وَكَانَ مِنْ قَبْلِهِ
أَمَلْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَتَرَ أَخَذَ ثَمَّهَا وَإِنَّ الْمَصِيرَ ۝
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُدْعَىٰ لِلْغَيْبِ ۝ فَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَثِيرٌ ۝
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مِنْ حَيْثُ أُولَئِكَ أَمْحَسَّ
الْجَعِيمَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَحِي الْأَ
يَذَاقَتِي أَلَى السَّخْلَنِ فِي أَمْنِيَّتِهِ ۝ فَيَسْخُ اللَّهُ مَا يَلْقَى
السَّخْلَنُ فَرِيحًا كَرَامَةً ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ لِيَجْعَلَ
مَا يَلْقَى السَّخْلَنُ قِسْمَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَئِيسٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُورُوا الْعُرُوفَةَ أَنَّ اللَّهَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَتُؤْمِنُوا بِهِ ۝
فَتُخْبِتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ تَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ بَغْءٌ غَيْرُهُ ۝

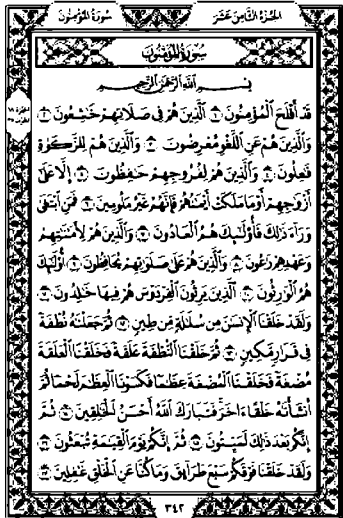
۳۳۸

﴿۱۷﴾ [همی موحمه مد] شهو له زاهاتنا نیزایی ز شه
دکن [و دینینه ته: نه گهر تو راست دینی، بلا فی
گافن شهو نیزایا تو شه پی دترستی، ب سه ری مه
بیست]، و خودی ب راستی بهیانا دایس و لفته نایست،
[هنگی نیزادی تبت، دمنی وی دهستیشانگری، و
له زوان چو کارلیکر ناخو د حوکمن خودیداینه]، و
ب راستی هزار سالیته هه وه، روزه که ل دهف خودی
[نانکو خودایس ته زیده یسن حعلمه، له زی ل جزادنی
ناکته]، ﴿۱۸﴾ و مه دهرفته و مؤلته دا چهند
گوندان، و شهو بیست سه مکار بوون [وه کی هه وه]،
باشی مه شهو ب نیزایی د هبلک برن، و هه می هه
ب بال مه هه دئی زفر نه هه. ﴿۱۹﴾ [همی موحمه مد] بیزه:
گهل مرزفان شهو بس ناگه هدار کهره کنی ناشکرامه
بؤ هه وه [و من دهست د نینانا نیزایسدا نینه]،
﴿۲۰﴾ قنبجا شهو وت باوهری نیشین، و کار و کر باریت
راست و فنج کرین، بؤ وان لینه گرتن [گونه هه
ژن برن]، و روزه کنی باش یس هه می. ﴿۲۱﴾ و شهو وت
بهر گه ریان د راستا قورفان مه دا کرین، دا بهتال بکن،
و خه لکی ژ باوهری پی نینان گران دکن شهو دؤ ژه عینه. ﴿۲۲﴾ و مه چو پیغه مبر به ری ته نه هنارینه، نه گهر
وهختن شهو [وه حبیا بؤ هاتی] دخوبیت، شه بتانی هنده ک و مسواس نه هاتیته د نافدا، به لی خودی شهو
شه بتانی هاتیته د نافدا [ژ و مسواسی] رادکته و بو یج دکته، باشی نایه تبت خو د دلی پیغه مبر اندا
موکوم و بنه جه دکته، و خودی زیده زانا و کار بنه جهه. ﴿۲۳﴾ خودی قی رتی دده ته شه بتانی، دا شهو
و مسواس شه بتان چن دکته، بؤ شهو وت شک و دورویاتی دلی و اندا هه می، و شهو وت دلیت وان رهق [کر
نیمان نه چته تیدا، ژ بهر شرکا وان] بیته بهلا و جهرباندن، و ب راستی سه مکار [موشرک و دوروی] بیته د
رکزیسه کا دوری هه قییدا. ﴿۲۴﴾ و دا شهو وت زاین بؤ هاتیته دان [شهو وت باوهری ب خودی و پیغه مبر
هه می، و جودایس د نافه را هه قی و نه هه قییدا دکن] بزائن، ب راستی شهف قورنانه و هحبیا دورسه ژ
خودایس ته، دا باوهری پی یسن، و دلی وان بهر انبهر تهنا بیته و بؤ مه قیبت، ب راستی خودی به ری
وان شهو وت باوهری نیشین، دده ته ریکا راست. ﴿۲۵﴾ و شهو وت گارورویسین، بهردوام دئی مینه د دودلییدا،
د راستا قورفانیدا، هه تا ژ نشکه کیغه قیامت ل وان رادیت، یان زی نیزایا رؤ ژا قیامت ب خخو، بؤ وان بیته.

﴿۷۳﴾ گمل مرزفان نمونونهك هاته دياركرن،
 قيجا گوهن خؤ بدهنن، ب راستي نهويت هوين
 شوبنا خودئ دهرينسن، نه شين ميشه كئ چن بكن
 (بدهن)، خؤ نه گهر همي بيكفه [بؤ چيكرنا ميشن]
 كؤم بين زي، و نه گهر ميش نشته كي ژ وان راكمهت،
 نهو نه شين زي بستين، داخواز كهر [كو بونه، نهوي
 دخوازيست نشتن ميشن ل سهر راكري بيته زفران دن]
 و داخواز كرى [كو ميشه، داخواز كريبه ژ بهرئ بوتيفه
 كو نشتن وي بى بزفرينه فه]، همر دو زي [نانكو
 ميش و بوت] لاوازن و بين هينزن. ﴿۷۴﴾ [ب راستي
 وهخن نهو فان بوتيت لاواز و بين هينز دهرينسن]
 وان ب رهنگه كئ پندفي قهدري خودئ نه گرتيه
 [و ب دورستى نه نياسيه]، ب راستي خودئ هينزار
 و سردهسته. ﴿۷۵﴾ ب راستي خودئ ژ مليا كه نان و
 ژ مرؤفان زي، هنارتسيان ههلديزيريت، و بنى گومان
 خودئ گوهلير و بينه ره. ﴿۷۶﴾ خودئ ژ كار و
 كرياتيت وان كرين و بيت دئ كه ن، ب ناگه هه، و
 همي كار و بار دئ ب بال خوديفه زفرن. ﴿۷۷﴾ هه

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ طُرُبًا فَتَشْتَمُوهُ إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَيُخْلِفُونَ أَبْنَاءَ وَإِلَوهَاتِهِمْ
 وَأَبْنَاءَ بَنِيهِمْ لَشِقَاتٍ لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ
 صُفْحًا الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ۝ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
 إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّوْا عَجُوبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ يَقْضِي مِنَ الصَّلَاتِ كَمَا
 يَسْتَلِمُونَ ۝ وَإِنَّ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
 وَآلِ اللَّهِ شَرِيعَةُ ۝ وَاللَّهُ شَرِيحُ الْأُمُورِ ۝
 يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْكُرُوا وَأَسْخَرُوا وَأَغْبَدُوا
 وَيَكْفُرُوا فَأَعْتَلُوا أَلْقَيْتُمْ فَلَكُمُ الْفَيْسُومُ ۝
 وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۝ هُوَ يُجِتِبُ الْكُفْرَ
 وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الَّذِينَ مِنْ خَرَجَ نِقَّةً يُبْغِي
 بِيْزِهِمْ هُوَ شَتَّىٰ لِمَنْ يُؤْمِنُ مِنْ قَبْلُ وَفِي
 هَذَا لِيَظُنُّوا أَنَّهُمُ اتَّخَذُوا اللَّهَ مَعًا
 شُكْرًا عَلَىٰ مَا أَنْعَمَ عَلَيْهِمْ وَأَنَّهُمْ أَلْقَوْا
 الرَّصَدَ ۝ وَأَنْعَمُوا بِاللَّهِ فَيَجْعَلُ لَكُمْ فِتْنَةً
 أَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

نهو كه سبت ههوه باوهري تيايين، داچميين و هه رنه سوجههين [نانكو نفيزان ب رهنگئ پندفي بكن]،
 و خودايئ خؤ بهرينسن، و باشيئ بكن، دا هوين سه رفه راز بين. ﴿۷۸﴾ و جهادئ دريكا خوديدا بكن،
 جهاده كا درست بؤ خودئ كو هوين ژ لومه يا كه سئ نه ترسن، و شيانيت خؤ همميان تيدا بهم زسخن.
 وي هوين [گه لي موسلمانان، بؤ دينئ خؤ] بيت هه ليزارتين، و چو بهرتهنگي و گرانئ [يا زنده ي شيانا
 ههوه] نه كريبه د ديندا، دينئ ههوه يئ بهر فراهكري، بهر فراهييا دينئ باين ههوه نيه ايراهمي، و خودئ
 بهري قورناني بيته خوارئ دكنييت بهريدا، هوين ب نافي موسلمان ب ناف كرينه، و دقئ قورناتيدا زي،
 مه هوين ب عهين نافي ب ناف كرينه، دا بيته مه ر ل سه ر ههوه بيته شاهد [كو به ياما خودئ گه هانده
 ههوه]، و دا هوين زي ل سه ر خه لكئ [رؤژا قيامتئ] بيته شاهد، قيجا نفيزيت خؤ ب رهنگئ پندفي و
 بهر دهوام بكن، و زه كاتا مالي خؤ بدهن، و خؤ ب ريكا خودئ يا راستفه بگرن، نهو (خودئ) پشته فان و
 هاريكاري ههويه، و نهو چهنده پشته فان و هاريكاره كئ باشه.

سوره تا مومنینون

ل مه که هن هاتیه خوارى (۱۱۸) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب راستی خودان باوهر سه فرراز بسون.
 ﴿۲﴾ نهو [خودان باوهر] ایت خوشکین، و ب ترس د
 نفی زیت خذوا. ﴿۳﴾ و نهویت [همی دهمان] پشنا وان
 ل گزتن و کر یاریت بویج [و خوزی دهنه باش].
 ﴿۴﴾ و نهویت دلن خوزی شک و گونه هان باقری دکهن
 [زه کات ل فیری بارابر باقریبا دهروویبه، چونکی
 نهف نایه ته ل مه که هن هاتیه خوار، و زه کات ل
 مدهینه یسی هاتیه فرز کرن، و هندک زانا دبیزن
 مه خسه دهر زه کاتا مالیبه]. ﴿۵﴾ و نهویت ده مهن
 باقری و نامویس پاریز. ﴿۶﴾ بز هه قهریت خوز
 نه بن، یان جاریست خوز، و دقتیدال وان نایته گرتن.
 ﴿۷﴾ و ههر که سن دسه فرانسرا ده ریاز بیست [نانکو
 ز هه قهر و جاریبا خوز زنده تر بچیت، نهو زوردار و

سته مکاره]. ب راستی نه فیه نه ون بیست ز خوبین خودی دهر که فین. ﴿۸﴾ و نهویت نه مانه نی و سوز و به بیان
 خوز دباریزن. ﴿۹﴾ و نهویت ل نفی زیت خوز هشیار [ب رهنگی بندقی و ل وهخت و ب ترس و به ردهوام
 دکهن]. ﴿۱۰﴾ نه فیه (خودانیت فان سالو خه نان) ویرس. ﴿۱۱﴾ نهویت ب ویرسی به حشت دگه هیتی و
 نهویتی هه رتیدا مین. ﴿۱۲﴾ و ب سویند مه مروف ز هیقینن هه ریسین چیکریبه. ﴿۱۳﴾ باشی مه نهو کره
 چیکه ک، و خوجه کر د مالجو یکیدا. ﴿۱۴﴾ باشی مه نهو چیکه کره خوبیاره (خوبنه کا قهرسی و پیکفه)،
 باشی مه نهو خوبیاره کره گزشتیاره، باشی مه ز گزشتیاره ی هستی دا، و مه هستی ب گزشتی کراسکر
 و نخافت، باشی [هستی فان قوبینا خان، مه روح دایس]. و کره چیکریسه کن دی، و باکی و بلندی بز باشتین
 و چترین چیکه ر. ﴿۱۵﴾ باشی [هستی فن چیکرن]. ب راستی هوین دئی مرن. ﴿۱۶﴾ باشی [هستی مرنا هوه
 زی] ب راستی روزا قیامت، هوین دئی ساخ بنه فه. ﴿۱۷﴾ ب سویند مه حقت نه سان بیست دسه هه ویرا
 چیکریس، و نه م ز چیکرنا وان نه دین ناگهین [هستی چیکرنی نه جافدیریسین زی لن دکهن].

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى
ذَهَابِهِ لَشَادُونَ ﴿٢١٠﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ
وَأَنْشَأْنَا لَكُمْ فِيهَا نَكَبَاتٍ كَثِيرَةً وَمَثَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١١﴾ وَتَجَرَّةٌ
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَلَدُتْ بِالذَّهْنِ وَصِغَ لِلْأَكَلِيتِ ﴿٢١٢﴾
وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْفُسِ لَعْنَةً لِّمَا كُنتُمْ فِي بَطُولِهِمْ أَزْكَوِّهَاتُ
مَتَّعْنَاهُمْ لَعْنَةً وَوَعْدَنَا كَلَمًا ﴿٢١٣﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ عَحْمَلُونِ ﴿٢١٤﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا نوحًا إِذْ قَرَّبَهُ قَوْلًا يَتَقَرَّبُ أَغْنَىٰ وَأَلَّهِ
مَالُ الْعُرَفَاءِ الَّذِينَ يَلْمُؤُونَ ﴿٢١٥﴾ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢١٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعَىٰ أَنْ يَتَّخِذَ عَلَيْكُمْ
وَتُوشِيَةً أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا نُوهُنَ ﴿٢١٧﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا
الْأُولَىٰ ﴿٢١٨﴾ بَلْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ حِجَابٌ يُعْذِرُ أَيْحَىٰ جِبِي ﴿٢١٩﴾
قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنِ ﴿٢٢٠﴾ فَأَوْخِيَةً إِلَيْهِ أَنْ أُنشِجَ
أَفْطَكُ بِأَعْيُنِي وَأَوْخِيَةً فَأَجَاءَ أَمْرًا فَوَارَ الْفُتُورَ فَأَنشَأْنَا
فِيهَا مِن سَكَنٍ لِّرَجُلَيْنِ أُنْتَبِخَتْ بِهِمَا الْإِمْنُ سَتَقِ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنهُمْ وَلَا يُخَالِفِينَ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِتْمَارَهُمْ فُتُورُنِ ﴿٢٢١﴾

بِز هوهه بيت تيدا همين، وهوين گوشتن وان زى دخون. ﴿٢١٠﴾ وهوين سواری وان وگه ميبان دين و ل
سر دتبه هه لگرتن [و دثاف و ديميدا دتبه فه گوهازتن]. ﴿٢١١﴾ و ب سويدمه نوح [ب بيفه مبراتي] بز
ملهتن وي هنارت، گوت: ملهتن من... خودي ب تنن پيريسن، هوهه چو بهر سببيت راست و دورست
ز بل وي نينن، شري ما هوين ز نيز ايا وي ناترسن، نهو خودايسي هوهه، وهوين غه پري وي دهر يسن.
﴿٢١٢﴾ كه نكهه بيت ملهتن وي نهويت گاوربوويين گوتن: نهفه ز مرؤفه كني وهه كسي هوهه بيفه تر نينه، و
نه بيفه مبره، دفتيت خول سر هوهه معزن بكهت [تان دفتيت ب فني گوتنن خول سر هوهه ب قهر
بيخت]، و نه گهر خودي قيا بيه بيفه مبره كسي بهنيزيت داملياكه نه كسي هنيزيت، مه نهفه ز باب و باهريت خو
بيت بهري گولني نه بوويه كو بيفه مبره مرؤف بن. ﴿٢١٣﴾ نهو مرؤفه كني دينه، فيجا ز بهر هندتي هه تا دمه كسي
خز لي بگرن [بهلكسي چي بيت بان زي بمرت]. ﴿٢١٤﴾ [نوحی] گوت: خوديوو چونكي وان نه ز دره وين
دانام، تو هاريكارياي من بكه، و من ب سر وان بيخه [نانكو وان د هلاك بيه و بهر ناتاف بكه]. ﴿٢١٥﴾ فيجا
مه وهحي بز نوحی هنارت، و مه گوتن گه ميبسني ل بهر چافيت مه و ب چافديزييا مه و ل دويف ره حيبا
مه چيكه، فيجا گافا فهر مانا مه هات [كو نيزا ب سر وانديت]، و شاف دته نوپري زا و هلاقت، و تو ز
ههر نيز و ميه كسي [ز وان جانه و مریت د نهريدا]، و مالا خز و كهس و كاريت خو، ز بل وان بيت فهر مانا
مه ب هيلاكرنا وان هاتي و بوري، بكه د گه ميبندا، و بسيارا وان ز من نه كه نهويت ستم كرین [كو نه ز وان
زرگار بكه]، ب راستي نهو د خندقيه [دني د نافيذا خندقن].

﴿۲۸﴾ قیجا گافانو و نویت د گهل ته، ل گه میسی سواربون، بیژه: همسی سوپاسی و شوکور و جهمد بز وی خودایسی، نهم ژ مله تنی ستمکار بز گار کرین. ﴿۲۹﴾ بیژه: خودیوق من نینانه خواره کا پیروز بینه خورای [کو نه من ژ همسی نه خویشیان د پارتی بین]، و تو ژ همسی خودان کهره مان کهرمدارتی. ﴿۳۰﴾ ب پارتی نه فه [سهرانیسیا نووحی] به لگه و نشانن [ل سهرشیان و دهسته لانداریسیا خودی]، ههرچهنده مه ته و بی دجه رباندن [دا دیار بیست کاکی گوهداره، و کی نه گوهداره]. ﴿۳۱﴾ پاشی مه ددویف وانرا، مله نه کی دی نینا. ﴿۳۲﴾ و مه بینه مبرمک بز وان هه ژ وان هنارت [و گوته وان] خودی پهرینسن، ههوه ژ بل وی چو پهرستی پاست و دورست نینسن، قیجا ما هوین ژ خودی ناترسن، غه پیری وی دبه ریسن. ﴿۳۳﴾ و که نکه نه بیست مله تنی وی نویت گاور بوویسن، و روقا قیامه تنی دره و دانایسن، و نه ویته مه خوژی و بفره هسی د ژباننا دنیا پیدا دایسنی [گوئن]: نه فه بینه مبره ژ مرزفه کنی وه کی ههوه

بیغه تر نینه، و نه بیغه مبره، هوین ج دخون و فهدخون، نه وی دخون و فهدخون. ﴿۳۴﴾ و نه گهر هوین گوهی خوق بدنه مرزفه کنی وه کی خوق، ب راستی هنگسی هوین خوساره تن. ﴿۳۵﴾ تهری شه و په بیانی ددهته ههوه و دبیزیت، گافا هوین مرن و بوونه شاخ و ههستی، جاره کا دی [روقا قیامه تنی] دبی رابه فه. ﴿۳۶﴾ یا دویر دویره، په بیانا بز ههوه هاتیه دان ب جه بیته، و جاره کا دی هوین ساخ بینه فه. ﴿۳۷﴾ چو ژبان نینسن، ژ ژباننا مه یا دایسی بیغه تر، هندک ژ مه دی مرن و هندک دی بن و زین [و دنیا هه یا هوسایه]، و پستی مرنی نهم ساخ ناینه فه. ﴿۳۸﴾ تهر ژ بل هندکی کوزه لاهه کنی دره وینه، دره وان ژ کیسی خودی دکته، چو بیسی دی نینه، و نهم باوهر ژنی ناکه بین. ﴿۳۹﴾ [بیغه مبره وی وان] گوت: [پستی بز دیار بووی کر شه و دبیرا باوهر بیسی من ناینین] خودیوق هاری من بکه، و من ب سهر وان بیخه، و تو لیت من ل وان فه که چونکی شه و من دره وین دادسن. ﴿۴۰﴾ [خودی] گوت: نیزیک شه دی [ژ کار و کرپاریت خوق، و دره وین دانانا ته] په شتیان بن. ﴿۴۱﴾ قیجا هسکه قیزیسه کنی شه و هنگافتن، و مه تهوه و کی لیشنی [گلزنی ناف ب خوق را دینت] لئی کرن، قیجا هیلاک، و دویری ژ دلوقانیسیا خودی، بز مله تنی ستمکار بیت. ﴿۴۲﴾ پاشی پستی وان، مه هندک دهسته کیت دی نینان.

مَا تَسْبِي مِنْ أُمَّةٍ أَرْسَلْنَا وَرَسُولًا مَعَهَا وَمَا يَشْتَرُونَ بِهَا قُرْآنًا وَلَا مِثْلًا
تَرَاهُ كُلَّ مَلْجَأَةٍ آتَاهَا اللَّهُ رَسُولًا كَذِبًا فَآتَيْنَاهَا نُعْمًا مَبْرُورًا بِمَقْصُودِهَا
وَجَعَلْنَا لَهَا آيَاتٍ لَعَلَّهَا أَتَقْوِمُ ۚ لَآ يُؤْمِنُونَ ۚ قُلْ أَرْسَلْنَا مُوسَى
وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۚ إِلَىٰ آلِ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَأُتْسِفُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۚ قَالُوا لَوْ أَنَّا أَوْعَيْنُ لِمَشْرِقِ مِثْلَانَا
وَقَوْمِ مِثْلَانَا أَتَعْبُدُونَ ۚ فَلَئِنَّا لَمَكِيدُونَ لِمَنْ كَفَرَ ۚ فَلَئِنَّا لَمَكِيدُونَ ۚ وَجَعَلْنَا
لِآلِ فِرْعَوْنَ زُجْرًا وَمَلَأْنَا بطنَهُمْ دَابَّةً يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِهِمْ وَإِذِ ابْنُ فِرْعَوْنَ
يَسْتَأْذِنُ الْإِسْرَافَ سَطْوًا مِنَ الْكَلْبِ يَتَنَبَّأُ وَاعْتَمَلُوا صَدِيقًا ۚ إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۚ وَإِن هَدَيْتُهُمْ أَتَتْهُمْ أُمَّةٌ جَدِيدَةٌ وَإِنَّا لَمَكِيدُونَ
لِقَوْمٍ ۚ فَتَقَطَعُوا أَرْحَامَهُمْ بَيْنَهُمْ زُرًّا عَلَىٰ كُلِّ جُزْبٍ بِمَا لَمْ يُحِبُّوا
فِي حُورٍ ۚ فَذَرَفُوا عَيْنَهُمْ حَقًّا جَبِينٌ ۚ الْبَشَرُ لَأَنْفُسُهُمْ
بِهِمْ مِنَ الْمَالِ رَبِّينَ ۚ إِنِّي سَاجِدٌ لِلهِ فَالْحَقُّ رَبُّنَا إِنَّا كُنَّا لَمَشْرُوقِينَ
بِإِنَّ الَّذِي هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفَعُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
بِعَاتِبَتِ رَبِّهِمْ لَآ يُشْفَعُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَآ يُشْفَعُونَ ۚ

مه نه وراث دا مووسایی، دانرا نیل بی راسته ری بیس. ﴿۵۰﴾ و مه عیاسی کوری مه ره مئی و ددیکا وی مه ری م کر نه موعجیزه و نیشانه کا ناشکه را [ل سر هیز و شیانداریا خودی، وختی عیاسی باب دایی]، و مه ل جهه کی بلند و دهشت و بارویار و ب کانی تاکجی کرن. ﴿۵۱﴾ گهل پیغه مهران ژ پاک و باقری حه لال بخون، و کار و گریاریت باش بکن، ب راستی تشتی هوین دکه نه ز بی ناگه هدارم. ﴿۵۲﴾ و بزانی [گهل پیغه مهران] نه فه دینی ههویه، یتک دینه [کو دینی ته وحیدیه]، نه ز خودایی هه و مه [بی هه فال و هه فیشکم]، فیجا پاریز کاریسا من بکن و ژ من بترسن. ﴿۵۳﴾ فیجا [دویکه فنییت پیغه مهران] د کاری دینی خودا [هه رجنده یتک دینه و دبیا نا خوز دایکه، دینی ته وحیدیه] ژیکه بیرون و ژیکه فه قه تیان، و بونه دهسته دک دهسته ک و کوم کوم، هه کوم مک [نه ویت ژیکه بوویسن، و ل سر دینی خوز ژیک جودا بوویسن]، ب وئی یا وان هه ی، دلخوش و شادن. ﴿۵۴﴾ فیجا [هه ی موحه مه د] وان دناف نه زانین و بی ناگه هسیا واندا بیله [و نه نگاف نه به ژ بهر گریو یونا نیزادانا وان]، هه تا دمزن [باشی خودی دق وان ب ناگری دوز هه ی نیز ادهت]. ﴿۵۵﴾ شه ری [گاور] هزر دکه، نه و مال و عیالی شه [د دنیا پیدا] ددهینه وان. ﴿۵۶﴾ لهزه شه بز وان ل ختیر و خزشیان دکه یین؟ نه ختیر [وهسانینه هه کی شه هزر دکه] نوزانن نه فه سه ردارینه، دا پتر گو نه هان بکن و پتر هیژیایی جزایی بی، نه و ب خوز ناحه سن ژ ی. ﴿۵۷﴾ و نه ویت ژ ترسا جزایی خودایی خوز، بهر دهوام ب ترس و فه حقی و هشیار. ﴿۵۸﴾ و نه ویت باوه ریسی ب نایه تیت خودایی خوز [نانکو کتبییت خودایی خوز، هه مییان بی فحرق و جوداهمی] دینسن. ﴿۵۹﴾ و نه ویت چو هه فال و هه فیشکان بز خودایی خوز چی ناکه ن.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَعَةٌ فَأَنزِلُوا إِلَيْنَا فِيهَا نُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾
 أُولَئِكَ نَسُخُ الرِّسَالَةَ فِيهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَا تَكُفِّرُ
 قَسَاؤُا لَأَنسَمَتَا وَلَهُمَا نَكَبَتُ عُنُقَيْهِمَا وَلَهُمَا نَمْرٌ وَلَا يَنْظُرُونَ ﴿۶۲﴾
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَشْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلُ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿۶۳﴾ حَقٌّ ذَا الْعَقْدَا مُرْتَمِيمٍ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
 يَخْفَرُونَ ﴿۶۴﴾ لَا يَخْفَرُ الْيَوْمَ إِلَّا الْيَوْمَ الَّذِي تَأْتِي السَّحَابُونَ ﴿۶۵﴾ فَذَكَرْنَا
 مَا يَنْبَغُ لِقُلِّ عَلَيْكَ كَمَا كُنْتُمْ عَلَىٰ عُنُقَيْكُمْ كَمَا تَكْفُرُونَ ﴿۶۶﴾
 مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ، وَسَمِرًا يُخْفَرُونَ ﴿۶۷﴾ اللَّهُ يَدَّبُّ وَدَبُّوا الْقَوْلَ أَمْ
 جَاءَهُمْ مَا قَدْ بَاءَ، بَاءَهُ هَذَا الْيَوْمَ الَّذِي ﴿۶۸﴾ أَمْ لَهُمْ بَرْقٌ أَوْ سَمْعُ لَهُمْ
 فَفَنَّهُمْ مُكْرِبُونَ ﴿۶۹﴾ أَمْ يَتَّبِعُونَ بِهِ، جِنَّةً بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ
 وَأَكْفَرُوا بِهَذَا الْبَحْرِ كَالْهَيَّةِ ﴿۷۰﴾ وَلَوْ أَنِجُ الْحَقُّ أَهْوَاةَ هُمْ لَقَسَدَتْ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَبِئْسَ مَا يَدْعُرُ هُمْ قَوْمَهُ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۷۱﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَتْمَ حَقِّهِمْ خَتْمَ خَيْرٍ
 وَمَوْعِظَةٍ أَمْ لَا يَرَوْنَ ﴿۷۲﴾ وَالَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بِالْحَقِّ بَصُرَتْ أَبْصَارُهُمْ
 وَأَنْ لَئِنْ لَمْ يَنْزَعُوا عَنْ الْأَعْيُنِ عَنِ الْغَضَبِ لَآتَيْنَهُمُ الْبُرْجَانِ ﴿۷۳﴾

﴿۶۰﴾ و نه ویست سده قه بان ژ وی صالی ددهن، یسئ
 خودی دایسه وان ایان زی وی خیر و باشیسا نهو
 دکهن، دکهن، و دلی وان یسئ ب ترسه [در تسن
 خودی ژ وان قه بویل نه کهت] چونکی دئی هه ب بال
 خودیغه زقرن. ﴿۶۱﴾ خودایت قان سالو خه تانن لعی
 ل خیران دکهن، و بهری خه لکی، خو دها فیغه نه خیری.
 ﴿۶۲﴾ و نه م که سئ ژ شیانای زنده تر ژئی ناخوایسن
 [قیجا چواو بشینت، بلا و سا باشی و خیران بکهت،
 نه گهر نه شبا ژ بیغه نفیژی بکهت، بلا رویشنی
 بکهت...، و کینه کال ددق مه هی [کو کتیا کار و
 کریارانه] هقی یئ ناشکه را دیت و راستیی دیبزی،
 و چو ستم ل وان نایته کرن [نه گو نهیت وان ل سهر
 زنده دهن، و نه خیریت وان کیم دین]. ﴿۶۳﴾ بهلی
 دلیت گاوران ژ فئ فور تانی [یان ژ کتیا کار و کریاران]
 دبی ناگه من، و وان ژ بلی وی نه وادکهن [کو شرک و
 گاوریه]. هندک کاریت خیرایت دی بیست هه من، بز
 کار دکهن. ﴿۶۴﴾ قیجا گاگامه زهنگین و مه زیت وان
 نهوت دخیز و خو شیانادا رابووین، بهر هنگاری نیا و

عه زایسن کرن، دینه ههوار ههوارا وان. ﴿۶۵﴾ چو زارزار و ههوار ههوارئ نه قرفو نه کهن، چو هاریکاری
 ژ ددق مه بق ههوه نینه [هویسن یئ بیغه رزگار کرن ژ وی نیا یا هویسن تیدا]. ﴿۶۶﴾ ب سویند فور تانا من
 ددنیا پیدا بو ههوه دهاته خواندن [و ههوه گولئ دبوو]، و هویسن ل سهر باشپانیت خو دزقرین، و ههوه
 پشنا خو ددایسن، و گو هدریا وی نه دکر. ﴿۶۷﴾ و ههوه خو ب که عه یسن [ل سهر موسلمانان] مه زن دکر [و
 ههوه دگوت: نه م خودایت که عه یسینه، و کس ب سهر مه ناکه فیت]، و ههوه دشه فیریت خو داته من
 ددانانه فور تانی، و ددهر هقی ویدا هویسن کریت دناخفتن. ﴿۶۸﴾ [نهو وی دکهن یا دکهن، و گاور دین و
 باور یسن نایسن، چونکی شهو د فور تانی ناگه من و هزارا خو تیدا ناکه من، دا بز ان من معجزیه و نیشانا راستیا
 پیغه مریه، و دا باور یسن یئ یسن] نه مرئ شهو د فور تانی ناگه من؟ یان شهو بو وان یا هاتی، یا بو باب و
 باپریت وان نه هاتی [ژ بهر هندی دوبر ددانسن، و باور یسن یئ نایسن]. ﴿۶۹﴾ یان ژ وی بیغه مه ری خو
 [بهری نوکه ب راستیی و دلینسی و ته مینسی] نه ناسیه، لهو باور یسن یئ نایسن. ﴿۷۰﴾ یان ژ دیبژن:
 [موحه مد] یئ دینه [و شهو جزان شهو ژ وان هم میان ب تاقلتره]؟ و مسانته و مکی شهو دیبژن، باور ی نه نینانا
 وان نه ژ بهر شان هه جه تانه، بهلی [موحه مدی] راستی [کو نیسلامه و دینن دورسه] یا بو وان نیایی، و
 باراپتر ژ وان حه ژ راستیی ناکه ن. ﴿۷۱﴾ و نه گهر هقی و راستی ل دریق دلخوازی و حز کرنا وان هاتبیه،
 دا شهرد و نه سپان و هندی تیدا بو یجن، بهلی مه فور شان دا وان، کو سه ر بلندیا وان یا تیدا، بهلی شهو رو یسن
 خو ژ فئ فور تانی و سه ر بلندیا خو و مر دگترین. ﴿۷۲﴾ یان ژ وی خو یوک و خه راجه کسی ل سهر پیغه مه رانیا
 خو ژ وان دخوازی؟ [ژ بهر هندی باور هژ نه ناکه ن]، و ب راستی رزق خودایسن ته و دانا وی بو ته چتره،
 و شهو باشرین رزقاره. ﴿۷۳﴾ و ب راستی تو بهری وان ددهیه رنگا راست [کو نیسلامه]. ﴿۷۴﴾ و نه ویست
 باور ی ب رو ژا قیامه تنی نه یی، شهو ژ ریکا راست دده دهن.

بِأَنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
 هُوَ خَبْرٌ لِّكُلِّ نَسْرٍ مِّنْهُمْ مَا تَكْتُمُ مِنَ الْإِفْكِ وَالَّذِي يُؤْتِي
 بِكَلِمَةٍ مِّنْهُمُ لَعْنَةُ اللَّهِ عَظِيمَةٌ ۖ وَلَا تَحْسَبُونَهُ لَكُم مِّنْ
 وَالَّذِينَ هُمْ بِأَفْهِيضٍ عَنَّا وَإِنَّا لَمُبَشِّرُونَ ۖ وَلَا
 جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بِأَنْتُمْ شُهَدَاءُ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالْحَقِّ بَلَّغُوا لَتْلِكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ هَذَا الْكَيْدُونَ ۖ وَلَا تَقْسُلُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ رِجْسَهُ
 فِي الَّذِينَ وَالْآخِرَةَ لَتَأْتِيَنَّكُمْ فِي مَا أَفْسَرْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ
 إِذْ تَقُولُ لَهُ يَا نَسْرُكَ وَقُولُونَ يَا فِرْعَوْنُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 وَتَحْسَبُونَهُ مِنَّا مِثْلًا مِّثْلًا عَظِيمٌ ۖ وَلَا تَحْسَبُونَهُ
 قَلْبًا مَّا يَهْتَمُونَ لَكَ أَنْ تَنْكُرَهُ بِهَذَا سَبَّحْتَكَ هَذَا مِمَّنْ
 عَظِيمٌ ۖ يَبْطَلِكُمْ اللَّهُ أَنْ تَقُولُوا لِنَبِيِّهِ إِنَّهُ إِن كُنْهُ
 مُؤْتَمِرِينَ ۖ وَيُنذِرَ اللَّهُ لَكُمْ آلَ أَبِي سَلَمَةَ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ إِنَّ
 الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَتِجَّ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ فِي الَّذِينَ وَالْآخِرَةَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَشْرَفَ لَا تَقُولُونَ ۖ وَلَا
 قَسَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ رِجْسَهُ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ زَوَّجَ رَجِيمًا ۖ

زانیانه (عایشا و سهفوان) هر دو زنی کاری دویتر و بافتن، و بلا گوئیانه: نهفه دروهه کا ناشکه رایه.
 ﴿۱۳﴾ بلا وان [نهوئت ب فنی بنی بهختی و درهوی ناخفتن] چار شاهدل سر بی بهختی و درهوا خوئیانیانه
 [و نهشتین بینن چونکی بنی بهختیه]، فیجا نهگر نه و شاهدان نهشتین، نهفه نه و ل ددف خودی درهوشین.
 ﴿۱۴﴾ نهگر کهرم و دلوقانیبا خودی ل دنیاپی و ناخرهتی ل سر هوه نهبایه، داژ بهر وی بنی بهختیا
 هوهه درههفنی عایشایسیدا کری، نیزایه کا مزن هوهه هنگیبت. ﴿۱۵﴾ وختی هوهه نهف ناخفتن ژ تیکدو
 فهدگوهاست و هوشین بنی دناخفتن، و هوهه بدهفن خو نهو دکوت یا چو راستی بو نهی، و هوهه ناگههک
 زنی نهی، و هوشین هزار دکه نهفه چونیه و تشه کن کیمه، و نهو ب خوئل ددف خودی زیده یسن مزنه.
 ﴿۱۶﴾ و بلا وختی [هوهه نهو بنی بهختی و درهه، دراستا عایشایسیدا] بیستی، هوهه گوئیانه: بو مه نهدرسته
 و نایبت نهو ب فنی بنی بهختی باخفتن، پاکسی و بافتی بز خودی بیت، نهفه چمند زره بنی بهختیه کا مزنه.
 ﴿۱۷﴾ خودی شیرهان ل هوهه دکهت، دا هوشین جاره کا دی نهز فرقه بنی بهختیه کا وهکی فنی، هندی هوشین
 بیبت ساخ بن، نهگر هوشین نهو بن بیبت راست هوهه باومری نیانیسی. ﴿۱۸﴾ و خودی بهلگه و نیشانان
 [ل سر نه حکام و برپاریت موکوم] بز هوهه روئن و ناشکهرا دکهت [دا بیغه بجن، و ب سنج و رهوش
 بکهفن]، و خودی زیده زانا و کاربه جهه. ﴿۱۹﴾ ب راستی نهوئت حمز دکهت [و پین خوش]، کریاریت زیده
 کریت و خراب [وهکی زانیس] دناف و اندا به لاف بین، نهوئت باومری نیانیس نیزایه کا دزوار و ب ژان بز
 وان د دنیاپی و ناخرهتیدا یا ههی، و خودی [نهو اد دلاندا] دزانیس [کا کن دفتت، و حمز دکهت خرابی و
 بو بچی به لاف بیبت]، و هوشین نوزانن. ﴿۲۰﴾ و نهگر کهرم و دلوقانیبا خودی ل سر هوهه نهبایه [هوشین دا
 بهر هنگاری نیزایه کا مزن بن]، و ب راستی خودی زیده یسن ب رحم و دلوقانه.

﴿۴۸﴾ گمل که سیت هه وه باوه ری نیایی، ب دویف بینگافیت شهتانی نه کهفن، و هه ره کهسن ل دویف بینگافیت شهتانی بجیت (بلا بزانت) ب، ب راستی شهتانی فهرمانی ب کراریت زنده کریت و خرابیی دکت، و نه گهر ژ کهرم و دلوقانیا خودی نه بابه [کو دره گهن توبه یسن ل هه وه فکه ری]، کهس ژ هه وه [ژگونه ها وی بی بهختیا دراستا عایشا بنیدا هاتیه کرن] باقر نه دبوو، به لن یسن خودی بقت (وه هژی بیت) دق باقر دکت، و خودی ب خق گو هدیر و زنده زانابه. ﴿۴۹﴾ و بلا خودانیت خیر و سه دهقه و کهرم و به رفه هیس [تهوت دهست بهری هممیبان ددینن خودنیدا هه ی، کو ته بو به کهه] سویند نه خون، کو فنجی و خیری د گمل کهس و کاریت خف بیت هه ژار و بهنگاز و شهختی بیت رینکا خودی ناکه، و بلا ل وان ببورن و چافنی خق ژ وان بگرن و نازا بکه، ما هه وه نهقت خودی ل هه وه نه گریت و گونه هیت هه وه ژنی بیت، و خودی ب خق گونه ه ژیره و دلوقانه. ﴿۵۰﴾ ب راستی تهوت ژنیت دههمن

باققر و دلساخ و بی غال و غه ره ز و ناگه ه ژ چو نه یی و خودان نیان [تهوت نه چو خرابی دکرن، و نه خرابی دلدبا، مه خه مد عایشا به ژنیت دی بیت پیغه بهری، و هه ره ژنه کا دی یا خودانا فان سالوخه تان] ب زبایی گونه هکار دکه، د دنیا یی و ناخه هتیدا، له عهت بیت لن هاتیه کرن [نانکو هاتیه دهوتیخن و دویرتیخن ژ دلوقانیا خودی]، و تیزابه که سه زن بو وان یا هه ی. ﴿۵۱﴾ [و تهو نیزابا مه زن دق دوی پوژا ب سه هم و تر سدا بیت، کو روژا قیامه تیه] روژا ته زمان و دهست و بیت وان، شاده بیی ل سه وان ددهن، ل سه وی نه و وان دکر. ﴿۵۲﴾ وی روژی خودی جزایی وان یسن هه بری [یسن بی کیم و زیده ی] دق دهته وان، [و وی روژی] دق زانن خودی یسن عادل، و سه من ل که سن ناکهت. ﴿۵۳﴾ و ژنیت دههمن بیس بز زه لامیت دههمن بیسن، و زه لامیت دههمن بیس بز ژنیت دههمن بیسن، و ژنیت پاک و دههمن باقر بز زه لامیت پاک و دههمن باقرن، و زه لامیت پاک و دههمن باقر بز ژنیت پاک و دههمن باقرن [عایشا یا پاک و باقر بوو، له و خودی کره هه قه سهار پیغه بهری خق]، نهغه [تهوتیت دههمن باقر، پیغه بهر و عایشا و سه فوان] ژ وی ناخفتنا شه دکه، بیت پاک و بهرینه، بز وان گونه ه ژیرن و بزقه کنی پیروزی یسه هه ی. ﴿۵۴﴾ گمل تهوت هه وه باوه ری نیایی، نهجه د چو خابیانفه ژ بل خابینیت خق، هه تا هوین دهستور یی وهر نه گرن، و سلاف نه که نه خودانیت وان [کو بیژن (السلام علیکم) نیمه ژور؟ جاره کن یان سنی جار ان]، نهغه بز هه وه چیره [کو هوین بی دهستوری و ژنشکه کیتفه بجهن ژور]، دا هوین کار ب فان رهوشتان بکه ن [ددره هه قتی دهستور و هر گر تنیدا بهری بجهن د خابیه کیتفه].

﴿۲۸﴾ وَنَهَىٰ هُوَ هُوَ كَمَا سَبَّحَهُ (دوان خانیسانغه،
 نه‌ویت هه‌وه دفتین بچسئ) نه‌دیت، دیسا نه‌چنه زور
 هه‌تا ده‌ستوری بۆ هه‌وه دیتته دان، و نه‌گمر [خودانی
 مالن] گزته هه‌وه بزفرین، فینجا [بن دلمان] بزفرین، و
 زفرین بۆ هه‌وه باشت و بافتیره، و خودی ناگه‌هداری
 وینه نه‌وا هورین دکهن. ﴿۲۹﴾ گو نه‌هل سهر هه‌وه
 نینه کو هورین [بن ده‌ستوری] بچنه دوان خانیسانغه،
 نه‌ویت بۆ مالان نه‌هاتینه نافتاکرن (وه‌کی توتیلان و
 ده‌زگه‌هیت گشتی) نه‌ویت هه‌وه هه‌وجهی بن هه‌ی،
 و تشن هورین ناشکهر دکهن یان نه‌به‌نی.. خودی بن
 ناگه‌هه (و نه‌فه گه‌فه بۆ وی پس ل دویف ره‌وشیت
 ده‌ستور و هرگرتن نه‌چیت، بۆ چونه‌زورا خانیسیت
 خه‌لکی). ﴿۳۰﴾ و بیژه خودان باورمان، بلا چاقن
 خن ز به‌ریخنودانا نه‌دورست و حهرام و هرگرتن، و
 بلا ده‌مه‌ن و نامویسا خن بیاریزن، نه‌فه بۆ وان چتر
 و بافتیره [بکه‌فنه د بسانیا گونه‌هیندا]، ب راستی
 خودی ناگه‌هداری وینه، نه‌وا نه‌وه دکهن. ﴿۳۱﴾ و بیژه
 زیت خودان باورمان بلا چاقن خن ز به‌ریخنودانا

نه‌دورست و حهرام و هرگرتن، و بلا ده‌مه‌ن و نامویسا خن بیاریزن، و بلا جهی خه‌ممل و چه‌کیت خن [کو
 جهی یازن و حنجول (خلخال) و گوهار و رستکیت هه‌فکی و رستکیت ده‌فنه سهر سینگی و توقا سه‌ری]
 ده‌نه‌نخن، و دیار نه‌که‌ن [بۆ بیانان]، ز بل جهی دیار بوونا، و بی بقی نه‌فن، و بی نیه‌تا خراب (وه‌کی هه‌ردو
 ده‌ست و سه‌رو چاقان و گوسترک و کلن چاقان)، و بلا ده‌رسو کا خن ب سه‌ر سینگی خودا به‌رده‌ن [بلا
 ده‌رسو کا وان، سه‌رچ و ستز و سینگی وان، ز بیانان هه‌شیرت]، و بلا جهی خه‌ملا خن [ز بل هه‌ردو ده‌ست
 و سه‌رو چاقان] و جوانیا خن [یا سینگی و پرچی و لنگان]، [بۆ که‌سن] دیار نه‌که‌ن، ز بل بۆ زه‌لامیت
 خن یان بابیت خن یان هه‌ز و یریت خن یان زار و کیت خن [یان نه‌فیت خن] یان زار و کیت زه‌لامیت خن
 [نانکو نه‌فیت خن] یان برابیت خن یان براز ابیت خن یان خوارز ابیت خن یان زیت د گمل خن [بۆ
 خه‌زمتی یان هه‌فالینس] یان جاریت خن، یان نه‌وه زه‌لامیت تیکه‌لیسا وان دکهن نه‌ویت هه‌وجهی ب ژنان
 نه‌مایس [وه‌کی خولام و به‌له و ساویلکه‌یان]، یان بچوکیت چو ز شه‌هوتی نه‌زانن، و ب سه‌ر شه‌رمگه‌ها
 ژنان هه‌له‌بووین و بلا پیست خن ل نه‌دی نه‌ده‌ن، دا چه‌کی خن یس هه‌شارتی [حنجولیت بیسان] ناشکهر
 بکه‌ن، و هورین هه‌می گمل خودان باورمان بیال خدیغه توبه‌ بکه‌ن، دا سه‌ره‌قار بین.

رَجُلًا لَا يُؤْمِرُ بِهِ إِذْ يُرَىٰ ذِكْرًا لَهُ وَأَن يَأْمُرَ بِالسَّلَٰةِ
 وَآتَاءِ الزَّكَاةِ بِخَالٍ مِّنْهُمَا تَتَلَفَّ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝
 لِيُخْرِجَهُمَا اللَّهُ أَحْسَنَ مَآعِيَدًا لِّمَن يَدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَصْحَابُ كِسْفٍ
 مِّنْ نَّارٍ يَخْرُجُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرٌ وَأَن يَضَعُوا شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهُ عِندَهُ قُرْآنَهُ حِسَابًا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝
 أَوَلَمْ تَلِدْ لِي بِنْتًا لِّمَن يَنْفُسُهُ مَرْتَجٌ مِّنْ قُرْبِهِ مَن قُرْبِهِ
 سَخَابٌ طَلَمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا الْخُرُجُ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ
 يَتَرَفَعًا وَمَن لَّ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا تَلْمِزُهُ مَن لُّورِهِ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفْوٰتٍ مِّنْ
 قَدْرٍ صَلَٰةً وَتَسْبِيحًا ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاللَّهُ مَلِكٌ
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْأَرْضَ وَاللَّهُ الْأَسْوَدُ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِخُ
 سَخَابًا لِّمَن يَشَاءُ لِيُجْعَلَ لَهُ رِجَالًا رَّكْبًا فَتَرَى الْأَوْثَانَ يَجْرُجُ مِثْلَ
 عِظَابِهِ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ مِثْلَ عِظَابِهِ مِثْلَ عِظَابِهِ مِثْلَ
 وَتَضَرَّفَهُ عَن مَّن يَشَاءُ بِكَلِمَاتٍ لَّعَلَّ يَدُهَا بِالْأَبْصَارِ ۝

دەف، دیت چو نینه و تەبەتە پەسوکە، هۆ سایی گاورۆی ل دویف هزرا خو، رۆژا قیامەتێ دئی تیت، کو کار و کرباریت هەبن، بەلێ دئی بییت چو کار و کربار نین، چونکی ب گاوریا خو، بییت بو ییج کرین، و دئی بییت خودی یی ل بەر راوەستایە، فیجا جزایی کار و کرباریت وی ب دورستی دئی دەتی، و خودی د حاسیندا یی دەست سفکە. ﴿۱۰﴾ بان زی [کار و کرباریت وان] وەکی تاریستانە کینە، دەدریایە کاپر ئاف و کویردا بی، پێل ل سەر بلند بن و ل سەر وان پێلان پێلێت دی هەبن و بلند ببن، و ل سەر وان پێلان عەورەکی پەشتی تاری هەبیت، ئەفە تاریستان [تاریستانا عەوران، تاریستانا پێلان، تاریستانا دەریایی ب خۆ] تاریستان ل سەر تاریستانێ [تاریستانا کە وەسایە] ئەگەر مرقوف دەستی خۆ دەریخییت، نەشیت دەستی خۆ بیییت [فیجا فان گاوران زی ریکا خو یا تزی تاری کری، چو سینا هەبێ نایین کو زی دەره کە فن]، و هەر کەستی خودی راستە بێ ئەکەت، کەس نینە وی راستە بێ بکەت. ﴿۱۱﴾ ماته ئەزانیبە هندی دە نەرد و ئەسپاناندا هەمی، و بالندە بییت چەنگ فە کری ل ئەسپانان، هەمی تیکدا، خودی ژ تیشی ئەهێژا باقر دکان، و ب راستی هەر تیکێ [ملیاکەتان، مرۆفان، جناوهران و گیانەوهران] نفیز و تەسییحا خو یا زانی، و خودی زیندە زانا و بانگە هە ژ وی یانەو دکان. ﴿۱۲﴾ و خودانیسا نەرد و ئەسپانان یا خودی ئە دەستی تەن نەرد و ئەسپانان دگێریت، و دەستکاریی تیدا دکەت، و زفرین و دوپا هیک هەر ب بال خودی ئەفە. ﴿۱۳﴾ ماته نایینی خودی، هندی عەوران [بێ جەن بییت] دەت و دەهاژوت، پاشی دەتە تیک و کۆم دکانە سەرێک، و پاشی دێخینە سەرێک، فیجا دئی بیی باران دئی زی باریت، و ژ عەوریت وەکی چیا بان تەرگێ دبارینیت، فیجا یی بییت [ژ بەندە بییت خو] یی دەنگییت، و یی بییت زی دەتە پاش، نیزیکە شەوق و رۆناییا برویی، چاغان کۆرە بکەت.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيَّ غَمٌّ مَّا جِئْتُ
 وَعَلَيْكُمْ مَّا جِئْتُمْ وَإِن طُغِيَفُوا فَمَا عَلَيَّ غَمٌّ مَّا جِئْتُ وَإِن تَوَلَّوْا
 إِلَى الْبَلْعِ الْمُبِينِ ۝ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيَسْخُفَنَّ لَّهُمْ يَدَهُ الَّذِينَ الَّذِينَ ارْتَضَى
 لَهُمْ وَلَيَسِيَّبَنَّهُمْ مِّنْ بَعْدِ حَرْبِهِمْ أَمَّا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِي لَمْ يَكُنْ
 فِي شَيْءٍ مِّنْ عَقْدِكُمْ مِن دُونِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝
 وَأَطِيعُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ۝ لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاءَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا لَهُمْ لَكُمُ الْبَأْسُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لِيَسْتَضِيَهُمُ اللَّهُ لِيَأْتِيَهُمْ سَلَكُ الْبُرُوقِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الصَّلَاةَ
 فَكُنْتُمْ مَرْتَبًا مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصَلُّونَ لِيَأْتِيَكُمُ
 الظُّلُمَاتُ مِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عُرُوفٍ لَّكَوَيْتُ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
 كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

بپردوام و ب رهنگی بیدمی بکن، و زه کاتس بدن و گوهداریسا پیغه مبری بکن، دا دلو فانی ب هموه بیته
 برن. ﴿۵۷﴾ و هزر نه که نهویت گاورو بویسین، دشتین خودی نه چار بکن، کور وان د نه ریدنا نیزا نه دمت [یان
 نهوژ نیزایا خودی بره فن، و ژ وان نه گریت] و جهی وان ناگره، و ناگر ج بیسه جه و بیسه دویمایه که.
 ﴿۵۸﴾ گمل خودان باوهران، بلا کوله بیته هموه و دیسا بجویکیت هموه زی [کچ و کور]، نه ویت هیژ بالی
 نه بویس، سنی وختان دهستوریسی ژ هموه بخوازن [بهری بیته وی مزه لا هوین تیغه] بهری نفیژا اسپیدی، و
 وختی هوین پستی نفیژا نیفر و خو دشه لین [جلکیت خو دتیخن]، و پستی نفیژا عه بشا، نه فیه سنی وختن،
 جلکن هموه ب دورستی ل سر هموه نامیبت، ژ بل فان هر سنی وختان، نه گور نه دل سر هموه به و نه
 ل سر وان [بی دهستوری بیته دهف هموه] نهو دتیته دهف هموه و دچن، هنده ک ژ هموه زی دتین و دچنه
 دهف تیکدو، و هوسا خودی نه حکام و نایه نان بوه هموه دیار دکهت، و خودی ب خو بی زانا و کاربه جهه.

﴿۶۲﴾ خودان باوهریت راست و دورست، نهون نهویت باوهری ب خودی و پیغمهبری وی نیابین، و همر و هختی نهود گمعل پیغمهبری دکارهکی گرنگدا بین [نانکو بز بهرستن و ناعهتهکی کتوم بین، وهکی خوتیه و جیهادی، یان زی نفیژا جهژنی، پیغمهبری ناهیلن و بچن، ههتا دهستوربسی زنی نهخوازن، ب راستی نهویت دهستوربسی زنه دخوازن، نهون نهویت ب دورستی باوهری ب خودی و پیغمهبری وی نیابین، قیجا نهگهر وان بز هندهک کاروباربت خن دهستوری زنه خواست، قیجا یسی ته فیا، دهستوربسی بدهی، و داخوازا گونهژیرنی بز بهک، ب راستی خودی گونهژیریه و دلژ فانه. ﴿۶۳﴾ گمعل خودان باوهران] هوسن گازیکرنا پیغمهبری بز خن [نانکو دهسن گازی ههوه دکته، وهکی گازیکرنا خن بز نیکدولنی نهکهن [یان زی گازی پیغمهبری نهکهن، وهکی هوسن گازی تیکدو دکهن، کو بیژن: ههی موحهمهده، یان بابنی قاسمی، بهلکو ب ریز و تهقدیر گازیکننی، و ب دهنگهکی نزم، بیژنی: ههی پیغمهبری خودی، ب سوبند خودی ناگههژ وان ههیه، نهویت ژ ههوه خن فهددنن و خن ددهنه بهریک، و تیک تیکه دهردهکفن، قیجا بلا نهویت ب گوتنا پیغمهبری نهکهن هشیار بن، و ژ خن برتن نانافهک [چ کوشتن و ههر نشتهکن دی دنیاپیدا] ب سهری وان بیت، یان زی نیهابکاب ژان و دژوار [ال تاخرهتی] وان هنگیفت و بگریت. ﴿۶۴﴾ بزاسن [و هشیار بن، ب گوتنا وی کن] ب راستی هندی نهرد و نهساناندا ههی، یسی خودیه، ب سوبند هوسن ل سهراج بن [چ نارمانج و نیهتا ههوه ل بهر بیت، خودی هنی ناگهه و دزانیبت، و رورژا نهوب بالغه دژهرن، هندی وان کسری دی وان هنی ناگههدارکته، و خودی زیده زانیه ب ههر نشتهکن ههی.

بِنَّا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَرَسُولِهِ إِذْ كَانُوا فِتْنَةً عَلَىٰ أَمْجَاجٍ لَمْ يَدْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا بِنَا الَّذِينَ يَسْتَفِئُونَكَ أَؤْتِنَهُمُ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا وَرَسُولِنَا فَإِنِ أَسْتَفْتَوْكَ لَيَبْغِيَنَّ شَيْئًا فَمَنْ قَادِنَ لَسَنَ شَيْئًا مِنْهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنَّهُ بِنَا أَلَهُمْ عَفْوَ وَرَحِيمَةٌ ۖ لَآ تَجْعَلُونَ أَدْعَاةَ الرِّسَالِ بَيْنَكُمْ مَعَدَّاءَ ۖ تَبْغِيكُمْ بَعْضًا قَدْ بَعَثَ اللَّهُ الَّذِينَ بَسْتَفْتَلُونَ مِنْكُمْ لِيُؤَاذِنُوا الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ عَنِ أَمْرِهِ ۖ إِنَّهُ أَهْلٌ بِشَيْءٍ مِّنْهُنَّ أَوْ يُحْيِيهِمْ بِرِزْقِهِ ۚ إِنَّهُ بِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدِيرٌ كَمَا أُنشِرُ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْفَخُ عَنْهَا أَعْمَالُ وَأَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

سورة الفرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۚ
الَّذِي أَمَّا مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ رُشْكًا فِي الْمَلِكِ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا ۝

سوره ناهود

ل مه که هنی هاتیبه خواری (۷۷) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ پاك و بلند بسوو، و پسر خیر و بهره کت برو، نهو خودایسن، فورقان [نانکو فورقان، نهوا فاقتربی دتیخیه راستیسن و هوچیسن، و حه لایسن و حه رامیسن] بز بهندهیسن خن هارنی، دابز خه لکی بیته پیغمهبر و ناگههدارکهر. ﴿۲﴾ نهوی خودانیبه نهرد و نهسانان یا وی، و چو کور و کچ بز خن نهدانیسن و نهگرتن، و چوهه فال و هه فیشک دخودانیسن و ملکیدا بز نهی، و یسی هه می نشست دایسن و چیکرین، قیجا کاج ب کیز وان دتیت، یی کتیاسی بز وان پهیدا کرن.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَهِيَ الْوَيْلِيَّةُ ﴿۲﴾ إِنَّهَا تَكُنُّ نَزْلًا وَمِنْهَا جَعَلْنَاكَ مَلَكًا مُوقِنًا ﴿۳﴾ تَقْرَأُ آيَاتِ الْكُرْآنِ ﴿۴﴾ لَتَذْكُرَنَّ الْأَيَّامَ أَنْزَلْنَاكَ الْقُرْآنَ ﴿۵﴾ وَرَوَاهُ الْبَنَاتُ حَيْثُ وَجَدَتْهُ ﴿۶﴾ وَالْقُرْآنَ يُعْزِمُ الْإِنسَانُ ﴿۷﴾ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۸﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُ فِي خَلْقِهِ إِتْقَانًا ﴿۹﴾ وَالْإِنسَانَ أَكْفَرًا لَمَّا رَأَى الْآيَاتِ ﴿۱۰﴾ وَلَئِن رَأَى سِحْرَ الْكَلْبِ الْغَاسِقِ ﴿۱۱﴾ إِذْ يُخْفِئُ رُءُوسَ الْوَعْلَىٰ ﴿۱۲﴾ وَيَنْهَىٰ كَلْبَهُ أَنْ يَسْجُدَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ السَّاجِدُ ﴿۱۴﴾ وَهُوَ الْغَافِقُ ﴿۱۵﴾ الَّذِي يُدْعَىٰ بِالسَّمْعِ وَالْهَمِيمِ ﴿۱۶﴾ وَالضُّحَىٰ ﴿۱۷﴾ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۱۸﴾ وَالنَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿۱۹﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْوَعْلَىٰ سَاجِدَةٌ ﴿۲۰﴾ فَذُكِّرَتْ بِالْجَدِّ الْعَقِيمِ ﴿۲۱﴾ وَأَنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿۲۲﴾ وَالْأَنْعَامَ كُلَّهَا ﴿۲۳﴾ وَإِنَّا لَنَرَاهُ فِي خَلْقِهِ إِتْقَانًا ﴿۲۴﴾ وَالْإِنسَانَ أَكْفَرًا لَمَّا رَأَى الْآيَاتِ ﴿۲۵﴾ وَلَئِن رَأَى سِحْرَ الْكَلْبِ الْغَاسِقِ ﴿۲۶﴾ إِذْ يُخْفِئُ رُءُوسَ الْوَعْلَىٰ ﴿۲۷﴾ وَيَنْهَىٰ كَلْبَهُ أَنْ يَسْجُدَ ﴿۲۸﴾ وَهُوَ السَّاجِدُ ﴿۲۹﴾ وَهُوَ الْغَافِقُ ﴿۳۰﴾ الَّذِي يُدْعَىٰ بِالسَّمْعِ وَالْهَمِيمِ ﴿۳۱﴾ وَالضُّحَىٰ ﴿۳۲﴾ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۳۳﴾ وَالنَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿۳۴﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْوَعْلَىٰ سَاجِدَةٌ ﴿۳۵﴾ فَذُكِّرَتْ بِالْجَدِّ الْعَقِيمِ ﴿۳۶﴾ وَأَنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿۳۷﴾ وَالْأَنْعَامَ كُلَّهَا ﴿۳۸﴾

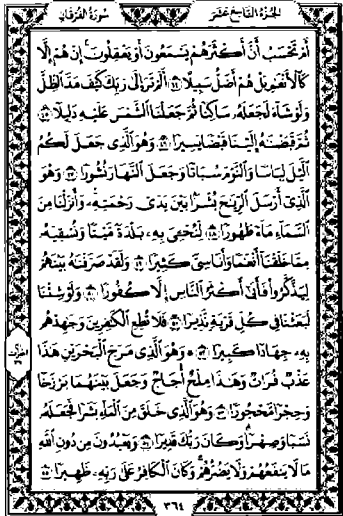
﴿۱﴾ و هختن شو ناگر ژ جهه کن دوبر وان دبیت،
 گورگور و گوربه گوربا وی، ژ دوبر دبیسن
 [و دگه هینه وان]. ﴿۲﴾ و هختن شو گرندایی، و د
 جهه کن تهنگر ا بن ناف دوزه هسن دیتنه نافتسن، هنگی
 دی نرفشان ل خق کهن، و داخوازا نه مانا خق کهن.
 ﴿۳﴾ نه فرق جاره کن ب تن داخوازا نه مانا خق نه کهن،
 بهلن گه له ک جاران داخوازا نه مانن بکن [نه فرق نیزایا
 ل سر هوه هوه گه له که، و یابن فبه بر، و ژ هندئی پزه
 هوسن جاره کن ب تن داخوازا نه مانن بکن، و ل
 گه له هندئی زی سن هیس بن ژ نه مانن]. ﴿۴﴾ [ههی
 موحه مه د] بیژه [وان]: نه بری نه فه [ناگری هوسا سن
 دوار] بز هوه هوه چیتره، بان زی به حشنا هروهر
 ههی، نهوا به بیان بز بارینز کاران سن هاتیه دان، کو
 دی بیته خه لانس وان و دویمایا وان. ﴿۵﴾ وان چ
 بقیت سن تیدا ههی، و هروهر دی تیدا مین، و
 نه فه به یانه که ژ خودایسن نه، هیزایه ژ بیته خواستن.
 ﴿۶﴾ و روزه خودی وان و نهویت وان شوینا خودی
 دبه رستن کوم دکمت، و دی بیژنه وان [به رستیان]:

نه بری هوه به نده بیست من نه فه، دسه ردا برینه و به رزه کرینه، بان وان ب خق بی به رزه کر و دسه ردا چون؟
 ﴿۷﴾ نه و دی بیژن: نه ته ژ همی کیسایان باقر دکه یسن، بمه دورست نه بو، تم چوبسته فانان ژ
 بل ته، بو خق بگریسن [هه تا کو تم بیژنه وان مه پیرینسن]، بهلن ته خوشی دانه وان و باب و باهریت
 وان، هه تا بیرینانا ته ژ برگرین، و سو بایسیا نیعمه تبت ته نه کرین، و نهو ب خق مله ته کن چوسی بوون.
 ﴿۸﴾ [خودی دی بیژنه وان] قیجا [نه فه ته ون بیت هوه دبه رستن] وان هوسن ب ونی ناخفتا هوه دکر،
 هوسن درهوسن دهرتیخستن، قیجا هوسن [وی و هختن، گهل گاوران] نه شین نیزا و عه زان ژ خق بده نه باش،
 و نه شین هار بکاریا خق [بان یا تیکدو] زی بکن، و کی ژ هوه وه ستم بکمت [نانکو هه فکشان بو خودی
 چن بکمت]، ب راستی تم دی نیزایه کامه زن دهینن. ﴿۹﴾ و مه چو پیغه مبر بهری ته نه هار تینه، نه گهر وان
 ب راستی زاد نه خواریت و ل سو بیکان نه گه ریابن، و مه هنده ک ژ هوه بو هنده کیت دی بیست کرینه جهن
 جهرباندنن [هه ژاران ب زهنگیشان دجه ربیین کا دی سه بری کیشن، و زهنگیشان ب هه ژاران دجه ربیین کا دی
 سو بایسیا خودی کهن، و هنده ک ژ هه ژاران دی بهری زهنگیشان موسلمان سن، کا گر گره دی چ کهن] کا دی
 سه بری [به رانه بر تیکدو] کیشن؟ و خودایسن ته ناگه هژ وان هه به [کا کی دی سه بر خق کیشیت، و کی خق
 ل بهر ناگریت].

﴿۳۳﴾ [همی مورحمهدا] و نهو [مهخسهدهی موشرك] چو بسیار و پیشنارینت عتکته بیت و مسا [ز بز شکاندنا ته] بز نه نائینن، نه گهر نه م بز ته به رسفا وان دورست، و هیژ ژ بسیار وان رونتر و ب امانتر نه نینین. ﴿۳۴﴾ نهوینت ل سهر سهرو جافان بهر ب دوزمه هی دیننه کوزمکرن و اکتشان، نه فان جهی وان هیژ خرابتره، و رپه رزه ترن زی. ﴿۳۵﴾ ب سویند مه ته ورات دا مووسای، و مه برایی وی هاروون زی دادگه، و بز کره هاریکار و پشته فان. ﴿۳۶﴾ فینجا مه گزته وان [مهخسهدهی موسا و هاروونن]: موین همدو هه رنه دهف وی مله تی، نهوی نشان و موعجزیه بیت مه دهرو دانابین [بهلن مله تی زینگزتی گوهمی خو نه دا وان، و ب گوتنا وان نه کره، فینجا مه زی ژ بهر هندتی ب دزوار دی هیلاک برن. ﴿۳۷﴾ و مله تی نووحی زی [مه فه براندن] و هختی وان پیغه بهر دهوین دانابین [و یی پیغه بهر مه کی درهوین دانیت و باوه ریی یی نه نیتیت، نهو ههمی پیغه بهر ان درهوین ددانیت و باوه رنی یی نائیتیت]، مه نهو

و لا یأتونک بمثل الایمتک بالحق و أحسن تقریرا: الذین یخشرون علی و جوهه ان جمهراً اولادک شکر مکانا و ائسل سیلا: و لقد ایتنا موسی الکتاب و جعلنا معه احکامه شروت و زویار: قلنا اذهبنا الی القوی الذین کذبوا بآیاتنا قد مترکهنه قد میرا: و قوی روح لنا کذبوا الرسل اغرقنهم و جعلناهم للقباب نایه و اعتمدنا للفللمیرت عذابا ایسا: و عاذا و نوتونا و اصحب الرئی و فرورنا بترت ذلک کیرا: و سلا صرتنا له الاقتل و سلا تترنا تقریرا: و لقد اوعا القرینه الی امطرت مطر التی اقدر بکسوا و ایزوتنا یل کسوا لا یزحوت شوتنا: و لذات اولک ان یجدوا ذلک الهمز و اعذ الذی بعث الله رسولا: ان کذا لیسنا عن الیهینا اولان صرتنا علیها و سوت یسکون حین یرون العذاب من ائسل سیلا: انیت من ائسل الهمه هونه افانت کفون علیه و سیلا:

[دانفیدنا] خندقانندن، و بز خه لکی کر نه جامه، و مه نیزایه کاب زان و دزوار بز سه مکاران بهر هه فکر به. ﴿۳۸﴾ و مه عاد و (سه موود) [مله تی ههود پیغه بهر و مله تی (صالح) پیغه بهر] و خودانیت بیرئ [مله تی شو عیب پیغه بهر، و هائیه گوتن خه لکن بیرئ: ژ گوندیت سه موده و هائیه گوتن: خه لکن گوندی اتناکیانه نهوینت چیز وکا وان دسوره نا یاسیندا هائی و هائیه گوتن: مله ته که ل دوز بیرئ کوم ببو بوون و ژ بهر نه باوه ری یی نینانا وان خودتی تیخته دیریدا و ههمی هیلاک برن، و هائیه گوتن: مله ته کی گونه هکاره پیغه بهر تی خو کر نه دیریدا و ل سهر سه ردهر کره، و گه له ک مله تیت دی زی، د نایه را واندا مه فه براندن. ﴿۳۹﴾ و مه بز هه مییان بهلگه و نشان [و سه رهائی و سه ربزرتیت مله تیت بزری] نیشان، فینجا و هختی وان نهف بهلگه و نیشانه ب پشت گوهمی خو فه هائیتین [و چو بز خو زی و ره نه گرتین]، مه ههمی فه براندن و قر کرن. ﴿۴۰﴾ و ب سویند [قوره یسی] بیت هائیه وی گوندی و بیت تتر چو یین، نهوی مه بارانا بهر ان ب سه ردا بارانندی [گوندی سه دووم کر ژ مه زترین گوندیت (لوط) یسه]، نه ری ما وان بهر تی خو نه ددایین کاج ب سه ری وان هائیه؟ بهلن نهو باوه ری ب رابوونا پشتی مرئی نائین [لهو بز خو چو جامه و غیره تان ژئی ناگرن]. ﴿۴۱﴾ و ههر و هختی نهو ته بینن، ترانه یان بز خو ب ته دکهن، و دبیتون: نهفه به، یی خودتی کر به پیغه بهر؟! ﴿۴۲﴾ [دقی بیژن] ته گهر ژ بهر وی سه بری نه بایه نهوا مه ل سهر بهر ستیتت خو کیتسای، نیزیک ببو نهو [مهخسهدهی مورحمهدا] بهر تی مه ژ وان و هر گزیت، و نه م بهر سستان وان هیلین، و و هختی نهو نیزا و عذابین [یا خودی] دینین، هنگی دئی زانن، کاکسی یی گو میرا و ری بهر زیه [نهو یان موسلمان]. ﴿۴۳﴾ کایزه من: نهوی دخنوازیسا خو کر به بهر ستیسی خو [و ب دخنوازیسا خو کری، و گوهمی خو داییه دلی خو]، فینجا ماتو دئی وی پارینزی [کو نهو ب دویف دخنوازیسا خو نه که فیت]؟.

﴿۱۱﴾ یان زئی تو ل وئی هرزیسی کو بارابتر ز وان
 [شیره‌تان] گولئی دین یان نن دگه‌من، ب راستی تو
 [د گولیسون و تیگه‌هشتا خودا] و هکی جانه‌وه‌رانه،
 به‌لکی خرابتر و ریبه‌زهرترن زی. ﴿۱۵﴾ ما تو به‌بری
 خنژ ناده‌ی [هینز و شیان و دورستکرنا] خودایی
 خنژ، کا خودایی ته جاوا سیهر دینز کریمه [ز
 دهر که‌فتنا رزوی مه‌نا نافیو ونا وئی]، نه‌گهر قیابیه
 دا پراوه‌سینیت [ز جهه‌کی نه‌دچو جهه‌کی]، پاشی
 مه‌روژ بزو کره‌سه‌به‌ب و نیشان. ﴿۱۶﴾ پاشی هندی
 هندی، بیج بیجه‌مه‌نه‌و سیهر ههلچنی (مه‌نه‌هیلا).
 ﴿۱۷﴾ و نه‌و [خودا] نه‌وه، یسن شعف بز هوه‌ه کریمه
 به‌رده و کراس [چونکی شعف ب تاریسا خنژ، له‌شان
 ز دینتی نه‌دشیریت، ههره‌وه‌کی جلک له‌شمن مروقی
 فه‌دشیرن]، و مه‌نفسن بز هوه‌ه یا کریمه فه‌ه‌سیان
 [بؤ نه‌هیلا وئی و مستیانا هوین د بزاقا خنژ یا روژانه‌دا
 دینن، و جاره‌کا دی ذفر نه‌فه‌سه‌ر بزاقا خنژ]، و مه
 روژ یا کریمه وه‌ختنی رابسون و به‌لافیرونا هوه‌ه.
 ﴿۱۸﴾ و ههر نه‌وه‌ه‌بای به‌ری دلز قانیسا خنژ [بارانی] ب

مزگینی ده‌نیریت، و مه‌نافه‌کا باقر ز عه‌وران داریت. ﴿۱۹﴾ دا نه‌م یمن [ب وئی نافی] نه‌رده‌کی مری و هسک
 وین شینکاتی ساخکه‌ین و شین بکه‌ین، و دا گه‌له‌ک ز نه‌ویت مه [ز نافی] دایین و چیکرین، ز جانه‌وه‌ران و
 تهرش و نه‌والان یان خه‌لکی ده‌شتی و گه‌له‌ک مروقان [خه‌لکی باژیران]، ناف بدین. ﴿۲۰﴾ و ب سویند مه
 نه‌و باران ب گه‌له‌ک رهنگان ب سه‌ر واندا باراندیبه [ل هنده‌ک جهان دبارتین و ل هنده‌کان نه، ل هنده‌کان
 گه‌له‌کی دبارتین و ل هنده‌کان کیم دبارتین، و ل هنده‌جهیت ب ره‌خیکفه ل ره‌خه‌کی دبارتین، و ل ره‌خی
 دی نه]، دا مروق هزارا خنژ بکه‌ن و بزانی [سه‌وی نه‌رد ساخکری، دشیت مریسان زئی ز گوزران راکه‌ته‌فه و
 ساخ بکه‌ت]، به‌لنی بارابتر ز مروقان به‌رانبه‌ری نیمه‌تا باران هانتی نه‌دسواسدارن. ﴿۲۱﴾ و نه‌گه‌مه‌ر
 قیابیه، دا بز ههر گونده‌کی پیغه‌مه‌به‌ه‌کی هنزین [وان ز نیزایا روژا قیامه‌تنی برتسیت]، [به‌لنی بز بؤ قدر
 و ریزگر تانه]، مه‌تو کریمه پیغه‌مه‌به‌ری هه‌سیان. ﴿۲۲﴾ فیجا [هه‌ی موحه‌مد] گوهری خنژ نه‌ده‌گاواران،
 و جهیاده‌کا مه‌زن ب قورنانی دگه‌ل وان بکه. ﴿۲۳﴾ و نه‌وه‌پسن هیلا ی هردو دهریا بگه‌نه‌تیک و بکه‌فه
 ره‌خیک، نه‌فه‌یا شرین و خنژسه، و نه‌فه‌زنده‌یا سوریه (شزوره) [ناینته‌فه‌خوارن] و نافیبه‌کا بختسیبه‌د
 نافیبه‌را واندا [دا تیکه‌ل نه‌بن]، و تیکال تیکن ههرامکری تیکه‌ل تیک بین [نه‌با شرین سویر (شزور) دیت،
 و نه‌یا سویر شرین دیت، و ههر تیک و هکی خنژ دینیت]. ﴿۲۴﴾ و نه‌وه‌پسن مروق ز نافی چکری، و کریمه
 منبر [کو مروقانیسا خوینن یمن چن دیت] و ژن [کو خزمانی یمن چن دیت]، و خودایی ته‌پسن پیغه‌هانتیه.
 ﴿۲۵﴾ [دگه‌ل فنی زی شه‌و] وان شوینا خودی دهرتسن نه‌ویت نه‌فایده‌یسی دگه‌هیننه‌وان، نه‌زی زبانی... و
 گاوار هاریکار و بشته‌فایت تیکدونه‌ل سه‌ر نه‌گوهداری و نه‌یاره‌تیبیا خودایی خنژ.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۚ قُلْ مَا أَنَا بِمُكْرَمٍ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أُرْسِلْتُ إِلَّا بِرُحْمَةِ رَبِّي ۖ سَبِيلًا ۖ وَتَوَكَّلْ
 عَلَى الْوَحْيِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَرَسِيخَ بِحَسْبِئِهِ ۖ وَحَسْبِيَ بِهِ
 بِذُوبٍ عَسَاءَهُ ۖ خَيْرًا ۚ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
 قَتَلَ بِهِ خَيْرًا ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْكُفُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجِدُ لِلَّذِينَ خَلَقْنَا مِنْ نَارٍ وَهَمُّنَا لَمُوتًا ۖ
 الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
 مُنِيرًا ۖ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ حُلُقًا لَمَنْ أَرَادَ
 أَنْ يَذَّكَّرَ أَرَادَ شُكُورًا ۖ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَشَوَّضُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَرَمًا وَإِذَا خَلَقْتُمُهَا الْجِبِلَّ قَالُوا اسْلُمْنَا ۖ
 وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۖ وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا ۖ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا
 أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۖ

۳۶۵

﴿۵۶﴾ هدی موحیه مد ما تو نه هنارتیه، بز هندی
 ب تنی نهیت بیبیه مزگیتین و ناگه هدار کهر.
 ﴿۵۷﴾ هدی موحیه مد بیژه: نمز چو کریبان برانه ری
 گه هاندنا فی بهامی ز هوه ناخوازم، بهلن یس بغیت
 ریته کی بز خودایس خو بگریت، بلا بگریت [نانکو
 نمز چو مالی ز هوه ناخوازم، نشتی نمز دخوازم نهوه،
 کو هوین ریکا خودی بگرن، و کریتا من خودی دئی
 دهنه من]. ﴿۵۸﴾ و پشنا خو ب خودایس هر ساخ،
 نهوی مرن بز نیس، گهره م بکه، و ته سیج و به سنا وی
 بکه، و ز کیم و کاسیان باقر بکه، و بهسی ویسه نهوب
 گونه هیت بنده هیت خو یس ناگه هدار و شار مزایت.
 ﴿۵۹﴾ نهوی نمرد و نهمان و هندی دنا بهرا واندا
 هدی، دشهش روزاندا دایس، باشی بلندبویه سه
 عهرشی [بلندبونه کا هیژی وی، و بی چاویس]، نهو
 خودایس دلوقانه، فیجا ز وی بخوازه، نهوی شار مزایه
 [یان پیارا خو دراستا خودیندا، ز شار مزایان بکه].
 ﴿۶۰﴾ و وهختی بنهغه بهر دینیزه [وان موشرکان]:
 بز خودایس دلوقان هه رنه سوجه یس، دئی بیژن:

[خودایس] دلوقان کیسه؟ نهوی نه م سوجه یس بز وی بهین یس تو دینیزیه مه [و یس نه م نیاسین]؟! و فن
 گوتنی نهو پتر ز دینی دوبر تیختن. ﴿۶۱﴾ پاک و بلندبوو، و پر خیر و بهر هکت بوو نهو خودایس تهسیان
 بز ستران کریسه جه و فویناخ، و روزا گهش و هه یقا رونه کره تیدا. ﴿۶۲﴾ و نهو خودایس شهف و روز
 تیختینه دویف تیک، کو تیک جهی تیکتی بگریت، بز یس بغیت [کهره م و نیعمه تیت] خودی بیته بره
 خو بان سوپاسیا وی بکهت. ﴿۶۳﴾ و بنده هیت خودایس دلوقان [بیت دورت] نهون، نهویت ب نهدهب
 و بی معزانیس، ل سه هر دی بر یقه دچن، و نه گهر نماسان [ب رقی] ناخاقسن، ناخفته کا و هسا دین
 ز گره هس ب سلامت بن، و هکی وان ب رقی وان ناخاقسن. ﴿۶۴﴾ و نهون نهویت بز خودایس خو،
 شه فان ب سوجه و رابوونافه دوزین [نانکو شه فنیژان دکن]. ﴿۶۵﴾ و نهون نهویت دینژن: خودیو،
 عذابا دوزه هس ز مه بله باش، ب راستی عذابا وی یا برده و امه [نه گهر مروضن گاور گرت، ژیفه نایب].
 ﴿۶۶﴾ ب راستی دوزه هس به جهه و بیسه و ارگه هه. ﴿۶۷﴾ و نهون نهویت و هختی مالی دمه زینخن، نه
 دهریز یس دکن و نه چر و کیسی دکن، و نهو دنا بهرا فان هه ردو سالو خه تاندا ناخفته.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا مَّا حَرَّمَ وَلَا يَقُولُونَ
 اَللَّهُمَّ اِنِّي حَرَمْتُكَ اَللَّهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَتَزَوَّرُ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكْ يَلْقَ اٰثَمًا ۗ يَتَمَتَّعْ لَهُ الْعَذَابُ
 بِوَجْهِ الْعَيْسَةِ وَيُخَذَّ فِيهِ مَهْمَاتًا ۗ اِلَّا مَنْ قَابَ
 وَنَامَتْ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَبْذُلُ اَللَّهُ
 سَبْتَانِهِنَّ حَسَنَةً ۗ وَكَانَ اَللَّهُ عَلِيمًا رَاجِعًا ۗ
 وَمَنْ قَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يُتَوَّبُ اِلَى اَللَّهِ تَتَابًا ۗ
 وَالَّذِينَ لَا يَتَّقُوْنَ اَلرَّوْثَ وَاِذَا مَرُّوا بِالْفِجْرِ مَرَّوْا كِرَامًا ۗ
 وَالَّذِينَ اِذَا دُعُوا بِمَا خَالَفُوا رِيْبَهُمْ فَوَيْحًا عَلَيَّهَا
 صُتًا وَعِصْيَانًا ۗ وَالَّذِينَ يَبْتُلُوْنَ رَيْبًا مِّنْ اٰتِنَا
 مِنْ اُرْوْحَتَا وَاِذْ نُنزِلُنَا قُرْءَانًا غَيْرَ وَاجْتَمَعْنَا لِلْمُتَّقِينَ
 اِمَامًا ۗ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْفُرْقَةَ يَمَا صَبَرُوا
 وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَيْثَ وَسَّاتَمَا ۗ خَلِيلِيْنَ فِيهَا
 حَسَنًا مُّسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۗ قُلْ مَا تَسْبُوْا بِهِمْ زِيْرًا
 لَّا دَعَاكُمْ فَعَدَّ كَذِبًا مُّتَقَرَّرًا بِسُوْرٍ اٰرَامًا ۗ

﴿۶۸﴾ و شمون نه‌ویت ژ بیل خودی، دوعلیان ژ که‌سنی دی نه‌کن [ژ بیل خودی که‌سنی نه‌برین] و شه، شه مرومئی خودی کوشتا وی دورست نه‌کری، و ب هه‌قی نه‌بیت [کو به‌رانه‌ر یتکی دی بینه کوشتن] ناکوزن، و زنیاسی و ده‌همن بیسی ناکه‌ن، و هه‌ر که‌سن فنان بکه‌ت، دئی گوه‌هل سه‌ر مستور بن، و دئی بی تینه جزا کرن. ﴿۶۹﴾ رۆژا قیامه‌تی نیزا دئی ل سه‌ر بینه دوقات، و هه‌روه‌ر دئی ره‌زیل و شه‌رمزار تیندا مینت [چونکی گوه‌ه‌زی داد گهل گاوریسی]. ﴿۷۰﴾ ژ بیل وی یسن تۆبه‌کری و باوه‌ری نیسای و کار و کریاریت راست و قه‌نج کرین، نه‌فیت هؤسا، خودی دئی گوه‌ه‌بیت وان که‌نه‌خیز [نانکو دئی گوه‌ه‌بیت وان زینه‌ت، و خیزران دئی ل جهمی وان دانیت]، و خودی ب خۆ گوه‌ه‌زینهر و دلۆفانه. ﴿۷۱﴾ و شه‌وی تۆبه بکه‌ت و [هاشی] کاره‌کئی راست و باش بکه‌ت، ب راستی شه‌و زفهرینه‌کا دورست ب بال خودیشه‌ زفهری. ﴿۷۲﴾ و شمون نه‌ویت به‌ره‌ه‌ف نه‌بن خرابیسی و بویجیسی بکه‌ن [چ شرک چ دره‌و چ شه‌ه‌ده‌زوری چ زئی

هه‌ر تشه‌کئی بویجی دی]، و نه‌ویت گا‌فا د به‌ر نشتی بی فایده‌را [چ گوتن چ کریار] دپورن، و یسی خۆ زئی و هر دگین، بی خۆشکاندن [نه‌ بشکداریا وان دکه‌ن، نه‌ زئی ژ وان رازی دین]. ﴿۷۳﴾ و شمون نه‌ویت گا‌فا ب نایه‌بیت فورانسی هانته‌ شه‌ر مکرن بیان بو هانته‌ خواندن، خۆ لئ کهر و کۆره‌ ناکه‌ن [گوهر و چاقیت خۆ بز هه‌ دکه‌ن]. ﴿۷۴﴾ و شمون نه‌ویت دبیزن: خودیوژ، تو وان هه‌فسه‌ر و وی دوینده‌ه‌ی بده‌ مه‌، نه‌ویت چاف بی رۆن و خۆش دین [و دل بی فه‌ه‌سن]، و تو مه‌ بو بارینز کاران، بکه‌ پیشی و جهمی چاقلیکر بی دباشییدا. ﴿۷۵﴾ نه‌فه [خودانیت فنان سالۆخه‌تان] دئی ب بلندترین جهیت به‌حشتی تینه‌ خه‌لانکرن، ژ به‌ر وی سه‌برا وان ل سه‌ر به‌رستن و گره‌داریا خودی کیشایی، و ب خیزه‌اتن و ب سلاف، ملیکاه‌ت دئی ب به‌ره‌ فین. ﴿۷۶﴾ هه‌روه‌ر دئی تیندا بن، چ خۆش جه‌ و چ خۆش وار گه‌هه‌. ﴿۷۷﴾ ما خودی دئی چ ل هه‌وه‌ که‌ت، و چ ژ هه‌وه‌ دئی گه‌ه‌یتی [نانکو دوه‌له‌مه‌نده‌، و چو پاکي ب هه‌وه‌ نینه‌، و هورین نه‌داینه‌ دا هورین مفایه‌کی بگه‌ه‌یتن] ژ بیل به‌رستنا هه‌وه‌ بو وی [نانکو هورین به‌س بز به‌رستنا خۆ، بیت داین]، ب سویند [گهل گاوریت خه‌لکنی مه‌که‌ه‌ی] هه‌وه‌ پیغه‌سه‌ر و فورشان دره‌ دانان، فیجا هورین دئی ب به‌ر نیازیسی که‌فن و نیزا ژ هه‌وه‌ فه‌نایت.

سوره ناس شوعراء

ل م ه كه من هاتيه خوارى (۲۲۷) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [هزسا دتیه خواندن (طاء، سین، میم) و نهف و همی نیست دسپتیکا سوره ناس، نشان ل سر نیمجازا فورنانی]. ﴿۲﴾ نهف نایه تیت کتیار زونکمرن. ﴿۳﴾ تیزیکه تو ز خه مان خز یکوزی و دهیلاک بیه ی، چونکی نه و باورمیی نائین. ﴿۴﴾ نه گهر مه حه زکریابه، نه م دا موعجزیه مبه ژ نه سانی بز وان هنزین، داستویت وان همر چه میایی بز مینن [قیابانه نه قیابانه دا باورمیی نین، بهلن مه نهف باورمیه ژ وان نه قیت و نه م و نه اکه ی، مه دقتت نه و، ب دلن خز و بی کوه کی، باورمیی نین]. ﴿۵﴾ و چو نایه تیت نوی ز فورنانی، ز دهف خوداین دلوفان [بز گاور و موشر کان] نه دهان، نه گهر وان رومیی خز ژنی ورنه گزریابه [و ب دره و نه دانابایه]. ﴿۶﴾ ب سوند وان [نه و هه قیاب بز وان هانی] دره دانا [و باورمیی بی

سوره الناس

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سلمت، یلک، یث الکتب المبین، لمانک تمح نقتنک الایکون مؤمنین. ﴿۲﴾ ان نشا نزل علیهم من السماء نایه فطنت اغنهم لها شیخین. ﴿۳﴾ ونا باهرین ذکرین الرحمن منسذب الکا کالاعنه من صین. ﴿۴﴾ فقد کذوا فسیاهر انشاما کالوا به، یستعزبون. ﴿۵﴾ اولیهم ذوالی الایهر کالشیافه من کل زج کیم، ان فی ذلک لآیه و ما کان لکم مؤمنین. ﴿۶﴾ فان ذلک لعلو العزیز الرحیم. ﴿۷﴾ ولذالک ذلک من اناب قوم الظالمین. ﴿۸﴾ قوم عوزن الایقنون. ﴿۹﴾ قال رب انی اعان فی کونین، و یضیق صدی ولا یطلق لسانی فارسل الی هنرون. ﴿۱۰﴾ ولذالک ذلک فاعانف ان یقتلون. ﴿۱۱﴾ قال کلا فاذهبنا بایتنا انا معکم مستخیرون. ﴿۱۲﴾ فانی افرعون قفولا انا رسول رب العالمین. ﴿۱۳﴾ ان ارسل معنا بنی اسرائیل. ﴿۱۴﴾ قال ازرئیک فینا ولیمان ولیلت فینا من عزمک سین. ﴿۱۵﴾ و همت فطنتک الی فطنت و انت من الکفرین. ﴿۱۶﴾

نمینا]، فیجا تیزیک دتی زانن کادی ج ب سمرتی وان تیت [و جزایی وی، نه و اوان ترانه بی ذکرن، دتی هدر تیت]. ﴿۱﴾ ما وان باهرتی خز نعدا نه ردی، کا چاوا مه ب همی رنگیت پر مفا، شیکریه [نه وقت که سی شیانا وان نه ی، ژ بیل خودتی]. ﴿۲﴾ ب راستی نهف بهلگه و نیشانه که [ژون و ناشکریه ل سر تیکاییا خودتی، و ل سر شیانا وی کو جاره کادی مریان پشتری مرنی ساخکه نهف]، بهلن بارابر ژ وان باورمیی نائین. ﴿۳﴾ ب راستی خوداین ته بی سهر دمست و زال [زاله ل سر وان کو وان نیزا بلسه، و دشیت تولی ل وان نه کمت] و دلوفانه [و هختن مؤلهت داییه بهندیتت خو، و لعل ل نیزادانا وان نه کری]. ﴿۴﴾ بیژه وان و هختن خوداین ته گازی موسایی کری و گزوتین، ههره دهف ملهتت ستمکار. ﴿۵﴾ ملهتت فیرعونی، ما نه ژ نیزادانا خودتی ناترسن. ﴿۶﴾ [موسایی] گوت: خودیتو، ب راستی نه ز درسم نه و من دروین دانن، و باورم ژ من نه کن. ﴿۷﴾ و سینگی من [ز به دره دانانا وان بز من] نهنگ بیست، و نه زمانی من نه گریست، فیجا [جبرائیل ب و هیین] بنیزه به هاروونی [دا ده گل من بیته پنجه مبر، و بز من بیته هاریکار]. ﴿۸﴾ و وان توله کال سر من، فیجا نه ز درسم [هری به پامانه بگمینه وان، تولا خزل من له کن و] امن بکوزن. ﴿۹﴾ [خودتی] گوت، نه خیز [نه و نهضین نه بکوزن]، فیجا تو و هاروون ب نشان و موعجزیه تیه مه همرن، ب راستی نه ز بی د گهل هوه [ب بارستن و چافقیریا خزه]، و من های ژنی هیه [کادی ج بیژن، و دتی ج بیژنه هوه]. ﴿۱۰﴾ هوین ههره ههره نهف فیرعونی، و بیژنی، ب راستی نه م ههره و هار تیتت خودانی هه می جیهانائین. ﴿۱۱﴾ فیجا نسر ائیلیان د گهل مه بنیزه [و بهس وان نه زهت بده]. ﴿۱۲﴾ [فیجا و هختن فیرعونی موسا دیتی، و ناخفتیت وی بیستین] گوت: ما مه تو ب بچویکاتی دناف خودا خودان نه کربووی؟ و تو ب سالان دناف مه دانامبووی؟ [فیجا کمگی و د کبریتا تو بوویه پنجه مبر]. ﴿۱۳﴾ [و بهرایی ریه نه نجیتت مه د گهل ته کرین] ته نه و کریار ژنی کریا ته کری [نانکو ته تیک ژ مه کوشت]، و دیاره تو ز چافتن و بین نان و خوینانی [و هختن ته قه نجیتت مه ز بر کرین، و تیک ژ مه کوشتی].

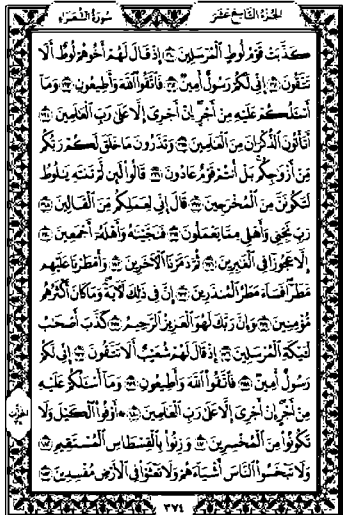
لَقَدْ نَسَخَ النِّسْرَةَ اِنْ كَانُوا هُرِّدْنَا بِهَا ۝ فَلَمَّا جَاءَ النِّسْرَةَ
 قَالُوا لِمَ نَزَعْتُمْ اَبْنًا لِحُرِّ اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيْنَ ۝ قَالَ لَعَنَ
 وَالْكَذِبُ اَلَّذِيْنَ لَمْ يَرْوِ عَنْهُ ۝ قَالَ لَهُ مُوسَى الْقَوْمُ اَنْتُمْ مُلْقَوْنَ ۝
 قَالُوا جِئْنَا لَمُرَّةٍ وَعِيبَةٍ مَرْوَى اَلْبِصْرَةَ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَسْخُ
 الْعَالِيْنَ ۝ قَالَ لِي مُوسَى عَصَاهُ فَاذْهَابِمْ نَقْلُكُمْ مَا يَأْتِيكُمْ ۝
 فَاَتَى النِّسْرَةَ نَسْجِدَ ۝ قَالُوا اِنَّمَا اَسْمَاءُ بَرِّ الْعَلِيَّةِ ۝
 رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۝ قَالَ اِنَّمَا لَمْ يَنْقُلْ اَبَاؤُنَّ لَكُمْ اِنَّهٗ
 لِكِبْرٍ لِّكَ اَلَّذِي عَلَّمَكُمُ النِّسْرَةَ لَسَوْفَ نَسْخُكُمْ اَلْاَيْتَانَ ۝
 اَنْزَلْنَاكُمْ مِنْ جَلْفٍ وَاَلْحَيْتُمْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ قَالُوا لَاحْتِرَاقًا
 اِلَى رَبِّنَا مُلْقَوْنَ ۝ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَكُمْ اِنَّا لَنَسْخُكُمْ اَنْ
 اَوَّلَ الْوَالِدِيْنَ ۝ هَاؤُنْتُمْ اِلَى مُوسَى اَنْ اَسْمَاءُ بَرِّ اِلَى اَسْمَاءُ
 مُشْتَرِكَةٌ ۝ قَالُوا لِمَ نَزَعْتُمْ اَبْنًا لِحُرِّ اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيْنَ ۝
 لَيْسَ اِنَّهٗ اَبْنٌ لِحُرِّ ۝ وَالْاَعْرَابُ لَمْ يَطْلُبُوْا ۝ وَالْاَعْرَابُ لَمْ يَطْلُبُوْا ۝
 فَاتَّخَذْتُمْ مِنْ حَبْتٍ وَعِيبَةٍ ۝ وَكُنُوْا مِنْكُمْ سَكْرِيْمٌ ۝
 كَذٰلِكَ وَاَرْسَلْنَا هٰٓؤُنْتُمْ اِلَى رَبِّكُمْ ۝ فَاَنْتُمْ هُمْ اَلْمُشْفِقِيْنَ ۝

تیسری

سیر بهندان حق بهر داتردی، و چونه سوجه بیسی. ﴿۱۷﴾ گزتن: مه باوهری ب خودایسن، ههمی خه لکی،
 نیسا. ﴿۱۸﴾ خودایسن موسایی و هاروونی. ﴿۱۹﴾ [فیرعورنی] گزته [سیر بهندان]: تهرئی ههوه باوهری
 یسن نیسا، بهری نهز ده ستوریریا ههوه بدهم، دیاره نهو مهزن و هاموستا و سه دیایسن ههوه به، یسن سیر بهندی
 نیسا ههوه دایسی، فیجا هوین دئی زانسن [کا نهز دئ چ ب سه ری ههوه نیسن]، ب راستی نهز دئی دست و
 بیست ههوه چهپ و راست ژیفه کم، باشی دئی ههوه همیبیان ب دارانغه ههلاویسم، هه تا هوین دمزن.
 ﴿۲۰﴾ [سیر بهندان] گزتن: خهم ناکهت [ههر تشتن بیته سه ری مه، ژ بهر باوهری نیسانا مه ژ فیزایا دنیایسن،
 چو زیانی ناگه هینته مه]، ب راستی نهم دئی ب بال خودایسن خوقه ز فرپسن. ﴿۲۱﴾ چونکی مه بهری
 همیبیان باوهری یسن نیسا، نهم تهماییا هندئی دکهن، خودایسن مهل مه نه گریته، و گونه بیت مه ژئی بهت.
 ﴿۲۲﴾ و مه وحی بو موسایی هنارت، کو ب شهف بهنده بیست من [نهو بیت باوهری یسن نیسایسن، ژ
 نرانیلیسیان] دهر بیخیت [ژ مسری بو سه ر دهریایا سوزر]، ب راستی نهو دئی ب دویف ههوه کهنسن.
 ﴿۲۳﴾ [فیجا [دمسن] فیرعورن [ب دهر کهنفتا وان سه سیایی] هنارته ههمی باژیران، و له شکر کز مکر.
 ﴿۲۴﴾ [و فیرعورنی] گزوت: ب راستی نهفه دهسته که کاکیمن [و بسن مرقفن]. ﴿۲۵﴾ و ب راستی وان که ریبت
 مه بیست فه کریسن. ﴿۲۶﴾ و نه ههمی بیست کار کری و هشیارین [هه چیسن دژی مه پاره سنیته، و ژ بهر نه مرئی
 مه دهر کفیت، نهم ناهیلین]. ﴿۲۷﴾ [فیجا مه نهو ههمی] فیرعورن و له شکر ری وی] ژ جنیک و باخچه و
 کانیسان دهر تیخستن. ﴿۲۸﴾ و مه نهو ژ گهنجخانه و شویواریت وان، بیست خوش و بهر فر هه دهر تیخستن.
 ﴿۲۹﴾ و هوسا مه نهو دهر تیخستن، و نرانیلی کر نه ویرس و میرا نخوریت وان. ﴿۳۰﴾ و د گهل ر و ژ هه لاسن
 [فیرعورن و له شکر ری خز] ب دویف وان کهنسن.

اِنْ هَذَا اَلْحَقُّ اَلَّذِيْنَ اَنْزَلْنَا بِهٖ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ۝ فَكَذَّبُوْهُ
 فَاهْتَكَمُوْا فِىْ ذٰلِكَ كَلِمَةً وَمَا كَانَ اَسْمٰرُكُمْ مِّنْ مِّنِيْنَ ۝
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ ثَمُوْدًا لِّبْنِ اِبْرٰهِيْمَ ۝ اِذْ
 قَالَ لَهٗمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِىُّ لِكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَمِيْنٍ ۝
 فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا ۝ وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا اَنْتُمْ
 اِلَّا عَنِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتْتَرْتُمْ وِىٓ مٰهٖمًا اَمِيْنًا ۝
 فِى حَنْثٍ وَعُقُوْبٍ ۝ وَزَوْجٍ وَخَلٍ طَلَقَهَا هٰمِيْرًا ۝
 وَتَنَجَّوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا فَرِيْدًا ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا ۝
 وَلَا تَطِيعُوْا اَمْرًا مِّنْ سِوٰى اللّٰهِ يَفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ
 وَلَا يَصْلِحُوْنَ ۝ قَالُوْا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ مَا اَنْتَ
 اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاَنْتَ بِاَيِّ سُلْطٰنٍ مِّنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ
 هٰذِهِۦ نٰفَاةٌ لِّمَا شِئْتُمْ وَاَلِكُمْ اِيْمٰنٌ يُّوْمَ تَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَا تَمْسُوْهَا
 بِيْمُوْءٍ وَّيَأْخُذْ كُرْءًا بِيَدِهِۦ عَظِيْمًا ۝ فَعَقَرُوْهَا فَاصْبِرُوْا
 تَعْدِيْمًا ۝ فَاَعْلَمَ الرَّحْمٰنُ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لٰآيَةً وَمَا كَانَ
 اَسْمٰرُكُمْ مِّنْ مِّنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝

هوزا تبتمن بعبته دفان خبیر و خزیشاندا (و خودی هموه نیزانه دهت، ل سهر گاوربیا هوین دکهن)؟
 ﴿۱۱۷﴾ [عبته] د نافع شان جنیک و کانابندا؟. ﴿۱۱۸﴾ و [عبته] د نافع چاندنی و دارقه سیت نفیسی
 گهشتیدا؟. ﴿۱۱۹﴾ و هوین [ب هوزایی] خانییت بهرفره د جیاباندا دکولن. ﴿۱۲۰﴾ فیجاژ خودی
 بترسن، و گوهمی خوز بدنه من. ﴿۱۲۱﴾ و گوهمی خوز نه دمنه زنده خراب و موسرک و کهنکه نه بیان.
 ﴿۱۲۲﴾ نه ویف خرابییی د نه دیدا دکهن، و باشیسی ناکهن [مه خسه دین نه و نه هه کهسه بیون بیت خوز کرینه
 قولهک، و ب کوشتا حیشری رابوویسن]. ﴿۱۲۳﴾ گوئن: ب راستی توژ وانی بیت زنده سحر لئی هایتبه
 کرن (و سحری چو نه نقل بز نه یلایی، فیجا تو هزر دکهی، بوچی هه قیبه، و هه قیبا هم ل سهر بوچیبه).
 ﴿۱۲۴﴾ و توژی مرفقه کسی وهکی مه... و نه گهر راسته تر پیغه مبری کا بهلگه و نیشانه کی بز مه یسه.
 ﴿۱۲۵﴾ [صالح پیغه مبر] گوته [وان]: نهغه حیشره که [بهلگه و نیشانه بز هموه، هه روکی هموه خواستی]،
 روزه کی شاف بز هموه به، و روزه کی زی بز حیشریه. ﴿۱۲۶﴾ و [هشیار بن] دهستی خوز خرابی نه کهن،
 نه گهر دی فیزایه کا مه زن هموه گریب. ﴿۱۲۷﴾ فیجا وان حیشر کوشت و [وه ختی نیشان و دهستی کیبت نیزایا
 خودی دیتن] به شیبان بیون. ﴿۱۲۸﴾ فیجا نیزایی نه و هنگافتن [بزقره نایه تبیت (۶۷-۶۸)] ژ سوره ناسوره،
 و ب راستی نهغه [حیشره صالح پیغه مبر و نیزادانا مله تنی وی] جامه و نیشانه که، د گهل هندقی زی بارابتر
 ژ وان باوهری نه یثان. ﴿۱۲۹﴾ و ب راستی خودایی ته، سهردهستی دزمیتت خوزیه، و دلوفانه بز خودیتناسان.

﴿۱۶۰﴾ مله تن (لوط) پیغمبر زئی، پیغمبر درهوین دانان [و نهوی پیغمبره کی درهوین دانیت، سن و مه هه چکو همی درهوین دانابین]. ﴿۱۶۱﴾ وهختی برایی وان (لوط) پیغمبر، گوتیه وان: ما هوین ژ [نیزایا] خودی ناترسن؟. ﴿۱۶۲﴾ ب راستی نه ز بؤ هه وه پیغمبره کی نه مینم. ﴿۱۶۳﴾ فینجا ژ خودی برسن، و گوئی خو بدنه من، و ب گوتنا من بکن. ﴿۱۶۴﴾ و نه ز چو کریان [بهرا بهر گه هاندنا نه مریت خودی و باوهری نینا هه وه] ژ هه وه ناخو ازم [دا هوین باورسن نه نینن و ل هه وه با گران بیت]، کریا من بهس یال سر خودانی همی جیهانان. ﴿۱۶۵﴾ نه ری چاواژ خه لکی همیسن، هوین نا لوفی زه لاسان دین ۱؟. ﴿۱۶۶﴾ وه هه مریت خودی بؤ هه وه دورستکرین، و ژ بهر هه وه دایین دهیلن، ب راستی هوین مله نه کی زیده سر داچوینه. ﴿۱۶۷﴾ گوتن: هه ی (لوط)، نه گهر تو فن نه هیل و ژغه نه بی، نه م دی ته ژ ناف خو دهرتخین. ﴿۱۶۸﴾ (لوط) پیغمبر [گوت: ب راستی که ریت من گه له ک ژ

کاربی هه وه یسن کریت فه دین. ﴿۱۶۹﴾ خودبوکو، تو من و مالا من، ژ کاربی نه م دکهن، رزگار بکه [مه د ناگری و اندا نه سوره]. ﴿۱۷۰﴾ فینجا [وهختی هانتا نیزایا مه هانی] مه نه و مالا وی، همی رزگار کرن. ﴿۱۷۱﴾ بهر مه نه ک تن نه بیت [کو ژنا (لوط) پیغمبر ب خو بو] ژ وان بو، نه ویت مایینه د ناف نیزاییدا. ﴿۱۷۲﴾ و هشکا مایی زئی، مه د هیلک برن. ﴿۱۷۳﴾ و مه بارانه ک ب سر و اندا نینا [بارانه کاتیکه، بهریت سوتی و هشک ب سر و اندا باراندن]، فینجا پیسه باران بو، باران وی مله تن ژ لایین پیغمبره ی واقعه، هاتیه ترساندن و هشیار کرن [به لئی د گهل هندئ زئی، ل خو نه ز فرین]. ﴿۱۷۴﴾ ب راستی نه فه [چیروکا (لوط) پیغمبر، و رزگار کرنا وی و نیزادانا مله تن وی] چامه و نیشانه که، د گهل هندئ زئی بارابر ژ وان باوهری نه نینان. ﴿۱۷۵﴾ و ب راستی خودایی ته سر دهستی دژمنتت خو یه، و دلوقانه بؤ بهنده بیت خو. ﴿۱۷۶﴾ ب راستی خه لکی جهن نیر دار، و دار لئی تیکرا [مه خسه یسن خه لکی مه دینته، مله تن شوعه یب پیغمبر، پیغمبر درهوین دانان. ﴿۱۷۷﴾ وهختی شوعه یی گوتیه وان: ما هوین ژ [نیزایا] خودی ناترسن؟. ﴿۱۷۸﴾ ب راستی نه ز بؤ هه وه پیغمبره کی نه مینم. ﴿۱۷۹﴾ فینجا ژ خودی برسن، و گوئی خو بدنه من، و ب گوتنا من بکن. ﴿۱۸۰﴾ و نه ز چو کریان [بهرا بهر گه هاندنا فه ماتیت خودی، و موسلمان بو نا هه وه] ژ هه وه ناخو ازم [دا گوهدار یسا من ل هه وه با گران بیت، و هوین گوئی خو نه دهنه من]، کریا من بهس یال سر خودانی همی جیهانان. ﴿۱۸۱﴾ ب دورستی بیفانی بکن، و نه به ژ وان بیت بیفانی کیم دکهن [دزیسی د بیفانیدا نه کهن]. ﴿۱۸۲﴾ و ب ته رازویسا راست و دورست بکینن. ﴿۱۸۳﴾ و تشیت خه لکی [د کیشان و بیفانیدا] کیم نه کهن، و خرابیسی د نه دیدا نه کهن و بهردوام و ل سر بیت بهر دهوام بن.

سُورَةُ التَّائِبِ عَفْوٍ
سُورَةُ التَّائِبِ

مَا تَلَفْنَا غَنَمَهُمَا صَاغًا وَأُوتِيتُمَا ۖ وَمَا أَهْلَكَا
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرَاتٌ ۖ ذِكْرًا وَمَا كُنَّا
ظَالِمِينَ ۖ وَمَا تَذَكَّرْتُمْ بِهِ الْعَسَلِيطِينَ ۖ وَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۖ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُونَ ۖ
فَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَحْضُرَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۖ
وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۖ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِئَلَّا يَكْفُرَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ إِنْ عَصَاكَ فُلْآنِي بَرِيءٌ مِمَّا قَسَمَلُونَ ۖ
وَقَسَمَلْ عَلَى الصَّيْرِ الرَّحِيمِ ۖ الَّذِي يَرِيكَ جِوْنًا تَعْمُونَ ۖ
وَتَعْلَبُكَ فِي السَّجْدِينَ ۖ إِنَّكُمْ هَوَا السَّيِّئِ الْعَلِيِّ ۖ
هَلْ أَنْتُمْ كَرَمَىٰ مِنْ تَنْزَلِ السَّجَلِيطِينَ ۖ تَنْزَلُ عَلَىٰ سَعْلٍ
أَقَاكِ أُشِيرِ ۖ يُلْفَرُونَ السَّمْعَ وَأَسْفَرُكَ سَعْدُونَ ۖ
وَالشَّعْرَةَ يَبْعُهُمُ الْفَاوَنَ ۖ أَلْوَرَّتْ أَهْمَهُ فِي سَعْلٍ وَادٍ
يَبْهَمُونَ ۖ وَأَنْهَمُ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۖ إِلَّا الْيَرِينِ
أَمْتُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ وَأَسْتَصِرُّوهُمِ
بَعْدَ مَا ظَلَمُوا ۖ وَسَيَعْلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۖ

۳۷۱

﴿۳۷﴾ هنگی دئی چ فایده‌ی وان کهن، نهو خو شیتیت وان [ب سالان] برین؟ ﴿۳۸﴾ و مه جو گوند د هیلاک نه برینه، نه گمر [بهری هنگی] مه نهو ناگه هدار نه کریس [و پیغه بهر بق وان نه هار تبس، و ز فن رژی نه ترساندن]. ﴿۳۹﴾ دا [هیلاک برنا وان] بیته چامه و دمرس [دا که سنی دی چاف ل وان نه کهت]، و نه م [د نژادانا و اندا] نه بیته سته مکار بوورین. ﴿۴۰﴾ شه پتانان نهف قورنانه نه نیاییه خواربی [وه کی گاور د بیژن، نهف قورنانه وه کی وان ناخفتانه نهویت شه پتان بو خنفرانکان دینس]. ﴿۴۱﴾ و بز وان ناییت و نه دورسه، و نه شین زی [فن قورناتی بین]. ﴿۴۲﴾ ب راستی نهو [شه پتان] ز بیستی [با قورناتی سان یا ملیکه تان] د دور برنخستنه [ب ریکا ملیکهات و ستیران]. ﴿۴۳﴾ چو په رستیان د گدل خودی نه بهرنسه [و بو نه که هه فیشک]، نه گمر دئی بیسه ز وان بیته ب بهر نژیایسی د که فن [نانکو همی موحه مده، تو ز خوشفترین بهنده بیته منی، به لن د گدل هندئی زی، نه گمر تو بهر سته مکی دی ژ بلی من بهر نیسی، دئی ته فیزادم]. ﴿۴۴﴾ و [ل پشینی و ب فاشکه رای] مرؤف و لیزمیت خو بیته نژیک، ناگه هدار بکه. ﴿۴۵﴾ یسی نه رم و فهدر گر به، بق وان خودان باومریت ب دویف ته هانین. ﴿۴۶﴾ و نه گمر وان گوهری خو نه دا ته، بیژنه: ب راستی نه ز یسی بهریمه ژ وئی یا هوین دکهن. ﴿۴۷﴾ و پشنا خو، ب خودایسی خودان هیز و دلوفان، گهرم بکه و گری بده. ﴿۴۸﴾ نهوئی ته دبیت، دهمنی تو ب ننی رادیسه نفیژی. ﴿۴۹﴾ و ته دبیت، وهختن تو د گدل نفیژ که ران رادیسی و دروینی. ﴿۵۰﴾ ب راستی هه نه وه یسی گوهدیز و زنده زانسا. ﴿۵۱﴾ نهوئی ته ز بیژنه هه وه، کا شه پتان ب سهر کیدا دیتنه خوار. ﴿۵۲﴾ نهو ب سهر هه زنده درهوین کس زنده گره نه هکاردا [وه کی خنفرانکان] دیتنه خوار. ﴿۵۳﴾ نهو [مه خسه ده پتان] گو هغه چینی دکهن [گوهری خو دده نه بانس بلند، دا تشتی گولئی دبن بدزن، و بز هه فالیت خو بیته خنفرانک بیژن، و نهو سه دره وان تیکهل وئی دکهن، یا شه پتان بق وان دبیژت] و بارابتر ژ وان درهوین و درهوه کرن. ﴿۵۴﴾ و هوزانفان [بیته نه موسلمان، و بیته گاور] مرؤفیت سهه رادچویی، ب دویف وان دکهن [و گوهری خو دده نه وان]. ﴿۵۵﴾ ما تو نابیی نهو دهه می رینک و هونه ریت دره ویدال، د دویف سه ری خو دچن [چار دهافیزنه فی، و چار یسی دی، چار فی بی به خنسی، چار یا دی، دکهن]. ﴿۵۶﴾ و ب راستی نهو وئی دبیژن، یا ناکن. ﴿۵۷﴾ ژ بلی وان نهویت باومری نیایین و کار و کریاریت راست و باش کریین، و گه له ک زکری خودی کریین و خو ب سهه ریختن، پشی ستم ل وان هاتیسه کرن [نانکو هافیتنه وان گاوران نهویت هافیتنه موسلمانان]، و نهویت ستم کریین، دئی زانن کا شه و دئی بز چ دویماهیگ زفن.

﴿۱۱﴾ و هر چه ندهد دل در زانین [نهفه مورعجزه نه ز
 دهف خودی، و نه سحره]، بهلن ز ستم و مز زانی دره
 دانان و باوهری پی نه نیشان، فینجا برتنن، کا دیواهیسیا
 خرابکاران یا چاوایه. ﴿۱۲﴾ ب سویند مه زاینهک
 دابو داوود و سوله بیانی [نه و زی زانینا زمانن باله فر
 و نه والان بوو]، و ههردوو کان گوت: هه می په سن و
 سو باسی بؤ خودی بن، نهوی قه درئی مه ههردوو بان
 ب سهر قه درئی گه لهک ز بهنده بیست خو بیست خودان
 باوهر تیختی. ﴿۱۳﴾ و سوله بیان بوو و ترسن داوودی
 [د بینه مبراییندا]، و گوت: گمل مرو فان، ب راستی
 خودی زمانن باله فرمان یسن نیشامه دابی، و هه می
 تشت بیست دابینه مه [نانکو کهره میت مه زن، د
 گمل مه بیست هاتینه کرن]، ب راستی نهفه کهره مه کا
 ناشکهرایه. ﴿۱۴﴾ و بؤ سوله بیانی، لهشکهری وی ز
 نهجنه و مرزف و تهیران هاتنه کومکرن، [هندی هند
 گه لهک بوون، و داژیک فه نهفه تن] دیزیت بیشتی
 دهاتنه راوه ستاندن، دا بیست دیواهیکن بگه هسن.
 ﴿۱۵﴾ ههتا لهشکهری وی گه هشتیه نهالا میریان

[نهاله که ل شامن، گه لهک یا ب میریه]، میریه کن گوت: گمل میریان ههرنه دجهت خو فه، سوله بیان و
 لهشکهری خو هه وه نه ههوشین، بیسی کر ههست یی بکه و یی بهه سن. ﴿۱۶﴾ فینجا سوله بیان ب ناخفتنا
 وئی، گرنزی و که نی، و گوت: خودیو، دهسن من بگره نه ز سو باسیا ته بکه م، ل سهر وان کهره میت ته د
 گمل من و ده بیانیست من کریس، و نه ز وان کار و کرباریت قمنج بکه م نهویت تو ژنی رازی، و ب دلؤ قانیسیا خو
 من ز بهنده بیست خو بیست باش، حسین بکه [یان من بیخه د گمل وان، و نافی من د گمل نافی وان دانه، و
 من د گمل وان د بهه شتا خودا کوم بکه]. ﴿۱۷﴾ و سوله بیانی جافی خو ل باله فرمان گتیرا، و گوت: بؤچی نه ز
 هود هو دی نایسنم، یان زی نه و نه یسن حازره. ﴿۱۸﴾ یان نه ز دئی تیزایه که مه زن دمه بهر وی، یان دئی فه کوزم،
 یان زی نه و [ز بهر نه هاتنا خو] دئی نیشانه کارون و ب هیز بو من تیبت. ﴿۱۹﴾ و گه لهک بیخه نه چؤ [هود هود
 هات] گوت: نه ز ب سهر وی هه لبووم یا تو ب سهر هه له بووی، و من سالؤ خه کن راست و بی گومان ز
 سه بهنن، یسی بؤ ته نیشایی.

﴿۳۳﴾ ب راستی [ل ویرین] من دیت زنه کن سه رو کاتی ل وان دکمر، و چو نینه خودی زی نه دایتین، وی تهخته کن معزن [یسی سه رو کاتی و میرانی] یسی همی. ﴿۳۴﴾ من دیت وی و مله تنی وی، شوبنا بز خودی سوجده یسن بیسن، بز پرژی سوجده دبرن، و شه یانی نهف کاری وان، بز وان یسن خه ملاندی، قیجا [شه یانی ب فی کاری خوز] نهو ز ریکا راست بیت دایه باش، و نهو راسته بری نابسن. ﴿۳۵﴾ [و شه یانی کاری وان بز جوانگر] دا سوجده یسن بز خودی نه من، نهو خودایسن تشنی فهشارتی [وه کی بارانی و شینکاتی و نیسینت گهردوونی] د نورد و ته سبانا ندا ناشکهره دکته، و تشنی هورین ب فهشارتن و ناشکهرای دکن، دزایت. ﴿۳۶﴾ خودی نهوه یسی چو بهرستیبت راست و دورست ز وی بیقه تر نهی، نهو خودانسی عمرشنی معزنه. ﴿۳۷﴾ [سوله یانی] گوت: دتی بهرئی خوز دهینی کاتو راست دبیژی، یان زی تو دره وان دکهی. ﴿۳۸﴾ تو نه فی نامه یا من بیه، باقیزه بهر وان، باشی خوز ز وان بده باش، و برینتی کادی ج بهر سفی ده ن؟.

بِإِذِ وَجَدَتْ أَمْرًا فَلَمَّا عَلِمَتْهُ وَأَوْقَتْ مِنْ سَعْيِ خَيْرِ وَهَلْمَا عَزِيسَ عَظِيمَةٍ ۖ وَجَدْتُمَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَذَكَرُوا لِلشَّمْسِ الْكِبْرِيَانيَّةِ الْأَنْعَامِ الْأُولَى ۖ فَلَمَّا لَا يَتَذَكَّرُونَ ۖ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يَخْجَعُ إِلَيْهِ فِي السَّمَوَاتِ ۖ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ مَا تَعْبُدُونَ ۖ وَمَا تُعْبُدُونَ إِلَّا إِلَهًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۖ قَالَ سَتَأْتُكَ لُطُفًا ۖ فَكَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَوَافِي هَذَا ۖ فَذَكَرْنَا إِلَيْهِمْ آيَاتِنَا أَنْ يَقُولُوا قَدْ جَاءَنَا قَارُونُ بِمَا يَأْتِيهَا الشَّمْلُ ۖ إِنَّ الْيَمِينَ لَك سَعِيثٌ كَرِيمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ مِنْ شَيْئِنَ وَاللَّهُ يُنَسِرُ أَنَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۖ قَالَ تَأْتِيهَا الشَّمْلُ الْأَخْرَى ۖ قَوْمِي مَا كُنْتُمْ قَائِلِينَ إِلَّا خِفْيَةً كُفْرًا ۖ فَذَكَرْنَا إِلَيْهِمْ آيَاتِنَا أَنْ يَقُولُوا قَدْ جَاءَنَا قَارُونُ بِمَا يَأْتِيهَا الشَّمْلُ ۖ إِنَّ الشَّمْلَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَتَسَدَّدُوا بِهَا ۖ وَجَمَلُوا عِزَّةً لَهُمْ ۖ أَذَلَّةٌ وَسَكَدَ كَيْفَ يَحْمَلُونَ ۖ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۖ

﴿۳۹﴾ [قیجا وه خشن هودهدودی، نامه هاقیتیبه بهر وان و خوندکارا وان] گوت: گمل رو بیسان، نامه به کا ب قهدر یابو من هاتی. ﴿۴۰﴾ نهو زی ز دهف سوله بیانیسه، و یاتیدا هاتی: (بسم الله الرحمن الرحيم). ب نافنی خودایسن دلوفان و بهر دلوفین. ﴿۴۱﴾ و خوز ل سه سه رو یسن من مهزن نه کن، و موسلمان وهرنه دهف من [نانکو موسلمان یسن]. ﴿۴۲﴾ گوت: گمل رو بیسان دراستافی کاریدا بیژن، کانه زج بکم و شه ز بی ههوه چو بریاران نادهم، هورین تیدا بشکدار و حازر نه بن. ﴿۴۳﴾ گوتن: تم خودان هیز و دهسته لاتین، و د شه ارندا میز خاسین، و فهرمان فهرمانا ته به، برینتی کادی ج فهرمان دهی [تمم دتی فهرمانا ته ب جهه تبیین]. ﴿۴۴﴾ گوت: ب راستی گاغا خوندکار [ب خورتنی] چونه د گونده کیدا، گوندی کافل و ویران دکهن، و رو بیسی و ماقولینت وان دشکینن و رهزیل دکهن، و کاری وان ههه نه فه به. ﴿۴۵﴾ و شه دتی دباریه کن بز وان هنتریم، و دتی بهرئی خوز دهمنی، کانه ویت من هنارتین دتی ب ج سهه، ز هرفن [ز نوی شم دتی بریاری دهین، کانه شم دتی ج کهین؟].

فَلَمَّا سَاءَ لَنَا مَدْيَنَ قَالَ نُؤْتُواكَ بِهَا قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأُلُوفَ عَلَفَ أَيُّهَا الْمَلَأَى
 الْفُلُوكَ بِأَنْتُمْ بَعْدِي كَيْ تَقْرَحُونَ ۝ أَرْجِعْ إِلَيْهِ فَلَمَّا بَيَّنَّهُمْ
 بِجُنُودِهِمْ لَأَنْقِضَنَّ إِلَيْهِم بِأَوْلِيَاءَ خَرِيعَةً مِنْهَا أُولَاءَ وَهَرَضَ صُورُونَ ۝
 قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى أَفِيكُمُ الْيَأْسُ بَعْضُهُمْ قَوْلَ مَنْ بَأْوَرَتِ مُوسَى ۝
 قَالَ صَافِرُونَ مِنْ آلِ عِمْرَانَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ يُدْعَى اللَّهُ فَمَنْ يَسْتَعِينُ ۝
 وَيُلَى عَلَيْهِ لِقَاءُ إِيْمَانٍ ۝ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِزٌّ مِنَ الْعُلُوفِ أَنَّ
 عَالِيَةَ يَدْعُوكَ إِذْ دُعِيَ لِقَاءَ رَبِّكَ فَلَمَّا أَرَادَ مَسْتَفِرًّا عِنْدَهُ
 قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي لَسَوْفَ تَأْكُرُومُ الْكُفْرُومُ مِنْ شَرِّ مَا نَقَلْنَا
 بِشَرِّكَ لَتَعْلَمُنَّ ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَلَنْ يَكُونَ مِنَ الْغَافِقِينَ ۝ قَالَ نَعَصُوا لَهَا
 عِزَّتَهَا نَتَّقِ اللَّهَ فَمَا كَانَ مِنْ آلِئِنَّ لَهُمْ يَدْعُونَ ۝ فَلَمَّا
 جَاءَتْ قِيلَ أَفَكَانَ عَلَيْنَا أَنْ نَكْفُرَ بِكَ فَإِنَّا لَمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ۝ وَكَذَلِكَ نَسُفُّونَ لَكُمُ الْخَسْفَ الَّذِي كُفِرْتُمْ بِهِ وَلَكِنِّي أَعْلَمُ
 مَا تَكْتُمُونَ ۝ قِيلَ لَهَا إِذْ أُدْخِلَ الْقَرْعُ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
 وَكَفَرَتْ عَنْ آيَاتِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُسْتَرْزَقٌ مِنْ قُرْآنٍ مَا تَكْتُمُ
 إِنِّي لَمُؤْمِنَةٌ قَفِيٌّ وَأَسْتَشْفِقُ مَعَ شَائِسْتَيْنِ يَمُرُّنَّ بِهِ رَبِّ الْأَعْلِينَ ۝

﴿۳۶﴾ فَيَجَا وَهَخْتِي [هتارنى] هاتينه دَف سوله يمانى،
 [سوله يمان بِنغه مبر] گوت: هوين مال ددهنه من
 [هوين ب مال، من رازى دكهن، دا هوهه بپيلم، و
 دهبه كه مبه هوهه چو نه بيزمه هوهه]، و تشتن خودى
 داييه من [ژ بِنغه مبرانى و خونداكارى و كبر همان]،
 چيتره ز وى تشتنى يسن داييه هوهه، نه ز نه نوم
 يسن كه يف ب دياريسان ديتت، به لنى هوينن كه يفا
 هوهه ب دياريسان دتبت. ﴿۳۷﴾ بزقره دَف وان،
 و بيزه وان: هم دى له شكه ره كى و مسا بهينه سر
 وان، نه شين بهر سيگى وان بگرن، و هم دى وان
 بهر بيل و شكه سى ز و سرى [ژ سه بهنى] دهر تيخين.
 ﴿۳۸﴾ [سوله يمانى] گوت: گملى رويييان، كى ز
 هوهه دى نه ختن خونداكاريسا سه بهنى، بو من نييت،
 بهرى نهو موسلمان بينه دَف من. ﴿۳۹﴾ عفرته كى ز
 نه جه يمان گوت: نه ز دى بو ته نيتم، هيژ تو ز ديوانا
 خنق نه رابويى، و ب راستى نه ز بو نيئانا نه ختن
 خونداكاريسى، خودان شيان و نه ميم. ﴿۴۰﴾ و نه وى
 زانينه ك ز كيبى همدى [كو نانى خودى، يسن مهن

دزانى] گوت: نه ز دى بو ته نيتم، بهرى چافيت ته ژ بهر سخودانا دوير بينه و هر گنبران، فيجا وهختى ل دَف
 خنق دبتى يسن داناييه، گوت: نه فه ز كبرهما خودايى منه، دا من بجمع بينت، كا نه ز دى سوباسيا وى
 كه م، يان زى دى چافنقىي كه م [و كره ميت وى نائيمه بهر چافيت خنق]، و نه وى سوباسيى دكته نى
 بو خنق دكته [نانكو مفايسى سوباسيى هه بهر وييه]، و نه وى چافنقىي دكته و سوباسيى نه كه ت [بلا
 بزانيت]، ب راستى خودى ياكى ب سوباسيا وى نينه، و يسن يى مهت و خودان كره مه. ﴿۴۱﴾ [سوله يمانى]
 گوت: نه ختن وى، يسن خونداكاريسى، بگو هوزرن [گو هوزينه كا و مسا بيخنه تبتدا، كو نه ياسيت]، دا بزائين كا
 دى يسن حه سبت، و نه ختن خنق نيست يان نه. ﴿۴۲﴾ فيجا وهختى [به لقيس] هاتى، گوتنى: نه وى نه ختن ته
 يسن هوسايه ؟ گوت: ههروكه نه فه نه وه [سوله يمانى گوت]: بهرى به لقيس خودى زانين دابوو مه، و هم
 بهرى وى [به لقيس] بس خودى موسلمان بوويين. ﴿۴۳﴾ و نهو بهر ستيى وى شويئا خودى دهر ست، نهو
 [ژ موسلمان بوونى و ريكا راست] دا پاش، ب راستى نهو ز وان بوو بينت گاور. ﴿۴۴﴾ [سوله يمانى] گوت نه وى
 [گوتنه به لقيس]: كبر مكه هه ره د قه سرفشه، فيجا وهختى [وى ريكا قه سرى] دبتى، هزر كر نافه كا كويره،
 ده ننگيت خنق هه لدان [دا بدته ناف وى نانى]، [سوله يمانى] گوت: [ده ننگيت خنق هه لده] ب راستى نه فه
 قه سره كا حويليكرييه و ژ شويشه بييه، [فيجا وهختى به لقيس نه فه زانى] گوت: خوديو ز، ب راستى من
 ستم بهال خنق كرى [وهختى من پرؤز بهر ستى]، و نه ز دگله سوله يمانى بو خودى، خوداننى هه مى جيهانان،
 موسلمان بووم.

هَكَذَا كَانَ حِوَارَاتِ قَوْمِهِ الْإِنَّا قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلَّا
 لُوطٌ مِّن قَوْمٍ نُّنَكِّهُنَّ أَفْهَرُ أَتَأْتِمُنَّ بِظَنِّهِمْ يَوْمَئِذٍ قَالَتْ خَلِّتُهُ
 وَأَهْلَهُ الْإِنَّمَانَةَ فَفَزَعْنَاهُمْ مِّنَ الْغَيْبِ إِنَّهُمْ وَأَمْطَلَنَّا
 عَلَيْهِمْ فَمَطَّلَتْ نِسَاءَ مَطَّرِ الْمُنَدِرِيَّتِ قَالَتْ لَأَحْسَنُ لِي بِه
 وَسَأَلْتُ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أُصْطَفُوا لَأَقْعُزِيَنَّهُمْ إِنَّمَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
 أَنزَلَ حَقَّقَ الشَّرْبِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِمَّنْ لَسْتُمْ بِ
 مَاءَ فَاذْبُنْتُمُوهُمُ حَذَائِدَاتٍ نَهَجُوا مَا صَافَا لَكُمْ زَان
 تُبِيحُوا اسْتَحْرَاهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ يَّعْدُونَ
 أَنزَلَ حَقَّقَ الْأَرْضِ قَسْرًا وَجَعَلَ جَلَلَهَا أَفْهَرًا وَجَعَلَ
 لَهَا رُؤُوسًا وَجَعَلَ بَيْتَ الْبَحْرِ مَرْجًا لَّخَالِجًا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
 بَلَّكُمْ لَكُمْ لَأَنْتُمْ لَمْ تَكُونُوا قَالَتْ لَأَنْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ لَأَنْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ
 دَعَاةٌ وَتَكَيْفُ الشُّرُوعُ وَتَكَيْفُ لَكُمْ خَلْقُ الْأَرْضِ
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ قَالَتْ لَأَنْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ
 ظَلَمْتُمْ الْبَرْقَ وَالْبَحْرَ وَمَنْ يُرِيدُ الْإِبْرَاقَ يَشْرِكُ بَيْنَ يَدَيْ
 وَخَيْبَتِهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَتَلَ عَصَا إِبْرَاهِيمَ قَالَتْ لَيْسَ لَكُمْ

﴿۵۹﴾ قیجا ملتئی وی چو بهر سف نه بسوو، ز وی
 پیغه تر نه بیت، گزتن: بنه مالا (لوط) ی ز گوندی
 خو دهر یخن، ب راستی نهو خو باقر دادتن.
 ﴿۶۰﴾ قیجا سه نهو و مرؤ قیت وی [نهویت ساوهری
 نیاسین] رزگار کرن، ز بل زناوی، مه نهو داد گهل
 وان نهویت دناف نیز ایسندا مابین. ﴿۶۱﴾ و مه بارانهک
 ب سهر واندا باراند [بارانا، بهریت سزئی]، قیجا
 بارانا وان، نهویت هاتنه ناگه هدار کرن [و فایده بو خو
 زئی نه کرنین] بیسه باران بسوو. ﴿۶۲﴾ [همی موحهمد]
 بیژه: حممد و سرهاسی بو خودی [ل سهر کهره میت
 وی، و نه هیلانا ملتیت گاور ز بهری ویغه]، و سلاف
 ل سهر بنده بیست وی، نهویت وی ههلزار تین [کو
 پیغه مبهرن]. نهری خودی و بهرستا وی چتره، یان
 زی هه فیکت هویس چی دکهن و بهرستا وان...!؟
 ﴿۶۳﴾ نهری نهویت هه وه بو خودی کرینه هه فیک
 چترن، یان نهوی نهرد و نهسان چیکرین و باران
 بو هه وه ز عهوران باراندی...! قیجا مه باخچه بیست
 دلفه کهر و جوان بن شیکرن، هه وه نه دشبیا دارو یاری

وان شین بکهن [نه کهر مه بو هه وه شین نه کر بایه]، نهری بهرستیه کنی دی د گهل خودیه [ههتا هویس بهرینسن
 یان زی چیکرن و دانسب بالفه لئی بدهن] نه خیز وه ساینه، بهلنی نهو مله تهن کن، هه فبه ران بو خودی چی
 دکهن، و بهری خو ز هه قیس و هر دگنیزن. ﴿۶۴﴾ نهری نهویت هه وه بو خودی کرینه هه فیک چترن، یان زی
 نهوی نهرد بو هه ول سهر ناواییس هیکن راستکری و بو زینس خوشکری، و رویاریت نافی تیخستیه تیدا،
 و چیا بو کرینه سنگ، دان هه ژیت، و نافیر دانابینه د نافیرا ههردو دهر یاباندا [دانافا شرین و سویر (شور)
 تیکه لی تیک نه بن]؟! نهری بهرستیه کنی دی د گهل خودی ههیه [ههتا نهو، وی بهرینسن، یان زی خودی
 ب تنی نهفه دابینه]؟! [نه خیر... نهوی هه فیکه، و چو بهرستی د گهل نینس]، بهلنی بارابتر ز وان نوزانن.
 ﴿۶۵﴾ نهری نهویت هه وه بو خودی کرینه هه فیک چترن، یان زی نهوی بهر سفا تنگالی ددهت، گافا
 ههوارا خو دگه هینیس، یان زی نه خو شیس [ل سهر وان] رادکهت و ددهته ناله کسی، و هه وه دکته ویز سینت
 نهردی [ب نه هیلانا هندکه ملتیت بهری هه وه]...!؟ نهری بهرستیه کنی دی د گهل خودی ههیه [کو هویس
 بهرینسن، یان زی خودی ب تنیه، نه فی دکته]؟! و هویس کیم کهرهم و نیعمه میت خودی، دینته بهرا خو.
 ﴿۶۶﴾ نهری نهویت هه وه بو خودی کرینه هه فیک چترن، یان زی نهوی هه وه د نارستانا دیمی و دهر یابیندا
 راسته ری دکته، و بهری ره مهتا خو [نانکو بارانس] مز گینی دهنیریت...!؟ نهری بهرستیه کنی دی د گهل
 خودی ههیه [کو هویس بهرینسن، یان زی خودی ب تنیه فی کاری دکته]؟! خودی بلندنر و باقر نره ز وی
 شرکا، نهو دکهن.

﴿۷۷﴾ و ب راستی شرف قورنانه، راسته پرستی و دلوفانیبه بؤ خودان باوهران. ﴿۷۸﴾ ب راستی خودایستی ته، دئی ب بریاریت خؤ حوکمی دانفهرهرا وانداکهت [ل سهر تشتی شو تبتدا ژنیک جوردا]، و ههر نهوه یسن سردهست و زندهزانا. ﴿۷۹﴾ فئجائو پشتاخؤ ب خودئی گهرم بکه، ب راستی تویسی ل سهر ههقیبا ناشکهر. ﴿۸۰﴾ ب راستی تو مرسیان [گاوریت دلسی وان ژ ههقیسی تاری بوویسی]، و کهران [نهویت گوهنت وان ژ بیستاههقیسی گرتی]، نهوشی وهلسی بکی، گول گازیسینی، نه گهر وان پشتاخؤ دا ههقیسی. ﴿۸۱﴾ و تو نهوشی نهویت کؤره، ژ بهرز بوون و گومر ابوونا تبتدا، فه گیزی و راسته پئی بکی، ب تنی شو نهین نهویت باوهری ب قورنانا مه نیبایین، تر دشنی وهلسی بکی گولسی، نی ههر شهون نهویت خؤ سپارتینه خودئی. ﴿۸۲﴾ و نه گهر قیامت [و نهفا نایهتان ژئی دکؤت، ژ هانتا قیامتهن و ترس و سهها وئی] نیزیکی وان بوو، شم دئی بؤ وان گیانهومرهکی ژ نهردی دهر تیخن، دکهل وان باخفیت [و بیژیت]: ب راستی مروقان باوهریسه کاموکوم نهبوو کو شم دئی دهر کهفین [وهمک نیشانهک ژ نیشانت مه زانایبیا خودئی]. ﴿۸۳﴾ و رؤژانم ژ ههر مله تهکی کؤمهک، ژ وان نهویت نایهت و نیشانت مه درهو دانابین [و باوهری بی نه نیبایین] کؤم دکهن [کو رؤژا قیامتهیه]، فئجانهویت بهراهیکی دئنه راههستاندن، دایست دوپهاهیکن بگههنی، و بینه تیک ریزن. ﴿۸۴﴾ گافا دئنه مهیدانا حهشرئی [و جهن حسایی]، خودئی دئی بیژته وان: ههوه نیشان و نایهتت من درهو دانان، بیسی هوین تشتهکی ژئی بزاسن، و شعوج بوو ههوه دکر [نهوچ بوو هوین ژ قسی رؤژئی دایبیه پاش، و وهل ههوه کری، هوین درهو بدانس]. ﴿۸۵﴾ و نیزال سهر وان بیدفی بوو، ژ بهر سهما وان کری، فئجنا ناخفنن ژ وان نایتت [چونکی وان چوه جهت نین، بؤ خؤ بگرن]. ﴿۸۶﴾ مانابین مه شرف یا دایبیه وان، دا تبتدا بغه هسن، و مه رؤژ یا رؤنکری [داکارواریت خؤ تبتدا ب ریفه بهن]، ب راستی نهفه [شرف کر نه جهن فههسینی، و رؤنکرنا رؤژئی] جامه و نیشان، بؤ وان نهویت باوهریسی دئین. ﴿۸۷﴾ و رؤژا بفل بؤ قسن دئنه دان، هنگی نهویت د نهرد و نهساناندا ههین، ههسی دئی ترسن، ژ ببل وان نهویت خودئی نهقیایی برسن [نهوژی شهید و پیغه بهرن]، و ههسی مهلولیل و پرهزبل دئی تینه دهف خودئی. ﴿۸۸﴾ وئی رؤژئی کو رؤژا قیامتهیه [دئی جیایان بیسی، یا ژ نهفه دراهوستاینه، و نهو ب خؤ کاجاوا عمور دچن، وهسا دچن، نهفه چنکرنا خودیه، نهوئی ههسی تشت موکوم و بهجه چنکری، و خودئی ناگه هژ وئی ههیه یا هوین دکهن.

﴿۸۸﴾ (وی روزی) هه چینی بیت خیر هه بن، دئی گه هته خیره کا چیتیر [خودی دهه قات دئی دهتن]، و نه و ژ ترس و سه ه ما وی روزی تیسن. ﴿۹۰﴾ و هه کهنی بیت، و کار و کرباریت وی هه می گونه هه بن، یان هه فال و هه فیشک بۆ خودی چیکر بن، دئی سه روسه کهنه د دۆز مهیدا [دهر گه هه قات دۆزه هه دئی بیژن]، هوین نایته جزا کرن ب وی نه بیت یا هه وه دکر. ﴿۹۱﴾ (هه می موحه ده بیژه) ب راستی فه مانا من یا هاتیه کرن، کو نه ز خودی فی باژیری ب تنی به پریم، نه و باژیری خودی ب ریز و رومه ت تیخستی و تیمنگری، و هه می نشت [دگه ل فی باژیری] بن ویسه، و نه مرئی من یسن هاتیه کرن، نه ز ل بهر نه مرئی وی راهه سم، و ژ خو سپاریان بم. ﴿۹۲﴾ و [نه مرئی من یسن هاتیه کرن] نه ز قورنانی [بۆ هه وه] بهوینم [دا هه وه یه بر سینم، و داخواز که مه گو هه داریا خودی]، فیجا هه کهنی راسته بی بیت، ب راستی بۆ خو ب تنی دئی راسته بی بیت، و هه کهنی گو مرآه بیت [زیانی ل خو دکهت]، فیجا بیژه:

سورة القصص

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طسرت ۱۰۰ یلک ۱۰۰ ایلت الکتب السبین ۱۰۰ تشلوا علیک
من نبیا موسی وهن عزوت بالحق القوم لم یؤمنوا ۱۰۰ اذ
فیزعزت علا فی الأرض وحمل أهلها شیئا یتخوف
طایفة منهم یدعی أبناء هه و یستحی ۱۰۰ یسأه هه ائله کان
من السبین ۱۰۰ و یهد ان تمن علی الذین استخفوا
فی الأرض و یحلمه ائمة و یحلمه الراضین ۱۰۰

نه ز بهس ژ ناگه هه داریا [یا ل سهر خو من گه هانده هه وه، و چو یسی دئی ژ بل فن، ل سهر من نینه]. ﴿۹۳﴾ و بیژه: جهه د و سو باسی هه می بۆ خودی، نیزیک دئی نایهت و نیشایت [ل سهر دهسته لاداریا] خو نیشا هه وه دهت، فیجا هوین دئی نیاسن و زانن، و خودایستی ته ژ نشتی هوین دکهن، نه یسی بن ناگه هه.

سورة تاقصص

ل مه که هه هاتیه خواری (۸۸) نایهته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ هه سا دیتنه خواندن (طه، سین، میم)، [بۆ راهه کرنا فان بهنگه تیان بز فره سهری سوره تاقه به قهره]. ﴿۲﴾ نه فه نایهتیت کنیا [قورنانا] رۆنکه رن. ﴿۳﴾ نه م بۆ وان نه ویت باهه ری ب قورنانی هه می، سالوخی مووسایی و فیرعه ونی و هکی چیبوی، ب وه حی بۆ ته ده تیرین. ﴿۴﴾ ب راستی فیرعه ونی، ل سهر نه دئی مرئی، زنده خو مه زنگه، و زۆرداری ژ قامنی دهه تیخست، و خه لکنی وی کره دهسته که دهسته که و ژیکه کرن، و کۆ مه ک ژ وان [کو نرالینه] ته به سهه رکن، کوریت وان دکوشتن، و کجیت وان [بۆ خدامینیا خو] ده تیلان، ب راستی نه و ژ خرابان بوو. ﴿۵﴾ و مه دقیت که ره می د گه ل وان بکه یسن نه ویت د مریندا هاتیه ته به سهه رکن، کو نرالینه [و وان ژ زۆرداریا فیرعه ونی رزگار بکه یسن]، و وان بکه یسه پشی و جهن چا فلینکنی، و وان بکه یسه ویرس [ل مرئی].

﴿۶۶﴾ و نه‌وان د نهر دیدا بنهجهه بکه‌بن [و تیدا ده‌سته لانداری بکه‌بن]، و تشتی فرعمون و هامان و له‌شکری و ان زئی درسیان [مه‌خسه د نامانا ملک و ده‌سته لانداریسیا وانه]، نیشا فرعمون و هامان و له‌شکری و ان هردوویان، ز نیرانیلیان، بده‌بن. ﴿۶۷﴾ و [وه‌ختنی موسا بسوی] مه‌یلهام بز دیسکا موسایی هنارت کو شیری بده موسایی، و نه‌گمر تو زئی ترسیای [بینه کوشتن هه‌روه‌کی همی کوربت نیرانیلیان دینه کوشتن]، فینجا وی [بکه د سندوقه کیدا و] بانیزه درو بیاریدا (د نیلدا) و نه‌ترسه [ناخه‌ندقیبت] و ب خه‌مه نه‌کفه، ب راستی دئی نوی بز نه زفرینه‌فه، و دئی وی که‌ینه بیغه‌مبهر. ﴿۸۸﴾ فینجا سالایا فرعمونی شه‌وز نامنی نیشا‌هر، دا [بزو وان وه‌کی کوره‌کی لی بیت، و بیته رزوانه‌سیا جانیت وان، به‌نی دو‌بهاستی] بز وان بیته نه‌یار و کوفان، ب راستی فرعمون و هامان و له‌شکری وان، هه‌می بیت گورنه‌هکار بسون. ﴿۹۹﴾ و زنا فرعمونی [وه‌ختنی موسا دینی، که‌نه دلنی وی] گوت: [نه‌ف بجویکه]

دئی بز من و نه‌بینه جهنی که‌یف و دلخوشیسن، نه‌کوژن، به‌لکی ب کیز مه‌بیت، یان زئی بکه‌ینه کوربتی خو، و شه‌وزانسن [هیلاکا وان دئی ل سهر ده‌ستی وی بیت، و دئی بز وان بیته نه‌یار و کوفان]. ﴿۱۰۰﴾ و چو هزرل سهر دلنی ده‌یکا موسایی نه‌ما [ز موسایی بنغه‌تر، کاج ب سهری هات] تیزیک بوو دا ناشکه‌راکت [کو موسا کوربتی وینه]، نه‌گمر مه‌دلنی وی موکوم نه‌کریابه و ب هیز نه‌تبخستایه [ب وی ئیله‌اما مه‌دایسن، کو فرعمون کوربتی وی نا‌کوژیت، و جاره‌کا دی دئی کوربتی وی بز زفرینه‌فه]، دا بیته ز وان شه‌ویت خودان باوهر [و باوهری ب زفانسا خودئی همی]. ﴿۱۱۰﴾ و گوزنه‌خویشکا وی: ل دیوف هه‌ره [کا دئی ج لئیت]، [خویشکا وی شه‌وز] دویرفه‌دیت، و وان نه‌دزانی شه‌خویشکا ویسه [ل دیوف دتیت]. ﴿۱۲۰﴾ و مه‌نه‌هیلا‌ته‌و شیرتی چو دایسیان بخوت، به‌ری شه‌می بزفرینه‌ده‌ف ده‌یکا ری، [ئینا خویشکا وی] گوت: [پشتی زانی شه‌ویسن ل دایسینه‌کن دگه‌رن] نه‌ری شه‌ز ماله‌کن نیشا هه‌ره‌بده‌م، وی بز هه‌ره خودان بکته و سهره‌گره‌سیی لئیت بکته، و وان خیرا وی بقیبت و بز دلبیش سن. ﴿۱۳۰﴾ فینجا مه‌ته‌و زفرانده‌فه ده‌ف ده‌یکا وی، دا جانیت وی پی‌رؤن بسن، و دا ب خه‌مه نه‌کفه‌قیبت، و دا بزانیست کو ب راستی فرمانا خودئی یا راسته و یا ب جهنی خوینه، به‌لئی باراه‌تر ز مرفان فی‌نوزانن.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَحْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١١﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَمَلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
 فَيَسْأَلُهَا رِجَالُهَا عَنْهَا وَيَحْتَلِلْنَ هَذَا مِنْ شَيْعَتِهِ. وَهَذَا مِنْ عَذَابِهِ.
 فَأَسْتَفْتِيهِ الْيَدَى مِنْ شَيْعَتِهِ. عَلَى الْيَدَى مِنْ عَذَابِهِ. فَوَسَّوْهُ
 مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الْفِتْرَانِ إِنَّهُ عَذَابٌ مُخْتَلِفٌ
 مُبِينٌ ﴿١٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَرْتُ لَهُ وَإِنَّهُ
 هُوَ الْعَفْوُ الرَّجِيدُ ﴿١٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَسْكَنْتُ قَالَ فَلَنْ أَسْكُونَ
 ظَهْرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾ فَأَسْتَجِبْ فِي السَّبِيحَةِ حَاقِبًا بِتَرْفُفٍ فَإِنَّا
 الْيَدَى اسْتَضَرَّتْهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَضَرُّهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَتَقْرُبُ
 مُبِينٌ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالْيَدَى هُوَ عَذَابٌ لَهَا قَالَ
 يَشْرِيكَ أَتْرِيدُ أَنْ تَتَّخِذَ كَمَا تَتَّخِذُ النَّاسُ بِالْأَمْسِ إِنْ شَرِبُوا
 إِلَّا أَنْ تَسْكُونَ جَبْرًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَسْكُونَ مِنَ
 الْمُضِيِّينَ ﴿١٦﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَشْعُرُ قَالَ يَا نُوحُ
 بِئْسَ الْمَثَلُ بِالْأَرَبِينَ بِكَ لِيَفْتَاكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ الْقَبِيلِينَ ﴿١٧﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِبًا تَرْتِفٌ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

﴿۱۱﴾ فیجاب بترس سادناف بازیریدا، وزیره فانی ل خؤ دکر [دتر سیا نه خو شیبه ک ب سه ری بیت ژ بهر
 کوشتنا وی مرفقی فیرعونی]، دیت نه وی دوهی هاریکاری ژئی خواستی، [چاره کا دی] یسی هه وارا خؤ
 دگه هینتی، موسایی گؤتی: ب راستی تو گومرایه کن ناشکمرایی. ﴿۱۲﴾ فیجا وهختن موسایی قیایی نه وی
 دژمنی هه ردو وکان (نه وی قوبی) ب هیز بگریت، نه وی تسرائیل (هزر دکر موسادئی وی گریت و کوژیت،
 ژ بهر هندئی تر سیا و) گؤت: ته دقیت تو من ژئی بکوژی، هه ره وه کی دوهی ته تیک کوشتی، ته دقیت
 [ب فی کاری خؤ] بیبیه ژ ز بهر ده سبت خوینریز دنه ردیدا، و ته نه قیت تو ژ وان بی بیت قه نجیبی دکه.
 ﴿۱۳﴾ زه لاسه ک [ژ فیرعونیان ژ چه ژ ژیکریت وی] ژ دو یه ایبا بازیری ب له ز هاته دهف موسایی، و
 گؤت: هه ی موسا، ب راستی معزیت بازیری بیت کؤم بووسین، و یسی ته کیری دکه دا ته بکوژن،
 فیجا [ژ بازیری] ده رکفه، ب راستی من خیرا ته دقیت. ﴿۱۴﴾ فیجا موسا ب ترس ژ بازیری ده رکفت،
 وزیره فانی ل خؤ دکر [نه کو تشه ک ب سه ری بیت] گؤت: خودیوق، من ژ مله تی سته مکار بزگار بکه.

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم بِخَبَرٍ مِّن بَعْدِ آيَاتِهِ فَوَرِحَ النَّارَ لَمَّا سَمِعَتْ تُحَمَلُونَ ﴿٢٣٠﴾
 فَلَمَّا أَنْتَهَىٰ نُورَىٰ مِنْ شَيْطَانِ الْوَاوِي الْأَيْتِينَ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتَمَسَّكَ إِلَىٰ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣١﴾ وَأَنَّ أَلَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَمُّزُ كَأَنَّهُمَا جَانٌّ وَلَم مُدِيرًا وَلَمَّا بَعَثْنَا يَتَمَسَّكَ أَقْبَلَ وَلَا يَخْشَىٰ إِلَهَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣٢﴾ أَسْلَفَكَ بَدَلًا فِي جَنَّتِكَ مَخْخُجٌ يَّصَاةً مِنْ عُجْرٍ مُّسْوٍ وَأَضْمَمْنَا إِلَيْكَ جَنَّتَكَ مِنَ الْأَعْيُنِ مَذْبُوحٌ يُرْهَئَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ ذُرِّيَّتِهِ وَمَلَائِكَتِهِ أَلْفُ سَعَادٍ أَقْرَبًا لِّقِيَّتِهِ ﴿٢٣٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٣٤﴾ وَأَلْقَىٰ هُزُونَهُمَا فَصَحَّ مِنْ لِسَانِهِ فَأَرْسَلَهُ تَمِيمٌ رِّدَا بِنَصِيحَةٍ إِنَّنِي أَخَافُ أَنْ يُكِيدُواكَ ﴿٢٣٥﴾ قَالَ سَتَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجُعَلَكُم مَّسَكًا سَلَفْنَا قَلِيلًا يَّجْلُونَ إِلَيْكُمْ بِإِذْنِنَا أَتَيْنَا نِسَاءَ الَّذِينَ كَفَرْنَا اللَّيْلِينَ ﴿٢٣٦﴾

وی (ژ که نکهته و مه‌زن و دویغ‌جوییت وی)، ب راستی شه و مله‌ته‌کی ژ ریخ دهر که فتنه. ﴿۳۳﴾ (مووسایی) گؤت: خود دیوؤ، ب راستی من تیکی ژ وان کوشتی، فینجا نه‌ز دترسم من بکوزؤن (و نزلأ خو فه‌کن). ﴿۳۴﴾ و هاروونی برایی من ژ من ب نه‌ز مانتره، فینجا دگهل من فریکه هاریکار و پشته‌فان، کو من راست دهر بیخیت، نه‌ز دترسم شه و من دره‌وین دانن. ﴿۳۵﴾ خودی گؤت: شه دئی پشته‌ته ب برایی ته قایم که‌ین، و هاریکاریا ته که‌ین، و شه دئی ب نشان و موعجیزه بیته خو ده‌سته‌لا تئ دینه شه‌وه، فینجا شه‌وه نشین تیزیکی شه‌وه بین ژ بهر وان نایه‌ت و موعجیزه بیته مه داینه شه‌وه، هوین و بیته ب دویف شه‌وه دکه‌فن، دئی سه‌ر که‌فن (شه شه‌وه).

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَتَّبِعُنَا قَالَ أُو۟سُ۟مَٰنُ مَا هَٰذَا إِلَّا آيَٰتُ
 مُفَرَّقِي ۖ وَمَا سَمِعْتُمُو۟هُنَّ إِلَّا قَوْلًا تَلُمُون ۚ ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّیۡٓ أَغْلَمۡ بِمَنۡ جَاءَهُ بِال۾ذِّكْرِ مِنۡ عِبَادِهِ ۖ وَمَن
 تَكْفُرُونَ لَهُۥ عَقِیۡبَةُ ٱل۾ذَّٰرِ ۖ إِنَّهُۥ لَا یُفۡلِحُ ٱل۾كٰفِرُونَ ۚ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَ فِرْعَوۡنُ بِآیَاتِهَا ٱل۾ل۾ءَامَٰتُ مَا عَلِمْتُ لَٰسَ۾۾ مِنۡ إِلَٰهٍ
 غَیۡرِیۡ فَأَوْقَدۡ لِیۡ نَارَ۾نۡ عَلَی ٱل۾طَیۡنِ فَأَجۡتَمَعۡ لِیۡ صَرۡتَ۾نَ ٱل۾نَّارِ
 ۖ ٱت۾لَعۡ إِلَیۡ إِلَٰهِ مُوسَىٰ ۖ وَبَیۡٓٔةً لِّأَط۾نَ۾ۖ مِنۡ ٱل۾كٰذِبِیۡنَ ۚ ﴿٣٨﴾
 وَأَن۾تَعَبۡتَهُۥمۡ وَجُوۡدُهُۥ فِی ٱل۾أَر۾ضِ ۖ بِغَیۡرِ ٱل۾حَقِّ وَظَلَمُوا۟
 أَن۾ن۾۾ ۖ إِلَیۡنَا لَا یُر۾جِعُهُۥر۾ ۚ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّ خَذَلَهُۥ وَجُوۡدُهُۥ قَب۾ذَل۾ن۾
 فِی ٱل۾آیَةِ ۖ فَٱنظُر۾ كَیۡفَ صَوَّغَت۾ صَوَّٰتِ ٱل۾فَلَٰطِمِیۡنَ ۚ ﴿٤٠﴾
 وَجَعَل۾ن۾ن۾ اِه۾۾ةً یَد۾عُوۡنَ إِلَى ٱل۾سَّآرِ ۖ وَتَوَ۾رَ۾ ٱل۾فِی۾۾ةَ
 لَا یُب۾ضِرُّوۡنَ ۚ ﴿٤١﴾ وَأَن۾تَعَب۾ن۾ن۾ فِیۡ ذِیۡ۾ ٱل۾نَّبَا ۖ لَم۾۾۾
 وَتَوَ۾رَ۾ ٱل۾فِی۾۾ةَ ۖ هُم۾ رَبِّیۡٓ ٱل۾مُتَّبِعِیۡنَ ۚ ﴿٤٢﴾ وَلَقَد۾ آتَی۾نَا
 مُوسَىٰ ٱل۾كِتَٰبَ مِنۡ قَد۾۾ مَا أَن۾لَ۾س۾نَا ٱل۾قُر۾وۡنَ ٱل۾أَوَّلِیۡ
 بِسَ۾۾۾ ٱل۾لِّقَآئِیۡنَ وَهُدًى وَرَح۾۾ةً لِّأَط۾نَ۾ یَتَذَكَّرُونَ ۚ ﴿٤٣﴾

﴿۳۶﴾ فینجا ره ختن موسا ب نیشان و نایهت و
 موعجزه هیتت مه بیتت ناشکه را بز وان [فیرعهونی و
 کزماوی و ملهتن وی] هاتی، گزوتن: نهفه نهفنا تو
 دکهی، داری دکه به مار، و دستن خن سهی ز باخلا
 خن دهر دیتخی. [ز سحره کا چنکری بیفته تر نینه، و مه
 نهفه ز باب و باهریتت خن بیتت بهری، نه بهیسیه.
 ﴿۳۷﴾ موسای گزوت: ب راستی خودایس من
 چنتر دزایت کا بی ب راسته ریسی ز دهن خودی
 هاتیسه، و کا دویها بیا خبری و سه ره کفتن یا کنیه،
 ب راستی خودی سه مکاران سه ره فراز ناکهت.
 ﴿۳۸﴾ فیرعهونی گزوت: گهل مهن و ماقویلان، ز
 بل خن، نهز چو خودایان بز هوه نایس [نانکو ز
 بل من، هوه چو بهرستی نین]، فینجا هامانو، تو بز
 من ناگری بله بن هریسی [نانکو نابوکان چنکه]،
 و سه ره کا بلند بز من نافاکه، نهز بجمه سه ربان
 وی، بهلکی خودایس موسای بیس، و ب راستی
 ل دهن من هوه ز دهره وینانه. ﴿۳۹﴾ و ب نههقی وی
 [فیرعهونی] و لهشکه ری وی دهنه ری سریدا خن

معزن کرن، و هز کرن هوه ب بال معقه ناز کرن. ﴿۴۰﴾ فینجا مه هوه و لهشکه ری وی گرتن، و هاقینه د
 دهراییدا [و مه ههسی خه ندقاندن، و کهس زئی نهما]، فینجا بهری خن بدی کا دویها بیا سه مکاران، یا چاوا
 بوو؟ ﴿۴۱﴾ و مه هوه [دنیاییدا] کر نه سه ریت گاوریسی [جافل و ان بیته کرن]، [خهلکی] بز ناگری
 گازی دکهن، و روزا قیامه تن هاریکاریسا وان نایته کرن. ﴿۴۲﴾ و دهن دنیاییدا مه له عنهت [و دویرکه فتن ز
 دلوقان بیا خودی] ب دویف وان تیخت [ز خودی و ملیاکهت و باوهریداران]، و روزا قیامه تن زی، هوه ز
 وانن نهویت ز دلوقان بیا خودی دویر تیختی. ﴿۴۳﴾ ب سویند مه کتیب [تهورات] دا موسای، بهشی مه
 مله تیتت چهر خیتت بزوری د هیلاک برین [وهکی مله تن نوح و عاد و سه موود] و فیرعهون و مله تن وی، دا
 [نه و کتیب] بز مرقان بیه روزناه بیا دلان [کو هه قیسی هئ بین] و ریکا راسته رینی و دلوقانیسی، دا بز خن
 شیره تان زئی وهر گرتن.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْقُرْبَانِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٥٧﴾ وَالسَّعْيَاءُ أُنثَاءً فَرَوْنَا قُفُولَهُنَّ عَلَيْهِمُ الْعُشْرَ وَمَا كُنْتَ تَأْتِيهِمْ أَهْلَ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ نَائِبَاتًا وَيَكُنَّ صُحُفًا مُّزِيلِينَ ﴿١٥٨﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْكُوْبَىٰ إِذْ نَادَيْنَا وَلَئِنْ رَجَعْتَ مِنَ رَبِّكَ لِنُذِرَنَّهُمْ قَوْمًا مَا أَنتَ بِهِم مِّنْ مُّذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَمَّا هَمَّ بِتَدَاخُلِ الْكُوْبَىٰ وَلَوْلَا أَن نُّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً يَمَّا فَعَمَتَ أَيْدِيَهُمْ قَفَرُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا قَدْ خَبَّرَهُ بِعَبَاثِكُمْ وَمَكْرُومِكُمْ مِنَ الثَّمُودِ لَمَا هَمَّ الْكَلْبُ مِنْ عِبَدِنَا فَاذْلُقُوا لَوْلَا أَرْبَابٌ مُّبْدِلٌ مَا أَلْفَتِ مُوسَىٰ أَوْلَادَهُمْ فَرَأَوْهُمُ الْيَتَامَىٰ مَوْتَىٰ مِنْ قَبْلِ قَوْلِ الْيَتَامَىٰ خَرَابًا فَلَوْلَا أَنَّا بِكُلِّ كَيْفٍ مِّنْ قَوْلِ الْيَتَامَىٰ لَعَسَبْتَ مِنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمُ النَّجْمُ إِنَّ كُنُوزَ عِدْنِكُمْ إِنَّ رَبَّنَا لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِ ﴿١٥٩﴾ فَإِن لَّرَبُّنَا رَحِيمٌ أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّهَا تُؤْتِيهِمْ حُبًّا وَأَنَّا نُنزِّلُ الْغَيْثَ لِيَنبُتَ لَهَا حَبْشَةٌ وَمِنَ أَسْفَلِ مَعْنَىٰ أُنْبِتْ هُوَ يَغْتَرِ هُدًى مِّنَ رَبِّكَ إِنَّهُ أَتَقَىٰ الْفُلُورَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦٠﴾

نمبوری، وهختن مه گازی کریهه موسایی (او مه ناخافتنی) بهلنی خودایسن ته ز دلؤ فانیبا خؤ (وحسی بز ته هنارت، و بز ته گؤت): دا مله تهکی هشیار و ناگه هدار بکهی [نانکو دا بق و ان بیسه پیغه مبهه ر، کو بهری ته چو پیغه مبهه بز و ان نه هاتبون، و ان ناگه هدار بکهن و دا ل خؤ بز قرن. ﴿۱۵۷﴾ و نه گهر ز بهر هندی نه بابه، وهختن به لایه ک ز بهر کار و کریاریت و ان دهاته سهرئ و ان، بیژن: خودوق، دتی بلا ته پیغه مبهه رگ بق مه هنارت بابه، دا نه م زئ ل دویف نشان و نایه تیت ته هاتبانه [و نه فه نه هاتبانه سهرئ مه]، و نه م بوواییسه ز خودان باومران (مه تو پیغه مبهه نه دهنارتی، چونکی ته گهر مه نه و بهری هنارتا ته نیز ادا بانه، دا بیژن نه فه ز کهنگی و هره پیغه مبهه بز مه نه هاتبانه، بلا خودی پیغه مبهه رگ بق مه هنارت بابه، دا مه زئ گوهی خؤ دابایی و باومری یسن نینابابه، فیجا دا و ان نه فه هه جه ته نمییبت، مه تو هنارتی پیغه مبهه ر. ﴿۱۵۸﴾ فیجا وهختن هه فی ز دهف مه، بز (خه لکنی مه که هه) هاتی [کو هاتنا پیغه مبهه ر یسه ب لفن قورنانی، گؤتن: بلا تشنی بز موسایی هاتی (ز موعجزه یان) بز وی زئ هاتبانه، نه ری ما و ان [ته ویست و هکی و ان] بهری نوکه، نه واین موسایی هاتی درمه نه دانا، و گؤتن: [ته ورات و قورنانی] دو سحرن، پشته فانیبا تیکدو دکه ن [ل سهر درهوی بز نیکدو دینه شاهد]، و گؤتن: مه باومری ب همر دوکان نینه. ﴿۱۵۹﴾ (ههی موحه مه د) بیژه [و ان]: نه گهر هوین راست دبیژن (کو نه فه هردو کتیه و هسانن و هکی هوین دبیژن)، کا هوین کتیه کی ز دهف خودی یسن، ز فان هردو کتیبان [ته ورات و قورنانی] یا راسته ریتریت، دا نه ز بگرم و ل دویف بجم. ﴿۱۶۰﴾ و نه گهر و ان بهر سفا ته نه دا (و نه شبان کتیه کا ز قورنانی و نه وراتی راسته ریتر، ز دهف خودی یسن، یان زئ ل دویف نه نه هاتن و باومری ب ته و قورناتا بز ته هاتی نه نینان)، فیجا بزانه نه و بهس بیست ل دویف هه و او دلخواریا خؤ دجن [و و ان چو بهلگه و نشان نین، و ماکی ز وی ریتره ز مته و گؤمتره یسن ب دویف دلخواریا خؤ بکه فیت، یی کو وی راسته ریتره ک ز دهف خودی هیت، ب راستی خودی مله تن سته مکار [تهوی ب دویف هه وایسن سهرئ خؤ دکه فیت] راسته ریتره ناکه ت.

﴿۵۱﴾ و ب سویدمه نایه تیت قورنائی نایه من نایه من
 و ل دوید تیک، بؤ وان هنارتن [نانکو مه نه حکامیت
 قورنائی بؤ قوره شیبان ل دوید تیک هنارتن]،
 دا بؤ خن شیره تان زئی و مر بگرن، و ل خن بؤ فرن.
 ﴿۵۲﴾ نه ویت بهری فن قورنائی مه کیت دایسین
 [مه خسد بنی جوهری و قله، نه ویت موسلمان
 بووین]، نه و باومرین ب فن قورنائی دینن.
 ﴿۵۳﴾ و ه خن [نهف قورنانه] بؤ وان دتیه خواندن،
 دینن مه باومری بنی نیاب، ب راستی نهفه هه بیه
 ز نک خودایس مه، ب راستی بهری وئی زئی [بهری
 قورنان یتیه خواری] نهم د موسلمان بووین [و مه
 باومری هه بوو دئی پیغه مبرهک تیت، و قورنان دئی
 بؤ یتیه خواری]. ﴿۵۴﴾ نهفه دو جاد دئی خه لائی خن
 و مر گرن [نانکو خیرا وان دو قات دئی یتیه نفیسین]
 ز بهر سه را وان کیشای، و ز بهر باشیا نهو شوینا
 خرابیسی دکهن، و خرابیسی نهو ب باشی ددغه باش،
 و ز بهر وان خیر و سهده بیت ز وی نشی ددهن،
 نهوئی مه دایسه وان. ﴿۵۵﴾ و دمنی وان گول فهسه و

گوتیت سه قهت و شکهستی دبیت [ژ گاوران]، پشا خن ددهنی و دبیزن: نهم ل سهر ریکا خن و هوین ل
 سهر ریکا خن، پشت راست بن نهف بهر سهفا هه وه نادهین و ل هه وه ناز فرینن، و مه نهفتن تیکه لیا نه زانان
 بکهین. ﴿۵۶﴾ و نو نه شنی نهوئی نه بقت راسته ربی بکهی، بهلنی خودیه یسی بقت راسته ربی دکهت، و نهو
 چیتر دزایت کاکمی دئی باومرین نیبت، و کابهری کن ل ریکا راسته. ﴿۵۷﴾ [موشر کیت مه که من] گوتن:
 نه گهر نهم بینه سهر دینی نه [ههی موحه مدد]، نهم دئی ژ نهم دئی خن یتیه دهر تیختن [نانکو عه رهب ههمی
 دئی نه باره تیبیا مه کهن، و ل سهر مه کوم بن، و مه هیزا بهر سینگگرتنا وان نبه]، اما مه نهو د حهره مه کاتیمندا
 به جهه نه کر بوون [نهو د گاور، کهستی زیده گافی ل سهر وان نه دکر، قیجا چاوا نه گهر موسلمان بوون ز خن
 دترسن، زیده گافی ل سهر وان بته کرن]، و ژ که ره مامه، فیقیسین ههمی جهان و ههمی نشتان دبتی، بهلنی
 بارهتر ز وان فن نوزانن [کو تیمن کرن و پهیدا بوونا فیقیسین ههمی جهان ل ویرتی، وی جهن هسک و بی دار
 و دهرامهت، که ره مه که ژ داف خودی]. ﴿۵۸﴾ و گله که گوند، مه فرکن ل سهر بنی خن چو بوون و به تران
 بیوون، و سوباسیا خودی نه دکرکن ل سهر که ره میت وی، قیجا نهفه مالیت وانن [کافلن]، پشتی وان ناقا
 نه بووینه و کهس لی خن جهه نه بووینه، ب رباری نه بیت [نه گهر جاره کئی ریشک و ریتار تیرا چوبن، و بینا
 خن لی نه فدابن]، و نهم بیوینه و ترسیت وان [کهس ژ وان و دوینده ها وان نه مابوون]. ﴿۵۹﴾ و خودایسی ته
 چو گو گندان د هیلاک نایهت، بهری پیغه مبرهکی بهنرته نایهت، نیشان و نایهت مه ب سهر واندا بخوینت
 [وان هشیار بکهت، و ریکا راست بؤ وان دیار بکهت]، و مه چو گوند د هیلاک نه برینه، نه گهر خه لکنی وان
 ب خن یسی سته مکار نه بیت.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ فَلَمْ يَتْرُقْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِنْ قَبْلِهِ ۗ مِمَّنْ فَتَرُونَ مِنْ هُنَا أَسْطُرًا مِمَّا
 وَلَا يُنْتَقَلُ عَنْ دُونِهِ ۗ الْمَجْرُمُونَ ۗ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَبِيتَ لَنَا
 بِشَيْءٍ مَّا أَوْفَتْ قُدْرَانَهُ ۗ لُدُو حَظَّ عَظِيمٍ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوْتُوا الْغُيُوبَ لَئِن كُنَّا مِنَّا لَمَنَّاتٌ ۗ وَمِمَّا
 سَلَبْنَا وَلَا يُنْقَلُ ۗ أَلَا الضُّعُفُورُ ۗ فَخَسَفْنَا بِهٖ
 وَبَدَّلْنَاهُ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ قُوَّةٍ يُعْرُوتُهُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْكِرِينَ ۗ وَأَصْحَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مَكَانَهُ ۗ يَأْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ مِّنَ اللَّهِ نَافِثَاتُ الرِّزْقِ لِنَسْ
 بَاتِهٖ مِنَ عِبَادِهِ ۗ وَيَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ عَنِي ۗ عَنَّا لَحِيفَةً ۗ بَلِ
 إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۗ لَا يُطِيعُونَ الْكُفْرَانَ ۗ بَلِ اللَّهُ الَّذِي آخِرُهُ خَيْرٌ لِّمَن
 لَا يُشْرِكُ ۗ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ۗ وَلَا تَقْسَادُ الْعَرْشِ لِلْمُتَّقِينَ ۗ
 مِّنْ جَاءِ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۗ وَمَنْ جَاءَ بِالسُّيُوءِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السُّيُوءَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ

﴿۷۸﴾ فاروونی گوت: ب راستی [نهف زهنگیبه، و نهف ماله] من ب زانیا خو بیس بیداکری، ما وی نه دزانی کوب ب راستی خودی بهری وی، گه لهک مله تیت ز وی ب میتر و تیرمالتر، بیت د هیلاک برین؟! و بسیاریا گونه کاران ز گونه هیت وان ناتیه کرن [ههجه نه کن بز خو بگرن، بز ههجه من بسیار ز وان ناتیه کرن، ههکه وکن دی بسیار ب خو ههرا بهی، خودی دبیزیت: ﴿قُوْرَتِكَ لَنَسْفَلْتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾].

﴿۷۹﴾ قیجا [جاره کن] فاروون ب خعمل و که شه بیسا خو فیه، دهر که فته ناف مله تنی خو، نه ویت گه لهک حه ز زانیا دنیا بیس دکهن، گوتن: خو زوی شه نشنی خودی دایبه فاروونی، دابابه مه زی [نانکو خو زوی شه زی و هکی وی زهنگین بیابه]، ب راستی شه خردان شه نه کن معز نه. ﴿۸۰﴾ نه ویت تیگه هشتی گوتن: وهی بز هه وه، خه لاتن خودی بز وان نه ویت باوهری نیاسین و کار و کرباریت باش کرین چیره [ز دنیا بیس هه میسن، نه بهس ز نهفا خودی دایبه فاروونی]، و کس ناگه هته فی خه لاتنی [یان

بز که سن هه لاکه فیت بگه هیتن]، شه نه بن بیت سه بر کیش [ل سهر عیاده تان، و هیلاتنا دلخواز بیان]. ﴿۸۱﴾ قیجا مه شه [مه خسه د فاروون] ب مال و خانیفه، دهر دیدا بره خوار، و وی چو دهسته ک نه بوون، غهیری خودی، هاریکاریا وی بکن، و شه ب خو زی نه دشیا هاریکاریا خو بکته. ﴿۸۲﴾ نه ویت دوهی خو زوی دخواست، شوینا فاروونی باه [نه فرو] یسن دبیزن: ناخ! [نه وچ خو زوی بوو، مه خواستی] هوزانه خودی بز هه بهنده بیس بیئت ز بهنده بیس خو، بز قن وی به رفه هه و کیم دکته [نانکو دان و نه دانا بز قی، ب قدریقه نه یاگر تدا بیه]، و نه گهر خودی که هه رم د گه له که نه کربابه، دامه زی دهر دیدا بهت، [قیجا به شهنان بوون، و گوتن: هه چکو گاور سهه رفراز نابن. ﴿۸۳﴾ نه فاته ته بیسی، و سائلو خا وی بز نه هاتی زانیا ناخره تیه، شه دق دینه وان نه ویت نه معزنانی و شه سم دهر دیدا دقت، نه زی خرابی، و دویا هیکا باش ههرا باه ریز کارانه. ﴿۸۴﴾ ههه که سنی بیت و خیره که هه بیت، ز وی خیری چیره دق بز هه بیت، و ههه که سنی بیت و گونه هه که هه بیت، نه ویت گونه هه کرین ب وان گونه هیت وان کرین بیغه تر ناتیه جزا کرن.

﴿۸۵﴾ هُوَ قُورَانٌ بُوَ نَهْ تِيَابِيهْ خَوَارِ، و ل سمر ته واجب كرى [بخويى و كار بين بكى، و بگهينى] جاره كا دى دى ته زفرينته فه مه كه هئ [بان پشتى مرين جاره كا دى دى ته ساخكمت بو قيامتهن، دا بسبارا ته ل سمر قورناني بيته كرن] بيژه: خودايى من [ژمن و هومو] چيتر راسته ريكر بان دنياسيت [و دزاسيت كى پتر هيزايى خه لاييه]، و كا كى د گومر اييه كا ناشكمرادايه [نمزبان هومين]؟ ﴿۸۶﴾ و تونه ل هيفيى بروى، نهف قورنانه ب وحى بو ته بيته خوار، بملن دلزوقايهك بوو ز خودايى ته، فيجا بو گاوران نمبه پشته فان [تاشكو دهفته رسين بو وان نه كه]، ﴿۸۷﴾ بلا نهو [گاور و موشرك] ته ز جهنيان و كار بيكرنا قورناني نهدمه باش، پشتى بو ته هاتيه خوارى، و بو ريكا خودايى خؤ گازى خه لكى بكه، و نمبه ز وان بيت هه فال و هه فوشكان بو چى دكهن. ﴿۸۸﴾ و چو بهر ستيان د گهل خودى نهپرسه، چو بهر ستييت راست و دورست نين، نهو نه بيت، و همى تشت دى چن و نامبين، نهو نه بيت، زيكه كرن و حوكم د نابقهرا بهنده بيت ويدا بين ويه، و هومين همر دى ب بال ويقه زفرن.

سوره‌ها عنكم موبوت

ل مه كه هئ هاتيه خوارى (۹۹) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۹۱﴾ هُوَ سَادِيته خوادن (نهف، لام، ميم) ل دؤر رافه كرنا فان تيان، بزفره ده ستيكاسؤرنا به قهره. ﴿۹۲﴾ هَمْرِي مَارُوف ل وى هزرينه، گاغا گونن: مه باومرى [ب خودى] نينا [دى تته هيلان، و تزيهت ناگهينه وان]، و نائته جهرباندن و شتيانكرن [ب گهلهك و رنگيت جهرباندن و شتيانان]. ﴿۹۳﴾ و ب سويند نهويت بهرى وان [ز ناگريت پيغهمبران]، مه [ب همى رنگيت نهخوشيان] جهرباندن [و فان زى، مادام نهو ديژين مه باومرى نينا، و خؤ ز خودان باومران ددان، دى وان ب نهخوشيان جهربينين]، دا خودى نهويت راست [د گونتا خؤ يا بؤريدا: (مه باومرى نينا)]، ز نهويت درومين، تاشكهرا بكت [و ديار بكت كا كى بين راسته، وختن ديژيت مه باومرى نينا، و كا كى درومان دكته؟]. ﴿۹۴﴾ بان زى نهويت كيرايئت خراب كرين [نهويت چو پويته ي نهدمه گونه هئ، و گونه دل هدف وان چو نه]، وى هزرى دكهن تم نهوشين وان نيزا بدين، و نهو دى ز نيزايا مه رفن، بسه هزره نهو دكهن [وختن نهو وى هزرى دكهن، كو نهو دى ز نيزايا خودى قورنال بين]. ﴿۹۵﴾ و همر كس هيفيا خه لاتن خودى هئ [بان زى ز حسابا وى بترسيه، بان زى ز دينا وى بترسيه]، [بلا كاره كن] باش بكت و چو هه فوشكان بو خودى چن نهكته]، ب راستى وختن خودى بو قيامتهن و حسابي ده ستيانكرى، همر دى بيت [فيجا بلا بو وى وؤزى بكهن]، و خودى ب خؤ گوهنزيه [بؤ همر تشته كن بهنده بيت وى ديژين]، و زنده زانابه [بو همر نشته كى]. ﴿۹۶﴾ و همر كس جهادى [دگهل خؤ، بان د گهل شهبانى، بان د گهل گاوران] بكت، ب راستى نهو بو خؤ جهادى دكته [چونكى مفا و فيقيسى وى جهادى، همر ل وى دزفريت، و خودى پاكى ب جهادا كس نينه، چ د گهل خؤ و نهفا خؤ، چ زى د گهل تيكن دى]، ب راستى خودى پاكى ب كس نينه [نه ههوجهى ب بهرستا وان ههيه، نه زى گونمعه و نه گوهنزيه وان زياتن دگهينين].

فَاجْتَنِهِ وَأَصْحَبَ السَّيِّئَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾
 وَابْتِهَارَهُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَغْنُوا اللَّهَ وَأَقْوَمُوا إِلَيْكُمْ
 حَتَّى لَأَكْفُرَنَّ بِكُمْ إِنَّكُمْ تَقْتُلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَقْتُلُونَ مِنَ
 دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ مِنَ
 دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ يُضِلُّونَ لِكُرْهِمْ فَاثْبُرُوا عِنْدَ اللَّهِ الْوَزْنَ
 وَأَعْمِدُوا وَأَسْكُرُوا لِلَّهِ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ نَكَذَّبُوا
 فَتَعَدَّ كَعْدَتِ أُمَّتٍ مِمَّن قَبْلِكَ وَمَا عَلَّمَ الرَّسُولَ إِلَّا الْفَتَى
 الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أُولَئِكَ يَرْوُا صَيْغَبَ بَيْدِي اللَّهِ الْخَلْقِ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ يَرُدُّونَ فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا صَيْغَبَ بَيْدِ الْمَلَأَى ثُمَّ إِنَّهُ يَنْشِئُ الْأَجْرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 أُولَئِكَ يَشْرُونَ مِنْ خَشْيَةِ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿۱۵﴾ فیتجا مه نو و هندی د گهل د گه میندا رزگار
 کرن، و مه نو (گه می، یان نو و رویدان، یان
 رزگار بیون، یان جزا کرنا گاوران ب همد قاندتن،
 کره چامه و نشان بؤ خه لکسی. ﴿۱۶﴾ و تیراهیم زی،
 مه پیغه مه راتی دایسن، و مه بؤ مله تن وی هنارت،
 وه ختنی گوتیه مله تنی خؤ خودی ب تنی به رینسن و ژ
 وی ب تنی برسن، نه فه [به رستنا وی ب تنی، و ترس
 ژ وی ب تنی] بؤ هوه [ژ شر کنی و به رستنا بوتان]
 چیتره، نه گهر هوین بزائن [کاج بؤ هوه باشه، و
 ج بؤ هوه خرابه]. ﴿۱۷﴾ ب راستی نه ویت هوین
 شوینا خودی دهرینسن، بهس بوت و بهیکه رن، و
 هوین دره وان دکهن [وه ختنی هوین وان به رستیان
 دهرینسن، و دکهنه هه فشکیت خودی، و دبیژن دئی بؤ
 مه بنه مه هدره چی ل د هف خودی]، ب راستی نه ویت
 هوین شوینا خودی دهرینسن، چو بزقی نادهن هوه،
 فیتجا بزقی بؤ خؤ ژ خودی ب تنی بخوازن، و وی
 ب تنی به رینسن، و شوکور و سوپاسیا وی ب تنی
 بکن، و هوین دئی هه ر بال وی ب تنیغه ژقرن.

﴿۱۸﴾ و نه گهر هوین [پیغه مه ری خؤ] دره وین دانن، ب سویند هندک مله تیت دی زی، بهری هوه پیغه مه ریت
 خؤ دره وین دانان [فیتجا بؤ هوه دیار بوو، کاج ب سه ری وان هات ژ بهر دره وین دانان وان بؤ پیغه مه ریت
 خؤ، فیتجا ژ خؤ برسن و قس دوپا هیکن]، و ژ راگه هاندنا ناشکهر پیغه ترن، چو یا دی ل سه ر پیغه مه ری نینه.
 ﴿۱۹﴾ مانه و [نه ویت باومری ب روژا قیامه تنی نهی] ناپینن، و نوزائن کاجاوا خودی جارا تیکنی نهو دایبیه و
 چیکرینه [نهو ژ نهیسنی بیست دایبیه، و وان ژ چیکه کانا فی پشتی د جهند قوناخه کاترا د هت، دهر دیتخینه سه ر
 دنیاسی، بلا بزائن نه ویت نهو هؤسا دایبیه، دئی وان ساخکه ته فه زی]، باشی دئی وان پشتی مرئی ساخکه ته فه
 زی، ب راستی نه فه [دان و مراندن و زفراندن] ل بهر خودی یا ب سانا هیبه. ﴿۲۰﴾ بیژه [وان نه ویت باومری
 ب روژا قیامه تنی نهی]: دهر دیدا هه رن و به ری خؤ بده تنی، کاجاوا بؤ جارا تیکنی خودی چیکر یان [دگهل
 گه له کبیا وان، و جودایبیا سروشت و زمان و رهنگی وان] چنی دکهت [دا هوین عه جیببیا چیکر بیست خودی
 ب چاف بیبسن، و بزائن یسن جارا تیکنی د هت، جارا دویسی ب سانا هیزر دشتین ساخکه ته فه]، باشی خودی
 [پشتی مرئی] دئی وان بؤ قیامه تنی راکه ته فه، ب راستی خودی ل سه ر هه می شتشان یسن خودان شپانه.
 ﴿۲۱﴾ هه ر که سن بقیت [و هؤیایی هندی بیت] دئی تیزا د هت، و هه ر که سن بقیت دئی دلوقانسیس پی بهت، و
 هوین دئی ب بال و یغه ژقرن [نانکو جزادان و خه لانکرن د دهستی وی ب تنی دایه]. ﴿۲۲﴾ [گهل مرو فان]
 هوین نه شتین خودی نه چار بکن کو هوین ژ نزیایسن قورتال بین، نه ل نه ردی و نه ل نه سانی، و ژ خودی
 پیغه تره هوه چو هار بکار و پشته فان نبین. ﴿۲۳﴾ و نه ویت باومری ب قورتانسیس و روژا قیامه تنی نهیسانیه، نهو
 بیست ژ دلوقانسیا من بی هیفی بوویسن، و بؤ فان تیزایه کاب ژان و دژوار یا هه ی.

﴿۲۱﴾ قَسَا سَعَانَ حَوَالِبَ قَوْمِهِۦ ۚ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَنْشُرُوْهُ اَوْ حَبْرُوْهُ
 فَانجَسَهُ اللهُ بِمِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّوَسِّنُوْنَ ﴿۲۱﴾
 وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
 فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَتَسَفَّرُ بَيْنَكُمْ
 يَبْتَغِيْضُ وَيَتَلَمَّنُ بِتَسْلِيْمٍ بَيْنًا وَمَا يَنْصُرُ الْقٰرِ
 وَمَا يَنْصُرِيْنَ اَنْصُرِيْمْ ﴿۲۲﴾ فَتَقَاتَمَتِ الْاَرْضُ وَقَالَ
 اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلَى رِفْتِ اِبْنِهِۦ هُوَ الْغٰرِبُ اِلَى الْكٰسِبِ ﴿۲۲﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيٰقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ دُوْنِهِمُ
 الشُّوْبَةَ وَالْمِصْبٰتَ وَوَضَعْنٰهُ اَجْرًا فِي الْاٰثِنَاتِ ۗ وَاللّٰهُ
 فِي الْاٰخِرَةِ لَئِيْنِ السَّلٰطِيْنَ ﴿۲۳﴾ وَلَوْلَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ
 اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَّا تَسْبُكُوْنَ بِهَا مِنْ اٰخِ
 رَةِ الْحَيٰوةِ ﴿۲۴﴾ اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا
 تَقَطَّلُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَتَقَاتَمَتِ الْاَرْضُ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ اَوْثَانًا مَّا تَسْبُكُوْنَ بِهَا مِنْ اٰخِرَةِ الْحَيٰوةِ ﴿۲۴﴾
 قَوْمِهِۦ ۚ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَنْشُرُوْهُ اَوْ حَبْرُوْهُ اَوْ حَبْرُوْهُ
 الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِيْ عَلٰى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۲۵﴾

﴿۲۱﴾ قیجا به رسفا ملهتنی نیراهیمی ژ فین پیغهتر
 نمبوو، گوتن: [هوبن نیراهیمی] بکوژن یان بسوژن،
 و [پشتی وان نه خشیستی سوتن بژ کیشایم، و هافیتیبه
 د ناف ناگریدا] خودتی نهو ژ ناگری بزگار کر، ب
 راستی نهفه [رزگار کرنا نیراهیمی ژ ناگری شارایی]
 جامه و نشانن، بژ وان نهوتت باوهریستی دنینن.
 ﴿۲۲﴾ [و نیراهیمی] گوت: ب راستی هوبن ژ بلی
 خودتی بهیکهر و بوتان دبه ریسن، دا فیان و جهتیکن
 د ژپانا دنیا پیدا د نافرما هه وده ههیت [و ل سهر
 کژم بین،] پاشی رۆژا قیامهتن [نهو جهتیکنرا ل
 سهر هوبچیستی هاتی، نامیست]، هوبن دتی بهرانه تا
 خۆ ژ تیکدو کهن، دتی له عننه تان ل تیکدو کهن، و
 جهتی هه وه ناگره، و چو هاریکار ژ ی بزه هه وه نابن.
 ﴿۲۳﴾ قیجا (لووط) ی باوهری پی ئینا [برازایی
 وی بوو، و کهستی نیکنی بوو باوهری پی ئینایی]، و
 نیراهیمی گوت: ب راستی نهز دتی ژ بو خودایی
 خۆ مشخت بسم [نانکو نهز دتی ژ ناف ملهتنی خۆ
 دهر کهفمه وی جهتی خودتی بژ من جهز کری]، ب

راستی خودتی پی دهسته لاتدار و کار به جهه. ﴿۲۴﴾ و مه نیحاق و [کوژی نیحاق] به عقووب دانن،
 و مه پیغه مبراتی و دانا کتیان تیخته د ناف دوینده ها ویدا، و هیژ د دنیا پیدا مه خه لاتن وی دایی [ژ نه کا
 باش و عه باله کنی فنج، کو پیغه مبراتی هه د ناف واندا یا بهردوام بیت]، و نهو د ناخره پیدا ژ ی ژ کتر هاتی
 و سهر راستانه. ﴿۲۵﴾ بیژه وان و هختی مه (لووط)، پیغه مبر ژ ی بژ ملهتنی وی هنارتی، و گوژیبه ملهتنی خۆ:
 ب راستی هوبنی هوبچایه کنی دکه ن کهسن ژ خه لکی بهری هه وه نه کریبه. ﴿۲۶﴾ نهی چیوا [هوبن ژنان
 دهیلن و] دچنه دهف زه لاسان، و ریئکان دگرن [کوشتنی دکه ن، و مالی تالان دکه ن، یان ژ ی ریئکن ل ریئکان
 دگرن، دا هوبچیستی دگهل وان بکه ن]، و هوبن کازی کریست [و پی خردتی پی نه خۆش، ب ناشکه رای] [
 د دیوانیت خۆدا دکه ن؟ قیجا به رسفا ملهتنی وی ژ هندتی پیغه تر نه بوو، گوتن: نه گهر تو راست دیژی،
 ئیزایا خودتی [نه وانو سه پی دتر سینی] بژ مه بینه. ﴿۲۷﴾ گوت: خودتیرو، هاریکاریسا من ل سهر ملهتنی
 خرابکار بکه.

﴿۳۱﴾ و هختن هنارتیت مه [کو ملیاکه تن] ب مزگیفه هاتیه دهف ئیراهیمی، گوتن: ب راستی نهم بیت هاتین، دا خه لکن فی گوندی [گوندی (لوط) ی سه دورم] د هیلاک بهین، ب راستی خه لکن وی گوندی بیت سه مکار بوون. ﴿۳۲﴾ ئیراهیمی گوت: نن (لوط) بی تیدا [هون دئی چاوا د هیلاک بن] گوتن: نهم چیت دزاین کا کی تیدایه، ب راستی نهم دئی وی و مرؤیت وی [نویت باوهری بن نیابین بز گار که بن]، زنا وی نن نیست، دئی ز وان بیت نویت د ناف نیزاییدا همین. ﴿۳۳﴾ قیجا وهختن هنارتیت مه [ل سه ر بمنگی میفانان] هاتیه دهف (لوط) ی، هاننا وان بن نخوش بوو، و ب هاننا وان تنگاف بوو [ترسیا ده سندرزی ل سه ر وان بیته کرن]، و گوتن: نه ترسه [ل سه ر مه ز مله ننی خوز] و ب خهم نه که فه، نهم دئی نه و مالا نه [نویت باوهری ب ته نیابین] بز گار که بن، زنا نه نن نیست، نه دئی ز وان بیت نویت د ناف نیزاییدا همین. ﴿۳۴﴾ ب راستی ز بهر ده که فتننا وان ز گوهداریا خودی و بیغه مبهری، نهم دئی نیزایه کنی ز نه سهانی ب سه ر خه لکنی فی گوندیدا نینین. ﴿۳۵﴾ ب سویند مه نیسانه کا ناشکه را ز گوندی هیلا [نه وی کافلن]، بق وان بیت نه نقلن خوز دده نه سؤلی و نن دگه من. ﴿۳۶﴾ و مه بق مده بن، برایی وان شوعه ب هنارت، گوت: مله نن من، خودی پهرین و ز روزا قیامه نن بتر سن، و خرایین د نه ردیدا نه کن. ﴿۳۷﴾ قیجا وان شوعه ب دره وین دانا، و ز بهر هندق بیغه ل رز اب هیز نه هنگافتن، و نه ل سه ر چوکان د خانبیت خوقه مرن و بن بزاف مان. ﴿۳۸﴾ و مه عاد و (سه موود) زی د هیلاک برن، و ب سویند [گمل خه لکن مه که من] هیلاکا وان ز کافلیت وان بق هه وه یا ناشکه رایه، و شه یانی کار و کریاریت وان بق وان جوانکرن [قیجا هرز کرن شه و گاری و نه گوهداریا ته و دکن، با دورسه و ز وی چیتره با بیغه مبهر دینن]، و ریکا باوهری نینان ب خودی و بیغه مبهری ل وان گرت، و نه ب خز بیت تیگه هشتی بوون [نه گهر هزارا خوز کر بانه، دشیان هه قی و نه هه قیسی زیک فافرن، بهلن ناقلی خوز نه دانه سؤلی و هزارا خوز نه کرن].

وَقُرُونًا وَفَرَعُونَ وَقَتْنٌ وَقَلْعَةٌ جَاهُ مَرْمُوسٌ بِأَلْتَبْتِ
 فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿١٣٠﴾
 فَسَعَلًا أَخَذْنَا بِنُجْبِهِ فَمِنْهُمَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاسِبًا
 وَمِنْهُمَنْ أَخَذْتُمْ الْعَصِيحَةَ وَمِنْهُمَنْ حَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً كَعَتَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَرَى الْعِيُونَ لَبِتُّ الْكَافِرِينَ
 تَوْكَانُوا يَمْلِكُونَ ﴿١٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبُوكُمْ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ تَحْتِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٣﴾ وَذَلِكَ
 الْأَمْتَلُ فَضْرَهُمَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿١٣٤﴾
 خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَيِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٥﴾ أَنْزِلْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقْرِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْعَمُ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿١٣٦﴾

ل وان ناکه، و چو ژ وان ناده نه باش]، و ب راستی لاوازترین و سستترین خانی، خانیی نه فنبیر کتیه، ته گهر
 نه و بزانشن. ﴿۱۳۰﴾ ب راستی خودی دزانت، نه ویت نه و ژیل وی دهرینن چو نین [نه دشین زبانش بکه،
 و نه مفایی دگه هینن]، و نه ویس سردهست و کارنه جهه. ﴿۱۳۱﴾ و فسان نمو و بیان نه م بز مرفوفان دیار
 دکه بن، و که س تن ناکه هیت، زانا نه بن. ﴿۱۳۲﴾ و خودی نرد و نه سبان، ژ خو نه دایینه [بؤ حکمه ته کن بیت
 داین]، ب راستی نه فیه [دانا نه نرد و نه سبان] جامه و نیشانه که بؤ خودان باوه ران. ﴿۱۳۳﴾ [همی موحه مد]
 ههر وه حیهه کابؤ ته ژ فن قورناتن هانت، بخوینه [بخوینه و باوهر بن بکه، و بکه کار]، و [ومسا] نفیزتی بکه
 [وهکی فهرانا ته بن هاتیبه کرن]، ب راستی نفیز به رتی مرفوفی ژ همی گونه هیت زنده هیس، و کربارت نه
 دگه ل سروشتی مرفوفان، و کربارت کریت و نه شرین [نه ویت شه ریمتی دورست نه کرین] و هر دگیزیت، و
 نفیز ژ همی بهرستتیت دی مهز نره، و خودی دزانت کا هوینن ج دکهن.

﴿۱۹﴾ د گمل خودانیت کتیان [جرهسی و فله بان] مدهر کاتی نه کهن، ب باشتیرین ربک نه بیت [ب نهرمی و جواو ان باخیشن، و نه گمر وان خسو نزا تکر و یرق د گمل ههوه ناخفتن، و هکی وان نه کهن]، نه فه ز بلی وان نه ویت زیده ستم کرین و زیده دژمن ژوان [بیت ربیکا نهرم نه وهر گرین و بهر دهوام دژ منکاریسی دکهن و دهست ژ نه یاریسی و بهر گه ریانا نه یاریسی بهر نه دن]، و [گملی موسلمانان] بیژن: مه باوهری ب وئی تینا یا بؤ مه هاتیبه خوارئ [کو قورنانه]، و یا بؤ ههوه زی هاتیبه خوارئ [کو نهورات و ننجیلن، نانکو مه باوهری تینا کو ههر دو بیت ژ دهف خودئی هاتین، و ههر دو شه ربعتیت خودئی بوون، ههنا قورنانه و پیغه مبهر هاتی]، و خودایسی مه و خودایسی ههوه تیکه، و شه [بمس] ل بهر فهراناوی ب تنی د راوهستیانه.

﴿۲۰﴾ و کا چاوا مه بؤ بیت بهری نه کتیب هنارتن، و هسا مه بؤ ته زی شهف قورنانه تینا خوارئ [و هنارت]، قیجا نه ویت کتیب بؤ هاتین [مه خسد بی خودان باوهریت وانن، و هکی عمبدوللایسی کورئی

سه لامی] باوهریسی بن دینن، و ژ فان زی [نانکو نه ویت موسلمان بوویسن ژ خهلکنی مه که هی] بیت ههین باوهریسی بن دینن، و ژ بلی گاوران [نه ویت سه ررق ل سه ر گاوریسی]، کس نینه باوهریسی ب قورنانی نه نیت. ﴿۲۱﴾ و بهری قورنانه بؤ ته بیته خوارئ، نه خواندن نعدزانی، و ته چو کتیب نه خواندینه، و ته نفیسین نعدزانی و چو کتیب ب دهست نه نفیسینه، و نه گمر ته بهری نوکه خواندن و نفیسین زانیبایه، هنگی دا گاور [ل قورنانی] ب شک که فن. ﴿۲۲﴾ نه خیر و هسانینه و هکی شه و هزر دکهن، شهف قورنانه نیشان و بهلگه بیت ناشکهرا بیت هارسینه د سبگن زانایاندا، و بهس نهو باوهریسی ب قورنانی نایتین، بیت زیده سه مکار. ﴿۲۳﴾ و دیژن: دئی بلا موعجزه و نیشان ژ خودایسی وی بؤ هاتبانه [دا مه زی باوهری پی تینابایه]، بیژه: ب راستی موعجزه بیت ل دهف خودئی [که نگسی نهو موعجزه یفتین و بؤ کن یفتین دئی نیت، و نه د دهست مندانه]، و هندئ شهزم، نهز بهس ناگه هدار کهر کئی ناشکهرا کهرم. ﴿۲۴﴾ شهرفی ما نه بهسی وانه، نهف کتیبه [کو قورنانه] مه بؤ ته هنارتی، و بؤ وان دیتته خواندن، ب راستی شهف قورنانه دلزقانی و شیرت و بریتانه، بؤ وان نه ویت باوهریسی دینن. ﴿۲۵﴾ ههی موحمه د، پیژه وان: دناقبه رامن و ههوه دا خودئی شاد مییسی بدهت بهسه، هندئ د شهرد و نه سساناندا ههی شهرفی ب ناگه هه، و نه ویت باوهری ب بوتان تینایین و باوهری ب خودئی نه تینایین نهو د خوساره تن.

وَتَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْضَةٌ وَأَمْرٌ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَأَنْ جَهَنَّمَ لَمُجِيعَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾ يَوْمَ نَبْشَطُمُ الْعَذَابَ
مِنْ خِزْفٍ وَمِنْ عَنَابٍ وَمِنْ أَشْجَلٍ وَمِنْ تَمْرٍ وَأَمَّا أَكْثَرُ فَحَصَاحُ ﴿٥٧﴾
يَعِذُّكَ اللَّهُ بِالنَّجْمِ إِذْ تَسْتَأْنِ وَأَنْ أَرْضِي وَسِعَةً فَإِنِّي فَاعْبُدِينِ ﴿٥٨﴾
كُلُّ نَفْسٍ آتَاهُ الْوَيْدَةَ ثُمَّ الْإِنْسَانُ أَغْوَى ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ
بَاتُوا وَعَمَلُوا السَّالِحِينَ لَنَسُوْنَهُمْ مِنْ الْجَنَّةِ غُرًّا فَاصْبِرْ
مِنْ تحته الْأَنْفَرُ خَلِيدِينَ بِيَمِينِ الْفِرْعَوْنَ الْأَعْيُنِ ﴿٦٠﴾
صَبْرًا وَعَلَى رُءُوسِهِمْ يَتَخَوَّلُونَ ﴿٦١﴾ وَرَكَعَيْنِ مِّنْ تِلْكَ لَمْ يَأْتِ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَنْزِلُهَا وَيَا أَدْرَاكَ مَسْجِدِ الْمَعِينِ ﴿٦٢﴾ وَلَيْن
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنْ يُزْفَكُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يَبْطُلُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ ﴿٦٤﴾ وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَالْتَحَى بِهِ الْأَرْضَ مِنْ تَعْدِهَا
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَمَا لَتَحْتَهُ مِنْ أَشْجَرٍ وَلَا يَنْفَالُونَ ﴿٦٥﴾

﴿٥٥﴾ و شهو له زانیزایی ل ته دکهن، و ته گهر وهختن
نیزایا وان نه هانیا به دانان [کو روزوا قیامه تیه]، دا
نیزا بزو وان تیت، و ب سویند ژ نشکه کیه نیزا دئی
بزو وان تیت، و وان های ژ خونه. ﴿٥٦﴾ و شهو له زان
هانیا نیزایی ل ته دکهن، و وی روزوی دوزمه دئی
دوزماندوقریت گاوران گریت. ﴿٥٧﴾ روزوا نیزا، د
سهر وانرا و دین وانرا، وان دگریت، و خودی دئی
بیژینه وان: تامکه نه وی یا هوه دکر. ﴿٥٨﴾ گهل
بهنده بیست من، نه ویست هوهه باوهری ب من نیاییین
[ته گهر هوین نه شین د جهن خوزا، ب دورستی من
پهرین]، قیجا ب راستی نهردی من یسن فرههه،
قیجا من ب تنی پهرین. ﴿٥٩﴾ هه می کس دئی
تامکه ته مرسی [کس ژی قورتال نایب]، باشی هوین
دئی ب بال مهقه زقرن. ﴿٦٠﴾ و نه ویست باوهری نیاییین
و کار و کرباریت راست و دورست کرین، هم دئی وان
دوزوریت بلندیت بهحه شتیدا، بهحه شتا رویار دینرا
دچن تاکنجی کهین، و ههر دئی تیدا مین، و ج خوش
خه لاته خه لاتی وان نه ویست کار و کرباریت راست و

دورست دکهن. ﴿٦١﴾ نه ویست بیجا خوز فرهه کرین [ل سهر بهرستا خودی و نه زهنا گاوران، و نه خوشیست
ریکی]، و پشتا خوز ب خودی گهرم کرین. ﴿٦٢﴾ و چهند جانه وهریست هه مین [ژ لاوازیبا خوز] نه شین ل
دویف رزقی خوز بگهرن و بهرههف بکن، خودی رزقی وان و یسی هوهه ددهت، و نهو [خودی] گوهدیز و
زیده زانیا به [بهلی نهف جانه وهریت لاوازهه چهنده ب خوز نه شین رزقی خوز بهرههف بکن، دگهل هندئ
ژی ژ رزقی خوز ناترسن، قیجا بوزچی هوین وهکی وان نیسن، و نه دلاوازن ژی]. ﴿٦٣﴾ و ته گهر تو پسیارا
وان بکهی، کنی نرد و نه سان چن کرینه، و کنی روز و هه یف سه نهرم کرینه؟ [کول دویف بهرزهوه ندیست
بهنده بیان، و ب ناوایه کنی موکوم و بنه جهه بین و بچن] دئی بیژن: خودی.. قیجا پا جاوا بهری وان ژ هقی و
راستیستی دتیته وهر گپران؟ ﴿٦٤﴾ و خودی بزه هه کسئی بیستی ژ بهنده بیست خوز، رزقی بهر فرهه و بهر تهنگ
دکهن، ب راستی خودی ناگهه ژ هه می تشنان هه به. ﴿٦٥﴾ و ته گهر تو پسیارا وان بکهی، کنی باران ژ
عهوران نیایییه خواروی، و پستی مرنا نهردی و هشکبونا وی، نهرد شیکریسه؟ دئی بیژن: خودی.. بیژه
هه می بهسن و سوباسی بزو خودی، بهلی باراپتر ژ وان تنی ناگهه من، و نه قلی خوز نادهه شوئی.

﴿۶۸﴾ ئەف زبانا دىبايى ژ مژويل و ترانه يان پيشه تر نينه، و ژيانا راست ژيانا ناخه رتهيه [چونكى نه مرن تىدايه، و نه نساخي و نه خهم و نه وه ستيان...]

﴿۶۹﴾ ئە گهر بزاسن. و وه ختى ئەو ل گه ميسن سويار ديسن [و بسى هيشى ديسن كو تيك وان رزگار بگهت، و پيلل ژ هه مى به خانقه ب سهر واندا ديتن، ژ ترسان]، بهس دى گازی خودى ب تنى كهن [و بو تيت وان دى ژ بيرا وان جن]، فبجا گافا خودى ئەو رزگار كرنه ديمى، ديسا دز فر نه فه سهر شر كنى. ﴿۶۹﴾ بلا شو كور و سوايسيا كهر مئيت مه د گهل وان كرين نه كهن، و بلا خوشيان بسى بهن، دى [نەو] دويسا هياك خؤ زاسن [كادى ج ب سهرى وان تيت ؟]. ﴿۷۰﴾ ما نهو [مه خسه د خه لكى مه كه مى] نايسن، كا چاوا مه جهن وان [مه كه ها] كرىسه جهه كى ب ريز و رويمهت و پيرؤز و پارسى و تيسن، و خه لك دؤرماندؤرى وان ديتنه فه به جه كرن [ديتنه كوشتن، يان دكه نه كؤله بز خؤ]، فبجا چاوا نه و باوهر بسى ب بويسجى و بوتان ديشن، و كهر مه و نيعمه تيت خودى نائينه بهر چايفت خؤ. ﴿۷۱﴾ نهرى ما كسى ژ وى ستمكار تره، نه وى ژ دره و ژ كيسى خودى باخيت، يان ژى كيبا خودى و پينغه مبه وى بى هشى بز هاتى، دره و بدانيت، نهرى ما بسؤ گاور و خودى نه ناسان جهه د دؤزه مئيدا نينه؟. ﴿۷۲﴾ ئە هونوت ژ دل جهاد [دگهل نه سا خؤ، و شه يتانى و نه يارت دىنى] ژ بس مه كرى، نه م دى بهرى وان دهينه ريكيت خؤ بسيت ختري، نهو ريكيت وان دگه هيننه رازيو و نا مه، و ب پارسى خودى [ب پشته فانى و سهر كه فتن و هاريكارىسا خؤ] بسى د گهل قهنجيكاران.

سوره‌ها رووم

ل مه كه مى هاتيه خوارى (۶۰) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا ديتنه خواندن: (نه لف، لام، ميم) و نهف رهنه گه تيه نيشان ل سهر تيعجازا فوراننى.
 ﴿۲﴾ رؤم هاته شكاندن [ب ده ستى فورسى]. ﴿۳﴾ د نيزيك ترين نهر ددا [ژ مه كه مى يان ژ فورسى]، و نهو پشتى شكه ستا خؤ دى ب سهر كه فتن. ﴿۴﴾ د جهه سالتت بيندا [ژ ستيان هه تا ده هان] و ته سر و فه رمان ههر بسى خودنيه، بهرى سهر كه فتنى و پشتى سهر كه فتنى ژى [چو نشت بسى خودى چن نايبت]. ﴿۵﴾ وى رؤزى [رؤزا سهر كه فتن رؤمى ل سهر فورسى] دى كه يفا خودان باوهران تيت ب سهر كه فتن و هاريكارىسا خودى [چونكى سهر كه فتن خودان كيبان ل سهر ناگره پريسان و سهر كه فتنا موسلمانان ل سهر قوره شيبان ده بريندا كه فتنه د رؤزه كيندا]، بسى خودى بقت دى هاريكارىسا وى كهت و ب سهر تيجت، و ههر نهو بسى سهر ده ست و دلؤقان.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَرُّوا وَكَرُّوا بِأَيْدِيهِمْ وَالْقُلُوبِ الْأَغْرَى
 فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخْتَرُونَ ﴿١٧﴾ فَسُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 وَيَوْمَ نَضْمِيحُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ الْخَسَدُ فِي السَّمَوتِ وَالْأَرْضِ
 وَعِشْيَانًا وَيَوْمَ نَقْطِرُونَ ﴿١٩﴾ نَخْرُجُ الْخَلْقَ مِنَ النَّوْتِ وَنَخْرُجُ
 النَّوْتِ مِنَ الْخَلْقِ وَنَحْيُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ نُخْرِجُونَ
 مِنَ الْأَرْضِ مَنَّا وَمَنَّا أَن خَلَقْنَاكُمْ مِنْ شَرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنتم بَشَرٌ
 تَنْتَبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنَ الْبَنِيَّةِ إِنَّ خَلْقَ لَكُمْ مِنْ أَفْئِكُمْ
 أَرْوَاهَا لِنَسْكَتُهَا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةَ رَوْحِهِ
 إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنَ الْبَنِيَّةِ
 خَلْقَ السَّموتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَةَ وَالْأَرْوِيحَ
 إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنَ الْبَنِيَّةِ مَنَّاكُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنْتُمْ كُمْ مِنْ قَضِيَّةِ إِيَّانَ فِي ذٰلِكَ
 لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنَ الْبَنِيَّةِ فِي كُمْ الْقَرْفُ
 حَرْقًا وَطَمَعًا وَمَنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

﴿۱۷﴾ و هندی نهون نهویت گاور برویین، و نیشان و نایبیت مه [نانکو قورشان] و روزا قیامه تن دره و دانایین، نهفه د نیراییندا دی تینه کز مکرن [و رزی دهر ناکه فن]. ﴿۱۸﴾ و هر دهمی ل هوه دینه سینه و تیشار، خودی [ژ همی کیماسیان] باقر بکن. ﴿۱۹﴾ د نهر د و نهماناندا و همی تیشاران، و هر دهم کن ل هوه دینه نیرق، و بسن و شوکور هر بیت خودینه. ﴿۲۰﴾ خودینه زیندی ژ مری ددهت و مری ژ زیندی ددهت، و نهردی بشتی هشکیبونای وی ساخ دکهت، و هوین زی هوسا دی [ز گوریت خق] رابه فه. ﴿۲۱﴾ و ژ نیشایت مز نانی و دسته لاتناریا وی، نهوه وی هوین ژ ناخن چیکرن [نانکو بابی هوه نادم ژ ناخن چیکر]، باشی هوین بوونه گه لک مرزف [ول سر نهردی] به لافسوون. ﴿۲۲﴾ و ژ نیشایت مز نانی و دسته لاتناریا وی، نهوه وی هر ژ هوه [ژ گیان هوه] بق هوه ههفر چیکرن، داسبر و هدارا هوه همی بیت، و ل دهف فه هسن و فیان و دلوقانی تیخته د ناقهرا هومدا، ب راستی نهفه [دان] و چیکرنا

ههفران هوسا] نیشایت ناشکهرانه [ل سر مز نانی و دسته لاتناریا خودی] بز وان نهویت هزارا خق [تیدا] دکهن. ﴿۲۳﴾ و ژ نیشایت مز نانی و دسته لاتناریا وی، چیکرنا نهر د و نهمانان و جودایی و نهوه کبه فیبا زمان و رهنگیت هوهویه، ب راستی نهفه نیشایت ناشکهرانه [ل سر مز نانی و دسته لاتناریا خودی] بز مرفقیبت زانا و تیگه هشتی. ﴿۲۴﴾ و ژ نیشایت مز نانی و دسته لاتناریا وی، نقتنا هوهویه د شرف و روزاندا و بهر گهریان و داخواز کرنا هوهویه بز رزقن خودی ب شرف و روز، ب راستی نهفه نیشان و بهلگه بیت ناشکهرانه [ل سر مز نانی و دسته لاتناریا خودی] بز وان نهویت گوهداریسن دکهن، داتن بگه هن. ﴿۲۵﴾ و ژ نیشایت مز نانی و دسته لاتناریا وی، نهوه بروسیان بز ترسی و تمایبای بارانی نیشا هوه ددهت و بارانی ژ نهوران دبارینیت، فیجا نهردی بشتی هشکیبونای وی ساخ دکهت و [شین دکهت] ب راستی نهفه نیشایت ناشکهرانه [ل سر مز نانی و دسته لاتناریا خودی] بز وان نهویت نهقلی خق ددهنه سولی و تن دگه هن.

وَمِنْ ذُنُوبِهِمْ أَنْ نَعُوهَ السَّلْمَةَ وَالْأَرْضَ بَأْمْرًا شُرُكًا إِذْ أَوْعَاكَ
 دَعْوَةَ فِىنَ الْأَرْضِ إِنْ أُنشِرْتُمْ فَخُرُون ۝ وَلَهُ مِنَ فِى السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ سَكُنٌ لَهُ قِيُومُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِى يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۝ وَلَهُ الْمَسَلُّ الْأَعْلَى فِى السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۝ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ صَرَبَ لَمَسُهُ فَنَلَا
 فِىنَ الْأَرْضِ كَهْدَلُ لَمَسُهُ فِىنَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكَ فِىنَ
 شَرِّكَائِهِ فِى مَا رَزَقْتَهُ فَأَنْشُرْهُ فِى سَوَاءٍ مَخَافَتِهِ
 كَخِيَرَتِهِ سَكُنَ اللَّهُ سَكُنَكَ ذَلِكَ فَفَضَّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ۝ بَلِ آيَاتِهِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْرَاءَهُمْ بِغَيْرِ حِلٍّ
 فَتَن يَهْدِي مَن أَسَّأَلُ اللَّهَ وَمَا لَهُمْ مِىنَ نَصِيرَةٍ ۝ فَأَلْفَافٌ
 وَخَيْفَاتٌ لِلَّذِينَ خَبِثُوا نَفْسَهُمْ فَظَنَّتْ اللَّهُ إِلَى فَظَلَّتْ النَّاسَ عَلَيْهِمْ
 لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ إِنَّهُ ذَاكَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا وَلِيكُنْ أَسْأَلُ
 النَّاسِ لَا يَهْتَمُّونَ ۝ فَمَنْ يَهْدِي إِلَيْهِ وَأَسْأَلُوا وَأَهْمُوا
 الْعَسْوَةَ وَلَا تَكْفُرُوا مِنَ الشُّرِكِينَ ۝ مَن الذَّرْبِ قُرْأُوا
 وَيَتَهَنَّنُوا كَأَنَّهُمْ شَيْعًا سَكُنَ حَرْبَ بِمَالِهِمْ فَرِحُوا ۝

﴿۲۵﴾ و ز نشایتت موزناتی و دمسته لاتداربیا وی،
 نهوه نورد و نهمسان [بسن ستورین] ب نهمری وی
 پارهستانه، باشی نهگمر [رورزا قیامهتن] جار هکنی ب
 تنی گزای ههوه بکته [کوژ گوزران رابین]، تیکسه
 هوین ههسی دئی ژ گوزران رابین. ﴿۲۶﴾ و هندى د
 نورد و نهمساناندا ههین [ژ ملیاکته و مرؤف و
 نهجنهیان] بیته خودنته، و ههمی ل بهر فهرانا وینه.
 ﴿۲۷﴾ و خودئی نهوه بیته جار اتیکن مرؤف چیکری
 و دایى، باشی دئی وان [پشتی مرنا وان] ساخکه نهفه،
 و نهفه [ز فراندن و ساخکرنا وی پشتی مرنی] یا ب
 ساناهیره [ژ چیکرنا جار اتیکن] و بهسن و سالوخه نا
 ژ ههمیبان بلندتر د نورد و نهمساناندا یا ویه، و نهوه
 سهردست و کاربته جهه. ﴿۲۸﴾ ههر ژ ههوه ب خو،
 خودئی نمودنیهک بؤ ههوه دیارکمر، نهری کی ژ ههوه
 ههیه رازی بیته کولهیسن وی [کو نهو زی وهکی ههوه
 مرؤفه، و ههوه نهو نهداییه] بیته ههفشکی وی د
 وی رزقیدا یسن من داییه ههوه، فیتجا هوین ههردو
 [د وی رزقیدا] وهکی تیک بن، و نهفه بیته نهگهرا

هندی هوین وهساژ وان برسن کاجاوا هوین ژ ههفشکیت خو بیته نازاد دترسن [فیتجا نهگه ر هوین
 فهویل نهگه ن کوله بیته ههوه نهویتت وهکی ههوه مرؤف و ههوه نه دایین بته ههفشکیت ههوه، با چاوا
 هوین چیکری و بنده بیته خودئی بؤ خودئی دکهنه ههفشک]، و هوسا نه م نشان و نابه تیت خو رزون و
 ناشکهر ا دکهین، بؤ وان نهویتت نهقلن خو ددهنه شزلی و تنی دگهن. ﴿۲۹﴾ [نهخبر... وان چوه هجهت و
 نشان نینن، ههفشکان بؤ خودئی چن بکهن] بهلن نهویتت ستم کرین، ژ نه زانابن ب دویف دلخوازیسا خو
 کهقتن، فیتجا کی دئی وی راسته بئی کهت نهویتی خودئی گومراکری [و بئی ل بهر بهرزه کسری]، و چوهاریکار
 زی وان نابن [وان ژ نیرایا خودئی بهاریزن]. ﴿۳۰﴾ [ههی موجهه د فیتجا تو ب دورستی بهری خو بده دینی
 راست و دورست، و برویسی خو ژ ههسی هزرویریتت نه دورست و هر گبیره، و بهری خو بده نیسلامن، دینی
 خوددیه، نهوی خودئی مرؤف ل سهردایین. دایى و چیکریسی خودئی گوهویرین بؤ نینه، نهفه به دینی راست
 و دورست، بهلن باراپتر ژ مرؤفان فین [راستیسن] نوزانن. ﴿۳۱﴾ و هوین ههمی بهری خو بدهنه دینی راست
 و دورست کوه نیسلامه، و ل خودئی بزفرن و ز وی برسن، و نغیژان ب رمنگنی بیدقی بکهن، و ژ وان نهن
 نهویتت ههفال و ههفشکان بؤ خودئی چن دکهن. ﴿۳۲﴾ ژ وان [نهبن] نهویتت دینی خو پارچه پارچه کرین و
 ژیکفه کرین و بووینه جوین جوین، و ههر جوینهک ب وئ شاییه نهوا وان ههی.

وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُخِّرْنَا بِهِ لَهْلَهًا أَزْهَقَهُمْ
 فَمِنَهُ نَجَعٌ لِّإِفْكَارِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمَّا يَلْعَنُونَ ﴿٣٥﴾
 وَأَنزَلْنَا لَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ لُحْلُبًا وَقَدْحًا مِّنَ السَّمَاءِ
 فَسُخِّرْنَا بِهٖ لَهْلَهًا فَيَكْفُرُونَ بِهِ ۚ وَأَنزَلْنَا لَهُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُخِّرْنَا بِهِ لَهْلَهًا أَزْهَقَهُمْ
 فَمِنَهُ نَجَعٌ لِّإِفْكَارِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمَّا يَلْعَنُونَ ﴿٣٦﴾
 وَإِنذِرُوا فِي ذَٰلِكَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾ فَتَابَ ذَا
 الْقُرْآنِ فَخَسَمَهُ وَأَلْمَسَ فِي ذَٰلِكَ حَبْرَ اللَّيْلِ ثُمَّ يَهْدُونَ
 وَجْهَهُ لِلَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا أَنتُمْ بِمِن رَّأْيِ
 لَيْلِي وَلَا نَهْزِئُونَ مِنَ النَّاسِ قَلِيلًا يَّرْجِعُونَ إِلَيْهِ وَمَا أَنتُمْ بِمِن
 رَّجْعَتِهِ يُهْدُونَ وَجْهَهُ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَرَزَقَكُمْ فَرِيضَةً يَخْتَصِمُ عَلَيْكُمْ
 شُرَكَاءُكُمْ مَّنْ يَعْمَلُونَ ذَٰلِكُمْ مِّنْ قَبْلِ مَخْرَجِكُمْ وَتَقَالُ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مِمَّا كَسَبَتْ
 أَيُّدِي النَّاسِ لِيُدْبِقَهُمُ الْعَذَابُ الَّذِي عَمِلُوا لَمَّا هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

﴿۳۳﴾ و همر وهختی نه خو شیبیک بگه هیه مرو فان،
 دو عا ز خود ایسی خو دکهن و ل وی دز لرن [و توبه
 دکهن]، باشی نه گمر خودی ز نک خز دلز فایبیک دا
 وان [دوعایا وان قه بویل کر و نهو ز وی نه خو شیبی
 دمر تیختن] دئی بیسی دسته که ک ز وان پشتی فن زی
 هه فیشکان بو خود ایسی خو چنی دکهن. ﴿۳۴﴾ فینجا
 بلا شهو که رمیت مه د گهل وان کریس ز بیرا خز
 بیهن و سوبایسیا نیمه تیت مه نه کن و بلا خو شیبی
 بیهن، نی نیزیک شهو دئی زانن [کاج نیزال دویف
 وان خو شیبیت بهروه خت دئی تیت]. ﴿۳۵﴾ بیان زی
 مه نیشانه کاب هیز [بیان کینه ک] بو وان هنار نیه،
 شاده بیسی ل سر وی شرکی ددهت یا شهو دکهن.
 ﴿۳۶﴾ و گافا مه که رمه مک د گهل مرو فان کر بی به تران
 دبن، و که یفخوش دبن [که یفخوشیا سر داجونی نه یا
 سوباسداریسی]، و گافا نه خو شیبیکن هه ره ز بهر وی
 شهوا وان کری، شهو هنگافتن، وی گافنی دئی بیسی
 [ز دلز فایسیا خودی] بی هیسی دبن. ﴿۳۷﴾ ما نابین
 کوب راستی خود نیه، بی رزقی زیده و کیم دکهت
 بو وی بی بفت [نانکو شهو ددهت و دبت، فینجا گافا دایسی بلا دسر دانه جیت، و همر گافا زئی ستاند بلا
 بی هیسی نه بیت]، ب راستی نهفه چه جامه و نیشانن بو وان شهو تیت خودان باومر. ﴿۳۸﴾ فینجا هه قتی مرو فیت
 خز و به له نگاز و رفنگان [ز خیرتی و مرو فینسی] بدیسی، نهفه [دانا هه قیس] بو وان شهو تیت رازیبونا
 خودی دفتن چیره، و همر نهفه نه بیت سه رفراز. ﴿۳۹﴾ و شهو مالن هویس ب سه لهف ددنه خه لکی، دا
 دمالنی خه لکیدا زید هیسی بیجه سه [و ب سهر بکه فیت] خودی بهره که تنی نایتخین، و شهو مالن هویس ب
 تنیه تا بافر کرنا گونه هان دهن، و تنیه تا شهو ز دانا وی رازیبونا خودی بیت. نه فیت هوسا مالی دهن، ترون
 شهو تیت خودی خه لاتی وان چه نقات ددهتن. ﴿۴۰﴾ خود نیه بی هویس دایسن، باشی رزقی شهو دا، باشی
 دئی شهو مرینیت، باشی دئی شهو ساخکه نهفه، شهو تیت بو تیت شهو [شهو تیت شهو که رینه هه فیشک بو
 خودی] هه به نشته کی ز فان بکهت؟! خودی بیس پاک و باقره ز وی شرکا شهو دکهن. ﴿۴۱﴾ خرابی و نه خو شیبی
 و نه گافنی ل گوند و بازیریت سهر نافی و ل بیت نه ل سهر نافی، ناشکر ابو ز بهر گونه هیت مرو فان، دا
 تاما جزایسی هنده ک ز وان گونه هان نیشا وان بدته، به لکی توبه بکن و ل خز بز فرن.

﴿۱۴﴾ [هەمی موحمەد] بیژە [گەل خەلکەن مەکەن]:
 د نەردیدا هەرن [و بگەرن] بریننن کا دوپاھیا
 نەوتت بەری هەموە هاتین یا جاوا بوو، بارابەر ژ وان
 هەقیشک چیکەر بوون. ﴿۱۳﴾ قیجا بەری خۆ بدە
 دینی راست و دورست [کو نیسلامە] بەری رۆژە
 بیست، دانەباش بۆ نینە، وی رۆژی هەمی مەرف دئ
 ژیکفەین [هەندە ک دئ چنە بەحەشتن، و هەندە ک دئ
 چنە دۆزەھن]. ﴿۱۲﴾ هەر کەسێ باوەرین نەنیت
 نەو زیانی ل خۆ دکەت، و هەر کەسێ کار کەن باش
 بکەت پێکێ بۆ خۆ خۆش دکەت. ﴿۱۱﴾ [وی رۆژی
 خودی مەرفان ژیکفە دکەت] دا نەوتت باوەری
 نیاسین و کار و کاریزیت قەنج کرین ژ کەرەما خۆ
 وان خەلات بکەت، و ب راستی خودی حەژ گاوران
 ناکەت. ﴿۱۰﴾ و ژ نیشانیت مەزنانی و دەستە لانارییا
 وی، نەوە پای ب مزگینی دەنیزیت، دا ژ دلۆ فانییا خۆ
 بارانی بدەتە هەموە، دا گەمی ب قودەرت و فەرمانا
 وی ل سەر ئافەن بێن و بچن، و دا هویس بازار گانیی
 ب ریکانافی بکەن، و دا هویس شوکور و سوپاسیا
 خودی بکەن. ﴿۱۷﴾ ب سویند [هەمی موحمەد] مە بەری تە پێغەمبەر بیست بۆ ملەتیت وان هەنارتین، قیجا
 نەو ب موعیزە و نیشانیت ناشکەراله [ل سەر راست پێغەمبەر اتیبا خۆ] بۆ وان هاتن، [بەلسی وان باوەری
 ب پێغەمبەرت خۆ نەنیشان و نەبارەتیا وان کرن]، قیجا مە تۆل ل گو نەهکاران فەکر، و ب سەر تێخستن
 و هاریکارییا خودان باوەران هەقە ل سەر مە. ﴿۱۸﴾ خودی بەرئ بای دەنیزیت [قیجا نەو با] نەوران
 بادکەت و دبەت، چاوا بقیئت و مەسال نەسپانان بە لاف دکەت و دکەتە پەرتی پەرتی، قیجا تودئ بیسی باران
 ژ وان نەوران دەردکەفیت، و گافا خودی نەو باران ب سەر هەندە ک بەندە بیست خۆ بیست وی بشتین باراند،
 بئ کەیف خۆش دین و دیشکورن. ﴿۱۹﴾ هەر چەندە نەو [بەندە] بەری هاتنا وی بارانی، ژ هاتنا وی دین
 هیمی بوون. ﴿۲۰﴾ قیجا [هەمی موحمەد] بەری خۆ بدە نیشانیت دلۆ فانییا خودی [نەوتت ب هاتنا بارانیتفە
 گریدیایی، وەکی شینبونا گل و گیایی و داروباری و هەمی رەنجیت فیضی، و ساخکرنا نەردی هشک و
 مری] کا چاوا خودی نەردی پەشتی هشک بووی ساخ دکەت، ب راستی نەوتت نەردی پەشتی هشکبوون و
 مرناوی ساخ دکەت، نەوتت مرییان ساخکەتەفە، و نەو ل سەر هەمی نشتان خودان شیانە.

قُلْ سِرُّوْا فِی الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَیْبَةُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلُ
 كَانُ اَمْثَلُ اَمْثَلُ مُشْرِكِیْنَ ۝ فَاقْبُدْ رِجْمَكَ الَّذِیْنَ الْفَجْرُ مِنْ
 قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَ یَوْمَ لَا تُرَدُّ لَكَ مِنْ اَللّٰهِ یَوْمَ یُؤْمَرُ بِتَضَعُوْنَ ۝ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا ضَعْفَ لَهٗ مِنْهُ ۝
 لَیْسَ لَی الَّذِیْنَ تَاْمَنُوْا وَ تَحْمَلُوْنَ اَصْلَابَیْتَ مِنْ قَبْلِیْ ۝ لَئِنْ لَمْ یَكُنْ
 الْكٰفِرِیْنَ ۝ وَ مَنْ اَلْبَسَ مِنْ اَلْبَیْسِ الْاِرْبَعِ مُبَشِّرِیْنَ وَ لَیْسَ لَكَ
 مِنْ رِجْمَتِهِ وَ تَخْرِی الْاَفْكَ اَمْرٌ ۝ وَ لَیْسَ لَكَ مِنْ قَبْلِیْ ۝ وَ لَئِنْ لَمْ
 تَشْكُرُوْا ۝ وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰی قَوْمِیْ قَدْحًا وَ هُمْ
 بِالْآیٰتِیْنَ لَا یَتَفَعَّلُوْنَ ۝ الَّذِیْنَ اَنْزَلْنَا وَ كَانُ حَقًّا عَلَیْهَا نَضْرُ
 الْمُؤْمِنِیْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِیْ یُرْسِلُ الرِّیْحَ فَعِیْرَتِهَا یَنْزِلُهَا
 فِی السَّمَآءِ كَيْفَ یَشَآءُ وَ یَعْتَمِلُ كَيْفَ یُرِیْدُ ۝ اَلرُّوْحُ یَخْرُجُ مِنْ
 عِطْفِیْ ۝ اَلَّذِیْ اَنْصَبَ ۝ مِنْ یَسَّاءَ مِنْ عِبَادِیْ اِلٰی اَهْرٰثَ تَنْزِیْرُوْنَ ۝
 وَ اَنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ یُنزَلَ عَلَیْهِمْ مِنْ قَبْلِیْ لَمْ یَلْمِیْسَ ۝
 فَانظُرُوْا اِلٰی اَسْمٰی رِجْمَتِ اَللّٰهِ كَيْفَ یُعِی الْاَرْضَ تَبَدُّ مَوْجًا
 اِنْ اَذٰلِكَ لَمُنٰی السُّوْفَ وَ هُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝

﴿۵۱﴾ ب سویند نه گهر نهم بایه کی [ب سهر چاندنا واندان] هینرین، فیجا [نمو یا تشه کن بهر هنگاری چاندنا وان بکته پشتی که سک بوونی، و زهر بکته] و نه و چاندنا خن زهر بینن، دئی یینی پشتی قئی [زهر بوونا چاندنا وان] دوف ب گاز ندنه و شوکور و سو باسیبا نیعمه تا خودئی ناکه و دئی که ره میت خودئی ز بیر کن، ههروه کی خودئی چو جا که ره و نیعمه د گهل وان نه کریں. ﴿۵۲﴾ فیجا ب راستی تو نه نشئی وه ل مریبان بکه ی گول نه بین [نهف گاوره زی ل پزرا مریانه، چونکی چو فام ناکه ن]، و نو نه نشئی گازیبیا خن زی بگه هینیه که بان، نه گهر چون و پشتا خن دانه ته. ﴿۵۳﴾ یئی خودئی کوره و گور ماکری تو نه نشئی راسته ری بکه ی، تو نه نشئی گازیبیا خن ب گوهی که سئی بیخی کون بگه هن، نه و نه بین یست باومریی ب نشان و نایه تیت مه دینن، و نه فه نه خن سبارتینه خودئی ول بهر فرمانا وی راهه ستیایی. ﴿۵۴﴾ خودئی نه وه یئی هویس ز لاوازیسی [نانکو ز چپکه کانا فنی] چئی کریس، و پشتی وئی لاوازیسی هویس ب هینز

تیختن [مه خسه هینزا تو لاویسی]، و پشتی ب هینز تیختا هه وه هویس لاواز و پیر کرن، نه وی چ بیغیت چئی دکته و نه ویس زانا و خودان شبانه. ﴿۵۵﴾ و روزا قیامت پادبیت گونه هکار دئی سویند خون، نه و [د دنیایدا] ز بیته کن بیغه تر نه ماینه، [د دنیایدا زی] و مسا بهرئ خن ز هه قیسی و مرد گیزان [و دکوتن]: هه ما هه روزانا دنیا بییه، و چو زیان پشتی مرئی نینن. ﴿۵۶﴾ و نه ویت خودئی زانین و باومری ب رزقی وان کری، گوئن: ب سویند هویس هند بیت مابین هندی خودئی بو هه وه نفیسی هه تا روزا قیامت تن، نه ها نه فه به روزا قیامت تن به لئی هه وه نه دزانی [نه و روز همر دئی تیت]. ﴿۵۷﴾ فیجا وئی روزئی هه جه تگرتا سه مکاران فایده ی وان ناکته، و نایته دستور دان زی هه جه تان بگرن، و داخواز زی ز وان نایته کرن خودایی خن ز نوی ب گوته کنی بیان کریاره کنی رازی بکن. ﴿۵۸﴾ ب سویند دئی قورنایندمه ز هه سی نموونه بیان [نه ویت دینه نشان ل سهر تیکتکیا خودئی، و راست بیغه مهرانیا بیغه مبرئی وی] بز مرقان بیت دیار کرین و نینیین، و نه گهر تو معجزیه که یی بز وان یینی [ههروه کی نه و ز نه دخوازن]، نه ویت یی باومر دئی بیژن: نه فا هویس دیژن ز دره وی بیغه تر نینه. ﴿۵۹﴾ هؤسا خودئی دلئی چونه زانان تاری دکته. ﴿۶۰﴾ فیجا سه بره خن [ل سهر نهزیت و نه خن شبیا وان] بکیشه، ب راستی بهیانا خودئی یا راسته [دئی ته ب سهر تیخت، و دئی دینی ته ب سهر هه می دینان تیخت]، و بلا نه ویت باومری نه ی ته سار نه کن، ز خن راگرتن و سه بر کیشانی.

سوره ناولوقيان

ل مه كهمن هاتييه خوارى (۳۶) نايه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا ديتنه خواندن (تلف، لام، ميم) و ل دور رافه كرنا فان نيپان بزفره دهسنيكا سوره ناولوقيان به قهره.
 ﴿۲﴾ نهفه نايه تيت كتنيه كا رينك و پنيك و موكومه.
 ﴿۳﴾ رينكا راسته بنى و دلوقاييه بؤ قهنجكاران [نهويت خودى دهرين سهره و كسى دينن، و ل وى هرزينه ته گهر نهو خودى نيين خودى وان ههر ديبيت].
 ﴿۴﴾ [قهنجكار] نهون نهويت به رده وام و ب رينگى پيدى نفيزان دهن، و زه كاتى دهن و ژ ناخره منى بين گومانن. ﴿۵﴾ نهفه نه ل سهر راسته نيكا خودايسى خؤ، و ههر نهفه نه بيت سهره فراز. ﴿۶﴾ و هندهك مرؤف بيت ههين [مه خسه دهن] (نضرى كورى حارنى) به [ناخفتيت بيريج و بنى تام دكرين، دا ژ نمانين رينكا خودى ل بهر خهلكى بهرزه كهن] [و وان

سوره ناولوقيان

بسم الله الرحمن الرحيم

الترى تلك اياتك الصعيب الحكيم هدى ورحمة
 للمخيبين الذين يمشون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم
 بالاجر مغمومون اولئك على هدى من ربهم واولئك
 هم الصالحون ومن الناس من يشترى لهُم العيب
 ليبيح عن سبيل الله بغير علم ويخدها همزوا اولئك لهم
 عذاب مقيم فاذا نقل عليه اياتنا ولى مستصبرا
 كان ليرتفعها كانت في ايتيه وقرآنيته وبعثنا اليهم
 ان اليرت ناموا وعلوا الصلحت لهم جنت الصير
 خليلين فيها وعد الله حقا وهو اليرى للسكران خلق
 السمون بغير علم تزوتها ولقى في الارض روى ان ليريد
 بكرونت فيها من كل ذابته وارتك من التسمه ماء فابتننا
 فيها من كل زوج كيرير هذا خلق الله قاروف ماذا
 خلق اليرت من ذوبه نيل الصلوت في مثل قيرين

ژ نيسلامن بدهنه باش، و دابؤ خؤ ترانه يان ب نايه تيت خودى بكن، و بؤ نه تيت هه نيزايه كا هه تكبهر يا هه ي. ﴿۷﴾ و نهفى ژ فان مرؤفان، گاغا نايه تيت مه بؤ دهاته خواندن ژ مه زمانى پشنا خؤ ددايسى و دچؤ هه چكو نه بيبستن، ههره و كسى ژ ههر دو گو هيت خؤ يسى كه ر و گران، فيجا مز گيبيا نيزايه كا ب ژان و دؤ وار بده وى. ﴿۸﴾ ب راستى نهويت باوهرى نيياين و كار و كيراريت راست و دورست كرين، بهحه شيت تير خير و بنير بؤ وانه. ﴿۹﴾ و ههره و دى تيدا مينن، و نهفه به يمانه كا هه قه ژ دهف خودى، و نهوه يسى سهردهست و كار به جهه. ﴿۱۰﴾ وه كسى هوين دينن نه سان بين ستوين بيت چى كرين، و چيا بيت معزن و به جهه بيت تيخستنه د نه ريدا دا نه رده وه نه هه زيبيت، و ژ هه مى رهنگان جانهر مر تيدا به لافكرن، و مه نافهك [بارانهك] ژ نه سانى [ژ نه واران] داريت، مه بين ژ هه مى رهنگيت جوان و بير مفا شينكاتى د نه ريدا دا و شينكر. ﴿۱۱﴾ نهفه به دان و چينكر نا خودى، فيجا كا بيزنه من نه تيت هوين شوينا خودى دهرينسن، چ داييه و چ چى كريبه؟ [نه خبز وان چو نه داييه و چو چى نه كريبه] به انى سته مكار بيت د گومر ابيه كا ناشكر ادا.

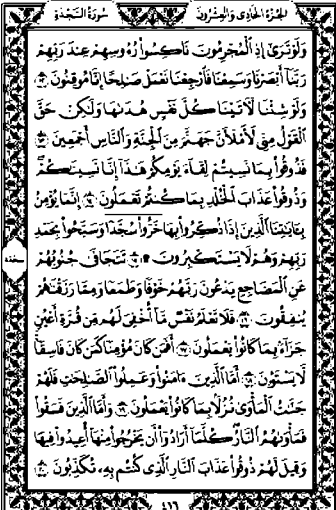
﴿۱۲﴾ و ب سویند مه نعل و تیگه هشتن و زانین و حکیمت دایوو لوقیانی [و مه گوتن] شوکور و سوپاسیا خودی بکه، و همر کهسن سوپاسیا خودی بکهت، ب راستی شو بهس یسی بق خز [شوکورا خودی] دکمت، و همر کهسن سوپاسیا نیعمه تبت وی نه کت [خودی منهت ب سوپاسیا وی نینه]، و خودی یسی دوهولمه منده و هیژیایی بهسن و سوپاسیینه. ﴿۱۳﴾ و چیروکا لوقمانی بز وان بیژوه: و هختن کوربی خز شیرت کری و گوتین: کوربی من چوه هه فیشکان بز خودی چن نه که، ب راستی هه فیشک به رینسی [شرك] ستمه کا مهنه. ﴿۱۴﴾ و مه نهری مرغان کر دگهل ده بیابیت خز دباش بن نه خاسمه [دگهل] ده یکن، نه خوشی و یسی ناهقی ل دویف نه خوشی و یسی ناهقی یسی بن برن ده منی دز کیدا، و دو سالان ل سه ریک شیر دایسی ز نوی ز شیر هه کر، و مه گوتن: سوپاسیا من بکه من شو دایی، و شوکور و سوپاسیا ده بیابیت خز بکه شو خودانگری، و هویسن همر دئی ب بال منغه زفرن. ﴿۱۵﴾ و نه گهر

ده بیابیت ته مانه ب نهغه، ته د بهر هندیرا بکهن تو تشته کی بز من بکه به هه فیشک شو چو ژئی نه زانی، گوئی خز نه ده وان، و دنیاییدا ب قنجی و باشی دگهل وان بزورینه [خز و وان دویسر نه تیخه، و یسی باش به د گهل وان، بهس گوهدارییا وان دشر کیدا نه که]، و [و دینسی خودا هه که نه بیت موسلمان بن، دنیاییدا دگهل یسی باشه بهل رییکا وان و دینسی وان نه گره و] رییکا وی [دینسی وی] بگره یسی بهری خز داییه من [بز توبه کرن و دلیشینی]، باشی دئی ههر ب بال منغه زفرن، [تزو] ده بیابیت ته و نه و [قیجا] هنگی [یا هه وه کری دئی بز هه وه بیژم] و هه وه یسی ناگه هدار که م]. ﴿۱۶﴾ کوربی من گو نه هه و خرابی نه گهر [چه ندا بجویک بیت] ته من ته دندکا توفنی خه نده لکن بیت، و دناسف که فره کیدا بیت، یان ژئی ل همر جهه کنی بیت ژ نهر د و نه سمانان، خودی دئی همر نییت، ب راستی خودی یسی هویرین و شاره زایه. ﴿۱۷﴾ کوربی من نفیژان ب رهنگی پندقی بکه، و داخوازا کرنا باشیسی بکه و داخوازا دانه باشا خرابیسی و گورنه یی بکه، و سه بری ل سهر نه خز شیبیا دگه هینه ته بکتشه، ب راستی نهغه [پارستانا نفیژی، و داخوازا کرنا باشیسی، و دانه باشا خرابیسی، و سه برکتشان ل سهر نه خز شیبیان] ژ وان کارانه شویت دقیتت مرؤف ل سهر یسی هشیار و رزد بیت. ﴿۱۸﴾ [کوربی من] ژ مه زانسی برویسی خز خه لکی ورنه گنپره، و قبه و دفن بلند ب ریفه نه چه، ب راستی خودی حمز و وان ناکت شویت قبه و دفن بلند و زنده ب خز شاهی. ﴿۱۹﴾ [کوربی من] د ریفه چونا خودا یسی ناهقی به [نه هندی هیندی و نه حیل، و نه ب مه زانسی و نه مرچوژک] و دمگنی خز نزم بکه و زر نه که، ب راستی دمگنی ژ هه مییان نه خوشتر ز ریتنا که رانه [نه گهر دهنگ بلندی جوانی بایه چو دهنگ ز یسی کهری د بلندتر نین].

﴿۳۹﴾ ما تو نابینی خودتی شه فن دکته د نانا فرورژیدا،
 و روژتی دکته د نانا شه فیدا (هه ر دووکان ب فن
 جهندی کورت و دریز دکته)، و روژ و هه یف بیست
 بز هه وه خزمت خوش کرین (بیست تیخته د
 خزمتا هه ودا) هه تیک هه تا ره خته کن دیار کری
 دئی تیت و جیت، و نشستی هوین دکه ن خودتی زئی ب
 ناگه هه. ﴿۴۰﴾ خودتی فن دکته دا هوین بز ان خودتی
 یس هه قه و نه ویت شوینا وی دیتنه بهرستن د بو یج و
 به تالن، و خودتی یس بلند و مز ن. ﴿۴۱﴾ ما تو نابینی
 گه می ز کهره م و دلوقانیا خودتی د دره یابیندا دیتت
 و دجیت، دا خودتی نیشانت دهسته لانداریا خن
 نیشا هه وه بدت، ب راستی نه فه چاهه و نیشان
 بز وان نه ویت زنده بینه هه و زنده شو کوردار.
 ﴿۴۲﴾ گافا بیله کانا دره یابین وه کی نهوران یان
 وه کی چیا یان ب سهه واندا گرت، ز دل بهس دئی
 دو عایس ز خودتی ب تنی کن، فینجا گافا خودتی
 فورنالکرن و گه هاندنه نه ردی دیم، دئی بیس هنده ک ز
 وان نیف نیغه نه (هنده ک ب دورستی سو بایا خودتی

ناکه ن، و هنده ک د ببرا سو بایا خودتی ناکن و نیعمه تیت خودتی نایننه بهر چاقیت حق] کهس نیشانت مه
 دره و نادانیت و نینکار ناکه ت زنده به بیان شکین و زنده گاور نه بن. ﴿۴۳﴾ گه لی مرو فان پاریز گاریا خودتی
 بکن، و ز روژه کی بترسن [کو روژا قیامه تیه] نه باب شوینا عیالی و نه عیال شوینا باین دیتنه جزا کرن
 [باب و زاروک چو مفایس ناگه هیته تیک]، ب راستی به یبانا خودتی دایس یا راسته [و دئی هه ره وه ساتیت]،
 فینجا بلا زیانا دنیایس هه وه نه خابینیت، و هه وه د سهه ردا نه بهت، و بلا شه یبان زئی هه وه ب کهره ما خودتی
 نه خابینیت [کو هوین گونه هان بکن و بیژن کهره ما خودتی یا مزنه و توبه نه کن]. ﴿۴۴﴾ ب راستی خودتی
 دزانتت کا قیامه ت کهنگی دئی تیت، و نه وه بارانسی دبارینیت، و دزانتت کا ج دمالجوبیکاندا بهری بیته
 مرؤف]، و کهس نوزانتت کا سوره ی ج دئی تیه سهه ری، و کهس نوزانتت کال کیری و ل کیفه دئی مریت،
 ب راستی خودتی زانا و شار مزایه.

﴿۱۱۲﴾ [همی مورچه مد] ته گهر ته گره نه هکار و هختی
 سه ری وان یس شسور و چه میایی، ل هدف خود ایسی
 وان دیتبانه [دا عه جیبیان بینی]، [دبیزن]: خود پیوز
 مه دیت و مه گولئی بوو [زفانی ته دایی مه دیت
 و راستیا بیغه مبرئی ته مه گولئیوو]، فینجا تو مه
 بزفرینه فه [دنایسی] نهم دئی کار و کریاریت باش
 کهین [ههروکی ته نه سری مه بی کری، ب راستی
 نهم پشتر است بویسین و گومان ل هدف مه نه ما
 [کو مورچه مد راست بیغه مبره، و قیامت زی بار است].
 ﴿۱۱۳﴾ و نه گهر مه فیاییه، دا [ب خورنی] همی
 مرزقان راسته بی کهین [به لن مه دقتت نهو ب که یفا
 خو ریکا راست بگرن]، به لن سوز و به یانا من دایی
 ب جهی خزیه، دئی جهه منی ژ نه جنه و مرزقان تزی
 کم. ﴿۱۱۴﴾ دئی نامکنه [نیزایا جهه منی] ژ بهر ژ
 بیر کرنا ههوه بو دیتنا فی روزی، نهم زی ب راستی
 دئی ههوه هیلینه دئی نیز ایستدا، دئی فینجا نامکنه نیزایا
 بهر دهوام ژ بهر وان کار و کریاریت ههوه [د دنایستدا]
 دکرن. ﴿۱۱۵﴾ ب راستی، نهو باوه ریسی ب نایه تیت مه

دینسن و بو خو مفایی ژئی و هر دگرن، نه ویت ته گهر بی دیتنه شیره تکرن دکه فن [دادجه مستین]، و ب گریفه
 دچنه سوچه بی، و خودئی ژ همی کتابیان پاک و باقر دکهن و حممد و سوپامییا وی دکهن، و خز
 [ل مه برستا وی] مهن ناگهن. ﴿۱۱۶﴾ قهوی نه نشیت وان ناکه فه سه ر نفیان [نانکو کیم دفن، و رادین
 شه فنفیزان دکهن]، و ب ترس و هیقیفه دو عایان ژ خودئی دکهن، و بزقن مه دایسه وان خیز و سه ده فه یان
 ژئی ددهن. ﴿۱۱۷﴾ کس نوزایت چ خه لات یسی بو وان هایتیه فه شارتن، چاقیت وان بی رذن بین و ب دیتنا
 وی شاد بین، ژ بهر وان کار و کریاریت وان دکرن. ﴿۱۱۸﴾ فینجا نه ری نهوی خودان باوه بیت، وه کی ویسه
 نهوی ژ ریکا راست دهه کفسی...؟ نه خیز، نه وه کی تیکن. ﴿۱۱۹﴾ هندی نهون نه ویت باوه ری ئینابین و کار و
 کریاریت راست و دورست کرین، جهن وان به حشیت خو جیبینه، نه فه قهه در گرته بو وان ژ بهر وان کار و
 کریاریت نهوان [د دنایستدا] دکرن. ﴿۱۲۰﴾ و هندی شهون نه ویت ژ ریکا راست دهه کفین جهی وان ناگره،
 ههه ر گافا فیان ژ ناگری دهه کفن [وه ختنی گوریسی ناگری وان بلند دکت و ب سه ر دیتخت، جاره کار دی
 ناگر ب خو وان ب بن خو دیتخیه فه]، جاره کار دی بو ناف ناگری دئی تینه زفانندن [فینجا دهه ر ههفانیت
 جهه منی] دئی بیژن: دئی نامکنه نیزایا ناگری ههوه دره و داننا.

وَلَقَدْ يَمَنُّونَ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى ذٰلِكَ هُوَ الْعَذَابُ الْاَسْفَلِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ لِمَنْ دَخَرَ بَيْتًا
 زَيْتًا ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُسْتَقْبِلُوْنَ ﴿١١﴾
 وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكَيْتَ فَلَا تَسْكُنْ فِي مِرْيَةٍ
 مِنْ اِقْبَابِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي اِسْرٰءِيْلَ ﴿١٢﴾
 وَجَعَلْنَا اِيْمَانَهُمْ اِيْمَةً يَهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لِمَا سَرَّوْا
 وَسَكَرُوْا وَيُنَادِيْنَ الرَّقِيْبُوْنَ ﴿١٣﴾ اِنْ زَكَوْا فَهِيَ سَابِلٌ لِّبَنِيْهِمْ
 يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يٰۤاِسْرٰءِيْلَ اِنَّا فَخْرُوْنَا اَنْزَلْنٰا الْقُرْاٰنَ
 عَلٰىكَ اَهْلًا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِمْ قُرْاٰنَ الْغُرُوْبِ يَسْمُوْنَ
 فِي مَسْكَنِهِمْ اِيَّاتٍ فِيْ ذٰلِكَ لَا يُبِيْنُ اَفْلَا يَسْتَعْمِلُوْنَ ﴿١٤﴾
 اَوْلَمْ يَرَوْا اَنَّ اَنْشُرُوْا السَّمَاءَ اِلَى الْاَرْضِ لَوْلَمْ يُنْخَبِرُوْا بِهٖ
 زَيْنًا قَدْ اَسْأَلْنَا مِنْهُ اَنْعَمْنٰهُمُ وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يُبَيِّنُوْنَ ﴿١٥﴾
 وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُوْنَ ﴿١٧﴾ اَلَمْ اَعْرَضْ عَنْهُمْ وَاَنْتَظِنُّ اَنْهُمْ مُّسْتَظْلَرُوْنَ ﴿١٨﴾

و... هندا] نه وقت د ماليت خوځدا [ب كيف و شاهی] دهاتن و دچون، بو وان راستی دبار نه کمر؟ نهفه [قر کرن و فهبراندا وان همیبیان] نشانن ل سر سردهستی و دهسته لانداریا مه، فیجا ما گو هیت خو فهناکه؟! ﴿۱۰﴾
 ﴿۱۱﴾ نه ری ما نهو ناینن نه به ری بارانی ددهینه نه ردی هسک و بس شیکانی، و جانمنی بس دهر دخیج،
 تر شیت وان و نهو ب خو ژی ژی دخون، فیجا ما ناینن [و بزنان نهوی نه ردی هسک ساخوری، دشیت
 وان زی هشی مرتن ساخکه نهفه]. ﴿۱۲﴾ و دبیزن کا کهنگی نهو خو کوم د نایه مه و هه وهه ددی تته کرن
 [فانکو کهنگی ددی روژا قیامه تن تیت]، نه گهر هوین راست دبیزن. ﴿۱۳﴾ بیژه: روژا قیامه تن قایدهی گاوران
 ناکه ت نوی باره رسی بینن و دهرهت زی بو وان نایته دان، ژ نوی توبه بکه و ل خو بزقرن. ﴿۱۴﴾ فیجا
 ژ وان بگه ره و خو بگه ره [کا دی ج نیزا تته سه ری وان]، و ب راستی نهو زی بسن خو دگرن [کا دی ج ب
 سه ری هه وهه تیت].

سوره ناه حزاب

ل مدینه بن هاتیه خوارزمی (۷۳) نایمه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هوی پیغمبر ل سمر بارز گاریا خودی بینه و زنده تر لی بکه، و بهره و ابه ل سمر نه گوهدانا گاور و دورویسان [گوهمی خو جوجا نده وان]، ب راستی خودی یسی زانا و کارینه جهه. ﴿۲﴾ و همر و حیه کا ز خودایسی نه بو نه دیت ل دویف هه ره، ب راستی خودی یسی ناگه هداره ب وی نهوا هویس دکهن. ﴿۳﴾ و بشنا خو ب خودی گهرم بکه، و بهسی ته به خودی پشته فانی ته بیت. ﴿۴﴾ خودی دو دل نه کرینه د سینگن چو زه لماندا [دله کی گاور ی تیدا بیت، و تیکی نیسلام، و ژنیت هه وه نه ویست هویس دیژنی هویس وه کی دهیکا منه [نانکو هویس وه کی دهیکا مه ل مه حهرام بن]، خودی نه کرینه ده بکیت هه وه، و زر کوریت هه وه [نه ویست هویس ب کورینی خودان

دکهن، و نه کوریت هه وه]، خودی نه کرینه کوریت هه وه. نهفه [گوتنا هه وه بو ژنیت هه وه: هویس وه کی ده بکیت منه ل مه، و دانانا زر کوران ل جهی کوران] ناخفته که هویس بو خو دیژن [چو بریار و حوکم ل سمر نایمه دانان، نه ژنیت هه وه بهن دینه ده بکیت هه وه، و نه زر کوریت هه وه بهن دینه کوریت هه وه]، و خودی راستیسی دیژنیت: [نه ژن ده بکیت هه وه و نه زر کور کوریت هه وه بیت دورستن]، و همر نه وه ریکا راست دیار دکمت. ﴿۵﴾ هویس ب نافی بابیت وان گازی وان بکنه، نهفه [گازیکرنا وان ب نافی بابیت وان] ل دهف خودی دورستره، فیجا نه گهر هویس نه زانن بابیت وان کینه نهو برابیت هه وه بیت دیننه و هه فالیت هه وه، و گونه ل سمر هه وه نینه نه گهر هویس ب خه لقیفه [ب نافی کورینیس] گازی وان بکنه، بهلن بو هه وه گونه نه نه گهر هویس ب مه خسه د و ژ دل بیژن، و خودی یسی گونه نه ژیسر و دلوفانه. ﴿۶﴾ پیغمبر ز خودان باوه وان هیژاتر و فترسه بو وان، نهو گوهمی خو بدمن [دهمی کاروباریت ژمانا خودا، و نه گهر پیغمبر فهرمانه کنن ل وان بکمت و دلن وان تشته کن دی بیژیت، دقیت گوهمی خو بدمنه پیغمبر، نه دمنه دلن خو چونکی پیغمبر ز وان ب خو دلوفانتره بو وان]، و ژنیت پیغمبری ده بکیت وانسن، و لیزم و تیزیکیت مرؤفی هندمک ز وان هیژاتر و هه قترن د میراخنو رییدا ژ هنده کیت دی ژ خودان باوه و مشه ختیان، ز بل هندی هویس قه نجیه کی د گهل برابیت خو بیت خودان باوه و مشه خت د ژمانا خودا بکنه، بیان ب وه سیت بو وان هه برن نهفه دورسته، و نهف حوکمه [میراخنو رسیا مرؤفیت تیک بو تیکدو] د کتیا خودیدا [نانکو دهه بن هارستیدا] یا نقیسی بو.

﴿۱۶﴾ [هے مرحومه مد] بیژہ: رہقین فابدهی ههوه ناکهت نه گهر هوبین ژ مرئین بان ژ کوشتن برهفن، و نه گهر هوبین برهفن زی ژ دهمه کنی کیم پیته تر هوبین خزشیسی نابهن [چونکی شه وی ب شیری نه مریت دی ب تشته کنی دی مریت، و ژ مرئین قورتال نایبت].

﴿۱۷﴾ بیژہ: نهو کیبه ههوه ژ خودی بیاریزیت، نه گهر نه خزشیبهک بز ههوه فیای بان زی دلؤ فانیبهک بز ههوه فیای؟ و چو هاریکار و بشته فانان ژ بلی خودی بز خض نایشن. ﴿۱۸﴾ ب سویند خودی ناگه هر ژ وان ههیه، و وان [ژ ههوه] دنایسبت نه ویبت هه فالبت خض سست دکرن و ناستهنگ دیتخسته د پشیا و اندا، و نه ویبت دکرنه هه فالبت خض، خض بدمنه د گهل مه [نهم دترسین هوبین بینه کوشتن]، ژ کیمه کنی پیته تر ژ وان نایبته شه ری [نهو زی همر ژ نه چاری بان زی بز رویعته نی]. ﴿۱۹﴾ دلرمنسن د گهل ههوه [و ژ دلر هسی هاریکاریبا ههوه ناکهن و د گهل ههوه خنده کنی ناکولن و وان باشی بز ههوه نه قبت]، فیجا نه گهر بوو شه ری، و ترس بز وان چی بوو، دی بیسی به ری خض

ددمنه نه و چاقبت وان وه کسی وی دزقرن نه وی ل بهر مرئین، فیجا نه گهر شه ری و ترس نعماب نه زمایت تیز و دژوار تانان د ههوه دقوتن [و نه زیه تا ههوه دکهن و پشک و باران ژ دهمته قبیان دخوازان]، نهو ب خؤل سر دهمته قبیان د هشارن، نه فان باومری نه نیایه، فیجا خودی کار و کریاریت وان بویچ کرن، و نه قهل ددق خودی یاب سانابهیه. ﴿۲۰﴾ وی هزری دکهن [لهشکری] کومیت هه فالبهند ژ دؤر مدهینه یسی نه چوبنه، و نه گهر جاره کا دی نهو کومیت هه فالبهند [قوره بشی و قولیا وان] بیته قه، نهو دوروی دی خضزیبا خوازان نهو ل دهشتن بانه ل نافع کوزجران [نه کوه ته فرؤل مدهینه یسی بانه]، ل ویزری بسیاراحالی ههوه کربانه، و نه گهر شهو دناف ههوه زیدا بانه [وه ختن شه ری] ژ شه ره کن کیم (بختیر) پیته تر نه دکرن [و بی کتا شه ری زی بز رویعته تیسین دکهن]. ﴿۲۱﴾ ب سویند پیغه مبه ری خودی بز ههوه باشترین نمونه بوو چاف لسی بیته کرن [د باوه مرکو مبییدا و دخزرگرتن و سه برکیشاییدا، و ختن تنگافی و نه خزشیسیان]، بز وی یسی ژ خودی و رؤزا قیامتهن بترسیت و گهله ک زکری خودی بکته [و خودی ههر ل بیرت بیت]. ﴿۲۲﴾ و هختن موسلمانان (خردان باومران) کومیت هه فالبهند دیتین [قوره بشی و قولیا وان] گوتن: نه قه شهو به بیانه شهو! خودی و پیغه مبه ری وی دابیسه مه، و خودی و پیغه مبه ری وی راست دیتین و وان کومیت هه فالبهند ژ باومری و راهه ستیبال بهر نه مرئی خودی پیته تر ل خردان باوه ران زیده نه کر.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن
 قَتَلَ نَحْسَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَتَطَرَّوْا وَمَا كَانَ لَأْتِيَهُمْ لَئِيحَتِي
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ يَصِدْقُهُمْ وَأَعَدَّ لِلشَّافِقِينَ إِجْرًا أَوْ
 يُثَوِّبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا ذَكِيمًا ۝ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْتِ الْآخِرَةَ وَسَكَتَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَرِيمًا عَزِيمًا ۝ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
 مِنْ سَمَاءٍ سَكَبٍ مِنْ صِابِرٍ وَوَقَفَ فِي صَلْوَاهِ الْأَرْعَابِ
 قَرِيمًا تَفْشُونَ وَأُضِرُّوا قَرِيمًا ۝ وَأَوْزَعُوا أَنْصَهْرَهُمْ
 وَوَيْزَعُوا وَأَمْلَهُمْ وَأَوْرَثُوا قُلُوبَهُمْ وَسَكَتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيمًا ۝ بِنَائِهِمَا النَّبِيُّ قُلْ لَا أَرْجُو كُفْرَ ثُرْدُنَ
 الْحَيَّةِ الدُّنْيَا وَرَمَتْهَا قَمَاعًا لَوْتِ أَمْتِيكُمْ وَأَسْرَحَكُمْ
 سَرَاتًا جِيلًا ۝ وَإِنْ سَكُنْتَ ثُرْدُنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ
 الْأَخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝
 يَنْتَسِبُ النَّبِيُّ مِنْ بَابٍ يَسْكُنُ بِمَدْيَنَةَ مَيْمَنَةً يَضَعُفُ
 لَهَا الصَّوَابُ يَضَعُفُ وَيَسْكُنُ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

﴿۴۳﴾ د ناه خردان باوره اندا هندك زه لام بيت
 ههين نهو بهيانا وان د گه ل خودی دایس، ب جه
 نیا، فیجا هندك ژ وان شهید بوون و مرن و هندك
 ژ وان یس ل هیشی شهید یس، و بهیسانا خرد
 بنیرا نه گوهر پنه [ولیفه نه بووین]. ﴿۴۴﴾ دا خودی
 راستگزیان ب راستیا وان خه لات بکمت [ژ بهر مانا
 وان ل سر بهیانا دایس]، و دورویان زی نیزا بدهت
 نه گهر بفتت، بان زی ری ل بهر وان خوش بکمت تویه
 بکمن، ب راستی خودی یس گونه ژ بهر و دلوقانه.
 ﴿۴۵﴾ و خودی نهوینت گاور بووین [قوره یسی و
 هه فاله ندینت وان] ب کهر ب و کینا وان هه زفر اندنه هه،
 یسی کو سر کهفته کن ب دست خرفه یس و بگه هه
 باشیه کن [بدلی شکستی و خوسارت و وهستیای
 زفرین]، و خودی [ب ملیاکه تان و ب وی هوره یسی
 هنارتی] به لا شیری ژ موسلمانان فه کر، و خودی
 یسی ب هیز و دسته له انداره. ﴿۴۶﴾ خودی نهوینت
 هاریکاریا کومیت هه فاله ند کرین ژ جو هیان
 [مه خسد جو هیئت (قوره یطینه) نهوینت هاریکاریا

قوره یسیان کرین ل سر موسلمانان، و نهو بهیانا د ناه خرد و پیغمه بریدا شکانین]، ژ که هه بیت
 وان نینانه خواری، و ترس و له رز تیخته دل و هنافیت وان، دسته که ههوه کوشتن و دسته که ههوه
 تیخیر کرن. ﴿۴۷﴾ و خودی نهردی وان و خانییت وان و مالی وان بؤ ههوه هیلان، و نهرد کئی دی زی
 هینتا هوین نه چوبی [مه خسد یس نهردی خه بهر ییه، خودی مزگینی یس دا موسولمانان، هیز نه هانیبه
 فه کرن]، و ب راستی خودی ل سر هه می تستان خودان شیان. ﴿۴۸﴾ هه ی پیغمه بر بیژ نهوینت خرد:
 نه گهر هوین جه ژ یانا دنیا یسی و جو انیا وی دکهن [به ژ فیانا خودی و پیغمه بری]، فیجا و مرن دا هه قن
 ههوه بدهمه ههوه، و تهز ههوه ب دغوشی بهردم. ﴿۴۹﴾ و نه گهر ههوه خودی و پیغمه بری وی و خرد شیا
 ناخره تی و قیامه تی بفتن، ب راستی خودی بو بیت فه نجیکار ژ ههوه، خه لانه کس مزان یس بهر هه فکری.
 ﴿۵۰﴾ گملی ژ نهوینت پیغمه بری هه جیسیا ژ ههوه گونه هه کا کرینا تاشکهار بکمت، دو قات دی تینه جزا کرن، و
 نه هه ل دهف خودی باب سانا هییه.

وَمَا كُنَّا لِلْمَرِيِّينَ وَلَا قَوْمِي إِلَّا عَاقِبُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْ أَنْتَ أَلَمٌ لَمْ تَكُنْ لَهُمُ الْخَبْرَةَ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَصَلَ اللَّهُ وَجْهَهُ مِنْهُمَا ۖ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَاتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُتَّقَىٰ بِهِ فَتُخْفَىٰ أَلَّا تَأْتِيَهُ الْكُفْرُ أَنْ تَخْشَىٰ فَلَمَّا فَصَلَ وَجْهَهُ مِنْهَا وَأَطَاعَ لَوْلَا بِرَأْسِهِ لَعَلَّكَ تُتَّقَىٰ ۚ وَأَنْتَ عَلَىٰ الشُّرُوبِيِّينَ حَرَجٌ فِي أَرْوَاحِهِمْ أَذْعَابُ نَارٍ فَإِذَا فُتِنُوا مِنْهَا وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً أَنتَ لَا تَأْتِيهِ فَاسْتَكْبَرَ عَلَىٰ الْفِتْنَىٰ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةً اللَّهُ عَلَىٰ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْإِيمَانَ مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۖ الَّذِينَ يُبْتَغُونَ رِضْوَانًا مِنَ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَانَ بِاللَّهِ حَسْبُ حَسِيبًا ۗ فَاكُنْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۗ وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ وَكُفْرًا كَيْفَ تَارِكُوهُ بِتُكْرِهِ وَأَصْلَاهُ ۗ هُوَ الَّذِي بَصَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَلَدٍ كَثِيرٍ مِمَّا تَعْتَبِرُونَ مِنْ أَنْظَامِنَا إِلَىٰ أَنْفُسِنَا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۖ

﴿۳۶﴾ بوق چو زه لامیت خودان باور و بز چو زیت خودان باورم دورست نینه، نه گهر خودی و پیغمبری حقو فهرانهك دان، نهو ب که یفا حق بن ب جهه بيشن یان نه نیشن، و هره کس بی نه مرسیا خودی و پیغمبری وی بکعت ب راستی نهو گو مر ا بپو، گو مر ا بپونه کا ناشکرا. ﴿۳۷﴾ یینه بپرا حقو ره ختی نه دگفته نهوی خودی ب راسته بیکرنا حقو که ره دم گهل کری، و نه زئی ب نازاد کرنا وی که ره دم د گهل کری: زنا حقو بهرنه ده و ز خودی برته سه (له زئی د بهرانا ویندا نه که)، و تو وی د دلس خودا فهد شبری [مار کرنا وی پستی نهو بهر دهت] یا کو خودی دفتت ناشکرا بکعت، و تو ز لوم بیسیا خه لکی دترسی و خودی هیژ انسه نو زئی برسی و شعر من زئی بکهی، فینجا و هختی زهیدی ههوجهی بی [ب زهینه با کچا جه حشی] نهمای و بهر دای، مه ل نه مار کر، دا چو نهنگافی ل سهر خودان باوهران نه میبیت د مار کرنا زیتت زر کوریت خودا نه گهر زر کوران بهر دان، و راستی نه مرئی خودی هاته دان [بیسی لیغه بوون].

﴿۳۸﴾ چو لیگرتن و ره خنه و عهیداری ل سهر پیغمبری نینه، دوی نشیدا یسن خودی بو تیختی و بو دورستگری [وه کس مار کرنا زهینه بی یان مار کرنا گه له ک ژنان]، ریکا خودی بوق پیغمبریت بوزین زئی ههر نهفه بوو [نشتن خودی نه مر کری بن نرم بکه ن]، و نه مرئی خودی یسن فه بریسه. ﴿۳۹﴾ پیغمبریت بهری نوکه بوزین نهون نهوینت به باما خودی دگه هین و ز خودی دترسن، و ز بل خودی ز که سنی دی ناترسن، و بهسه خودی [بوق هه وه] زیره قان و حسابدار بیت. ﴿۴۰﴾ موحه مه د نه بابی کس ز زه لامیت هه وه به، بهلن پیغمبری خودیبه و پیغمبری دو بیا هیسه، و ب راستی خودی ههمی نشتان دز انیت و بیس ناگه هه. ﴿۴۱﴾ گهل خودان باوهران، خودی گه له بینه بپرا حقو و گه له زکرتی وی بکه ن. ﴿۴۲﴾ و سپنده و تیفران خردی ز کتیا سییان باقر بکه ن. ﴿۴۳﴾ نهوه دلوقانیسن ب هه وه دهت، و ملیاکت دو عایا گونه زه زبیرن بو هه وه دکن، دا خودی هه وه ز تاریستانا گره نهان دهر تیختی و بیه ته زوقانیسیا باوهر یسن، و ب راستی خودی بوق خودان باوهران یسن دلوقانه.

تَعْتَمِدُونَ نِعْمَةً مِّنْ أَلَدِكُمْ وَأَنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٤٦﴾ وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَيُطَهِّرَ الْكَلِمَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾ وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَيُطَهِّرَ الْكَلِمَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾ وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَيُطَهِّرَ الْكَلِمَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٩﴾ وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ وَيُطَهِّرَ الْكَلِمَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿١٤٦﴾ و سلاھا وان [شوال خودان باو مران دتته کرن] رزوا دگهته خودی [و هختن مرسن بیان و هختن ز گزوران رادین، بیان و هختن دجنه د بهحه شتیدا] نه نالی و تیمنبه، و خودی خه لانه کن باش و بهر فرمه بیسی بزوان بره فکری. ﴿١٤٥﴾ هدی پیغمبر مه تویسی هنارتی، دا بیسه شاهد و مزگیشین و ناگه هدار کمر. ﴿١٤٦﴾ و دا ب ده ستوریسا خودی داخولازا رینکا خودی بکھی، و دا بیسه چرایه کنی رزنگهر و گکش. ﴿١٤٧﴾ و مزگیشینی بده خودان باو مران، کوب راستی وان ل هدف خودی کهر مه کا معزن یا هدی. ﴿١٤٨﴾ گوھی خق نوده گاور و دورویسان و بویته ب نهزیتا وان نه که، و پشتا خضوب خودی گهرم بکه، و بهسی تهیه خودی پشته فانی نه بیت. ﴿١٤٩﴾ گلی خودان باو مران ته گهر هه وه ژنیت خودان باو مر مار کرن، باشی هه وه بهردان بهری هویسن بجهت نغبنا وان، هه وه چو مؤلت (زفان) ل سر وان نینن وان بیلنه تیدا [شوی نه کن هه تا نه و مؤلتا ده متیشانگری ب دویاهمی دتیت]، فیتجا هه قن وان [خه لانه کنی قهنج و هاریکار بیسه کن]

بدنه وان، و ب تازه سی و بی نهزیت ده ست زوان بهردن. ﴿١٥٠﴾ هدی پیغمبر ب راستی هه فسه ریت ته نموت ته مه ریت وان داین، مه ب تو به بیت حه لالکرین، هه وه مسا جار بیته ته و دو قنمایت ته و کچ معیت ته و کچ خالیته ته و کچ خالیته ته نه نموت د گهل ته مشخت بوویسن، و هه ر ژنه کا خودان باو مر - ب شهر ته کی خق پیشکیشی پیغمبری بکته و پیغمبری بیفت مار بکته - ته فقه ژنی بز ته ب تنی دورسته ز بل خودان باو مر و موسلمانان [ته فقه هه می خودی بز ته بیت دورست کرین تو مار بکھی]، ب سویند نم دزاین مه ج ل سر موسلمانان دراستا هه فسه ریت وان و جار بیته و اندا فهر زکریسه [ز خودانکرنن و دانا مه هرتی و گرتنا شاهدان و هه مارا هه فسه ران کوز چاران دهر باز نه بن]، مه فقه بز ته تابهت کمر دا نهنگافی ل ته نه بیت، و خودی بیس گونه ژیهر و دلوفانه.

لَا يَخَافُ عُقْبَهُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَاءِهِمْ وَلَا إِخْوَانَهُمْ وَلَا مِمَّا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ لَا يَخَافُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ
 أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ
 مَا ظَنُّوا فَهُمْ يَحْتَمِلُونَ أَيْمَانَهُمْ وَأَنَا عَالِمٌ بِمَا
 يَتَّبِعُونَ النَّبِيَّ فُلْ لَا تُؤْذِيكَ وَتَنَادَى وَنَادَى الْمُؤْمِنِينَ
 يُذَيِّتُ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلْبَابٍ ذَكَرْكَ أَنْ يُعْرِضَ وَلَا
 يُؤْذِيَنَّ وَحَسْبَ اللَّهُ عَذَابًا رَجِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَمَزٌ وَالْمُرْجُطُونَ فِي الْقَدِيمَةِ
 لَتُنْفِئَنَّ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ مِنْ آيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۝ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا أُولَئِكَ يُجَادُوا لَكُمْ فِيهَا أَلَا قَلِيلًا ۝ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا أُولَئِكَ يُجَادُوا لَكُمْ فِيهَا أَلَا قَلِيلًا ۝ سِنَّةَ اللَّهِ فِي
 الدُّنْيَا حَتَّى تَمُوتَ قَبْلَ وَلِّ نَجْمَةٍ لِسِنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

﴿۵۵﴾ چو گو نه دل سر وان نینه [مه خسه د زتیت
 پیغه مبهری]، نمول د هف بابیت خخ و کو ریت خخ
 و برابیت خخ و برزازیت خخ و خوارزایت خخ و
 زتیت موسلمان و کوله بیت خخ نه د بهر دهوش بن،
 و ز خودی برسن ب راستی خودی ل سر ههمی
 تستان یس حازره و دبیتت. ﴿۵۶﴾ ب راستی خودی
 و ملیاکه تیت وی سه لواتان ددنه سر پیغه مبهری
 [و سه لوات ز خودی، دلوقانبیه، و ز ملیاکه تان،
 دوغانه]، گملی خودان باورهان هومین زی سه لوات و
 سلافان بدنه سر [و بیون: (السلام علیک ایها النبی)]
 و ب دورستی ل بهر نمرتی پیغه مبهری راومستن.
 ﴿۵۷﴾ ب راستی تهریت وان کاران دکهن بیت
 خودی بی نه خوش، و نه زیه تا پیغه مبهری وی
 دکهن، خودی د دیابسی و ناخوه تیلدا لعنتت یال
 وان کری و نیزایه کا هه تکبر بؤ وان یا بهر هه فکری.
 ﴿۵۸﴾ و ب راستی تهریت ز نه ههمی نه زیه تا زه لامیت
 خودان باوره و زتیت خودان باوره دکهن [ب ههر
 رهنگه کنی هه بیت ب نه زمانس خخ یان ب دهستی

خخ] و بیسی وان تشهک کریت، ب سویند وان ستم و بی بختیه کا مهن و گونه هه کا زیده ناشهکرا کر.
 ﴿۵۹﴾ ههمی پیغه مبهری بیزه هه هه ریت خخ و کچیت خخ و زتیت موسلمانان بلا جلابیت (کراسی نیک پارچه
 یسی ههمی له شی دگریت) خخ ب سر خخ دا بهر دهنه خورای، نه هه باشتره بی بیت نیاسین [کو زتیت نازادنه،
 نه جیرینه] و نه زیه ت بؤ وان چن نه بیت، و خودی یسی گونه هه زیه ر و دلوقانه [ل وان ناگریت نه گهر هه تا
 نوکه جلابیت خخ ب سر خخ دا بهر دهنه خورای]. ﴿۶۰﴾ ب سویند نه گهر دوروی و نه ویت نه ساخی د
 دلس واندا ههمی [ههر دوروینه] و نه ویت به له له یسی ب درهوان و گو تگو تکان د مه دینه بیدا به لاف دکهن، نه وا
 نمول سر [ژ دوروویاتیس و خرابیسی و به له له یسی] نه هیلن، تم دئی ته سر دهستی وان کهین [دئی نمرتی ته
 کهین تو وان نیز ابدی]، باشی [تو ول وان بکی] [ژ جیرانه تیبیا ته د مه دینه بیدا هه خه کنی کیم نه بیت یان
 جیرانیسه کا کیم نه بیت بجن. او نیزکی هه وه نه مینن]. ﴿۶۱﴾ [دوی دهستی کیم] له عننت لئ بن، ههر جهی
 لئ بن و لئ بننه دینن حکمی وان [ته گهر ل سر دوروویاتیس خخ بیمن] لئ بننه گرتن و لئ بننه کوشتن.
 ﴿۶۲﴾ نه هه رینکا خودی د وان دوروویاندا نه ویت بهری هه وه بوزین [نم له عننتان ل وان دکهن، وان چو
 نه منانت نینه نه ویت ناشهکرا دوروویاتیس] د گمل پیغه مبهران دکهن، و تو چو گو هورین بؤ رینکا خودی
 نابینی.

لَتَسْفُتُنَّ الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا السَّلَامَ وَمَنَّى الْأَرْضِ وَلَهُ لَعْنَةُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَسْأَلُ مَا يَلِي فِي الْأَرْضِ وَمَا
 يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا تَرْسُخُ فِيهَا وَمَوْ
 الْقِحْمُ الْمَغْتُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّلَامَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ لَا يَتْرَبُهُ عَنْهُ مُقَالٌ
 دَرَّوِي السَّلَامَتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا لِمَنْفَعَةٍ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 نَامُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَثْمَانَهُمْ لَكُمْ مَقَرٌّ وَمَوْزِقٌ
 كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُ لِيَأْتِيَهُمْ جَذَابٌ مِنْ أَثْمَانِهِمْ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ دُونِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَأُولَئِكَ
 الَّذِينَ أُرْسِلُ إِلَيْكُمْ مِنْ بَيْنِكُمْ هُوَ الْحَقُّ وَقَدْ خَلَىٰ فِي صَرْطِ
 الْقُرْآنِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا نَذْلٌ لَكُمُ عَلَىٰ رِجَالٍ
 يَبْتِغُونَ لَكُمْ مُزْنَ ۝ وَالْحَقُّ لَيْسَ بِمُزْنٍ عَلَىٰ خَلْقِ حَبِيدٍ ۝

سوره تا سبده

ل مه که من هاتیه خوارچی (۵۱) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هه می شوکور و سوپاسی بز وی خودایسی،
 نه وی هندی د نهر د و ته مساناندا هه می یی وی، و
 حممد و شوکور د ناخره تیدا زی بز ویه [بهنده بیست
 وی نه ویست دچنه بهحه شتی دبیژن: (سوپاسی بز
 وی خودایسی نه ویی سوز و بهمانا خو بز مه ب جه
 کری)،]، و نه وه یی کار به جه و شاره زا. ﴿۲﴾ ذانیت
 کاج د نهر دیدا دجیت [کاج د ناهدا دجیت، ز ناهن و
 خزینه بیان و هه ر تشه کن دی،] و کاج زی دهر ده کفیت
 [ز شینکاتی و کانی و بیران و مه عدمنان ... هند،] و
 کاج ز ته سمانی دیتته خوارچی [ز بارانی و گولو کن و
 به فری و بروسیان و ملیاکه تان و کینیان و ... هند،] و
 کاج بلند دیتته ته سمانی [ز کریاریت باش و دو عایسی
 و روحان و ملیاکه تان و تیسر و نه والان و هملنی و ...

هند،]، و نه و دلوفان و گونه ه ژیره ره. ﴿۳﴾ و نه ویست گاور بووین گوتن: قیامت ل مه نا رایست و نایت،
 بیژه: [نه خیر و هینه و هکی هوین دبیژن] به لئی ب خودی زانایستی نه بیان، دئی ل هه وه رایست، و ته معنی دندکا
 توزکی نه د ته مساناندا نه زی د نهر دیدا ل بهر بهرزه نایست، و نه بهجویکتر و نه مه زتر زی نینه ته گهر تا گه ه
 زی نه بیست، و دده یی پارسیدا نه بیستی نفیسی بیست. ﴿۴﴾ [قیامت هه ر دئی تیت و هه می کار و کریاریت وان
 ل سه ر وان دئی تیتته نفیسی] دا خودی نه ویست باوهری ئینیسی و کار و کریاریت راست و دورست کریسی
 خه لات بکته، ته فان گونه ه ژیره ن و بزقه کنی باش [کو بهحه شته و خزشیتت بهحه شتته] بز وان یی هه ی.
 ﴿۵﴾ و نه ویست بزافنی دکنه گزمانتی بیخنده د فورانا مه دا، و باوهری یی نه تیتته نیشان، و هزر دکنه بیخه بهمری
 ناسنی دکنه ب هلیخستنا گزمانتت خو، نه فان نزیایه کاب زان و دژاو بز وان یا هه ی. ﴿۶﴾ و نه ویست خودی
 زانین ب بزقنی وان کری، دزانن نه قبا بز نه ز نک خودایسی ته هاتیه خوارچی [کو فورانن] راسته، و بهری
 مرزونی دده ته خودایسی سه رده مست و هیژایی سوپاسی و شوکورچی. ﴿۷﴾ و نه ویست گاور بووین گوتن: نه ری
 هه وه دینتت نه م زه لامه کی نیشا هه وه بهدین بز هه وه تشه کی [نتیکه] بیژیت: ته گهر هوین زینک بهرین و
 بوونه ناخ، جاره کادی سه ر ز نوی دئی ساخ بنه هه .

﴿۸﴾ نهری شو درهوان ژ کیسی خودی دکهت یان
 زی یسن دینه [فن ناخفتن دکهت]؟ [و وان دزانی یسن
 راستگوزیه و نهر و هه مییان یسن ب ناقلتره]، نه خنبر
 و مسانینه وهکی شو دینزن، بهلنی تهوینت باوهریسی
 ب قیامه تنی نهینن، بیئت د نیراییس و بهرزه بوونه کا
 کویردا. ﴿۹﴾ نهری مسانهو تشتی ل ینیشیا خوز ول
 پشت [خوز ماندوزی] خوز ژ نهردی و نه مسانی ناینن؟
 [و ههر جهنی بچنیس و ههر ره خن بری خوز بدمنی دئی
 نهرد و نه مسانان یینن، مانهفه بهسی وان تینه بن بزائن
 خودی تیکه، و بن بزائن نهوی نصف نهرد و نه مسانه
 دایین دشیت و وان پشنی مر نن ساخکه نهفه] نه گهر
 مه بیئت دئی وان د نهر دیندا بهینه خوارئی [ههر وهکی
 مه ب سهرئی فاروونی نییایی] یان نه مسانی پارچه
 پارچه ب سهر واندا بیینه خوارئی [ههر وهکی مه ب
 سهرئی مله تنی شوعه ییی نییایی]، نهفه جامه و نشانن
 بز ههر بهنده یه کنی ل خودی بز فریت و توبه بکته.
 ﴿۱۰﴾ ب سویند مه ژ دهف خوز کهره م [پنغه بهراتی،
 زه بور، نهر مکرنا چایی، نهر مکرنا ناسنی و نیشادانا

تقریب

أَفَرَأَيْتَ عَلَىٰ أَعْرَابِكُمُ اللَّيْلَ لَا يُؤْتُونَ بِهَا آخِزَةً
 فِي الْأَعْرَابِ وَالْأَقْلِلِ السَّيِّدِ ۚ أَفَرَأَيْتُمْ أَزْوَاجًا مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ خَفِيفٌ بِهِمُ الْأَرْضُ
 أَوْ نُشْفِقُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۚ إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
 لِّمَنْ كَفَرَ بِعَدُوِّهِ ۚ وَقَدْ هَمَمْنَا دَاوُدَ إِذْ جَاءَنَا
 بِجِبَالٍ أَوْيٍ مَّعَهُ ۚ وَالظُّلُمِ الْأَقْلَمِ ۚ لَقَدْ جِئْتَنَا بِبُرْجَانٍ
 سَبِيحٍ وَقَدِيدٍ ۚ فِ السَّمَاءِ وَأَعْمَلْنَا مَسَلِمًا ۚ إِنِّي بِمَا كَانُوا عَلَيْهِمْ
 قَصِيرٌ ۚ وَرَأَيْتَ لِمَن زُرْنَا عَدُوًّا شَرًّا ۚ وَرَأَيْتَ لِمَن زُرْنَا
 وَأَسْلَمْنَا لَهُ مِنَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ لِمَن يَشَاءُ لَهٗ بَدَلًا ۚ إِنِّي
 رَبُّهُ ۚ وَمَن يَرْبُغْ مِنْهُمْ عَن آمْرِنَا لَوْقَدْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ
 يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحْدُوبٍ ۚ وَتَشِيلُ وَجْهَانِ لِّجُزْءِ
 وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۚ أَعْمَلُوا مَا أَلَّ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَدِيلٍ مِّنْ عِبَادِي
 الشُّكْرِ ۚ فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
 إِلَّا دَانِيَةً ۚ الْأَرْضِ مَا نُكَلِّلُ مِن شَاءِنَا ۚ فَلَمَّا حَزَّ تَوَلَّىٰ لِمَنْ
 لَّن لَّو كَاؤًا ۚ يَعْمَلُونَ الْعُقُوبَ مَا لَيْسُوا فِي الْعُقُوبِ أَلِيمِينَ ۚ

چیکرنا زری و کومزریان... هندا] د گهل داوودی کربوو، [و مه گوت:] گهل چیا یان و گهل بالهفر و تهو لان
 ته سیحی لی قه گنبرن، و مه ناسن زی بز نهرم و بهر دهست کربوو [چاوا بیئت وهلی بکته]. ﴿۱۱﴾ و مه
 گوتی: زری و کومزرییت شوز چیکه، و موکوم ول قایده [ب کیزهاتی، نه مه زن و نه بجویک] چیکه، و کار
 و کرباریت راست و دورست بکن، ب راستی ههر تشه کنی هوین دکه نه شه دینیم. ﴿۱۲﴾ و مه با [ههوا]
 بز سوله ییانی سهر نهرم بن دهست کربوو [ب نهرئی وی دچز و دهات]، سینه میان قوینا خا هه یه کنی دچز
 و تیقاران قوینا خا هه یه کنی دچز، و مه سفر بز حه لاند وهکی کانیسی دچز، و ژ نهجه یان دهسته کهک ب
 دهستوریا خودی ل بهر دهستیت وی شؤل دکرن، و هه چیس ز وان ژ نهرئی مه دره کفیت، شم دئی نیرابا
 ناگرتی دژار دینه بهر وان. ﴿۱۳﴾ تشتن سوله ییانی بقیئت [نهجه] بز چنی دکهن، ژ نافاهسی و مزگهفت و
 بهیکه ران، و له گه تیتت مه زن بیئت وهکی جایسیان [برکیت مه زن]، و قازانیت ل سهر کوچکان راوهمستیایی
 [هندی هند د مه زن بیوون نه دهاتنه را کرن]، [و مه گوتنه وان:] مالا داوودی سو یاسی و شوکورا خودی
 بکن، و کیمهک ژ بهنده بیئت من سو یاسدارن. ﴿۱۴﴾ قینجا وهختنی مه بریارا مرنا وی دایی [سهرئی خوز دانا
 سهر داری خوز و سهر نهجه ب مرنا وی نه دهه سیان، ژ ترساندا بهر دهوام شؤل دکرن]، چو تشتی نهجه ب
 مرنا وی ناگه هدار نه کرن، خوتیرک نه بیئت، داری وی خوار، قینجا وهختنی که تنی [پشستی داری وی، خوز ل سهر
 گرتی، شکهستی و کهفتی] بز نهجه یان ناشکه رابوو و زانی، نه گهر وان نهینسی و غه یب زانییابه، نه وهند
 نه دمانه ب کاریت گرافه.

لَقَدْ كَانَ لِسِرِّ فِيْ مَسْجِدِهِ نَائِمَةً جَنَّتَانِ عَنْ يَمِيْنٍ وَشِمَالِ
كُلِّهِمَا فِيْ رِزْقِيْ رِيْكَارٍ وَسِكْرًا ۗ لَمْ يَلِدْهُمَا فَطَنَةٌ رَبِّيْ غَفُورٌ ۝۱۰
فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيْلَ الْعَرِيْمِ ۗ وَبَدَّلْنَاهُمْ حَبَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ اٰكْمٍ فَحَطَبُ اٰتَمِيْنِ وَغِيْرٍ مِنْ سِدْرٍ لَّيْلٍ ۝۱۱
ذٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَعْمَرَ بِصَافِرًا ۗ وَوَعَدَ لِمَنْ جُنِيَ اِلَّا الْعَسْفُورُ ۝۱۲
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيْهَا السَّرِيْرَ ۗ وَافِيْهَا الْيَابِىْ ۗ وَافِيْهَا مَا مَيَّرْتُمْ ۝۱۳
فَقَالُوْا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ اَشْقَانَا وَظَلَمْنَا اَنْفُسَهُ فَصَلِّ لِنُغْفِرَ
لَنَاوِيْرَ ۗ وَمَنْ قَدْ غُنِيَ كُلُّ مَنْزِلٍ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّكُلِّ صَّابِرٍ
شَكُوْرٍ ۝۱۴ ۗ وَلَقَدْ سَدَقَ عَلَيْهِمْ اِبْرٰهِيْمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۗ فَاتَّبَعُوْهُ ۗ اِلَّا
فِيْ بَقِيَّةِ الْاٰمُوْمِيْنَ ۝۱۵ ۗ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ مِنْ اُمَّلَةٍ
اِلَّا لِيُؤْتِيَنَّ مِنْ اَمْوَالِهِمْ سَهْلًا ۗ بِالْاٰخِرَةِ ۗ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ سَبِيْلٍ
وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ۝۱۶ ۗ اَمْ اَدْعُوْا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ
دُوْنَ اللّٰهِ لَا يَلْبَسُوْنَ ۗ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوٰتِ وَلَا فِي
الْاَرْضِ ۗ وَمَا لَهُمْ فِيْهَا مِنْ اِشْرَاقٍ ۗ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمُ مِّنْ ظٰهِيْرٍ ۝۱۷

﴿ ۱۵ ﴾ ب سویند بق خهلکن سه بنی د جهنی واندا
[مه نربن] نیشانه که [ل سهر دهسته لانداریسا خودی
و قهنجییت وی و بندقیسا سوپاسیا وی] هه بو، در
جینکیست مه زن هه بوون، تیک ل ره خنی راستن و تیک
ل ره خنی چه بن [و مه گوته وان] ز رزقنی خودایسی
خو [نانکو فیکسین فان جیکان] بخون و سوپاسی
و شوکوراوی بکن، بازیره کنی ب خیر و بئر و باقره
[بازیرنی هه وه]، و خودایسی هه وه یسی گونه ره زینه وه.
﴿ ۱۶ ﴾ فیجا وان رووسی خو و هر گنرا [سوپاسیا خودی
نه کرن و گاوری بوون]، مه زی لیسته کا جو خو ل بهر
نه گریت، ب سهر واندا هنارت، و مه هه روو جینکیست
وان ایست ب خیر و بهر هکت] کر نه دوو جینکیست
فیضی، یسی زیده تمحل و ب گهز، و کیمه کا کنیران د
نافدا. ﴿ ۱۷ ﴾ ز بهر گاوری و نشو کورداریسا وان، مه
نهو هوسا نیزادان، و ما ته م ز زیده نشو کورداران
پنفته سر، نیزا دده بن! ﴿ ۱۸ ﴾ و مه د نابهرا وان
[خهلکن سه بنی] و وان گونداندا نه ویت مه ب
بهر هکت تیخستین [کو گوندیت شامنی بوون] ریزه

گوندیت بهر جاف دانابوون [ز بهر مه منی بق شامنی گوند ب گوند دهاتن، و هه رجه نه دبوون خواری د گهل
خو بینن]، و مه نه منی تیک ز تیکدو دور تیخستبوون [و مه گوته وان] ب شف و روژ و تبمن [و بی ترس]
هه بن و هرن. ﴿ ۱۹ ﴾ [فیجا شوینا نهو سوپاسیا خودی بکن کو هوسا خودی گوندیت وان پیزکرین، بی
زهمت و بی ترس ز فی گوندی بجه یسی دی، د سهر بی خوژا چوژ] و گوئن: خودیو گوندیت مه ژیک
دور بیخه، و وان [ب فی داخواری] ستم ل خو کر، فیجا مه نهو کر نه چیر وک و تیخسته سهر نه زمانی
خهلکی و مه نهو تعابهرا کرن، ب راستی نهفه نیشان و دهر سن بق هه ز زیده بیفهره کنی زیده سوپاسدار.
﴿ ۲۰ ﴾ ب سویند سه بنانی هزارا خوژ راستا واندا [کو ته گهر نهو وان د سهر دا بیته، دق د سهر دا چن]
دورست دهر تیخست، فیجا دهسته که ز خودان باوهران تن نهیت، نه قیبت دی هه می ب دوریف وی که فتن.
﴿ ۲۱ ﴾ و سه بنانی چو هیز و دهسته لات ل سهر وان نه بوو [ب خورتنی وان د بهر گاوری پیزا بکته]، بهلنی
[مه ریک دا سه بنانی ب هوسا سا خو، مر فنان د سهر دا بیته] دا شه م نه ویت باوهری ب ناخه رتن هه ز
وان نه ویت باوهری ب ناخه رتن هه ز و زنی ب گومان، ژیک بنیاسین و ژیک جو دا بکین، و خودایسی ته
زیره فانه ل سهر هه می تشتان. ﴿ ۲۲ ﴾ ییزه: [گهل موشر کان] کا گازی وان بکن نه ویت هه وه هزر دکرن،
کو نهو په رستییت راست و دورستن شوینا خودی [بلا هاریکاریا هه وه بکن]، هندی فندکا تو کر
[ز خرابی و باشیسی] د دهست واندا نینه، نه ل نه ردی و نه ل نه سمانان، و وان چو هه فیکسی د [چنکر
و خودانی و ریقه برنا] نه رد و نه سماناندا نینه، و چو پشته فانی و هاریکاری [بق ریقه برنا نه رد و نه سمانان]
ز وان ناگه هینه خودی.

﴿۳۳﴾ و معده را که سن ل دوف خودی فایده ناکت، با وی نهیت یسن خودی دستوریسیا وی بدت [ژ ملیاکت و پیغمبران، و یسن خودی وی روزی که رهمن د گهل بکت،] گافا نرس ل سه ر دلن وان [مه خسه دی می معده چیان] نه ما، دئی بیژنه تیکدو: خودایسن هه وه ج گزوت [د دهره قسن مهده رندا،] دئی بیژن: هه قی گزوت [نهو زی دستوریردانه ب معده ری بو وی یسن بقتت] و نهو یسن بلند و مه زن. ﴿۳۴﴾ بیژنه: کبیه رزقن هه وه ژ نه رد و نه مسانان ددهت؟ بیژنه: خودینه، و [بیژنه] ب راستی نه م یان هوین، [تیک ز مه فان هه ردو جویان] یان یست ل سه ر ریکا راست یان یست د بهر زه وونه کا ناشکه رادا. ﴿۳۵﴾ نو [هه ی موحه مه د] بیژنه [وان]: بسیار هه وه نائینه کرن ژ وی یا مه کری، و بسیار مه زی نائینه کرن ژ وی یا هوین دکهن. ﴿۳۶﴾ بیژنه: خودایسن مه، دئی مه و هه وه پنکفه کز مکت، پاشی ب دورستی دئی حوکمی د نافیهرامه و هه وه داکت، و نهو ه حاکمی زانا. ﴿۳۷﴾ بیژنه [گهل موشرکان]: کا وان نهویت هه وه هه قشک بو خودی

دانایسن نیاشمن بدهن [دا بیسنم و بزاسم کا وان ج یسن چنی دیت،] نه بلا هه قشکان بو خودی چنی نه کن، ب راستی خودی یسن سه ر دست و کار به جهه. ﴿۳۸﴾ هه ی موحه مه د] مه تو نه هار نیسه بو هندئی نهیت، تو بو هه ی مرز فان بییه مزگینکار و هشیار که ره، به لن بار اهرت ژ مرز فان قسن نوزانن. ﴿۳۹﴾ و دبیژن: کنگی نهو ژ فان و به بیان [نه و هوین مه ب تیزابا وی دتر سین] دئی تبت، نه گهر هوین راست دبیژن. ﴿۴۰﴾ هه ی موحه مه د] بیژنه: بو هه وه روزه کا هه ی، هوین نه بیسته کن ژئی پاش دکهن، و نه بیسته کن ژئی پیش دکهن. ﴿۴۱﴾ و نهویت گاوریویسن گزوتن: نه م د بنیرا نه باوهریسن ب قسن قورناتن، و نه ب کینیت بهری وی [هاتین] دینین، و نه گهر تو بیسی وه ختی سه مکار راو مستیای بهر انبهر خودایسن حق، هنده ک ژ وان ناخفتن [ب جره بر و گازنده] ل هنده کان دز فرینن [دا نشته کن ب سه هم یسن]، نهویت هاتینه ته به سه ر کرن دبیژنه نهویت حق ل سه ر سه ری وان مه زن کریسن، نه گهر هوین نه بانه نه م دا ژ خودان باوهران یسن.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أُوذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ
قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾
مَقْرُونٌ يَرْزُقُهُمْ مِنْ أَلْسِنَتِهِمْ وَالْأَرْضُ لِلَّهِ
وَإِنَّا لَأُولُو أَلْسِنَةٍ لَقَلَّ هُدًى أَوْفَ سَكَلٍ فَبِعِزِّ
لَا تُشْفَوْنَ عَنْهَا الْجَنَّةَ وَالْأَشْقَىٰ الَّذِي كَفَرَ عَنِ أَهْلِ
يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم مِّمَّا بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَالْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾
قُلْ أُولُو الْأَرْبَابِ الْحَقِيقُ بِهِمْ سُرْعَتُهُمْ كَمَا لَأُولُو الْأَرْبَابِ
أَلْسِنُهُمْ الْحَقِيقُ وَمَا أُرْسِلْتُمْ إِلَّا كَمَا أَتَى الْبَنَاتِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلِكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾
قُلْ لَكُمْ فِيهَا لَوْمَةٌ لَّاتَتْكُمْ يُخْرُونَ عَنْهَا سَاعَةً وَلَا تَعْتَبُونَهَا
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي نَزَّلَ بِهِ وَتَوَلَّوْا إِلَىٰ الْأَعْقَابِ مَوْفُورِينَ عَنِ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ بِتُغْلُوبِ الْأَيْدِ
أَسْخَفُوا الْأَعْيُنَ عَنْ حَقِّهَا وَلَا أُنشِرُوا لَمَّا نُمُوتُ ﴿٣٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لَمَنْ صَدَدْتُمْ
عَنِ الْهَدْيِ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِهِ لَكُنْتُمْ فُجُورِينَ ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا ابْدُلْ تَكْوِيلَ الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِآبَائِهِمْ وَنَحْمِلَ لِهَذَا نَارًا وَأَسْرُوا الْقَدَمَةَ
لَنَا زُرًا وَالْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَخْفَلَ فِي عُنُقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجِزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُنْزِفُهُمْ أِيَّا بِنَا أَنْ سَلِمْنَا مِنْهُ كَيْفَ نُرِيدُ ﴿٣٣﴾
وَقَالُوا لَنْ نَكْفُرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٤﴾
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ أَصْغَرُ
الْأَنْبِيَاءِ لَا يَتْلُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا أَمْزَلَكُمْ وَلَا أَوْلَدَكُمْ بِالَّذِي نَحْنُ بِكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا أَنْ تَمُنَّ بِتَمَنٍّ وَتَعْمَلَ صَدِيحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَفِي الْفُرْقَتِ الْأُخْرَىٰ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ
يَسْتَوُونَ فِي الْآيَاتِ مَا مَعَجَرِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٧﴾
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٨﴾

﴿۳۱﴾ و نه‌ویت حق مزه‌ن کریں [کو گره‌گره و سه‌رؤکن] گوئنه ته‌به‌سه‌رکریان [کو دویقه‌لانک و دویچه‌جویسه]: نه‌رئ ما سه‌هویں ژ رتیکا راست و باوهریسن دانه‌باش بشتی بز هه‌وه هانسی؟! نه‌خیر و سه‌اتینه، به‌لسی هویں ب حق د گونه‌هکار بیون.
﴿۳۲﴾ و نه‌ویت هاتینه ته‌به‌سه‌رکرن گوئنه وان نه‌ویت حق ل سه‌ر سه‌ری وان مزه‌ن کریں: نه‌خیر و سه‌اتینه و هکی هویں دینژن، به‌لسی بیلان و تویبیت هه‌وه ب شعف و بزؤ، وه‌ل مه‌کر نه‌م نه‌ ژ خودان باوهران بین دهمن هه‌وه نه‌م‌ری مه‌دکر نه‌م باوهریسی ب خودی نه‌نشین، و هه‌قبه‌ران بز چیکه‌سین و هه‌ردو جویسان [سه‌رؤکان و دویکه‌قبیسیت وان] به‌شپانسیا حق فه‌شارتن [کو باوهری نه‌نیشانیسه] دهمن نیزا دینین، و قعید و زنجیر مه‌کر نه‌ سزویسیت وان نه‌ویت گاوربوویسین، و نه‌ول سه‌ر کار و کریاریسیت وان دکرن، پیغه‌تر نانتیه جزا کرسن. ﴿۳۳﴾ و مه‌ بز خه‌لکن چو گوندان پیغه‌سه‌ر نه‌هانرینه، ده‌وله‌مه‌ند و گره‌گره و سه‌رکرده‌بیسیت وان نه‌گوئین: ب راستی تشتی هویں پی هاتین مه‌باوهری پی‌نینه. ﴿۳۴﴾ و گوئین: نه‌م ژ هه‌وه دتیر مال و عه‌یالترین [و نه‌فه‌ نیشانا هندیه خودی ژ مه‌ رازیسه، له‌وا نه‌ف به‌ر فر هعیبه د مال و عه‌یالیدا یا داییسه مه‌]، و نه‌م [رؤژا قیامه‌تن ژی] نانتیه نیزادان. ﴿۳۵﴾ بیژه: ب راستی خودایسی من بز یسی بقیبت رزقی به‌ر فر هه‌وه به‌ر ته‌نگ دکه‌ت، به‌لسی بارابتر ژ مرؤقان فی نوزانسن. ﴿۳۶﴾ و نه‌ مالی هه‌وه و نه‌ عه‌یالی هه‌وه، نه‌وه یسی هه‌وه نیزیکی مه‌ بکه‌ت، نابیزم خودانیت وان باوهریسی بیسن و کاره‌کی راست و دورست بکه‌ن، نه‌فان دوقات خه‌لات یسی بز هعی، ژ به‌ر وان کار و کریاریسیت وان کریسن، و نه‌وه ب حق د بلندجه‌بیت به‌سه‌شتیدا دتیمنسن. ﴿۳۷﴾ و نه‌ویت بزاقنی دکه‌ن گؤمانی بیخنده د قورثانسا مه‌دا و باوهری پی نه‌تیه نیشان، و هزر دکه‌ن پیغه‌مه‌ری نامسی دکه‌ن ب هلیتخستنا گؤمانیت حق، نه‌فه‌ دئی که‌فته د نیزا بیسندا. ﴿۳۸﴾ بیژه: ب راستی خودایسی من بز به‌نده‌یسی حق یسی بقیبت، رزقی به‌ر فر هه‌وه و به‌ر ته‌نگ دکه‌ت، و هه‌ر تشته‌کی هویں د خیریدا به‌ه‌زیخن [بکه‌نه‌ خیر]، نه‌وه‌لا ته‌کی ل شوینی ددانیت [ج ل دنیایی و ج ل ناخره‌تی]، و نه‌وه ب حق ژی چیتیرین رازقه [بزفده‌هه].

وَيَوْمَ يُحْشَرُ فَعَرَسًا عَلَيْهِ أَسْهُؤٌ قَرِينٌ لَأَهُزِّلَهُ أَفِي كَذِبًا
يَتَّبِعُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَسْبَغْتَكَ أَنْتَ وَآبَتَانِ مِنْ دُونِهِ بَلْ كَانُوا
يَتَّبِعُونَ آلِيْنَ ﴿١١١﴾ كَسَبْتُمْ بِهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾ قَالِيزُوا لَا تَسْأَلُونَ
مَنْعَكُمْ تَتَّبِعُونَ تَعَالَى لَوْلَا رِغَابُ الَّذِينَ ظَلَمُوا لَوُفَّوْا عَذَابَ
النَّارِ أَلَيْسَ لَكُمْ بِهَا نَذِيرٌ ﴿١١٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِيْنَ بَيْتِ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَبْسُطَ كَعْبًا كَانَ بَيْنَهُمَا نِزَاعٌ
وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آيَاتُ الْفُرْقَانِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّمْ
جَاءَهُمْ مِنْ هَذَا إِلَّا خَيْرٌ مُنْزِيلٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا أَتَيْنَهُمْ مِنْ كِتَابٍ
يَنْزِلُ مِنْ سَمَاءٍ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَوْلًا مِنْ نَبِيِّ ﴿١١٥﴾ وَكَذَّبَتْ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَاوَعْتُمْ أَمْثَلَنَا مَا أَتَيْنَهُمْ فَكَيْفَ كَذَّبُوا
رُسُلًا كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١١٦﴾ قُلْ إِنَّمَا أُعْطِيَكُمْ بِهِمْ آيَاتُ
تَقْوَمُوا بِهَا مَعَى قَوْلِ رَبِّي لَأَتَّبِعَنَّكُمْ وَأَمَّا بَعْضُ الَّذِينَ
جَاءُوا مِنْ هَذَا لَأَتَذِيبَنَّ كَعْبًا مِمَّنْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١١٧﴾ قُلْ
مَا تَسْأَلُونَكُمْ مِنْ آخِرِ قَوْلِهِمْ مِنْ آخِرِ آيَاتِهِ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يُضِلُّ مَن يَشَاءُ عَنَّا الْغُيُوبِ ﴿١١٩﴾

الَّذِينَ

توئیت گاوربوویین دهره مقن قورناتیدا پشتی بؤ وان هانی گوتن: نه فقه ز سحره کا ناشکرا پیغه تر نینه. ﴿۱۱۰﴾ و مه بهری قنی قورناتی چو کتیب بؤ [خه لکنی مه که من] نه هار تیبوون نهو بخوین [و بؤ وان بیته بهلکه ل سهر شرکا وان]، و مه بهری ته زی چو پیغه مبه بر بؤ وان نه هار تیبوون [کو داخوواز او بؤ شرکتی بکه ن، یان وان زئی برتسین، قینجا نهو چاوا ته درهوین ددانن]. ﴿۱۱۱﴾ و توئیت بهری وان زئی پیغه مبه ریت خو درهوین ددانن، و نه فقه [نانکو قورهیسی] ناگه هنه دهه نکا وئی یا مه دایسه وان [ژ سال و هیزئی]، د که له هندی زی پیغه مبه ریت من درهوین دانان، قینجا بهری خو بدهیسی کانرا زیبونا من و گوهورینا من ل سهر وان یا چاوا بوو [و شهز چاوال وان قولیم]. ﴿۱۱۲﴾ [هسی موجه مد] بیژه [وان]: شهز بهس نیک شیره تن ل ههوه دکم، نهو زی نه فقه به: هوین نیک تیکه و دو دویه بؤ خودئی رابن [نانکو بؤ دیار کرنا راسیسیب تن]، باشی هزارا خز [د موجه مدی و په یاما ویدا] بکه ن، [هنگی دئی بؤ ههوه ناشکرا بیت] چو دیناسی ل دهف هه فالن ههوه نینه [و شهو پیغه مبه ره و نهیسی دینه، و نه ساحره وهکی هوین دینزن]، و شهو تنن پیغه مبه ره و ناگه همدار که ره، ههوه ژ قیزایا روزه کاب ترس و دژوار دترسیت. ﴿۱۱۳﴾ بیژه: نه که مر [به رانه بر گه هاندنا په یاما خودئی] ماله ک ز ههوه خواستیت، بلا بؤ ههوه بیت [نانکو من چو مال به رانه بری قنی په یامی ژ ههوه نه خواستیه و ناخووازم زی]، خه لاتن من ل سهر خودیسه، و نهو زی ره فان و شاهده ل سهر ههمی تشتان. ﴿۱۱۴﴾ بیژه: ب راستی خودیسی من و هجیسی بؤ پیغه مبه ریت خو دهیزیت [یان زی خودیسی من هه قیسی دینیت، بوچیسی پی ناهیلیت]، و نهو زانیسی نپینانه.

﴿۱۹﴾ بیژو: راستی هات [اگر تکیبیا خودینه و نیسلام و قورخانه]، و بویچی نهما، ز نوری بیژه نازفریته فه. ﴿۲۰﴾ بیژو: نه گهر نهز هاتمه خاپاندن و بهرزه بووسم، ب راستی نهز بؤ خؤ یسی بهزه بووسیم [نانکو زبانسا من بس بؤ من]، و نه گهر نهز راستیری بووسم، نهفه ز بهر وی و وحیینه نهوا خودایسن من بؤ من هنارتی، ب راستی خودایسن من یسی گوهدیر و تزییکه. ﴿۲۱﴾ و نه گهر نو وان بیسی دهمن فه دجنفن [دهمن دمرن یان ز گؤران رادین یان نیزایا دؤزه من دینسن]، [دق تشته کن حیینه و عجبیب یسی] نی

رهفین و قورتالبون [ز نیزایا خودی] نینه، و نهو ز جهه کن تزییک [مهیدانا حه شری] هاته گرنن. ﴿۲۲﴾ و گؤتن: مه باومری ب موحه مده ی نینا، و نهو چاوا ز جهه کن دوبر دق گهه نیان و باومریسی [وان دشیان تزییک د دنیایندا باومریسی من یسن، و جهی باومریسی دنیا بو نه ناخرهت، نه فرؤ ز قی دوبر اتیسی کو ناخرهت نهو ناگهه باومریسی]. ﴿۲۳﴾ ب سویند [نهوا وان نوکه باومری پی نیایی] وان بهری نوکه [د دنیایندا] باومری پی نه بوو، و نهو دوبر ز راستیسی ددهمه قنی غییدا دناخفن [دگؤتن: قیامت و جهنم و به حهشت نینن]. ﴿۲۴﴾ و نایهراوان و یاوان دقیا و دلی وان دچویسی [ز توبه و باومری نیانی و قورتالبون و زفرینا دنیاین] هاته نالبر کرن، ههروهکی ب سهری هه قالیته وان بیت بهری وان هاتی، ب راستی نهو [ددهمه قنی دینی و بیغه بهری و قیامتیدا] دگؤمانگههکا [جهن] گؤمانیدا بوون.

سوره فاتحہ

ل م هه کن هاتیبه خوارنی (۱۵) نابهته

بسم الله الرحمن الرحيم

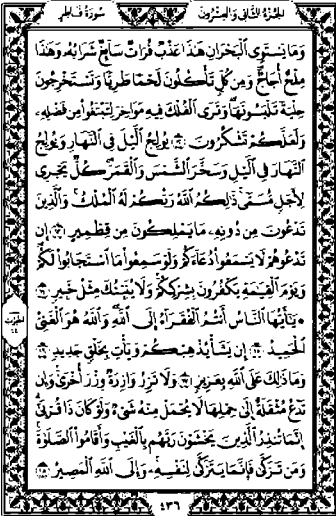
﴿۱﴾ هه می شوکور و بهسن بؤ خودی، چیکه ری نهرد و نهسمانان، نهوی ملیاکه تیت خودان چهنگ، دوو چهنگ و سنی چهنگ و چارچهنگ کرینه قاسد، و تشتت خودی بیئت ل چیکریان زنده دکته، ب راستی خودی ل سه هه می تشنان یسن دهمسته لانداره. ﴿۲﴾ هه ر تشتت خودی ز دلق فانیبا خؤ بدهته مرو فان [ز خزینه بیت کهرما خؤ و ز نیعمه نا بارانان و ز نایسی و ز زاین و تیگه هشتن... هند]، کس نینه فه گریته، و چینی وی فه گرت زی کس نینه هشتی فه گرتنا وی بییت، و نهو ب خؤ یسی سهردمست و کاربه جهه. ﴿۳﴾ گهل مرو فان هنجیبا خودی د گهل هوهه کوی بیته پیرا خؤ، نه ری چیکهه کئی دی غهیری خودی د نهرد و نهسمانیدا هیهه بزقن هوهه بدهته؟ [نه خیر نین، یسی بزقن ددهته بهس خودینه]، چو بهرستیته راست و دورست ز بلی وی نین، فیجا چاوا هورین ز هه قیسی و تکیبیا خودی وهر دگیرن.

قُلْ سَمَاءُ لَمْ يَخْلُقْ وَمَا يَدْرِي أَلْبَحْلُ وَمَا يُعِدهُ ۖ قُلْ إِن صَنَعْتُ
فَأَنَّمَا أَصِلُ عَلَى نَفْسِي وَإِن أَنذَرْتُ فِيمَا بَوَيْعُ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۖ وَتَوَكَّلْ ۖ إِذْ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِن
شَكَاكِي قَرِيبٍ ۖ وَقَالُوا مَائِمَاتُ بِهِ ۖ وَإِن لَّهُمُ الْفَأْوِشُ مِن
شَكَاكِي يَمِينٍ ۖ وَقَدْ صَفَّرُوا بِهٖ ۖ مِن قَبْلُ ۖ وَغَدُوهُنَّ
بِالْعُتْبِ مِن شَكَاكِي عَرِيدٍ ۖ وَجِبِلَّ يَتَنَهَوْنَ بَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَمَا أَفِيلٌ بِأَشْتِآءِ عَهْرٍ ۖ مِن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمُ كَانُوا فِي شَكٍّ شَرِيبٍ ۖ

سوره فاتحہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَقَدْ فَعَّلُوا فِی الْاَرْضِ غَیْرَ الَّذِیْ كُورِ ۚ سَلَامًا
لِّمَنْ حَوسَلَتْ ۚ وَتَلَّحَّ وَنَمَّعَ بِرِیْدِی لِقَافِی مَا یَشَاءُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی
كُلِّ شَیْءٍ وَفِیْهِرٌ ۚ فَاَیْقِنُ ۚ اِنَّهُ لَللّٰسِ مِن رَّحْمَةٍ ۚ وَلَا تُضِیْکُ لَهَا
وَمَا یَشِیْکُ فَلَا تُرْسِلُ لَهٗ مِن بَعْدِہٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ۚ
تَاللّٰہِ اِنَّ اللّٰہَ اَذْکُرُ الْاَوْیْسِتِ ۚ اَللّٰہُ عَلَیْکُمْ کُلِّ مِّنْ خَلْقٍ عِزْرًا ۚ
یَرْزُقُکُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَا اِلٰہَ اِلَّا ہُوَ ۚ فَالَّذِیْ تَزُکَّرُکُمْ ۚ

تَبَيَّنَ

﴿۱۲﴾ تَهف ههردو ده‌ریابه وه‌کی تیتک نابین، تَهفه
 یا خۆش و شرینه و تَهفه یا زنده سویره (شزوره)
 [و نایبته فه‌خوران]، و ژ ههردووکان زی هویسن
 گزوسته‌کی تَهه دَخۆن و هویسن لۆزل و مه‌رجانان زئی
 دهر دیتخن، و دکه‌نه خه‌ملا به‌ژنا خۆ و [تو] گه‌میست
 مه‌زن تیدا دینسی تالفی شه‌ق دکه‌ن و دتین و دچن، دا
 هویسن ژ گه‌ره‌ما خودی رزقی بۆ خۆ به‌یدا بکه‌ن و
 بازرگانسی بی بکه‌ن، و دا هویسن شوکور و سو‌باسیا
 وی بکه‌ن. ﴿۱۳﴾ شه‌فنی دیتخینه دناف رۆزبیره، و رۆزی
 دیتخینه دناف شه‌فیرا [هه‌ردووکان هوسا کورت
 و دیریز دکته]، و رۆز و هه‌یف بیست به‌ر تهری
 خۆ کریسن، هه‌ر تیتک هه‌نا دمه‌کن ده‌ستیشانکری
 دگه‌ریست، ته‌وی فان کاران دکته خودیه، خودایسی
 هه‌وه، ملک هه‌می یسن رسیه، و ته‌ویت هویسن شوینا
 خودی دهرنسن، وان تیفلیق به‌رکی قه‌سپی زی نینه.
 ﴿۱۴﴾ نه‌گه‌ر هویسن گازی وان [بوتان] بکه‌ن، گازیسا
 هه‌وه گولسی نابین [چونکی به‌رن]، و نه‌گه‌ر خۆ گولسی
 بین زی به‌رسقا هه‌وه ناده‌ن، و رۆزا ناخه‌رتی زی [بشتی
 خودی وان ب نه‌زمان دیتخت]، دتی خۆ ژ شرکا هه‌وه به‌ری کهن، و کس وه‌کی منی شارمزا، ته‌ناگه‌هدار
 ناکته. [وچ شارمزا ته‌ناگه‌هدار ناکه‌ن وه‌کی فی شارمزاین تَهفه بۆ ته‌ گۆتی کو خودیه]. ﴿۱۵﴾ گه‌ل مرزفان
 هویسن هه‌و جه‌می خودینه، و خودی ب خۆ یسن ده‌وله‌مه‌نده، و منته‌ب که‌سنی نینه و هیزایی سو‌باسینه.
 ﴿۱۶﴾ و نه‌گه‌ر بقیست دتی هه‌وه به‌ت [و ناهیلیت] و خه‌لکه‌کتی نوی دتی [شوینا هه‌وه] نیست. ﴿۱۷﴾ و تَهفه
 [نه‌هیلانا هه‌وه و تینانا هندکه مرۆقیست دی شوینا هه‌وه] ل ده‌ف خودی نه‌یاب زه‌جه‌ته. ﴿۱۸﴾ [و کس
 گونه‌هین ناکته ته‌گه‌ر ل سه‌ر نه‌تیته جزا کهن] و کس بازی گه‌نه‌ها که‌سنی راناکته، و نه‌گه‌ر تیتکی بارگران
 [ژ گه‌نه‌هان] ژ تیتکی دی بخوازیت هندکه ژ بازی وی راکته، راناکته، بلا خۆ مرۆقی وی زی بیت.
 و به‌س تو وان دترسینی [به‌س ته‌و بۆ خۆ فایده‌یسی ژ ناگه‌هدار کرنا ته‌ دینسن]، ته‌ویست ده‌می ته‌و ب تنی
 [و که‌س وان نه‌بییت زی]، ژ خودایسی خۆ دترسن، و به‌رده‌وام و به‌رمنگی پیدی نفیزان دکه‌ن، و هه‌ر که‌سنی
 [ب تۆبه‌یسی و کار و کریاریت باش و ب باوره‌یسی] خۆ [ژ بیساتیا گاورسیی و گه‌نه‌هان] بافۆ بکته، ب
 راستی ته‌و بۆ خۆ، خۆ بافۆ دکته [ختیر و خه‌لات هه‌ر بۆ وی دزفهن، و خودی چو پاکسی بی نینه]، و
 دویهاهیک زی هه‌ر ب بال خودیقه‌یه.

﴿۱۱﴾ و یسئ کزوره و یسئ ب جاف و هکی تیک نینن [تسانکو خودان باوهر و گاور و هکی تیک نینن].
 ﴿۱۲﴾ و تارباتی و پزناهی زئی (هویچی و هقی) و هکی تیک نینن. ﴿۱۳﴾ و سیهر و هتاف زئی (بهشت و جهنم) و هکی تیک نینن. ﴿۱۴﴾ ساخ و سری زئی و هکی تیک نینن [تائکو یسئ ساخ ب نیانن، و یسئ مری ب گاوریسئ]. ب راستی خودی یسئ بقیث گازیا راستیی ب گوهی دخیخت [و راسته پئی دکهت]، بهلی تو نه شئی مریسنت دگورائدا و هلی بکهی گول ته بین. ﴿۱۵﴾ تو بهس پیغه مبر و ناگه هدار که ری.
 ﴿۱۶﴾ ب راستی [ههی موجهه مد] مه تو ب هه قیسئ یسئ هنارتی، دا بیسه مز گینکار و ناگه هدار که ری، و چو ملهت نه بوونه ته گهر پیغه مبر مک بس و ان نه هایتیت.
 ﴿۱۷﴾ و ته گهر نه و نه دره وین دانن [و باوهر ژ نه نه گهن، خه من نه خو]، ب راستی نه ویت بهری وان زئی پیغه مبریت خو دره وین دانان، پیغه مبریت وان ب نیسانیت ناشکهرا و ب کتییت نه مسانی و ب کتیا روژنکه رفه [و هکی نه وراتی و تخیلن] بس و ان هانویون [دگهل هندئی زئی پیغه مبریت خو دره وین دانان]. ﴿۱۸﴾ باشی مه نه ویت گاوری و یسئ نیزادان، فیجا بهری خو بدیسئ کان نه پازیووناسن و نیزایا من ل سه ر وان یا جاوا بسو؟. ﴿۱۹﴾ ماتو نابینی کو ب راستی خودی باران ژ نه مسانی داریت، و مه گله فیقیسئ رنگ رنگ بن ده ریخت [ههر جهنده تیک ناسه، بهلی فیقی نه و هکی تیکه]، و مه چیا ژئی ب ریک و بزیت سبی و سوز و زنده رهشیت، رنگ نه و هکی تیک بیت چیکرین [نانکو ژ بل فیقی مه جودایی یا تیخسیه دچایان ژیدا]. ﴿۲۰﴾ و مه مروف و جانه وهر و که وال و پیتره زئی هوسا نه و که هف بیت چیکرین، ب راستی ژ بهنده یسئ وی بهس زانا ب دورستی ژ خودی دترسن، ب راستی خودی یسئ سه ردهست و گونه زیه ره. ﴿۲۱﴾ ب راستی نه ویت به رده و ام کتیا خودی [کو قورنانه] دخوینن، و به رده و ام و ب رنگی بیدی نفیژان دکهن، و ژر زغن مه دابسه وان ب ناشکهرایس و ب بهرزه یسه ددهن، نه هف بازار گانبیه کابی زیان کو نه شکیت، دخوازن. ﴿۲۲﴾ [نه و فن دکهن] دا خودی خه لاتنی وان ب دورستی بده ته وان، و ژ که ره ساخ پتر زئی بده ته وان، ب راستی نه و گونه زیه ری و زنده شو کورداره [نانکو بهر انبهری تشتی کیم گله کنی ددهت].

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۗ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۗ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا الظُّلُمُتُ ۗ وَمَا يَسْتَوِي الْأَخْيَارُ وَلَا الْأَشْرَارُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مِمَّا تَسْمَعُونَ ۗ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ إِلَّا تَنْزِيلُ اللَّهِ وَإِن لَّيَكُونُ مِنْ قَدْحٍ كَذِبٍ ۗ الَّذِينَ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۗ وَإِن يَكَفُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۗ وَبِالزُّبُرِ ۗ وَبِالْحُسْبِ ۗ وَالنُّبِيِّ ۗ فَذَرْنَهُمْ أَلْفَيْتَ ۗ فَكَفَىٰ كَانِ تَعْسِيرًا ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا بِهِ حَبَابًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانًا ۗ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانًا ۗ وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۗ وَمِنَ النَّاسِ وَآلِهِ وَآلِ الْأَنْبِيَاءِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانٌ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْمُسْلِمُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْقَلَبُوا مَتَاءً ۗ وَقَدَّمْنَا سَوَآءَ عِلْمِنَا يُحْمِلُونَ ثِقَلًا لَّنْ يَسْتَوُوا ۗ لِيُذَكِّرَهُمْ ۗ لِيُذَكِّرَهُمْ وَيَتَذَكَّرُوا ۗ إِنَّهُمْ عَلِمُوا شُكْرَهُ ۗ

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ لَقَوْلُكَ مِثْرَةَ الْفَالِ إِنَّا
 بِنَدْيِهِ إِنْ أَنَا اللَّهُ يَسْتَدِينُ لَعَلَّكَ تَبْصُرُ ﴿٣١﴾ فَرَأَوْنَا الْكُتَيْبَ
 الَّذِينَ أَسْلَفْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمُنْعَرِفًا لِنَفْسِهِ وَيَنْفِرُ
 مُتَّقِصِدًا وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ انْتَدَى اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْمَكْتَبِيُّ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
 فِيهَا مِنْ أَشْوَابٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْوَالُونَ عَلَى آلِهِمْ بِهَا حَورٍ ﴿٣٣﴾
 وَقَالُوا لَوْلَا نُنزِّلُ آلِهَةً مَعَ الْكُفَّارِ إِنَّا رَبَّنَا لقَوْمٌ
 شَاكِرُونَ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا فَتٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْفُتُورُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 نَارُ جَهَنَّمَ لَا تَبْقَىٰ عَلَيْهِمْ فِيهَا نُورٌ وَلَا يُجْتَنَفُ عَنْهُمْ مِّنْ
 عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نُجَزِّي سَعْدَ الْكُفُورِ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 أُولَٰئِكَ نُعَذِّبُهُمْ مَّا يُنذَرُونَ ﴿٣٧﴾ مَن نَّذَكَّرْ وَجَّهًا كَرِهَ الْغَيْبُ
 فَذُرُونَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٨﴾ إِنَّا أَنَا اللَّهُ عَلَّمَهُ
 غَيْبِ النَّسُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

﴿۳۱﴾ و نه او ما ه ژ فنی کتیب (کو قورثانه) بز نه ب
 وه حی هنارتی، ب راستی هه نه وه هعی (و گویمان
 تیدا نینه) و راسته رو تیخا کتیبیت بهری خزیه (کو
 تنجیل و نهوراتن)، ب راستی خودی شارمزا و
 بهری بنده بیت خزیه. ﴿۳۲﴾ باشی مه نهف قورثانه
 دامه تنی ته و مه دان نهویت مه ژ ناف بنده بیت
 خو هلبزارتن، فیجا هنده ک ژ وان سه مکارن بو خز
 [نهون نهویت خودتیت گونه بیت مه زن]، و هنده ک
 ژ وان نافجینه [د کارو باریت دینیدا]، و هنده ک ژ وان
 ب ده مستوریسا خودی له زنی ل قه نجیبان دکدن و
 بهر دهوام دین ل سه ر، و نه فیه (دانا قورثانیه) کهر مه
 مه زن. ﴿۳۳﴾ [خه لاتی وان] به حه شیت تاکنجیورنینه
 دی چنه تیدا، و خه ملا وان دوی به حه شیتدا: بازیت
 زسری و لزوزنه، و جلکن وان تیدا نارموشه.
 ﴿۳۴﴾ و نهو دی بیژن: همی شوکور و بهسن بز
 خودی، نهوی همی خه میت مه فه ره قان دین و
 نه هیلا یین، ب راستی خودیسن مه گونه ه ژیه ر و
 خه لاته خسه (خه لاتدهه). ﴿۳۵﴾ [نهو خودیسن]

ژ کهر مه خه نم کرینه د به حه شتا تیوریتیدا، نه وه ستان تیدا دگه هیه مه و نه کهر خین. ﴿۳۶﴾ و نهویت
 گاوریو یین ناگری دوزمه سن بز وان، نه وان تمام دکمت دا بمرن [و بی ره حهت بین]، و نه تیژایا وی ل سه ر
 وان سفک دیت، هژ سا نه م همی زیده گاوران تیژا دده یین. ﴿۳۷﴾ و تیدا دینه هه وار هه وارا وان [و دبیژن]:
 خودی بو قو مه دهر بیخه، دانم کاری راست و دور ست بکه یین، نه نهوی بهری نوکه مه دکر، [خودی دی بیژینه
 وان] ما مه هند دهر قمت و زی [د دنیا تیدا] نه دا هه وه، کو بیسی بقیت تیدا ل خو بز فریت، ل خو بز فریت
 و پیغه مبه ری بز هه وه هاتیبوون [کو هه وه ژ فی جهی بر سین]، دی فیجا بخون و نامکهن، ب راستی
 چو هاریکار و بهته فان بز سه مکاران نینن. ﴿۳۸﴾ ب راستی خودی زانیسی غیا نهرد و نه سه مانانه، و
 ناگه هدراری وقیه با د سینگاندا فه شارتی.

﴿۱۳۸﴾ و نهوه یسن هوین د نهر دیدا کرینه و نرسیت مهلتیت بوری، فیجا نهوئی گاور بیست زیانا گاور یسا وی بز ویسه، و گاور یسا گاوران ل هدف خودئی ژ بلی کهرب و نه فیانس چول وان زیده ناکت، و گاور یسا گاوران ژ خوسارهتی و زبانی پیغه تر چو یسن دی ل وان زیده ناکت. ﴿۱۳۹﴾ [هه ی موجه مد] بیژه: [گمل موشرکان] بیژنه من هه فشکیت هه ره نهویت هوین شوینا خودئی دهر یسن، کا وان چ ژ نهر دی دایسه؟! بان ژ ی وان بشکدار یسه ک د نه سماناندا هه به [د چیتکرن و خودانسیا واندا، یان ژ ی مه کتیه ک بز وان نیبایسه، و نهو یسن [ل سهر شرکا خو] خودان بهلگه و نشانن؟! نه خنیر [چو تشنن و مسانینه دا نهو وان بز خودئی بکنه هه فشک] بهلن سته مکار ژ به بیانیت درهو بیست خاهاندنسی پیغه تر نادمنه تیکدو. ﴿۱۴۰﴾ ب راستی خودییه نهر د و نه سمانان رادگریت کو نه که فن، و نه گهر بکه فن ژ ی کس نینه ژ بلی وی وان [ههر دوروکان] رابگریت، ب راستی خودئی یسن پیغه هه له مزئی ل جزا کرنی ناکت و یسن گونه هه

المعزة

هو الذي جعلكم خلق في الأرض فمن كفر فقذبه كفره ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم إلا مقاماً ولا ينزل الكافرين كفاظهم إلا احتساباً. قل آفة ينشئ الله لغيرك الذين تدعون من دون الله آفة أروى مما خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السموات أم نأفقتهم فمكتناهم عن عقاب ربهم فمنه بل إن بعد الظالمين بعضهم بعضاً إلا عتداً. إن الله يمسك السموات والأرض أن تزولا ولئن ذابنا إنا أنتم كدخان من دمدم. إنه كان خليلاً عاماً لآدم وأفسوا بالله جهة أنسهم من جهة نذير ليكرن أهدى من ابتدى الأسم فلما جاءهم نذير ما زادهم إلا نفورا. إن استجابوا لى الأرض وسكر السبي ولا يجيبى السفسر السبي إلا بأهله فقل يظنون إلا سمعت الأهل فقل عهد لى الله تنبلاً ولن عهد لى الله غير بلا. أولر يسروا فى الأرض قنظروا نصيب كان عقبة الذين من قبلهم وكانوا أشد منهم فرقة وما كان الله ليجزئهم من شيء فى السموات ولا فى الأرض إنه كان عليهما قديراً.

ژیهره. ﴿۱۴۱﴾ و [قوره یسبیا بهری هانتا پیغه بهری] ژ کهل سریند خووان [پسنى زاین جوهری و فهله یان پیغه بهریت خو دورو یسن یبت دانایسن] کو نه گهر پیغه بهرله بز وان هاتیابه، نهو دا ژ جوهری و فهله یان راسته ریتر یسن [یان دازوی راسته پئی یسن و باوهر یسن ب پیغه بهری خو نین]، فیجا وه خسن پیغه بهر بز وان هانتی چول وان زیده نه کر ژ هندئی پیغه تر، کو پتر ژ هه قیسى دور که فنن. ﴿۱۴۲﴾ [دور که فنا وان ژ پیغه بهری، و باوهری نهینا وان ب بهیاما وی، نه ژ بهر هندئی بوو کو وان پیغه بهر حاشا درهوین ددانابوو، بهلن] ژ بهر خو مز نکر نی د نهر دیدا و ژ بهر خرابی گپرانسی [د دهر هه قس پیغه بهری و موسلماناندا] باوهری نه تیان، و ژ هه قیسى دور که فنن، و بیلانگیز انا خراب ژ خودانن خو پیغه تر که سس ناهتگنیت، نهری نهو ل هیغیا هندیه دوریا هیکا بیست بوز یسن ب سهری وان بهیت، فیجا توج گوهور یسن بز ریکا خودئی نابنی [نهو وی مله تی د هیلاک د بهت نهوئی د ریکا پیغه بهری خودا رادوه ستیت] و تو نابنی لیزایا خودئی ژ هنده کان [کو هیزای نزیایسن یسن] بز هنده کیت دی بیته فه گواستن. ﴿۱۴۳﴾ نهری ما نهو د نهر دیدا ناگهرن [نابنن، ناسن]، دابینن کا دوریا هیسیا بیست بهری وان یا جاوا ابوو؟ و نهو ژ وان ب هیز تر بوون، و تشته ک نینه د نهر د و نه سماناندا بشیت خودئی نه چار بکمت وان نیزا نه دت، ب راستی خودئی یسن زانا و پیغه هاتیبه.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَانُوا يَمْسِكُونَ أَمْ تَرَى عَلَى ظَهْرِهِمَا
مِنَ الذَّاتِ وَالْأَيْمَنِ يُؤْخِرُهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسْتَقَرًّا قَادِمًا
جَاءَ أَجَلُهُمْ فَبُذِّقُوا اللَّهُ كَانَ بِمَا كَانُوا يَمْشَرُونَ

سُورَةُ الْاِنْفِثَارِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْ ۞ وَالْفُرْقَانِ ۞ لِكَيْفَ ۞ إِنَّ اللَّهَ لَمِنَ الْمُتَرَجِّحِينَ ۞ عَلَ
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ تَتَجَرَّعُونَ الْعُمَمَ بِالْمُرْجَمِ ۞ لِشَدِيدِ قُوْمَا
ثَانِذِرَةٍ ۞ إِنَّا وَفَرَقْتُمَا عَمَلُونَ ۞ لَقَدْ خَلَقْنَا الْقَوْلَ عَلَىٰ أَكْثَرِ
قَهْرٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ غُلَاقًا فَصَبَّوْا
أَلْذُقَانٍ قَهْرًا مُّغْمَحِينَ ۞ وَجَعَلْنَا مِثْقَلَهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِمْ سَدًا
وَمِن خَلْفِهِمْ سَدًا فَأَلْفَسْنَاهُمْ قَهْرًا لَا يُبْصِرُونَ ۞ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَذِيَ الرِّجْمَ بِالْغَيْبِ قَهْرًا يُعْفَوْنَ
وَأَجْرٌ كَثِيرٌ ۞ إِنَّا نَعْنُ فِي السَّمَوَاتِ وَتَشْتَبِهُ مَا قَدَّمُوا
وَالشُّرُكُومَ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۞

﴿۱۵﴾ که گمراه خودی مرفوزان ژ بهر کار و کرباریت
وان کریں [ژ گونه ه و خرابیسان] نیزا دابانه، چو
خودان روح ل سهر رویی نه ردی نه دهنیلان، به لسی
وان بس و ختنه کنی قه بری گیر و دکست [کو روژا
قیامه تیه]، قیجا نه گمراه و ختنی وان هات [ههر
تیک ل دو یف کاری خو دی نیتسه جزا کرن]، و
خودی ناگه هژ بهنده بیت خو هه [و دزایت هه
تیک هیژیسی چیه].

سُورَةُ الْاِنْفِثَارِ

ل مه که می هاتیه خوارئ (۸۳) نایه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هژسا دیتسه خواندن (باسین)، و ل دوز راه کرنا
فان رهنه گتییان ل ده ستیکا سوره تا به قهره بز قهره.
﴿۲﴾ سویند ب قورانا نایه تیت وی راسان موکوم و ب
رینک و پینک. ﴿۳﴾ ب راسی [ه می موحه مه] توز
پنغه به رانی. ﴿۴﴾ تویس ل سهر ریکا راست. ﴿۵﴾ ریکا خودایس سهر دست و دلوقان هنارتی. ﴿۶﴾ [مه تو
هنارتی و مه وحی بو ته فریکره، و قورانا بو ته نینا خوارئ] ادا مله ته کسی [کو قوره بیست سهرده می
پنغه به ری بوون] ناگه هدار بکه، [و دابو وان بیسه پنغه بهر] به ری ته، چو پنغه بهر بو باب و باهریت
وان نه هاتبوون ژ بهر هندقی دینی ناگه من [ژ باوهریسی و ریکا راست]. ﴿۷﴾ ب سویند بارابتر ژ وان هیژای
تیزایس بوون، ژ بهر رژیسیا وان ل سهر بی باوهریسی. ﴿۸﴾ ب راسی مه ستویست وان بیت تیخنیه ده قید
و زنجیر اندا، نه و قهید و زنجیر هه تا نه رزکنیه، قیجا ستویست وان بلندن و نه شین بجه مین، [ژ بهر قهید
و زنجیر ان]. ﴿۹﴾ و مه ل پنیسیا وان نافرکه دانا، و مه ل پشت وان نافرکه دانا، و مه بهر ده بهک تیخته
بهر چالیت وان، قیجا نه و [هه قیسی] نایسن. ﴿۱۰﴾ [ژ بهر گاورسیا وان] ل دهف وان تیکه تو وان بزسی
یان نه ترسی هه بارهریسی نایسن. ﴿۱۱﴾ توب تنی وی دترسی و ناگه هدار دکه [نانکو ب تنی نه و بز
خو مفایس ژ ترساندنا ته و هر دگریت] نه وی ل دو یف قورانس دجیت، و وه ختنی نه و ب تنی و ب غینی ژ
خودایس دلوقان دترسیت، قیجا نه وی هژسا مزگیسیا گونه هژ زبیرن و خه لاته کنی ب ریز و پرویمه ت بده
وی. ﴿۱۲﴾ ب راسی نه مین مریبان ساخ دکه یسن، و کرباریت وان [دژیانا خو دا کریں] و بیت [بشتی مرنا
خو] ب باش خو ف هیلایسن، نه هه میبان دنفیسین و هه می تشت [ژ کار و کرباریت بهنده یان] مه بیت د
کتیه کا دیاره کردا [مه خسه دی] ده بی پارتیه [ههژمارتین و دیار کریں] نانکو ب ههژمار مه بیت نفیسین.

بِأَنْصَحْتَ أُمَّتَهُ النَّوْمُ فِي شُغْلِ قَلْبِكَ ۝ هُوَ أَوْ زَوْجُهُ
 فِي ظِلِّ عِلِّ الْأَرْبَابِ مُكْرِهٌ ۝ لَهُمَا فِيهَا فَحْشَةٌ
 وَلَهُمَا قَائِدُونَ ۝ سَلَّمَ قَوْلَا مِنْ رَبِّ زَيْبِرٍ ۝ وَأَمْتَدُوا
 النَّوْمَ أَفْهًا أَلْمَعْرُومُونَ ۝ أَلْوَأْفَهَذَا الْبِكْرَةَ نَبِيَّ مَاتَم
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ أَعْرَضَ عَنَّا فَبَيْتٌ ۝ وَأَنْ
 أَغْبَدُوا فِي هَذَا صِرَاطًا سَعِيدٍ ۝ وَلَقَدْ أَصَلَّ بِمَكْرَهٍ
 جِبَلًا كَبِيرًا أَفْعَرَ نَكْرًا أَتَقُولُونَ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ أَنْصَرَهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝
 الْيَوْمَ نَخِفُّهُ عَلَى الْأَفْهَمِ وَنَكْفِيهِمْ وَنَشْفِدُ أَرْبَابَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْ يَبْصُرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنَاهُ
 عَلَى مَكَّاتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۝
 وَمَنْ تَعْبُدْ فَتَعْبُدْ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا
 عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ۝
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَسْبًا وَيُحْيِيَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

سوره

﴿ ۵۵ ﴾ و به حسشتی نه فرز ب خورشیاغه بیست مزویلن.
 ﴿ ۵۶ ﴾ نمو و ههسه ریت خول بهر سیهران و ل سهر
 تهختان بیست بالدا بیسه. ﴿ ۵۷ ﴾ وان د به حسشتیدا همی
 رهنگیت فیتی بیست همین، و ههر تششتم نمو بخوازان.
 ﴿ ۵۸ ﴾ و سلاف، ب گزتن ژ هدف خودایسن دلوقان،
 ل وان دتته کرن. ﴿ ۵۹ ﴾ گمل گونمه کاران نه فرز که
 خن بدمنه ره خکی [و ز خودان باوهران جودا بین].
 ﴿ ۶۰ ﴾ گمل دویندهها نادمی ما من فرمانا هموه
 نه کربوو هوین شهبانی نههر یسن، و گوهری خن
 نهدهنی، بن گومان نمو بو هموه دژمه کن تاشکراهه.
 ﴿ ۶۱ ﴾ و هوین من بهر یسن، نهقبه رهیکا راست.
 ﴿ ۶۲ ﴾ ب سویند [شهبانی] گمل که مرزف ز هموه
 بیست د سهر دابرین و گورمراکرین، ما هموه عهقل
 نهسو بزاسن دژمه ۱۹ ﴿ ۶۳ ﴾ نهقه نمو جهنمه نمو
 [هوین د دنیا بیستدا و ل سهر نه زمانتی بیخه مبران] سوز
 و بهسان بز هموه بن دهاته دان. ﴿ ۶۴ ﴾ دتی نه فرز
 ههر نه تیدا و نامکنه گهر ماری، ژ بهر وی گاوریسی
 نمو هموه دکر. ﴿ ۶۵ ﴾ نه فرز هم دتی دهقیت وان
 موز کرمین [کو دهقیت وان بنه گرتن و نه شین باخفن]، فبجا دهسیت وان دتی د گمل مه ناخفن، و بیست
 وان دتی شاده بیسی دن کا وان ج دکر. ﴿ ۶۶ ﴾ و نه گهر مه فیابابه دا چاقیت وان [قوریشیان] کوره که بن، ب
 وی کوره بیستفه بکه فته سهر ریکتی [دا وهکی ههر جار بچن]، ما جاوا دتی [ریکن] بین [و چاقیت وان بیست
 هاتینه کوره کرن]، [نانکو نه گهر مه فیابابه دا وان کوره که بن ژ راسته ریسی، کربانه و نه کربانه راسته ری
 نه بو وانه]. ﴿ ۶۷ ﴾ و نه گهر مه فیابابه دا وان دجهتی کرنا گونه هیندا گوهر یسن، که بنه تشته کن دی، کو وان
 نه شیبابه نه بچن، نه بزفر نهغه. ﴿ ۶۸ ﴾ و ههر که سنی هم زی دویژ زی بکه بن، دتی سهر و دیم و خولکن وی
 گوهر یسن [کو هندی هندی بن هیز بیست، و بگه هینه زسی ژ بهر خو ناخفتنی و خهر فیتی]، ما نه و تی ناگهن.
 ﴿ ۶۹ ﴾ و مه موحه مه د فیری هوزانی نه کربیه و بز نه دورسته زی فز بیستی، و نهغه [نانکو کتیا موحه مه د
 پی هاتی] بهس زکر و بیریشان و قورنانه کا تاشکراهه. ﴿ ۷۰ ﴾ مه نهف قورنانه بز موحه مه دی یا هنارتی، دا
 زیندیسان ناگه هدار بکته [نانکو دا ناقلدار و خودان باوهران ناگه هدار بکته، چونکی هر ب تنن مفای بز
 خن ژ ناگه هدار کرنی دیتن]، و دا گه فامه د راستا گاواراندا [کو هم دتی وان نیزا دین] راست دهر بیخت.

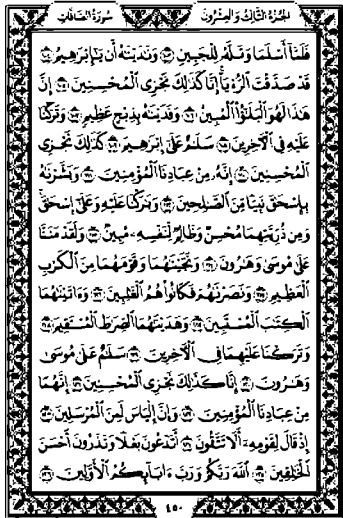
أُولَئِكَ رَجَعُوا إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۷۱﴾ مَا تَعْلَمُونَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۲﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۷۳﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۷۴﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۷۵﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۷۶﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۷۷﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۷۸﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۷۹﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۸۰﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۸۱﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۸۲﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۸۳﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۸۴﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۸۵﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۸۶﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۸۷﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۸۸﴾ وَذَلَّلْنَاهَا مَا كَانَتْ تَفْهَمُ وَمَثَلُ الْفَرَسِ كَمَثَلِ الْإِنْسَانِ ﴿۸۹﴾ أُولَئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۹۰﴾

چىكىرى، ۋە ئەو قىلى گاقىلى قىلى زىندە جىرەبىرى دىكەت ۋە دۇمەكى ئاشىكە رايە [ئەف نايەتە دەدەرەھە قىلى ئەبو جەھل] دا ھاتىبە خوارى. ﴿۷۸﴾ [ئەف مەزۇنى قىلى جىرەبىرى دەدەرەھە قىلى رۇزۇ قىيامە تىدا دىكەت] خىز ۋە چىكىرنا خىز زىر كىر ۋە نموونە بەك بۇ مە نىنا، ۋە گۆت: كى دى قىان ھەسسىت پىزى ۋە پىتى ساخىكە ئەفە؟! ﴿۷۹﴾ بىزە: ئەو قى جارا تىكىنى داپىن ئەو دى [ۋان ھەستىان] ساخىكە ئەفە، ۋە ئەو ل سەر چىكىرنا ھەر تىشەكى زانا ۋە خوردا نىشانە. ﴿۸۰﴾ ئەو قى بىز ھەو ۋە دارا شىن ناگر داپى، قىجا ھوېن ناگرى پىنى ھەلەكەن. ﴿۸۱﴾ ئەرى مە ئەو قى ئەرد ۋە ئەسمان داپىن ۋە چىكىرىن [دگەل مەز نانىسىا پىن چىكىرىن، ئەشىت بىت ۋە كى ۋان چىن بىكەت ۋە بىدەت؟ بەلىنى ئەو دىشىت ۋە ئەو چىكەر ۋە زىندە زانا. ﴿۸۲﴾ ب راستى كار ۋە ھەر مانا ۋى ئەو: گاغا تىشەك قىيا دى بىز تى ئەبە دى بىت. ﴿۸۳﴾ قىجا پاك ۋە باقىزى ز ھەمى كىتاسىيان بىز ۋى خوداى، ئەو قى ملىكىنى ۋە خودانىسىا ھەمى تىشان دەستەدا، ۋە ھوېن ھەر دى بى بال ۋە ۋە زىرەن.

﴿۲۵﴾ ههوه چه هوین هاریکاریا تیکدو ناکهن.
 ﴿۲۶﴾ نهخیر [هاریکاریا تیکدو ناکهن]. بهلن
 نهرفو چو ژ کهسن نایت. ﴿۲۷﴾ و نهم [گره گر و
 خزمه تکار] ل تیک و دو زفرین، و گازنده ژ تیک
 کرن. ﴿۲۸﴾ [نهویت خزمه تکار گزنته سه رو کیت
 خن] ب راستی هوین ژ بهری خیزیفه دهاتنه مه کو
 دینه، و ههوه ل بهر مه سار دکر [نانکو ههوه دینن
 مه ژ دهستی مه دکر]. ﴿۲۹﴾ ینا کهنکه نه بان گزتن:
 و ساینه، نه ژ بهر هندلی هوین موسلمان نه بوون،
 بهلن هوین ب خن دین باوهر بوون. ﴿۳۰﴾ و مه چو
 خورتی ل ههوه نه دکر، بهلن هوین ب خن مله نه کن
 زنده سهردا چویی بوون. ﴿۳۱﴾ نیجا نیزایا خودی
 ل سهر مه و ههوه فهربوو [مه خسهدا وان نه فهبه
 ﴿لَا تَدْرَأُ جَهَنَّمَ بِنَارٍ لَقَدْ نَزَّلْنَاهَا بِسُحُوفٍ مِّنْ سَمَانٍ﴾ نانکو: دئی جهه من
 ژ نه و دویکه فیئیت ته هه مییان تژی کهین]. ب
 راستی و نه هه می هه دئی تامکینه وئی نیزایی.
 ﴿۳۲﴾ و مه هوین د سهردا برن، و نهم ب خن ژ ی
 بیئت سهردا چویی بووین [نه ب خورتی مه هوین د

مَالِكًا لَّا تَنصُرُونَ: ﴿۱﴾ مَلِكًا لَّا تَنصُرُونَ: ﴿۱﴾ وَأَقْبَلَتْ تُغْرُ
 عَنْ بَعْضِ بَنَاتِ لُؤْلُؤٍ: ﴿۲﴾ فَأَلْوَانُكَ كُنْتَ تَأْتِي عَنِ الْيَمِينِ: ﴿۳﴾
 قَالُوا أَيْ لَمْ تَكُنْ أَمْؤُومِينَ: ﴿۴﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكَ مِنْ سُلْطٰنٍ
 بَلْ كُنْتَ قَوْمًا طٰغِينَ: ﴿۵﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَنفٰقُونَ: ﴿۶﴾
 فَأَغْرٰتُكَ سَخِرَ مِنَّا كَمَا غَوٰتُ: ﴿۷﴾ فَلَمَّهٗمُ تَوٰجِدُ فِي الْعَدَابِ
 مُنْفَرَكُونَ: ﴿۸﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ نَعْمَلُ بِالْمُجْرِمِينَ: ﴿۹﴾ إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ إِنْ أٰقْبَلُ
 لَمَوْلٰئِنَا إِلٰهَةً يَتَذَكَّرُونَ: ﴿۱۰﴾ وَنَعْلَمُونَ أَنَا نَارُ كِرٰوٰءِ الْعٰتِنَا
 لِشٰعِرٍ مُّخْمَرٍ: ﴿۱۱﴾ بَلْ عَادَ بِأَلْمٰتِي وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ: ﴿۱۲﴾ بِأَنكُر
 لَدَابِعُهُمُ الْعَدَابِ الْأَلِيَّةِ: ﴿۱۳﴾ وَمَا نَعْمُرُنَّ إِلَّا مَا كُنَّا نَعْمَلُونَ: ﴿۱۴﴾
 إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُوعِينَ: ﴿۱۵﴾ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ رُزُقٌ مَّعْلُومٌ: ﴿۱۶﴾ فَوَكَّلْ
 وَهْمَ فِكْرِكُمْ: ﴿۱۷﴾ فِي حَبَّتِ الْقَمِيْرِ: ﴿۱۸﴾ عَلٰى شُرٰرٍ مُّتَقَبِّلِينَ: ﴿۱۹﴾
 بَطَّلَ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ: ﴿۲۰﴾ بِحِصَّةِ لَدُوِّ الْبَشَرِ: ﴿۲۱﴾
 لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَهْتَفُونَ بِهَا هُمْ عَنْهَا يُزْفَرُونَ: ﴿۲۲﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرٰتٌ
 الظَّرْفِ عِزِينَ: ﴿۲۳﴾ كَالْمُهَنْ يَشْعُرُونَ: ﴿۲۴﴾ وَأَقْبَلَتْ بِعُضُدِهَا عَلٰى
 بَعْضِ بَنَاتِ لُؤْلُؤٍ: ﴿۲۵﴾ قَالَ أَقْبَلْ مُنْفَرَكًا إِلَىٰ كَلْتٍ لِّ قُرَيْشٍ: ﴿۲۶﴾

سهردا برن، بهلن نهم بیئت سهردا چویی بووین، هوین ژ ی ل دویف مه هاتن]. ﴿۳۳﴾ قیجا ب راستی نه رفو
 نهو هه می [سه روک و خزمه تکار] د نیزاییدا دهه فیکسن. ﴿۳۴﴾ ب راستی نهم فن ب سهری گونه هکاران
 دینین. ﴿۳۵﴾ و هه وه خن دگوتنه وان: ژ بیل خودی چو بهرستی نینن هژیایی بهرستی بن، وان خو مه زن
 دکر [و باوهری نه دینان]. ﴿۳۶﴾ و دگوتن: نه ری ما نه دئی بهرستییت خو ژ بهر ههلبه ستفانه کی دین هیلین.
 ﴿۳۷﴾ نهخیر [وهنیه نهو نهیسی دینه، و نه ههلبه ستفانه] و هه نهشته کی بی هاتی راسته، و راسته در تیخی
 هه می پیغه بهرانه. ﴿۳۸﴾ ب راستی هوین دئی تامکینه نیزایا تیر ژان و دزوار. ﴿۳۹﴾ و هوین نایتیه نیزادان ب
 وان کار و کریاران نه بیت، نهویت ههوه دکرن. ﴿۴۰﴾ بهلن بهنده بیئت خودی بیئت ژیگرتی. ﴿۴۱﴾ نهقان رفق
 خو بیی ناشکرا و فهبری بیی هه ی. ﴿۴۲﴾ ژ هه می رنگیت فیفی، و دقه در گرتیه. ﴿۴۳﴾ و دقه در گرتیه د وان
 بهه شتاندانهو بیئت تیر خو شی. ﴿۴۴﴾ ل سهر تهختان بهرانبه ری تیکن. ﴿۴۵﴾ و مه ی ژ رویاریت بهه شستن
 ل سهر وان دتیه گتیران. ﴿۴۶﴾ نهو مه ی یاسیبه و گهله کا خوزه بزو وان بیئت هه دخن. ﴿۴۷﴾ نه سهری
 وان بیی دتیشیت و نه گتیر دین، و نه بیی سهر خو ش دین [نانکو نه سهر گتیری تیدابه و نه سهر خو شی].
 ﴿۴۸﴾ و وان بهر بیئت چاقیت وان بهس ل زه لامیت وان [وژ بیانیان گرتی]، و چاف گر و چاف مه زن بیئت
 ههین. ﴿۴۹﴾ دئی بیژی لؤلؤیا دهست تیغه نه داییه [هندی هند نهو بهری د جوان و زه لالن]. ﴿۵۰﴾ خه لکن
 بهه شستن د بهه شتیدا دئی بهری خو دهنه تیک، و بسیاران ژ تیک و دو کهن [کاج د دنیا بییدا ب سهری وان
 دهات]. ﴿۵۱﴾ تیک ژ وان دئی بیژیست: من [د دنیا بییدا] هه فاله هه بو [باوهری ب قیامه تن نه بووا].

﴿۱۰۳﴾ قَبِيحًا وَهَخَسًا هَمْدُو ل بِعَرِّ نَمْرُوقٍ خَرَدِي هَاتِينَ وَكُوْهَدَارِيْهَا وَي كَرِيْنَ، وَهَخَسًا ثِيْرَاهِمِي كُوْرِي خَزْ دَهْف وَدَهْفٌ تِيْحَسِيْهِ سَعْرٌ نَاحِيْنُ [و كَبِيْر دَانَايِه سَعْر سَتُوْسِيْن وَي]. ﴿۱۰۴﴾ مَهْ كَاْرِي كَرِي: هَمِي ثِيْرَاهِم. ﴿۱۰۵﴾ ب سُوَيْدٍ تَشْتَنُ مَهْ دَخُوْتِيْدَا نَمْرُوقِي تَهْ هِيْنُ كَرِي، تَهْ ب جَهْدٍ ثِيْنَا [رَابُوْنُ وَ ل بِهَرَاهِنَا هَمُو، مَهْ زُ هَمُو هَقُوْبِيْلُ كَر]. وَ هُوْسَا نَهْمُ فَهَنْجِيكَارَانُ خَهْلَاتِ دَكُهِيْنُ [و زُ تَهَنْكَافِيَانُ قُوْرَتَالِ دَكُهِيْنُ]. ﴿۱۰۶﴾ ب رَاسْتِي نَهْفَهِيْ جَهْرَبَانْدُنُ وَ نَمِيْحَانَا مَهْرُنُ. ﴿۱۰۷﴾ وَ مَهْ قُوْرَبَانَهْ كَمِيْنُ مَهْرُنُ، زُ بِيْنَشُ كُوْرِي وَيْفَهْ، هَنْزَارَتُ. ﴿۱۰۸﴾ وَ مَهْ نَاقِيْنُ وَيْ ب بَاشِيْ دِنَافِ بِيْتِيْ بَشِيْ وَيْدَا هَيْلَا. ﴿۱۰۹﴾ سَلَافُ لُ ثِيْرَاهِمِي بِنُ [هَمِي كَمِي سَلَافَانُ دَدَهْنَهْ سَعْر، ب بَاشِيْ نَاقِي وَي دِيْنِيْنُ]. ﴿۱۱۰﴾ هُوْسَا نَهْمُ فَهَنْجِيكَارَانُ خَهْلَاتِ دَكُهِيْنُ. ﴿۱۱۱﴾ ب رَاسْتِي نَهْوُ زُ بَهَنْدَهِيْبِيْتِيْ مَهْ بِيْتِيْ خُوْدَانُ بَاوَمَرُ بُوُو. ﴿۱۱۲﴾ وَ مَهْ مَزْ كِيْنِيْ [ب كُوْهَرُ كَمِي دِي] ب نِيْسَحَاقِيْ دَابِيْنُ، كُوْ دَقِيْ بِيْتَهْ بِيْنَهْمَبَعْرُ وَ زُ بَاشَانُ. ﴿۱۱۳﴾ وَ مَهْ بَهْرَهْ كَهْتِ دَاوِيْ وَ دَانِيْسَحَاقِيْ، وَ

زُ دُوْبِنْدَهَا وَانْ هَنْدَهْ كُ دَبَاشُ بُوُوْنُ، وَ هَنْدَهْ كُ بُوُوْ خَقُوْ سَهْمَكَرِيْتِيْ تَاشَكُهْرَا بُوُوْنُ. ﴿۱۱۴﴾ وَ ب سُوَيْدِهْ مَهْ مَهْتِ وَ كَهْرَهْمَا دَكُهْ لُ مَوْسَايِيْ وَ هَارُوْنِيْ زِيْ كَرِي. ﴿۱۱۵﴾ وَ مَهْ تَهْوُ هَمْدُو وَ مَلَهْتِيْنُ وَانْ زِيْ، زُ تَهَنْكَافِي وَ نَهْخُوْ شِيْبَا مَهْرُنُ، قُوْرَتَالِ كَرْنُ. ﴿۱۱۶﴾ وَ مَهْ هَاْرِيْ وَانْ كَرُ وَ مَهْ تَهْوُ ب سَعْرِ تِيْحَسْتِنُ، وَ سَعْرُ كَهْفَتِيْ، بُوُوْنَهْ تَهْوُ. ﴿۱۱۷﴾ وَ مَهْ تَهْوَرَاتَا رَقُوْنُ وَ تَاشَكُهْرَا دَاوَانُ. ﴿۱۱۸﴾ وَ مَهْ هَمْدُو رَاسْتَهِيْ كَرْنُ. ﴿۱۱۹﴾ وَ مَهْ نَاقِيْنُ وَانْ ب بَاشِيْ دِنَافِ بِيْتِيْ دُ دُوَيْفُ وَانْدَا هَيْلَا. ﴿۱۲۰﴾ وَ سَلَافُ لُ سَعْرُ مَوْسَايِيْ وَ هَارُوْنِيْ بِنُ. ﴿۱۲۱﴾ وَ نَهْمُ هُوْسَا فَهَنْجِيكَارَانُ خَهْلَاتِ دَكُهِيْنُ. ﴿۱۲۲﴾ ب رَاسْتِي تَهْوُ هَمْدُو زُ بَهَنْدَهِيْبِيْتِيْ مَهْ بِيْتِيْ خُوْدَانُ بَاوَمَرُ بُوُوْنُ. ﴿۱۲۳﴾ وَ ب رَاسْتِيْ نِيْسَاسُ زُ بِيْتَهْمَبَعْرَانَهْ. ﴿۱۲۴﴾ وَ هَخَسًا كُوْتِيْبِيْهِ مَلَهْتِيْنُ خَقُو: مَا هُوِيْنُ زُ خُوْدِيْ نَانُوْسِنُ. ﴿۱۲۵﴾ هُوِيْنُ بَهْ عَمَلُ [نَاقِيْنُ بُوْتَهْ كَمِي وَانَهْ] دَهْرِيْسِنُ، وَ هُوِيْنُ بِهَرَسْتَانُ بَاشْتَرِيْنُ چِيْكَهْرِيْ دَهْيِلِيْنُ؟ ﴿۱۲۶﴾ كُوْ خُوْدِيْبِيْهِ، خُوْدَانِيْنُ هَمُو وَ بِيْنُ بَابُ وَ بَاهِيْرِيْتِيْ هَمُو.

﴿۱۷۲﴾ وَان [فلباس] دروین دانا، ب راستی تو
 [د دوزه هیدنا] دئی تینه به ره هه فکرن. ﴿۱۷۸﴾ ز بیل
 بهنده بیست مه بیست زبگرتی [ژ وان]، بق باوهری و
 گوهداریسی. ﴿۱۷۹﴾ و ناقی وی ب باشی، مه دناف
 بیست دویف ویدا هیتلا. ﴿۱۸۰﴾ سلاف ل سهر فلباسی
 بن. ﴿۱۸۱﴾ تم هوسا قهنجیکاران خه لات دکه بن.
 ﴿۱۸۲﴾ ب راستی تو ز بهنده بیست مه بیست خودان باوهر
 بوو. ﴿۱۸۳﴾ و ب راستی [ل ووط] زی ز پیغه مه رانه.
 ﴿۱۸۴﴾ وه ختی مه تو و مالا وی هه سی قور تا لکرین.
 ﴿۱۸۵﴾ پیرمه نه که تن نه بیست [نه وی زنا وی بوو]،
 ما د گهل وان نه ویت د ناف نیزا بیستد مایین.
 ﴿۱۸۶﴾ پاشی بیست مایی، مه د هبلک برن.
 ﴿۱۸۷﴾ و هوین سینه هیدان د بهر [کافلیت] وانرا
 دبزون. ﴿۱۸۸﴾ و ب شهقی زی [د بهر را دبزون]، فبجا
 ما هوین بق خق نه قله کسی ناگرن. ﴿۱۸۹﴾ ب راستی
 یونس زی ز پیغه مه رانه. ﴿۱۹۰﴾ وه ختی [بئی
 ده ستور بیا خودایسی خق ز مله تن خق] وه فی، و جزیه
 د گه میبا بار کریدا. ﴿۱۹۱﴾ [بشی باری گه میسی گران

مینه

بووی و فلباس سفک بکن، و گهمی ز بارگراسی نه جزوی] بشک د ناقه رانه ویت د گه میبتدا هاته نافتن،
 فبجا تو، بوو ژ وان نه ویت بشک لی که قسی. ﴿۱۹۲﴾ [خق نافتنه د نافتندا] و نه هه که کسی داعویرا، و تو
 یسی لومه دار بوو. ﴿۱۹۳﴾ و نه گهر تو ژ وان نه بابه نه ویت خودی ز کینا سببان باقر دکه [نانکو نه گهر وی
 گه له که زکر نه کر بابه، ژ ده رفه و د زکن نه هنگی ژیدا]. ﴿۱۹۴﴾ دا هه تا روزه قیامه تنی، مینه د زکنی نه هنگیدا.
 ﴿۱۹۵﴾ و مه تهری نه هنگی کر باقریته تهره که کن رویت و بی شیکاتی، و تو [یونس] یسی نه ساخ.
 ﴿۱۹۶﴾ و مه کوند که [کولند زهره] ل سهر شینکر [دا سیهری لی بکه ت، و دمه کسی د بنف به بیست،
 هه تاب سهر خوقه دیت]. ﴿۱۹۷﴾ و مه تو بزه د هزاران بان پتر هنارت. ﴿۱۹۸﴾ فبجا وان هه میان
 باوهری [هن] نینا، فبجا مه زی هه تا دمه کنی ناشکرا [نه وی دهمی مرتبه] خوشی دانه وان.
 ﴿۱۹۹﴾ فبجا [ههی موحه مه د] سپار او ان [قور به شیبان] بکه: تهری کج بیست خودایسی تنه و کور بیست وان؟!
 ﴿۲۰۰﴾ یان زی مه ملیاکه ت له بر جافیت وان من چی کریه؟ ﴿۲۰۱﴾ هشیار بن و بزنان ز بی به ختی نه وی دبزون.
 ﴿۲۰۲﴾ [دببزون] خودی زار زکی ههی، و ب راستی تو دره وان دکه ن. ﴿۲۰۳﴾ تهری [خودی] کج شوینا
 کوران بق خق زی گرتیه.

سوره تا صاد

ل مه که من هاتیه خواربی (۸۸) نابه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

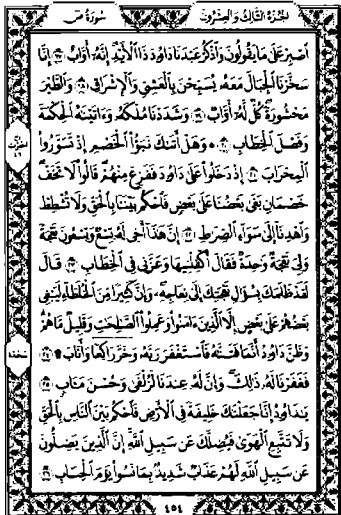
﴿۱﴾ هؤسا دتته خواندن (صاد) [ل دور رافه کرنا فان رمنگه نییان بزقره دهستیگا سوره تا بقره]، و سویند ب قورناتا خودان قدر و شیرعت، و نموا همی نشیت بنده بو ههوجه ژ کاروباریت دینی، تیدا. ﴿۲﴾ [و گویمان ب تیکجاری تیدا نینه، و باوهری نهنیانا موشرکان ب قورناتی، نه ژ بهر هندیه کو نهو تیدا ییت ب شکن] بهائی نهریت گاور بیوین، ییت د خو مز نکرن و ژیکفه بویتدا. ﴿۳﴾ مه گه لک ملهت بهری وان ییت د هیلاک برین و ب بهرینزا تیختین [قیجا وختی نیزا ب سر واندا هاتی] کرنه هموار، بهائی وختی بزگار بوونتی نهماوور. ﴿۴﴾ و حیته بیون دهمی کو بیغه مبره ژ، و ان ب خو بو وان هاتی، و گاوران گوت: نهفه سیز بهنده کنی زنده دره و کوره. ﴿۵﴾ نهری همی بهرستی کرنه تیک بهرستی؟

سوره تا ص

بسم الله الرحمن الرحيم

ص وَالْفِرَانَ ذِي الْذِكْرِ ۖ لِيَالَيْنِ كُنُوزًا فِي عِزٍّ وَوَشَقَاي ۖ كَرَاهِيَتِكَا مِيزَانٍ يَبْلُغُهُنَّ مِنْ قَرْنٍ قَادُوا وَأَوْلَاتٍ مِيزَانِ ۖ وَعِجْرًا لِيَسَاءَ مَهْرُنَّ ۖ وَنَهْنَه ۖ وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۖ أَحْسَبُ أَنَّ إِلَهَهُ إِلَّا الْهَيْبَاتُ ۖ وَإِنَّمَا هَذَا الصَّقِيُّ ۖ وَالطَّلَقُ الْمَلَأَ مِنْهُنَّ أَنْشُرًا وَوَأَصْبِرْ ۖ وَأَعِزِّ ۖ إِلَهِي ۖ كِرَانِ هَذَا الصَّقِيُّ ۖ لِيَسَاءَ مَا مَسِينَا بِهَذَا ۖ إِلَهِي ۖ الْخَيْرُ ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا الْخُلُقُ ۖ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ نَبِيٍّ ۖ إِنَّمَا هُوَ فِي شَكِّكَ ۖ لِيَلْمَأَيْذُهُمْ وَعَذَابٌ ۖ أَمَّ عَسْخَرُ خَزَائِنِ وَخَزَائِنِ الْعَمْرِ ۖ وَالْوَقَابُ ۖ إِلَهَهُمْ ۖ فَمَنْ التَّسْوِيَةِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَسْتَهْمَتَا ۖ فَذَرْنَهُمْ فِي الْأَسْبَابِ ۖ جُدَّ مَا هُنَاكَ مَهْرُومٌ ۖ مِنَ الْآخِرَابِ ۖ كَذَّبَتْ قَلْبَهُمْ قُرُونٌ وَعَادَ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۖ وَهُوَ ذُو قَوْمٍ لَوْطٍ ۖ وَأَضْحَبَ لَيْتِكَ ۖ أُولَئِكَ الْآخِرَابِ ۖ إِنَّ كِلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ ۖ عِجَابٌ ۖ وَمَا يَنْظُرُ ۖ هَوْلًا ۖ الْأَصْنِعَ ۖ حَرَجِدَةً مَا لَهَا مِنْ قُرْبَى ۖ وَقَالَ رَبُّنَا ۖ عَجَلٌ ۖ لَنَاظِقًا ۖ تَبَلُّغَ الْحِسَابِ ۖ

ب راستی نهفه نشته کنی زنده عمجیه. ﴿۱﴾ و گره گر و کنه کنه نیته وان دهر که منی، و گوتن: ل سمر یا خو ب (و نهچه دینی ویدا)، و خول ل سمر بهرستا بهرستت خو را گرن، نهفه [شته کنی مه زنه]، موحه مدی ژ مه دفت. ﴿۲﴾ مه نهفه [نانکو توحید] د دینی دو بهی کیندا [کو مسیحیه ته] نهجیه، ب راستی نهفه نشته که وی ژ دهف خو بی دهر تیختی. ﴿۳﴾ نهری ژ ناف مه هه میان، قورنات بو وی ب تنی هات؟ [ما ژ بل وی کس نه بو، ژ مه فان گره گر و ماقویلان، قورنات بو ییت] نهخبر، نه ژ زاین، باوهریی ب قورناتی نایشن بهائی لب ب شکن (دودلن)، ب راستی هیژ وان تام نه کره یه نیزایا من [لما و مدیژن، و باوهریی بی نایشن]. ﴿۴﴾ بان زی گنجخانه ییت دلوقانی خودایتنی، بی سردهست و کهرم بهخش، ل دهف وانن [دا نهو ب که بقا خو بدنه وی یی وان بقیت، و ژ وی قه گرن یی وان نهفتی، و گره گریته خو هه لیزین کو قورنات بو وان ییت، و موحه مدی ب سهرقه نه یینن]. ﴿۵﴾ بان زی خودانیا نهره و نهسانان و هندی د ناههرا واندا، یا وانه؟ [قیجا نه گهر و مسا ییت] بلال وان پیکان سهریکه فن نهوتن وان بگه یینه نهسانان [و وه حیی بو وی بیته خواربی یی وان بقیت]. ﴿۶﴾ ناخر [خودایت فان گوتن] نهو لهشکه ره که بو دژانیا بیغه مبره یی فیککه فتی، و هه دتی شکیت [و نهف رزوا بهدتی جههات قوره یی ره فین و شه کتن]. ﴿۷﴾ بهری وان ملهتی نوو حی و عاد و فیرعونتی خودان لهشکه [لهشکه ربی ب زهند و باسک و ب هیژ]، بیغه مبریت خو دره یین دانان. ﴿۸﴾ و ملهتی (سه سوود) و ملهتی [لووط] بیغه مبره ژ، و خه لکن جهیت تیز داروبار و داروبار تیکر [ملهتی شو عبیی]، بیغه مبریت خو دره یین دانان، و نهفه بیون ییت ب هیژ [خودتی همی د هیلاک برن]. ﴿۹﴾ کس ژ وان نه بو بیغه مبره ژ خو دره یین ندانایی، قیجا نیزایا من ل سمر وان قهر بوو [نانکو ل سمر وان واجب بوو]. ﴿۱۰﴾ نهفه [مه خسه د گار ییت مه که منی و ییت وه کی وان] نهفا خو ل چو نه گریته ژ بفرکنه کنی بیغه تنی، کو ته منی وختی د ناههرا دو چریت دوتنا حیشرتی ژ، خو ناگریت. ﴿۱۱﴾ [ژ له که نهفه] د گوتن: خودنو و لهزی بو مه ل بارا مه بکه [ژ وی نیزایا کو دئی دویه مه]، بهری رزوا قیامته ن.

﴿١٧﴾ [همی موحه مه مد] سه بری خز ل سه ر گزتا
 شهو دکن بکنشه، و بنده یسن مه داوودی ب هیزینه
 بیرا خق، ب راستی شهو [دهمی کاروبار یست خردا]
 زینده ل خودی دز فری. ﴿١٨﴾ مه چیا بؤ وی سه رنرم
 کربوون، د گهل داوودی تیشار و سینده یان، خودی ژ
 کتیا سیان باقر بکن. ﴿١٩﴾ و باله فر زی مه بؤ سه رنرم
 کربوون، کو ژ همی ره خافه کوم دبوون، همی میان
 نه سیح لسن فده گتیرا. ﴿٢٠﴾ و مه ده سته لانداریسا
 وی ب هیز و موکوم کربوو، و مه پنجه بهراتی و
 تیگه شتا زیکفه کرن و پیکتینانا هه فر کان، دابووسی.
 ﴿٢١﴾ نه ری به حسن هه ردو هه فرک و شکیانکه ران،
 بؤ ته [همی موحه مه مد] نه هاتیسه کرن، و هختی ب
 سه ر دیواری میجر این که قنن و هاتیسه دهف داوودی.
 ﴿٢٢﴾ و هختی هه ردو چزینه دهف داوود، نینا ژ وان
 فه جنفی و ترسیا، گزتن: ژ مه نه ترسه، شه دو هه فر کین
 تیک ژ مه غه در و نه هه قیبال یسن دی کری، قیجا ب
 هه قیسی حوکمی د نایه ر مه دا بکه، و ژ هه قیسی
 دهر نه کفه، و به ری مه بده ریکا راست و هه قیسی.
 ﴿٢٣﴾ [تیک ژ وان گزت]: نه فی برایی سن نوت و نه هه یه بیت هه ین، و سن میهک ب تنن یا هه ی، و
 دبیژینه سن وی ژ یلده سن، و ب ناخفتن ژی دشسته سن. ﴿٢٤﴾ [داوودی] گوت: ب سویند وی ب داخوازا
 خؤ فی، کو میها ته بکه ته د نایف میهت خؤ دا، غه درال نه کری، و ب راستی گه لهک هه قیشک [شریک]
 غه درق ل تیکدو دکن، ژ بیل وان بیت باوهری نینابین و کار و کربار یست قه نج کریسن، و نه شه ژی دکیمن،
 و داوودی زانی مه شهو [ب فی دوزی] جه ریانده، نینا داخوازا لیبورینن ژ خودایی خؤ کر، و کفت و چؤ
 سوجه یسی و ل خؤ ز فری و توبه کر. ﴿٢٥﴾ قیجا مه ژی شهو [گونه های] بؤ ژبیر و شه م لئی بوزین، و ب
 راستی وی جهی خؤ، و فه گه ریانه کا باش، ل دهف مه هه یه [کو به حشته]. ﴿٢٦﴾ همی داوود مه تو کریسه
 جهگر د نه ریددا، قیجا حوکمی ب هه قیسی د نایه ر ا خه لکیدا بکه، و ب دویف دلخوازیسی نه کفه، شه دق
 ته ژ ریکا خودی دهر نیت، ب راستی نه وی ت ژ ریکا خودی دهر دگه فن، نیزایه کا ب ژان و دژوار بؤ وان یا
 هه ی، ژ بهر ژ بیر کرنا وان بؤ ر ژوا قیامه تنی و حسابن.

وَيَتَّخِذُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ مَخْرَجًا وَمَنْ تَزَمَّتْ مَوَازِينُهُ يَأْتِ زَكَاةً وَأَوْزَانًا الثَّقِيلِ ۝
 وَمَنْ يَدْرِكْ أَجْرًا مِمَّا كَسَبَتْ بَرِيءٌ مِمَّا كَسَبَتْ وَإِنَّ أَجْرَهُ لَبَرُّءٌ ۝
 الْقَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ۱۰۱ ۝ وَأَذْكُرْ بِتِلْكَ الْأَمْثَلِ إِذْ وَجَدْتُمُوهُمْ فَتَرَاهُمْ
 أَلْيَوْمٍ وَآلْأَمْسِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ ۝ ۱۰۲ ۝ وَأَذْكُرْ اسْتِجَابَ
 النَّاطِقِ عِنْدَ الْإِمَامِ الْمُطْهَرِّينَ الْأَخْيَارِ ۝ وَأَذْكُرْ اسْتِجَابَ
 وَالنَّسِيعِ وَرَأَى الْكَلْبَ وَكُلَّ مَن الْأَخْيَارِ ۝ هَذَا إِذْ وَجَدْتُمُوهُمْ فَتَرَاهُمْ
 أَلْيَوْمٍ وَآلْأَمْسِ ۝ حَسْبَ عَذَابِ الْمُتَعَمِّدِ لَهُمُ الْأَوْزَانُ ۝ مُتَكَبِّرِينَ
 يَتَّبِعُونَ بِهَا فِيهَا بَعْضُهُمْ كَبِيرٌ وَوَكِيلٌ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُمْ عَذَابًا
 الْعَظِيمَ ۝ ۱۰۳ ۝ هَذَا مَا قَوْلُهُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ إِنَّ هَذَا
 لَرُؤْفَاؤُنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۝ هَذَا أَوَّلُ الْفَلْقَيْنِ لَنُرْتَمَى ۝
 جَهَنَّمَ بِمَا تَصَلَّوْنَ فِيهَا مِن لِّهَامَاتٍ ۝ هَذَا الْقَيْدُ وَهُوَ حَيْثُ
 وَعَسَاقٍ ۝ وَآخِرُ مَن سَخَّرَ لِيَوْمِ الْأَوْجِ ۝ هَذَا فَحْشٌ
 مُّقْتَدِرٌ مُّعْتَدٍ لِّأَمْثَلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ هَذَا مَا قَوْلُهُمْ
 بَلْ لَنُنَزِّلُ لَكُمْ مِمَّا يَكْفُرُ بِكُمْ أَن تَقُولُوا مَا تَتَكَبَّرُونَ ۝
 قَالُوا رَبَّنَا قَدَّمْنَاكَ لَهُمُ عَذَابًا يُصِيقُ بِالْإِنْفَرِ ۝

تفسير

﴿ ۱۰۳ ﴾ و مه ژ دلو فانیسا خج مالا وی زفراند، و
 هندی دی زی دگه... دا خودان عهقل بؤ خج بیغه
 بچن [و بزائن شوی سهری ل سهر نه خوشی
 بکشیت، خودی دی خهلات کت، ج ل دنیاسی و
 ج ل ناخرهتی]. ﴿ ۱۰۱ ﴾ [مه گزته نه سیروب بیغه سهر]
 قهفته کا دارکان ددهستی خج بگره، و ل زنا خج بده، و
 سویندا خج ب جه بیغه و نه شکیته [ژ بهر نه گهره کنی
 سویند خواربوو، نه گهر ب سهر خج قه هات نه وسد
 قامچیان ل زنا خج بدت، یتنا خودی ب فی برهنگی
 سویندا وی بؤ ب جه تینا]، ب راستی مه دیت نه [ل
 سهر وی به لایا مه دایسن] یسن سهر کش و بیغره مه،
 ج خزش بهندیه، ب راستی نهو ب رینکا توبه یسن
 زینده ل خودی دز قری. ﴿ ۱۰۵ ﴾ و به حسنی بهندیست
 مه نیراهیم و نیسحاق و یعقوب سی بکه، نهوتت ب
 هینز د پهرستیدا، و شمارا د دینیدا. ﴿ ۱۰۶ ﴾ ب راستی
 مه نهو بؤ خج بیغت زیگر تین، ژ بهر سالوخته کنی
 کو بهردموام د هزارا ناخره تیدا بوون. ﴿ ۱۰۷ ﴾ و ب
 راستی نهو ل دهف مه ژ ههلیزار تینت باشانن.

﴿ ۱۰۸ ﴾ و به حسنی نیسماعل و تله سوع (ژا الکفل) بکه، نهو همی ژ باشان بوون. ﴿ ۱۰۹ ﴾ نهفه [قه گزتا انا
 سرجه تا بیغه بهریت بؤری] سهر بلندیه بؤ وان، و پاریز کاران دویباهیکه کا باش، یا ههی. ﴿ ۱۱۰ ﴾ کو
 بهحه شیت تا کنجیو ونینه، و دهر گهه بؤ وان ل تاقن [تانکو باش دله کرینه]. ﴿ ۱۱۱ ﴾ نهو بیت بالدا بیسته تیدا،
 گهله ک فیضی و گهله ک قه خواری تیدا دخوازان. ﴿ ۱۱۲ ﴾ بهری بیت چاقیت وان بهس ل زه لامت وان ب
 تنی، و بیت تیک دهست و تیک زی (عمر) بیت ههین. ﴿ ۱۱۳ ﴾ نهفه نهو خه لاته بی بؤ رؤژا حساین، به بیان
 بؤ ههوه بی هاتبیه دان. ﴿ ۱۱۴ ﴾ ب راستی نهفه نهو رزقه، نهو کهرمه یا مه د گهله ههوه کری، چوه قه برین و
 دویباهیک بؤ نیه. ﴿ ۱۱۵ ﴾ خه لاتی پاریز کاران نهفه به، و ب راستی سهر داجزی بیان پیسرتین دویباهیک یا ههی.
 ﴿ ۱۱۶ ﴾ دوزمه دهی چنه تیدا و دئی تامکنه گهر ما وی، و نهو چ پیسه جهه. ﴿ ۱۱۷ ﴾ نهفه جزایسن وان، قیجا بلا
 تامکنن، نائفه کا زینده کهل و ب کیم و نادافه. ﴿ ۱۱۸ ﴾ و هنده ک نیزایا دی زی یا گهله ک رهنگ و وهکی فن بؤ
 وان یا ههی. ﴿ ۱۱۹ ﴾ نهفه کومه که [ژ خز مه تکاریت ههوه نهوتت ههوه د دنیایندا د سهر دابرین] د گهله ههوه
 دئی تینه د دوزمه هیندا، [سهر رۆک و گره گر دئی بیژن:] ب خیر نه تین، ب راستی نهو دئی چنه د دوزمه هیندا، دئی
 تامکنه گهر ما وی. ﴿ ۱۲۰ ﴾ [دویبکه فتی] دئی بیژن [دئی بیژنه سهر رۆک و گره گریت خج]: هویسن ب خیر نه تین
 [هویسن نه هیت خج ب سهر ده هیت مه دیتخن]، ههوه نهفه ب سهری مه یتنا نه تیتختسه د دوزمه هیندا [هویسن
 د دنیایندا ل بهر مه دز قریس و دهاتن و دچون، و ههوه نه دهیتلا شم رینکا راست بگریسن، و ههوه ل بهر مه
 بهرزه دکر]، قیجا نهفه پیسه به جهه [بؤ مه و بؤ ههوه]. ﴿ ۱۲۱ ﴾ و گزتن: خود بنؤو هه که سنی نهفه نیاییسه
 سهری مه، قیجا نو نیزایا وی یا ناگری دوقات بکه [نیزایه ک ژ بهر گاوریسا وی، و نیزایا دی ژ بهر سهر دابرینا
 وی بؤ مه].

وَقَالُوا مَاذَا لَنَا رَبِّهِمْ لَوْ كُنَّا رَبَّهُمْ لَمَّا نَكُنُ مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿٦٦﴾
 سَخِرَ مِنْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ أَنَّ تَزَكَّيْتُمْ وَأَنَّ كُنْتُمْ كَارِهِينَ ﴿٦٧﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٦٨﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَلِيمُ الْغَنِيُّ ﴿٦٩﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٠﴾
 رَبُّكَ الْمُسْتَكْبِرُ ﴿٧١﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٢﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٣﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٤﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٥﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٦﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٧﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٨﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٧٩﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٨٠﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٨١﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٨٢﴾
 قُلْ إِنَّمَا أُنشِئْتُ مِنَ الْإِنسَانِ وَمِمَّا يَكْفُرُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿٨٣﴾

چو ز ملىكاه تان نه دزانى [بهرى وهى بو من بيت] وه خشن وان جره بر [دراستا حيكه تا چيكرنا ناده ميدا] دكر. ﴿٦٦﴾ وه وحى بو من نايبت نه گهر ز بهر هندی نهيبت كو شهز بهس ناگه هدار كه ره كنى ناشكه رامه [ز بهر ناگه هدار كرنا هه وه وحى بو من ديت]. ﴿٦٧﴾ وه ختن خودايى ته گوتيه ملىكاه تان: نه ز دى مرزفه كى ز هه ريسى چن كه م. ﴿٦٨﴾ فنجبا نه گهر من دورست كر و من روح و جان دا سر، هوين همى بو هه رنه سوجه يسن. ﴿٦٩﴾ ينما ملىكاه ت هه مى بو چونه سوجه يسن. ﴿٧٠﴾ تليس تن نهيبت خو هه زن ديت، و بو ز گاوران. ﴿٧١﴾ [خودايى] گوت: هه تليس، نه وچ برو نه هتلاى تو سوجه يسن بو وى بهى، يسن من ب ده ستيت خو چن كرى، نه رى ته فن كافي خو هه زن ديت يان زى تو ز وانى بيت هه وه ر خو هه زن ددانن ؟. ﴿٧٢﴾ گوت: نه ز زى چيترم، ته نه ز يسن ز ناگرى چيكرىم، و ته نه و يسن ز هه ريسى چيكرى. ﴿٧٣﴾ [خودى] گوت: دى ز ناص كو ما ملىكاه تان يان ز به حشش يان ز نه سمانى يان ز ناص كه ره يت من ده ركه فه، و ب راستى تو يسن زربارى ز دلوقايسا خودى. ﴿٧٤﴾ و تو يسن زربارى ز دلوقايسا من، و له عه يتت من ل سر ته بن هه تا روژا قيامه تنى. ﴿٧٥﴾ [شه يتانى] گوت: خودينو ز هه تا روژا قيامه تنى ده ركه تنى يده من [و من نه رينه]. ﴿٧٦﴾ [خودى] گوت: ب راستى تو ز ده ستوبردايسانى. ﴿٧٧﴾ هه تا روژا وه خشن ديار كرى [و هختن ب فكرنا بو قاي تكي، و مرنا هه ميان]. ﴿٧٨﴾ [شه يتانى] گوت: خودينو ز هه ز بهر نايبتيا ته كه م، وان هه ميان [مه خسه د وينده ها ناده مى] دى د سهر دا به م. ﴿٨٣﴾ ز بل به نده هيتت ته، بيتت هه لبارت و خو سر.

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ۚ لَوْلَا أَنَّهُ جَهَنَّمَ خِزْيَانًا مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ أَفِئَّةً مِّنْ أَعْيُنِ ۚ قُلْ مَا أَشْكُرُ عَلَيْكَ مِنْ عَمْرٍ وَمَا أَكْفُرُ بِكَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا دَسَمُ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ بَعْدَ جِبْنِ ۚ

سورة الزمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَوْبِيلِ الْعَسْبِ مَنَ أَهْلُ الْعَرَبِ الْحَكِيمِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ إِنَّا لَا نَسُبُّ إِلَهَ الْإِلَهِاتِ وَاللَّهِتِ أَتَعْبُدُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَخْتَارُ مَن يَشَاءُ لِيُخَلِّقَ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُخْتَارُ ۚ وَإِنَّمَا تَجْعَلُونَ لِنَفْسِكُمْ أَهْلِيًا مِّمَّنْ تَتَّقُونَ ۚ وَإِنَّمَا تَتَّقُونَ آلَ اللَّهِ وَلَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَتَأْتُوا تَحَنُّنًا ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۚ وَإِنَّمَا تَجْعَلُونَ لِنَفْسِكُمْ أَهْلِيًا مِّمَّنْ تَتَّقُونَ ۚ وَإِنَّمَا تَتَّقُونَ آلَ اللَّهِ وَلَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَتَأْتُوا تَحَنُّنًا ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۚ وَإِنَّمَا تَجْعَلُونَ لِنَفْسِكُمْ أَهْلِيًا مِّمَّنْ تَتَّقُونَ ۚ وَإِنَّمَا تَتَّقُونَ آلَ اللَّهِ وَلَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَتَأْتُوا تَحَنُّنًا ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۚ

﴿ ۸۱ ﴾ [خودئی] گزت: راستی سویندا منه، و ژ راستی پیغه تر نه ز نابیزم. ﴿ ۸۵ ﴾ ب راستی نه ز دی دوزه من ژ هوه همیبیان تزی کهم، ژ ته و هندی ب دویف نه دکفن. ﴿ ۸۹ ﴾ هدی پیغه مبر [بیژه:] بهرانبه ری پیغه مبر اتیبا خق [نه ز جو کریسان ژ هوه ناخو ازم، و نه ز نه ژ وانم بیست خق تشته ک ددانس، و نهو ب خق نهو نه] (و هوین باش دزانس نه گهر نه ز پیغه مبر نه بامه، من تدگوتنه هوه نه ز پیغه مبرم). ﴿ ۸۷ ﴾ و نهف قورنانه چامه و دهرسن بز خه لکن هه می جیهانسان. ﴿ ۸۸ ﴾ و ب راستی پشنی دمه کن دی [نانکو روژا قیامه تنی]، هوین دی راستیبا سالوخن وی زانس.

سورة تا زومر

ل مه کهمن هاتیه خواری (۷۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ ۱ ﴾ نهفه، یینانه خوارا قورناتی ژ خودایسن سردهست و کار به جهه. ﴿ ۲ ﴾ ب راستی مه نهف قورنانه ب هه قیسین بز ته یینا خواری، قیجا خودی بهرینه، و د بهرستا ویدا یسن دلینش به [نانکو بلا بهس نه مه رهم ژ بهرستی، نهو ب تن بیت]. ﴿ ۳ ﴾ هشیار بن بهرستن بهس بز ویبه [نانکو چو کار نایته قمو یلکون، نه گهر ژ دل و خو سر بز وی ب تن نبین]، و نهو یته غهیری خودی بز خق کرینه بهرستی و پشته فان، [دبیژن] نه م وان نابه ریسین نه گهر بز هندی نه بیت دامه نیز یکی خودی بکه، ب راستی خودی دی حوکمی د نایه را واندا کهت، ل سر وی تشتن نهو تیدا ژنیک جودا بو یسین [ژ کار و بار یته دینی]، ب راستی خودی، یسن درهوین زیده گاور، راسته ری ناکهت. ﴿ ۴ ﴾ و نه گهر خودی قیابابه بز خو نیکی بکه ته کور یان کج، دا ژ ناف چیکر بیست خق هه چینی قیابابه بز خو هه لیز یته، پاک و باقره [ژ زار و کان]، و نهو خودایسن تالک و سردهست و دهمسته لانداری. ﴿ ۵ ﴾ نهوی نرد و نهمسان ب هه قیسین بیست چن کریسن، شه فن ل روژی دینیجیت و روژی ل شه فی... و روژ و هه یف بیست بن نه مری خق کریسن [کو د خیرا به نیاندا یسن]، و هه می دین و دچن هه تار و ژه کاده ستیسانگری [کو روژا قیامه تیه]، بز ان نهو یسن سردهست و گو نه ه ز یهر.

﴿۶۶﴾ هویں همسہ ز گیانہ کی ب تن بیت چنی کرین،
 باشی هه فسه را وی زئی چیکر، و ههشت جوت ز
 تهرش و که والان بیت چنی کرین لز به زئی سبی
 نیر و من، و ز به زئی رهش نیر و من، و ز حیشران
 نیر و من، و ز چیلان نیر و من، و هه وه دز کیت
 ده کیت هه وه، چیکرن ل دیوف چیکرنن [چیکا
 تافیه دیته خویناره، باشی گز شتیاره، باشی همستی
 و گزشت]، د سن تاریستاناندا [تاریستانا زکی و
 یا بالجو بکی و یا بزدانی] چنی دکهت، نه وی فن
 دکهت، خودتیه، خودانی هه وه به، سه روه ری بز
 ویه، و چو بهر سبیت راست و دورست غهبری وی
 نین، ئیجا هویں جاوا رویتی خوز تیکینیا خودی
 و هر دگیز نه هه فیشک چیکرنی. ﴿۶۷﴾ نه گهر هویں گاور
 بین [گلی مرزقان]، ب راستی خودی یی بی مننه
 ز [بهر سنا] هه وه، و نه وی گاور ی بز بنده بیت خوز
 نه نیت، و نه مرئی که سنی ناکهت گاور بیت، و نه گهر
 هویں سوپاسیا وی بکن هه نه فیه یا وی ز هه وه
 دتیت، و نینه که سه ک گونهن بیت بکته و ل سهر نه تینه

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَفَجَعَلْ مِنْهَا زُجُجًا زَانِبًا لَكُمْ
 مِنْ أَنْفُسِكُمْ فَتَبَيَّنَ عَنْكُمْ لِنُظْرِنَ أَنْتُمْ كَيْفَ
 خَلَقْتُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُلَّا فِي مَخْلُوقَاتِ اللَّهِ فَمَنْ كَرِهَ
 اللَّهُ لَبَأْسًا لِلَّهِ الْأَمْوَالُ فَمَا لَهُ شُرْفٌ إِنَّ اللَّهَ يَصِفُ الْأَمْوَالَ
 اللَّهُ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَبْتَغِي الْجَزَاءَ إِلَّا الَّذِينَ شَكَرُوا لَهُمْ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ سَلَّمَ إِلَيْنَا كَيْفَ مَرَّجِعُكُمْ
 فَبَيَّنَّا لَكُمْ آيَاتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّكُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٦٦﴾ وَذَلِكُمْ الْأَمْسَلُ الْإِنْسَانُ رُدَّتْ رَعَابُهُ يُرِيدُ أَنْ يُخَالِقَ رَبَّهُ
 فَبَدَّلَ لِقَاؤُهُ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَ لَهُ آتِدَا الْبَصُلِ
 عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعُونَ كَيْفَ يُؤْتِي الْبَلَاءَ مَنْ أُخْصِبَ الْفَأْرَابُ
 أَمْ نَحْنُ الْمُؤْتُونَ إِنَّا الْبَلَاءُ سَاحِدًا وَقَابَسَاتِنَا فَتَدْرَأُونَ
 وَتَرْجُونَ رَحْمَةً مِنْهُ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَمْشُونَ بِالْبَيْنِ
 وَالْأَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ الْأَلْبَابُ قُلْ لَيْسَ وَالِالْبُيُوتِ
 إِنَّمَا الْإِنْفَارُ لَكُمْ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّتِ حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِقَدْرٍ سَبَّحْ

جزا کرن، و که س گونها که سنی هه لنا گریت، و باشی ز فرینا هه وه هر ب بال خودایسن هه وه فیه [فتیجا وی
 روژی کو روژا قیامه تیه]، دئی هه وه ب وی تشتن هه وه دگر ناگه هدار کته، ب راستی ههر تته کنی د دلاندا
 هه وی زئی ب ناگه هه. ﴿۸۸﴾ و مروقی گاغا نه خوز شیه ک گه هشتن دئی دو عایان ز خودایسن خوز کته و لسن
 ز فریت، باشی گاغا خودی که رمه ک ز دهف خوز د گهل کر، نه خوز شیه بهری نوکه دو عا بز دکرن، ز بیر کر، و
 هه قیه بز خودی چنی کرن، دا خه لکی د سه ردا بهت و ز ریکا خودی دهر بیخت، بیزه: بیجه کنی خوز شیه
 ب گاوریا خوز بهه، ب راستی تو ز دوزه هیانی. ﴿۹۹﴾ نه ری نه فه [نه فنی بهری نوکه ناخفتن ل سهر] و هکی
 ویه یی د وه خیت شه قیدا رادیت و سوجه بیان دبهت، و ز نزیایا ناخره تنی دتر میت و ز دلوقانیا خودایسن
 خوز یی ب هیقیه؟ بیزه: نه ری ما نهویت [نه ریکت خوز] دزاسن [و کار یی دکهن]، و نهویت نه زمان و هکی
 تیکن؟ ب راستی بهس خودان نه نقل بز خوز شیره مان و هر دگرن. ﴿۱۰۰﴾ هه وی موحه مد [بیزه بنده بیت من
 نهویت باوه ری نیابین ز خودی برسن] [نه مرئی وی ب جهد بین، و خوز نه هیای وی بدهن باش]، نهویت د
 فن دنیا بیتدا فهنجی کرین، بز وان فهنجی [د دنیا یسن و ناخره تیدا] بیت هین، و نه وی خودی یی بهر فره هه
 [نه وی نه شیت د جهی خوزدا خودی بهر نیست و چاکیسن بکته، بلا بجینه وی جهی نه وی تیدا بشیت
 خودی بهر نیست]، ب راستی ب تن خوزراگر و سه بر کتشان [نهویت سه بر خوز، ل سهر مشه ختوونی و نه
 نه زیه تا د ریکا خودیتدا دگه هیته وان، دکیشن] خه لاسن وان بن حسیت دئی تته دان.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُعْبِدَ اللَّهَ مَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمِ
 عَقِيبٍ ۚ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْهُ تَخْلَاصًا لِلدِّينِ ۚ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ
 دُونِهِ ۚ قُلْ إِنِّي لَمُحْسِنٌ لِلَّذِينَ أَحْسَبُوا أَنَّهُم مُّشْرِكُونَ وَأَعْلِيَةٌ مَعَ الْيَتِيمَةِ
 ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ هُوَ الظُّمْرَانُ الْمُؤْمِنُ ۚ لَمْ يَمُرْ مِنْ وَهْمِهِ ظُلْمٌ مِنَ النَّارِ
 وَمِنْ تَحْتِهِ ظُلْمٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَتَّبِعُونَ مَا تَوَقَّعُوا ۚ
 وَالَّذِينَ أَحْسَبُوا أَنَّهُم ظَلَمُوا أَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَيُلَاقُوا اللَّهَ لَمَّةً بَلِيغَةً
 فَيَقُولُ عَذَابُ ۚ الَّذِينَ يُسْتَعْمَلُونَ الْقَوْلَ فَسَيَعْمَلُونَ ۚ أَحْسَبُهُمْ
 أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأَوْلِيَاءَ هُمْ أَوْلِيَ الْأَوْلِيَاءِ ۚ
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كِتَابُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُشْفِقُ مِنْ فِي النَّارِ ۚ
 لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا آذَانَهُمْ لَمْ يَرْغَبُوا مِنْ رَفْعِهَا عَنِ عِبَادَةِ خَلْقٍ
 مِنْ تَحْتِهَا إِلَّا لَهْفًا وَعَذَابُ اللَّهِ لَا يُخَفَّفُ اللَّهُ الْعِبَادَةَ ۚ وَالرَّسْمُ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْبُوهَ مُضْغَةً مُرَّةً
 يُجْعَلُهُ حُمْلَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

﴿۱۱﴾ هه می موحه مد [بیژه: ب راستی فرمانا من یا
 هاتیه کرن، نهز خودی ب تن و ب دلپیشی بهر نسیم،
 و بهرستا من خوسه ربو وی بیت. ﴿۱۲﴾ و نه سرقی
 من یسن هاتیه کرن کو نهز بیعه موسلمانن تیکن [ز
 فی مله تی]. ﴿۱۳﴾ بیژه: ب راستی نهز ز نیر ایسا روزا
 مهزن [کو روزا قیامه تیه] دتر سم، نه گه نهز گوهن
 خو ندمه خودایسن خو [و بهرستنی ز دل بو وی
 نه کم]. ﴿۱۴﴾ بیژه: نهز خودی ب ننی دهر نسیم، و
 بهرستا من خوروی بو ویسه [و نهز بهرستا خو ب
 شرکی و رومه تیس و چو تیشی دی تیکه ل ناکم].
 ﴿۱۵﴾ فیجا ج یسن ههوه بقیت شوینا خودی بهر نسین،
 بهر نسین، بیژه نین خوساره ت نهون نه ورت روزا
 قیامه تی خو و مالی خو خوساره ت کرین، هشار بن،
 نه فیه خوساره تیا ناشکرا. ﴿۱۶﴾ نه فان [د دوزه مهیدا]
 ل هندامی وان ناگر نه خته نه خته یه، و د بن واندا زی
 ناگر نه خته نه خته یه [نانکو ناگری دوزماندوریت وان
 بیت گرتین]، خودی بهنده بیت خو ب فی ناگری
 دتر سیت، گمل بهنده بیت من خو ز [نیز ایسا] من

بباریزون. ﴿۱۷﴾ و نه ویت خو ز بهرستا سه رگاوروی [نهوی شوینا خودی دتیه بهرستن] داینه باش و ل
 خودی ز فرین، مز گینسی [ل سر زمانن پیغه مبهران یان و مختن ل بهر مرئی یان و هختی ز گوزان پادبنه فه]
 ل وان بیت، فیجا مز گینسی بده بهنده بیت من. ﴿۱۸﴾ نه ویت گول ناخفتان دین و ل دویف یا چیتز دچن،
 نه فنه بیت خودی راسته ربی کرین، و هه نه فنه خودان نه قل. ﴿۱۹﴾ نه ربی نهوی نیزا بو واجب بووی،
 و دناف ناگریدا، ما تو دشتی وی راسته ربی بگهی کو فور تال بیت [پیغه مبه رل سهر باومرینانا مله تی
 خو گه لگی رزد بوو، و خه میت مهزن زنی دخوارن، لینا خودی ناگه هدار کر کو نهوی خودی ناگر بو
 تیختی، نهو نه شیت ب خور تی باومر یسی بگه ته د سه ریدا، دا قور تال بیت، فیجا ب بهر ناکه قبت تو خو د
 خه میت واندا دبهر نه مانپرا بهی]. ﴿۲۰﴾ به لسی نه ویت نه قوایا خودایسن خو کرین، وان جهیت بلند د سه ردا
 جهیت بلندیت نافکاری بیت هین رویار د بنرا دچن، نه فه بهیانا خودیبه، و خودی بهیانا خو ناشکنتیت.
 ﴿۲۱﴾ ما تو یابینی نی خودیبه نافی ز نه سمانی دینیه خورای، و وی نافی دکه ته کانی د نه ریدا، باشی
 چاندنیت رننگ رننگ بن دهر دتخت، باشی هشک دین، فیجا دنی بینی زهر بوون، باشی دکه ته پویشه کی
 پرت پرت، ب راستی نه فه [نینه خوارا نافی بو شینکر ناگیای و چاندنن ب فی رننگی] نشان و چامه به
 بو خودان نه قلان.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنَ رَبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُوَّلَيْبِهِ فِي سَبِيلِ نَبِيِّ ۖ
اللَّهُ تَزَلَّ أَحْسَنَ الْخَبْرِ كِتَابًا مُّنتَشِرًا تَقَاتَىٰ تَنْشُرُهُ مِنهُ
جُلُودَ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ ۚ هَٰذَا نُفِثَ لَكُمْ فِي هَٰذَا نَفْسًا وَفَلَوْ فَتِنَا
بِأَلٍ يُصْفِرُ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُدًىٰ لِلَّهِ يَهْدِي بِهِ ۖ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ ۖ مِنْ هَادٍ ۖ ۞ أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَاطِنَهُ سَوَاءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۖ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ مِن حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ۖ ۞ فَذُوقُوا هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ
الْآخِرَةَ أَكْثَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ ۞ وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۖ ۞ فَرَىٰ نَارًا عَرِيفًا
يَعْرِضِي عِزِجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۖ ۞ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا تَجَلَّىٰ بِهِ
شُرَكَاءَهُمْ فَتَشْكُرُونَ ۖ وَجَلَا سَلَمًا لِّرَبِّهِ هَلْ يَشْعُرُونَ مَثَلًا
الْحَسَنَ الَّذِي يَدْعُنَ أُمَّةً مِّنْ قَوْمٍ لِّعِبَادَتِهِ ۖ إِنَّكَ مُبْتَلًىٰ لِّبِنَائِهِمْ
فَتَشْكُرُونَ ۖ ثُمَّ إِنَّكَ تَكْرَهُهُمُ الْفِتْنَةَ عِنْدَ ذِكْرِ الْغَيْبِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۖ ۞

﴿۲۱﴾ قیجنا نهرئى نهوى خوز ب سهرو چاقئت خوز ئنزيادا دوزار و گرانا روزا قيامتنى پياريزت [وهكى وبسه
بىنى زئى تيمىن و بشتر است] و ملياكت دئى بيژنه سه مكاران دئى بخون و تامكهنه وئى با ههوه كبرى و ههوه
ب سه رئى خوز نيايى. ﴿۲۲﴾ نهويت بهرى وان زئى [مهخسه دبهرى موشركيت قوره بشيان] پئغه مهريت خوز
دروين دانان، قنجبا وهسا تيزا بوز وان هات، وان هاى زئى نه. ﴿۲۳﴾ و خودئى دژيانا دنيا بيدا رسوايى و
شه رمزارى دا وان و تيزايا قيامتنى هيژى مهز نتره نه گهر [شه] بزنان. ﴿۲۴﴾ و ب راستى مه ژ هه مى نموونه يان
[گه لهك جاران و ب ريكتيت جودا جودا] بوز مرقان، د فئى قورنانيدا، بسنت نيايىن، دا ل خوز بزقرن و
شيره تان بوز خوز زئى وه گر ن. ﴿۲۵﴾ قورنانه كه ب زمانى عه ره بيه، و بيا بسنى كيم و كاسى و بسنى خوار و
فيجييه، دانه و خوز ژ گاوريسى پياريزن. ﴿۲۶﴾ خودئى دو كوله يان دكه نه نموونه: نيكي چندان مروقيت دزئى
تيك تيدا د بشكدار بن [و هه ر تيك بو خوز فه كيشيت، و شه نه زانيت كئى رازى بكت و كئى رازى نه كته،
و گوهرئى خوز بدهته كئى و نه دمه كئى] و بسنى دئى كوله بىنى زه لاهه كئى ب تنى بيت [و نه فه نه وه بىنى خودئى ب
تنى دهر بيسيت و بنده بىنى خودئى ب تنى] نه رئى نه فه ههردو كه وهكى نيكي؟ هه مى سرپاسى و په سن بوز
خودئى بن [نه وئى بهس شه و هيژايى په رسستن]، بهلنى بارا پتر ژ وان فئى نوزان [و هه فيشكان بوز خودئى چئى
دكه ن]. ﴿۲۷﴾ بئى گومان تو دئى مرى و نهو زئى دئى مرن [كهس نينه نه مرته]. ﴿۲۸﴾ باشى، ب راستى هوين
روزا قيامتنى ل دهف خودا بسنى خوز دئى د گه ليك ب چره چن [تو دئى بهلگه و نيشانان ل سه ر وان نئى، كو
ته نه مرسئى خودئى ب دورستى گه هانده وان، و شه دئى ل بهر گهر ن هندك هه جه تيت لاواز و بو بچ بوز خوز
بگرن].

﴿۳۲﴾ فِجَا مَا كَى زُ وى ستمكارتره یسئ ب نافیئ
 خودئ درهوان بگهت، و پیغه مبهری درهوسن بدانیئ
 پشتی بز هانی، نه ری ما جهن گاوران ددوزه هیدا
 نینه ۴. ﴿۳۳﴾ و نه ری هانی، و راستئ [كو قورنانه
 و نه ف نیسلامه] ی نیایی [كو پیغه مبهره]، و نه ویئ
 باوهر زئ کریئ [كو موسلمانئ]، نن نه فه نه بیئئ
 نه فوادار [بیئئ خو ز شرکنئ پاراستئ]. ﴿۳۴﴾ نه وا
 وان بیئئ بز وان ل دهف خوداییئ وان هه بیه، و نه فه به
 خه لائی قه نیجیکاران. ﴿۳۵﴾ [خه لائیئ وان نه فه به]
 دا خودئ خرابترین کاری وان کری بز زئ بیئئ و
 بنخفیت، و ب چتریین کاری وان کری، وان خه لات
 بگهت. ﴿۳۶﴾ نه ری ما خودئ نه به سی به نده سیئ خو به
 [مه خسه د پیغه مبهره، كو خودئ به سی و سه وی ز
 خرابییا نه یارنئ وى پباریزتئ]، و نه ب غه بری
 خودئ [مه خسه د بوئت وان] دترسئئ [فِجَا نه ترسه
 هندهك به رنئ رفق و هسكن، نه زیانی دگه هئئ و نه
 مفایی]، و هه ر كه سئ خودئ گومرا بگهت، كه س
 نینه وى راسته ری بگهت. ﴿۳۷﴾ و هه ر كه سئ خودئ

راسته ری بگهت، كه س نینه وى دسه ردا بیئئ و گومرا بگهت، ما خودئ یسئ سه رده ست و توله كه ره نینه؟
 ﴿۳۸﴾ و نه گهر تو بساری ز وان بگه ی: كئ شهرد و نه سمان چئئ كرنه؟ دئ بیژئ: خودئ، بیژه [وان]:
 كا بز سن بیژئ نه ری نه ویئ هویئ شوینا خودئ دبه رنسن، نه گهر خودئ فیا نه خو شبه كئ [چ نه خو شبیا
 هه بیئ] بگه هبئئ من، نه و دشین وئ نه خو شبیا وى فیا بی ل سه ر من وهر گنیرن؟ پان زئ نه گهر خودئ
 فیا دلؤ فانییه كئ [خیزه كئ] ب من بیئئ [نه ویئ هویئ ل شوینا خودئ دبه رنسن] نه ری نه و دشین ریكن
 ل دلؤ فانییا وى بگرن؟ بیژه: خودئ به سی منه، و نه وه یسئ پشت گهر میخواز پشا خو بز هئ گهرم دكهن.
 ﴿۳۹﴾ بیژه: مله تن من، ل سه ر وى کاری بن یسئ هویئ دكهن، نه زب خو زئ دئ ل سه ر کاری خو بز بم.
 ﴿۴۰﴾ و هویئ دئ زانن كا بیژدئ بز كئ بیئئ كو رسوا و شه ر مزار بگهت، و كا بیژا بیه رده وام دئ كئ
 گریئ .

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أُنثَىٰ
 فَلْيُقِصِيهٖ ۖ وَمَنْ صَدَّقَ تَصَدَّقْنَا بِغَضَبِ اللَّهِ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِرَٰسِيٍّ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِتَوَلَّيَ الْأُنثَىٰ حَيْثُ مَرَّتْهَا وَأَلَىٰ
 لَرَّتْهَا فِي مَتَابِعِهَا فَيُنصِبُكَ إِلَيْهِ فَتَمُوتُ عَلَيْهَا الْأُنثَىٰ
 وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ جَنْبِ الْأُولَىٰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ۖ أَمْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ دُوبِ اللَّهُ شَقَمَةً قُلَّ
 أَوْ رَسَمًا أَوْ لَا تَسْمَعُونَ سَمْعًا وَلَا تَعْقِلُونَ ۖ قُلْ
 اللَّهُ الشَّقَقَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ وَإِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَخُدَّ أَشْأَرَتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا دُعِيَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَعْتِبُونَ ۖ قُلْ اللَّهُمَّ قَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلَيَّزَّ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كُنَّا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ وَإِنَّا لِلَّهِ لَأَنفِيسٌ قَلِيلَةٌ
 وَالْأَرْضُ جَمِيعًا وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۖ قُلْ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا ۚ وَمَنْ يُضِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلٌ ۚ وَمَنْ يَهْدِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مَكْرَهٍ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ فَحَسْبُ عَذَابِ النَّارِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
 مَا يَنْهَىٰ اللَّهُ وَرُسُلُهُ فَسَوْفَ يَجْزِي اللَّهُ
 الشَّاكِرِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ مَا يَنْهَىٰ اللَّهُ
 وَرُسُلُهُ فَسَوْفَ يَجْزِي اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۚ
 وَمَنْ يَفْعَلْ مَا يَنْهَىٰ اللَّهُ وَرُسُلُهُ فَسَوْفَ
 يَجْزِي اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ مَا يَنْهَىٰ
 اللَّهُ وَرُسُلُهُ فَسَوْفَ يَجْزِي اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۚ

۱۱۳ ﴿۱﴾ ب راستی مه کتیب [نهف فررانه] ب راست بیغه
 و ب رینکا ته بق خه لکی هنارت، فینجا هر که سن
 راسته بری بیت بق خز راسته بری دیت، و هر که سن
 گومرا بیبت زیانی دق ل خز کهت، و تو باوریزه بری
 وان نیسی [ههتا وان بهر ب باومری ثباتشه بهی،
 یان ب کوزه کسی وه ل وان بکهی، باوره یسن بینن].
 ﴿۱۲﴾ و خوددی جان و روحان وه ختن مرنن [کو مرنا
 موزنه] و وه ختن نفسنی [کو مرنا بجویکه] دستینت،
 فینجا یا مرن بق تیخت دگریت و نابه ردهت و یا
 دی ههتا دمه کن دیارگری به ردهت، و ب راستی
 نهف نیشان و به لگه نه بق وان نه ویت هزارا خز دکه ن.
 ﴿۱۳﴾ [نه خیر وان هزارا خز نه کر] به لسن وان غه بری
 خوددی بق خز کر نه مهدهر چی. بیژه: نه گهر خز وان
 چو نه بیت و چو نوزانن زئی [ههر دق وان بق خز که نه
 مهدهر چی]. ﴿۱۴﴾ بیژه: مهدهری هه می یا خوددیه
 [و کهس نینه بسن دهستوریا وی مهدهر بی بکهت]،
 و مالداریا نورد و نه مسانان هه یا ویه، پاشی
 هه دق ب بال و یغه زفرن [نمودق حوکسی دناچهرا

هه ودها کهت]. ﴿۱۵﴾ و نه گهر نافق خوددی ب تنن هانه نیشان، دلینت وان نه ویت باومری ب ناخره تنن هی
 تیک دچن، و نه گهر به حسی غه بری خوددی هانه کرن، وئی گاشن ب که یف دکه فن. ﴿۱۶﴾ بیژه: خوددیورق،
 چیکه بری نورد و نه مسانان، زانایسن نبی و ناشکه رایان، تو حوکسی دناچهرا بهنده بیت خودا دکه، دوی
 تنن نه و تیدا ژنیک جوردا. ﴿۱۷﴾ و ب راستی [روژا قیامتن] نه گهر هندی دته ریددا هه بی سته مکاران
 پایه، هندی دی زئی دگه ل بسن وان پایه، دا [دوی روژئی] ژ پیش خوزه دن ژ بهر تیرا یگران با وی روژئی، و
 نهو [تیرا و نه خوشیا دوزه هسن] بق وان ژ نک خوددی ناشکهرا بسو، یا هزارا وان بق نه دچو.

وَمَا كُنَّا بِمُرْسِيْنَ مَا كُنْتُمْ اَوْحَاقُ يَوْمَ مَا كُنْتُمْ اَوْحَاقُ
 يَسْتَهْزِئُوْنَ وَيَوْمَ نَقُودُ اِلَيْكُمْ مَرْجِعًا لَّمْ يَلْبَسُوْا اِلْحَاقًا
 بِمَنْعَةٍ مِّمَّا قَالُوْا اِنَّمَا اُوْتِيْتُمْ عَلٰٓمَ اٰيٰتِنَا مِنْ قِبَلِهٖمْ فَمَا
 اَكْفَرْتُمْ لَا يَتَذَكَّرُوْنَ اِنَّ قَالَتِ الْاٰلِدِيْنَ مِنْ قِبَلِهٖمْ فَمَا
 اَلْفُؤُوقَ غَنَّهُمْ قَاتِلُوْا يُكْفِرُوْنَ ۚ فَاَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ اٰيٰتُنَا
 مَا كُنْتُمْ اَوْ اَلْدِيْنَ فَلَمَّوْا مِنْ هٰذَا لَوْلَا سُبْحٰنُ مَرْجِعَاتِكُمْ
 مَا كُنْتُمْ اَوْ مَا هُمْ بِمُفْجِرِيْنَ ۚ اَوْلٰٓئِكَ اَلَمْ يَأْتِ اَنَّ اَللّٰهَ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۚ
 هَلْ يَنْبَغِيْ اَللَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهٖمْ اَلَّا يَتَّقُوْا
 مِنْ رَحْمَةِ اَللّٰهِ اِنَّ اَللّٰهَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَّ اَللّٰهَ هُوَ
 الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۚ وَاٰتِيْنَا اِلٰٓى رَبِّنَا وَاَسْأَلُوْا لَهٗ مِنْ
 قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمُ الْعَذَابُ لَمَّا لَا تَشْعُرُوْنَ ۚ وَاَنْتُمْ اَخْسَرُ
 مَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ قَبْلَ اَنْ يَّاتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بِنَفْسٍ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۚ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يَّحْسُرُوْنَ
 عَلٰٓى مَا قَرَّبْتُ مِنْ حِسَابِ اَللّٰهِ وَاَنْ كُنْتُمْ لِيْنَ اَلْآخِرِيْنَ ۚ

بیت

﴿١٨﴾ اوی روزی کو روزا قیامتیه [خرایبا کار و
 کریاریت وان کریں بق وان دیاربوو، و شه و نیزایا وان
 ترانه ہی دکرن، دوزماندوریت وان گرتن. ﴿١٩﴾ فیجا
 همر وهختن نه خوشیبهك [چ نهساخی چ خیزانی و
 زاری و... هندا] گه هشته مرؤسی، دئی دوعایان ژ مه
 کت [تعم وئی نه خوشیسی ل سهر راکهین]، باشی
 نه گهر مه کهر مهك ز ددف خق دایسن، دئی بیژیت نهفه
 یا شاره زایسیا منه، نه خیزر و مساینه [نه یا شاره زایسیا
 نهیه] بهلن نهفه [کهر مه صا دایسی ته] جه پابندنه [کا
 دئی سوهایسیا خودی کھی یان دئی سهرداچی]،
 بهلن بارهتر ژ مرؤقان نهقی نوزانس [کو دانسا مالی
 جه پابندنه و ز بهر هندی ژی دسهرین خودا دچن].
 ﴿٢٠﴾ ب سوند نهزنت بهری وان ژی نهفه دکوت
 [وهکی فارووسی و دهسته کاوی]، و شه مال و ملکن
 وان کومکری، شه و نیزایا خودی فورنال نهکرن [و
 فایدهی وان نهکر]. ﴿٢١﴾ و جزایسی کریاریت وان نهو
 هنگافتن، و نهزنت ستم کریں ژ وان دئی جزایسی
 کریاریت وان، وان هنگیفیت، و نه دشتین ژی برهفن،

و نه دشتین ژ خق بدنه باش. ﴿٢٢﴾ ما وان نه زانیبه کو خودیبه رزقی بز وی سی وی بیغت بهرفره هـ و
 بهر نهنگ دکت، و ب راستی نهفه [بهرفره هکرن و بهر نهنگکرن رزقی] نیشان و چامنه بز وان نهزنت
 باوهریی دینن. ﴿٢٣﴾ [ههی موحهده تو ب نافعی خودایسی خق] بیژه [وان]: ههی بهنده بیت من، ههی
 نهویت ههوه زنده گونه هکرن و ههوه دکرنا گونه هاندا، دایسه سهر ههمی نخویان، ژ دلؤقانیبا خودی
 بی هیشی نهین، ب راستی خودی ل ههمی گونه هان دبوریست، و ههمی گونه هان ژی دبهت، ب راستی
 شهوه گونه هـ ژیهر و دلؤقان. ﴿٢٤﴾ و ل خودایسی خق بزفرن و توبه بکهن و خق بسپیزنه وی [ل بهر نهمری
 وی ب تنن دراوه ستایین]، بهری نیزاب سهر ههوه مدایت، باشی هنگی هاریکاریسیا ههوه نایته کرن.
 ﴿٢٥﴾ و هوبن [گهل بهنده بیت من] ل دویف قن فورنانی ههون [ته حکامیت وئی ب جه پابندن]، بهری ژ
 نشکه کبفه نیزاب سهر ههوه دایت و ههوه های ژ خق نه. ﴿٢٦﴾ [کار ب فورنانی بکهن] [داکس [روژا
 قیامتس] نه بیژیت: حهیف و مخابن بز وئی نه خسیری و سستیبا من ددگو هاندا خودیدا کری، و حهیف و
 مخابن شه ژ ترانه بیکه ران بووم.

أَوْ تَقُولُ لَوْلَا أَلَّفَهُ هَدْيًا لَكَ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ أَوْ تَقُولُ
 حِينَ تَقْرَأُ الْعَذَابَ لَوْلَا أَنْ لِي عَذَابٌ أَصْهَرُ مِنَ الْخَيْرِينَ ۝ إِنَّ
 نَجْمَ قَدْحَانِكَ إِنَّمَا يَكُونُ الْفِتْنَةَ بِهَا وَاصْتِكِرَتْ وَكُنْتِ
 مِنَ الْمَكْتُمِينَ ۝ وَتَوَدَّ الْفَيْسَةَ تَتَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى
 اللَّهِ يَوْمَئِذٍ مُّوَدِّعِينَ مُّؤَدَّيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝
 وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا أَخْبَارَهُمْ كَذَبَتُهَا أَتَيْتُهَا لِيُتَشَفَّرَ الْأَشْرَفُ
 وَلَا أُلْهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝ اللَّهُ خَلَقَ سَكْرَتِي عَنِّي وَمَوْعِدَ سَكْرَتِي
 عَنِّي وَمَكِيدَ ۝ اللَّهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ أَوْلَىٰ إِلَهُكَ هُمُ الْخَيْرِيُونَ ۝ قُلْ
 أَفَعَزَّ اللَّهُ شَأْمُؤُوكُمْ أَتَعْبُدُوهَا الْجَاهِلُونَ ۝ وَلَقَدْ
 أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
 لَيَجْحَلَنَّ عَمَلُكَ وَتَكْفُرَنَّ مِنَ الْخَيْرِيُونَ ۝ بَلْ
 اللَّهُ فَاعْبُدُوا اللَّهَ عَقْلًا وَنَفْسًا ۝ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ عَقْلًا
 قَدِيرًا ۝ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا مَقْشُورَةٌ ۝ يَوْمَ الْفَيْسَةِ وَالنَّجْمِ
 مَطْوُوكَاتٍ بِسِينَةٍ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

﴿ ۵۷ ﴾ یان بیژیت نه گهر خودتی نه ز راسته بری کر بامه،
 نه ز داژ پاریز کاران بسم [نه فرقا] . ﴿ ۵۸ ﴾ یان زوی وهختن
 نیز ایسی دبیت بیژیت: خوزی نه ز جاره کا دی ز فری بامه
 [دنیایی]، و نه ز قهچیکار ان بامه . ﴿ ۵۹ ﴾ به لن نشان
 و نایه تیت من [دنیایی] یا بوهانبون [و تو دشبایی
 راسته بری بیسی، نه گهر ته بار مری بی نیابایه]، به لن ته
 دروه دانسان، و نه خوز مه زن کر و توز گاوران بوی
 [قیجاژ نوری تو دبیزوی نه گهر خودتی نه ز راسته بری
 کر بامه و جاره کا دی ز فری بامه دنیایی، و نو ب خو بهری
 نو که ددنیایی بوی، و همی ریگیت راسته بری کرن
 ل بهر چاقیت ته بیت دیار سوون به لن ته نه گرتن] .
 ﴿ ۶۰ ﴾ و روژا قیامه تن نه ویت دروه ب نافی خودتی
 کرین [هه فیشک بو چی کرین]، دئی بیی روی رهشن،
 ما ج به بو نه ویت خو مه زن دکهن د دوژ مهیدا نیه ؟
 ﴿ ۶۱ ﴾ و نه ویت ته قوا خودتی کرین [و خوژ شرکی
 بارستین]، خودتی دئی وان فور تا لکه ت ز بهر چونا
 وان ل سهر رینکا سهر فراهیسی، نه نیز ا ده هیته وان و
 نه زی ب خهم دکهن . ﴿ ۶۲ ﴾ خودتی چیکه بری همی

تستانه، و ههر نه وه سه خیز کر و سهر کارتی همی تستان . ﴿ ۶۳ ﴾ کللیت نه رد و نه سمانان بیت وینه [کاری
 ریغه برنا نه رد و نه سمانان بهس بیی ویسه]، و نه ویت باوهری ب نشان و معجزه بیت خودتی نه نیابین،
 نه ون بیت خوساره ت . ﴿ ۶۴ ﴾ بیژه: گه لی نه ز انان، نه بری هوین نه مری من دکهن، نه ز تیکن دی شوینا خودتی
 پیهریم . ﴿ ۶۵ ﴾ ب سویند وهسی بو ته و بو پیغه بهریت بهری ته یا هانتی، نه گهر تو هه فیشکان بو خودتی
 چیی که ی دئی کار و کرباریت ته بویج بن، و دئی بیسه ز وان نه ویت خوساره ت . ﴿ ۶۶ ﴾ [نه وی نه بهر یسه
 بیی ته و نه مری ته بی دکهن] به لن خودتی بهر یسه و ژ شو کورداران به . ﴿ ۶۷ ﴾ وان [نه ویت هه فیشکان بو
 خودتی چیی دکهن] ب دورستی و ب رنگن بیدقی، ریژ ل خودتی نه گرتیسه [و وهک بیدقی نه نیاسیبه و مه زن
 نه دانیاه]، و نه رد همی روژا قیامه تن ددهستی ویدایه، و نه سمان زوی ددهستی وی بیی راستیاد و پیجاییسه،
 و خودتی بیی پاک و بلند ز وی شرکا ته و دکهن .

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَمِقَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ فَنُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ خِرَابٌ يُنظَرُونَ ﴿٦٨﴾
 وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْعَرْشُ وَجَاءَتْ
 بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءَ وَوُضِعَ بَيْنَهُمُ الْبِلْقَافُ وَهُمْ لَا يَصْطَلُونَ ﴿٦٩﴾
 وَوُضِعَ كَعْلُ نَقِيسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَكْبَرُ مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ رُسْمًا حَقًّا إِذَا جَاءَتْهَا
 فَحِشَّتْ أُزُوتُهَا وَقَالَ لَهَا مَوْلَاهَا لَئِن لَّمْ يَكْفُرْ لِي كُفْرًا لَأُعَذِّبَنَّكَ
 بِنَارٍ لَّعَنَّا عَلَيْكَ نَارِيكَ بِنُورِكُمْ وَنُدْبُورُونَكَ غِيظًا لِّقَوْمِكَ
 هَذَا قَالُوا لَبِئْسَ مَا عَمِلْتُمْ لِكَلِمَةِ الْعَذَابِ عَلَ الْكٰفِرِينَ ﴿٧١﴾
 قِيلَ أَذْخَلُوا الْأَنْبِيَاءَ جَهَنَّمَ خَلِيدِينَ فِيهَا قِيَسَ مَثْوَى
 الْمُنْكَرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ
 رُسْمًا حَقًّا إِذَا جَاءَتْهَا وَقُضِيَ الْأُوتِيُّهَا وَقَالَ لَهَا مَوْلَاهَا خَرِّقِيهَا
 سَلْمَةً عَلَيْنَا لِيَدْخُلُنَا آلُ خَلِيدِيكَ وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْفَىٰ الْأَرْضِ
 شَبْرًا مِّنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنُفِخَ بِأُخْرَىٰ الْمَسْمُورِينَ ﴿٧٣﴾

﴿ ۶۸ ﴾ و بوق [بوقا تیکن] هاته بنکرن، فیجا هندی
 دشرده و نه سماناندا همی دکفن و دمرون، ز بل وی
 یسی خودی حمز نه کری بمریت [کو سرافیل ب
 خویه، باشی پستی هنگی شو زی دمیرت]، باشی
 جاره کا دی بوق ل بوقنی هاته دان، هنگی شو دی
 زیتفه براهستن و چاله بری بن [کا دی ج ب سه ری
 وان تیت]. ﴿ ۶۹ ﴾ و شریدی مه حشری ب نورها
 خودایسی خورون بوو، و کینیت کار و کریاران هاته
 دانان، و پیغه مبر و شاهد [شو ملیاکه تیت کریاریت
 بنده بیان دفتین] هاته حازر کرون، و حوکم ب
 دورستی دنا فورا واندا [بنده یاندا] هاته کرون، و ستم
 ل که سنی ژ وان نایتسه کرون [نه خیریت وان کیم دبن،
 و نه گونیهیت وان زنده دبن]. ﴿ ۷۰ ﴾ و هر تیک
 دگه هیته وی یا وی کری [جزایسی خور دسینیت]، و
 خودی ب وی یا شو دکهن ژوان ب ناگه مدار تره، [ژ
 خیر و گوننهان و ج ژکار و کریاریت وان ل بهر
 بهر زمانیت]. ﴿ ۷۱ ﴾ و شویت گارو بووین کوم کوم
 بو جهه منی دی تینه فاژوتن، گاگا گه هشته دهف،

دهر گه هیت [جهه من] دی [بزو وان] له بن، دهر گه هفانیت دوزمهنی دی بیژنه وان: نری ما پیغه مبر ژ هوه
 ب خور، بو هوه نه هاتبون، نایه تیت خودی بز هوه بخوین، و هوه ژ دیتا فی پوزی برسین؟ دی
 بیژن: به لسی [پیغه مبر بو مه هاتبون، و نه م ژ فی پوزی نوساند بووین]، به لسی نه مرئی خودی ب نیرادانی
 دراسته ما گاوراندا دهی خودا بوو [و نه م هیزایی فی بووین نه فا هانبه سه ری مه]. ﴿ ۷۲ ﴾ دی بیژنه
 وان، [ما دهم و هسایه فیجا] رینکا دهر گه هیت جهه من بگرن و هر وه هر تیدا بعین، وهی ج پیسه جهه
 جهی خومز نکه ران [شویت خور ژ بهرستا خودی مه نتر دیتن]. ﴿ ۷۳ ﴾ و شویت باریز کاریسیا خودی کرین
 دهست دهست بو به حشتی دی تینه برهوانه کرون، فیجا گاگا گه هشته دهف به حشتی دهر گه هیت وی بو وان
 فه دبن، و دهر گه هفانیت وی دی بیژنه وان: سلاف ل هوه بن، هوین ژ گوننهان هاته باقر کرون، و هر نه د
 به حشیتدا و هر وه هر تیدا بن. ﴿ ۷۴ ﴾ [به حشتی] دی بیژن: همی به سن و شوکور بز وی خودایسی شویت
 په ییانا خور نه وادایسه مه ب جهه کری، و شریدی به حشتی گه هاندیسه مه هر جهی مه بیفتی لسی ناکنجی
 بین، و ج خورش خه لاته، خه لاتی وان شویت کار و کریاریت قنح دکهن.

﴿۷۵﴾ و تو دئی ملیاکه تان بینی ل دۆر عمرشی و مرهاتین، و بهسن و شوکور و ته سیحا خودتی دکهن، و خودتی ژ همی کتیا سیبان پاکژ دکهن، و ب دادومری حوکم د ناههرا واندا [بهحه شتی و دۆزه هیاندا] هاته کرن، و بهحه شتی دئی بیژن: همی بهسن و شوکور بز خودانی همی جیهانان.

سوره ناسف

ل مه که منی هاتیبه خوارتی (۸۵) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هؤسا دیتته خواندن (حا، میم)، ل دۆر راهه کرنا فان پهنگه تیان، بزفره سه ری سوره تا (بهقه ره). ﴿۲﴾ ئینانه خوارا ئمی قورفانی ژ نک خودایسی سه رده ست و زنده زانایه. ﴿۳﴾ گونه ه ژبهر و تویه مرگه و ئیزا گران و خودان که ره مه، چو په رستی بیت راست و دورست ژ وی پیغه تر نین، و دو بیاهیبا هه ر تشته کی ب بال و یقه به. ﴿۴﴾ که س مه ده رکیسی د

و تری السلفه سة حاقین من خول الأرض یسبحون یحمدون زبهر و قضی بیتهم بالحق و قیل لخذ لله رب العالمین

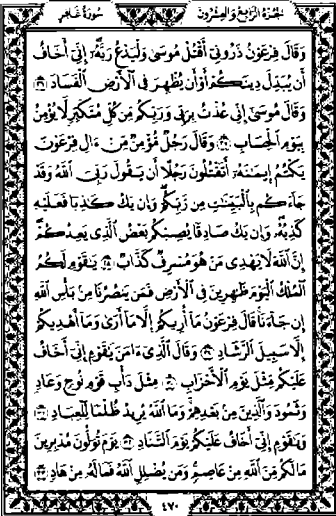
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَبَیَّرَ مِنَ الْكُتُبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلُوعِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَاضِيَاتِ مَا يُجِئُكَ فِيهِ آيَاتُ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنْزِلُكَ فَتَاهُتُهُ فِي الْيَدِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ لُج وَالْأَخْزَبِ مِنْ تَقْدِيمِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ إِنَّ كَذَلِكَ حَقَّتْ سَعْيُكَ رَبَّنَا عَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْكُفْرِ أَصْحَابِ النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ بِهِ، وَنَسْتَعِينُ وَاللَّيْلِ نَسْتَعِينُ وَرَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

نایه تیت خودیندا ناکه ت گاور نه بن، ئیجا گه بریان و هانن و چؤنا وان [نانکو بازار گانی و سلامه تیا وان، د گهل گاوریا وان] ده و لانا ندا بلا ته نه خابینیت [کو تو وی هزری بگی شه و نا ئینه ئیزا دان و ناهینه سزا کرن ل سهه کارو کر یاریت خو]. ﴿۵﴾ بهری وان، مله تنی نوو حی و ده ستک و کز میت پشی وان ژی هاتین، پیغه مه ریت خو دره وین دانان، و هه ر مله ته کی کسه دلن خو و ل بهر گه ریا پیغه مه ری خو هنگیغ [نه خو شیه کن بیننه سه ری]، و ب نه هه قیسن جر مه کرن [ل دو یف هزار وان] هه قیسن سن هیز بکه ن و نه هیلن، ئیجا سن شه و ئیزا دان، به ری خو بدتی کا ئیزا دانان یا چاوا بسو؟! ﴿۶﴾ نه هاب فی رهنگی فه رمانا [ئیزایا] خودایسی نه بز گاوران واجب بسو، کو شه دۆزه هینه. ﴿۷﴾ و شه ویت عه رشی هه لده کرن، و شه ویت دۆرماندۆر ته سیج و همه دا خودایسی خو دکهن [نانکو ب سو یا سیبا خودایسی خو، خودایسی خو ژ همی کتیا سیبان پاکژ دکهن]، و ب دورستی باوه ریسن سن دینسن، و داخو ازا گونه ه ژبهرنی بز شه ویت باوه ری ئیناسین دکهن [و دینسن]: خودیو ق دلو فانی و زانسا ته، هه می تشت بیت فه گر تین، ئیجا گونه هیت وان شه ویت تبه کرین و رینکا ته گر تین ژی بیه، و وان ژ ناگر تی دۆزه هنی بیاریزه.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
 مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿١٠٧﴾ وَقِهِمُ السَّجَنَاتِ وَمَنْ لَمْ يَسْتِجِبْ
 لِآيَاتِنَا فَقَدْ جَحَنَّمْ وَذَلِكَ هُوَ الْقَرْصُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٨﴾ إِنَّ
 الْآيَةَ كُفْرًا وَإِنَّمَا آيَةُ الْكُفْرِ أَنَّ كُفْرًا
 أَنْفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِسْلَامِ فَتُكْفَرُونَ ﴿١٠٩﴾ قَالَ رَبَّنَا
 أَنْتَنَا الَّذِينَ وَالْحَقِّ أَنْتَنَّا قَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ
 إِلَى الْخُرُوجِ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 تَحَدَّثُوا كَقَدْرِهِمْ وَإِنْ بَشَّرَكَ بِهِ تَوَلَّوْا فَلْيَعْرَضُوا
 الْكَلِمَةَ الْكَبِيرَ ﴿١١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
 السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١١٢﴾ فَادْعُوا اللَّهَ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الْآيَةَ وَاصْبِرُوا الصَّابِرُونَ ﴿١١٣﴾ الرَّابِعُ
 الْمَدْرَجَاتِ وَالْعَرِيشِ بِنَفْسِ الرَّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ فِيهِ الْقَلْبَ ﴿١١٤﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى
 عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ فَمَنْ يَلْمِ الْإِنْسَانَ الْإِنْبَاءَ فَهُوَ الْعَقَّارُ ﴿١١٥﴾

﴿٨﴾ خودنیوژ تو وان [خودان باوهران] و بیست باش ژ
 باب و باهر و هفسهر و دویندوها وان، بکه ده بهشتا
 عمدن و فاکنجیوونیدا، نوا ته سوز و بهیمان بن دابسه
 وان، ن توی بی سدردهست و کاربنه جهه ﴿٩﴾ و وان
 ژ نیا با خرابسیان بیاریزه، و هر که سنی و بی پوزی تو ژ
 نیا با خرابسیان بیاریزی، نهفه [بن گوسان] ته دلوفانی
 بی سر، و نهفه سه ره فارسیا مزن. ﴿١٠﴾ و نویست
 گاوربوویسن دنی تنه گازیکن [ژ بهری ملیاکه تانفه]،
 ب راستی که با [زینده نه فیانا] خودی ژ که با هوه بو
 هوه مزن تره، و هشتی هوین بو باوهری نینانی دهاته
 گازیکن، هوه باوهری نه دینسا. ﴿١١﴾ دنی بیژن:
 خودنیوژ نه دو جاران نم بیست مراندین، و دو
 جاران زی ته نم بیست ساخکرین [زیندی کریسن]،
 و مه گونه هیت خول سر خو تاشکه راکرن، نه ری
 ریکه ک بو دهر که فتنی [ژ جهه منی] هه به [نم زی
 دهر که فین و بز فرین سر دنیا بیسن]. ﴿١٢﴾ نهف نیا با
 هویسن تیداب راستی یا هنذیه، هر و هشتی خودی
 ب تنی دهاته پهرستن هوه خو نه بازی دکر، و
 و هشتی هه فیشک بو دهاته جن کرن هوه باوهری دنیا، و
 فهران بهس یا خودایسن بلند و مزنه [وی نهف
 حوکه ل سر هوه بی دانایی، کو هوین هره و هر ددوژ هیندا بن]. ﴿١٣﴾ نهوه نیشانت [شانا] خو نیا
 هوه ددهت، و رزقی بو هوه ژ نهسانی دینیه خواری، و ژ بل
 وان نویست بهری خو دابسه خودی، که سنی دی بو
 خو چام و دهرسان ژ فان نیشانان ناگریت. ﴿١٤﴾ فینجا
 خودی بهریسن، و بلا پهر ستنا هوه ژ دل بو وی
 بیت، بلا گاوران بن نه خوش زی بیت. ﴿١٥﴾ [خودی]
 پایه بلند و سالوخت مزنه، خودان عهر شه، و
 حیسی ب فهرانا خو بو هر که سنی بقیت ژ بهنده بیست
 خو دهنیریت، دا مرو فان ژ روزا فیکه فتنی [کو
 روزا قیامه تنیه] برسیست و ناگه هدار بکته. ﴿١٦﴾
 روزا [همی ژ گوران دهر که فن و ناشکه را دین،
 چو کریاربت وان ل بهر خودی به رزه نابن]. [هر
 خودی دنی بیژیت]: نهری نه فرسو سه وهری و
 ملکینی یا [هر خودی دنی بهر سفی دمت و بیژیت]:
 سه وهری و ملکینی یا خودایسن تاک و تنیا و
 سدردهسته.

﴿۲۱﴾ و فیرعهونی گوت: ژ من بگهړن دا نهز موسای بکوزم، و بلا باشی گازی خودایس خن بکته [بلا خودایس وی وی ژ من فورسال بکته]، نهز دترسم [نه گهر نهز وی نه کوزم] نو دینن ههوه بگو هوزیت، یان زی خرابیس د نه ردیدا به لاف بکته. ﴿۲۲﴾ و موسای گوت: نهز خو ب خودایس خو و خودایس ههوه، ژ ههه خو مزنگره کن یی باور ژ روزا قیامت، دهارنزم. ﴿۲۳﴾ و زه لاهم کن خودان باور ژ مالا فیرعهونی بهی باور یسبا خو فه دشارت، گوت: نه ری هویس دئی مرفه کی کوزن چونکی دبیژت: خودانی من خودیسه، و ب موعیزه فه یس بز ههوه ژ دهف خودایس ههوه هانی، و نه گهر نو یس درهویس بیت دره واری دق ل وی زفریت، و نه گهر یس راستگو بیت هندهک ژ وی نیزایا ههوه یی دترسیت، دئی ژ ههوه گریت [نه و هنده بهسه، ههوه د هیلاک بیست]، ب راستی خودی وی راستی ناکت یس زنده خراب و درهویس. ﴿۲۴﴾ هسی مله تنی من، نه فرؤ سره وری یا ههویه، و هویس د نه ردیدا [ل سهر

سرائیلیان] زال و سردهستن، قیجا نه گهر نیزایا خودی ب سهر مدها هات، کیبه هاریکاری و پشته فانیسیا مه بکته و مه ژئی فورسال بکته؟ فیرعهونی گوت: نهز ژ وی پیغه تر بز ههوه ناییزم یا بهری نوکه من گوتی [نهز ژ وی چیر نایینم یا نهز دینم، کو بیته کوشتن دا دوزا وی ب دویا هیک بیت]، و نهز [ب وی یا نهز چیر دینم] ژ ریکا راست پیغه تر نیشا ههوه نادم؟. ﴿۲۵﴾ و نهوی خودان باور [و ژ به مالا فیرعهونی] گوت: هسی مله تنی من [نه گهر هویس باور یس ب موسای نهینن، و ههه بهر گه ریانا کوشتنا وی بکن] نهز دترسم روزهکا [ب نیزا] وه کی روزا کوم و دهسته کان [کومیت ل سهر پیغه بهریت خو بویسینه دهستهک] ب سهر ههوه مدها بیت. ﴿۲۶﴾ و نهز دترسم نیزایهکا وه کی یا مله تنی نوح و عاد و (سه موود) و نهویت پشٹی وان هاتین ب سهری ههوه بیت، و ب راستی خودی ستمم بو چو بنده بیان نه قیبت [نانکو کهسی بی گونهد نیزا نادمه]. ﴿۲۷﴾ و هسی مله تنی من، ترسا من ل سهر ههوه ترسا روزا گاز بکرنیسه (روژا قیامت) [گاز بکرن تیدا مشه دیت و خه لکنی به حشٹی و جهه منی گازی تیک دکهن، و گاور ب خو ژی دنا فیرا خوژا د گازی نیکدو دکهن، و دبیته لاف لافا وان و جر هسپرا وان]. ﴿۲۸﴾ روزا هویس پشستا خوژا ددهنه ناگری و درهفن، و ههوه چو بارنیزقان نینن کو ههوه ژ نیزایا خودی پیاریزن، و ههه کهسی خودی گومرا و بهرزه بکته، کهسی نینه وی راسته ری بکته.

مَنَعُوهُمَا إِلَىٰ أَذُنُوعُمْ إِلَىٰ الْحَقِّ وَتَدْعُوهُنَّ إِلَىٰ النَّارِ ۖ
 تَدْعُوهُنَّ لِأَكْثَرِ بِاللَّهِ وَأَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ
 عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَىٰ الْمَنِيِّ وَالْقَسْرِ ۗ لِأَجْرِمَ مِمَّا
 تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
 وَأَنْ مَرَدُّنَا إِلَىٰ أَهْدَىٰ وَأَنْ أَلْفَسْتُمْ فِيهِمْ هُمْ أَضْحَبُ النَّارِ ۖ
 فَسْتَكْبُرُوا مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَوْصِي أُمَّرِي إِلَىٰ أُمَّةٍ
 إِنَّ أُمَّةً صَبِيحًا بِأَلْبَسَادٍ ۖ وَفَقَهُ اللَّهُ سِتْرَانِ مَا كَرِهُوا
 وَحَاقَ بِهَا فِرْعَوْنُ سَوْءُ الْعَذَابِ ۖ النَّارُ يُعْرَضُونَ
 عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
 فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۗ وَإِذِ يَتَحَاجَرُونَ فِي النَّارِ
 قِيلَ لِمَ تَلْعَنُونَ الَّذِينَ لَلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لُكُلِّ
 شَيْءٍ قَهْلًا أَشْرَكْتُمْ وَكُفَرْتُمْ وَعَانَيْتُمُ النَّارَ ۗ قَالَ
 الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَمُتَّحِقِينَ بِاللَّهِ فَذُكِّرُوا
 بِنَبِيِّ أَيْسَارٍ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ
 ادْعُوا رَبَّكُمْ يَحْقِيقْ عَسَاءُ مَا تُمَكِّنَ إِلَيْكُمُ الْعَذَابُ

﴿۱۱﴾ و هدی مله تنی من توفه چیه، نهز بهری هه وه
 ددهمه به حهشتن و هوین بهری من ددهنه ناگری؟
 ﴿۱۲﴾ هوین بهری من ددهنه هندتی نهز باورمیی
 ب خودتی نه نیم، و وی بۆ بکمه هه فیشک بی نهز
 چو زئی نه زانم، و نهز بهری هه وه ددهمه خودایینی
 سه ردهست و زنده گونه زینه ر. ﴿۱۳﴾ بی گو مان
 نه وی هوین بهری من ددهنی نایبیتته بهرستن،
 چونکی بهر سفا که سنی نادهت نه ل دنیا یینی و نه ل
 ناخره سنی، و زفرینا مه هه مییان ب بال خودنقه به، و
 ب راستی نه ویتت زنده گونه هکار نه ون دۆزه می.
 ﴿۱۴﴾ نه فا نهز دبیژمه هه وه، نیزی که نه دویر، دتی تبتته
 بیرا هه وه، و نهز دتی کاروباری خو هیلمه ب هیسیا
 خودنقه، ب راستی خودتی ناگه ز هه می بهنده بیان
 هه به و دبیبیت. ﴿۱۵﴾ فیجا خودتی شه و [خودان
 باورمی شیر نه که] ز خرابیا وی پیلانا وان گنیرایی
 باراست، و نیزایه کا خراب ب سه ر به مالا فیرعه ونیدا
 هات. ﴿۱۶﴾ سیده و تیفاران [نانکو بهر ددهم هه تا
 رۆژا قیامه تنی] جاننی وان ب ناگری دبتته سۆتن، و
 رۆژا قیامت رادبیت خودتی دتی بیژنه ملیا که تان: فیرعه ونیان بیخنه دناف دژوارترین بیژا دا. ﴿۱۷﴾ و وهختنی
 نه و دناگریدا دمیته بیکفه و جره بهری دکهن، و نه ویتت نه به سه ر دتی بیژنه وان نه ویتت خو مه زن کرین: نی
 نه م دویکه قبیبتت هه وه بووین، ما هوین بشکه کنی ز ناگری ز مه فه نا که ن و هه لنا گرن؟ ﴿۱۸﴾ و نه ویتت
 خو مه زن کرین دتی بیژن: نه هه می وه کی تیکین دناف ناگریدا، خلاص، خودتی حو کم دناقیه را بهنده یاندا
 کر [و جره بهر یابن فایده به]. ﴿۱۹﴾ و نه ویتت دناگریدا دتی بیژنه دهر که هفانیتت دۆزه من: بیژنه خودایینی خو
 بلا رۆزه کنی ب تنی نیزایی ل سه ر مه سفک بکه ت.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَضَيْتُمْ عَلَيْهِ
 وَمِنْهُمْ مَن لَّمْ تَقْضُ عَلَيْهِ وَمَا كُنَّا لِنُرْسِلَ أَن يَأْتِيَنَّ
 بِتَابِهِ الْإِبْرَاهِيمَ إِذْ أَجَاءهُمُ الْمُرَادُفُ بِضَىٰ بِالْحَقِّ وَخَيْرٌ
 هُنَالِكَ الْبَلِيغُونَ ﴿١٧٦﴾ إِنَّهُ الَّذِي جَمَعَ لَكُمُ الْأَنْفُسَ
 يَلْتَكِبُ فِي أَرْبَابِهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٧٧﴾ وَلَمْ نُخَفِّرْ فِيهَا مَتَّعِغٌ
 وَإِن تَأْتَلُوا عَلَيْهِمَا سَاجِدَةً فِي سُجُودِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ
 الْفَلَاحِ كُتِبَتْ ﴿١٧٨﴾ وَهِيَ كُتِبَتْ بِأَنبِيَاءِهِ فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ
 تُنكِرُونَ ﴿١٧٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَسُوا الْكِرَامَ وَكُنُوزَهُمْ وَأَنذَرْتَهُمْ
 قُوَّةَ يَوْمِنَا إِن لَّا فِي الْأَرْضِ لَمَنَّا أَعْيُنُهُمْ كَمَا أَكَلُوا كَثِيرُونَ ﴿١٨٠﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذْرُهُمْ أَتَيْنَتْهُم بِأَنبِيَاءٍ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُمْ مِنَ
 الْعَالَمِ وَحَافٍ بِهِمْ فَاتَّخَذُوا بِوَيْسَتِهِمْ وَاوُونَ ﴿١٨١﴾ فَلَمَّا زَاوُوا
 بَأْسَنَا قَالُوا إِنَّمَا أَنفُسُكُمْ وَمَن يَخْتَارُ ﴿١٨٢﴾ وَكَفَرُوا بِمَا كُتِبَ بِهِ
 مَسْحُورِينَ ﴿١٨٣﴾ فَلَمَّا يَلَقُوكُم بِمَا لَمْ يَلَمَّوكُم بِهِ إِن تَعْلَمُونَ إِنَّمَا كُنَّا نَسَخْتُ
 أَنَّهُ أَتَىٰ قَدْحَكَ فِي عِبَادِهِ وَخَيْرٌ مِّنَّا الْكَاكِبُونَ ﴿١٨٤﴾

﴿۱۷۸﴾ و ب سویند مه بهری ته پیغه مبریت هنارتین، مه سه رها تیبیا هندهك ژ وان پا بؤ ته گوئی، و مه یا هندهك ژ وان بؤ ته نه گوئی، و چو پیغه مبر نه شین بی دمو تیریا خودی چو نیشان و موعجزیه بیان بین، و هه ره خت کن فه رمانا خودی [ب نیزادانا وان دنیایدا یان د قیامه تیدا] هات، کاری وان ب دویمای هات، و هنگی نهویت ل سه ر بویچا تین و ب دویف بویچیی دکه فن خوساره ت بوون. ﴿۱۷۹﴾ و خودیه نه رش و که وال [خیشتر و بهز و چیل] بؤ هه وه دایی، دا سواری هنده کان بین، و ژ هنده کان بخون. ﴿۱۸۰﴾ و هندهك فایده بیت دی زی بؤ هه وه بیت تیدا ههین [و مه بؤ هه وه بیت دایین]، دای بی بگه هه وئی هه وجه بییا دلسی هه وهدا [کو باریت هه وه ژ جهه کی بی نه جهه کی دی]، و هوی ل ل سه ر وان و ل سه ر که میان دتیه هه لگرتن. ﴿۱۸۱﴾ و خودی نیشانیت [دهسته لانداریسا] خن نیشا هه وه ددهت، قیجا هوی کیز نیشانا وی نیکار دکن، و باوه ریی بی نائین [چو نیشانیت وی نائیه نیکار کن]. ﴿۱۸۲﴾ نه ری ما

تهو د نه ردیدا نه گه ریانه، دایین کا دویمای هبیا نهویت بهری وان بووچ؟ نهو ژ وان بتر بوون و ژ وان ب هیز تر بوون، و ژ وان بتر شوینوار د نه ردیدا هه بوون، قیجا نهوا وان ب دهست خوزه نیایی [ژ هیز و ناقاهی، بیان مال داریسی] نهو ژ نیزایا خودی رزگار نه کن [و فایده ی وان نه کن]. ﴿۱۸۳﴾ قیجا وه خشی پیغه مبریت وان ب موعجزه و نیشانیت ناشکه راقه بؤ وان هاتین، ب وئی زانینی شهوا وان هه ی دسه ردا چن [و پویه نه دانه وئی زانین شهوا پیغه مبر بی هاتین، و خه لک لی ب گو مان تیختن]، و نهو نیزایا وان ترانه بی ذکر دؤر ماندوریت وان ب خن گرتن. ﴿۱۸۴﴾ قیجا وه خشی وان نیزایا مه دیش، گوئن: مه باوه ری ب خودی ب تنی نینا، و مه باوه ری ب وان نشتان نه ما نهویت مه بؤ خودی دکر نه هه فشک. ﴿۱۸۵﴾ قیجا باوه ری نینا وان فایده ی وان نه کن پشی نیزایا مه دیتن، نهفه ریکا خودیه دراستا هه می بهنده بیت ویدا [پشی نیزایسی دینن ژ نوی باوه ریی بین، فایده ی وان ناکه ت]، و هنگی گاور دی خوساره ت بن.

سوره‌ها فوصیلت

ل مه کمهن هاتیبه خوارئ (۵۱) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دتیه خواندن (حا، میم)، ول دوز راه کرنا
 فان رهنکه تیان، بز فیره دستیکا سوره‌ها به قهره.
 ﴿۲﴾ نهف قورقانه ژ دهف خودایسن دلوقان و خودان
 رحم هاتیبه خوارئ. ﴿۳﴾ کتیبه که تیشان و نایه تیت
 وئ ب دیزی هاتیبه ناشکهرارکن، قورقانه که ب
 زمانی عربییه، نهویت دورست تی دگه من قدرئ
 وئ دزانس.. ﴿۴﴾ مزگیبیه [بؤ مروئیت خودئ] و
 ناگهدارکهره [بؤ دژمنتت خودئ]، بهلسن بارابتر
 ژ [گاوران] بهری خؤ ژئ وهر گنبران، و گوهمن خؤ
 نادهسن. ﴿۵﴾ و گؤتن: بهرده ل سهر دلیت مهنه، و نهفا
 تو بو مه دبیزی شم تی ناگه هین، و گوہتت مه دکهرن
 مه های ژئ نینه توج دبیزی، و بهرده به کا د ناقه‌را
 مه و ته داده‌هی، فئجاسول سهر دینئ خؤ به، و تم

سوره‌ها فوصیلت

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ﴿۱﴾ تَمِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾ كَلَّمَ فُصِّلَتْ ؕ إِنَّهُمْ
 قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ ﴿۳﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
 فَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿۴﴾ رَبُّهُ أَفْطَوْنَاهُ فَاَعْمَلْنَا عَمَلًا لَّهُ عَلَيْهِ وَفِ
 مَا نَأْتَيْنَا وَلَقَدْ رَمَيْنَا بَيْنَمَا بَيْنَك جَمَاتٍ فَاَعْمَلْنَا عَمَلًا لَّهُ عَلَيْهِ وَفِ
 قُلْ إِنَّمَا نَسْتَشْفِقُ الْمُسْلِمِينَ قَوْلِي إِنَّ أَنَا الْكَافِرُ إِنَّهُ وَجِدَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَاسْتَغْفِرُواْ وَيَدْعُ الْمُشْرِكِينَ ﴿۵﴾ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِالْزَكَاةِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 نَسُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۷﴾ قُلْ أَتُكْفَرُونَ
 بِمَا نَعْبُدُ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَتَّبِعُونَ لَهُ أَتَادُكُمْ
 ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۸﴾ وَجَعَلْ فِيهَا رِزْقِينَ مِنْ قَوْلِهَا
 وَنَسَخَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَلْوَانًا فَتِ أَنْعَمَ أَنْبَاءُ سَوَاءَ
 السَّالِفِينَ ﴿۹﴾ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
 لَهَا وَإِلَى الْأَرْضِ أَنْيُبَا طَوْنًا أَوْصَرَهَا قَالَتَا أَنَيْنَا طَائِفِينَ ﴿۱۰﴾

بیئت ل سهر دینئ خؤ. ﴿۱﴾ [ههی موحهمد] بیژه: شم زئی مرو فز کم رهکی هه ره، وهی بو من دتیت
 کو ب راستی خودایسن هه وه خودایه کن ب نیتیه، فئجا راست رینکا وی بگرن ول سهر بئسن، و داخو ازا
 لیئورینئ ژئ بکهن، و نیزا و نهخؤشی بو موشرکان بیت. ﴿۲﴾ نهویت باوهری ب دانازه کاتئ نهی و باوهری
 ب رؤژا قیامه تنئ نهی. ﴿۳﴾ ب راستی نهویت باوهری نیابین و کار و کریاربت راست و دورست کرین،
 خه لاته کنئ تی فه برین بو وان یسن ههی. ﴿۴﴾ [ههی موحهمد] بیژه: نهری هوین باوهریسن ب وی [خودای]
 نائینن شهوی شهرد دو رؤژاندا چنکری، و هوین هه فهران بو چئ دکهن؟ نهو چنکهر، خودانئ جیهانانه.
 ﴿۵﴾ و چپابیت به جه و بلند بیت تیخسینه د نهردیدا [دانه هزبتت]، [ب ناف و گل و گیایی و دار و
 دهرامهت و شیکائی] یسن ب بهر هکته تیخستی، و د چار رؤژبت تمامدا، رزقئ خه لکنئ شهردی نهویت
 ههوجه دیارکر. ﴿۶﴾ پاشی بهری خؤ دا نهسمانی و نهو دو یکبیل بوو، و گؤته نهردی و نهسمانی ههوه بقیت
 و نهفیتت ل دویف نهمرئ من وهرن [کا من ج دناف هه وهدا بو مرو فان جنی کریبیه، ده رینخن] گؤتن: تم ب
 دلخؤشی و بهر نهمرئ ته هاتین.

فَقَضَاهُمْ سِتْرًا مَسْمُومًا فِي يَوْمِئِذٍ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سِتْرَةٍ لِرَبِّهَا
 وَرَبِّهَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصِيبِهِ وَحَفِظْنَا بِكَ تَعْدِيرَ الْعَرَبِ
 الْبَلْبَلِ ۚ إِنَّ أَعْرَضُوا أَقْبَلَ أَنْزَلْنَا مِنْكَ صَمِيمَةً مَثَلِ صَمِيمَةٍ
 عَادُوا وَكُنُودًا ۚ إِذْ جَاءَ نَهْرُ الْمَرْسَلِ مِنْ بَيْنِ أُبْدِهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلْهَبُهُمْ وَأَلْهَبَهُمْ وَالْوَشَاءَ رَبَّنَا لِأَنْزَلِ مَثَلَهُمْ
 فَلْيَأْتِنَا أَرْسِلْنَاهُ بِهِ كَقُرْآنِ ۚ فَأَمَّا عَادَ فَأَسْتَفْكَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا لِمَ أَشْدَقُ قُوَّةً وَأَوْفَرُ زُرًّا وَلِمَ لَمْ يَأْتِ
 اللَّهُ بِالَّذِي خَلَقَهُمْ هَوَاشًا مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۚ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَابٍ لِيَذَّبَهُمْ
 عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْخِزْيِ وَالذُّبَابِ الْعَذَابِ الْأَجْرَةَ الْخِزْيَ وَمَنْ
 لَا يُصِرُّونَ ۚ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحْتَرُوا الْعَمَىٰ عَلَى
 الْعَهْدِ فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ
 وَخِزْيَاتِ الَّذِينَ نَسُوا أَوْسَعًا لَأُيَسَّقُونَ ۚ وَتَوَدَّ يُخْرَجُوا مِنْ دُونِ
 آلِ الْكَافِرِينَ يُرْزَعُونَ ۚ حَقَّ إِذَا تَأْتَا جَاءَ وَعَاشِدَ عَلَيْهِمْ
 سَنُومُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَعَجَلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَحْتَسِبُونَ ۚ

﴿۱۲﴾ و خوردنی دو پروراندا کرده حفت نسمان،
 هر نسمانه کی کارویاری وی دورست کر، و مه
 نسمانن دنیایی ب ستران خملاندن و پاراست
 [ز شهبانان]، ب راستی نهفه تکبیر و تقدیرا
 خودایی دستهلاندار و زانابه. ﴿۱۳﴾ قیجا نهگهر
 وان بهری خض [ز باومرینیان و هزرکرنی د فان
 چنکرماندا] وهرگتیرا، تو بیژنه: نهفه من هوین ز
 هشکه قیزیه کن ترساندن، وکی وی هشکه قیزی
 نهوا عاد و (سهمود) هنگاقتین. ﴿۱۴﴾ وهختی
 پیغمبر ز همی بهخانق بقر وان هاتین [گوتنه وان]:
 ز خودی پیغمبر نه بهرینسن، گوتن: نهگهر خودایی مه
 فیابایه پیغمبران بهنیریت، داملیاکه تان هنیریت، و
 ب راستی نهفا هوین بنی هاتینه هنارتن، نم باومریسی
 بنی نایشین. ﴿۱۵﴾ هندی عاد بوون ز نههقی خض د
 نمریددا مه زن کرن، و گوتن: کی ز مه ب هیزتره؟ ما
 وان نهددیت، ب راستی نهو خودایی نهو چنی کرین
 ز وان ب هیزتره، و وان باومری ب نایهت و نشان و
 موعجزیه بیت مه نعدینا. ﴿۱۶﴾ قیجا مه هویره بایه کن

ب سروه قهم د چند روزه کیت کوره و رهددا، ب سر واندا هنارت، دانزیا زپسواکرن و شه مزاریسی
 دژاندا دنیابیدا بهدینه بهر وان، و نیزایا ناخرهتی پساتر و شه مزارتیه، و هاریکاری زی بو وان نایته کرن.
 ﴿۱۷﴾ هندی (سهمود) بوون مه راسته ریکرن، بهلنی وان گومرایی ب سر راسته ریسی تیخت [نانکو
 گاوری گرتن، و پشنا خض دانه باومریسی]، و ز بهر کار و کریاریت خراب نهوتن وان دکرن، بروسیبیا ناگری
 و نیزایا رسوا بوون و شه مزاریسی نهو گرتن. ﴿۱۸﴾ و نهوتن باومری نیابین و نهقا خودی دکرن [نانکو ز
 خودی ترسیان، و هاریز کاریسی وی دکرن]، مه رزگار کرن. ﴿۱۹﴾ و روزه نباریت خودی بو دوزه هنی دینه
 کومکرن، و نهوتن بهرایکی [داژیک نهفه قنتن] دینه راوهستاندن، دایکفه بهنیک ریز و بیت دویاهسی
 بگه هسه وان. ﴿۲۰﴾ قیجا گاملا د هف ناگری کومبون [و لیان کار و کریاریت خض نیکار بکن]، گوینت وان
 و چاقیت وان و چه رمی وان دنی شاده بیسی ل سر وان کار و کریاران دن، بیت وان کرین.

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٢﴾ وَتَمَّتْ لِقَاءُ رَبِّكُمُ الْمَوْتُ وَقَدْ كُنْتُمْ تَنْتَهِيُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ آيَاتُهُ عَلَيْنَا سِرًّا فَقَالَ أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءُ أَتَمَّ عَلَى كُلِّ قَوْمٍ بُرْهَانًا وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرًا وَسِعْتُمْ بَعْدَ الْحَقِّ اتِّخَافًا وَمَا كُنْتُمْ بِتَائِبِينَ ﴿٣٠﴾

تائِبِينَ

﴿۲۲﴾ و دئی بیژنه چهرمن لهشئ خق: بوجی هموه شادهیی ل سهر مه دا؟ (و نم بهره فانیس ز هموه دکهین) دئی بیژن: [نه ب مهیه] خودئ نم ب نه زمان تیختین، نهو خودایسئ [نه فرۆ] همسی نشت ب نه زمان تیختین، و نهوی جار اتیکئی هویس دابوون، و همر دئی ب پال و یقه ز فرۆن. ﴿۲۳﴾ (وه ختنئ هموه گونه دکر) هموه خق ز گوهر و چاف و چهرمن خق نهده فشارت، هویس ل وی هزری بیوون شاده بیسئ ل سهر هموه نادن [هموه بهس خق ز مرؤفان فهدشارت]، و هموه هزر دکر خودئ گه لهک ز وان کاریت هموه دکر، نوزانیت [ز بهر هندئ هموه بسته می دکر] گونه هاندا دکر. ﴿۲۴﴾ و نهقه بیوون نهو هزار هموه ز خودایسئ خق دکر، و نهقی هزارا خه لهت نهوا هموه ز خودئ دکر، هویس دهیلاک برن و هویس بیوونه ز وان نهوئت خسارته. ﴿۲۵﴾ قیجا نه گهر سه برئ بکتیشن ناگره جهئی وان، و نه گهر داخوازا رازیوونئ زی بکن، نهو نه ز وانه بیته خودئ ز وان رازی بیته، و نه گهر بخوازان بز فرۆنه دنیا یسئ دا ز

نوی خودایسئ خق رازی بکن، ز فریس بؤ وان نیه [چونکی رۆژا قیامه تن رۆژا جزا و خه لانه ل سهر کار و کریاریت دنیا یسئ]. ﴿۲۶﴾ و مه هه فالیت خراب [ز مروق و نهجه بان] بؤ [موشرکت مه که هن] بیته دانایسئ، قیجا کار و کریاریت وان بیته نوکه و بیته باشه رۆژی بؤ وان خه ملاندن، نیزا بؤ وان واجب بووه، نهو زی و هکی ملهتیت بهری خو ز نهجه و مرؤفان، هیزایی نیزایسئ بیوون، و ب راستی نهو بیته خسارته بیوون. ﴿۲۷﴾ و نهوئت گاور بیووسئ [ز خه لکن مه که هن] گوتن: گو هئی خق نهده نه فی قورناتئ و قهره بالعی د بهر را بکن، دا هویس بشته وان و وان بی دهنگ بکن. ﴿۲۸﴾ و ب راستی نهو دئی نیزایه کا گران و دژوار دهینه وان نهوئت گاور بیووسئ، و ب راستی نهو دئی ب جزایسئ خرابترین کاری وان [کو گاوری و شرکه] وان نیزا دهین. ﴿۲۹﴾ نهقه میه جزایسئ دژمنیت خودئ کو ناگره، و همر وهمر دئی تیدان ب، فن هاته جزا کرن چونکی وان باومری ب قورناتئ نه دیتنا. ﴿۳۰﴾ و نهوئت گاور بیووسئ گوتن: خودیوون، کا وان هه دروکان، نهجه و مرؤفان نهوئت نهو دسه درابرین و گومراکرین نیشا مه بده، دا نهو وان بکه به دین بیسئ خق فه، و دا نهو ب بن بکه فن [و بکه فنه د بئن بنئ ناگرید].

بِإِنِّ الْآدِرْتِ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَتَذَكَّرُونَ وَلَا تَحْزَنُوا وَلَا تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ
 آلِي كَثُورٍ تُعَذِّبُونَ ﴿٣٥﴾ عَمَّ أَذْيَابِكُمْ فِي الْآيَاتِ وَاللَّهُ تَعَالَى
 فِي الْآخِرَةِ وَاللَّعْنَةُ فِيهَا مَا تَشْتَكُونَ أَنْفُسَكُمْ وَاللَّعْنَةُ
 فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٦﴾ تَزَالُ لَوْنٌ عَقُورٌ رَجِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
 قَوْلًا يَنْسُ إِذَا قَالَ لِلَّهِ وَعَجِلَ صَلَاحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ أَرْفَعُ
 بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٩﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُلْقِيهَا
 إِلَّا ذُو عِظْلٍ عَظِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَأَمَّا زَيْنَبُ فَتَرَى
 فَتَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِتِقَاءَهُ تَعْبُدُونَ ﴿٤٢﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُمُ بِآلَائِهِ وَالنَّهَارِ وَهُرُوقِ اللَّيْلِ ﴿٤٣﴾

﴿۳۵﴾ ب راستی نه‌ویت گوتین: خوداتن مه خودتیه،
 باشی ل سهر فن مابین و حق راگرتین، ملیکات
 [وه‌ختن مرنن] دتته دهف وان [و دیتونه وان]:
 نه‌رسن [ژ تشنن هوبن دی ب به‌رفه‌چن]، و ب
 خهم نه‌که‌فن [ژ تشنن هه‌وه د دنیا سیداب باش خوقه
 هیلابی]، و مزگینسیا وی به‌حشتن ل هه‌وه بیت نه‌وا
 به‌سیان بز هه‌وه بن هاتنی دان. ﴿۳۶﴾ هم دژمانا دنیا سنی
 و ناخره تیدا هاریکار و سه‌میانتیت هه‌وه‌بنه، و تشنن
 هه‌وه بیئت بسن بز هه‌وه تیدا هه‌وی، و ج بخوازان
 زی بز هه‌وه بسن تیدا هه‌وی. ﴿۳۷﴾ نه‌فه قدرگر تنه‌که
 ز دهف خودایسن گرنه‌ه زبهر و دلزفان. ﴿۳۸﴾ ما
 ناخفتنا کن ژ یا وی چیره نه‌وئی به‌ری خهلکی دده‌ته
 رینکا خودئی و بانگه‌هلدیرسیا رینکا وی دکه‌ت، و کار
 و کربارینت راست و دورست دکه‌ت، و بیژیت: ب
 راستی نه‌ز ژ موسلمانانم؟ ﴿۳۹﴾ باشی و خرابی وه‌کی
 تیلک نابن، خرابیسن ب یا چیترا لاده و نه‌هیله، نه‌گه‌ر نه
 نه‌فه کس، هنگی دئی بیسن نه‌وئی دژمانی د ناقره‌راته و
 ویدا هه‌وی، دئی وه‌کی هه‌فاله کنی تیزیک و خوشتنی لئی

بیت. ﴿۳۵﴾ و کس ناگه‌هیه فن بله‌بس [کو شوینا خرابیسن باشیسن بکته]، نه‌و نه‌بن نه‌ویت سه‌بر کیش،
 و کس و ماناکه‌ت، خودان خیره‌کن مه‌زن نه‌بیت. ﴿۳۶﴾ و ههر وه‌ختن شاوازمک ژ شه‌بتانی بگه‌هیه‌ته، نو
 حق ب خودئی به‌ارینه‌ه، ب راستی نه‌و بسن گوهدیر و زانابه. ﴿۳۷﴾ ژ نیشانتیت مه‌زناتی و شیانا خودئی شه‌ف
 و روژ، و روژ و هه‌یسن، سوجه‌یسن نه‌بق روژئی بیهن و نه‌بق هه‌یسن، و سوجه‌یسن بز وی خودایی بیهن بسن
 نه‌و دایسن و نه‌و چیکرین، نه‌گه‌ر هوبن راست وی ب تنن دهریسن. ﴿۳۸﴾ و نه‌گه‌ر وان حق مه‌زن کر [و حق
 ب سهر به‌رستا خودئی تیختن]، نه‌ویت ل دهف خودایسن ته [کو ملیکاتن] شه‌ف و روژ ته‌سییحا خودئی
 دکه‌ن وژ کتیا سببان باقر دکه‌ن و ناوه‌ستن.

﴿۴۳﴾ وَ زُنَيْتٍ [زنیان] خودی [ل سهر ساخرنا
 بستی مرئی] شهوه دئی تو نهردی هسک بیسی، گاغا
 خودی باران ل سهر باراند گژ دبیست و دیزقیت و یف
 و بلند دبیست، ب راستی نهوی شهردی مرئی زیندی
 کری، همر نهردی مریمان زیندی که تفه، ب راستی
 نهول سهر کرنا همی نشتان یسن دستنه لاتناره.
 ﴿۴۰﴾ ب راستی نهویت نایه تیت مه دگوهوزن
 [و دهستکاری تیندا دکهن]، نهول بهر مه بهرزه نابن،
 نهردی ما کبیر چیتره نهوی ملیکات دهافینزه ناف
 ناگری، یان زی نهوی روزا قیامت تنی تیت،
 ههوه ج دقیت بکهن، ب راستی نشتن هویسن دکهن
 خودی یس ناگه هه. ﴿۴۱﴾ ب راستی نهویت باوهری ب
 قورنانی نه نیاسین دهسی بز وان هانی [نهو دئی جزایسن
 گاوری و باوهری نه نیاننا خز وهر گران]، و ب راستی
 نهف قورنانه کتیه کاب ریز و یسن و هارستیه.
 ﴿۴۲﴾ گوهر یسن ب چو رهنگان ناگه هینن، و چوجا
 بویج نایست [و یا هارستیه ژ کیمکرن و زیده کرنن،
 و بستی وی ژ چو کتب نائین، وی بویج بکهن].

چونکی نهو ژ دهف خودایسن کار نهجه و شای گله به سستی، یا هاتیبه خوارئی. ﴿۴۳﴾ نهو چو دراستا
 ته دا نایزن، نه گهر دراستا پیغه مبریت بهری ته زی دا نه هاتیبه گوتن [یان دئی بیژن تویسی دینی، یان دئی
 بیژن ستره بندی، یان دئی بیژن درهوی]، ب راستی خودایسن ته خودانسی لیبوریتیه [بؤ خودان باوهران]، و
 خودانسی نیز ابا گران و دژواره [بؤ گاوران]، [قیجا خو بیله ب هیشیا و یسه]. ﴿۴۱﴾ نه گهر مه نهف قورنانه
 ب نه زمانه کنی بیانی [نه عجمی] نیابابه خوارئی، دا بیژن بلا نایه تیت وی ب نه زمانه کی هاتیبه دیار کرن، نه
 تیگه هشتابیه [و دا بیژن] قورنانا بیانی و پیغه مبرئی عهره ب جاوا دکهنه بهر نیک؟! بیژه: نهف قورنانه بز وان
 نهویت باوهری نیاسین راسته یسی و دره مانه، و نهویت باوهریسی یسن نه نینس گوهیت وان بز بهیستا قورنانی
 دکهن، و قورنان ل سهر وان تارباتی و کوره یسه، نهف [نهویت ژ قورنانسی یسن باوهر] د و هسانه ههروه کی
 ژ چه کی دویر دیتنه گازی کرن [نه گازیسن گولن دین، و نه تنی دگه من، ژ بهر هشدن ل دویف ناچن].
 ﴿۴۵﴾ مه تهورات بز مومسای تینا، و نهول سهر ژنک جودابوون [د نافیبه راست دانانا وی و دره و دانانا
 ویندا، ههروه کی مله تنی ته دراستا قورنانیدا کری] و نه گهر ژ بهر فهر مانا خودی نه بایه کس وان بیکه قورنانی
 ناهت، دا حوکمی و دادوهریسن د نافیبه را وندا کهت [نانکو دزوی نیزایسن بز وان نیت، نهویت قورنانی
 دره و دانن]، و ب راستی نهول قورنانی ب شک و گومانن. ﴿۴۶﴾ ب راستی هه که سستی باشیسن بکهت بز
 خز دکت، و هه که سستی خرابیسن دکت ل خز دکت، و خودایسن ته سستی ل بهنده یان نا کهت [کهس یسن
 گو نه د نایتیه نیزادان].

۱۷ ﴿ زانیا و هختن هانتا برؤزا قیامه تنی [کا دئی
 کمنگی بیت] ل دهف خودی ب تنیه، و نینه فیقی ز
 بشکوز کان دهر که فیت، و نینه منی گرانه بییت و باری
 خؤ دانیت، نه گهر ب زانین و ناگه هدارسیا خودی
 نه بیست. و برؤزا [خودی] گازی وان دکهت: کانتی نه
 هه فیشکتت هه وه، بق من ددانان؟ [بلا بهر فانیسی
 ز هه وه بکن، بیان تیزایی ز هه وه بدهنه باش] دئی
 بیژن: نهفه مه راستی گؤت، ب راستی نهفرو کس
 د ناس مه دا نینه، شاده بیسی بدت کو نهو بق نه
 هه فیشکن. ﴿۱۸﴾ و نهویت وان د دنیا بییدا دهر مستن ل
 وان بهرز جوون، و تیقین و باوهریکاین گؤمان بز وان
 چنی بوو نهفرو وان رهفین ز ناگری نینه. ﴿۱۹﴾ مرؤف
 ب دو عایا خبز یفه ناوهمسیت [و ناهیلست، همر دئی
 دو عایان ز خودی کت، بهر فرهمیسی بدهتنی و زینکت
 زیانسی ل بهر ب ساناهی بیخت]، و نه گهر نه خؤشی و دئی
 تنگافی گه هشتن، دئی ز خیرتی بنی هفی بیت، و دئی
 ز دلؤ فانیسیا خودی بنی نو مند بیت. ﴿۲۰﴾ و نه گهر مه
 ز دهف خؤ کهرم و نیعمه تک دایسی، پشتی نه خؤشی

و تنگافی گه هشتیسی، دئی بیژست: نهفه ههفن منه و نهز ههزیمه [و دئی ز بیر کهت نهفه جه براندنه]، و نهز
 باوهر ناگه قیامت دئی رایبت [و نه گهر رایبت زی] و نهز ب بال خودیقه ز فریم، ب راستی من خه لانه کنی
 باش یسی ل دهف ههی [کا چاوا خودی کهرم د دنیا بییدا د گهل من کریسه، ل ناخره فن زی نه گهر هه بیت
 دئی وهسا د گهل من کهت]، ب سویند نهفم دئی نهویت گاوربوویسی ب وان کار و کریاران ناگه هدار که بین
 نهویت وان کریسی، و ب سویند نهفم دئی تیزایه کامه زن و گران دینه بهر وان. ﴿۲۱﴾ و نه گهر مه نیعمهت د
 گهل مرؤفی کرن، دئی رویسی خؤ [ز سوهایسی] وهر گزیرت و دئی خؤ معزن کهت ل سهر نه مرئی خودی، و
 نه گهر نه خؤشی و تنگافی گه هشتن، دئی دهست ب دو عاییت دریز کهت. ﴿۲۲﴾ [ههی موحه مد] بیژه: کا
 بیژنه من [دئی حالی هه وه چ بیت] نه گهر نهف فورنانه ز دهف خودی هانتیبت و هوین باوهریسی پی نه نینن،
 کی ز وی گومرانر و ربیره ز ره نهروی [هؤسا] د دژمنایی و رکانه کا دویردا دزیت. ﴿۲۳﴾ تیزیک، نه دور نهفم
 دئی بهلگه و نیشانتیت [تیکینی و شیانان] خؤ بز وان د نهر د و نهسماناندا و دوان ب خؤ دا زی ناشکرها کین، دا
 بز وان ناشکرها بییت کو ب راستی نهفه [نهف فورنانه و یسی تیزاییه خواری، و یسی بز هاتی کو پیغه بهره]
 راسته، نهروی ما نهفه نه بهسی وانه کو خودایسی ته ل سهر هه می تشنان حازر و شاهده [فانکو ما شاده بیسیا
 خودایسی ته، ب راستییا ته و راستییا فورنانا بز ته هاتی، نه بهسی وانه]. ﴿۲۴﴾ هشیار بن، ب راستی نهول
 برؤزا قیامه تنی ب گؤمانن، هشیار بن خودی هویر و گریت هه می تشنان دزانت، و چول بهر بهرزه نایبت.

سوره شورا

ل مەكەنن ھاتیبە خوارى (۵۳) ئايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ھۇسا دىتتە خواندن (جا، مېم)، (عەين، سين، قاف) و ل دۆر راقە كرنا فان رەنگە تيان، ل دەستىكا سۇرەتا بەقەرە بۇقۇرە. ﴿۲﴾ ھۇسا وەكى فى سۇرەتن خودايى سەردەست و كارىنەجە وەھىيى بۇ تە و پىئغەمبەرىت بەرى تە دەھنرىت. ﴿۳﴾ ھىدى دەنەرە تەسناندا ھەى يىن وىيە، و ئەو يىن بىلند و مەزنە. ﴿۴﴾ تىزىكە [ھەر ھەفت] ئەسمان [زۇ بەر مەزنانىيا خودى، و ژ بەر كرىتيا فاخفتا ئەود دەرەھەقى خودىدا دكەن] ل سەرىك شەق شەق بىن، و مىياكەت پەسا خودايى خىز دكەن و وى ژ كىياسيان باقر دكەن، و داخووازا گونەھ ژبەرىنى بۇ ئەوئىت دەرىدىدا، دكەن، بزائن ب راستى خودىيە گونەھ ژبەر و دلۇقان. ﴿۵﴾ و ئەوئىت شوينا خودى ھەئىشك و

سورة الشورى

بسم الله الرحمن الرحيم

حَمْدٌ عَسَىٰ أَن يَكُونَ لِمَن فِي آيَاتِنَا وَلَئِن لَّمْ يَكُن لِّمَن يَخْتارُ أَفَلَا تُحْسِنُونَ الْعَمَلَ ﴿۱﴾ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲﴾ تَكَادَ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ مِنْ فَوْقِنَا وَالْأَرْضُ بِأَنْزَارِهَا وَبِحُدُودِهَا وَمَن يُشْفِقْ عَلَيْهَا غَلَبَتْ عَلَيْهَا مَوْجِدَاتُ السَّمَاءِ لَئِن لَّمْ يَكُن لِّلرَّحْمَنِ الْوَيْلُ لَأَكْبَدُنَّ الْوَيْلَ مِنَ اللَّهِ الْإِلَهَاءِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ ﴿۳﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً حَظِيظًا عَلَيْهِمْ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ يَكْفُلِينَ ﴿۴﴾ وَسَكَدَتْ أَوْحِيَانَا لِنَدْوَاةِ السَّعِيرِ ﴿۵﴾ وَمَنْ حَزَلْنَا أَوْ شَدَدْنَا رَجْمًا فَهِيَ كَالَّذِي فِي رُجْمِ اللَّهِ يُرْتَدُّ فِي الْحَمْدِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ لَشَيْءٍ عَشِيْرٌ ﴿۶﴾ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَحَدِّثْ إِلَىٰ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَسْمَانُ كَالَّذِي يُنْفَخُ الْبُيُوتُ مِنَ الْمَسَارِكِ ﴿۷﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَالِدُ الْحَقُّ وَإِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۸﴾ وَمَا أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكِّمُوهُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۹﴾

بوت گرتين [و دەرىسن]، خودى ل سەر كار و كرىارىت وان زىرە فاقانە، و كار و كرىارىت وان نە دەدەست ئەدانە. ﴿۶﴾ و ھۇسا مە قورئان ب ئەزمانى عەرەبى بۇ تە ئىنا خوارى، داتو خەلكى مەكەھى و دەور و بەرىت وى بىن ناگەھدار بىكەى و بترسىنى، و داوان ژ رۇوا قىامەتن و كۆمبوسى، كو چو گومان تىدا نىنە، بترسىنى [وئى رۇزى خەلك دى بئە دو جوين]، جوينەك دى چىتە بەھەشتى و جوينەك دى چىتە دۆرەھى. ﴿۸﴾ و ئەگەر خودى قىايابە، دا وان كەتە تىك دىن، بەلنى يىن وى بىئىت دى كەتە د ناف دلۇ فانىيا خودا، و سەمكاران چو دەست و ھارىكار نىسن. ﴿۹﴾ ئەو غەبىرى خودى بۇ خىز دكەن سەمیان و پشە فانا؟! و سەمیان و پشە فانا بەس خودىيە و ئەوە مرىسان زىندى دكەت، و ئەو ل سەر ھەمى ئشتان يىن دەستەھ لاتنارە. ﴿۱۰﴾ و ھەر تشتەكن ھوبىن ل سەر ژىلك جودا بىن [ژ كار و بارىت دىنى]، حوكمىن وى يىن ل دەف خودى، ئىچا بۇ حوكمىن وى ل خودى بۇ قۇر، ئەف خودىيە [ئەفنى حوكمىن ھەر تشتەكى ل دەف] خودا بىن مە، مەن پشەتا خۇ ب وى گرىندا، و دەھمى كار و بارىت خودا دى ل وى زقۇم.

﴿۴۳﴾ نهف نهوه یا خودتی مزگینسی بی ددهته بهنده بیست خق، بیست باوهری ئینابین و کار و کراریت راست و دورست کرین، و [ههی موحهمد] بیتره نهز جو کرینان بهرانبهری گه هاندنا فی بهیامنی ز ههوه ناخووازم، حهز ئیکرنا مرؤفانیسی نهیست [تشتی نهز ز ههوه دخووازم نهوه هوین نهزیه تا من نهکن، ز بهر وی مرؤفانیسی دنافهرا من و ههوه ددا]، و ههر کسنی باشیسه کن بکعت هم دئی باشیبا وی بز زنده که بن، ب راستی خودتی زنده گونهه زبیر و شوکور و هر گره. ﴿۴۴﴾ نهی نهوه (فورهبشی) دبیزن: [موحهمدی] نهف قورنانه ز دهف خق نیای و ز دره ب بال خودبفه لی ددهت، و نه گهر ته ل بهر بابیه نو تشته کی ز دره ب بال خودبفه لی بدهی، خودتی دا دلی نه مژکعت نه گهر فیابابه، و چو نشت نهدما ل بیره ته، و چو نشت ل سر دلی ته ندهیلا، و [خودتی] بو یجسی رادکعت و زئی دبت، و هه قیسی کو ئیسلامه ب ناخفتنیست خق بیست ب وحی بز پیغهمبرئی خق هنارتین [کو قورنانه] دیار و بهجهه

دکعت. ب راستی خودتی ز تشتی د سینگ و دلاندا فهشارتی ب ناگههه. ﴿۴۵﴾ و نهوه توبه بیستی ز بهنده بیست خق و هر دگریت، و ل گونهیبت وان دبؤریت و یا هوین دکعت دنانیت. ﴿۴۶﴾ و دوعاییت وان نهویت باوهری ئینابین و کار و کراریت راست و دورست کرین قه بویل دکعت، و ز که ره ما خق ز داخووازا وان زنده تر ددهته وان، و ئیزیه کا دزوار بز گاوران یا ههی. ﴿۴۷﴾ و نه گهر خودتی بز قق هه می بهنده بیست خق بهر فرهد کر بابیه [وهه می ز منگین و بیی منعت کر بانه]، دا هه می دتهر دیدا دسه رداچن، و داخق مه زن کهن، به لی ل قایدهیا [فه دارا] وی دقیت بز قی دئیشه خواری، ب راستی نهوه ل بهنده بیست خق شارهزا و ب ناگههه. ﴿۴۸﴾ و نهوه بارانی [وهه ختی ههوجه بیسی] دئینه خواری، پشی بهنده بیست وی ز هانا و قی بی هیقی بوویسن، و دلؤفانیسی خق [خیر و بتریت بارانی] به لاف دکعت، ب راستی نهوه سه میانی، شابی بهسن و سو بایسی. ﴿۴۹﴾ و ز نشان و بهلگه بیست [مهز ناتسیا] وی چیکرنا نهرد و نه سمانان و هندی خودان رو و جنت تیدا به لاف کرین، و نهوه ل سر مژکمرنا وان نه گهر بقیت بیی پیغه هاتسیه. ﴿۵۰﴾ ههر نه خق شیبهه کا بگه میته ههوه ز بهر وان کار و کریرانه بیست ههوه کرین، و ل گه له ک گونه هان زی دبؤریت [جزایی بز نادانیت]. ﴿۵۱﴾ [گملی مرؤفان] هوین نه شئین خودتی نه چار بکن دتهر دیدا، کو ههوه ئیزانه ددهت، و ز بیلی خودتی ههوه چو هاریکار و پشته لمان نین.

وَمَنْ يَأْتِ الْخَوَارِجَ الْبَغْرَ كَالْأَعْمَىٰ ۚ إِنَّ يَدَّ يَسْتَأْذِنُكَ أَرْبَعٌ
 وَتَطْلُنَ زَوَاكِرَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝
 أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ يَرْتَابُونَ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ لِمَا هُمْ يُعْمَلُونَ ۚ وَبَشِّرَ الَّذِينَ
 يَجْتَدُونَ فِي دِينِهِمُ اتِّمَامًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعْ
 اللَّهُ بِهِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأُولَئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ ۚ وَمَنْ يَرْتَابِ
 يَتَوَكَّلْ ۚ وَالَّذِينَ تَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَلْبَسُوا الْقُرْبَىٰ وَلَوْ أَنَّ
 عَصِيَوا لَهْمُ يُفْقَرُونَ ۚ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ بَدَأْنَا صَدَقَاتِهِ
 أَلْبَسُوا مُرْتَابًا وَكُفْرًا ۚ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ لَنْ نَعْفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُمْ عَلَىٰ اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَاجْمِلٌ الْظَّالِمِينَ ۚ وَلَنْ نُصَرِّفَ
 بَعْدَ ظُلْمِهِ ۚ فَأُولَئِكَ مَتَّعْتَهُمْ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَتَّخِذُونَ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ غَلْفِهِمْ أَوْلِيَاءَ ۚ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَنْ نُصَرِّفَ وَنَعْفُو ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَجَائِبِ
 الْأُمُورِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ رَّادٍ لِّشَيْءٍ يُعْدِيهِ ۚ وَشَرَى
 الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ بَعُولُونَ ۚ هَلْ لَمْ يَرَوْا مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ

نهون [نهوتت خضو ژگونه هیت مهزن و زنده کرتیت دویر دتخن، و نه گره که بریت وان ژتیکسی فه بوون
 لن دبزون. ﴿۳۸﴾ و نهوتت ل دیوف نه مرتی خودایستی خض هاتین، و نفیژ بهر دهوام و ب رهنگی پندی
 کرین، و کاروباری وان [دانقهارا هه فدا] مشهوره تکر نه، و ژ رزقی مه دایبه وان [درینکا خودیدا] ددهن.
 ﴿۳۹﴾ و نهوتت نه گره ستم لن هاته کون [ژ نه هه قی]، تویتت خض ل وی فه دکهن بی ستم ل وان کری، و
 ته عدایستی ناکه ن [دفتت موسلمان بی شکهستی و بیچاره نه بیت بهرام به زورداریی و نازا کرنا وی ژ هیز کاریی
 بیت]. ﴿۴۰﴾ و جزایستی خرابیستی خرابیه کا وه کی ونیه، و ههر که سن ل وی بیوزیت [تهوی خرابی د گهل کری]
 و ناقهار خض و وی خضوش بکهت، دئی خودی خه لاتی وی دهتی، ب راستی خودی حه ژ سه مکاران ناکهت.
 ﴿۴۱﴾ و یسن نزلا خض فه کهت [بی زیده ی] پشی ستم لن هاتیه کون، قیجا نه فان چور ریکیت لیگرتن و
 لومه یان ناچستی. ﴿۴۲﴾ نه ودی بهر لومه و لومه دار بن نهوتت زوردارین ل خهلکی دکهن، و ژ نه هه قی خض د
 نه ریدیدا مهزن دکهن، و خرابی و دهستدریزیستی تیدال سه رجان و مالی خهلکی دکهن، نه فان نیزایه کا ب ژان
 و دژوار بز وان [رؤژا قیامهت]. ﴿۴۳﴾ و یسن سه بری [ل سه زولنی] بکنشیت، و [ل زوردارنی خض] بیوزیت،
 نه هه [سه برکشان و لیوزین] ژ وان کارانه بیست کو دفتت مرؤف ل سه بری هشیار و رزد بیت. ﴿۴۴﴾ و ههر
 کهستی خودی وی گومراو ریه ره بکهت، نن وی پشی خودی کهس نینه، خض لن بکهت خردان و وی
 راسته پری بکهت، و دئی بیسی گافا سه مکار [رؤژا قیامهت] نیزایستی دینن، دئی بیژن: نه ری ریکه کا زفرینی
 [بو دنیاسن] هه به.

﴿۱۵﴾ و دئی وان بیسی بهر ب دوزمه هیفه دتیه تاژوژن، و ب ترس ژ رسوایی و شه‌مرزاری ب رهنه کن چالی و بنه‌بنه جاف‌گیزی دکهن، و نویت باومری نیابین [بشس جزینه به‌حاشتن و دیتن کاج ب سه‌ری گاوران هات] دیتژن: ب راستی خوش‌سارهت نه‌ون نویت رزوا قیامه‌تنی ژ خخ و کهمس و کاریت خخ بووسین، بزانب ب راستی سه‌کار بیست دتیزابه‌کا بهره‌وامدا [نه ب دوبها بک دتیت و نه زئی دهر دکهن‌فن].

﴿۱۶﴾ و وان ژ بل خودی جو هاریکار نه‌بون هاریکاریسا وان بکه‌ن [و نیزایا خودی ژ وان بدنه باش]، و همر که‌سن خودی وی گومرا و رینه‌رزه بکه‌ت، سن رینکا رز گار بوونی بو نینه. ﴿۱۷﴾ [گمل مرزفان] به‌رسفا خودایی خخ بدهن [نانکوب ب لهز گوهداریسا خودایی خخ بکه‌ن، و ل بهر نمرتی وی راوه‌سن]، به‌ری دوزمه بکیت که‌س نه‌شیت فه‌گیزیت، و وه‌لی بکه‌ت کو خودی نه‌نیست، د دئی رز ژیدا [کو رزوا قیامه‌تیه] نه‌جو پارنزمه [ژ نیزایا خودی] هه‌وه هه‌نه، و نه‌تیک هه‌یه نیکارا وئی نیزایی بکه‌ت [نه‌وا

ب سه‌ری هه‌وه دتیت، چونکی هوین دئی زانن ب دورستی هوین هتیزی وئی نیزاییته]. ﴿۱۸﴾ فیجا نه‌گه‌ر وان رووسی خخ و هر گتیرا [ول دو یف نه‌مرتی خودی نه‌هانن و باومری نه‌نیان، خه‌مس نه‌خو]، نی‌مه‌تو نه‌هانرتی تول سه‌ر وان پارنزر کاسی [ب کو نه‌کی سه‌ری وان بدهیه باومریسی] و ژ گه‌هانندا په‌باما خودی پیغه‌تر چو یسی دی ل سه‌ر ته‌نینه، و نه‌گه‌ر نه‌م ژ به‌ری خخو نه‌نعمه‌ت و که‌ره‌ه‌کن بدهینه مروقی هنی که‌یفخوش دیت [به‌ته‌ر دیت]، و نه‌گه‌ر نه‌خوشیه‌ک ژ به‌ر نه‌وا وان کری بگه‌هت وان، فیجا فه‌نجییت به‌ری نو که‌مه‌د گهل مروقی کریس، ژ بیرا خخو دبه‌ت. ﴿۱۹﴾ خودانی و فه‌رمانداریسا ته‌رد و نه‌سمانان یا خودییه، چ بغیث چنی دکه‌ت، یسی بغیث دئی کجان ده‌تی و یسی بغیث دئی کوران ده‌تی. ﴿۲۰﴾ یان ژی دئی کور و کچان پیکفه ده‌تی، هه‌چیس وی بغیث ژی دئی خوش که‌ت [نه‌کور دین و نه‌کچ...]. ب راستی نه‌و یسی زیده زانا و خودان شیبانه. ﴿۲۱﴾ و نینه مروقه‌ک خودی د گهل باخفیت، ب رینکا وه‌جیسی [تیلها من] نه‌بیت [هه‌روه‌کی خودی تیلها م دایسه ده‌بکا موسایی، و کریسه ددلی ویدا کورئی خخ بدانیته د سنذوقه‌کیتدا، و بائزینته د ده‌ریابیندا]، یان ژی ل پشت بهره‌دیه‌کنی [هه‌روه‌کی خودی د گهل موسایی ناخفتی و گول ناخفتنا خودی بووی، یسی خودی بیینیت] یان ژی فاسده‌کی [ژ ملیکا‌تان] بو‌هتیزیت، فیجا [نه‌و ملیکا‌ت] ب نمرتی خودی چ یا خودی بغیث بو وی مروقی ب وه‌حی بیینت، ب راستی خودی یسی بلند و کارنه‌جهه.

﴿۴۵﴾ و کا چاروا مه وهحی بز پیغه مه ربیت دی هنارتیه، وه سامه ب تمیری خق قورثان بز نه ب وهحی هنارت، و ته [ههی موحه مه ب هری هانتا وهحیی] نه دزانی قورثان چیه و باوهری چیه، به لی مه قورثان یا کریسه رونا هیه کا وهسا، هه چیی مه بقیت ز بهنده ییت خق نم ب وی رونا هیی راسته بی دکه بن، و ب راستی نو [ههی موحه مه د] خه لکی بز رینکا راست [و دینی دورست] راسته بی دکه ی. ﴿۴۶﴾ رینکا خودایین هندی د نهره و نه ساماندا ههی بی وی، و بزانتن هه می کاروبار ب بال خودیفه دزقرن.

سُورَةُ زُورِخُوفٍ

ل مه که می هاتیبه خواری (۸۹) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هوسا دیتنه خواندن (ح، میم)، و ل دور راهه کرنا فان رهنگه تیان، ل ده سنیکا سُورته نایه قهره بزقره. ﴿۲﴾ سویند ب قورثانا رونا کهر. ﴿۳﴾ ب راستی مه نهف فورثانه ب نه زمانن عمر می یا نیایه خواری، دا هویس تی بگه هن. ﴿۴﴾ و ب راستی نه و ده بی پاراستیدال دهف مه، کتیه کاب ریز و رومیهت و حه کیمه [نانکو نایه تیت وی ب ریک و پیک و موکوم هاتیبه داریتن]. ﴿۵﴾ فینجا ما چونکی هویس مله ته کی زیده خرابن، نه م ده ستا ز هه وه برده یین و هه وه ب قورثانی شیرت نه که یین؟! ﴿۶﴾ و مه جهند پیغه مه بز مله تیت به ری هنارتیه؟ [نانکو مه گه له ک پیغه مه بز وان هنارتن]. ﴿۷﴾ و جو پیغه مه بز وان نه ده اتن، نه گهر وان ترانه بی نه کر بانه. ﴿۸﴾ فینجا نه ویت ز وان هه مییان ب هیز تر مه ده لاک برن، و سه ر هاتیبا وان گه له ک جاران د قورثانیدا یا هاتی [نانکو هه وه دمنگ و باسیت وان بیت زاین، فینجا هشیاری دیوایکا وان یین نه و ب سه ری هه وه نه تیت یا ب سه ری وان هاتی]. ﴿۹﴾ و نه گهر تو بسیار وان بکی: کن نهره د و نه سامان چنی کرینه، دنی بیژن: خودایین سه رده ست و زانا بیت چنی کریین. ﴿۱۰﴾ نه وی نهره بز هه وه خق شکرری و رایتختی، و بز ژبانا هه وه به ره فکری و ریک بز هه وه کرینه تیدا، دا هویس [د وه غریت خزد] راسته بی یین [و بگه هنه وی یا هه وه دقت].

وَكذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُؤْيَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكُتُبُ
وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا لِّقَدِيمٍ بِهِ مَن نَّشَاءُ مِن عِبَادِنَا
وَلِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۖ صِرَاطٍ أَمْرَهُ الَّذِي لَهُ
مَاتَىٰ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَىٰ أَمْرِهِ خُضِعَ الْأُمُورُ ۗ

سُورَةُ الزُّورِخُوفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۖ وَالْكِتَابِ الشَّيْبَانِ ۖ إِنَّا جَعَلْنَاهُ نُورًا مَّا عَرَفْتَا
أَمْرَهُمْ تَعْقِلُونَ ۗ وَاللَّهُ وَفَّ أُولَٰئِكَ كِتَابًا لِّدُنَا
أَعْلَىٰ حَكِيمٍ ۗ أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَافِحًا
إِن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ ۗ وَكُرَّ أَرْسَلْنَا مِنْ نَحْوِنَا فِي
الْأَوَّلِينَ ۗ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَاوَأْوَىٰ يَسْتَهْزِئُونَ ۗ
فَأَمَّا كُنَّا أَتَيْنَاهُمْ فَلَمَّا كَانَتْ لَمَحًا مِّثْلَ الْوَالِدِينَ ۗ
وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَسْئَلُنَّ
خَلْقَهُنَّ الصَّابِرِينَ الْعَلِيِّينَ ۗ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا لِّمَّا كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ ۗ

﴿۱۱﴾ و شەوئى ئاف ب پيشان ژ ئەوران باراندى [ئانكو ل دوف هەوجەبىسى دەت، نە هند گەلەك ديارىنيت ئەردى ھەمىسى بن ئاف بكت و بغير قىيت، و نە هند كىم ديارىنيت ئەويت ل سەر ئەردى تىسى و بى ئاف بىمىن، و دارو بار نەمىن]، قىجا مە ئەردە كىن مرى بى ساخكەر ھە و شىنكر، ھوین زى ھۆسادى [ژ گۆران] دەركەفن. ﴿۱۲﴾ و شەوئى ھەمى جۆت [بىز و من، سار و گەرم، شرىن و تەحل، باش و خراب] چىن كرىن، و گەمى و ئەرش دایىنە ھەو، ھوین لى سوارىن. ﴿۱۳﴾ دا ھوین ل پشنا وان سوارىن، باشى دا ھوین ھەر وەختى ل پشنا وان سوارىبون، نىعمەتت خودى بىنە براخۆ و بىژن: پاك و باقرى ژ ھەمى كىياسىيان بۆ وى خودایى، ئەوئى ئەفە بۆ مە سەرنەم كرىن، و مە ب خۆ ئەف شیانە نەبوون. ﴿۱۴﴾ و ئەم ھەر دى بى بال خودایى خۆفە زفرىن. ﴿۱۵﴾ و ان [قورەبىشيان] ھندەك ژ بەندەبىت وى كرنە پشكەك ژ وى [ژ خودى] [ئانكو ملياكەت كرنە كچىت خودى]، ب راستى مرؤف چانق و نەشوگوردارەكتى ئاشكەرايە.

﴿۱۶﴾ ئەردى خودى ژ چىكرىت خۆ، كچ بۆ خۆ ھەلبۇارتى، و كور بۆ ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو [ب راستى ئەفە ئاخفتەك گەلەك مەزن و زىدە كرتتە، چاوا ھوین خۆ ژ خودى ب قەدەتر دىبىن، و كور بان بۆ خۆ ددان، و ئەوئت ھەو ئەفەن كىو كچن ب بال وىفە لى دەن]. ﴿۱۷﴾ و ھەر وەختى مزگىنى بۆ تىكى ب وئ ھانەدان یا وان بۆ خودى ددان [كو كچە]، ئافچانق وى تىكچۆن و رەش و شىن بوون، و پىرى كەرب و كىن و خەم بوو و كەربا خۆ داعویرا. ﴿۱۸﴾ ئەردى ئەو وى بۆ خودى ددان، بىسى دناف زىر و زىنە تىلدا مەزىبووى، و دە ھەق كىيتدا نەبىسى ب ئەز مان. ﴿۱۹﴾ و وان ملياكەت، ئەوئت بەندەبىت خودى، مى ددان، ما وان چىكرنا وان دىبىيە ؟ شادەبىيا وان دى تىتە نغىسین، دى پسىارا وان ل سەر تىتە كرن. ﴿۲۰﴾ و گۆن: ئەگەر خودایى دلوفان قىبابە مە ئەو نەدەپر ستن، و ئەو ئى ژ دەف خۆ دىبىژن و وان چو بەلگە و نىشان بى نىن، و ئەو ژ درەوان بىفە تر نایىژن. ﴿۲۱﴾ پان زى بەرى فورئانى مە كىتتە كا دى دایىبە وان، ئەم خۆ بىفە دگرن [كو بۆ خۆ دەنە نىشان و بەلگە ل سەر بۆ چۆنا خۆ، كو حاشا ملياكەت كچىت خودىنە، پان زى خودى قىبابە ئەو پەرسستا وان بگەن، لەواژى نەدانە پاش]. ﴿۲۲﴾ نەخىر وەسا نىنە بەلنى [بەلگىن وان ئەفە بى] دىبىژن: مە باب و باپىرىت خۆ ل سەر دىن و رىنكەكتى بىت دىبىن، و ئەم ژى ل دوف شۆپ و دەوسا وان دچىن.

﴿۲۳﴾ و هُوَ سَامِعٌ جَوِبٌ يَنْفَعُ بَعْرِي تَهْ بِزُ خَلِكُنْ
 جَوِ گوندان نه هاترینه، نه گهر دوه له مند و گره گهر
 و سر کرده بیت وان نه گوتین، ب راستی مه باب و
 بابیریت خزل سر دین و ربکه کن بیت دیتین، و
 نه م زى ل دویف وان دچین. ﴿۲۴﴾ [هەر پیغه مبه ره کن
 بز وان هاتیت گوتیه وان]: نه ری نه گهر خزل نه ز
 بز هوه و تته کی یسزم ژ وئ چیترو و راسته ریتر زى
 بیت، یا هوه باب و بابیریت خزل سر دیتین [هەر
 دیسا هویس دئ ل شوپا وان چن] گوتن: ب راستی
 نه م ژ تشن هویس بن هاتینه هاترن بن باورین.
 ﴿۲۵﴾ و مه تزل ل وان فه کر، قیجا مبری خو بدیهی،
 کا دیبا هیسا نه ویت پیغه مبریت خودی دره وین
 دانابین، بوو چ؟. ﴿۲۶﴾ سر هاتیا تیراهیم پیغه مبه
 بز وان بیژه دهمن گوتیه باین خزل و له تی خو: بن
 گومان نه ز یی بهریمه ز وان بیت هویس دهرینس.
 ﴿۲۷﴾ بهلن نه ز وئ دهریمس یی نه ز داییم، بن گومان
 نه و دئ من راسته ری گهت. ﴿۲۸﴾ و تیراهیمی بهیفا
 تیکینیا خودی د دویف خزد ا هیلا، و کره بهیفا کا

وَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قُرْآنٍ لِّدَبِيرِ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ أَوْلَىٰ لَدِينِنَا أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ أُولُو عِلْمٍ فَلْيَسِّرُوا سُبُلَهُمْ وَلَا تُسْرِطُوا أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ يَدْعُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ يَدْعُونَ بِهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ كَذِبًا لِيُؤْتُوا عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴﴾ قُلْ أُولُو عِلْمٍ فَلْيَسِّرُوا سُبُلَهُمْ وَلَا تُسْرِطُوا أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ يَدْعُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ يَدْعُونَ بِهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ كَذِبًا لِيُؤْتُوا عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵﴾ قُلْ أُولُو عِلْمٍ فَلْيَسِّرُوا سُبُلَهُمْ وَلَا تُسْرِطُوا أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ يَدْعُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ يَدْعُونَ بِهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ كَذِبًا لِيُؤْتُوا عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶﴾ قُلْ أُولُو عِلْمٍ فَلْيَسِّرُوا سُبُلَهُمْ وَلَا تُسْرِطُوا أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ يَدْعُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ يَدْعُونَ بِهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ كَذِبًا لِيُؤْتُوا عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۷﴾ قُلْ أُولُو عِلْمٍ فَلْيَسِّرُوا سُبُلَهُمْ وَلَا تُسْرِطُوا أَعْيُنَهُمْ عَلَىٰ مَنْ يَدْعُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ يَدْعُونَ بِهِ فَيَكْفُرُونَ بِهِ كَذِبًا لِيُؤْتُوا عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾

هه ره وهر هه ی، [دا یی باوهری بیفت لئ بز فریت]. ﴿۲۹﴾ بهلن مه خوشی دانه فان و باب و بابیریت
 وان [مه خسه دئ خه لکن مه که هیتنه]، هه تا قورنان و پیغه مبری ناشکه را بز وان هاتی. ﴿۳۰﴾ قیجا وه خن
 قورنان بو وان هاتی [دا وان ژ بن ناگه هیبا وان هشیار بکن]، گوتن: نه فه سحره، و ب راستی نه م باوهری
 بن نائین. ﴿۳۱﴾ و گوتن: بلا نه ف قورانه بو تیک ژ هه ردو ما قورلیت فان هه ردو گوندان هاتیه خواری
 [ل تانیس]: بز عوروی کوری مه سعودئ (سه قه فی)، و ل مه که هئ: بز وه لیدی کوری موغیره ی، دورست
 نه دیتن بز موحه مددی تیسیم بیت]. ﴿۳۲﴾ نه ری ما لیکفه کرنا دلو فانیا خودایس نه د دهست و اندابه؟ [نانکو
 ما پیغه مبراتی ددهست و اندابه، دا بیژن نه قه یی هه زیبه و نه وی هه نه.. یا ن بلا بز فی هاتیه و بو نه وی
 هه نه هاتیه]؟ مه بز قئ وان د ژاینا دنیا پیدا د نا قبه را و اندا یس لیکفه کری، و مه هنده ک ژ وان ب سر
 هنده کان بیت تیختین، دا هنده ک ژ وان هنده کان بو خزل بکه نه خزمتکار [دا کاری ژانی بن دورست
 بیبت]، [ما نه وی نائین، قیجا جاوا رازی نین، خودی پیغه مبراتیسه بدته وی یس وی بیفت] و دلو فانیا
 خودایس ته [روژا قیامه تن] ژ وئ چیتره، یا شه کوم دکن [ژ مال و سامانی دنیا یس]. ﴿۳۳﴾ و نه گهر ژ بهر
 هندئ نه بابه کو خه لک هه می بچه سر گاوریس و بعینه ب دنیا یسه [و موسلمان نه مین]، نه م دا بانیت
 خانیت وان نه ویت باوهری ب خودایس دلو فان نه نیاین کینه ز یف، و دا په ییکت خانیان ب خوزی
 کینه ز یف، یس سر که فشانه باتی.

﴿۳۱﴾ و داد هر گاه هیت خانینیت وان و نه ختنت ل سهر
 یال ددهن که بنه زیف. ﴿۳۲﴾ و دازیر و زینه تی دهبته
 وان، و نه فه همسی بهر تالی ژباننا دنیا بیته، و ناخرهت
 ل دهنف خود ایسن ته، بز هاریز کار و ته قوادارانه.
 ﴿۳۳﴾ و همر که سنی پشت دهنه بی رینان و زکرتی
 خود ایسن دلوقان و قورناتنی، نم دتی شه پتانه کی بز
 که بنه هه فال، کو هه روهه د گه ل بیت. ﴿۳۴﴾ و نه و
 شه پتان، وان ژ رینکا خود دی دهنه باش، و نه و هزر
 دکه ن نه و بیت ل سهر رینکا راست. ﴿۳۵﴾ [قیجا
 نه و هوسا رینکا شه پتان دیگرت] هه نا دیتته دهنف
 مه، دتی بیژیت: خوزی نافه پنا من و ته [مه خسه د
 بن شه پتان] دویر انیسا روزه هلات و روزه نافه پنا بیه،
 چ بیسه هه فال و بیسه ته کی. ﴿۳۶﴾ و د بنیرا فایده ی
 هه وه ناکت، ته فرز هوبن همی دنیز اینیدا هه فیشک
 بن، چونکی هه وه پیکفه ستم پا کری [به روفازی
 دنیا بیسن، ده من به لا دیتته نه قابی، سفک دیتت].
 ﴿۳۷﴾ نه ری ما تو دشنی [هه ی موحه مه د] بسن که ری،
 و هلن بکه ی گولنی بیت، بان نه ری کوره و نه وی د

به رز میونه کا ناشکه رادا راسته ری بکه ی [قیجا ب خه م نه که فه ژ بهر باوه ری نه نینا وان، دکه رن چونکی
 گولنی نابن، کوره فه چونکی نابین]. ﴿۳۸﴾ و نه گهر مه تو مراندی، به ری نه م وان نیزا ده بن، [بیزانه] ب
 راستی نه م دتی همر تو تری ل وان فه که بسن. ﴿۳۹﴾ یان ژ ی دتی وئی نیزا بیه مه به بیان بسن دایسه ته تیشا وان
 ده بن، ب راستی نه م ل سهر وان خودان دستمه لاتین. ﴿۴۰﴾ و نه و هجیا بز ته هاتی کو قورنانه باش
 بگهره، ب راستی تو بسن ل سهر رینکا راست. ﴿۴۱﴾ و ب راستی نه ف قورنانه بز ته و مله تن ته سهر بلندی
 و سهر فراهیسه، و روزه قیامت تن دتی بسیار وئی ژ هه وه نیته کرن. ﴿۴۲﴾ [هه ی موحه مه د] بسیار وان بکه،
 نه ویت مه به ری ته هنار تین ژ پیغه مه ران، کامه بهر سنیبه ک ژ بل خود ایسن دلوقان دانابه، بیته بهر ستن [نانکو
 چو پیغه مه ران داخوازا بهر ستنه غه بری خود دی نه کریسه]. ﴿۴۳﴾ و ب سویند مه مروسا ب موعجزه بیست
 خوزه بز فیر عه ونی و گره گر و که نکه نه بیست وی هنارت، و گوت: ب راستی نه ز پیغه مه بری خودان همی
 جیهاناسم. ﴿۴۴﴾ قیجا وه ختن مروسا ب موعجزه بیست مه فه بز وان هاتی، ب چوفه و بهر نه گرتن و بن که نین.

وَمَا نُؤْمِرُ بِهِمْ مِنْ اِتِّبَاعِ الْاٰمِنِ اَسْفَهًا مِنْ اٰخِثًا وَاَحَدًا نَهْمُ
 بِالْعَذَابِ لَقَدْ اَلَمْنَا بَرَجَعُونَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا تَاللَّهِ لَسَاءَ اٰرَادَ لَنَا
 رَبُّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ اِنَّا لَنُهَمُّدُكَ ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا سَكَتْنَا
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ اِنَّا هُمْ يَتَكَوَّنُونَ ﴿٥٨﴾ وَقَدَّيْ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يُقْتَرِبُنِي اِلَىٰ رَبِّكَ مُضْرًا وَهٰذَا الَّذِي اُنْتَهَىٰ عَنِّي مِنْ
 حَقِّكَ اَلَّا يُبْصِرُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّا اَنۡزَلْنَاهُ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَشۡهُودٌ
 وَلَا يَكۡذِبُ يٰۤاٰمِنُ ﴿٦٠﴾ فَلَقَالَ الَّذِي عَلَيْهِ السُّوْرَةُ مَن ذٰلِكَ هُوَ اٰوۡةُ
 مَعۡهَ النَّاسِ كَمَا كَفَرُوۡا مَعۡهُ ﴿٦١﴾ فَاسْتَحَقَّ قَوْلَهُ
 فَاَطَاعُوۡهُ اِنَّهُمْ سَكَتُوۡا قَوْمًا لَّيۡسِقِينَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا اَسۡوَفْنَا
 اِنۡتَقَمْنَا مِنْهُمۡ فَاَعۡزَفْنَاهُمْ اَجۡمَعِينَ ﴿٦٣﴾ فَجَعَلۡنَاهُمۡ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلۡاٰخِرِيۡنَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ اِنۡتِزَامُ مَثَلًا
 اِنۡذَابُ قَوْلِكَ مِنْهُ يَبۡسُودُ ﴿٦٥﴾ وَقَالُوا هٰلَا مَثَلًا خَيْرًا لِّمۡ
 هُوۡنَا مَثَرُ نُوۡذُلِكَ اَلۡاَجۡدَ لَاۤ اَبۡلَ فَرۡقَرۡمٌ حٰصِرُونَ ﴿٦٦﴾ اِنۡ هُوَ
 اِلَّا عِدۡءٌ اُنۡسَاۡنًا عَلَيْهِ وَجَعَلۡنَا مَثَلًا لِّبَنِيۡ اِسۡرٰٓءِيۡلَ ﴿٦٧﴾
 وَرُوۡسَنَا لِحَمَلۡنَا مُنۡكِرًا مُّكۡرَبًا كَمَا فِي الْاَرْضِ يَخۡلُفُونَ ﴿٦٨﴾

﴿۱۸﴾ و ما چو مو عجیزه نیشا وان نه ددان، نه گهر نه و
 ز یا بهری خو یا مزتر نه بابه، و ایشتی مو عجیزه بان
 فابدهی وان نه کری، مه شو تیزادان، دال حق بز فرن.
 ﴿۱۹﴾ [فیجا و هختی بهر هنگاری تیزایی بووین]
 گوتن: ستر بندو ز خودایی حق بخوازه، شو به بیانا
 داییه ته [به بیانا و اکرنا تیزایی ل سهر وی بی
 باورسی بیست] بز مه ب جه بکته، ب راستی تم
 دی باورسی ب ته نین. ﴿۲۰﴾ فیجا و هختی مه تیزا
 ل سهر وان باگری، وان به بیانا حق شکاند [و ل سهر
 گاوریسا حق مان]. ﴿۲۱﴾ و فیر عونی د ناف مله تن
 خوز دا گازی کر و گوت: گمل مله تن من ما ملکن
 مسری نه یسن مه؟ و ما ناف رویاره دین [فهریت]
 سیرا ناچن، ما هوین نایسن؟ [و بز ان شهز چمندی ب
 هیزم، و ملکن من چمندی مز نه]. ﴿۲۲﴾ ما نه ز
 فی، نه فی بختی زک و ب دورستی نوزایت باخیت،
 چتر نین؟ ﴿۲۳﴾ [فیجا نه گهر راست پیغه مبره] با
 بلا [خودایی وی] باز نکیت زیری دایانی [و کر بانه
 زندکیت حق، و کسی مزیت وی سرده می، یان زی

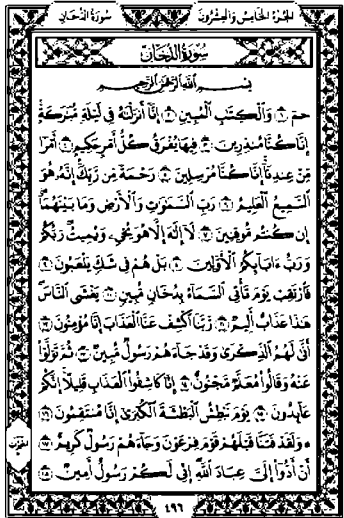
دهمی هانی ملیکته زی د گهل هاتبانه. ﴿۲۴﴾ فیجا فیر عونی مله تن حق ب چو حسب نه کرن و سفک زانین
 [قیمته نه دا وان]، ینا وان زی گوهداریسا وی کرن، ب راستی نه و مله تن کی ز ریدکره قتی بیون. ﴿۲۵﴾ فیجا
 و هختی کهریت مه فکرین مه تول وان فه کر، و مه همی دنا قیدنا خمند قاندن. ﴿۲۶﴾ و مه نه و [بو گاوران]
 کر نه به راهیکش، و مه شو کر نه جامه بز غیری وان. ﴿۲۷﴾ و وهختی نمونه ل سهر کورئی مهربمی هاتیبه
 دانان [و هختی شهف نایته هاتیبه خوارئی] ﴿۲۸﴾ اِنۡسُكَّرُوۡا وَمَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡبِ اللّٰهِ حَسَبَ عَمَلِکُمۡ اِنَّکُمْ لَعٰرِضُوۡرٌ ﴿٢٩﴾
 نازکو: ب راستی هوین، و نه ویت هوین شوینا خودئی دهر یسن، دار دوویسی دوز هینه. قوره یشیان گوتنه
 پیغه مبره، ما نه م مسیحی، عیاسی دهر یسن، و تو دینی عیسا پیغه مبره، فیجا نه گهر شو دنا گردایت
 هم زی رازینه، هم و بهر سبیت حق د گهل وی بین، گاوریته قوره یشیان کر نه کن، و بسو تیقه لیقا وان،
 مله تنی ته ب وئی [نمونه یسی دلخوش بیون] و دهنگیت وان ز که بقاندا بلند بیون. ﴿۲۸﴾ و گوتن: ما بویت
 مه چترن یان عیسا [نه گهر هر که سنی شوینا خودئی بیته بهر ستن د ناگردایت، هم رازینه بویت مه د
 گهل عیاسی بن]، و وان شهف نمونه به بز نه یسنا نه گهر بز جر مبر و گمنگه شیس بیست، نی شو مله تن کن
 زیده چیر دریزن و جر کیشن. ﴿۲۹﴾ [عیاسی کورئی مهربمی نه خودیبه، و نه وی گوتیبه وان من بهر یسن]
 نهو بهس بهنده میکه، مه نیعمه تا د گهل کری، و مه یسن کریسه نیشان و به لگه بهک بز نر اتیلیسیان [ل سهر شیان
 و دهسته لاداریسیا حق]. ﴿۳۰﴾ و نه گهر مه قیابابه، داشوینا هوه ملیکته تان که بنه د نر دیدا.

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿۶۱﴾ ب راستی هاتنا وی ایسا عیاسی کوروی
 مهریه منی [نیشانه بز قیامت، فینجا هوین د هاتنا
 وی روژیدا ب گوسان نهن، و ل دویت من وهرن،
 ب راستی نهفیه ریکا راست. ﴿۶۲﴾ و [هشیار
 بن] شینان هموه ژ ریکا خودی ندهته باش، ب
 راستی نهو بز هموه دزمنه کن ناشکرا ناشکراهیه.
 ﴿۶۳﴾ فینجا وهختن عیسا ب بهلگه و نیشانیت
 ناشکراهه هاتی، گزوت: نهز بیغه مبر بز هموه هاتم،
 دا هنده کم ژ نشنن هوین تیدا ژیک جودا [ژ نه حکامیت
 نوراسنی] بز هموه ناشکرا بکم، فینجا نهفوا خودی
 [د فرمانیت ویدا] بکن، و گوهرن خو بدنه من.
 ﴿۶۴﴾ ب راستی خودی خودانی منه و خودانی
 هموه به زی، فینجا وی پهرینسن، ریکا راست ههر
 نهفیه. ﴿۶۵﴾ [بهل پشی عیاسی]، دهسته و کز میت
 [اسرائیلیان] د دهرهفن ویدا ژیک جودا بوون
 [و ههر تیکی تنهک د راستیدا دگزوت، هنده کان
 کره خودی ب خو، و هنده کان کره کوروی خودی،
 و هنده کان کره تیک ژ سنی خودیان، و هنده کان

دهیکا وی ب دههمن بیسن گونه هکار کر]، فینجا وهیل و نیزا و نه خوشی بز و ان بیت، نهویت ستم کرین
 [ب وان ناخفتیت د دهرهفن عیاسیدا کرین]، ژ نیزایا دژوار. ﴿۶۶﴾ نه ری نهو خو ل هندی دگرن، روژا
 قیامت ب خافله ترشه ب سر و اندا بیت، و ان های ژ خو نه. ﴿۶۷﴾ وی روژی [قیامت] هه قال [نهویت
 دنیا پیدا خوشیت تیک] دزمیت تیکن، نهو نهن نهویت ژ بز خودی گه هشینه تیک [هه قالینی و لیانا
 وان د ناخره تنی ژیدا ههر دی میت]. ﴿۶۸﴾ ههی بنده بیت من [نهویت هموه باومری نینابین، و هوین
 بهرته مری من]، نه فرقه نه ترس بز هموه هه به، و نه هوین ب خهم دکه فن. ﴿۶۹﴾ [نهو ناسن ب خهم
 ناکه فن] نهویت باومری نینابین و خز سپار تینه نه مرئی خودی. ﴿۷۰﴾ هه به د بهحه شتیدا هوین و هه فسه ریت
 خو، دی خوشیان تیدا بینن [ب رهنگه کنی و مسا کو نهو خوشی ل سه روچانیت هموه دیار بیت].
 ﴿۷۱﴾ و نامانیت زیری [بیت خوارنی] و بهرداغیت [فه خوارنا باقر] ل بهر وان دتینه گپران، و دل چ بخواریت
 و چاف بچنه ج بز و ان د بهحه شتیدا یسی ههی، و هوین ههروهه رقی تیدا مینن. ﴿۷۲﴾ نهف بهحه شته [نهوا
 ب فان سالو خنان] ژ بهر کار و کریارت هموه دنیا پیدا کرین، گه هشینیه هموه. ﴿۷۳﴾ بز هموه تیدا [ز بیلی
 خوارن و فه خوارنی] گه له فیتی و ژ ههمی رهنگان یسی ههی، و هوین زنی دخنن.

سُورَةُ دُوخَانَ

ل مه که من هاتیه خورای (۵۹) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

- ﴿۱﴾ هوسا دیتیه خواندن (حاج، میم)، ل دور راقه کرنا
- فان رهنگه نیسان، ل دهستیگا سورتا به قمره بزفره. ﴿۲﴾ سویند ب کتیا رزنگر [کو فورنانه].
- ﴿۳﴾ ب راستی مه نهف کتیه [کو فورنانه] دشهفه کا پیروزدا [کو (لیله القدر)ک، شه فاب ریزز و رویه ته]
- نیا خورای، دا خه لکی پنی هشارکه بن و بنرسین.
- ﴿۴﴾ د وی شه فیندا هه می کاروبار ب حکمهت و شارمزی، دیتیه دبارکرن و ژیک جودا کرن.
- ﴿۵﴾ ب نه مر و فرمان و زانیا مه، نهفه هه می دیتیه دبارکرن، ب راستی نه، پیغه مهران دهترین.
- ﴿۶﴾ [هنارتنا پیغه مهران] دلوقانیبه که ژ خودایسی ته، ب راستی خودایسی ته به یس گوهدیز و زینده زانیا. ﴿۷﴾ [نهوی فورشان نیاییه خورای] خودایسی

نهرد و نهمسانانه و هندی دناقمهرا واندا، نه گهر هه وه یتقین هه میت [نهفه ژ هه می نشتان هیژ اتسه، هوین یتقینی هه بین]. ﴿۸﴾ چوه بهرستیت راست و دورست ژ وی پیغه تر نین، و هه ره شه و ژ یانی و مرسی ددهت، نهفه خودایسی هه وه به و خودایسی باب و باهریت هه وه بیت که فنه. ﴿۹﴾ نه خنبر وان یتقین نینه کو خودیه چیکه ری نهرد و نهمسانان، به لن بیت د شک و گو مانیدا [دراستا قیامه تیدا]، و ترانه بیان هه دکهن. ﴿۱۰﴾ فیجا [هه می موحه مد] خؤ بگره هه تا نهمسان دویکیله کا ناشکرا دتیتیت. ﴿۱۱﴾ [ته و دویکیل] ب سهر خه لکیدا دگریت، نهفه نزیابه کا ب ژان و دزواره. ﴿۱۲﴾ [هنگی گاوردی بیژن:] خودیوؤ، فی نزیایسی ل سهر مه راکه، راست نه م دئی باوهریسی تین. ﴿۱۳﴾ و چاوا شه ودی پیغه چن و فایده ی ژ نزیایسی کهن [و فاختفا خؤ ب جه نین]، نه گهر فیزال سهر وان بابو نهو باوهریسی یین، و بهری نوکه [پیغه مهران] پیغه مهران تیا سیا وی ناشکرا بسؤ وان چؤ بوؤ. ﴿۱۴﴾ باشی پشت دانئ، و گو تن: نهفه فیز کوبیه کن دینه [تیک فنی بو دیتیت، و نهفه نه و حیهه بسؤ دتیت]. ﴿۱۵﴾ ب راستی نه م دئی بهجه کن وی نزیایسی ل سهر هه وه گیرؤ که بن، به لنی هوین [دیسا] دئی ل گاوریسا خؤ زفرن. ﴿۱۶﴾ پوژاب هینز [کو رززا قیامه تیه] نه م دئی وان گریس، و نه م دئی وی پوژئی تئول ل وان فه که بن. ﴿۱۷﴾ و ب سویند مه بهری وان مله تی فیرعونی [هه نارناتا مووسایی و هاروونی] جه برانندن، و پیغه مهران کن پیروز بو وان هات. ﴿۱۸﴾ [گوته وان] بهنده بیت خودی [نرانیلیان] بسپیزنه من [فانکو رادهستی من بکه ن]، ب راستی نه ز بسؤ هه وه پیغه مهران کنی نه من و دستپاکم.

﴿۱۰﴾ [بنی گزمان شو، روزا شو، تیدا دودل] روزا جو دا کرنا قهنجیسی و خرابیسی، روزا کومبونوا وان همیبیانه. ﴿۱۱﴾ روزا چو دوست و کس و کار نه‌شین چو نیزایی ز دوست و کس و کارنت خن بدمنه باش، و هاریکاریسا وان زی نالته کورن. ﴿۱۲﴾ شو نه‌بیت یسن خودی دلو فانیسی بنی بیت [کو خودان باوهرن، ب ده‌ستوریسا خودی دئی مه‌ده‌ری بز تیک و دو کهن]، ب راستی خودی سه‌ده‌ست و دلو فانه. ﴿۱۳﴾ ب راستی دارا زقوموسی. ﴿۱۴﴾ زاد و خوارنا زنده گونه‌هکارانه [نانکو گاوران]. ﴿۱۵﴾ وهکی سفری حیلیسی د زکی واندا دکلیت. ﴿۱۶﴾ وهکی که لا نالا شاریایی. ﴿۱۷﴾ [خودی دئی بیژته ملیاکه‌مان:] بگرن و راکیشه نیسا دوزه‌هسی. ﴿۱۸﴾ باشی نالا زنده کدل داریژنه سهر سهری وی. ﴿۱۹﴾ [ملیاکه‌ت دئی بیژنسی:] دئی نامکی، ته خن دهمسته لاتدار و خودان ریز و رویعت ددانا. ﴿۲۰﴾ نه‌فه شو نیزایه شو هه‌وه جره‌بر ل سهر دکر [و باوهری بنی نه‌دینسا]. ﴿۲۱﴾ ب راستی باریزکار و مروفتیت خودی بیت د

جهه‌کی تیمندا. ﴿۲۲﴾ دناف باغ و کایاندانه. ﴿۲۳﴾ و جلکیت نارومیشی نه‌نک و یس ستریر دکنه بهر خن، و به‌رابه‌ری تیک و دونه. ﴿۲۴﴾ نه‌ها به‌حشتی ده‌وسانه، و مه به‌ریبیت چافگرک بیت کرینه هه‌فه‌ریت وان. ﴿۲۵﴾ بنی ترس [کو تشه‌ک ل وان بیت] شو ههمی رهنکیت فیقیبان د به‌حشتیدا دخواژن [و دخون]. ﴿۲۶﴾ ز بل مرنا خن یا تیکس [کو مرنا دنیا‌بینه]، مرنس نایین و [خودی] شو ز نیزایا دوزه‌هن پاراستن. ﴿۲۷﴾ نه‌فه کهرمه‌که ز خوداییسه [داییسه وان]، نن نه‌فیه سه‌ره‌رازیسا مه‌زن. ﴿۲۸﴾ بن گومان مه نه‌ف قورفانه ب نه‌زمانس ته بل وان ب سانهی کس، دا پیغه بچن و ل خن بزقرن. ﴿۲۹﴾ قیجا [هه‌ی موحه‌مد] خن بگره [و جانیف نه لسی بیت، دئی ج نته سهری وان]، ب راستی شو زی یسن ل هیغیسی [کادی ج تته سهری نه].

سوره تا جانیه

ل مه کهن هاتبیه خوارتی (۳۷) نابه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دتینه خوانندن (حاء، میم)، ل دؤر باه کرنا
 فان رمنگه نیسان، ل ده ستیکا سؤرمتا به قهره بز فره.
 ﴿۲﴾ نینه خوارا قورتانسی ز خودایسی سرده ست و
 کارینه جهه. ﴿۳﴾ ب راستی د نورد و نسماناندا
 [دوان ب خودا، بان د چیکرنا واندا] گه لک نشان
 و به لگه بیت همن [ل سرده ست لانداری و تیکنیا
 خودی] بؤ خودان باوران. ﴿۴﴾ و چیکرنا هموه و
 همی رمنگیت جانهریت د نوردیدا به لاف، نشان و
 به لگنه بؤ وان نهویت هه قیس به سهند دکهن و دگران.
 ﴿۵﴾ و هاتن و چؤنا شف و پرؤزان، و پرؤزی و بارانیت
 خودی ز نسمانی دادپرؤزیت، و نوردی بستی مرنا وی
 پی ساخ دکته، و نیسان و برنا بای، نشان [ل سره
 ههیین و دهسته لانداریا خودی] بؤ وان نهویت

سوره الحاقیه

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ﴿۱﴾ تزیل الکتاب من الله العزيز الحكيم ﴿۲﴾ ان في السجود
 والارض لايت القومين ﴿۳﴾ وفي خلقهم ومايتهم من ذنوبهم
 يؤفون ﴿۴﴾ ولخلق الليل والنهار وما اتوا لتسبحن الله من زرع
 فأحياه الارض بعد موتها واقترب الريح انبث القوم يقولون ﴿۵﴾
 تلك انبث اللهتموها فتكلم بالحق فابى حبيب بعد الله وانبثه
 يؤفون ﴿۶﴾ وقال لكل اقاليمهم ﴿۷﴾ بسبح انبث الله خلق عبودهم
 يصرون كبريا كل ارضهم فبقدره عذاب الهم ﴿۸﴾ واذا علم من انبثنا
 نبتنا الله ما هو الا انبث له عذاب نهمين ﴿۹﴾ من وراءهم جهنم
 ولاشي عندهم كسبر نبتنا ولا ما الله را من دون الله اوليا ولا له
 عذاب عظيم ﴿۱۰﴾ هذا خلقهم والذين كفروا بعبادتهم فاعذبهم
 نهم الهم ﴿۱۱﴾ والله الذي سخر لكم البحر ليجري الفلك فيه بالمره
 ولتسبحوا من فضله وقلوا تسبحون ﴿۱۲﴾ وسخر لكم ما في السموات
 وما في الارض جميعا لتهنوا ان في ذلك لايت القوم يتكفرون ﴿۱۳﴾

تس دکهن. ﴿۶﴾ نهفه نشان و به لگه بیت خودینه نهم بؤ نه ب ویکاهه حسین دخوینین، فیجا نه گهر نهو
 (خه لکی مه کهن) باوره ز که لامی خودی نه کن، و باورسی ب به لگه و نشانیت وی نه نین، نه ری با نهو
 دی باورسی ب کیش ناخفتنی نین؟ ﴿۷﴾ نیزا و نه خوشی بؤ همر زنده دره وینه کن زنده گوه کار بیت.
 ﴿۸﴾ [نهوی] گولسی دبیت نابه تیت خودی [نانکو قورتان] بؤ دتیه خواندن، پاشی هه ل سره گاورسیا خؤ
 دمیت و خؤ ز باورمی نینان معزتر دبیت، هه چکر نه بیستین، فیجا نهفی هؤسا مز گنیا نیزایه کا دؤار
 بدهیسی. ﴿۹﴾ و نه گهر تشتهک ز نابه تیت مه [نهویت مه بؤ بیغه مه ری نینابه خوارتی] زانی، بؤ خؤ دکهنه
 بیترانک، نه قیت هؤسا نیزایه کارسواکه بؤ وان یا هسی. ﴿۱۰﴾ دؤزه ده بال بیبسیا وان، و نه نهوا وان ب
 ده ست خؤفه نینایی [ز مال و مالدارین] فایدهی وان دکته، و نه نهویت وان شوینا خودی بؤ خؤ کرینه
 سه میان و پشته فان [ز بوتان] فایدهی وان دکهن، و نیزایه کاران بؤ وان یا هسی. ﴿۱۱﴾ نهفه [نهف قورتانه]
 راسته بیسه، و نهویت باورمی ب نابه تیت خودایسی خؤ نه نینابین، نیزایه کا ز همی نیزایان دؤارتر بؤ وانه.
 ﴿۱۲﴾ خودینه دریا بؤ هوه سرنهرم کری، دا گمی ب ده ستورسیا وی تیدا بجن و بین، و دا هوین ز کهره ما
 وی بازار گنایی تیدا بکن، و دا هوین سوپاسیا وی بکن. ﴿۱۳﴾ و هندی د نورد و نسماناندا هسی خودی
 ز نك خؤ بؤ خیرا هوه بیت دایین، ب راستی نهفه [چیکرنا نورد و نسمانان هؤسا] نشان و به لگنه بؤ
 وان نهویت هزارا خؤ تیدا دکهن.

أَوْرَثَ مِنْ نَحْنُ الْبَهْمَ وَهُنَّ وَأَسَدَهُ اللَّهُ عَلَّ عِلْمَ وَعَدَّ عَلَّ سَمِعَهُ
 وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَّ بَصَرَهُ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَسْجَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَحْسَبُونَهَا لَكُفًا
 إِلَّا الَّذِينَ هُمْ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٨﴾ وَلَمَّا تَأَمَّلْنَا
 عَلَيْهِمْ إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ دَلِيلًا قَالَ أَقْسَامًا يَا ثَمَّانُ
 كَيْفَ نَصَدَّ قَوْمٌ ﴿٢٩﴾ قُلْ اللَّهُ يُجِيبُ كُفْرَهُمْ كَمَا يُجِيبُ كُفْرَ بَعْضِكُمْ إِلَى
 بَعْضٍ لِيُذِيقَهُم لَذَائِبَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَافِقُونَ ﴿٣٠﴾ وَيَوْمَ تَمُوتُ
 السُّجُودُ وَالْأَرْضُ وَنَوْمُ نَوْمِ السَّاعَةِ وَمَيِّدُ بَعْضِ السُّجُودِ ﴿٣١﴾
 وَرَبِّي كُلُّ شَيْءٍ عَلَى أُمَّةٍ يُدْعَى إِلَى كَيْفِهَا الْيَوْمَ نُحْزِنُ مَنْ كَفَرَ
 تَعْتَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَذَا كَيْفَ نَبْطِئُ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَشِيعُ
 مَا كُنْتُمْ تَعْتَلُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَأَمْرًا وَعَمَلًا وَالْقِيلَاتِ
 فَيَذَلُّهُنَّ رِجْفُهُنَّ وَرَحْمَتِي ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣٤﴾ وَأَمَّا
 الْيَوْمَ كَرُورًا وَاللَّهُ تَعَالَى يُثَلِّثُ عَلَيْكَ مَا تَشْكُرُونَ وَكَفَرْتَ مَا
 تُكْفِرِينَ ﴿٣٥﴾ وَأَقْبَلِ الْيَوْمَ وَعَدَّ الْحَقُّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
 قُلْ مِمَّا تَدْرِي مَا تَكْفُرُونَ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا كَلْبًا مَرْمَرًا مَشْتَقِييْنَ ﴿٣٦﴾

پتفه تر کو بیژن: نه گهر هوین راست دبیژن باب و باهریت مه بیت مری بو مه ساخ بکه، دا شاده بیسی بز هوه بدهن. ﴿۲۶﴾ بیژه: خودی هوه ددهت، باشی هوه دمربیت، باشی هوه هم بیان روزا قیامت تن کو چو گومان تیدانینه دئی کوم کت، بهلن باراهتر خه لکسی فن نوزانن. ﴿۲۷﴾ خودانی و سهره وریا نهرد و نه مسانان یا خودیه، و روزا قیامت رادبیت، وئی روزئی خرابکار و گاور دئی خوسارهت بن. ﴿۲۸﴾ (وئی روزئی) دئی بیسی ههر مله تهک (نانکو خه لکسی ههر دینه کی ژ تر سا حسابی) بیت که فینه سهر چوکیت خوز، و ههر مله تهک بو هر گرتنا کتیا کار و کریارت خوز دئی تیشه داخواز کرن، نه فرق هوین دئی ب وان کار و کریارت هوه کریسن، تیشه جزا کرن یان خه لا تکرن. ﴿۲۹﴾ نه شه کتیا مه به (کتیا کار و کریارت هوه به) شاده بیسی ب راستی ل سهر هوه ددهت، ب راستی هندی هوه دکر مه دفتیسی. ﴿۳۰﴾ و هندی نهون نه ویت باومری ثنابین و کار و کریارت راست و دورست کریسن خودایی وان دئی وان به ته دناف دلوفانییا خوز (نانکو ده به شتیدا) نی ههر نه فه به سهره رازیا دیار و ناشکرا. ﴿۳۱﴾ و هندی نهون نه ویت گاور بووین [خودی دئی بیژنه وان:] نهرئی ما نایه تیت من [ب ریکا پیته به وان] بز هوه نه دهانته خواندن؟ بهلن هوه خزمزن کر [و هوه باور زئی نه کر، و هوه پشتا خوز دایسن]، و هوین مله ته کنی گونه هکار بوون. ﴿۳۲﴾ و ههر وختی هانابه گوتن، به بیانا خودی [دراستا ساخکرا ناشتی مرنن و حسابیدا] راسته، و روزا قیامت تن ههر دئی تیت و شک تیدانینه، هوه دگوت: نه م نوزانین قیامت چیه؟ بهلن ل دفع مه خیال و خولیا نه، و نه م زئی دپشتر است نینن.

وَمَا كُنَّا بِمُعَظَّمِي الْكُفْرَانِ ﴿٣١﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّبَعَتْكُمْ إِذَا لَمْ تَبْهَرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَدُمُّوا فِي مُغْتَابٍ مِمَّا تُغِيبُوا بَعْضَ الْأَشْيَاءِ أَنَّ الْمَوْجِدَ عِنْدَ رَبِّكُمْ فَاصْلِحُوا بَعْضَ أَعْيُنِكُمْ قِبَلَ رَبِّكُمْ وَأَلْقُوا مَا فِي الْأَيْدِيكُمْ إِلَى الْأَرْضِ وَإِلَى النَّاسِ وَلَا تَتَّبِعُوا هِمًّا ذُوًّا ظَهْرِكُمْ وَتَسْخَبُوا عَلَى الْبَشَرِ لَمَّا تَابَعْتُمُ مَنَافِقَ دُنُوًّا مِنَّا وَمَا لَكُم مِّنْ عِندِ اللَّهِ مِن فَضْلٍ شَيْءٍ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَمَلْعَمًا يَسْتَحْسِبُونَ أَنَّهُم مُّجِيبُونَ رَسُولَ اللَّهِ عِندَ الْحُكْمِ وَقَدِ احْتَمَبُوا إِلَى اللَّهِ يَجْعَلُ لَهُمُ اللَّهُ مَقِيلًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ رَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حم ﴿٣٥﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٣٦﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّشْتَرِكٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَتَا أَعْيُنُهُمْ فَمَا يَتَدَّبَّرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْفَى مَا أَنَا خَلْقٌ أَوِ الْبَشَرِ الْأَرْضُ أُمَّ لَهْمُ سُورَةٍ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتُم بِهَا تَكْتُمُونَ قَبْلَ هَذَا الْوَأَنْتُمْ قَبْلَ عِلْمِ إِبْنِ كُذُّبٍ صَدَقْتُمْ ﴿٣٧﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٣٨﴾

﴿٣١﴾ (وئی پرؤزی، پرؤزا قیامتسن] خرابییا کار و کرپاریت وان کریمن بؤ وان دیاربوو، و شه و نیزیبا وان ترانه بی دکرن، دؤرماندؤریت وان گرتن. ﴿٣٢﴾ و (وئی پرؤزی] دئی بیژنه وان: نه فرؤ نهم دئی ههوه [برسی و تسی] هیلینه دناگریدا، ههروه کی ههوه کار بؤ فئی پرؤزی نه کری و هیلایی، و دبئاسن پرؤزی ژ ببرا خسؤ بری، و جهن ههوه ناگره و چو هاریکار و پشته فان زی ههوه نابن. ﴿٣٣﴾ نهفه جزاییس ویه، ههوه نایه تیت خودئی کرپوونه پتیرانک، و زیانا دنیایسن هوین سهردابرن و خپانندن، و نه فرؤ نه شه و ژئی دهرده کفن و نه دهستوری بؤ وان دبئهدان عوزؤی بخوازان، و ژ وان نایته خواستن زی شه و خرابییا خسؤ بهیلن، و ژ نوی خودایسن خسؤ ب گؤته کنن یان ب کریاره کنن رازی بکنن [چونکی پرؤزا قیامتسن نه پرؤزا کاریبه، بهلسن پرؤزا جزا کرن و خه لاکرنیسه]. ﴿٣٦﴾ تیجا بهسن و شوکور ههمی بؤ خودایسن [ههر حهفت] نهمانان و خودانسی نهردی، خودانسی ههمی جیهانان. ﴿٣٧﴾ و مزنانسی د نهرد و نهماناندا یا ویه، و شهوه سهردهست و کاربه جه

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

ل م ه ک م ن هاتیه خوارئی (٣٥) نایته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ هزاس دبئته خوانندن (حما، میم)، و ل دؤر رافه کرنا فان رهنه گتیا، ل دهستییکا سؤره تا به قهره بز فره. ﴿٢﴾ نینانه خوارا فئی کتییی ژ دهف خودایسن سهردهست و کاربه جهه. ﴿٣﴾ و مه نهرد و نهمان و هندی د ناقهرا واندا بو ههقیین، و ههنا دهمه کن دهستیسانگری، بیئت دایین، و نهوتت گاوروویسین روپسین خسؤ وئی وهرد گپرن، نهوا ژئی هاتینه ترسانندن [کو پرؤزا قیامتیه]. ﴿٤﴾ بیژه: کا بو من بیژن نهوتت هوین شوینا خودئی دبهریسن کاچ ژ نهردی دایینه: بان ژئی وان پشکداریهک د چیکرنا نهماناندا هیهه؟ کا کتیه کنن کو بهری قورناتسن هاتیهت، یان باشاییه کنن ژ زانینا مله تیت کدفن بو من بین [شاده بیسی بو ههوه بدهن، هوین د بهرستانا فان بو تاندا دورستن]، نه گهر هوین راست دبیزن. ﴿٥﴾ و ماکی ژ وی گوهر اتره، نهوی وی بهرستی شوینا خودئی دبهریست، نهوی ههنا پرؤزا قیامتسن گول وان نهیت و بهر سفا وان نهدهت، و نهوب خسؤ زی ژ بهرستن و دوعایتت وان دبی ناگههن.

هَذِهِ الْقُرْآنُ وَالْغُرُوبُ
سُورَةُ الْحَقِّ
وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَتَّىٰ تَحْتَضِرَهُ لِمَا كَرِهْتَ وَأَوْصَيْنَاهُ
كَرِهًا وَأَحْسَنًا ۚ وَوَعَدْنَا الْمُحْسِنِينَ أَجْرًا كَثِيرًا ۚ وَتِلْكَ
آيَاتُ سُورَةِ مَا نُنزِّلُكَ ۚ قَالَ رَبِّ أَوْرِئْهُ أَنْ أُشْرَكَ بِعَيْنِكَ ۚ إِنَّي أَخَشَىٰ
عَلَىٰ وَعَلَىٰ لِذَلِكَ وَأَنْ أَخْلَصَ صَلَاتِي لَكَ وَأُصَلِّبُ لِي فِي ذُنُوبِي
إِنِّي خَشِيتُ إِلَيْكَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَتَّقَلِ
عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
لِقَاتِهِ ۚ وَعَدَّ الْاِضْطِرَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ يُوعَدُونَ ۚ وَالَّذِي قَالَ
لِوَالِدَيْهِ إِفْ لِمَا كَرِهَ الْإِنْسَانُ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَعَ الْقُرُونُ مِنْ
قَبْلِ ۚ وَمَا يَشْعُرَانِ أَنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بِهِ شَيْئًا ۚ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَجَدْتُ
مَآئِدًا إِلَّا أَسْطِيفًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَلَقَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ
فِي أُنْفُسِهِمْ قَدْ خَلَعْتَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۚ إِنَّهُمْ كَفَرُوا
خَسِيرِينَ ۚ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ وَهَلْ لَا
يُظَلِّمُونَ ۚ وَتَوَدَّ بَعْضُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَئِن رَأَوْهُمُ طَافُوا عَلَيْهِمْ
كَرَاهَاتِهِمْ ۚ وَاسْتَمْتَعُوا بِآلَائِهِمْ وَخَفُوا ۚ وَعَذَابُ الْعَذَابِ يَمَسُّ
كَثِيرًا مِمَّنْ كَفَرُوا ۚ فِي الْأَرْضِ بِقَوْلِ الْحَقِّ وَمَا كُنَّا نَعْقُشُ الْقُرْآنَ ۚ

﴿١٥﴾ و مه نمرئی مرؤسی بی کرسی، قهنجی و باشیسی د گهل دهیابیت خؤ بکته، دهیکاوی نهو ب نه خؤشی و زهجهت [د زکن خؤدا] بیسه هلگرتی، و ب زهجهت و نه خؤشی بیسوی، و ههلگرتاوی ههتا شیرفه کرناوی سیبه هه یفن [فی] وهختی هه بیسی دهیک زهجهت بیغه دهبت و نه خؤشیان ل سهر دبیتت]، گافا دهگه هته کاملانا خؤ و دبیته چل سالی، دبیزیت: خودنیوؤ دهستی من بگره و هاریکاریا من بکه نهز سوپاسیا نه بکهم ل سهر وان کهره بیت نه د گهل من و دهیابیت من کرین، و دهستی من بگره و هاریکاریا من بکه نهز وی باشیسی بکهم یا نو بی رازی، و دیندهها من بکه دیندههه کاش، و من بهری خؤ دا نه و نهز ل بهر نمرئی نه بیس راوهستایمه. ﴿١٦﴾ نهفنه، هم کار و کریاریت وان بیت باش قهوییل دکه یس و ل گونه بیت وان دبیزین، و نهفنه د گهل خه لکتی بهه هشتی د بهه هشتیدا، نهفنه وه عد و بهیانا راسته نهواد دنیا بییدا سؤز بو وان بی دهاته دان. ﴿١٧﴾ و نهو کورئی دبیزینه دهیابیت خؤ توف بز

هوه [نه ز هوهه بیس تیریم]، نمرئی هوین من ب هلدی دترسین، نهز [هشتی مرئی ژ گؤری] دئی ساخ بعمه، و بهری من نهفه جهند ملت و جهرخ چؤن [و کهمس ژ وان نهز فرقیسه]، و نهو دهیباب هه وارا خؤ دهگه هینه خودی و دبیزنه کورئی خؤ: نهها بو ته! بهری ته بیس ل هیلاکتی، باومریسی یینه، ب راستی بهیانا خودی یا راسته [و هه دئی تیت]، فیجا [کورئی وان] دئی بیزیت: نهفه [رابوونا هشتی مرئی] ژ چیرؤک و چیشانؤ کیت پتشیبان بیغه ترینه [هوین من بی دترسین]. ﴿١٨﴾ نهفه زی [خودانیت فان سالؤ خه تان و کوریت هؤسا و خودانیت فان ناخفتنان]، وهکی مله تیت بهری خؤ ژ نهجه و مرقوفان، هیژیابی نیزایا خودی بوون و بیت خوسارهت هه نهو بسوون. ﴿١٩﴾ و هه تیک ژ فان [چ خودان باوه، ج گاور] ل دویف کار و کریاریت خؤ بیک و پایه و بهیسیکت خؤ [ژ جزا کرن و خه لاکرتی] بیت هه یس، دا خودی ل دویف وان بیک و پایه و بهیسیکان جزایی کار و کریاریت وان دورست بدهته وان، بیس ستم ل وان بیته کرن [نه خیزیت وان کیم دبن، و نه گونه بیت وان پتر لئ دشتین]. ﴿٢٠﴾ و رؤژا نهو بیت گاوربوو یس پتسهری ناگری دتینه راوهستاندن [و ناگری ب چافیت خؤ دبیتن، ملیاکت دئی بیژنه وان]: ههوه خؤشیست خؤ هه می د ژبانا دنیا بییدا برن و ههوه که یف هین کر، فیجا نه فرؤ ژ بهر مزناتنیسا ژ نههقی ههوه نه دریدیدا دکر، و ژ بهر دهه کفتنا ههوه ژ ریکا خودی، هوین دئی [نه فرؤ] ب نیزایا رسوایی و سهر شورسین تینه جزا کرن.

﴿۲۱﴾ هدی موحه مد سه هاتیا [پیغه مبرئی عاد
] هوود پیغه مبر [بز] مله تن خوز [بیزه وه ختن مله تن
] خوز ل نهردئی نه حقا ق ژ نیرایا خودئی ترساندین، و
 پیغه مبریت بهری هوودی و پشتی وی زی [هم بیان
] دگوتن: [ژ غیری خودئی که سنی نه پهرینسن، ب راستی
] [نگه رهوین غیری وی پهرینسن] تهز درسم نیرایا
 روزه کا مهن ز هوه بهنگیفت. ﴿۲۲﴾ گوتن: نهردئی تو
 بز مه هائی دامه ب درهوان ژ [پهرستانا] بهرستیبت
 مه بدهیه باش؟ کا وی نیرایا نو مه پهن درستی و
 گه ق پهن ل مه دکهی، بز مه بیته نگه ره تو راست
 دبیزی. ﴿۲۳﴾ گوت: ب راستی بهس خودئی ذرانیت
 [کا نه و نیرا کنگی دئی تبت]، و نهف من نهو گه هانده
 هوهه یا تهز پهن هاتیمه هانرن، بهلنی تهز دبیم هوین
 مله تکئی نه زانن. ﴿۲۴﴾ فبجا وه ختن عهوره ک دبین
 یسن بهر ب نهالیت وانفه دتبت [که یفا وان هات]، و
 گوتن: نهفه عهوره که دئی بارانی بز مه نبیت [و نهو
] دمه ک بسو خودئی باران ژ وان فه گرتسون، فبجا
 وه ختن وان نهو عهور دبتی هزر کرن عهورئی بارانیه

هواؤ ذکرتا عما إذ اندر قوتمه با الخفاف وقد غلبت الذر
 من بین یدیه ومن خلفه الأضدوا ل الله إلى اناف علیک
 عذاب یوم عظیم قالوا یحنتنا لکا وکما عن الیهیت کانتا
 یضاقیدنا ان کت من الضیقین قال لیس الیوم عهه الله
 وایفکرتا ارسنک بهه ولکنی ارنکرتا عجتا لوت قلنا
 زاده عاریضا مشتقبل اوتیمون قالوا هاتنا عاریض فمتطرتا
 بل هو ما استعصمتم بهه بیح فیهما عذاب الیوم ندر صعد
 شیء یا غیر ذلک فاصبحوا الیوم الیوم استکفرتا کذک تجزی
 القوم المجرمین ولقد مکفرتا فیهما ان مکفرتا فیه
 وحسنتا لهم ستما وانصرتا لافیده فما انقی عنهم ستمهم
 ولا انصرتهم ولا افیدتهم من شیء اذ کانوا یخجلون بکاتب
 الله وحاق بهم ما کانوا بهه یستخرون ولقد اهلصنا
 ما خولک من الفریق وصرنا الایات لعلهم یرجعون
 فلولا نصرهم الذیبت لتقدوا من دون الله قریبنا ءالیهة
 بل صرنا عنهم ذلک انکرتا وما کنوا یفتسرون ﴿۲۱﴾

و که یفا وان پهن هات، و گزته هوودی نهف عهوره دئی بارانی بز مه نبیت [، هوودی گزته وان] نه خبز
 [نهفه نه عهورئی بارانیه، و کی هوین هزر دکهن] بهلنی نهفه نهو نیرایا به هوین لب ب لهز، نهفه بایه که،
 نیرایا کاب ژان و ذوار یا تیدا. ﴿۲۵﴾ [نهو با] ههمی تشتان ب نهردئی خودئی ویزان دکمت، فبجا [وه ختن
] نهو با بهر واندا هائی [وهلنی هاتن ژ خانیتت خوز پیغه تر نه دبتین، هوسا ته م مله تن گونه هکار جزا
] دکمین. ﴿۲۶﴾ ب سویند مه نهو شیان و هیز دابوو وان یا مه نه دایبه هوهه، و مه گوهدو چاف و دل [ههمی
] نالافیت تیگه هشتتن [دابوونه وان، بهلنی] [وه ختن نیرایا خودئی ب سهر واندا هائی] گوهدو چاف و دلیت
 وان فایدهی وان نه کرن، و چو نیرا ژ وان نه دانه باش، چونکی وان باومری ب نایه تبت خودئی نه دبتیان، و نهو
 نیرایا وان ترانه پهن دکرو و لن ب لهز دؤر ماندوریت وان گرتن. ﴿۲۷﴾ ب سویند مه گوندبت دؤر ماندوری
 هوهه د هیلاک برن، و مه نیشان و بهلگه ژ ههمی رهنگان و گه له جاران بز وان نیشان، دال خن بز قهن.
 ﴿۲۸﴾ بلا نهو یبت شوینا خودئی، و ب تبتا نیریکوونئی ژ خودئی، هاتیه بهرستن هاریکاریسا وان کرانه،
 نه خبز شوینا هاریکاریسا وان بکن ل وان بهرزه بوون، نهفه [هاریکاری نه کرنا بهرستیبت وان، و بهرزه بوونا
] وان ژ وان [جزایسی درهوا وان وه ختن نهو کرینه هه فیشک بز خودئی.

وَأَذِّنْ صَوْرًا ابْنًا يُسْمِعُ بَدَنَهُ مِنَ الْجِنَّةِ يُسْمِعُ مَعْتَدٍ أَفَلَمْ تَرَ
 قَلَمًا حَتَّىٰ تَرَ قَالُوا اللَّهُ لَأَصْنَعُ قَلَمًا فَبَدَأَ بِذَاتِ الْأَيْمَنِ
 يُغْرِقُ مُضِيًّا فَسَاءَ بَدَأَ فَجَاءَ الْوَقْتُ فَأَغْرَقَهَا إِلَىٰ بِرْهَانٍ
 فَجَاءَهَا مَخَضِرَةٌ عَضَتْ فَقِيلَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأَعْيُنَ
 أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً بِالَّذِينَ فِي الْأَرْضِ لَئِن لَّمْ
 يَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ فَتَرْجَعُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ أَفَلَمْ تَرَ
 أَنَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالرِّيْقَ عَجْفُونَ
 يُغْدِقُ عَلَيْكَ الْغَيْثَ إِن يَشَاءُ يَلْهَىٰ أَعْيُنَ الْمُفْسِدِينَ
 وَقَدْ جَعَلْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ
 سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ

﴿۳۹﴾ و بگو مله‌تنی خلق بی‌زوه و خستی مه به‌ری هنده‌ک نه‌جه‌بان دایسه ته دا گول قورتانی بین، فینجا وه‌خنی ل سهر خواندنا قورتانی حازر بوویسن، گوئن: خن بسن دمنگ بکن و گوهنی خن بدهنی، و وه‌خنی خواندن ب دوپهایک هانی، فه‌گه‌ریان و مله‌تن خن ناگه‌هدار کرن. ﴿۴۰﴾ گوئن گمل مله‌تن مه، مه‌گول کتیه‌کن بو، پشئی مووسایی یا هانیسه‌ خوارئ، راسته‌ره‌تخا کتییست به‌ری خویره، به‌ری خزدانی خن دده‌ته دینن راست و ریکا راست. ﴿۴۱﴾ گمل مله‌تن مه، به‌رسفا پیغه‌مبه‌ری خودئ بدهن [کو موحه‌مه‌ده] و باوره‌یسن بن بینن، [خوردئ] دئی ل گو نه‌هیت هه‌وه بو‌زیست، و دئی هه‌وه ژ نزیابه‌کاب ژان و دژوار قورتال کمت. ﴿۴۲﴾ و ههر کسن به‌رسفا پیغه‌مبه‌ری خودئ نه‌دهت [نانکو ههر کسن باوره‌یسن بن نه‌نیست] نه‌شیت خودئ نه‌چار بکمت، کو وی ل سهر نه‌ردی نیزا نه‌دهت، و وی ژ بل خودئ چو هاریکار و پسته‌فان نینن [وی ژ نزیابه‌ خودئ بیاریزن]، نه‌فه [نه‌قیست بن باوره ژ پیغه‌مبه‌ری خودئ] بئت د رینه‌ره‌بوونه‌کا

ناشکه‌رادا. ﴿۳۳﴾ نه‌ری ما نوزانن [هزرا خن ناکن] نه‌و خودایی نه‌رد و نه‌سمان چن کریسن، و ب چیکرنا وانغه‌نه‌وه‌ستیایی وین هئیز نه‌بووی، دشیت مریبان زی ساخ بکه‌ته‌فه، به‌لن نه‌و دشیت مریبان ساخ بکه‌ته‌فه، ب راستی نه‌ول سهر ههر تشه‌کی خودان ده‌سته‌لات و شبانه. ﴿۳۴﴾ و نه‌ویت گاوروبوویسن روزه‌ا پیشه‌ری ناگری دئینه‌ راه‌ه‌ستاندن [ب جاقیت خن ناگری دینن، و بس هیفی دین کو ژئی قورتال بین]، [ملیاکته دئی بیژنه وان]: نه‌ری نه‌ف نزیابه‌ نه‌راسته [هه‌وه دکوت شه‌م ناتیینه‌ نیزادان، و چو دژه‌ه‌نین]، دئی بیژن: به‌لن ب خودئ راسته [ملیاکته دئی بیژنه وان]: دئی فینجا ژ به‌ر گاورسیا خن نامکه‌نه‌ نیزای. ﴿۳۵﴾ فینجا [هه‌ی موحه‌مه‌ده] بیئا خن [ل سهر کرن و گوئن و نه‌زیه‌نا گاوران] فرمه‌ بکه، ههر وه‌کی پیغه‌مبه‌ریست نافدیر و رژد و مجد ل سهر فه‌رمانیت خودئ بیئا خن فرمه‌ کری [پیغه‌مبه‌ریست ژینگونی نه‌فه‌نه: (نوح، نیراهیم، مووسا، عیسا و موحه‌مه‌ده)، و ل نیزادانا وان ب له‌ز نه‌به، وه‌خستی شه‌وی نیزاییسن دیننن یا په‌سیان بز وان بن هانیسه دان، دوه‌سانه‌ه‌چکر ژ بیسته‌کن پیغه‌تر ژ روژی [دندیاسئدا] نه‌مانبه، نه‌ف قورتانه‌راگه‌هاندنه‌که [پیغه‌مبه‌ر ده‌هینینه‌هه‌وه] نه‌ری ما کس هه‌به‌د هیلاک بچیت، ژ بل مله‌تنی ژ رینه‌ره‌کفتی و قارئی؟! [بس شه‌وی د هیلاک چن].

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ دَخَلُوا اللَّهَ مَحَلَّتْ حَبَّتْ حَجْرِي مِنْ
 حَجَّتِي الْأَكْثَرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَأَكَلُوا كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
 وَاللَّهُ مُتَوَكِّلٌ عَلَيْهِمْ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ قَوْمِكَ مِنْ قَوْمِكَ
 الَّتِي أَخْرَجْتَنكَ أَهْلَكُنَّ وَلَا تَصِرْ لَهُنَّ ۚ أَفَنْ كُنَّ عَلَى بَيْتِهِمْ
 رَبِّهِمْ كُنَّ رَبُّهُمُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتُمْ عَنْهُمْ غَافِلُونَ ۚ قُلْ اللَّهُ أَلَى
 وَمُؤْتِ السُّقُونَ فِيهَا أَنْتُمْ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آبٍ وَأَنْتُمْ مِنْ لَدُنْ رَبِّكُمْ
 ظَنَّمُوا أَنَّهُمْ مِنْ حَمَلِ اللَّهِ فَاسْتَفْتَوْا رَسُولَ اللَّهِ فَقُلِ اللَّهُ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّيْءِ وَمَنْعَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَا نَهَى اللَّهُ أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ
 مَاءٌ حَرِيمٌ فَاصْطَلِعُوا مَاءَهُمْ ۚ وَمَنْعَهُمْ مِنْ تَسْبِيحِ إِلَهِكَ حَتَّىٰ إِذَا
 خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْهَدْيَ مَاذَا قَالَ إِلَهِكُمْ
 الَّذِينَ عَلَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَأَنْتُمْ عَنْهَا غَافِلُونَ ۚ وَالَّذِينَ
 رَكِبُوا هَدْيًا وَنَبَهُمْ فَتَقَرُّوهُمْ ۚ قُلْ يُطَلِّقُونَ إِلَّا الْكَلِمَةَ
 أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنْتُمْ أَنْتُمْ
 وَكُرْهُهُمْ ۚ فَأَعْلَمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ
 وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ يَسْمَعُ مَنَاقِبَ كُرْهُهُمْ ۚ

﴿۱۲﴾ ب راستی نهویت باومری نیاپین و کار و
 کرباریت راست و دورست کربین، خودی دئی وان
 که نه دوان بهحشتاندا نهویت رویار دیشرا دئین و
 دچن، و نهویت گاوریووسین [د دنیاپیدا] خوشی
 [ب بهرنالن دنیاپین] دبهن [و دین ناگهمن، و هزار
 خؤ د دوبیاهیکندا ناگهمن]، و کاجاوا تهرش دخؤن
 نه وی و سادخؤن، و جهن وان [دوبیاپیا وان]
 همر ناگره. ﴿۱۳﴾ و گه لهک گوند هه بوون، ز گوندی
 ته، نه وی تو دهرتختی، ب هیزتر بیون، مه دهیلاک
 برن و چو هاریکار و پشته فان زئی وان نه بوون، بز وان
 بهر هفانیسی بکن. ﴿۱۴﴾ نه وی نیشان و بهلگه بهکا
 ناشکرا ز نک خودایسی خؤ هه بیت، وهکی و بهه نه وی
 کار و کرباریت وی بیت خراب بز هانتبه خه ملاندن،
 و ب دویف دلخوازیت خؤ که فتن. ﴿۱۵﴾ بهسن و
 رهوشا وی بهحشتن نهوا بهیمان بز پاریز کاران پی
 هانیسه دان ب فی رهنگیسه، رویاریت رهنگ و تاما
 تاما وان نه گو هؤری بیست تیدا، و رویاریت شبری
 تاما خؤ نه گو هؤری زئی... و رویاریت مهبا خؤش و

ب تام، بز وان بیست هه دخؤن زئی، و رویاریت هنگینسی دؤبه زئی، و ز همسی رهنگیت فقی زئی بز وان
 بیست تیدا هه بین، و خودی دئی ل گونه هیت وان زئی بزریت [نه وی د ناف فان خوشایندا بزیت] وهکی
 و بهه نه وی هرهوهر د ناگریدا، و ز نافع کا زنده شاریایی هه دخؤت، فینجا رویفیکیت وان پرت پرت بین.
 ﴿۱۶﴾ و هندلک ز وان [نه ویته وهکی تهوشی دخؤن و هه دخؤن، کو دوروینه] گره داریا ته دکهن، گاغا ز
 دهف ته دهرک فتن [ز لکه هه ف] دبیزنه نهویت خودی زانین دایبه وان [ز هه فالیت ته]، نه فه فی فی گافی ج
 دگؤت؟ نه فه نهون بیت خودی دلی وان مؤرکری و ب دویف دلخوازیت خؤ که فتن. ﴿۱۷﴾ و نهویت
 راسته ری بووسین خودی پتر راسته ری کرن، و بهری وان دا پاریزکاری و ترسا خؤ. ﴿۱۸﴾ نه وی نهول هیقبیا
 هندینه قیامت ز نشکه کیفه ب سهر واندا بیت ب سریند نیشانت و بی قیامت بیست هاتین، فینجا جاوا دئی
 تۆبه کن نه گهر قیامت هات. ﴿۱۹﴾ فینجا بزانه ز خودی بیغه تر چو بهرستیست راست و دورست نین، و
 داخسازا لیزرینسی بز گونه هیت خؤ و بز گونه هیت همسی خسودان باومران، ج ز لام ج ز ن بکه، و خودی
 ناگه هز ز باوون و رویارینستن و بنهجا هوه هه به [نانکو چو یسن هوه لهی بهرزه نایب].

﴿۲۰﴾ و نهویت باومری نینابین، [ژ فیانا جهادی] دگوتن: بلا سزورتهک هاتیابه خواری [نهمری جهادی تیدا بایه]، و نهگهر سزورتهکا ناشکهراکهر [نهمری جهادی تیدا ناشکهر] هاته خواری و جهادی تیدا هاته فهرزکرن، نهویت نهمساحی د دلیت واندا ههی، دئی یینی [ژ ترساندا] رهسا بهری خج ددهنه ته، وهکی بهربسخودانا وی یسن ل بهر مرسن، و یا باشتر نهو بور... ﴿۲۱﴾ گوهداریسا بیغهمبری کرانه و ناخفتنا خیری گوتبانه، فینجا نهگهر فرمانا جهادی هاته دان، بژ وان چیتربو و ان نیتنا خج دگهل خودی راست کرانه. ﴿۲۲﴾ و دیت نهگهر هویسن پشتا خج بدنه نیلامن، خرایسین د نهدیدا بکهن و بهنکی مروقاتیسن بپرن. ﴿۲۳﴾ نهفه [نهویت پشتا خج ددهنه نیلامن و خرایسین د نهدیدا دکهن] نهون بیت خودی لهعنهت لئی کریسن [و ژ دلوقانیسا خج دوسر تیختسین] و کهر و کزوره کرین [نه ههقیسی گولئی دبن، و نه دینسن]. ﴿۲۴﴾ فینجا مانهوه هزرا خج دقورناتیدا ناکهن؟ نهخیر... دلیت وان د گرتینه [تنی ناگهن].

﴿۲۵﴾ ب راستی نهویت پشتی رینکارا راست بژ وان دیاربوی، و فهگهریانه سهه گاوروی و گومر ایسا خج یا بهری، شهبتانی فهگهریانا وان بژ گاورویسن ل بهر وان شربین کر، و ب هیقی و نومیدان دسهردا بپرن. ﴿۲۶﴾ نهفه چونکی وان دگوتنه نهویت قورشان نهقیابین [کوه جوهی و موشرکن]: نهم دئی گوهمن خج دهندهکیدا دهینه ههوه [نهم ژ دل باومریسن بن نائینین، و دئی ههر دژمنیبا وی کهبن]، و خودی بیانه و دلی خجودا فه دشیرن دزایت. ﴿۲۷﴾ فینجا دئی ج کهن و حالی وان دئی ج بیت، وهختی ملیاکته ل بهر و پشتیت وان ددهن و روحا وان دستین. ﴿۲۸﴾ نهفه [لیدانا بهر و پشتیت وان دگهل روح ستاندن] ژ بهر هندیه، چونکی نهو بیت ب دویف وی تشتی کهفتین یسن خودی بن نهخوش [کوه هاریکرن ناگورانه]، و نشستن خودی بن خجوش و ژئی رازی وان نهقیبا، فینجا خودی کار و کرباریت وان بویچکر. ﴿۲۹﴾ بانی ژی نهویت دورویسای د دلیت واندا ههی، هزر دکهن خودی کهرب و کینا وان دهرناتخیت و ناشکهر ناکته!؟

﴿۳۰﴾ و نه گهر مه جز کربایه داوان نیشانه دهن، و داوان ز سه روسیا و نیشانیت وان نیاسی، و دق وان ب نه زمانتی وان نیاسی، و خودتی ناگه هژ کار و کریاریت هه وه هه به. ﴿۳۱﴾ و ب سویند نه م دق هه وه جه ربین، دا نه م جهاد کهر و سه رب کشان بؤ خه لکی ناشکهر ا بکه یس، و دا نه م سالو خیت هه وه ناشکهر ا بکه یس [دا بؤ خه لکی دیار بیست، کن گو هدریسا خودتی کریسه و کن نه کریسه]. ﴿۳۲﴾ ب راستی نه ویست گاوریوبویس و ربیکا خودتی ل خه لکی گرتین، و نه باره تی و نه گو هدریسا پیغه مبه ری کریس، پستی ربیکا راست بؤ وان ناشکهر ا بووی، نه فه جو زیانی ناگه مینه خودتی، و دق نه کبیرا وان هویج و به لاج کت [و دق دسه ری وانرا شکیت]. ﴿۳۳﴾ گمل خودان باوهران گو هدریسا خودتی بکه ن و گو هدریسا پیغه مبه ری بکه ن، و کار و کریاریت خو [ب گونه هان، یان ب رومیه تسی، یان ب دورویسیسی، یان ب نه متی] هویج نه کهن. ﴿۳۴﴾ ب راستی نه ویست گاوریوبویس و خه لک ژ ربیکا خودتی داینه پاش، پاشی مرین و نهو گاوریوبویس [و بؤ خو ژوبه نه کریس]، نه فان خودتی گونه تی وان بیکجار ژنی نابهت. ﴿۳۵﴾ قیجا [گمل خودان باوهران] [به رانبره دژمنی] سست و خاف نه بن، و داخو ازا بیکه اتن و ناشیسی نه کهن و هویس دسه رکه تی، و خودتی [ب هاریکاریسا خو] یسی دگه هه وه، و ختیرا کریاریت هه وه کیم ناکت [هه لیه ت نه فه نه گهر یا ناشکرایت ناشتی و بیکه اتن فایده ی ناکت]. ﴿۳۶﴾ ب راستی ژیا نا دنیا یسی هه می ترانه و مزویلا هینه [و زوی دق چیت]، و نه گهر هویس باوهریسی بینس و خو بیاریژن، دق خه لاتی هه وه ب دورستی [ل سه ر باوهری و پاریزکاریسا هه وه] ده ته هه وه، و جو ژ مالی هه وه ژ هه وه ناخواریت [هشکه کا کیم نه بیت، نه و ژ هه بؤ ژار و ده ست نه تنگیت هه وه به]. ﴿۳۷﴾ و نه گهر خودتی مالی هه وه هه میسی ژ هه وه بخواریت و ل سه ریسی رژه بیت [و بیینته ب هه وه فه که هویس هه میسی دریکا خودتیدا به میسختن]، هویس دق چرویکسی کهن و دق کهر ب و کینا هه وه دهر تیخت و ناشکهر ا کت. ﴿۳۸﴾ نه ها هویس نه فه نه، دیننه داخو اکرزن دا هویس [مالی خو] دریکا خودتیدا [د جهادی و ربیکا ختیزیدا] به میسختن، قیجا هنده ک ژ هه وه چرویکسی دکهن و هه ر که سی به خیلیسی [و چرویکسی] بکت، ب راستی نه و چرویکسی دگه ل خو دکت (زیانی ل خو دکت) و خودتی دوه له مند و بین منه [هه وه جهی ب هه وه نینه]، و هویس هه ژارن [و هه وه جهی خودتیسه]، و نه گهر هویس [گمل مرژ فان] پشنا خو بده نه گو هدریسا خودتی و گو هدریسا پیغه مبه ری وی، و نه گهر مالی دریکا خودتیدا نه میسختن، خودتی دق هه وه ب مله ت کن دی گو هریست، پاشی نهو وه کی هه وه نابن.

سُورَةُ فَتَحٍ

ل م مدینه بین ہاتھیہ خوارق (۲۹) نایہ تہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ب راستی مہ سہرکہ فتنہ کا ناشکرا و مہ زن [کو پنکھاتا حودہ بیسیہ] دا تہ. ﴿۲﴾ دا خودی ل گونہ ہیت تہ بیت پیش و ہاش بپوریت، و کہرم و نیمہ تا خق [ب سہر تیختا دینی تہ، و ب فہ کرنا مہ کہی]. ل سہر تہ تمام بکھت، و دا تہ ل سہر رینکا راست راگریت و موکوم بکھت. ﴿۳﴾ دا تہ ب سہر کہ فتنہ کا موکوم ب سہر بیخیت، شکستن تیدا نہایت. ﴿۴﴾ خودیہ دل رچہ تسی و تہ نایسی دار پیسیہ دلیت خودان باوہران، دا د سہر باوہریسا وانرا باوہریسا وان پتر لئی بیت، و لہ شکہری نرد و نہسمانان یسی خودیہ و خودی یسی زانا و کار بہ جہہ. ﴿۵﴾ [و خودی نہو سہر کہ فتن و دل رچہ تیبہ دا] دا زہ لام و ژنیت خودان باوہر بیہ تہ دوان بہ حہ شتاندا

تہویت روہبار دینرا دچن، ہر و ہر دئی تیدا مینن، و گونہ ہیت وان دئی پاکت و ناہلیت، و تہ قہ ل دہف خودی سہر فہ رازیہ کا مہ زنہ. ﴿۶﴾ دا زہ لام و ژنیت دوہری و زہ لام و ژنیت مشرک تہویت ہز ریت خہ لہ ت خودی دکہن [ہزر دکہن خودی ہاریکاریسا پیغہ مہری خق و موسلمانان ناکت، و تہو جارہ کا دی نازقہ نہفہ مدینہ یسی]، نیزا بدہت [و تہو بہ لا و ثنائیت تہو ل ہیسی ب سہری موسلمانان بین]، بہ لا و ثنائف ب سہری وان بین، و خودی غمزہ یں ل وان بکھت و ژ دلز قانیسا خق دوہر بیخیت، و دوڑہا ہا ہق وان بہرہ فکری، و تہو ج پیسہ دوہا ہیکہ کار ہشہ. ﴿۷﴾ و لہ شکہری نرد و نہسمانان یسی خودیہ، و خودی یسی سہر دہست و کار بہ جہہ. ﴿۸﴾ ب راستی مہ تویسی ہنارتی، بیسیہ شاہد و مز گشتین و ناگہ ہدار کمر. ﴿۹﴾ دا ہوین [گہلی مرزقان] باوہریسی ب خودی و پیغہ مہری وی بینن، و دا ہوین ہاریکاریسا پیغہ مہری وی بگہن و دا ب ریز و روہمت بہری خق بدہن، و دا سیندہ و تیشاران [نانکو ہمی دہمان ب بہرستا خق] خودی ژ کتیا سیان ہافز بگہن.

سُورَةُ فَتَحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِأَنَّمَا كُنَّا لَكَ فِتْنَةً مِّنْكَ ۖ لِيَقُولَ لَكَ اللَّهُ مَا قَدَّمْنَا مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا نَأْخُذُ بِعُصْفُورٍ مِّمَّنْ عَمَلْتَ ۗ وَهَدَيْتَكَ صِرْطًا مَّسْتَقِيمًا ۖ
 وَنَضَرْنَا لَكَ اللَّهُ نَضْرًا عَوِيذًا ۖ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ لَكَ الْكِتَابَ فِي غُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِإِذْ دَاوُدُ أَبْتَأْتِعَ إِيَّسَهُمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْأَرْضُ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ لِلدَّخِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حُلِيِّمَاتٍ ۖ فِيهَا أَنْوَاعٌ مِّنْ ثَمَرَاتٍ
 لَا تَتَغَيَّرُ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ۖ وَبَعْدَ ذَلِكَ
 الْأَنْبَاءُ ۖ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 بِاللَّهِ طَرَفًا ۖ الشُّرُوءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ الشُّرُوءِ وَعَسِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 وَلَهُمْ وَأَعْدَاءُ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۖ وَاللَّهُ جُنُودَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَرْضُ وَسَعْيَانُ اللَّهِ عَزِيمًا حَكِيمًا ۖ إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۖ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَصُورُوا وَتَوَقَّروا ۗ وَتَسَبَّحُوهُ بِحُسْنِ تَسْبِيحٍ ۖ

إِنَّا أَلَيْنَا بِمَا يَكُونُ لَنَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ يَذَرُ اللَّهُ قَوْلَ
 آيَاتِهِ مَن لَّكَ فَإِنَّمَا يَتَّبِعُكَ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَن أُوذِيَ
 بِمَا وَعَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسَّ بِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ سَتَقُولُ
 لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَاكُمْ قُلُوبَنَا وَهَلْ لَنَا
 فَانْتَقِمْزْنَا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا بِالْيَتِيمِ مِمَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قَوْلٌ
 مَّن يَتَّبِعُ لَكُم مِّنَ اللَّهِ سَمِعْنَا إِن تَرَادُ بِكُمْ مَضَرًّا أُوْرَادُ بِكُمْ
 تَعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ بَلْ عَلَّمْتُمُوهُنَّ لَسَ
 يَتَّعِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي
 قُلُوبِكُمْ وَعَلَّمْتُمُوهُنَّ الْأَشْيَاءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرْهَانَ ۝ وَمَن لَّمْ يُوْمِنِ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝ وَاللَّهُ مَالِكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَقُولُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ سَتَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
 انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَقَآرِنِ الْأَمْوَالِ الَّتِي خَلَّفْتُمُوهَا دُورًا تَتَّبِعُكُمْ يَرْهَبُونَ
 أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ
 فَتَتَّبِعُون بَلْ تَخْشَوْنَ بَلْ كَانُوا لَا يَتَّقُونَ إِلَّا الْإِتِلَافَ ۝

﴿۱۰﴾ ب راستی نه‌ویت به‌باعته دکن و به‌بیانن [ل
 سهر مرئی] ددغه‌ته، ب راستی نه‌و به‌بیانن ددغه
 خودی، ده‌ستن خودی د گمل ده‌ستن وانه، فینجا
 ههر که‌سن به‌یانا حق بشکینت، ب راستی نه‌و ب
 وی شکاندنن به‌س زیانن ل خو دکت، و ههر که‌سن
 نه‌و به‌یانا دایسه خودی ب جه‌بکت، خودی زوی
 دئی خه‌لانته‌کش مه‌زن ده‌تن. ﴿۱۱﴾ نه‌ویت فه‌مایین
 ز که‌چهریت عه‌ره‌بان [نه‌ویت ز دهرقه‌ی با‌زیران
 دزیان، دئی بیژن مال و عه‌یالنن مه‌نم مژویل کرین
] و مه‌نشیا د گمل ته‌بینه خوده‌بیسن، و نه‌ب مه
 بوو، فینجا داخرازا گونه‌ه‌ژنیرنن بؤ مه‌ز خودی
 بکه، و نه‌و وی ب نه‌زمانن خو‌دییژن نه‌وانه ددلی
 واند، بیژه: نه‌ری ته‌گمر خودی زیانه‌ک بیان مفایه‌ک
 بؤ هه‌وه بقیت، کسی دشیت راه‌سنیت و خو‌دده‌ته
 به‌ر برپارا خودی، نه‌خیر نه‌وه‌سایه [نه‌هانتا هه‌وه‌نه
 ز به‌ر مال و کس و کاریت هه‌وه‌بوو، و ب راستی
 نشتن هویسن دکن خودی بی‌ناگه‌هه. ﴿۱۲﴾ به‌لنی
 هه‌وه [گمل دورویسان] هزر دکر پیغه‌میر و خودان

باوهر بیدی نازفرنه ناف کس و کاریت خو [و هه‌می دئی نینه کوشتن، ز به‌ر هندئی هویسن ترسیان و هه‌وه
 فه‌مان هه‌لبزارت]، و شه‌ف کارتی هه‌وه ددلی هه‌وه‌دا هاتبو و جوانکرن [له‌وا هویسن ب فه‌مانا خو بیت شای
 بوون]، و هه‌وه هزیت خراب دکرن و هویسن [ل ددغ خودی] مله‌ته‌کئی ده‌یلاک چۆیی بوون. ﴿۱۳﴾ و ههر
 که‌سن [راست و دورست] باوهریسن ب خودی و پیغه‌میرتی وی نه‌فینت، ب راستی مه‌ناگرتی دوزه‌ه‌می بؤ
 گاوران یسن به‌ره‌فکری. ﴿۱۴﴾ مالداری و خودانسیا نه‌رد و نه‌سمانان یا خودیبه، یسن بقیت لسن ناگرت و
 گونه‌هیت وی دئی ژیه‌ت، و یسن بقیت دئی نیزادت، و خودی گونه‌ه‌ژنیر و دلؤفانه. ﴿۱۵﴾ نه‌ویت فه‌مایین
 [ز دورویسان نه‌ویت نه‌چۆیبه خوده‌بیسن] دئی بیژن: نه‌گمر هویسن دهر که‌فته خه‌یهرتی دده‌سته‌کفتیان بین
 به‌یلن، نه‌م زی د گمل هه‌وه‌بین، دقین به‌یانا خودی [نه‌وا دایسه وان نه‌ویت چۆیبه خوده‌بیسه کو دئی
 ده‌سته‌کفتیبت خه‌یهرتی دده‌وان] بگوهرن، بیژه وان: قه‌ت هویسن د گمل مه‌ناهنن، خودی به‌ری نوکه
 یا گوتی [ده‌سته‌کفتیبت خه‌یهرتی به‌س بؤ وینه نه‌وی چۆیبه خوده‌بیسن]، فینجا دئی بیژن نه‌خیر خودایسن
 هه‌وه نه‌گوتیبه، به‌لنی هویسن ز زکره‌شس ناھیلن، نه‌خیر وینه، نه‌و کیم تن دگه‌ن [و هزرا وان به‌س ل سهر
 ده‌سته‌کفتیانه].

قُلْ لِلْمُشْرِكِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرَةٌ إِنْ قَرِمَ أُولَىٰ بِأَسْمَاءِ شَدِيدٍ
 تَقْتُلُهُمْ أَوْ يُشْرِكُونَ مَنْ ظَلِمُوا لَوْلَا أَنَّ اللَّهَ أَخْرَجَنَا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ بَدْرٍ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ لَيْتَ
 عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى النَّبِيِّ حَرَجٌ
 وَمَنْ يَفْعَلْ أَفْئِدَةً وَرَسُولُهُ يَدْعُهُ فَجَنَّبَ عَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَفْعَلْهُنَّ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ فَلَمَّا ذَرَسْنَا اللَّهُ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ نَحْنُ الْحَجَرَةُ فَعَلِمْنَا مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلْنَا السَّيْفَ عَلَيْهِمْ وَأَقْبَحْنَا قُرْبَاهُمْ وَمَعَانِيَهُمْ
 كَبِيرَةً وَأَخَذْنَا اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْحَكِيمَاتِ ۖ وَعَدَدْنَا اللَّهُ
 مَقَاتِلَهُمْ كِبْرًا فَأَخَذُواهَا فَقَتَلْنَا مِنْهُمْ سِتْرَةً هَذِهِ وَكَانَ يُدْعَى
 النَّاسَ عَنكَ وَبَلَّغْنَا رِيسَةَ الْمُشْرِكِينَ وَبَعْدَ بَدْرٍ صِرْتَنَا
 سُتْرَتِيكُمْ ۖ وَأَخْرَجْنَا لِقَدْرِهِمْ وَأَعْلَمْنَا قَدْرَ سُلْطَانِ اللَّهِ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۖ وَرُوِّقْنَا كُفْرَ الْبَلْبَلِ
 كَفْرًا وَأَنْزَلْنَا الْأَنْدَادَ لِمَا لَمْ يَجِدُوا وَلَنَا وَلَا نُهَيِّدُكُمْ شَيْئًا
 اللَّهُ أَلَىٰ قَدْرَتِكَ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ

المؤمنين

نهواد دلیت و اندا هدی [ژ دلیتی و راستیی] زانی، نیا دلر همتی و ته ناهی ب سهر و اندا داریت، و به بیان
 ب سهر کفته کا تیزیک [کو فکر نا خه یهری بوو] دا وان. ﴿۱۹﴾ و گه له ک دستک فیتت دی زی دتی گه هه
 وان، و خودتی یسی سهر دست و کار به جهه. ﴿۲۰﴾ خودتی به بیان ب گه له ک دستک فیتیان یا دایه هه وه،
 هوین دتی گه هتی و دتی ب دست خوقه نین، و بز هه وه له زل فن کر [کو دستک فیتت خه یهری بوون]،
 و نه هیلا دستت خه لکی [خه لکی خه یهری و هه فه بهانیت وان: ژ ته سه دیان و غه تفان] بگه هه هه وه، و دا
 نه فه بز خودان با وهران بیته نیشانه ک [ل سهر راستیا پیغه بهری د ههر تشه کیدا کو به بیان و ژ فان پی دای،
 و دا بز انن ههر که سرت ریکا خودتی بگریت، خودتی دتی وی خه لات و سهر فهراز که ت]، و دا بهر تی هه وه
 بده ته ریکا راست [و هه وه ل سهر موکوم بکه ت]، ﴿۲۱﴾ و هنده ک غه نیمه و دستک فیتت دی زی [خودتی
 بز هه وه له زل تی کر کو غه نیمه بیت (هه و زمان) بوون] هه وه نه دشیا ب دست خوقه بین، به لتی خودتی
 ب ده مست هه وه فه نیشان و بز هه وه ب ساناهی تیختن، و خودتی ل سهر ههر تشه کی یسی خودان شیهانه.
 ﴿۲۲﴾ و نه گهر نه ویت گاور بووین [خه لکی مه هتی ل حوده بیسی] شه بری هه وه کر بانه [و سر لیح د گهل
 هه وه نه کر بانه] دا شکین و ره فن، پاشی وان چو دؤست و هاریکار و پشته فان نه ددین. ﴿۲۳﴾ نه فه ریکا
 خودتیبه د راستا و اندا نه ویت بهری نوکه چوین [و هه دتی پیغه بهران ههر ب سهر تیخت، و هؤسا به بیان یا
 دای] ﴿کُتِبَ اللَّهُ لِلْغُلَامِ أَنْ يُوَسِّلَ﴾ - خودتی سؤزا دای سهر که فتن بو من و پیغه بهریت مه)، و نو چو
 گو هؤرینتی بز ریکا خودتی ناییتی.

سورة الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنَّا وَأَيْدِيَنَا عَنْهُمْ بَطْلَنَ مَكْرَهُمْ
 بَعْدَ أَنْ أَظْفَرُوا عَلَيْهِمْ وَكَرَّ اللَّهُ بِمَا تَصَلَّوْنَ بَصِيرًا ﴿١﴾
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَالْمَدِينِ مُعْتَكِفًا أَنْ يَبْلُغَ أَجْعَلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْتَمِنُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ لَفُتِنُوهُمْ أَنْ يَخْرُجُوهُمْ فَيَقْتُلُوهُمْ مَتَّعَةً
 بِقَتْلِهِمْ لَوْلَا دُخُلُ اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ لَفْتَنَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ آيَاتٍ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلْنَا اللَّهُ سَكِينَةً
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَسَكَنَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبُوبَ بِالْحَقِّ لَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّمَا
 تُفْرَقُ بِهِمْ آيَاتُ اللَّهِ مِنْ بَيْنِ الْمُحَلِّقِينَ زُورًا وَسُكُوتًا وَمُقَصِّرِينَ
 لَا يَخْتَأَفُونَ هَلْ عَلِمْنَا مَا يَلْفُظُونَ وَلَقَدْ عَلِمْنَا مَا فِي دُونِ ذَلِكَ
 فَتَحَا قُرَيْشًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَرْسَلْنَا بِالْمَدِينِ وَرَبِّينَا
 لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٣﴾

٥١١

﴿٢١﴾ و خودی نه هیلا ده ستیت وان بگه هه هوه و ده ستیت هه وه بگه هه وان ل حوده بیسی، پستی هوین ب سهر وان تیختستین [و هه وه هه ژ مار له ژ وان تیخسر کری، نه ویت ل بهر گه رباین ب سهر هه ودا بگرن]، و خودی ناگه هژ وی بهیه یا هوین دکهن. ﴿٢٥﴾ نه ون گاور بووین و رینکا که عبیسی ل هه وه گرتین، و نه هیلاین قوربانیست بهر هه فکری [نانکو نه رشیت هاتینه گرتن بو قوربانیسن] بگه هه جهن خز بیسی فه کوشتی، و نه گهر ژ بهر هنده که زه لامیت خودان باوهر و ژنیت خودان باوهر [نه ویت دناف مه که عبیدا، باوهریسیا خخ دیار نه کریسن] نه بابیه - کو هوین وان نانیاسن - ده من هوین ب سهر واندا بگرن بگه هه بهر بیست هه وه، فینجا بیسی کو هوین بزاسن هوین عبیدار بیسن و زیان بگه هیه هه وه، و خوین بگه هیه سهر هه وه [خودی ده ستی هه وه ل سهر وان رانه دکر، و دا هه وه سهر ده ستی وان که ت، و خودی نه فه کر و هه ژ سا هوین ژیکفه کرن] دا نه وی خودی بیفت ب بهر دلز فانیسیا خخ بیخت، و نه گهر شه [گاور و خودان

باوهریت ده مه که عبیدا] ژیکفه بانه [و ژنیک هاتپانه نیاسین]، هم دا نه ویت گاور بووین ژ وان، ب نیزدانه کا دژوار و ب ژان، نیزا ده بین. ﴿٢٦﴾ وه ختی نه ویت گاور بووین رکا نه زانیس کرینه ددلی خودا [ژینکا سهر هه وانا که عبیسی ل هه وه گرتین]، نیبا خودی دلر هه تیبیا خخ ب سهر پیغه بهری و ب سهر خودان باوهر اندا داریت، و بهیسا باریز کار بیسن [لا اله الا الله محمد رسول الله] بو وان هه لبسارت، و نه و بزق فی بهیغی هه ژا تر بوون و خودانیت وی بوون، و خودی ناگه هژ ههر نشه کی هه هیه. ﴿٢٧﴾ ب سویند خودی خه ونا پیغه بهری خخ راست دهر تیختست، خودی حمز که ت هوین بیس ترس و ب تیمن و سهر تر اسی و سهر کور تگری دئ چنه د مز گه فسا حه ر امدا [کو که عبیه]، فینجا خودی نه و [ژ بیگه هاتسی و فایده بیسی وئ] دزانی یا هه وه نه دزانی، فینجا بهری وی سهر که فتنه کا نیزیک دا هه وه [نه و ژی فه کرنا خه بهری بووا]. ﴿٢٨﴾ نه وی [خودی] پیغه بهری خخ ب راسته ریسیس [کو قورنانه] و ب دینی راسته هنارت، دا دینی راست [کو نیسلامه] بگه ته سهریشکا هه می دینان، و ب سهر هه می دینان بیخت، و بهسه خودی شاهدتی قنی بیت.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّةُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
 تَزَاهَمَ بَعْضُهَا لِبَعْضٍ يَمْتَنِعُونَ فَتَلَّامُونَ لِلَّهِ وَرِضْوَانًا سَيَتَأَمَّرُونَ
 فِي رُحْمِهِمْ مِنْ أَلْفِ شُجْرَةٍ ذَلِكَ مَنْتَلَهُمْ فِي الْقَرَّةِ وَمَتْلَهُمْ فِي
 الْإِيمَانِ كَرِيمٍ أُوْحِجْ قِسْطُهُمْ فَأَرْزُقْهُ فَأَسْتَغْلِظْ فَأَسْتَوْسِ
 عَلَى سُوءِهِمْ يُعْجِبُ الْإِنْسَانَ لَيْخِظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَاهُ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِينَ بَدَى اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَأَقْرَبُوا
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ أَن تَحْفَظَ أَعْيُنُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَتَشَنَّأُونَ أَصْرَقْتُمْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ أَيُتَلَكُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا حَتَّى
 يَقُولُوا قُلُوبُهُمْ لِلْقَوْمِ لَهُمْ غَنِيمةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَتَّذَكَّرُونَ مِنْ رَأْيِ الْحُجْرَاتِ لَمْ يَسْأَلُوا لَمْ يَسْأَلُوا لَمْ يَسْأَلُوا ﴿٤﴾

تلاوت

﴿۱﴾ موحه سد پنجه بهرئی خودیسه، و نه ویت د گهل
 د راستا گاوراندا بیت دژوارن، و د ناقه را خض ب
 خوزدا دلوقانن، هندی تو دینیسه هر یسن د رکوع
 و سوجه بیتدا، گهرم و رازیبوسا خودی د خوزان،
 نیشانا وان یال سهر و چاقیت وان ز بهر سوجه بهرئی،
 د ته ورات و تنجیلیدا زئی نه فیه به سن و سالوخه تا
 وان، وه کی شینکاتیسه کینه زیلک دابیت و ب هیز
 که قییت و ستوریر بوو بیت، فینجا ل سهر بنی خوز
 راست رابوو بیت، و جوتیار زئی عه جینگریسه بعینت
 [نه فیه نمونه به که خودی ل سهر هه قالییت پنجه بهری
 ددانیت، دهستیکن بیت کینمن، باشی دئی زیده سن
 و پتر لسن نین و ب هیز که فن، وه کی بنا شینکاتی
 دهستیکن یا لاوازه و روز بوز روزی ستوریر دبیت]،
 [و هوسا موسلمانان زنده دکته]، دا که ریت گاوران
 بیسه فه که ت، و نه ویت ز وان باوهری نیابین و کار و
 کریاریت راست و دورست کریسن، خودی به بیان ب
 لیوریننی و خه لاته کنی همزن یا دایسه وان.

سوره‌ها حوجورات

ل مدهینه بن هاتبیه خوارئی (۱۸) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ گهل نه ویت هه وه باوهری نیابین، ب پنیسیا خودی و پنجه بهرئی وی نه که فن [نانکو چو کاروباران
 نه که ن، نه گهر هویسن حوکمی خودی و پنجه بهرئی وی ل دور نمانن]، و ته قوا خودی [دهمی کاروباریت
 خوزدا] بکه ن، ب راستی خودی یسن گو هدیر و زنده زانایه. ﴿۲﴾ گهل نه ویت هه وه باوهری نیابین، دهنگی
 خض ب سهر دهنگی پنجه بهری نه تیخن، و ب دهنگی بلند پنجه بهری نه ناخپنن وه کی هویسن تیک و دو
 دناخپنن، نه کو کار و کریاریت هه وه پویج بین بی هویسن یسه سن. ﴿۳﴾ ب راستی نه ویت دهنگی خوز
 ل دلف پنجه بهرئی خودی نزم دکهن، نه فیه نمون نه ویت خودی دلیت وان بقو ایسن ته خانکرین، گونه ه
 زبیرن و خه لاته کنی همزن بقو وان. ﴿۴﴾ ب راستی نه ویت ز پشنا خانیسان گازی ته دکهن، باراپتر ز وان
 نه زانن.

﴿۵۶﴾ و نه گهر وان [تو بیت ب دهنگن بلند گازی نه کریس] بینا خض فرههکریابه، هه تا سول وان دهر که فتیای بیژ وان چیتر بیوو، و خودی گونه هه زبیر و دلوفاته. ﴿۵۷﴾ گهلی نه ویت ههوه باوهری نیاسین، نه گهر تیکن فاری [ژ وان نه ویت درهول دهف چونه] سالو خهک بز ههوه نیسنا، ل دویف هه برن [وه فکولن کاه نو سالوخ راسته یان نه، و تیکسر زئی وهر نه گرن، هه تا هوین زئی پشت راست نمین]، دا هوین ژ نوزانین زبانی نه که هینه که سن، باشی بهشتیان بین. ﴿۵۸﴾ و بزاسن کوب راستی بینه مبرئی خودی یس د ناف هه وودا [قیجا له زئی ل نشی نه که، و بین دویف چوژن سالو خان وهر نه گرن]، نه گهر گوهری خض د که لهک نشستاندا دابایه ههوه و ب ناخفتنا ههوه کریابه، هوین دا که فنه د ننگا فیستدا، و دازمهت بز ههوه چنی بیت، بهلنی خودی باوهری ل بهر دلنی ههوه شریکسر و د دلنی هه وودا خه ملاند، و گاوروی و فاریسوون [ب رینکا کرنا گونه هیت سه زن] و هه می گونه هه ل بهر هه وهرش کرن، نه فنه سه راست و تیکه هشتی و چه سپان.

﴿۵۹﴾ [نه فه] قمنجی و کهره م و نیعمه ته که ژ خودی، و خودی زیده زانا و کاربه جهه. ﴿۶۰﴾ [گهلی خودان باوهران] نه گهر دو دهسته ک خودان باوهران ب شه که فتن وان بیک بینن، و نه گهر تیکن ژ وان دهستریژی و ستم ل یادی کر، هوین شه ری وی بکه نه وادهستریژی و ستم م دکت، دابز فرینه نه مرئی خودی [نانکو حوکمی خودی و شه ری وی]، قیجا نه گهر زفری [و دهست ژ شه ری و دهستریژی بیسه بهردا]، قیجا ب دادوهری [ههر دو دهسته کان] بیک بینن و عه داله تن بکه، ب راستی خودی حمژ عادلان دکت. ﴿۶۱﴾ هندی خودان باوهرن برابیت تیکن، قیجا ناقهر ابرابیت خض خوش بکه و بیک بینن، و نه قوا خودی بکه، دادلو فانی ب ههوه بیته برن. ﴿۶۲﴾ گهلی خودان باوهران بلا چو زه لام ترانه یان ب چو زه لامان نه که، دبیت نه ویت ترانه بی دبتنه کرن چیتر بن ژ وان نه ویت ترانه یان بی دکن، و بلا چوژن زئی ترانه یان ب چوژن زان نه که، دبیت نه ویت ترانه بی دبتنه کرن چیتر بن ژ وان نه ویت ترانه یان بی دکن، و تانسان د تیک و دو نه قوتن و تیک و دو له که دار نه که، و ب ناف و ناسنا فیت کریست گازی تیک و دو نه که، و چ بیسه تشته مرزف ب نافی فسق بیته نافکرن بشتی باوهری نیاسنی، و ههر که سنی [ژ تانقوتان و له که دار کرن] و ب نافکرنا خه لکی ب نافیست بیس] توبه نه که ت، قیجا نه فنه نه ویت سه مکار.

مذکر

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اَلْحَسْبُ مِنْ اَلظَّلْمِ اِنَّ نَجْفَ اَلظَّلْمِ
اِنَّهٗ وَلَا يَحْسَبُوْنَ وَلَا يَحْتَسِبُوْنَ اِنَّهٗمْ كَانُوْا
بِاَسْئَلِ اَلْحَمِّ اٰخِيَهٗ نِسِيًا فَكُرِهْتُمْۙ وَآتَوْا اَللّٰهَ اٰرَآءَ
تُرَابٍ رَّجِيْمًاۙ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَّاُنْقِىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
لِحُورٍ وَّاَوْجُهٍ اِلٰهًا رُءُوْا اِنَّ اَسْرَفَكُمْ عِنْدَ اَللّٰهِ اِنَّ اَللّٰهَ
عَلِيْمٌ حَسِيْبٌۙ ؕ قَالَ اَلْاَعْرَابُ ءَاَمَنَّاۙ قُلْ لَرُبُّنَا وَاَلْحَسْبُ
قُرْۤوٰنًاۙ اِنَّمَا اَتَيْنَا بِدَعْوِ الْاِيْمٰنِ فِى قُلُوْبِكُمْ وَاِن تَطِيْعُوا اَللّٰهَ
وَّرَسُوْلَهٗ لَا يَلْبِسْكُمْ كُفْرًاۙ اِنَّ اَللّٰهَ عَلُوْمٌ رَّجِيْمٌۙ ؕ
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُوْنَ
وَجْهًا وَّآبَاؤَهٗمَ وَاَنْسِبَهُمْ فِى سَبِيْلِ اَللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الصّٰدِقُوْنَ ؕ قُلْ اَصْحٰبُ نُوْحٍ اَلَّذِيْنَ يَدْبُرُوْنَ وَاَللّٰهُ يَخْتَرُ مَا فِى
الْاَسْمٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ؕ تَسْتَوِيْنَ
عَلَيْكَ اَنْ اَسْأَلُوْا قُلْ لَا تَشْفَعُوْا عَلٰى اِسْمِكُمْۙ قُلْ اَللّٰهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ اِنْ هَدَيْتُمْ كَلِمَ الْاِيْمٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ؕ اِنَّ اَللّٰهَ يَتْلُو
غَيْبَ الْاَسْمٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِبَسِيْرٍۙ بِمَا تَقْسَمُوْنَ ؕ

نينا [خيران د گمل مه بکه] بيژه: ههوه باوهرى نه نينايه، بهلن بيژن هم [ژ تر سا کوشتن و تېخير کرن] بيت
تسليم بوويين [يان ژى سره رقه سره رقه بيت موسلمان بوويين]، و باومرى هيژ نه چوپه د دلئت هه ودها،
و نه گهر هوين گوهداريا خودئ و بيغه مبهري وى بکه، خودئ چو ژ خيرا کار و کرباريت هه وهه کيتم
ناکت، و خودئ گونهم ژيهر و دلوفانه. ﴿۱۵﴾ خودان باومريت دورست نهون، نوويت باومرى ب خودئ
و بيغه مبهري وى نيابين، و هاشى ب گومان و شک نه که فتين، و جيهاد ب مالن خود و نه فسا خود د ريکا
خودتدا کرين، نهغه نه بيت راست [د باومريا خودا]. ﴿۱۶﴾ نهري هوين دئ ته واد دل هه ودها خودئ به
ناگهدار که نه؟ [هوين دئ خودئ ناگهدارى دينى خود کن، هوين ديژن مه باومرى يان نيابى] و خودئ
ب خود ذنايت کاج د نهره و نه سماناندا ههيه، و ژ هه رشته کي ب ناگه هه. ﴿۱۷﴾ [کوزچهرتت عه ره ب] ل
سهر ته دکنه منته کو نه و موسلمان بوون، بيژه: [گمل کوزچهرتت عه ره ب] موسلمان بوونا خود ل سهر من
نه که نه منته، بهلن خودئ منته ل ههوه کرى دهمن بهري ههوه داييه باومريسي، نه گهر هوين [د باومرى
نينا سا خودا] د راست بن. ﴿۱۸﴾ ب راستى خودئ نينايا [غهيبا] نهره و نه سمانان ذنايت، و خودئ دينيت
کا هوين چ دکنه [و پهن ناگه هه].

سوره قاف

ل مه کهمن هاتیه خوارتی (۱۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هؤسا دیتنه خواندن (قاف)، ل دؤر رافه کرنا فان
رهنگه نییان، بزفره ده ستیکا سوره قاف (به قره). سویند
ب فورنانا ب رویسه و پایه بلند (تو پیغمبری
و رؤزا قیامه تنی راسته). ﴿۲﴾ [خهلکن مه کهمنی
نه بهس باومری نه نیان] بهلنی عه چیگرتی سوون
دهمنی پیغمبره هه ر ژ وان بز وان هاتی، و
گاوران گوت: ب راستی نهفه تشته کنی عه چیبه و
جهنی حیه نییوتیه. ﴿۳﴾ شهرتی نهگر نه مرین
و بوینه شاخ [جاره کار دی دئی زیندی بیته فه؟]، ب
راستی نهف زفرین و فه گهر یانه تشته کی نه برناقله و
دویره. ﴿۴﴾ ب سویند نهف دزانین کا نه رد چهن دئی
ژ لهسن وان دخوت و چهند کیم دکته، و [ژ بل
فنی زی] مه کتیه کا پارینزه یا ههی، ههمی نشت

تیدا دفتبینه. ﴿۵﴾ بهلنی گافا فورنانا بز وان هاتی نه وان دره داننا، و نهو بیت د کاروباره کنی شه پلیدا
[جار دیتون سیره بنده، و جار دیتون نایب پیغمبر مرقوف بیت، و جار دیتون دقت یسی زهنگین بیت...
هند]. ﴿۶﴾ ما نهو بهرئی خن نادهنه نه مسانی د سر خوزا، کا مه چاوا ناکاریبه و خه ملاندیبه؟ و
چو کون و دهرز لئی نین. ﴿۷﴾ و کا مه نهردژی [چاوا] دهشت کریبه، و مه جیاییت به جهه تیخته
تیدا [دابز بینه سنگ و نه لفلقت]، و کا مه چاوا ههمی رهنگیت شیکاتیسی جوان د نهردیدا شینکرینه.
﴿۸﴾ [نهف کاره، ناکارنا نه مسانی دانانا نهردی هؤسا] خودتی کر دادلان ل سر هه قیسین رزون بکته، و
بینه بیرنیان بز هه بهنده یه کن ل خودتی بز فریت [و هزرا خق د چیکریست ویدا بکته]. ﴿۹﴾ و مه ناهه کا
هر خیر و بهر هکته ژ نه مسانی باراند، و مه بیستان و باخچه، و دندکیت دینه دان و دکاک، پی شینکرن.
﴿۱۰﴾ و مه داره قسیت بلند، بینه فیقیسی وان نویسی و ل سه رنک، پی شینکرن. ﴿۱۱﴾ داینه بزقن بهنده یان،
و مه ب وئی ناغی نهرده کن هسک و سری زیندی کره، و زیندی کرنا مرپیان زی هه هؤسایه. ﴿۱۲﴾ [ههی
موحه مه نهگره مله تنی نه بستی فوریهیسی نه درهوین دانن، ب راستی نهفه نه تشته کنی نویسه] بهری وان مله تنی
نووچی و خودانیت بری [مله تنی شوعهیسی ل دؤر بری کوم بوون، قیجا خودتی ههمی تیخته تیدا]، و
(سه موود) زی پیغمبریت خق درهوین دانان. ﴿۱۳﴾ و مله تنی عاد و فیر عهون و مله تنی (لووط) پیغمبر زی.
﴿۱۴﴾ و خهلکنی جهنی تیزدار و دارتیکر [مه خسه دین خهلکنی مه دیه نییه و مله تنی شوعهیسی] و مله تنی توبیه عی
زی، ههمی یان پیغمبریت خق درهوین دانان، و هیزای تیزایان بوون. ﴿۱۵﴾ قیجا ما نهف ب چیکرنا جارا
تیکفه و متیاییه؟ [هتا یا بینه بز مه یا ب زه محبت بیت؟] نه خیر [بیزاز نه بوویه و پیغه نهو هستیایه، و
زفرینا وان پشتی بوینه خولی، یا دویره نینه وه کی نهو دیتون] بهلنی نهو د چیکر نه کا نویدا ب شکن [هه
چهنده نهو دزانن جارا تیکن مه نهو بیت چیکرین].

وَأَقْدَحَلْفًا الْإِنْسَانَ تَعْتَمِدُ مَا تَوَسَّسَ بِهِ تَعْتَمِدُ وَتَحْرِقُ أَهْلَهُ الْيَهُودِ
 مِنْ حَيْلِ الْوَيْدِ ۝ وَإِذْ تَتَّقِي الْمَلَائِكَةَ عَنِ الْكَيْدِ وَعَنِ الْبَسَالِ
 قَيْدِ ۝ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا دَبَّرَهُ يَدْبُرُ ۝ وَصَاحَتِ سَكْرَةٌ
 الْأُنثَىٰ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّكَ إِنَّمَا كُنْتَ مِنْهُ غَائِبٌ ۝ وَنَفِخَ فِي الصُّورِ ذِكْرًا لِلَّذِينَ
 أُورِثُوا الْبُيُوتَ ۚ وَصَاحَتِ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَاقٍ وَنَسِيْدٌ ۝ أَفَدَكَّتْ
 فِي عَقْلِهِ مِنْ هَذَا فَكُنْفًا عَمَلَهُ عَمَلَهُ فَكُنْفَرُكَ الْيَوْمَ حَبِيْبٌ ۝
 وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَكِ عَيْدٌ ۚ الْيَوْمَ أَقَامَ جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ عَابِدٌ ۚ
 تَتَّبَعُ الْخَبْرَ يُعْتَمِدُ عُرْبٌ ۚ الْوَلِيُّ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ الْيَوْمَ مَا حَسَرَ
 قَالِيْبًا فِي الْعَذَابِ الْأَشَدِّ ۚ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتُمُوهُ وَلَكِنْ
 كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۚ قَالَ لَا تَحْتَسِبُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَقُولَ إِنَّكَ بَآئِنٌ
 بِالْوَيْدِ ۚ مَا يَسْتَعِدُّ الْقَوْلَ لَنِي وَمَا أَنتَ بِمُعْتَدٍ ۚ يَوْمَ
 تَعْمَلُ لِحْمَتِهِمْ رَهْلَ أَمْثَلًا وَتَعْمَلُ هَلْ مِنْ قَرِينٍ ۚ وَأَرْزَلَتْ لِحْمَتُهُ
 الْفَتَقِينَ عَرَّ عَيْدٍ ۚ هَذَا مَا تَوَعَّدُونَ لَسْئَلُ الْوَيْدَ حَبِيْبٌ ۚ
 مَنْ حَسْبِيَ الرَّحْمَنُ الْغَنِيُّ ۚ وَجَاءَ بِقَلْبِ سُنْبٍ ۚ أَذْخَلُوهَا
 بِسَلْمٍ ذَاكَ نَوْمًا لِقَوْلِهِمْ لَهَا رَبَّانِيَّةٌ وَرَفِيَّةٌ وَلَدَيْتَانِيَّةٌ ۚ

﴿۱۶﴾ ب سویند مه مرؤف بسی چیکری، و شم دزاین کادلن وی بوج دبیزیت و کاج دکه فیه سمر دلنی وی، و شم ز پها سزینی وی نیزیکتری وینه. ﴿۱۷﴾ شم ز وان هردو ملیاکه تیت، ل سمر ملن وی بسی راستن و ملن وی بسی چه بسی و کارو کرباریت وی دنیسن، پتر ناگه همداری وینه. ﴿۱۸﴾ و مرؤف چو ناخفتنان ناکه [ج باش ج خراب]، نگه مر ملیاکه کن کار کرسی و زبیره فانی دگه ل، نه نفیسیت. ﴿۱۹﴾ و سه کاراتا مر ن د گه ل هه قیسن هات، نه فیه شو بوو یا نوژی دره فی. ﴿۲۰﴾ و بفل ل بو قسن هاته دان، نه فیه شو روزه یا به بیان بسن هاتیه دان. ﴿۲۱﴾ و همر تیک دئی نیت [ج باش ج خراب] دو ملیاکه بسنت دگه ل، تیک دنیسه مبدانا حه شری، و بسی دی شاده بسین ل سمر ددهت. ﴿۲۲﴾ ب سویند شو [د دنیا بسند] ز فی بسن بن ناگه بووی، و مه به ردل سمر ته راکر، و نو نه فرؤ بسی چاف نیسز و دژواری [بسو دینتی]. ﴿۲۳﴾ و ملیاکه تنی به پرس زئی دئی بیژیت: نه فیه شو و کتیا کار و کرباریت وی زئی، ل دهف من یا حازره. ﴿۲۴﴾ [خودئ دئی بیژینه وان هردو ملیاکه تیت د گه ل دنین] همر زیده گا وره کنی زیده کویسی با فبیزنه د دؤز همدیا. ﴿۲۵﴾ نه وی زیده خیز نه کمر و زیده سه مکار و ب شک [د دنیا بسند]. ﴿۲۶﴾ نه وی بهر سبیه کنی دی بسو خودئ دکه نه هه فشک، قینجا هوین هردو [مه خسه بسن هردو ملیاکه تیت د گه ل دنین]، دئی با فبیزنه د نیزیا دژوار و گراندا. ﴿۲۷﴾ ته کنی وی بسن شه بتان دئی بیژیت: خودایسن مه، ب راستی نه من شو د بهر سمر داجو نیزا کر بوو، شو ب خض د سه ردا جو نه کا کویر و دویر دا بسو. ﴿۲۸﴾ خودئ دئی بیژیت: هوین هردو [مرؤف و شه بتانی وی] ل دهف من جره بسرنی نه کن، و من [د دنیا بسند] ل سمر نه زمانی بیغه به ربیت حق، و ب هتارنا کتیا ن [هوین ز فی رؤزی ترساند بوون. ﴿۲۹﴾ و ناخفتن (به بیان) ل دهف من نایتیه گره هورین، و شه ستم ل به بند هیان ناکه م. ﴿۳۰﴾ رؤزا شم دبیزینه دؤز هسن تو تزی بسوی؟ دبیزیت: ما [ز فان] هیز هه نه؟ ﴿۳۱﴾ و به حشست بسو نه قواداران نیزیک دبیت، و یا دویر نینه. ﴿۳۲﴾ نه فیه شو یا به بیان بسن هاتیه دان، بسو همر توبه داره کنی به ربیز فان [بسو تخویبیت خودئ] ز هه وه. ﴿۳۳﴾ نه وی دمسن ب تنن و کس نه ل دهف، ز خودایسن دلز فان بترسیت، و ب دله کنی ل خودئ ز فری، بیته دهف خودئ. ﴿۳۴﴾ ب سلامتی [ز نیزا و کول و کوفانان] هه رنه د به حشستیندا، و رؤزا نیزا بسی دو یا هیاک نه فیه. ﴿۳۵﴾ تشتن وان بغیت د به حشستیدا بسن هه وی، و زیده تر زی بسو وان بسن هه وی [شو زی دینتا خودایسن مه ز نه].

وَكُرَاهَاتِ كَتَابِكُمْ مِنْ قَرْنٍ هَرَأَسَدُ مِنْهُمُ ثَلَاثًا فَتَنَّاوُا
 فِي الْيَلْدِ هَلْ مِنْ مَّجِجٍ ۞ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ
 كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۞ وَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا يَسْتَسَا
 مِنْ لُغُوبٍ ۞ فَأَضْرِبْ عَلَى مَا يَكْفُرُونَ وَسَخِرْ بِخُدَيْدِكَ
 قَوْلَ طُلُوعِ النَّسِيسِ وَقَوْلِ الْغُرُوبِ ۞ وَمَنْ أَدْبَلَ فُتَيْعَهُ
 وَأَدْبَرَ الْشُّجُورَ ۞ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الضَّالِّينَ فَكَيْفَ قَرَّبُوا
 يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۞ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُحْيِيهِ وَالْيَتِيمَ الْاِمْتِصِيرُ ۞ يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ
 عَنْهُمْ يَسِرًّا وَعَدَا ذَٰلِكَ حَشَرَ عَرَابًا ثَلَاثِينَ ۞ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْفُرُونَ
 وَمَأْتَتْ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْفُرْقَانِ مَنْ يَخَافُ وَيَعْبُدُ ۞

سورة القاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۞ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۞
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۞ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۞

﴿۳۶﴾ و مه چند مله تبت ز وان زمه ردمستر و ب هیزتر، بهری وان د هیلاک برن، گه له وهلات تیکفه دابوون، نه ری ره قینه ک [ز مرنی یان ز نیزایا خودئی] وان همبوو؟. ﴿۳۷﴾ ب راستی نه له [دهیلاکرا گوندیت سته مکار] چامه و دهرسن، بز وی یسی خودان عقل، یان بز وی یسن گوهدار یسن دکهت و هشیت وی د سه ری وی. ﴿۳۸﴾ ب سویند مه نورد و نه سمان و هندی د نابقهرا واندا، د شش روزاندا چیکرن، و چو وهستیان زی نه گه هشته مه. ﴿۳۹﴾ پنججا [همی موحمه] سه بر خزل سهر یا نهو دبیژن بکنشه، و بهری روز هلات و روز نالایسن، خودایسن خوز کتاسیسان هاقز بکه، و هسن و سوهاسیا وی بکه. ﴿۴۰﴾ و چنده کنی ز شه فی زی ته سیحا وی بکه، و پستی نفیژان زی.. ﴿۴۱﴾ گوهمی خوز بدئی، روزا گازی کهر (سرافیل) ز جهه کنی نیزیک گازی دکهت [و دمنگ دگه هینه هه که سه کی]. ﴿۴۲﴾ روزا [همی مرزوف] وی دهنگن هه قیس گولئی دین، نه [روزا] روزا دمر که قنیه [ز گوزران]. ﴿۴۳﴾ ب راستی هم ب تنی، ژیانئی و مرنی ددهمین، و زفرین هه ب بال مه فهیه. ﴿۴۴﴾ روزا نورد دکه لشیته، و نهو ب له ز گوزران بهر ب مه پیدانا سه شری دچن، نهو کو مکر نه کاب سانا هیه ل بهر مه. ﴿۴۵﴾ هم چیتر دزاین نهو چ دبیژن [ددهر هه قن ته و روزا قیامه تیدا]، و نول سهر وان نه یسی زوردهستی [داب خورنی وان بکه به موسلمان]، و نهویت ز نیزایا مه دترسن، وان ب قورناتی شیرهت بکه.

سوره قاف

ل مه کهمن هاتیبه خوارئی (۶۰) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب بایست به لا قکهمر. ﴿۲﴾ و ب نهو ریت باران هه لگر. ﴿۳﴾ ب گه مییت ب ساناهی دتین و دچن. ﴿۴﴾ ب ملیا که تیت کار و باران لیکفه دکه ن. ﴿۵﴾ [سویند ب فان هه مییان] تشتی بیهان بز هوهه بی هاتیبه دان [ز مرنی و قیامه تنی]، راسته. ﴿۶﴾ و روزا قیامه تنی و جزادانی، دئی هه ریت.

قَالَ فَاصْحَبْكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠٠﴾ قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِنَّا قَوْمٌ
 مُّجْرِمِينَ ﴿١٠١﴾ لِيُرِيَهُمْ عَلَيْهِمْ حَازِقِينَ طِينًا ﴿١٠٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلنَّاسِ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّخَرَجْنَاهُمْ مِنْهَا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٤﴾ فَتَابَ وَجْهَنَا
 لِهَيْبَتِهِمْ فَتَبَخَّرُوا عَلَيْهِمْ ﴿١٠٥﴾ وَلَمْ يَكُنْ فِيهَا آيَةٌ لِلَّذِينَ تَعَالَوْنَ
 الْعُلُوبَةَ الْآيَةَ ﴿١٠٦﴾ وَقِي مُوسَى إِذْ أُرْسِلْتَهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿١٠٧﴾ قَوْلِ بِرَبِّكَ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ فُجُورٌ ﴿١٠٨﴾ فَلَعَنَدَهُ وَقَوْلُهُ
 قَبْلَهُ مُنْذِرٌ فِي النَّبِيِّ وَهُوَ يُلَمِّهِ ﴿١٠٩﴾ وَقِي عَادَ إِذْ أُرْسِلْتُمْ عَلَيْهِنَّ رِجَالٌ
 مُّطَهَّرِينَ ﴿١١٠﴾ مَا تَسْمُرُونَ فِيهِ ﴿١١١﴾ أَنْتَ عَلَيْهِ الْإِجْعَلُ كَالَّذِينَ هُمْ
 وَقِي نُوحٍ إِذْ قَالَ لَهُمْ تَسْمَعُونَ أَمْرِي ﴿١١٢﴾ فَتَقْرَأُونَ أَفْئِدَتِهِمْ
 فَلَا تَهْتَفُونَ لَهُمْ أَصْوَابُهُمْ وَأَهْمُ يُظَاهِرُونَ ﴿١١٣﴾ فَمَا اسْتَقْبَلُوا مِنْ قِبَلِهِ
 وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَقِي نُوحٍ قَبْلَ ذَلِكَ أَنَّهُ كَانَ قَوْمًا
 مُّشْرِكِينَ ﴿١١٥﴾ وَالنَّسَاءَ بَيْنَهُمَا يَأْتِيَهُنَّ مِنَ الْمَوْسِعُونَ ﴿١١٦﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيَّوْنَ ﴿١١٧﴾ وَمِنْ سَعْلِ نَحْيٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَهَا لَمْ يَكُنْ تَدْرِكُونَ ﴿١١٨﴾ فَهَوَّأَ إِلَىٰ اللَّهِ إِنِّي لَكَرِيمٌ مُّذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٩﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرِيمٌ مُّذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٢٠﴾

﴿۱۰۰﴾ [بشتی تیراهمی زانی ملیاکه تن] گوت:
 گمل هنارتیان هه وه خیره، هوین بز ج هاینه
 هنارتن. ﴿۱۰۱﴾ گوتن: ب راستی نه م بز مله کنی
 گونه کار بیت هاینه هنارتن [کو مله تن] [لورط]
 ینغه مبه ره]. ﴿۱۰۲﴾ دا به ریت هه پست ب سهر دا
 بیارینین. ﴿۱۰۳﴾ نهو به ریت ل نک خودی د نیشانگری
 بز زنده گونه هکاران. ﴿۱۰۴﴾ و مه نهویت باوه ریدار
 همی ز گوندی دهر تیخستن. ﴿۱۰۵﴾ و مه ز ماله کا
 موسلمان پیغمبر، دی گوندیدا، نه دیت. ﴿۱۰۶﴾ و مه
 نیشانک [شونوار و کافلیت وان]، بز نهویت ز
 نزیایا دژوار دترسن، تیدا هیلا. ﴿۱۰۷﴾ دیسا مه د
 چیرو کا موسایدا زی نیشانک هیلا، وهختی مه ب
 نیشان و به لگه بیت رۆن و ناشکر افه، هنارتیه دف
 فیرعه ونی. ﴿۱۰۸﴾ فیجاب هینز و کوما خۆفه پستا خز
 دا موسای، و گوت: یان [موسا] سیر بنده یان زی
 یسی دینه. ﴿۱۰۹﴾ و مه نهو و له شکر ی وی گرتن، و
 نافیتنه دهر یابیندا [و مه همی خه ندقاندن، و کس
 زی نه ما] و نهو یسی لومه کار بوو. ﴿۱۱۰﴾ دیسا د

چیرو کا عا دادی [مله تن هوود پیغمبر]، مه نیشانک هیلا، وهختی مه ره شابه کنی هسک ب سهر واندا
 هنارتی. ﴿۱۱۱﴾ ههر تشتن د سهر رادبوری، پستی و برت بمرت دکر. ﴿۱۱۲﴾ دیسا د چیرو کا [سه موود] دا زی
 [مله تنی صالح پیغمبر]، مه نیشانک هیلا، وهختی مه گوتیه وان هه تا دمه کنی ناشکر ا بزین و خۆشیان
 بیهن. ﴿۱۱۳﴾ و وان خۆل سهر گوهداری و بهرستا خودی مه زن کر [و ز نه مرئی خودی دهر که فتن]، فیجا
 برویسی هنگافتن و بهرئی وان لسی بوون. ﴿۱۱۴﴾ نه وان رابوون بی چی بوو، و نه هاریکاریا وان هاته کرن.
 ﴿۱۱۵﴾ و دیسا مه مله تنی سروح پیغمبر زی بهری وان د هیلاک برن، ب راستی نهو مله نه کنی ز ریدره که فتن
 بوو. ﴿۱۱۶﴾ و مه نه مسان ب هینز یسی چی کزی، و نه م خودان شیائین. ﴿۱۱۷﴾ و نهرد مه یسی راتیخستی و
 دهشتگری [کوب کتیر زیانی بیت]، وهی تم ج خۆش نهرد راتیخین. ﴿۱۱۸﴾ و ز ههر تشته کی مه جنه تک دا،
 دا هوین هزارا خز تیدا بکهن. ﴿۱۱۹﴾ فیجاب بال خودیقه بزقرن، و نه ز دهف وی بز هه و ناگه هدار که ره کنی
 ناشکر افه. ﴿۱۲۰﴾ و هوین [گمل مرز فان] چو هه فیسکان بز خودی چی نه کن، نه ز دهف خودی بز هه وه
 ناگه هدار که ره کنی ناشکر افه.

سَعَدَ لِلَّذِي آمَنَ بِالْآيَاتِ مِنَ قَبْلِهِمْ رَسُولٌ إِلَّا أَتَوْا مُسَاعِرًا
 أَوْ مُتَخَفِينَ ۚ أَوْ أَتَوْا مُبَدِّلِينَ مِنْ قَبْلِ قَوْمِ طَاغُوتٍ ۚ فَمَنْ قَتَلَ عَتَمَةً
 فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ۚ وَذَكَرَ مَنْ الذَّكَرَ تَتَّبَعُوا الْمُلُومِينَ ۚ وَمَا
 عَلَّمْتُ الْقُرْآنَ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا يَقُولُونَ ۚ مَا لَهُ يُلْمَهُمْ مِنْ رُوحٍ
 وَمَا لَهُمْ لِيُظْهِمُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ التَّيِّبِ ۚ
 فَاتَّكَرَّتْ لِلذَّيْلِ ۚ فَكَلَّمُوا ذُلًّا بِمِثْلِ ذُلِّ أَصْحَابِهِ فَقَالَ
 يَسْتَعْجِلُونَ ۚ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِينَ يُوعَدُونَ ۚ

سوره النور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنُّورِ ۚ وَكَتَبَ الْمُشْطَبِ ۚ فِي رُفَى مُشْطَبِ ۚ وَاللَّيْلِ
 التَّمْشِدِ ۚ وَالشَّفَبِ التَّمْرُوعِ ۚ وَالْبَحْرِ التَّمْشُورِ ۚ إِنَّ
 عَذَابَ ذَٰلِكَ لَوَاقِعٌ ۚ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۚ يَوْمَ تَمْشُوا أَلْسِنَةً
 مُمُوتًا ۚ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۚ قَوْلَ كَيْفَ يَكْفُرُونَ
 الذَّيْلِ ۚ هُنَّ فِي حَرَمٍ يَتَعَشَّرُونَ ۚ قَوْلَ يَدْعُونَ إِلَى نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَا ۚ هَذِهِ آيَاتُ الَّتِي كُنْتُمْ يَتَاكَّرُونَ ۚ

زُيَايَسِي يَا هَمِي، وَهَكَى بِشَكِّ وَبَارَا هَعَالَيْتِ وَأَن [نَهَوْت مَه د هِبَلَكَ بَرِيْس زُ مَلَهْتَنِ نُووَح وَعَاد وَ (سَهْمُوود)]، فُيَجَابُ بِلَا لَهْزِي نَهَكَن. ﴿٦٠﴾ وَنِيْزَا وَنَهْخُوشِي بُوْوَانِ بِن نَهَوْتِ كَاوَرَبُوِيْسِي، وَيِ رُوْزُوقِي نَهَوَا بَهِيْهَانَ بُوْوَانِ هِنِ هَانِيْبَه دَانَ [و نَهَو رُوْزُ، يَانَ رُوْزَا بَهْرِيْضَه يَانَ يَا قِيَامَتِيَه].

سوره نهارات

ل م كه كه هان هانويه خوارتي (٤٩) نايهته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ سُوِيْنَدِب [جِيَايَسِي] [طُوُوْرِ] نِي [نَهَوْتِ خُوْدِي ل سَعَر، د كَهَل مُوُوَسَايِي نَاخْفِي]. ﴿٢﴾ وَ سُوِيْنَدِب وَيِ كَتِيْبَا رِيْزِي رِيْزِي نَفِيْسِي [كُو فُوْرثَانَه]. ﴿٣﴾ [و نَهَو فُوْرثَانَ] د بِيْسْتَه كَتِيْ فَكْرِيْدا [نَانَكُو نَهَف فُوْرثَانَه يَا بَهْرَدَه سَه بُوْوَ هَمُوُو هَمِيْيَانَ وَيَا فَكْرِيْبَه وَ كَرْتِيْنِيَه ل دَهَف بِيْغَه مَبَعْرِي نَسِي كُو هُوِيْسِي جِي نِي نَهْزَانِي]. ﴿٤﴾ وَ سُوِيْنَدِب ب نَاقَا هِيْسِي نَاقَا [نَهَوْتِ دَكْفِيْتَه نَهَسْمَانِي حَفْتِي، مَلِيَاكَه تِيْدَا خُوْدِي دَهْرِيْسِي وَ نَهَسِيْحَا وَيِ دَكَن]. ﴿٥﴾ وَ سُوِيْنَدِب ب بَانِي بِلَنْدَكْرِي [كُو نَهَسْمَانَه]. ﴿٦﴾ وَ سُوِيْنَدِب دَهْرِيَا بَا تَزِي نَاقَا [يَانَ يَا رُوْزَا قِيَامَتِي دِيْه نَاكْر]. ﴿٧﴾ ب رَاسَتِي نِيْزَايَا خُوْدِي يَا هَانِيَه [و هَهْر دِي تِيْت]. ﴿٨﴾ چُو نَاسَتَه نِيْگ بَاشَفَهْر دَرِيْكََا وَيْدا [نِيْزَايَسِي] نِيَه [نَهْتِيْلِيْت بِيْت]. ﴿٩﴾ رُوْزَا نَهَسْمَانِ دَشِيْن وَ دَجْن، وَ دَزَقِرِي وَ ب نَاقِيْكَ دَكَهْفَن. ﴿١٠﴾ وَ رُوْزَا چِيَا زِي زُ جَهِيْ خُوْ دَجْن [و هَكِي نَهَوْرَانِ دَجْن وَ بَهْرِيَا دَبْن]. ﴿١١﴾ فُيَجَا وَيِ نِيْزَا وَ نَهْخُوشِي وَيِ رُوْزُوقِي بُوْوَانِ، نَهَوْتِ بِيْنِ بَاوَهْر وَ رُوْزَا قِيَامَتِي نِيْ دَهْرُو دَدَانَان. ﴿١٢﴾ نَهَوْتِ ب كَهْرَمِي ب نَاقَا هُوِيْجَايَسِيْدا دَجْن، وَ نَاكَهْزُ خُوْ نَهِي. ﴿١٣﴾ رُوْزَا بُوْ دُوْزَهْمِي دَتِيْهَه بِالِدَانَ بِالِدَانَه كَا حِيْل. ﴿١٤﴾ [دَهْر كَه هَعَالَيْتِ دُوْزَهْمِي دِي بِيْزِيْه وَان] نَهَف نَهَو نَاكْرَه بِيْنِ هَمُوُو دَهْرُو دَدَانَا.

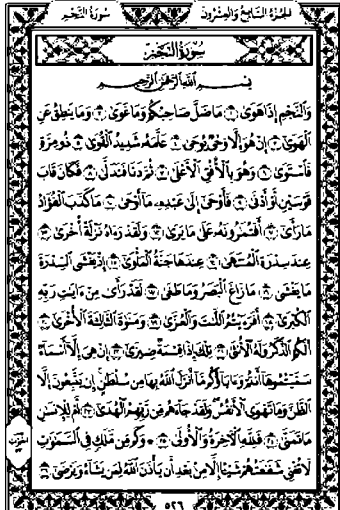
سوره ناهج

ل مه که من هاتیه خورای (۶۲) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب ستیزی وختنی نانا دیت. ﴿۲﴾ هه فالنی هه وه، [مه خسه دین پیغه مبه ره] گومرا نه بویره، ر چو جارا بو یوج نمانخفتیه. ﴿۳﴾ ته وه ژ د هف خۆ و ز دلخواریا خۆ ناناخفتیت. ﴿۴﴾ و ناناخفتیت ته گمر ژ وه حسین نه بیت [نانکو خورشان ژ وه حسین پیغه تر نه]. ﴿۵﴾ خودانی هینزا مهن، نهف وه وحی یا بو نیایی و نیشادایی. ﴿۶﴾ ته وه [بسن وه وحی بو نیایی، کو جریله] خودان هینز و تیگه هشتن و خودان قه دره، و ل سهر رمنگی خۆ یی دورست [د کراسن ملیاکه نییندا] راومستیا [و خۆ نیشا پیغه مبه ری دا]. ﴿۷﴾ ته وه ل به ری نه سسانی بوو، ملن ر و ژ نانا فانی. ﴿۸﴾ باشی [نانکو پشتی ل سهر و یته یی خۆ یی دورست، ل به ری نه سسانی دیار بووی] تیزیکی پیغه مبه ری بوو، و پتر تیزیکی بوو. ﴿۹﴾ قه دره ادو کفانان یان کیمتر [تیزیکی] بوو.

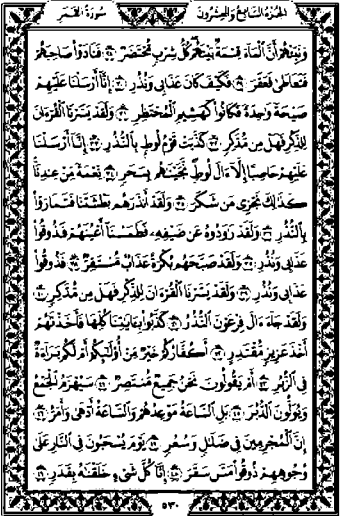
﴿۱۰﴾ قیجا [جریل ب نه مرئی خودی] ته وه وحی بو بنده یی خودی نیئا نهوا خودی بو هانرتی. ﴿۱۱﴾ دلی پیغه مبه ری، نهوا پیغه مبه ری ب چافنی خۆ دیتی، دره وه نه دانان [کو دینا جریلیه ل سهر و یته یی وی یی دورست]. ﴿۱۲﴾ نه ری هوین جریه ری د گهل وی دکهل ل سهر نشتی وی دیتی؟ ﴿۱۳﴾ ب سویند دهاته خواره که جریلی یا دی ژیلدا پیغه مبه ری نهوا [جریل] ل سهر رمنگی وی یی دورست دینوو. ﴿۱۴﴾ [شه فا چو نا نه سسانان] ل د هف دار کونبرا خلاسن [کو دکه فیه نه سسانی هفتن، ل و ییری زانیا ملیاکه تان ب دوپهای دیتی، و ژ و ییری و یغه ز خودی پیغه تر، که سنی دی نوزایت کاج هه به]. ﴿۱۵﴾ به حه شتا تیرر که من یال ل د هف. ﴿۱۶﴾ دار دیت وه ختی یا نخافنی، ب وی نشتی یی نخافنی [کو که سکه نه شیت ژ بیل خودی، سالو خه بیت وی بیژیت]. ﴿۱۷﴾ چافنی وی ب چو رهنیت دیدا نهعانه گنیران، و ژ خودی بو هاتیه دانان نه بوری. ﴿۱۸﴾ ب سویند نهوی [مه خسه پیغه مبه ره، شه فا چو نا نه سسانان] هندهک نشانیته مهنز بیت خودایی خۆ دینن. ﴿۱۹﴾ کا بیژنه من [گهل قورمیشیان نهو بوتیت هوین دهرینسن] لات و عوززا. ﴿۲۰﴾ و یی سن مهنات، کا وان نشهک ژ وی شیان و مهنزانیسن هه به یا خودی هه ی، دا هوین وان په رینسن. ﴿۲۱﴾ نه ری کور بو هه وه نه و کچ بو خودی [حاشا وان ملیاکه ت دکر نه کچیت خودی، و وان ب خۆ کچ نه دقیان]. ﴿۲۲﴾ نه فه لیکه کر نه کا نه دورسته. ﴿۲۳﴾ نه فه [مه خسه د ته و په رهنیتت ژ بیل خودی دهرینسن] [ز هندهک نانا فانی پیغه تر نینن، هه وه و باب و بایریتت خۆ نانیته دانایه سهر، و خودی چو نیشان و به لگه یی نه هانرتیه، و ب راستی نهو بهس ب دویف خیال و خولیان و دلخواریا خۆ دکه فن، و ب سویند ریکا راسته ییسن [کو نه ف قور تانه به] ژ د هف خودایی وان بو وان هات [بسن برانن تهو بوتتن]. ﴿۲۴﴾ نه ری صا مر زقی ج بقیته، دتی بو تته جهه؟ ﴿۲۵﴾ دنیا و تاخره ت بیت خودیته [بسی بقیته دئی ژ دنیایی و تاخره تته دهنی، و یی نه فقیته دئی ژ هه گریته، و نه ب که یضا مر زقیته]. ﴿۲۶﴾ و گه له ملیاکه ت ل نه سسانان بیت هه یی [ههر چهنده ب شهف و و ژ په رستا خودی دکهن]، د گهل هندی ژ ی مهدهر اوان ب چو ناچیت یا وی نه بیت یی خودی دهستوریا وی بدهت و بقیته [قیجا بوت و ب فنی یی پایا خۆ قه، دئی چاوا مهدهر تی کهن].

﴿۷۶﴾ چاشنور و چاشکستی ز گوربان دمردکه من،
 دئی بیژی کولینه به لافوویسن. ﴿۷۸﴾ [دئی روژی]
 بیت ب لهزن [ول کستی نازرفن] بهر ب گازیگری
 [کو سرافله] دجن، و نهوت گاوروویسن دئی بیژن:
 نهفه روژها زنده گرانه. ﴿۷۹﴾ بهری وان [بهری
 خلهکن مه کهمن] ملهتی نووچی باوهری نهئینا،
 و بهنده بی مه درهوبن دانا، و گوتن بی دینه و ب
 باشغه برن [و نهیلان به یاما خودایی خو بگه هینت].
 ﴿۸۰﴾ نینا [نووچی] گازی خودایی خو کر:
 کذبت خودینو] ب راستی [تو دزانی] تزیسن بن دست
 و بی هنیزم، فینجا هاریکاریسا من بکه و تولیت من
 ل وان فهکه. ﴿۸۱﴾ فینجا مه دره که هیت نه سمانی
 بز ناهه کا بزوش فه کرن. ﴿۸۲﴾ و مه کانی ل نهردی
 دره کرن، و همرده نایف [تاقا بارانی و یا کانیان] ل
 سمر کاره کن خودی نفیسی فیک که فنن [نه و زی
 هیلاکیرنا ملهتی نووچی ب توفانی]. ﴿۸۳﴾ و مه نه
 ل سمر وی گه بیسی هه لگرت، نه و اب دهپ و بزماران
 هاتیه چیکرن. ﴿۸۴﴾ دین جافدیزی و پاراستا مه فه

خُتًا أَصْنُرُ بِخُرُونِ مِنَ الْأَيْدِي كَأَنَّهُمْ حِرَاءٌ مُنْتَمِرُونَ
 مُنْطَبِعِينَ إِلَى النَّارِ يَقُولُ الْكُفْرَانُ هَذَا بَوَؤُوعِشْرٍ ۖ هَ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ فَكَذَّبُوهُنَّ عَدْوًا وَقَالُوا لَنْ نَحْنُ وَأَنْجَرُونَ ۖ فَتَمَّتْ
 رِجْلُهُنَّ مِنَ الْمُلْكِ فَأَنْصَرِفْنَ ۖ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَا كُنَّ سَمِيعَاتٍ
 وَقَفَّجْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَاتَّقِلَ الْآمَنَاءُ عَنْ أَسْرِ قَدِ فُتِرَ ۖ
 وَخَلَقْنَا عَنْ آدَمَ الْوَجْهَ وَنَسْرَ ۖ نَحْرِي بِأَيْمِينِنَا حِرَاءٌ لَنْ كَانَ
 كَيْفَ ۖ وَالْقَدْرُ كَهَاتِهِ آيَةُ الْفَقْلِ مِنْ مُدْحَكٍ ۖ أَكْفِكَ كَانَ
 عَدَابِي وَنَذْرِي ۖ وَقَدْ تَنَبَّرْنَا الْفُرُونَ لِأَلْذُكْرِ فَعَلَّ مِنْ مُدْكَرٍ ۖ
 كَذَّبَتْ عَادَ أَكْفِكَ كَانَ عَدَابِي وَنَذْرِي ۖ بِأَلَّا أَرْسَلْنَا نَجْمَهُمْ رِيحًا
 صَرْصَرًا بِرُبِّهِمْ شَيْئًا ۖ تَرَجَّ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أَهْمَارُ عَجَلٍ
 مُنْقَعِرٍ ۖ أَكْفِكَ كَانَ عَدَابِي وَنَذْرِي ۖ وَقَدْ تَنَبَّرْنَا الْفُرُونَ
 لِأَلْذُكْرِ فَعَلَّ مِنْ مُدْكَرٍ ۖ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذْرِ ۖ فَقَالُوا إِنَّمَا
 إِنَّا وَجَدْنَا لِتَيْمُوعٍ ۖ إِنَّا إِذْ أَتَيْنَا مِثْلَ نَسْرِي ۖ اللَّهُ لَنْ يَلْذُرَكَ عَلَيْهِ مِنْ
 شَيْئًا بَلْ هُوَ كَذُّبٌ لَوِي ۖ سَيَسْمَعُونَ عَدَابِي الْكَلْبَانَ الْأَمْثِيرَ ۖ
 إِنَّا مُرْسِلُونَ ۖ النَّاقَةَ فَيَتَنَبَّرُونَ لَهَا فَتَقْتُلُهَا وَتَنْسَطِرُنَّ ۖ

[نه و گه می] دچو، [و بیت مابین مه د نایفدا خه ندقاندن] نهفه جزایی وانه نهوت گاوروویسن. ﴿۷۶﴾ و ب
 سویند کاری مه کری [و مه ب سه ری وان نیایی] مه کره نشان و بهلگه یهک [بؤ نه وی بینه بجیت]،
 فینجا تیک هه بینه بجیت و بؤ بیته جامه ؟. ﴿۷۸﴾ و نیزا و ناگه هدار کرنا من یا چاوا بسو [بؤ نهوت
 چو جامه بؤ خؤ ز نشان و بهلگه بیت من و ره نه گرتن]. ﴿۷۹﴾ و ب سویند مه قورنان بؤ تیگه هشتن و
 ز بهر کرن و شیرت و هر گرتن یا ب سانهی تیخستی، نه ری تیک هه به شیرت و جامه بیان ژئی و هر گرت ؟.
 ﴿۸۰﴾ ملهتی عادی [بینه به ری خؤ، هوود] درهوبن دانا، فینجا [به ری خؤ بهدنی] کا نیزا و ناگه هدار کرنا
 من یا چاوا بسو. ﴿۸۱﴾ ب راستی مه بابه کن زنده سار و ب فیزه فیز، درؤزه کارش و بهر ده امداد، ب سمر
 و اندا هنارت. ﴿۸۲﴾ [نهو با] مرؤفان و هسا ز جهیت وان رادکعت، دئی بیژی قورمی داره سبیا هه لکشیا سیه.
 ﴿۸۳﴾ فینجا نیزا و ناگه هدار کرنا من یا چاوا بسو ؟. ﴿۸۴﴾ و ب سویند مه قورنان بؤ تیگه هشتن و ز بهر کرن
 و شیرت و هر گرتن یا ب سانهی تیخستی، نه ری تیک هه به شیرت و جامه بیان ژئی و هر گرت ؟.
 ﴿۸۵﴾ ملهتی [سه سوود] زی یار مری ب بینه بهه بران نهئینا [و درهوبن دانان]. ﴿۸۶﴾ و گوتن: نه ری نه م دئی
 چاوا ب دویف مرؤفه کی که فن، ز مه ب خؤ بیت و بی بی تنن ژئی بیت ؟ ب راستی [نه گه نه م و به کنین]
 نه م بیت د گو مراییه کا دوری ره هقی سیدنا، و نه م بیت دینین. ﴿۸۷﴾ نه ری ز ناف مه هه بیسان و هعی بس بؤ
 وی هات ؟ نه خیر و نهینه و هکی نهو دیتیت، چو و هعی بؤ وی نه هاتیه بهلن شه و درهوبن کن به ترانه [دقیق
 ب درهوا بینه بهه راتیی خؤ ل سمر سه ری مه مه زن بکت]. ﴿۸۸﴾ سو بهی [مه خسد بی، و هختن نیزا ب
 سمر و اندا دیتته خواری] دئی زانن کا کی درهو که ری به ترانه !!؟ ﴿۸۹﴾ [و مه گوته [صالح] بینه بهری] نه م
 دئی خیشتری بؤ جهه باندنا وان هنرین، فینجا به ری خؤ بدئی کا دئی چ ب سه ری وان بیت، و بینا خؤ ل سمر
 وان فرهه بکه.

﴿۲۸﴾ وان تاگه همدار بکه کو ب راستی شاف دنا فیهرا
 وان وحیشت رندا یا هاتیه لیکفه کرن، و همر تیکسی
 رزوا خز یا هسی. ﴿۲۹﴾ وان گازی هه قالی خز
 کر [خراسن وان]، و داسر فی همری و گزتا وان
 ب جه کر و [حیشت] کورشت. ﴿۳۰﴾ فیجا نیزا و
 تاگه همدار کرنا من یا چاوا بوو!! ﴿۳۱﴾ ب راستی
 م هشکه قزیبیک ب سر واندا هنارت، و هکی
 هویش و بهله خنی برت برت لی هاتن. ﴿۳۲﴾ و ب
 سویند مه قورنان بو تیگه هشتن و زبه کرن و شیرت
 و هرگرتنی یا ب ساناهی تیختی، نه ری تیک هه به
 شیرت و چامه یان زئی و هرگریت؟ ﴿۳۳﴾ مله تنی
 (لووط) پتغمه بر زی پتغمه بر دروین دانان [و نه وی
 پتغمه بر هکی دروین دانیت، مه چکو همی دروین
 دانایین]. ﴿۳۴﴾ ب راستی مه بارو فیه کا بهر هیشکان
 ب سر واندا هنارت [مه همی د هیلاک برن]، مالا
 (لووط) پتغمه بر تن نییت، مه نه و بهر سیده یسی
 قورتالکرن. ﴿۳۵﴾ [قورتالکرن وان] نعمت و
 فنجیکه بوو ژ دهم م، و هوسا هم شوکور داران

خه لات دکه یسن. ﴿۳۶﴾ ب سویند [لووط] پتغمه بر [نه و ز نیزا یا مه ترساند بوون، به لی نه ول فی ترساندن
 ب شک بوون] و دره دانان]. ﴿۳۷﴾ و ب سویند [مله تنی (لووط) پتغمه بر] دیا (لووط) میقاتیت خز ب
 دهست وانف بهر دمت، نیا مه چاقیت وان کوره کرن، دئی تامکه نه نیزا و گه فامه [نه و] (لووط) ی هوین بی
 تاگه همدار کریسن]. ﴿۳۸﴾ و ب سویند سیده یسی زوی، نیزا به کا بهر ده وام نهو گرتن. ﴿۳۹﴾ دئی تامکه نه نیزا و
 گه فامه [یا هوین بی هاتیه تاگه همدار کرن]. ﴿۴۰﴾ و ب سویند مه قورنان بو تیگه هشتن و زبه کرن و شیرت
 و هرگرتنی یا ب ساناهی تیختی، نه ری تیک هه به شیرت و چامه یان زئی و هرگریت؟ ﴿۴۱﴾ و ب سویند
 پتغمه بر بز فیر عو نیان زئی هاتن. ﴿۴۲﴾ همی موعجزیه و نشانیت مه دره دانان، نیا مه زئی شه و هنگافتن،
 هنگافتنه کا سر دهسته کن خودان شیان [کو خودیه]. ﴿۴۳﴾ نه ری گاوریت هوه [گمل قورمیشیان] ز وان
 نه ویت بهری هوه جزوبین [وه هکی مله تنی نروخی و عاد و (سه موود) و... هندا] چیترن [داد هیلاک نه چن
 و نه تته نیزادان] یا ن زئی تیمناهی و بشر استیبیک بز هوه د کتیبیت نه سمانیدا هاتیه [کو هوین ل سر
 گاوریی نانتیه نیزادان ز بهر هندی هوین ناترسن]. ﴿۴۴﴾ یا ن زئی دبیزن: نه م کومه کا [گه لکین و بهر سینگن
 مه ناتیه گرتن و] سر هکفته. ﴿۴۵﴾ نیزیک نه دویس، نه کوم دئی شکیت و دئی ره لیت [و نه فیه رزوا به درئی
 چیسو]. ﴿۴۶﴾ و ژفانی نیزادانان [بشی به درئی] رزوا قیامه تته، و رزوا قیامه تن هیز مه زتر و نه حلتزه [ژ
 نیزا دنیایسن]. ﴿۴۷﴾ ب راستی گون هکار [دنیایسن] بیست د گومر ایسی و دنیایسن. ﴿۴۸﴾ و رزوا نه ول
 سر ده فی د ناگریدا دیتنه راکیشان [دئی بیژنه وان]: تا مکنه گهرم و گرانیا نیزا دوز هسی. ﴿۴۹﴾ همی
 تشت مه ب یفان و قه داره بیست دایسن.

﴿۵۰﴾ و نامر کرنا مه بژ دان و چیکرنا همر تشته کی جاره که، و د ناههرا چاف و برواندا دتیه جهه
 ﴿۵۱﴾ و ب سویند مه گهله گاوریئت ره کی هموه بیت د هیلاک برین، نه ری کسه هه به پیشه بجیت.
 ﴿۵۲﴾ و همر تشته کنی وان کری، ههمی د تو ماراندا یسی نفیسیه.
 ﴿۵۳﴾ و ههمی [کار و کریار] مه زن و بچویک د نفیسیه.
 ﴿۵۴﴾ ب راستی خودیناس و خودی نرس بیت د ناف به حشست و رویاراندا. ﴿۵۵﴾ ل وی جهی وان یسی خوش، و ل دهف خودایسی خودان شیان و دهسته لات.

سُورَةُ رَهْمَانَ

ل معدنیهین هانییه خوارنی (۷۸) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ خودایسی دلوفان. ﴿۲﴾ فورشان نیشا پیغه بهری و مله تنی وی دا. ﴿۳﴾ [و نهوی] مرزوف چنی کسر. ﴿۴﴾ [و نهوی] نه زمان و ناخفتن نیشادا [کو بشیت

تشتی بقیته یسی دیار بکته]. ﴿۵﴾ رۆژ و هه یف ل دو یف حیه کنی [باب ریک و بیک] دگه رن [و ب فن گه برانیی نهم هه ژمارا هه یف و سالوه خت و سالان دزانی]. ﴿۶﴾ گل و گیا [یسی یی بن] و دار [بژ خودی] [سوجه یسی دیه ن] تانکول بهر فه رمانا وینه. ﴿۷﴾ و [نهوی] نه سمانی بلند کری و نرازیاه عداله تنی یا دانایی [و نه مرئی یسی کری]. ﴿۸﴾ دا هوین نه دهنه سهر عداله تنی [و د کیشان و بیفانیدا ستمی نه که ن]. ﴿۹﴾ [گه ل مرزوفان] کیشانی ب عداله ت بکن، و د کیشان و بیفانیدا ترازیسی کیم نه که ن. ﴿۱۰﴾ [و نهوی] نه ردو بهمی جانموهر و خودان روحان یسی چیکری. ﴿۱۱﴾ ههمی ره نگیئت فیقی و قه سیت خودان قه لیک، بشکوژ بیت تیدا دابین. ﴿۱۲﴾ و ههمی دمه ل دان و گل و گیاییت بین خوش، تیدا بیت دابین. ﴿۱۳﴾ فیجا [گه ل مرزوف و نه جه بان] هوین کیژ نیعمه تا خودایسی خژ دره ددانن و به سه ند نا که ن. ﴿۱۴﴾ خودی مرزوف ژ ناخه کا هسک، ره کی یا ناماننی ناخنی، یسی چنی کری. ﴿۱۵﴾ و نه جه ژ گوریسه کا بیی دویکیلا ناگری بیت چنی کری. ﴿۱۶﴾ فیجا [گه ل مرزوف و نه جه بان] هوین کیژ نیعمه تا خودایسی خژ دره ددانن و به سه ند نا که ن. ﴿۱۷﴾ [نهو دلوفان] خودایسی هه ردو رۆژه لاتان [یا هافیتی و یازفستانی]، و خودایسی هه ردو رۆژ نا فایان [یا هافیتی و یازفستانی]. ﴿۱۸﴾ فیجا هوین کیژ نیعمه تا خودایسی خژ دره ددانن و به سه ند نا که ن.

وَمَا أُنزِلَ إِلَّا وَحْدَةً سَخَّرْنَا بَصَرَهُمْ وَلَقَدْ آهَلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ قَبْلَ مِنْ مُذَكَّرٍ ۖ وَكُلٌّ فِي الْأَنْزِلِ ۖ
 وَسُئِلَ صِغِيرٌ وَكَبِيرٌ مُنْتَظِرٌ ۖ إِنَّ الْمُنْقَبِتَ فِي
 جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۖ فِي مَقْعِدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ ۖ

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ ۖ عَرَّفَ الْفِرْعَانَ ۖ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۖ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۖ
 الْفَنَسَ وَالْقَمَرَ جُنَّاتٍ ۖ وَالنَّجْمَ وَالشَّجَرَ سَجْدًا ۖ
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَسَّعَ الْمِيزَانَ ۖ الْأَنْعَامَ فِي الْيَبْرِ ۖ
 وَأَمْرًا الْأَوْزَانَ ۖ وَالسَّيْفَ وَالْأَخْيَارَ ۖ وَالْأَرْضَ
 وَصَوَّاهَا لِلْحَيَاةِ ۖ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۖ
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالْأَنْعَامَ ۖ قَبَائِيءَ الْآلَةِ رَبِّكُمْ أَنْكَبَاتٍ ۖ
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْعَفْفَارِ ۖ وَخَلَقَ لَهْفَانَ مِنْ
 عَارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۖ قَبَائِيءَ الْآلَةِ رَبِّكُمْ أَنْكَبَاتٍ ۖ رَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۖ قَبَائِيءَ الْآلَةِ رَبِّكُمْ أَنْكَبَاتٍ ۖ

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَمِسَانِ ۚ يَتَّخِذَانِ رُوحَ اللَّيْلِ نَيْبَانِ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ
 رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوَالِيُّ وَالْعَرْبَانِ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ
 رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ وَرَبُّ الْمَرْجِ الْغَنِيُّ ۚ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ الْآخِرَةَ
 يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَبِحَقِّ وَجْهِ
 رَبِّكَ ذُو الْعَرْشِ ۚ وَالْأَكْرَامِ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ
 يَسْتَلْهُمُ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلٌّ رُجُوعُهُمْ إِلَىٰ شَأْنِ ۚ يَأْتِيءُ
 الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ يَسْتَفْعِلُّ كُرْبَانِيَةَ الْفَقْلَانِ ۚ يَأْتِيءُ
 الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ يَسْتَعْرِضُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ ۚ إِنْ اسْتَفْعَلُوا
 أَنْ تَفْعُدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ فَافْعُدُوا ۚ لَا تَفْجُدُونَ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
 شَوَاطِئَ مِنْ طَّارٍ وَنَحَّاسٍ ۚ فَلَا تَتَضَمَّرْنَ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا
 لَيْكِبَانِ ۚ إِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكُفَّتْ ۚ رُزْقًا كَالْوَهَّانِ ۚ
 يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ فَيُؤْتِبِرَ الْإِنْسَ ۚ
 ذِيئِهِ ۚ إِنْشَ وَلَا حَاجَانَ ۚ يَأْتِيءُ الْآلَةَ رَبِّكَمَا لَيْكِبَانِ ۚ
 يُرْسِلُ الْمَجْرُومِينَ بِسِمْطِهِمْ يَقُودُهُمُ بِالْقُرْصِ ۚ وَالْأَقْتَامِ ۚ

﴿۱۹﴾ خوردن هر دو در میان [با شریں و یاسویر (شوره)]، دگهینته نیک و تیکمل نیک نابین.
 ﴿۲۰﴾ نافرملک یاد نافهرا هر دو یابند، تیکمل نیک نابین.
 ﴿۲۱﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۲۲﴾ ز هر دو در میان [ل فترتی مهخسد در یایا سویر (شور) ب تنیه، و نافنی هر دو در میان هاتیه چونکی بیت پیکفه]،
 لولز و مرجان در ده کفن. ﴿۲۳﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۲۴﴾ و گمیتت و هکی چیاان بلند، نویت د در یابیدا دتین و دچن بیت ونه [نانکو خودیه فان گه میبان د گهل مزنا تیا وان، ل سر نافنی رادگریست].
 ﴿۲۵﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۲۶﴾ هر که سی ل سر شردی همی، دتی چیت و نامیتت [نانکو دتی مریت و پویج بیت].
 ﴿۲۷﴾ و خودایسی نه ب تننی دتی میتت لهوی خودان مزنا تیا و خودان که رهم.
 ﴿۲۸﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۲۹﴾ نویت دتورد و نسماناندا هین، همی داخو ازان ژوی دکهن، و نه هر و هخته کسی کاره کی دکت.
 ﴿۳۰﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۳۱﴾ [رؤزا قیامتت] دتی دهستی مه به هر و هرا گه هیت، گهل مرؤف و نه جنه یان.
 ﴿۳۲﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۳۳﴾ گهل نه جنه و مرؤفان، نه گهر هورین بشین ز رهخ و رویست شرد و نسمانان [قه زوا و قه درا خودتی] ده رکه فن، و هورین نه شین دره کفن ب ریکا دهسته لانه کنه نیت [نه و زی با خودیه].
 ﴿۳۴﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۳۵﴾ [رؤزا قیامتت] گوریا ناگریتی بی دویکل و سفرنی حه یایی دتی ب سر هر و هدا تیه داریتن، و هاریکاریا هه و هری نایته کرن [و هورین ب خز زی نه شین هاریکاریا نیک و دو بکن].
 ﴿۳۶﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۳۷﴾ فیجا و مختن نسمان دکله شیت و هکی گوله کا سوز، و رویسن داخسری لن دتیت.
 ﴿۳۸﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۳۹﴾ و وی رؤزی بسیارا گونه هنی ژ که سی نایته کرن، نه ز مرؤفان نه ز نه جنه یان [چونکی نه و ب سر و سبهای دتیه نیاسین].
 ﴿۴۰﴾ فیجا هورین کیژ نیعمه تا خودایسی خز درو ددانن و بهسند ناکهن.
 ﴿۴۱﴾ گونه کار ب سر و سیایسی وان دتیه نیاسین، و ملیاکت دتی وان دهر جهم و بیلوز کیتت و انرا گرن [و نافیزنه د ناگریدا].

قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُصْعَقُونَ بِهَا
 الْكٰفِرُونَ ۞ يَنْظُرُونَ بِعَيْنَيْهَا خَيْرًا مِّنْ حَيْرِ اَن ۞ قَائِي ۞ آله ۞
 رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَّطَامُ رَبِّيْ مَا يَسْأَلُونَكَ ۞ قَائِي ۞ آله ۞
 رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ ذٰلِكَ اَنفَاثُهَا ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞
 فِيْهَا عِزَّتَانِ ۞ اَعْرَابِي ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ فِيْهَا
 مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْ رَّجُلٍ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ فَتَكْفُرْنَ
 عَلٰى اُولٰٓئِكَ بِمَا أُبْحِيْنَ ۞ فَسَتَرْقَبُ ۞ وَتَحٰقُّنَّ النَّارَ ۞ قَائِي ۞
 آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ فِيْهَا مَقَابِرُ ۞ اَلَمْ تَرَ اَنَّ يٰسَٓءَلُكَ
 اِنْسٌ مِّنْ قَبْلِهِمْ وَاِلٰهًا ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ كَاٰتَمِينَ
 اَلْيَا قُوْتُ وَاَلتَّوْبَةُ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞ اَلَمْ تَرَ
 اَنَّ جَرَادًا اِيْحَسْنَ ۞ اَلَا اِيْحَسْنَ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ
 الْكَذِبَانَ ۞ وَمِن دُوْنِهَا جِبْتَانٌ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ
 الْكَذِبَانَ ۞ مَدٰٓءَا مَتَّانٌ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞
 فِيْهَا عِزَّتَانِ ۞ تَصَّاحَتَانِ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞
 فِيْهَا فِرْقَةٌ مِّنْ خَلْقٍ ۞ وَرَمَّانٌ ۞ قَائِي ۞ آله ۞ رَبِّكَ الْكَذِبَانَ ۞

هر دو به‌خشان زی بی بهره‌سته. ﴿۵۵﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن.
 ﴿۵۶﴾ ژنیت چایفت وان بهس ل زه لامیت وان، بیست تیدا، و بهری زه لامیت وان، دەستی کەسی نه‌گه‌هەشیبه
 وان، نه ژ هجنه و نه ژ مرۆفان. ﴿۵۷﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن.
 ﴿۵۸﴾ دی بیژی (ئەو ژنیت ژینگۆتی) یاقووت و مەر جانن. ﴿۵۹﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو
 ددانن و په‌سەند ناکەن. ﴿۶۰﴾ و قەنجیسی، چو خەلات ژ قەنجیسی پتە تر نین. ﴿۶۱﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا
 خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن. ﴿۶۲﴾ و ژ بیل وان هەردو باخچه‌یان، دو باخچه‌بیست دی ژ
 بیست هەبن. ﴿۶۳﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن. ﴿۶۴﴾ و هەردو ژ
 کەسکە کێ تاریه. ﴿۶۵﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن. ﴿۶۶﴾ و دان
 هەردو باخچه‌یاندا، دو کانی بیست هەبن بەر دەوام دزین، و ناسف ژ بهر وان دچیت. ﴿۶۷﴾ قیجا هویں کیژ
 نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن. ﴿۶۸﴾ هەمی رەنگیت فیقی و دار قەسب و هتار بیست تیدا.
 ﴿۶۹﴾ قیجا هویں کیژ نیعمتا خودایسی خۆ درو ددانن و په‌سەند ناکەن.

﴿۷۰﴾ و زیت ره‌وشت پاک و جوان بیت تیدا.
 ﴿۷۱﴾ فیجا هوبن کیژ نیعمتا خودایسن خۆ دره و
 ددانن و په‌سند ناکهن. ﴿۷۲﴾ نهو به‌ری چافگر
 و چافره‌شن، و د چادریت خۆدانه. ﴿۷۳﴾ فیجا
 هوبن کیژ نیعمتا خودایسن خۆ دره و ددانن و
 په‌سند ناکهن. ﴿۷۴﴾ و به‌ری زه‌لامیت وان، ده‌ستی
 که‌سه‌کی نه‌گه‌هشینه وان، نه‌ژ نه‌جته و نه‌ژ مرؤفان.
 ﴿۷۵﴾ فیجا هوبن کیژ نیعمتا خودایسن خۆ دره و
 ددانن و په‌سند ناکهن. ﴿۷۶﴾ پالا وان [به‌ه‌شیمان]
 یا ل بالفیکیت که‌سک، و مه‌فوریت جوان و ب
 رویسی. ﴿۷۷﴾ فیجا هوبن کیژ نیعمتا خودایسن
 خۆ دره و ددانن و په‌سند ناکهن. ﴿۷۸﴾ پیروزه‌ ناهنی
 خودایسن ته، یسن خودان موزناسی و خودان که‌روم.

سوره تا اقیمه

ل مه‌که‌هن هاتیه‌ خوارتی (۹۶) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ [بیژه وان] گافا قیامت رابوور. ﴿۲﴾ که‌س نه‌شیت رابوونا وی دره و بدانیست [خۆ نه‌ویت د دنیا بیدا
 دره و ددانن، ده‌ستی رابوونا وی نه‌شیت دره و بدانس]. ﴿۳﴾ [نه‌و رۆژ کو رۆژا قیامه‌تیه] هنده‌کان نرم دکه‌ت
 [دینه دۆزه‌هی]، و هنده‌کان بلند دکه‌ت [و دینه به‌ه‌شتی]. ﴿۴﴾ گافا نه‌رد هه‌ژ یانه‌کا مه‌ژن و ب هیز
 هه‌ژیا. ﴿۵﴾ و چیا هرت هرت بوون. ﴿۶﴾ و بوونه‌ توژه‌کا به‌ره‌با. ﴿۷﴾ و هنگی هوبن دتی به‌ سنی جوبن.
 ﴿۸﴾ فیجا خودانیت ملنی راستن [نه‌ویت ژ ملنی راستیغه بو به‌ه‌شتی دینه برن]، [بان ژی] خودانیت ده‌ستی
 راستن [نه‌ویت کینیت کار و کریاریت خۆ ب ده‌ستی راستن و هر دگرن]، و خودانیت ملنی راستن [د کار و یار
 و سالو خه‌تیت خۆ دا] د جواونس. ﴿۹﴾ و خودانیت ملنی چه‌پن [نه‌ویت ژ ملنی چه‌پغه بو دۆزه‌ه‌نی دینه
 ناژوتن]، [بان ژی خودانیت ده‌ستی چه‌پن] [نه‌ویت کینیا کار و کریاریت خۆ ب ده‌ستی چه‌پن و هر دگرن]،
 و خودانیت ملنی چه‌پن د د جواونس. ﴿۱۰﴾ و [جوبنی سبسن] [نه‌ویت به‌ری هه‌میسان خیزتی دکهن، و به‌ری
 هه‌میسان خۆ دانفیزن، نه‌ویت ل پشیشیا هه‌میسانه [بو به‌ه‌شتی]. ﴿۱۱﴾ [نه‌فه‌نه‌ نیزیکی خودتی. ﴿۱۲﴾ بیت د
 به‌ه‌شتیت هر خیز و بئردا. ﴿۱۳﴾ [نه‌و به‌ه‌شتی، نه‌ویت نیزیکی خودتی] [گه‌له‌ک ب پشیشیا. ﴿۱۴﴾ و کینه‌ک
 ژ پاشیانه [نانکو ژ مه‌تس بیغه‌مه‌ری. ﴿۱۵﴾ ل سه‌ر ته‌ختیت زیرگری و پیزگری. ﴿۱۶﴾ به‌رابه‌ه‌ری تیک د
 پالادینه.

فِيهِمْ خَزَنَةٌ جَسَانَ ﴿١﴾ قِيَامِي ءالآءَ رَبِّكَ لَكَ بَانَ ﴿٢﴾
 خَوْزٌ مَّفْضُورَةٌ فِي الْخَيْبَةِ ﴿٣﴾ قِيَامِي ءالآءَ رَبِّكَ نَا
 نَسْتَبِيءَانَ ﴿٤﴾ لَمْ يَطْفِئْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا بِنَانٌ ﴿٥﴾ قِيَامِي
 ءالآءَ رَبِّكَ نَسْتَبِيءَانَ ﴿٦﴾ مَسْكِينٍ عَلٰى رُؤْيٰى خُضِرٍ
 وَعَمْرِي جَسَانَ ﴿٧﴾ قِيَامِي ءالآءَ رَبِّكَ لَكَ بَانَ ﴿٨﴾
 تَبْرَكَ اَسْمٰى رَبِّكَ ذٰى الْجَلَلِ وَالْاِڪْرَامِ ﴿٩﴾

سورة الزلزلة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا وَقَعْنَا لَوْلَاةً ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْفَعُهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَالِفَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾
 اِنَّا رَجَعْنَا الْاَرْضَ رَمًا ﴿٤﴾ وَنَسَبْنَا الْجِبَالَ اِنْتَانًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ
 هَبَاةً مُّشْبَعًا ﴿٦﴾ وَكُنُفًا وَاَوْجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَاصْحَابُ الْمَيْمِنةِ
 مَا اصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٨﴾ وَاصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا اصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالْمُسْتَقِيمُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰٓئِكَ الْمَقَرُّونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتٍ الْعَمِيرَةِ ﴿١٢﴾ اِنَّ لَّهُ مِنْ الْاَوْلٰٓئِنَ ﴿١٣﴾ وَكَلِیْلٌ مِنَ الْاٰخِرِیْنَ ﴿١٤﴾
 عَلٰى سُرُرٍ مَّقْشُورَةٍ ﴿١٥﴾ مَسْكُونَةٍ عَلَیْهَا مَقْتَدِرٌ ﴿١٦﴾

تَطْوُرُ عَلَیْهِمْ وَلَدًا نَّحْلَةً ﴿۱۷﴾ ۱۷ ﴿بِالْحَبِّ وَالْبَارِقِ وَصَاعِیْنَ
 مِنْ قَبِیْلِیْنَ ۖ لَا یَصْدَعُوْنَ عَنْهَا وَلَا یَنْزِلُوْنَ ۗ وَفَكَفَّرَ بِمَنَّا
 یَحْتَضِرُوْنَ ۗ وَنَطَرِمْ عَلَیْهِمْ مَتَاعًا یَشْتَمُوْنَ ۗ وَحَوْلَ عِیْنِیْ كَاغْتِمَالِ
 الْاَلْوَالِیِّ السَّكِّیْنِ ۗ جَزَاءُ مَا سَكَا اَوْ اَیْمَلُوْنَ ۗ لَا یَسْتَمُوْنَ
 فِیْهَا لَوْلَا وَاَلَا فَمَا لَمَّا ۗ بِالْاِیْمَانِ لَسْنَا سَاۗءًا ۗ وَاصْحَابُ السِّبْیِیْنَ مَنَّا
 اصْحَابُ السِّبْیِیْنَ ۗ فِی سِیْنٍ مَّخْشُوْرٍ ۗ وَطَلَعَ مَطَشُوْرٍ ۗ وَطَلَّ
 مَطَشُوْرٍ ۗ وَمَا وَتَسْكُوبُ ۗ وَفَكَفَّرَ كَبِیْرٍ ۗ لَا مَطْفُوْرٍ
 وَلَا مَسْطُوْرٍ ۗ وَفَرِیْشَ قَرْوَعٍ ۗ اِنَّا اَنْشَأْنَاهُمْ اِنْشَاءً ۗ
 لِحَمَلْتَهُمْ اَنْكَاۗءًا ۗ عَزَّ اَنْزَاۗءُ ۗ لِاصْحَابِ السِّبْیِیْنَ ۗ ثَلَاثَةٌ
 عِزَّ الْاَوْلَادِ ۗ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْاَحْرَابِ ۗ وَاصْحَابُ الْاِسْمَالِ مَنَّا
 اصْحَابُ الْاِسْمَالِ ۗ فِی سَمُوْرٍ وَحَمِیْرٍ ۗ وَطَلَّ مِنْ مَّخْشُوْرٍ ۗ
 لَا یَسْرُوْا وَلَا كَبِیْرٍ ۗ اِلَهْمَّ كَمَا لَوْ اَقْبَلَ ذٰلِكَ مَرْغَبٌ ۗ وَكَانُوْا
 یُضِرُّوْنَ عَلَی لِحْمِیْ اَطْعَمِیْرٍ ۗ وَكَانُوْا یَقُوْلُوْنَ اِهْدَاۗءًا مِثْمَا وَكُنَّا
 تَرَاۗءَا ۗ وَعَلَّمْنَا اَهْلًا لِّسَمُوْرٍ ۗ اَوَّۗءًا اِلَّا اِلَّا الْاَوْلَادِ ۗ قُلْ اِنَّ
 الْاَوْلَادِیْنَ وَالْاَحْرَابِیْنَ ۗ لَمَخْشُوْرُوْنَ اِلَّیْ سَمِیْقَتِیْ یَوْمَ تَطْوُرُوْنَ ۗ

دارموزیت، موزیت وان ل سرنک. ﴿۳۰﴾ ویت ل بهر سیهرا بهر دهوام. ﴿۳۱﴾ ویت د نافع نافع کا د
 چشدا. ﴿۳۲﴾ ویت د نافع فقیهه کنی مشه و بهر فرهدا. ﴿۳۳﴾ نه نه و فقیس، ب دوپایهک دیت، و نه
 نهو، زی دتیه فه گرتن. ﴿۳۴﴾ ویت ل سمر نفیتت بلند و نهرم. ﴿۳۵﴾ ب راستی مه ژیتت به حهشتن،
 سر ژ نوی دان [نانکو پشی بر بوویسن و کریت بوویسن، مه جوان کر نهفه]. ﴿۳۶﴾ و مه کر نه کج.
 ﴿۳۷﴾ نه فیداریت زه لامیت خوئه، و تیک دهست و تیک ژینه (تیک عه مرن). ﴿۳۸﴾ نهفه مه یز خودانیت
 ملنی راستن ییت چی کریسن. ﴿۳۹﴾ [خودانیت ملنی راستن] گه لهک ژ پشیانه. ﴿۴۰﴾ و گه لهک زی ژ پشیانه
 [ژ ملنی پیغه بهری]. ﴿۴۱﴾ و خودانیت ملنی چه یسن، و خودانیت ملنی چه یسن بیت چاوانس ؟. ﴿۴۲﴾ نه و
 ییت د نافع هملاناگری و نافع شارایدا. ﴿۴۳﴾ ویت د بن سیهرا اودیکیلانا تاری تاریدا. ﴿۴۴﴾ نه سیهره کا
 هین و ساره، و نیبا هندیه که س ل بهر فه هسیت. ﴿۴۵﴾ نهو بهری نوکه [د نیباید] د خزشیاندایون.
 ﴿۴۶﴾ و نهو ل سهر گونه ها مه زن [کو شرکه] د بهر دهوام بیون. ﴿۴۷﴾ و دگوزن: نه گهر تم مرین و بووینه
 ناخ و ههستی، نه ری جاره کا دی تم دئی ساخ یینه فه ؟. ﴿۴۸﴾ نه ری باب و باپیرت مه ییت پشیشی زی دئی
 رانه فه ؟. ﴿۴۹﴾ ییزه: ب راستی ییت پشیش و ییت پشیشی هه می. ﴿۵۰﴾ بن گوزمان هه می دئی بز و هختن
 روزا دهستیشانگری [کو روزا قیامه تیه] یتنه کو مکرن.

قَدْ أَكْرَمَهُ النَّبَاُ لَوْلَا فَالْمَكْرُونُ ۝ أَلَا يَكُونُ مِنْ حَشْرٍ مِنْ زُرْمٍ ۝
 فَالْبَاقُونَ مِنْهَا الْبَاطُونَ ۝ فَتَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْخَبِيرِ ۝ فَتَشْرَبُونَ
 شَرْبَ الْخَبِيرِ ۝ هَذَا زُرْمٌ تَرَوُّهُ الَّذِينَ ۝ عَنْ عَلَفْتُمْ كَقَوْلَا
 نَسْفِدُونَ ۝ أَوْ تَرْتَمُونَ مَا تَمْنُونَ ۝ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَوْ تَحْنُ
 الْخَلْقُونَ ۝ عَنْ قَدْرًا بَيْتِكُمْ التَّوْرَتِ وَمَا تَحْمِلُ يَسْبُوبُونَ ۝
 عَلَيَّ أَنْ نَبُذَ إِلَيْكُمْ أَنْتُمْ وَمَنْ يُبَدِّلُ مَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ ۝ وَلَقَدْ
 عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ الْأَوَّلَ ۝ قَوْلًا تَتَذَكَّرُونَ ۝ أَوْ تَرْتَمُونَ مَا
 تَحْمِلُونَ ۝ أَنْتُمْ تَرْتَمُونَهُ أَوْ تَحْمِلُونَ الزُّرْمُونَ ۝ لَوْ أَنَّ لَكُمْ فَالْحَقْلَةَ
 حِطْلَةً لَأَفْقَطْتُمْ فَتَذَكَّرْتُمْ ۝ إِنَّا الْمَعْرِضُونَ ۝ بَلْ تَحْمِلُونَ
 مَخْرُومُونَ ۝ أَوْ تَرْتَمُونَ الشَّمَاةَ الَّتِي تَنْشُرُونَ ۝ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
 مِنَ الْمُزْنِ أَوْ نَحْمِلُ الزُّلْمُونَ ۝ لَوْ أَنَّ لَكُمْ جَهَنَّمَ أَهْلًا لَأُتُوا قَوْلًا
 تَشْكُرُونَ ۝ أَوْ تَرْتَمُونَ الْكِرَامَ الَّتِي تُوْرُونَ ۝ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمْ
 شَجْرَهَا أَوْ نَحْمِلُ السُّيُوفُونَ ۝ عَنْ حَقْلَتِنَا نَذَكَّرُونَ وَمَنْ ۝
 لِلْمَعْمُورِينَ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝ فَلَا أَفْسُ ۝
 بِمَوْجِعِ الْخُبْرِ ۝ وَأَنْتُمْ لِقَسَّةٍ لَوْ تَمَلَّشْتُمْ عَظِيمًا ۝

﴿۵۱﴾ باشی هوبن، گهل گومراييت، قيامتني دروه
 ددانس. ﴿۵۲﴾ ب راستی هوبن دي ز داره كس خون،
 دارا زه قوروشه. ﴿۵۳﴾ و هوبن دي زكان بي تزي
 كهن. ﴿۵۴﴾ و نافا كهل و شاريابي، هوبن دي ب
 سه رداكهن. ﴿۵۵﴾ و هوبن دي وهسا فه خون، وهكي
 فه خوارنا حيشترا تينسي. ﴿۵۶﴾ نهغه، روژا قيامتني دي
 بزو وان تيته پيشكيشكرن، و دي ل سه ر بنه ميغان.
 ﴿۵۷﴾ ب راستی مه هوبن بيست چي كرين، فيجا
 بلا هوه باوهری هه بيست هم دي هوه ساخكه بيته فه،
 [ههروهكي هوه باوهری هه می مه هوبن بيست چي
 كرين]. ﴿۵۸﴾ كا بيژنه من، نمو نافا هوبن دناقيزه
 د مالجبويكا زيندا. ﴿۵۹﴾ نهري هوبن وي نافى
 ددهن يان هم؟ ﴿۶۰﴾ ب راستی مه مرن ياد نافهرا
 هوه دا داناي، و وه ختي وي بي ديار كريس [و هندك
 ز هوه بجويكاسي دمرن و هندك ب پيري دمرن، و
 كهم نينه نه مريت]، و نهكو هم نه شين. ﴿۶۱﴾ هوه
 ب هنده كيت دي بيست وهكي هوه بگو هوبن، و
 هوه ب رهنهگي دي چي كين، هوبن بي نه زانن.

﴿۶۲﴾ و ب سويند هوه چيكرنا خو يا جارا تيكي يا زانسي [خودي هوبن ز نه يسي دان، ل بهراهي هوبن
 چي كه بوون، باشي بوونه خويبار، باشي بوونه گوشتبار، باشي بوونه ههستي، و خودي ههستي ب
 گوشي كراسكر، و ريكا بووني بز هوه ب ساناهاي تيخت] و دهرس و چامه يان بو خو [ژ چيكرنا تيكي]
 و هرگرن [نهوي هوبن جارا تيكي داين، دشيت جاره كا دي زي هوه بده تهغه]. ﴿۶۳﴾ نهري ما هوبن نايبن
 تشتني هوبن دچين؟. ﴿۶۴﴾ نهري هوبن شين دكهن، يان همين شين دكهن؟. ﴿۶۵﴾ و نهگه مه فيابايه
 دا كه يته پويش و به لهخ، و هوبن دا هه جيگر تي مينس [چاوا شيكايي هوما يسي كه سلك ههك بو].
 ﴿۶۶﴾ [و داينون]: ب راستی زه هم تا مه، ههروه و بي بهرانيهر چو، و هم خوسارهت بووين.
 ﴿۶۷﴾ بهلكي هم ز ربار بووين. ﴿۶۸﴾ نهري ما هوبن وي نافى نايبن، يا هوبن فه خون؟. ﴿۶۹﴾ نهري
 هوبن ز هوران ديتنه خوار يان هم؟. ﴿۷۰﴾ و نهگه مه فيابايه داوي نافى تهحل و سوير [شور] كه ين،
 فيجا بو چي هوبن سوياسي و شوگورا خودي ناكهن. ﴿۷۱﴾ نهري ما ناگر ي هوبن ههل دكهن، هوبن
 نايبن؟. ﴿۷۲﴾ نهري هوه دارا وي ناگري دايبه، يان مه دايبه؟. ﴿۷۳﴾ مه تهف ناگه [يبي دنياي] يبي
 كريس بهر نيشان بو ناگري ناخره تني [فيجا وهختي وي ناگري و كار ليكرنا وي دينيت، دي ناگري جهه مني
 تته بيرا وي، و دي ز خودي و نيزا وي ترسيت]، و مه يسي كريس فايده بو ريشگان. ﴿۷۴﴾ فيجا نافى
 خويدي خو يسي مه زن، ز هه مي كيماسيبان هاك و هاقز بكه. ﴿۷۵﴾ فيجا ب راستی نهز ب جهن سستيران
 سويند دخوم. ﴿۷۶﴾ و ب راستی نهغه سوينده كا مه زنه، نهگه هوبن بز انن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۞ فِی کِتٰبٍ مَّكْتُوْمٍ ۞ لَا یَسْمَعُوْا اِلَّا
 الْمَطْرُوْرَ ۞ تَنْزِیْلٍ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۞ اَوْتَمَدْنَا الْقَلَمَیْ
 اَسْمٰمًا مُّذْهِبًا ۞ وَتَحْمَلُوْنَ رِزْقًا اَکْثَرَ تَسْکُوْنًا ۞ فَاَقْرَبْنَا
 بِالْبَاقِیَّتِیْنِ لِقَافٍ ۞ اَسْمٰمًا حَسْبًا تَنْظُرُوْنَ ۞ وَشَقْنَا الْقُرْبٰنَ
 اِلَیْهِمْ وَکَلِمًا لِّاٰخِیْرِهِمْ ۞ فَاَقْرَبْنَا کُتُبًا غَیْرَ مَرْدُوْدٍ ۞
 تَرْتَجِمْنٰهَا اِنْ کُتِبَتْ سُوْرٰتٌ ۞ فَاَمَّا اِنْ کَانَ مِنَ الْمُقْرَبِیْنَ ۞
 فَرَفَعْنَا رُؤُوسَهُمْ وَرَضَخْنَا فِیْهِمْ ۞ وَاَمَّا اِنْ کَانَ مِنْ اَصْحَابِ
 اَلْیَمِیْنِ ۞ فَسَلَّمْنَا لَهُمْ مِنْ اَصْحَابِ الْیَمِیْنِ ۞ وَاَمَّا اِنْ کَانَ مِنَ
 اَلْمُکْرَبِیْنَ الصّٰلِحِیْنَ ۞ فَزَلَّلْنَا مِنْ خَیْرِ ۞ وَتَضَلَّیْتُ جَسْمِی ۞
 اِنَّ هٰذَا الْمَرْحُومَ الَّذِیْنَ ۞ فَسَجَّحْنَا بِسَمْرِیْ رِیْقًا اَلْعَطِیْرَ ۞

سُوْرَةُ الْاِنْفِرَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۞ اِنَّ مَآكِلَ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَحِی ۞ وَاٰیٰتِیْهِمْ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۞ هُوَ
 الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظّٰهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ۞

گوریزی] بزرگترتفه، نه گهر هوین راست دینژن. ﴿۸۸﴾ و نه گهر نو [بسی مری] از تزییکت خودی بیت. ﴿۸۹﴾ فیجا دلوفانی و دلشادی و بیغممدان و فمه سیان و بین خوشی و به حش اب خیر و بهره کمت، بیت وینه. ﴿۹۰﴾ و نه گهر نو مری از خودایت ملی راستی بیت. ﴿۹۱﴾ فیجا سلاف از خودایت ملی راستی ل نه بن، همی خودانی ملی راستی [نه فده دق بز وی تپه گوزن، چونکی دق چپه ناف وان، و نو دق پیشوازی و وی کهن و دق سلافکهن]. ﴿۹۲﴾ و نه گهر نو مری از وان بیت، نویت روزا قیامت تن درهو ددانان، و ز گور ایان بیت. ﴿۹۳﴾ دق نافه کا زیده شاریایی، بز تپه پیشکش کرن. ﴿۹۴﴾ و دق چپه د دوزه هیدازی. ﴿۹۵﴾ ب راستی نه ف [نه فا بز نه هاتپه گوزن ددره فقی خه لانگرن و جزا کرنا باش و خراباندا] راسته، و چو گوسان تپیدا نینه. ﴿۹۶﴾ فیجا نافق خودایسی خوزیسی مزن، ز همی کتیا سیان پاک و باقر بکه.

سُورَةُ هٰجِدٍ

ل مَدِیْنَه بِنِ هَاتِیْبَه خَوَارِجِی (۲۹) نَایَه تَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ هندی د نهر د و تسماناندا هه بین، خودی ز کتیا سیان باقر دکهن و تسیحا وی دکهن، و نو سرده ست و کاربنه جهه. ﴿۲﴾ ملک و خوداتپیا نهر د و تسمانان یا خودبیه، نوهر زیانن و مرئی ددهت، و نو ل سر کرنا همی تشتان یسی خودان شیانه. ﴿۳﴾ نوهر یسی تیکتی [بهری ههر نشته کی]، و نوهر یسی دوپا هیس [نانکو یسی هرهوهر مایی]، و نوهر بلند و سرده ست [هه بوونا وی ب نیشان و به لگه یان خویا و ناشکر ایه]، و نوهر زانایی نشتی فشارتی [یان یسی نه بر چاف]، و نوهر ناگه هدرای همی تشتانه.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيقُ بِالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا تُعْجِلُ مِنَ
السَّاعَةِ وَيَخْفِئُ مِنِّيَ وَأَنَا عِنْدَ رَبِّهِ أَتَمَّ عِلْمًا ۝ وَأَلَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝ إِنَّهُ مَنَّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝
يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَأَنْفُسَنَا جَمْعًا لَكُمْ
مُسْتَعْلِفِينَ فِيهِ قَالُونَ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقِفُوا اللَّهَ أَنْ يَكْفُرَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝
أَنْتَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ كُنْ مِنَ الْغَايِبِينَ ۝ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
آيَاتٍ بِتِلْكَ الْأَمْثَالِ لِقَوْمٍ أَعْيُنُهُمْ أَغْمِضَ إِلَى التَّوْبِ وَإِنَّ اللَّهَ لَكُنَّ
بِكُفْرِهِمْ وَكَانَ يُبَيِّنُ لِقَوْمٍ كَثِيرٍ مِمَّنْ لَا يَعْلَمُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَبِهِ مِيرَاتُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَسْتَوِي مِنْكُمْ أُنْثَىٰ مِنْ ثَلَاثٍ أَنْثَىٰ مِنْ قَبْلِ الْأُنثَىٰ
وَقَتْلَ أَوْلَادِكِ الْعَجْزَةَ دَرَجَاتٍ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا
وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ لِنَفْسِي أَنْ يَأْتِيَ بِنُورٍ حَمِيرٍ ۝ مَنْ ذَا
الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيَضَعُهُ لَهُ وَلَهُ الْأَنْزُكُورُ ۝

﴿۱﴾ و نه و یسئ نورد و نسمان د شس رورژاندا چنی کرین، باشی ب سهر عمرشن خق کفت [بلندبوونه کا هیزایی وی و بی جاوایی]، و هر نشته کن د نردیدا دجیت [ژ ناف و خزینه بیان و هر نشته کن د بنفه] و زئ دمرده قیت [ژ چاندن و کانی و بیران ... هندا]، و هر نشته کن ژ نسمانی دتبه خورائی [ژ باران و گزلوک و به فر و بروسی و ملیاکت و کتیان]، و هر نشته کن بهر بی بلند دیت [ژ کرپارت باش و دوعا و جان و ملیاکت و تهر و توال و هلمن و ... هندا] زئ ب ناگهه، و نه و [ب زانین و شیانا خق] هر جهه کن هورین لن بی یسئ دگهله هوره، و خودی هر کار و کرپاره کا هورین دکهن، زئ ب ناگهه و دینیت. ﴿۲﴾ سهر و سامانی نورد و نسمانان هر بی خودیبه، و همی کاروبار هر ب بال خودیبه دزقرن. ﴿۳﴾ شهقی دکته د ناف رورژیرا، و رورژ دکته د ناف شهقیرا [و هر دوو کان هوسا کوود و دریز دکته]، و خودی ژ هر نشته کن د دلاندا فهشارتی ب ناگهه. ﴿۴﴾ [گهی مروقان] باوره بیسب خدوی و بنغه بهری

وی بینن، و مالی خودی هورین ل سهر کرینه و هکیل ژئی [ب خیر] بدهن، و ژ هوهه نویت باوهری نیابین و مالی خق دریکا خودیدا مزاختین، خه لاکه کنی موزن بو وان یسئ هی. ﴿۵﴾ و هوهه خیزه هورین باوهریسی ب خودی نایشن؟ و بنغه بهر یسئ داخوازی ژ هوهه دکته هورین باوهریسی ب خودایسئ خق بینن، و خودی په یسان ب باوهری نیابنی یا ژ هوهه ستاندی [و هختن هورین ژ بشتا باب نادهمی دمرتختین]، نه گهر هورین باوهر بکن. ﴿۶﴾ تهوهه یسئ نایه تیت ناشکه را [کو نایه تیت فورنایته] بو بنده یسئ خق دهنزیت، دا هوره ژ تارستانن دهر بیخته ناف رونه یسئ، و ب راستی خودی بسو هوهه گه لک یسئ دلوقانه. ﴿۷﴾ هوهه خیزه هورین مالی خق دریکا خودیدا نامه زینخن، و میراتی نورد و نسمانان هر یسئ خودیبه، نویت بهری فه کرنا مه که هنی مالی خق دریکا خودیدا مزاختین و جهاد کرین، پایه و په یسکتیت وان ژ بیت وان نویت پستی فه کرنا مه که هنی مال مزاختین و جهاد کرین مز نترن، شهف هر دوو که وهکی تیک نینن، د گهل هندقی ژی خودی بهر یسان خه لانسئ باش [کو به حشته] یا دایسه ههر دو جوبنان، و خودی ناگهه ژ وی هبه یا هورین دکهن. ﴿۸﴾ هر که سنی مالی خق دریکا خودیدا بدهت، خودی دئ بسو چند فانه کان زنده کت [هر خیره ک بدهد خیرانه، هه تا دگه هبته حفت سهدان] و وی خه لاکه کن هیزا تر زی [کو به حشته] یسئ هی.

سورة ما مجاهده

ل معدينه من هاتيه خوارى (۲۲) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب سویند خودى گزتا وى ژنا د راستا خو و
زه لاسى خو دا جر مبر د گمل ته دكر، و گازنده و خما
خو بؤ خودى ديار دكر، بپست و خودى ناگه هژ
دان و ستاندا هوه هه بوو، ب راستى خودى ينى
گوهدير و بپره. ﴿۲﴾ و ژ هوه و نويست دپيژنه ژنيست
خو تو وه كسى دهيكام من ل من حرام بى، ژنيست وان
نايه دهيكيت وان، دهيكيت وان بى من ل نويست
نو و ژى بوويين، و ب راستى نو [ب فى ناخفتنا خو]
ناخفته كا دويرى راستى و شرعى، و ناخفته كا
درو دپيژن، و ب راستى خودى ليژور و گونه
ژبهره [وه ختنى دهر گه من رزگار بوونى ب كه فاره منى
بؤ هوه فه كرى]. ﴿۳﴾ و نويست دپيژنه ژنيست خو
تو وه كسى دهيكام من ل من حرام بى و پاشى په شنيان

دين و ليفه دين، فنجبا بهرى نو و بجه نفبنا خو دفتت كزله مې كسى [چ ژن بيت چ مير] نازاد بكن، نه مرنى
هوه ب فى برپارى دپته كرن [دا هوين فى ناخفتنى نه كن] و هوين چ بكن خودى بى ناگه هداره [و چو
ل بهر بهرزه نايست]. ﴿۱﴾ و ينى كزله نه دپست و ب دمست نه كه فت، فنجبا هيژ نه چوپنه نفبنا تيك و دو، بلا
دو هه بشان ل سه وريك ب روژى بيت، و ينى نه شيا [دو هه بشان ينى ب روژى بيت] بلا زادى بده ته شپست
بهلنگازان، نه فه [برپارىت زيارى مه ديار كرن] بس هتديه داهوين باومر ينى ب خودى و پيغه مبهرى وى
بيش [كار ب برپارا وى بكن، و ل سه برپارىت نه زانينى نه مينى]، و نه فه تخويب و برپارىت خودپنه، و
گاوران نيز ايه كا ب ژان و دژوار يا هى. ﴿۵﴾ ب راستى نويست دژانى و دژمانتيا خودى و پيغه مبهرى وى
دكهن كا چاوا نويست بهرى وان فرزيل و رسوا بوون، نو و ژى و مسادى فرزيل و رسوا بن، و ب سویند
مه نشان و بهلگه بيت روژن و ناشكرا بيت هنارتين، و گاوران نيز ايه كا رسوا كمر و شه مزراكه ر يا هى.
﴿۶﴾ و ژوا خودى وان هه ميان زندى دكه نه فه [دنى هه ميان كوم كه ت]، فنجبا هر كاره كنى وان كرى [هویر
يان گر] دنى وان بى ناگه هدار كه ت، هه مى [كرپارىت وان] خودى بيت نفيسين و وان ب خو بيت ز
بركرين، و خودى ل سه هه مى نشان ينى شاهده.

﴿١٢﴾ گملى خودان باهـران ته گمـر هـوه بـيـتـب ب
 تنـى د گـمـل بـيـتـب مـبـهـرى باخـضـن بـهـرى ناخـفـتـنا خـنـو يا
 ب تنـى خـبـره كـنى [نانـكو سـهـدـه قـه بـه كـن] بـدـن، نه قـه
 [دانـا سـهـدـه قـه بـنـه بـهـرى ناخـفـتـنا هـوه يـا ب تنـى د گـمـل
 بـيـتـب مـبـهـرى] بـنـو هـوه باشـتر و باقـزـتره، فـيـجا نه گـمـر
 هـوه چـو نه بـو بـدـن، ب راسـتى خـودى بـنـى گـو نه هـ
 زبـهـر و دلقـفـانه. ﴿١٣﴾ نهـرى هـويـن نـر سـبان خـيـزان
 و زار بـن نه گـمـر بـهـرى ناخـفـتـنا خـنـو يا ب تنـى د گـمـل
 بـيـتـب مـبـهـرى سـهـدـه قـيـان بـدـن؟ فـيـجا نه گـمـر هـويـن وى
 نه كـن [يا نهـرى هـوه بـن هـا تـبـه كـر ن و ل سـر هـوه
 يا گـران بـيـت]، خـودى ل سـر هـوه سـفـك كـر [و ل
 هـوه ناگـر بـت هـويـن سـهـدـه قـه يـان بـهـرى ناخـفـتـنا خـنـو
 يا ب تنـى د گـمـل بـيـتـب مـبـهـرى نه دـهـن]، فـيـجا بـهـر دـهـام
 و ب رنـگـى بـنـدى نـفـيـزان بـكـن و زه كـانـتى بـدـن، و
 گـو هـدار يـا خـودى و بـيـتـب مـبـهـرى وى بـكـن، و خـودى
 ب خـنـو ناگـه هـدارى و يـهـ يا هـويـن دـكـن. ﴿١٤﴾ نهـرى
 هـا ته نهـو نهـديـن نهـوتـ بـويـسـه دؤسـت و پـشـتـه قـا نـيـت
 و ان نهـوتـ خـودى غـه زـهـب لـى كـرى [كو جـوهـنـه]،

نهـو [دوروى] نهـ ز هـوه نهـه [گـمـل مـوسـلـمـانان] و نه زى ز و انـن، و ل سـر درهـوى سـويـنـد دـخـون [ز درهـو سـويـنـد
 دـخـون كو نهـم مـوسـلـمـانين، و نه دؤسـت و هـاريكار بـت جـوهـيـانين]، و نهـو دز انـن نهـو ز درهـو سـويـنـد دـخـون.
 ﴿١٥﴾ خـودى تـيـز يـا كـه دؤار بـنـو و ان يـا بـهـر فـكـرى، و چ پـسـه كـار بـوو و ان كـرى. ﴿١٦﴾ و ان سـويـنـديـت خـنـو
 [بـيـتـب ز درهـو] بـنـو خـنـو بـيـتـب كـر بـه مـتـال [دا خـنـو و مـالـى خـنـو بـنـى بـهـار يـزن]، و رـيـكا خـودى ل خـه لـكى گـرتـن،
 و ان تـيـز يـا كـه رـسـوا كـهـر و هـه تـكـبـهـر يـا هـهـى. ﴿١٧﴾ نه مال و نه عـيـالى و ان فـايـدهـيـنى و ان دكـهـت و نه و ان ز تـيـز يـا
 خـودى دـهـار يـز بـت، [و بـزان] نه قـه دؤز هـيـه و هـهـر و هـهـر دنى تـيـدا مـيـن. ﴿١٨﴾ رؤزـا خـودى و ان هـمـيـسـان ز يـنـدى
 دكـهـت و بـنـو حـق و حـسـابـن كؤم دكـهـت، وى رؤزى كـا چـا و نه فـرـو بؤ هـوه ز درهـو سـويـنـد دـخـون و مـسـا دنى بؤ
 خـودى زى سـويـنـد خـون، و هـز دكـهـن سـويـنـديـت و ان وى رؤزى دنى ب تـشـتـه كـى چـن [و دنى فـايـدهـى و ان كـن
 هـهـر و هـهـى سـويـنـدا دـنـيـسـن فـايـدهـى و ان دكـر]، باش بـزانه نه قـه درهـويـن. ﴿١٩﴾ شـهـيـتـانـى سـهـرى ز و ان سـتـانـدى
 [ب و مـسـوا س و خـمـلـانـدا خـنـو بـيـتـب سـهـر دـر بـر ين و هـهـفـسـارى خـنـو بـيـتـب كـر بـه سـهـرى و ان]، خـود يـنى و ان يـنى
 ز بـيـرا و ان بـرى، نه قـه قـولـپ و دـهـسـتـه كـا شـهـيـتـانـيـه، باش بـزانـن خـوسـارهـنى بارـا قـولـپ و دـهـسـتـه كـا شـهـيـتـانـيـه.
 ﴿٢٠﴾ ب راسـتى نهـوتـت نهـبـارهـتى و دؤمـنـا بـا خـودى و بـيـتـب مـبـهـرى وى دكـن، نهـو رـسـوا تـر ين و پـهـز بـلـتـر ين
 مـرؤفـن. ﴿٢١﴾ خـودى ب خـنـو بـهـر يـا دايـى: بـنـى گؤمـان نهـز و بـيـتـب مـبـهـرى تـب خـنـو، دنى ب سـهـر كـهـفـن، ب راسـتى
 خـودى خـودان هـيـز و سـهـر دـهـسـتـه.

۱۱۱) وَ هُمْ لَهُمْ لِيُزَابِهَ مِنْهُ ب سَهْرِيْ وَ اِنْ تِيْنَا
 جُونِكِيْ وَ اِنْ دُزْمَاتِيَا خُوْدِيْ وَ يَبْغِه مَبْهَرِيْ وَ يِ دَكْرِيْ،
 وَ هَمَر كَهَسِيْ دُزْمَاتِيَا خُوْدِيْ بَكْت، ب رَاسْتِي
 جَزَائِيْسِيْ خُوْدِيْ [د رَاسْتَا وَ يَدَا] جَزَائِه كَمِيْ دُزْوَارِه.
 ۱۱۲) هَمَر دَارَقَسَبِه كَا هَمُوَه بَرِيْ يَان هَمُوَه ل سَهْر
 بِنِيْ وَ يِ هِيْلَايِيْ، ب دَسْتُوْرِيْسِيَا خُوْدِيْ بُوُو، وَ دَا
 خُوْدِيْ رِنْدَه رَه كَفْتِيَان [كُو جُوْهِيْتِيْت (بِهْنِيْ نَهْضِيْر) كُن]
 بَشَكِيْتِيْت وَ رَهْزِيْل بَكْت. ۱۱۳) وَ نَمُو مَالِيْ خُوْدِيْ زُ
 وَ اِنْ سَنَانْدِيْ وَ دَايِيْسِه بِيْغِه مَبْهَرِيْ، هَمُوَه جُوْ هَسَبِ وَ
 حِيْشَنَز دُوْ يَقْرَا نَه دَايِيْسِه بَهْزِيْ [و هَمُوَه زَهْمَهْت بِيْغِه
 نَهْرِيْسِيَه]، بَهْلِيْ خُوْدِيْ بِيْغِه مَبْهَرِيْ خُوْل سَهْر هَمَر
 كَهَسِيْ حَمَز بَكْت هَمَر دَسْت دَكْت، خُوْدِيْ ل سَهْر
 هَمَر تَشْتَه كِيْ خُوْدَان دَه سَهْتِه لَانَه. ۱۱۴) وَ نَمُو مَالِيْ بِيْن
 شَهْر خُوْدِيْ كَرِيْسِه دَه سَكَهْفَتِيْ بِيْغِه مَبْهَرِيْ خُوْ،
 نَمُوِيْ زُ خَهْلِكُن كُوْنْدَان [كُوْنْدِيْتِيْت بَهْنِيْ (قُوْرَه يِظْلَه)
 وَ (بِهْنِيْ نَهْضِيْر) وَ كُوْنْدِيْتِيْت فَهْدَه ك وَ كُوْنْدِيْتِيْت خَهْيَهْر]
 هَانِيْسِه سَنَانْدِن، بُوْ خُوْدِيْ وَ بِيْغِه مَبْهَرِيْ وَ يِ وَ مَرْوَقِيْت
 بِيْغِه مَبْهَرِيْ [زُ بَاكِيْ هَاشِم وَ (مُوْتَهْلَب) يِ] وَ سِنِيُوِيْ

و بهله نگاز و ريفنگانه، دا هر نه مينه ده دستن زهنگيتت هه ودا، و ج نه مرئی پیغه مبهری ل هه وه کر بکه،
 و نه هیا هه وه ژ چ کر خو ژ بی بدنه باش، و ژ خودی برتر سن [ستی بی دته مرئی ویدا نه کن]، ب راستی
 جزایسی خودی جزایه کنی دزواره. ۱۱۲) نعو مال بق وان فقیر و زاریت مشه ختن نویت ژ ناف مال و جه
 و واریت خو هاتنه دهر تیخن، داخو ازا کهرم و رازیبونا خودایسی خو دکه [نانکو دا بگه هه کهرم و
 رازیبونا خودایسی خو، مشهخت بوون]، و دینی خودی ب سهرد تیخن و هاریکاریا پیغه مبهری وی دکه،
 و نهغه نه دباو مریبا خو دا راست و دورست. ۱۱۳) و نویت بهری ل مه دینه سی ناکنجی، و باوهری نیابین
 بهری مشهخت بجه مه دینه سی، شو حه ژ وان مشه ختان دکه نه نویت قه ستا وان کرین، و چو کهرم و
 دلر هیشی دلیت خو دا نایین بهر انبهری مشه ختان، ژ بهر مالی پیغه مبهری دایسه وان مشه ختان، و شو وان
 ب بیش خو دتیخن و وان ژ خو فتر ددانن، خو چند د هه وه ده دست تنگ زی بن، و نویت خو ژ
 چریکیا نه فسا خو دپار یزن، نهون سهره فارز.

مَدَنِيَّةٌ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخَذْنَا مِنَ الظَّالِمِينَ
 الْآيَاتِ سَبْعُونَ مِثْقَالًا أُثْقَالَ وَإِن جَحَدُوا بِهَا وَلَا يَخَفُوا فَلَئِن لَّآئِدِينَ
 ؕ اَمْشُرُوا بِرَبِّكَ ذُرِّيَّتَكَ لِيَكُونَ مِنكَ رَجُلٌ ۖ ؕ وَالَّذِينَ يَدِينُونَ
 لِقَابِهِمْ يَقُولُونَ لِإِخْوَتِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّهُنَّ مَعَكُمْ وَلَا يَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
 وَإِن قُتِلْتُمْ لَنَحْنُ كَرِيمُونَ ۖ وَالَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّهُمْ لَسَاءِذُونَ ۖ
 لَئِن أُخْرِجُوا لَيَخْرُجُنَّ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَيَبْصُرُونَهُمْ
 وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُقَاتِلُنَّ الْآدِيمُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَهُمْ ۖ وَلَا شَأْنُ
 أَنَّهُمْ فِي صُدُورِهِمْ فِتْنَةٌ ۗ إِنَّهُمْ ذَلِك بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ۖ لَئِن لَّمْ يَكْفُرْ كُفْرًا تَلِيَهُمُ الْآيَةُ فَرَىٰ مُخْتَلِفًا
 أَوْ يَوْمَ وَإِنَّ جَنَدًا بِأَسْهُرٍ بَيْنَهُمْ سَبِيحًا مِّنْ حَبِيبًا
 وَقَوْمًا يَمْشُونَ عَلَىٰ الْمَاءِ لَنَنْصُرَهُم مِّن بَيْنِ يَدَيْهِمْ ۖ سَكَتًا
 الْآيَةُ مِّن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا أَذْقُوا تِلْكَ وَقَالُوا بَرَاءةٌ مِّنْ عَدُوِّ
 آلِيهِمْ ۖ كَتَلِ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
 كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۖ

دلالت و انداز سه هما خودی پتره، چونکی نه و مله نه کن تینه گه هشتینه. ﴿۱۱﴾ نه و همی بیکفه [دوروی و جو هیبت (بهنی نهضیر)] چو جا نه نشین شه ری هموه بکه، نه گهر نه دناف هنده که گوندیت ناسیدا بن یان ل پشت دیواران بن [دا خو ل پشت فه شیرن، هندی هند ترستو کن] نه لیکو و دژ مناییه کا دژ وار یا د نافه را و اندا همی [یان زیره کی و دژ واریا وان یو نیک و دویه] یا ژ نه فه همی تیکن، بهس دلیت وان نه ده گه لیکن، نه فه چونکی نه و مله نه کن نه فام و تینه گه هشتینه. ﴿۱۵﴾ نه و زی و هکی نه ویت بهری خو نه [جو هیبت قه بوقاع بهری وان، نیزیک نه دویر، بیغه بهری دهر تیخستبون] نه ویت نامکرینه جرایسی کاری خو، و نیز به کا دژ وار زی بز وان یا همی. ﴿۱۶﴾ مه ته لا وان [دورویسیان و سهردابرا ناوان بو جو هیسیان] و هکی مه ته لا شه پتانیه، و هختی دبیژنه مروقی بیه گا ور و گا فا گا ور بو و دنی بیژنی: نه ز نه به ریمه [و من شؤ له ب نه نیه]، ب راستی نه ز [ز نیابا] خودانی همی جیهانان درتسه.

قَسَمَاتٍ غَيَّبَتْهَا آفَهِتًا فِي النَّارِ حَلِيلِينَ فِيهَا
 وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَلِتَنْظُرَ نَفْسٌ مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 سَأَلُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ فَأَقْبَلَ اللَّهُ وَوَجَّهُ لَهُمُ الْجَهَنَّمَ
 لَا يَدْخُلُونَ أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ هُمْ الْقَائِمُونَ ﴿١٩﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ
 عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
 وَمَالِكِ الْأَمْتَلِ قَضَرْنَا لِمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ التَّوَكُّلُ وَالشَّهَادَةُ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الصَّلَاةُ
 الْقَدُوسُ السَّلَامَةُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الشَّكُورُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

﴿۱۷﴾ فیجا دوپہا ہیا ہر دوکان نہ فقیہ: ہر دو ہتا
 ہتا دئی دناگریدا بن، و تہ فقیہ جزا یسن ستہ مکاران.
 ﴿۱۸﴾ گملی خوردان باوہران ز خودی بترسن، و ہر
 تیلک بلا ہری خو بدہن کاج کار و کریار بز سوہمی
 کرینہ، و ج ل بیشیبا غز ہنارتیبہ، و ز خودی بترسن،
 ب راستی ہر تشتہ کنی ہوین دکہن خودی زئی ب
 ناگہمہ. ﴿۱۹﴾ و ہوین وکی وان نہ بن تویت خودی
 (نہمری خودی) ز بیر کرین، و ترساوی نہ کرینہ ددلی
 خودا ایسان خودی و زکری وی ز بیر کرین، فیجا
 خودی و ہل وان کر خو ز بیر بکھن (نہو نہ کھن یا
 فایدہ یسن وان بکھت، ہہ چکو خو ز بیر کرین، و نہ فہنہ
 ز ریکاراست دہر کہفتی. ﴿۲۰﴾ بہ حہشتی و دوزہمی
 وکی تیلک نابن، بہ حہشتینہ سہر فہراز. ﴿۲۱﴾ تہ گہر
 مہ نہف قورٹانہ بز چباہ کی ہنارتباہ، تودا [چباہ]
 بیسی ز ترسیت خودیلدا ترسگرتی و بہق بہقہ، و نہم
 فان نمونہ بیان بق مرفٹان دیار دکہ یسن دا ہزرا خو
 تیلدا بکھن. ﴿۲۲﴾ نہو، نہو خودیہ یسی چو ہرستی
 بیت راست و دورست ز بی وی نہی، و نہوہ زانایسی
 نہیسی و ناشکرایان، و نہوہ خوردان رہمن زیدہ دلوفان. ﴿۲۳﴾ نہو، نہو خودیہ یسی چو ہرستی دورست
 ز بل وی نہی، خوردان و خوردکاری ہمی چیکریانہ، و یسی ہاقزہ [ژ ہمی کیماسیباں] و سہرہ کناہا تہنای
 و سلامتیہ، و دل نہناکہرہ [بؤ بندہدیت خو ز ئیزایا خو] و ہاریزہر و زقرہ فانہ [ل سہر ہمی ٹشان]،
 و سہرہست و دہست بلند و نہجا کہرہ، و خوردان معزنا تیہ، و خودی ز وان ہہ فیکت موشرک بؤ ددانن
 یسی ہاقزہ. ﴿۲۴﴾ نہوہ خوردایسی چیکر و بہیدا کہر و وینہ و رینگ چیکر، باشاف ہمی بیت وینہ، ہندی
 دتہرد و نہساناندا ہہین ہمی وی ز کیماسیباں ہاقز دکہن، و ہر نہوہ یسی سہرہست و کاربہ جہہ۔

﴿٩٦﴾ ب سربند نهو [ئیراهیم و نهویت د گهل] بز
 ههوه نمورنه و چافلیکری بیت باشن، بق وی یسن
 داخوازا خه لاتن خودی بکته و ژئیزاباروژا قیامه تی
 دترسبت، و ههر که سنی پشستا خق بدنه باوه ربسی [و
 چاف ل بیغه مبریت وی نه کته، نهو بس زیانی ل
 خق دکته]، ب راستی ههر خردیه بی دوه له مند
 و بساک و هژیایی شوکور و سوباسین. ﴿٩٧﴾ گمل
 خودان باومران دژمنابیا گاوران نهیلن] دیت
 خودی حمژنکرنی و قیاتی بیخته د ناقبره ههوه و
 هندهک ژواندا، نهویت هویسن نیاره تیا وان دکهن، [ب
 رینکا موسلمابوونا وان] و خودی خودان شبان و
 گورنه ژ زیهر و دلقانه. ﴿٩٨﴾ خودی ههوه ژ وان
 ناده نه باش [و نهیا ههوه ژ وان ناکته] نهویت (نهو
 گاوریت) شمعی ههوه ژ بهر دینی ههوه نه کریسن، و
 هویسن ژ وه لاتی ههوه دهر نه تیخستین کو هویسن
 باشی و قهنجیسن و عداله تی د گهل وان بکن، ب
 راستی خودی حمژ عداله نکهران دکته. ﴿٩٩﴾ بهلی
 خودی بس نهیا ههوه ژ وان دکته نهویت شهو ژ

بهر دینی ههوه د گهل ههوه کریسن، و هویسن ژ وار و جهیت ههوه دهر تیخستین، و هاریکاری دهر تیخستنا
 ههوه داکریسن کو هویسن دؤستینا وان بکن، و ههر که سنی دؤستینا وان بکته، تی نهون بیت سه مکار.
 ﴿١٠٠﴾ گمل خودان باومران، ههر وه ختن ژئیت خودان باومر مشهخت بوون و هاتنه دهر ههوه، بجه ربین
 [کا وان ب دورستی باوه ری نیاییه یان نه]، و خودی چیتر ناگه ژ باوه ربیا وان هیه، و ته گهر ههوه زانی
 کو وان [ژنان] ب دورستی باوه ری بیایی وان ل گاوران نه زفرین، نه نهو ژن بز وان گاوران دورستن و
 نه نهو گاور بز وان دورستن، [گمل خودان باومران] نهو مههرا زه لامیت وان ژنان [نهویت گاور] داییه
 وان ژنان ل زه لامیت وان بزفرین، و جو گورنه ل سهر ههوه نینه هویسن وان ژنان ماره بکن، نه گهر هویسن
 ماره یا وان بدنی، و ژئیت گاور ل سهر زیمه تا خق نهیلن و نهو مههرا ههوه داییه وان [ژئیت گه هشته
 گاوران] ژ وان بستین، و وان گاوران ژی کاچ مههرا داییه ژئیت خق [نهویت موسلمان برویین و گه هشته
 ههوه و شوی ب ههوه کریسن]، بلاژ ههوه بخوازن نهفه بریار و فرمانا خودیه، خودی ب شان بریاران
 حوکسی د ناقبره ههوه دکته، و خودی یسن زانا و کاربه جهه. ﴿١٠١﴾ گمل خودان باره بران] نه گهر ژنهک ژ
 ژئیت ههوه بخربست و بگه هیه گاوران، و هویسن د شه پئی خزا د گهل گاوران ب سهر که فتن و دهسته کفتی
 ب دهست ههوه که فتن، قیجا نهویت ژئیت وان چؤیین بوونه گاور کاچ مههرا زه لامیت وان داییه وان،
 ته متی وئی مه ری ژ غه نیمه ی بدنه وان، و ژ وی خودایی برسن نهویتی ههوه باوه ری پی هه.

بِأَنَّهَا آتَتْكَ إِذْ أَحْبَبْتَ الْكُفْرَ فَوَسَّسْنَا بِبَيْنِكَ عَلَنٌ أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللهِ
شَيْئًا وَلَا يُشْرَفَنَّ وَلَا يُزَيَّنَنَّ وَلَا يُعْتَلَنَنَّ أَوْلَادُهُمْ وَلَا يُتَابَعُونَ
بِهَيْبَتِنِ يَقْتَرِبُونَ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلِهِمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
مَعْرُوفٍ قَبْلِ أَنْ يُعْزَمَ وَاسْتَفْزِمُوا لَعْنَةَ اللهِ إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
بِأَنَّهَا الْذَرِيَّةُ ؕ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا أَوْلَادَهُمْ غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَبْغُوا مِنَ الْكُفْرِ كَمَا يَبْغِي الْكَلْبُ مِنَ الضَّمْحِ الْقَبُورِ ۝

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ فَدَعَا إِلَى الشُّرُوكِ وَتَوَلَّى الْآلِهِينَ وَهُوَ الظَّمِيرُ وَالْمُكْرِمُونَ
بِأَنَّهَا الْذَرِيَّةُ ؕ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَقُولُونَ ۝
كَمْ كَرَّمْنَا عَبْدَ اللهِ أَنْ يَقُولُوا مَا لَا تَقُولُونَ ۝ إِنَّ
اللهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْسِمُونَ فِي سَبِيلِهِ ؕ صَفَا كَمَا أَهْمَهُ
بُنَيْنٌ قَرْمُوشٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُوا لِمَ
تُقَدِّفُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللهِ بِالْحَكْمَةِ فَلَمَّا زَاغُوا
أَزَاعَ اللهُ قُلُوبَهُمْ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

﴿۱۶﴾ هدی پیغمبر، گافا ژنتیت خودان باوهر هاتنه دهف نه دا به پهناسی بدنه ته کو نهو جو هه فیشکان بز خودی چی نه کهن، و دزیسی نه کهن و ده همن بیسی نه کهن و زاوژ کیت خو نه کوزن، و جو زاوژ کان ژ بی بهختی ب دیوف زه لامیت خو فنه نممن و ژ نه مرئی ته دهر نه کهن، فیجا تو زی بهیمانی ژ وان وهر بگره و داخوازا گونه زبیرنی بز وان ژ خودی بکه، ب راستی خودی بی گونه زبیر و دلوقانسه. ﴿۱۷﴾ گمل خودان باوهران، دؤستینا وان نه کهن نه ویت خودی غه زب لس کری، ب سویند نهو ژ خه لاتسی ناخره تن بی هیفنه کا چاوا گاور [نه ویت باوهری ب روژا قیامه تن نهی] ژ مریمان بی هیفنه [چاره کا دی سماخ بیسه فه].

سُورَةُ مَنَافٍ

ل مَعْدِنِهِ بَيْنَ هَاتِيهِ خَوَارِئِ (۱۶) ثَابِتَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ هندی دهر د و نه مساناندا هدی ته سیحا خودی دکهن [ژ کتیا سیان باقر دکهن]، و نه وه یسی سرده ست و کار بنه جه. ﴿۲﴾ گمل خودان باوهران بز چی هوین دبیژن و ناکه ن.؟ ﴿۳﴾ ناخفتنا هوین دبیژن و نه کهن، که ربی ل دهف خودی پتر لی دکته. ﴿۴﴾ ب راستی خودی چه ژ وان دکته نه ویت تیک ریز شه پی دینکا خودیدا دکهن، دتی بیژی نا فاهیسه کن موکوم و بیکفه گریندایسه. ﴿۵﴾ و چیر زکا موسایی بز مله تنی خو بیژه و هختی گژیسه مله تنی خو: گمل مله تن من بز چی هوین من نیزا ددهن و دتیشین و هوین دزانن نه ز پیغمبری خودیمه بز هوه، فیجا و هختی وان ههقی هیلابی و بهری خو ژئی وهر گزایی، خودی ژئی دلیت وان ژئی دانه پشاش و ژئی وهر گزبان، و خودی مله تنی ژ رینکا راست دهر که فتی راسته ری ناکته.

﴿۶﴾ و ده ختنی عیاسی کوربی مهره منی گژیسه
 [سرائیلیان]: گهلی سرائیلیان نی نهز پیغه بهری
 خودیمه بز هوه، و نهز راسته درتیخی کتیا
 بهری خزمه کو نورانه، و نهزی هاتیم مزگیسیا
 پیغه بهرکی بدهمه هوه، پشتی من دتی تیت نافی وی
 نه همه ده، و ده ختنی عیسا ب موعجز بهیت ناشکرافه
 بز وان هاتی، گزتن: نه فه سز بهندیسه کا ناشکرافه.
 ﴿۷﴾ و ما کی ژ وی ستمکار تره نه وی دره وان ب
 نافی خودتی بکته [پیغه بهری وی سز بهندی بدایت،
 و موعجز بهیت وی سز بهندی بدایت]، و داخواز ژ
 وی ب خن دتیه کرن [ب ریکا پیغه بهریت خودتی]
 موسلمان بیست، و خودتی مله تنی ستمکار راسته برتی
 ناکته. ﴿۸﴾ وان [ستمکار و گاوران] دقتیت [نانکو
 ل بهر دگهرن] روناھییا خودتی [کو قورنانه] ب
 ده قیست خن فهرمین، و خودتی روناھییا خن همر دتی
 تمام کته، خن نه گهر گاوران بی نه خوش زی بیت.
 ﴿۹﴾ نهوه (خودیه) پیغه بهری خن ب راسته برتیسی
 [کو قورنانه] و دینی راسته هنارتی، دافی دینی

بکته سهریشکا همی دینان و ب سهر همی دینان بیختیت، خن هه فیشک چیکه ران بی نه خوش زی
 بیت. ﴿۱۰﴾ گهلی خودان باوهران، نه ری نهز بازار گانیسه کنی نیشا هوه بدهم، هوه ژ نیشا به کا دژوار و ب ژان
 رزگار بکته. ﴿۱۱﴾ باوهریسی ب خودتی و پیغه بهری وی بینن، و جیهادی ب نه فسا خن و مالی خن د
 ریکا خودیدا بکن، نه فه [باوهری نیشان و جیهاد د ریکا خودیدا] بز هوه [ژ هوه و مالی هوه] چنیره،
 نه گهر هوین بزانت. ﴿۱۲﴾ [نه گهر هوین فی بکن، باوهریسی ب خودتی و پیغه بهری وی بینن، و ب نه فسا
 خن و مالی خن جیهادی د ریکا خودیدا بکن]، خودتی دتی گونه هیت هوه ژ تی بهت، و دتی هوه به ته
 بهحه شیتت ووبیار د بشرا دجن، و دتی هوه که ته د ناهایتت خوشدا به بهحه شیتت ناکنجیو ریتدا، و نه فه به
 سهره فرایا مهن. ﴿۱۳﴾ و نیعمه ته کا دیتر [یان سهره فرایسه کا دیتر] هوین حمزی دکهن [خودتی دتی دته
 هوه]، نه ری سهره کتن و فه کرنا کا نیزیکه ژ خودتی [مه خسه دتی فه کرنا مه که هیه]، و مزگینیسی بده
 خودان باوهران. ﴿۱۴﴾ گهلی خودان باوهران هاریکارتیت دینی خودتی بن [نانکو دینی خودتی ب سهریختن
 و بلند بکن]، وه کی عیاسی کوربی مهره منی گژیسه هه قالیبتت خن بیست بزاره: کسی دتی هاریکاریسیا من
 کته بز سهره فرایا کرنا دینی خودتی، هه قالیبتت وی بیست بزاره گزت: نه م هاریکارتیت دینی خودینه، قیجا
 ده سته که کنی ژ سرائیلیان باوهری بی نینا و ده سته که کنی باوهری بی نینا، قیجا مه زی پشه فانییا نه ویست
 باوهری نیناسین ل سهر نه یاربت وان کر، و نهوب سهره کتن.

سوره‌ها ته‌خابون

ل معذبین هاتیه خوارتی (۱۸) نایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هندی د نورد و نسماناندا هسی خودتی ز کیماسییان باقر دکن و تسیحای دکن، مالداری و فەرمانداری و بهسن همی بیت وینه، و نول سهر همی تشنان بی دهمته لانداره. ﴿۲﴾ وی هوین بیت دابین، فیجا هنده‌کان ز ههوه باومری بی نیشنا و هنده‌کان باومری بی نیشنا، و چ با هوین دکن خودتی بی ناگهه و دبیت. ﴿۳﴾ نورد و نسمان بزه‌ه‌تیی بیت دابین، و وینه و شکل دا ههوه، و سهر و شکنی ههوه جوان کر و باش چیکر، و زفرین و دویا هیکا ههوه ههر ب بال و یقه‌یه. ﴿۴﴾ هه‌چیا د نورد و نسماناندا هسی دزانتیت، و ههر تشته‌کی هوین دکن چ ب بیسی و چ ب ناشکرای دزانتیت، و دزانتیت کاج د دلاندا هه‌یه. ﴿۵﴾ نهرتی ما به‌حسنی نه‌ونت بهری فان

گاوربووسین نه‌گه‌هشیه ههوه، وان تامکره جزایسی کارتی خوز، و وان نیزایه‌کاب زان و دژوار یا هسی [پوژا قیامه‌تی]. ﴿۶﴾ نه‌قه [نیزایا وان دیتی] یا هندی بوو، پیغه‌مه‌ریت وان ب به‌لگه و موه‌جیزه‌بیست ناشکراهه بز وان دهانن [و نه‌وان باومری ب وان نه‌دینا]، و دگوتن: نهرتی چاوا مرقه‌ک دتی بیسه پیغه‌مه‌ر و دتی مه راسته‌ری کت؟ گاوربوون و رووسی خوز [ز باومری نینان] و هرگنران، و خودتی باکی ب [باومری نینان] وان نه‌بوو، و خودتی بی ز منگین و هژیایی به‌سن و سوپاس‌بینه. ﴿۷﴾ گاوران [مه‌خده خه‌لکن مه‌که‌هین] هزر کرن نه [هشتی مرین] نارابه‌فه، بیژه: نه‌خیز، و سانسینه وه‌کی هوین هزر دکن، نه‌ز ب خودایسی خوز کهم هوین [هشتی مرین] دتی نارابه‌فه، باشی هوین دتی ب کار و کریاریت خوز تینه ناگه‌هدار کرن، و نه‌قه ل بهر خودتی یا ب ساناهیه. ﴿۸﴾ فیجا باومریسی ب خودتی و پیغه‌مه‌ریی وی و وی بز نااهیما هه‌ نینایسه خوارتی [کو قورنانه] بینن، و ههر کارتی هوین دکن خودتی بی ناگه‌هه. ﴿۹﴾ پوژا خودتی ههوه بز پوژا کو مپوونی کوزم دکت، نه‌و پوژ نه‌وه یا خوسارته‌یا ههر که‌سه‌کی دیار دبیت، و ههر که‌سی باومریسی ب خودتی بیت و کار و کریاریت راست و دورست بکت، خودتی دتی گو نه‌هیت وی ژئی بت و دتی به‌ته به‌حشیت پویار دینرا دچن، و هه‌روه‌هر دتی تبدابن و نه‌قیه سهر فەرازیا مەزن.

سوره مائده لاق

ل معذبین هاتیه خوارمی (۱۴) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هه ی بنه مبر گانا هه ره قبا زمان به ردهن، وان د باقریسا واندا به ردهن [باقریسا ژ ژفانا خو ده رکفتی، و چونا نفین د گهل چینه بوویس] و [باشی پشتی به ردانس] ژفانیت وی زبیت کهن و به ژمیرن، و ژ خودی برسن [ژفانیت وان نه کیم کهن و نه زنده کهن] و وان [ژنیت به رداپی] ژ مالیت وان دهر نه تیخن [هندی نهو د ژفانیت خزا بسن]، و بلا نهو زی [ژ خانیت خزا] دهر نه کفن، نهفه ژ بل هندی نهو خرایسه کا ناشکرا بکهن [گه لک دینزن ده مهن پیسه]، و نهفه بریار و نه حکامیت خودینه [بو هوه داناسین بز به ردانسا ژسان]، و ههر که سن بدنه سر بریار و نه حکامیت خودی، ب سویند وی ستم ل خزا کر، تو نوزانی تی هه به خودی پشتی به ردانسا وان ژان

[دهمن دیننه د مالیت خزاو دهر نه کفن]، خودی نایه را وان خو ش بکمت و بیک بهین [و جاره کادی بزفر نهفه نیک]، ﴿۲﴾ و نه گهر نیزیکی دو بیا هیسا ژفانی [نانکو عیده پیس] بوون، قیجا ب خو شی [نه ب تیه ما زبان پی گه هاندنی] بگرن و بزفرین، یان زی ب خو شی [بی ژ ما فیت ماره و کهل و به لیت به ردانس بیته پی بار کرن] بهلن، [هه ما ژفانیت وی ب دورستی دبورن، و نه مری وی دکه فیه ده ستن ویدا و نازاد دیت]، و دو که سبت عادل ژ خزا [بزو ژفاندنا وان یان به ردانسا وان یا دو بیا هیس] بکه نه شاهد، [دا ریک ل نه خو شیبی بیته گرتن] و بو خودی [نانکو ب دورستی] شاده بیسی بدنه، نه وی باو مری ب خودی و ژو ژا قیامه تنی هه ی، نهفه بریاره شیره تن بو وی، و ههر که سن ژ خودی بر سبت [و بریار و نه حکامیت وی پیا بزیت]، خودی دی ریکه کنی بو نه کمت، ﴿۳﴾ و بزقی وی دی ب رنگه کن و هه سادت نه د هزا ویدا، و ههر که سن پشتا خو ب خودی گری بدنه خودی به سی ویه، ب راستی خودی فر مانا خو هه ر دی ب جه لیت، و ب سویند خودی بو ههر کاره کی و ههر تشنه کی و هه خه کنی دهمتیشا نگری پی داناسی. ﴿۴﴾ و ژنیت هه وه نهویت ژ عوزان خلاس بوویس [نهویت دانعه مر]، نه گهر هوین ل ژفانی وان ب شک که فتن [یان هه وه نزانسی]، [بزانس] ژفانی وان سن هه یفن، و نهویت نه که فینه دبی نفیز یاندا [نانکو نهویت بجویک و هیز خوین نه دیتین] ژفانی وان زی سن هه یفن، و ژنیت ب حال ژفانی [عیده یا] وان نهو هه بجویک بین، و ههر که سن نه قوا خودی بکمت و وی بر سبت، خودی کاری وی دی بو ب ساناهی تیخت. ﴿۵﴾ نهفه بریار و فر مانیت خودیته بو هه وه هنارتین، و ههر که سن ژ خودی بر سبت [و ژ نه مری وی دهر نه که فیت]، خودی گونه هیت و دی ژ بیعت و دی خلاتی وی مه زن کمت.

أَنْسُكُهُمْ مِنْ خَيْبِ سَكْرَةٍ مِنْ مَيْمُونٍ وَلَا نَسُكُهُمْ لِمَنْسُكِهِمْ
 عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنَّ الْأَلْبَابُ حَتْلًا فَلْيُفْعَلْ مَا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَمُوتُوا مَمَاتًا وَابْنُ
 آدَمَ لَكَ فَاؤْرُوهُ الْجُورَ مَنْ وَأَنْسُرُوا بَنِيكَ بِمَقْرُوبٍ وَإِنْ
 قَاتَرَ قُرْعَتُ رُحْمٍ لِمَا أُخْرَى ۚ لِيُفِيضَ دُونَكَ مِنْ سَمَاءٍ وَمَنْ
 نُفِرَ عَلَيْهِ رُفْدٌ فَلْيُفِضْ وَمَا آتَاكَ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 مَا آتَاهَا سَيِّئًا لِيَعْلَمَ اللَّهُ عَمَّا يُسْرَرُونَ ۚ وَكَانَ مِنْ قَوْمٍ عَتَتْ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۚ فَاسْتَبَيَّنَّا مَا حَشَدْنَا لَهَا وَعَدَبْنَا عَدَابًا
 لِكُلِّ ۚ فَذَاقَتْ وَهَالَ أَمْرُهَا وَكَانَ عَذَابُهَا مُرْقَا حَسْرًا ۚ أَفَعَدَّ اللَّهُ
 لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۚ آمَنُوا قَدْ أَفْرَأَ
 اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۚ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ لِيُخْرِجَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَعَسَلْ صَلَاتًا لِيُدْخِلَهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَلْيُحَدِّثْ
 فِيهَا أَهْلًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمْ رِزْقًا ۚ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَحَابَ مَسْكُوتٍ
 وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُمْ يَتَرَاكِبُ الْأَمْزِجَاتِ لِيُعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ وَسَّطَ بِعَصَاكُمُ عِلْمًا ۚ

﴿۹۶﴾ [گمل مروزان] هومین، نهوان [زیتت ههوه
 بهردایین ل دهمی ژفانسان] دوان خانسیانیه بیلسن
 نهویت هومین تیدادزین [نهفه دراستاوی بهردانیدا یا
 زفراندن تیداد]، و زیانس نه گههینه وان دا وان تنگاف
 بکهن [کرو شو ب خوخ جهن خوخ بیلسن]، و نه گهر
 نهوینت گرانه و ب حال بن وان خودان بکهن ههتا
 بارئ خوخ ددانسن، و نه گهر [پشتی هنگی] وان شیر دا
 [بجوویکتت ههوه] ههمن وان بدمنی، و دناف خوخ دا ب
 خوخ شی نفاقه کنی بکهن [دراستا ده مستویر دانا بجوویکی
 بز سهر دمانا ده بکتی و دیار کرنا ههمن شیریی]، و نه گهر
 هومین بینک نه هاتسن [ده بکتی شیر نه دا بجوویکی خوخ،
 یان باسن ههمن ده بکتی نه دایسن]، هنگی بیلا تیکا دی
 شیریی بدنه بجوویکی. ﴿۹۷﴾ یسن زهنگین بلال دویف
 زهنگییا خوخ بهمز بیجیت، و یسن دهست تنگ بلا نهو
 زی زوی بزفنی خودی دایسن بهمز بیجیت، و خودی
 زوی بیغه تر ز مرفی ناخوازیت یسن دایسه مرفی،
 و پشتی تنگاف یسن خودی دئی بهرفره هیسئی دهت.
 ﴿۹۸﴾ و گلهک ز خه لکتت گوندان ز نه مرئی خودایسن

خوخ و بیغه بهریت وی دهر که فتیوون، قیجا مه زی حسابه کا دژوار د گمل وان کر و مه، ب نیز اذانه کا که سنی
 نه دیتی، نیز اذان. ﴿۹۹﴾ وان تامکره جزایسن کارئ خوخ، و دویا هیکا وان بوو زیان و خوساره تی. ﴿۱۰۰﴾ خودی
 نیز ایسه کا دژوار بز وان یا بهر هه فکری، قیجا گمل ناقلداریت ههوه باوه ری نیبایسن ز خودی برتسن [و هشیاری
 نیز ایسا وی بن]، سن خودی قورنان یا بز ههوه هنارتی [ههوه چو عوزر نینسن]. ﴿۱۰۱﴾ و خودی بیغه بهرک زی
 بز ههوه [دگمل فنی قورنان] یسن هنارتی، نایه بیت قورنانی بیت [حه لال و حمرام] ناشکه راکه بز ههوه
 دخویبت، دا نهوینت باوه ری نیبایسن و کار و کریاریت راست و دورست کرین، ز تاریاتن [یا نه زانین و
 گاوریسن] دهر بیخیت و بهته بز ناهیسن [یا باوه ری و زانین]، و ههر که سنی باوه ریسن ب خودی بیت و
 کاره کنی باش بکهت، خودی دئی وی بهته به حشیت رویار د بزرا دچن، و نهو ههوه ههوه دئی تیداد بیت، و
 ب سویند خودی بزقه کنی باش یسن دایسن. ﴿۱۰۲﴾ خودی حهف نه سمان دایسن و ز نهردی زی تمه تی وان
 دایسن، و نه مرئی وی دنافه ر و اندا دتیت و دچیت، دا هومین بز انن خودی ل سهر هه می تشنان یسن خودان
 شیانیه، [و دا هومین بز انسن] ز انیا خودی هه می تشنان دگریت.

سوره مائده تحریم

ل معدنیمین هاتیبه خوارقی (۱۲) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ هسی پیغمبره، بوجی تشتی خودی بز ته دورستکری، ژ بهر رازیکرنا ژنیت خو ل سهر خن حرام و نه دورست دکهی؟ [دگهل فی زی] خودی یسی گونه ژبیره و دلوفانه. ﴿۲﴾ ب سویند خودی بز ههوه دورست کر [ب که فاره تن] ژ سویندا خو دهرکه فن، و خودی سهیان و هاریکاری ههوه به، و نهوه یس زانا و کاربه جه. ﴿۳﴾ وهختی پیغمبری ناخفتنه کانه بی د گهل تیک ژ ژنیت خو کری [کو حرفه سهو،] قیجا وهختی وئی نهو ناخفتن [بزو عایشیسن] ناشکه راکری، و خودی [پیغمبری خو] یس حساندی و پیغمبری هندک [ژ وئی ناخفتنه نه بهی نهوا حه فصایسن بزو عایشیسن ناشکه راکری] دیارکر و هندک هیلا، و وهختی

پیغمبری نهو ناخفتنا وئی (حفصایسن) ناشکه راکری یس حساندی، وئی گوت: نهفه کنی تو یس حساندی؟ پیغمبری گوت: خودایس زانا و ناگه هدار و شارمزایس من گوت. ﴿۴﴾ [قیجا] نه گهر هوین ههردو [مه خمد عایشا و حفصایه] توبه بکن [بزو ههوه چینه ره]، نهفه دلن ههوه دگهل پیغمبری راست بوو، و نه گهر هوین ههردو ببه پشته فان و هاریکاریت تیک ل سهر پیغمبری، [بزانن] خودی و جبریل و باشیت خودان باور پشته فان و هاریکاریت پیغمبرینه، و پشستی فن، ملیاکهت همی ژی پشته قانیت وینه. ﴿۵﴾ نه گهر پیغمبر ههوه بهر دعت، خودایس وی هندک ژنیت ژ ههزه چتر و باشتر دتی دعت، شوینا ههوه، نهو ژن بیست موسلمان یس و خودان باور یس و بهر نهمری خودی یس و توبه دار یس و ژ دل عیاده تکهر یس و رژیگر یس و گهریده یس [د ریکا خودیندا] ژ بیژن و کچنان. ﴿۶﴾ گهل خودان باور ان خو و مالیت خو ژ ناگره کسی پاریژن، داردو ویس وی مرؤف و بهرن، هندک ملیاکهتت دلر ق و دژوار و ب هیز بیست ل سهر، و نهو [ملیاکهت] بیس نهمری و نهو گهداریسا خودی ناکن ل سهر وی تشتی نهمری وان بی هاتیه کرن، و وئی دکهن یافهر مانا وان یس دیتنه کرن. ﴿۷﴾ گهل یس باور ان و گاوران، نهفرؤ [کو روزه قیامه تیه] لیئورینی نهخوزان [چونکی ههوه چو عوزر نینس، و چو عوزر نهفرؤ ژ ههوه نایته وهر گرتسن]، ب راستی هوین بهس ب وان کار و کریاران دتی تینه جزا کرن نهوینت ههوه دکرن.

بِتِلْكَ الْذَّبِّ ۚ ؕ اَسْأَلُوْا نُوْحًا اَلَيْسَ اَللّٰهُ قَوْلَهُ تَصُوْحًا عَسَىٰ رُكْبًا
 اَنْ يُّكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ ۚ وَيُدْعَاكُمْ جَهَنَّمَ تَجْتَبِىْ جَهَنَّمَ
 مِنْ تَحْتِهَا اَلَا اَلَمْ نَقُوْمُ بِالْبَحْرِىِّ اَللّٰهُ الشَّيْءِ وَالَّذِيْنَ اَسْمَاوُا
 مَعَهُ ۚ نُوْرُفُمْ تَسْتَعِيْ بِرَبِّتْ اَيْدِيْهِنَّ وَاَيْسِيْهِنَّ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اَنْتَ اَسْمَاوُا نُوْرًا وَاَنْتَ اَلْغَيْبُ رَبَّنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ
 بِتِلْكَ الْاَلْحٰى جِهَدِ الْعُسْمٰرِ وَالْمَسْقِيْنَ وَاغْلَطَ عَلَيْهِمْ
 وَاَسْأَلُوْهُمُ جِهَدُ وَاَنْتَ الصَّبْرُ ۙ وَصَرَبَ اَللّٰهُ مَثَلًا
 لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًا نُوْحٍ وَاَمْرًا لُوْطٍ ۙ كَاِنَّا نَحْتِ
 عِبْدِيْنَ مِنْ عِبَادِكَ اَصْلِحْتِيْنَ ۙ فَاَتَا هُمَا فَتَرْفَعِيْنَا عَنْهُمَا
 مِنْ اَللّٰهُ شَيْئًا وَاَقِيْلْ اَدْخَلَا النَّارَ مَعَ الَّذِيْنَ خَلِيْرَتِ ۙ
 وَصَرَبَ اَللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِيْنَ اَسْمَاوُا اَمْرًا فِرْعَوْنَ اِذْ
 قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ لِيٰ عِنْدَكَ بِبَنَاتِيْ الْاِحْسٰى وَنَجِيٍّ مِنْ رَّعُوْنِ
 وَرَعْمٰلِيْهِ ۙ وَنَجِيٍّ مِنْ الْقَوِيْرِ الطَّالِيِيْنَ ۙ وَرَمِيْرَ اَنْتَ
 عِمْرٰتِ اَلْحٰى اَنْصَحْتِ فَرَجَهَا فَتَعَفْنَا فِيْهِ مِنْ رُوْحِنَا
 وَرَصَّةً لِّتْ يُّكَلِّمَ رَبِّيْهَا وَكُتِيْبِهِ ۙ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰتِلِيِيْنَ ۙ

﴿۸﴾ گهل خودان باورمان ب بال خودیغه بزفرن، و تزبه به کا ز دل و راست و دورست تویه بکه ن [ته گهر هورین د تزبه یا خودا راست و دورست بن]، خودایسن هموه دئی گونه هیت هموه ژئی بهت و دئی هموه بهت به حشیت رویار د بنرا دچن، و ژوا خودی پیغه مبرئ خو و نهویت باومری د گهل نیناسین نه شکیت و نهدته شهرمن، و ژناهیا و ان ل پنشیا و ان ول ملن و ان یسن راستن دجیت، و دیتون [وه ختن دیتن و ژناهیا دورویان فمری ول و ان بوو تاری]: خودیوق و ژناهیا مه بز مه تمام بکه و گونه هیت مه ژئی بیه، ب راستی تول سر همی تشنان خودان شیانی. ﴿۹﴾ هئ پیغه مبر جیهادی [ب چه کی ب نهمانی] د گهل گاور و دورویان بکه، ول سر و ان یسن دژواربه، جهن و ان دژمه و ج بیه جه. ﴿۱۰﴾ خودی بز گاوران ژنا نوحی و ژنا (لوطی) بیت کرینه نمونه، هردو ژتیت دو بنده بیت مه بیت باش بیون، [و ان هردو ژنان] خیانت ل و ان کرن [نه خیانتا نامویسن، ژنا نوحی دگوت نوح یسن دینه، و ژنا (لوطی) میغانیت وی ناشکرا دکرن]، فیجا [هر چند هردو پیغه مبر ژئی بیون] نه نشیان چو نیزایا خودی ژ و ان بدنه باش، و ژ هردو کانرا (ژنا نوحی و ژنا (لوطی) هاته گوتن: هورین ژئی هرنه دناگریدا د گهل و ان نهویت دجه تیدا. ﴿۱۱﴾ و خودی بز خودان باورمان، ژنا فبرعه نسی نمونه دبتیت، وه ختن گوتی: خودیوق ل دهف خو بز من خانبه کی د به حشیتا نالما بکه، و تو من ژ فبرعه ونی و کار و کرباریت وی قورتال بکه، و من ژ مله تن سته مکار قورتال بکه. ﴿۱۲﴾ [و خودی بز خودان باورمان] مریه ما کجا عیمرائی دکته نمونه، شه واده مهنا خو پاراستی، فیجا جبریل، قاسدیج مه، ب نهمری مه بفکره بهر حه فکاو و وئی باومری ب شهره بیت خودایسن خو [نهویت بز بنده بیت خو هنارتین] و کتیت وی نیشا، و شه و ژ و ان بوو نهویت بهر نهمری خودی.

سوره قمر مولک

ل مه که منی هاتیه خوارچی (۳۰) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ پاکسی و بلندی بز خودایسن خودان دهنسته لات و فەرمانداری، نو ل سەر هەر نشته کی دهنسته لاتناره.
 ﴿۲﴾ نه وی سرن و زین دایی، دا هه وه تیدا بجهر بیست کاکی ژ هه وه دی کار و کربارتت باش کهت، و نه وه سرده ست و گونه هژ بیهیر. ﴿۳﴾ نه وه یسن جهفت نه سمان ل سهرتک دانابین و رانابین، و دانان و رانان و جیکرنا خودتی یا هه سایه نو چو فیکه کهفتی تیدا نایسنی، چاقیت خو بگتیره تو چو تیک و دهرزان ل نه سمانان نایسنی. ﴿۴﴾ پاشی جاره کا دی چاقیت خو ل نه سمانان بگتیره، دی چاقیت ته شه پرزه و وهستیایی فه گهرن. ﴿۵﴾ و ب سویند مه نه سمانی دنیا یسن ب ستران یسن خه ملاندی، و مه نه و ستر بیت کرینه تیور بز ره جانلنا شه پینانان، و مه بز وان

تیزا و نه خو شیا دۆزه ها شارایی یا به ره فکری. ﴿۶﴾ تیزا و نه خو شیا دۆزه منی بز وان نه ویت باوهری ب خودایسن خو نه نیابین، و دۆزه هج بیسه دویمه اهیکه. ﴿۷﴾ ده منی فان گاوران دنا فیزنه ددۆزه هیدا، ده نگه کنی کریت ژنی دتیت وه کی زبزی و دغه ویت. ﴿۸﴾ نیزیکه نه و ناگه خو بخوت و به قیت هندی ژ گاوران یا که بگر تیه، ههر گا گا ملیا که تان پیله ک ژ گاوران نافیته تیدا، زیره قایت دۆزه منی ژنی دهرسن: ما چو بیغه مبهر بز هه وه نه هاتبوون، هه وه ژ منی رۆژی برسیسن؟ ﴿۹﴾ گوتن: به لسی بیغه مبهر بز مه هات [مه برسیسن]، مه نه و دره وین دانا و باوهری یسن نه نیا و مه گوت: خودتی چو نه هتارتیه، و هه وین یسن د گومراییه کا گه له مه زندا. ﴿۱۰﴾ و گوتن نه گه ره قام هه بایه و نه م یست کهر (بسی گوها) نه بایه، نو که تم نه دبووینه دۆزه منی. ﴿۱۱﴾ و گونه هل سهر خو ناشکه راکرن، دۆزه منی نه مینسن و دویر بن ژ دلوزانییا خودتی. ﴿۱۲﴾ نه و که سیت، یسن خودایسن خو بیسن، [یان ژنی ده منی نه و ب تنی و بهر تی که سنی ل وان نه] ژنی برسن، گونه هژ بیهیرن و خه لاته کی مه زن بارا وانه.

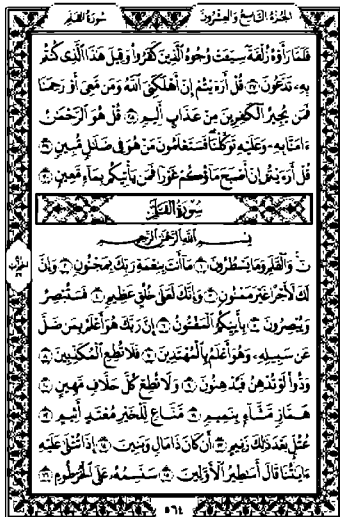
﴿٢٧﴾ ووه خستی نيزا و نه خو شسئ نيزيكي خن دبين،
سعر و چاقيت گاور و بين باهران تيك دچن و توزكي
دبن، هنگي ملياكت دئ بيژنه وان: نه ها نهفه نهو
بروزه نهوا هوه له ز لس دكر. ﴿٢٨﴾ بيژنه من نهگر
خودئ ل دويدا اخوازا هوه، من و نهفته د گهل من
نه هيلت و بمرينت بيان پره من ب مه بهت و زسي
مه دريژ بكت، ما نهفه دئ چ گه هينته هوه، و چ
دئ گاوران ز نيزا و نه خو شيبا دژوار قورنا لكهت.
﴿٢٩﴾ بيژنه بهس خودا بسن دلقا نه مرقسي ز نيزا و
نه خو شيبا دژوار قورنال دكهت، مه باهرو بي نينا
و مه پشنا خو بسن گرندا، و نيزيك هوين دئ زانن
كي ز مه د گومر ايسه كا ناشكرا ادايه، نه م بان هوين؟!
﴿٣٠﴾ بيژنه [وان]: نه ردي بيژنه من نهگر نانا هوه د
نه رديدا بهر زه سو، كسي دئ بز هوه ب سر نه ردي
تيخت ؟

سورة قلم

ل مه كه من هاتيه خوارئ (٥٢) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ هؤسا ديتنه خواندن (سورن)، [ل دور راهه كرنا فان پهنگه تيبان بزقره دهستيكا سورةتا (بهقه ره)]،
و سويبد ب قلمه مي و سويبد ب نقيسنا بين ديتنه نقيسن. ﴿٢﴾ نو نيسن دبن و هكي هزر دكهن و نايبت نو
يسن دبن بس، و خوردئ نهف خنبر و نيعمه ته د گهل نه كرى و داييه ته. ﴿٣﴾ و خودئ خنبره كا بهر دهوا ما بين
قه برين دئ ده ته [ز بهر وي بيغره هيسنا نو ل سر فان نه خو شيبان دكتسي]. ﴿٤﴾ و بين گومان نو خوداني
بهوشته كي زنده پاك و بلندي. ﴿٥﴾ نيزيك تودئ بين و نهو زئ دئ بينن. ﴿٦﴾ كا كي ز هوه بسن دبنه و
يسن دبن بوو. ﴿٧﴾ بين گومان خودا بسن ته چيتر دزانيت كا كي بسن خه له ته و ريكا خودئ بهر زه كرى، و نهو
چيتر دزانيت راسته برئ كينه. ﴿٨﴾ فيجا گوهداريا وان نهكه، نهو رت ز نه بسن باهره، و نه درهوين ددانن.
﴿٩﴾ نهو حزه دكهن نو سستين بگه ي و ل دويف وان بهر ده ي [و هندهك فهرمايت خودا بسن خو پيئل]،
دانهو زئ بيچه كتن نه رم بين و ل دويف نه بينن. ﴿١٠﴾ و گوهم خو نه ده وي بسن گه له سويده خور و بسن.
﴿١١﴾ بسن تانافتر و عيب دهريخ و نهوئ كاري وي تاخفن گو هيزي [بز هليخستنا فته و نه خو شيبان].
﴿١٢﴾ نهوئ قلس و خيزنه خواز و نه عداكه و گونه هكار. ﴿١٣﴾ نهوئ زهر و نه زمان رهق، پشني قئ زئ
بيژي [نه كورئ باسن خو]، و نافديتر ب خرايسن. ﴿١٤﴾ چونكي خودان مال و عيال بوو، لهوا بسن هؤسا
بوو. ﴿١٥﴾ ووه خستی نايهتت مه بز دهانته خواندن و دهيبستن، دگفت: نهفه چيروك و چيفانو كيت بهر زنه.
﴿١٦﴾ نه م دئ دقا وي دروي كه بين، [دابؤ هميسان ناشكرا ابيت و بناسن].

﴿۱۳﴾ وی روزی سه روز جاقیت وان دشتورن و رمزیل و رسوانه، چونکی د دنیا پیدا داخواز ژ وان دهاته کرن بجه سوجهین، و نول سه رخو و ساخلم، و نه دچون. ﴿۱۴﴾ نو کهسیت باومریس ب قورناتی نهینن و ته درومین ددانن، نو وان بیله ب هیغیا مغه نهز دئی تزلان ل وان فه کم، و دئی وان پینگاف پینگاف راکشمه ددوزههیدا و بیس ب خو بجه سن. ﴿۱۵﴾ و نهز وان گیرؤ دکم و دهره تنی ددهمه وان، بهلنی توله کرن و نیزایا سن یا دژواره. ﴿۱۶﴾ یان نو ماله کی ژ وان دخوازی و ل وان گرانه، لهو باومریس نایشن. ﴿۱۷﴾ یان دهین پاراستی ل دهم وان، بهز خو وان نشان و بهلگه یان زئی فهدگرهینن، نهویت بشته فانییا هندی دکم کن نو دسه رگونه هکاریا خنراژ موسلمانان چننن، ژ بهر هندی نول سه رکا خوننه. ﴿۱۸﴾ قیجا یینا خو ل سه ر نه زیه تا وان فرهد بکه، و وه کی بووس پیغه مبه ری نه به [یینا خو چک بکه ی و له زئی بکه ی]، دهمی دز کن نه هنجیدا، و نو یس خه مگین گازی خودایس خو کری [دا فورنال بکه ت]. ﴿۱۹﴾ نگره دلؤ فانییا خودی پتیرا

نگه هشتابیه، دامینسه ل چولی و یس سویجه لنز و لومه کری و له که دارکری. ﴿۲۰﴾ بهلنی خودی ب بهر دلؤ فانییا خو تیخت، و نهو به لیزارت و ژ قه نیجکاران دانسا. ﴿۲۱﴾ ره خه گاور ب که رب و کین و زکره شیا خو ته چالین بکن و نه بیخن، دهم گول ته دین تو قورناتی دخوینس، و ژ که رباندا دبیزن [موحه مد] یس دینه. ﴿۲۲﴾ و [فن ناخفتنن ددهر همن قورناتیندا دبیزن] قورنات ب خو، بربک و پیباز و بهرنامه به همی مرزان.

سوره تا نه الحاقه

ل مه که من هاتیبه خوارئی (۵۲) تاهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ (الحاقه) نافه بؤ ریزوا قیامتن، هاتیبه نافکرن ب نه الحاقه چونکی حقه و راستیه، و هر دئی تیت. ﴿۲﴾ نه الحاقه چییه؟ [نهفه ته تکیده ل سهر هانتا ریزوا قیامتن]. ﴿۳﴾ ما توج ذرائی هئی موجهه مد کا ریزوا قیامتن، نه الحاقه یا چاویه؟ [تو چورئی نوزانی] چونکی ته نه دپیه کا شهو ریزوه چهند ب سه همه. ﴿۴﴾ (سه موود) (مله تن صالح پیغه مبه ر) و عاد (مله تن هوود پیغه مبه ر) باومری ب ریزوا قیامتن نهینان، و گوتن: دروه چور ریزنن دلغولک تیدا یته دلان. ﴿۵﴾ هندی (سه موود) بوو (مله تن صالح پیغه مبه ر) ب هشکه قبرییه کا ب هینز و دژوار د هیلاک چنن. ﴿۶﴾ و هندی عاد بوو (مله تن هوود پیغه مبه ر)، ب ره شه بابیه کنی ب سزوسه فم و ب فره فر و زیده سار د هیلاک چنن. ﴿۷﴾ حهفت شهف و ههشت ریزوان ل سه ربک ب سه ر واندا هنارت، و نهو د مالیت خو دا مری و بن بزاف مان، وه کی فورمیت داره سییت خلزله لئی هانتن. ﴿۸﴾ ما تو دینی شوینماییه کا وان ماییت، [بجویک و معزن کس ژ وان نه مان، همی قریبون].

وَلَا تَعْلَمُ الْاٰمِنُ غَيْبِيْنَ ۗ اَۤيْ كَلِمَةٍ اَنْتَ لَطُوْرٌ ۗ فَلَا اُنۡبِئُهَا
تَبٰرُوْتٌ ۗ وَاِنَّ الْاَبۡصُوْرَ لَآ تَرۡوۡى اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۗ وَاَتَاهِیْ قَوْلُ
شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ۗ وَلَا يَتَوَلَّوْا سَعۡيَ قَلِيْلًا مَّا تُذَكَّرُوْنَ ۗ
تَزۡوِيْلٍ مِّنۡ رَّبِّ السَّمۡۡۡوِيَّاتِ ۗ وَاُوۡفُوۡا عَلَیۡهَا بِحَسۡرٍ اَلۡاَوَّلِیْنَ ۗ
لَا تُحۡذَرُ مِنْهٗۤ اِلَّا یَمِيْنٌ ۗ فَاَقۡطَعۡنَا مِنْهٗۤ اَلۡوَتِيْنَ ۗ فَتَوَسَّوۡا
مِنۡ لَّدُنۡیۡ عِنۡدَ حٰجِرِیۡنَ ۗ وَاِنَّهٗ لَكُنۡدُكۡرٌ لِّمُنۡتَهَبِیۡنَ ۗ وَاِنَّا
لَنَعۡلَمُوۡنَ اِنْ كُنۡتُمْ كٰذِبِيۡنَ ۗ وَاِنَّهٗ لَخۡسِرَةٌ عَلَیۡ الْكٰفِرِیۡنَ ۗ
وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْیَقِيۡنِ ۗ فَسَبِّحۡ بِاَسۡمِ رَبِّكَ اَلۡعَظِيۡمِ ۗ

سورة الماعز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سَأَلَ سَأۡلٍ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ۗ لِّلۡمُكۡذِبِيۡنَ اَلۡسٖٔ لَمۡ يَدۡخُلۡ
مِنۡ اَعۡقَبِ ذِيۤ اَلۡمَعٰجِزِ ۗ فَرۡغَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَاَوۡخَ اِلَیۡهِ فِی
یَوْمِ كَانَ مِقۡدٰرُهٗ خَمِیۡسَ اَلۡاَلۡسٖٔ ۗ فَاصۡبِرۡ صَبْرًا جَبِيۡلًا ۗ
اِنَّهٗمۡ یُرۡوۡنَهٗ جِبۡدًا ۗ وَاِنَّهٗمۡ فِیۡ سَاۡءِ یَوْمِ تَعۡسُرِ اَلۡاَسۡمٰتِ
كَالۡلُحۡلِ ۗ وَتَكُوۡنُ اَلۡلِجَالُ كَالۡفُهۡنِ ۗ وَلَا تَلۡسَلۡ جَبۡرِیۡمَ حِیۡتَا ۗ

﴿٣٦﴾ و چو خوارن زى وى نينه، کيسم و عهدا دافا بر ييت
دوژه هييان نيبست. ﴿٣٧﴾ کس فڻ خوارنن ناخوت،
گونه هڪار نهن. ﴿٣٨﴾ سويند ب يسى بهر چاف (يسى
هويسن ديبين). ﴿٣٩﴾ سويند ب يسى نهنه چاف، (يسى
هويسن نهيبين). ﴿٤٠﴾ بسن گوسان نهف قورنانه همنى
ناخفتسا خودايسى دلوقانه، بسق پيغه مبرى يا هنارتى.
﴿٤١﴾ و [نهف قورنانه] نه ناخفتسا هوزانفانانه، هويسن
زى بسن باوهر. ﴿٤٢﴾ و [نهف قورنانه] نه ناخفتسا
خيفزانکانه، بيجه کي زى، هويسن خو تى ناگه هينن!
﴿٤٣﴾ نهف قورنانه ز نك خودايسن همى جيهانسان
يا هاتى. ﴿٤٤﴾ و هه که وى [مه خستد موحه مد
پيغه مبر] هنده ناخفتن ز کيسى مه چيکربانه.
﴿٤٥﴾ تم داب هيز و شيبانا خو زوى تو لنى لنى فه که بن.
﴿٤٦﴾ باشى شم، دارها ب دلنى ويغه گرندايسى، برين
و قمتينين. ﴿٤٧﴾ هنگى تيلک ژ هوه نه دشيا بهره فانيسى
زى بکست، دانه که فيته بهر جزايسى خو. ﴿٤٨﴾ و ب
راسنى نهف قورنانه بيريئانه بسق خودان باوهرتيت ز
خودى ترس. ﴿٤٩﴾ و مه ناگه هزى هه به، هتلمک ز
هوه قورناني دره و ددانن. ﴿٥٠﴾ و نهف و روزا قيامتى بسق گاوران دى بيته هزرهت و به شيفانى. ﴿٥١﴾ و نهف
قورنانه راستيه کاراسته، چو گوسان ناچنى. ﴿٥٢﴾ فيجا تو باقرىسى بله بال نافى خودايسى خو يسى مهزن،
و خودايسى خو ز همى کتيا سيبان باقر بکه.

سوره تا مه هارج

ل مه که من هاتيه خوارى (٤٤) نايه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ تيلک ژ گاوريت مه که من گوت: کا بلا قيامت ييت. ﴿٢﴾ گاوران وى پرؤزى چو مه فبر نينن، و چو
جهه نينن پيغه برهفن. ﴿٣﴾ نهو قيامتانه و دخوازن، ب فبرمانا خودى دى ب سهر واندا تيت، نهو خودايسى
خودان پينک و به پيلک، مليا که تيت وى بسن دچنه نه سمانان. ﴿٤﴾ مليا که ت و جبريل درؤزه کييدا ژ ايلد
بهر ب خودى دچن، درؤز ايسا وى پينجى هزار سالن. ﴿٥﴾ تو پيننا خو ل سهر نه خو شيبنت وان فراه
بکه، پيغره هکرنه کا بسن ترس و بسن ختم. ﴿٦﴾ نهو ديبين نهو پرؤز کو پرؤزا قيامتیه، يا دويره و چوجا
نايتت. ﴿٧﴾ و شم ديبين يا تيز بکه و دى همر تيت. ﴿٨﴾ پرؤزا نه سمان وهى رساسنى حه لايى لنى دتيت.
﴿٩﴾ و پرؤزا چيا وهى هرييا بهر هسانى دتيت. ﴿١٠﴾ و وى پرؤزى خو شفى بسيارا خو شفىسى خو ناکهت و
لنى ناهرست.

﴿١١﴾ وان ب هنده گیت ز وان چنبر بگوهرین، و نه ف ل بهر مه نیا ب زه حته و که س نه شیت ریکن ل مه بگریست. ﴿١٢﴾ (همی موحه مد) وان بگهره، بلا بعیننه ب پریچانیست خوقه، و بلا دنیا یا خودا بله زن، هتا وی روزا ب ترس و سه هم یا تویه و پهشتیانی تیدا بن مغا، دیشن. ﴿١٣﴾ روزا ب له ز گوزستانان دهر دکهن، و بهر ب جهنی کومبونف دچن، دئی بیژی بن قهستا بوتیت خز دکهن، نه ویت وان ب دستیت خز چنکریس. ﴿١٤﴾ وی روزی، نه و جاف شوو پ و ره زیل و رسوانه، نه ها نه فیه نه و روزا نه و ل سر دنیا یسن بن دهانته ترساندن [و وان باری یسن دکرن و باوهری یسن نهدنیان، نه فرفو دئی جزایسن وی یسن باوهریسن ب چافنی سمری خز یسن].

سورة نوح

ل مه که هن هاتیه خواری (٢٨) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ مه نوح بق مله تنی وی هنارت، و مه گوتن مله تنی خز بترسینه ز نیا و عذابا خودی، بهری نه و بهر هنگاری توفانی یسن و د توفانیدا یخه ندقن. ﴿٢﴾ گوت: همی مله تنی من، نه ز هوه ب ناشکهرایی ز نیا و عذابا خودی دترسیم. ﴿٣﴾ نه ز فەرمانا هوه دکهم هوین بهرستن و عبلدینا خودایسن خز ب تنی بکن، و پاریزکاریسا وی بکن، و گوهداریسا من بکن. ﴿٤﴾ دئی گونه هیت هوه بو یوج کهت، و زیسنی هوه دئی دویز کهت هه تا وخته کس دستیشانگری، نه گهر نه و وختن خودی دستیشانگری هات، نه هوین پیش دکهن و نه پهاش دکهن، نه گهر هوین بزانشن. ﴿٥﴾ گوت: خودیو من ب شف و روز (نانکو همسی و هخشان) گازی مله تنی خز دکر بق ریکا نه. ﴿٦﴾ بهلنی من چهند گازی وان دکر نه و پتر ز ریکا نه دویر دکهن. ﴿٧﴾ و هر جارا من داخواز ز وان کربایه باوهریسن ب ته یسن، دا گونه هیت وان نه عیظ، تلث خز دکرنه د گو هیت خورا، و جلکیت خز ب سهری خودا دنیان، دامن نه یینن و دا گول من نه بن، و هر مانه ل سهر تیک و دویا خز، و ز مز ناتی و دنیلدی پشتا خز دانه باوهریسن. ﴿٨﴾ پهاشی من ب ناشکهرایی و یسن ترس، گازی وان کس. ﴿٩﴾ پهاشی من ب ناشکهرایی و نه پهنی، گازی وان کس. ﴿١٠﴾ من گوته وان ل خودایسن خز بزقرن و زی بخوازن گونه هیت هوه نه عیظیت، ب راستی ههر نه و تویه یسن و هر دگریست و گونه هان زئی دهت.

عَلَىٰ أَنْ يُدْرِكَ حَبْرًا مُّهِمًّا وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُورِينَ ﴿١﴾ فَذَرْنُهُمْ يَخُوضُوا فِي الْغُرُوبِ الَّذِينَ يُوْعَدُونَ ﴿٢﴾ يُؤْتِرُونَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ يَسْرِعًا كَالْحَمَلِ إِلَىٰ نَضِيبٍ يُوْضُونَ ﴿٣﴾ خَيْبَةً أَمْرُهُمْ قَرِيبٌ إِنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤﴾

سورة نوح

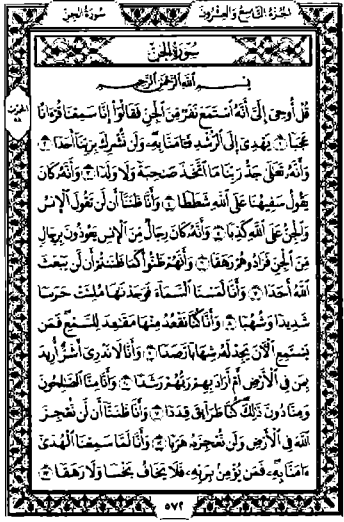
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ ابْدُرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَبْأَيَهُمْ عَذَابَ آيَاتٍ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِلَىٰ لِمَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَن لَّكُم شِرْكُهُمْ أَمَا لَمْ تَأْتُوا اللَّهَ وَتَقُولُوا وَاللَّهِ وَتُحِبُّونَ ﴿٢﴾ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ يَسْرِعًا كَالْحَمَلِ إِلَىٰ نَضِيبٍ يُوْضُونَ ﴿٣﴾ خَيْبَةً أَمْرُهُمْ قَرِيبٌ إِنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِقْدَرًا ۝ وَنُعِيدُهُ بُرْهَانَ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَنَحْمِلُ
 لَكَ حُجَّتَ لَكُم ۝ وَنَحْمِلُ لَكَ آثِمَاتِكُمْ ۝ بَلَّغْنَاكَ آيَاتِنَا ۝ وَتَقَالَى ۝
 وَقَدْ خَلَقْنَاكَ ظَلَمًا ۝ وَأَعْرَضْنَا ۝ وَتَرَوْنَاهُ يَكْفُرًا ۝ كَيْفَ تَسْبَحُ سُبْحَانَ
 إِلَهِنَا ۝ وَنَحْمِلُ الْقِسْمَ لِهَيْبَتِنَا ۝ وَمَا نَحْمِلُ الْقِسْمَ إِلَّا خَشْيَةً ۝
 وَأَنَّهُ لَئِن كُنْتُمْ مِن آلِهِ ۝ فَتَحْمِلُوا الْعُقُوبَ ۝ لَكُم آيَاتُنَا ۝ وَنَحْمِلُ
 بِهَا حُجَّتَكُمْ ۝ وَأَنَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاتًا ۝ لِكَيْ تَكْفُرُوا مِنْهَا
 سُبْحَانَ إِلَهِنَا ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۝ وَاجْعَلْ لِي آيَةً ۝
 مَالَهُ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝ وَآلَهُ ۝
 لَا تَدْرُؤُهُ ۝ إِلَهَكُمْ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝
 وَتَسْرَى ۝ وَقَدْ أَسْرَأُ أَكْبَرًا ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝ وَلَا تَدْرُؤُهُ ۝
 سَتَا ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝ حَاطِبٌ ۝
 أَنَّهُ أَصْرًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي مِّنَ الْأَرْضِ مِّنَ الْكَافِرِينَ
 دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرْنِي مِّنْهُمْ لَأَكِيدُنَّكَ ۝ وَلَا يَبِيدُ ۝ وَلَا فَاجِرًا
 سَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْرَائِيلَ ۝ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالْكَافِرِينَ ۝ وَلَا تَذَرْنِي مِّنَ الْكَافِرِينَ ۝ إِلَّا تَنْتَابِرًا ۝

﴿۱۱﴾ دئی بارانتن ل هموه زئده کمت، و دئی بارانیت
 بوش و ل دویفتنک بؤ هموه بارینیت. ﴿۱۲﴾ و دئی
 مال و زاروکان ل هموه زئده کمت، و دئی هموه ب
 چهم و باغ تیختیت، و دئی رویباریت نافئ دهنه هموه.
 ﴿۱۳﴾ هموه خیره هومین ب دورستی ژ خودایسی خؤ
 ناترسن، و قعدر و موزناتیا هیزایسی وی بؤ نادانن؟!.
 ﴿۱۴﴾ و وی هومین د چمند قومناخاندایسیت دایسین
 (چپکه کافئ، باشی برته کاکوینئ، باشی پارچهیه کاکو
 گؤشتی و هؤسا...). ﴿۱۵﴾ ما هومین هدسته لانداریسا
 خودایسین خؤ د چیکرنا تهسپاناندا نایسین، کاکو چاوا
 حهفت قاتیبت تهسپانان ل سهرتک نؤناندینه.
 ﴿۱۶﴾ و کاکو چاوا هیف دهنهسانئ دنیایتدا کرپه رۆناهی
 بؤ نهردی، و کاکو چاوا رۆؤ بؤ هموه کرپه چرایه کئی
 گمش. ﴿۱۷﴾ و خودئی بابئی هموه نادم ژ ناخن چیکر،
 و هومین ب دویفتیختسن د نهردیلا. ﴿۱۸﴾ و جاره کاکو
 دی دئی هموه زفرینتهفه نهردی، و بسن گؤمان جاره کاکو
 دی دئی هموه ژ نهردی دهرتیختهفه بؤ محشرئی.
 ﴿۱۹﴾ و خودیه بؤ هموه نهردهشکری و رانایسی بؤ

ژینئ. ﴿۲۰﴾ دا هومین بشتین بؤ خؤ ریکیت بهر فرمه بؤ هاتن و چؤنی و کاروانیت خؤ، د نهردیلا بیسن.
 ﴿۲۱﴾ نووحی گؤت: خودیوؤ وان گوهداریسا من نه کر و ب دویفزمنگین و گره گر و کهنکه نه بیت خؤ که فتن،
 نه بیت مال و زاروکیبت وان ژ سهردارن و خوساره تیسئی بیغه تر ل وان زئده نه کری. ﴿۲۲﴾ و بیلان و توبیسیت
 مه زن گتیران. ﴿۲۳﴾ و گؤتسه دویکه قیسیبت خؤ: بهر سیبت خؤ نه هیلن، و ومدد و سوع و (یه غوسسی) و
 یه عووق و نه سری نه هیلن (نهفه بوتیت وان بسون). ﴿۲۴﴾ و فان که کهنکه و گره گران گهله ک مرؤف بیت د
 سهردارین، ژ بهر فتن چهن دئی (خودیوؤ) تو ژ خوساره تی و گومرایسی بیغه تر ل وان زئده نه که. ﴿۲۵﴾ ژ بهر
 خرابکاری و گونه هکارسیا وان، مه نمو د توفانیتدا خه ندفاندن. باشی دئی وان که بیته دناگریدا. و وان ژ بل
 خودئی کس نه دیت وان ژ توفانن قورتال بکمت. ﴿۲۶﴾ نووحی گؤت: خودیوؤ که تنن ژ گاوران نه هیله، ل
 سهر رویسین نهردی. ﴿۲۷﴾ نه گهر تو وان جیل دئی بهنده بیبت ته د سهردایه، و یسئ ژ وان زی بیت دئی ههر
 یسئ خرابکار و گاور بیت. ﴿۲۸﴾ خودیوؤ تو گو نه هیت من ژئی به، و یسیت دهیابیت من و ههر که سنی بیته د
 مالا منداژی ژ خودان باوهران، ژن چ هتیر... و ژ زیانسئ و هیلاکئ بیغه تر نده بهر زؤردار و گاوران.

سوره تاجن

ل مه کهمن هاتیه خوارچی (٢٨) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ بئزه مله تنی خنژ خودی نه عالا و وحی بز من هنارت کو کومه کا نهجه بیان گوهداریا قورناتی کرن و باوهری پنی نیان و موسلمان بیون، و پستی زفرینه ناف مله تن خنژ گونه وان: مه گول قورنانه کا نه دیتی [نانکو و هکی وی نه هاتیه گولنی بیون و نه هاتیه دیتن] و کارلیکهر بیو. ﴿٢﴾ بهری مرؤفی ددهته راستین و برناهین، مه باوهری پنی نینا کو کتیا خودیه، و نه م ژ ته فرق بیف جو هه فشکان بز خودی چی ناکه یین. ﴿٣﴾ یی گومان خودی پنی باک و بلند و معزنه، و جو ژن و زاروک بز خو نه گرتینه. ﴿٤﴾ بی فامنی مه (کو شه پناه) نشنی نه لایق و نه همزی [و دویری راستین] د ده ره هقی خودیندا دگوت. ﴿٥﴾ و مه هزر دکر نهجه و مرؤف چو درهوان دراستا خودیندا ناکه. ﴿٦﴾ و هندهک مرؤف هه بیون، پارسن ژ نهجه بیان دخواستن، و نهجه بیان شهو پتر سه دابرن و پتر وه ستاندن. ﴿٧﴾ و وان مرؤفان ژی و هکی هه وه نهو هزره دکر، خودی که سی پستی مرنی ساخ ناکهت. ﴿٨﴾ نه م چوین دا بگه هینه نه سمانی و گوهر خنژ بدهینه ملیاکه تان، مه دیت نه سمان پنی تژی زیره فان و تویه داره [ژ ملیاکه تان]، و تژی ستیره [ملیاکته د وان و مرده کن پنی گوهداریا وان بکهت]. ﴿٩﴾ بهری نوکه مه ل نه سمانان جه هه بیون بز گوهداریی، و ههر تیکنی فی گالفی گوهداریی بکهت، دتی بیبیت ستیرت دریکیندا و ل بهر د راوه ستاینه. ﴿١٠﴾ و نه م نهجه نوزاتین کا بز چی خودی هنده زیره فان و تویه دار دانینه د نه سماندا، شه ری خودی دقت خه لکن شه ری بیبیتت پان بز خیرا وانه. ﴿١١﴾ و ژ مه بیت هه یین موسلمان و نه موسلمان، و نه م گه لک رینک و رینازین. ﴿١٢﴾ و مه دزانی خودایی مه ل سه ره مه پنی ده ستهه لا تداره، ههر جهی نه م لنی بین نه م نه نشین ژ یزایا وی قورشال بیین. ﴿١٣﴾ و هختی مه قورنان گولنی بیوی تیکهر مه باوهری پنی نینا و نه م موسلمان بیویین، و ههر که سی باوهری بیبیت بلا پشت راست بیبیت، نه خیرت وی کیم دین و نه گونه هیت وی پتر لی دتین.

وَأَمَّا السَّمِينُ وَمِمَّا أَضْمُرُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
 تَحْرُجُهُمْ وَأَمَّا الْفَالِغُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ لِأَسْفَهٍ مُّذَنَّبٍ فَذَٰلِكَ
 يَفْعَلُ بِهِمْ وَيَقْرِضُهُمْ ذُكُورَهُمْ بِسُلْكِهِمْ عَدَا مَا صَعَدَا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 السَّجْدَ يَقُولُ لَا تَبَدُّوا مَعَ اللَّهِ عُدَايَا ۚ وَأَنَّهُ لَمَتَّ قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوكَ كَأَنَّهُ يَتَكَلَّمُ عَلَيْكَ قَدِ افْتَرَىٰ بِنُوحٍ وَأَنبِيَآءِ
 عُرْوَىٰ وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ ۚ أَتَقُولُونَ لَكُم مَّا لَا نَشَاءُ ۚ قُلْ إِنِّي
 لَنْ نُجِيبَنَّ مِنْ أَقْوَامٍ مِّثْلِهِم مَّا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مَلْئِكَةٌ ۚ
 مِن لَّدُنَّا وَيَسْتَلِئُونَ ۖ وَمَن يَعْصِ أَمْرَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ
 فَإِنَّ لَهُ نَاجِيَةً مِّنَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّمَا جَاءَ الرَّسُولَ بَشِيرًا
 وَمَن نَّهَىٰ فَإِنَّمَا يَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ ۚ إِن يُؤْمَرْ
 بِشَيْءٍ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ أَن يَقُولَ فَذَاكَ لَبَدْلٌ خَلْفَهُ
 إِن لَّأَنفُسٌ عَصَاةٌ أَلْفٌ ۚ قُلْ إِنِّي لَأَنفُسٌ عَصَاةٌ ۚ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٨﴾

﴿۱۶﴾ پشتی مه قورشان گولئی بوویسی هنده ک ژ مه
 موسلمان بوون و باوهری ب پیغمهبری نیان، و
 هنده ک فهدمربوون و باوهری نه نیان، و نهویت
 باوهری نیابین نهو ب سه رینکا راست ههلبوون.
 ﴿۱۷﴾ و نهویت باوهری نه نیابین دئی بنه داردوویسی
 دوزمهئی. ﴿۱۸﴾ و نه گهر نهویت گاوربوویسن رینکا
 حقیقین گرتانه و موسلمان بوویانه، نه م دار زقن وان
 به رفهد کهن. ﴿۱۹﴾ دا وان بنی بجهربین و هه چیسی
 گوهداریبا خودایسن خن نه کعت، خودی دئی وی
 تیخته دیزایه کابن فهربین و بن فهه سیاندا. ﴿۱۸﴾ و
 بن گومان مزگفت بهس جهن هندینه خودایسن معزن
 ب تنی تیدا بیته بهرستن و کهنی دئی تیدا نه بهرینسن.
 ﴿۱۹﴾ وهختی بهندهیسی خودی (موحهمد) رابووی و
 بانگ بق بهیاما خودی هللدیرایی، نه جنه لنی کومبوون
 و نیزیک بوو بجهه سه رملیت تیک، هندی هندلی
 کوم بوون، دا گوهی خن بدمنه قورنانی. ﴿۲۰﴾ [ههی
 موحهمد] بیژه [وان گاوریت ژ نه دخوازان نو دین
 خن بیلی، بان دبیزن نه فه موحهمد دج دکعت]: نه ز

بهس خودایسی خن دهرنسم و نه ز چو هه فیشکان بق خودایسی خن چیی ناکم. ﴿۲۱﴾ بیژه: [بهس من خیرا
 ههوه دقبا بهلی هوین نوزانس] قیجا نهو خیرا من بق ههوه دقیت نه ز نه شیم بگه هینه ههوه، و نیزایا هوین
 ههزی نه ز نه شیم بیعه سه ری ههوه. ﴿۲۲﴾ بیژه: ژ بلی خودی من چو ههقه نینس، و من چو کسه نینه ژ بلی
 خودی نه ز ههوارا خن بگه هینمی و من بهوویت [نه گهر نه ز بهیاما خودی نه گه هینم بان نه گوهداریبا وی
 بکهم]. ﴿۲۳﴾ چو جهه من ناحه وینسن نه گهر نه ز بهیاما خودی ب دورستی و بن کییاسی نه گه هینه ههوه،
 و ههه کهن نه گوهداریبا خودی و پیغمهبری وی بکعت جزایسی وی ناگریی دوزمعیه، دئی ههرو ههه
 تیدا بیست. ﴿۲۴﴾ قیجا گافا رورژا بن دیتنه ترساندن دبینن کو رورژا قیامه تیه، نه ها هنگی دئی زانس کاکی
 ژ وان کیم پشت و کیم هه زماره [نهو بان موسلمان]. ﴿۲۵﴾ بیژه: نه ز نوزانس کارورژا قیامه تنی، نهوا هوین
 بنی دیتنه ترساندن یا نیزیکه بان نه [بهلی دئی ههه تیت]. ﴿۲۶﴾ خودیه زانایسی تیشی نه بهر جاف، و غهیا
 خن بق کهنی ناشکهارا ناکت. ﴿۲۷﴾ بق وی نه بیت یسی نهو بق بهیاما پیغمهبرانیسی هه لهیزیریت، خودی
 ملیاکه تان دهنیزیت، دا ملیاکه زیره فانیسی ل بهر سینگی وی و ل پشت وی بکن، و ژ نه جنه بان پباریزن.
 ﴿۲۸﴾ [خودی تهعلا پیغمهبریت خن، ب ملیاکه تیت خن، ژ نه جنه بان دهاریزیت] [دا بشین بهیاما خودایسی
 خن بگه هینس، و خودی ذانیت کاج ل نک وان ههیه، و ناگه هز هویر و گران ههیه، و چو ل بهر بهرزه
 ناپت.

سوره موزمیل

ل مه کهمن هاتبیه خوارئی (۲۰) نابهته

بسم الله الرحمن الرحيم

- ﴿۱﴾ هه ی نهو کهسن جلکیت خؤ د خؤ وه کرین.
- ﴿۲﴾ شهفن همیسئی رابه نفیژان بکه، کیمهک تنی نهییت.
- ﴿۳﴾ نیفهکا شهفن بیان کیمتر زئی. ﴿۴﴾ یان ز نیفن زیدهتر، و قورناتن هیدی (ل سهر خؤ) بخویه.
- ﴿۵﴾ هم دئی ناخفتهکا گران ب سهر نهدا نین و داریزین.
- ﴿۶﴾ رابوونا شهفن چیتر دل و دهقان دکهته تیک، و گوژتن سهراست و دورستر لن دکهت.
- ﴿۷﴾ و د رؤژتیدا نه دلیقهیهکا دریتز یا هه ی بز ب جهیناسا کاروباران. ﴿۸﴾ ب شهف و رؤژ نافن خودایسن خؤ یینه، و خؤ بز پهراستا وی قالا بکه.
- ﴿۹﴾ خودایسن رؤژهلات و رؤژنافاسن، چو پهراستی بییت راست و دورست ز وی پیغهتر نین، نهوی بز خؤ بکه پشت.
- ﴿۱۰﴾ یینسا خؤ فرهه بکه ل سهر وی

تشتن دبیژن، و ب جوامتری پشتا خؤ بده وان. ﴿۱۱﴾ توفان بین باومریست قیامهتنی دره و ددان و حالخوش بهیله ب هیقیانمغه، نهز دئی جزایی وان دهستی، بیجهکتن یینسا خؤ ل وان فرهه بکه. ﴿۱۲﴾ مه قهید و زنجیر و دؤژههکا سنجری یا هه ی. ﴿۱۳﴾ و مه خوارنهک یا هه ی، د گه وریسا کهسیندا ناچیت، و مه تیزابهکا ب ژان و دژاور یا هه ی. ﴿۱۴﴾ رؤژانهرد و چیا دله رزن، و چیا دینه گرکیت خیزی. ﴿۱۵﴾ مه پیغهمه رملک بین بز هه وه هنارتی کو رؤژا قیامهتنی شاده بیسن ل سهر هه وه بدهت، ههروهکی مه پیغهمه رملک بز فیرههونی زئی هنارتی. ﴿۱۶﴾ و فیرههونی گوهداریسا پیغهمهری نهکر، و باومری بین نهینا، مه هنگافت، هنگافتهکا دژوار. ﴿۱۷﴾ نهگهر هوین باومریسن نهینن، دئی چاوا خؤ ژ نیا و نهخوشیسا رؤژهکتن پاریزن، بجویکان پیر دکهت. ﴿۱۸﴾ ز سههواوی رؤژی، تیک و دهرز دکهفته نهسانی، و ژفانسن خوددی ب هاتناوی رؤژی هه ر دئی تیت. ﴿۱۹﴾ نهف همسی بیرینهانکه، یسن بیقیت زین ناگهه و نهگوهداران ل خؤ بز فریت، بلا ریکهکتن بیییت خؤ بین بگههته خودی (نهوی زئی رینکا باومریسه).

﴿۱۹﴾ خودی کوشی ج گوت ؟ ﴿۲۰﴾ جاره کا دی خودی کوشی ج گوت، و چاوا گوت ؟ ﴿۲۱﴾ جاره کا دی دا هزرا خن. ﴿۲۲﴾ باشی نالچاقیت خن کره گری، و خن گله که نه محل و ترش کر. ﴿۲۳﴾ باشی پشت دا باورسی، و خن ژ هقیبی و راستی مهنتر دیت. ﴿۲۴﴾ گوت: هبیت نبیت نهفه سیره که ژ بری و ره، دست بؤ دست دیتنه فه گواستن. ﴿۲۵﴾ هبیت نبیت نهفه گوتنا مروفانه [نه گوتنا خودی]. ﴿۲۶﴾ دئی وی نایزنه د ناگره کنی سنجریدا. ﴿۲۷﴾ تو دزانی نو ناگری سنجرى چیه ؟ ﴿۲۸﴾ ناهامی د چو ناهیلیت. ﴿۲۹﴾ ژ دوبر یا دیاره بؤ مروفان. ﴿۳۰﴾ نوزده زیره فان ل سر د پاره مستابنه. ﴿۳۱﴾ و مه زیره قانیت ناگری دوزمهنی ژ ملیا که تان پینه تر چن نه کرینه، و مه همز مارا وان ژ بر هندى یا کریسه هنده دا بی باهران بجمربین، و دا خودان کتیب (جوھی و فهله) پشت راست بین کو نهف قورنانه یا ژ نك خودی هاسی، و دا باورسیا خودان باورمان پتر لی بیت، و دا خودان کتیب و خودان باور ب گومان

نه که فن (ل هه ژ مارا وان)، و دا نهویت دلی وان گومان و دورویاتی تیدا و گاور بیژن: خودی ج مه خه د ب دیار کرنا فی هه ژ ماری ههیه، هوساین خودی بقیت گومرا دکهت و یسی بقیت راسته بری دکهت، و کهس نوزانیت کا خودایسن ته چهنه لهشکر ههیه و کا چنه، و نهف ناگره (دوژ هه) ژ دهرس و چامه یان پینه تر نینه بؤ مروفان. ﴿۳۲﴾ نه بلال خن بزفرن، سویند ب هه یقی. ﴿۳۳﴾ و سویند ب شه فی دهمی ب تارسیا خوزه دچیت. ﴿۳۴﴾ و سویند ب سینه یسن دهمی ب رونه بیا خوزه دیت. ﴿۳۵﴾ بئ گومان نهف دوژ هه تیزا و تانافه کا مهنه، چاوا ژئی نارسن و ترانه یان بئ دکهن. ﴿۳۶﴾ نهف ناگره ناگه هدار کره بؤ مروفان، دا گوهاریسیا فه مانیت خودی بکن. ﴿۳۷﴾ بؤ یسن بقیت بته پیش ب کرنا خیری و باشیسن، یان فه مینیت ب کرنا گونه هان. ﴿۳۸﴾ همر که سهک د گهروا کارى خودایه و پینه گرندایسه [ژئی دهرناکه لیت هه تا مافیت ل سر، ژئی نه تینه ستاندن]. ﴿۳۹﴾ نهو تن نه بن نهویت کتیبیا خؤ ب دهستی راستی و هر دگرن. ﴿۴۰﴾ د بهحه شناندا پسپارا تیک و دو دکهن. ﴿۴۱﴾ ژ حالنی گونه هکاران. ﴿۴۲﴾ [دبیزنه گونه هکاران]: ج هوین کره د [فی] [دوژ هه ییدا]. ﴿۴۳﴾ [گونه هکار] دئی بیژن: د دنیا پیدا مه نفیژ بؤ خودایسن خن نه دکرن. ﴿۴۴﴾ و مه نان نه ددا فه قیر و زاران. ﴿۴۵﴾ مه ژى وهکی خه لکی خن دهاقیتسه ههمی کاران، چ باش چ خراب. ﴿۴۶﴾ و مه د دنیا پیدا باورمی ب پوژا جزادانسی نه دیشنا. ﴿۴۷﴾ نه م د هوسا بوویسن، هه مرن ب سر مه د هاتی.

﴿۱۸﴾ مه هدهد راهمه هدهد چيان، چو مفايس ناگه مينه وان. ﴿۱۹﴾ بوجي بشتا خؤ ددنه قورنانى و گوهنى خؤ نادهنى. ﴿۲۰﴾ دئ بيژى كه ريت راته قيايه. ﴿۲۱﴾ ز شيره كى بيت ره بين. ﴿۲۲﴾ بهلى هه رى تىكى ز وان، دقيا بؤ وى زى تىكه هاتايه، هه روه كى بؤ بينه مبهرى هانى. ﴿۲۳﴾ نه خير بلال وى هيئى نهن، بهلى ب راستى وان باوه رى ب رؤزا قيامه تنى نينه، زى ناترسن. ﴿۲۴﴾ نه خير وه نينه وه كى نه و راستا قورناندا دينزن، قورنان ناخفتنا خوديه، و بيرنيان و شيره ته. ﴿۲۵﴾ و سى بئيت دئ باوه رى بى نيت، و بؤ خؤ شيره تان زى و مرگريت. ﴿۲۶﴾ و بهس نه و دئ بؤ خؤ شيره تان زى و مرگريت بسن خودئ بؤ قيايى، و هه ر خوديه خودانى پاريز كاريسى و خودانى گونمه زيرينى.

فَمَا تَلَقُوهُمْ فَسَقُوا الْقِيَمِينَ ﴿۱۸﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ اللَّهِ حِكْمَةٌ مُّؤْتِيهِمْ ﴿۱۹﴾ كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَفَرَّةٌ ﴿۲۰﴾ قُرْتٌ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿۲۱﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ فَرَقٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوقَ ضُخْمًا مُنْتَشِرَةً ﴿۲۲﴾ كَلَّا بَلْ لَئِن قَالُوا لَآخِرَةٌ لَآخِرَةٌ ﴿۲۳﴾ كَلَّا لَئِن نَذَرْنَا عَنْهُمُ الْوَعْدَ لَآخِرَةٌ لَآخِرَةٌ ﴿۲۴﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ ﴿۲۵﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ فَرَعًا وَقَدِرَ ﴿۲۶﴾ وَأَعْلَى الْعَرْشِ عِزَّةٌ ﴿۲۷﴾

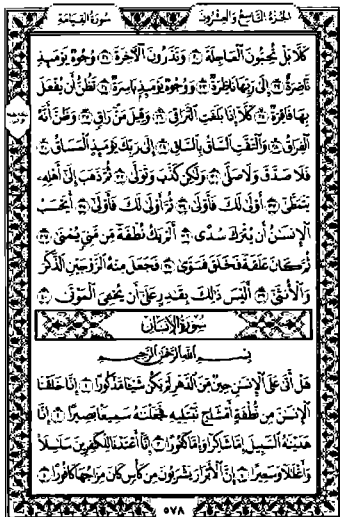
سُورَةُ مَا تَلَقَاهُمْ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقِيمُ بِعَمِّ الْيَتِيمَةِ ﴿۱۸﴾ وَلَا أُقِيمُ بِالْقَلْبِ الْوَالِدَةِ ﴿۱۹﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانَ أَنْ يُخَمَّ عِظَامُهُ ﴿۲۰﴾ بَلْ يَدْعُونَ عَلَىٰ سُنْبُوتِهِ نَارَهُ ﴿۲۱﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿۲۲﴾ يَسْتَلِ أَمَامَهُ عَمِّ الْيَتِيمَةِ ﴿۲۳﴾ قَدَّارِقَ الْعَصْرِ ﴿۲۴﴾ وَعَسَىٰ الْقَمَرُ ﴿۲۵﴾ وَيُحِجُّ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۲۶﴾ بِقَوْلِ الْإِنْسَانِ يَوْمَ يُدْعَىٰ الْمُتَّقُونَ ﴿۲۷﴾ كَلَّا لَآخِرَةٌ لَآخِرَةٌ ﴿۲۸﴾ بَلْ زَوَّجْنَاهُمُ الشَّقَرَةَ ﴿۲۹﴾ يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَ يُدْعَىٰ بِأَقْدَامِهِ وَالْقَمَرُ ﴿۳۰﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ قَتْلِهِ جَبِيحٌ ﴿۳۱﴾ وَأَوَّلَىٰ مُغَابِرَةٍ ﴿۳۲﴾ لَآخِرَةٌ لَآخِرَةٌ لِيَفْجُرَ بِهِ ﴿۳۳﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَهَنَّمَ زُجُورًا ﴿۳۴﴾ لَآخِرَةٌ لَآخِرَةٌ فَاتَّبِعْ ﴿۳۵﴾ وَرَبَّنَا عَلَيْنَا سَاءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾

سُورَةُ مَا تَلَقَاهُمْ

ل مه كهمن هاتيه خوارى (۱۰) تايه ت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ سويندئ ب رؤزا اباوونى و دوياهيى دخؤم. ﴿۲﴾ و سويند ب نهفا خبز خواز و زنده لؤمه كارى خؤ لؤمهى خؤ دكهت ل سهه خهله تى، كا بؤ چى كر، و ل سهه باشيى كا بؤ چى نه كر. ﴿۳﴾ نه رى ما رؤف هزر دكهت نه م شين جاره كا دى هه مستكىت وى ليك بدهين. ﴿۴﴾ بهلى .. نه م دشين سهه وتليت وى زى وه كى به رى چى بكهين. ﴿۵﴾ مرؤفى دقبت ب فنى نينكار كرنى چو دلى خودا نه هتليت، و ريكا خرابيى ل بهه هه ر با فكه رى بيت. ﴿۶﴾ دينزيت كا كهنگى رؤزا قيامه تنى دئ تيت. ﴿۷﴾ وه خنى چاف زىق دبن، ز ترساندا نه بين نه بجن. ﴿۸﴾ و وه خنى هه يف نه ما، غه يرى و نارى بوو. ﴿۹﴾ و وه خنى رؤز و هه يف فيك دكهفن و دگه هه تيك. ﴿۱۰﴾ نه ها هنگى مرؤف دئ بيژيت كيف بره فم. ﴿۱۱﴾ نه خير وى چو ريك نينن. ﴿۱۲﴾ وى رؤزى زفرين بؤ نك خوديه، وى رؤزى همس ل دهف خودئ دئ تيورن. ﴿۱۳﴾ وى رؤزى كار و كريا ريت مرؤفى همسى، هويس و گر، دئ بؤ مرؤفى تيه گؤتن، و مرؤف دئ بيت. ﴿۱۴﴾ مرؤف ب خؤ ل سهه خؤ دئ بيته شاهد. ﴿۱۵﴾ فيجا جهند هه جه تان زى بگريت فايدئ وى ناكهن. ﴿۱۶﴾ [هه ي پنه مبهه ر] نه زمانى خؤ ب له ز ل قورنانى نه گه رينه ز ترسا ز بير كرنى. ﴿۱۷﴾ ب راستى ل سهه مه به نه م فنى قورنانى د سينگى نه دا كؤم بكهين، و بيخنه سهه نه زمانى ته كو تو بخوينى. ﴿۱۸﴾ فيجا ته گه ره بؤ ته خواند، گوهنى خؤ بده خواندنئ [و ز بهر خواندنا وى نه زمانى خؤ نه لفاقينه و بسن دمگ به، پشتى نه م بؤ ته دخوين باشى بخوينه، هه روه كى بؤ ته هاتيه خواندن نه م دئ ل سهه ته ساناهاى و سفلك كهين]. ﴿۱۹﴾ باشى ل سهه مه به نه م بؤ ته ناشكهه رابه كين، و رؤنكرونا وى نيشا ته بدين.

﴿۲۰﴾ نه خیر نه کو هوسن ل هانتا ورژا قیامتس ب
شکن، بهلسی هوسن ل دنیاسن ب له زن [هوسن گلهک
حه ژئی دکهن]. ﴿۲۱﴾ وهوسن و پشتا خن ددنه
ناخره منس. ﴿۲۲﴾ وی ورژئی هندهک سه رو جاف د
گمش و خوشن. ﴿۲۳﴾ بهری وان یسن ل خودایسن
وان و خودایسن خن دینسن. ﴿۲۴﴾ و هندهک سه رو جاف
وی ورژئی د نه حل و ترشن. ﴿۲۵﴾ دزاسن کو نانافه کا
مه زن دئی ب سه ر واندا تیت، و پشتن ل وان
شکنیت. ﴿۲۶﴾ نه خیر وه نه کن و ل خن بزفرن، ج
گافا روح گه شته قوفلولاک سنوی، و مرؤف ک هفت
د سه که رتیدا. ﴿۲۷﴾ و خهلکن مالا وی گوت: کا
کی هیه دهرمانه کی یان چاره به کن بو بییت.
﴿۲۸﴾ و پشت راست بوو کو مرنه، و دئی کس و
کارنت خن هیلت. ﴿۲۹﴾ و بییت وی تیک نالیان.
﴿۳۰﴾ نهها هنگی بهر ب خودیقه دئی تینه ناژوسن.
﴿۳۱﴾ نه [وی] باومری ب فورناتنی ینا، و نه [وی]
نفسیژ کرن. ﴿۳۲﴾ بهلسی درمو دانان، و پشت دا وان.
﴿۳۳﴾ [انه بهس نهف وی کر] باشی قبهه چن مالا
خن. ﴿۳۴﴾ تیزال سه ر تیزایسن بو ته بیت [هه ی بن باوهر]. ﴿۳۵﴾ باشی ل سه ر تیزایسن بو ته بیت [هه ی
بنی باوهر]. ﴿۳۶﴾ نه مرتی مرؤف هزر دکهت، هه ما دئی هوسا میت، بن حساب د گهل پته کرن. ﴿۳۷﴾ مانه
چپکه کا نافس بوو، که نعبه د مالبجو یکیدا؟ ﴿۳۸﴾ باشی بوو خوباره، باشی خوددئی چیکر و دورستکر،
دهست و بنی و چاف و گوهداتی. ﴿۳۹﴾ و ژن و میز هه ر ژ وی چیکرن [نانکو کچ و کور ب دویف تیخسن].
﴿۴۰﴾ نه ری مانه وی هوسن هوسا دایسن، نه شیت مریمان ساخ بکه ته ه؟.

سوره هاتا نینسان

ل معینه بن هاتیبه خوارئی (۳۱) نایه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب راستی و بنی گومان دمه کن دینژ یسن ب سه ر مرؤفیدا بسوری، و نهو نه بوو، و یسن نه نیاس بوو.
﴿۲﴾ ب راستی مه مرؤف ژ چپکه کا نافا ژن و میزان یا تیکهل یسن چیکری، دا بجهر بیینن کا باشی دئی چ کار
و کریاران کهت، و مه ب گوهدو جاف تیخست. ﴿۳﴾ بن گومان مه ریک یا بو رؤنکری، فیجا یان دئی یسن
شوگردار بیت و نیعمهت و که ره میت خوددئی د گهل کریسن ژ بیر ناکهت، یان دئی ژ پی دهر که فیت و دئی یسن
بنی نان و خوئی بیت، و رینکا خرابیسن دئی گریست. ﴿۴﴾ مه بو گاور و بن باوهران زنجیر و قهید و ناگری
سنجری یسن بهر هه فکری. ﴿۵﴾ بن گومان مرؤفیت قهنج و خودان باوهر، دئی ژ بهر داغه کا تیکهل کافوروی
فه خون.

﴿۶﴾ ئەف ئانە كانىبەكە خودنېناس زى ئە دەخۆن،
 مەروۇف د دەوىف خۆزرا رادكېشىت كېفە بېجىت دى
 د دەوىفرا تېت، و چاواو بېلىت دى وەسا دەمرېت.
 ﴿۷﴾ ئەف خودنېناسە ئەون ئەرېت تەشنى تېخىستە
 سەر خۆب جەد دكەن، و ز رۆزەكەن دترسن ئەنگامى
 و ئەخۆشېبا وئى يا ئەفايىسە، كەس زى ئە دەر نېشە.
 ﴿۸﴾ ئەو خوارنا ئەو حەزى دكەن و هەوجە،
 دەدەنە هەزار و سىوى و دېلان. ﴿۹﴾ دېئزەنە وان: ئەم
 قىن خوارنى د رېسا خودنېندا دەدېنە هەو، مە چو
 بەرانبەر ز هەو، ئە نەفىت، ئە خەلات و ئە شو كوردارى.
 ﴿۱۰﴾ ئەم قىن چەندى دكەيسن چوئىكى ئەم ز خودايسن
 خۆ دترسېن، دا مە ز رۆزەكا توش و ئەحل و
 گران پارزىت. ﴿۱۱﴾ ز بەر باشيا وان، خودى
 ئەو ز ئەخۆشېبا وئى رۆزى باراستن، و رۇناسى و
 گەشائى تېخستە د سەر و چافىت واندا. ﴿۱۲﴾ و ز
 بەر بېنفرە هېيا وان، ب بەحەشتى و نارموشى
 خەلاتكرن. ﴿۱۳﴾ سەر تەختىت نەرم و خۆش و
 چارچە فكرى د بەحەشتىدا بالداينە، ئە گەر مئى دېئىن

عَبْرًا لِمَنْ يَمَّا عَالِيَ اللَّهُ يُغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّهُ كَانَ ذُو جُنْدٍ
 بِرَأْسِهِ يَوْمَئِذٍ فَتَبَارَكَ اسْمُ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶﴾
 قَبَسًا لِّمَنْ شَاءَ اللَّهُ لِيُؤْتِيَهُ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ اللَّهُ لَئِنْ
 شَاءَ لَوَلَّوْا كَمَا يَبْغُونَ لَأَرْسَلْنَا قُرُونًا مِّن بَنِي
 إِسْرَائِيلَ بِآيَاتِنَا فَظَلَمُوا ﴿۷﴾ وَتَجَزَّوْا فَمَا صَيَّرُوا
 بِرَأْسِهِمْ جَزَاءً وَلَا تَهَمَّوْا ﴿۸﴾ وَذَاقُوا وَعَبْثَ غُلَامًا
 وَكَانَ غُلَامًا ضَالًّا ﴿۹﴾ فَتَبَارَكَ اسْمُ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 إِنَّهُ كَانَ ذُو جُنْدٍ بِرَأْسِهِ يَوْمَئِذٍ فَتَبَارَكَ اسْمُ
 اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۰﴾ وَتَجَزَّوْا فَمَا صَيَّرُوا
 بِرَأْسِهِمْ جَزَاءً وَلَا تَهَمَّوْا ﴿۱۱﴾ وَذَاقُوا
 وَعَبْثَ غُلَامًا وَكَانَ غُلَامًا ضَالًّا ﴿۱۲﴾ فَتَبَارَكَ
 اسْمُ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ إِنَّهُ كَانَ ذُو جُنْدٍ
 بِرَأْسِهِ يَوْمَئِذٍ فَتَبَارَكَ اسْمُ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿۱۳﴾

نېناس

نە سەرامبى. ﴿۱۱﴾ و سېهرا داروبارى بەحەشتى نىزىكى وانە، و فىقى و بەرى وان داروباران يسى بەردەستە.
 ﴿۱۵﴾ و خزمەتكار، نامائىت زىقى و بەرداغىت ئەنك و زەلال، ل بەر وان دگىرن. ﴿۱۶﴾ نامان ز زىقىنە و
 بەس تېرا وان ياتىن هەي ئە كېم نە زىدە. ﴿۱۷﴾ و ئەف خودان باوهرە د بەحەشتىدا ز بەرداغەكەن ئە دەخۆن،
 تېكەل زنجەبىلېنە. ﴿۱۸﴾ ز كانىبەكەن ئە دەخۆن دېئىزى سەلسەبىل [ئانكو خۆش و نەرم و شرىن و سەلک].
 ﴿۱۹﴾ و ھندەك خزمەتكارىت بېجوىك ل بەر خزمەتا وان دگەرن، ھەروھەر تېدانە، و ھەروھەكى خۆ دېئىن،
 ئە گەر تو بېئى دى بېزى لولۇ و مرارى بېت بە لافن. ﴿۲۰﴾ و ئە گەر تو خۆشېتت بەحەشتى بېئى، دى بېئى
 ملكەكەن بەرقرەھە، و بىن حەسب خۆشېنە. ﴿۲۱﴾ و جلكىت ب خەمەل و كەسك ل بەر وانە، ز نارموشى
 ئەنك و سستېر، و بازىت زىقى دكەنە دەستىت خۆ، و خودايسن وان ئە خوارنەكا زەلال و باقر دى دەتە وان.
 ﴿۲۲﴾ [خودايسن مەزەن دى بېزى وان]: ئەھا ئەفە خەلاسى بزاڤا ھەرەمبە، مە بزاڤا ھەو قەبولى كەر و مە خەلات
 كەر. ﴿۲۳﴾ مە قورشان پېچ پېچە بۇ ئە يا ھنارتى. ﴿۲۴﴾ قېچا بېنا خۆل سەر گەھاندانا خوكمى خودى فرەھ
 بکە، و گوھدارىسا چو گونەھكار و بىن باوهران ز وان ئەكە. ﴿۲۵﴾ و بەردەوام ناقى خودى بېنە، سېندە و
 تېناران.

﴿۳۶﴾ و ب شە ف نغزبان بکه و شە فا خز ب نغزبان ساخ بکه. ﴿۳۷﴾ نەف گا ور و مورسکه گە لە کە حە ز دنیاسن دکەن، و پەشتا خز دەننە رۆژە کا گران [کەر ناخەرته]. ﴿۳۸﴾ مە نەو بێت [ز چو نەبێسن] چنکەرن، و مە نەندامبێت وان بێت موکو مکرین، و نە گەر مە بقیت دئ وان ب هەندە کبێت ز وان چیتەر گو هۆرین. ﴿۳۹﴾ نەفە شیرەت و بێرینانە، و بێت باشیا خز بقیت، بلا رینکا خودایسن خز بگریت. ﴿۴۰﴾ و هوبن نەشین چو بکەن نە گەر خودی حەز نە کەت، ب راستی خودی سن زانا و کاربە جهه. ﴿۴۱﴾ بئ وی بقیت دئ ب بەر دلو قانیسا خو تخیخت، و بو گونە هکاران نیزا و نە خوشبیه کا دزوار یا بەر هە فکری.

سوره نامورسولات

ل مە کە مەن هاتیبه خواری (۵۰) نایهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سوبند ب بایسن ل دووبف نیک دئیت. ﴿۲﴾ و سوبند ب هورە بایسن هور. ﴿۳﴾ و سوبند ب وان ملیاکە تیت عە و ران بە لاف دکەن. ﴿۴﴾ و سوبند ب وان ملیاکە تیت فەرمانیت خودی دینن، دا راستی و نە راستی زینک بێتە قافارتن. ﴿۵﴾ و سوبند ب وان ملیاکە تیت وە حیا خودی بو بێغە مەر ان دینن. ﴿۶﴾ داخە لکی هە جە تەر بکەن، یان داخە لکی بترسین. ﴿۷﴾ نەو تشتی سۆز و بە بیان بو هەوە بئ دیتە دان دئ هە رتیت. ﴿۸﴾ گا فا سبێر رۆیان و رۆ ناهی وان نە ما. ﴿۹﴾ گا فا نە سمان کە لشت و دە مرزی. ﴿۱۰﴾ و گا فا جیا زبسن دچن و هوبەر هوبەر دبن. ﴿۱۱﴾ و گا فا وەخت بو بێغە مەر ان هانە دە ستشان کەرن بو حو کمرتنی. ﴿۱۲﴾ بو کبێر رۆژی هاتیبه پاشتیخستن؟ ﴿۱۳﴾ بو وئی رۆژی ئە و احساب تیتدا دنا فەر ا خە لکیدا دیتە کەرن کور رۆزا قیامە تیه. ﴿۱۴﴾ ما تو ج دزانی، ئە و ج رۆژە. ﴿۱۵﴾ وئی رۆژی نە خوشی و نیزا بو بئ یا وەرمانە. ﴿۱۶﴾ ما مە بئشیت وان بێت گونە هکار د هیلاک نە برن. ﴿۱۷﴾ باشی ما مە گونە هکاریت پەشتی وان زی، نە دانە دووبف. ﴿۱۸﴾ ئە ها ئە م فئ ب سە رتی خرابکاران دینین. ﴿۱۹﴾ وئی رۆژی نە خوشی و نیزا بو بئ یا وەرمان بێت.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۖ إِنَّ هَذَا لَكُنَّ
مُجْتَرِبُونَ الْعَالِمَةَ وَتَذَرُونَ وَرَأَهُ مَرْيَمًا قَبِيلًا ۖ فَخَرَّتْ عَلَيْهِمْ
وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَوَدَّاعًا شَيْئًا بَدَلْنَا أُمَّتَهُمْ تُبَدِّلًا ۖ إِنَّ
هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۖ وَمَا تَشَاءُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِي ۖ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتِزَّتْكَ عُرْقَابٌ ۖ فَأَلْقَيْتَنَّهُمْ كِطَابًا ۖ
فَالْقُرْآنَ قَرَأْتَ ۖ فَالْحَبْلَ عَلَّمْتَنَّا لَكَ ۖ وَإِنَّمَا
كُنَّا عِزًّا لَوْعَ رَبِّ ۖ فَإِنَّا كُنتُمْ مَطْلُوبِينَ ۖ وَإِذَا التَّنَادَةُ رُجَّتْ ۖ
وَإِنَّا لَجِبَالٌ لَّيْسَتْ ۖ فَتَمَّا أُرْسِلُ نُفِثَ ۖ لَأَمِّي يَوْمَ أُنزِلَتْ ۖ
لِيَوْمِ الْقَضِيلِ ۖ وَمَا أَدْرَكَكَ مَأْوَمُّ الْقَضِيلِ ۖ وَبِئْسَ
لِلْمُكْرِمِينَ ۖ أَلْوَهْمُكَ الْأَوْلَىٰ ۖ لَمْ نُنْفِثْهُمْ إِلَّا لِأَخْرِي ۖ
كَذَلِكَ نَفْعُكَ بِالْمُخْرَبِيِّ ۖ وَبِئْسَ يَوْمُ بَدْلِ الْمَكْرَبِيِّ ۖ

سوره ناهمه

ل مه کهمن هاتیبه خوارنی (۱۰) نابهته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ خهلکنی مه کهمن بسیار چ ز تیک و دو دکهن؟
 [پاشی همر سوره تی بهر سف دافه، چونکی بسیار
 نه بز هندیه دانو بهر سفی بدن، بهلکی بز دیار کرنا
 حبه تی بونا حالی وان بوو، و نهو کراسنی وان
 خق کر یبه تیدا]. ﴿۲﴾ بسیار به حس و خبه مر و
 سالوخی مه زن کو روژا قیامه ته ژ تیک و دو دکهن.
 ﴿۳﴾ نهو روژا نهو تیدا دودل. ﴿۴﴾ نه خیر دئی زانن،
 بلا دودل نه بن. ﴿۵﴾ دیسانه خیر دئی زانن، دمنی ب
 چافنی سه ری خق وی راستیا نهو تیدا دودل، دینسن.
 ﴿۶﴾ [چاوا هورین باوه ریستی ناینسن کو دئی جاره کا
 دی ساخ بن و ژ گوران رابهغه، و بهخ و پروینت
 ههوه ههمی نشان و بهلگه نه] مامه نهرد بز ههوه
 و زینا ههوه و جانوه ریست ههوه، خقش نه کریبه و

رانه تیخنسیه و بهر ههف نه کریبه. ﴿۷﴾ و مامه چیا نه کریبه سنگ [بزق راگرتا نهردی، دانه هینت و بچیت، دان
 نه لفلقت، و داب چوره خان نه که لقت، و هه که نف چیا به نه بانه نهرد نه در اوه ستیا، و داهه ریستی ههزه ژوک
 بیت]. ﴿۸﴾ و مامه هورین نه کریبه زن و متیر. ﴿۹﴾ و مامه خهو [نقسنن] بز ههوه نه کریبه فهغه سیان
 [بز نه هیلانا وی و ه ستیا ناورین د بزاقا خق یا روژانه دا دینسن، و جاره کا دی دز فر نهغه سه بزاقا خق].
 ﴿۱۰﴾ و مامه شهف بز ههوه نه کریبه بهر ده و کراس. ﴿۱۱﴾ و مامه روژ بز ههوه نه کریبه دمنی بزاقا
 زینتی. ﴿۱۲﴾ و مامه حهفت نه سمائیت ب هیز د سهر ههوه دا تافانه کریبه. ﴿۱۳﴾ و مامه چرایه کنی گهش
 بز ههوه چنی نه کریبه. ﴿۱۴﴾ و مامه بز ههوه ناف و بارانه کا بزوش ژ عومران دانر تیسیه [و پاشی خودی
 نه عالا سوود و مفاویت باراننی ناشکه را کرن و گوت]: ﴿۱۵﴾ دانم دان و دهرامت و شیکانی پنی بدین.
 ﴿۱۶﴾ و دابا خجه یست نژی داروبار، پنی بدین. ﴿۱۷﴾ مین گومان نهو روژا نهو تیدا دودل کو روژا جو دا کرنا
 قهنجی و خرایینه، روژا کو مبون و ژنک قافارتنی، یا درئی و پشیا ههمی چیکریاندا و همر دئی تیت.
 ﴿۱۸﴾ روژا بفل ل شاخکی دتیه دان، فیجا هورین پیل پیل دتین. ﴿۱۹﴾ و نه سمان وی روژتی قهبون و بوونه
 دهر گهف. ﴿۲۰﴾ و چیا ههژیان و بوونه لهیلان. ﴿۲۱﴾ ب راستی [وی روژتی] دوزمه دل هیفیا پنی باوه رانه.
 ﴿۲۲﴾ جهه و دو بیا هیکه بز زیده خرابکاران. ﴿۲۳﴾ کو ههروهه دئی تیدا مین. ﴿۲۴﴾ تیدا تام ناکه نه هیکیاتینی
 و فه خوارنا تهزی. ﴿۲۵﴾ نافا شارایی و کیم و زوخ تن نه بیت. ﴿۲۶﴾ نهف جزایه ل دویف کریاریت وایه.
 ﴿۲۷﴾ د دنیا تیدا وان چو بز حسابا ناخره تی نه ددانا. ﴿۲۸﴾ و باویری ب نابه تیت مه نه دئینان و دگوتن درهون.
 ﴿۲۹﴾ ههمی نشت مه ب نفیسین و ههژ مار، سهر کاغز کریبه و نفیسیه. ﴿۳۰﴾ دئی بخون ژ نیزیسی بیغه تر نه
 نادهینه بهر ههوه [وژ نیزیسی بیغه تر ل ههوه زیندنا بیت].

﴿۳۶﴾ بن گومان جهن سهره رازین بؤ بارین کار و خود بترسانه. ﴿۳۷﴾ زیباغ و همی برنگیت نری. ﴿۳۸﴾ و بهریت مکهله دای و سینگله دای و هه فری و یه کده ست. ﴿۳۹﴾ و بهر داغیت نژی می [کو سه ری وان بی نه تیشیت]. ﴿۴۰﴾ خه لکن به جهشتن د به جهشتن، ناخفتنیت بو یج و به لاج نایسین. ﴿۴۱﴾ [تهفه] دان و خه لاته کن دورست و د جهن خودایه، ژ خوداین ته. ﴿۴۲﴾ خودانن نهر د نهمسانان و هندی د ناهیرا واندا، خوداین دلوفانه کس نه تیشیت د بهر اباخفت. ﴿۴۳﴾ و ژوا کو جبریل و ملیاکت ب بیز رادوستن، و کس نا ناخفتنیت مه گهر نه نو نه تیشیت خودی بری بدهتی، و ناخفتنا دورست و د جهن خودا بگهت. ﴿۴۴﴾ نهو روزه با راست و دورسته، ئیجا بی قیا بلا رینکا فه گهریانی ب بال خوداین خوفه خوش بگهت. ﴿۴۵﴾ ب راستی مه هوین ژ نیزیه کا نیزیگ ترساندن روزه مرؤف کریاریت خو دبینیت، و گاورد دبیزیت: خوژی نهز هه ر ناخ بامه و ساخ نه بو یامهفه.

سورة الناه

بسم الله الرحمن الرحيم

والتريعت عرقا و التشتك تشظا و التسيحت سبتا
 فالتسيبت سبتا فالتريوت امران يوم ترمف الراجفة
 تنبها الراجفة فلوب يوم يرواجفة انصتها خستفة
 يملون له نالمرؤ وون في الحيرة ان ناك عظامه حرة قالوا
 تلك ان اكره عسرة فاما من يخرو و صفة فنامهم بالناه
 هل انك عسيت موني ان اذانه زمر بالي القدر موني

سوره ناه نامعات

ل مه کهن هاتیه خواری (۱۶) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب وان ملیاکتیت ب دژواری جانن گاوران دکیشن. [هه ر دل دهستیکا کیشانا روحن دئی کهنه بهر نیزی و نه خویشیان، و ب توند و دژواری و بی رحم ملیاکت جانن وی دکیشن، دا ههمی گمه و باریت وی بهر نیزی این]. ﴿۲﴾ و سویند ب وان ملیاکتیت ب ره همنی و نه رمی جانن خودان باویران دکیشن [دهمن مرؤفنی چاک و باویریدار دکفته د سه کهر اتیادا، ملیاکت ره همن بی دهن و نه رم و برهحت جانن وی دکیشن، دا نه تیشیت، و دا بزایت کو تهو بی ل سهر و زه ره کا خوش، و دئی بهر ب ژینه کا خوشتر چیت]. ﴿۳﴾ و سویند ب وان ملیاکتیت فهرمانیت خودی ب لهز دیتنه خواری. ﴿۴﴾ و سویند ب وان ملیاکتیت بهر میزینکن ب جانان دکهن، بؤ جهن وان بی دو بیامی. ﴿۵﴾ و سویند ب وان ملیاکتیت کاروباری بوونی نانکو وجودی، ب فهرمانا خودی ب سه رو بهر دکهن. ﴿۶﴾ [سویند ب فان هه میان] روزه نهر د ب باری خوفه ده ژینت [هه ر دئی تیت، دهمن بقا تیکن ل شاخکی دیتنه دان ههمی تشنن خودان روح همن درمن]. ﴿۷﴾ د پشتر ا بقا دئی زی دتیت [کو سه ری] بابوونا مرؤفانه. ﴿۸﴾ وئی روزهی هندهک دل د بهریشان و ب ترسن. ﴿۹﴾ د جاف شوؤر و ب ترسن. ﴿۱۰﴾ دبیزن نهری پشنی مرنی تم دئی ساخ بینهفه، و دئی زفرینه سهر حالی خو بی تیکن، پشنی مرنی. ﴿۱۱﴾ نهری پشنی تم دینه کو مه کا ههستیکت هه لوهریای. ﴿۱۲﴾ [ب ترانهفه و ژ نه باوهری] دبیزن: نه گهر و بییت و راست بیت [کو نه م جاره دا دئی ساخ بینهفه، پشنی تم درمین] نهفه زفرینه کا خوساره نه. ﴿۱۳﴾ دویز نه تیخن ب بقا دووین هوین دئی رابهقه [و دئی ل میدانا حه شری حازرین]. ﴿۱۴﴾ پشنی وئی بقی، جهن زکی ناخن هوین دئی سهر ناخ بن. ﴿۱۵﴾ ماته های ژ سو جهتا موروسایی نه بو ییسه؟ ﴿۱۶﴾ دهمن خودی ل نالا پرؤز [طوی] ل چپایی [سینا] گازی کرین.

﴿۱۱﴾ رهاستین هلدجنته. ﴿۱۲﴾ نه هانه نهغه، گاوریٔ ژ ری دهر که قبیٔت گونه هکار.

سوره ناه نه کویر

ل مه کهمنی هاتیبه خواری (۲۹) نایته
بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ دهمنی روزه دیتته ورمینجان و تازی دیتت، و رونهاسیا وی نه نیتت [کو نهغه دهستینکا خرابکرن دنیایسته]. ﴿۲﴾ و دهمنی سنتر هلدومرین و پارچه پارچه دین، و گهساتیا وان دجیت. ﴿۳﴾ و دهمنی چیا بهربا دین، و ژ جهمی خنز دهردهگفن و پرت پرت دین. ﴿۴﴾ و دهمنی حنشریت نافر، ژ ترسیت فنی روزهیدا، بی خودان دمین [بس نهغه نمورونه به بز رونهکرن و دیارکرن رهوشا فنی روزهی، چونکی روزهی قیامتی چو حنشر نین، بهلی ژ ترسیت فنی روزهیدا مالن ژ هه میسان عزیز تر ل دوف عه ربان، دتی هیلن و پانکا خنز دمن، هه لبت ژ ترس و لهر از فنی روزهی]. ﴿۵﴾ و دهمنی جانوه ریٔت کوپنی و دورنده دیتته

کو مکرن، ژ ترساندا کوزم دینه سه ریٔک. ﴿۶﴾ و دهمنی کناریٔت دهریایان دپهفن، و دهریا خنز لیک ددهن. ﴿۷﴾ و دهمنی روح جاره کار دی دز فریٔته سه ره شان. ﴿۸﴾ و دهمنی کجا ب ساخی هاتیبه بن تاخکرن، دهرسیت. ﴿۹﴾ ب کیژ گونه منی هاتیبه بن تاخکرن و هاته کوشتن. ﴿۱۰﴾ و دهمنی کاغه زیت کار و کریاران دیتته به لافکرن. ﴿۱۱﴾ و دهمنی نهسمان ژ جه دجیت و پرت و بهرانه دیتت. ﴿۱۲﴾ و دهمنی دوزه هلدشارسیت و دستجریٔت. ﴿۱۳﴾ و دهمنی بهحهشت بهره ف دیتت بؤ خودیناسان. ﴿۱۴﴾ هنگی هه ریٔک دتی زانیت، کاج بق خنز بهره فکریبه. ﴿۱۵﴾ نهز سویند دخوم، ب ههمی سنتریت روزهی بهرزه و شه فنی دیار. ﴿۱۶﴾ نهویت د چهر خیت خودا دز فرن، و ب شه ف دچرسن. ﴿۱۷﴾ نهز سویند دخوم، ب شه ف دهمنی رونهاسین هلدجیت. ﴿۱۸﴾ نهز سویند دخوم ب بهر سیندی، دهمنی ب رونهاسیا خوه ف دیتت. ﴿۱۹﴾ ب راستی نهف قورنانه ژ نینانا جبریلنی خودان ریز و رویمه ته. ﴿۲۰﴾ یسن خودان هیزه، و ل دوف خودانی عهرشی [کو خودیٔه] جهمی خنز هه به. ﴿۲۱﴾ ملیاکهٔ ژیرا گوهدارن، و ل دوف خودتی یسن دهسپاکه [ل سهر گهاندنن بهیاما خودتی]. ﴿۲۲﴾ [گملی خه لکنی مه کهمنی، هه فالسنی هه وه [نهویتی هه وه بهری نوکه هه فالیندی دگه ل کری، و باش نیاسی کو موحه مه ده] نه یسن دینه. ﴿۲۳﴾ پنغه مبهری [سلأیت خودتی ل سهر بن]، جبریل ل سهر رهنگی وی یسن دورست و ب ناشکه رایلی ل بهری نهسمانی دیتت. ﴿۲۴﴾ و [موحه مه د] یسن بن کتیا سبه [بن نهخبریه] دگه ماندنن بانگ و بهیاما خودیندا. ﴿۲۵﴾ و قورنان نه ناخفتنا شه یئانه کتی ره جانندیبه. ﴿۲۶﴾ هوین دتی کیفه چن، و ج ریٔکا ژ فنی ریکنی باشتر دتی گرن ۱۴. ﴿۲۷﴾ قورشان شیرهٔ و رونهاسیه ژ بز ههمی خه لکی. ﴿۲۸﴾ بؤ هه ره کهسی بقیت سهر راست و راست ریٔت بیتت. ﴿۲۹﴾ هوین نهشین وی ریٔکا راست ژئی بگرن، ب هاریکاریسا خودتی خودایٔی ههمی جهانان نهیت، [نانکو نه گهر خودتی حزه نه کهت هوین نهشین ریٔکا راست بگرن].

سُورَةُ تَيْسُطَارٍ

ل مەكەمەن ھاتیبە خواری (۱۹) نایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ دەمەن تەسمان دكەلشیت و دكەفیت. ﴿۲﴾ و دەمەن سبیر دكەفن و دپەرتكن. ﴿۳﴾ و دەمەن دەریا ھەمی دەقەن، و ھەمی دبنە تیک دەریا. ﴿۴﴾ و دەمەن گزور سەرنك و بێتک دبن، و مەرفو ب سەردكەفن و زئی دەردكەفن. ﴿۵﴾ ھنگی ھەر تیک دئی زانیت كاج ل پێشبا خەز كریبە، و چ رێكا باش بان یا خراب ب باش خۆفە ھیلایە. ﴿۶﴾ ھەمی مەرفو ج تود سەردابری، تو رێكا خەودئ نەگری. ﴿۷﴾ نەو خەودایسئ بئ كێاسی و پاست و دورست تو چێكری. ﴿۸﴾ نەو خەودایسئ تود و تێبەكئ لێكدایدا كووی قیاسی، تو چێكری. ﴿۹﴾ نەخێر... ھوین پشتا خەز دەدەنە رۆژا جزدانسئ، و باوەریسئ بئ نائینن و ھوین درەو ددانن. ﴿۱۰﴾ و ب راستی ھەندەك ملیاكەت دزیرەفانسئ ل سەر نەفیسنا كار و كریارنیت ھەوہ. ﴿۱۱﴾ نەو ھەندە ملیاكەت تیتت خەودان ریز و پویمەتنن، ھەر تشەكتئ ھوین بكەن دنفیسن. ﴿۱۲﴾ دزانن و دنفیسن، یا ھوین دكەن. ﴿۱۳﴾ ھندی چاك و خەودیناسن، دئی د خۆشیان و دەبەھەشتیدا بن. ﴿۱۴﴾ و ھندی گونە ھكار و خرایخەوانن، دئی د ناگرئ دۆزەھیدا بن. ﴿۱۵﴾ رۆژا جزدانسئ دئی چنە تیدا. ﴿۱۶﴾ ب چ رێكان زئی رزگار نابن و نەشتین زئی برفەن، و ھەر و ھەر دئی تیدا بن. ﴿۱۷﴾ توج دزانئ رۆژا جزدانسئ یا جاواپە؟ ﴿۱۸﴾ دیسا توج دزانئ نەو چ رۆژە؟ ﴿۱۹﴾ نەو رۆژەكە كەس مفاى ناگە ھیبینە كەسن، و نەشیت بەرەفانبیسئ زئی بكەت، و وئ رۆژئ فەرمان فەرمانا خەودیتە و بەس.

سُورَةُ مَوْطِفِينَ

ل مەكەمەن ھاتیبە خواری (۳۶) نایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ ھەمی ئیزا و نەخۆشی، بئ ترازی دز و بیفان دزان. ﴿۲﴾ نەو یت دەمەن ب بیفان و کێشان ژ خەلکی دکرەن، ب دورستی ھەقق خەز دخوازن. ﴿۳﴾ بەلسن تەگەر ب کێشان و بیفان فرۆتن، ترازیسئ دەزن و ب دورستی نا کێشن. ﴿۴﴾ ما تەقیت ھەنئ ھزرا پاربونا پەشتی مرئسئ ناكەن؟

سُورَةُ الْاِنشَارِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ و لئالئسما انفطرت و لئالئكواكبا انشزت و لئالئالبحار لبحزت و لئالئالغیور یغیورت و لئالئت نفس ما قمتت و لئالئحزت و لئالئالانسن ما عزتک یرتک الکریم و الذی خلقک فسرتک فعدلتک و انئی صورو ما شاء رکبک و کلابل لکون بالذین و وان علیک لخطیون و سیراتا کتیبین و یعلمون ما نطقون و ان الازوالی یعبون و ان الھجراتی حجیم و یصاوتھا نوز الذین و ما ھمز عنھا یحایین و ما اذرتک ما نوز الذین و ثرما اذرتک ما نوز الذین و نوز لا تنسک نفس شیئا و الاخرقوتہ لئالئ

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ و لئاللمطففین و الذین انما اکالوا علی الناس یتسرفون و انما کالوا حرو و زوز حفر یرون و الا یظن الالیم انھم یتسرفون

بیتها عظیم ۱۰ بقره بقوم الناس رب العالمین ۱۱ کلابان کتب
 الفجار لی یحیی ۱۲ وما اذنتک ما یحیی ۱۳ کتب مرقوم ۱۴
 قبل یومضن للکعبین ۱۵ الذین یذکرون بیزم الذین ۱۶ وما ینکذب
 به الا کل من عند الله ۱۷ اذانتی علیه یشتاق الی سلیب الاولین ۱۸
 صغلا بل ان علی قلوبهم کانا ککبیر ۱۹ کلابان من زینر
 یومضو لمتحیرون ۲۰ ثم اذنتک لساوا الحیجر ۲۱ ثم قال هذا
 الذی کتبه به ککبیر ۲۲ کلابان کتب الازرار لی علیین ۲۳
 وما اذنتک ما علیون ۲۴ کتب مرقوم ۲۵ یشهد المقوت ۲۶
 ان الازرار لی عیم ۲۷ علی الازهار یظفروت ۲۸ تعرف فی
 وجرهم نضره النعیر ۲۹ یسقرن من ریحی منوم ۳۰ جشمه
 مشک و فی ذلک للبتائس التفتوت ۳۱ ووزنه من
 شیم ۳۲ عین یقرنها المقرون ۳۳ ان الذین اخرجوا کافوا
 من الذین امنوا یضحکون ۳۴ واذ اسروا یهین بتقامزون ۳۵
 واذ انقلبتوا ان اهلهم انقلبتوا فکبرین ۳۶ واذ اراهم قالوا
 ان هؤلاء لقصاوت ۳۷ وما ازیلوا علیهم حطیطین ۳۸

۵۵ ﴿ بقره کاب ترس و سه هم [کو پرؤزا دوپهاسته].
 ۶۶ ﴿ پرؤزا همی سرؤف ل بهر خودی و ل بهر فه مانا
 وی رادوستن. ۶۷ ﴿ نهخبر و نه کهن، هندی دهفته را
 به دکارانه (گونه هکارانه) د تومارا دوزه میاندايه.
 ۸۸ ﴿ توج دزانی شو توماره چیه؟. ۹۹ ﴿ دهفته را کا
 ب ناف و نیشانه. ۱۰۱ ﴿ وهی نیزا و نه خوشبیا وئی
 پرؤزی بز بی باوره و خودی نناس و گونه هکاران
 یست. ۱۱۱ ﴿ نهویت بی باوره ژ هانسا پرؤزا جزادانی، و
 درمو دانسن. ۱۱۲ ﴿ نو ب تنی بی بی باوره و دروه
 ددانیت، نهوی ستمکار و گونه هکار یست. ۱۱۳ ﴿ دهمن
 فورسان بز دینته خواندن، دیزیت: نه فه گز نگوتک و
 نه فسانه یست پشیمان. ۱۱۴ ﴿ نهخبر و مینه... بهلکو و
 گونه هیت وان دلس وان گرتیبه و کوزره کرپه.
 ۱۱۵ ﴿ نهخبر... نو وهی پرؤزی [پرؤزا دوپهاسته] از دینتا
 خودی بی بارن. ۱۱۶ ﴿ پاشی نه وی چنه د دوزه هیدا
 و دی نیزای بینن. ۱۱۷ ﴿ پاشی ملیاکه تیت دمر گه هقان
 دی بیژنه وان: نه ها نه فه یا هوهه یا وهی بی نهی
 و درمو دانسا. ۱۱۸ ﴿ ب راستی دهفته را خوش مرقف و

خودیناسان دجه کن به حه شتی یست بلند دابه. ۱۱۹ ﴿ توج دزانی، نو جهن بلند بی جاویاه. ۱۲۰ ﴿ دهفته را کا
 ب ناف و نیشانه. ۱۲۱ ﴿ ملیاکه تیت خودان ریز و رویعت ل دهف خودی، دی فی دهفته ری ناماده کهن و پرؤزا
 دوپهاسته شاده بی بو دن. ۱۲۲ ﴿ هندی خوش مرقف و خودیناسن، دی د به حه شتیدا بن. ۱۲۳ ﴿ دی ل سهر
 نه ختیت چار چه فکری، به ری خذ دهنه وئی خیرا خودی بو وان به ره فکری. ۱۲۴ ﴿ دی نیشانت خوشبسی
 دناف جافیت وانرا بیسی. ۱۲۵ ﴿ دی ژ مهه کا سهر مؤر فه خون. ۱۲۶ ﴿ دوپهاسته وئی فه خوارنن تاما مسکن
 ددهت، بلا هه فرک هه فر کیسی نه ها بو فی بکنن. ۱۲۷ ﴿ تیکه لن وئی ژ کانیه کا زیده ب فه دره د به حه شتیدا.
 ۱۲۸ ﴿ کانیه که خودیناس و خوش مرقف ژی فه دخون. ۱۲۹ ﴿ نهویت ژ ری دمر که فنین دنیاییدا، بز خو
 ب خودان باوره ان دکهنن. ۱۳۰ ﴿ دهمن دبه و وانرا دیورین، جافیت خو ل هه قلدو دتفاندن. ۱۳۱ ﴿ دهمن
 دز فرینه مال بو خو دکرنه بی ترانک، و خوشی ژی ددین دسرحه تیت خودا. ۱۳۲ ﴿ و نه گهر ددین دگوتن:
 نه فه نه یست گو مرپا و رپه رزه. ۱۳۳ ﴿ و شو ریده که فی نه هاتینه هانار کن وزیره فانیس ل وان بکنن.

﴿۳۶﴾ نه‌ها نه‌فروز (روزا قیامت) خودان باو مر دئی ب
 یس باو مران کنن. ﴿۳۵﴾ ل سهر ته خیت چارچه فکری
 دئی ته ماشه کنه وان. ﴿۳۶﴾ دا بزاسن کا گاور ل سهر
 گو نه هیت خق هاته جزادان و یا دنیا یس بز وان ما.

سُورَةُ تَيْسَةَاق

ل مه که من هاتیه خوارئی (۲۵) نایه نه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ دمئ نسمسان پرت پرت دبیت. ﴿۲﴾ و [نسمانی]
 گوهداریسا خودایس خق کر، و گوهداریسا فه‌مانا
 خودی ل سهر پندقی بوو. ﴿۳﴾ و دمئ نه‌در راست
 دبیت، و چو کند و کوز و چیا تیدا نه‌مین. ﴿۴﴾ و ناف
 زکی خق ز مریت تیدا و هه‌ر تشه‌کی دی، سهر نه‌رد
 کر و چو د ناف خق‌دا نه‌هیلا. ﴿۵﴾ و گوهداریسا
 خودایس خق کر، و گوهداریسا فه‌مانا خودی ل
 سهر پندقی بوو. ﴿۶﴾ هه‌ی مرؤف، هه‌ر تشه‌کی تو
 خق پنه‌ه دوه‌ستنی، و تو د گه‌ل کاری خق دئی چیه

قَالِیَوْمَ الْبَیْرَتِ ؕ اَمَّا مَنْ اَمِنَ مِنَ الْكُفْرِ اَبْغَضَ كُفْرَتِ ۙ عَلٰی
 الْاٰرْبَابِ كَحُطْبِیْنِ ۙ هَلْ لَّوْبُ الْكُفْرِ اَمَّا كَانَا یُقْعَلُوْنَ ۙ

سُورَةُ التَّائِيَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِاِذْنِ اللّٰهِ اَنْشَأْتُ ۙ وَاَنْتَ لَمْ تَكُنْ ۙ وَاِنَّ الْاَرْضَ لَمُنْتَهٰۙ
 وَاَلْقَتْ مَا بَیْنَهَا وَتَحْتَهَا ۙ وَاَلُوْنَ لِرَبِّهَا رُخْسًا ۙ تَاۤیِبًا
 الْاِیْمٰنِ اِنَّكَ كَاۤیِلٌ زَبَدًا قٰتِلِیْهِ ۙ قَاۤتَمٰنٌ اَوْفَ
 كِنَمَۙ بَیْسِیْهِ ۙ اَبْرَسُوْا قُبْحًا سَبَّ حَسَبًا یَسِیْرًا ۙ وَاَعْلَبُ
 اِلٰی اَهْلِیْهِمْ سَبْرًا ۙ وَاَمَّا مَنْ اَوْفَىٰ كِتْمٰنًا وَاَعْلَبُ ۙ سَفُوْا
 یَدْعُوْا لِقٰوْمًا ۙ وَاَصْلُ سَعِیْرًا ۙ اِنَّهٗ كَانَ فِیْ اَهْلِیْهِمْ سَبْرًا ۙ
 اِنَّهٗ كَانَ لَمِنْ جُنُوْا ۙ عَلٰی اِلٰی زَبَدًا كَانُوهٗ عَصِیْرًا ۙ فَلَا اَقْبِرُ
 بِالْقَبْرِ ۙ وَاللَّیْلِ وَمَا وَسَقَ ۙ وَالْقَبْرِ اِذَا اُنْقَبَ ۙ
 لَتَرَكُنَّ طٰقًا عَنّٰی ۙ فَمَا لَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۙ وَاِذَا قُرِیْ
 عَلَیْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا یَسْمَعُوْنَ ۙ اِنَّ اِلٰیٰی كُفْرًا یَكْبُرُوْنَ ۙ
 وَاِنَّهٗ اَعْلَبُ سَبًّا مَوْعُوْتَ ۙ فَبَیْرَتِهِمْ عَصَابُ الْبَیْرِ ۙ

به‌رانبه‌ری خودایس خق. ﴿۷﴾ قیجا هه‌ر که‌سن ده‌فه‌را خق ب ده‌ستی راستن و هه‌ر گریت [ملیا که‌نا دایس
 و ب ده‌ستی راستن و هه‌ر گرت]. ﴿۸﴾ دئی حسیه‌کا سفک د گه‌ل تپنه‌کرن. ﴿۹﴾ و دئی ب دلخوشی ب سهر
 که‌س و کاریت خق‌دا ز فریت. ﴿۱۰﴾ و نه‌و که‌سن ستزیی وی هاته قراندن، و ده‌فه‌رکا کار و کرباریت خق
 ز پشتفه‌ و هه‌ر گرت [و هختن ملیا که‌ت ده‌فه‌ره‌ان دینن مرؤفی چاک یس ز خق بشتراسته و کتبا خق ب ده‌ستی
 راستن و هه‌ر دگریت، به‌لن گو نه‌ه‌کار خق دنیا سیت دئی قه‌ده‌میت وی سکیژن و بیستر کن گریت، و به‌للا دشت
 ب ده‌ستی چه‌بسن و هه‌ر گریت]. ﴿۱۱﴾ هنگی دئی مرنا خق خوازیت و نفریسان ل خق که‌ت. ﴿۱۲﴾ و دئی چیه
 د دؤزه‌هیدا و نیزایس بییت. ﴿۱۳﴾ نه‌و دناف که‌س و کاریت خق‌دا ل سهر دنیا یس یس دلخوش و شاد
 بوو. ﴿۱۴﴾ نه‌وی هزر دکر ناچته به‌ر ده‌ستی خودی، و جاره‌ه‌ا دی ساخ نایه‌ه پشتی مرئس. ﴿۱۵﴾ نه‌خیز
 و هینه‌ چونکی خودی ناگه‌هداری هه‌می کار و کرباریت وی بوو. ﴿۱۶﴾ سویند ب سزورنیا روزنا فابورونن.
 ﴿۱۷﴾ سویند ب شه‌فن، و ب هه‌ر تشه‌کی کزوم دکه‌ت و دجیفیت. ﴿۱۸﴾ سویند ب هه‌یفا چاره‌ده شه‌فی.
 ﴿۱۹﴾ هوین دئی ز ره‌وش و به‌ر گاله‌کی چنه‌ د ره‌وش و به‌ر گاله‌کا دیدا. ﴿۲۰﴾ قیجا وان ختیره بز چسی شه‌و
 باوهر یس نانیسن؟ ﴿۲۱﴾ دمئ قورئان بز وان دتپنه‌ خواندن شه‌و گوهداریسا وئی نا که‌ن، و سو جدیسی بز
 نایه‌ن. ﴿۲۲﴾ نه‌به‌س سو جدیسی بز نایه‌ن به‌لکی نه‌فیت بس باوهر، قورئان و روزا قیامت تی دهر و دانسن.
 ﴿۲۳﴾ و خودی دز نایت کا نه‌و چ د دلی خق‌دا فه‌دشیرن (و کا چ د دلی و اندایه)؟ ﴿۲۴﴾ قیجا مرگزیسیا نیزا و
 نه‌خوشیسه‌کا دزوار بده‌ وان..

﴿۴۵﴾ زُجَلٍ وَإِنْ نَعَيْتَ بَاوَهْرِي ثِيَابِيْنَ وَكَارِ وَ
كِرْيَارِيَّتِ قَهْنَجِ كَرِيْسِ، خَه لَاتَه كَسِي بِنِي قَه بَرِيْنَ بِقِ وَإِنْ
هَمِيَه.

سُورَةُ الْبُرُوجِ

لِ مَه كَه مَن هَاتِيَه خَوَارِي (۴۴) ثَابِتَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ سَوِيْدَب وَی تَه سَمَانِي، يَسِنِ سَتِيْر لَمِي خُوْدَانِ
جِهَوِ قَوِيْسَاخ. ﴿۲﴾ سَوِيْدَب وَی رُوْزَا زَمَانِ بِنِي
هَاتِيَه دَان (كُو رُوْزَا قِيَامَتِيَه). ﴿۳﴾ سَوِيْدَب وَان
بِيْتِ شَادِيْيِسِي دَهْدَن، وَ بِ وَان بِيْتِ شَادِهِي بِيْ وَان
دِيْتِيَه دَان. ﴿۴﴾ خُوْدَانِيْتِ خَه نَدَه كَنِي زُ رَهْمِ وَ دَلُوْ قَانِيْسِيَا
خُوْدِي هَانَتِه دَوِيْر تِيْخَسْتَن. ﴿۵﴾ خُوْدَانِيْتِ نَاگَرِيْ بِ
دَار دَوِي. ﴿۶﴾ دَهْمَن نَعُوْلِ دُوْر نَاگَرِيْ دِ رُوِيْسِنِي. ﴿۷﴾
وَان تِيْزِيْكَ سَه رَه رَشِيَا فَنِي نَه خَفِ شِيْئِي دَكْرَه،
وَ دَدِيْسِنِ كَا جِ بِ سَهْرِيْ وَان بَاوَهْرَادَارَانِ دَهْدَاتِ وَ
بَهْرِيْ خَفِ دَدَانِي. ﴿۸﴾ نَه وَان نَهْفِ تِيْزِيَايه دَابَهْرِ وَان

بِ تَسِي، زُ بَهْرِ هِنْدِيْ بُوُو چُونَكِي وَان بَاوَهْرِيْ بِ خُوْدَايِسِي دَهْمَسْتَه لَانْدَارِ وَ هِيْزَايِ سُوْبَايِسِي تِيْابُوُو.
﴿۹﴾ تَه وَ خُوْدَايِسِي مَلِكِ وَ بَاشَاتِيَا تَهْرِدِ وَ تَه سَمَانَانِ دَهْمَسْتَدَا، وَ تَاگَه هِدَارِ بِ هَهْرِ نَشْتَه كِي. ﴿۱۰﴾ بِنِي كُوْمَانِ
تَه وَ كَه سِيْتِ خُوْدَانِ بَاوَهْرِي، جِ زُنِ جِ مِيْرِ، تِيْزَادَايِنِ وَ سُوْتِيْنِ، وَ لِ خَفِ نَه زَفَرِيْسِنِ، تِيْزَايَا دُوْر هَمِي وَ تِيْزَايَا سُوْتِنِي
بَارَا وَانِه. ﴿۱۱﴾ وَ تَه وَ كَه سِيْتِ بَاوَهْرِي ثِيَابِيْنَ وَ كَارِ وَ كِرْيَارِيْتِ قَهْنَجِ كَرِيْسِ بَه حَه شَتَا گَه لَكِ جِزِ وَ نَافِ دِ
بِنِرَا دَجِنِ، دِيْ بِيْتِه بَارَا وَانِه، وَ نَهَا نَه قَهْبِه سَهْرَه قَتْنَا مَهْزَن. ﴿۱۲﴾ بِ رَاسْتِي تِيْزَادَانَا خُوْدَايِسِي تَه يَا دُوْرَاوَه.
﴿۱۳﴾ نَه هَا تَه وَه يَسِي مَرْوُفِيْ زُ چُونَه يَسِي چِيْدَكَهْتِ، وَ سَاخِ دَكَه تَه قَه [بَهْشِي دَمَرِيْت]. ﴿۱۴﴾ وَ نَه وَه يَسِي
گُوْنَه هَانِ زِيْ دِيَهْتِ وَ دَنخِيْلِيْتِ، وَ نَه وَه يَسِي بَه نَدَه دُوْسْتِ. ﴿۱۵﴾ خُوْدَانِيْ عَهْرَشِي، خُوْدَايِسِي بَايَه بِلَسَنْدِ.
﴿۱۶﴾ نَشْتِيْ بَقِيْتِ، دَكَهْتِ. ﴿۱۷﴾ نَهْرِيْ سُوْحِيَهْتِ وَ دَايِيْسَا (بِه حَسَنِ) لَه شَكَهْرِي گَه هَشِيْبِيَه تَه. ﴿۱۸﴾ فِرْعَه وَنِ
وَ (سَه مَوُوْدِ). ﴿۱۹﴾ بَه لَسِي نَهْوَيْتِ بَاوَهْرِي نَه ثِيَابِيْنَ زُ قَوْرَه يَشِيْبَانِ، تَه دَرَه وَيِنِ دَدَانِنِ. ﴿۲۰﴾ وَ خُوْدِي نَاگَه هَرُ
وَان هَمِيَه، وَ دِيْ وَان زِيْ وَه كِي لَه شَكَهْرِي فِرْعَه وَنِي وَ (سَه مَوُوْدِي) تِيْ بَهْتِ. ﴿۲۱﴾ نِي نَهْفِ قَوْرَانَه كَا مَهْزَنِ
وَ بِيْرُوْزِ وَ بَايَه بِلَسَنْدِه. ﴿۲۲﴾ نَهْفِ قَوْرَانَه دَه بَه كَنِي پَارَا سْتِيْدَا نَغِيْبِيَه.

إِلَّا الَّذِينَ نَاسُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَأَنشَأُوا فِي الْبُرُوجِ وَالنُّجُومِ الْمُنَوَّرِ وَشَاهِدُوا مَشْهُورِ ﴿٥٩﴾
قِيلَ أَمْحَسِبَ الْأَعْمُوْنَ أَنَّنَا آتَانَا الْقُرْآنَ الْوَعْدِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ﴿٦٠﴾ وَهُمْ عَلِمُوا مَا فِي نُجُومِهِمْ أَنَّهُمْ عَمُوا ﴿٦١﴾ وَمَا تَقْسَمُ
مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْتُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦٢﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
قَسَمُوا الْغَوِيْبِ وَالْمُؤْتَمَرِ قَلْبًا مَّا يَكْتُمُونَ ﴿٦٤﴾ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَّهُمْ
عَذَابٌ لَّعِيقٍ ﴿٦٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَزَاءٌ غَيْرِيْ مِنَ جَزَاءِ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَكِن لَّا كَثُرُوا ﴿٦٦﴾ إِنَّ بَشَرًا
رَّحِيمًا لَّعِيدُهُ ﴿٦٧﴾ إِنَّهُ هُوَ يَتَّبِعُهُ الْوَعْدَ وَأَهُوَ الْعَلْمُورِ الْوَعْدِ ﴿٦٨﴾
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ﴿٦٩﴾ فَتَالِ لِيَأْبُكُمْ هَلْ أَتَاكُمْ حَدِيثُ
النُّجُومِ ﴿٧٠﴾ فَرَعَوْنَ وَقَوْمَهُ ﴿٧١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٧٢﴾ وَأَنَّهُ
مِن رَّبِّهِمْ حُطٌّ ﴿٧٣﴾ بَلِ هُوَ قَوْمٌ لَا يَحْسِبُونَ ﴿٧٤﴾ فِي لُجِّ تَحْفَظُونَ ﴿٧٥﴾

سوره طارق

ل مه که من هاتیه خوارى (۱۷) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب نهسمانی، و وان ستریت ب شهف دهر دکهفن. ﴿۲﴾ توج دزانی نهو ستریت ب شهف دهر دکهفن چنه؟ ﴿۳﴾ نهو ستره یا تارسی دسومیت و هلد چنیت. ﴿۴﴾ همر که سهکی ملیاکه تک دگهله، و کار و کرباریت وی دنفیسیت. ﴿۵﴾ بلا همر که سهک بریتسی، کار چ هاتیه چیکرن. ﴿۶﴾ نن یس ژ ناهه کا هله برزی (بلقه) چیسووی. ﴿۷﴾ شهف ناهه ژ مورکیت پشتا متریان، و ژ ههستی سینگن ژنان دزیت. ﴿۸﴾ و خودایس مزه ل سهر ساخکرنا وی، پشتی مراندنی، خودان شیانه. ﴿۹﴾ پرژا هه می نینسی ناشکه رادین. ﴿۱۰﴾ وی پرژوی وی مرزقی چو هیز و پشته فان نینن. ﴿۱۱﴾ سویند ب وی نهسمانی خودان باران، و باران دارنژو. ﴿۱۲﴾ و ب وی شهردی خودان که لش [گل و گیا و شینکاتی دکه لیشن]. ﴿۱۳﴾ نهها شهف قورنانه گزته کا فهیره و جودا که ره [حقی و نه حقیی ژیک جودا دکه ت]. ﴿۱۴﴾ و شهف قورنانه راستیه، یاری تیدا نینه. ﴿۱۵﴾ ب راستی نهوت بن باوهر بووسین، و باوهری ب فن قورناتی نه نیاسین، فندوقیلان دکیرن. ﴿۱۶﴾ و من ناگه هژ وان ههیه و نهز زی نویسان بؤ وان داندانم و دئی فندوقیلان و ان ب سهری و اندا دشکینم. ﴿۱۷﴾ قیجا بیتنا خو ل گاوران فرهه بکه، و بیچه کا موله تی بده وان، دئی بیسی کا دئی ج لیمه سهری وان.

سوره ناهعلا

ل مه که من هاتیه خوارى (۱۹) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ب پاک و باقری نافی خودایس خو یسی بلند بینه. ﴿۲﴾ نهو خودایس همر تشتهک چیکری، و بن کتاسی لیکدایی و ب سه رویه کری. ﴿۳﴾ و نهوی همر تشتهک ب کیش و پیشان کری، و بی نیشادایی. ﴿۴﴾ و نهوی چه ره دایی و شینکری. ﴿۵﴾ پاشی سهواند (هشکر)، و کره پوشه کن هسک و رهش. ﴿۶﴾ نه م دئی ته که بینه قورنانه خوین، و تو چو ژئی ژ بیر ناکی. ﴿۷﴾ نهو نن نه، یا خودی قیاسی، خودی نشن ناشکه را و نه منی دزانت، و ناگه هژئی ههیه. ﴿۸﴾ و نه م دئی ته ب سهریکا سانهی تیخین [کو نیسلامه]. ﴿۹﴾ خه لکی ب قورناتی شیرت بکه، نه گهر بؤ حق مفایه کی ژ شیرته تی وهر بگرن. ﴿۱۰﴾ و نهو دئی مفایه ژئی وهر گریت، یس ژ خودی پترسیت.

سوره الطارق

بسم الله الرحمن الرحيم

وَاللَّتْلِ وَاللَّطْرِ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۚ
 ۚ الْقَنَقَمُ الْقَافِ ۚ
 ۚ إِنَّ سَعْلًا نَقِيرًا لَمَّا تَعَقَّبَهَا حَافِظٌ ۚ
 ۚ فَيَسْطُرُ الْإِسْمَ بِمِمْ جُحَى ۚ
 ۚ جُحَى مِنْ قَوْلِ دَافِي ۚ
 ۚ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الشُّجْبِ وَالْغُرْبِ ۚ
 ۚ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۚ
 ۚ يَوْمَ تُبَلَى الْأَشْرَارُ ۚ
 ۚ قَسَمَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِهِ وَلَا تَأْسِرُ ۚ
 ۚ وَاللَّتْلَةُ ذَاتُ الرَّجْمِ ۚ
 ۚ وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصَّنْعِ ۚ
 ۚ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۚ
 ۚ وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ۚ
 ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ
 ۚ وَأَسْكِبُ كَيْدًا ۚ
 ۚ فَهَلْ أَسْكَبُ مِنْ أَمْرٍ لَهُمْ رُؤْيَا ۚ

سوره الألق

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ أَنْتَ رَبُّكَ الْأَعْلَى ۚ
 ۚ الَّذِي حَقَّقَ قَسْرَى ۚ
 ۚ وَالَّذِي مَدَّرَ قَهْدَى ۚ
 ۚ وَالَّذِي أَخْرَجَ الرَّمْيَ ۚ
 ۚ لِقَعْلَةٍ غَنَاءَ لُحْنَى ۚ
 ۚ سَفْرِيكَ كَلَامَتِنَى ۚ
 ۚ إِمَامَانَا اللَّهُ ۚ
 ۚ إِنَّهُ بِعَلَمِ الْغُيُوبِ ۚ
 ۚ وَيُنَزِّلُ الْبُرْجَانَ ۚ
 ۚ فَتُكْرَمُ نَفْسُ الْكَلْبَى ۚ
 ۚ سَيَلَّمُ مَنْ عَفَى ۚ

وَتَجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُسَلِّئُ أَلْفَاكًا مَكْرِيًا ۝ ثُمَّ لَابَعُوثُ
 فِيهَا وَلَا يَجْنِي ۝ فَمَا أَطْعَمَ مِنْ تَرْبِيٍّ ۝ وَكَوْكَأَسْتَرَبُوحًا فَحَسَلٌ ۝
 بَلْ لَقِيْنَا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ
 هَذَا لَبَلِيّ الضَّحِيفِ الْأُولَى ۝ ضَحِيفٌ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ عِبَادُ الْفَاشِيَةِ ۝ وَخَوْفٌ مِمَّنْ يَدْعُونَ ۝ عَابِدَةَ
 نَاصِيَةٍ ۝ فَحَسْبُ لِلْكَافِرِينَ ۝ فَتُسْقَى مِنْ عَيْنِ نَاصِيَةٍ ۝ لَيْسَ
 لَهُمْ عَطَاءٌ إِلَّا مِنْ رِجِّ ۝ الْأَيْمَنِ ۝ وَلَا يَمْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وَخَوْفٍ
 يُؤَمِّنُ نَاصِيَةً ۝ لَيْسَ فِيهَا رَازِيَةٌ ۝ فِي حَتَمٍ عَلِيَّةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ
 فِيهَا الصَّيَّةَ ۝ فِيهَا عَذَابٌ مُبِينٌ ۝ فِيهَا سُرُورٌ مُرْفَعَةٌ ۝ وَأَسْكُوتُ
 مُرْمُورَةٌ ۝ وَمَنَارِقٌ مُضْرِبَةٌ ۝ وَزَوَارِبٌ مُشْرَبَةٌ ۝ فَلَا يَنْظُرُونَ
 إِلَّا إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ قَوْلًا لَلسَّمَاءِ كَقَوْلِكَ زَالِي
 الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ زَالِي الْأَرْضِ كَقَوْلِكَ سُلَيْمَاتِ ۝
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝

﴿۱﴾ و ئەو دئی پەشتا خۆ دەتێ و گوهداریسێ لێ ناکەت، بێن ژ دل ل سەر گاوریسێ. ﴿۱۲﴾ ئەو کەس زۆل گاوردئی چیتە دناف ناگرتی مەزندا. ﴿۱۳﴾ باشی نە تێدا دەمریت، داژێ بەر زگار بیت، و نە ژێ خۆشبینی تێدا دەبەت. ﴿۱۴﴾ ب راستی ئەو کەسێ سەر فەرازە بێن خۆ ژ گونە هەنان باقێز بکەت. ﴿۱۵﴾ و ناڤنی خودایسێ خۆ ژ دل ببینیت و نەڤێزان بکەت. ﴿۱۶﴾ بەلێن هوبین خۆشبینت دنیایسێ، ب سەر ناخەرتن دتێخن و چێتر دبینن. ﴿۱۷﴾ و ناخەرت چێترە و خودان مانە و ب دوومە. ﴿۱۸﴾ بێن گۆمان نەڤا بژوری، د کێشیت بەرێدا یا هاتی، و یا هەیی. ﴿۱۹﴾ د کێشیت ئیبراھیم بێنەمبەر و مووسا بێنەمبەر دا.

سُورَةُ غَاشِيَةٍ

ل مە کە هەن هاتیبە خوارێ (۲۶) نایەتە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ ئەرتێ سالفوخن رۆژا قیامەتسێ بۆ ئە هات؟ [نانکو ئەو سالفوخن بۆ ئە هاتیبە، کور دێژنە رۆژا قیامەتسێ (غاشیە) چونکی ترس و لەرزای وێ هەر گیاندارە کسێ دگرت. ﴿۲﴾ وێ رۆژێ هەندە ک سەر و جواف دڕەزێل و ڕسووانە. ﴿۳﴾ د دنیا بێدا کار و کرباریت وەسا کرێنە، کور رۆژا قیامەتسێ بێ وان بێنە تیزا و نەخۆشی. ﴿۴﴾ وێ رۆژێ ئەو دئی چنە د ناگرە کسێ شار یابدا. ﴿۵﴾ دئی ناڤسێ ژ کانیبە کا کەل و گەرم، دەنە وان. ﴿۶﴾ وان چو خوارن نینە ژ بیل ستریبە کسێ گەنی و نەحل نەبیت. ﴿۷﴾ نە مرفووس قەلە و دەکت، و نە بەرسن دسکێشیت. ﴿۸﴾ وێ رۆژێ هەندە ک سەر و جواف د گەش و دڤخۆشن. ﴿۹﴾ ژ کار و کربار و خەباتا خۆ، پەر قایلن. ﴿۱۰﴾ د بەحەشە کا بلند دانە. ﴿۱۱﴾ تو تێدا ناخفتنا پووج و بێن مفا ناھیبسێ. ﴿۱۲﴾ کانیبیت ئاف ژ بەر دچیت تێدانە. ﴿۱۳﴾ نەختیت بلند و بەر کەفتی تێدانە. ﴿۱۴﴾ هەر وەسا بەر داغینت دانایی و ڕیز کسری. ﴿۱۵﴾ و بەلگە هینت ڕیز کسری. ﴿۱۶﴾ و بەر کەیت (مەحفووریت) ڕائێخستنی تێدانە. ﴿۱۷﴾ ما نارێتە حیشرتێ، کا جاوا هاتیبە چیکۆن؟! ﴿۱۸﴾ و ما نارێتە نەسمانی، کا جاوا بێن ستورین هاتیبە بلند کۆن؟! ﴿۱۹﴾ و ما نارێتە چیا بیان، کا چاوا د نەر دیدا هاتیبە چکلا نەن؟! ﴿۲۰﴾ و ما نارێتە نەردی، کا چاوا هاتیبە راست کۆن؟! ﴿۲۱﴾ بێنە بیرا وان، بەس شیرەت و بێر ئێنان ل سەر تەبە. ﴿۲۲﴾ دەستنی تە نەل ل سەر سەرتی وانە، و تو ل سەر وان نەبێن سەر دەست و زالی.

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكُفِرَ ۖ فَعَذَّبْنَاهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۚ
 إِنَّ إِلَهَنَا آتَا بَهْمَ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جِسْمَهُ ۚ

سُورَةُ هَجْرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝ وَبِأَيِّ عَشْرٍ ۝ وَالضُّغَىٰ ۝ وَالْوُقْرَىٰ ۝ وَبِأَيِّ نَاعِلٍ ۝
 هَذِي فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّدِي جَعَلِي ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ قَعَلْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
 إِذْ ذُكِّرُوا بِالْحَدِيثِ ۚ أَلَمْ يَنْبَغِلْ فِيهَا فِي الْبَلَدِ ۚ وَكُنُوزِ الْبَلَدِ ۚ
 جَابِلُوا الصَّخْرَ بِالْوُدِيِّ ۚ وَرَعَوْنَ دِي الْأَوْدِيِّ ۚ الَّذِينَ طَعَنُوا فِي
 الْبَلَدِ ۚ فَأَسْكَنُوا فِيهَا الْقَنَادَةَ ۚ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
 عَذَابٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْبُرْصَاءِ ۚ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 رَبُّهُ فَأَسْكَنَتْهُ وَقَعْتَهُ يَقُولُ رَبِّ أَوْسَىٰ ۚ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 فَقَدَرَ عَلَيْهِ رَبُّهُ يَقُولُ رَبِّ أَعْنِي ۚ سَلَّابٌ لَّا تَكْزُبُونَ
 الْبَيْتِ ۚ وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَّ عَلَمَ الْبَيْتِ كُن ۚ وَأَمَّا سُلُوفُ
 الْفُرَّانِ أَسْأَلُ لَقَاءَ ۚ وَغَيْرُنَ السَّلَّ حَتَّىٰ حَتَّىٰ ۚ كَلَّا ۚ إِذَا
 رُكِبَ الْأَرْضُ دَسَّكَ دَا ۚ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالسَّلَّ صَقَا صَقَا ۚ

سُورَةُ هَجْرٍ

ل م که من هاتیبه خواربی (۳۰) نایبته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ سویند ب سینه دین. ﴿۲﴾ سویند ب دهکیت جهزنا حاجیان (دهکیت سهری زئی الحجه). ﴿۳﴾ سویند ب کت و جوتنی هدر تشته کی. ﴿۴﴾ سویند ب شه فی دهمی دجیت. ﴿۵﴾ سهری شهف نشیت سویند بی هاتیبه خوارن، نه هینزا و لافسی سویند خوارنینه؟ ﴿۶﴾ ته نزاریسی کا خودایسی ته ج ب سهری مله تنی هوود پیغه مبرری نیسا؟ ﴿۷﴾ نیرهما [شیرم نافه که بی عادا] خودان ستوین و پایه یان خودان هینز و بهز نوبال. ﴿۸﴾ نهو مله تنی وهکی وان، ب قه لافتمت و خودان گه وود و هینز، دهر دیدیدا نه هاتیبه چیکرن. ﴿۹﴾ ته نزاریسی کاج ب سهری مله تنی [صالح] پیغه مبرر [سه موود] تینا، نهویت بهر ل (وادی القری) دیرین، [جهه که دکه فیته د نایهرا شام و حجاز نیدا]؟ ﴿۱۰﴾ و کاج ب سهری فیر عونی خودان لهشکر، نهو لهشکر بی ب زهد و باسک و هینز، نیسا؟ ﴿۱۱﴾ نهویت گه لهک دستدریزی و زنده گامی دگو نه میدا کرین. ﴿۱۲﴾ و گه لهک بیختری و بین شهرمی تیدا کرین. ﴿۱۳﴾ قینجا خودایسی ته نیرزا و نه خوشیبه کا دزار، ب سهری واندا داریت. ﴿۱۴﴾ خودایسی ته ل بهر وان یسی راوه ستیابه، و ههمی کار و کرباریت وان ل بهر د ناشکرانه [و ههر تیکسی جزایسی وی دتی دهنی]. ﴿۱۵﴾ قینجا دهمی خودتی مرؤفی ب خیر و کهر ما خیز دجه ربییت، دبیژیت: [نانکو مرؤف دبیژیت] خودتی دامن، و نه شه قدره بؤ من، و نه شه خیر و کهر مه نایبته بهر جافان و نوزایت جهرباننده. ﴿۱۶﴾ نه گهر خودتی جهرباننده، ریکارزینی لسی بهر تنگ کر، دتی بیژیت: خودتی نهز ریزیل و رسوا کرم. ﴿۱۷﴾ نه خیز و هینته [دان و ندان، ب قدری و نه قدریغه، نه یا گرنیدایسیه]، نی هوین ب راستی قهنجی و مرردینیسی د راستا سنیویدا ناکه. ﴿۱۸﴾ هوین تیک و دو د بهر هاریکاریسی به لنگازیرا ناکه. ﴿۱۹﴾ و هوین میراتی جهلال و حهرام بیکفه دخن [و حهقی میرانخوزان ب دورستی نادهنی، نه خاصمه یسی کچان]. ﴿۲۰﴾ و هوین گه لهک جهز مالدارایسی زئی دکه. ﴿۲۱﴾ هز نکه، دهمی نهر د دهمی ژیت و راست دبییت، و چول سهر نه مینیت. ﴿۲۲﴾ و خودتی هات بیژ خودا کرنا هه قیسی ژ نه هه قیسی، و ملیکات بیژ ریز هاتن.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشَّقِيَّةِ ۖ عَلَيْهِمْ نَارُ مُوقَدَةٍ جَالِيَةٍ ۖ

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَشَجَرًا ۖ وَالنَّهْرُ إِذَا أَكْبَدَا ۖ وَالتَّارِيقَ إِذَا جَعَلَهَا ۖ

وَالأَبْلَاقَ إِذَا يُقَشِّرُهَا ۖ وَالتَّسْمَاءَ وَتَمَايَمَتَهَا ۖ وَالْأَرْضِ

وَمَا طَغَتْهَا ۖ وَالنَّجْمِ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا

وَتَقْوَاهَا ۖ فَذَلَّلْنَاهَا مِنْ رِجْلَيْهَا ۖ وَقَدَّخَبْنَا مِنْ دَشْنَاهَا ۖ

سَعَدَتْ نُجُومُ طُغْيَانِهَا ۖ إِذْ أُنزِلَتْ أَشْقَاهَا ۖ فَقَالَ لَهُمْ

رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمُّنَا

عَلَيْهِمْ رَازِحًا بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۖ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۖ

سُورَةُ النَّبِئِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقَسُوا ۖ وَأَلْهَمُوا رَادِّقِي ۖ وَمَا عَلَّقُوا الْكُرُوفَ الْأَفْئِقِي ۖ

إِنْ سَمِعُوا كَلِمَتِي ۖ فَأَنَا مَنِ اعْلَمْ وَآفِقِي ۖ وَصَدَقُوا الْحَقِّي ۖ

فَسَمِعُوا رَازِحِي ۖ وَأَنَا مَنِ اعْلَمْ وَآفِقِي ۖ وَكَذَّبُوا الْحَقِّي ۖ

﴿ ۱۹ ﴾ و نموت باوهری ب قورناتنی نه تابین، شهون بهخت پرهش و دل نه خوش [کتیبا ختوب دهستی چه پی و مرد گرن]. ﴿ ۲۰ ﴾ دناف ناگره کتی دادایی دانه، و هه می ره خبت ناگری ل وان بیت داتیخستنه لوب ب چورینگان هیقی نینه زئی دهره کن.

سُورَةُ شَمْسٍ

ل مه که من هاتیبه خوارتی (۱۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ ۱ ﴾ سویند ب روژی و روژنایه وی. ﴿ ۲ ﴾ سویند ب هه یقی دهمی دکه فیه دویف (بؤ روژنکرن). ﴿ ۳ ﴾ سویند ب روژی دهمی ب روژنایه روژی روژن دیت. ﴿ ۴ ﴾ سویند ب شهقی دهمی روژنایه یی هلدچیت. ﴿ ۵ ﴾ سویند ب نهمسانی، و سویند ب یی نهمسان دانای و رانای. ﴿ ۶ ﴾ سویند ب نهردی، و یی نهر دهره هه فکری و دهشکری بؤ زینتی. ﴿ ۷ ﴾ سویند ب نفسی، و یی نفس یی کیم و کاسی چیکری و دای. ﴿ ۸ ﴾ و باشی قنجی و خرابی نیشا دای. ﴿ ۹ ﴾ سویند ب

فان هه میان] ب راستی هه که منی نه نفس ز گوننه هان بافر کر سه رفه وازه (روژا ناخره من]. ﴿ ۱۰ ﴾ و دیساب راستی هه که منی نفسا ختوب گوننه هان کیمکر و شکانه، زیانکاره (روژا ناخره من]. ﴿ ۱۱ ﴾ (سه مورود) بیغه بهر تی ختوب دره وین دانا، ژ بهر دستدریزی و زنده گافیا ختوب د گوننه اندا. ﴿ ۱۲ ﴾ دهمی یی ژ هه میان بهیتر (و خرابتر)، رابوویه سه رفه ختوب. ﴿ ۱۳ ﴾ و باشی بیغه بهر تی خودتی گوتنه وان: ژ حیشترا خودتی بگه رن و ماین ختوب دناف و هه خوارنا ویندانه کن. ﴿ ۱۴ ﴾ باوهری یی نه ینسان و دره وین دانا و حیشترا کوشتن، قیجا خودایی وان نیزا و نه ختوب سب سه رفه وانداداریت، ژ بهر گوننه هان وان و هه می دانه بهر (چونکی هه می دهه ئیشک و هاریکار سوون د گوننه عیدا]. ﴿ ۱۵ ﴾ خودتی نه فب سه رفه تی وان نینا، و ژ دویا هیکا فن نیزادانی زئی نار تریست. [نانکو چو ترسی ژ باشه روژا فن نیزادانی زئی راکانه ت].

سُورَةُ نَالِهِل

ل مه که من هاتیبه خوارتی (۲۱) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ ۱ ﴾ سویند ب شهقی دهمی تارایاتا ختوب سه رفه نهردی داددهت. ﴿ ۲ ﴾ سویند ب روژی دهمی روژن دیت. ﴿ ۳ ﴾ سویند ب وی، یی تیر و من چیکریس. ﴿ ۴ ﴾ [سویند ب فان هه میان] ب راستی بزاف و خه باتا هه رفه ژنک جودایه، هندک بهر ب خرابیته، و هندک بهر ب قنجیته. ﴿ ۵ ﴾ قیجا هه که منی مانی ختوب درینکا خودتی منزاخت، و باشی ختوب بازارست و فهرومانا خودتی ب جهه ینا. ﴿ ۶ ﴾ باوهری ب بهه شتن نینا، و کار بؤ کر. ﴿ ۷ ﴾ تم دتی رینکا بؤ یی کار و کیریارا باش ختوب که یی [نه روژنیکا بهر تی و یی بدهته سه رفه رازین]. ﴿ ۸ ﴾ و نه ف و هه که منی قلمسی و چرویکانیته بگهت، و پاکسی ب ختوب و خه لانتی خودتی نه یست. ﴿ ۹ ﴾ باوهری ب بهه شتن نهمسا، و کار بؤ نه کر و دره و دانا.

لَسْتَ تَسْمِعُهُ الْفُتُورِ ۝ وَتَأْتِيهِ غَمَمًا لَمَّا بَادَرْتَهُ ۝ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْآفَاقِ ۝ وَإِنَّا لَنَآخِرُهُ وَالْأُولَى ۝ فَأَذَرْنَا مَا نَآخِرُكَ لَنُكَلِّمَنَّ
لَا يَسْمَعُهَا إِلَّا الْأَشْفَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيَجْزِيهَا
الْأَفْصَى ۝ الَّذِي نَزَقَ مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَخِيهِ عِندَهُمْ يَسْمَعُ
عُجْرَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَسَتُوفِّي بِرَحْمَتِ

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَسَتُوفِّي بِغَنَمِكَ رَبُّكَ
قَتْرَى ۝ إِنَّ الرَّحْمَنَ لَيَسِّرُ لَكَ يَسْرًا ۝ وَهُوَ كَذَلِكَ سَالِمٌ لِّمَنْ حَنَى ۝
وَوَجَدَكَ عَاهِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَنَا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝
وَأَنَا السَّابِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَنَا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سُورَةُ التِّيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّتِي نَشَأْتَ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝

بِقَدَرٍ

سُورَةُ ضَوْحَا

ل مه کهمن هاتیبه خوارئی (۱۱) نایه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ سویند ب تیشته گهن. ﴿۲﴾ و سویند ب شهفن، دهمن همی گیاندار تیدا فه دههسن، و یینا خز فه دکهن. ﴿۳﴾ خودئی پشنا خز نه داییه ته، و کهرب ژ ته رانه کریبه. ﴿۴﴾ دوپاهسی بز ته ژ یئیسینی چیتره [نهفه مزگیبیه بلو برده و امیا بیغهمه رینیسینی]. ﴿۵﴾ فیجا خودئی دئی هندئی دهته ته، هتا تو پهن قایل دیسی. ﴿۶﴾ ماتو سیتیو نه دیشی، و توفه وه وانلدی. ﴿۷﴾ ماتو شه پره نه دیشی، و ری نیشا ته دا. ﴿۸﴾ ماتو دستکورت نه دیشی، و تو بین منعت کسری. ﴿۹﴾ فیجا تو زی، سیتیو رسوانه که و نه تیشینه. ﴿۱۰﴾ و خواسته کی (و خواز خازوکی) پاشفه نه به. ﴿۱۱﴾ و تو ههر به حس و دایینشا خیر و کهرما خوددایسینی خز بکه، و بین باخفه و دجهن وی یسیند فییدا ب کاریبه.

سُورَةُ ضَوْحَا

ل مه کهمن هاتیبه خوارئی (۸) نایه ت

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ ما مه سینگن ته فرهد نه کریبه. ﴿۲﴾ و ما مه بازئی ته سفک نه کریبه.

﴿۳۶﴾ نَمُو بَارِيٌّ بِشْتَانَه تَيْخَسِيَه بَعْر تَه. ﴿۳۶﴾ وَ مَامَه نَافٍ وَ دَمْنَكُن تَه بَلَنْد نَه كَرِيَه. ﴿۳۷﴾ ب رَاسْتِي هَمَر تَنْكَافِيَه كُن بَه رَفْرَمِيَه ك ل دَوِيَه. ﴿۳۸﴾ جَارَه كَا دِي، ب رَاسْتِي هَمَر تَنْكَافِيَه كُن بَه رَفْرَمِيَه ك ل دَوِيَه. ﴿۳۹﴾ فَيْجَا هَمَر دَمْنَن نُو ز كَارَه كَسِي قَه بُووِي، ز دَل دَمَسْت ب كَارَه كُن دِي بَكَه. ﴿۴۰﴾ وَ بَلَا هَمَر خَوْدِي دَاخْوَا زَا تَه يِت.

سُورَةُ تَيْنٍ

ل مَه كَمَنْ هَاتِيَه خَوَارِي (۸) نَابِيَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ سُویند ب وی جهنن تئیر هئیر، و ب وی جهنن تئیر زهیشوون [دو جهه بوون تیک ل شامن بوو، و تیک ل قودسن]. ﴿۲﴾ و سُویند ب جباين (طوور) ی سبنا، نه وی خودئی ل سره، د گهل مووسایی ناخشی. ﴿۳﴾ و سُویند ب فی بائیرتی تیمن و نه نا، کو مه که مه. ﴿۴﴾ [سُویند ب فان هه مایان] ب رَاسْتِي مَه مَرْوَف ل سَمَر بَاشْتَرِي رَمْنَك وَ وِنَه دُور سَمْتَرِيَه وَ چِيگرِنَه. ﴿۵﴾ پَشِي هَنْگِي مَه تَيْخَسْت دَه پِيكَا ز هَه مَيَان نَزْمَتَر دَا نَزْمَتَرِيَن جَهَا. ﴿۶﴾ نَمُو تَن نَه بِن (زُ بِلِي وَان) يِت بَاوَمَرِي تِيَابِيَن وَ كَار وَ كِرَارِيَت بَاش كَرِيَن، نَه وَان خَه لَانَه كُن يَن فَه رِيَن يَن هَه. ﴿۷﴾ فَيْجَا (هَه ي مَرْوَف) نَمُو چِيَه تَه زُ رُوَزَا جَزَادَانِي يَن بَاوَه دَكَه ت، وَ وِل تَه دَكَه ت تُو دَرَه وَ بَدَانِي. ﴿۸﴾ بَاشَه مَا خَوْدِي، نَه مَو كَوَمَرِيَن فَه رَمَانِي هَوَا وَ خَوْنَد كَارَه.

سُورَةُ مَعْلُقٍ

ل مَه كَمَنْ هَاتِيَه خَوَارِي (۱۹) نَابِيَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ بَخُوِيَه ب نَافِي خَوْدَا يَن خَو، يَن هَمَر تَشَه ك چِي كَرِي. ﴿۲﴾ نَمُو خَوْدَا يَن مَرْوَف زُ خَو يَتَا رَهِي چِي كَرِي. ﴿۳﴾ بَخُوِيَه خَوْدَا يَن تَه، زُ هَمَر كَمَه كُن بَه خَشْتَدَمَتَر وَ كَه رَمَدَار تَرَه. ﴿۴﴾ نَمُو خَوْدَا يَن مَرْوَف ب رِي كَا قَه لَمِي (خَامَه وَ بِيَتُو سِي) فَيْرِي نَقِيَسِيَن وَ زَانَسْتِي كَرِي. ﴿۵﴾ مَرْوَف فَيْرِي وَ ي تَشِي كَرِيَه، يَن مَرْوَف زِي يَن نَا كَه ه. ﴿۶﴾ نَه خَيْرِي بَلَا كَه رَمِيَت خَوْدِي زُ پَر نَه كَه، ب رَاسْتِي مَرْوَف د سَمَر دَا دَجِيَت وَ زُ رِي دَه رَدَكَه قِيَت. ﴿۷﴾ دَمْنِي خُو دَه لَمَه مَعْد وَ يَن مَنَت دِي بِيَتِيَت. ﴿۸﴾ يَن كُوْمَان زُ فَرِيَن هَمَر بُو زُ كُ خَوْدَا يَن تَه يَه. ﴿۹﴾ نَه رِي تَه دِيَت نَمُو كَمَسَن قِيَابِي رِي كُنِي بَغْرِيَت ﴿۱۰﴾ زُ بَه نَدِيَه كُن هَه كَه بِيَبِيَت نَقِيْزِي دَكَه ت. [نَه نَابِيَه تَه رَاسْتَا نَمِي جَه هَلْدَا هَات، دَمْنَن سُوَز دَا يَه هَه فَالِيَت خُو هَه كَه نَمُو بِيَغَه مَبَرِي (سَلَا قِيَت خَوْدِي ل سَمَر بِن) ل كَعِيَن ل سَمَر نَقِيْزِي بِيَبِيَت دِي بَاشَقَه بَه ت وَ بِن خُو دَانِيَه سَمَر سَتُو يَن وَ ي وَ پَشِي هَاتِي تِيَزِي كِي بِيَغَه مَبَرِي بُووِي (سَلَا قِيَت خَوْدِي ل سَمَر بِن) زُوِي تَرَسَا نْدَا پَشْت وَ پَشْت قَه گَرِيَا كُو تَن: هَاتَه چُو كُو تَبُو وَ نَه چُو كَر كُو ت: ب خَوْدِي خَمَلَه كَه كَا نَا كَرِي كَه قَه دَنَافَه رَا مَن وَ وِيْدَا نَه ز تَر سِيَام وَ بَاشَقَه فَرْمَب] ﴿۱۱﴾ بِيْزَه مَن، نَه كَه ر نَمُو كَمَه ل سَمَر رِي كَا رَاسْت بَا يَه. ﴿۱۲﴾ يَان زِي دَاخْوَا زَا خَوْدِي تَر سِي وَ بَارِي ز كَارِيَن كِرِيَاه [مَانَه فَه بُو وَ چِي تَر نَمُو].

اَلَّذِيْ نَقَضَ ظَهْرَكَ ۚ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ اِنَّا اِنشَاء فَاقْتَبَسْ ۚ وَوَلَّىٰ رَبُّكَ فَارْتَب ۚ

سُورَةُ التَّيْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالتَّيْنِ وَالتَّوْنِ ۚ وَظَوْرِيْسِيْنَ ۚ وَعَدَا اَلْبَيْدِ الْاُخْيِيْنَ ۚ لَقَدْ عَلَّمْنَا الْاِنْسَانَ اَحْسَنَ تَقْوِيْمٍ ۚ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ۚ اِلَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اُجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۚ فَمَا يَكْفُرُكَ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ ۚ اَلَيْسَ اَللّٰهُ بِاَحْكَمَ الْحٰكِمِيْنَ ۚ

سُورَةُ التَّلْوِیٰ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۚ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْثَرُ ۚ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۚ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۚ كَلَّمَ الْاِنْسَانَ لِقَلْبِهِ ۚ اَنْ رَّءَاهُ اَسْتَفْتٰ ۚ اِنَّا رَاٰ رَبَّنَا رَبًّا ۚ اَلَّذِي نَبِيَّيْنَا ۚ اَرْوَاهُ الَّذِي يَتَّبِعُ ۚ عَبْدًا اِنَّا صَلَّيْنَا ۚ اِرْوَاهُ ۚ اَنْ كَانَ عَلٰى الْهَدٰى ۚ اِنَّا وَاوَرْنَا بِالْقَلَمِ ۚ

﴿۱۳﴾ بیژمه من کسی در ینکا کرنا نغیزیدا پارهوستایی، و باومری نه نیشایی و پشتا حق داییه باومریسن، ماژ حق ناترسن خودایی مهن نیزابه کن ب سهر واندا داربیزیت؟ ﴿۱۴﴾ نه ری ما نه و نوزانیت و نه زاییه، خودی وی دبیت؟ ﴿۱۵﴾ نه خیر بیا وه نه گت، سویند نه گهر ز خرقه نه بیت او ده ست ز دژمنکاریا دهنی بهر نه دت، نه م دی وی د پورچکا ویرا گرین، و بهر ب دوزه من پراکشین. ﴿۱۶﴾ پورچکا دره وینا گونه هکار. ﴿۱۷﴾ و هاشی بلا گازی ده ستک و جفاتا حق بگت. ﴿۱۸﴾ نه م زی دی گازی زیره فانیت دوزه منی که یسن. ﴿۱۹﴾ نه خیر، گوهنی حق نه دی و نغیزیت حق بگه، و حق بوز خودایی حق داچه مینه، و ب گوهداریسنی حق نغیزکی وی بگه.

سُورَةُ الْقَدْرِ

ل مه که مهنی هاتیبه خوارئی (۵) تابیته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ مه قورشان دسه فکاب ریز و دیومه تدا ئینا خوارئی. ﴿۲﴾ توج ذرانی نه و شه فاب ریز و دیومه ت ج شه ف؟ ﴿۳﴾ ساخکرنا ری شه فنی (نه و شه فاب ریز و دیومه ت) ب رینکا بهر ستا خودی، چیره ژ هزار هه یقان. ﴿۴﴾ دوی شه فیدا ملیاکت و جبریل زی، ب هه می فه رمانیته خودی شه فینه خوارئی. ﴿۵﴾ شه ف شه ف (شه فاب ریز و دیومه ت) شه ف ناشی و نه ناهینه هه تا بهر سیده هین (نانکو خودی به می تیدا ته قدیرا ناشی و نه ناهینی دکته).

سُورَةُ تَابِيَةِ

ل مه مدینه یین هاتیبه خوارئی (۸) تابیته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ نه ویت کو یین باومر، ژ خودان کتیبان (جو می و فه له) و بو نه ریسان، ده ستا زین باومریا حق بهر نادهن، هه تا به لگه و نیشانه کا ناشکهره بو نه ییت. ﴿۲﴾ نه م زی پیغه مبه ره که ز نک خودی، کتیه کا پیروز ل سهر وان دخونیت، (کو قورتانه). ﴿۳﴾ کو چه ند فه رمانیته راستگ و دور ستانه تیدانه. ﴿۴﴾ ل سهر پیغه مبه رییا موچه مدی (سلافیت خودی ل سهر بن)، نه قیت خودان کتیب ژئیک جودا نه بوون، هه تا پشتی پیغه مبه ر ب حق بوز وان هانی. ﴿۵﴾ دگه ل فی زی فه رمانا وان نه هاتیبه کرن، نه گهر ب بهر ستا خودی نه ییت، ز دل و دلینشی و دلسوز بن ددینشی خودا، و پویتن حق ژ هه ر بیروباوره کا له نگ و لسور و خوار و نیسج و هر گزین، و بهر ری حق بدهن رینکا خودی و بهر دهوام و ب رهنگی پندقی نغیزان بکن و زه کانی ز مانی حق بدهن، نه هه نه فه به دینی راست و دور ست.

﴿٦﴾ بِنِي كُؤْمَانٍ تَفَيْتُ بِنِي بَاوَمِرٍ زُ خُودَانِ كِتَابٍ وَ
 بُونِپَرِيَسَانِ دِي چِنَه دَاكَرِي دُوژَهِيَدَا، وَ هَمِرُو هَمِر
 دِي تَبِيَدَا مِينِ، وَ نَهَا نَهَفَه خِرَابَرِيَتِي چِكِرِي وَ
 دُورِسْتَكِرِيَتِي خُودِي. ﴿٧﴾ بَلِي نِي تَفَيْتُ بَاوَمِرِي
 نِيَايِيَسِي وَ كَار وَ كِرِيَارِيَتِي قَنَجِ كِرِيَسِي، نَهَا نَهَوْنِ
 بَاشْتَرِيَتِي چِكِرِيَتِي خُودِي. ﴿٨﴾ خَه لَانِي وَ ان ل دَهْفِ
 خُودَايِيَسِي وَ ان چَهَنَدِ بَه حَشْتَه كَن، كُو جَهِي تِيورِي وَ
 رُويَنَسْتَه، وَ رُويَسَارِ دَبِنِرَا دَتِيَتِي وَ دِجَن، وَ هَمِرُو هَمِر
 دِي دُقَانِ بَه حَشْتَانِدَا مِينِ، خُودِي زُ وَ ان قَابِلِ بُو وَ
 خَه لَانِ كَرَن، وَ شَو رُي قَابِلِسُونِ بَخَه لَانِي خُو، نَهَفَه
 خَه لَانَه بُو هَمِر كَه سَه كِيَه زُ خُودِي تَرَسِيَتِ.

سُورَةُ زَلْزَلَةِ

ل مَدِينِيْنِ هَاتِيَه خَوَارِي (٨) نَايَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿١﴾ دَهَمِي نَعْرَدِ بِيْفَه لَرَزَا خُو فَهَدَلَه رَزِيَتِ.
 ﴿٢﴾ وَ دَهَمِي نَعْرَد هَمِر تَشْتِي دَزَكِي خُو دَا، ب سَه ر
 نَعْرَدِي دِيخِيَتِ. ﴿٣﴾ وَ مَرُوْفِ وَيِ رُوْزِي دَبِيْزِيَتِ: نَهَفَه نَعْرَدِي چِيَه وَ بُوْجِ هُو لِي هَاتِ. ﴿٤﴾ وَيِ رُوْزِي
 نَعْرَدِ بَه حَسِ وَ دَايِيَشَا خُو دَكَه تِ، وَ كَا ج ل سَه ر چِي بُو يَه فَه دَكِرِيَتِ. ﴿٥﴾ كُو خُودَايِيَسِي نَه، هُو سَا فَه رَمَانِ
 يَا دَايِيَسِي. ﴿٦﴾ وَيِ رُوْزِي مَرُوْفِ دِي ب تَه رَا بَرَايِي وَ شَه رَه زَمِي زُ كُوْرَانِ رَايَسِي، دَا كَار وَ كِرِيَارِيَتِي خُو بِيِيَنِ.
 ﴿٧﴾ فَيَجَا هَمِر كَه سِي تَه مَه تِ گِرَانِيَا بَرِنَا زُ هَمِي سِيَا نِ بَجُو يَكْتَرِ فَه نَجِيَسِي بَكَه تِ، دِي خَه لَانِي وَيِ فَه نَجِيَسِي
 بِيِيَتِ. ﴿٨﴾ وَ هَمِر كَه سِي تَه مَه تِ گِرَانِيَا بَرِنَا زُ هَمِي سِيَا نِ بَجُو يَكْتَرِ خِرَابِيَسِي رُي بَكَه تِ، دِي جَزَايِي وَيِ
 خِرَابِيَسِي بِيِيَتِ.

سُورَةُ هَادِيَاتِ

ل مَه كَه مِي هَاتِيَه خَوَارِي (١١) نَايَه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿١﴾ سُوْبِدِ ب هَه سِيَتِ بَه زَا، دَهَمِي حَلِكَه حَلِكِ دَتِيَسِي. ﴿٢﴾ سُوْبِدِ ب سُوْمِيَتِ، نَاغِرُ زُ نَا لَانِ دَجِيَتِ.
 ﴿٣﴾ سُوْبِدِ ب هَه سِيَتِ سِيَدِي سِيَا نِ، هَه وَ ان دَه نَه سَه ر دُزْمِيَتِ خُودِي. ﴿٤﴾ كُو ب هِنْدِي تُوْزِي رَا دَكَه نِ.
 ﴿٥﴾ وَ ب وَيِ تُوْزِيَه خُو دَكَه يَه تَه مَه دَا نَا شَه رِ كَه هَا دُزْمَانِ.

بِنِ الْيَوْمِ كَسَبْتُمْ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّكْرُ فِي تَارِكِهِمْ
 خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٢﴾ حَرَّ الزَّوْجَرِ
 عَنِّي زَيْفَرُ جَنَّتْ عَدْنُ عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أُولَئِكَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ وَرَعَى ﴿٣﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِأَنَّ زُلْزَلَةَ الْأَرْضِ زُلْزَلَاتِهَا وَأَلْحَزْنِي الْأَرْضِ أَلْحَازَاتِهَا وَقَالَ
 الْإِنْسَانُ مَا تَالِيهَا ﴿١﴾ يَوْمَئِذٍ نَحْنُ أَكْبَرٌ كَمَا بِأَنَّ زُلْزَلَةَ أَرْضِهَا
 يُؤْتِيهِمْ بِضَرْبِ الْفُلْسِ أَشْجَاتًا لِيُرَوِّا أَعْيُنُهُمْ ﴿٢﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْعَلَقَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْقَدَمِ مَضَّجَاتِهَا وَالْمُورِ مَبْدَحَاتِهَا وَالْمُغِيرَاتِ
 صَفْحَاتِهَا قَائِرَاتِهَا يَوْمَ نَفَقَاتِهَا يَنْفَسْنَ يَوْمَ يَجْمَعُهَا

﴿۶﴾ [سوید ب فان هم بیان] ب راستی مرؤف
 نهیسن شوکورداره بز خودایسن خق. ﴿۷﴾ و نهو ب
 خز زئی باشتین بهلگه به ل سر فن نه شوکوردارین،
 چونکی کراریت وی بیست نباش داستا خودیندا،
 فن نه شوکوردارین ناشکرا دکهن. ﴿۸﴾ و نمول
 سر فیانما مالی گله کنی رزده. ﴿۹﴾ فیجا ما نوزانیت
 دمن مر بیست ناف گوزان بادبن و ساخ دینه فیه.
 ﴿۱۰﴾ و هنگی همر تشته کن د سینگاندا قهشارتی،
 ناشکرا دیت. ﴿۱۱﴾ بن گوزان نهها وی رز زئی،
 خودایسن وان ناگهداری همر کار و کریاره کا وانه.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

ل مه کهمن هاتیبه خواری (۱۱) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

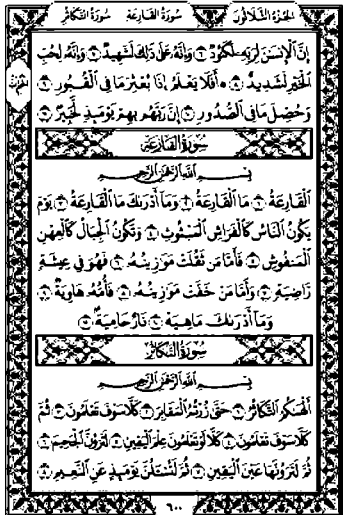
﴿۱﴾ (روزا قیامتن) ز گوهد کرنه، چونکی ب ترس و
 نهخوشیت خق، مر زئی ز گوهان دکهن. ﴿۲﴾ نهو
 رز زئی چییه؟ ﴿۳﴾ نوج دزانی نهو ج رز زه؟ ﴿۴﴾ نهو
 فیجا ﴿۵﴾ و چیا وه کی هریسا ژهنی لی دفتین. ﴿۶﴾ فیجا
 نهو کهسن ترازیا وی ب کار و کراریت قهنج گران بوو. ﴿۷﴾ نهو دی دزیانه کا خوشدا بیت. ﴿۸﴾ نههه و
 نهو بی باری ترازیا وی ب کار و کراریت قهنج سقل بیت. ﴿۹﴾ جهن وی دژمهه و ناگره. ﴿۱۰﴾ توج دزانی
 نهو ناگر چییه؟ ﴿۱۱﴾ ناگره کن شاریابه.

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

ل مه کهمن هاتیبه خواری (۸) نایته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿۱﴾ مال کومکرن و مالداریا دنیایسن، هوین ز بیرفه کرن و بی ناگه هکرن. ﴿۲﴾ ههتا مرن ب سر هه و هدا
 دتیت، هوین دی دفتی رهوشیندا بن. ﴿۳﴾ نه.. و نه کهن ز نوکه و بیفه هوین دی زانن [سره نجاما فن] ز
 بیرفه کرن و بی ناگه هیس، دی بیته نهخوشی. ﴿۴﴾ جاره کا دی ز نوکه و بیفه هوین دی زانن سره نجاما
 فن ز بیرفه کرن و بی ناگه هیس، دی بیته نهخوشی. ﴿۵﴾ نه.. وهینه وه کی هوین هرز دکهن، نه گهر ههوه ب
 دورستی زانیابه سره نجاما ههوه همر نهخوشیبه، ههوه وه نه دکر. ﴿۶﴾ بی گوزان هوین دی دژمهه ب
 چافن سره خق بینن. ﴿۷﴾ جاره کا دی هوین دی ب چافن راست و دورست بینن. ﴿۸﴾ باشی وی رز زئی،
 سپیاره همر خیر و خوشیبه کن دی ز ههوه تته کرن.

سُورَةُ هَمَزٍ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۳) نایەنە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ سویند ب دەمی. ﴿۲﴾ ب راستی مرزف ھەمی د خو سارەن (بەر خو سارەن). ﴿۳﴾ ئەو نەبەن ئەوێت باوەری نیابین، و کار و کرپاریت قەنج کرین، و ھەقدوول سەر حەقی شیرەت کرین، و ھەقدووب بیفرەھیبی شیرەت کرین.

سُورَةُ هَمَزِهِ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۹) نایەنە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ نەخۆشی و ئیزا بۆ ھەر کەسێ عەیدەر تیخ و تانھافنیز. ﴿۲﴾ ئەوێ ھەر مال کۆمکرنی دکەت، و ھەر دەھژمبزیت. ﴿۳﴾ ھزر دکەت مالن وی، دئی ھەر وی ھیلیتە ساخ. ﴿۴﴾ نە... بلا وی ھزری نەکەت، بئێ گۆمان ملیاکەت دئی وی ھافنیز نە دۆزەمەیدا، ئەو دۆزەھا ھەر نشتەکی پەرت و پەرانیە دکەت. ﴿۵﴾ توج دزانی ئەو دۆزەھ چیبە؟ ﴿۶﴾ ناگرتی خودی بئێ شاربابیە. ﴿۷﴾ ئەو ناگرتی سەر و دلان دگرت. ﴿۸﴾ بئێ گۆمان ئەف ناگرە ل سەر وان بئێ گرتی و دادابیە [رزگار بوون زئی نینە]. ﴿۹﴾ ب ستوینت راتیخستی و دریز کریشە د گرتدایەن.

سُورَةُ فِيلٍ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۵) نایەنە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ [ھەمی موخەمەد] ساتە نەزانی کا خو دایسێ تەج ب سەری خودانیت فیلان (لەشکەری ئەبەر ھەبسی حەبەشی) تینا. ﴿۲﴾ مامە دژمکاری و فند و فیلیت وان، پویج و بەربا نەکرن. ﴿۳﴾ و مە رەقیت پەرنەدیان دەستەسەری وان کەرن، و ب سەر واندا ھنارتن. ﴿۴﴾ وان پەرنەدیان بەریت ناخا سۆنی تیوەر دکرن. ﴿۵﴾ وەکی کایا خواری، یا کە تیەبە بئێ بیان لئێ کەرن.

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالنَّصْرِ ۝ اِنَّ الْاِمْنَٰنَ لَیْ خُسْرٍ ۝ اِلَّا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَوَقَّضُوْا بِالْحَقِّ وَوَقَّضُوْا بِالْحَقِّ ۝

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَقَالَ لِكُلِّ هُمْزٍ لَمْرٌ ۝ الَّذِیْ جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدُهُ ۝ يَحْتَسِبُ اَنْ تَاْتَهُ الْفَلْجَةُ ۝ كَلَّا لَيُنَادُّكَ فِي الْخَطْمَةِ ۝ وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ۝ تَاْرَا لَهٗ الْمَوْقِدَةُ ۝ اَلَيْ قَطْلُ عَلَ الْاَفِيْدَةِ ۝ اِنَّمَا عَلِيْهِنَّ فُؤَادَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُّتَدَدَةٍ ۝

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيلِ ۝ اَلرَّجْعَلُ كَعَذْرٍ فِي تَضْلِيْلٍ ۝ وَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۝ تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَاءَهُمْ كَرْسِیْفٌ مَّا سُجِّلَ ۝

سُورَةُ قُورَيْشٍ

ل م مکهمن هاتیبه خوارئی (۱) نایته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ﴿۱﴾ زُ بَر وئی گورا قورهیشیان دایبه کاروانکاریسی.
 ﴿۲﴾ زُ بَر گورا وغمرا زفستانئ (بزو یهمنئ)، و
 یا هافینئ (بزو شامن)، دیرن. ﴿۳﴾ بلا خودانئ فنی
 مالنئ (کو که عیبه) په رزنن، و بنه بندهدیئت وی.
 ﴿۴﴾ نهو خودایسنئ ز برسنئ تیز کرین، و ز ترسنئ تیمن و
 پشت راست کرین.

سُورَةُ مَاهُوْنِ

ل م مکهمن هاتیبه خوارئی (۷) نایته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ﴿۱﴾ بِنِزَه من، نه عری ته نهو مرزفنی باوره سی ب پوزا
 جزادانئ (کو قیامته) نه نیت دیت. ﴿۲﴾ نهانسه وه
 یسن پشتا حق ددهته سبوی. ﴿۳﴾ و که سنی دبه ناندان و تیز کرنا به لنگازیم انا کهت. ﴿۴﴾ تیزا و نه خوشی
 بزو وان نفیژ کهران. ﴿۵﴾ نهو نیت ز نفیژا حق دبنئ ناگهه [یان زئ نه کهن بزو رومه تنئ نه بیت]. ﴿۶﴾ نهو نیت
 رومه تکاریسنئ دکاری حق دکهان. ﴿۷﴾ و رینکا ههوجه بیئت مالنئ ز خه لکی دگرن [یان زه کانی نه دهان و
 رینکن لسن دگرن].

سُورَةُ مَاكُونُ

ل م مکهمن هاتیبه خوارئی (۳) نایته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ﴿۱﴾ [هه ی موچه مد] مه گله که هر دم و خیر و خیرات بیت دایسینه ته، ز وان رویاری (که وسه رایی)..
 دبه چه شتیدا. ﴿۲﴾ تیزجا نفیژان بزو خودایسنئ حق بکه، و قوربانان بزو فه کوژه. ﴿۳﴾ بئی گومان یسنی که رین
 دهاقیتته ته و حمز ته نه کهت، نه وه یسنئ وار کوزره و ز خبیری دادقوسی و بئی سه روشین [و مال میرات].

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۶) ئایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ [ھەمی موحەمەد] یئەزە شانەندئ (وفدئ) قورەبیشیان ھەمی بئ باوەر و گاوریئ. ﴿۲﴾ ئەز وی ئابەرنیم بئ ھوین دہەرنیم. ﴿۳﴾ و ھوین زئ وی ئابەرنیم بئ ئەز دہەرنیم. ﴿۴﴾ مەن زئ پەرستنا ھەوہ کری، نە کریبە و نە ئەز دکەم. ﴿۵﴾ و ھوین زئ وی پەرستئ ناکەن یا ئەز دکەم. ﴿۶﴾ دینئ ھەوہ (کو شرک) ە بۆ ھەوہ، و دینئ مەن (کو نیاسینا خودایە کن ب تیبە) بۆ مەن.

سُورَةُ نَهْر

ل مەدینە بئ ھاتیبە خواری (۳) ئایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ ئەگەر سەرکەفتنا خودئ و فەکرنا مەكەنن بۆ تە ھات، و ب دەست تەفە ھات [ئەف سۆرەتە نیشانا تیزیکوونا و ەغەرکنا پتەغەمبەریبە (سلافتئ خودئ ل سەربن)]. ﴿۲﴾ و تە خەلک دیت، بئ کۆم کۆم دینە د دینئ خودئیدا. ﴿۳﴾ ئیجا ھنگئ خودئ ز ھەمی کتیباسیان بۆ، و سوباسی و شوکورا خۆ بۆ دبارکە، و داخووازا لیئورینئ زئ بکە، چونکی بئ گۆمان ئەوہ بئ ھەر تۆبەوەرگەر.

سُورَةُ مَعَد

ل مەكەنن ھاتیبە خواری (۵) ئایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿۱﴾ بەرزبان و بەرئاتاف بئ دەست و لەبئت (أبوھب)، مەخسەد بئ ئەو ب خزیبە- و بەرزبان زئ بوون. ﴿۲﴾ مالنئ وی و قازانجئ زئ گەشتینئ، مفا بئ وی ئەدا. ﴿۳﴾ دئ چیتە دناگەر کئ ب گوریدا. ﴿۴﴾ دگەل زنا خۆ کو پشئیە لگرا دار و ستریان بوو (بۆ ھلتیختنا فتنە بئ). ﴿۵﴾ وەرپەکن ھلجئئ دستزئ و قداپە.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ تَنَادُّهَا الْكٰفِرُونَ ﴿۱﴾ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾
وَلَا اُنشُرْ عِبَدِيْنَ مَا اَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾
وَلَا اُنشُرْ عِبَدِيْنَ مَا اَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿۶﴾

سُورَةُ النَّهْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا جَاءَهُ قَضْرٌ مِّنْ رَّبِّهِ وَاَلْقَنُحُ ﴿۱﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُوْنَ فِى دِيْنِ اللّٰهِ اَفْرَاتًا ﴿۲﴾ فَسَيَخُجُّنَّ مِنْ دِيْنِكَ
وَاسْتَفْتَنُوْا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَرَاتًا ﴿۳﴾

سُورَةُ الْمَعَدِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبَّتْ يَدَا اَبِيْ لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿۱﴾ مَا اَنْفَعَتْهُ مَالُهُ وَاَمْوَالُهُ ﴿۲﴾
سَيَصْلَىْ نَارًا كَانَتْ لَهَبٍ ﴿۳﴾ وَاَمْرَأَتُهُ فَجَّالَةٌ كَالْطَّلَبِ ﴿۴﴾
فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ نَّسَمٍ ﴿۵﴾

سُورَةُ الْيَحْيَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝
لَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

سُورَةُ الْقَلِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلِقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ
النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي
يُؤْوِسُ فِي سُدُورِ النَّاسِ ۝
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

سُورَةُ الْيَحْيَىٰ

ل مه كهمن هاتيه خوارى (١) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ هدى موحدهد بيژه گاوران نهوتت دفتن نژ خودايى خنوبؤ وان بديهه نياسين[بيژه خودى تيكه و ناك و نمنياه. ﴿٢﴾ نهو خودايه بسن همسى پندفى ههوجهى وى، و هجا هميسان دقه تينيت، و نهو پندفى ههوجهى كه سنى نينه. ﴿٣﴾ كهس زى نه بوويه، و [نهو] ز كه سنى نه بوويه. ﴿٤﴾ و چو هه فكويف زى بز نين.

سُورَةُ الْقَلِقِ

ل مه كهمن هاتيه خوارى (٥) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ بيژه نهز خنوب خودانى سيندهيسن دبارينزم. ﴿٢﴾ ز زيان و خرابيا هه چيكره كى [نانكو ز خرابيا همى تشنان]. ﴿٣﴾ و ز زيان و خرابيا شهقن دهمن دنييت [و دنيا تارى دييت، و تيدا خرابى ديتته كرن]. ﴿٤﴾ و ز زيان و خرابيا سينر بنندان نهويت بقان ل گرييان دهمن [و ل بهر دگه بن نايه را مروقان نه خوش بكن، ب سيزه نديسى و ب بفكرنا گرييان]. ﴿٥﴾ و ز زيان و خرابيا هه زكړه شهقن زكړه شيبسى بكت [نانكو وهخن زكړه شيبسى و هسويديسن دكت].

سُورَةُ النَّاسِ

ل مه كهمن هاتيه خوارى (٦) نايته

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿١﴾ بيژه نهز خنوب خودايى مروقان دبارينزم. ﴿٢﴾ سهرومر و خودانى همسى مروقان. ﴿٣﴾ و بهرستى و خودايى همسى مروقان. ﴿٤﴾ ز زيانا شهبتانى خنوب نههمنى دكت، دهمن ناقى خودى ديتته نينان. ﴿٥﴾ نهوى دگوهى خهلكيدا دخوييت، و دهنگن خنوب دگه هينيه سهر دلن وان، و خرابيسى ل بهر دلنى وان شرين دكت، و هسواسن ديتخيه دلنيت و اندا. ﴿٦﴾ ز شهبتانيت نهجنه و شهبتانيت مروقان.

فَهْرَسْتُ اسْمِ السُّورِ وَبَيَّانُ الْكِرَامَاتِ مِنْهَا

نافه روك بنافئ ديار كرنا سوره تبت مه كه هي و مه ديني

زماراوى	سوره ت	بهره ر	مه كه بان مه ديني	السوره
١	سوره تا فاتحه	١	مه كه	سوره الفاتحه
٢	سوره تا به قمره	٢	مه دينه	سوره البقره
٣	سوره تا ناليو مران	٥٠	مه دينه	سوره آل عمران
٤	سوره تا نيساء	٧٧	مه دينه	سوره النساء
٥	سوره تا مانيد	١٠٦	مه دينه	سوره المائده
٦	سوره تا نه عام	١٢٨	مه كه	سوره الأنعام
٧	سوره تا نه اعرف	١٥١	مه كه	سوره الأعراف
٨	سوره تا نه انفال	١٧٧	مه دينه	سوره الأنفال
٩	سوره تا نه توبه	١٨٧	مه دينه	سوره التوبه
١٠	سوره تا نه يونس	٢٠٨	مه كه	سوره يونس
١١	سوره تا نه هود	٢٢١	مه كه	سوره هود
١٢	سوره تا نه يوسف	٢٣٥	مه كه	سوره يوسف
١٣	سوره تا نه رعد	٢٤٩	مه دينه	سوره الرعد
١٤	سوره تا نه ابراهيم	٢٥٥	مه كه	سوره ابراهيم
١٥	سوره تا نه حيجر	٢٦٢	مه كه	سوره الحجر
١٦	سوره تا نه نحل	٢٦٧	مه كه	سوره النحل
١٧	سوره تا نه اسراء	٢٨٢	مه كه	سوره الإسراء
١٨	سوره تا نه كهف	٢٩٣	مه كه	سوره الكهف
١٩	سوره تا نه مريم	٣٠٥	مه كه	سوره مريم
٢٠	سوره تا نه طاه	٣١٢	مه كه	سوره طه
٢١	سوره تا نه انبياء	٣٢٢	مه كه	سوره الأنبياء
٢٢	سوره تا نه حج	٣٣٢	مه دينه	سوره الحج
٢٣	سوره تا نه مؤمنون	٣٤٢	مه كه	سوره المؤمنون
٢٤	سوره تا نه نور	٣٥٠	مه دينه	سوره النور
٢٥	سوره تا نه فرقان	٣٥٩	مه كه	سوره الفرقان
٢٦	سوره تا نه شعراء	٣٦٧	مه كه	سوره الشعراء

زماراوی	سُورَت	بەریەر	مەکیە یان مەدەنی	السورة
٢٧	سُورَتا نەمل	٣٧٧	مەکیە	سورة النمل
٢٨	سُورَتا قەصەص	٣٨٥	مەکیە	سورة القصص
٢٩	سُورَتا عەنکەبوت	٣٩٦	مەکیە	سورة العنكبوت
٣٠	سُورَتا رووم	٤٠٤	مەکیە	سورة الروم
٣١	سُورَتا لوقمان	٤١١	مەکیە	سورة لقمان
٣٢	سُورَتا سەجدە	٤١٥	مەکیە	سورة السجدة
٣٣	سُورَتا ئەحزاب	٤١٨	مەدەنیە	سورة الأحزاب
٣٤	سُورَتا سەبە	٤٢٨	مەکیە	سورة سبا
٣٥	سُورَتا فاطر	٤٣٤	مەکیە	سورة فاطر
٣٦	سُورَتا یاسین	٤٤٠	مەکیە	سورة يس
٣٧	سُورَتا صافات	٤٤٦	مەکیە	سورة الصافات
٣٨	سُورَتا صاد	٤٥٣	مەکیە	سورة ص
٣٩	سُورَتا زومەر	٤٥٨	مەکیە	سورة الزمر
٤٠	سُورَتا غافر	٤٦٧	مەکیە	سورة غافر
٤١	سُورَتا فوسیلەت	٤٧٧	مەکیە	سورة فصلت
٤٢	سُورَتا شوری	٤٨٣	مەکیە	سورة الشورى
٤٣	سُورَتا زوخروف	٤٨٩	مەکیە	سورة الزخرف
٤٤	سُورَتا دوخان	٤٩٦	مەکیە	سورة الدخان
٤٥	سُورَتا جاثیە	٤٩٩	مەکیە	سورة الجاثية
٤٦	سُورَتا ئەحقاف	٥٠٢	مەکیە	سورة الأحقاف
٤٧	سُورَتا موحمەد	٥٠٧	مەدەنیە	سورة محمد
٤٨	سُورَتا فەتح	٥١١	مەدەنیە	سورة الفتح
٤٩	سُورَتا حوججرات	٥١٥	مەدەنیە	سورة الحجرات
٥٠	سُورَتا قاف	٥١٨	مەکیە	سورة ق
٥١	سُورَتا ذاریات	٥٢٠	مەکیە	سورة الذاریات
٥٢	سُورَتا طیور	٥٢٣	مەکیە	سورة الطور
٥٣	سُورَتا نەجم	٥٢٦	مەکیە	سورة النجم
٥٤	سُورَتا قەمەر	٥٢٨	مەکیە	سورة القمر
٥٥	سُورَتا رەحمان	٥٣١	مەدەنیە	سورة الرحمن
٥٦	سُورَتا واقعە	٥٣٤	مەکیە	سورة الواقعة

زماراوى	سؤرهت	بهربر	مهكبه بان مهذهني	السورة
٥٧	سؤرهتا حهديد	٥٣٧	مهذهنيه	سورة الحديد
٥٨	سؤرهتا موجادهله	٥٤٢	مهذهنيه	سورة المجادلة
٥٩	سؤرهتا حهشر	٥٤٥	مهذهنيه	سورة الحشر
٦٠	سؤرهتا مومنهجيه	٥٤٩	مهذهنيه	سورة المتحنة
٦١	سؤرهتا صف	٥٥١	مهذهنيه	سورة الصف
٦٢	سؤرهتا جومعه	٥٥٣	مهذهنيه	سورة الجمعة
٦٣	سؤرهتا مونافيقون	٥٥٤	مهذهنيه	سورة المنافقون
٦٤	سؤرهتا تهغابون	٥٥٦	مهذهنيه	سورة التغابن
٦٥	سؤرهتا طه لاق	٥٥٨	مهذهنيه	سورة الطلاق
٦٦	سؤرهتا تهحريم	٥٦٠	مهذهنيه	سورة التحريم
٦٧	سؤرهتا مونك	٥٦٢	مهكبه	سورة الملك
٦٨	سؤرهتا قهلم	٥٦٤	مهكبه	سورة القلم
٦٩	سؤرهتا تهخافه	٥٦٦	مهكبه	سورة الحاقة
٧٠	سؤرهتا مهعارج	٥٦٨	مهكبه	سورة المعارج
٧١	سؤرهتا نوح	٥٧٠	مهكبه	سورة نوح
٧٢	سؤرهتا جن	٥٧٢	مهكبه	سورة الجن
٧٣	سؤرهتا موزهميل	٥٧٤	مهكبه	سورة المزمل
٧٤	سؤرهتا مودثر	٥٧٥	مهكبه	سورة المدثر
٧٥	سؤرهتا نهلقيامه	٥٧٧	مهكبه	سورة القيامة
٧٦	سؤرهتا نيشان	٥٧٨	مهذهنيه	سورة الإنسان
٧٧	سؤرهتا مورسهلات	٥٨٠	مهكبه	سورة المرسلات
٧٨	سؤرهتا نهبه	٥٨٢	مهكبه	سورة النبأ
٧٩	سؤرهتا نازيعات	٥٨٣	مهكبه	سورة النازعات
٨٠	سؤرهتا عههسه	٥٨٥	مهكبه	سورة عبس
٨١	سؤرهتا تهكوير	٥٨٦	مهكبه	سورة التكويد
٨٢	سؤرهتا نينفيطار	٥٨٧	مهكبه	سورة الانفطار
٨٣	سؤرهتا موطهففين	٥٨٧	مهكبه	سورة المطففين
٨٤	سؤرهتا نيشيقاق	٥٨٩	مهكبه	سورة الانشقاق
٨٥	سؤرهتا برووج	٥٩٠	مهكبه	سورة البروج

سورة	مكة يا مدهني	بمير	سورة	زماوى
سورة الطارق	مكة	٥٩١	سورة طارق	٨٦
سورة الأعلى	مكة	٥٩١	سورة نعل	٨٧
سورة الغاشية	مكة	٥٩٢	سورة غاشية	٨٨
سورة الفجر	مكة	٥٩٣	سورة فجر	٨٩
سورة البلد	مكة	٥٩٤	سورة بلد	٩٠
سورة الشمس	مكة	٥٩٥	سورة شمس	٩١
سورة الليل	مكة	٥٩٥	سورة ليل	٩٢
سورة الضحى	مكة	٥٩٦	سورة ضحا	٩٣
سورة الشرح	مكة	٥٩٦	سورة شرح	٩٤
سورة التين	مكة	٥٩٧	سورة تين	٩٥
سورة العلق	مكة	٥٩٧	سورة علق	٩٦
سورة القدر	مكة	٥٩٨	سورة قدر	٩٧
سورة البينة	مدهني	٥٩٨	سورة بينة	٩٨
سورة الزلزلة	مدهني	٥٩٩	سورة زلزلة	٩٩
سورة العاديات	مكة	٥٩٩	سورة عاديات	١٠٠
سورة الفارعة	مكة	٦٠٠	سورة فارعة	١٠١
سورة التكاثر	مكة	٦٠٠	سورة تكاثر	١٠٢
سورة العصر	مكة	٦٠١	سورة عصر	١٠٣
سورة الهمة	مكة	٦٠١	سورة همة	١٠٤
سورة الفيل	مكة	٦٠١	سورة فيل	١٠٥
سورة قريش	مكة	٦٠٢	سورة قريش	١٠٦
سورة الماعون	مكة	٦٠٢	سورة ماعون	١٠٧
سورة الكوثر	مكة	٦٠٢	سورة كوثر	١٠٨
سورة الكافرون	مكة	٦٠٣	سورة كافرون	١٠٩
سورة النصر	مدهني	٦٠٣	سورة نصر	١١٠
سورة المسد	مكة	٦٠٣	سورة مسد	١١١
سورة الإخلاص	مكة	٦٠٤	سورة إخلاص	١١٢
سورة الفلق	مكة	٦٠٤	سورة فلق	١١٣
سورة الناس	مكة	٦٠٤	سورة ناس	١١٤

لِنَ وَرَأَاةَ الشُّؤُونِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالذَّعْوَةَ وَالْإِنشَادَ

فِي الْمَلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمَشْرِقَةَ عَلَى

مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَكَدِ لِبَطَاعَةِ الْمُصَنَّفِ الْقَتْرِيْفِ

فِي الْمَدِيْنَةِ الْمَسُوْرَةِ

إِذْ يُسْرُهُمَا أَنْ يُصْدِرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنْ

تَرْجَمَةَ مَعَانِي الْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ

إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

(اللَّهُمَّ الْكُرْدِيَّةِ)

تَسْأَلُ اللهُ أَنْ يَتَقَعَ بِهَا النَّاسَ

وَأَنْ يَجْزِي

خَلَاةَ الْجَمِيْنِ الشَّرِيْفِيْنِ الْمَلِكِ سُلْمَانَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيْزِ السُّعُوْدِي

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهُوْدِهِ الْعَظِيْمَةِ فِي نَشْرِ كِتَابِ اللهِ الْكَرِيْمِ

وَاللهُ وَبِيُّ التَّوْفِيْقِ

وهزارهتا کاروبارنت ئیسلامی و بانگه‌وازی و رابه‌ریبا

ل شاهنشینا عه‌ره‌بستانا سه‌وودی

یا سه‌ره‌رشتیار ل سه‌ر کومه‌لگه‌ها مه‌لك فه‌هه‌د

یا چاپک‌رنا قورنانا پی‌روز ل مه‌دینه‌یا مونه‌ووه‌ر

کۆمه‌لگه‌هێ بێ خوشه‌ فێ چاپا قورنانا پی‌روز دگه‌ل رافه‌ک‌رنا وئێ ب

زمانێ کوردی ده‌ربێخیت

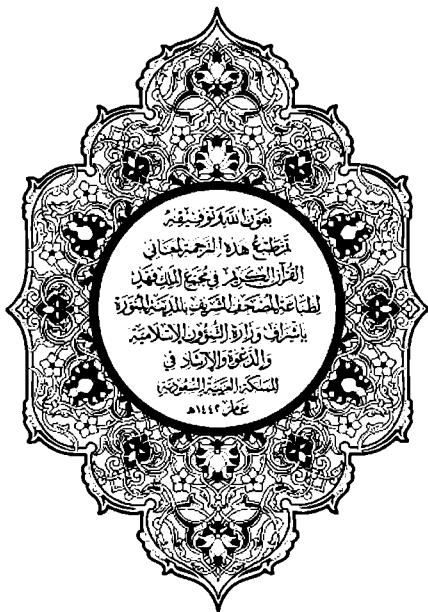
داخوازی ژ خودی دکه‌ین خه‌لك مفایی ژنی وه‌رگرن

و خه‌لاتی خیری بده‌ته (خادم الحرمین الشریفین)

شاه سه‌لمان کوری عه‌بدول عه‌زیز ئال سه‌وود

ل سه‌ر زه‌حمه‌ت و ره‌نجا مه‌زن یا نه‌ول سه‌ر به‌لافکرنا قورنانی دبه‌ت

و خودی خودانی هاریکارییه

مَجْمَعُ الدِّينِيَّةِ وَالْمَعْرِفَةِ وَاللُّغَةِ وَاللُّغَةِ
بِالْمَدِينَةِ الْمَكِّيَّةِ

ص.ب. ٢٤٢٢ - المدينة المنورة

www.qurancomplex.gov.sa
contact@qurancomplex.gov.sa

ب هاریکاری و
بشنه قاتیبیا خودی
نهف فورناتا پیروز دگه ن پالقه کرنا وئی ل
کومه لگه ها مملک فه هه د
یا چاپکرنا فورناتا پیروز ل مه دینه یا
مونه ووهر هاته چاپکرنا ب چاقدییریا
وهزاره نا کاروبه ریت نیلاسی و
بانگه وازی و رایه ریا ن شاهنیا
عه ره ستانا سعودی
سال ۱۴۴۲ هـ مته ختی

ماقیه چاپکرنی د پاراستنه
بؤکومه لگه ها مملک فه هه د یا چاپکرنا فورناتا پیروز

ص. ب ۶۴۶۴ ل مه دینه یا مونه ووهر

www.qurancomplex.gov.sa

contact@qurancomplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٤٢هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف

ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية) / مجمع

الملك فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة، ١٤٤٢هـ

٦٤٠ ص؛ ١٩,٥ × ٢٨ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣١١-٢٤-٠٠

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية (اللهجة الكرمانجية) أ. العنوان

١٤٤٢/٢٨١٩

ديوي ٢٢١.٤

رقم الإيداع: ١٤٤٢/٢٨١٩

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٣١١-٢٤-٠٠

9 786038 311240

تصفح الترجمة

ته ماشه ي وه رگترانن بکه

